SCHOLIA IN ARATVM VETERA

EDIDIT

JEAN MARTIN

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B.G. TEVBNERI MCMLXXIV

ISBN 3-519-01047-X

Das Werk ist urheberrechtlich geschützt.

Die dadurch begründeten Rechte, besonders die der Übersetzung, des Nachdrucks, der Bildentnahme, der Funksendung, der Wiedergabe auf photomechanischem oder ähnlichem Wege, der Speicherung und Auswertung in Datenverarbeitungsanlagen, bleiben, auch bei Verwertung von Teilen des Werkes, dem Verlag vorbehalten.

Bei gewerblichen Zwecken dienender Vervielfältigung ist an den Verlag gemäß § 54 UrhG eine Vergütung zu zahlen, deren Höhe mit dem Verlag zu vereinbaren ist.

© B.G. Teubner, Stuttgart 1974
Printed in Germany
Satz und Druck: L.C. Wittich Darmstadt
Bindearbeiten: Fritz Wochner KG, Horb/Neckar

PRAEFATIO

Olim in libro qui inscribitur Histoire du Texte des Phénomènes d'Aratos¹, cum omnes Arati codices praeter Scorialensem Σ III 3 a Marciano 476 ortos esse crederem. facilem eius laborem fore scripsi qui scholiorum in Arati Phaenomena novam editionem curare vellet. Satis enim fore putabam Marciani codicis textum purum ac sincerum exhibere, mendis quidem haud paucis purgatum et eis additamentis aut lectionis varietatibus ornatum quae Scorialensi nobis traderentur, necnon ineditis aliquot scholiis aliis ex fontibus adhibitis. Sed Arateos codices pertractare et eorum adfinitates perpendere per hos quindecim annos vix desii et rerum veritatem multo involutiorem esse quam putaveram cognovi. Quamquam enim codicum genera saepe inter se contaminata esse demonstravi, ita ut innumerae lectiones in poetae textu ab alia stirpe ad aliam transferrentur, hoc idem in scholiis accidere posse frustra negavi, nec satis vidi codicum necessitudines non semper sibi constare, et librarios nonnumquam aliis in locis alia exemplaria cum suo contulisse, vel etiam pro suo substituisse.

Quod in Arato verum esse nunc comperi, id forsitan etiam verius in aliis poetis Graecis inveniatur esse. Spero igitur hanc novam Arateorum scholiorum editionem experimenti loco haberi posse, documentoque eis fore qui longum illum atque intricatum laborem cognoscere stude-

¹ Parisiis, Klincksieck, 1956, p. 279.

bunt quem medii aevi grammatici in Graecorum poetarum operibus recensendis susceperunt.

Textus eos hanc editionem complecti volui qui ad Alexandrinum Arati commentarium referri posse viderentur, Theoni fortasse grammatico tribuendum¹. Et sunt auidem:

- fragmenta in editione ea quam littera Φ signavi servata², inter quae Vita apud Westermann tertia;
- fragmenta in Parisino suppl. gr. 607 A servata scholiaque ea quae communia nominavi, consensu codicum MQDΔKVUAS patefacta, quibus adiungenda est Vita quarta;
- scholia ea quae codices MQS a secundariis fontibus mutuati sunt;
- fragmenta in Vaticano gr. 191 servata, quibuscum Vita prima traditur;
- excerpta pauca in scholiis ad Aeschyli Prometheum Vinctum inserta:
- excerpta meteorologica tria in codice Parisino gr. 2424 servata;
- misella papyri Berolinensis lacinia quam in appendice post Maassium repetii.

1. De scholiorum fragmentis in Arati editione Φ servatis

Secundo vel tertio post Christum natum saeculo Arati editionem pervulgatam esse olim vidimus (Hist. Text. pp. 35-126), quae praeter Phaenomena scholiis carentia excerpta varia complectebatur luculentis picturis illustrata, quorum nonnulla (Anonymi scilicet apud Maassium secundi partes prima et secunda, Catasterismorum

Vide Hist. Text. pp. 127-218.
 Hist. Text. pp. 35-126.

fabulae) ab Eratosthenis opere derivata esse videntur, cetera vero ad antiquiorem integrioremque Arati editionem referenda, praefatio scilicet (Anon. II,3), commentarii fragmenta (infra p. 44, 9sqq., et 66, 5sqq.), Vita denique Arati tertia (Anon. II,5 infra p. 14). Eius editionis duo certe exemplaria in occidentales Europae partes adlata sunt ac Latine versa. Hinc orta sunt Scholia quae dicuntur in Germanici Caesaris Aratea, hinc quoque Aratus ille Latinus quem edidit Maass (Comm. Ar. Rell. pp. 99–306).

De eadem editione Graecum testimonium ferunt Vaticanus gr. 1087, Laurentianus LXXXVII 10, Arati codices Edimburgensis, Scorialensis, Salmanticensis. De his tribus infra disputabo; de illis nunc pauca satis erit exponere.

Vaticanus gr. 1087 chart. saec. XIV ineuntis (signa enim officinae chartariae simillima sunt eorum quae apud Mošin-Traljic numeris 3200, 3686-3691, 5599-5601 signantur) Catasterismorum fabulas XXV (300r, 311r-v, 312r) et imaginum integram seriem (300v-310v) servavit. Figura Iovis in aquila sedentis, quam fol. 302v invenimus, ad nullam fabulam, sed ad ipsius Arati procemium spectat, immo ad eam procemii interpretationem quam infra leges p. 44, 9 (Hist. Text. p. 47). Imagines vero nonnullae scholiorum excerptis brevibus ab eo ipso qui eas delineavit instructae sunt (sch. 46, p. 93, 8-10; 71, p. 107, 1-5; 137, p. 143, 3-13; 147, p. 149, 5-7; 147, p. 151, 8-11; 148, p. 151, 12-14; 283, p. 220, 11-14; 348, p. 251, 3-22; 353, p. 253, 10-11; 443, p. 281, 16-18; adnotationem brevem et evanidam de Cratere, quae est in margine folii 302r, legere non potui). Excerpta ea ad vulgatorum scholiorum antiquum fontem redire patet1.

¹ Scholiorum excerpta in ipsis exemplaris antiqui figuris inscripta fuisse veri simile mihi videtur; vide Bethe, Buch und Bild im Altertum p. 82.

Laurentianus LXXXVII 10 chart. orient. saec. XIII-XIV praebet fol. 183r-v, post Anonymi secundi partes primam et secundam, fragmentum tertiae, id est praefationis antiquae (infra pp. 1-2).

2. De scholiorum in Aratum codicibus

Hic mihi non est in animo accurate codices omnes describere, quod iam in Hist. Text. feci et denuo aliquando facturus sum si licebit iuvenilem illum librum retractare, sed id tantum dicere quo clariora appareant vincula quibus codicum genera inter se conectantur. Eveniet tamen interdum ut ea corrigam quae minus recte in opere meo priore exposui, librorumque eorum mentionem faciam qui post annum 1956 in lucem prodierunt.

Par

Scholiorum in Aratum antiquissimus inter Graecos testis est Parisinus suppl. gr. 607 A membr. saec. X, de quo vide Hist. Text. pp. 263–267; notulas continet is septem (sch. 1, p. 44, 6–8; 11, p. 56, 5–7; 27, p. 76, 1–6; 30–33, p. 85, 12–17; 94, p. 121, 9–10; 132, p. 138, 7 sqq.; 159, p. 159, 12–14), praemissis excerptis quae cum Marciana isagoga conferenda sunt (vide infra p. 23–31). Haec omnia primus edidit Treu (Excerpta Anonymi Byzantini, Ohlau 1880), deinde Maass (Comm. Ar. Rell. pp. 315–322). Perspicuum est hunc codicem eius cognatum esse ex quo tota pendet communium quae appello scholiorum traditio.

Ceteros codices in quattuor genera nunc dividam.

Primi ergo est generis

Wenetus Marcianus 476 (coll. 703) membr. saec. X-XI, quem descripsi Hist. Text. pp. 229-231; sed nunc moneo primum folium eius non, ut incautius ibi adfirmaveram, avulsum esse; nam id quod hodie nota 2 signatur re vera primum est, et constat Aratea codicis illius pars e qua-

ternionibus integris tribus et foliis mutili quaternionis quinque; Lycophro autem alteram quaternionum seriem implet. Frustra igitur conieci Arati Vitam Marcianum nostrum olim praebuisse. Arati Phaenomena scholiis instructa sequuntur opusculum περὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, epistula ad Iulianum quendam data, Phaenomenorum argumentum, excerpta varia quae infra pp. 539–544 invenies.

Marciani proles haec est:

- a) Vaticanus gr. 1307 membr. saec. X-XI, e Marciani apographo descriptus; folio ultimo avulso desunt sch. 1152–1154 et quae in Marciano sequuntur excerpta; ab eo descripti sunt Ambrosianus H 42 sup. chart. saec. XV, Londinensis Musei Britannici Burney 63 chart. saec. XV quem in Hist. Text. omisi quia Aratum ipsum non haberet, Vaticanus gr. 121 chart. orient. saec. XIII–XIV.
- b) Romanus Casanatensis G V 5 (356) chart. orient. saec. XIII–XIV. Aratum et scholia sequuntur epistula ad Iulianum et opusculum περὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. Hic codex ab eodem Marciani apographo ortus est ac Vaticanus 1307; velut sch. 12 p. 56 scribunt Vat C τοῖς ἀνθρώποις pro ἀνδράσιν et glossam codicis M ad τετυγμένα (v. 12) pertinentem (ὡρισμένα ἀπαράλλακτα) in scholium ambo inserunt.
- c) Codices qui Planudeam Arati recensionem exhibent; eorum commune exemplar anno 1966 inveni, ipsius ut mihi videtur Maximi Planudis manu anno 1290 vel paulo post exaratum; et est

Edimburgensis (National Library of Scotland) Adv. Ms. 18-7-15 chart. orient. saec. XIII exeuntis, de quo plura aliquando in alio opere disputabo. Aratum scholiis

C

 $\mathbf{E}$

¹Vide J. C. Cunningham, Greek Manuscripts in the National Library of Scotland, Scriptorium 24 (1970).

instructum antecedunt Anonymi qui apud Maassium dicitur secundus pars prima (Comm. Ar. Rell. pp. 102–126), Arati Vita tertia, Catasterismorum Epitome. Apparet hunc codicem in Scotiam Florentia exportatum esse; Florentiae enim anno 1465 apographum eius scripsit Ioannes Thessalus Scutariotes (Hist. Text. p. 247) Laurentianum XXVIII 37 membr. ex quo fluxerunt Vindobonensis phil. philol. 142 chart. et Londinensis Musei Britannici add. 11886 (Butlerianus) membr. saec. XV.

Matritensis autem 4629 (N 67) quem in Hist. Text. p. 251 Planudeis ideo adnumeravi quod partes Anonymi secundi contineret, in scholiis et prolegomenis ad codicem K (de quo vide infra) proxime accedit.

Planudis Aratea studia nunc satis est obiter attingere; plura ad aptiora tempora reservo.

De Triclinianis codicibus a Planudeo labore derivatis dicam infra cap. 8.

Secundi codicum generis est

Salmanticensis 233 (olim 1, 2, 13) de quo vide nunc A. Tovar, Catalogus codicum Graecorum Universitatis Salamantinae, Acta Salmanticensia XV, Salamanca 1963; chart. saec. XV (circa 1455–1460); Aratea pars e quinione uno et quaternionibus duobus constans versus 1–963 cum scholiis 1–155 continet; perierunt enim, si umquam fuerunt, ultima folia. Conicit Tovar hunc codicem a Peloponneso Venetias asportatum esse, ubi eum emit Pintianus ante annum 1511¹.

Codices duo Salmanticensis adfines paucissima scholiorum frustula servaverunt, quae memoriae gratia in Ap-

¹ De Tricliniano in Salmanticensi nostro Eumenidum textu vide R. D. Dawe, The collation and investigation of manuscripts of Aeschylus, Cambridge 1964, pp. 189–194.

pendice 6 dabo; sunt autem Laurentianus XXXI 32 membr. saec. XV et Marcianus 465 (coll. 763) chart. saec. XIV ineuntis. Sed in Marciano 317 (coll. 637) chart. saec. XIV, qui in Arato Marciani 465 simillimus est, adnotationes eas invenimus quas librarius codicis E in scholiorum margine sine auctoris nomine ascripserat; hic vero legimus τοῦ σοφωτάτου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη.

Tertii codicum generis sunt

Parisinus gr. 2841 membr. saec. XIII qui Arati carmen D non ultra v. 811, scholia vero non ultra v. 497 producit. Nulla poetae Vita, nulla prolegomena.

Parisinus suppl. gr. 652 chart. saec. XV, antecedentis $^{\Delta}$ vel in minutiis simillimus, sed integer et Vita secunda atque Phaenomenorum argumento instructus.

Nuper exstare cognovi in Bibliotheca urbis Panormi Communali tertium eiusdem stirpis Arati codicem, sed scholiis carentem, qui signatur Panormitanus 2 Qq A 75, chart. saec. XV medii, de quo vide A. Mancini, Codici greci della Biblioteca Comunale di Palermo, in Studi Italiani di Filologia Classica VI (1898) pp. 459–469; E. Mioni, Catalogo di Manoscritti Greci esistenti nelle Biblioteche Italiane, vol. 1 n° 163; M. L. West, The Medieval and Renaissance Manuscripts of Hesiod's Theogony, in Classical Quarterly 1964 p. 168. Glossas, non scholia hunc codicem praebere invito Mioni moneo.

Charecovensis Univ. 369, olim Mosquensis Synod. gr. & 223, chart. saec. XIV, a monasterio Vatopedii adlatus. Descripserunt Belin de Ballu, Notitia et descriptio aliquot codicum manuscriptorum qui reperiuntur in Bibliotheca imperiali quae Charecoviae floret (Charecoviae 1807); Šangin, CCAG XII n° 50 p. 91 (1936). Cum Hist. Text. scriberem, hunc codicem per Christiani Friderici Matthaei Lectiones Mosquenses et per Buhlii editionem co-

Ma

gnoveram; sero eum didici Mosqua Charecoviam exeunte saec. XVIII vel XIX ineunte asportatum esse. Sed eo levius ignorantiam meam ferebam quod scholia Mosquensia tota satis accurate apud Buhlium exscripserat Ioannes Christianus Heym professor Mosquensis. Maximas nunc Marcello Richard gratias ago, qui et me erroris mei admonuit et meum in usum imagines luce depictas a Charecovensis Bibliothecae praesidibus impetravit. Vita et prolegomenis caret codex K; post scholia exhibet carmina duo de Arato satis absurda, opusculum περὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, epistulam ad Iulianum, versiculos εἰς τὸ τέλος ᾿Αράτου qui etiam in Parisino 2403 inveniuntur; quae omnia vel sub scholiorum finem vel in appendice edo.

Matritensis 4629 (olim N 67) a Constantino Lascari descriptus Arateas partes habet duas, quarum prior Anonymi secundi partem primam, Arati Vitam tertiam, Catasterismorum Epitomen continet et proxime ad Baroccianum 119 (de quo vide Hist. Text. pp. 250–251) accedit, altera (205r–211v) ad exemplar codicis K nos revocat. Mosquensium enim scholiorum initium nobis praebet (209r–211v) usque ad verba ἰσχυροπαθῶν ἀπέθετο καὶ (sch. 71 p. 106, 9), sed antecedentibus Vita secunda (205r), Vita quarta (205v), argumento denique ceterisque prolegomenis (207v–208v) quae omisit codicis K librarius.

Exstat Matriti alter Arati codex a Constantino Lascari Mediolani anno 1465 conscriptus, Matritensis 4691 (olim N 61) chart. qui Phaenomenorum recensioni codicis K simillimae Arati Vitas tres anteponit, Sudae scilicet excerptum, Vitam secundam, Vitam quartam, in quibus cum Ma² prorsus congruit. Ab eo pendet Neapolitanus II F 48 chart. saec. XV.

Vaticanus gr. 1910 chart. orient. saec. XIII–XIV. Aratum scholiis instructum antecedunt Vita quarta, argu-

mentum, prolegomena eodem ordine atque in codice Matritensi 4629 disposita; Aratus ipse post v. 642 deficit, scholia vero post sch. 288.

Vaticanus gr. 1702 chart. orient. saec. XIII-XIV, U temporis iniurias misere passus; periit primum Arati folium, quod Vitam, prolegomena versus 1-18 scholiaque ad eos pertinentia ferebat; reliquorum foliorum oras humor laesit; tantusque illegibilium locorum est numerus ut eos omnes in apparatu critico enotare vel eorum quos enotarem fines indicare nequiverim, et eorum ibi dumtaxat mentionem facere decreverim ubi ceteris testibus adlatis Vaticani quoque testimonium requirendum esse videretur.

Parisinus gr. 2403 chart. saec. XIII exeuntis. Aratum A scholiis instructum antecedunt Vita quarta, argumentum, prolegomena eodem ordine atque in codicibus Matritensi 4629 et Vaticano 1910 disposita; sequuntur epistula ad Iulianum et versiculi είς τὸ τέλος 'Αράτου quos iam in K invenimus.

Mutinensis Estensis a T 9 14 (olim II B 14) chart. XV Est (circa annum 1465) tribus e fontibus derivatus est. Textus ipse Arateus, quamvis contaminatus, nepotibus Marciani 476 adnumerandus est; Vita et prolegomena proxime ad Ma² VA accedunt; scholia denique ab ipso Parisino 2403 pendent; id enim quod de Pindaro J. Irigoin demonstravit, Estensem ex ω Parisini nostri apographo descriptum esse, idem de scholiis in Aratum verum esse comperi. Prolem autem satis amplam genuit Estensis:

Venetum Marcianum 480 (coll. 589) membr. ante annum 1468 confectum, ex quo nati sunt Parisinus gr. 2726 chart. saec. XV et Vindobonensis phil. philol. 25 chart. saec. XVI;

Parisinum gr. 2842 chart. anno 1475 scriptum, in quo scholia post 443 deficiunt;

Ambrosianum C 32 sup. chart. saec. XV, cuius scholia post 19 deficiunt.

Fuit codex Estensis ex libris Georgii Vallae et postea circa annum 1500 Alberti Pii Carporum principis. Vix dubitari potest quin editio princeps Aldina, Venetiis anno 1499 publici iuris facta, ad fidem huius exemplaris composita sit. Eidem enim Alberto Pio Aldus Manutius eam dedicavit1: et quis nescit Marcum Musurum, qui tot scriptores Graecos in usum Aldi recensuit, Alberti familiarem fuisse? Evenit tamen nonnumquam ut verba in Estensi omissa in Aldina reperiantur, velut p. 39, 6 où προσήκει δὲ τὰ νῦν τὴν οὐσίαν ζητεῖσθαι τοῦ Διὸς om. Est, habet Aldus (αἰτεῖσθαι) et sch. 7 p. 52, 15 ώς 'Ασκληπιάδης servat Aldus, ώς τινες scribit Est; quo exemplo fultus Maass, qui Marcianum 480, non exemplar eius Estensem noverat, pro certo habebat Marcianum Aldinae fontem non fuisse. Sed rectius iudicandum est Aldum alterum vel plures codices cum Estensi contulisse; quod clarius apparebit si memineris ipsius Arati textum in Aldina saepe ab Estensi discedere et prope ad Scorialensem accedere (nec mirum; Scorialensem enim in manibus habuit et descripsit Georgius Gregoropulus, cuius filius Ioannes Musuri fuit amicus et Aldinarum editionum corrector). Memento etiam Aldum Arateis prolegomenis Leontii Mechanici opusculum de Arateae sphaerae constructione anteponere, quod in Parisino 2381 codice Tricliniano (vide infra) invenitur. Memento denique, cum Estensis codex hanc simplicem post scholia subscriptio-

¹ Fol. T lv (Aldus Manutius Ro. Alberto Pio Carporum principi S.P.D). Victor Pisanus Georgii Vallae discipulus in praefatione quam Avieni editioni anno 1488 Venetiis vulgatae anteposuit Vitam Arati quartam et argumenti partem ex Estensi nostro Latine vertit (A. Holder, Rufi Festi Avieni carmina pp. V-VIII).

nem praebeat τέλος τῶν ᾿Αράτου Φαινομένων, Aldum contra exemplaris sui testimonium addidisse καὶ τῶν τοῦ Θέονος (sic) σχολίων; at hoc Theonis nomen in Parisino 2842 apparet, Estensis apographo, et in Triclinianis codicibus a Planude ortis.

Quibus perpensis omnibus, adseverare ausim Aldinum editorem, quem Musurum fuisse suspicor, in scholiis nostris edendis Estensi codice constanter usum esse, perraro tamen alia testimonia contulisse, in prolegomenis maxime atque in primis scholiis. Qua de causa Maassio minime adsentior Aldinam editionem codicis instar habendam censenti, quae revera nihil est nisi apographum apographi codicis A.

Sed Estensis ipse grammatici cuiusdam laboribus debetur, qui aliunde Phaenomena, aliunde Prolegomena, aliunde Scholia quaesivit, atque ea postea recensuit, mutavit, perpolivit, eorum lacunas explevit, mendas ut potuit correxit; ita ut recensio eius renascentium litterarum tempore doctis valde placuerit et per Aldinam usque ad tempora nostra (Maassium enim non excipio) viguerit. Cuius regni editionem meam finem facturam esse spero, qui idem primus sollerti illi atque incognito philologo debitos honores tribuo.

Quarti denique codicum generis est

Scorialensis Σ III 3 chart. ab Antonio Damila ante s annum 1490 in Creta exaratus; Aratum scholiis instructum antecedit Vita quarta; scholiis communibus admixta sunt inedita haud pauca et Catasterismorum plerorumque

¹Eundem in modum egit Musurus quando Aristophanem cum scholiis apud Aldum edidit (a. 1499); de qua re vide Scholia in Aristophanem I, 2, ed. D. Mervyn Jones et Nigel G. Wilson, p. XIX (1969).

recensio quae propius quam vulgata ad Latina testimonia accedit.

E Scorialensi orti sunt:

Parisinus gr. 2728 chart. saec. XV exeunte in Creta a Georgio Gregoropulo exaratus; post Vitam quartam ea dumtaxat scholia descripsit quae in folio 30 exemplaris sui invenerat; ex quo fit ut ea sola Maass noverit et ediderit, utpote qui Scorialensem ignoraret. Parisinus apud Bekkerum et Maassium siglo C designatur.

Palatinus Vaticanus 137 chart. saec. XV exeuntis vel XVI ineuntis, et Vossianus gr. in 4° 59 chart. eisdem temporibus scriptus, qui scholiis ambo carent.

Ad Vitam quartam recensendam nobis est seligendus Palatinus gr. 40 in Bibliotheca universitatis Heidelbergensis adservatus, chart. orient. ante annum 1325, ut videtur, exaratus; ante Aratum scholiis carentem¹ (112r-127v; in paginarum 112r-115v exteriores columnas redundant Oppiani Halieutica) exscripsit fol. 111v posterior manus² sub titulo γένος ᾿Αράτου τοῦ ποιητοῦ Arateorum prolegomenorum initium, Vitam scilicet quartam in ea recensione quam praebet Scorialensis, et Phaenomenorum argumentum post verba ὅσα ἡ καλουμένη Φάτνη, μετὰ ταῦτα δὲ interruptum (infra p. 538, 7); in ima autem pagina subscripsit librarius ζήτει τὸ λοιπὸν

¹Paucas tantum adnotatiunculas in marginibus exhibet, quarum maiorem partem finxisse videtur semidoctus quidam, ipsis, ut videtur, Arati verbis fultus, atque his quidem male intellectis, ceteras vero a Marcianis scholiis hausisse; easdem praebet Parisinus gr. 2860, e Palatino vel ex eius archetypo ortus; sed in eo recentior manus Planudea nonnulla admiscuit. Vide Appendicem VII infra p. 565.

Vide Appendicem VII infra p. 565.

²Librarius qui in Palatino Vitam et prolegomena scripsit idem mihi fuisse videtur qui in Vaticano 1910 Arati vv. 1–172 cum scholiis exaravit. In Arato ipso Palatinus 40 tum ad Vaticanum 1910, tum ad Casanatensem propius accedit.

μετὰ πέντε φύλλα; sed in exteriore folii 116r columna, ubi titulus idem maioribus litteris repetitur, frustra prolegomenorum reliqua quaesiveris.

Simillimi sunt eius codices duo circa annum 1475 exarati, Parisinus gr. 2860 et Vaticanus gr. 1371, qui in Vita numquam a Palatino discedunt, ut eorum testimonium in apparatu adferre inutile duxerim. Eadem de causa reieci Butlerianum 11886 (de quo vide supra) et Parisinum gr. 2843, quorum uterque hac eadem Vitae quartae et Prolegomenorum recensione alias Aratei textus formas adornavit.

Valde me paenitet quod in Hist. Text. p. 159 de Vitae quartae codicum necessitudinibus haud recte iudicavi. Marcianus enim Arati vita semper caruit; Estensis autem non propius ceteris, ut tum scripsi, ad archetypum accedit, sed a familia MaMa² (= K) VA profectus (non ab A ipso), a grammatico illo quem iam novimus emendatus est; verissimum denique de communi fonte testimonium adferunt Scorialensis et Palatinus 40, qui a Scorialensis exemplari hanc Vitam mutuatus est. Sed nunc mihi monendum est argumentum ceteraque prolegomena Palatinum eiusque adfines a Marciano accepisse, atque ideo in his quidem partibus abiciendos esse.

3. De codicum MQS secundariis fontibus

Complura scholia omnibus codicibus communia sunt atque eodem fere ordine disposita; communibus etiam saepe foedantur erroribus, quod cum multis in locis pateat, in sch. 22 maxime manifestatur, ubi Arati qui dicitur Latini antiquum testimonium adferre possumus. Ad unum igitur scholiorum corpus codices MQDΔKVUAS redire statuendum est, cui ea saltem omnia tribuenda sunt quae his libris omnibus servantur.

Saepe vero singularia quaedam praebent vel M vel Q vel S, quae non e communi fonte hausta, sed aliunde sumpta esse apparet. Quod de Q et S verum esse in Hist. Text. iamdudum perspexi et mox novis argumentis confirmabo; sed in M quoque id demonstrari posse nondum videbam.

Primo sententia in qua tum eram, codices QD\(\Delta KVUA\) e Marciano fluere, abicienda est. Apparatum enim huius editionis evolve: ne plura, si sch. 248 adibis (p. 197, 8-10), videbis Marcianum lacuna magna laborare, qua ceteri codices liberi sunt; vide etiam sch. 60, p. 97,14sqq. Animadverte porro numquam in Marciano ullam fuisse Arati Vitam, et prolegomena alio ordine alioque loco in M atque in ceteris libris disponi. Quod autem ad illud de Iove scholium adtinet (p. 39, 7sqq.) quod mihi maximo argumento olim erat ut DAKVUA a Marciano pendere statuerem, rem me male interpretatum esse fateor. Contendebam enim librarium, cum timeret ne spatium sibi deficeret, hanc notulam decurtasse, postea pagina ad finem perducta post sch. 14 totam repetiisse, qua de causa effectum esse ut codicum DAKVA librarii initium tantum eius suo loco describerent, reliqua autem codices VA inter prolegomenorum excerpta collocarent (Hist. Text. pp. 272-274). Hodie vero aliter sentio; duas enim huius scholii recensiones praesto habuit Marcianus librarius, quarum prior mutila et decurtata communis est illi et codicibus DAKVA (qui ceteroquin veram lectionem servant οὐσίαν, cum M αἰτίαν mendose scribat), alteram autem cum ex integriore scholiorum corpore detractam in prolegomenis exemplaris sui invenisset, scholiis reddere, quamvis inepto loco, decrevit.

Quodsi DAKVUA a Marciano non descripti sunt, ad editionem curandam usui esse possunt, Marciani autem testimonium ad archetypum restituendum minus valet

quam opinabar, et suspicio movetur ne ea quae Marcianus solus exhibet, aliena sint. Velut p. 166, 11 sqq. nota de Pleiadibus codicis M propria aperte post totam paginam scriptam addita est; tegit enim prima littera hoc signum:—quo antecedentis scholii finis indicatur (fol. 6v mg. inter.).

Sed ea res ideo saepe occultatur quod codices KUA multa a Marciano vel ab eius apographo mutuati sunt, ut infra apertius explicabitur, ex quo fit ut multa scholia quae in MKUA leguntur revera ad solum Marcianum redeant.

Unum adferam exemplum. Si commentorum eam seriem consideres (p. 72, 8-p. 76, 13) quae Maioris Ursae fabulam, notam de astrothesiae causis, verborum denique $\alpha\mu\alpha$ τροχόωσιν (v. 27) interpretationem complectitur, non dubito quin totam eam ex alieno fonte derivatam censeas. Eam enim si tollas, non solum ordinem eundem qui est in D Δ V restituas, sed nihil totius versus interpretationi deesse confitearis. Accedit quod cum p. 72, 8-p. 73, 19 et p. 76, 7-13 in D Δ V desint, in UA ea alio loco atque in M sita sunt; quod p. 76, 7-13 in Q suo loco amota sunt; quod fabula denique stellarum catalogo instructa est, qui mos communium scholiorum in astronomicis fabulis non est.

Apparet igitur secundarium illum fontem a quo codex M haud pauca hausit quae postea codicum KUA aliorum διορθωταί suum in usum converterunt, non e fabulis tantum, sed ex exegeticis interpretationibus constitisse, quod de ceteris quoque secundariis fontibus, eis scilicet qui ad Q et S redundaverunt, verum esse comperiemus. Saepe igitur evenit ut codicum MKUA consensu non ad archetypum adducamur, sed ad alterum commentarium, quem prioris adfinem fuisse non nego. Sed cum Aldus editor princeps codicis A apographo usus sit, Maass autem Marciano et codice A et Aldina, nemo adhuc Marcianorum scholiorum indolem et multiplicem structuram cognoscere potuit.

In scholiis communibus codicem Q proximum Marciani esse perspicuum est, sed proprios amborum errores certos frustra quaesivi. In scholio autem quod ad v. 132 pertinet (p. 138,7–p. 139,4) Q a Marciano desistit ut gregem $D\Delta K$ VUA sequatur. Ex quo necessario concluditur paginas eas quas multas solus codex Q praebet ex altero fonte eum sumpsisse; quod sic nunc confirmare conabor.

Sch. 13, p. 56, 18sqq. bis habet Q atque in priore recensione iniuria, ut MDΔKVA, verba ἡ διάνοια τοιαύτη ἐστὶ post θεὸς ponit; in altera vero rectum ordinem servat et versus 14 paraphrasin a ceteris testibus omissam solus nobis tradit.

Catasterismorum fabulas continet Q nonnullas quarum forma mirum in modum cum antiquissimis fontibus congruit; ne omnia exponam, cum apud testes Graecos omnes Hesperidum mala ramos suos perdidissent, eos unus servavit Q (p. 104, 13). Vide etiam p. 78, 4–6, ubi Q Latino ipso Arato sincerior cum Hygino et Scholiis in Germanici Aratea consentit¹.

Epitome 2: "Αράτος δὲ ἀὐτὴν καλεῖ Ἑλίκην ἐκ Κρήτης οδσαν, γενέσθαι δὲ Διὸς τροφὸν καὶ διὰ τοῦτο ἐν οὐρανοῖς τιμῆς ἀξιωθήναι.

¹ Scorialensis (infra p. 88, 8 sqq.): "Αρατος δὲ αὐτὴν καλεῖ 'Ελίκην ἐκ Κρήτης οὖσαν καὶ γενέσθαι Διὸς τροφόν, καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῷ οὐρανῷ τιμηθῆναι.

Aratus Latinus (Maass p. 185): Aratus autem eam vocat Helicem, quod de Cretem fuisset, et fieri illam Iovis altricem; pro hoc in caelo honorificari.

Scholia in Germanicum (Breysig p. 59): Aratus Cynosuram et Helicen Cretensis Iovis nutrices fuisse dicit, ob quod sunt caelesti honore donatae.

Hygin. Astr. II,2: Nonnulli etiam Hzlicem et Cynosuram nymphas esse Iovis nutrices dicunt, et hac re etiam pro beneficio in mundo conlocatas et utrasque Arctos adpellatas esse.

Q (infra p. 78, 4-6): "Αρατος δέ φησι τὴν Κυνόσουραν καὶ 'Ελίκην ἐν Κρήτη οὔσας γίνεσθαι τροφούς τοῦ Διός, καὶ διὰ τοῦτο τῆς οὐρανοῦ μνήμης ἀξιωθῆναι.

Inter scholia communia quae ad Iustitiae episodium pertinent (vv. 96–136) exstat in Q (infra p. 124, 8 sqq.) eius antiquae praefationis fragmentum quae in Arati Latini tenebris latet (Anonymus II, 3 apud Maassium, infra p. 3). Nonnulla vero in Q invenies quae etiam in S, sed corruptiora, leguntur (p. 59, 19–p. 60, 21; sch. 21 p. 65; sch. 59–60 p. 97, 4–13, ubi laudatur Diodorus mathematicus). Semel accidit ut scholium huic codici proprium etiam in Aeschyleis scholiis inveniatur, quod infra p. XXVI exponam.

Fuit igitur secundarius codicis Q fons commentarius Arateus antiquus, in quo fabulae exegeticis interpretationibus permixtae erant.

Sed aliter de Ursae Maioris fabula iudicandum est, in qua Q cum MUA, et cum U maxime, consentit. Cum vero nonnulla scholia solis codicibus MQUA vel MQA vel QA nobis tradantur (sch. 16, p. 58; 18, p. 61; 19 p. 63, 1–2; 27 p. 76; 134 p. 139; cf. sch. 141 p. 144), apparet Salmanticensem bis contaminatum esse, prius quando Marciani novitates simul atque UA recepit, postea quando antiquius exemplar repertum est.

Quo tempore Hist. Text. scribebam, ea sola ad secundarium codicis S fontem referenda esse censebam quae etiam in scholiis ad Germanicum et in Arato Latino invenirentur, commentarii scilicet exiguum fragmentum (infra p. 44, 9sqq.) et Catasterismorum seriem paene integram². Sed nunc video exegeticas quoque adnotationes simul ac fabulas in exemplari codicis S communibus scholiis admixtas esse. Quod multis argumentis comprobare licet.

² Desunt tantum 13, 23, 24, 25, 26, 30, 32, 33, 41.

In S post scholiorum seriem eodem ordine atque in Marciano distributam inedita quaedam invenimus ad v. 16 pertinentia (infra p. 59, 19sqq); occurrit deinde (fol. 30v, 1. 31, vide infra adn. crit. ad p. 61, 4) sub signo κ mera haec corruptelarum strues: τούς γάρ λόγων είλουμένους πράους ποιούντες φύσει διαλεγομένους ού πάνυ αὐτῷ τῷ μύθω συντρέγει; quae cum Maass e Parisino 2728 Scorialensis nostri apographo cognovisset, emendare conatus est, sed frustra. Quamquam enim prima quidem verba ad v. 17 (μειλίγιαι) referenda esse littera κ monemur, quae eadem in poematis textu supra vocem μειλίγιαι appicta est, reliqua a φύσει usque ad συντρέγει nihil sunt nisi frustula a scholio 30 vi detracta (p. 80,8-9). Multo autem inferius (fol. 31v 11. 1-6) resumitur hoc scholium, codicibus MQDAKVAS commune, sub lemmate ἄλλως post Ursae Maioris fabulam et notulas ineditas quae ad vv. 28-33 spectant. Luce clarius igitur apparet et fabulam et adnotationes novas aliquando in scholiorum corpus corporis Marciani simillimum inepto loco vi intrusas esse; et ipso lemmate ἄλλως significavit librarius, non ipsius codicis S sed exemplaris eius, se ad priorem fontem redire.

En aliud exemplum: praebet S (fol. 35r, 50–52) adnotationem ceteris codicibus incognitam qua vox μ ouvá ξ in v. 194 illustratur; sequitur haec adnotatio versus 195 interpretationem codicibus MD Δ VUAS communem; antecedit vero Andromedae fabulam, quacum in exemplar codicis S inepto loco inserta est.

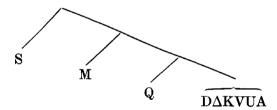
Si Catasterismorum fabulas, quas continet S, omnes perspexeris, non dubito quin mihi adsentiaris eas simul cum maxima ineditorum scholiorum parte ex antiquiore fonte librarium eum deprompsisse qui exemplar codicis S exaravit.

Ineditis scholiis ex hoc altero fonte derivatis adnume-

randum est prooemium illud cuius est initium ζητεῖται διὰ τί ἐχ τοῦ Διὸς ἤρξατο (infra p. 44, 9sqq.) quodque Latine pessime translatum in Arato Latino et in Scholiis in Germanici Aratea invenitur.

Apparet igitur hunc alterum fontem eiusdem fuisse naturae ac secundarios codicum M et Q fontes, commentarium scilicet Arateum fabulis permixtum aliisque excerptis quae in Vaticani 1087, Scholiorum in Germanicum, Arati denique Latini archetypo erant.

Codicem S in scholiis communibus neque ex M pendere neque ad QD\(Delta\)KVUA accedere, sed ad antiquius exemplar referendum esse toto apparatu nostro critico demonstratur et notis praesertim ad sch. 13 (p. 56, 18sqq), 34 (p. 83, 15), 118 (p. 135, 1), 132 (p. 138, 7sqq.) scriptis. Sub finem S ideo ad \(Delta\)U appropinquare videtur quia KA, ut videbimus, discedunt.

4. De codicibus DΔKVUA

Hunc nostrum laborem ad universam eam disciplinam quae textuum historia nominatur aliquantum adferre posse confido si duplicem codicum MQS structuram consideres et curam ignotorum grammaticorum qui eos vel eorum exemplaria composuerunt, nec minus si mecum vicissitudines codicum $D\Delta KVUA$ sequaris.

Eos a principio ex uno archetypo defluxisse manifestum est, sed plures in KVUA textus nostri regiones vel longiores vel breviores tam multis contaminationibus adfectae sunt ut saepe primae adfinitates nunc occultentur.

 $\mathrm{D}\Delta$ certe semper geminos esse non est cur hic probem: apparatum evolve. Cum autem exemplar eorum in Siciliam adlatum Byzantinorum grammaticorum curas effugerit, eos satis sinceram archetypi $\mathrm{D}\Delta\mathrm{K}\mathrm{V}\mathrm{U}\mathrm{A}$ imaginem reddere nosque ad novitates excludendas et communium quae nomino scholiorum molem definiendam adiuvare posse credendum est.

V autem, qui post sch. 288 deficit, numquam solus iter facit; in prolegomenis enim et scholiis 1–88 codicem A fideliter comitatur, vel potius codicis A exemplar; nam eum expertem invenimus eorum quae A vel in his primis scholiis a Marciana recensione mutuatur. Repente deinde mutato exemplari geminus fit codicis U, quocum aliena haud pauca, Marciana in primis, recipit. 1

Sed ad reconditiora pergamus. K a principio, in scholiis praesertim ad procemium pertinentibus, gregem DΔKV UA non deserit et cum VUA maxime coalescit; idem Matritensi 4629 evenit, quo nobis in prolegomenis, deficiente K, utendum est. Vinculum autem quod inter KV UA prima ab origine interest numquam omnino solvitur (vide exempli gratia post codicis K maximam lacunam 142–222 infra p. 183, 10–15) sed saepe per vastas regiones collationibus et contaminationibus ita occultatur ut K ad M vel ad Q vel ad S appropinquet, vel solus vel cum U vel post 88 cum VU (sch. 30; sch. 34 ubi apparet alias inter M et KU conectiones esse, alias inter M et UA; sch. 91 alibi).

¹Scholia 282–283 secundo librario debentur, 286–288 tertio. In apparatu meo critico 282–283 a praecedentibus non distinxi, et 286–288 tantum *librario alteri* tribui, quod nune corrigas velim.

Locos duos consideres velim, quibus praeclare manifestatur simul et codicem K codicum $D\Delta VUA$ cognatum esse, et ad Marcianam traditionem posterioribus grammatici cuiusdam curis inclinatum esse.

Cycni enim fabulam (p. 216, 1-7) bis exhibet K, integriorem quidem eodem loco eodemque sub titulo quo eam in Marciano invenimus, decurtatam vero ibi ubi eam VU integram praebent. Sch. 672 autem (p. 357, 5-8) duas recensiones habemus, quarum prior (et recentior quidem) cum M, altera cum Δ congruit.

Primus contaminationum labor usque ad v. 322 sine certo ordine producitur; saepe, non semper, codices V (inter sch. 88 et 282) et U eo adficiuntur; neque una Marciana recensio novitates suppeditavit; sch. 254 enim de Pleiadibus, quod mutilum praebet K, integrum A, non in Marciano invenitur, sed in Tzetzae Hesiodeo commentario (infra Append. p. 547).

Sed post sch. 322 (p. 239) longius ac longius K ab UA discedit, propius autem ad M saepissime (p. 242, 1), ad S nonnumquam (p. 260, 4-5; p. 263, 1-7) accedit; fieri etiam potest ut solus aberret (p. 271, 1; p. 275, 5sqq.).

Tertia rerum fit mutatio in sch. 498 (p. 306, 10 sqq.); inde enim usque ad ultimum scholium K cum A artissime coniungitur; et a sch. 519-520 (p. 313, 6-9) novas grammaticorum curas deprehendimus, quae non solum KA, sed etiam Casanatensis C exemplar, Marciani apographum, adfecerunt, quo fit ut hic quoque, sed alia via, Marciana traditio in K et A redundet. Sic praeter exspectationem Casanatensis iste, alioquin Marciani nepos mendosissimus, nonnumquam nobis adeundus est¹. Cuius

 $^{^1}$ Praebet K opusculi περὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου recensionem simillimam eius quae est in codice C (vide infra p. 529).

lectiones non omnes enotavi, sed eos praesertim locos in quibus adversante Marciano cum KA congrueret.

Cum codicis K vicissitudines exponeremus, iam de UA diximus quae notitia dignissima sunt.

U ante sch. 88 cum K contra VA facit; deinde fit codicis V geminus; ante sch. 322 quam artum vinculum inter K et VU interesset iam vidimus; postquam A codicis K consors fit (sch. 499), U propius ad Δ accedere videtur quia Δ U contaminationum expertes sunt. Animadvertendum est tamen U quoque Marciana quaedam in initio certe recepisse, inter quae Maioris Ursae fabulam.

A sicut K multiplex est codex, quem a prima origine adfinem codicum DAV esse patet; eis quae iam exposui unum addam exemplum. In D Δ V sch. 35 (p. 86, 11-16) post sch. 42 transfertur; in A vero, ut in M, suo loco exstat, sed post sch. 42 prima eiusdem scholii verba repetuntur. Sed A plures collationum et contaminationum fluctus passus est; iam in prolegomenis atque in primis scholiis Marciana traditione inficitur; in sch. 254 amplum Tzetziani ad Hesiodi Opera commentarii excerptum de Pleiadibus, cuius frustulum etiam in K invenimus, in Arateis intexuit: nonnulla solis codicibus QA traduntur (sch. 134 p. 139, 5–8; sch. 141 p. 144, 6–12); quibus denique vinculis A cum K post sch. 499 conecteretur paulo ante vidimus. Quae omnia dum considero, et Maassio ignosco, qui codicem A sui iuris esse credidit, et mihi iuveni, qui eum a Marciano pendere temere adfirmavi.

Nec multum ad scholia nostra recensenda valet codex ille qui per Estensem et Aldinam et Maassium inveteratas mendas usque ad tempora nostra propagavit; sed studio dignissimus esse videtur, ut qui praeclarum de medioaevalium grammaticorum curis testimonium ferat, et per quem plures Graecorum poetae renascentium litterarum temporis hominibus cogniti sint.

5. De commentarii fragmentis in Vaticano gr. 191 servatis

Aratei commentarii antiqui, ab Alexandrino profecti, reliquias continet codex Vaticanus gr. 191, de quo vide Hist. Text. pp. 130–132 et A. Turyn, Codices Graeci Vaticani, pp. 89–97, tabb. 54–68.

Vaticanus gr. 191 chart. orient. annis 1296–1299 exaratus; insunt foll. 194ν–203r τῶν ᾿Αράτου Φαινομένων πρὸς εἰσαγωγὴν ἐκ τῶν ᾿Αχιλλέως περὶ τοῦ παντός (Maass Comm. Ar. Rell. pp. 27–75)¹; 203ν–204r Vita Arati prima; 204r–205r commentarii fragmentum quod περὶ ἐξηγήσεως inscribitur; priorem eius partem ante scholia communia edidi (infra p. 32), alteram, in qua Arati versus 1–19 explicantur, inter ipsa scholia distribui.

Vaticani 191 apographa videntur esse Vaticanus gr. 381 et Mutinensis Estensis U, 9, 20 (olim II c 16).

6. De nonnullis Aeschyleis scholiis ab Arateo commentario derivatis

In scholiis ad Aeschyli Prometheum Vinctum Arateas adnotationes nonnullas latere serius animadverti quam ut lectionum varietates in apparatum criticum recipere possem. Nunc igitur in hac praefatione ea scholia integra praebeo, ex quo hoc saltem beneficium adipisceris, ut ordinem eorum et rationem quae inter Aeschylea et Aratea intercedat facilius intueri tibi liceat.

Haec Aeschylea scholia non in Mediceo leguntur, sed in paucis inter eos codicibus, qui commentarium a viris

¹ Hoc opus e Vaticano vel e Vaticani apographo cognitum Arati editioni suae adiecit Demetrius Triclinius (vide infra p. XXX).

doctis siglo A signatum continent; ea ergo ad ipsum commentarium A referri posse dubium est; de qua re vide nunc recentissimam editionem a C. J. Herington curatam (The Older Scholia on the Prometheus Bound, Lugduni Batavorum 1972). Et sunt hi codices

P = Parisinus gr. 2787 saec. XIV, quem ipse inspexi; siglo P* notat Herington ea quae librarius ipse recentioribus temporibus addidit.

Pd = Parisinus 2789 saec. XV.

Y = Leidensis Vossianus gr. Q 6 saec. XIV.

Ya = Vindobonensis phil. philol. gr. 197, anno 1413 exaratus.

1) **P** ad PV 191 (Dindorf p. 196, Herington p. 103) = sch. Arat. p. 136, 7-12 (Q).

άριθμόν. γράφεται άρθμόν, ήτοι φιλίαν. "Ομηρος· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἤσαν, ἀντὶ τοῦ φίλοι· καὶ διέτμαγον ἀρθμήσαντες ἀντὶ τοῦ εἰς φιλίαν ἐλθόντες. καὶ ὁ "Αρατος καὶ δή που πόλεμον (sie) καὶ δὴ καὶ ἀνάρθμιον αἶμα.

Hanc adnotationem non recte mihi videtur Herington siglo P* adfecisse; neque enim collocatione neque lemmatis colore a primis scholiis codicis P discernitur. Aeschyleum autem scholium ab Arateo derivari manifestum est.

2a) **PPdYYa** ad PV 425-435 (Dindorf p. 223, Herington p. 136) = Tzetzes ad Hes. Opp. 383, infra in Appendice p. 549, l. 27.

"Ατλας δὲ ἀλληγορικώτερον ὁ ἄξων ἐστὶν ὁ ὁρίζων καὶ (haec tria verba solus praebet Y) διακρίνων τὸ ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον. Ἰαπετοῦ δέ, ἤγουν τῆς κινήσεως τοῦ οὐρανοῦ, παῖς, ὅτι (sic YYa: ἤν PPd) κατ' ἀρχὰς (δὲ add. PPd) συγκεχυμένου (ἐκκεχ- Ya) τοῦ παντὸς κοσμικοῦ σώματος, συνέβη καθ' "Ελληνας τὸν ἀέρα (ἤγουν τὸν Δία add. PPd) σφοδροτέρας κινήσεως τετυχηκέναι, καὶ οὕτω διορίσαι τὸ ἄνω καὶ κάτω ἡμισφαίριον

καὶ διαρθρῶσαι τὸ πᾶν (ὥστε νοηθῆναι καὶ τὸν ἄξονα add. PPd). κίονας (κίονα Y) δὲ οὓς (&Y?) ὁ ἄξων οὕτος κατέχει, ὁ βόρειος πόλος ἐστὶ καὶ ὁ νότιος, «οἷ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι» καθ' "Ομηρον.

b) **P*YYa** (ibid.)

γέγονε δὲ καί τις ἀνὴρ Λίβυς (Λίβυς ἀνὴρ Υα) μαθηματικώτατος (-τερος Υ) "Ατλας τὴν κλῆσιν.

c) P*Ya (ibid.); hic P mutilus est, sed ceteris testimoniis restituitur.

δς ἐμυθεύθη (ἐμυθεύετο Ya) τὸν οὐρανὸν ἔχ[ειν διὰ] τὸ ἀρ[ίστως] ἀστρ[ολο]γεῖν [καὶ] περὶ [τῶν] οὐρανί[ων] ἀκρ[ιβέ]στερ[α δι]δάσ[κειν].

d) P* ad PV 349; Ya ad PV 425-435 post c supra (Dindorf p. 212; Herington p. 122) = sch. Arat. pp. 65, 13-66, 2.

τὸν ἄξονα συμβέβηκε νοεῖσθαι εὐθεῖάν τινα καὶ ἀσώματον γραμμὴν ἀπὸ τοῦ βορείου πόλου καὶ (non in Ya) τοῦ νοτίου μέχρι (μέχρι τοῦ νότου [sic] Ya) καὶ διὰ μέσης πεφυκυῖαν τῆς γῆς, ἡν συμβέβηκε κέντρον εἶναι τοῦ κόσμου τῆ ἰδία φύσει, καθ' ἡν ἀμετακίνητός ἐστι καὶ ἀσάλευτον αὐτοῦ μετέχει τὴν θέσιν (διάθεσιν Ya).

e) **P*** ad PV 349 post d; **Y** ad PV 425-435 post b; **Ya** ad PV 425-435 post d (Dindorf p. 213; Herington p. 122) = sch. Arat. p. 66, 2-4.

τὰ δὲ πέρατα τοῦ οὐρανοῦ ἃ δὴ παρὰ τοῖς ἄκροις τοῦ ἄξονος ἐξ (καὶ ἐξ $\mathbf{Y}$) ἑκατέρων τῶν μερῶν νοοῦνται, πόλοι καλοῦνται.

- f) **P*** ad PV 349 post e; **Ya** ad PV 425-435 post e (Dindorf p. 213; Herington p. 122) = sch. Arat. p. 65, 3-4.
- τί ἔστιν οὐρανός; ὁ περιέχων τὰ πάντα (τὰ ἄλλα πάντα Υa) πλήν αὐτοῦ (sic).
- g) P* in imo folio sub sch. ad PV 347a; Ya post sch. ad PV 377a (Dindorf p. 212; Herington p. 122) = sch. Arat. p. 65, 5-8.

τί ἔστιν ἄξων; διάμετρος τοῦ κόσμου εὐθεῖα ἐκ (διὰ Ya) τῶν πόλων ἐπεζευγμένη (ἐζευγμένη Ya) μέσην μὲν ἔχουσα τὴν γῆν, τοὺς δὲ δύο πόλους πέρατα καὶ περὶ ταῦτα (ταύτην Ya) μένουσα ἡ σφαῖρα στρέφεται.

Dindorf et Herington ordinem codicis P (vel P*) servaverunt, qui hace inter sch. PV 349 et sch. 425-435 dividit; ego vero codices YYa non solum in lectionibus, sed etiam in dispositione propius ad veritatem accedere censeo. Quod si verum est, Tzetziana de Atlante adnotatio allegorica ab Arateis excerptis, in quibus de axe agitur, separari non potest; ab eadem autem disputatione hausta est, cuius alia pars in Arati codice A ad v. 254 inserta est (vide supra p. XXIII et App. infra p. 547).

Iohanni Tzetzae antiquum et satis integrum Arateorum scholiorum exemplar praesto fuisse apparet, et cum Allegorias in Odvsseam aut Chiliades conscriberet (vide infra adn. crit. p. 139, 4; p. 166, 8) et cum Hesiodi Opera et Dies interpretaretur (p. 166, 8; p. 202, 6); quod iamdudum perspexit C. Dahlén (Zu Johannes Tzetzes' Exegesis der hesiodeischen Erga, Uppsala 1933). Scholia autem ad Aesch. PV. 349 (vel 425-435) ab Arati exemplari sumpta esse videntur, ubi Tzetziana cum communibus nostris scholiis arte coniungebantur; quod idem in Arati codice A evenit, qui ceteroquin alia Tzetzae vestigia praebet; in hoc enim Aratum antecedunt versus eius περὶ μέτρων. Quibus perpensis omnibus, etiamsi haec scholia ad illum Scholiastam A referri posse dubitamus, quem Tzetzae discipulum vel certe aequalem fuisse Herington suspicatur, licet tamen conicere Tzetzam, qui Lycophronem, in antiquioribus codicibus Arati geminum poetam, commentatus est, Phaenomenis quoque explicandis operam navavisse. Sed quanta fuerit pars eius in Arati textus traditione definire non audeo.

7. De Parisino gr. 2424

Parisinus gr. 2424 membr. saec. XIV, de quo vide CCAG VIII, 1, nº 9, inter multa mathematica et astrologica opera praebet ff. 190r–191v corpusculum e diversis fontibus compositum:

- -190r πόθεν γίνονται κομίται (sic) = sch. Arat. 1093+1091.
- 190r-190ν περὶ τῶν ἀστέρων τῶν καλουμένων διαττόντων καὶ τῆς ἔξ αὐτῶν σημειώσεως = seh. Arat. 926.
- 190v ὄσοι τῶν λίθων εἰς ἀνακωχὴν ζάλης καὶ τρικυμίας θαλάσσης (ab Arato alienum).
  - 190v-191r ἐξ τῶν Δαμοκράτου.
  - 191r Τιμοθέου aliaque ab Arato aliena usque ad f.191v.

Haec omnia in recentioribus (saec. XV) codicibus repetuntur, Parisinis scilicet 2421 et 2422 e Parisino 2424 descriptis; novit et edidit e 2422 Graff, Bulletin de l'Académie Impériale des Sciences de Saint-Pétersbourg VII, 1864, pp. 21 sqq., a quo partem primam receperunt Edelstein et Kidd (Posidonius, Vol. I, The Fragments, Cambridge 1972, p. 123). Ego Graffii opusculum non vidi, sed fontem ipsum, Parisinum scilicet 2424, quem Graff ignorabat, adii. Si apparatum criticum meum inspicias, perspicuum erit Parisinum erroribus cum MKUA nostris communibus infectum esse, saepe vero sinceriorem lectionem praebere; ad antiquiorem igitur Arati archetypum reducendus est, et ad textum emendandum utilissimus esse videtur.

8. De Triclinii Arateis studiis

Demetrium Triclinium Arato operam impendisse codicibus aliquot Planudeae stirpis manifestatur.

Laurentianus XXVIII 44 membr. saec. XV haec com-

plectitur: Ir opusculum de climatibus; 2v Adamantii Sophistae de ventis; 5r Achillem (cf. Vat. 191 supra); 35r Hipparchi libri III partem; 43r scholia in Aratum Planudea hoc titulo instructa: ἐκ τῆς εἰς τὰ τοῦ ᾿Αράτου Φαινόμενα Θέωνος ἐξηγήσεως ἐκλογαὶ διορθωθεῖσαι παρὰ τοῦ σοφωτάτου μοναχοῦ κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη; Aratus ipse deest. In mg. 48r, 73r, Planudis adnotationes, quae iam in E inveniuntur, repetivit librarius Laurentiani; ceterae vero duae (73r, 76r) quibus praefixum est verbum ἡμέτερον, non Planudi, ut iniuria in Hist. Text. p. 291 scripsi, sed Triclinio tribuendae sunt.

Londinensis Musei Britannici add. 11886 (Butlerianus) membr. saec XV diversis e fontibus conflatus est; textus ipse Arateus ad Palatinum 40 accedit: scholia a Laurentiano XXVIII 37 Edimburgensis apographo descripta sunt, nisi quod Catasterismorum fabulae in ipsis scholiis immiscentur; post Aratum et scholia invenimus fol. 50r-51r poetae vitam e vitis tertia et quarta compositam; 51r Hipparchi libri III partem: 60v opusculum περί τοῦ ζωδιαχοῦ χύχλου imperfectum; 61r Anonymi secundi partem primam a Laur. XXVIII 37 sumptam, sed sub titulo τῶν 'Αράτου Φαινομένων προοίμιον. 'Ερατοσθένους, έν ἄλλω δὲ Ἱππάργου (cf. infra Ambr. C 263 inf. et Par. 2381); 64r eandem prolegomenorum seriem quae in Palatino 40 eiusque adfinibus reperiuntur (supra pp. XIV-XV) ne opusculo quidem περί τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου omisso (66r), cuius tamen initium paulo ante, sed in alia recensione dederat librarius; sequuntur autem 67r Adamantius Sophista de ventis, 69r opusculum de climatibus, 71v denique Achilles imperfectus. Hoc ipso catalogo evincitur tres huius codicis fontes fuisse, Laurentianum XXVIII 37, Palatini 40 adfinem codicem, Triclinium. Et eiusdem Triclinii admonitio, quam infra e Barocciano 109 edemus, in Butleriano fol 26r sic se habet, sine auctoris nomine:

ἀνιστέον ὡς ἡ ᾿Αρατεία σφαῖρα οὐκ ἀκριβῶς ἔχει πρὸς τὴν θέσιν τῶν κύκλων ἐκτεθειμένα τὰ ζώδια, ἡ δὲ τοῦ Πτολεμαίου λίαν ἠκριβωμένη ἐκτέθειται ταύτη γοῦν ὁ σοφὸς Πλανούδης ἑπόμενος κατὰ τὴν ἐκείνης θέσιν τοὺς παρόντας ἐκδέδωκε στίχους ἐναλλάξας ὅσα μὴ καλῶς ὁ Ἦρατος εἴρηκεν. ὅπως οἱ ἐντυγχάνοντες ταύταις καὶ μάλιστα τοῖς περὶ τούτων λεχθεῖσι παρ᾽ ἀμφοτέρων ἔχοιεν ἀκριβῆ τὴν περὶ τούτων κατάληψιν, ἀμφοτέρους συμφωνοῦντας ἐπὶ τούτοις εὐρίσκοντες.

Bodleianus Baroccianus 109 chart. saec. XV Phaenomena praebet sine Vita, sine ullis prolegomenis; scholia breviata ultra v. 481 non producuntur; fol. 167r Triclinianam admonitionem habemus: ἐστέον δὲ ὅτι ἡ τοῦ ᾿Αράτου σφαῖρα οὐκ ἀκριβῶς ἔχει πρὸς τὴν θέσιν τῶν κύκλων ἐκτεθειμένα τὰ ζώδια, ἡ δὲ τοῦ Πτολεμαίου λίαν ἡκριβωμένως ἐκτίθεται ταύτη γοῦν τῆ τοῦ Πτολεμαίου σφαίρα ἐπόμενος ὁ σοφὸς Πλανούδης, κατὰ τὴν ἐκείνης θέσιν ἐκδέδωκε τοὺς παρόντας στίχους, ἐναλλάξας ὅσα μὴ καλῶς εἴρηκεν ὁ Ἅρατος διὸ οἱ ἐντυγχάνοντες ταύταις καὶ μάλιστα τοῖς περὶ τούτων λεχθεῖσι παρὰ ἀμφοτέρων ἔχουσιν ἀκριβῆ τὴν περὶ τούτων κατάληψιν, ἀμφοτέρους ἐπὶ τούτοις εὐρίσκοντες συμφωνοῦντας. Haec sub nomine τοῦ Τρικλινίου.

Barocciani 109 geminus est Baroccianus 78 chart. saec. XV–XVI qui scholiis omnino caret.

Nuper comperi eam quoque Arateam syllogen quae in Parisino 2381 et in Ambrosiano C 263 inf. latet Triclinio tribuendam esse.

Parisinus gr. 2381 chart. saec. XIV; Aratea pars eius haec est: 64r Ἐμπεδοκλέους ἀπλανῶν ἀστέρων σφαῖρα (= Anonymi secundi pars septima) cum illa Triclinii νουθεσία quam Hist. Text. p. 221 adn. 2 edidimus; 64v τοῦ αὐτοῦ Ἐμπεδοκλέους πλανήτων ἀστέρων σφαῖρα

(Anon. II, 7, 2); 64ν Λεοντίου μηγανικοῦ περὶ κατασκευῆς 'Αρατείας σφαίρας (Maass, Comm. Ar. Rell. pp. 561-567: hoc opusculum ab Aldo Manutio editum in nullo alio codice inveni: nam in Matritensi 4629. Maassii pace, id frustra quaereres); 65v opusculum περί τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου cum figuris; 66r de quattuor elementis e Basilii Magni Hexaemero excerptum cum imaginibus ab ipso Triclinio figuratis (legitur enim τὸ παρὸν τοῦτο σγημα έπενοήθη καὶ διωργανώθη παρ' έμοῦ τοῦτον τὸν τρόπον, ἐμφαῖνον τὰ δ' στοιγεῖα); ibidem περὶ σημείων τῶν κοινῶν συλλαβῶν τῶν ἐντὸς κειμένων. Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου (vide Aubreton, Démétrius Triclinius et les recensions médiévales de Sophocle, Paris 1949, pp. 34-36); ibidem ἐκ τῶν Ἡφαιστίωνος περὶ τοῦ ἡρωικοῦ μέτρου (id. ibid. p. 30); haec opuscula duo ultima in omnibus poetarum Triclinianis editionibus adferuntur; hic autem ad Aratum ipsum accommodantur; sic enim alterum eorum desinit: δ "Ομηρός τε έχρήσατο, καὶ σύν άλλοις ὁ παρών ποιητής "Αρατος; 66ν τῶν 'Αράτου Φαινομένων προοίμιον, Έρατοσθένους, ἐν ἄλλω δὲ Ίππάργου; 78v imagines astronomicae ex Triclinianis expressae; 80v Adamantius Sophista de ventis (cf. supra Laur. XXVIII 44 et Butl.).

Ambrosianus C 263 inf. chart. saec. XVI in Aratea parte haec complectitur: 295r Hipparchi libri III idem excerptum quod est in Laur.; 300v Dionis Nicaeensis opuscula figuris ab ipso Triclinio illustrata (301v legitur σχῆμα τοῦ δευτέρου λόγου . . . Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου; 306v τῶν ᾿Αράτου Φαινομένων προοίμιον, Ἐρατοσθένους, ἐν ἄλλῳ δὲ Ἱππάρχου; 308v Vitam tertiam (γένος ᾿Αράτου. Θέωνος ᾿Αλεξανδρέως); 309v ἐκ τῶν Λεοντίου μηχανικοῦ περὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου; 310v de quattuor elementis e Basilii Magni Hexaemero excerptum cum Triclinii imaginibus ad quas haec ascripsit

librarius: παρ' ἐμοῦ τοῦτ' ἐπενοήθη καὶ ἀργανώθη τοῦτον τὸν τρόπον τὸ παρὸν σχῆμα τῶν τεσσάρων στοιχείων. Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου; 311ν περὶ σημείων τῆς κοινῆς συλλαβῆς τῶν ἐντὸς κειμένων τῆς βίβλου ἡμέτερον, Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου; ibidem Hephaestionis excerptum his verbis desinens: ῷ "Ομηρός τε ἐχρήσατο, καὶ σὺν ἄλλοις ὁ ποιητής "Αρατος.

Arati Triclinianae editionis reliquias aliquando fortasse accuratius examinabo; nunc ea tantum testimonia lectoribus praestare volui, quibus eam exstitisse quidem docerentur. Quod ad editionem nostram scholiorum adtinet, Triclinium bis tantum advocabimus, ad Vitam scilicet tertiam et ad opusculum περὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου.

9. De scholiorum in Aratum editionibus

- 1) Primus scholia nostra cum ipso Arato typis imprimenda curavit Aldus Manutius Venetiis anno 1499 in Astronomis suis veteribus (foll. N1-S6) sub titulo 'Αράτου Σολέως Φαινόμενα μετά σχολίων Arati Solensis Phaenomena cum Commentariis: Aratum scholiis circumdatum antecedunt Λεοντίου Μηγανικοῦ περὶ κατασκευῆς 'Αρατείας σφαίρας; Vita quarta et prolegomena eodem ordine atque in Estensi codice disposita; sequuntur epistula ad Iulianum et haec subscriptio: Τέλος τῶν τοῦ ᾿Αράτου Φαινομένων καὶ Διοσημείων καὶ τῶν τοῦ Θέονος (sic) σγολίων; ultimus quaternio (T) Procli Sphaeram a Thoma Linacro versam continet, praefixa Aldi Manutii epistula ad Albertum Pium Carporum principem data; monendum est denique in anteriore ingentis operis parte (fol. G1 ante Germanicum Ciceronem Avienum Arati interpretes) Manutium Latinam Vitae Arati quartae versionem edidisse a se ipso confectam.
  - 2) Arati Phaenomena Graece, cum Theonis Alexandrini

commentariis (in opere quod inscribitur Sphaerae atque astrorum caelestium ratio), Basileae 1536, apud I. Valderum.

- 3) 'Αράτου Σολέως Φαινόμενα καὶ Διοσημεῖα, Θέωνος σχόλια, Λεοντίου μηχανικοῦ περὶ 'Αρατείας σφαίρας: Parisiis, apud G. Morelium, 1559.
- 4) 'Αράτου Σολέως Φαινόμενα καὶ διοσημεῖα, Θέωνος σχόλια, 'Ερατοσθένους Καταστερισμοὶ etc. . . . curante Ioanne Fello (John Fell) Oxonii, e theatro Sheldoniano, 1672.
- 5) 'Αράτου Σολέως Φαινόμενα καὶ Διοσημεῖα. Arati Solensis Phaenomena et Diosemea Graece et Latine . . . accedunt Theonis scholia vulgata et emendatiora e cod. Mosquensi . . . curavit Ioannes Theophilus Buhle professor Gottingensis, Vol. I, Lipsiae, in officina Weidmannia MDCCXCIII.
- 6) 'Αράτου Σολέως Φαινόμενα, Θέωνος σχόλια, 'Έρατοσθένους Καταστερισμοί, Λεοντίου σφαῖρα et Germanici Caesaris Phaenomena. Les Phénomènes d'Aratus de Soles et de Germanicus César, avec les scholies de Théon, les Catastérismes d'Eratosthène et la Sphère de Léontius, traduits pour la première fois en français, par M. l'abbé Halma, Paris, Merlin, 1821.

Mentitur hic titulus, nam pauca tantum scholia (et ad vv. 733–1154 nulla) proponit editor, quo vix quemquam artis criticae magis expertem invenias; de Gallica versione humanius erit tacere.

- 7) Aratus cum scholiis, recognovit Immanuel Bekkerus, Berolini, typis et impensis Ge. Reimeri, 1828.
- 8) Commentariorum in Aratum Reliquiae, collegit recensuit prolegomenis indicibusque instruxit Ernestus Maass professor Marpurgensis. MDCCCXCVIII, Berolini apud Weidmannos (ed. altera lucis ope expressa MCMLVIII).

Ab Aldina pendent edd. 2, 3, 4; a Buhliana 6, 7.

Buhlius ipse editionem Morelianam se secutum esse fatetur, ita ut ab Aldina raro discrepet; sed post Arati carmen vulgatis scholiis instructum scholia Mosquensia (id est codicis nostri K) ab avunculo suo Ioanne Christiano Heym professore Mosquensi exscripta, typis exprimi iussit. In Arato ipso edendo tribus tantum codicibus Buhlius usus est, quorum unus, Mosquensis scilicet, scholiis non carebat.

Bekkerus vero sex nostrorum codices noverat, MDK VUA; quo magis eum talia scribere potuisse miramur: "scholia autem non ad codices contuli . . . sed collatis inter se, quae Buhlius duo una edidit, exemplis utcunque et correxi et supplevi".

Primus igitur post quattuor integra saecula Ernestus Maass scholiorum nostrorum veram editionem dedit. Duos fontes novos aperuit, M et A, sed eum Aldinae concessit honorem ut eam codicis loco habendam putaret; de qua re, cur cum eo dissentirem, iam dixi.

10. De huius editionis ratione

Mihi non accidit ut rem tam funditus renovare possem quam Maassius potuit cum Marcianum primus usurparet; meum erat ut communium scholiorum codices omnes examinarem, ut eos seligerem qui ad archetypum restituendum usui esse possent, ut paginas ineditas e Scorialensi ac Salmanticensi effoderem, ut Marciani lectiones accuratius enotarem (saepissime enim in his rebus Maassium errare moneo), ut antiquas mendas pro viribus corrigerem, ut historiam denique ac structuram Arateorum scholiorum minus obscuram facere conarer.

Apparatum qui dicitur positivum, ut magistri clarissimi Alphonsi Dain discipulus, non potui quin conscriberem. Sed auream illam regulam iudicio temperandam esse censui. Si quas minores varietates unus vel duo gemini codices praebebant, eas eorum tantum siglis notavi.

Iota adscriptum in apparatu critico semper ibi posui aut omisi ubi id ponit aut omittit librarius eius codicis qui primus laudatur; velut si scribo τῶι ᾿Αράτω ΜΚUA, unius codicis M orthographiam significari scito.

Elenchus codicum quibus unumquodque scholium vel scholii membrum servatur et in textus margine exstat et ad adnotationum criticarum caput quae eo pertinent.

Cum S multa inedita haberet et communium scholiorum ordinem nonnumquam turbaret, haud inutile mihi visum est semper in apparatu foliorum et linearum numeros notare, ut omnes in ipso codice quodvis scholium reperire possent. Quod in Q facere minus operae pretium esse credidi; is enim ultra sch. 155 non producitur, et a Marciano ordine minime discedit.

Fabulas Catasterismorum astronomicas, quas in scholiis immiscet saepe S, nonnumquam Q, eo tantum recipere decrevi, ut documento harum rerum studiosis esse possent; a scholiis enim alienae sunt. Conferant eas, si libet, viri docti cum ceteris testimoniis, atque in primis cum Vaticano gr. 1087 et Arato Latino; ego vero sine ulla emendatione eas nunc exscribo, dum mihi otium non est ut veram Catasterismorum recensionem edam.

Gratias debitas persolvo Johanni Mariae Jacques Pictavensi, qui meum in usum, qua erga me benevolentia est, Etymologicum Genuinum perscrutatus est; Johanni Renato Vieillefond Gratianopolitano, collegae humanissimo, qui me in plagulis corrigendis adiuvit et mendas non paucas detexit; Wiebke Schaub Teubnerianas editiones Graecas et Latinas procuranti quae diligentissime librum meum ad typothetarum laborem praeparavit; bibliothecarum denique Marcianae, Scorialensis, Salmanti-

censis praefectis, per quos mihi licuit imagines codicum MQS lucis ope confectas ad calcem huius editionis publici iuris facere.

Scribebam Gratianopoli a. MCMLXIX-MCMLXXII

JOHANNES MARTIN

CONSPECTUS SIGLORUM

M Marcianus 476 saec. X-XI

Mac M ante correctionem

M^{pc} M post correctionem

M^{sl} M supra lineam

Q Salmanticensis 233 saec. XV

D Parisinus gr. 2841 saec. XIII

 Δ Parisinus suppl. gr. 652 saec. XV

K Charecovensis Univ. 369 (olim Mosquensis) saec. XIV

V Vaticanus gr. 1910 saec. XIII-XIV

U Vaticanus gr. 1702 saec. XIII-XIV

A Parisinus gr. 2403 saec. XIII-XIV

S Scorialensis Σ III 3 saec. XV ex.

C Romanus Casanatensis 356 saec. XIII-XIV post v. 519 interdum allatus

Est Estensis a T 9 14 saec. XV

Ald. editio Aldina a. 1499

PRAEFATIONIS EXCERPTUM

ANONYMUS II 3

τῶν 'Αράτου Φαινομένων τὰ μέν ἐστι περὶ τῶν κατ' οὐρανὸν ἄστρων καὶ ίδίως Φαινόμενα λέγεται, 5 τὰ δὲ περὶ τῶν ὑπὸ τὸν ούρανὸν καὶ τῶν πάλαι λεγομένων μεταρσίων

† έστὶ φαινόμενα κατὰ τὸν ἀστρονομικὸν τέτακται 10 τόποντ.

> ύπὲρ ὧν καὶ τὰ ἐξηγητικά πεπραγμάτευται:

ότι τῷ μαθηματικῷ εἰς δύο προσήκει τὸ τοῦ ποιη-15 τοῦ σύγγραμμα, τὸ μὲν εἰς τὰ φαινόμενα καὶ ἀστρολογικῶς ἐξενηνεγμένα, τὸ δὲ εἰς τὰ ἔτερα, πέμψαι

quibus Arati videntur Laur. quaedam sunt secundum et Aratus caelum stellarum ecce si- Latinus cut videntur dicta sunt. de sub caelo autem et quibus olim dicta sunt transgrediamur

item videntur secundum astronomicum poni locum

de quibus et recensere consideravi.

quum mathematicis constat in duobus conditoris conscriptio quaedam in quibus videntur et in stellarum ratione exposita, quaedam in alia,

LXXXVI 110

De Anonymo II, 3 (Maass, Comm. Ar. Rell. pp. 140-144) vide praef. supra p. V; de codice Laurentiano LXXXVII 10 ibid. p. VI et J. Martin, Hist. Text. p. 52

ad Graeca 9-10 ἐστὶ . . . τόπον crucibus inclusi; an legendum ἔτι φαίνονται κατά τὸν ἀστρονομικὸν τετάχθαι τόπον ? (cf. Lat.) έστι secl. Maass 12 dicolon habet cod. 13 τῷ μαθηματικῷ Maass: τῷν ... -κῷν cod. ut vid.

σοι προήχθην τὰ Φαινόμενα 'Αράτου διορθωθήναι καὶ τὴν ἐμὴν γνώμην, οὐδέπω τῆς διορθώσεως ταύτης ἐκδεδομένης. ἴσθι δὲ χρώμενόν με σημείοις τέτταρσι, τῷ τε χ καὶ τῆ διπλῆ καὶ τῷ ἀμφὶ καὶ τῷ ἀστέρι ἐν τῷ ἐδάφει. γραφὲν δ'ἀν ἴδης στίχῳ παρακείμενον ἕν τι τῶν προειρημένων σημείων . . . mittere tibi proveni haec quae videntur Arati derigere et meam conscientiam umquam de hac directione tradita. exem-5 plum vero utens me signis quoque et indiciis de sexcentesimo et duplo et utrum et stellantium pavimento. scrip-10 tum autem si videris versum minus positum aliquid de quibus praedictum est signorum et

sub paginem hoc in fronte scire oportet quia secundum signum scriptae scripturae ad alias quasque creditas. horum autem expositio in memoriam venit et tamquam non in peccato. in quo autem est secundum pavimento intuenda atque narranda hiemalium quae quidem melius secus pavimento feruntur. hoc 20 adducitur in praefatione illius ipso incoante ad Anclidem unum de sociis qui verbum fecerat. quidam autem putaverunt sic. quidam vero non aestimant hoc Arati esse proverbium quod principium "a Iove incoamus", sed haec auferentes proverbia alia praecipiunt. ista sunt autem "Anclidis ostensio sacrum

2-3 διορθωθήναι καὶ cod. (sic Lat.): διωρθωθέντα κατὰ olim coniec. Maass (Hermes 19, 1884, p. 108, Aratea p. 380) 9-10 γραφὲν scripsi (scriptum Lat.): γραφὴν cod. | ἴδης scripsi: ἴδοις cod. | ultimam sententiam interruptam esse censeo.

ad Latina 14 et sub paginem (sic) om. Maass ut verba ad exemplar Graecum spectantia; servavi atque sententiam uno tenore scripsi. apud Maassium a verbis hoc in fronte incipit caput secundum | in fronte = ἐν τῷ μετώπφ, id est in margine, nam de signis diacriticis agitur 27 hiemalium = κειμένων (κείμενον = textus) 22-3,1 cf. περὶ ἐξηγήσεως infra p. 33, ll. 13 sqq. et sch. 733.

praepositum itaque caelestem vitam peragens" et cetera, quidam tamen sic et alii aliter profanant, hi quidem ut Aratus faciunt per totam creaturam ad quemdam locum depinxerunt hos versiculos ut co-5 gnoscatur ad quem est eorum suggestio. hoc quidem est bene compositum. facturae consuetudo etenim est, Homerus ubi dicit nuncupare hos apices hoc est vocare et in aliis in quibus non est manifestum scire prout scias quisnam, quantum enim potest nunc hoc 10 scire quisnam et rursus nuncupare et Zacvnthum extentum decorum esse prout nuncupatur quisnam absque nisi et Homerum nuncupare quidem clamare aliquem quia et enuntiatio praefationis quid faciat adloquitur ante septuaginta annos dicit adnuntiatum 15 quasi nihil dicat, quom ergo recalumniantes inquid et apud nos praefationem habens quaedam litigiosa quid faciant.

πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρόν, εἰ πεπιστεύκαμεν πάντα μὲν 20 τὰ ἄστρα τὸν θεὸν διατάξαι εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιρούς, τὴν δὲ Δίκην φεύγουσαν τὴν περιττὴν τῶν ἀνθρώπων κακίαν ἐλθεῖν εἰς τὸν 25 οὐρανὸν καὶ γενέσθαι ἄστρον; ὥστε κατ' αὐτούς οὐκέτι ὁ θεὸς τὰ ἄστρα εἰς σημεῖα τοῖς ἀνθρώποις διέταξεν. ἀλλὰ ληρώ- 30 δεις οὖτοι οἱ λόγοι. τὰ γὰρ ἄστρα καὶ διέταξε καὶ

dicit enim in praefatione quia Iuppiter stellas hominibus signa constituit. sic quoque et facturam iudicio fugiens hominis malitiam veniens in caelum stella fieri, unde iam non Iuppiter omnes stellas constituit. sunt quidem bene composita eorum verba. stellas enim constituit et fundavit deus, nomina vero et signa postea et astro-

ipsa Q et Ar. Lat.

⁶ post bene compositum (= εὐηθές, cf. infra l. 27) distinxi 6-7 etenim est scripsi cum codd. GK; cf. sch. 733 ἀλλ' ἡγνόησαν ὅτι ποιητικόν ἐστιν ἔθος; est om. ceteri codd. 7 Homerus: Homeri codd. GK fortasse recte 14 septuaginta annos cf. περὶ ἐξηγήσεως loc. laud. 18sqq. vide infra p. 124, ll. 8 sqq.

ἴδρυσε, τὰ δ' ὀνόματα καὶ τὰς σημειώσεις ὕστερον οἱ ἀστρολόγοι ὡς ἔμπειροι προσέθεσαν, οἱ αὐτοὶ καὶ μύθους οἰκείους προσέπλασαν. οὐδὲν οὖν κωλύει δημιουργὸν λέγειν τὸν θεόν, Δίκην δέ τινα ὑπὸ τῶν ἀστρολογησάντων κεκλῆσθαι. τοῦτο γὰρ ὁ "Αρατός φησιν (100)· «λόγος γε μὲν ἐντρέχει ἄλλος ⟨ἀνθρώποις)».

logiam peritissimi addiderunt eis et fabulas condiderunt proprias. nihil tamen prohibet conditorem et factorem dicere 5 deum, Dicionem autem quandam ab ipsis nuncupari quibus stellarum rationem dixerunt, quia sicut fabulas hoc dicit 10 Aratus "verbum quidem currit sed humanus".

simili modo et de corona Ariadnes. hanc enim per Dionysum quasi exornatam in carmine suo et ille 15 coronam manifeste quod fabulationem primus reddidit. de tali constitutione stellarum homines committunt non qualem Iuppiter praecipit. istas enim appellationes et significationes stellarum postea aliquando Berossus ait in Procreatione ita significans exposuit 20 nihil ad constitutionem mundi ab eo factam. talia quippe aliqua Eudorus dicit.

amplius quidem nos artificiose exposuimus anni creationem. dicitur autem simili modo quod quasi praefatus Antigonus hanc expositionem Arati traditam nondum esset et astrologus refert dare Eudoxi rescriptum et iubet hoc per carmine adnuntiare quasi

¹⁴ sqq. cf. Q infra p. 108, l. 23-p. 109, l. 4 | exornatam: in Anon. II, 1 (Maass p. 110) verbo exornatio vertitur καταστερισμός 20 Procreatione = περὶ κοσμογονίας (Maass, Aratea p. 226) 21-22 talia . . . dicit = τοιαῦτα μέν τινα Εὔδωρός φησιν; ad Eudorum igitur (de quo vide J. Martin, Hist. Text. p. 31; Maass, Comm. Ar. Rell. pp. 30sqq.) ea referri videntur, quae antecedunt 23-p. 5, 10 cf. infra Vit. III, p. 16, ll. 24sqq. 26 Eudoxi rescriptum correxi: Eudoxii rescriptu codd.

factorem manentem, inperitum autem astrologiae. hanc excepit gloriam Ipparchus quoque Bithyneus apud Aratum et Eudoxum, et Dionysius manifeste potius Thrax et Posidonius in Praedicatione Homeri 5 et Arati de mathematicis. sunt quidem omnes benivoli. efficeret enim Aratum demonstrare perfectum astrologum etsi nihil differre dixisset de Eudoxum, qui ea ipsa communicanti per commentum dianae nihil aratione excessisse. impossibile enim quendam 10 hoc facere non praeceptorem esse.

tanta quidem apud eos qui sine praefatione conantur facturam declarare. quidam autem aiunt et hoc postea repositum ab eodem praenominato Antigono imperatori priori amico Arati. de praefatione autem quod esset Arati et quoniam in Macedoniam est inventum in Antigoni bibliothecam quidam in membranis, quidam in tabulas, alii vero in samo de carmine hoc inventum esse ubi et illud aliud quia simili modo in ipsum suggerunt.

¹ cf. Q infra p. 124, ll. 1-3 factorem manentem = ποιητήν μὲν ὄντα 3 Dionysius correxi: Dionysium codd.

VITA I

Γένος 'Αράτου καὶ βίος

> άλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο,

10

καὶ τῶν ἄλλων σγεδὸν πάντων.

οί δὲ Σόλοι πόλις ἐπιφανεστάτη τῆς Κιλικίας, ἀφ' ῆς πολλοὶ κάγαθοὶ γεγόνασιν ἄνδρες· καλεῖται δὲ νῦν 15 Πομπηϊούπολις. εἰσὶ δὲ καὶ ἔτεροι Σόλοι τῆς Κύπρου· ἀλλ' οἱ μὲν Κύπριοι Σόλιοι καλοῦνται, οἱ δὲ Κιλίκιοι Σολεῖς, ὡς καὶ διὰ τοῦ προκειμένου Καλλιμαχείου παραδείγματος δῆλον. οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν εἰ ἀπὸ τοῦ

Vaticanus gr. 191 (203^v inf. -204^r , 41) vide supra praef. p. XXV titulum praebet Vat 4 Καλιόνδαν sic Vat 5 αὐτοῦ edd. αὐτοῦ Vat 6 μυρλεανὸς Vat : $-λεια-Vat^{sl}$ 11 μελιχρότατον infra p. 9, l. 14 et Anth. Pal. 9,507 : μὲν κράτος Vat

VITA I

7

αὐτοῦ ὀνόματος διάφορα τῶν πολιτῶν τὰ ὀνόματα. καὶ γὰρ Σάις πόλις ἐστὶν ἐν Θράκη καὶ ἐτέρα ταύτη ὁμώνυμος ἐν Αἰγύπτῳ· ἀλλ' ἀπὸ μὲν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ οἱ πολῖται Σαῖται καλοῦνται, οἱ δὲ τῆς Θράκης Σάιοι, ὡς καὶ 'Αρχί- λοχός φησιν (fr. 13 Lasserre)'

άσπίδι μὲν Σατων τις ἀγάλλεται, ἢν παρὰ θάμνω ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

καὶ πάλιν 'Αθῆναι μέν εἰσι τῆς 'Αττικῆς, εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐβοίας 'Αθῆναι αἱ Διάδες, ὧν μέμνηται ἐν Γλαύκφ 10 Ποντίφ Αἰσχύλος (fr. 61 Mette)· ,,κἄπειτ' 'Αθήνας Διάδας παρεκπερῶν''. ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἐν τῆ 'Αττικῆ οἱ πολῖται 'Αθηναῖοι, ἀπὸ δὲ τῶν ἐν Εὐβοία 'Αθηνῆται λέγονται, ὥσπερ 'Ερατοσθένης φησὶν ἐν τῷ πρώτφ Γεωγραφουμένων (p. 352 Berger). οὕτως οὖν καὶ 15 ἀπὸ τῶν ἐν Κιλικία Σόλων οἱ πολῖται Σολεῖς, ἀπὸ δὲ τῶν ἐν Κύπρφ Σόλιοι. μέμνηται δὲ τούτων Σόλων ἐν ταῖς ἐλεγείαις ταῖς πρὸς Κυπράνορα τὸν βασιλέα, δν συμβουλευθεὶς ὑπὸ Σόλωνος κτίσαι τὴν πόλιν χάρις τοῦ ἀνδρὸς Σόλους ἀνόμασεν ἀμοιβὴν ταύτην νέμων τῆς 20 συμβουλῆς αὐτῷ. λέγει δὲ ὁ Σόλων οὕτως (fr. 7 Diehl)·

νῦν δὲ σύ μὲν Σολίοισι πολύν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσων τήνδε πόλιν ναίοις καὶ γένος ὑμέτερον αὐτὰρ ἐμὲ ξύν νηὶ θοῆ κλεινῆς ἀπὸ νήσου ἀσκηθῆ πέμποι Κύπρις ἰοστέφανος.

15 γέγονε δὲ ὁ Ἄρατος κατὰ Ἀντίγονον τὸν τῆς Μακεδονίας βασιλέα, δς ἐπεκαλεῖτο Γονατᾶς. ἦν δὲ υἱὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ καὶ γυναῖκα εἶχε Φίλαν τὴν Σελεύκου καὶ Στρατονίκης θυγατέρα. ἦν δὲ φιλόλο-

⁶ ἢν Vat : τὴν Strabo 10, p. 457 7 ἔντος edd. : ἐντὸς Vat 9 ᾿Αθῆναι αἱ Διάδες ἄν Petau : ᾿Αθηναίων δαίδαις Vat 11 Διάδας Valckenaer (Diatribe p. 149) : δαΐδας Vat | παρεκπερῶν Scaliger : παρ' ἐκ περοῶν Vat παρεκπεσὼν Valckenaer 20 Σόλων cf. Plut. Sol. 26 21 Σολίοισι Plut. : σολίησι Vat 22 ναίοις Plut. : δύοις Vat 28 ἢν Vat : πάνυ Maass fortasse recte

γος γενόμενος, καὶ περὶ ποιητικὴν ἐσπουδακὼς περὶ πολλοῦ ἐποιήσατο πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους τῶν πεπαιδευμένων ἔχειν παρ' αὐτῷ καὶ δὴ καὶ τὸν "Αρατον. δς παρὰ τῷ βασιλεῖ γενόμενος καὶ εὐδοκιμήσας ἔν τε τῆ ἄλλη πολυμαθεία καὶ ⟨τῆ⟩ ποιητικῆ προετράπη ὑπ' αὐτοῦ 5 τὰ Φαινόμενα γράψαι, τοῦ βασιλέως Εὐδόξου ἐπιγραφόμενον βιβλίον Κάτοπτρον δόντος αὐτῷ καὶ ἀξιώσαντος τὰ ἐν αὐτῷ καταλογάδην λεχθέντα περὶ τῶν φαινομένων μέτρῳ ἐντεῖναι καὶ ἄμα εἰπόντος ὡς ,,εὐδοξότερον ποιεῖς τὸν Εὐδοξον ἐντείνας τὰ παρ' αὐτῷ κείμενα 10 μέτρῳ."

γέγονε δὲ 'Αντίγονος κατὰ τὴν ρκε' 'Ολυμπιάδα, καθ' δν χρόνον ἤκμασεν ὁ "Αρατος καὶ 'Αλέξανδρος ὁ Αἰτωλός. μέμνηται δὲ τοῦ Κατόπτρου Εὐδόξου καὶ 'Αντιγόνου (καὶ) 'Αλεξάνδρου τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ ὡς 15 ἤξιώθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως γράψαι ἐν ταῖς ἰδίαις ἐπιστολαῖς "Αρατος.

λέγεται δὲ ἐσχολακέναι Διονυσίφ τῷ Ἡρακλειώτη. καὶ τὴν ᾿Οδύσσειαν δὲ διώρθωσε, καὶ καλεῖταί τις διόρθωσις οὕτως ᾿Αράτειος ὡς ᾿Αριστάρχειος καὶ ᾿Αρι- 20 στοφάνειος. τινὲς δὲ αὐτὸν εἰς Συρίαν ἐληλυθέναι φασὶ καὶ γεγονέναι παρ' ᾿Αντιόχφ καὶ ἢξιῶσθαι ὑπ' αὐτοῦ ὥστε τὴν Ἰλιάδα διορθώσασθαι, διὰ τὸ ὑπὸ πολλῶν λελυμάνθαι.

οἱ δὲ λέγοντες Νίκανδρον τὸν Κολοφώνιον μετὰ ᾿Αρά- 25 του ᾿Αντιγόνω συγκεχρονικέναι, καὶ Ἅρατον μὴ εἶναι ἐπιστήμονα τῶν οὐρανίων μήτε Νίκανδρον τῶν ἰατρικῶν (λέγουσι γὰρ ὡς ἄρα ὁ ᾿Αντίγονος ᾿Αράτω μὲν ὄντι ἰατρῷ ἐπέταξε τὰ Φαινόμενα γράψαι, Νικάνδρω δὲ ἀστρολόγω ὑπάρχοντι τὰ Θηριακὰ καὶ τὰ ᾿Αλεξιφάρ- 30 μακα, ὅθεν καὶ ἐκάτερον αὐτῶν ἐσφάλθαι κατολισθαί-

³ αὐτῷ edd.: αὐτῷ Vat 5 τῆ add. Maass 7 Κάτοπτρον Scaliger: -τρου Vat 9 ἐντεῖναι Westermann: εἶναι Vat ἐκθεῖναι Scaliger 10 ἐντείνας Westermann: ἐκτείνας Vat 15 καὶ add. Scaliger Petau 25 'Αράτου Petau: "Αρατον Vat

νοντα ἐπὶ τὰ ἴδια τῆς τέχνης) ψεύδονται. ἀγνοοῦσι γὰρ ὡς οὐ συνήκμασε τῷ ᾿Αράτῳ Νίκανδρος, ἀλλ᾽ ἔστιν αὐτοῦ πολὺ νεώτερος. ᾿Αντίγονος γάρ, ῷ συνεγένετο Ἅρατος, κατὰ τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον γέγονε Πτολεμαῖον, Νίκανδρος δὲ κατὰ τὸν πέμπτον. μέμνηται γοῦν αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ὡς πρεσβυτέρου οὐ μόνον ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πρὸς Πραξιφάνην (fr. 460 Pf.), πάνυ ἐπαινῶν αὐτὸν ὡς πολυμαθῆ καὶ ἄριστον ποιητήν.

10 γέγονε δὲ ὁ "Αρατος ζηλωτής 'Ησιόδου, ὡς καὶ Καλλίμαχος παρεσημήνατο τοῦτο διὰ τοῦ εἰς αὐτὸν ἐπιγράμματος οὕτως (Epigr. 27).

'Ησιόδου τόδ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος' οὐ τὸν ἀοιδὸν ἔσχατον, ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον 15 τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάζατο. χαίρετε λεπταὶ ῥήσιες 'Αρήτου †σύγγονος† ἀγρυπνίης.

ἔγραψε δὲ καὶ ἄλλα [ποιήματα] περί τε 'Ομήρου καὶ 'Ιλιάδος, [οὐ μόνον τὰ Φαινόμενα,] καὶ 'Οστολογίαν καὶ 'Ιατρικὰς δυνάμεις καὶ εἰς Πᾶνα ὕμνον καὶ εἰς Μύριν 20 τὸν ἀδελφὸν ἐπικήδειον καὶ Διοσημείας καὶ Σκυθικὸν καὶ κατὰ λεπτὸν ἄλλα, ἐπιτετευγμένως δὲ αὐτῷ ἐγράφη τὰ Φαινόμενα, ὡς παρευδοκιμηθῆναι πάντας ὑπ' 'Αράτου. καὶ γὰρ Εὕδοξος ὁ Κνίδιος ἔγραψε Φαινόμενα καὶ Λᾶσος ὁ Μάγνης, οὐχὶ ὁ 'Ερμιονεὺς ἀλλ' ὁμώνυμος 25 ἄλλος [Λάσῳ τῷ 'Ερμιονεῖ], καὶ "Ερμιππος καὶ 'Ηγη-

¹⁴ ὀκνέω μὴ τὸ supra p. 6, l. 11 et Anth. Pal.: ὀκαισώμητο Vat (ex unciali scriptura perperam lecta) 16 ῥήσιες
Anth. Pal.: δήσεις Vat | σύγγονος Vat (sic etiam infra, Vita
III, p. 18, l. 1): σύντονος Anth. Pal. σύγγονοι Scaliger
fortasse recte | ἀγρυπνίης Vat (et infra Vita III): -πνίηAnth. Pal. 17–18 ποιήματα et οὐ μόνον τὰ Φ– secl. Maass: περὶ ... Ἰλιάδος secl. Westermann 20 σκυθικὸν Vat:
θυτικὸν Bernhardy ἐπιθυτικὸν Hemsterhuys, cf. infra Sud.
et J. Martin, Hist. Text. p. 178 24 Λᾶσος edd.: Λάσος Vat.
25 Λάσω τῷ Ἑρμ. seclusi

10 VITA I

σιάναξ καὶ 'Αριστοφάνης ὁ Βυζάντιος καὶ ἄλλοι πολλοί, ὧν καὶ Πτολεμαῖος μέμνηται ὁ βασιλεύς 'Ιδιοφυέσιν οὕτως'

πάνθ' 'Ηγησιάναξ τε καὶ "Ερμιππος (τὰ) κατ' αἴθρην τείρεα καὶ πολλοὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα βίβλοις ἐγκατέθεντο †ἀπὸ σκοποῦ δ' ἀφάμαρτον† ἀλλ' ὅ γε λεπτολόγος σκῆπτρον "Αρατος ἔγει.

καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ γεγόνασιν "Αρατοι ἄνδες ἐλλόγιμοι, ἱστοριογράφοι, ὥσπερ ὁ Κνίδιος, οὖ φέρονται Αἰγυπτιακὰ ἱστορικὰ συγγράμματα, καὶ τρίτος ἐπισημότατος Σι- 10 κυώνιος, οὖ ἐστιν ἡ Πολύβιβλος ἱστορία ὑπὲρ τὰ λ΄ βιβλία ἔγουσα.

τὰς δὲ ᾿Αράτου ἐπιστολάς, ὧν ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, πάντων σχεδὸν συμφωνούντων τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας αὐτοῦ εἶναι καὶ ὁμολογούντων γνησίας αὐτάς, 15 μόνος ᾿Απολλωνίδης ὁ Κηφεὺς ἐν τῷ ὀγδόῳ περί κατεψευσμένης ἱστορίας οὐκ εἶναι αὐτὰς ᾿Αράτου φησίν, ἀλλὰ Σαβιρίου Πόλλωνος τοῦ δὲ αὐτοῦ τούτου φησὶν εἶναι ⟨τὰς⟩ ἐπιγεγραμμένας Εὐριπίδου ἐπιστολάς.

² ὧν Vat : ὡς Maass | epigramma non Ptolemaei, sed Archelai fuisse, textum autem nostrum corruptum esse censet Maass; laudantur enim Archelai Ἰδιοφυῆ in Catasterismis (vide Cat. 41) ed. Olivieri et Maass, Comm. Ar. Rell. p. 580 (καὶ ᾿Αρχέλαος δέ φησιν ὁμοίως ἐν τοῖς Ἰδιοφυέσιν) 4 τὰ add. Scaliger Petau 6 ἀπὸ σχοποῦ δ'ἀφάμαρτον Vat : ἀποσκόπιοι δ'ἀφ- Scaliger ἐπίσχοποι οὐδ'ἀφ- Kaibel apud Maassium 7 ἀλλ'ὅ γε Maass : ἀλλὰ τότε Vat | λεπτολόγος Ursinus : λεπτολόγου Vat | σκῆπτρον Scaliger : σκήπτου Vat 16 Κηφεύς Vat : Νικαεύς Bentley, Phalaridea p. 374 18 Σαβιρίου Vat : Σαβιδίου Bentley ᾿Ασινίου Bergk | Πόλλωνος Vat : Πολλίωνος Scaliger Bentley 19 τὰς hic inserui : post ἐπιγεγραμμένας Maass

VITA II

Γένος 'Αράτου τοῦ ποιητοῦ

Matr. 4629

"Αρατος ὁ ποιητής γένει μὲν ῆν ἀπὸ Σόλων τῆς Δ Matr. 4091 Κιλικίας, πατρός δὲ 'Αθηνοδώρου, μητρός δὲ Λητοφίλας. γένους δὲ ἐγένετο πατρὸς ἐπιφανοῦς καὶ ἐν πολλοῖς εύδοχίμου καὶ ἐν πολέμω ἀριστεύσαντος ἡλευθέρωσε 5 γοῦν τὴν πατρίδα πολλάκις. [ἐν] τοῖς χρόνοις δὲ ἐγένετο κατά Φιλάδελφον τον βασιλέα, συνήκμαζε δὲ 'Αλεξάνδρω τῷ Αἰτωλῷ καὶ Φιλητᾶ καὶ Διονυσίω τῷ φιλοσόφω (τῷ) εἰς ἡδονὰς μεταθεμένω, οὖ καθηγήσατο τὰ μαθηματικά ὁ "Αρατος. καὶ ἔστιν αὐτοῦ ἔτερα συντάγματα 10 κατά λεπτόν, ἄξια δὲ μνήμης τέσσαρα, εν μὲν Ἰατρικῶν δυνάμεων, δεύτερον Κανόνος κατατομή, τρίτον τὰ Φαινόμενα, τέταρτον Περί ἀνατολῆς, ὅ φασί τινες μὴ εἶναι Αράτου, άλλὰ Ἡγησιάνακτος.

ένίοις δὲ ἀρέσκει "Αρατον γεγονέναι ἰατρὸν τῆ ἐπιστή-

Δ Matritenses 4691 (Ma) et 4629 (Ma²) vide praef. p. X titulus Ma Ma²: σχόλια ήτοι μερικαί τινες έξηγήσεις και διασάφησις είς τὰ Φαινόμενα 'Αράτου τοῦ ποιητοῦ, ἐν οῖς ἀναγκαίως προτέτακται τὸ γένος αὐτοῦ Δ 2 Λητοφίλας Ma Ma^2 : -λης Δ | post έγένετο dist. Δ 3 πατρὸς Δ Ma Ma^2 : sect. Maass πατρόθεν malit Westermann 4 εύδοκίμου MaMa²: δοκίμου Δ 5 έν ΔMaMa²: secl. Westermann 7 Διονυσίω MaMa²: -σω Δ 8 τῷ Maass | ἡδονὰς Westermann (cf. Diog. Laert. 7,167): ἀθήνας Δ άθήνας δὲ $MaMa^2$ | μεταθεμένω $MaMa^2$: μεταθέμενος Δ 10 κατὰ λεπτὸν Δ : om. $MaMa^2$ 9 δεύτερον Δ: δεύτ- δὲ ΜαΜα² 11 τρίτον ΔΜα: τὸ τρίτον Μα² 12 | τέταρτον ΔMa : τὸ τέταρτον Ma^2 | περὶ ΔMa^2 : τὸ περὶ Μα 14 γεγονέναι ἰατρὸν ΔΜα²: ἰατρ- γεγ- Μα

μη, φίλον δὲ γνήσιον γεγονότα Νικάνδρου τοῦ μαθηματικοῦ γράψαι τε τὰ Θηριακὰ καὶ δοῦναι Νικάνδρω καὶ λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὰ Φαινόμενα καὶ ἴδια ὑπογράψαι.

έστι δὲ τριχῶς ἡ τῶν Φαινομένων αὐτοῦ πραγματεία, καταστέρωσις καὶ περὶ συνανατελλόντων καὶ συνδυνόντων καὶ προγνώσεις διὰ σημείων.

ζηλωτής δὲ ἐγένετο τοῦ ὁμηρικοῦ χαρακτῆρος κατὰ τὴν τῶν ἐπῶν σύνθεσιν. ἔνιοι δὲ αὐτὸν λέγουσιν Ἡσιόδου μᾶλλον ζηλωτὴν γεγονέναι. καθάπερ γὰρ ὁ Ἡσίοδος τῶν Ἔργων καὶ Ἡμερῶν ἀπαρχόμενος τῶν ὕμνων ἀπὸ 10 Διὸς ἤρξατο λέγων ,,Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῆσι κλείουσαι, / δεῦτε Δί' ἐννέπετε", οὕτω καὶ ὁ "Αρατος τῆς ποιήσεως ἀρχόμενος ἔφη ,,ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα"· τά τε περὶ τοῦ χρυσοῦ γένους ὁμοίως τῷ Ἡσιόδω, ⟨καὶ⟩ κατὰ πολλοὺς ἄλλους μύθους. Βοηθὸς δὲ ὁ Σιδώνιος ἐν τῷ 15 πρώτφ περὶ αὐτοῦ φησιν οὐχ Ἡσιόδου αὐτὸν ζηλωτήν, ἀλλ' 'Ομήρου γεγονέναι· τὸ γὰρ πλάσμα τῆς ποιήσεως μεῖζον ἢ κατὰ Ἡσίοδον. πολλοὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλοι Φαινόμενα ἔγραψαν, καὶ Κλεόπατρος καὶ Σμίνθης καὶ 'Αλέ-

¹ φίλον Schneider ad Nicandri Ther. p. 6: όλον Δ MaMa² | δὲ $\Delta:$ τε MaMa² | γνήσιον γεγονότα $\Delta:$ γεγ- γν-MaMa² 1-2 Νικάνδρου τοῦ μαθηματικοῦ $\Delta:$ Νικάνδρω τῷ μαθηματικοῦ $\Delta:$ Νικάνδρω τῷ μαθηματικοῦ MaMa² 2 τε $\Delta:$ οπ. MaMa² 3 καὶ λαβεῖν $\Delta:$ λαβεῖν τε MaMa² | ὑπογράψαι $\Delta:$ γράψαι MaMa² 5 περὶ $\Delta:$ Μa²: οπ. Ma 9 μᾶλλον $\Delta:$ οπ. MaMa² | ζηλωτὴν $\Delta:$ μιμητὴν MaMa² 10 τῷν $\Delta:$ οπ. MaMa² | ἀπαρχόμενος $\Delta:$ ἀρχόμενος Ma | post ἀπαρχ- dist. $\Delta:$ Τῷν ὕμνων $\Delta:$ ΜaMa²: ὑμνῶν Maass, fortasse delendum 11 ἀοιδῆσι κλείουσαι $\Delta:$ Μa: οπ. Ma² 12 δεῦτε Δ ί' ἐνέπετε (sic) $\Delta:$ οπ. MaMa² 13 ἀρχώμεσθα $\Delta:$ ἀρχόμεσθα MaMa² 14 καὶ addidi | κατὰ ... μύθους $\Delta:$ οπ. MaMa² 15 Σιδώνιος $\Delta:$ ΔMa: Σιδόνιος $\Delta:$ αλλ' Όμηρου γεγονέναι (οπ. Ma²) $\Delta:$ Μa²: οὐχ Ἡσ- αὐτὸν ζηλ- ἀλλ' Όμηρου γεγονέναι (οπ. Ma²) $\Delta:$ Μa²: οὐχ Ἡσ- άλλ' Όμ- ζηλ- γεγ- Ma (αὐτὸν οπ.) 18 μὲν $\Delta:$ οπ. MaMa² 19 Κλεόπατρος $\Delta:$ (sic etiam Meineke in Anal. Alex. p. 241): κλεοπάτρης MaMa² Κλεόστρατος Bergk (Diar. stud. ant. 1843 p. 926) Meineke (Exerc. in Athen. p. 23)

ξανδρος ὁ Αίτωλὸς καὶ ᾿Αλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος καὶ 'Αλέξανδρος ὁ Λυκαΐτης καὶ 'Ανακρέων καὶ 'Αρτεμίδωρος καὶ "Ιππαργος καὶ ἄλλοι πολλοί, άλλ' ὅμως λαμπροτέρα γέγονε πάντων ή 'Αράτου δύναμις ἐπισκο-5 τήσασα τοῖς ἄλλοις. ἐχρήσατο γὰρ τῆ τῶν φυσικῶν φιλοσόφων δυνάμει. είναι γάρ φησι το διοικοῦν τον κόσμον άκριβῶς περί τε τοῦς ἐνιαυτούς καὶ μῆνας καὶ ήμέρας καὶ ώρας καὶ ἀνατολάς τε καὶ δύσεις ήλίου καὶ σελήνης καὶ τῶν πέντε ἀστέρων. λέγει δὲ καὶ τὴν Υῆν 10 σφαιροειδούς σημείου τάξιν ἐπέχειν πρὸς τὸν ὅλον κόσμον, ἀκινητόν τε ὑπάργειν, οὖσαν σταδίων μυριάδων είκοσι πέντε καὶ δισγιλίων.

λέγουσι δέ τινες καὶ περὶ τοῦ προιμίου ὅτι τοῦτο τὸ Δ νῦν οὐν ἔστιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπιγεννητόν, τὸ δὲ ἀληθινὸν 15 αὐτοῦ φασιν είναι τοῦτο: ,, Αγκλείδη, ξείνων ἱερὸν θάλος".

καὶ περὶ μὲν τοῦ βίου καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς παιδείας καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ καὶ τῶν συνακμασάντων εἰρήκαμεν.

13-18 Δ 15 cf. intra p. 33, l. 18 15-16 ξείνων ...

 θ άλος correxi: ξεῖνον . . . θ άλλος Δ .

⁴⁻⁵ λαμπροτέρα . . . τοῖς ἄλλοις Δ : πάντων λαμπρότερον ὁ " Λ ρατος ἔγραψεν $\mathbf{MaMa^2}$ | ἐπισκοτήσασα correxi : ἐπικοτ $-\Delta$ $oldsymbol{5}$ φυσικῶν Δ : κοσμικῶν MaMa² $in\ mg$. ρητορικῶν Ma² 6 φησι Ma: φασὶ Δ Ma² 8-9 καὶ σελήνης MaMa²: om. Δ 9 ἀστέρων Δ : άστρων MaMa² fortasse recte 10 σφαιροειδοῦς MaMa²: -δη Δ 10-11 τὸν ὅλον κόσμον Δ: ὅλον τὸν κόσμον MaMa².

VITA III

Aratus Latinus ET

Arati genus

Γένος 'Αράτου

Aratus patris quidem Athinodori, matris autem Delitophilae, genere vero de Solon Ciliciae. nominatur autem civitas de Solonem Lindium. fratres autem habuit Lyrem quoque et Calliodam et Athinodorum, quem ait Euphranor in descriptione ingenio furtim rescribere apud Zoilum accusationes, permansit autem apud Antigonum regem Macedonum transeunte regno in

"Αρατος πατρὸς μέν ἐστιν 'Αθηνοδώρου, μητρός δὲ Λητοφίλας, τὸ δὲ γένος άπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας. ώνομάσθαι δέ φασι την πόλιν ἀπὸ Σόλωνος Λινδίου. άδελφούς δ' έσχε Λύρην τε καὶ Καλλιώδαν καί 'Αθηνόδωρον, όν φησιν Εύφράνωρ ... άντιγράψαι 10 πρός τὰς Ζωίλου κατηγορίας. διέπρεψε δὲ παρὰ 'Αντιγόνω, δς έβασίλευσε Μακεδονίας, παρελθούσης τῆς βασιλείας εἰς αὐτὸν 15 τρόπον τοῦτον, μετὰ τὴν

Aratus Latinus (ed. Maass, Comm. Ar. Rell. pp. 146–150); Maximi Planudis Arateus codex Edimburgensis (E), ex quo derivatur Tricliniana recensio (T) quae in codice Ambrosiano C 263 inf. invenitur; vide supra praef. p. XXXII Latinos codices non contuli. | titulus Ε: γένος ᾿Αράτου. θέωνος ᾿Αλεξανδρέως Τ (idem Triclinius Theoni scholiorum nostrorum corpus tribuit, vide supra praef. p. XXX 10 post Εὐφράνωρ lacunam indicavi: titulus operis in versione Latina 12 διέπρεψε ΕΤ: διέτριψε Ruhnken fortasse recte (permansit Lat.)

ipsum sicuti hunc. post Alexandri obitum obtinuit Macedoniam Arideus, qui cognominatus 5 est Philippus. isto autem defuncto successit Seleucius Victor, quem interficit Ptolomeus Fulminalis cognominatus, Ptolo-10 maei Salvatoris et Eurydicis filius, qui regnavit in Macedonia, perempto autem illo a Galatis sibi elegerunt Macedones Sos-15 thenem, post quem regnavit in eis Antigonus Philippi, cuius fit puer Demetrius Obsessor, Demetrii autem Antigonus 20 Geniculosus, apud quem frequentabat ut Perseus Stoicus et Antagoras Rodius qui Thebaida fecit et Alexander Aetolus, ut 25 ipse ait Antigonus apud quem Hieronimus. adsistens quidem regis primum vero illi carmen exposuit apud Pana Ar-30 cadiensem, idem ipso iubente scripsit ea quae videntur.

frequentabat autem

'Αλεξάνδρου τελευτήν έκράτει της Μακεδονίας Αριδαῖος ὁ κληθεὶς Φίλιππος, τούτου δὲ ἀποθανόντος, διεδέξατο Σέλευχος δ Νικάνωρ, δν άναιρεῖ Πτολεμαΐος ὁ κληθείς Κεραυνός, Πτολεμαίου τοῦ Σωτήρος καὶ Εὐρυδίκης υίός. δς βασιλεύει Μακεδονίας. άναιρεθέντος δὲ αὐτοῦ ὑπὸ Γαλατῶν ἑαυτοῖς αίροῦνται Μακεδόνες Σωσθένην, μεθ' δν βασιλεύει αὐτῶν 'Αντίγονος Φιλίππου, οδ γίνεται παῖς Δημήτριος ὁ Πολιορχητής. Δημητρίου δὲ 'Αντίγονος ὁ Γονατᾶς, παρ' ὧ διέτριβεν αὐτός, καὶ σύν αὐτῶ Περσεύς ὁ Στωικός καὶ Ανταγόρας δ 'Ρόδιος ό την Θηβαίδα ποιήσας καὶ 'Αλέξανδρος δ Αἰτωλός, ώς αὐτός φησιν ό 'Αντίγονος έν τοῖς πρός Ίερώνυμον, ἐπισταθεὶς δὲ τῷ βασιλεῖ πρῶτον μὲν αύτῷ ποίημα ἀνέγνω τὸ είς τὸν Πᾶνα τὸν 'Αρκαδίας, εἶτ' ἐκείνου κελεύσαντος ἔγραψε τὰ Φαινόμενα.

έκέχρητο δὲ ὁ "Αρατος

^{3 &#}x27;Αριδαῖος edd.: ἀρδαῖος ET 5 διεδέξατο E: διεδ την ἀρχην T 18 Γονατᾶς edd.: γαλάτας E γονάτας T 19 αὐτὸς E: αὐτός τε ''Αρατος T 25 πρὸς Ruhnken: περί ET

Aratus ad Zenonem Stoicum philosophum et scribitur ei epistula apud eumdem.

didicit quidem et Odisseam, ut gecraustius inquit quasi praesidens ab imperatore et Heliadam scripsisse seu Homerum dirigere; vitiatum enim illum a compluribus.

factus est autem nimis multum litteratus vir, sicut testatur Callimachus adsistens ei ab infantia propter Praxiphanem Mytilenum (fr. 460 Pf.)

Dositheus autem Pelusinus in quo apud Diodorum venire inquit et apud Antiochum Seleucium et permanere ad eum tempore sufficiente.

eam quoque quae videntur subministrationem accepit ei Antigonus dans illud Eudoxi conscriptum et iubens adhaerere illi, unde quidam de mollibus recensitorum Ζήνωνι τῷ στωικῷ φιλοσόφῳ, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἐπιστολὴ πρὸς τοῦτον.

διώρθωσε	δέ	xai	τήν	5
'Οδύσσειαν .				
				10
, , ,	,	10		
έγένετο δί	ε σφ	οορα	πo-	
λυγράμματος	; ἀνήι	၁, ယ်၄	μαρ-	
τυρεῖ ὁ Καλ	λίμα:	, , , , , , , , , , , , , , , , , , , ,		
		(35.		15
• • • • • • • • • •	• • • •	• • • •	• • • •	13

Δωσίθεος δὲ ὁ πολιτικὸς ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον ἐλθεῖν φησιν αὐτὸν καὶ πρὸς 20 ᾿Αντίοχον τὸν Σελεύκου καὶ διατρῖψαι παρ' αὐτῷ χρόνον ἱκανόν.

τὴν δὲ τῶν Φαινομένων ὑπόθεσιν παρέβαλεν αὐτῷ 25 ὁ ᾿Αντίγονος δοὺς τὸ Εὐ-δόξου σύγγραμμα καὶ κελεύσας ἔπεσθαι αὐτῷ. ὅθεν τινὲς τῶν ἀπαλωτέρως προσερχομένων ταῖς ἐξηγήσε- 30

⁷⁻¹¹ lacunam testatur interpres Latinus; vide Hist. Text. p. 174 14-17 cf. supra Vit. I, p. 9 18 Δωσίθεος Meineke: δοσίθεος ΕΤ | πολιτικός ΕΤ: pelusinus Lat. 22 διατρίψαι edd.: διατρίψαι ΕΤ 25 παρέβαλεν Ruhnken: παρέλαβεν ἐν ΕΤ 29 ἀπαλωτέρως Ε: ἀπαλοτέρων Τ

putaverunt non mathematicum esse Aratum. susceperunt enim nihil aliud quorum Eudoxi vi-5 dentur facere illum in conscriptum reponi. huic autem conscientiae habetur et Hipparchus Bithineus, in quibus enim apud 10 Eudoxum et Aratum probat hoc declarasse, consentit autem ei et Dionisius ... Arati et Homeri de mathematicis, sicut 15 ait non ponimus illum medicum esse quod scriberet medicinales virtutes, neque mathematicum ponamus nihil mirum di-20 xisse quibus Eudoxus. vim moderatur, erat enim et scire magnum loqui peritiae mathematicae. repperimus autem illum 25 et super...

σιν έδοξαν μή μαθηματικὸν είναι τὸν "Αρατον. ύπέλαβον γάρ μηδέν έτερον τῶν Εὐδόξου Φαινομένων [ποιῆσαι] αὐτὸν εἰς τὸ σύγγραμμα θεῖναι. ταύτης δὲ τῆς γνώμης ἔχεται καὶ "Ιππαργος ὁ Βιθυνός. έν γάρ τοῖς Πρός Εύδοξον καὶ "Αρατον πειρᾶται τοῦτο άποδειχνύναι. συναγορεύει δὲ αὐτῷ καὶ Διονύσιος... . . . . ἐν τῷ Περὶ συγκρίσεως 'Αράτου καὶ 'Ομήρου περί τῶν μαθηματικῶν, ὅσπερ γέ φησιν "οὐ τίθεμεν αύτὸν ἰατρὸν εἶναι γράψαντα 'Ιατρικάς δυνάμεις, ούδὲ μαθηματικόν θήσομεν ούδεν ξένον εἰπόντα τῶν Εὐδόξου". βιάζονται δ' οὐ μετρίως. ἦν γὰρ καὶ τὸ εἰδέναι μεταφράσαι ἐμπειρίας μαθηματικής. εύρήσομεν δὲ αὐτὸν καὶ ἐπιμελέστερον τὰ πλεῖστα τοῦ Εὐδόξου ἐπιστάμενον. ἤδη καὶ ὁ Καλλίμαχος, συνεγγίζων αὐτῶ κατὰ τοὺς γρό-

⁵ ποιήσαι ET (facere Lat.): ποιήσαντα Meineke seclusi 12-13 lacunam statuit Maass, qui Posidonii nomen excidisse vidit, collato Anonymo II, 3 (vide supra p. 5) 16 όσπερ γε Ε: ὅσπερ γὰρ Τ fortasse recte (sicut ait Lat. qui ὅσπερ ut ὥσπερ vertere potuit)

νους [τοῦ] ,, 'Αράτου σύγγονος ἀγρυπνίης", τῆς τῶν φαινομένων θεωρίας, διὰ τὴν παρατήρησιν.

πολλοὶ δὲ μετ' αὐτὸν ἐγένοντο Φαινόμενα γράψαντες, καὶ οὐδεμιᾶς ἀξιοῦνται φροντίδος.

καί περὶ μὲν τούτου τοσαῦτα.

10

¹ τοῦ ᾿Αράτου $\mathbf{E}$: τῷ ᾿Αράτω $\mathbf{T}$ τοῦ seclusi et ᾿Αράτου (vel potius ᾿Αρήτου) Callimacheo versui reddidi; sed totus locus corruptus est 2 ἀγρυπνίης (ex ἀγρυπνίη ut vid.) $\mathbf{E}$: ἀγρυπίνης $\mathbf{T}$ 3 post φαινομένων add. φησὶ $\mathbf{T}$ 5 δὲ $\mathbf{E}$: om. $\mathbf{T}$

VITA IV

'Αράτου γένος

"Αρατος ἐγένετο πατρὸς μὲν 'Αθηνοδώρου, μητρὸς δὲ $\frac{Matr. 4691}{Matr. 4629}$ Αητοδώρας, ἐχ Σόλων τῆς Κιλικίας. ἀνομάσθαι δὲ τὴν $\frac{4629}{VAS Pal. 40}$ πόλιν φασίν ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Λινδίου, ἔστι δὲ ἡ νῦν Πομπηϊούπολις. ην δε έπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, 5 καὶ ἐσγόλασε Διονυσίω τῷ 'Ηρακλεώτη, συνῆν δὲ 'Αντιγόνω τῷ Μακεδονίας βασιλεῖ καὶ Φίλα τῆ τούτου γαμετή, συνήκμασε δε 'Αλεξάνδρω τῷ Αἰτωλῷ καὶ Καλλιμάγω καὶ Μενάνδρω καὶ Φιλητᾶ. ἀδελφούς δὲ εἶγε

Estensis II B 14

Matritenses 4691 et 4629 VAS Palatinus 40 (P) Estensis II **B 14** vide praet. p. XV | titulus AS: γένος 'Αράτου τοῦ ποιητοῦ γένος 'Αράτου Est άλλως Μα άλλως. περί τοῦ βίου αὐτοῦ Ma² om. V 1 "Αρατος MaMa² VSP Est: ὁ "Αρ- A | έγένετο πατρός μὲν SP: πατρός μὲν ΜαΜα² πατρός μὲν ην VA Est 2 Λητοδώρας ASP: λατοφίλας Ma Ma² ληνηδώρας ${f V}$ ληνοδώρας ${f Est}$ $\mid$ ante ${f έx}$ ${f \Sigma}$ όλων add. το δ ${f έ}$ γένος ${f A}$ $\mid$ ${f έx}$ VASPEst: ἀπὸ MaMa² | ώνομάσθαι P: ώνομάζετο MaMa² ώνόμασται VA Est ώνόμασε S 2-3 την πόλιν SP: ή πόλις Ma Ma² VAEst 3 φασίν SP: om. MaMa² VAEst | post πόλις add. αὐτοῦ σόλους (sic) A 3 Λινδίου VAP: λινδείου S ut vid. λευανδρίου Ma λευανδίου Ma^2 λυδίου Est | postΛινδίου add. ώς φησιν Αριστοτέλης Α Est 4 ήν VASP Est: ἐγένετο ΜαΜα² 5 Ἡρακλεώτη VASPEst: – κλειώ – Μα 6 Μακεδονίας βασιλεῖ ΑSP: βασιλεῖ Μακεδόνων Μα Ma² Μακεδόνων βασιλεῖ V Est | Φίλα codd. Estsl: φύλα Est 7 τῷ Αἰτωλῷ οm. V 7-8 καὶ Καλλ- καὶ Μενάνδρω καὶ Φιλητᾶ PEst: καὶ Καλλ- καὶ φιλιτᾶ S καὶ φιλητᾶ καὶ καλλ- καὶ μελανχρίω $MaMa^2$ καὶ φιλητᾶ V καὶ καλλ- καὶ μελανδρίω καὶ φιλητᾶ A 8 είχε codd.: ἔσχε Ma

τρεῖς, Μύριν Καλώνδαν καὶ 'Αθηνόδωρον, δς πρῶτος άντειπεῖν λέγεται Ζωίλω τῷ κατὰ τῆς ὁμηρικῆς ποιήσεως γράψαντι. σχολάσας δὲ ὁ "Αρατος Περσαίω τῷ φιλοσόφω Αθήνησι καὶ συνελθών αὐτῷ εἰς Μακεδονίαν μεταπεμφθέντι ύπ' 'Αντιγόνου καὶ παρελθών εἰς τὸν 'Αντιγόνου καὶ Φίλας γάμον καὶ εὐδοκιμήσας, τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διέτριψεν αὐτόθι. ἢν δὲ ᾿Αντίγονος υίὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορχητοῦ καὶ παρέλαβε τὴν ἀρχὴν περὶ ἑκατοστὴν καὶ πέμπτην όλυμπιάδα, καθ' ην ὁ Πτολεμαΐος ὁ Φιλάδελφος Αίγύπτου έβασίλευεν. ώστε τὸ διαθρυλλούμενον 10 ύπό τινων ώς ήν κατά τὸν αὐτὸν χρόνον Νικάνδρω τῷ Κολοφωνίω τῷ τὰ Θηριακὰ ἐκθεμένω καταφανῶς ψεῦδος δείχνυσθαι [ὅτι προὔτειναν ἀλλήλοις ὁ μὲν τῷ Άράτω σκέψασθαι τὰ Φαινόμενα, ὁ δὲ Νικάνδρω τὰ Θηριακά]. δώδεκα γάρ όλυμπιάσιν όλαις ὁ Νίκανδρος 15 νεώτερος φαίνεται.

¹ Μύριν VASPEst: μύρην MaMa² | καὶ VSPEst: om. Ma Μα² Α 2 ἀντιπεῖν Α 3 Περσαίω SP: περσίω MaMa² VA Est 4 'Αθήνησι VASP Est: ἐν 'Αθήναις MaMa² | συνελθών Ma² VASPEst: συνοδοιπόρησας Μα | αὐτῷ οπ. Α 5 τὸν οπ. Α 6 Φίλας codd. Estsl: φύλας Est 7 αὐτόθι SP: ἐκεῖ ΜαΜα² Est έκεῖσε VA 7-8 Δημητρίου τοῦ (τῆς Ma²) Πολιορκητοῦ $MaMa^2 VA Est:$ τοῦ Πολ-Δημ-SP 8 περὶ έκ-VSPEst: παρὰ τὴν έκ- $MaMa^2$ περὶ τὴν έκ- A 9 ἣν codd: δν S10 Αἰγύπτου ἐβασίλευεν (-σεν Ma Ma² VA Est) codd.: om. P | ώστε τὸ διαθρυλλούμενον SP: ώστε καὶ θρυλλούμενον ήν (ἐστὶν VA Est) MaMa2VAEst 11 τινων MaMa2VAEst: τινος SP | αὐτὸν codd.: αὐτοῦ Pac ut vid. 12 κολωφωνίω $MaMa^2 \mid τ\ddot{\omega}$ τὰ θηριακὰ ἐκθεμένω SP: τὸ (sic) τὰ θηριακὰ A τ $\ddot{\omega}$ τὰ θηριακὰ γράψαντι $Est~om.~MaMa^2V~12-13$ καταφανῶς ψεῦδος (ψευδῶς A) δείκνυσθαι ASP (cf. infra Est): ψευδῶς Ma Ma² V hic om. Est 13 sqq. post ψευδῶς deficient MaMa² 13 ότι προύτειναν SP: λέγουσι γάρ (τε Est) προτείναι (προυτεῖναι A) VA Est 13-p. 21,1 ὁ μὲν τῶ (om. VA) Αρ- σκέψτὰ Φαινόμενα, ὁ δὲ Νικ- τὰ Θηρ- VASP: ὁ μέν, Νικάνδρω σκέψασθαι τὰ φαινόμενα, ὁ δὲ, ᾿Αράτω τὰ Θηρ- Est qui add. τοῦτο δὲ καταφανῶς ἐστι ψεῦδος (sic Ald. edd.) | ὅτι ... Θηριακὰ seclusi (cf. supra Vit. I, p. 8, ll. 25 sqq.) 15 δώδεκα γάρ (δὲ S) όλυμπιάσιν ὅλαις ὁ Νίκ- SP: ὁ δὲ (γάρ Est) Νίκ- δώδεκα όλαις όλ- VAEst

ἔνιοι δέ φασι τὸν "Αρατον Μνασέου πατρὸς γεγονέναι. 'Αριστοθήρου δέ τινος μαθηματικοῦ ἤκουσεν. ἰατρὸς δὲ προηγουμένως, καὶ ποιητής ἐν τοῖς 'Αντιγόνου βασιλείοις. γηραίω δὲ τῷ Κυρηναίω ἐπεβάλετο, παρ' οὐ καὶ ἐπιγφάμματος ἠξιώθη. συνήκμασε δὲ Νικάνδρω τῷ Κολοφωνίω τῷ μαθηματικῷ καὶ αὐτῷ θεραπεύοντι ἄμα τὸν αὐτόν. ζηλωτὴν δὲ τοῦτόν φασι γενέσθαι 'Ομήρου, οἱ δὲ 'Ησιόδου μᾶλλον.

¹ Μνασέου VEst: μνασαίου ASP 2 'Αριστοθήρου ASPEst: $-\sigma$ τευθ- V | ήκουσεν S: ήκουεν P διακούσαι VAEst | iατρὸς SP: iατρὸν VAEst 3 ποιητής SP: ποιητήν VAEst | post ποιητήν add. γενέσθαι VA Est 4 ἐπεβάλετο ASP: $-\lambda$ λετο VEst | καὶ VSPEst: δὲ καὶ A 5-6 Νικ- τῶ Κολοφ- τῶ μαθ-καὶ αὐτῶ SP: Νικ- μαθ- καὶ αὐτῶ Κολοφ- VAEst totus locus suspiciosus 6 θεραπεύοντι VAPEst: θεράποντι S 7 τὸν αὐτὸν SP: αὐτὸν VA Est totus totus

SVDA

Suda Matr. 4691

"Αρατος. Σολεύς τῆς Κιλικίας (ἔστι γὰρ καὶ έν Κύπρω πόλις Σόλοι) υίὸς 'Αθηνοδώρου. άδελφοί δὲ αὐτοῦ Μύρις, Καλώνδας, ᾿Αθηνόδωρος. ἀκουστής δὲ ἐγένετο γραμματικοῦ μὲν τοῦ Ἐφεσίου Μενεκράτους, φιλοσόφου δὲ Τίμωνος καὶ Μενεδήμου, γεγονώς ἐν τῆ ρκδ΄ 'Ολυμπιάδι, ότε ήν 'Αντίγονος βασιλεύς Μακεδονίας, υίὸς Δ ημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, ὁ Γονατᾶς κληθείς. καὶ συνώκει τε αὐτῷ καὶ παρ' αὐτῷ ἐτελεύτησε, σύγχρονος 'Ανταγόρα τῷ 'Ροδίω καὶ 'Αλεξάνδρω τῷ Αίτωλώ. ἐποποιός συνέταξε δὲ βιβλία ταῦτα τὰ Φαινό- 10 μενα, ὧν θαυμάσιος ή είσβολή καὶ ὁ ζῆλος ὁμηρικός. ύμνους είς Πᾶνα, Σπονδοφόρους, Παίγνια, 'Αστρολογίαν καὶ 'Αστροθεσίαν, Σύνθεσιν φαρμάκων, Θηριακών έπιτήδεια, 'Ανθρωπογονίαν, 'Επιθυτικόν, είς Θεόπροπον, είς 'Αντίγονον, 'Ηθοποιίας, ἐπιστολάς, ἐπιγράμματα, 15 είς Φίλαν την θυγατέρα 'Αντιπάτρου, γυναῖκα δὲ 'Αντιγόνου, 'Ανατομήν, είς Παυσανίαν τὸν Μακεδόνα, 'Επικήδειον Κλεομβρότου, Διόρθωσιν 'Οδυσσείας, έπιστολάς όμοίως καταλογάδην.

Suda (ed. A. Adler) Matritensis 4691 ante Vit. II et IV (vide praef. p. X) 1 ὑιὸς ᾿Αθην- post Κιλικίας Μα | γὰρ: δὲ Μα 2 πόλις: ἔτερα πόλις Μα 3 Μύρις: Μύρης Μα | ᾿Αθην- καὶ ᾿Αθην- Μα 3-4 δὲ ἐγένετο om. Μα 4 τοῦ Ἐφ- Μεν-: Μεν- τοῦ Ἐφ- Μα 7 ὑιὸς: ὁ ὑιὸς Μα 7-8 ὁ Γον- κληθεὶς: ὁ κληθεὶς Γον- Μα 8 καὶ συνώκει τε αὐτῷ: ῷ συνώκει καὶ Μα 13-14 ἐπιτήδεια non in Μα 17 Μακεδόνα: -δῶνα Μα 17-18 ἐπικήδειον Κλεομβρότου: ἐπικήδιον εἰς Κλεόμβροτον Μα 18-19 ἐπιστ- ὁμοίως καταλ-: ὁμοίως καὶ ἐπιστ- καταλ- Μα 19 ἔτερος ϶Αρατος ὁ στρατηγὸς ἀνὴρ δεινότατος καὶ ἔμπειρος πολεμῶν οὐδενὸς ἄλλου καταδεέστερος in fine add. Μα.

PROLEGOMENA IN PARISINO SUPPL. GR. 607A SERVATA

Περί τῶν οὐρανίων

 σφαῖρά ἐστι σχῆμα †ἐπίπεδον ἐπιφανείας† πρὸς Par ἢν ἀπό τινος σημείου τῶν ἐντὸς τῆς σφαίρας κειμένων πᾶσαι αἱ πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν προσπίπτουσαι εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. τὸ δὲ σημεῖον κέντρον καλεῖται τῆς 5 σφαίρας.

2. τί ἐστι κύκλος:

σχήμα ἐπίπεδον ὑπὸ μιᾶς περιφερείας περιεχόμενον, πρὸς ἣν τῶν ἀπό τινος τῶν ἐντὸς τοῦ κύκλου κειμένων σημείων ἄπασαι αἰ πρὸς τὴν περιφέρειαν προσπίπτουσαι 10 εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. τὸ δὲ σημεῖον κέντρον καλεῖται τοῦ κύκλου.

3. τί έστι σημεῖον;

οδ μέρος ούθέν ταύτον τῆ στιγμῆ, ήν πέρας ἡ ἀρχὴν μεγέθους δρίζονται. ἡ δὲ γραμμἡ μῆκος ἀπλατές, ὥσπερ

pp. 23–31 Parisinus suppl. gr. 607 a (75^v–83^v) vide praef. p. VI et infra M pp. 539sqq. 1 ἐπίπεδον ἐπιφανείας crucibus notavi; cf. M infra p. 543 1–2 πρὸς ἡν edd.: προσήν Par 3 πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν secl. Maass 9 πρὸς τὴν περιφέρειαν secl. Maass 13 οὐθεν Par | ἡ Par

έπιφάνεια μέγεθος διχῆ διαστατόν, περί τε μῆκος καὶ πλάτος. τὸ δὲ στερεὸν μέγεθος τριχῆ διαστατόν, ⟨περὶ⟩ πλάτος μῆκος βάθος.

4. τί ἐστι πόλος;

πόλος ἐστὶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς κινουμένης σφαί- ⁵ ρας ἀνάλογον κέντρω κύκλου λαμβανόμενον.

5. τί ἐστιν ἄξων;

ἄζων ἐστὶ σφαίρας εὐθεῖα ἐπιζευγνυμένη ἀπὸ τοῦ πόλου ἐπὶ τὸ κέντρον τῆς σφαίρας καὶ ἐπὶ θάτερα ἐκβαλλομένη.

6. τί ἐστι πέρας τοῦ ἄξονος; πέρας τοῦ ἄξονός ἐστιν ὁ πόλος.

7. πόσοι πόλοι;

πόλοι εἰσὶ δύο, ὁ μὲν καθ' ἡμᾶς βόρειος, ὁ δὲ ἀντίχθοσι καταφανὴς νότιος.

8. πόσοι κύκλοι παράλληλοι;

15

κύκλοι παράλληλοι πέντε ισημερινός, τροπικοί β΄, άρκτικοί β΄. (α΄) ισημερινός ὁ μέγιστος τῶν παραλλήλων, ἐφ' οὖ γινόμενος ὁ ἥλιος ισημερίαν ποιεῖ. (β΄) θερινός τροπικός, ἐφ' οὖ ὁ ἥλιος γινόμενος θερινὰς ὡς πρὸς 20

¹ μέγεθος scripsi: μεγέθους Par Maass | διχῆ Maass: ἀρχῆι Par | διαστατόν Par : διαστατοῦ Maass | περί Par : ἐπί Maass fortasse recte 2 περί supplevi : ἐπὶ Maass fortasse recte 6 λαμβανόμενον Par : -μενος Maass 15 καταφανής Maass : καὶ ἀφανής Par 20 οῦ Treu : δν Par.

ήμᾶς ποιεῖται τροπάς καὶ γράφεται διὰ Καρκίνου μοιρῶν η'. (γ') χειμερινὸς δέ, ἐφ' οὐ γινόμενος χειμερινὰς ἐργάζεται τροπὰς περὶ μοῖραν Αἰγοκέρωτος ὀγδόην. (δ') ὅτι τῶν ἀρκτικῶν ὁ μέν ἐστι βόρειος καὶ ἀειφανὴς καθ' ἡμᾶς, (ε') ὁ δὲ νότιος, τὸ ἀφανὲς διορίζων ἀπὸ τοῦ φαινομένου.

- 9. ὅτι ὁ ἰσημερινὸς ταύτην ἔλαχε τὴν ἐπωνυμίαν ἐπειδὴ πρὸς πᾶσαν οἴκησιν μένει ἰσημερινός, τῶν δὲ τροπικῶν ὁ μὲν ἡμῖν θερινὸς τοῖς ἀντίποσι χειμερινὸς 10 γίνεται, ὁ δὲ ἡμῖν χειμερινὸς ἐκείνοις θερινός, τοῖς δὲ ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ οἰκοῦσιν οἱ δύο τροπικοὶ χειμερινοὶ τυγχάνουσιν, ἐπειδὴ μακρότατα ἀφίσταται αὐτῶν ὁ ἥλιος.
- 10. περὶ ἀνεγκλίτων καὶ κεκλιμένων 15 τόπων.

ὅτι δύο τόποι εἰσὶν ἀνέγκλιτοι, ὁ ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ καὶ ὁ ὑπὸ τοῖς πόλοις, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐγκεκλιμένοι, οἱ μὲν πρὸς ἄρκτον, οἱ δὲ πρὸς μεσημβρίαν.

11. πόσαι ζῶναι τῆς γῆς;

20 σφαιροειδοῦς τῆς γῆς οὔσης ζῶναι αὐτῆς εἰσι πέντε, εὕκρατοι μὲν δύο αἱ μεταξὺ τῶν τροπικῶν, ἀπὸ Καρκίνου ἕως τοῦ βορείου πόλου καὶ ἀπὸ τοῦ Αἰγοκέρωτος, τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ, ἕως τοῦ νοτίου πόλου (αὐται αἱ δύο ζῶναι μόναι οἰκοῦνται), δύο δὲ ζῶναι ἕτεραι κατεψυγ-25 μέναι ὑπὸ τοῖς δυσὶ πόλοις, αἱ καὶ ἀοίκητοι, μία δὲ ἡ μέση τῶν τροπικῶν τοῦ χειμερινοῦ καὶ θερινοῦ, λέγω δὴ ἡ ἀπὸ Καρκίνου ἕως Ὑδριχόου λεγομένη διακεκαυ-

⁹ άντίποσι edd. : άντείποσι Par 22-23 τοῦ ante Aly- et τοῦ χειμερινοῦ τροπιχοῦ secl. Maass

μένη, καὶ αὐτὴ ἀοίκητος. ὥστε δύο μὲν ζῶναι οἰκοῦνται, τρεῖς δέ εἰσιν ἀοίκητοι.

- 12. ὅτι εἰ μὴ ἦν σφαιροειδὴς ἡ γῆ, οὐκ ἂν προανατολαὶ καὶ προκαταδύσεις ἐγίνοντο. ᾿Αλεξάνδρου γοῦν ἐν ᾿Αρ-βήλοις παραταττομένου Δαρείῳ ἡ σελήνη ἐξέλιπε ζῳδίου μέγεθος ἀφεστῶσα τοῦ ὁρίζοντος, ἡ δὲ αὐτὴ ἔκλειψις τοῖς ἐν Σικελίᾳ ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα ἐγένετο.
- 13. ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἔως τοῦ οὐρανοῦ δύο ἄστρων ἐστὶ διάστημα, οἱονεὶ ἔκτον μέρος [ἐστὶ] τοῦ ὁρίζοντος ὁ γὰρ ὁρίζων ἔχει ἄστρα δώδεκα, καὶ ἡ 10 διάστασις ἄστρα δύο. ἡ γὰρ τοῦ ἑξαγώνου πλευρὰ λέγεται ἴση εἶναι τῆ ἐκ τοῦ κέντρου καὶ ἑκάστη ἴση δυσὶ ζωδίοις, καὶ οὐδὲν τὸ διαφέρον, εἴτε ἐπὶ τῆς ὅψεως λέγοιτο εἴτε ἐπὶ τοῦ κέντρου τῆς γῆς, ὡς ἀδιαφορούσης τῆς ἐκ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς 15 ὄψιν.

14. περὶ ἀπλανῶν καὶ πλανητῶν.

όσα τῶν ἄστρων ἐκ τῶν αὐτῶν ἀεὶ τόπων τὰς ἀνατολὰς ποιεῖται καὶ εἰς τοὺς αὐτοὺς καταδύσεις, ταυτὶ δὴ ἀπλανῆ καλεῖται, ὅσα δὲ ἀμείβει τάς τε ἀνατολὰς καὶ τὰς δύσεις 20 ἐξ ἄλλων τόπων εἰς ἄλλους, ταυτὶ δὴ πλανώμενα ἐπίκλην, οὐχ ὅτι πλανᾶται (τεταγμένως γὰρ φέρονται), ἀλλ' οἱ ἀρχαῖοι μὴ συνιέντες αὐτῶν τῆς τάξεως ἐκείνως ἐκάλεσαν, ἡμεῖς δὲ τῆ συνηθεία ἐπόμενοι οὕτως καλοῦμεν, ὥσπερ καὶ τὰς ἐκλείψεις, καίτοι σαφῶς εἰδότες οὐκ 25 ἐκλείψεις οὕσας, ἀλλ' ἐπιπροσθήσεις. καὶ τῶν μὲν ἀπλανῶν τῶν σὺν τῷ παντὶ περιαγομένων τὰ μὲν ἀκατονόμαστα ἡμῖν καὶ ἀπερίληπτα, ὡς καὶ Παρμενίδης ὁ

 ³ ἡν edd.: ἡν Par | οὐκ ἀν edd.: οὐκὰν Par 5 ἔξέλιπε edd.:
 -εν Par 9 ἄστρων Maass: ἀστέρων Par ἐστὶ secl. Maass
 19 δὴ Maass: δὲ Par 24 επόμενοι Par

φυσικός εἴρηκε (Diels, Vors. 28 A 40), τὰ δὲ κατωνομασμένα ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους χίλιά εἰσι κατὰ τὸν Ἄρατον.

τίνες πρῶτον ἐξεῦρον ἀστρονομίαν;

5

οί μέν Σύρους λέγουσιν, οί δὲ Χαλδαίους, ἔτεροι δὲ Αἰγυπτίους.

16. τίς πρῶτος ἥνεγκε σφαῖραν εἰς ᠂Έλλάδα;

10 ὅτι Εύδοξον τὸν ᾿Ασσύριον λέγουσι πρῶτον εἰς Ἑλλάδα κομίσαι σφαῖραν, ἣν δεῖ κρατεῖν τὸν ἐπιδεικνύντα τὰ φαινόμενα.

καὶ ὅτι ἀριστερὰ λέγουσι τὰ δυτικά, δεξιὰ δὲ τὰ ἀνατολικά, καθώς καὶ "Ομηρός φησιν (Μ 239-240).

15 ,,εἴτ' ἐπὶ δεξί' ἴωσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε, εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα".

17. "Η λιος.

τὸν δὲ ἥλιον οι μὲν ὡρίσαντο [τὸ] πῦρ, οι δὲ μύδρον, ὡς ᾿Αναξαγόρας (Diels, Vors. 59 A 1 al.), καί φασιν 20 αὐτὸν κυκλοτερῆ ὄντα ὀκτωκαιδεκαπλάσιον είναι τῆς γῆς.

18. Σελήνη.

την δε σελήνην σύγκριμα έκ πυρός καὶ ἀέρος. διὰ

¹ εἴρηκε edd.: -κεν Par 1-2 κατωνομασμένα edd.: κατον-Par 2 ὡς Maass: ἔως Par 8 ήνεγκε edd.: -κεν Par 18 τὸ secl. Maass 20 ὀκτωκαιδεκαπλάσιον edd.: ὀκτοκ-Par

τοῦτο καὶ πάντων κατωτέρα τῶν ἀστέρων. οἱ δὲ κάτοπτρόν τι.

 περὶ ἀποστάσεως τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.

τοσοῦτον τὸ ὑπὲρ γῆς μέρος τοῦ οὐρανοῦ ἀπέχει τῆς γῆς ὅσον καὶ ἡ γῆ πρὸς τὸ ἔτερον αὐτῆς τέλος, τὸν καλούμενον τάρταρον. εἶτα ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου, τοῦ ταρτάρου, τὸ ὑπὸ τὴν γῆν ἄλλο μέρος τοῦ οὐρανοῦ πάλιν ὁμοίως διέστηκεν. ὁ γοῦν Ἡσίοδος φυσικευόμενός φησιν (Theog. 722-725):

έννέα γαρ νύκτας τε καὶ ήματα χάλκεος ἄκμων οὐρανόθεν κατιών δεκάτη κ' ἐς γαῖαν ἵκοιτο.

εἶτα πρὸς τὸ ἴσον [τὸ] βάθος τῆς γῆς.

έννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων ἐς γαῖαν κατιὼν δεκάτη κ' ἐς τάρταρον ἵκοι.

λοιπόν δὲ καὶ (τὸ) ἀπὸ τοῦ ταρτάρου ἔως τοῦ ὑπὸ γῆν ἡμισφαιρίου διατεῖνον μέγεθος ἄλλο τοσοῦτόν ἐστιν ὅσον τὸ τῆς γῆς βάθος, ὥστε διὰ τριάκοντα ἡμερῶν τὰς δύο ἀρχὰς τοῦ ἄξονος δύνασθαι διανύσαι τὸν ἄκμονα.

ἀπὸ ἀνατολῶν δὲ ἐπὶ δυσμὰς στρέφεται ὁ οὐρανός. 20 ὁ δὲ ἄξων ἐστὶν ἀκίνητος, διήκει δὲ δι' ὅλου τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὴν γῆν ἑαυτῷ ἐμπεπαρμένην ἔχει, καὶ ἔστιν αὐτὸς μὲν ἀκίνητος, ἐπ' αὐτῷ δὲ ὁ οὐρανὸς κινεῖται καὶ καταφέρεται τῷ δοκεῖν ἐπὶ ἀκεανόν. τὸ δὲ δοκεῖν εἶπον ἐπεὶ οὐκ ἀληθῶς, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὑπόνοιαν οἱ 25 ποιηταὶ ταῦτ' εἶπον· ,,'Ηέλιος δ' ἀπόρουσε λιπὼν πε-

15

10

¹ κατωτέρα Par: -τέραν Maass | post ἀστέρων add. φασίν Maass 12 et 15 κ' Hesiodi Pap. 19: δ' Par Hesiodi codd. (cf. M infra p. 540) 13 τὸ secl. Maass 15 γαῖαν Hes.: γαίην Par 16 τὸ add. Maass 17 μέγεθος Par: μῆκος Maass in apparatu 21 ἄξων edd.: ἄζον Par | διόλου Par

ρικαλλέα λίμνην" (γ 1 al.), τὸν ὠκεανόν. ἔστι γὰρ ὠκεανός, φασί, καθ' "Ομηρον, δς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐμπεριέχει.

20. πόσοι κύκλοι τῆς σφαίρας;

ή σφαῖρα ἔχει κύκλους πέντε, ὧν ὁ μὲν ἀρκτικὸς βόρειος, β΄ θερινὸς τροπικός, γ΄ ἰσημερινὸς τροπικός, δ΄ γειμερινός τροπικός, ε΄ άνταρκτικός, καὶ ὁ μὲν άρκτικός τὰς "Αρκτους περιέχει. δς καὶ βόρειος καλεῖται" έν γὰρ τῷ βορείω μάλιστά είσιν αἱ "Αρκτοι, καὶ ἡ καθ' 10 ήμας οἰκουμένη μαλλον βορειοτέρα ἐστίν. ὁ δὲ ἑξῆς κύκλος καλεῖται θερινός τροπικός ὅτι ὁ κύκλος ἐκεῖνος μέσον τέμνει τὸν Καρκίνον, δς πάντων τῶν ζωδίων έστὶ βορειότερος, οὖ περὶ τὴν πρώτην μοῖραν ⟨τῆ⟩ κη' τοῦ Παϋνὶ γενόμενος ὁ ήλιος θερινήν ποιεῖται τὴν 15 τροπήν, ὁ δὲ τρίτος ἰσημερινὸς τροπικός τὴν γὰρ τῆς ίσημερίας τροπήν έχει μέσον γάρ τὸν Κριὸν τέμνει οὖτος ὁ κύκλος. γινόμενος οὖν τῆ κε΄ τοῦ Φαμενώθ ό ήλιος περὶ (τὴν) α΄ μοῖραν τοῦ Κριοῦ ἴσην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα ποιεῖ. διὰ τί ποιεῖται οὖτος τὴν ἰσημερίαν: 20 ἐπειδὴ μέσος τῶν πέντε κύκλων οὖτός ἐστιν ὁ κύκλος καὶ τὸ μεσαίτατον ἔγει τοῦ οὐρανοῦ, διὰ τοῦτο ὡς πρὸς τὰ βόρεια [μέγεθος] καὶ ἐπὶ τὰ νότια ἴσον ἔγων τὸ διάστημα ίσην ποιεί τήν τε νύκτα καὶ ἡμέραν. ὁ δὲ τέταρτος κύκλος χειμερινός τροπικός, έπειδή [γάρ] 25 τέμνει μέσον τὸν Αἰγόκερων. ὁ δὲ πέμπτος κύκλος ὁ καλούμενος άνταρκτικός. έναντίος γάρ τῆ θέσει καὶ κατέναντι τοῦ ἀρκτικοῦ. ὁ δ' αὐτὸς καὶ νότιος ἔστι γάρ καὶ περὶ τὰ νότια. ὁ δὲ ἐν τοῖς νοτίοις οὐρανὸς οὐκ έστι τοῖς ἀνθρώποις θεατός, ἀλλ' ὁ βόρειος. καὶ γὰρ ἐν 30 τη της σφαίρας θέσει άφανής έστιν ώς πρός την της

¹³ τῆ add. Maass 14 παϋνὶ Par: Ἐπιφὶ Maass 18 τὴν add. Maass 21 μεσαίτατον edd. : μεσότατον Par 22 μέγεθος secl. Maass 24 γὰρ secl. Maass

σφαίρας όροφὴν (οὐ) γνωριζόμενος, ὅτι τὰ ὑπὸ γῆν μέρη ἐστὶν ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος. καὶ οὖτοι μέν εἰσιν οἱ παράλληλοι κύκλοι. παράλληλοι δὲ λέγονται κατὰ τοὺς γεωμέτρας. πλησίον μὲν ἀλλήλων οὕ γε μὴν ἑαυτῶν ἐπιψαύουσιν, ἀλλ' ὀλίγον ἀφεστήκασιν.

δεῖ εἰδέναι ὡς ἔκαστον ζώδιον κατὰ μὲν μῆκος μοίρας

έχει τριάκοντα, κατά δὲ πλάτος μοίρας δώδεκα.

δτι το ημισφαίριον ἀπο τῶν νοτίων ἐπὶ τὰ βόρεια ἔχει μοίρας ρπ΄, τῶν δὲ ιβ΄ ζωδίων ἀνατολαὶ καὶ δύσεις εἰσί, καὶ ἕκαστον τῶν ζωδίων δύο ὥρας ἐπέχει ἀνατέλ- 10 λον, ὡς τὰ μὲν ἔξ ζώδια ἀνατέλλειν τὴν ἡμέραν, τὰ δὲ ἔτερα ἔξ τὴν νύκτα.

21. πόσοι γενικοὶ ἄνεμοι;

ἄνεμοι δὲ γενικοὶ πνέουσι τέσσαρες, ἀπὸ τῆς "Αρκτου ὁ βορέας, ἀπὸ μεσημβρίας ὁ νότος, ἀπὸ ἀνατολῆς ἀπη- 15 λιώτης, ἀπὸ δύσεως ζέφυρος. ἑκάστω δὲ τούτων δύο παράκεινται, ὡς εἶναι τοὺς πάντας δώδεκα.

22. διὰ τί ἐπὶ τῶν "Αρκτων ἐποιήσατο τὴν ἀρχὴν ὁ "Αρατος.

έποιήσατο δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν βορειοτέρων καθ' 20 ὁ ὑψηλὰ ὅντα φανερά ἐστιν, ἢ διὰ τὸ εἶναι τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην περὶ τὰ βόρεια, ἢ πρὸς τιμὴν τοῦ Διός ὁ γὰρ ἀρκτικὸς κύκλος περιέχει τὰς "Αρκτους καὶ τὸν Δράκοντα, περὶ ὧν φέρεται ἱστορία μυθική. τὸν Δία ἐν Κρήτη τεχθέντα δύο νύμφαι ἐκεῖσε ἔτρεφον. καὶ 25 ἢ μὲν Ἑλίκη ὧνομάζετο, ἢ δὲ Κυνόσουρα. Κρόνου δέ ποτε ἐπελθόντος, ὁ Ζεὺς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα παραλογιζόμενος τὰς μὲν νύμφας μετέβαλεν εἰς ἄρκτους, αὐτὸς δὲ

¹ οὐ add. Maass 20 sqq. cf. infra pp. 93 et 543 25 κρίτη Par 27 παραλογιζόμενος Par: -λογισάμενος Maass

είς δράκοντα μετεβλήθη. καὶ τῆς βασιλείας ἀντιλαβόμενος εἰς τὸν οὐρανὸν φαίνεται μετ' αὐτῶν.

23. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ὁ Ἄρατος ἀπὸ Σόλων ἢν τῆς Κιλικίας. ἢν δὲ κατὰ τὸν χρόνον Πτολεμαίου τοῦ 5 Φιλαδέλφου.

24. πόσοι πόλοι;

δύο, βόρειος καὶ νότιος.

25. ὅτι τὰ πέρατα τοῦ ἄζονος πόλοι καλοῦνται, ὁρίζων δὲ ὁ τέμνων τό τε ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον καὶ τὸ ὑπὸ γῆν.

^{3 &}quot;Αρατος edd.: Σόλων Par 7 δύο hic edd.: in titulo post πόλοι Par; cf. supra caput 7 9 sequentur scholia pauca sub titulo ἐχ τοῦ κειμένου, quae infra ceteris scholiis immixta invenies.

PROLEGOMENA IN VATICANO GR. 191 SERVATA

Περὶ ἐξηγήσεως

Vat. 191 Τὴν δὲ τῶν φαινομένων ἐξήγησιν πρῶτον μὲν ἑστώσης τῆς σφαίρας, μετὰ δὲ ταῦτα κινουμένης ἐποιήσατο "Αρατος. διὸ συμβέβηκε πάσας τὰς σφαίρας ἐν άμαρτία ὑπὸ τῶν ζωγράφων γράφεσθαι. ἑστῶτα γὰρ καὶ ἀκίνητα γράφοντες αὐτὰ σφάλλονται πολλὰ ἐν τῆ κινήσει ἐν τοῖς συνανατέλλουσι καὶ ἀντιδύνουσιν ἄστροις.

ποιούμενος δὲ τὴν ἀρχὴν ἑστώσης τῆς σφαίρας περὶ ἄξονος καὶ πόλων καὶ τῶν ἐντὸς τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου ἄστρων τὸν λόγον ποιεῖται (λέγω δὲ "Αρκτων καὶ Δράκοντος καὶ τῶν ἀπὸ τῆς ζώνης μέχρι ποδῶν τοῦ 10 Κηφέως), εἶτα περὶ τῶν μεταξὺ τοῦ ἀρκτικοῦ καὶ ζωδιακοῦ εἶναι νομιζομένων. λέγει δὲ περὶ τῶν μεταξὺ τοῦ ἀρκτικοῦ καὶ ζωδιακοῦ καὶ ἀνταρκτικοῦ οὕτως (319-320):

καὶ τὰ μὲν οὖν βορέω καὶ ἀλήσιος ἠελίοιο μεσσηγὺς κέχυται, τὰ δὲ νειόθεν ἄρχεται ἄλλα.

κινουμένης δὲ τῆς σφαίρας τῶν ἄστρων καὶ συνανατελ-

15

pp. 32–34 Vaticanus gr. 191 (204°, 42–204°, 31) | titulum praebet Vat 5 σφάλλονται Maass: σφάλματα Vat 7 ποιούμενος Maass: ποιούσι Vat 17 ἄστρων Maass: ἀνατολῶν Vat

λόντων καὶ ἀντιδυνόντων πεποίηται (ἀρχὴν) ἀπὸ Καρκίνου ἀνατέλλοντος καὶ μεσουρανοῦντος Κριοῦ καὶ Αἰγόκερω δύνοντος. ἀρξάμενος μέντοι ἀπὸ Καρκίνου ἀνατέλλοντος καὶ προθεὶς τὰ συνανατέλλοντα αὐτῷ ὅ ἄστρα καὶ τὰ ἀντιδύνοντα, ἐν τοῖς ἑξῆς οὐκ ἐτήρησε ταύτην τὴν τάξιν, ἀλλὰ διαφόρως ποτὲ μὲν τὰ ἀντιδύνοντα πρῶτα λέγει, ὕστερον δὲ τὰ συνανατέλλοντα, ἐπὶ δὲ τινων ἀνάπαλιν, πρῶτα μὲν τὰ συνανατέλλοντα, ὕστερον δὲ τὰ ἀντιδύνοντα.

έλύμηναν δὲ πολλοὶ τοῦτο τὸ ποίημα ζωγράφοι καὶ 10 άστρονόμοι καὶ γραμματικοὶ καὶ γεωμέτραι, ἕκαστος αὐτῶν πρὸς τὸ βούλημα τὸ ἴδιον γραφάς καὶ ἐξηγήσεις ίδίας ποιούμενοι. φέρεται δή τὰ Φαινόμενα ὑπὸ μέν τινων ἀπροοιμίαστα: ,,οί μὲν όμῶς πολέες τε καὶ ἄλ-15 λυδις άλλοι ἐόντες" (19), ὑπὸ δέ τινων διάφορα προοίμια, ἀρχὴν ἔχοντα ,,ἀμφί μοι ἠελίοιο περικλειτοῖό τε μήνης / έσπετε μοι Μοῦσαι", τινά δὲ τῶν ἀντιγράφων ,, Αγκλείδη, ξείνων ἱερὸν θάλος, εἰ δ' ἄγε σύν μοι / οὐρανίην ψαύσειας ἔπι τρίβον", ἔνια δὲ ,, Αντίγονε, 20 ξείνων ἱερὸν θάλος". τὸ μὲν οὖν ἀπροοιμίαστον φέρεσθαι τὸ ποίημα παντελῶς ἐστιν ἀπρεπὲς καὶ ἀνάξιον τῆς τοῦ ποιητού ἀρετῆς καὶ τῆς τηλικαύτης ὑποθέσεως ἄναρχον γάρ καὶ ἀκέφαλον ἔσται τὸ ποίημα. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ , Αγκλείδη" και τῶν έξης ἄρχεσθαι, πρὸς τῷ διὰ κακοζη-25 λίαν έκφυγεῖν ταῦτα τὰ έπη τὸν 'Αράτειον χαρακτῆρα, έτι καὶ ἐναντίωμα ἔγει τὸ οἴεσθαι ἑβδομηκονταετηρίδα είναι έν ή ἀποκαθίσταται ὁ ήλιος ἀπὸ σημείου ἐπὶ σημεῖον έχει γάρ τὸ κατεψευσμένον προοίμιον οὕτως

¹ ἀρχὴν hic add. Maass: post σφαίρας p. 32, l. 17 Petau 4 προθείς Maass: προσέτι Vat 4-5 τὰ συν- αὐτῷ ἄστρα καὶ Vat: haec mihi delenda esse videntur 15 post διάφορα add. ἔχοντα Maass 17 ἔσπετε edd.: ἔπετε Vat 18 de hoc procemio vide sch. 733 | σύν Meineke Maass (cum mihi Anon. II 6 apud Maass, Comm. Ar. Rell. p. 152): σύ Vat 19 ἔπι Maass: ἐπὶ Vat

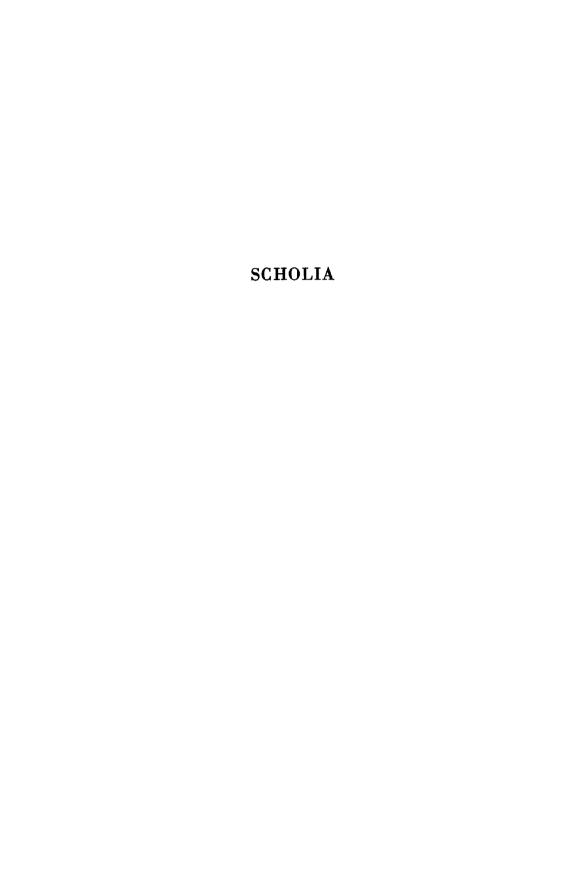
,,ἔπταχα σὺν δεκάδεσσι περιπλομένων ἐνιαυτῶν", τοῦ ᾿Αράτου ἐννεακαιδεκαετηρίδα εἰδότος ἀποκαταστατικὴν τοῦ ἡλίου διὰ τούτων (752-755):

5

τὰ γὰρ συναγείρεται ἥδη ἐννεακαίδεκα κύκλα φαεινοῦ ἦελίοιο, ὅσσα τ' ἀπὸ ζώνης εἰς ἔσχατον ' Ωρίωνα Νὺξ ἐπιδινεῖται Κύνα τε θρασύν ' Ωρίωνος.

ώστε, εί προσδεγθείημεν τὸ προοίμιον, ἐν αὐτῷ μὲν έβδομηκονταετηρίδα έσται λέγων ὁ ποιητής, έν δὲ τοῖς έξης έννεακαιδεκαετηρίδα, καὶ αὐτὸς έαυτῷ έναντιού- 10 μενος, όπερ άτοπον. άμεινον οὖν τὸ διὰ τῶν πλείστων άντιγράφων φερόμενον προσίεσθαι, οδ ή άρχη ,,έκ Διός άρχώμεσθα, τὸν οὐδέποτ' ἄνδρες ἐῶμεν". άρμόττον γάρ αν είη απ' αύτοῦ τὴν ἀρχὴν ποιήσασθαι τὸν περὶ τῶν ούρανίων έξηγούμενον. πρέπει δὲ καὶ ποιηταῖς μάλιστα 15 αύτη ή ἀρχή, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς συμποσίοις τρεῖς κρατῆρας έκιρνων, και τον μέν πρῶτον Διὸς 'Ολυμπίου, τον δέ δεύτερον Διοσκούρων καὶ ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον Διὸς Σωτήρος, διὸ καὶ ὁ Θεόκριτος (17,1) ,,ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, φησί, καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῦσαι", ὁ δὲ 'Ορφευς 20 πάντα καιρὸν ἀνατίθησι Διί λέγων (fr. 21 Kern) ,,Ζευς άρχή, Ζεύς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται". δθεν άχολούθως και τῷ ἔθει τῷ παλαιῷ και τῆ ὑποκειμένη ύποθέσει ἀπὸ Διὸς πεποίηται τὴν ἀργήν.

¹ δεκάδεσσι Maass: -δεσι Vat 4 συναγείρεται Vat: συναείδεται Arati codd. 5 κύκλα Arati codd.: κύκλου Vat 6 δσσα edd.: δσα Vat 10 και ante αὐτὸς del. Wilamovitz apud Maassium 13 ἀρχώμεσθα Arati codd.: -μεθα Vat 19 ἀρχώμεσθα Theocriti codd.: -μεθα Vat 20 Μοῦσαι Vat: Μοῖσαι Theocriti codd. 22 μέσσα edd.: μεσα (sic) Vat 24 sequuntur (204°, 31-205°) scholia ad Phaenomenorum vv. 1-18 quae infra suo loco invenies.

SCHOLIA

1. — ἐκ Διός: πάνυ πρεπόντως ὁ "Αρατος τὴν ΜΩΡΔΚΥΑ τῶν ἄστρων διεξιέναι μέλλων θέσιν τούτων τὸν πατέρα καὶ δημιουργὸν Δία ἐν πρώτοις προσφωνεῖ. Δία δὲ νῦν τὸν δημιουργὸν ἀκουστέον. τὸ δὲ ἐκ Διὸς ἀντὶ τοῦ 5 ἀπὸ Διός. Πίνδαρος (Nem. 2,3). ,,Διὸς ἐκ προοιμίου". τὸ δὲ ἀρχώμεσθα μετὰ τοῦ σ. ἔστι γὰρ καὶ ἀρχαισμός. "Ομηρος (Θ 503, I 66): ,,δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα".

καὶ ᾿Αρχίλοχος (fr. 304 Lasserre) ,,οὔτοι τοῦτο Q 10 δυνησόμεσθα".

Ante primum scholium haec leguntur in Δ : ἐν ἀρχῆ πάσης βίβλου, πέντε εἰσὶ τὰ ζητούμενα χεφάλαια. τίς ὁ ποιητής. τίς ἡ ποίησις. ἐχ τίνος ἡ αἰτία. τίς ὁ χινητής (vel – τός ?) καὶ τίνες ἀφέλειαι. Titulus nullus in MQDKVS: "Αρατος Δ .

^{1–8} MQDΔKVA lemma MDΔVA: ἐκ Διὸς ἀρχώμεθα K om. Q 2 διεξ – μέλ – MQ: μέλ – διεξ – DΔKV μέλλων om. A | ὑπόθεσιν Q | τούτων τὸν π – MQ: τὸν π – τούτων DΔKA τὸν π – καὶ τούτων V 4 τὸν δημ – ἀκ – MQDΔVA: ἀκ – τὸν δημ – Κ 5 ἀπὸ M ut vid. Q: ἀπὸ τοῦ DΔKVA | καὶ Πίνδαρος K 6 τὸ δὲ MQDΔKA: τό γε V ut vid. | ἀρχώμεθα Q ut vid. | μετὰ τοῦ σ om. Q spatio vacuo relicto | καὶ MQDΔK: om. VA 7 "Ομηρος M: καὶ "Ομ – DΔKVA | δόρπα Homeri codd. Q: δόρπον MDΔK (τ' om.) VA 7–8 ἐφοπλισόμεσθα M ut vid. QDΔV: -όμεθα A -ώμεσθα K.

⁹⁻¹⁰ Q de hoc Archilochi fragmento, quod cum e codice Q cognovissem ad Franciscum Lasserre misi, vide nunc eius editionem p. 82.

M	τὸ δὲ	έx	Διὸς	άντὶ	τοῦ	άπὸ	Δ ιός $\cdot$	ή·	γὰρ	έx	πρό-
	θεσις	. ἀπ	6.								•
- A	277.		2 × A	6	<u>ئ</u> ج	25. đ	)www.	۷	2.	400	2-2

MQDAKVA

άλλως. έκ Διός: ἡ τῶν Φαινομένων άρχἡ άπὸ τοῦ Διός τε καὶ θεῶν [ἀπαρχομένη]. ἔθος γὰρ δὴ τοῦτο τοῖς ἀρχαίοις φιλοθέοις οὖσιν ἐπιεικῶς ἄπασιν. ἀπὸ θεῶν ἄρχεσθαι, ὡς καὶ πάντων ἀνθρώποις καλῶν αἰτίων. "Ομηρος μέν (Α 1) ,,μῆνιν ἄειδε θεά" καὶ (α 1) ,,ἄνδρα μοι έννεπε Μοῦσα" καὶ Πλάτων ἐν Νόμοις (624a). ,,θεὸς εί τις ήμιν, ὧ ξείνε, τὴν ἀρχὴν είληγε τῆς τῶν νόμων διαθέσεως".

10

MQDAKVA

άλλως. ἐκ Διός: ἀπὸ Διὸς ἄρχεται ἐπειδὴ έπιγειρεί μετεωρολογείν. βασιλεύς δέ των δλων δ Ζεύς καὶ πατήρ.

όν φασί τινες είναι την λεπτομερεστάτην οὐσίαν τοῦ

1-2 M hic ut saepe in prima pagina, scriptura codicis Mumore deleta est; sententiam vero ita restituere conatus est Maass: ή γὰρ ἐκ πρόθεσις ἀντὶ τῆς ἀπὸ παρείληπται, satis apte, sed post ἀπὸ desinit textus, et spatium vacuum brevius est quam ut της continere possit; ll. 1-2 om. codicis M apographa Vat. 1307 et C.

³⁻¹⁰ MQDΔΚVA lemma M: άλλως DΔΚ καὶ άλλως VA om. Q 1 ή ... άρχη scripsi: τῆι φαινομένηι άρχηι MQDΔ την των φαινομένων άρχην Κ (qui hic scholii finem facit) VA της Φαινομένων άρχης Maass 5 του QD Δ VA: om. ένεπε QA | Μοῦσα DΔVA: Μοῦσα πολύτροπον Q om. M | καὶ Π λάτων $\mathbf{M}\mathbf{Q}$: Π λ- δὲ $\mathbf{D}\Delta\mathbf{V}\mathbf{A}$ | ϑ εὸς $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{D}\Delta$: om. $\mathbf{V}\mathbf{A}$ $\mathbf{8}$ - $\mathbf{10}$ θεὸς ἢ τίς ὑμῖν, ὧ ξένε, τὴν ἀρχὴν εἴληφε τῆς τῶν νόμων διαθέσεως; Plat. codd.

¹¹⁻¹³ **MQDΔKVA** lemma **M**: ἄλλως **DΔVA** om. **QK** 11 ἀπὸ $QD\Delta KVA$: ἀπὸ τοῦ M | ἐπειδὴ MQ: ἐπεὶ $D\Delta KVA$ 12 έπιχειρεῖ $\mathit{scripsi}$: χέρει vel χείρει M χαίρει Q μέλλει $D\Delta KVA$ ὅλων $MD\Delta KVA$: ἄλλων Q 12–13 ὁ Zεὺς καὶ πατήρ $MQD\Delta K$: καὶ π- ὁ Z- VA.

¹⁴⁻p. 39,5 Q 15 quindecim fere litterarum spatium vacuum reliquit Q

του κόσμου ἀποφαίνονται, οἰκείως δὲ ἀπὸ Διὸς οὖτος άργεται, τῶν ἄλλων ἀπάντων τὰς μυθικὰς ὑποθέσεις μεταγειριζομένων καὶ τὰς Μούσας ἐπικαλουμένων, ὡς άτε τὰ κατ' οὐρανὸν πραγματευόμενος καὶ τὰ κατ' 5 αὐτὸν διηγούμενος. ὁ δὲ Ζεύς ἡγούμενος τοῦ παντός.

ού προσήκει δὲ τὰ νῦν τὴν οὐσίαν ζητεῖσθαι τοῦ Διός. ΜΟΔΚΥΑ περὶ τοῦ Διὸς σχόλιον. ἐκ Διός: ἐκ M^{mg} Matr. 2629 Δ ιὸς ἄργεται ἐπειδὴ ἐπιγειρεῖ μετεωρολογεῖν. βασιλεύς δὲ τῶν ὅλων ὁ Ζεὺς καὶ πατήρ, οὐ προσήκει δὲ τὰ νῦν 10 τὴν οὐσίαν ζητεῖσθαι τοῦ Διός, πότερον σῶμα ἡ πρᾶγμα, καὶ πότερόν ἐστι ψυχὴ ἢ νοῦς, ὅτι κρείττων τις δύναμις καὶ ὑπερουράνιος καὶ ἀκίνητος καθ' ἐαυτήν. ὁ γάρ τοι "Αρατος κατά την κοινην άπάντων δόξαν είρηκε τοῦ Διὸς τὸ ὄνομα ὡς ἂν βασιλέως τῶν ὅλων. δυεῖν θάτερον: 15 ἢ ὅτι δι' ὅλου τοῦ κόσμου ἡ πρόνοια χωρεῖ τοῦ θείου, καὶ αὐτὸς διὰ πάντος ἔρχεται τοῦ κόσμου συνέχων αύτόν, ἢ κατὰ μέντοι τὰς ἐπωνυμίας αἰνίττεται αὐτοῦ,

³⁻⁵ ώς ἄτε ... διηγούμενος corruptum; fortasse delenda sunt ώς et καὶ τὰ κατ' αὐτὸν διηγούμενος, vel πραγματευόμενος καὶ τὰ κατ' αὐτόν; cf. infra Vat. 191.

⁶ ΜΟΔΚΥΑ ούσίαν ΟΔΚΥΑ : αἰτίαν Μ.

⁷⁻p. 40,4 M (mg. inf. post sch. 14) et inter prolegomena Matr. 4629 (Ma2) VA Est (vide infra pp. 535 sqq.) de hoc scholio vide praef. p. XVI; cf. Q infra p. 49, l. 25-p. 50, l. 5 7 titulus AM ut vid. in mg. interiore, ubi nunc legitur tantum] v et]χό[: om. Ma²V Est (qui addidit in mg. ἀπορία et λύσις) | lemma $\dot{\tilde{\epsilon}}$ κ $\dot{\Delta}$ ιὸς $\dot{M}$: om. $\dot{M}$ a $\dot{\tilde{\epsilon}}$ $\dot{V}$ A $\dot{E}$ st $\,$ 7-10 $\dot{\tilde{\epsilon}}$ κ $\,$ $\dot{\Delta}$ ιὸς $\,$ . . . $\,$ τοῦ $\,$ $\,$ $\dot{\Delta}$ ιὸς $\,$ $\dot{M}$ (cf. supra l. 6): om. Ma²VA Est 8 έπιχειρεῖ scripsi: χαίρει Μ 11 πότερον (πότερα Μ) ... ἢ νοῦς Μ Ma²VA: ζητεῖται δὲ πότερον ὁ Ζεὺς σῶμα ἢ πρᾶμα (sic) ἐστὶ καὶ πότερον ψυχὴ ἢ νοῦς $Est \mid$ ὅτι MMa^2VA : ἢ $Est \mid$ 12 ἐαυτὴν MVA: ἐαυτὸν $Ma^2Est \mid$ τοι MMa^2VEst : τι $A \mid$ 13 ἀπάντων om. Est 14 τὸ ὄνομα M ut vid. Ma² Est: τοὔνομα VA | βασιλέως Ma²VA: βασιλεύς Μ βάσιν (post ὄντων) Est | ὅλων ΜΜα² Asl: ὄντων VA Est | δυεῖν Μ΄: δυοῖν Μα² VA δυοῖν δὲ Est 16 συνέχων MVA Est: συνέχουσα Ma² 17 ή MMa² Est: om. VA | κατὰ μέντοι M: κατὰ μέν Ma² VA καὶ Est καὶ μέντοι Q (infra p. 50, l. 2) | ἐπωνυμίας MVAEst: ἐπωνύμους Ma² | αἰνίττεται om. V | αὐτοῦ Ma²VAEst Q infra: αὐτὸν M |

ας ἐφ' ἐκάστη πράξει (ἐτίθεντο), εἰς θεὸν ἀναφέροντες οί άρχαῖοι τὰ καλῶς γινόμενα, ὡς εἰσι, φασί, γενέτωρ, φράτριος, όμόγνιος, έταιρεῖος, φίλιος, ίκέσιος, ξένιος, άγοραῖος, βουλαῖος, βρονταῖος, καὶ τὰ ὅμοια.

ἐκ Δ ιός: ἀντὶ τοῦ ἀπὸ Δ ιός. συνηθὲς γὰρ τοῖς

ποιηταῖς ἐναλλάσσειν τὰς προθέσεις.

MQD D VA

τὸν ο ὁ δ έποτ', ἄνδρες: μετέβη ἐπὶ τὸν κατ' ἐπωνυμίαν Δία τὸν φυσικόν, ὅς ἐστιν ἀήρ. καὶ γὰρ τὸν ἀέρα Δία λέγουσιν, οὖτός ἐστι κατὰ τοὺς Στωϊκοὺς διὰ πάντων διήκων. ἔνιοι γοῦν φασι τὸν Πρωτέα τοῦτον 10 είναι [τὸν ἀέρα]. αἰνίττεται γὰρ "Ομηρος λέγων (δ 458). ,,γίνετο δ' ύγρον ύδωρ καὶ δένδρεον ύψιπέτηλον καὶ πῦρ". δ γὰρ πάντα ἐστὶ καὶ ἐξ αὐτοῦ πάντα, ὡς ὁ λόγος. τὸν

1 ἐτίθεντο add. Maass | ἀναφέροντες MVEst: -ρονται Ma² A | fortasse αίς ἐφ' ἐκάστη πράξει είς θεὸν ἀναφέρεται (vel -ονται) [οἱ ἀρχαῖοι] τὰ καλῶς γινόμενα 2 ὡς ΜΜα²A Est: om. V fortasse ων 3 φράτριος MEst: φάτριος Ma²VA.

5-6 Q

7-p. 41,5 MQD Δ VA lemma M ut vid. (sic Vat. 1307) D Δ : τὸν οὖδέποτε m VA om. m Q m 8 ἀήρ m MQVA : m δ ἀήρ $m D\Delta$ m 9ούτος έστι ΜVA: ούτος δέ DΔ οπ. Q κατά τούς Στ- διά $\pi-$ διήκων ${
m QVA}$: κατά τούς $\Sigma \tau-$ διά $\pi-$ διήκει ${
m D}$ ut vid. Δ διὰ π - διήκων κατὰ τούς $\Sigma \tau$ - M 10 ὁ ante διὰ add. Est unde Ald edd. fortasse recte; cf. infra Schol. Germ. p. 48, col. 1, ll. 13–16 et Ar. Lat. ibid. col. 2 | γοῦν $\mathbf{M}\mathbf{Q}\Delta\mathbf{V}\mathbf{A}$: δὲ $\mathbf{D}$ | post φασὶν add. ὅτι $\mathbf{Q}$ 11 εἶναι τὸν ἀέρα om. $\mathbf{Q}$ | τὸν ἀέρα seclusi | αἰνίττεται $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{V}\mathbf{A}$: -τεσθαι $\mathbf{Q}$ | "Ομηρος $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{D}\Delta$: καὶ "Ομ $-\mathbf{V}\mathbf{A}$ | λέγων $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{V}\mathbf{A}$: λέγει $\mathbf{Q}$ 12 γίνετο $\mathbf{H}$ om.: γένετο $Q\Delta VA$ de MD non liquet | δένδρεον Hom. $D\Delta VA$: δένδρον MQ | καὶ πῦρ $MD\Delta VA$: non praebent Hom. Q | de hac allegoria cf. Heracliti 'Ομηρικά προβλήματα 66, schol. Od. δ 458 et Eustath. ad loc. 1503 sq. 13 δ γάρ πάντα έστι Μ: ούτος γάρ ἐστι πηγὴ πάντων $\mathbf{D}\Delta\mathbf{V}$ (ούτος om.) $\mathbf{A}$ om. $\mathbf{Q}$ ό γάρ < $\mathbf{Z}$ εύς> πάντα ἐστὶ $\mathbf{M}aass$ | ἐξ αὐτοῦ πάντα $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{D}\Delta$: om. VA | ώς ὁ λόγος MQ: ὁ δὲ λόγος DΔVA 13-p. 41,1 τὸν Δία δ' Maass: δν Δία δ' M ut vid. (sic Vat. 1307) δν δη Δία (δ' om.) $\mathbf{Q}$ δν Δ ία (δ' om.) $\mathbf{D}\Delta$ ὅντινα τὸν Δ ία (δ' om.) $\mathbf{V}\mathbf{A}$

Δία δ' οὐδέποτ' ἄρρητον καὶ ἀπροσαγόρευτον ἐῶμεν οἱ ἄνθρωποι εἰκότως. οἱ γὰρ Στωϊκοὶ ὑποτίθενται, μᾶλλον δὲ πάντες οἱ ὅρον φωνῆς γράψαντες, πεπληγμένον ἀέρα αὐτὴν εἶναι. ο ὐ δ έ π ο τ ε γὰρ ἄ ρ ρ η τ ο ν α ὐ τ ὸ ν 5 ἐ ῶ μ ε ν, ἀεὶ δι' αὐτοῦ τὰς ῥήσεις ποιούμεθα.

ἐπικαλοῦσι δὲ αὐτῷ τὴν ἐκ πρόθεσιν ἀντὶ τῆς Vat. 191 ἀ π ὁ παρειληφότι: ἔδει γάρ, φασίν, εἰπεῖν ἀ π ὁ Δ ι ὁ ς. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι καὶ Πίνδαρος κατεχρήσατο τῷ ἔθει τούτῳ λέγων (Nem. 2, 1-3) ,,ὅθεν περ καὶ 'Ομηρίδαι 10 ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου" καὶ 'Αλκμάν (fr. 9 Diehl) ,,ἐγὼ δ' ἀείσομαι ἐκ Διὸς ἀρχομένα". ἄλλως δὲ καὶ τὸ ἀ π ὁ δύσφημόν ἐστιν, ὡς εἴ τις λέγοι ἄ π ο θ ε ν.

Δία δὲ οῖ μὲν τὸν οὐρανόν, οῖ δὲ τὸν αἰθέρα, οῖ δὲ Vat. 191
15 τὸν ἥλιον, οῖ δὲ τὸν μυθικὸν ἐξεδέξαντο. οἱ μὲν οὖν τὸν οὐρανὸν λέγοντες παρατίθενται τὸν ποιητὴν λέγοντα (Τ 357) ,,ώς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτόων-

¹⁻² ἀπροσαγόρευτον . . . εἰκότως om. Q quadraginta fere litterarum spatio vacuo relicto 1 ἀπροσαγόρευτον M ut vid. (sic Vat. 1307) V : ἀπροσηγ- $D\Delta A$ 3 δὲ πάντες om. Q (spatio relicto) | οἱ ὅρον $MD\Delta VA$: οἱον ὅρον Q | γράψαντες om. Q 3-4 πεπληγμένον ἀέρα αὐτὴν εἶναι Maass quondam (Aratea p. 27), cf. Schol. Germ. et Ar. Lat. infra p. 47 (col. 1, ll. 8-11 et col. 2, ll. 10-11): πεπληρωμένον αὐτὸν εἶναι $MQD\Delta$ πεπλησμένον ἀέρα ταὐτην καλοῦντες VA πεπληγμένον ἀέρα ταὐτην καλοῦντες VA πεπληγμένον ἀέρα ταὐτὸν καλοῦσιν Est (unde Ald) felici coniectura 4-5 ἄρρητον αὐτὸν έῶμεν VA ἐῶμεν αὐτὸν (ἄρρητον om.) VA0 δὲὶ VA1 ἀεὶ δὲ VA2 VA3 ἀεὶ VA3 Τοιούμεθα VA4 τοιούμενοι VA5.

⁶⁻¹³ Vaticanus gr. 191 $(204^v, 31-34)$ 6 ἐπικαλοῦσι Vat: ἐγκαλοῦσι Wilamowitz apud Maassium 10 πόλλ' Pindarus: πολλὰ Vat 10-11 Διὸς ἐκ προοιμίου Pindarus: ἐκ Διὸς ἐκ πρ- Vat 11 δ'ἀείσομαι Valckenaer Migne (PG XIX, 1161): δὲ ἀεί σοι με Vat 12 ἀρχομένα Bergk: ἀρχόμενα Vat | δὲ Vat : τε Maass 13 λέγοι Scaliger: λέγει Vat.

¹⁴⁻p. 43,18 Vaticanus gr. 191 (204^v, 34-205^r, 10) cf. infra pp. 44-49 (S, Schol. Germ., Ar. Lat.)

ται", τουτέστιν έξ ούρανοῦ, καὶ "Αρατον αὐτὸν ἐν τοῖς έξῆς (224) λέγοντα περὶ τοῦ "Ιππου ἐν Διὸς εἰλεῖται, ὅ ἐστιν ἐν τῷ οὐρανῷ. οἱ δὲ Δία τὸν αἰθέρα παραλαβόντες παρατίθενται Εύριπίδην λέγοντα (fr. 941 Ν): ,, όρᾶς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα / καὶ γῆν πέριξ έγονθ' ύγραῖς ἐν ἀγκάλαις; / τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ήγοῦ θεόν". καὶ ἴσως Ζῆνα (ἄν) τις αὐτὸν καλοίη διά τὸ πυρώδη είναι τὸν αἰθέρα, ἀπὸ μὲν τοῦ αἴθεσθαι αίθέρα, ἀπὸ δὲ τοῦ ζεῖν καὶ παρὰ τὴν ζέσιν Ζῆνα. οἱ δὲ Δ ία τὸν ήλιον νοήσαντες λέγουσιν ὅτι καὶ $\hat{\Sigma}$ οφοκλής 10Δία τὸν ἥλιον καλεῖ λέγων (fr. 752 Pearson): ,,ἠέλιος οίκτείρειέ με, / (δν) οί σοφοί λέγουσι γεννητήν θεῶν / πατέρα (τε) πάντων", καὶ ἔννοιαν τῆς δόξης ταύτης φασὶν ἔχειν τὸν ποιητὴν ὅταν λέγη ($\dot{N}$ 837): ,, $\dot{\eta}$ χὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγάς", καὶ τὸ ,, $\dot{\eta}$ έ- 15 λιός θ', δς πάντ' έφορᾶς καὶ πάντ' ἐπακούεις" (Γ 277), παρό έστι ,,πάντα ίδων Διος όφθαλμος καὶ πάντα νοήσας. (Hesiod. Opp. 267). οἱ δὲ Δία τὸν ἀέρα ἀκούσαντες φέρουσι μάρτυν Φιλήμονα τὸν κωμικόν· φησὶ γάρ (fr. 91 $\mathbf{Kock}$)· ,,δν οὐδὲ εἶς λέλη ϑ εν (οὐδὲ εν ποι $\tilde{\omega}$ ν) / οὔτε 20κακὸν οὔτε γ' ἐσθλόν, οὖτός εἰμ' ἐγὼ / ᾿Αἡρ, ὃν ἄν τις ονομάσειε καὶ Δία". διὸ καὶ τὸν "Αρατον ἐπάγειν (2-4).

²⁻³ εἰλεῖται Vat 5 τὸν ὑψοῦ edd. ex aliis testimoniis: τὸν δ'ὑψοῦ Vat 6 πέριξ ἔχοντ' test.: περιεξέχοντα Vat 7 ἄν add. Maass 9 ζεῖν Petau: ζῆν Vat quod servat Maass | καὶ Vat: ἢ Maass | ζέσιν Petau: ζήτησιν Vat 11 ἡέλιος οἰκτείρειέ με Petau (iam ἡέλιος οἰκτείρει' ἐμέ Scaliger): ἡελίοιο κτείρειε ἐμέ Vat ἥλί, οἰκτίροις ἐμέ Sophoclis fragmentorum edd. 12 δν suppl. Petau 13 τε add. Wagner: καὶ ante πατέρα Petau 17 ἱδὼν Hesiodus: εἰδὼς ὁ τοῦ Vat | νοήσας Hesiodus: νοῶν Vat 20-22 bis praebet hoc Philemonis fragmentum, sed longius, Stob. Ecl. (Wachsmuth-Hense t. I, pp. 39 et 120) vide etiam Schol. Germ. infra p. 46, ll. 18 sqq. 20 οὐδὲ ἔν ποιῶν suppl. Maass e ceteris testimoniis | inter ποιῶν et οὐτός εἰμ' Stobaeus οὐδ' αὖ ποιήσων οὐδὲ πεποιηκὼς πάλαι, οὕτε θεὸς οὕτ' ἄνθρωπος 21 οὕτε γ'ἐσθλόν Scaliger e Schol. Germ.: οὕτε ἐσθλόν Vat οὕτ' ἄρ' ἐσθλόν Meineke | εἰμ' edd.: εἰμὶ Vat Stob

,,μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί, / πᾶσαι δ' ἀνθρώπων άγοραί . . . πάντη γὰρ Διὸς κεχρήμεθα". σπῶντες γὰρ τὸν ἀέρα ἀναπνέομεν. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐν τῷ βίω φαμὲν τὸν Δία ὕειν καὶ διοσημείας καλοῦμεν καὶ νεφεληγερέτην 5 παρὰ τοῖς ποιηταῖς εύρίσκομεν. ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα ἐν τῷ ἀέρι. οἱ δὲ Δία τὸν μυθικὸν τὸν Κρόνου παΐδα νοοῦσιν. ήμεν δὲ δοκεῖ τριχῶς ὑπὸ τοῦ ᾿Αράτου τὸν Δία προφέρεσθαι, μυθικῶς μέν, ὡς ὅταν λέγη (30-31) ,, εἰ ἐτεὸν δή, / Κρήτηθεν κεῖναί γε Διὸς μεγάλου 10 Ιότητι".... ἔστι γὰρ καὶ φυσικῶς καὶ μυθικῶς ἐξηγήσασθαι τὸ προοίμιον. τὸ δὲ ,,ώς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται" (Τ 357) ἐξ οὐρανοῦ νοῆσαι όλον ἐστὶ πλάσμα. "Όμηρος γὰρ οἶδε τὸν Δία ὅμβρων παραίτιον, καὶ πάλιν τὸ ἐν Διὸς εἰλεῖται 15 ώσαύτως παραλαβεῖν ἀνόητον οὐ γὰρ εἶπεν ἐν Δ ιί, άλλ' ἐν τῷ τοῦ Διὸς κλίματι ἢ οἰκητηρίω οὐρανῷ, κατὰ παράλειψιν, ώς έν παιδοτρίβου ἢ χιθαριστοῦ.

οἰκειότατα δὲ ἀπὸ Διὸς ἤρξατο ὡς ποιητοῦ καὶ τῶν Vat. 191 20 ὅλων δεσπότου, ὥστε τὰ λοιπὰ προοίμια παραιτητέον. καὶ γὰρ Ἡσίοδος, οὖ μάλιστα ζηλωτὴν τὸν Ἅρατόν φαμεν γεγονέναι, ἀπὸ Διὸς ἤρξατο.

ἢτιάσαντο δέ τινες ὅτι ἔγκειται τὸ σ τῷ ἀρχώ - Vat. 191 με σθα. ὅμοιον δέ ἐστι τῷ παρὰ τῷ ποιητῆ χαζώ - 25 με σθα (Ε 34) καὶ ,,σοὶ πάντες μαχόμεσθα" (Ε 875). ἀρχώ με σθα δὲ εἶπεν ὡς κοινὰ πᾶσι γράφων, οὐχ ὡς ᾿Απολλώνιος ἐξ ἰδίου μόνου προσώπου (1,1) · ,,ἀρχόμενος σέο, Φοῖβε".

⁹ κεῖναί γε Aratus: καὶ νή γε Vat | μεγάλου Aratus: μεγάλοιο Vat 10 lacunam statuo 14 εἰλεῖται Vat 16 ante οὐρανῷ add. τῷ Maass fortasse recte.

¹⁹⁻²² Vaticanus gr. 191 (205^r, 10-12)

^{23–28} Vaticanus gr. 191 (205⁷, 12–14) **23** τῷ edd.: τὸ Vat **23–24** ἀρχώμεσθα edd.: –μεθα Vat **24–25** χαζώμεσθα edd.: μεθα Vat **25** μαχόμεσθα edd.: –μεθα Vat **26** ἀρχώμεσθα edd.: –μεθα Vat **26** ἀρχώμεσθα edd.: –μεθα Vat

τὸν οὐδέποτε: ἄρθρον προτακτικόν ἀντὶ ὑπο-Vat. 191 τακτικοῦ δν διὰ τὸν συγκρουσμόν. ἄνδρες είδικὸν ἀντὶ γενικοῦ τοῦ ἄνθρωποι. καὶ ὅμοιον τῷ ,,ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταί" (B 1).

άνδρες άντὶ τοῦ άνθρωποι. εἴδει ἐγρήσατο (άντὶ) Par. τοῦ γένους. τρία δὲ σημαίνει, τὸν γαμέτην, τὸν ἄρρενα, τὸ ἀνδρεῖον.

ζητεῖται διὰ τί S Sch.Germ. Ar. lat. έκ τοῦ Διὸς ἤρξα- re a Iove coeτο, καὶ οὐκ ἀπὸ pit et non a Muτῶν Μουσῶν ὡς sis ut Homerus. "Ομηρος. οἰκειόήγήσατο τερον άργὴν τῶν Φαινο-

μένων ποιήσασθαι

quaeritur quaconveniens magis hoc aestimavit principium Phaenomenis u-

quaerendum est cur a Iove 10 incoavit et non a Camenis sicut Homerus. Proprium exposuit principium de 15 quibus videntur

1-5 Vaticanus gr. 191 (205^r, 14-16) iniuria post ὑποτακτικοῦ dist. Vat 2 ἄνδρες Maass: ἀνδρὸς Vat 3 εἰδικὸν scripsi: ίδικον Vat | ἄνθρωποι scripsi: ἀνθρώπου Vat 4 ἀνέρες Hom.: ἄνδρες Vat.

6-8 Parisinus suppl. gr. 607a.

9-p. 49, 21 S $(30^r, 24-38; novit Maass e Parisino$ 2728, codicis S apographo) Scholia in Germanici Caesaris Aratea ed. Breysig, pp. 55-58 (cf. Maass, Comm. Ar. Rell. pp. 177-179) Aratus Latinus (ed. Maass ibid. pp. 176-179). In Germanici scholiis lectiones duorum codicum affero, Basileensis AN IV 18 (A) et Parisini Lat. 7886 (P); Strozzianam quae dicitur recensionem (Str.) edidit Breysig ibid. pp. 109-111; in Arato Latino varietates codicum eorum quibus Maass usus est, Bruxellensis 10615-10729 (B) et Parisini Lat. 7886 (P), ad res mere orthographicas pertinent; eos praecipue locos notavi ubi textus meus a Maassiano discrepat. Cf. supra Vat. 191 pp. 41-44.

13-14 οἰχειότερον S: an οἰχειοτέραν?

9 quaeritur A: queritur P 10 ante Iove add. uio Aac 16 phaen- A: phoen-P

10 cur a Iove P: qua racione B id est quare a Iove 15-16 de quibus videntur = τῶν φαινομέν ων

 $\dot{\alpha}$ πὸ τοῦ Δ ιὸς $\dot{\epsilon}$ πειδή καὶ τῶν Μουάρχηγέτης σῶν αύτός έστιν, ού 5 φαίνεται δὲ "Αρατος μόνος ούτως **πρχθαι, άλλὰ καὶ** Κράτης δ κωμικὸς είπων (fr. 52 10 Kock) ,,έξ 'Εστίας άρχόμενος εύχομαι θεοῖς", καὶ Σώφρων (fr. 42 Kaib.)· ,,έξ 'Ε-15 στίας ἀρχόμενος καλῶ Δία πάντων άρχηγέτην".

ti Iovem invocaret quoniam et ipsarum Camenarum est origo Iuppiter. non solus autem ita coepisse videtur Aratus. Crates $\mathbf{sed}$ et comicus a Vesta incipiens et profari carmina et Sophron in mimo qui Nuntius scribitur a Ves- $\mathbf{ta}$ incipiens omnes invoco deos. Iovem omnium principem.

fieri a Iove eo quod et Camenis id est Musis princeps est ipse Iuppiter, non videtur ergo Aratus solus ita incipere, sed etiam Socrates poeta ab ipsis sumpsit principium obsecrans diis et Sobrius rationem scribens incoet "et ego per omnia ita incipiam".

20

et quaeritur cuius Iovis meminerit utrumne fabulosi an naturalis. et philosophorum quidem pluri-25 mi naturalis aiunt eum Iovis meminisse. Crates quaeritur autem quod Iovis meminisse, de fabulatione seu natura. et philosophorum quidem complures de naturalium aiunt ipsum Iovem memi-

8 Κράτης Maass : κρατήρ S.

1 uti A: ut P 17 omnes P: omnis A 18 deos P: om. A. 14 per rationem = ἐν τῷ διαλόγφ(?) vide J. Martin Hist. Text. p. 150 16 et ego = KAΛΩ 16–17 per omnia = Δ IA ΠΑΝΤΩΝ.

autem (p. 62 Wachsm.) Iovem dictum caelum. invocatum vero merito aerem et aetherem, quod in his sint sidera, et Homerum Iovem dixisse in aliqua parte caelum (T 357): ,,ώς δ' ὅτε ταρφειαί νεφέλαι Διός έκποτέονται" et ipsum Aratum (223–224) ,,αὐτὰρ ό "Ιππος έν Διὸς είλεῖται", cum dicit Herodotus (1. 131) Iovem dictum aera. et Crates eiusdem opinionis esse et testem quem esse Philemonem comicum dicit (fr. 91 Kock):

nisse. Crates vero dici caelum, cognominari autem per rationem aera et aethera, pro eo quod ibi essent stellae, et non putandum ubi Iovis diceretur caelum dixisse ut date tarphiae niphades Iovem aliquotiens et ipsum Aratum dicen- 10 tem autar o equum ad Iovem refert. Herodotus autem Dianam ait dixisse aerem et tenet haec istius habere cogni- 15 tionem testante illi et Philemonem poetam dicentem quem nullus

4 aerem P: aere A 5 his P: is A | $sint A : \bar{s} P = 8-10 \Omega C$ ΑΟΤΟΥ ΤΑΡΦΕΙΑ ΙΝΕΦΕ-ΛΑΙΛΙΟΌ ΕΧΠΟΤΟ ΑΝΤΟΙ ΩC ΑΟΤΟΥ ΤΑΡΦΕΙΑ INEФEA ΑΙΔΙΟΌ ΕΧΠΟ TOANTOI P 11-12 AYTA ΡΟΙΠΠΟ CEMΔΙΟC ΕΙΔΕΙ-TAI. A ATTAPO IIIITO-CEI EIΔEITAI P 13 Herodotus **A**: erodotus 15 Crates edd.: Cratem AP 16 et testem quem P: et testemque A et testem Phillippicus Berolinensis a Maassio laudatus; scribendum esse videtur vel et testem vel testemque 17 Philemonem edd.: Philonem AP

7-8 ut date tarphiae = ως δ'ότε (= δότε) ταρφειαί 14 tenet = Κράτης (χρατεῖ)

47

,, ον οὐδὲ εἶς λέληθεν οὐδὲ εν ποιῶν οὕτε κακὸν οὕτε γ' ἐσθλόν, οὕτός εἰμ' ἐγὼ 'Αήρ, ον ἄν τις ὀνομάσειε ταὶ Δία". hoc autem constat et ipsum Aratum dicere: τὸν οὐδέποτ' ἄν-δρες ἐῶμεν ἄρρητον". namque quoniam nihil aliud 10 est vox quam percussus aer, videtur convenienter dixisse, auctoritatemque rei praestat plenas Iove vias referens et omnis 15 hominum conventus.

oblitus est neque in cuiusquam mali seu boni, ita et ego ut si quis nominare voluerit et propterea. confitetur et ipsum Aratum dicentem quem nunquam viri relinquimus inenarrabilem. Namque aliud nihil est vox aut aer concussus rursumque videtur xisse; adtestatur quidem adhuc magis dicens plerique Iovis omnis ter-

1-5 ΟΝ ΟΥΔΕΕΙС ΛΕΛΙ-ΟΥΔΕ ΕΝ ΠΟΙΩ NOTTEKAKŪ OTTE ECOA NOYT C EIME IE $I \ddot{A} \Omega$ (id est eimei eim, nam $\ddot{ extbf{A}} = extbf{A} \; extit{deletum, saepe enim}$ advenit, ut a Latinum pro ω scribatur) AHPON ANTI-CONO MACEIE ΚΑΙΔΕΙΑ Α ΟΝΟΥΑΈΕΙΟ. ΔΕΛΙΈΝ $(= \Lambda E \Lambda I \Theta H) NO \Upsilon \Lambda E E NI$ ΤΟΥ Ω ΝΟΥΤΈ ΚΑΚѾ ΟΥ-ΤΕ ΓΕ ΕCΘΑΝΟΙCΕΥΜΕ ANPONANTICONO-MACEIE KAIAEIA P cf. 42, ll. 20 - 22supra p.7–8 ΤΟΝΟΥΔΕΠΟΤΑ ΜΑ-NA PEC EΩMEN APPITON Α ΤΟΝΟΥΛΕΝΟΤΑΝΑΝΑ-PEI EΩMENAPPITON P 9 ante nihil add. mihi Aac 10 vox quam P ut vid.: nox quoniam A

12 post videtur add. convenienter Maass ex Sch. Germ.

nihil eorum quae in terra sint sine aere est.

ratione etiam omnes cuius usum desideramus, nam cuncti mortales ostendunt usum suspirio, sed per quae vivimus aere indigent.

ad quod ait dextra monstrat (v. 6), ad auguria pertinet avium. propter quod et Stoici Iovem esse adfirmant qui per materiam manat spiritus, et similis nostra anima. Zenodotus Aetolus et Diodorus aiunt nec fabuloso Iovi efficere eius-

ra e omnemque hominum forum. nulla enim super terra vacua est pars.

rationabile quidem
quoniam ipsum uti- 5
muromnes. omnes enim
qui vivimus manifestamus utiliter per inspirationem et expirationem
sed et illa alia in quibus 10
vivimus aerem opus habent.

quod dextra significat, adversum volucribus significationem, propter quod Stoici digne divum esse quod per aerem praestet spiritum et participem fieri nostrae ani-

5-6 quoniam ... omnes = πάντη δὲ Διὸς κεχρήμεθα πάντες (Arat. 4)

⁴ ratione Str: rationi AP 4-5 omnes cuius usum A: cuius omnes usum P 6 cuncti Str: cuncta A cunc P spatio relicto 7-8 sed per quae vivimus P: sedq: pervivimus A sed per quem v- Breysig 11 monstrat codex Urbinas Strozzianae recensionis: monstra AP 11-12 auguria P: auria A 12 pertinet Urbinas: pertinent AP 17 Zenodotus A: Nenodotus P 17-18 Aetolus edd.: eotolus AP 19 Iovi P?: Iovis A | ante efficere add. esse Aac: postea del. efficere AP: officere Breysia haud iniuria | eiusmodi A: huiusmodi P

modi opinionem. esse enim talem causam Iovem et convenire omnes vias eo confertas, quas tamquam loco eius describit.

dicendo autem nos etiam genus eius (v.5) ostendit animae immor-10 talitatem.

bene praeterea quod lenem. noverat enim virtuti aliquid aemulum futurum, deum igitur adversus delicta lenem. sed quoniam omnium in totum bonorum causa est, rationabiliter et omnium parens adfirmatur et non solum hominum sed etiam deorum.

Zinodotus autem mae. Aetolus et Diodorus aiunt neque fabulis contendere huiuscemodi subministrationem, fit enim omnium rerum Iovis. bene ergo sicut et terras plenas esse Iovis qua ubi ait dixisse quos et genus nos illius manifestat animae immortalitatem, bene ergo et subjectum, sciebat enim adversarium qui esset. hunc autem pro peccatis subjectum. sed quia iam omnium bonorum contentus est, ratio est ut sit omnium pater non solum hominum etiam deorumque putetur.

2. — μεσταὶ δὲ Διός: οὐδὲν γάρ ἐστιν ὁ μὴ ΜΩΡΔΚΥΑ πεπλήρωται ἀέρος. Ἡσίοδος: ,,πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός: (Opp. 267) Διὸς ὀφθαλμὸν τὸν ἀέρα λέγων.

διὰ γὰρ τοῦ κόσμου ἡ διάνοια χωρεῖ ..... καὶ ο

⁵ tamquam A: tamen P 4-5 subministrationem 7 nos Breysig: non AP scripsi: -ne BP Maass 12 14 deum edd.: deo A dō P tampa subjectum = tampa t

^{22–24} MQDΔKVA cf. supra Schol. Germ. p. 48, col. 1, ll. 1–2 et Ar. Lat. ibid. col. 2, ll. 2–3 | lemma M: άλλως $D\Delta VA$ om. QK 23 καὶ ' $H\sigma$ – K | ἰδὼν $MQD\Delta V$: εἰδὼς KA cf. supra ad p. 42, l. 17 24 Διὸς . . . λέγων M: τὸν ἀέρα οὕτω καλῶν $D\Delta KV$ (κ. . .) A om. Q fortasse recte.

²⁵⁻ p. 50,5 Q (cf. supra pp. 39,7-40,4) 25 διάνοια : πρόνοια debuit scribere | post χωρεί spatium octo fere litterarum

Vat. 191

μεσταί δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί: ὅτι καὶ οἱ ποιηταὶ πανόπτην καλοῦσι πανταχοῦ ,,ὧ Ζεῦ πανόπτα" (Trag. Gr. Fr. adesp. 43 Nauck) καὶ ,,ἠέ-λιος, ὃς πάντ' ἐφορᾶς" (Γ 277). ἀγυιαὶ δὲ τὰ ἄμφοδα δι' ὧν τὰ γυῖα φέρομεν. ἀγοραὶ δὲ αἱ 10 ἐκκλησίαι καὶ αἱ σύνοδοι. λέγεται γὰρ καὶ βουλαῖος Ζεὺς καὶ ξένιος καὶ ἑταίρειος, φίλιος, φυτάλμιος, ἐπικάρπιος.

Vat. 191 3. — μεστή δὲ θάλασσα καὶ λιμένες: ἐμπόριος καὶ λιμένιος καὶ κερδῶος τοῖς ἐμπόροις.

 $MD\Delta VAS$

5. — (τοῦ γὰρ καὶ γένος εἰμέν): τοῦτο

____

1 post συν viginti fere litterarum spatium 2 μέντοι: μέ τοι Q ut vid. (vel μή τοι) 3 post πράξει quindecim fere litterarum spatium 4 ίκέσιος: ἴκεσιος Q ut vid.

⁶⁻¹³ Vaticanus gr. 191 (205^r, 16-19) 6 άγυιαὶ Aratus: ἀγοραὶ Vat 7 πανόπτην καλοῦσι πανταχοῦ Vat: αὐτὸν libenter addiderim; frustra post πανόπτα vocem πανταχοῦ transposuit Meineke (unde Nauck, Tr. Gr. fr. adesp. 43) cf. Aesch. Suppl. 140 (πατὴρ ὁ παντόπτας) Eum. 1045 (Ζεὺς παντόπτας codd., πανόπτας Musgrave) Soph. Oed. Col. 1085 (Ἰὼ Ζεῦ, πάνταρχε θεῶν, παντόπτα, quem locum fortasse laudare vult scholiasta noster) Aristoph. Aves 1058 (τῷ παντόπτα καὶ παντάρχα) 11 βουλαῖος: μουλαῖος Vat 12 καὶ ξ- corr. Wilamowitz apud Maassium: ὡς ξ- Vat | ἐταίρειος Maass (vide Hdn. Gr. 1,137): ἐταιρεῖος Vat | φίλιος Maass ex similium catalogorum testimonio (laudat Anecdota varia ed. Studemund et Schoell I p. 267; vide etiam Menandri fr. 49 Koerte): φίλος Vat | φυτάλμιος Scaliger: φυτάλιμος Vat.

^{14–15} Vaticanus gr. 191 (205⁷, 19–20) ἐμπόριος Petau: ἐπιπόριος Vat.

¹⁶⁻p. 51,3 MD ΔVAS ($30^r,28$ -30) lemma restitui : πᾶσαι δ'ἀνθρώπων ἀγοραὶ (v. 3) M : μεσταὶ δὲ Διὸς Δ μεσταὶ δὲ DVA ut vid. πᾶσαι S

ένδεικτικόν τῆς προνοίας, δι' ἡν ἡ ζωή τε ἡμῖν καὶ ἡ εὐζωία ἀπαντᾳ. τουτὶ γὰρ τὰ δύο ὀνόματα συντεθέντα δηλοῖ, τό τε τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ζηνός.

οι μέν πρός το πάντα ύπ' αύτοῦ ζφογονεῖσθαι, οι s 5 δὲ † παρὰ τοῦ δημιουργοῦ ὑπεδέξαντο †.

ἴσως μὲν ἐκ ποιητικῆς ταύτης ἀδείας τοὺς προγόνους s καὶ προπάτορας ἡμῶν θεῶν παῖδας, ὡς τὸ ,,πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε". δύναιτο δ' ᾶν νοεῖν ὁ "Αρατος τὸ δημιουργεῖσθαι ἡμᾶς ὑπό τε φύσεως καὶ θεῶν διὰ τὴν 10 πρόνοιαν.

έργον δὲ τὸ τῆς γεωργίας νοεῖ ἰδίως, καθώς καὶ s 'Ησίοδος (Opp. 311) ,,ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τ' ὄνειδος''. βιότου δὲ (7) λέγει κτήσεως καὶ χρημάτων.

τοῦ γὰρ καὶ γένος εἰμέν: παρὰ τὸ ,,πατὴρ MQDΔKVAS ἀνδρῶν τε θεῶν τε". εἰ γὰρ αὐτὸς ταῦτα ἐδημιούργησε πρὸς τὸ τοῖς ἀνθρώποις βιωφελές, αὐτοῦ ἂν κληθείημεν,

¹ δι' ἢν $\mathbf{MD}\Delta \mathbf{VA}$: καὶ δι'ἢν $\mathbf{S}$ | τε ἡμῖν $\Delta \mathbf{VAS}$: τε ἡμῶν $\mathbf{M}$ om. $\mathbf{D}$ spatio vacuo relicto 2 ἀπαντᾶ $\mathbf{MD}\Delta \mathbf{VA}$: om. $\mathbf{S}$ | τουτὶ $\mathbf{MD}$ ut vid. $\mathbf{VAS}$: ταυτὶ Δ 2-3 τὰ δύο ὀνόματα συντεθέντα δηλοῖ $\mathbf{MD}\Delta \mathbf{VA}$: τὰ δύο συντιθέμενα δηλοῖ ὀνόματα $\mathbf{S}$ 3 τε om. $\mathbf{S}$.

⁴⁻⁵ S (30°, 30-31) cognovit Maass e Parisino 2728; corruptum 5 παρὰ χ. τ. λ. S: ἐπὶ τοῦ δημ- ἐδέξαντο Wilamowitz apud Maassium ἐπὶ . . . ἀπεδέξαντο Maass.

^{6–10} S (30^r , $31-30^v$, 2) cognovit Maass e Parisino 2728; inter ὑπεδέξαντο et ἰσως est signum γ', quo is qui legit ad v. 5 (τοῦ γὰρ) revocatur; sed in eis quae antecedunt (supra ll. 4–5) de eodem quinto versu agitur; potest igitur fieri, ut hae duae notulae in unam redigendae sint.

¹¹⁻¹⁴ S $(30^v, 2-3)$ cognovit Maass e Parisino 2728 11 voe $\tilde{u}$ Maass : voe $\tilde{u}$ S.

¹⁵⁻p. 52,3 MQD Δ KVAS (30 ^{v} , 3-6) cf. supra Schol. Germ. p. 48, col. 1, ll. 4-9 et Ar. Lat. ibid. col. 2, ll. 4-12 | lemma MV (om. καὶ): τοῦ γὰρ καὶ γένος D ut vid. Δ τοῦ γὰρ γένος Κ τῶι γὰρ καὶ γένος εἶμεν A ἄλλως S om. Q 16 ταῦτ' S 17 τῶν ἀνθρώπων Q | αὐτοῦ ἂν (om. A) κληθείημεν MQD Δ KVA: αὐτὸν ἂν καλέσοιμεν S

αὐτὸν πατέρα καὶ δημιουργὸν ἀναγραφόμενοι. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀέρος. αὐτὸν γὰρ ἐπισπώμενοι ἐξ αὐτοῦ ζωμεν, καὶ ἐστι ζωτικὸς καὶ τῆς ἀναπνοῆς ἡμῶν αἴτιος. δ δ' ήπιος: άρμόδιον ἐπίθετον πατρὸς εἶπε τὸ MQDAVAS ήπιος. 6. — δεξιά δὲ τὰ αἴσια καὶ πρὸς τὸν βίον συμφέ-MODAKVAS ροντα. ούτω καὶ δεξιούς οἰωνούς λέγομεν τούς αἰσίους, καὶ φαινομένους πρὸ ἀγαθοῦ τινος .... καὶ πανομφαῖος λέγεται. δεξιὰ σημαίνει: καλὰ καὶ συμφέροντα. 10 έργον δὲ λέγει κατ' ἐξοχὴν τὸ κατὰ γεωργίαν. MQD D VAS δ' ήπιος ανθρώποισιν: ἐπεὶ ,,πατήρ Vat. 191 άνδρῶν τε θεῶν τε", διὰ τοῦτο καὶ ἤ πιος ,,,πατήρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν" (β 47 al.) 7. — βῶλος ἀρίστη: οὐκ ἀροστή, ὡς 15 $MQD\Delta VA$ 'Ασκληπιάδης' οὐ γὰρ δύναται μακέλλη βῶλος ἀροῦσθαι, άλλα σκάπτεσθαι.

1 ἀναγραφόμενοι $MQD\Delta$: ἐπιγρ-KVA non in S 2 δὲ καὶ $D\Delta KVA$: καὶ MS δὲ Q | ἐξ $MQD\Delta V$: ὡς ἐξ A δι' KS 3 καὶ . . . αἴτιος MQS: ὄντος ζωτικοῦ (τῆς ζωῆς Δ) καὶ τῆς πνοῆς ἡμῶν αἰτίου $D\Delta KVA$ (αἴτιος A).

4 MQD Δ VAS (30°,7-8) lemma M ut vid. D Δ VA: ὁ δ' ήπιος ἀνθρώποισιν S om. Q 4 άρμόδιον ... ήπιος MQS (άρμόδιον om. Q πατρὸς om. S): ἄγαν άρμοδίως τῶ πατρὶ τὸ ήπιος D Δ (in fine ἀνθρώποισι add. Δ) V (ἀποδέδωκεν in fine add.) A (ἐπίθετον post άρμοδίως et ἀποδέδωκεν in fine add.).

⁶–7 $\dot{\mathbf{M}}\mathbf{Q}\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}\dot{\mathbf{V}}\mathbf{A}\mathbf{S}$ (30°, 8–9) **6** δὲ $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{D}\Delta\mathbf{S}$: σήματα $\dot{\mathbf{K}}$ σημαίνων $\dot{\mathbf{V}}$ σημαίνει $\mathbf{A}$ | αἴσια $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{S}$: αἴσια λέγει $\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}\mathbf{V}\mathbf{A}$ πρὸς τὸν βίον οπ. $\mathbf{S}$ **7** οὕτω οπ. $\mathbf{S}$ | γὰρ καὶ $\mathbf{K}$ | δεξ– οἰ– $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{S}\mathbf{A}$: οἰ– δεξ– $\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}\mathbf{V}$ | αἰσίους $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\dot{\mathbf{K}}\dot{\mathbf{V}}\mathbf{A}\mathbf{S}$: ὁσίους $\mathbf{Q}$ | post αἰσίους add. φαινομένους $\mathbf{S}$ | cf. supra p. 48, col. 1, ll. 10–12 et col. 2, ll. 13–15.

^{8–9} Q triginta quinque fere litterarum spatium vacuum; cf. Θ 250.

¹⁰ MS $(30^{\circ}, 6-7)$ lemma om. S.

¹¹ $\mathbf{MQD\Delta VAS}$ (30°,7) λέγει οπ. $\mathbf{S}$ | γεωργίαν $\mathbf{MD\Delta VAS}$: τῶν γεωργιῶν $\mathbf{Q}$.

¹²⁻¹⁴ Vaticanus gr. 191 (205^r, 20-21) ήπιος bis Vat. 15-17 MQDΔVA lemma M: ἀρίστη V ὅτε β- ἀρ- A om.

QDΔ 15 άροστη MDV: άροστη QΔ βῶλος οὐκ άρογη Α 'Ασκληπιάδης MQ: ὁ 'Ασκλ- DΔVΑ 16 δύναται DΔVA:

τὸ δὲ γυρῶσαι, φυτεῦσαι, ἢ βόθρον ὀρύξαι ἐν ΜΩΝΔΑΝ δ τὰ φυτὰ κατατίθεται. οὖτος γὰρ σημαίνει τὰς ὥρας τῆς γεωργίας καὶ τοῦ σπόρου. λέγει γὰρ ἀντὶ τοῦ σημαίνει ,,Ζηνὶ φόως έρέουσα καὶ ἄλλοις άθανά-5 τοισιν" (Β 49)

λέγει δ' ὅτε βῶλος ἀρίστη: γράφεται Vat. 191 καὶ ἀροστή, ἢ ἀροσίμη ..... ἐπιλέγει γὰρ βουσί τε καὶ μακέλησι (8). μακέλαις δὲ οὐκ ἀροῦται γñ.

8. — μακέλησι: μάκελλα ή μονόθεν κέλλουσα, Μ 10 ο έστι τέμνουσα, δίκελλα δὲ ἡ διχόθεν.

9. — καὶ φυτὰ γυρῶσαι: καλῶς περισκάψαι. ΜΩΟΔΥΑΒ τὰ γὰρ φυτὰ λαμβάνει κύκλω τὴν γῆν περὶ τὴν ἐπιφάνειαν πρός τὸ μὴ ψύγεσθαι. ἡ γὰρ θερμασία αὐτοῖς συμβάλ-

δύναιτο MQ | μακέλλη βῶλος ἀροῦσθαι Vat 1307 codicis M apographum (M evan.): μακέλαις (sic) ἀροῦσθαι β- QDΔ (μακέλλαις D?) μακέλλη β - ἀρῶσθαι V μακέλη β - ἀρόσθαι A.

¹⁻⁵ MQD \(\Delta VAS \) (30\(v \), 9-11) cf. Etym. Magnum 243, 58 $s.\ v.$ γυρῶσαι: "Αρατος, καὶ φυτὰ γυρῶσαι. σημαίνει τὸ φιαλῶσαι καὶ περιφράξαι, ἢ βόθρον ὀρύξαι, ἐν ῷ τὰ φυτὰ κατατίθενται. παρά τὸ γυρὸν ποιεῖν ἐν τῷ περιφράσσειν. (verba ή βόθρον ... κατατίθενται in Etym. Gen. non inveniuntur) 1 δε οπ. S | φυτεύσαι QDΔV: καὶ φυτ- ΜΑ ἀντὶ τοῦ φυτ-S 2 shmalvel $MD\Delta VAS$: $\tau \tilde{\eta} \ Q \mid \tau \dot{\alpha} \varsigma \ MD\Delta VAS$: $\tau \tilde{\eta} \varsigma \ Q$ 3 $\tau o \tilde{u}$ ante $\sigma \pi - o m$. $M \mid \gamma \dot{\alpha} \rho \ M$ ut vid. $QD\Delta VA$: $\delta \dot{\epsilon} \ S$ 4 shmalνει MQDΔVA: σημαινομένου S | ante Ζηνὶ add. καὶ "Ομήρος $\mathbf{S} \mid \mathbf{Z}$ ηνὶ om. $\mathbf{Q} \mid φόως \mathbf{M} \mathbf{D} \Delta \mathbf{V} \mathbf{A}$: φάος $\mathbf{S}$ φῶς $\mathbf{Q} \mid \mathbf{x}$ αὶ άλλοις άθανάτοισιν om. M.

⁶⁻⁹ Vaticanus gr. 191 $(205^r, 21-22)$ **7** $\mathring{\eta}$ scripsi: $\mathring{\eta}$ Vat | post ἀροσίμη aliquid deesse censet Petau: οὐκ εὖ suppl. Maass, non recte ut opinor 8 μακέλησι Aratus: -λισι Vat 9 γη Maass: τις Vat. 10-11 M.

¹²⁻p. 54,2 MQD ΔVAS (30°, 11-14) lemma M: γυρῶσαι QDΔVAS 12 καλώς om. S | post περισκάψαι add. εὖ γεωργησαι S 13 τὰ om. Q decem fere litterarum spatio vacuo relicto 14 πρὸς $MQD\Delta VA$: κατὰ $S \mid \vartheta$ ερμασία $MQD\Delta VA$: ϑ ερμότης S | αὐτοῖς $MQD\Delta VA$: αὐτῆς S 14-p. 54,1 συμβάλλεται Μ Q D Δ S: -βάλεται VA

λεται. ἢ γυρῶσαι, τουτέστι κύκλω τῶν φυτῶν γῆν σωρεῦσαι.

Vat. 191 γυρῶσαι: κύκλω περισκάψαι. πᾶν γὰρ τὸ κυκλοτερὲς γυρόν. , γυρὸς ἐν ὤμοισιν'' (τ 246).

ΜΟΡΔΚΥΑΝ 10. — αὐ τός γὰρ τά γε σήματα: αὐτὸς γὰρ τῶν ὡρῶν σημεῖα ἐποιήσατο τοὺς ἀστέρας. ἐθέλει δὲ τὰς ἀνατολὰς αὐτῶν καὶ τὰς δύσεις δηλῶσαι, οἶον Πληιάδων ἑώαν ἐπιτολὴν ἀρχῆ θέρους γίνεσθαι, δύσιν

δὲ ἑώαν ἀρχῆ χειμῶνος. ΜΩΡΔΚΥΑ κακῶς δὲ οἱ γράφοντες σηματὰ τὴν τελευταίαν 10 ὀξύνουσιν, ἵν' ἦ τὰ δηλούμενα. θέλει γὰρ τοὺς

άστέρας σημεῖα λέγειν τῶν καιρῶν.

MQDΔKVAS καλῶς δὲ τοὺς ἀστέρας σημεῖα εἶπεν. καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς τὸν κομήτην ἀστέρα σημεῖον εἶναι πολέμου λέγει (Δ 76)· ,,ἢ ναύτησι τέρας ἠὲ στρατῷ''. τὸ δὲ 15 ἐ σ κ έ ψ α τ ο (11) ἀντὶ τοῦ ἐφρόντισεν, ὥστε ἑκάστου

 $[\]mathbf{1}$ ἢ γυρῶσαι $\mathbf{MQD}\Delta VA$: ἔστι δὲ καὶ σωρῶσαι (sic) $\mathbf{S}$ | γῆν $\mathbf{QD}\Delta VA$: τὴν γῆν $\mathbf{M}$ ut vid. $\mathbf{S}$ (τὴν γῆν ante τῶν φυτῶν).

^{3–4} Vaticanus gr. 191 $(205^{r}, 23)$ **4** Yúpog Vat.

⁵⁻⁹ MQDΔKVAS ($30^v, 14-16$) lemma M: αὐτὸς γὰρ τά γε DΔKVA om. QS 5-6 αὐτὸς γὰρ om. S 6 ἐθέλει MQDΔVA: θέλει K ut vid. S 7 αὐτὸν S | δύσεις QDΔKVAS: φύσεις M | δηλοῦν S 7-9 οἶον ... χειμῶνος MQDΔKVA: πλειάδος ἑώα ἐπιτολὴ θέρους, δύσις δὲ ἑώα ἀρχὴ θέρους (sic) S 8 ἑώαν om. K | ἀρχῆ MDΔ: ἀρχή Q ἀρχὴν KVA | δύσιν QK: δύσεως MDΔVA 9 ἑώαν DΔK: ἑῶαν MQVA | ἀρχῆ QDΔ: ἀρχὴ M ut vid. A ἀρχὴν KV.

^{10–12} MQD Δ KVA 10 κακῶς MD Δ K: καλῶς QVA | οἱ γρσηματὰ οπ. Κ | σηματὰ M: σήματα QD Δ VA 11 post ὀξύνουσι add. σήματα K 12 λέγειν MD Δ KVA: εἶναι Q.

¹³⁻p. 55,2 MQDΔKVAS $(30^v, 16-19)$ 13 καλῶς . . . εἶπεν MQDΔKVA: καλῶς σημεῖα εἴρηκε τὰ ἄστρα S 14 κομίτην K | ἀστέρα σημεῖον om. S spatio vacuo relicto | πολέμου MQDΔ KS: πόλεως VA 15 λέγει om. S | τέρας ἠὲ στρατῷ Hom.: ἠὲ στρ- om. MQDΔKVA το [spatium quinque fere litterarum] ἢ στρατόν S 16 ὥστε codd.: ὡς K

μέρους ἐνιαυτοῦ σημεῖον εἶναι, οἶον Πλειάδας ἀρότου καὶ ἀμήτου, Κύνα θέρους.

αὐτὸς γὰρ τά γε σήματα: τὸ ἑξῆς αὐτὸς DΔVA γὰρ τά γε ἄστρα σήματα ἐστήριξεν. ἐσκέψατο δὲ 5 ἀντὶ τοῦ ἐθεώρησεν, ἐτήρησεν, ἐνόησεν, ἔγνω ποιῆσαι.

(ἐσκέψατο δέ): λείπει ἡ περί, ἵν' ἢ ,,περὶ Q τῶν ὡρῶν διέταξεν εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τοὺς δυναμένους ἀστέρας τὰ κατὰ τὴν γεωργίαν σημαίνειν".

έστήριξεν: ὅτι ἀχίνητοί εἰσιν οὖτοι οἱ ἀπλανεῖς MQDΔVAS

10 καθ' αύτούς, συμπεριάγονται δὲ τῆ τῶν ὅλων ῥύμη.

αὐτὸς γὰρ τάδε σήματ' ἐν οὐρανῷ Vat. 191 ἐστήριξε: τοὺς ἀστέρας καὶ τὰ εἴδωλα. παρὰ δὲ τὸ ἐστηρίχθαι ἠτυμολόγησε τῶν ἀστέρων τὸ ὄνομα. ἄλλοι δέ φασιν ἀπὸ 'Αστραίου. διὰ δὲ τοῦ ἐστή15 ριξε τὸ ἀκίνητον τῶν ἀπλανῶν ἐδήλωσεν.

11. — (ἄστρα): ἄστρον δέ ἐστι νοούμενον, καὶ ΜΩΔΔVAS τὸ ἐκ πλείστων ἀστέρων σύστημα, οἶον Καρκίνος, Λέων, καὶ ἡ ἐπιτολὴ δέ τινος ἀστέρος νεωτερίζουσα τι τῶν περιγείων, οἶον ᾿Αρκτούρου ἐπιτολὴ ἢ Κυνός.

¹ σημεῖον $MQD\Delta KS$: σημεῖα VA 2 κύνα $MQD\Delta KS$: κύνα δὲ VA.

^{3–5} DΔVA (hic VA, post sch. 13 D Δ ; hanc adnotationem in exemplaris margine adscriptam esse apparet) lemma D Δ V: τά γε σήματα A **4** γὰρ om. D Δ | ἄστρα σήματα D Δ : σήματα ήτοι τὰ ἄστρα σημείω VA **5** ἐτήρησεν om. VA.

⁶⁻⁸ Q lemma addidi.

^{9–10} MQDΔVAS (30°, 19) lemma MDΔVAS: om. Q 9 ὅτι MQDΔVA: οἶον S | εἰσιν οὕτοι om. S 10 καθ' αὐτοὺς ... ῥύμη om. VS | αὐτοὺς MQA: ἑαυτοὺς $D\Delta$ | τῶν ὅλων M ut vid. $D\Delta A$: ἑτέρων Q.

¹¹⁻¹⁵ Vaticanus gr. 191 (205^r, 23-25) 13 ήτυμολόγησε Vatsl: ἐτυμ - Vat 14 τοῦ Maass: τὸ Vat 15 ἐδήλωσε Vat.

¹⁶⁻¹⁹ $\dot{\mathbf{M}}\mathbf{Q}\mathbf{D}\Delta\mathbf{V}\mathbf{A}\mathbf{S}$ (30°, 20-22) lemma addidi 16 νοούμενον $\mathbf{Q}$: κινούμενον $\mathbf{M}\mathbf{A}\mathbf{S}$ om. $\mathbf{D}\Delta\mathbf{V}$ | post κινούμενον add. ήδη δὲ $\mathbf{S}$, puncto ante ήδη posito | καὶ om. $\mathbf{V}$ 17 ἀστέρων $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{V}\mathbf{A}$: ἄστρων $\mathbf{D}\Delta\mathbf{S}$ 18 δὲ om. $\mathbf{S}$ | -ρίζουσα om. $\mathbf{S}$ spatio vacuo relicto | τι $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{D}\Delta\mathbf{V}\mathbf{A}$: τῆ $\mathbf{S}$ 19 post περιγείων add. ἄστρων $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{D}\Delta\mathbf{V}\mathbf{A}$: non in $\mathbf{S}$

λέγεται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἄστρον ἰδίως παρὰ Πινδάρω (Pae. IX,2)· ,,ἄστρον ὑπέρτατον".

s καὶ . . . . . . σώματα δὲ καὶ οἱ διάττοντες.

ΜΟΣΔΥΑΝ νῶν δὲ ὁ "Αρατος τοὺς ἀστέρας ἄστρα εἴρηκεν.

Par τί διαφέρει ἀστήρ ἄστρου; ἄστρον μέν ἐστιν ὁλότης καὶ συναγωγή ἀστέρων, ὡς ὁ Κριὸς καὶ ὁ ᾿Ωρίων, ἀστήρ δὲ ὁ εἶς, ὡς ἡ καρδία τοῦ Λέοντος.

12. — ο ί κε μάλιστα: τὸ ἐξῆς οί κε μάλιστα
 τετυγμένα τῶν ὡρῶν σημαίνοιεν ἀνδράσιν.

10-13. — ἐσκέψατο δὲ εἰς ἐνιαυτὸν τοὺς ἐν ὅλῳ τῷ 10 ἐνιαυτῷ σημαίνοντας τὰ καθ' ἕκαστον καιρὸν πρακτέα. ὑφ' εν δὲ ἀναγνωστέον. ἀντὶ τοῦ ὥραις ταῖς δεούσαις εἶπεν ὅ φ ρ' ἔ μ π ε δ α. ὑποσημαίνει δὲ ἐν τούτοις τὴν τοῦ ἄστρου πρὸς ἀστέρα διαφοράν. ἀστὴρ μὲν γὰρ ἕκαστος τῶν ὁρωμένων καθ' αὐτόν, ἄστρον δὲ τὸ ἐκ 15 πλειόνων ἀστέρων διαγραφόμενον εἴδωλον. οἰον Αἴξ ἀστήρ, 'Ηνίοχος δὲ ἄστρον.

ΜΟΡΔΥΑΝ 13. — ἔμπεδα: ἡ διάνοια τοιαύτη ἐστί ὁ τὰ

¹ καὶ $MD\Delta S$: om. QVA | ήλιος om. S spatio vacuo relicto | ὶδίως $MQD\Delta VA$: ὡς S | τῷ Πινδάρω S.

 $^{3~}S~(30^v,22-23)$ διάττοντες Maass: διαιτῶντες S~ sententia talis videtur fuisse: σώματα δέ, οὐ νοούμενα, ὄντες οἱ διάττοντες ἀστέρες ἄστρα λέγονται.

⁴ MQDΔVAS $(30^v,23)$ νῦν δὲ ὁ "Aρ- MQDΔVA: ὁ δὲ "Aρ- νῦν S | τοὺς om. QS | ἄστρα om. S.

⁵⁻⁷ Parisinus suppl. gr. 607 a.

⁸⁻⁹ M ανδρασιν M ut vid. ut saepissime.

^{10–17} $\bf Q$ 11 σημαίνοντας $\bf Q^{pc}$: -νων $\bf Q^{ac}$ 12 τοῦ scripsi: ταῖς $\bf Q$ | post δεούσαις dist. $\bf Q$: delevi 13 εἶπεν scripsi: εἶτα fortasse $\bf Q$ | ἔμπεδα : ἔπεδα $\bf Q$ 15 καθαυτὸν $\bf Q$.

¹⁸⁻p. 57,4 M Q D Δ V A S (30^v , 23-26) codex Q duas huius scholii recensiones praebet, quarum prior cum codice M congruit, altera autem, quam separatim inferius edam, ex antiquiore fonte derivata est; vide praef. p. XVIII | lemma M : ὄφρ' ἔμπεδα S ἐσκέψατο D Δ V A om. Q 18 τί οὖν ante ἡ δ- add. Q | ἡ διαν- τοι- ἐστί hic S (ἐστι τοιαύτη) : post θεὸς transposuerunt M Q D Δ V A | ἡ S : ἡ δὲ M ut vid. ἡ γὰρ Q D Δ V A

πάντα δημιουργῶν θεὸς παρορμᾳ τοὺς ὅχλους πρὸς ἀντίληψιν τῶν εἰς τὸν βίον ἐπιτηδείων, σημαίνων τοὺς οἰκείους χρόνους ἐκ τῶν ἐτησίων ὡρῶν, ἔαρος, θέρους, φθινοπώρου, χειμῶνος.

ό τὰ πάντα δημιουργήσας θεὸς παρορμᾶ τοὺς ὅχλους ᾳ πρὸς ἀντίληψιν τῶν εἰς τὸν βίον ἐπιτηδείων, σημαίνων δὴ τοὺς οἰκείους χρόνους πρὸς σπόρον καὶ φυτείαν. διὸ δὴ καλῶς ἔχον ἐστὶν εὐχαρίστως διὰ παντὸς τὴν τοῦ θεοῦ πρόνοιαν ὑμνεῖν.

10 12-13. — τετυγμένα: παρωχημένου χρόνου Vat. 191 ἀντὶ μέλλοντος, ὡς παρὰ τῷ ποιητῆ (ε 90)·,,εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν", ἀντί τοῦ τελεσθησόμενον.

όφρ' ἔμπεδα πάντα φύωνται: ἀσφαλῶς Vat. 191
15 φυτεύσωσι, παθητικῷ ἀντὶ ἐνεργετικοῦ, ἢ ἵνα φύη ται, ὡς σπάρτα λέλυνται (Β 135).

άνδράσιν ώράων: ἀντί τοῦ ώρῶν.

Vat. 191

14. — τ ῷ μιν ἀεὶ πρῶτόν τε: καὶ Πλάτων MDΔVA ἐν Νόμοις (715 e)· ,,ὁ μὲν θεὸς ἀρχήν τε καὶ τελευτὴν 20 καὶ μέσα πάντων ἔχων εὐθεία περαίνει κατὰ φύσιν πορευόμενος".

¹ πρὸς $M\,Q\,D\,\Delta V\,A$: καὶ S 2 εἰς $M\,Q\,D\,\Delta V\,A$: κατὰ S 3 ἐκ τῶν $M\,Q\,D\,\Delta V\,A$: ἔκ τε τῶν S.

⁵⁻⁹ Q 7 δη scripsi : δε Q.

¹⁰⁻¹³ Vaticanus gr. 191 (205° , 25-27).

^{14–16} Vaticanus gr. 191 (205⁷, 27–28) **15–16** φύηται Maass in apparatu: φαίνηται Vat.

¹⁷ Vaticanus gr. 191 (205^r, 28–29) hanc notulam inepto loco positam et interprete nostro indignam spuriam censeo; glossa fortasse fuit ipsi Arato appicta in eo scilicet Arati codice, ex quo Vaticanus commentarius descriptus est.

^{18–21} MD ΔVA lemma $M: τ \tilde{\omega}$ μιν ἀεὶ D ΔVA 19 post θεὸς add. ἡμῶν M 20 εὐθεία Plato: εὐθεῖαν D Δ εὐθεῖα VA de M non liquet | φύσιν D ΔVA: φύσει M 21 πορευόμενος MD ΔVA (sic Ps. Arist., De mundo 401b, 26): περιπορευόμενος Platonis codd.

MQDΔVA ἴσως δὲ καὶ ἀπὸ τῶν σπονδῶν, τῷ τὴν μὲν πρώτην σπονδὴν εἶναι τῶν θεῶν τῶν ᾿Ολυμπίων, δευτέραν δὲ ἡρώων, καὶ τρίτην Διὸς σωτῆρος. "Ομηρος δὲ ἐπὶ τοῦ βασιλέως (Ι 97): ,,ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ᾽ ἄρξομαι".

MDΔVA πρῶτόν τε καὶ ὕστατον: ἀντὶ τοῦ διὰ παντὸς χρόνου καθ' ἐκάστην ὥραν.

Vat. 191 15. — χαῖρε, πάτερ, μέγα θαῦμα, μέγ' ἀνθρώποισιν ὄνειαρ: ,,οὖλέ τε καὶ μέγα γαῖρε" (ω 402).

MQA 16. — (αὐτὸς καὶ) προτέρη γενεή: ἐπὶ 10 τοῦ Διὸς ἄμφω· ,,χαῖρε, ἐπεὶ αὐτὸς εἶ καὶ ἡ προτέρα γενεά".

ΜQDΔΚVΑ οἱ δὲ προτέραν γενεὰν τοὺς Τιτᾶνάς φασιν, οὓς καλεῖσθαι τὸ νῦν οὐδένα λόγον ἔχει καταταρταρωθέντας ὑπὸ τοῦ Διός. ἄλλοι τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Διός πρότερον γὰρ 15 γεγόνασι καθ' Ἡσίοδον. προτέραν δὲ ἡμῶν γενεάν, τοὺς

¹⁻⁴ MQD ΔVA 1 δὲ καὶ MDΔ: δὲ οπ. Q καὶ οπ. VA 2 τῶν ante θεῶν MQ: οπ. DΔVA 3 τοῦ οπ. Q 4 σοὶ οπ. Q spatio vacuo relicto. Cf. supra Περὶ ἐξηγήσεως p. 34, ll. 15 sqq. 5-6 MDΔVA lemma M (τε οπ.) A: πρῶτον τε DΔV sequitur in M mg. inf. scholium de Iove (supra pp. 39, ll. 7

sqq).
7-9 Vaticanus gr 191 (205^r , 29) 8 οδλέ τε corr. Wilamowitz apud Maassium: οδ λέγει Vat qui non post χαῖρε dist., sed post αὐτὸς in lemmate eius quod sequitur scholii (infra p. 59, l. 4).

¹⁰⁻¹² MQA lemma restitui: χαῖρε πάτερ M χαῖρε A om. Q 11 post ἄμφω distinxi: post χαῖρε MQ non dist. A $\mid$ εἶ MA: δὲ Q.

¹³⁻p. 59, 3 MQD Δ KVA lemma προτέρη γενεή $D\Delta:om.KV$ de MQA vide supra 13 οἱ δὲ MQ: οἱ μὲν A om. $D\Delta KV \mid φασιν$ MQD ΔVA: φησιν K 13-14 καλεῖσθαι MD Δ KVA: ἀνακαλεῖσθαι Q 14 τὸ νῦν M: τῷ νῦν Q τὰ νῦν vel τανῦν D Δ KVA | ἔχει MD Δ KVA: ἔχειν Q | ante κατατ – add. ήδη D Δ KVA: non in MQ 15 τοῦ om. K | ἄλλοι . . . Διός om. A 16 γέγονε K 16-p. 59,1 προτέραν . . . ἀστρονόμους MQ (cf. Vat. 191 infra): ἢ προτέραν ἑαυτοῦ φησιν ὁ ποιητὴς γενεὰν (γεν- ὁ π- K) τοὺς πρώτους καὶ πρὸ ἑαυτοῦ (αὐτοῦ KVA ἡμῶν Asl) ἀστρονόμους D Δ KVA

πρώτους καὶ πρὸ ἡμῶν ἀστρονόμους. βέλτιον δὲ καὶ τούς ήρωας τούς προτέρους ήμῶν νοεῖσθαι, ὧν καὶ τὰ πολλά τῶν ἄστρων ἐπώνυμα, οἶον Περσεύς 'Ωρίων.

αὐτὸς καὶ προτέρη γενεή: ,,ὧ Ζεῦ σὐ Vat. 191 5 καὶ ἡ σὴ γενεά, ἤτοι οἱ Τιτᾶνες, ὡς καὶ παρὰ ᾿Αντιμάγω (fr. 45 Wyss): ,,γηγενέας τε θεούς προτερηγενέας Τιτῆνας", καὶ "Ομηρος (Ξ 201, 302). ,, Ωκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν". εἰ δὲ ὡς πρὸς ἀνθρώπους προτέραν νοήσομεν, λέγοι αν την τετάρτην ἀπὸ τοῦ 10 γρυσοῦ γένους τὴν τῶν ἡμιθέων, ἡμεῖς γὰρ τῆς πέμπτης γενεᾶς. Τιτᾶνας δὲ διὰ τοῦτο λέγει χαίρειν, ἐπειδή καὶ έν τοῖς ἑξῆς ᾿Αστραῖον ἕνα τῶν Τιτάνων ὄντα ὑμνεῖ λέγων (νν. 98-99) ,,εἴτ' οῦν ᾿Αστραίου **χείνου γένος ὄν ῥά τε φασιν / ἄστρων** 15 άρχαίων πατέρ' ἔμμεναι''. δύναται δὲ τὸ αὐτὸ καὶ τοῖς προειρημένοις καὶ τοῖς ἐπιφερομένοις συνάπτεσθαι, ώσπερ καὶ γαίρετε δὲ Μοῦσαι καθ' έαυτό.

προτέρη γενεή: τινὲς τοὺς περὶ 'Οφίωνα καὶ s 20 Εὐρυνόμην καὶ Οὐρανὸν (καὶ) Κρόνον ἀπὸ γὰρ τῶν πρώτων βασιλευσάντων πεποίηται την κλησιν. τινές δέ τούς ήρωας ους 'Ησίοδος' ,,προτέρη γενεή κατ' άπείρονα

¹ καὶ MQA: οπ. DΔΚV 2 ήρωας MQDΔΚ: ἀστέρας VA | τούς προτέρους ἡμῶν MQ: om. DΔKVA 3 'Ωρίων ΜQΚVA: ἡρώων DΔ.

⁴⁻¹⁸ Vaticanus gr. 191 (205^r, 29-36) 4 post αὐτὸς dist. Vat (cf. supra ad p. 58, l. 8) 5 Τιτάνες Vat | ώς Maass: ἴσως Vat 6-7 προτ- τε Τιτ- Vat: τε del. Antimachi edd. 11 Τιτᾶνας scripsi: -τηνας Vat 17 χαίρετε Vat ut M in textu: χαίροιτε Aratus.

¹⁹⁻p. 60,4 S $(30^{\circ}, 26-31)$ ex apographo codicis S Parisino 2728 edidit Maass p. 339 19 προτέρη: πρότερον S 20 καὶ ante Κρόνον add. Maass | inter ἀπὸ et γὰρ inseruit S^{ac} σημαίνων τοὺς οἰκείους χρόνους (supra p. 57, ll. 2–3) ad prima scilicet anterioris lineae verba exemplaris sui rediens; postea del. 22 ούς vix sanum: an ώς?

γαῖαν" (Opp. 160). ἄλλοι τὸ χρύσειον γένος, ἐπεὶ δικαιότερον έγένετο. οἱ δὲ ἀκριβέστεροί φασι τὴν τῶν μαθηματικών καὶ ποιητών, παρ' ὧν ἔλαβε [καὶ] τὴν τῶν Φαινομένων πραγματείαν.

προτέρη γενεή: τινές φασι τούς περί Κρόνον καὶ τὴν 'Ρέαν καὶ (τούς) Τιτᾶνας, οἱ δὲ "Ατλαντα καὶ 'Αστράιον. οὐτοι γάρ δοκοῦσι προγενέστεροι άστρολόγοι είναι. οι δε τούς ήρωας ων μνημονεύει διά τῆς ποιήσεως, οι δε το χρύσειον γένος έφασαν, έπειδή πρώτοι καὶ δικαιότεροι ἐγένοντο ἄνθρωποι. οἱ δὲ ἀκρι- 10 βέστερον περί τοῦ προχειμένου διαλαμβάνοντές φασίν ότι προτέραν γενεάν ἐπικαλεῖται τὴν τῶν παλαιοτέρων ποιητῶν καὶ μαθηματικῶν, παρ' ὧν ἔλαβε τὴν τῶν Φαινομένων πραγματείαν. τούτους γάρ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς νομίζει προτέρους περί γάρ τοῦ 'Ωρίωνος λέγων φησιν 15 (637) ,, "Αρτεμις ίλήκοις, προτέρων λό-γος", ἐπὶ δὲ ⟨τῆς⟩ τοῦ Κενταύρου ἐκφράσεως (440-442) ,, έν δέ οἱ ... ἄλλο παρεσφήκωται έληλάμενον διὰ χειρὸς / Θηρίον, ὧς γάρ μιν πρότεροι διέφημίξαντο ''. οἶς καὶ ἡμεῖς 20 συγκατατιθέμεθα.

Q ἡ δὲ ἐν τοῖς στίγοις διάνοια τοιαύτη πάτερ μεγάλε μὲν καὶ ἄξιε θαυμασμοῦ, μέγα δὲ ἀφέλημα τοῦ τῶν άνθρώπων βίου, χαῖρε, αὐτός τε καὶ οἱ πρῶτοι καταβαλόμενοί σοι την κοσμικήν οίκονομίαν γαίρετε και 25 ύμεῖς, προσηνέσταται Μοῦσαι, καὶ τῶν ἐμῶν εὐγῶν ύπήκοοι γενόμεναι παράσγετε τεκμήρια σαφή τής τῶν άστρων θεωρίας τε καὶ παραδόσεως έμμελοῦς.

ώφέλιμε Q.

¹ γαῖαν Hesiodus: γαίην S 3 καὶ delevi, cf. infra. 5-21 $\bf Q$ 6 τους addidi 15 νομίζει $\bf Q$: malim ονομάζει 16 ὶλήκοις $\bf Q$: ἱλήκοι Arati codd. | προτέρων Aratus: ἐτέρων $\bf Q$ 16-17 λόγος Aratus: λόγοις $\bf Q$ 17 τῆς addidi | ἐκ φράσεως scripsi: φράσεως Q 18 έν δέ οἱ Aratus: ἐνδέοι Q! παρεσφήκωται Q: μάλ' ἐσφ-Arati codd. 20 οἷς scripsi: τοῖς Q. 22-28 Q 23 μέγα scripsi: μεγαλ' Q | ώφέλημα scripsi:

17. — μειλίγιαι μάλα πᾶσαι: μειλίγιαι ΜΑ αί Μοῦσαι ὅτι πρὸς πάντας καὶ καθόλου εὐμενεῖς.

είτα μάλα πᾶσαι ύφ' ἕν.

Vat. 191

τούς γάρ λόγων †είλουμένους† πράους ποιούντες.

17-18. — ἐμοί γε ... ἀστέρας εἰπεῖν Vat. 191 ἦ θέμις εὐγομένω τεκμήρατε πᾶσαν ἀοιδήν: τὸ θέμις ἀμφίβολον. ἤτοι γὰρ τῷ προτέρω συναπτέον η τω έξης, ήτοι άστέρας είπειν ως προσήκον τεκμήρατε, η εύχομένω ώς προσήκον παρά-10 γετε είπεῖν, ὧ Μοῦσαι.

18. — τεκμήρατε: πιστώσασθε, ἀπὸ τοῦ τεκ- ΜΟΑ μηρίου.

καὶ εἰς τέλος ἀγάγετε τὸ γὰρ τέκμωρ τέλος. ἄλλοι ΜΩΡΔΚΥΑ δὲ δείξατε.

τε κ μ ή ρ α τ ε: μέγρι τέλους εἴπατε· τέκμωρ γὰρ Vat. 191 τὸ τέλος.

¹⁻² M (om. C) A lemma M: om. A.

³ Vaticanus gr. 191 $(205^r, 36)$.

⁴ S $(30^{\circ}, 31)$ scholium mutilum atque corruptum littera x signatur, quae in textu Phaenomenorum verbo μειλίχιαι (17) appicta est; ita revera se habet haec notula: τούς γὰρ (s. l.) λόγων είλουμένους πράους (πράους in ras.) ποιούντες φύσει διαλεγομένους, οὐ πάνυ αὐτῶ τῶ μύθω συντρέχει; sequitur de Ursa maiore fabula (infra p. 74); verba autem φύσει ... συντρέχει nihil sunt nisi pars scholii ad v. 30 pertinentis (infra p. 80), quod scholium in duas partes vi tum divisum est, cum et Ursae maioris fabula et nova scholia quaedam ad vv. 28-33 pertinentia inepto loco in codicis S exemplar intrusa sunt; de quibus vide praef. p. XX.

⁵⁻¹⁰ Vaticanus gr. 191 (205^τ, 36-38) 9 προσήκον Maass: προσήκοντα Vat.

¹¹⁻¹² MQA lemma MA: om. Q αντί τοῦ πιστ- A (cf. DΔKV infra). 11 πιστώσασθε ΜΩ:

¹³⁻¹⁴ MQD ΔKVA lemma hic non praebent MQA: τεκμήρατε DΔV τὸ δὲ τεκμήρατε Κ 13 καὶ MQA: ἀντὶ τοῦ $\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}\mathbf{V}$ (cf. $\mathbf{A}$ supra) | ἀγάγετε $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}$: ἀγάγεσθε $\mathbf{Q}$ ἄγετε V άγεται A | τέκμωρ MQDΔVA: τέκμαρ K | post τέλος add. σημαίνει A.

¹⁵⁻¹⁶ Vaticanus gr. 191 $(205^r, 38-39)$.

ταχῶς μέν, οὐ μὴν ἰσοταχῶς. ὁμοιοταχεῖς μὲν γάρ

ΜQDΔΚΑ 19. — ο ι μ è ν ό μ ω ς: λέγει ὅτι οἱ ἀπλανεῖς ὁμοίως αὑτοῖς ἕλκονται, οὐ μὴν κινοῦνται, στηρίζονται γὰρ καὶ ἀναποδίζουσιν. ο ὑ ρ α ν ῷ δὲ ἕλκονται ἀντὶ τοῦ σὑν τῷ οὐρανῷ φέρονται.

MQDΔKVAA² ἄλλως: οι μεν όμως: οι ἀπλανεῖς πάντες ως πρὸς αἴσθησιν ἐπὶ μιᾶς ὑποχείμενοι ἐπιφανείας, ὁμοίως συμπεριάγονται παντὶ μέρει τοῦ οὐρανοῦ, ὁμοιο-

εἰσιν ἀστέρες οἱ τὰς ὁμοίας περιφερείας ἐν ἴσω ἔχοντες χρόνω καὶ διανύοντες, ἰσοταχεῖς δὲ οἱ τὰς ἴσας περιφε- 10 ρείας ἐν ἴσω χρόνω κινούμενοι, καθότι ⟨θᾶττον⟩ κινοῦνται οἱ ἐπὶ τοῦ ἰσημερινοῦ τῶν περὶ τοὺς πόλους κειμένων.

ΜΟΡΔΝΑ όμηρικὰ δὲ τὰ ἐπιρρήματα καὶ λαμπρά, προσεχῶς τῆ ἀρχῆ τοῦ ποιήματος.

ΜΟΡΔΥΑ περισπαστέον δὲ τὸ ὁ μ ως, ἵν' ἢ ὁμοίως.

1–4 M (om. C) QD Δ KA lemma MD Δ KA: om. Q 2 όμοίως om. K | αύτοῖς Maass: αὐτοῖς MQD Δ KA | στηρίζουσι K 3 ἕλχονται om. K 4 φέρονται codd.: δὲ φαίνονται K.

15

⁵⁻p. 63,2 MQD ΔK (usque ad Ισοταχῶς l. 8) VA hoc scholium in V post sch. 25 (vide infra); sic in A, qui tamen alteram eiusdem scholii recensionem suo loco praebet e cod. Marciano derivatam (A²); vide praef. p. XXIV 5 άλλως M^{mg} QD ΔK: om. A² VA | lèmma MQ: τὸ οἱ μὲν ὁμοῦ A² om. DΔKV | post lemma add. ἀντί τοῦ $\mathbf{Q}$ | οἱ om. $\mathbf{A^2}$ | πάντες $\mathbf{MA^2Q}$: φησι π - $\mathbf{D}\Delta\mathbf{KVA}$ $\mathbf{6}$ ώς om. Δ | ἐπὶ μιᾶς $\mathbf{M}\mathbf{A}^2$: ὑπὸ μιᾶς $\mathbf{Q}\mathbf{D}\dot{\Delta}$ ὑπὸ μιᾶ $\mathbf{K}\mathbf{V}\mathbf{A}$ | ύποκείμενοι $\dot{\mathbf{M}}\mathbf{A}^2\mathbf{D}\Delta^{\mathrm{pc}}$ ut vid.: ἐπικ $-\Delta^{\mathrm{ac}}$ ut vid.: κείμενοι $\mathbf{Q}\mathbf{K}\mathbf{V}\mathbf{A}$ | ἐπιφανείας $\mathbf{M}\mathbf{A}^2\mathbf{Q}\mathbf{D}\Delta$: –νεία $\mathbf{K}\mathbf{V}\mathbf{A}$ 8 post ἰσοταχῶς desinit $\mathbf{K}$ | μὲν γὰρ $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{D}\Delta$: μὲν οπ. $\mathbf{V}\mathbf{A}$ γὰρ οπ. $\mathbf{A}^2$ 11 θᾶττον addidi 11–12 κινοῦνται $D\Delta VA$: κινηθήσονται MA^2Q 12 τῶν . . . κειμένων MA²QD ΔVA: τοῖς ... κειμένοις Maass ex Ald (sic iam Est), verbo όμοιοταχῶς in fine sententiae addito 13–14 όμηρικά . . . ποιήματος om. A^2 13 ἐπιρρήματα Q: ἔπη M ἐπιχειρήματα $D\Delta VA$ 13–14 καὶ . . . ποιήματος om. Q καὶ λαμπρά . . . ποιήματος scripsi: καὶ λαμπρῶς ἢ προσεχῶς άρχὴ τοῦ π - $\mathbf{M}$ καὶ λαμπρὰ (λαμπρῶς $\mathbf{D}\Delta$) ἡ προσεχὴς τοῦ π άρχή DΔVA 14 post άρχή desinit scholium in A 15 περισπδὲ τὸ ὁμῶς (τὸ ὁμοίως V) ΜΑ2 DΔV: τὸ δὲ ὁμῶς περισπ- Q | post όμοίως finem scholii sic faciunt D ΔV: τῶ δὲ πάντ' ἤματα (ήματι V) συνακουστέον (συντακτέον V) καὶ τὰς νύκτας

〈ήματα〉 δὲ τὰς ἡμέρας ἀκουστέον τὸ νυχθη- ΜQΑ* μέρως.

άλλοι ἐόντες: πολλοὶ τῶν γραμματικῶν ἀντὶ MQDΔVA τοῦ ἐόντες ἰόντες ἔγραψαν διὰ τὸ πάντας τοὺς 5 ἀστέρας πορεὑεσθαι. ἔστι δὲ ὁ λόγος ᾿Αράτῳ περὶ τῶν φαινομένων καὶ ἀπλανῶν ἀστέρων, οὐ τῶν πλανήτων τῶν ἐπτά. οἱ γὰρ ἀπλανεῖς ἀεὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἑστήκασι, καὶ μόνον συγκαταφέρονται καὶ ἀναφέρονται τῷ οὐρανῶ.

Ο (ο ὑ ρ α ν ῷ ἕ λ κ ο ν τ α ι): [καὶ] ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ ΜQDΔVA ἕλκονται καὶ ἀναφέρονται πᾶσαν ἡμέραν. καὶ ἐπειδὴ τοῦτο οὐκ ἤρκει, προσέθηκε τὸ σ υ ν ε χ έ ς, κατὰ πᾶσαν ὥραν καὶ ἡμέραν.

μάλιστα δὲ ὁ οὐρανὸς ἀδιαλείπτως κινεῖται, καθά 15 φασιν οἱ ποιηταὶ καὶ φυσικοί, μηδὲν εἰς κίνησιν οὐρανοῦ όζύτερον. σκόπησαι γὰρ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πέρατος τοῦ ἀνατολικοῦ τῆς γῆς ἐν ιβ΄ ὥραις εἰς τὸ ἄλλο δυτικὸν ἔρχεται πέρας. ἡ δὲ τοῦ οὐρανοῦ κίνησις γίνεται ἔκ

¹ ἤματα addidi: om. $MA^2Q \mid \delta\grave{e}$ $MA^2: \dot{\omega}_{\varsigma}Q \mid τ\grave{\alpha}_{\varsigma}$ $scripsi: τῆς <math>MA^2Q$ 1-2 νυχθημέρως $MA^2:$ νυχθημέρας Q.

^{3–9} MQD ΔVA lemma M: καὶ ἄλλυδις $D\Delta A$ ἄλλυδις V om. Q **4** διὰ τὸ scripsi: καὶ τούτους MQ καὶ φασι $D\Delta$ VA **5–6** ἐστὶ δὲ ... ἀστέρων MQ: ᾿Αράτω δὲ περὶ τῶν φαινομένων καὶ ἀπλανῶν ἀστέρων ἐστὶν ὁ λόγος $D\Delta VA$ **7** γὰρ an δὲ scribendum?

¹⁰⁻p. 64,2 MQD ΔVA lemma addidi: hoc scholium cum praecedenti coniunctum praebent codd. 10 καὶ delendum videtur; an ἀντὶ τοῦ? 11 καὶ ἀναφέρονται MQA: om. DΔV 12 τοῦτο QDΔVA: ταῦτα M | τὸ MQ: καὶ τὸ DΔVA 12-13 κατὰ ... ἡμέραν om. Q 14 μάλιστα QDΔVA: μᾶλλον M 15 μηδὲν (εἶναι add. A) εἰς κίνησιν οὐρανοῦ ὀξύτερον QDΔVA (post οὐρανοῦ dist. Q): μηδὲν εἶναι ὀξύτερον εἰς κίνησιν οὐρανοῦ M 16 σκόπησαι DΔ: σκοπῆσαι MQ σκόπησον VA ut vid. (evan.) | γὰρ om. Q | ὅτι MQ: πῶς DΔVA | τοῦ ἑνὸς MQ: τοῦ πρώτου VA πρώτου DΔ 17-18 εἰς ... πέρας MQA (ἄλλο A ἄλλον Asl): τῶ (ἐν τῶ V) δυτικῶ καταντᾶ πέρατι DΔV

τινων ἀναθυμιάσεων κατὰ τούς φυσικούς, αἵτινες [ἀναθυμιάσεις] δυθμῶ τινι αὐτὸν κινοῦσιν.

ΜΑ ἄλλως: οἱ μὲν δὴ ἀστέρες πολλοὶ ὄντες καὶ κατ' ἄλλους ἄλλως τόπους κατεστηριγμένοι, συμπεριφέρονται τῷ οὐρανῷ καθ' ἑκάστην ἡμέραν. ὁ δὲ νοούμενος ἄξων 5 οὐδὲ κατ' ὁλίγον κινεῖται, μένει δὲ ἀσάλευτος, ἔχων τὴν γῆν μέσην καὶ ἰσόρροπον. περὶ δὲ τὸν ἄξονα ὑπὸ τῆς Μ ἑαυτοῦ δίνης ὁ οὐρανὸς κινεῖται. τῶν δὲ [περὶ] τὸν οὐρανὸν [δν] περὶ τῷ ἄξονι περατοποιούντων πόλων δύο, ὁ μὲν εἶς ἀφανὴς διὰ παντὸς ὑπὸ τῆς γῆς ⟨ὁ⟩ καλού- 10 μενος νότιος, ὁ δὲ ἀειφανὴς ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα διὰ παντὸς ὁρώμενος, ὁ καλούμενος βόρειος. ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ βορείου πόλου "Αρκτοι κατεστηριγμέναι τὴν ἴσην πορείαν ποιοῦνται.

ἄλλως: ο ὁρανῷ ἔλκονται: ἀντὶ τοῦ ὑπὸ 15 τοῦ οὐρανοῦ, ὁμηρικῷ σχήματι· ,, Αχιλῆϊ δαμασθείς (Χ 55). ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτων τοὺς ἀστέρας κινεῖσθαι ἐν ἐπιφανεία τοῦ κόσμου, καθάπερ ἐνδεδημένους καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῷ πέρατι τοῦ κόσμου. αὕτη δὲ ἡ ὑπόνοια ἰδιωτική. κεῖνται γὰρ οἱ ἀστέρες οὐκ εἰς ἐπιφά- 20 νειαν, ἀλλ' ἐν βάθει πολλῷ τοῦ αἰθέρος, καὶ ἐν διαφόροις ὑψώμασιν ἀπὸ τῆς γῆς ἀφεστηκότες. ταύτην δὲ τὴν πρόληψιν ὁ "Αρατος ἐν ὅλη τῆ ποιήσει τετήρηκεν. λέγει οὖν ἀγ άλματα νυκτὸς ἰούσης (453) καὶ αἰὲν ἄρηρεν (22) καὶ ἐν οὐρανῷ ἐστή- 25

f 1 τινων ἀναθυμιάσεων MVA: τινος ἀναθυμιάσεως $QD\Delta$ f 1-2 ἀναθυμιάσεις delendum puto.

³⁻⁸ MA ἄλλως MA 3 καὶ M: om. Estense codicis A apographum, A ipse evan. 4 ἄλλως M: ἄλλοι Est A evan. 5 ἡμέραν M: om. A.

⁸⁻¹⁴ M περὶ et δν seclusi: τῶν δὲ περὶ τὸν οὐρανὸν οἱ περὶ τῷ ἄξονι περατοποιοῦντες πόλοι Maass 10 ὁ add. Maass: om. M 13 κατεστηριγμέναι Maass: -νοι M.

¹⁵⁻p. 65,2 Q 16 'Αχιλῆι' Hom.: -λλ Q 21 βάθει Q^{pc} : θάθει Q^{ac} | αἰθέρος Q^{pc} : ἀστέρος Q^{ac} | 24 aptior videretur esse versus laudatus, si integer esset (οὐρανῷ εὐ ἐνάρηρεν ἀγάλματα νυκτὸς ἰούσης) 25-p. 65,1 ἐστήριξεν Aratus: ἐστήρικται Q

ριξεν (10). είδέναι δὲ (δεῖ) ὅτι ἀπὸ σημείου ἐπὶ τὸ αύτὸ σημεῖον ἡμέραν ἐπιλαμβάνει.

20. — ο ὐρανῷ ἕλκονται: τί ἐστιν οὐρανός; ΜΩΡΔΥΑ

ό περιέγων τὰ πάντα πλὴν αύτοῦ.

τί ἐστιν ἄξων; διάμετρος τοῦ κόσμου εὐθεῖα, διὰ ΜΠΔΝΑ τῶν πόλων ἐπιζευγνυμένη, μέσον μὲν ἔχουσα τὴν Υῆν, τούς δὲ δύο πόλους πέρατα.

καὶ περὶ ταύτην μένουσαν ἡ σφαῖρα στρέφεται.

MA 21. — μετανίσσεται: οὐδὲ τὸ τυγὸν μετακι- s

10 νεῖται, ἀλλὰ διὰ παντὸς μένει ἀσάλευτος.

ό δὲ ἄξων οὐδὲ τὸ τυχὸν μετακινεῖται, ἀλλὰ μένει Q άσάλευτος.

22. — ἄξων αίὲν ἄρηρεν: τὸν ἄξονα συμβέ- ΜΩDΔVΑ βηκε νοεῖσθαι εὐθεῖάν τινα καὶ ἀσώματον γραμμὴν ἀπὸ 15 τοῦ βορείου πόλου μέχρι τοῦ νοτίου, καὶ διὰ μέσης πεφυχυΐαν της γης, ην συμβέβηχε κέντρον είναι τοῦ

1 δεῖ addidi | εἰδέναι κ. τ. λ. : haec adnotatio ad ἤματα (20) pertinet; verbo ήματα viginti quattuor horas ab Arato significari dicit interpres 2 ἐπιλαμβάνει Qpc: ἐπερι- Qac ut vid. 3-8 et 13sqq. = sch. Aesch. Prom. 349 (P, Dindorf p. 212), vide praef. p. XXVII.

3-4 MQDΔVA cf. infra p. 539 3-4 τί . . . αὐτοῦ (sic) Q sine lemmate post sch. 18 4 τὰ πάντα DΔV: τὰ ἄλλα πάντα MQA | αύτοῦ edd.: αὐτοῦ MQDΔVA.

5-7 MDΔVA cf. supra p. 24 6 πόλων MA: πολλῶν DΔ

πολών V | ἐπιζευγνυμένη MDΔA: -νος V | μέσον scripsi:

-σην ΜΟΔΝΑ 7 πόλους ΜΟΔΝ: πόλλους Α | πέρατα ΜΟ $\Delta A : -\tau \iota V$.

8 ΜΑ ταύτην Μ: ταῦτα Α | μένουσαν Maass: -σα ΜΑ cf. Anon. II, 1 Maass p. 129,24: εὐθεῖα νοητή, περὶ ἡν μένουσαν ὁ κόσμος στρέφεται | στρέφεται Μ: καὶ στρ- Α.

9–10 S (31^r mg. inter.) cf. supra p. 64, l. 5–6 et vide praef.

p. XIX.

11-12 Q sine lemmate post scholii 20 fragmentum; vide supra

ad l. 3 et praef. p. XIX.

13-p. 66,4 MQ (post sch. 21) D ΔVA lemma M D Δ : ἄξων αἰὲν VA om. Q 13 τὸν ἄξονα om. Q 13-14 συμβέβηκε δὲ Q | -βέβηκε νοεῖσθαι εὐθεῖάν τινα καὶ ἀσω- om. A qui exemplaris sui lineam unam praeteriit 15 τοῦ om. Q | καὶ μέχρι A | καὶ οπ. VA 16 πεφυχυίας Q | ην ad της της spectat | συμβέβηκε κέντρον είναι $MD\Delta VA$: κέν- είν- συμβ- Q κόσμου, τη ίδια φύσει, καθ' ην άμετακίνητός έστι, καὶ άσάλευτον αὐτὴν περιέχει τὴν θέσιν. τὰ δὲ πέρατα τοῦ ούρανοῦ, ὰ δὴ παρὰ τοῖς ἄκροις τοῦ ἄξονος ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν νοοῦνται, πόλοι [ταῦτα] καλοῦνται.

Ar. Lat. MQDΔVA

habet autem pondus medium totum terrae terrenum. diftotum enim per caelum seu terram aculeo suo quod in circuitu habet et dividit medi-

άτάλαντον ἁπάντη: διήκων γάρ διά παντὸς τοῦ οὐρανοῦ, εἰκότως την γην, κέντρον αὐτοῦ οδσαν, περιέχει καὶ διαιρεῖ [αὐτήν]. μέσην οὖν τὴν Υῆν 10 διαπείρει, ώσπερ τὰ πλευρὰ

1 τῆ ἰδία φύσει: de axis natura agitur, non terrae | ἀμετακίνητός ἐστι καὶ om. $\mathbf{Q}$ | καὶ $\mathbf{M}$: om. $\mathbf{D}\Delta\mathbf{V}\mathbf{A}$ 2 αὐτὴν $\mathbf{M}\Delta\mathbf{A}$: αὐτῆ DV om. Q αὐτὴν id est τὴν Υῆν; τὴν θέσιν vero aut adverbii loco usurpatur, aut delendum est; de verbi περιέχειν usu cf. infra sch. 525 | περιέχει M: ἔχει Q περιέχων $D\Delta VA$ | post θέσιν ad sch. 19 redit Q 4 ταῦτα M: om. $D\Delta VA$ fortasse

5-p. 68,13 haec tria scholia pessime translata quartum obtinent locum in prolegomenorum serie Arati qui dicitur Latini; vide praef. p. XV et J. Martin, Hist. Text. p. 140; a Maassio edita sunt (Comm. Ar. Rell. p. 145), sed primus Rehm (Berl. Phil. Woch. 1899) haec cum Graecis scholiis contulit. Latinos codices non vidimus.

5-p. 68,13 Ar. Lat. 5-7 habet ... terrenum = Ar. 22-23 (ἔχει δ' ἀτάλαντον ἁπάντη μεσσηγύς γαΐαν)

5-p. 67,7 MQD ΔVA lem $ma \, MD \, \Delta VA \, (\dot{\alpha} \tau -) : μεσσύγης$ (sic) Q 8-9 αύτοῦ οὖσαν $\mathbf{M}\mathbf{Q}$: αὐτοῦ om. $\mathbf{D}\mathbf{\Delta}$ αὐτοῦ οὖσαν οπ. VA 9 διαιρεῖ scripsi ex Ar. Lat. (dividit): διαπείρει ΜΩ DΔVΑ 10 αὐτήν seclusi, cf. Ar. Lat. μέσην MQDΔA (mediam Ar. Lat.): μέσον V 10-11 οδν ... διαπείρει om. Q 10 οδν $MD\Delta V$: δè A 11 ώσπερ τὰ πλευρὰ scripsi (cf. Ar. Lat. sicut per latera): ὥσπερ τὰ πλευρά τοίνυν Μ τά πλ- τοίνυν $\dot{\mathbf{D}}\Delta\mathbf{V}\mathbf{A}$ τὰ γὰρ πλ $-\mathbf{Q}$

MQDΔKVA

am quoniam terram pertundit sicut per latera axis terrae aequaliter illam habet et ab eo ponde-5 ratam ubique. aequalem enim ex utraque parte illam facit ipse medio constans et in duo eam dividens.

aut imponderatam ubique aequalem et similem. et ipsa enim est in modum sphaerae seu et caelum ita et terra
 sicuti primis quidem facta aequam eam caelum stellantia

1-2 pertundit = διαπείρει.

[τὰ παρ' ἐκάτερα] τοῦ ἄξονος τῆς γῆς ἴσην αὐτὴν ἔχει καὶ ὑπ' αὐτοῦ ταλαντευομένην. ἴσην γὰρ αὐτὴν ἐξ ἐκατέρου μέρους ποιεῖ αὐτὸς μέσος ὢν καὶ εἰς δύο αὐτὴν διαιρῶν.

⟨ή⟩ ἀτάλαντον άπάντη: ἴσην καὶ ὁμοίαν.
καὶ αὐτὴ γὰρ σφαιροειδὴς
⟨ώς⟩ καὶ ὁ οὐρανός. Ἡσίοδος: ,,γαῖα δέ τοι πρῶτον
μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῆ /
οὐρανὸν ἀστερόεντα".

1 τὰ παρ' ἑκάτερα ut glossam seclusi (cf. Ar. Lat.): praebent $MQD\Delta VA$ (τοῦ παρ' . . .) τὰ πλευρὰ eae lineae rectae sunt quae terrae polos cum aequatore coniungunt 2 τῆς γῆς MQA (cf. Ar. Lat.): om. $D\Delta$ V 4-6 ἰσην . . . ὢν $MD\Delta$ VA (ἰων): ἴσην ποιεῖ ἐξ ἑκατέρου μέρους μέσος αὐτὸς Ϫν Q 7 διαιρῶν $MQD\Delta V$ (dividens Ar. Lat.): τέμνει A.

10-16 MQDΔKVA 10 η addidi ex Ar. Lat. | lemma MD ΔKVA: om. Q 11 ίσην QDΔ VA: την ίσην MK 13 ὡς addidi ex Ar. Lat. 13-14 'Ησίοδος QDΔV: ἡισίοδος Μκαὶ ἡσ- KA 14 τοι MDΔΚ VA: τὸ Q 15 μὲν om. QK | γείνατο K | ίση K 16 ἀστερόεντα QΔ KVA: ἀστερόντα MD ut vid.

ut iam per omnia vel et per circuitum simili modo

Ar. Lat.

pondere aequalem per MQDAKVA spatium sicut semispheriis quantum enim a terra habet altitudinem hoc semispherium tantum habet quod subtus terra longitudinem aliud semispherium. ipsa enim in medio iacet duobus semispheriis.

ἢ ἀτάλαντον, ἴσην κατά διάστημα ώς πρός τὰ δύο ἡμισφαίρια. ὅσον γάρ ύπὲρ γῆς ἔχει ὕψος τοῦτο τὸ ἡμισφαίριον, τοσοῦτον ἔχει τὸ ὑπὸ γῆν μῆχος ἄλλο ἡμισφαίριον. 10 αὐτὴ γὰρ ἐν μέσω τῶν δύο ήμισφαιρίων κεῖται.

 $MQD\Delta VA$

23. — περί δ'ο ύρανός: πολλή καὶ διάφορος ἐνταῦθα ζήτησις περί τὴν γραφὴν ἐγένετο τοῖς μαθηματικοῖς καὶ 15 γραμματικοῖς. οἱ μὲν γὰρ γραμματικοὶ ἀγνοήσαντες εἶπον. ,,περιάγει ὁ οὐρανὸς τὸν ἄξονα". ἔστι δὲ τοῦτο τῶν άτοπωτάτων. εί γὰρ ἀκίνητον αὐτὸν ἀπεδώκαμεν, [καί] αὐτοῦ τοῦ ᾿Αράτου ἄντικρυς εἰπόντος (21-22) ἀλλὰ μάλ' αὔτως / ἄξων αἰὲν ἄρηρεν, πῶς αὐτόν φασι 20

1-3 sic pergit Hesiodi versus: ίνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι (vel πᾶσαν ἐέργοι).

4-12 MQD ΔKVA 4 ίσην V: τὴν ἴσην $MQD\Delta KA$ 5 διάστημα DΔV: τὸ διάστ-ΜQΚΑ | πρδς ΜΚVΑ: τδ πρός $\mathbf{Q} \, \mathbf{D} \, \mathbf{\Delta}$ 6-8 δσον ήμισφαίριον scripsi ex Ar. $Lat.\colon$ ὄσον γὰρ ἀπὸ τοῦ περὶ αύτὸ (αὐτὸν QDΔVA ὑπέρ αὐτὴν Κ) τὸ ὕψος ἡμισφαιρίου MQDΔKVA 9 ἔχει scripsi ex Ar. Lat.: ἐπὶ MQDΔ KVA 10 αλλο om. Q.

14-p. 69,6 MQD ΔVA lemma D ΔVA: οὐρανὸν ἀγινεῖ M om. Q οὐρανὸς legit et defendit interpres 15 τοῖς A (coniectura): $om.\ \mathbf{MQD\Delta V}$ 15–16 μαθηματικοῦ καὶ γραμματικοῦ $\mathbf{V}$ 16 γὰρ om. VA | ἀγνοήσαντες $\dot{M}D\dot{\Delta}VA$: ἀγνοή-om. $\dot{Q}$ spatio vacuo relicto 17 ὁ οὐρανὸς $\dot{M}QD\dot{\Delta}$: οὖν εἰς $\dot{V}$ οὖν ὁ οὐρανὸς $\dot{A}$ 18 καὶ seclusi 20 ἄρηρεν $QD\Delta$: -ρε MVA 20-ρ. 69.1 αὐτόν φασι περιάγεσθαι scripsi: αὐτόν φασιν περιάγεσ $\bar{\theta}$ αι αὐτόν φασιν Q αύτοι (ούτοι Maass) περιάγεσθαι αύτόν φασιν MDΔVA

περιάγεσθαι; άλλ'οί μὲν μαθηματικοὶ τὸ αυτὸν δασύνουσιν, ἴν ἢ ἑαυτόν. ὁ δὲ λόγος: ,,περὶ δὲ τὸν ἄξονα ἄγει καὶ στρέφει ὁ οὐρανὸς ἑαυτόν". δύναται δὲ καὶ οὕτως ψιλουμένου τοῦ αυτόν, ἵν'ἢ ὡς πρὸς τὰ προειρημένα: 5 ,,περὶ δὲ τὸν ἄξονα αὐτόν πάντα τὰ ἄστρα ὁ οὐρανὸς ἀγινεῖ (ὡς τὸ προειρημένον) καὶ περιφέρει."

άλλως: περιάγει, φησίν, ὁ ἄξων τὸν οὐρανόν. οὐκ οὕτως MAS δὲ ἔχει. ὁ γὰρ οὐρανὸς ἀφ' ἑαυτοῦ στρέφεται. ὥσπερ δὲ λέγομεν ὅτι ὁ χρόνος πάντα φέρει, καὶ τοὺς ὁδοιπόρους ἡ 10 ὁδός, οὕτω καὶ ὁ ἄξων τὸν οὐρανόν.

24. — καί μιν πειραίνουσι: ἀντὶ τοῦ περα- MQDΔVUA τοῦσι. τὰ γὰρ τοῦ ἄξονος πέρατα δύο εἰσὶ πόλοι, οὓς καὶ αὐτὸς ἐπάγει.

τοῦ δὲ ἄξονος τὰ πέρατα πόλοι εἰσὶν εἰρημένοι. περὶ γὰρ
15 αὐτοὺς πολεῖται ὁ οὐρανὸς καὶ στρέφεται. γραμμὴ δέ ἐστιν
εὐθεῖα [ἡ] ἀπὸ σημείου ἀρξαμένη <καὶ εἰς σημεῖον λήγου-

¹ οἱ μὲν οἱ μαθ- Q | μαθητικοὶ VA | αυτὸν Maass: αύτὸν $MQ\Delta V$ αὐτὸν D αὐτὸ A 2 τὸ ἐαυτὸν M | περὶ $MD\Delta VA$: παρὰ Q | τὸν om. Q 2-5 ἄγει . . . ἄξονα om. A 3 ὁ οὐρ- ἑαυτὸν $MQD\Delta$: ἐαυτὸν ὁ οὐρ- V: οὕτω D 4 αυτόν Maass: αὐτὸν $MQD\Delta V$ | ὡς πρὸς τὰ προειρημένα M: ὡς πρὸς τὰ εἰρημένα $D\Delta V$ $D\Delta V$ 0 $D\Delta V$ 0 $D\Delta V$ 0 $D\Delta V$ 0 ΔV 0

^{7–10} MAS (31^r mg. inter.) ἄλλως M in mg.: om. AS 7 in initio add. ἀντὶ τοῦ M 7–8 οὐχ . . . ἔχει om. S 8 γὰρ MA: δὲ S | στρέφεται MA: φέρεται S 9–10 καὶ . . . ὁδός om. S 10 οὕτω καὶ S: οὕτω MA | οὐρανὸν S: οὐρανὸν φέρει MA.

¹¹⁻p. 70,4 MQD ΔV UA in U haec tantum leguntur: ||||| τοῦ περατοῦσι· εἰρημένοι (?) πόλοι περὶ γὰρ αὐτοὺς (?) πολεῖται καὶ ||||||| οὐρανὸν περιφερ ||||||||: - transit deinde ad Callistus fabulam (sch. 27) | lemma MD ΔVA: πειραίνουσι Q U mutil. 12 δύο codd.: οἱ δύο Maass fortasse recte | post πόλοι dist. MD: post δύο Δ post εἰσι V non dist. A 12-14 εἰσὶ . . . πέρατα om. Q 14-15 περὶ . . . στρέφεται MQ: περὶ γὰρ αὐτὸν ὁ οὐρανὸς στρέφεται (στρέφει VA) DΔVA 16 ἡ seclusi | σημείου MDΔ: τινος σημείου Q ἀσημασίας V σημασίας A | καὶ . . . λήγουσα addidi praeeunte Est (unde Ald)

σα,> ώς ἔστι τὸ ὑποκείμενον. ἀπὸ γάρ τινος ἀρχῆς ἐποιήσαμεν τὴν γραμμὴν καὶ εἰς τι τέλος ἐλήξαμεν. ἡ δὲ εὐθεῖα γραμμὴ τοῦ ἄξονος τοὺς δύο πόλους ἔχει [τοὺς] ἀπὸ σημείου εἰς σημεῖον.

MQDΔVA

25. — ἀλλ' ὁ μὲν ο ἀκ ἐπίοπτος: οὐκ ἐσα- 5 φήνισεν ὁποῖον λέγει, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐπιφερομένου ἐσήμανε [τὸ ποῖον λέγει], δηλονότι τὸν νότιον. ζητητέον δὲ τί δήποτε τὴν ἀρχὴν ἐθέλων ποιήσασθαι πρῶτον τοῦ νοτίου ἐμνήσθη. καί φαμεν ὅτι ἤμελλε διατρίψαι ἐν τῷ βορείω πόλω, καὶ διὰ τοῦτο τὸν νότιον προέταξε τοῦ βορείου. 10

ΜΩDΔVΑ

26. — ύψό θεν ώχεανοῖο: ἀντὶ τοῦ ἀκεανοῦ. ὑψηλότερος γάρ ἐστι καὶ ἀειφανής, οὐδέποτε δυόμενος. καὶ "Ομηρος περὶ τῆς "Αρκτου, ἤτις ἐστὶν ἐν τούτω: ,,οἴη δ'ἄμμορός ἐστι λοετρῶν ἀκεανοῖο" (Σ 489, ε 275). μόνη γὰρ οὐ δύεται, τῶν ἄλλων δυομένων <ἢ ὅλων> ἢ 15 ἀπὸ μέρους τινός, ὡς ὁ Κηφεὺς ἀπὸ ἄκρας κεφαλῆς.

ἄ λ λ ω ς : ἀκεανὸν λέγει ὁ "Αρατος τὸν ὁρίζοντα. ποιη-

¹ ἔστι ante τὸ ὑπ- $D\Delta VA$: post ὑπ- Q om. M figuram in infima archetypi pagina appictam fuisse intellexit Maass | ἀπὸ γάρ τινος om. Q | ἀρχης $MD\Delta VQ^{pc}$: μαχης Q^{ac} ut vid. ἀρχην A 2 γραμμην $MQD\Delta$: ἀρχην γραμμην VA | ή δὲ QD ΔVA : ή μὲν M 2 τοὑς seclusi.

⁵⁻¹⁰ MQD ΔVA lemma MD Δ A: ἀλλ' ὁ μὲν Q 5-6 ἐσαφήνισεν ὁποῖον DΔVA: ἐσαφήνισε ποῖον M -σε τὸ ποῖον Q 6-7 ἐσήμανε (ἐδήλωσε A) ... νότιον MA: καὶ τοῦτο (-τον DΔ) ἐδήλωσε, δηλονότι τὸν (τὸ V) νότιον DΔV δηλοῖ ὅτι τὸν νότον (sic) λέγει Q τὸ ποῖον λέγει seclusi 7 post ζητητέον dist. et δὲ om. V 8-9 νοτίου MD Δ : νότον QVA 9 ήμελλε MQ: ἔμ- D Δ VA | διατρίψαι MD Δ A: διὰ (in extrema linea) διατρίψαι Q διατρίψειν VAsl 10 τὸν MD Δ VA: τὸ Q | transeunt VA ad sch. 19 supra p. 62, l. 5.

^{11–16} MQD ΔVA lemma $D\Delta \hat{A}$: ὑψόθεν ἐκ βορέαο Μ ὑψόθεν τοῦ ἀκεανοῦ Q om. V 11 ἀντὶ τοῦ ἀκεανοῦ $MD\Delta$: om. QVA 12 ὑψηλότερος $MD\Delta VA$: -τερον Q | post οὐδέποτε add. δὲ Q 14 ἄμμορος $MD\Delta VA$: ἄμοιρος Q 15 μόνη $MQD\Delta A$: μόνον Q δύεται QA: δύνει QA: QA:

¹⁷⁻p. 71,9 MA 17-p. 71,1 ποιητικῶς M: -κὸς A

τικῶς δὲ <ἀκεανός> ἐστιν ὁ ὁρίζων, μεθ' δν οὐδὲν ἔτι ἐστίν, ἐπειδὴ ἡ ἐκτὸς θάλασσα καὶ μεγάλη ἀκεανὸς καλεῖται, παρ'ὅσον ἀκέως ῥεῖ. κύκλῳ μὲν γὰρ τὴν καθ' ἡμᾶς περίκειται οἰκουμένην, ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ εἰς αὐτὸν αἵ τε δύσεις καὶ ἀνατολαὶ γίνονται, καθάπερ καὶ "Ομηρος πολλαχοῦ εἴρηκεν. παρηκολούθηκε δὲ αὐτῷ <ἀκεανὸν> εἰπόντι τὸν ὁρίζοντα. δημιουργῷ γὰρ τῷ Ἡφαίστῳ χρησάμενος τῆς ᾿Αχίλλεως ἀσπίδος, ἡν ὑπέθετο κόσμου μίμημα, τελευταῖον τὸν ἀκεανὸν ἐποίησεν.

Ο ὁ δὲ Ἡρόδοτος (II,23; IV,36) οὐ παραδέχεται τὸν ὡκεα- ΜΩDΔVA νὸν τὸ σύμπαν, λέγων πλάσμα τι εἶναι ποιητικόν. ᾿Ατ-λαντικὸν δὲ αὐτὸ πέλαγος . . .

ώκεανὸν λέγει τὸν ὁρίζοντα ἀπὸ τοῦ ἀκέως πάντα τὰ Q ἄστρα καὶ ἀνατέλλειν καὶ δύνειν. πρότερος δὲ "Ομηρος 15 ἀκεανὸν τὸν ὁρίζοντα προσηγόρευσε λέγων ἐπὶ μὲν τῆς ἀνατολῆς ,,' Ηὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' 'Ωκεανοῖο ῥοάων / ἄρνυθ'" (Τ 1), ἐπὶ δὲ τῆς δύσεως ,,ἐν δ' ἔπεσ' 'Ωκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο" (Θ 485).

26-27. - δύω δέ μιν άμφὶς ἔχουσαι: τὸν βόρειον ΜΩDΔVA 20 πόλον.

¹ ἀκεανὸς addidi salva codicum interpunctione: post ποιητικῶς dist. atque ἔστι δὲ scripsit Maass | ἔτι M: om. A 2 ἡ M: om. A 3 κύκλω M: κύκλος A | ἡμᾶς A: ἡμας M 4 αὐτοῦ M: αὐτῶν A | τε M: τὰς A 5 καθάπερ καὶ M: om. A 6 ἀκεανὸν hic addidi: post εἰπόντι iam Est e coniectura B τῆς M: τὴν τοῦ A | ἀσπίδος M: ἀσπίδα A.

¹⁰⁻¹² ΜQDΔVΑ 10 'Ηρώδ- Q 11 λέγων Μ $QD\Delta V$: δὲ λέγει $A \mid \pi$ λάσμα τι εἶναι $D\Delta V$: τί (sic) πλάσμα εἶναι M πλάσμα εἶναι A εἶναι τι πλάσμα $Q \mid \pi$ οιητικόν Μ $QD\Delta A$: -κων V 12 post πέλαγος add. καλεῖ Est e coniectura λέγει Maass ef. Hdt. I 202 ($\mathring{\eta}$ ἔξω στηλέων θάλασσα $\mathring{\eta}$ 'Ατλαντὶς καλεομένη).

^{13–18} Q 16 ἀνατολῆς scripsi: ἀνατολικῆς Q 17 ώρνυθ' Homeri codd.: ώρνυθες Q | ἐν Homeri codd.: ἀν Q.

¹⁹⁻p. 72,7 MQD ΔVA lemma M: ἄρκτοι ἄμα D ΔV δύο δέ μιν άμφις ἔχουσι A om. Q 19 20 τὸν ... πόλον MQ: περὶ τὸν β-πόλον (sine interpunctione post πόλον) D ΔV τὸν β- πόλον δηλονότι A

"Αρκτοι ἄμα τρογόωσιν ἀντὶ τοῦ ἄμα τρέγουσι. διὰ τοῦτο γὰρ ἄμαξαι ὡνομάσθησαν. διτταὶ γάρ εἰσιν, ὧν τὴν μέν μείζονα Ναύπλιος εὖρε, τὴν δ'ἐλάττονα Θαλῆς ὁ σοφός. λέγει δὲ τὴν ἐλάττονα εἰκόνα εἶναι κυνός, ἥτις ἦν Καλλιστούς, ότι συγχυνηγός ην τη 'Αρτέμιδι. ἀποθανούσης δὲ αὐτῆς ἀπέθανε. τὸ δὲ ὄνομα ἔγει διὰ τὸ οὐρὰν χυνὸς ἔγειν.

MUA

27. - "Αρκτοι: τὴν μίαν τούτων τὴν μεγάλην, ἢν μετ' ολίγον ονομάζει Έλίκην. 'Ησίοδος (fr. 163 Merkelbach-West) δέ φησι Λυκάονος θυγατέρα είναι, καὶ ἐν 10 'Αρκαδία κατοικοῦσαν έλέσθαι μετὰ 'Αρτέμιδος τὴν περὶ

1 post τρογόωσιν add. Α περί τον βόρειον πόλον άρκτοι άμα τροχόωσι (cf. DΔV) | άμα τρέχουσι MQVA: τρέχουσιν άμα $D\Delta$ 1–2 διὰ τοῦτο γὰρ MQ: διὰ γὰρ τοῦτο $D\Delta VA$ 2 καὶ ante ἄμαξαι add. $M \mid post$ ἀνομάσθησαν inserit p. 76, ll. 7–9 $Q \mid γὰρ$ $MD\Delta VA$: δὲ Q 3 μείζονα MQ: πρώτην $D\Delta VA \mid τὴν$ δ' (δὲ Q) ἐλάττονα MQ: τὴν δὲ δευτέραν τὴν ἐλάσσονα $\mathbf{D}\Delta\mathbf{V}\mathbf{A}\mid\Theta$ αλῆς $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{D}\Delta$: θάλης $\mathbf{V}$ θαλάσσης $\mathbf{A}$ post σοφός praebet Q p. 73, ll. 20 sqq. (Ursae maioris fabulam) | λέγει δὲ τὴν ἐλάττονα $\mathbf{MD} \widehat{\Delta} \mathbf{VA}$: φασὶ δὲ καὶ περὶ αὐτής Q $\mid$ εἰκόνα εἶναι κυνός $QD\Delta V$: κυνός εἰκόνα εἶναι M είκονα κυνός είναι A | quis λέγει ? «scil. aut is quem exscribo aut certus quidam scriptor, cuius nomen excidit. Maass; an Eratosthenes? sed fortasse λέγουσι scribendum est codd.: ὅτε Maass nescio quo ex fonte | συγκυνηγός ήν MQA: συγκοινωνὸς ήν τῆς θηρείας $D\Delta V$ 6 ante ἀπέθανε add. καὶ αὐτή $Q\mid$ οὐρὰν MQVA: τὴν οὐρὰν $D\Delta$ 7 transit Aad p. 76, l. 7.

8-p. 73, 19 MUA hanc Ursae maioris fabulam diversis e fontibus hauserunt et scholiis admiscuerunt M (unde U A) et librarii qui codicum QS exemplaria scripserunt. nunc eam fabulam talem edendam esse censui, qualis in codice quoque prostat, nulla emendatione adhibita; veram editionem eius aliquando fortasse curabo, in qua cetera testimonia, Planudeam Epitomen, Hyginum, Scholia in Germanici Aratea, Aratum denique qui dicitur Latinum adhibebo; interpunctionem codicum servavi, nisi quod commatibus nonnumquam puncta commutavi | in mg. περί ἄρκτων Μ | lemma ἄρκτοι Μ: περί ἄρκτων Α om. U spatio vacuo relicto 10 θυγατέρα MA: θυγατήρ U

τούς θήρας άγωγην έν τοῖς όρεσι ποιεῖσθαι. φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς ἐμμεῖναι ἐν τοῖς πρότερον λέγουσι τῆ ᾿Αρτέμιδι τὸ σύμπτωμα. ήδη δὲ ἐπίτοκον οὖσαν ὀφθῆναι ύπ' αὐτῆς λουομένην, ἐφ' ῷ ὀργισθεῖσαν τὴν "Αρτεμιν 5 θηριῶσαι αὐτήν. καὶ οὕτως τεκεῖν ἄρκτον οὖσαν τὸν κληθέντα 'Αρκάδα. οὖσαν δὲ ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ύπὸ αἰπόλων τινῶν, καὶ παραδοθῆναι Λυκάονι μετὰ τοῦ βρέφους, μετά χρόνον δέ τινα δόξαι είσελθεῖν είς τὸ Λύγκαιον, ὅ ἐστι τοῦ Διὸς λεγόμενον ἄβατον, ἀγνοήσα-10 σαν τὸν νόμον ὑπὸ τοῦ ἰδίου υίοῦ διωκομένην, καὶ αὐτῶν τῶν ᾿Αρκάδων ἀναιρεῖσθαι μελλόντων, διὰ τὸν είρημένον νόμον, ὁ Ζεύς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτῆς ἐξείλετο, καὶ ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὴν ἔθηκεν, "Αρκτον δὲ αὐτὴν ώνόμασε διὰ τὸ πτῶμα. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς 15 έπτὰ ἀμυδρούς, ἐφ' ἐκατέρων τῶν νώτων δύο, ἐπὶ τούς ώμοπλάτας α΄, ἐπὶ τούς ἔμπροσθε πόδας δύο, ἐπ' ἄκρον της ράγεως ένα λαμπρόν, ἐπὶ δὲ τοῦ ὀπισθίου σκέλους δύο, ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν β', ἐπὶ τῆς κέρκου τρεῖς. οί πάντες κδ'.

20 καὶ περὶ τῆς μείζονος 'Ησίοδος λέγει· Καλλιστὼ Q Λυκάονος θυγατέρα, ἐν 'Αρκαδία δὲ κατοικοῦσαν ἑλέσθαι μετὰ τῆς 'Αρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν τοῖς ὅρεσι ποιεῖσθαι. φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς μὴ δηλῶσαι

20-p. 74,10 Q (post σοφός supra p. 72, l. 4)

¹ τοὺς θῆρας M: τὰς θη|||| U τῆς θήρας A 2 ἐμμεῖναι ... οὖσαν M: ἐμμεῖναι ἐν τοῖς πρότερον μὴ ἀγγείλαι τὸ σύμπτωμα τῆ ἀρ||||| U (quae sequuntur usque ad ὀργισθεῖσαν τὴν l. 4 vix leguntur) καὶ ήδη μέλλουσαν τεκεῖν A 9 λύγκαιον MA: λυκίον U ut vid. 10 διωκομένην MA: διωκομένην δὲ U 10–11 καὶ ... μελλόντων MA: καὶ μέλλουσαν ὑπὸ τῶν ᾿Αρκάδων ἀναιρεῖσθαι U 11–12 διὰ ... νόμον οπ. U | εἰρημένον νόμων MA^{pc} : εἰρημένων νόμων A^{ac} 14 πτῶμα M: σύμπτωμα UA 14–19 ἔχει ... κδ΄ οπ. U 15 νώτων MA: immo ὤτων (ὧτίων Catast., aures Ar. Lat.) | δύο M: ζ. δύο A qui sic pergit semper ante numerum interpungens 16 τοὺς ... πόδας M: τοῖς ... ποσὶ A | ἄκρον M: ἄκρων A 17 δὲ M: οπ. A 18 δύο M: ζ΄ A | τρεῖς M: οπ. A

τῆ 'Αρτέμιδι τὸ σύμπτωμα. ήδη δὲ ἐπί[..]μον οὖσαν ὀφθήναι ὑπ' αὐτῆς λουομένης. ἐφ' ῷ ὀργισθεῖσαν τὴν "Αρτεμιν θηριῶσαι αὐτὴν καὶ οὕτω τεκεῖν ἄρκτον οὖσαν τὸν κληθέντα 'Αρκάδιον. μετὰ χρόνον δέ τινα δόξαι εἰς τὸ Λύκαιον εἰσελθεῖν τὸ τοῦ Διὸς ἄβατον ἀγνοή(σα)σαν τὸν νόμον ἐκδιωκομένην ὑπὸ τοῦ ἰδίου υἱοῦ. ἀμφοτέρων δὲ ὑπὸ τῶν 'Αρκάδων ἀναιρεῖσθαι μελλόντων ὁ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν ἐξείλετο αὐτούς, καὶ ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν, "Αρκτον δὲ αὐτὴν ὡνόμασεν, διὰ τὸ σύμπτωμα.

ή δὲ μίκρὰ "Αρκτος ὑπὸ τῶν πλείστων Φοινίκη λέ-

10

τὴν μείζονα "Αρκτον Ἡσίοδος εἴρηκεν, Λυκάονος εἶναι θυγατέρα ἐν 'Αρκαδία δὲ κατοικοῦσαν ἑλέσθαι μετὰ 'Αρτέμιδος τὴν θήραν ἐν τοῖς ὅρεσι ποιεῖσθαι. φθαρεῖσαν 15 δὲ ὑπὸ τοῦ Διὸς πρότερον λέγουσι τῆ 'Αρτέμιδι λέγουσι τὸ σύμπτωμα. ἡ δὲ ἐπὶ τόκον οὖσαν ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς λουόμενον. ἐφ' ὡ ὀργισθεῖσαν τὴν θεὸν θηριῶσαι αὐτήν, καὶ οὕτως τεκεῖν ἄρκτον καὶ κληθῆναι 'Αρκάδιν. τὸν γὰρ Δία φασὶν 'Αρτέμιδι ὁμοιωθέντα ἐλθεῖν εἰς τὸ ὅρος, 20 καὶ συγκυνηγετοῦσαν ὀφθῆναι αὐτῶ. μετὰ δὲ τὸν χρόνον τῆς γαστρὸς μετεώρου γενομένου μηδὲν αἴτιον τοῦ συμπτώματος πλὴν "Αρτεμιν. ἐφ' ὡ ὀργισθεῖσαν τὴν θεὸν θηριῶσαι αὐτήν. μετὰ δὲ χρόνον τινὰ ἔδοξεν εἰσελθεῖν εἰς τὴν τοῦ Διὸς αὐλήν, ἐκδιωκομένους δὲ ὑπὸ τοῦ 25 Διὸς καὶ ὑπὸ τῶν 'Αρκάδων μελλόντων ἀναιρεῖσθαι διὰ

1 duarum litterarum spatium vacuum relictum Q 6 ἀγνοήσαν Q ut vid.

¹¹⁻¹² Q Ursae minoris fabulae initium; cf. infra sch. 39

¹³⁻p.75,6 S (30°, 32-31°, 16) 19-24 τὸν γὰρ Δία ... θηριῶσαι αὐτήν: hanc fabulam ab Amphide comico fictam (vide infra codicem Q p. 90, ll. 13-18) Latinorum scriptorum (Hyg. II, 1; Arat. Lat.; Schol. Germ.) testimonio in Catasterismis quondam fuisse docebamur; sed Graeca testimonia, quae nunc affero duo, adhuc deerant

τὸν προειρημένον νόμον, ὁ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν ἐξείλετο αὐτοὺς καὶ ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν "Αρκτον ὀνομάσας διὰ τὸ σύμπτωμα. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. ζ'. ἀμαυροὺς ἐφ' ἑκατέρων τῶν νώτων β' ὁ ὁ ἀμοπλάτης εἶς, (....) λαμπρὸν α΄, ἐπὶ ποδὸς ὀπισθίου β'. κέρκου, τρεῖς.

οὐ χρὴ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ τινὰ οἴεσθαι ἄρκτους ἢ MUAS άμάξας, ἀλλὰ πέντε τὰς αἰτίας εὐλόγως τῆς ἀστροθεσίας τίθενται. ἢ γὰρ καθ' ὁμοίωσιν τοὕνομα τῷ ἄστρῳ, 10 ὥσπερ ὁ Σκορπίος, ἢ κατὰ πάθος, ὡς ὁ Κύων (δοκοῦσι γὰρ ἐπὶ τῆ ἀνατολῆ τοῦ Κυνὸς λυττᾶν οἱ χερσαῖοι κύνες ὡς ἐπὶ πλήθους), ἢ μυθικῶς, ὡς ἡ μεταβληθεῖσα Καλλιστὼ εἰς ἄρκτον, ἢ κατὰ τιμήν, ὡς οἱ Διόσκουροι Δίδυμοι, ἢ διορισμοῦ καὶ διδασκαλίας χάριν, ὡς τὰ 15 πολλὰ τῶν ζῳδίων. αἱ τοίνυν "Αρκτοι "Αμαξαι μὲν καθ' ὁμοιότητα, "Αρκτοι δὲ μυθικῶς.

3-6 stellarum catalogus corruptus
 3 ώμοπλάτης scripsi:
 ώμοπλά S
 5 lacunam indicavi.

^{7–16} MUAS $(32^r, 4–8)$ cf. anonymum excerptum a Maassio editum (Comm. Ar. Rell. p. LXIX) e codice Cantabrigiensi Ll 4 12 (f. 87°, ll. 23-27) quem ipse inspexi : ἔθεντο δ' οδν τὰς προσηγορίας δι' αἰτίας εὐλόγους πέντε καθ' ὁμοίωσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ Σκορπίου, ἢ κατὰ πάθος, ὡς ἐπὶ τοῦ Κυνὸς (δοκοῦσι γὰρ ἐπὶ τῆ τούτου ἀνατολῆ λυττᾶν οἱ χερσαῖοι κύνες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον), κατὰ τιμήν, ὧς ἐπὶ τῶν Διοσκούρων, καὶ μυθικῶς, ώς ἐπὶ τῆς μεταβληθείσης Καλλιστοῦς εἰς ἄρκτον, ἡ διορισμοῦ και διδασκαλίας χάριν, ὡς τὰ τῶν ζωδίων πλεῖστα 7 ἐν τῶι οὐρανῶι τινὰ οἴεσθαι ΜΑ: τινα ἐν τῶ οὐρανῶ οἴεσθαι U οἰεσθαι ἐν τῷ οὐρανῷ S | post ἄρκτους add. εἶναι S | ἢ MS: καὶ U ut vid. A 8 πέντε om. S | τὰς MS: om. A U mutil. | ante εὐλόγως add. ας M | εὐλόγως MA: -γους S (cf. Cant) fort. recte U mutil. 8-9 της άστρ- τίθ- MU: τίθ- της άστρ- AS 9 τῶι ἄστρωι MUA: τοῦ ἄστρου S 10 post δοκοῦσι U tam mutilus est, ut nihil discerni possit 11 ἐπὶ om. S | χύνες AS: χῦνες M 12–15 ὡς ἐπὶ . . . ζωδίων om. S 12 ὡς ἐπὶ πλήθους om. A | πλήθους M: πλεῖστον Cant et codicis M apographa Vat. 1307 Casanatensis 356 (C) sic Maass fort. recte 15 post τοίνυν ἄρκτοι add. άματροχόωσι καὶ (v. 27) S.

 $MQD\Delta VA$

Par. δεῖ γινώσκειν ὡς κατὰ πέντε αἰτίας ἡ ἀστροθεσία γέγονεν: ἢ καθ' ὁμοίωσιν ὥσπερ ὁ Σκορπίος, ἢ κατὰ πάθος ὡς ὁ Κύων, ἢ μυθικῶς ὡς ἡ μεταβληθεῖσα Καλλιστὼ εἰς ἄρκτον, ἢ κατὰ τιμὴν ὡς Διόσκουροι οἱ Δίδυμοι, ἢ διορισμοῦ καὶ διδασκαλίας χάριν, ὡς τὰ πολλὰ τῶν ζωδίων.

ΜΟυΑ ἄμα τροχόωσιν: ἀλλήλαις ἐπιφέρονται. καὶ γὰρ ἐπιεικῶς ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀκολουθοῦσιν ἀλλήλαις αἱ ἄμαξαι, ἴσω τάχει τῶν βοῶν χρωμένων ἐν τῆ πορεία. διαγράφεται δὲ ἐν ἑκατέρα πλινθίον τι καὶ ὁ ῥυμός 10 οἱ μὲν τέσσαρες ἐν τῷ σώματι πλινθίον, ῥυμὸς δὲ ἡ οὐρά "Ομπορς "Αρκτον κυρίως "Αμαξαν δὲ κατ' ἐπί-

οὐρά. "Ομηρος "Αρκτον κυρίως, "Αμαξαν δὲ κατ' ἐπίκλησιν.

τὸ δὴ καλέονται "Αμαξαι: διὰ τοῦτο,

1-6 Par. suppl. gr. 607a (83°, 10 sqq.) 5 Δίδοιμοι Par | cf. Ar. Lat. (Maass, Comm. Ar. Rell. p. 258 et J. Martin, Hist. Text. p. 141) tamen etsi figuras compositas vides hominum transfiguratas non aestimandum est quod in veritate, sed historiae causa stellas tibi demonstrans ad significandam rationem earum, et quaedam apertius declarantur (interversus 372 et 381).

⁷⁻¹³ MQU (valde mutil.) A in Q haec adnotatio (post πορεία l. 9 interrupta) in sch. 26-27 inter verba ἀνομάσθησαν et διτταὶ (supra p. 72, l. 2) inserta est; eam enim alio ex fonte haustam M et Q alio loco descripserunt; in U eodem loco eam habemus atque in M, in A ante Callistus fabulam (supra p. 72, l. 8) | lemma M (άματρ-): καὶ ὅτι ἄμα τροχόωσιν Q om. A U mutil. 7 ἐπιφέρονται MQ: -φύονται A U mutil. | ante καὶ γὰρ lemma τὸ δὴ καλέονται ἄμαξαι add. A 7-8 καὶ γὰρ lemma τὸ δὴ καλέονται ἄμαξαι add. A 7-8 καὶ γὰρ MA: ὅτι καὶ Q 8 ἐπιεικῶς MA: om. Q | ἀκολ- ἀλλ- τέρα M: ἐκατέρω A | ῥυμὸς MPc A: ῥυγμὸς Mac 11 οἱ μὲν . . πλινθίον om. A 12 ὅμηρος M: ὁ μὲν A | ἄρκτον M: ἄρκτῖ A 12-13 cf. Σ 487 (= ε 273) "Αρκτον θ' ἢν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν.

¹⁴⁻p. 77,4 M Q D Δ VA S (32^r,2-4) (om. U ut vid.) lemma M: τὸ δὴ καλέονται $D\Delta$ VA τὸ δὴ S καλοῦνται δὲ ἄμαξαι Q 14 διὰ τοῦτο . . . ἔσχον $MD\Delta$ VA: διὸ δὴ ἄμαξαι τὴν ὀνομασίαν ἔσχον, ἢ διὰ τὸ τρέχειν αἱ ἄμαξαι S omnia om. Q

φησί, διὰ τὸ τρέχειν ὡς ἄμαξαι, ταύτην τὴν ὀνομασίαν ἔσχον, ἢ διὰ τὸ ἔχειν σχῆμα άμάξης τῶν τεσσάρων ἀστέρων ἀντὶ τροχῶν παραλαμβανομένων, τῶν δὲ τριῶν τῆς οὐρᾶς ἀντὶ ῥυμοῦ.

5 "Αμαξαι λέγονται παρὰ τὸ ὁμοῦ ἐν τῷ ἄξονι εἰλεῖσθαι. 8 ἄ λ λ ω ς. "Α μ α ξ α ι: διὰ τὸ ἄμα ἐν τῷ ἄξονι ΜΩΡΔΥΠΑ καὶ τῆ τούτου ἀρχῆ εἶναι. ἢ ὅπερ ἐπὶ τῆς μιᾶς λέγεται, τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν δύο εἴληφε. κυρίως γὰρ ἡ Ἑλίκη ἄμαξα λέγεται οἱ γὰρ ἑπτὰ αὐτῆς ἀστέρες ἁμάξης τύπον 10 ἔχουσιν· οἱ μὲν ἐπὶ τοῦ πλινθίου τέσσαρες (πλινθίον δὲ λέγεται παρὰ τοῖς γεωμέτραις πᾶν τετράγωνον), οἱ δὲ τρεῖς ἐπὶ μήκους τὸν ῥυμὸν πληροῦσι. δείξομεν δὲ καὶ παρ' 'Ομήρω τὸ ἐπὶ τῶν δύο λεγόμενον (θ 229)· ,,δουρὶ δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλος τις οἰστῷ". τὸ γὰρ ἀκοντίζειν ἴδιον μόνον ἐπὶ δόρατος, δ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ οἰστοῦ αὐτὸ ἔθηκεν.

¹ ἄμαξαι MA: ἄμαξα $D\Delta$ ἄμα V (ἤ ἄμα A^{sl}) 2 ἔσχον MSV: ἔσχεν D ἔσχηκεν Δ ἔχουσιν A 3 ἀστέρων $MQD\Delta VA$: ἄστρων S | ἀντὶ τροχῶν $MD\Delta VA$: ἀντίτροχον Q ut vid. S.

⁵ S $(32^r, 7-8)$ sequitur Draconis fabula $(32^r, 8-13, infra p. 91, <math>11.3-14$).

⁶⁻¹⁶ MQD ΔVUA (in U omnia fere evan.) ἄλλως M^{mg} DΔ: om. QVA (spatium vacuum in VA) | ἄμαξαι om. Q 6-7 διὰ τὸ . . . εἶναι MDΔVA: ἢ διὰ τὸ ἐν ἀρχῆ τοῦ ἄξονος εἶναι Q 7 λέγεται MDΔΑ: λέγουσι V om. Q 8 τοῦτο MDΔ VA: οὕτω Q | καὶ om. M | εἴληφε MDΔVA: λέγεται Q 9-10 οἱ γὰρ . . . ἔχουσιν MDΔVA: τὸ άμάξης τύπον ἔχειν Q 9 έπτὰ αὐτῆς om. V αὐτῆς om. A | τόπον A 10 οἱ μὲν . . . τέσσαρες MDΔVA: τοὺς ἐπὶ τοῦ πλινθίου δ' ἀστέρας Q | πλινθίον MQDΔA: πλίνθος V 11 δὲ om. D | περὶ A | πᾶν τετράγωνον MVA: τὸ τετρ- DΔ τῶ τετράγωνον Q ut vid. | post τετράγωνον add. τοὺς τροχοὺς Maass fortasse recte 12 ἐπὶ μήκους M: ἐπιμήκως DΔ ἐπὶ μῆκος VA ἐπιμήκεις Q ut vid. | post πληροῦσιν reliqua om. Q | δείξομεν MDΔ: -ξωμεν A -ξομαι V 13 τῶν δὺο MDΔA: τοῦ ῶ V 14 ἀκοντίζω M Hom.: ἀκόντιζεν DΔVA | 15 ἐπὶ δόρατος MA: ἐπὶ δ- ὂν DΔV | δ δὲ M: ὁ δὲ DΔVA | καὶ M: β A om. DΔV 16 ἔθηκεν MA: ἔλαβεν DΔV fortasse recte | transit U ad p. 87, l. 3 (sch. 37).

- κα τροχός ἐστιν ἡ δύο τροχῶν εἰς τὸ αὐτὸ συνέμπτωσις. ἄ μ α τροχόωσιν, εἰς τὸ αὐτὸ κινοῦνται.
- ¾ "Αρατος δέ φησι τὴν Κυνόσουραν καὶ Ἑλίκην ἐν Κρήτῃ οἴσας γενέσθαι τρόφους τοῦ Διός, καὶ διὰ τοῦτο τῆς οὐρανοῦ μνήμης ἀξιωθῆναι.

 $MQD\Delta VA$

28. — α ί δ ή τοι κεφαλάς: ἐπί τὰς ἀλλήλων ἰξύας τὰς κεφαλὰς ἔχουσι τετραμμένας, οὐκ ἐπὶ
τὰς αὐτῶν, ὡς ᾿Αρίσταρχος ὁ γραμματικὸς ψήθη, τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν πρὸς τὴν ἰδίαν ἰξὑν ἀποστρέφεσθαι, 10
παρὰ τὸ φαινόμενον. ὁρῶσι γὰρ εἰς τοὔμπροσθεν, καὶ
οὐκ εἰσὶν ἀλλήλαις ἀνατετραμμέναι. ἡ δὲ ἰξὺς λέγεται
καὶ ἄκνηστις, ἡν οὐκ ἔστι ξύσαι οὐδὲ ῥάδιον κνῆσαι.

(α ι δ ή τοι): ἀπορεῖται δὲ ἐνταῦθα τῆς γὰρ μικρᾶς "Αρκτου κεφαλὴν μὴ ἐχούσης, ἀλλὰ τῶν πάντων 15 ἀστέρων ἑπτὰ ὑπαρχόντων, πῶς "Αρατος λέγει α ι δ ή τοι κε φαλ ὰς μὲν ἐπ' ἰξύας α ἰὲν ἔχουσι; λύεται δὲ ἀπὸ τούτου παρ' ὅσον οἱ παλαιοὶ ἐξ ἐπτὰ ἀστέρων κατηστέριζον τὴν μικρὰν "Αρκτον, καὶ κεφαλὴν μὲν ὑφίσταντο τὸν βορειότερον τῶν ἀστέ- 20

¹⁻³ S $(31^r mg. inf.)$ 2 τροχόωσιν S: τροχόωσαι S in textu.

^{4–6} Q Ursae minoris fabulae fragmentum (Catast. 2) cf. supra p. 74, l. 1 et infra sch. 39 (S) **6** οὐρανοῦ Q: scribendum ἐν οὐρανῷ.

^{7–13} MQD ΔVA lemma M (δ' ήτοι) ΔA : αὶ δή τοι DV om. Q 7–8 ἀλλήλων MQD ΔA : ἀνχίκλων V γρ. ἀγχίκλων Asl 9 αὐτῶν edd.: αὐτῶν MQD ΔVA | ὡς om. V 10 ἀποστρέφεσθαι MQ: ἐπιστρέφ- D ΔA ἐπιφέρεσθαι V 11 παρὰ MD ΔVA : περὶ Q | τὸ ἔμπρ- VA 12 ἀλλήλαις MQD Δ γρ. A: ἀνχίκλαις V ἀγχίκλαις A | ἀνατετραμμέναι MD ΔVA : ἐπιτετρ- Q ἀντεστραμμέναι Maass fortasse delendum et scribendum καὶ οὐκ εἰς ἀλλήλας 13 καὶ MA: ἡ Q ut vid. om. D ΔV | post ἄκνηστις desinit schol. in Q | ἔστι MQD ΔV : ἔξεστι A | ξύσαι MDVA: κνίσαι Δ | κνήσαι MVA: κινήσαι D Δ | ῥάδιον Maass: ῥᾶιον codd. (ante ξύσαι V).

¹⁴⁻p. 79,5 Q lemma addidi 17 ἰξύαις Q ut vid.

ρων τῶν ἐν τῆ ἡγουμένη πλευρᾶ τοῦ τετραπλεύρου, ἐμπροσθίους δὲ πόδας τὸν νοτιώτερον τοῦ τετραπλεύρου, ὀσφὺν δὲ τὸν βορειότερον τῶν ἐν τῆ ἑπομένη πλευρᾶ τοῦ τετραπλεύρου, ὀπισθίους δὲ πόδας τὸν νοτιώτερον, 5 οὐρὰν δὲ τοὺς ὑπολειπομένους ἀστέρας.

α ι δ ή τ ο ι: περι τῆς θέσεως και †διαμαυρώσεως † s ταῦτα: διώκειν γὰρ ἑαυτὰς ἐοίκασι περι τὸν πόλον, ώστε τὴν τῆς ἑτέρας κεφαλὴν κατὰ τὴν ⟨τῆς ἑτέρας⟩ οὐρὰν τετάγθαι.

29. — (αὶ εὶ δὲ κατωμάδιαι): φιλοτέχνως Q οὐ γὰρ πάντα τὰ ἄστρα ἐν τῆ περιφορῷ τὴν αὐτὴν τάξιν τετήρηκεν, ἀλλὰ τὰ μὲν ὀρθὰ ἀνατείλαντα πλάγια δύνει, τὰ δὲ τὸ ἔμπαλιν.

(κατω μάδιαι φορέονται): ἐπὶ τὰς κεφα- s
15 λὰς [καὶ] ἀεὶ δύνουσι καὶ οὐδέποτε ἐπὶ τὰς οὐράς.

άλλως: ἡ μὲν ἀναβαίνει, ἡ δὲ κάτω φέρεται. s κατωμάδιαι, τῶν γὰρ προτομῶν αὐτῶν τὰ ἐμπρόσθια κατὰ τὴν δύσιν πολοῦνται.

ούχ ὥσπερ τὸν Κένταυρον φησὶν ὅτι κατ' οὐρὰν s

(φορέονται): ἐπεὶ ἡ μὲν δύνει, ἡ δὲ ἀναβαίνει. s ὅταν γὰρ ἡ μία ἐν τῷ ἀνατολικῷ ἡμισφαιρίῳ, ἡ ἑτέρα γίνεται πρὸς τὴν δύσιν.

² δὲ πόδας: δὲ δέποδας Q ut vid.

⁶⁻⁹ S (31^r, 16-19) simul cum Ursae maioris fabula in exemplar insertum (vide praef. p. XIX) **6** διαμαυρώσεως corruptum **7** ἐαυτὰς scripsi: αὐτὸν S **8** τῆς ἐτέρας addidi.

¹⁰⁻¹³ Q lemma addidi.

¹⁴⁻²⁰ S (31^r,19-23) vide supra ad l. 6 | lemma addidi 15 καὶ seclusi | de sensu cf. Germ. Aratea 29-31 caput alterius super horrida terga / alterius lucet; pronas rapit orbis in ipsos / declinis umeros 17 κατωμάδιαι scripsi: κατωμαδιάς S | προτομῶν scripsi: προτόμων S 18 πολοῦνται scripsi: ποιοῦνται S 19 notula mutila: cf. vv. 625-626.

^{21–23} S (31^r mg. sup.) lemma addidi **21** ἀναβαίνει S^{s1} : ἀναδύνει S.

MQDAKVAS

30. — ἔμπαλιν: χωρὶς εἰς τοὐπίσω· δ καὶ ἐπιφέρει λέγων εἰς ὤμους τετραμμέναι.

30-33. — εἰ ἐτεὸν δή: ὁ Ἄρατος τὸ ποίημα τὸ ἑαυτοῦ † τοῖς ποιητικοῖς † μᾶλλον εἰναι θελήσας, ἀλλ' οὐχὶ μόνον † φυσικώτατον †, ὅπερ ἐστὶν ἴδιον 5 ποιητοῦ, τοῦτο μεταχειρίζεται, λέγω δὴ τὸν μῦθον, κατὰ καιρὸν μέντοι, οὐκ ἀπιθάνως, καὶ ὡς μὲν ποιητὴς παρεισάγει, ὡς δὲ περὶ φυσικῶν διαλεγόμενος οὐ πάνυ τῷ μύθῳ συντρέχειν δοκεῖ. ἐπήγαγε γοῦν τὸ εἰ ἐτεὸν δή, ὅπερ ἐστὶν ἀμφιβάλλοντος. ὁ δὲ μῦθος βούλεται 10

¹⁻² M in mg. sub signo non alphabetico quod idem in textu supra vocem ξμπαλιν invenitur | lemma add. Maass.

³⁻p. 81,4 MQD \(\Delta KVAS \) priorem huius scholii partem (\(\dots \) "Αρατος ... μεταχειρίζεται) praebet S 31v, 4-6 sub lemmate Δίκτω εν εὐώδει; posteriorem vero (ἐπήγαγε ... Κορύβαντες) priori anteponit 31v, 1-4 sub lemmate άλλως; nonnulla autem (φυσ- διαλεγομένους ... συντρέχει) corrupta et a ceteris separata 30°, 31-32 inveniuntur; vide adnotationes criticas ad sch. 17 p. 61, l. 4 | lemma $D\Delta KV$: εἰ ἐτεὸν δὴ Κρήτηθεν ἐκεῖναι (sic) γε M εἰ ἐτεὸν Q εἰ ἐτεὸν δὴ Kρήτηθεν A om. S 4 ἑαυτοῦ MKA: αὐτοῦ Q αὐτοῖς $D\Delta V$ om. S | τοῖς ποιητικοῖς $MQD\Delta KVA$: ποιητικοῦ S ποιητοῦ S^{sl} ἐν τοῖς ποιητικοῖς Maass crucibus inclusi | μᾶλλον εἶναι θελήσας MQΚS: μᾶλλον θελήσας έγγύς είναι DΔV μᾶλλον θελήσας είναι $\mathbf{A}$ 5 μόνον om. $\mathbf{S}$ | φυσικώτατον $\mathbf{MQD}\Delta\mathbf{VAS}$ (-κότ-) :-τέροις Κ crucibus inclusi | ἐστίν S: om. MQDΔKVA fortasse recte ${\bf 6}$ ποιητοῦ τοῦτο μεταχειρίζεται ${\bf MQD\Delta KS}$: τοῦτο τῆς τοῦ ποιητοῦ μεταχειρίσεως ${\bf VA}$ ${\bf 6-8}$ λέγω ... ὡς δὲ περὶ om. ${\bf S}$ ${\bf 6}$ λέγω Maass ex Ald. (id est ex apographo codicis Est ubi legitur ὅπερ ἴδιόν ἐστι ποιητοῦ, τὸν μῦθον λέγω): λέγων $\mathbf{MQD\Delta KVA}$ 7 μέντοι $\mathbf{MQK}$: om. $\mathbf{D\Delta VA}$ 8 ώς δέ ... διαλεγόμενος ΜQDΔΚVA: φύσει διαλεγομένους S | περὶ φυσικῶν ΜΩDΔVA: φυσικῶς Κ 8-9 οὐ πάνυ ... δοκεῖ ΜQDΔΚVA: οὐ πάνυ αὐτῷ τῷ μύθω συντρέχει S 9 γοῦν ΜΩĎΔΚ: οὖν VA om. S 10 δὴ om. S | ἀμφιβάλλοντος Q: τοῦ ἀμφιβάλλοντος ΜΚ ἀμφιβαλόντος S δισταγμοῦ D ΔV δισταγμοῦ ήτοι τοῦ ἀμφιβάλλοντος A 10-p. 81, 1 βούλεται ... Κρήτη om. Q alia inserta fabula quam inferius invenies

ταύτας ἀνατετραφηκέναι τὸν Δία ἐν Κρήτη, ὅτε τὴν Πυρρίχην (ἡ ἐστιν ἐνόπλιος ὅρχησις) [ἢν] ὀρχούμενοι οἱ Κορύβαντες ἐπὶ ὅλον ἐνιαυτὸν τὸν Δία ἔθρεψαν λαθόντες τὸν Κρόνον.

5 παρὰ πᾶσιν ἦσται ὅτι χρησμὸν ἔχων ὁ Κρόνος ᾳ παρὰ τῆς Γῆς ἐφυλάττετο τὰς ἐκ τῶν ἀρρένων ἐπιβουλάς, διὸ καὶ κατέπινε τοὺς γεννωμένους. ἡ δὲ 'Ρέα, ὅτε τὸν Δία ἔτεκεν, λίθον σπαργανώσασα προσήνεγκεν, δν καταπιὼν ὕστερον ἐξέβαλε. καί φασιν ὅτι εἰς Δελ-10 φοὺς κατηνέχθη, μέχρι τοῦ νῦν † διὸς ῆρον † καλούμενος, ὑπὸ δὲ τινων καὶ βαίτυλος. τὸ δὲ βρέφος ἐκθεῖναι τὴν 'Ρέαν παρὰ τὸ Δικταῖον ὅρος.

Δίκτω: Δίκτον ἀκρωτήριον τῆς Κρήτης πλησίον ΜΩDΔΚVAS

1 ταύτας $MD\Delta VA$: om. KS | ἀνατετραφηκέναι MA: ἀνατετραφέναι (sic) K ἀνατραφηναι S τιθηνήσαι $D\Delta V$ | τὸν Δ ία ante ἀνατετρ-K | τῆ Kρήτη K | ὅτι K 2 ή $MQD\Delta KVA$: ὅ S | ἐνόπλιος MQ: ἔνοπλος $D\Delta KVA$ ἔνοπλον S | ὅρχησις $MQD\Delta KVA$: -σιν S | ἡν MQ: γενέσθαι λόγος ἡν $D\Delta$ γενέσθαι λέγεται ἡν VA ήσαν S om. K seclusi 3-4 ἐπὶ ... Kρόνον om. S 3 ἔθρεψαν MA: ἐξεθρέψαντο $D\Delta V$ ἀνέθρεψαν K ἔτρεφον Q 4 λαθόντες τὸν Kρόνον om. Q qui addit γενέσθαι δὲ τροφούς δύο, Ἑλίκην καὶ Kυνοσοῦραν (sic) cf. Catast.

5-12 Q haec praebet Q antecedenti scholio immixta inter verba ὁ δὲ μῦθος (supra p. 80, l. 10) et ὅτε (supra l. 1) 6-7 ἐπιβουλάς scripsi: βουλάς Q 7 κατέπιννε Q | 'Pέα correxi: ἤρα Q 8 λίθον correxi: λίθω Q 10 διὸς ῆρ΄ Q: quid haec sibi velint, non video; an δίσκος ? | vide Hes. Theog. 453-506; de Iovis lapide apud Delphos, Paus. 10, 24, 6; cf. Hsch. s. v. βαίτυλος: ,,οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ δοθείς λίθος τῷ Κρόνῳ ἀντὶ Διός".

13- p. 86,10 MQD Δ KVAS (31 ^{v} , 6-8) in Q post adnotationem ad σχεδόν Ίδαίοιο pertinentem (infra p. 83, l. 15), transposuit Δ cum sequenti scholio post τὸν Δ ία τεχθῆναι (infra p. 84, l. 12) S corrupt. (δίκτον δὲ ἀκρωτήριον ἴδης κρήτης. καὶ ζέφυρος πνέων πλησίον τοῦ κρητικοῦ ὅρους τῆς ἴδης) | lemma MDVA: δίκτω ἐν εὐώδει Δ om. QKS | Δ ίκτον QD Δ VA: om. MK

τῆς "Ιδης τοῦ Κρητικοῦ ὄρους, ἔνθα ἐστὶν 'Αλσείου Δ ιὸς τέμενος, παρὰ τὸ παρακείμενον ἄλσος.

32. — ὅ μίν ποτε: ὅμοιόν ἐστι τῷ ,,ὅ μοι γέρας έρχεται άλλη" (Α 120). ἀντὶ τοῦ ὅτι. αὐτός γὰρ ὁ ὅτι σύνδεσμος ἀπεκόπη, καὶ ἐγένετο ὅ. οὐ γάρ ἐστιν ἄρθρον άντὶ συνδέσμου οὐδέποτε γὰρ τοῦτο εύρέθη.

34. — σχεδόν 'Ιδαίοιο: εί ή Δίκτη πλέον ή χιλίους σταδίους ἀπέχει τῆς "Ιδης, άμαρτάνεται τῶ 'Αράτω γράφοντι ταῦτα [τὸ ὄρεος σχεδὸν 'Ι-

10

15

δαίοιο].

MDAKVAS

όθεν ένιοι μέν γράφουσι σχεδόν Αίγείοιο, παρ' 'Ησιόδου λαβόντες, φάσκοντος τραφῆναι τὸν Δία Αίγαίω ἐν ὄρει πεπυκασμένω ὑλήεντι (Theog. 484). εί δὲ μηδέν ἐστιν ὅρος ἐν Κρήτη Αίγαΐον, ἄμεινον διαστέλλειν τῆ ἀναγνώσει.

MQD \(KVAS

δ μιν (δτι αὐτόν) κουρίζοντα Δίκτω

¹ ένθα ἐστίν οπ. Κ | 'Αλσείου Maass: ἀλσίου ΜQΚΔ άλσίου D άλυσίου VA Casanatensis (C) 2 άλσος MQDΔKVA: η άλυσος Asl άλυσος C.

³⁻⁶ S $(31^v, 8-11)$ lemma S **5** $\degree$ scripsi: $\degree$ S.

⁷⁻¹⁰ S $(31^{v}, 11-14)$ lemma MDΔ intra ad l. 11: ἄντρω έγκατέθητο (sic) S 7 inter ή et Δίκτη add. ήδπι (?) S postea del. 9-10 τδ ... 'Ιδαίοιο seclusi.

¹¹⁻¹⁵ MD $\triangle$ KVAS (31 ^{v} , 14-17) haec cum scholio ad $\triangle$ (x $\tau \omega$) $(supra\ p.\ 81, l.\ 13)\ transposuit\ \Delta\ |\ lemma\$ σχεδον 'Ιδαίοιο ${
m MD}$ Δ (vide supra) σχεδόν VA om. Κ 11 όθεν ένιοι μέν S: τινές Μ D Δ Κ V Α΄ 11 γράφουσι Μ D Κ V Α S: τὸ Δ | Αἰγείοιο Μ D Δ: Alγείο V ἐκταίοιο Spc ἐκτείοιο Sac ut vid. Alγαίοιο ΚΑ (sic Maass) fortasse recte 12 Ήσιόδου MD ΔKAS: -δω V | λαβόντες ΜΟΔVΑ: λαμβάνοντες ΚS | φάσκοντος Κ: -τες ΜΟΔVΑ $om.~S \mid post$ τον Δ ία add. ἐν ἄντρω (αὐτῷ $D\Delta$) παρὰ το λέγειν 'Ησίοδον DΔV 13 Αίγαίω εν MDΔS (εν om.): εν Αίγείω Κ ἐν Αἰγαίω Α δ' ἰδαίω ἐν V | πεπυκασμένω Hes. $MD\Delta KA$: –νου S ut vid. πυκασμένω V | ὑλόεντι K 14–15 εἰ δὲ . . . Αίγαῖον om. S 14 μηδέν ΜΚ: μη DΔVA ut vid. 15 ἄμεινον δè S.

¹⁶⁻p. 83,4 MQDΔKVAS (31°, 17-19) δ μιν MDKVA: δ μιν τότε ΔS om. $Q \mid$ ὅτι αὐτὸν in textu (glossa) MQ: ὅτε αὐτὸν $\mathbf{MQD\Delta KVA}$ om. S

έν εὐώδει, καὶ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ὅρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο ἄντρω ἐγκατέθεντο, καὶ νοεῖν ὅτι ἐγεννήθη μὲν ἐν τῆ Δίκτη, μετεκομίσθη δὲ ἐπὶ τὸ ἄντρον τῆς Ἰδης.

5 Ζηνόδοτος δὲ ὁ Μαλλώτης δίκτον ήκουσε τὸ κα- MQDΔΚVA λούμενον δίκταμνον, καὶ διὰ τοῦτο καὶ εὐῶδες τοῦτο εἰρῆσθαι. δοκεῖ δὲ πρὸς εὐτοκίαν συμβάλλεσθαι αὐτό, ἄ καὶ τὴν Εἰλείθυιαν στέφουσι καί που ἐπ' αὐτῆς Εὐφορίων (fr. 111 Powell) ,,στεψαμένη θαλεροῖσι 10 συνήντετο δικτάμνοισι".

καὶ ταῖς αἰξὶ δὲ προσφιλης η βοτάνη βέλει γὰρ τρωθεῖσαι καὶ ὀρύττουσαι αὐτην ἀποβάλλονται τὸ βέλος.

Κούρητες καὶ Κορύβαντες καὶ Ἰδαῖοι Δάκτυλοι οἱ ΜΩDΔΚVAS
15 αὐτοί εἰσι, περὶ ὧν καὶ ἸΑπολλώνιος (Ι, 1129-1131)

1 εὐώδει $MD\Delta KVAS$: εὐ [vacuum] $Q \mid καὶ \dots$ ἀρχῆς $om.S \mid καὶ MQK$: εἶτα $D\Delta VA \mid$ ἐφ' K 2 ἄντρω $MD\Delta KVA$: τρώων Q ἀντὶ τοῦ $S \mid$ ἐγκατέθεντο $MD\Delta KVA$: -θητο S ἐκαθέζετο Q 3 νοεῖν MS: νότ Q νοητέον $D\Delta V$ νοεῖν δεῖ K δὴ νοητέον $A \mid$ τῆ om. $K \mid \Delta$ ίκτηι $MQD\Delta KS$: δίκτω $VAC \mid$ μετεκομίσθη $MD\Delta KV$: κατεκ- $Q \mid$ δὲ om.S 4 ἐπὶ $MQD\Delta KVA$: εἰς $S \mid$ τῆς "Ιδης KACS: τὸ τῆς "Ιδης $MQD\Delta V$.

14-p. 84,2 MQDΔKVAS $(31^{o},20-22)$ lemma δικταῖοι κούρητες K 14 κουρῆτες S | κορυβάντιοι A | 'Ιδαῖοι om. S 1 post εἰσι desinit sch. in $D\Delta V$ 15 καὶ om. S | 'Απολλώνιος S: 'Απόλλων MQKA qui hoc verbo scholium terminant

⁵⁻¹³ ΜQDΔΚVΑ 5 Μαλλώτης ΜDΔΚ: μαλλότης Q μαχεδών VA 6 δίκταμνον MQAsl: δίκταμον DΔΚVA | καὶ διὰ τοῦτο καὶ DΔVA: καὶ διὰ τοῦτο Q διὰ τοῦτο καὶ MK 7 εὐτοκίαν MDΔΚVA: εὐτιμίαν Q ut vid. | αὐτὸ codd. Asl: αὐτῷ A 8 ὧι M: τοὑτω (post Είλ-) DΔVA om. QK | στέφουσι codd.: στρέφειν K | post στέφουσι add. καὶ ἡ 'Ρέα τοὑτου ἐπιλαβομένη εὐτόκησεν καὶ εὐώδης ἐγένετο Q vide infra | post που add. καὶ Q | ἐπ' αὐτῷ K 9 Εὐφ- MQΚ(ἐφ-): Εὐφ- φησὶ DΔVA | στεψάμενος K | θαλεροῖσι om. K 10 συνήντετο codd.: συνῆν τότε K | δικτάμνοισι MQDΔA: -μοισι K -μένοισι V 11 δὲ om. MK | βοτάνη MQ: βότ Dβότειρα Δβώτης Κ βάτος VA 12 αὐτὴν DΔVA: αὖται MQK | ἀποβάλλονται MQ: -λουσι DΔΚVA.

,,Δάκτυλοι 'Ιδαῖοι Κρηταιέες, οὕς ποτε νύμφη ...... δραξαμένη".

MDΔKVUA

'Î δαίοιο: ζητοῦσι δέ τινες τίνος χάριν τὴν Δίκτην φησὶν εἶναι πλησίον τοῦ 'Ιδαίου ὅρους' ἔστι γὰρ πολὸ τὸ διάστημα. ἀλλ' ἐὰν στίξωμεν εἰς τὸ ε ὑ ώ δει, οὐδὲν ζητηθήσεται. καὶ τὸ ὅρεος σχεδὸν 'Ι-δαίοιο συναπτέον εἰς τὸ ἄντρω ἐγκατέ-θεντο.

MDAKVUA

έδει δὲ εἰπεῖν Δίκτη, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ εἰώθασι τὰ γένη ἐναλλάσσειν· ὡς χώρα χῶρος, ἀνὴ ὧνος, οὕτως 10 οὖν Δίκτη Δίκτος γίνεται, παρὰ τὸ ἐκεῖσε τὸν Δία τεχθῆναι [κατὰ τροπὴν οὖν τοῦ τ εἰς δ].

1 'Ιδαῖοι $Ap.\ Rh.$: δέ οἱ S | Κρηταιέες $Apollonii\ edd.$: χρηταέες $Apollonii\ codd.$ Κρήτα S | οὓς $Ap.\ Rh.$: ὃν S | post νύμφη $sic\ Ap.\ Rh.$ (1130): ,,'Αγχιάλη Δικταῖον ἀνὰ σπέος, ἀμφοτέρησιν / δραξαμένη γαίης Οlαξίδος, ἐβλάστησε".

3–8 MD Δ K V U (evan.) A lemma codd. 3 ζητοῦσι δὲ codd.: ζηνόδοτος Κ | τινες om. M Κ 3–4 τὴν Δίκτην M D: τὴν Δίκτον Δ τὸ Δίκτον V Α φησὶ τὴν δίκτον Κ 4 φησὶν εἶναι D Δ: εἶναι φησὶ V Α φασὶν εἶναι Μ εἶναι Κ | πλησίον | τοῦ 'Ιδαίου ὄρους M Κ: τοῦ 'Ιδ- ὅρ- πλ- D Δ V Α | γὰρ M Δ K V Α: δὲ D 5 πολὺ codd.: κατὰ πολὺ A | ἀλλ' ἐὰν codd.: ἐὰν δὲ Κ 6 τὸ ὅρεος D Δ : τοῦ ὅρεος V τὸ ὅρος M K A 7 ἄντρω ἐγκατέθεντο scripsi: ἄντρον ἐν ὧι κατέθεντο M D Δ K V U A.

9-12 MDΔKVUA cf. Etym. Gen. s. v. Δίκτη (Etym. Magnum 276, 11-20): ὄρος τῆς Κρήτης, καὶ ἄκρα κειμένη κατά τὸ Λιβυκὸν πέλαγος. καλεῖται δὲ καὶ οὐδετέρως Δίκτον. "Αρατος ,, δ μιν ποτε κουρίζοντα Δίκτω έν εὐώδει δρεος σχεδὸν 'Ιδαίοιο''. εἴρηται παρὰ τὸ τέκω, τίκτα τις οὖσα, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ τεχθήναι τὸν Δία. 'Αγαθοκλής δὲ αὐτὴν θηλυκῶς ὀνομάζει, τὴν δὲ εἶναι τὸ Δ ίκταιον (sic) ὄρος. οἱ δὲ νῆσόν φασιν εἶναι Δ ίκτην καὶ ὀνομάζεσθαι ἀπὸ τῶν άλιευτικῶν δικτύων ἐνταῦθα δὲ καὶ Δ ιὸς ἄγαλμα ἴσταται. λέγεται δὲ καὶ Δ ίκταιον (sic). ᾿ Δ πολλώνιος (I - 509). ,, Δ ίκταιον ναίεσκεν ύπὸ σπέος". $\hat{}$ 10 ἐναλλάσσειν ΜΚυ ut vid. Α: άλλάσσειν DΔ άλάσσειν V 11 Δίκτη Δίκτος $MUA: \Delta$ ίκτος ἡ Δ ίκτη $D\Delta V$ Δ ίκτη ἡ Δ ίκτος K | γίνεται M: om. $D\Delta KVUA$ 11–12 παρὰ . . . τεχθῆναι MKU: λέγεται δὲ καὶ $(om. \ \mathbf{D}\Delta)$ οὕτω (oὕτως $\mathbf{V}\mathbf{A})$ παρὰ τὸ τὸν Δ ία ἐκεῖσε τεχθήναι DΔVA 12 κατά ... δ transposui et seclusi: post Δίκτος (l. 11) MUA non in $\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}\mathbf{V}$ | $\mathbf{ au}$ scripsi (glossa est haec ad παρά ... τεχθήναι appicta, quasi τικτ- in δικτ- mutatum esset): 5 MA Ü evan.

εὐώδει δὲ διὰ τὴν ἐχεῖσε λεγομένην φύεσθαι ΜΚυΑ

βοτάνην τὴν δίκταμνον καλουμένην.

30-33. — εἰ ἐτεὸν δή: ἀπιστεῖ τῷ περὶ τῶν s "Αρκτων μύθω, παρεκβάσει δὲ ἐνταῦθα χρῆται διήγημα 5 παρεκβαλὼν διὰ τὸ κατ' ἀνάπαυσιν τοῦ ἀκροατοῦ.

δ μιν: ἀντὶ τοῦ αὐτὸν τὸν Δία.

 Δ ίχτ ω : ἀντὶ τοῦ Δ ίχτη· ἔθος γὰρ τοῖς ποιηταῖς ἐναλλάσσειν τὰ γένη, ὡς "Ομηρος· ,,χόλ ω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ· (π 203).

όρεος σχεδόν Ίδαίοιο: περιφραστικώς

την "Ιδην.

περί Δίκτου: Δίκτη ήν, καὶ εἶπεν αὐτὸ Δίκτος Par. ἔθος γὰρ παρεναλλάσσειν τὰ γένη, ὡς παρ' Ὁμήρῳ χολὴ χόλος. οὕτως δὲ ὀνομάζεται διὰ τὸ δίκταμον 15 γίνεσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ ὅρει. προσφιλὴς δὲ αὕτη ἡ βοτάνη ταῖς αἰξίν βέλει γὰρ τρωθεῖσαι καὶ ὀρύττουσαι αὐτὴν ἀποβάλλονται τὸ βέλος.

καὶ ἡ 'Ρέα τούτου ἐπιλαβομένη εὐτόκησεν καὶ εὐώδης Q

έγένετο.

20 οὐ τὸ Δίκτον ὅρος σχεδὸν Ἰδαίοιό φησιν Q οὐ γάρ ἐστιν ἐγγύς, ἀλλὰ χίλιοί που στάδιοι. μεταξύ δὲ ⟨δεῖ⟩ διαστεῖλαι, καὶ τὸ μὲν πρῶτον συνάπτειν ὅ μίν ποτε κουρίζοντα Δίκτω ἐν εὐώ-δει, καὶ ἑξῆς ὅρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο 25 ἄντρω ἐγκατέθεντο. τὸ δὲ ὅλον αὐτόν ποτε

^{1–2} M (cum antecedenti scholio cohaerens) KUA λεγομένην M: om. KA U evan. | φύεσθαι M: φυομένην KA U evan. 2 δίχτ– χαλ– M: χαλ– δίχτ– KU A.

³⁻¹¹ S $(31^r, 24-31^v, 1)$ haec alia scholiorum series in codicis S exemplar simul cum Catasterismorum fabulis inserta est; vide supra p. 79 ad ll. 6-9 5 τοῦ ἀκροατοῦ Sal: τῷ ἀκροατῆ S 8 ἄρα σ' Od: ἀρὰς S.

¹²⁻¹⁷ Par. suppl. gr. 607a (84^r, 1-9) 13 παρεναλάσσειν Par 14 δίκταμον Par: -μνον Maass.

¹⁸⁻¹⁹ Q Vide supra ad p. 83, l. 8.

^{20–}p. 8 $\hat{\mathbf{6}}$, 10 **Q** 22 δε $\hat{\mathbf{c}}$ addidi 25 ἄντρ $\boldsymbol{\omega}$; ἄντρον Q | post ὅλον distinxi

τεχθέντα καὶ κουρίζοντα ἐν τῆ Δίκτη (τουτέστι κλαυθμυριζόμενον καὶ γινόμενον διὰ τοῦτο κατάφωρον) ἔργον ποιουμένης τῆς 'Ρέας λαθεῖν τὸν Κρόνον, εἰς τὰς πλησίας τοῦ Ἰδαίου ὄρους κατέθεντο, καὶ εἰς ἐνιαυτὸν Ἄρκτοι έτρεφον. ἐγεννήθη δὲ ὁ Ζεύς ἐν τῆ Δίκτη (τοῦτο δέ έστιν άκρωτήριον άνατεῖνον είς τὸ Λιβυκὸν πέλαγος), έτράφη δὲ ἐν τῆ Ἰδη μετενεχθεὶς ὑπὸ τῶν Κουρήτων λάθρα τοῦ Κρόνου εἰς τὸ ἄντρον. $-\Delta$ ί $ext{k}$ τ η $ext{άφει-}$ λεν (είπεῖν), άλλ' οἱ ποιηταὶ εἰώθασιν ἐναλλάσσειν τὰ γένη, ώς χώρα χῶρος, ἀνὴ ὧνος.

10

MD A VUA

35. — Δικταῖοι Κούρητες: οἱ Κούρητες έκάλουν την μέν μικράν Κυνόσουραν διά την της ούρᾶς όμοιότητα, την δὲ ἐτέραν Ἑλίκην διὰ τὸ ἑλίσσεσθαι καὶ ἐλικώδη πως τὴν οὐρὰν ἔχειν. καὶ διὰ τὸ ἕλκεσθαι ύπὸ οὐρανοῦ κατ' ἐξοχὴν ώνομάσθη πάντων, ώς ὁ 15 λέων θήρ κατ' έξοχήν πάντων.

¹⁻² κλαυθμυριζόμενον correxi: κλαυθμηρ- Q 3 post Κρόνον distinxi 6 λυβικόν Q | cf. Etym. Gen. supra ad p. 84, 9-12 laudatum 8 δίκτη Q 9 είπεῖν addidi | είώθασιν έναλλάσσειν scripsi: είωθεν άλλάσσειν Q.

¹¹⁻¹⁶ M (sub signo non alphabetico sed non in mg.) D Δ V U A (in D DV post sch. 42 infra p. 90, l. 6, ubi A quoque tria huius scholii prima verba ol κούρητες ἐκάλουν exhibet, de quo vide praef. p. XXIV) lemma MA: ἄλλως D Δ spatium V om. U revera de vv. 36–37 agitur ; miro errore dicuntur a Curetibus Ursae nomen accepisse 11 κούρητες MA: κουρήτες DΔV U evan. 14 πως om. $\mathbf{V}$ 15 ώνομάσθη πάντων $\mathbf{M}$: πάντων ώνομ $-\mathbf{A}$ πάντων om. DΔV fortasse recte U evan. 16 έξοχην MDΔA: ψυχην V U evan. | πάντων M: om. DΔVA fortasse recte U evan. | in fine add. ώνομάσθη U ut vid. A | cf. Etym. Magnum 332 s. v. έλίκωπες (non in Etym. Gen. AB): δύο δέ εἰσιν "Αρκτοι' ἡ μικρὰ καλεῖται Κυνόσουρα, καὶ ἡ μεγάλη Ἑλίκη, διὰ τὸ ἑλικοειδῶς πως τὴν οὐρὰν ἔχειν' ἢ διὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ, κατ' ἐξοχήν, ὡς ὁ λέων θήρ. ὅθεν οἱ "Ελληνες, ἐν ἀγνωσία τῆς μικρᾶς ὄντες, πρὸς τὴν μείζω βλέπουσιν, ώς φησιν "Αρατος: ,, Έλίκη γε μὲν ἄνδρες 'Αχαιοί εἰν άλὶ τεκμαίρονται, ἵνα χρὴ νῆας ἀγινεῖν". διὰ τοῦτο ἐλίκωπας αὐτοὺς "Ομηρός φησιν· οί δὲ εὐοφθάλμους λέγοντες άμαρτάνουσι παρθένων γάρ τὸ ἐπίθετον.

Κυνόσουραν τὴν ἐλάττω λέγει μὴν ὅτι τοῖς κυσὶν Q ὁμοίαν ἔχει τὴν οὐρὰν ἀνακεκλασμένην.

37. — τ ἡ ν δ' ἐ τ ἐ ρ η ν 'Ε λ ί κ η ν: τὴν μείζονα ΜΩΡΔΥΠΑ "Αρκτον Ἑλίκην παρὰ τὰς ἕλικας καὶ συστροφὰς αὐτῆς.

5 μείζους γὰρ ἔχει τὰς περιφορὰς τῆς Κυνοσούρας, ἄτε καὶ μείζων οὖσα κατὰ τὸ μέγεθος. ἡ μὲν γὰρ Κυνόσουρα περὶ τὸν πόλον ἐστίν, ἡ δὲ περὶ τὸν ὅλον βόρειον κύκλον. τινὲς δὲ λέγουσι καὶ ἐλίκωπας ἐντεῦθεν τοὺς "Ελληνας ὀνομασθῆναι ὅτι πρὸς τὴν Ἑλίκην ἔχουσι τοὺς ὧπας

10 πλέοντες.

38. — (ἴνα χρὴ νῆας ἀγινεῖν): ποῦ ΜΑ δέον τὰς ναῦς ἀγαγεῖν.

39. — τη δ' ἄρα Φοίνικες: ἐν ταύτη τῆ s "Αρκτω τῆ ἐλάττονι οἱ Φοίνικες πεποιθότες.

ὄντως ὑπ' αὐτῶν ἐτιμήθη Φοινίκη καλουμένη. ἐτιμήθη δὲ καὶ παρὰ τῆς 'Αρτέμιδος διὰ τὰ προλεχθέντα
ἔμπροσθεν συμπτώματα. ἀγνοοῦσα γὰρ ὅτι ὁ Ζεὑς αὐτὴν
ἔφθαρκεν, ἠγρίωσεν αὐτήν. ὕστερον δὲ αἰσθανομένην
λέγεται δόξαν αὐτῆ ἀντιθῆναι ἕτερον εἴδωλον ἐν τοῖς

^{1–2} $\mathbf{Q}$ όμοίαν $\mathbf{Q}^{pc}$ ut vid.: $-i\alpha\varsigma\ \mathbf{Q}^{ac}$ ut vid. fortasse όμοίως legendum, nisi forte ἀνακεκλασμένην secludendum est. 3–10 $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{D}\Delta\mathbf{V}\mathbf{U}\mathbf{A}$ (in $\mathbf{U}$ bis, hic et supra $[\mathbf{U}^1]$ post sch. 27 p. 77, l. 16, sed hic et illic scriptura mutila est aut evanida) $\mathbf{6}$ τό om. $\mathbf{V}$ 7 πώλον Δ | post κύκλον desinit $\mathbf{U}^1$ | post κύκλον add. Έλίκη δὲ ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ περὶ τὰς πόλεις (sic) εἰλεῖσθαι $\mathbf{Q}$ 8–9 λέγουσι ... ὀνομασθῆναι scripsi: λέγουσιν ὅτι καὶ ἐλίκωπας ἐνταῦθα τοὺς Ἑλληνας ἀνομασθῆναι $\mathbf{M}\mathbf{A}$ λέγουσιν, ὅτι ἐλλίκωπας τοὺς Ἑλληνας ακλεῖ (καλεῖ postea del.) ἐνταῦθα ὀνομασθῆναι $\mathbf{Q}$ λέγουσι καὶ (om. $\mathbf{V}$) τοὺς Ἑλληνας ἐντεῦθεν ἐλίκωπας ὀνομασθῆναι $\mathbf{D}\mathbf{A}\mathbf{V}$ 9 πρὸς $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{A}\mathbf{V}\mathbf{A}$: παρὰ $\mathbf{D}$ | τὴν om. $\mathbf{Q}$ 10 πλέοντες $\mathbf{M}\mathbf{A}$ (qui ante πλ— dist.): om. $\mathbf{Q}\mathbf{D}\mathbf{A}\mathbf{V}$ de $\mathbf{U}$ non liquet | cf. Etym. Magnum supra ad p. 86, l. 16 laudatum.

¹¹⁻¹² MA (et fortasse U) haec versus 38 paraphrasis in MA cum praecedenti scholio sine lemmate cohaeret; cf. glossas in textu MQ ad verba ἵνα et ἀγινεῖ appictas (ὅπου, ἄγειν); lemma addidi | ποῦ δέον Μ: τοῦ δέοντος Α.

¹³⁻p. 88,12 S $(31^v, 22-32^r, 2)$ 15 sqq. Ursae minoris fabula (Catast. 2), quam hic sine ulla emendatione exscribo

άστροις ώστε δισσὰς ἔχειν τινάς. 'Αντισθένης δὲ ἐν τοῖς ἁμαξιακοῖς φησὶ τροφὸν γεγονέναι τοῦ Διὸς Κυνόσουραν εἶναι τῶν 'Ιδαίων νυμφῶν. ἀφ' ῆς εἶναι μέν, ὑπὲρ Νικόστρατον τῆ πόλει τῆ καλουμένη τοὕνομα. ἔκτισαν δὲ καὶ τὸν ἐν αὐτῆ λιμένα, καὶ τὸν περὶ αὐτὴν τόπον Κυνόσουραν τὸν τόπον κληθῆναι. ἐλθεῖν δὲ μετὰ τῶν Τελχίνων ὡς εἶναι τῆς 'Ρέας παραστάτην, ὥσπερ Κουρῆτας καὶ 'Ιδαίους Δακτύλους. "Αρατος δὲ αὐτὴν καλεῖ 'Ελίκην ἐκ Κρήτης οὖσαν καὶ γενέσθαι Διὸς τροφόν. καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῷ οὐρανῷ τιμηθῆναι. ἔχει 10 δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν ἑκάστης γωνίας τοῦ πλινθίου. α΄. ἐπὶ δὲ τῆς κέρκου λαμπρούς γ΄.

MQD∆VUA

τη δ' ἄρα Φοίνικες: τη Κυνοσούρα τη μικρά βραχεῖα γὰρ οὖσα ἐν τῷ αὐτῷ στρέφεται, καὶ ἔστι μᾶλλον εὐσύνοπτος, οὐ τη λαμπηδόνι (ἀμυδρὰ 15 γάρ), ἀλλὰ τῷ ἐν τῷ αὐτῷ στρέφεσθαι. ἡ γὰρ ἑτέρα ἐν τῆ περιφορὰ μείζων κυκλουμένη οὐκ ἔστιν εὐσύνοπτος διὰ τὸ πολυφερές. πεπίστευνται δὲ ὡς ἀκριβέστεροι Φοίνικες τὰ ναυτικὰ καὶ ἐμπειρότεροι τῶν Ἑλλήνων

1 τινάς S: immo τιμάς | 'Αντισθένης δὲ ἐν τοῖς ἁμαξιακοῖς S: 'Αγασθένης (rectius Aglaosthenes Latini testes) δὲ ἐν τοῖς Ναξικοῖς Catast. 3–6 corrupta 6–7 cf. Ar. Lat.: venire autem cum Telchines quos Neraida adstantes quasi quiritas digitis vocat (Maass, Comm. Ar. Rell. p. 185).

¹³⁻p. 89,7 MQD ΔVUA (in U bis: U¹ [a πεπίστευνται l. 18] supra post χύχλον p. 87, l. 7 et U suo loco; U¹ evan., U mutil.) lemma MD ΔVA: om QU¹ U mutil. 14 μιχρᾶ MD ΔVA: μαχρὰ Q U mutil. | γὰρ om. A 15 μᾶλλον MQU: μ- τῆς Ἑλίχης D ΔVA | εὐσύνοπτος MQD ΔVAs¹: -τον A U mutil. 15-18 οὐ τῆ ... εὐσύνοπτος om. V 16 τῶι (τὸ A) ἐν τῶι αὐτῶ (ταυτῶ A) στρέφεσθαι (περιστρ- DΔ) MD ΔA: περὶ τὸ αὐτὸ στρεφομένη Q ubi deinde καὶ οὐ μεταβαίνουσα ἀχριβεστέραν τὴν τήρησιν τοῖς πλέουσι παρέχεται U mutil. 17 μείζων χυχλουμένη MA: μείζων χαλουμένη τυ μείζων. χυχλουμένη δὲ QD Δ| εὐσύνοπτός ἐστι U 18 πεπίστευνται M: -τευται QD ΔVA U¹ evan. U mutil. 19 τὰ ναυτικὰ MQD ΔU¹ UA: τὴν ναυτίαν V | καὶ ἐμπειρότεροι MQU: καὶ ἐμπ- εἰσι Α ἐμπ- γάρ εἰσι D Δ V U¹ evan.

πρός την ἐλάσσω βλέποντες. ὁ γὰρ εὑρετης αὐτης Θαλης εἰς Φοίνικας ἀνάγει τὸ γένος. οἱ δὲ "Ελληνες ἐν ἀγνωσία της μικρᾶς ὄντες πρὸς την 'Ελίκην ὁρῶντες ὡς μείζονα διέπλεον καὶ πλέουσιν, ὅθεν [αὐτοὺς] "Ομηρος ,,ἑλίκω-5 πες 'Αχαιοί" (Α 389 al.) ὡς εἰς αὐτην τοὺς ὧπας ἀνατείνοντες. οἱ δὲ λέγοντες εὐοφθάλμους τοὺς ἑλίκωπας ἀμαρτάνουσι. παρθένων γὰρ τὸ ἐπίθετον.

41. — πολλή φαινομένη: οὐ τῷ μεγέθει, ΜΟΔΥΠΑ ἀλλὰ τῆ λαμπηδόνι. τὸ δὲ πρώτης ἀπὸ νυκτός, 10 ἀπὸ ἐσπέρας. εὐθέως γὰρ δύναντος ἡλίου φαίνεται. ἔστι μὲν γὰρ δι' ὅλου, ἀλλὰ μεθ' ἡμέραν ὑπὸ τοῦ ἡλίου κρύπτεται.

42. — ἡ δ' ἐτέρη ὀλίγη μέν: ἡ δὲ Κυνό- ΜΩΡΔΥΝΑ

¹ πρὸς codd. (U¹ evan.): παρὰ Α | Θαλῆς om. D 2 ἀνάγει codd. (U¹ evan.): ἄγει U | ἀγνωσία MQUA: ἀγνοία DΔV U¹ evan. 4 διέπλεον MDΔV: διαπλέουσιν QA U¹ evan. U mutil. | καὶ πλέουσιν M: om. QDΔVA U¹ evan. U mutil. | ὅθεν (U mutil.) αὐτοὺς (αὐτὸς U) "Ομηρος. ἐλίκωπες 'Αχαιοὶ MU: ὅθεν ὁ "Ομαὐτοὺς ἐλίκωπάς φησι Q ὅθεν αὐτοὺς ὁ "Ομ. ἐλίκωπας καλεῖ VA om. DΔ U¹ evan. αὐτοὺς seclusi 5 ὡς εἰς (add. Msl) αὐτὴν τοὺς ὁπας ἀνατείνοντες (-ντας A U mutil.) MUA: ὡς εἰς αὐτὴν βλέποντας V om. QDΔ U¹ evan. 6 λέγοντες MQDΔ: λέγουσιν VA U¹ evan. U mutil. | εὐοφθάλμους τοὺς ἐλίκωπας ΜDΔU: αὐτοὺς εὐοφθ- Q εὐοφθάλμους, οἴτινες καὶ V εὐοφθάλμους τοὺς ἐλίκωπας οἴτινες καὶ A U¹ evan. εὐοφθάλμους in M non iam legitur; infima enim pagina (fol. 3), ut vacua, olim abscisa est non sine ultimae lineae damno; sed εὐοφθάλμους praebent Marciani codicis apographa, inter quae Vaticanus 1307 | cf. Etym. Magnum supra ad p. 86, l. 16 laudatum.

^{8–12} MD ΔV UA lemma MA: πρώτης ἀπὸ νυκτός, πολλη $D\Delta$ πολλη V πρώτης ἀπὸ νυκτός, φησι U 8 οὐ τῷ ... έσπέρας om. U 9 ἀπὸ νυκτὸς om. V 10 post έσπέρας add. φησιν $A \mid$ ήλίου MD Δ : τοῦ ἡλ– VA U mutil. 11 δι' δλου MD UA: διόλου Δ διόλον $V \mid$ ήμέραν MD ΔU : –ρας VA 12 κρύπτεται MD ΔUA : κύκλου V.

¹³⁻p. 90,6 MQDΔVUA lemma M: ή δ' έτέρη $D\Delta$ ή δ' έτέρη δλίγη VA om. QV

σουρα τῷ φωτί μὲν ὀλίγη, ἔστι γὰρ ἀμυδροτέρα, τοῖς δὲ ναυτιλλομένοις ἐπιτηδειοτέρα. καὶ ἐπιφέρει ὅτι ἐλάττονι στροφῆ χρῆται καὶ περιφορᾳ, ὥστε ἐν τῷ αὐτῷ στρεφομένη εὐσύνοπτός ἐστιν οὐ μεγάλην τὴν περιφορὰν ποιουμένη καὶ ἀποπλανῶσα τοῦ τόπου τὴν θέαν ὡς ἡ Ἑλίκη.

37-44. — ἄ λ ω ς: ἡ δὲ ἐτέρη Ἑλίκη περὶ μικρὸν εἰλουμένη καὶ τὴν περιστροφὴν ποιοῦσα περὶ τὸν πόλον αὐτόν, βεβαίαν καὶ ἀπλανῆ τὴν τήρησιν παρέχει τοῖς Σιδωνίοις, οὐκ ἐπὶ πολλὰ μέρη νεύουσα ταῖς περιφοραῖς. 10 καθολικῶς δὲ Σιδωνίους τούς Φοίνικάς φησιν ἀπὸ μιᾶς πόλεως τῆς Σιδῶνος.

"Αμφις ὁ τῶν κωμωδιῶν ποιητὴς περὶ τῆς τοῦ μείζονος "Αρκτου φησὶν ὅτι τὸν Δία ὁμοιωθέντα "Αρτεμιν καὶ κυνηγετοῦντα εἰς τὸ ὅρος φθεῖραι αὐτήν. ὕστε- 15 ρον δὲ ἐταζομένην εἰπεῖν μηδένα ἕτερον αἴτιον εἶναι τοῦ συμπτώματος, πλὴν "Αρτεμιν. ἐφ' ῷ ὀργισθεὶς ἐκθηριῶσαι αὐτήν.

44. — γράφεται τῷ καὶ Σιδόνιοι, ἵν' ἢ τὸ τῷ οὐκ ἄρθρον, ἀλλὰ σύνδεσμος αἰτιώδης. ἔστι 20 γὰρ διὸ καί. Σιδόνιοι χρῶνται σκοπῷ τῆ μικρῷ

⁷⁻¹² Q

¹³⁻¹⁸ Q Ursae maioris fabulae fragmentum; vide supra p. 74, ll. 19 sqq; hic textum codicis Q sine ulla emendatione praebeo.

¹⁹⁻p. 91,2 Q varietas lectionis adhuc incognita 19 Σιδώνιοι $Q \mid$ τὸ τῶ Q^{pc} : τῆ τὸ Q^{ac} ut vid. 20 ἄρθρον correxi: ἄθρον Q 21 post διὸ καὶ distinxi: post γὰρ Q

"Αρκτω, ἐπειδὴ ἐλάττονα κύκλον περιγράφει τῆ στροφῆ καὶ τῷ πόλω.

45. — οὖτος ὁ μέγας καὶ ἀμφοτέρων τῶν "Αρκτων s κείμενος λέγεται εἶναι ὁ δράκων. ὅν κατέστησεν "Ηρα 5 ἐπὶ γῆς ἑσπέρας φύλακα τῶν χρυσέων μήλων. Φερεκύδης γάρ φησιν ὅτε ἐγάμει ὁ Ζεὺς τὴν "Ηραν, φέρειν τοὺς θεοὺς δῶρα. ἐλθεῖν δὲ καὶ τὴν γῆν καὶ φέρειν χρύσεα μῆλα. ἐκείνους δὲ θαυμάσαι καὶ εἰπεῖν καταφυτεῦσαι εἰς τὸν τῶν θεῶν κῆπον δς ἦν παρὰ τῶ "Αντιο λαντι. ὑπὸ δὲ τῶν ἐκείνου παρθένων ὑφαιρουμένων ἀεὶ τῶν μήλων κατέστησε φύλακα τὸν ὅφιν ὑπερμεγέθη ὄντα. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῆς ἄκρας λαμπροὺς γ΄. ἐπὶ δὲ τοῦ σώματος ἕως τῆς κέρκου ιθ΄ παραπλησίους ἀλλήλοις.

5 τὰς δὲ δι' ἀμφοτέρας: ἀντὶ τοῦ δι' ἀμ- ΜΩDΔΚVUA φοτέρων αὐτῶν ὁ Δράκων εἰλεῖται, [ἢ ὅτι] διαχωρίζει τὰς ἀμφοτέρας. πτῶσις δὲ ἀντὶ πτώσεως ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον ἑλληνισμός.

ἀπορρώξ: ὡς καὶ "Ομηρος (Β 755, κ 514)· ΜΩDΔVA 20 ,,Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ". ἀπόρροια καὶ ἀπόσπασμα.

τὸ δὲ ποταμοῖο ἄμα καὶ πρὸς τὸ πολυκαμπὲς ΜΩΡΔΚΥΝΑ

² και τῶ πόλφ (sic Q) corruptum videtur.

³⁻¹⁴ S (32^r, 8-13) Draconis fabula (Catast. 3) 9-10 "Αντλαντι: sic S.

^{15–18} MQD ΔΚ VUA (U valde mutil.) lemma MD ΔΚ UA: τὰς δὲ V om. Q 15 ἀντὶ τοῦ om. V 16 ὁ Δρ– εἰλ– (vel εἰλ–) QD ΔΚ UA: εἰλ– ὁ Δρ– Μ | ἢ ὅτι codd.: seclusi, Aratus enim τὰς ἀμφοτέρας dicitur διαχωρίζειν cum praepositionem διὰ inter τὰς et ἀμφοτέρας ponit 17 ἀντὶ QD ΔΚΑ: ἀντὶ τοῦ MV | ἔστι δὲ MQΚ: καὶ ἔστι DΔVA 18 τοιοῦτον ἑλλ– om. K cum primis sequentis scholii verbis, sic etiam U ut vid.

^{19–21} MQD ΔVA ($\bar{h}ic$ MQD ΔV, post p, 92, l. 10 A in cuius exemplari haec prius omissa erant, ut in KU) lemma DΔVA: om. MQ 19 $\dot{\omega}$ c MQ: om. DΔVA 20 Στυγὸς ὅδατος MQ: νέκταρος DΔVA (cf. ι 359) | ἀπόρροια MQ: οἶον ἀπ– DΔVA 20–21 ἀπόσπασμα MQDVA: ἀποσπασμός Δ.

²²⁻p. 92,6 MQDΔKVUA 22 τὸ δὲ ... πρὸς ... τὸ om. Κ τὸ δὲ om. A U mutil.

τῶν ποταμίων ὑδάτων καὶ πρὸς τὸ τοῦ Δράκοντος μέγεθος. καὶ ἐν τούτω δὲ Ἡσιόδου ζηλωτὴς φαίνεται οὖτος γὰρ ποταμὸν εἴκασε δράκοντι εἰπών (fr. 70, 23 Merkelbach-West): ,,καί τε δι' Ἐρχομενοῦ ἤπείγμενος εἶσι δράκων ὥς", οὖτος δὲ τοὐναντίον δράκοντα 5 ποταμῶ ἀπείκασεν.

MQKUA MKUA Δράκων δὲ οὖτός ἐστιν δν ἀνεῖλε Κάδμος, καθ' ἑτέρους δὲ ὁ τὰ μῆλα φυλάσσων τῶν Ἑσ

καθ' έτέρους δὲ ὁ τὰ μῆλα φυλάσσων τῶν Ἑσπερίδων ὡς δὲ ὁ πολὺς λόγος, ὁ ὑπὸ ᾿Απόλλωνος ἀναιρεθείς, ὁ Πύθων.

10

MQDΔKVUA

46. — είλεῖται μέγα θαῦμα: καθ' ὑπερβολὴν λαμπρὸς ὧν καὶ μέγας ἀμφοτέρας διέζωκε τὰς "Αρκτους. φέρεται δὲ περὶ τοῦ Δράκοντος κρητικὸς μῦθος ἐπιόντος ποτὲ τοῦ Κρόνου, ὁ Ζεὺς εὐλαβηθεὶς ἑαυτὸν μὲν εἰς δράκοντα μετεμόρφωσε, τὰς δὲ τροφούς 15

1 τῶν ποταμίων codd.: τοῦ πότμου τῶν Q 2 Ἡσιόδου $\Delta^{pc}V$ (p.~c.?) A: Ἡσίοδος $MQD\Delta^{ac}$ ut vid. Ἡσίοδω K ἡσίοδ U 3 οὐτος $MQD\Delta^{uc}$ εκεῖνος VA fort. recte οὕτως $K \mid ποταμὸν$ M: ποτ' Q ποταμῶ $D\Delta KVUA \mid δράκοντι <math>M: -ντα$ $QD\Delta KVA$ U mutil. 4-5 hunc Hesiodi versum laudat Strabo 9, 3, 16 (p.~424) 4 δι' Ἐρχομενοῦ Strabo : διερχομένου $MQD\Delta$ διερχόμενος KVA U mutil. 4-5 ἡπειγμένος C VVU ut vid. ([[[[]]]μένος): ἡπειγμένως C VVU ut vid. ([[[]]]μένος): ἡπειγμένος C VVU VVU

8-10 MKUA 10 Πύθων Â: Πυθών MK U mutil.

¹¹⁻p.93,7 MQDΔKVUA lemma MVA (είλ-): εἰλεῖται DΔ om. QKU ut vid. 12 post μέγας add. ὁ δράκων $\mathbf{K}$ | διέζωκε MQDΔ: διέσωζε $\mathbf{K}$ διέζωσε $\mathbf{U}$ διεξέδωκε VAC 13 φέρεται MKA: λέγεται QDΔV $\mathbf{U}$ mutil. | τοῦ Δράκοντος codd.: τοὺς δράκοντας $\mathbf{U}$ | κρητικὸς om. Δ | post μῦθος add. ὡς ἄρα DΔVA | Κρόνου codd.: χρόνου $\mathbf{K}$ 15 ἐαυτὸν μὲν DΔVA: ἑαυτὸν $\mathbf{K}$ αὐτὸν μὲν Q μὲν αὐτὸν MU | εἰς MDΔΚVUA: εἰ Q ut vid. | μετεμόρφωσε MQΔVA: μετεμορφώθη D μετέβαλε $\mathbf{K}$ μετέβαλλε $\mathbf{U}$ | δὲ om. Q

εἰς ἄρκτους, καὶ ἀπατήσας τὸν πατέρα, μετὰ τὸ παραλαβεῖν τὴν βασιλείαν, τὸ συμβὰν ἑαυτῷ τε καὶ ταῖς τροφοῖς τῷ ἀρκτικῷ ἐνεστήριξε κύκλῳ. ὡς ἂν οὖν εἰδὼς ὁ ποιητὴς ὅτι μετεμορφώθη εἰς δράκοντα εἶπε 5 μ έ γ α θ α ῦ μ α. τὸ δὲ π ε ρ ί τ' ἀ μ φ ί τ ε, ἀντὶ τοῦ περὶ τὰς "Αρκτους καὶ ὑπὸ τὰς "Αρκτους κεκλασμένος.

φασίν ὅτι ὁ Ζεὺς ἐν Κρήτη τιθηνούμενος, εἶτα φοβη- Vat. 1087 θεὶς τὸν Κρόνον μετεσχηματίσθη αὐτὸς μὲν εἰς δρά-

10 κοντα, τὰς δὲ μαίας μετεποίησεν εἰς ἄρκτους.

ή δὲ τῶν στίχων διάνοια οὕτως μεταξύ δὲ τῶν δύο Q "Αρκτων καθάπερ τις χείμαρρός ποτε ὁ Δράκων ἐπὶ πολύν τόπον διήκων θεωρεῖται. ἐξ ἑκατέρου μέρους τῶν τοῦ σώματος καμπῶν αὶ "Αρκτοι τὴν περιστρο-15 φὴν λαμβάνουσιν, ἄδυτοι καθεστηκυῖαι. αὐτὸς δὲ ὁ Δράκων ἐξέχει τὸ μὲν ἄκρον τῆς οὐρᾶς παρὰ τὴν κεφαλὴν τῆς μεγάλης "Αρκτου, τῆ δὲ τοῦ σώματος καμπῆ παραλαμβάνει τὴν κεφαλὴν τῆς μικρᾶς "Αρκτου, ἐνεγ-

^{1–2} παραλαβεῖν $MD\Delta KVA$: περιλ- Q παραλαχεῖν U 2 τε om. QK | ταῖς $Q\Delta KVUA$: τοῖς MD 3 τροφοῖς $MD\Delta KVUA$: -φαῖς Q | ἐνεστήριξε $MD\Delta KVUA$: ἀνεστ- Q 3–4 ὡς ἀν οὖν εἰδὼς (ἀν om. KVU) $MD\Delta KVUA$: καὶ εἰδὼς οὖν Q 5 μέγα θαῦμα $D\Delta V$: χαῖρε πάτερ, μέγα θαῦμα $(cf.\ v.\ 15)\ MQKUA$ | post ἀμφί τ' add. ἐαγὼς Q 6 περὶ τὰς $MD\Delta VUA$: περὶ τοὺς QK | καὶ ὑπὸ τ- "A-om. Q.

⁸⁻¹⁰ Vaticanus gr. 1087 (305' ad imaginem Draconis et Ursarum) de hoc codice vide praef. p. V; cf. anonymum excerptum a Maassio editum (Comm. Ar. Rell. p. LXVIII) e codice Cantabrigiensi Ll 4 12 (f. 84°, 34-85°, 2), quem ipse inspexi: οἱ δέ φασιν ὡς ἐπιόντα Κρόνον ποτέ, Ζεὺς εὐλαβηθείς, ἐαυτὸν μέν εἰς δράκοντα μετεμόρφωσεν, τὰς δὲ τροφούς, εἰς ἄρκτους, καὶ οὕτω (ἐν add. Maass) τῷ ἀρκτικὸν (sic) κατεστέρισε (sic). καὶ ἔστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ δράκοντος περὶ τὴν οὐρὰν τῆς ἐλίκης. περιλαμβάνει δὲ καὶ τὴν ἑτέραν τὴν κυνόσουραν. vide etiam M infra p. 543 et Par. suppl. gr. 607 a supra p. 30, § 22.

¹¹⁻p. 94,8 Q 12 τις χείμαρρος scripsi: τῆς χείμαρος Q 13 post θεωρεῖται distinxi 15 ἄδυτοι: cf. sch. 632 16 παρὰ scripsi: περί Q

χθεὶς δὲ μέχρι τῶν πόλων αὐτῶν εἰς τοὐπίσω ἀνακλᾶται. ἔχει δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀστέρας πέντε, δύο τῶν ὀφθαλμῶν καὶ δύο τῶν κροτάφων, ἕνα δὲ τοῦ γενείου. ὁ δὲ "Ιππαρχος εὐθύνειν πειρᾶται τὸν "Αρατον ὡς μὴ ἀκριβῶς τὰ περὶ τῶν "Αρκτων εἰπόντα, ὡς τῆς οὐρᾶς ἑκατέρωθεν, ἀλλ' οὐγὶ τῆς σπείρας εἰσίν.

δ δὲ Δράκων οὖτος ἐστὶν δς ἐφύλαττε τὰ χρυσᾶ μῆλα,

ον έφόνευσεν Ήρακλης.

MDAKVUA

47. — α ι δ' ἄρα οι σπείρης έκ άτερθε: έκατέρωθεν αὐτοῦ τῆς σπείρας. αἴτινες "Αρκτοι τὸν 10 ἀκεανὸν φυλάττονται μόναι γὰρ οὐ δύνουσι διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς ἐν τῷ βορείω.

ήτοι μόναι τῶν ἄλλων ἄστρων φυλάσσονται καὶ οὐ κρύπτονται ὑπὸ τοῦ ἀκεανοῦ.

 $MQD\Delta KVUA$

49. — αὐτὰρ ὅ γ' ἄλλην μὲν νεάτη: 15 περὶ τῶν δύο "Αρκτων ὁ λόγος. λέγει δέ ὁ Δράκων ⟨τῆς⟩ ἑτέρας μὲν τῶν "Αρκτων τῆ ἐσχάτη οὐρᾶ αὐτοῦ

²⁻³ scribendum potius δύο ἐπὶ τῶν ὀφθ- καὶ δύο ἐπὶ τῶν κροτ- 4 ὁ δὲ " $I\pi\pi$ -: Hipp.~1,4,2 (Manitius p.~10) cf. supra p.~92, ll.~8-10.

⁹⁻¹² MD Δ K VU A lemma U (-θεν): αἷ δ' ἄρα οἱ σπείρης M Δ K A αἷ δ' ἄρα οἱ DV 10 ἐκατέρωθεν ... "Αρκτοι MU: αἴτινες "Αρκτοι ἐκατέρωθεν αὐτοῦ (αὐτῶν D Δ) τῆς σπείρας (-ρης A -ρας A $^{\rm sl}$) D Δ V Α ἐκάτερθεν αὐτῆς τῆς σπείρης καὶ τοῦ σώματος τοῦ δράκοντος, φέρονται τουτέστι συνάγονται κυκλοῦνται περιέχονται, αἴτινες ἄρκτοι K 10-11 τὸν ἀκεανὸν codd.: τοῦ ἀκεανοῦ K 12 βορείωι MD Δ KU: βορειοτέρω VAC.

¹³⁻¹⁴ Q post p. 92, l. 7 13 ήτοι Q: "Αρκτοι scribendum esse videtur, cf. sch. 26.

¹⁵⁻p. 95,5 MQDΔKVUA cf. excerptum Cantabrigiense supra p. 93 ad ll. 7-10 laudatum; scholium mutilum, vide infra | lemma M: αὐτὰρ δ γ' ἄλλην DΔVA om. QKU ἄλλην codd. hic et in Arati textu, sed ἄλλης scribendum puto et in Arato et in scholio 16 περὶ ... λόγος. λέγει δὲ codd.: λέγει περὶ τῶν δύο ἄρκτων δτι Κ | λέγει δὲ MDΔUA: λέγεται δὲ V om. Q 16-17 ὁ Δράκων τῆς ἐτέρας μὲν scripsi: ὁ Δράκων. ἑτέρα μὲν MDΔKVUA ἐτέρα μὲν ό Δρ- ξτέραν μὲν Maass (sic iam C) 17 τῶν Ἄρκτων codd.: τούτων Κ | τῆ codd.: τῆ δὲ V | οὐρᾶ αὐτοῦ scripsi: αὐτοῦ οὐρᾶι MA οὐρᾶ αὐτοῦ QDC οὐρᾶ αὐτῶν Δ οὐ[spatium] V οὐρᾶ Κ αὐτῆς [||| U αὐτοῦ οὐρᾶι Maass

ἀποτείνεται. [γράφεται δὲ καὶ ἐπιτέλλεται.] κατὰ γὰρ τὴν οὐρὰν ἀποτέταται ὁ Δράκων. ἔστιν οὖν περὶ τὴν κεφαλὴν τῆς Ἑλίκης ἡ οὐρά, ὥς φησιν ἑξῆς.

περιτέμνεται άντι τοῦ περιλαμβάνει τὴν Κυ-

5 νόσουραν.

τῆς μεγάλης "Αρκτου. ἐν δὲ τῆ σπείρα αὐτοῦ ἡ Κυ- Q νόσουρα τὴν κεφαλὴν ἔχει. τοῦ Δράκοντος δὲ τὴν κεφαλὴν ἐδήλωσεν ἀκριβῶς ὅτι ἐν αὐτῆ κεῖνται ἀστέρες ρομβοειδὲς ποιοῦντες σχῆμα.

(περιτέμνεται), περιλαμβάνει, ἀποχωρίζει, Μ

τῆς ἄλλης δηλονότι.

53. — καὶ οἱ ποδὸς ἔρχεται ἄχρις: ΜΟΔΚΥΟΑ ή σπεῖρα φθάνει ἄχρι τοῦ ὀπισθίου.

54. — ἐκ δ' αὖτις παλίνορσος: ἡ σπεῖρα ΜΩΦΔΚΥΝΑ
15 ἐξ ὑποστροφῆς ἀναστρέφει. ὅπερ δὲ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τοῦ φοβουμένου τὸν δράκοντα εἶπεν (Γ 33) ,,ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη", τοῦτο οὖν ὁ Ἄρατος ἐπὶ τοῦ Δράκοντος. τοιοῦτον αἰνίττεται τῆ

1 γράφεται . . . ἐπιτέλλεται (περιτ- K) seclusi: cf. glossam M ad v. 49 γρ. ἐπιτέλλεται 2 περὶ codd.: pro παρά, cf. Arat. 51 πάρ κεφαλήν 4 περιλ- M Q D ΔK : παραλ- U λαμβάνει A.

⁶⁻⁹ Q hoc suspicor alteram esse partem scholii 49, quod totum sic fere restituere licet: περὶ τῶν δύο "Αρκτων ὁ λόγος. λέγει δέ ὁ Δράκων τῆς ἐτέρας μὲν τῶν "Αρκτων, τῆς μεγάλης, τῆ ἐσχάτη οὐρᾶ (αὐτοῦ) ἀποτείνεται, ἐν δὲ τῆ σπείρα αὐτοῦ ἡ Κυνόσουρα τὴν κεφαλὴν ἔχει. quae si vera sunt, omnia in sch. 49 a γράφεται usque ad ἑξῆς secludenda sunt.

¹⁰⁻¹¹ M in mg. sub signo non alphabetico | lemma addidi.
12-13 MDΔKVUA lemma MK: καὶ οἱ ποδὸς ἔρχεται
U τὸ δὲ ποδὸς ἄχρις ὅτι DΔVΑ 14 post σπεῖρα add. φασὶ ΚU.
14-p. 96,5 MQDΔΚVUA lemma MVA: ἐκ δ' αὐτις Δ ἐκ
δ' αὐθις D om. QKA U evan. | ἡ σπ- φησιν ΚΑ 15 ἀναστρέφει
MQDΔΚ: ἀνατρέφει U ut vid. ἀντιστρ- VAC 16 φοβουμένου
MQDΔΚUA: γραφομένου VAsl 16-17 τίς τε Hom. ΔΚU ut
vid.: τις MDVA om. Q 17 παλίνορσος ἀπέστη Hom. Q: om.
MDΔΚVA deerat in archetypo | οὖν om. QKA | ὁ MQVA:
om. DΔΚ 18 ἐπὶ τοῦ MQDΔVA: εἶπεν ἐπὶ τοῦ τοιούτου
KU ut vid. | post Δράκοντος dist. KVU, non MQDΔA |
τοιοῦτον MVA: τούτου DΔ om. QKU | αἰνίττεται DΔVA:
om. MQKU | ante τῆ μὲν add. καὶ DΔVA

μὲν οὐρᾳ περιλαμβάνει τὴν κεφαλὴν τῆς Ἑλίκης, τῆ δὲ σπείρᾳ οὐ πάση περιλαμβάνει τὴν Κυνόσουραν ἄχρι τῶν ὀπισθίων ποδῶν, εἶτα αὖθις ὡς εἰς ἀνατολὴν νεύσας πάλιν ἀποκλίνει εἰς δύσιν. καὶ τὴν κεφαλὴν ἔχει ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ Ἐν γούνασιν.

MKUA MDAKVUA ού μεν έκείνη: τῆ σπείρα.

55. — ο ἰ ό θ ε ν ¨ ο ὐ δ' ο ῖ ο ς: ἐξ ἑνὸς μέρους οὐδὲ εἶς, ἀλλὰ πολλοί εἰσιν ἐπικείμενοι τῆ τοῦ Δράκοντος κεφαλῆ φαιδροὶ ἀστέρες ε΄.

3 58-60. — τὸ μέσον κρατὸς ὧτὸς καὶ φωτός. 10 εἰς δὲ ὑπεράνωθεν τῆς γένυος τοῦ δεινοῦ πελώρου τὴν ἐσγατίαν ἔγει θέσιν.

ἵνα μή τις εἴπη ὅτι ἡ κεφαλὴ αὕτη κεῖται ἐν τοῖς ποσὶ τοῦ Ἐν γόνασι (πολὸ δέ ἐστι τὸ διάστημα ἄχρι τῆς οὐρᾶς τῆς Ἑλίκης), φησὶν ὅτι εἰ ἄξει ⟨τις⟩ τὴν γραμμὴν κατ' εὐθεῖαν, ἴσην τὴν θέσιν εὑρήσει.

 $MQD\Delta VUAS$

59-60. — λοξὸν δ' ἐστὶ κάρη: λίαν διδασκαλικῶς. ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ λελόξωται, καὶ οὐκ ἔστιν

¹ post οὐρᾶ add. φησὶ KU 2 πάσηι MQD Δ KA: πᾶσαν V U mutil. | τὴν Κυνόσουραν MQKVU: τῆ -ρα D Δ A | ante ἄχρι add. άλλ' M 3 ἀνατολὴν codd.: -λὰς K 4 πάλιν codd.: πάσιν A (sic) 5 τοὺς πόδας Δ VA: τὸν πόδα MQKU fortasse recte om. D | ἐν γούνασιν om. V spatio vacuo relicto.

⁶ MKUA cum praecedenti scholio continuatum.

^{7–9} MDΔKVŪA lemma M (οἶος) ΔA : οἰόθεν οἶος (οἴος D) DV οἰόθεν K U mutil. 7 ἐξ ἑνὸς MK: οὐκ ἐξ ένὸς DΔVA fortasse recte U mutil. 8 οὐδὲ codd.: οὐχ εἶς K | ἐπικείμενοι ... ἀστέρες ε΄ MDΔVA (φαιδροί om. V): οἱ ἀστέρες οἱ (om. U) ἐπικείμενοι τῆ τοῦ Δράκοντος κεφαλῆ KU.

¹⁰⁻¹⁶ Q 10 τὸ ... φωτός: haec ad κάρη (v. 58) referenda; series est vocum monosyllabarum quorum genitivus in - τός desinit; sed τὸ μέσον non intellego 11 τῆς γένυος scripsi: τοῦ γ- Q 14-15 parentheseos signa posui 15 τις addidi 16 εὐθείαν Q.

¹⁷⁻p. 97,3 MQDΔVUAS (32°, 16-17) lemma M Δ : λοξὸν δ' ἐστὶ DVA λοξὸν ἔπεστι καρ|||||| U om. QS 17-18 λίαν διδασκαλικῶς om. QS U mutil. || post διδασκ- add. τοῦτο D Δ VA U mutil. 18 λελόξωται codd.: -ξευται QSC

ἀνατεταμένη ἴση, ἀλλ' ὥσπερ ὀλίγον ἐπινεύουσιν εἰς ἄκραν τὴν οὐρὰν τῆς Ἑλίκης τό τε στόμα τοῦ Δράκοντος καὶ ὁ δεξιὸς κρόταφος.

δεξιὰ δέ φησιν ὁ μαθηματικός Διόδωρος λέγεσθαι Q 5 νῦν τὰ βόρεια, καθάπερ προείπομεν. ὁ γὰρ "Ιππαρχος τὸν ἀριστερὸν κρόταφον ἐπ' εὐθεῖαν λέγει καὶ τὸ στόμα τῆ τῆς Ἑλίκης οὐρᾶ.

60. — τὸ στόμα τοῦ Δράκοντος καὶ τὸ δεξιὸν μέρος s τοῦ ἀριστεροῦ κροτάφου νεῦον τῆ οὐρᾳ τῆς Ἑλίκης.

10 τινὲς δὲ ἐξηγοῦνται ὅτι καὶ ὁ δεξιὸς κρόταφος τοῦ Δράκοντος τῆ οὐρᾳ τῆς Ἑλίκης νεύει. ἀμαθῶς δέ ὁ γὰρ ἀριστερὸς κρόταφος αὐτοῦ ἐστιν ὁ νεύων. δεξιὰ δέ φησιν ὁ μαθηματικὸς Διόδωρος λέγεσθαι τὰ βόρεια.

επιλαμβάνονται δέ τινες καὶ λέγουσι μὴ εἶναι τὰ QDΔVUA 15 δεξιὰ ἀλλὰ τὰ ἀριστερά. ἀπολογητέον δὲ ὅτι τοῦ ἀριστεροῦ κροτάφου τοῦ Δράκοντος τὸ δεξιὸν μέρος οὕτως εἶπεν.

ένιοι δὲ βοηθοῦντες τῷ ᾿Αράτῳ ἀναστρέφουσι τὴν Q κεφαλὴν τοῦ Δράκοντος καὶ ποιοῦσι βλέπειν εἰς τὸν

¹ ἀνατεταμένη Bekker (p. 156): -νη codd. (-νος A^{ac}) ἀντιτεταμένη U | ἐπινεύουσιν S: -ουσα codd. -ούση Q^{ac} ut vid. 2 ἄκραν $MQD\Delta S$: ἄκρον VA | τὴν οὐρὰν $MQD\Delta S$: κεφαλὴν U τὴν οὐρὰν post ἑλίκης A om. V | ἕλικος Q | post ἑλίκης U mutil.

⁴⁻⁷ Q 4 Διόδωρος scripsi (cf. l. 14 infra): διοδοξ Q de Diodoro Alexandrino mathematico Arati interprete, vide J. Martin Hist. Text. pp. 30-31 5 καθάπερ προείπομεν: cf. infra sch. 69 | ὁ γὰρ Ἱππαρχος: Hipp. 1, 4, 4 (Manitius p. 32): οὐ γὰρ ὁ δεξιὸς κρόταφος, ἀλλ' ὁ ἀριστερὸς ἐπ' εὐθείας ἐστὶ τῆ γλώσση τοῦ "Όφεως καὶ τῆ ἄκρα οὐρᾶ τῆς Μεγάλης "Αρκτου.

⁸⁻¹³ S (32⁷,13-16) post Draconis fabulam (supra p. 91, ll. 3-14), quacum hoc scholium in exemplari insertum est, ex eodem fonte depromptum 9 veõov S: malim veõet.

^{14–17} QDΔVUA (non in C) in initio ἄλλως Q **15** ὅτι om. Q **16** οὕτως QDΔU: οὕτος VA.

¹⁹⁻p. 98,3 Q cf. Hipp. 1, 4, 4-5 (Manitius p. 32): ,,τὸ μὲν γὰρ λέγειν ὅτι ἀντεστραμμένην τὴν κεφαλὴν τοῦ Δράκοντος ὑποτίθεται, καὶ οἰχὶ εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ κόσμου ἐπεστραμμένην, καθάπερ φησὶν ὁ "Ατταλος, τελέως ἐστὶν ἀπίθανον."

ύπερχείμενον αίθέρα, ίνα ό δεξιός χρόταφος άριστερός γένηται μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς κεφαλῆς, ἀλλ' ἔστι βεβιασμένον.

62. — ἄλλως: τὴν τοῦ "Οφεως κεφαλὴν κοινὴν είναι λέγει τῶν δύο ἡμικυκλίων, τοῦ τε τὰς ἀνατολὰς όρίζοντος καὶ τοῦ τὰς δύσεις. δεῖ δὲ τοῦτο νοεῖν οὐ κατά πάντας τούς τῆς γῆς τόπους, άλλὰ κατά τὸ τῆς Έλλάδος κλίμα, ἐν ῷ καὶ σφαιροθετεῖ.

τοῦτο λίαν ἡπόρηται. Κράτης μὲν ούτως ἐπιλύεται: ,, $\dot{\eta}$ τοῦ Δ ράκοντος κεφαλ $\dot{\eta}$, ἐπὶ τοῦ ἀρκτικοῦ κατε- 10στηριγμένη κύκλου, δν συμβέβηκεν ἀειφανή εἶναι κατὰ τὴν περιαγωγὴν τοῦ οὐρανοῦ, περιαγίνεται ἐπ' αὐτὸν τὸν ὁρίζοντα, καὶ τὸ μὲν ἄλλο αὐτοῦ σῶμα ἀειφανές, ή δὲ γλῶσσα καὶ τὰ ἄκρα τοῦ στόματος πρὸς ἐλάχιστον ύποβάντα τῷ ὁρίζοντι, ἄμα νοήματι προκύπτει. καὶ 15 τοῦτο γίνεται τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ 'Αράτου' ὁμολογουμένως γάρ φθανούσης τη δύσει της άνατολης, άκρατος μίξις γίνεται άμφοτέρων τῶν ἰδιωμάτων, ὡς ἔχει καὶ παρὰ τῷ ποιητῆ ἐπὶ τῶν Λαιστρυγόνων (κ 86). ,, έγγύς γὰρ νυκτὸς καὶ ήματός εἰσι κέλευθοι". ἐπὶ γὰρ 20 έκείνοις ή μὲν ήμέρα ώρῶν ἐστιν εἴκοσιν, ἡ δὲ νύξ τεσσάρων, συναπτούσης όσον οὐδέπω τῆς δύσεως τῆ άνατολη. εὐλόγως οὖν ἐπήνεγκεν ,,ἐγγύς γὰρ νυκτὸς καὶ ἤματος". 'Αρίστυλλος δὲ καὶ Βοηθός οἱ μαθηματικοί πιθανοτέραν δοκοῦσιν ὑποβάλλειν λύσιν.

25

⁴⁻²⁵ Q quamquam ab ἄλλως incipit, hoc scholium non ad v. 60, sed ad v. 62 pertinet; in margine scilicet exemplaris exaratum erat 9 de Cratete Arati interprete vide Maass, Aratea p. 33 et J. Martin, Hist. Text. p. 13 | post ἐπιλύεται distinxi 16-17 ὁμολογουμένως scripsi: -μένου Q 17-18 ἄκρατος correxi: ἀκρατης (sic) Q 19 ἐπὶ correxi: ὑπὸ Q 20 ἡματος Q 21 ἐκείνοις correxi: -νης Q 24 ἡματος Q | ᾿Αρίστυλλος correxi: ᾿Αρίστηλος Q 25 πιθανοτέραν ... λύσιν scripsi: πιθανότερα ... λύσει Q de Aristyllo vide J. Martin ibid. pp. 184-186; de Boetho, ibid. pp. 18-22 etc. quae sit haec Aristylli ac Boethi interpretatio nescimus; fortasse tribuenda sunt illis ea quae seguuntur.

μίσγονται δύσιές τε καί: αἱ δύσεις καὶ ΜΩΡΔΚΥΠΑΝ αἱ ἀνατολαὶ πλησιάζουσιν ἀλλήλαις, λήγουσα μὲν ἡ ἀνατολή, ἀρχομένη δὲ ἡ δύσις, κατὰ τὸν μεσημβρινὸν πόλον, ὅς ἐστι μεσαίτατος πάσης τῆς σφαίρας. ἐκεῖ τὰρ γενόμενος ὁ ἥλιος μεσημβρινὸς γίνεται, καὶ λοιπὸν ἑβδομὴν ὥραν ἀπ' αὐτοῦ ὡς ἐπὶ δύσιν ἄρχεται ποιεῖν. ἡ δὲ τοῦ Δράκοντος κεφαλὴ ὑπὸ τὸ πέλμα οὖσα τοῦ Ἐν γούνασι, καὶ τοῦ ὑπὸ τὸν πόδα κύκλου ἐπιψαύουσα ἐν τῷ τὸν οὐρανὸν κινεῖσθαι, γινομένη περὶ τὸν μεσημ-10 βρινὸν κύκλον, ἐπ' ἄκροις τοῖς τοῦ ἀκεανοῦ ὕδασιν ἔρχεται. οὐ γὰρ καταδύεται, ἀλλ' ὥσπερ αὐτοῖς ἐπινή-χεται. οὐ γὰρ καταδύεται, ἀλλ' ὥσπερ αὐτοῖς ἐπινή-χεται. ὀλίγον γὰρ σφόδρα τοῦ ὁρίζοντος ἐπιψαύει. ὁ δὲ νοῦς ἐκείνη δὲ ἡ κεφαλὴ ἡ τοῦ Δράκοντος κατὰ τοῦτο τὸ μέρος νήχεται καὶ κολυμβᾶ, ἄκρφ τοῦ ἀκεανοῦ,

1-p. 100,2 MQD ΔKVUAS (32^r, 18-23) lemma M: μίσγονται $ar{\mathbf{D}} \Delta \mathbf{A}$ ήχι περ ἄκραι μίσγονται $\mathbf{K} \mathbf{U}$ μίσγονται δύσιές τε V δύσιές τε καὶ άντολαὶ S om. Q 1 αἱ δ- MDΔΚVA: ένθα αί δ- Q αί δ-δὲ S U mutil. 2 αί άν- MD Δ VS: αί om. QK ut vid. A U mutil. 5 γινόμενος MA | γίνεται MQDΔ VAS: λέγεται KU | καὶ λοιπόν ... ποιεῖν om. S 6 ἐβδόμην MQΔKVU: εὐδόμην DA | ἄραν om. V | ἀπ' KA: ώς ἄπ' MQDΔVU ut vid. | ώς MDΔKVA: καί Q U evan. | άργεται MQKA: έργεται DΔV U evan. 7 τὸ om. M | πέλμα Bekker: τέλμα codd. σπέρμα S 7-8 τοῦ ἐν γούνασι οm. S 8 καὶ $\dots$ κύκλου (κύκλον $\mathbf{MD}\Delta$) codd $\dots$ καὶ ὑπὸ τὸν πόδα κύκλω $\mathbf{S}$! ἐπιψαύουσα $\mathbf{MQD\Delta VA}$: ἐπιψαύεσθαι $\mathbf{K}$ ὑποψαύεσθαι $\mathbf{U}$ om. $\mathbf{S}$ $\mathbf{9}$ ἐν τῶι τὸν οὐρανὸν (τὴν οὐρὰν $\mathbf{K}$) κινεῖσθαι MQDΔKS: ἐν τῆ τοῦ οὐρανοῦ κινήσει VA U evan. | γινομένη MQDΔVA: γενόμενον Κ γινόμενον S U mutil. 10 κύκλον om. V | τοῖς om. S | 11 ἔρχεται codd. : ἄρχ- Q | 11–12 οὐ γὰρ . . . ἐπινήχεται om. KU | 11–13 οὐ γὰρ . . . ὁ δὲ νοῦς om. S12 σφόδρα τοῦ ὁρίζοντος ἐπιψαύει ΜΩΚU: ἐστι σφόδρα τὸ διορίζον $D\Delta VA$ 12–13 ὁ δὲ νοῦς codd. (Uevan.): ὁ δὲ λόγος καὶ νοῦς ούτως Q 13 ἐκείνη δὲ MDΔΚUS: δὲ οπ. QVA | ή κεφ- $\dot{\eta}$ τοῦ $\Delta
ho - \mathbf{M} \mathbf{Q} \mathbf{D} \Delta \mathbf{V} \mathbf{A}$: $\dot{\eta}$ τοῦ $\Delta
ho - \varkappa \epsilon \phi - \mathbf{S}$ $\dot{\eta}$ τοῦ $\Delta
ho - om$. $\mathbf{K} \mathbf{U}$ 14 νήχεται codd.: νίσσεται $S \mid$ ἄκρωι $MQD\Delta UA:$ ἄκρον S κατὰ τὸ ἄκρον K ἄρκτω $VA^{sl} \mid$ τοῦ ἀκεανοῦ codd.: τῷ -νῷ S15 τουτέστι τοῦ ὁρίζοντος $\mathbf{MQUAS}$: ὅπερ ἐστι τοῦ ὁρ- $\mathbf{K}$ om. $\mathbf{D\Delta V}$ | ἐπιψαύουσα codd.: –ούσης $\mathbf{S}$ καὶ ἡ ἀνατολὴ ψαύουσιν ἀλλήλων, δηλονότι περὶ τὸν μεσημβρινὸν πόλον ἤγουν κύκλον.

MDAKVUA

ό δὲ Κράτης φησίν·,, ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα μίξις ἀμφοτέρων γίνεται, ὡς καὶ "Ομηρος (κ 86)·, ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι'. ἐπεὶ γὰρ παρ' ἐκείνοις ἡ ἡμέρα ὡρῶν εἴκοσιν, ἡ δὲ νὺξ τεσσάρων, συναπτούσης ὅσον οὐδέπω τῆς δύσεως τῆ ἀνατολῆ, εὐλόγως εἶπεν.

61-62. — κείνη που κεφαλή: ἐκείνη τῆ όδῷ πορεύεται ἡ κεφαλὴ τοῦ Δράκοντος, καθ' ἢν ἔχει 10 συμβολὴν ἡ δύσις καὶ ἡ ἀνατολή. προεῖπε τὸ ἔξαρμα τοῦ κόσμου ὁρίζειν τῆ κεφαλῆ τοῦ Δράκοντος ἐφαπτομένη τοῦ ὁρίζοντος. † δράκοντα δ' ἐν ἰδέα μεταβάλλοντα ἐπὶ τόξον διωκόμενον ὑπὸ Κρόνου κεραυνωθῆναι, καὶ δράκοντα τὸ πῦρ γενέσθαι καὶ εἰς οὐρανὸν τὸν 15 Διόνυσον ἀγαγεῖν. †

MQDAKVUAS

63. — τ η ς δ' α ὐ τ ο ῦ: ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς. "Αρατος ἀπὸ τῶν ἐγνωσμένων ήδη τὰ μὴ ἐγνωσμένα διδάσκει. ἐπειδὴ γὰρ τὰ περὶ τῆς τοῦ Δράκοντος κεφαλῆς

¹ ψαύουσιν άλλήλων codd.: άλλήλοις ψαύουσι S 2 πόλον ήγουν om. S U evan.

³⁻⁸ MD Δ K V U A cf. Q supra p. 98, ll. 9 sqq. 3 Κράτης Μ Δ V A: σωκράτης D Κράτων Κ U evan. et mutil. | φησίν Μ Κ: φησίν ὡς D Δ V A U mutil. | ὑπὸ Μ Δ Κ V A: καὶ ἡ ὑπὸ D U mutil. | τὸν ὁρίζοντα codd.: ωρίζοντα Μ ut vid. | μίξις codd.: μῖξις Μ 4 γὰρ Μ Κ U A: γάρ που D Δ V 5 τε om. Κ U | ἤματος V K U A: ἡμ- M D Δ 7 οὐδέπω codd.: οὕπω Κ.

^{9–16} S $(32^r,24-30)$ lemma S 9 έχείνη S 10 δράχοντος S: ὄφεως Sac 11 προεῖπε vix sanum 13–16 corruptum; de fabula cf. supra sch. 46 p. 92 13 έν ίδέα S: an έν ἴΙδη? 14 διωχόμενον SsI: διοχ- S 16 Διόνυσον S: an Δία?

¹⁷⁻p. 101,6 MQDΔKVUAS (32^r , 31-34) in K infra post p. 103, l. 7) lemma QDΔU ut vid. S: τῆς δ' αὐτοῦ μογέοντι MA om. K 17 ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς MQDΔVA: λείπει τὸ ἐγγὺς S om. KU 18 ἐγνωμένων S 18-19 τὰ μὴ ἐγν- διδ- codd.: διδ- τὰ μὴ ἐγν- KU 19 ἐπειδὴ . . . κεφαλῆς om. S | τῆς et κεφαλῆς post ἐξ αὐτῆς transtulit Q

διεξηλθεν, έξ αύτης τὸν ἐπικείμενον Ἐν γούνασι καλούμενον διδάσκει. ὁ δὲ λόγος πλησίον δὲ τῆς κεφαλῆς άνδρὶ μογέοντι καὶ κάμνοντι ὅμοιον κυλίνδεται (ούγ οὕτω δὲ αὐτὸ κυλίνδεται, άλλὰ συγκαταφερομένω 5 τῶ οὐρανῷ συμφέρεται), ὡς πρὸς τὴν θέσιν. ὀκλάσας γάρ ἐστι καὶ ὥσπερ καταπεσὼν ἀπό τινος καμάτου.

περὶ δὲ τοῦ εἰδώλου τούτου οὐδεὶς ἱστορῆσαι ἴσχυσεν, ΜΟΔΚΥΠΑ άλλα μόνον τον Έν γούνασιν αύτο προσεῖπον, τουτέστιν ἐπωνόμασαν, ὀκλάζον γάρ ἐστι, κατὰ τὴν θέσιν. εἴδω-10 λον δέ ἐστιν ἀφωμοιωμένον ἀνθρώπω.

περὶ δὲ τοῦ εἰδώλου ὁ μὲν "Αρατος οὐδεμίαν ἱστορίαν Q (παρὰ τῶν) ἀρχαίων παρειληφώς ἀνώνυμον εἴασεν είναι τὸ εἴδωλον.

64. — άμφαδον άντι τοῦ φανερῶς, σαφῶς. s 15 "Ομηρος (Β 308): ,,δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός... 65. — (οὐδ' ὅτινι...πόνος): οὐδὲ οὖτι- Q

f 1 διεξῆλθεν $f M^{pc}$ codd.: ἐξῆλθεν $f M^{ac}$ | ἐξ αὐτῆς $f QD\Delta V:$ ἐκ ταύτης MKA U mutil. | έν γούνασι QVA : έν γόν-MDΔKU 3 όμοιον S (cf. Ar. 63 ἐοικός): ὅμοιος Μ Q D Δ Κ U Α ὁμοίως V 4 οὐχ οὕτω δὲ αύτὸ (-τὸς Κ) κυλίνδεται MDΔKUA: om. QVS | συγκαταφερομένω MQAS: -ρόμενος Κ καταφερομένω DΔV fortasse recte U evan. 5 συμφέρεται MQDΔKU: συμπεριφέρεται συμφέρεται ἢ χυλίνδεται S 5-6 ώς ... καμάτου om. S | textum et interpunctionem codicum MQKU servavi: ώς πρός την θέσιν δὲ ἀποβλέπει. καὶ γὰρ ώσπερ (om. VA) όκλάσας (όκλ- DVA) καὶ καταπεσών ἐστιν ἀπό τινος καμάτου D ΔVA, sed verba ώς πρός την θέσιν ad anteriora (κάμνοντι ὄμοιον) respiciunt 5 ὀκλάσας ΔΚ: ὁκλ- MQD ut vid. VUA.

 $ag{7-10}$ $extbf{MD}\Delta extbf{K} extbf{V} extbf{U} extbf{A}$ $extbf{8}$ ἐν γούνασιν $extbf{M} extbf{V}$: ἐν γόν $extbf{-}$ $extbf{D}\Delta extbf{K} extbf{A}$ $extbf{U}$ evan. | αὐτὸ DΔVA: αὐτὸν MKU 9 ἐπωνόμασαν M: κατων- $\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}\mathbf{V}\mathbf{A}$ $\mathbf{U}$ evan. | ὀκλάζον $\mathbf{D}\mathbf{U}$: ὁκλάζον $\mathbf{M}$ ὁκλάξ Δ ὁκλάζων $\mathbf{KVA}$ | ἐστι $\mathbf{MKU}$: κεῖται $\mathbf{D\Delta V}$ ἐστι κεῖται $\mathbf{A}$ 10 άφωμοιωμένον MDΔKU: άφομοιούμενον V άμφωμοιμένον A | in K sequitur p. 102, ll. 10-13.

¹¹⁻¹³ Q παρὰ τῶν addidi | ἀρχαίων scripsi: -ίοις Q.

¹⁴⁻¹⁵ S (32^r mg.) quid hic locus Homericus sibi velit nescio.

¹⁶⁻p. 102,5 Q lemma addidi; πόνος legit interpres in Arato (πόνωι Μ)

νός ἐστιν εἴδωλον, οὐδὰ ῷτινι ὁ τοσοῦτος ἐπήρτηται πόνος. οἱ δὰ τὰς ἀστρομυθίας ἐπιγραφόμενοι ἱστοροῦσι Προμηθέα ἢ Σαλμωνέα ἢ Σίσυφον ἢ Θάμυριν ἢ ᾿Ορφέα ἢ Θησέα τὸν ἐπεγείραντα τὴν πέτραν. οἱ δὰ εἰς Τάνταλον καὶ Ἡρακλέα διεσκεύασαν.

ο ὐδ' ὅτινι ⟨κρέμαται⟩: ἀντὶ τοῦ ἐπίκειται οὐδέ τινι ἐκεῖνος ὁ πόνος ἐπίκειται κατὰ κοινοῦ εἶπε τίς ἐστιν. ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἀπλοῖ ὡς ἀπειρηκὼς καμάτω, καὶ ὀκλάζει ἐκ τοῦ καμάτου.

MQDAKVUAS

69. — περὶ τοῦ Ἐν γούνασιν. ὅσσον 10 ἐπ' ὀργυιήν: βουλόμενος δεῖξαι ὅτι πάντη ἐκτεταμέναι εἰσὶν αὶ χεῖρες, τὴν ὀργυιὰν εἶπεν. ἔστι γὰρ ἡ ὀργυιὰ ἡ τῶν δύο χειρῶν ἔκτασις.

MQDAKVUA

μέσσω δ' ἐφύπερθε καρήνω: ὑπεράνωθεν δὲ τῆς κεφαλῆς τοῦ Δράκοντος ὁ Ἐν γούνασι 15 τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὑτοῦ ἔχει, τοῦ ἀριστεροῦ. τὸ δεξιτεροῦ συντακτέον τῷ Δράκοντος, ἵν' ἢ τοῦ βορειοτέρου Δράκοντος. ὁ γὰρ Δράκων βορειότερός

 ² τὰς scripsi : τῆς Q | cf. infra sub finem sch. 69.
 6-9 S (327,34-38) lemma restitui: οὐδ' ὅτινι μιν S
 8 post τίς ἐστιν distinxi | ἀπλοῖ scripsi: ἀπλῶς S 9 ὁκλάζει scripsi: ὅκλασεν S.

^{10–13} MQDΔKVUAS $(32^{\circ},38-40)$ περί τοῦ ἐν γούνασιν in mg. M: in textu lemmatis loco DΔKVU post lemma A om. QS 11 lemma ὅσον ἐποργυιήν (sic) M: ὅσσον ἐπ' ὀργυὴν A ante titulum om. QDΔKVUS | βουλόμενος δὲ Q | δεῖξαι codd.: διδάξαι KÜ | ὅτι codd.: ὅταν K Ü mutil. 12 ὀργυιὴν KS U mutil. 12–13 ἔστι . . . ἔκτασις om. K | ἔστι γὰρ (δὲ Ü) ἡ (om. VUA) ὀργυιὰ (-υῖα MU - υὰ A) MQDΔKVUA: ὀργυιὰ δὲ ἐστιν S 13 ἡ τῶν codd.: τῶν Q.

¹⁴⁻p. 103,7 MQD Δ K V U A (una sententia in S vide infra) in K ante p. 100, l. 17 lemma μέσω δ' ἐφ' ὅπερθε καρήνω (sic) M A: μέσσω δ' ἐφ' ὅπερθεν D V μέσσω δ' ἐφὑπερθεν Δ μέσσω δ' ἐφὑπεράνω Q K 14-15 ὑπεράνωθεν Δ K V U A: ὑπὲρ ἄνωθεν Μ ὑπεράνω Q D 15 ἐν γούνασι MKV A: ἐν γόν- Q D Δ U mutil. 16 αὐτοῦ edd.: αὐτοῦ codd. 16-17 τὸ δεξιτεροῦ M A: τὸ δὲ δεξιτεροῦ Q τὸ δεξιοῦ D Δ V τῆ δεξιτερῆ K U 17 τῶι Δράκοντος Est, unde Ald.: τοῦ Δρ- codd. 17-18 ἵν' ἢ ... Δράκοντος Q D Δ V A: om. M K U

έστι τοῦ Ἐν γούνασι, τὸ δὲ δεξιτεροῦ σημαίνει τὸ βορειοτέρου. καὶ ἰστέον ὅτι εὐλογώτατα ἡμᾶς διδάσκει ἡμῶν γὰρ ἱσταμένων πρὸς τὴν τοῦ παντὸς κίνησιν, τὰ δεξιὰ μέρη ἐστὶ τὰ βόρεια, τὰ δὲ ἀριστερὰ τὰ νότια, ὥστε οὖν φυσικῶς τὸ δεξιτεροῦ ἐστι βορειοτέρου. ἡ δὲ τοῦ παντὸς κίνησις πρὸς δυσμὰς γίνεται.

συντακτέον οὖν οὕτως μέσσω δ' ἐφύπερθε Q καρήνω δεξιτεροῦ κροτάφου ποδὸς ἀρι10 στεροῦ ἄκρον ἔχει σκολιοῖο Δράκοντος. καὶ ὅτι οὕτως ἐνόησεν ὁ Ἄρατος, αὐτὸς διὰ τῶν ἐξῆς γραφέντων περὶ τῆς Λύρας οὕτω φησίν (270-272):
κὰδ δ' ἔθετο προπάροιθεν ἀπευθέος εἰδώλοιο / οὐρανὸν εἰσαγαγών. τὸ δ'
15 ἐπὶ σκελέεσσι πέτηλον / γούνατί οἱ σκαιῷ πελάει'. παράκειται δὲ ἡ Λύρα τῷ ἐπιβεβηκότι ποδί.

διά μέντοι τὸν σχηματισμὸν τῶν διατυπούντων αὐτὸ ἀστέρων προσηγορεύθη Ἐν γούνασι. παραπλήσιον ὑπάρ-20 γει ἀνθρώπω.

λέγουσι δὲ τὸν Ἡρακλέα εἶναι τὸν μαχεσάμενον τῷ

¹ σημαίνει om. KU ut vid. 2 τὸ βορειοτέρου MQVA: τοῦ β- $D\Delta KU$ 2-3 καὶ . . . διδάσκει om. Q 2 καὶ ἰστέον (ἱστ- MVA) MD ΔVA : ἰστέον οὖν KU 4-5 δεξιὰ μέρη . . . νότια in S 32°, 51 post Ingeniculi fabulam et alia serius in exemplar inserta, vide supra p. 79 ad ll. 6-9 4 ἐστὶ MKUA: εἰσι $D\Delta VS$ | τὰ om. Q | τὰ δὲ codd.: καὶ S 5 τὰ om. Q | τὸ δεξ- codd.: τοῦ δεξ- KU 6 βορειοτέρου $MQ\Delta KV$: -ότερον DA U evan. 7 γίνεται codd.: -νεσθαι Q U evan.

⁸⁻p. 104,6 Q cf. Hipp. I, 4, 12 (Manitius p. 38): ,,ὅτι δὲ παρόραμά ἐστι τοῦ Εὐδόξου καὶ τοῦ ᾿Αράτου τὸ περὶ τὸν πόδα, καὶ οὐχ ἀμάρτημα, δῆλον γίνεται ἐκ τῶν λοιπῶν τῶν λεγομένων ὑφ᾽ ἐκατέρου περὶ τοῦ Ἐνγόνασι. περὶ μὲν γὰρ τῆς Λύρας ὁ Ἦρατος λέγων (laudat 270-272) . . . τὸ δὲ πρὸς τῆ Λύρα σκέλος ἐστὶ κείμενον ἐπὶ τῆς τοῦ Δράκοντος κεφαλῆς κ. τ. λ. 12 γραφέντων correxi: -φόντων Q ut vid. 13 ἀπ᾽ εὐθέος Q 15 σκελέεσι Q 19 post ἀστέρων comma posuit Q: delevi post ἐν γούνασι distinxi

(τὰ) χρύσεα μῆλα φυλάττοντι δράκοντι. ἐναργῶς γὰρ αὐτὸν ἐστάναι τό τε ῥόπαλον τῆ δεξιᾳ χειρὶ ἀνατετακότα, ὡς μέλλοντα παίειν, καὶ τῆ ἀριστερᾳ χειρὶ τὴν λεοντῆν περιβεβλημένον, καὶ τὸ μὲν δεξιὸν (γόνυ) τεθηκότα ἔδρας ἕνεκεν, τῷ δὲ σκαιῷ ἐπιβεβηκότα τῆ τοῦ Φράκοντος κεφαλῆ φυλάσσεσθαι τὸ δῆγμα.

λέγεται δὲ οὖτος εἶναι ὁ τὰ χρύσεα μῆλα φυλάττων, καὶ ἀπολόμενος ὑπὸ 'Ηρακλέους. ἐν δὲ τοῖς ἄστροις ἐδόθη τάξις αὐτῷ δι' "Ηραν, ή καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἑσπέρας φύλακα τῶν κήπων. Φερεκύδης γάρ 10 φησιν ὅτε ἐγαμεῖτο "Ηρα ὑπὸ τοῦ Διός, φερόντων τῶν θεῶν δῶρα τὴν Γῆν ἐλθεῖν φέρουσαν τὰ μῆλα τὰ χρύσεα σὑν τοῖς κλάδοις. ἰδοῦσα ⟨..⟩ θαυμάσαι τε καὶ εἰπεῖν καταφυτεῦσαι εἰς τὸν τῶν θεῶν κῆπον δς ἦν παρὰ τῷ "Ατλαντι. παρὰ δὲ τῶν ἐκείνου παρθένων ἀεὶ ὑφαιρου-15 μένων τῶν μήλων, κατέστησε φύλακα τὸν ὅφιν. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς ἄκρας λαμπροὺς τρεῖς, ἐπὶ δὲ τοῦ σώματος ἕως τῆς κέρκου παραπλησίως διεστῶτας.

όκλάζειν δέ φασι τὸν Ἐν γόνασιν, ὅς ἐστιν Ἡρα- 20 κλῆς, ὅτι Ἅτλαντος ἀπελθόντος καθελεῖν αὐτῷ τὰ μῆλα, τὸν οὐρανὸν αὐτὸς ἀντεβάστασε, καὶ πρὸς τὸ

¹ τὰ addidi | χρύσεα scripsi: χρυσὰ Q | post δράκοντι distinxi | ἐναργῶς correxi: ἐν ἀργῶς Q 2 ἐστάναι correxi: ἔσταναι Q 4 λεοντὴν Q | γόνο addidi, cf. Catast. 4 5 ἐπιβεβηκότα scripsi, cf. Catast.: ἐπισυμβεβηκότα Q qui post hoc verbum dist. | τῆ scripsi: τῆ δὲ Q.

^{7–19} Q Draconis fabula (Catast. 3), vide supra S p. 91. ll. 3–14 7 ούτος Q^{pc} : ούτως Q^{ac} | χρύσεα: χρυσά Q 8 ἀπολλόμενος Q 9 αὐτὸν Q^{pc} : αὐτῷ Q^{ac} 10 Φερεκίδης Q 11 ὑπὸ Catast.: ἐπὶ Q 12 φέρουσαν: -σα Q | χρυσὰ Q 13 σύν τοῖς κλάδοις: cum ramis Hyg. 2,3 Arat. Lat. (Maass Comm. Ar. Rell. p. 188) cum ramulis suis Schol. Germ. hic apparet codicem Q ex antiquiore fonte fluere quam ceteri Graeci testes, qui haec verba omittunt | post ἰδοῦσα (sic) spatium duarum fere litterarum in Q 18 ξω Q 19 deest stellarum numerus.

²⁰⁻p. 105,3 Q 22 post μηλα distinxi: post οὐρανὸν Q

βάρος ὤκλασεν. ἱστορεῖται γὰρ ὅτι συναισθομένη τὸ γεγονὸς ἡ "Ηρα κατ' αὐτὸν ἔστη ἐπιθλίβουσα κατὰ τῆς (κεφαλης) βουλομένη αὐτὸν ὧσαι.

ούτος έστιν ο 'Ηρακλης έπὶ τοῦ ὄφεως έπιβεβηκώς. s 5 έν(αργῶς) δὲ ἔστηκε καὶ τὴν λεοντὴν προβεβλημένος λέγεται ότε ἐπὶ τὰ γρύσεα μῆλα τεταγμένον φύλακα έχειν πολλά πράγματα έχοντα. πολύφωνός τε γάρ ήν καὶ τῶ μεγέθει ὑπερβάλλων καὶ τῆ δύναμει θαυμαστός. καὶ οὐδὲ ὕπνος ἐθίγγανεν αὐτοῦ. ἔγει δὲ οὖτος ὁ Ἡρα-10 κλης ἀστέρας ἐπὶ της κεφαλης α΄. ἐπὶ τοῦ βραγίονος έφ' έκατέρων τῶν ὤμων λαμπρὸν α'. ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος τοῦ ἀριστεροῦ α΄. ἐπὶ τῆς κνήμης α΄. ὑπὸ τὴν δεξιὰν γεῖρα καλεῖται ῥόπαλον. πάντες δ' εἰσὶ ιγ'.

άλλοι δὲ λέγουσιν είναι Προμηθέα, οἱ δὲ Θησέα s 15 ἐπεγείραντα πέτραν, οἱ δὲ Ἡρακλέα. ἐπιλελοιπότων δὲ αὐτῷ τῶν βέλων, κλῖναι τὸν γόνυ δεόμενον, ὅν κατηστέρισεν ὁ Ζεύς διότι μετά κόπου τὸν ὄφιν ἔκτανεν.

ούτος δέ έστι κατά τινας 'Ηρακλῆς έπὶ τοῦ ὄφεως ΜΠΔΚΥΠΑ βεβηχώς, οἱ δὲ Προμηθέα λέγουσιν, οἱ δὲ Τάνταλον,

² post "Hoα comma posuit Q: delevi | ἔστη scripsi: ἔστησεν Q 3 κεφαλής $addidi \mid βουλομένη scripsi: -μένης <math>Q \mid αὐτὸν: τὸν$ ούρανδη scilicet, sed sententia corruptior esse videtur quam ut sanari possit.

⁴⁻¹³ S $(32^{7}, 40-49)$ Ingeniculi fabula (Catast. 4) 5 ἐναργῶς restitui (sic Catast. et Q supra p. 104, l. 1): post èv spatium quinque litterarum vacuum reliquit S | λεοντήν sic S 7 πολύφωνος S: immo πολύφονος (multorum enim erat interfector Ar. Lat.) sed hic, ut in ceteris Catasterismorum fabulis codice S praebitis, nullam emendationem adhibeo.

¹⁴⁻¹⁷ S (32^r, 49-51) cf. Q supra p. 101, l. 16sqq. 16 αὐτῷ correxi: αὐτοῦ S | βέλων correxi (cf. M infra τοξευμάτων): μήλων S 16 post δεόμενον interpunxi | in S postea p. 103, ll. 4-5.

¹⁸⁻p. 106,5 MD \(\Delta \text{KVUA} \) hoc scholium, cum dubio procul ad Ingeniculum pertineret, $MD\Delta KVUA$ non recte post sch. 75 collocaverunt; in archetypi scilicet margine haec addita erant, posteaque in textum haud suo loco inserta; hic codicis M scriptura ita evanuit ut apographo eius Vaticano 1307 nobis utendum sit 18 'Ηρακλῆς Μ Vat VA : δ 'Ηρ- D Δ K U 18-p. 106,1 ἐπὶ τοῦ.... φασιν om. ΚU 18 τοῦ MVat: om. DΔVA

άλλοι Θάμυριν ἢ Θησέα. άλλοι δέ φασιν αὐτὸν εἶναι τὸν Ἡρακλέα τοῖς Λίγυσι πολεμοῦντα. ἐπιλιπόντων δὲ αὐτῷ τῶν τοξευμάτων, ἐπὶ γόνυ πεσόντα, λίθους βάλλειν, οὖς αὐτῷ Ζεὺς ὖσεν εὐξαμένῳ. τινὲς δὲ Ἰξίονα αὐτὸν λέγουσιν εἶναι.

 $MQD\Delta KVUA$

71. — περὶ τοῦ Στεφάνου. αὐτοῦ κάκεῖνος Στέφανος: τὸν κίσσινον στέφανον δν ἐφόρει μετὰ θάνατον τῆς 'Αριάδνης ἰσχυροπαθῶν, ἀπέθετο καὶ κατηστέρισε μνημόσυνον τῆς ἐπὶ 'Αριάδνη συμφορᾶς.

10

MD AKVUA

τινὲς δὲ αὐτὸν εἶναί φασιν δν ἔλαβεν ᾿Αριάδνη γαμουμένη Διονύσω δῶρον παρ᾽ ᾿Αφροδίτης καὶ τῶν ὁ Ὠρῶν, καταστερισθῆναι δὲ ἐπὶ μνήμη τῆς Διονύσου φιλίας.

1 Θάμυριν M? Vat: Θύμηριν VC Θύμβριν DΔΑ | φασιν M Vat φασί τινες VA τινες φασίν DΔ | είναι codd.: γὰρ K U mutil. 2 τοῖς M Vat K: om. DΔVA U mutil. | Λίγυσι correxi (cf. Hygin. Astr. 2,6 = Aesch. fr. 326c Mette): Λίβυσι codd. | δὲ M? Vat: om. DΔK V UA 3 αὐτῶι M Vat DΔK U: αὐτῶν VA | τῶν om. DΔ | λίθους M Vat DΔV: καὶ λίθους K UA 4 Ζεὺς ὑσεν codd.: ὑσεν ὁ Z-K U mutil. | εὐξαμένωι Vat DΔVA: in M non legitur om. K U mutil. 4-5 τινὲς . . . είναι M DΔV: οἱ δὲ θησέα (θησσέα K) λέγουσιν είναι καὶ ἄλλοι ἄλλον KU οἱ μὲν θησέα λέγουσιν είναι τινὲς δὲ Ἰξίονα. καὶ ἄλλοι ἄλλως A.

6–10 MQD ΔΚ VU A titulus (in textu) MU: om. QD ΔΚ VA | lemma MVU A: αὐτοῦ κάκεῖνος DΔ om. QK 7 στέφανον codd.: φησιν Κ U evan. 9 κατηστέρισε MD ΔΚ V: κατεστέρησε QA U evan.

περὶ τοῦ βορείου Στεφάνου: φασὶ τὴν vat. 1087 'Αριάδνην εἰς γάμον ἐλθοῦσαν τῷ Διονύσῳ δῶρον παρ' 'Αφροδίτης καὶ τῶν 'Ωρῶν λαβεῖν στέφανον, ὃν μετὰ θάνατον 'Αριάδνης κατηστέρισεν ὁ Διόνυσος διὰ τὸν 5 πρὸς αὐτὴν ἔρωτα.

τον άγαυος έθηκεν: ἐὰν μὲν άγαυος μοδκυυλ ἀναγνῶμεν, ὁ Διόνυσος ἐὰν δὲ ἀγαυον ἢ, τὸν ἐπίσημον (σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἔνδοξον), ὅτι τὸν τῆς ἐρωμένης στέφανον ἀγαυον ἐποίησεν ἐν οὐρανῷ, 10 τουτέστι λαμπρόν. πέντε γάρ εἰσι λαμπρότατοι ἀστέρες οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν Στέφανον.

73. — νώτω ύποστρέφεται: τὸ στρέ- ΜΠΔΝΑ φεται ήγουν συγκινεῖται τῷ οὐρανῷ, ἢ ἐπιστρέ- φεται τῷ νώτω. δοκεῖ γὰρ ὥσπερ ἐπικυλίεσθαι τῷ 15 νώτω τοῦ Ἐν γούνασιν.

κεκμηότος είδώλοιο: ἀπὸ τοῦ ἐγνωσ- ΜΠΔΚΥΝΑ μένου τὸ ἄγνωστον ἔδειξεν, ἀπὸ τοῦ εἰδώλου τὸν Στέφανον. τῷ δὲ κεκμηότος διδασκαλικῶς πάλιν

1-5 Vaticanus gr. 1087 (312' in infima pagina post Tauri fabulam, eius qui imagines delineavit manu).

⁶⁻¹¹ MD Δ K V U Â lemma MD Δ A: τὸν ἀγαυὸς $\dot{V}$ om. K U evan. 6 μὲν M Δ K V A: δὲ μὲν D 7 ἀγαυὸν MD Δ K A: ἀγαθὸν $\dot{V}$ U evan. | $\dot{\eta}$ om. V 8 parentheseos signa posuit Maass | δὲ om. K 9 καὶ ἀγαυὸν $\dot{V}$ | ἐποίησεν hic MD Δ V A: post λαμπρὸν $\dot{K}$ U | ἐν οὐρανῶι MD Δ V: ἐν τῷ οὐρ - A om. K U 10 τουτέστι MD Δ V A: δ ἐστι K U | λαμπρότατοι MD Δ K: λαμπροὶ $\dot{V}$ V $\dot{V}$ evan.

^{12–15} M (in mg. sub signo non alphabetico) D ΔVA lemma M D ΔVA 13 συγκινεῖται M D ΔA: σύγκειται V 14 νότω V | γὰρ M D Δ: δὲ VA 15 νότω V | ἐν γούνασιν M V: ἐν γόν– D Δ A | post γούνασιν add. κεκμηότος V (vide sequentis scholii initium).

¹⁶⁻p. 108,2 MD Δ KVUA lemma MD Δ (-ότι Δ): χεκμ-cum praecedenti scholio continuavit et εlδώλοιο om V κεκμηκότος A om. KU 18-p. 108,1 τῷ δὲ . . . πρὸς τὰ om. D 18 τῷ codd.: τὸ K | χεκμηότος scripsi (iam -κότος edd. ante Maassium): -ότι M Δ V -ώτι K -κότι A U mutil. | διδασκαλικῶς πάλιν χρῆται M: διδ- κέκρηται πάλιν Δ VA διδασκαλικὸν πάλιν K U mutil.

χρῆται, ώς πρὸς τὰ προειρημένα. δοκεῖ γὰρ κάμνειν διὰ τὸ ὀκλάζειν καὶ διὰ τὸ τὰς χεῖρας τείνειν.

άλλως: οἱ παλαιοὶ ἀδεῶς ταῖς γυναιξὶν ἐχρῶντο, καὶ τὸ πολλὰς ἔγειν γαμετὰς ούν ἡγοῦντο ἀσεβές. ὅπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Διὸς ἱστοροῦσι, τύραννον μὲν αὐτὸν γεγονέναι Κρήτης, τεθάφθαι δὲ ἐκεῖ, πολλὰς δὲ γυναῖκας ἐσχηκέναι, ἀφ' ὧν καὶ παῖδας πεποίηκεν, ἐκ μὲν τῆς Σεμέλης τῆς Κάδμου Διόνυσον, δς τὴν 'Αριάδνην, άναγομένην ἀπὸ Κρήτης μετὰ Θησέως, ἀφείλετο. ἦν δὲ ἄριστος στρατηγὸς καὶ στράτευμα πολύ ἔγων. τὰς 10 γάρ θηλείας άμα τοῖς άρρεσιν ἐστράτευε. διά τοι τοῦτο μιξόθηλυν αὐτόν φασι καὶ γράφουσι. καὶ ἐπαίδευε καὶ αὐτὴν τὴν 'Αριάδνην τὰ τοῦ πολέμου, ὡς ἡγεῖσθαι μὲν αὐτὴν τῶν θηλειῶν, αὐτὸν δὲ τῶν ἀρρένων. ἐν ὧ ἐπιτηδεύματι καὶ θανάτω ἐδυστύχησεν. ἐν γὰρ τῷ πολέμω 15 τῷ πρὸς Περσέα ἐν τῆ Πυθία τρωθεῖσα ὑπὸ Περσέως τέθνηκε, και ταύτην άμύναι θέλων ο Διόνυσος άνηρέθη ύπ' αὐτοῦ τοῦ Περσέως, καὶ μνῆμα ἐν τῷ Πυθίῳ ίερῶ ήγειρον αὐτοῖς περικαλλὲς οἱ στρατιῶται. τὸν γοῦν περικαλλή στέφανον ὅνπερ ἔσχεν αὕτη ἐν τῷ 20 ούρανῷ ἐστήριξε, σημεῖον εἶναι τῆς ᾿Αριάδνης καὶ τοῦ πρός αὐτὴν ἔρωτος.

φαίνεται δὲ αύτῷ "Αρατος ἐναντιούμενος (ὥσπερ)

¹ ώς codd.: om. Μ | πρὸς om. Κ U mutil. | προειρημένα MKU: εἰρημένα $D\Delta VA$ cf. v. 66 2 διὰ τὸ . . . τὰς χεῖρας τείνειν M: διὰ τὸ $altero\ loco\ om.$ $D\Delta A\ fortasse\ recte$ διὰ τὸ τὰς χεῖρας ὀκλάζειν καὶ τείνειν V ἀπὸ τοῦ ὀκλάζειν καὶ τὰς χεῖρας (χείρ- K) τείνειν KU.

³⁻²² $\mathbf Q$ de hac fabula adhuc incognita vide J. Martin in REG 76, 1963, p. XX 4 ήγοῦντο scripsi: ήγουνται (sic) $\mathbf Q$ 7 παῖδας correxi: παῖδα $\mathbf Q$ ut vid. 9 ἀναγομένην correxi: -μένη $\mathbf Q$ 11 γρ. ἐστράτευε $\mathbf Q^{\mathrm{sl}}$: ἐστράτευσε $\mathbf Q$ 20 αὕτη scripsi: αὐτῆ $\mathbf Q$ 22 αὐτὴν correxi: αὐτὸν $\mathbf Q$.

²³⁻p. 109,4 Q cf. Anon. II 3 supra p. 4, ll. 14sqq; haec ex eadem antiqua commentarii Aratei praefatione derivata videntur esse, ex qua codex Q (vel potius exemplar eius)

τοῖς προιστορήσασι προειπών γὰρ περὶ τοῦ Διός (10) ,, α ὑ τ ὸ ς τ ά δ ε σ ή μ α τ' ἐν ο ὑ ρ α ν ῷ ἐ σ τ ή-ρ ι ξ ε", νῦν τὸν Διόνυσον λέγει τὸν Στέφανον ἀναθεῖναι τῷ οὐρανῷ.

5 οὖτος ὁ Στέφανος λέγεται τῆς 'Αριάδνης. Διόνυσος Q δὲ αὐτὴν εἰς τὰ ἄστρα ἔθηκεν. ὅτε τοὺς γάμους ἐποίησαν ἐν τῆ καλουμένη διάνη. βουλόμενος ἐπιφανῆ γεγενῆσθαι ὧ καὶ πρῶτον ἡ νύμφη ἐστεφανώσατο. παρ' 'Ωρῶν λαβοῦσα καὶ 'Αφροδίτης. ὁ δὲ τὰ κρητικὰ γεγραφὼς 10 λέγει ὅτε ἦλθε Διόνυσος πρὸς Μίνω φθεῖραι βουλόμενος αὐτὴν δῶρον ἔδωκεν. ὧ ἡπατήθη ἡ 'Αριάδνη. 'Ηφαίστου δὲ ἔργον ἦν ἐκ χρυσοῦ πυρώδους καὶ λίθων ἰνδικῶν. ἱστορεῖται δὲ διὰ τούτου τὸν Θησέα σῶσαι ἐκ τοῦ λαβυρίνθου ποιοῦντος φέγγος. ἐν δὲ τοῖς ἄστροις ὕστερον αὐτὸν τεθῆναι ὅτε εἰς Νάξον ἦλθον ἀμφότεροι. φασὶ δὲ καὶ τὸν πλόκαμον ταύτης εἶναι τὸν φαινόμενον ὑπὸ τὴν κέρκω τοῦ Λέοντος. ἔχει δὲ ὁ Στέφανος, ἀστέρας ἐννέα. ἐν κύκλω κειμένους ὧν οἱ τρεῖς λαμπροὶ κατὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄφεως 'Αρκτούρου.

20 οὖτος λέγεται ὁ τῆς ᾿Αριάδνης. Διόνυσος δὲ αὐτὸν s εἰς τοὺς ἀστέρας ἔθηκεν ὅτε τοὺς γάμους οἱ θεοὶ ἐν τῆ καλουμένη ˇΊδη, ἐποίησαν αὐτοῖς βουλόμενος ἐπιφανεὶς γενέσθαι. ὁ δὲ τὰ κρητικὰ γεγραφὼς λέγει ὅτι ἦλθεν ὁ Διόνυσος παρὰ τῷ Μίνωϊ ἐπὶ τὸ φθεῖραι αὐτήν.

ea quoque deprompsit quae infra inter scholia de Virgine leges. 23 αὐτῷ scripsi: αὐτῷ $Q \mid ιωσπερ vel ως καὶ restituendum puto: spatium quinque fere litterarum vacuum reliquit <math>Q$ 1 προιστορήσασι scripsi: προσιστQ.

^{5–19} Q Coronae fabula (Catast. 5) hic sine ulla emendatione descripta, vide S infra 11 ἔδωχεν Q^{ac} ut vid.: ἔθηχεν Q^{pc} 17 χέρχω: sic Q.

^{20–}p. 110,10 S $(32^r,51-32^v,1-3)$ Coronae fabula (Catast. 5); praecedit lemma αὐτοῦ κάκεῖνο <ς> (v. 71) **20** οὐτος λέγεται bis repetitum in S

καὶ δῶρον δέδωκεν, ὧ ἠπατήθη ἡ 'Αριάδνη. 'Ηφαίστου δὲ ἔργον εἶναι φησὶν ἐκ χρυσοῦ πυρώδους καὶ λίθων ἰνδικῶν ἱστορεῖται. διὰ τοῦτο καὶ τὸν Θυσέα σωθῆναι ἐκ τοῦ λαβυρίνθου ποιοῦντος τοῦ στεφάνου φέγγος. ἐν δὲ τοῖς ἄστροις ὕστερον αὐτὸν τεθῆναι ὅτε εἰς Νάξον ἦλθον ἀμφότεροι σημεῖον τῆς αἰρέσεως. φασὶ δὲ καὶ τὸν πλόκαμον αὐτῆς εἶναι τὸν φαινόμενον ὑπὸ τὴν κέρκον ουλέγεται. ἔχει δὲ ἀστέρας ὁ Στέφανος θ'. ὧν γ' κατὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄφεως λαμπροὶ τοῦ διὰ τῶν "Αρκτων.

10

MD∆VA

75. — σκέπτεο πάρ κεφαλήν: συνήθως πάλιν ἐκ τοῦ ἐγνωσμένου τὸ μήπω ἡμῖν γνωσθὲν εἰς γνῶσιν φέρει.

 $MD\Delta KVUA$

ό δὲ νοῦς παρὰ δὲ τῆ ἄκρα κεφαλῆ τοῦ Ἐν γούνασι, τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὁφιούχου βλέπε. ἐπιψαύει γὰρ ἡ 15 κεφαλὴ τοῦ Ὁφιούχου τῆ τοῦ Ἐν γούνασιν. εἴρηται δὲ Ὁφιοῦχος ὅτι ὄφιν ἔχει καὶ φέρει.

MD A K VU A

77. — το ῖοί οἱ κε φαλη: θαυμαστικῶς φησιτοιοῦτοι γὰρ οἱ ὧμοι ὑπὸ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὅντες

⁸ ουλέγεται (sic) = τοῦ λέοντος | in mg. ext. περί τῆς παρθένου (!).

¹¹⁻¹³ $\mathbf{MD\Delta VA}$ lemma $\mathbf{MD\Delta A}$: σκέπτεο $\mathbf{V}$ 12 ήμῖν γνωσθὲν $\mathbf{MD\Delta}$: ήμῖν γνωστὸν $\mathbf{A}$ ἐγνωσμένον ήμῖν $\mathbf{V}$ 13 φέρει $\mathbf{MD\Delta}$: ἐπάγει $\mathbf{V}$ ἄγει $\mathbf{A}$.

^{14–17} MD Δ K V U A lemma σκέπ[U 14 δ δὲ codd.: δ K U mutil. | ἄκρα κεφαλῆ codd.: ἄκρην κεφαλὴν K U | Ἐν γούν— MK V: ἐν γόν— D Δ U A 15 τοῦ 'Οφιούχου βλέπε MD Δ: βλέπε τοῦ 'Οφ- V A τοῦ 'Οφ- λέγει K U 16 τῆ D Δ: om. M ut vid. Vat. 1307 K V A U mutil. | 'Εν γούν— MK V: ἐν γόν— D Δ U mutil. 17 ὅτι ὅφιν bis repetitum in D | sequitur in MD Δ K V U A Ingeniculi fabula; vide supra p. 105, l. 18.

¹⁸⁻p. 111,2 MDΔKVUA Vaticano 1307 utendum est; in M enim haec tantum leguntur: τοῖοι οἱ κεφαλῆ. θαυμα [.....] τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἄμοι [......] τελοῦντες λάμπο [.....] αμ [...] | lemma MDΔVA: ἀγλαοὶ ᾶμοι ΚU 18 θαυμαστικῶς φησι om. ΚU | αὐτοῦ ὄντες MDΔVA: ὄντες αὐτοῦ ΚU

S

λάμπουσιν. οἱ γὰρ τοὺς ὤμους αὐτοῦ ἀποτελοῦντες ἀστέρες καθ' ὑπερβολήν εἰσι λαμπροί.

74-81. — παρὰ τὴν ἄκραν κεφαλὴν τοῦ Ἐν γούνασι Q σκέπτου τὴν τοῦ Ὁφιούχου κεφαλήν, ἐκ δὲ τῆς κεφα-5 λῆς τοῦ Ὁφιούχου αὐτὸν ἐπινοήσεις. λαμπροὶ γὰρ ἐπίκεινται τοῖς ὤμοις ἀστέρες, ὡς καὶ διχόμηνιν ἀγούσης τῆς σελήνης καὶ πάσης φωτὸς πεπληρωμένης ὁρᾶσθαι. αἱ δὲ χεῖρες οὐκ ἴσαι τοῖς ὤμοις. ὅμως καὶ αὐταὶ ὁρῶνται.

10 75-82. — σ κ έ π τ ε ο : οὖτος ἐστὶν ὁ ἐπὶ τοῦ Σκορ- s πίου συνεστηκὼς ἔχων ἐν ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις ὄφιν. λέγεται δὲ εἶναι ὁ ᾿Ασκληπιὸς ὑπό τινων ἀστρολόγων. ὅν ὁ Ζεὺς χαριζόμενος ᾿Απόλλωνι διὰ τὴν κεραυνοβολίαν. δοκεῖ αὐτῶ τιμὰς δημοτικὰς ἀπονεῖμαι. ταύτας ἐν τοῖς ἀνθρώποις ὤν, τῆ τέχνη τῆ ἰατρικῆ χρώμενος τοὺς ἤδη τεθνηκότας ἤγειρε. διὸ ὀργισθέντα κεραυνοβολῆσαι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. τοῦτον δὲ εἰς τὰ ἄστρα ἄγει διὰ τὸν ᾿Απόλλωνα. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α΄. ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὤμων α΄. λαμπροὺς ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς γ΄. ἐπὶ δὲ τῆς δεξιᾶς δ΄. ἐφ' ἑκατέρων τῶν ἰσχίων ἀνὰ α΄. ἐφ' ἑκατέρων τῶν γονάτων ἀνὰ α΄. ἐπὶ τῆς δεξιᾶς κνήμης α΄. ἐφ' ἑκατέρω ποδὶ, α΄. τοὺς πάντας ιζ΄.

εἰσωποί (9): ἴσοι κατὰ τὴν λαμπρότητα.

25 ἀτὰρ χεῖρες (79): οὐ λαμπροὶ ὡς οἱ ὧμοι.

τῆ καὶ τῆ (80): ⟨τῆ⟩ δεξιᾳ καὶ τῆ ἀριστερᾳ

² καθ' ὑπερβολὴν DΔVKUA: καθυπερβολὴν Vat.

³⁻⁹ Q 6 διχόμηνιν correxi: $-\mu$ ινιν Q 8 ίσαι correxi: ίσα Q. 10-23 S $(32^v, 3-9)$ Serpentarii fabula (Catast. 6).

^{24–}p.112,7 S (32 ^{v} , 9–13) scholiorum series codici S propria, ex eodem fonte ac Serpentarii fabula hausta **24** cf. infra sch. 78 **25** χεῖρες S: χέρες Aratus **26** lemma cum scholio conflavit S | τ η addidi

χειρί. ἀμφότεραι δέ αἱ χεῖρες τοῦ 'Οφιούχου πονοῦσι (ἑλληνισμὸς δέ· πανταχοῦ γὰρ τούτου φροντίζει) ἀντὶ τοῦ περὶ τὸν ὄφιν πονοῦσι καὶ ἐνεργοῦσιν αἱ χεῖρες τοῦ 'Οφιούγου.

ός ρ΄ ά τε (82): περὶ μέσον φέρεται τοῦ 'Οφιούχου. τὸ μέσον δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν πλάτει. σχεδὸν γὰρ

ή σπεῖρα εἰς μέσους τοὺς μηροὺς κεχάλασται.

MQDAKVUA

78. — καὶ ἂν διχόμηνι σελήνη: διχομήνω, οὐ δεῖ δὲ τῶν μεταπλασμῶν τὰς εὐθείας ἐπιζητεῖν, ὡς τὸ ἐρυσάρματες (Π 370), τὸ δὲ 10 εἰσωποί (79), ἴσοι κατὰ τὴν λαμπρότητα, οὐ μὴν καὶ αἱ χεῖρες.

MQDAKVUA

80. — λεπτὴ γὰρ τῆ καὶ τῆ: καὶ τῆ ἀριστερᾶ γὰρ χειρὶ καὶ τῆ ἄλλη, ἤγουν τῆ δεξιᾳ, λεπτοτέρα καὶ ἀμυδροτέρα ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ὥμων ἐπίκειται 15 λαμπηδών.

ε άγνοεῖ δὲ καὶ ἐν τούτοις. οἱ γὰρ ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ، 'Οφιούχου κείμενοι ἀστέρες κοινοί εἰσι καὶ τοῦ ''Οφεως.

¹ πονοῦσι scripsi: πολλούς S 3 πονοῦσι scripsi: πολοῦσι S | post πολοῦσι dist. S: comma delevi | cf. infra sch. 82 5-7 cf. Q infra sch. 82 5 lemma cum scholio conflavit S 7 κεχάλασται scripsi, cf. Q infra: κεχαλᾶσθαι S.

^{8–12} MQD ΔΚ V U A lemma M A: καὶ ἐν διχόμηνι D U καὶ αν διχόμηνοι Δ καὶ ἐν διχόμηνι σελήνη V om. Q K 8–9 διχομήνω Δ V A: διχομήνη M D om. Q K U 9 δὲ om. K U | τὰς codd.: τῆς U 9–10 ἐπιζητεῖν codd.: ζητεῖν K 10 ὡς τὸ M K U: ὥσπερ τὸ Q ὥσπερ D Δ V A | ἐρυσάρματ K ἐρυσσάρματα U 11 εἰσωποὶ M: ἰσ- D Δ K V U A ἰσωπὸν Q | post λαμπρότητα add. τῆς σελήνης K 11–12 οὐ . . . χεῖρες om. Q | μὴν καὶ M: μὴν δὲ καὶ Δ μὲν δὲ καὶ D μὴν δὲ V A μὴν K U.

^{13–16} MQDΔKVUA lemma MA: λεπτή γὰρ καὶ τῆ DΔ λεπτή γὰρ καὶ τῆ καὶ τῆ V ἀτὰρ (αὐτὰρ U) αὶ χεῖρες KU om. Q 13 καὶ τῆ om. KU 14 γὰρ om. D | ἤγουν τῆ DΔKVA: ἤγουν Μ ἤτοι τῆ Q | λεπτοτέρα MQDΔA: –ότερον KVU 15 καὶ MQKU: τε καὶ DΔVA | ἀμυδροτέρα MQDΔ: –ότερον KVA ut vid. U mutil. | ἐπίκειται codd.: κεῖται KU 16 λαμπηδών ante ὡς πρὸς σύγκρισιν transtulit Q.

¹⁷⁻p. 113,2 Q 18 post "Οφεως distinxi: post κοινοί είσι Q

καθ' ὑπερβολήν εἰσι λαμπροί, καὶ οὐχ ἥσσονες τῶν ἐν τοῖς ὤμοις, οὓς καὶ ἐν πανσελήνω φησὶν ὁρᾶσθαι.

82. — άμφότεραι δ' "Ο φιος πεπονεία- MQDΔKVUA ται: άμφότεραι δὲ αἰ χεῖρες τοῦ 'Οφιούχου περὶ τὸν 5 "Οφιν πονοῦσι καὶ ἐνεργοῦσιν.

όστις "Όφις μέσον περιφέρεται τὸν 'Όφιοῦχον, καὶ ω περιειλεῖται. μ έ σ ο ν δὲ ἀκουστέον ἐν πλάτει σχεδὸν γὰρ εἰς μέσους τοὺς μηροὺς ἡ σπεῖρα κεχάλασται.

83. — δ δ' ἐμμενές: ὁ δὲ Ὀφιοῦχος ἀσφαλῶς ΜΩΝΔΚΥΝΑΝ 10 δι' ὅλου βαίνων ἀμφοτέροις τοῖς ἑαυτοῦ ποσὶ τὸ μέγα

3-5 MQDΔKVUA (in KÜ post sch. 86 p. 116, l. 10) lemma MKU: ἀμφότεραι δ' ὄφιος DΔ ἀμφότεραι A om. QV 5 ἐνεργοῦσιν codd.: οὐχ ὅτι καταπεπόνηνται ὑπὸ τοῦ ὄφιος, ἀλλ' ἐνεργοῦσιν Q | cf. supra S ad 75-82 p. 112, ll. 1sqq.

¹ λαμπροί: cf. supra p. 111, l. 1 | ήσσονες correxi: ήσσονε Q ut vid. 2 ὅμοις, οὺς scripsi: ὅμοις οὕσιν Q | haec Arati refutatio ab Hipparcho sumpta est, apud quem legimus (1, 4, 16-17; Manitius p. 40) «δοχεῖ δέ μοι καὶ περὶ τῶν ἐν ταῖς χεροὶ τοῦ 'Οφιούχου ἀστέρων κατὰ τὸ μέγεθος αὐτῶν ἀγνοεῖν. τοὺς γὰρ ἐν τοῖς ὅμοις τοῦ 'Οφιούχου φήσας λαμπροὺς εἶναι, ὥστε καὶ ἐν πανσελήνῳ ἄν θεωρεῖσθαι, ἐπιφέρει· ,, ἀ τ ὰ ρ χ έ ρ ε ς ο ὑ μ ά λ α ἶ σ α ι. / λ ε π τ ἡ γ ὰ ρ κ α ὶ τ ῆ κ α ὶ τ ῆ έ π ι δ έ δ ρ ο μ ε ν α ἴ γ λ η. " ἀλλ' οἱ ἐν ταῖς χεροὶ τοῦ 'Οφιούχου ἀστέρες κοινοί εἰσι καὶ τοῦ "Οφεως, καθάπερ καὶ αὐτὸς ὁ "Αρατος λέγει· ,, ἀ μ φ ό τ ε ρ α ι δ' "Ο φιο ς π ε π ο ν ε ί α τ α ι ", οἱ δ' ἐν τῷ "Οφει ἀστέρες, ὁν ἔχει ὁ 'Οφιοῦχος, οὐ λειπόμενοί εἰσι τῆ λαμπρότητι τῶν ἐν τοῖς ιμοις». cf. Hipp. I, 5, 21 (p. 54) de Cassiepia: «οἱ γὰρ πλεῖστοι τῶν ἐν αὐτῆ δεικνυμένων λαμπρότεροί εἰσι τῶν ἐν τοῖς ιμοις τοῦ 'Οφιούχου, οῦς φησι καὶ ἐν πανσελήνῳ ἐκφανεῖς εἶναι».

^{6–8} Q cf. supra S p. 112, $l\bar{l}$. 5–7 **6** μέσον περιφέρεται $\bar{Q}$: scribendum potius περι μέσον φέρεται ut in S **7** ἐν πλάτει correxi collato S: ἐν πάτει Q | post πλάτει distinxi **8** μηρούς scripsi collato S: μαστούς $\bar{Q}$ | κεχάλασται scripsi (cf. S): κεχάλαται $\bar{Q}$.

⁹⁻p. 115,5 M Q D Δ K V U A S $(32^v, 13-20$ et 21-22) lemma D Δ VAS: δ δ' έμμενες αἰεί M om. Q K U **9** 'Οφιοῦχος: -ιοῦχος om. S spatio vacuo relicto | ἀσφαλῶς codd.: ἀσφάλτως S **10** βαίνων om. Q spatio vacuo relicto | ἀμφοτέροις τοῖς ... ποσὶ codd.: ἀμφοτέραις ταῖς ... χεροὶ V

θηρίον, τὸν Σκορπίον, ἐκθλίβει καὶ πατεῖ, τῷ μὲν ἀριστερῷ ποδὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ βαίνων, τῷ δὲ δεξιῷ ἐπὶ τοῦ θώρακος. Εὐδόξω δὲ καὶ Ἱππάρχω, ἀρχαιοτέροις οὖσιν ᾿Αράτου, οὐ δοκεῖ ἀμφοτέρους τοὺς πόδας βεβηκέναι [τοῦ ᾿Οφιούχου] ἐπὶ τοῦ Σκορπίου, ἀλλὰ 5 μόνον τὸν ἔτερον, τὸν δ' ἔτερον ὑπὸ τὸν Σκορπίον εἶναι καὶ μὴ φαίνεσθαι ὅλως τὸν ταρσόν. ἵνα οὖν μὴ δῶμεν αὐτὸν Εὐδόξω καὶ Ἱππάρχω δοκίμοις οὖσιν ἐναντιοῦσθαι, ἀρμόσομεν αὐτοῦ τὸ ῥητὸν πρὸς τὴν ἔκδοσιν οὕτως. δ δ' ἐμμενὲς εὖ ἐπαρηρὼς ποσίν, εἶτα 10

. 10

βαίνων om. S 3 Ἱππάρχω MQDΔΚVpcA: Υπάρχω $V^{ac}S$ vide Hipp. 1, 4, 15 (p. 40 Manitius): «ἑξῆς δὲ περὶ τοῦ Ὁ Οριούχου λέγων ἰδίως ὁ Ἄρατος ὀρθόν φησι κεῖσθαι αὐτὸν τῆ θέσει βεβηκότα ἔν τε τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ Σκορπίου καὶ τῷ στήθει (vv.85-86). τῆ δὲ μοῖς του Σκορπίου και τφ στησει (υυ.συ-ου). τη σε άριστερᾶ μόνον κνήμη βέβηκεν ἀποτεταμένη (sic Maass; ἀποτετμημένηι Hipparchi codd.), μεταξύ κειμένη τοῦ τε μετώπου καὶ τοῦ στήθους τοῦ Σκορπίου. τὸ δὲ δεξιὸν σκέλος ἔχει συνεσταλμένον. οὐδὲ ὁ Εὕδοξος δὲ διασαρεῖ, ὅτι ἐστὶν ὀρθός τὸν γὰρ δεξιὸν πόδα αὐτοῦ ὑπὲρ τὸ σῶμα κεῖσθαί φησι τοῦ Σκορπίου, ὡς καὶ ἔχει τῆ ἀληθεία, καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ στήθους». 3-4 ἀρχαιοτέροις ... 'Αράτου libenter deleverim, sed vide Maass Anal. Erat. p. 17 et infra p. 382, ll. 14–15 | ἀρχαιοτέροις MDΔKVUA: τοῖς ἀρχ- Q παλαιοτέροις S 4 οὖσιν 'Αράτου MDΔVUA ('Αράτω) S: οὖσιν, "Αρατος Q οὖσιν, οὐ δοκεῖ "Αρατος K 5 βεβηκέναι τοῦ 'Οφ- DΔVA: τοῦ 'Οφ- βεβ- MKU βεβτὸν 'Οφιοῦχον Q βαίνειν τὸν 'Οφιοῦχον S τοῦ 'Οφιούχου seclusi | ἐπεὶ Κ | τοῦ Σκορπίου codd.: τὸν Σκορπίον S 6 τὸν ἕτερον codd.: τὸν α΄ S | τὸν δ' ἕτερον codd.: τὸν ἕτ- δὲ V | τὸν Σ χορπίον codd.: τοῦ Σ χορπίου A | εἶναι S: δοχεῖ εἶναι codd. 7 όλως MQDΔVA: όλον KUS | ίνα codd.: τί S | δωμεν codd. Qac ut vid.: δοκώμεν Qpc 8 αὐτὸν codd. (U evan.): τὸν Ἄρατον S | Εὐδ- καὶ Ἱππ- (Ὑπάρχω S) codd.: Ἱππ- καὶ Εὐδ- V | δοκίμοις οὔσιν $MQD\Delta VA$: ἀρχαίοις οὔσιν KUπαλαιοτέροις ούσι και δοκίμοις S 8-9 έναντιούσθαι MQKUS: έναντιώσασθαι VA έναντιώσθαι $D\Delta$ 9 άρμόσομεν $MD\Delta A^{sl}S$: -σωμεν QVA -σω KU $\mid$ πρὸς . . . οὕτως om. S $\mid$ post οὕτω (sic) ad sch. 91 transit K (p. 119) 10 εδ έπαρηρώς ποσίν om. $\dot{\mathbf{U}}$ | εδ έπαρηρώς codd.: αἰἐν ἀρηρώς $\mathbf{S}$ f 10f -p f 115,1 εἶτα εἰς μέσον QDΔVA: είτα μέγα Vat 1307 U είτα μέσον C μέσον λοιπόν S de M non liquet

είς μέσον ἐπιθλίβει μέγα θηρίον τῷ ἐνὶ ποδὶ κατ' ἀμφότερα. ὁ γὰρ εἶς ποῦς κεῖται μεταξὺ τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τοῦ θώρακος. μέγα δὲ θηρίον ἢ ὅτι τὸν ᾿Ωρίωνα ἀνεῖλεν, ἢ διὰ τὸ 5 μέγεθος τοῦ Σκορπίου.

η διότι ἐφόνευσε τὸν 'Ωρίωνα, μέγιστον ὅντα τῶν Q ηρώων, ἐρασθέντα τῆς 'Αρτέμιδος. διὸ καὶ ἀνῆκεν αὐτὸν ἐκ τῆς γῆς. ἢ διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἀστέρων τῆς περιγραφῆς αὐτοῦ, καὶ ὅτι δύο ζωδίων τόπον ἀπολαμ-10 βάνει μετὰ τῶν Χηλῶν. ὁ ρ θ ὸ ς δὲ ⟨δ⟩ 'Οφιοῦχος ὡς πρὸς τὸν 'Εν γούνασιν. ἐκεῖνος γὰρ πάνυ κεκλιμένος ἐστίν.

86. — ὀ ρ θ ό ς: τοῦτο ἀντιδιαστολὴν τοῦ Ἐνγόνασι s δίδωσι [τοῦ Ὁριούχου]. ἐκεῖνος γὰρ ὀκλάζει. οὐδὲ 15 ὀ ρ θ ῶ ς.

έμμενές (83): διηνεκῶς. — εὖ ἐναρηρώς (83): ἐστηριγμένος. — ὀρθός (86): ἐπ' ἐυθείας φερόμενος.

ἀτάρ οἱ "Όφις γε δύω στρέφεται MQDΔVUAS

¹ μέγα S:om.codd. 1-4 τῷ ἐνὶ ... θηρίον om.V 3 κεῖται codd.: κινεῖται $UA \mid τοῦ ὀφθ-codd$.: τοῦ τε ὀφθ- S fortasse recte $\mid post$ θώρακος add. S τουτέστιν ἀμφότερον ὀφθαλμῷ τε καὶ θώρακι (explicat κατ' ἀμφότερα) deinde scholium novum adv.86 inserit, quod vide infra; ad nostra denique redit ($32^v, 21-22$) 4 δὲ $om.S \mid ὅτι codd$.: διότι $Q \mid τὸν$ (om.S) Ὠρίωνα (-οναS) ἀνεῖλεν <math>codd.: ἐφόνευσε τὸν Ὠρίωνα Q 4-5 διὰ τὸ μέγεθος τοῦ Σκορπίου codd.: διὰ τὸ ἑλίσσεσθαι U (cf.infrap.116, ll.1-2).

⁶⁻¹² Q de historia vide ad 322 et 636 10 ὀρθὸς δέ: cf. S infra | ὁ addidi.

^{13-15 8 (32°, 20-21) 14} τοῦ 'Οφ- seclusi 14-17 οὐδὲ . . . ἐστηριγμένος sine ullo interpunctionis signo in S: distinxi 16 διηνεκῶς idem glossema praebet M in Arati textu (v. 83) supra vocem ἐμμενές 18 sine interpunctione transit S ad μέγα θηρίον (supra l. 3).

¹⁹⁻p. 116,5 MQDΔVU (post sch. 83) AS (32°, 22-24) lemma M: ἀτάρ οἱ ὅφις γε DΔV ἀτάρ οἱ ὅφις A ἀτάρ οἱ S om. QU

μετά χερσί: πάλιν ἐπεξεργάζεται. ὁ δὲ "Οφις άμφοτέραις ταῖς χερσὶ τοῦ 'Οφιούχου ἐλίσσεται. καὶ έν τη δεξια όλίγος έστιν ο δράκων. βραχύ γάρ αὐτοῦ έστιν έν τῆ δεξια τὸ περί τὴν ούράν, έν δὲ τῆ άριστερα τὸ λοιπὸν σῶμά ἐστιν.

MDAKVUAS

κάτω δὲ τῆς τοῦ 'Οφιούχου ἀριστερᾶς καὶ τῆς τοῦ δράκοντος σπειρώσεως, καὶ τὰς τοῦ Σκορπίου μεγάλας Χηλάς ἐπιζήτει. καλῶς δὲ εἶπεν ἐπιμαίεο (89) ἐπειδή γὰρ ἑξῆς ὡς ἀμυδρὰς αὐτάς φησι, διὰ τοῦτό φησι ,,σκέπτου καὶ κατανόει, οὐ γάρ εἰσιν ἔκλαμπροι". 10

MQDAVUAS

88. — καὶ δή οἱ Στεφάνω: ἔχει ὁ "Όφις την κεφαλήν συνάπτουσαν τῷ Στεφάνω, την δὲ τοῦ σώματος καμπήν κατ' εύθεῖαν ταῖς Χηλαῖς. μεγάλας

¹⁻² πάλιν . . . έλίσσεται om. U (cf. supra ad p. 115, ll. 4-5 1 πάλιν ἐπεξεργάζεται (ἐπεργ- A) codd.: om. QS 3 έν MD ΔVUA : ἐν μὲν Q om. S | ὀλίγος $MQ\Delta AS$: ὀλίγος γὰρ D ὀλίγον V U mutil. | ἐστὶν ὁ δράκων om. QS 3-4 βραχύ . . . οὐράν MD (αὐτὸν) ΔVU (αὐτῶ) AS: βραχύ γάρ ἐστι τὸ περὶ την ούραν εν τη δεξια αύτου 5 έστιν om. Q post έστι add. καί

⁶⁻¹⁰ MD AK (post sch. 80) VU (post sch. 80) AS (32^v, 24-26) cf. Q infra sch. 89-90 6 κάτω MDΔKUS: κατωτάτω VA 6-10 'Οφιούχου ... ἔκλαμπροι spatio relicto om. V qui post hanc lacunam codicis U gemellus fit; vide praef. p. XXII 6 ἀριστερᾶς codd.: -στερᾶς om. S spatio vacuo relicto 7 σπειρώσεως Est unde Ald.: σπείρας S πηρώσεως DΔ ΚΑ πληρώσεως Μ U evan. | καὶ τὰς codd. (U evan.): τούτου S 8 ἐπιμαίετο U 9 τ ante ἐπειδή S (quasi novum scholium inciperet) | γάρ codd.: om. K | έξης MDΔAS: φησιν KU | άμυδράς αύτας ΜΚUS: ἐπὶ ἀμυδρᾶς αύτῆς D περὶ ἀμυδρᾶς αὐτῆς Δ περὶ ἀμυδρᾶς $\mathbf{A}$ $\mid$ φησι (post αὐτὰς) $\mathbf{M}\dot{\mathbf{D}}\Delta\dot{\mathbf{A}}$: ἔφη S om. KU 9-10 διὰ τοῦτο φησι (λέγει $D\Delta A$) $MD\Delta AS$: om. KU 10 ante είσιν add. πάνυ S (recte?) | καὶ κατανόει MD ΔKS : om. A U mutilus.

^{11–}p. 117,6 MQD ΔVUAS $(32^v, 26-31)$ lemma MD ΔAS (στέφανον): om. QVU 11 post ἔχει add. δὲ Q 12 post τὴν¹ add. μὲν Q 13 καμπτὴν S | κατ' εὐθείαν (sic) codd.: om. Q | ταῖς γηλαῖς MQDΔ: τῶν χηλῶν VUA om. S | post χηλαῖς inserit Q ea quae inferius invenies p. 117, ll.7-16 | μεγάλας δὲ $codd.: \delta \grave{\varepsilon} om. Q$

δὲ εἶπε τὰς Χηλὰς ὅτι ζωδίου μέγεθος ἔχουσιν, ἢ πρὸς σύγκρισιν τῶν τοῦ Καρκίνου χηλῶν, ἢ ὅτι ἐν δωδεκατημόριον ἐπέχουσιν αἱ Χηλαὶ τοῦ Σκορπίου. ταύτας δὲ οἱ ἀστρολόγοι Ζυγὸν εἶναί φασιν, ἢ ὅτι ἐμφερεῖς εἰσι πλάστιγγι, ἢ ὅτι παρὰ τοῖς ποσίν εἰσι τῆς Παρθένου. ἡ αὐτὴ δὲ ἐστι Δίκη, ἥτις τὰ ζυγὰ ταλαντεύει.

89-90. — κάτωθεν δὲ τῆς τοῦ δράκοντος σπειρώσεως Q καὶ ⟨τῆς⟩ τοῦ 'Οφιούχου ἀριστερᾶς, τὰς μεγάλας Χηλὰς ἐπιζήτει. μεγάλαι δὲ ὅτι ζωδίου τόπον ἐπέχουσι τῷ τόπῳ. λέγονται δὲ Ζυγός. τοὺς δὲ ἀστέρας ὀλίγους καὶ οὐ πάνυ λαμπροὺς ἔχουσι' φ α έ ω ν γάρ εἰσιν ἐ π ι-δ ε υ έ ε ς, καὶ οὐδὲν τοῦ μεγέθους ἄξιον ἔχουσι κατὰ τοὺς διατυποῦντας ἀστέρας. διὰ γὰρ τοῦτο εἶπε καὶ ἐ π ι μ α ί ε ο, ἐπειδὴ ἀμυδρὰ καὶ ἀλαμπής ἐστιν ἡ τῶν ἀστέρων αὐτοῦ ὑποτύπωσις. διὰ τοῦτο σκέπτου καὶ κατανόει. οὐ γάρ εἰσιν ἕκλαμπροι.

δ δὲ 'Οφιοῦχός ἐστιν ὁ 'Ασκληπιός, ὃν ὁ Ζεὺς μετὰ Q
τὴν κεραυνοβολίαν κατηστέρισε χαριζόμενος 'Απόλλωνι.

20 οὖτος διὰ τὸ μέγεθος εἰς δύο δωδεκατημόρια διαιρεῖ- s

¹ τὰς $\mathbf{MQD\Delta A}$: om. $\mathbf{VU}$ | ζωδίου μέγεθος $\mathbf{MD\Delta VUA}$: μέγεθος ζωδίου $\mathbf{S}$ ζωδίων τόπον $\mathbf{Q}$ | post ἔχουσι add. $\mathbf{S}$ τοῦ δράχοντος τοῦ 'Οφιούχου τὰ γένεια τῷ στεφάνω παραχέκλιται | ἢ codd.: δν $\mathbf{S}$ 2 τῷν τοῦ (om. $\mathbf{VU}$) Καρχίνου χηλῷν codd.: τῆς Καρχ- χηλῆς $\mathbf{S}$ qui postea add. εἶπε τὰς τοῦ Σκορπίου μεγάλας 2-3 ἐν δωδεχατημόριον $\mathbf{MQD\Delta}$: ἐν δωδεχάτη μόριον $\mathbf{VUA}$ 3 ἐπέχουσιν $\mathbf{MVUAS}$: ἔχουσιν $\mathbf{QD\Delta}$ | ταύτας $\mathbf{MQD}$ $\Delta \mathbf{AS}$: ταῦτα $\mathbf{VU}$ 4 ἢ $\mathbf{QD\Delta S}$: ἤτοι $\mathbf{MVUA}$ 5 post πλάστιγγι add. γὰρ $\mathbf{Q}$ ut vid | παρὰ codd.: περὶ $\mathbf{Q}$ 6 ταλαντανεύει $\mathbf{S}$.

^{7–16} Q scholio 88 immixtum inter ταῖς χηλαῖς et μεγάλας είπε; vide supra ad p. 116, l. 13 **9–10** ζφδίου . . . τόπφ: scribendum vel ζφδίου μέγεθος ἐπέχουσι τῷ τόπφ vel ζφδίου τόπον ἐπέχουσι τῷ μεγέθει.

¹⁷⁻¹⁹ Q Serpentarii fabulae initium; cf. S supra p. 111, sch. 75-82.

²⁰⁻p. 118, 12 S (32^r, 31-37) Scorpionis fabula (Catast. 7)

ται. καὶ τὸ μὲν ἐπέχουσιν αἱ Χηλαί, θάτερον δὲ τὸ σῶμα καὶ τὸ κέντρον. δοκεῖ δὲ οὖτος ὡρίων ὑπὸ γῆς ἀποκτανθῆναι τῆ ᾿Αρτέμιδι ἐπαγγειλάμενος μηδὲν αὐτὴν διαφύγοι θηρίον. φαίνεται δὲ τῆς πράξεως τοῦτο είναι σύμβολον. λέγουσι τὸν μρίωνα πληγῆναι καὶ οὕτως ἀποδανεῖν. διὰ δὲ τὸ τῆς γῆς παράδοξον, ὁ Ζεὑς ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν. ἵν᾽ εἰδῶσιν οἱ ἐπειγόμενοι τὴν φύσιν αὐτοῦ καὶ τὴν δύναμιν. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐφ᾽ ἑκατέρων τῶν χηλῶν ἀνὰ β΄. οἱ μὲν πρῶτοι μεγάλοι. οἱ δὲ β΄ ἀμαυροί. ἐπὶ τοῦ μετώπου γ΄. ὧν ὁ μέσος λαμπρός. 10 ἐπὶ τῆς ράχεως γ΄ λαμπρούς. ἐπὶ κοιλίας β΄. ἐπὶ τῆς κέρκου ε΄. ἐπὶ τοῦ κέντρου λαμπρούς β΄. οἱ πάντες ιθ΄.

89. — νειόθι δέ: περὶ τῶν φαινομένων ἐστιν ό λόγος καὶ οὐκ ἀφανῶν.

αί Χηλαὶ παρ' "Ελλησιν ἀντὶ τοῦ Ζυγοῦ παραλαμ- 15 βάνονται παρὰ δὲ τοῖς Αἰγυπτίοις δοκεῖ εἶναι Ζυγὸς ἀνήρ τις ζυγὸν κατέχων.

91. — ἐξό πιθεν: καλῶς κέχρηται τῆ ἀκολουθία ὁ "Αρατος. ἀπὸ γὰρ τῶν βορείων κατῆλθεν ἕως τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, νῦν ⟨δ') οὖν ἀπὸ ⟨τοῦ⟩ Σκορπίου καὶ 20 τῶν Χηλῶν ἐπὶ τὸν Βοώτην πάλιν ἐπὶ τὰ βόρεια.

έξόπιθεν δ' Έλίκης: ἐπλεόνασε δὲ ἡ ἐξ πρόθεσις.

έπανατρέχει πάλιν ἐπὶ τὰ βόρεια τῶν ἄστρων άψάμενος τοῦ ζωδιακοῦ. οὖτος γὰρ διαιρεῖ τὰ βόρεια ἀπὸ 25 τῶν νοτίων. ᾿Αρκτοφύλαξ δὲ οὐχ ὅ⟨μοιος⟩ τῷ ᾿Αρκτούρω, ἀλλ᾽ ἔτερος σαφῶς διορίζει. ᾿Αρκτοῦρος μὲν

² ώρίων S^{ac} : όρίων fortasse S^{pc} **3-4** διαφύγοι S ut vid., sed -o-incertum.

¹³⁻¹⁷ S (32°, 37-39) 13-14 cf. sch. 19 p. 63, U. 5-9.

¹⁸⁻²¹ S (32°, 39-41) 18 έξόπιθεν Aratus: -σθεν S 20 δ' addidi | τοῦ addidi 21 distinxi: post Βοώτην, non post βόρεια dist. S.

²²⁻p. 119,2 S $(32^v, 41-44)$ **22** ἐξόπιθεν δ' Έλ- Aratus: -πισθεν έλ- S **25** οὖτος scripsi: τοῦτο S **26** ὅμοιος scripsi: ὁ S **27** post ἔτερος distinxi.

γὰρ ὁ ἀστήρ, ὁ ᾿Αρκτοφύλαξ δὲ ζώδιον, παρὰ τὸ εἶναι πλησίον τῆς ἍΑρκτου.

92. — Βο ώ τ η ν δὲ οἱονεὶ ἀμαξηλάτην, ἔχοντα ${
m s}$

έν τῆ δεξιᾶ ῥόπαλον.

Βοώτην: λέγ. ὅτι οὕτος ἐστὶν ᾿Αρκὰς ὁ Καλ- ѕ λίστους καὶ Διὸς γεγονώς. ὤκησε δὲ παρά τὸ Λύκαιον φθείραντος αὐτὴν Διός. οὐ προσποιησάμενος Λυκάων τὸν Δία ἐξένιζεν ὡς φησὶν Ἡσίοδος. δς καὶ τὸ βρέφος κατακόψας παρέθηκεν έπὶ τῆς τραπέζης. ὅθεν ἐκείνην 10 μεν ανατρέπει. έφ' δι Τραπεζούς καλείται πόλις. την δὲ οἰκίαν ἐκεραύνωσε, τὸν δὲ Λυκάωνα ἀπεθηρίωσε καὶ λύκον ἐποίησε. τὸν δὲ ᾿Αρκάδα πάλιν πλάσας ἔθηκεν άρτιον. καὶ ἐτράφη παρὰ Αἰτωλῷ τινί. νεανίσκος δὲ ὢν ήδη, δοκεῖ καταδραμεῖν εἰς τὸ Λύκαιον. καὶ 15 άγνοῆσαι τὴν μητέρα. οἱ δὲ κατοικοῦντες τὸν τόπον άμφοτέρους κατά νόμους θύειν ἔμελλον. ὁ δὲ Ζεύς έξελόμενος αὐτούς διὰ τὴν συγγένειαν, εἰς τὰ ἄστρα ἀνήγαγεν. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α'. ἐφ' ἐκατέρων τῶν ὤμων α'. ἐπὶ τῶν μασθῶν, ἀνὰ 20 α΄. ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἀγκῶνος α΄. εἰς μέσον τῶν γονάτων α΄. καὶ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρός, δ΄. οἳ οὐ δύονται. 91. — ἐξόπιθεν δ' Ἑλίκης φέρεται: ΜΟΡΔΚΥΝΑ

91. — ἐξόπιθεν δ' Ελίκης φέρεται: ΜΩΔΔΚΥ σφόδρα καλῶς καὶ πρεπόντως τῆ ἀκολουθία χρῆται. ἀπὸ γὰρ τῶν βορείων κατῆλθεν ἐπὶ τὸν ⟨ζωδιακὸν⟩
25 κύκλον, καὶ πάλιν ἐπὶ τὰ λειπόμενα ἀνατρέχει.

³⁻⁴ S $(32^{v}, 44)$.

^{5–21} S $(32^{\circ}, 45-33^{\circ}, 7)$ Arctophylacis fabula (Catast. 8) **5** post Βοώτην distinxi | λέγ.: sic S **19** μασθῶν: sic S.

^{22–25} MQDΔKVUA lemma M: ἐξόπιθεν (πισθεν Δ) δ' ἐλίκης ΔVUA ἐξόπισθεν D om. QK 23 σφόδρα καλῶς καὶ MKVUA: πάνυ Q om. DΔ | τῆ ἀκολουθία codd.: ἀκολούθως VU 24 τῶν βορείων MKV (U evan.): τοῦ βορείου QDΔA | ζωδιακὸν addidi: τὸν κύκλον QDΔΚVUA τοῦ κύκλου M 25 ἐπὶ τὰ λειπ- ἀνατρ- MQDΔ: ἀνατρ- ἐπὶ τὰ λειπ- KVUA.

MDΔKVUA

ό δὲ νοῦς οὕτως ὅπισθεν δὲ τῆς Ἑλίκης Ἄρκτου φέρεταί τις ἐλαύνοντι ὅμοιος, ὁ καλούμενος Ἀρκτόφυλαξ, τὸ δὲ ἐ λ ά ο ν τι ἐ ο ι κ ὼ ς ὅτι τῆ δεξιᾳ καλαύροπα φέρει, καὶ ὥσπερ τῆ ἀριστερᾳ ἐφαπτόμενος τῆς Ἡμάξης (τῆς Ἄρκτου δηλονότι) δοκεῖ αὐτὴν φυλάττειν, βοωτεῖν δὲ τῆς Ἡμάξης τῆς λεγομένης Ἄρκτου, ὥσπερ τὰς ἐν αὐτῆ βοῦς ἐλαύνων, καλαύροπα φέρει ὅ ἐστι ῥόπαλον.

ΜDΔVUA

ἄλλως: οὖτος ὁ ᾿Αρκτοφύλαξ ᾿Αρκάς ἐστι, Διὸς καὶ Καλλιστοῦς παῖς, δς ὤκει τὸ Λύκαιον παρ᾽ αἰπόλω 10 τινὶ τραφείς, δν λέγεται κινδυνεῦσαι σὺν τῆ μητρὶ ἀναιρεθῆναι κατὰ τὸν νόμον ἐν τῷ Λυκαίω. Ζεὺς δὲ αὐτὸν ἐλεήσας κατηστέρισε.

MDAVUAS

τοῦτον δὲ λέγουσιν εἶναι 'Αρκτοφύλακα καὶ Βοώτην

^{1–8} ΜΡΔΚ VUA 1 οὕτως (-τω Κ U evan.) codd.:om. DΔ | ὅπισθεν DΔVUA: ὅπιθεν M ὅπισθε Κ | "Αρκτου om. Κ 2 ἐλαύνοντι ὅμ–om. Κ | ὅμοιος $VUA^{\rm sl}:$ ὁμοίως MDΔA 3 τὸ δὲ ἐλάοντι (ἐλαύνοντι Κ ἐλεόντι V) ἐοικὼς (-κὸς U) MKV UA:om. DΔ | ὅτι MKV (U evan.): τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ DΔ διὰ τὸ A 4 φέρει MKVU: ἐπιφέρειν DΔA | ἐφαπτόμενος MKVU ut vid.: ἐφάπτεσθαι DΔ ἐφαπτομένου A 4–5 τῆς 'Αμάξης om. Κ 5 τῆς "Αρκτου DΔKA: τοῦ "Αρ-MVU | αὐτὴν φυλάττειν scripsi: γὰρ αὐτὴν (αὐτὸν VA fortasse U ἢ αὐτὴν $A^{\rm sl}$) φυλάττειν (U evan.) DΔKVUA: γὰρ αὐτὸς φύλαξ εἶναι M 6 βοωτεῖν scripsi (cp. Q infra): βοώτην VU βοώτης DΔKA Μ fortasse fortaste <math>fortaste fortaste fortaste fortaste fortaste <math>fortas

^{9–13} $\dot{\mathbf{M}} \mathbf{D} \Delta \mathbf{V} \mathbf{U} \mathbf{A}$ lemma ἄλλως $\mathbf{M} \mathbf{V} \mathbf{U}$: καί οἱ μάλα πᾶς $\mathbf{D}$ καὶ μάλα πᾶς Δ ἱστορία (in mg.) 'Αρκτοφύλαξ $\mathbf{A}$ 9 οὖτος δὲ $\mathbf{D}$ | 'Αρκὰς οm. $\mathbf{V} \mathbf{U}$ | Διός ἐστι $\mathbf{V} \mathbf{U}$ 10 Καλλιστοῦς codd.: Καλλιόπης $\mathbf{M}$ | Λύκαιον codd.: -κειον $\mathbf{M}$ 11 κινδυνεῦσαι scripsi: κινδυνεύοντα codd. | τῆ om. $\mathbf{A}$ 12 κατὰ τὸν (om. $\mathbf{M}$) νόμον ἐν τῷ Λυκαίω (-κείω $\mathbf{M}$) $\mathbf{M} \mathbf{V} \mathbf{U}$: κατὰ τὸν ἐν Λυκαίω νόμον $\mathbf{D} \Delta$.

¹⁴⁻p. 121,2 MDΔVUAS $(33^{r},11-13)$ 14 λέγουσιν scripsi: λέγει MDΔVUS λέγεται Α 14-p, 121,2 καὶ B- καὶ ' Ω p- codd.: καὶ ' Ω p- καὶ B- S

καὶ 'Ωρίωνα. φησὶν ὁ ποιητής (ε 272) ,,καὶ ὄψε δύοντα Βοώτην''. λέγεται δὲ καὶ τρυγητήρ.

94. — καὶ μάλα πᾶς ἄρίδηλος: σφόδρα MDΔKVUAS γὰρ ἔχει τοὺς πάντας λαμπροτάτους ἀστέρας, ἕνα δὲ 5 ἔχει ἐν μέση τῆ ζώνη, ὅστις διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λαμπρότητος ἰδίως καὶ αὐτὸς λέγεται ᾿Αρκτοῦρος [ὡς τῷ παντὶ ᾿Αρκτούρω]. λαμπηδόνα γὰρ οὐ τὴν τυχοῦσαν ἔχει.

ότι τριώνυμός ἐστιν ὁ ᾿Αρκτοφύλαξ· λέγεται γὰρ Par

10 Βοώτης καὶ 'Ωρίων καὶ 'Αρκτοφύλαξ.

καὶ ἀλλαχοῦ [τὸν 'Ωρίωνα] τὸν αὐτόν φησι Βοώτην, s ὅτι φαίνεται ἐφαπτόμενος τῆς "Αρκτου, ή γε ἐστὶν ἄμαξα. τοῦτον δὲ ἄλλοι Τριπτόλεμον εἶπον.

91-95. — ὁ δὲ νοῦς ἐκ τῶν ὅπισθεν μερῶν τῆς Ἑ- Q

15 λίκης Ἄρκτου ἐλαύνοντι παραπλήσιος φαίνεται ὁ ᾿Αρκτοφύλαξ, ὃν δὴ οἱ ἄνθρωποι ἐπικαλοῦσι Βοώτην, ὅτι τῆ μὲν δεξιᾳ καλαύροπα φέρει, τῆ δὲ ἀριστερᾳ ἐφάπτεσθαι δοκεῖ τῆς ʿΑμάξης Ἄρκτου, καὶ ὥσπερ φυλάττειν αὐτήν.

¹ φησὶν ὁ π- M: φησὶν οm. $D\Delta$ φησὶ γὰρ ὁ π- VUA ὁ γὰρ π- φησιν S | καὶ οm. S 2 λέγεται δὲ καὶ τρυγ- (ὁ τρυγ- M) MVU: καὶ τρυγ- δὲ λέγεται $D\Delta$ λέγει δὲ καὶ τρυγητὴν A οm. S (sed 32^r mg. legimus 'Αρκτοῦρος οὖ ὁ τρυγητὸς γίνεται 'Αρκτοφύλαξ καὶ 'Αρκτοῦρος).

^{3–8} M (om. C) $\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}\mathbf{V}\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$ (37°, 7–11) lemma MKVU: δ δὲ νοῦς $\mathbf{D}\Delta$ καὶ μάλα πᾶς. δ δὲ νοῦς $\mathbf{A}$ καὶ μάλα πᾶς $\mathbf{S}$ 4 ἀστέρας om. $\mathbf{A}$ 5 μέση codd.: μέσω $\mathbf{K} \mid \mathbf{τῆ} \mathbf{S}$: om. codd. 6 ἰδίως MD Δ VAS: om. $\mathbf{K}$ U mutil. $\mid$ καὶ αὐτὸς MD Δ VA: δ αὐτὸς $\mathbf{S}$ om. $\mathbf{K}$ U mutilus $\mid$ ὡς (ἢ $\mathbf{K}\mathbf{V}$ spatium U ὁμοίως $\mathbf{E}\mathbf{st}$ Ald. edd.) $\mathbf{7}$ τῶι (τὸ $\mathbf{A}$) π-'Aρ-MKVUA: om. D $\Delta\mathbf{S}$ seclusi $\mid$ τυχούσαν $\mathbf{M}$ 8 ἔχει hic MKVUS: ante οὐ D $\Delta\mathbf{A}$.

⁹⁻¹⁰ Par. suppl. gr. 607 a $(84^r, 10-13)$

^{11–13} S $(33^r, \bar{1}3-\bar{1}6)$ 11 ἀλλαχοῦ: cf. v. 581 | τὸν 'Ωρίωνα seclusi ut glossema, atque ineptum quidem, ad τὸν αὐτὸν pertinens | τὸν αὐτὸν: id est τὸν 'Αρκτοφύλακα | φησι: ὁ "Αρατος scilicet 13 ἄμαξα S.

¹⁴⁻¹⁹ **Q** 15 παραπλήσιος Q^{pc} : -σίως Q^{ac} | φαίνεται scripsi: φένεται Q^{pc} ut vid. de Q^{ac} non liquet 17 καλαύροπα φέρει, τῆ δὲ άρ- scripsi: καλαύροπα, φέρει δὲ τῆ άρ- Q.

θεωρεῖται δὲ ὅλος ὑπερέγειν ἐκφανής, ὑπὸ δὲ τῆ ζώνη ἐκλαμπρώτατον ἔχει τῶν ἄλλων ἀστέρα, τὸν καλούμενον 'Αρκτοῦρον. ὁ αὐτὸς καὶ 'Αρκτοφύλαξ, έπειδή της "Αρκτου φυλακτής. ούρεῖν γάρ έστι τὸ φυλάσσειν, τὸ δὲ α ὑ τ ὁ ς κατ' ἐξοχήν, ὡς παρ' Όμήρω, οίος ἀπ' ἄλλων. καλεῖται δὲ Βοώτης ὡς ἐοικὼς ζευγηλάτη καὶ μέλλοντι δαπίζειν τὴν "Αρκτον ἢ ὅτι, άμάξης αὐτῆς τῆς "Αρκτου καλουμένης, οὖτος παρακολουθεῖ. βοωτεῖν γὰρ τὸ βουσὶν ἀκολουθεῖν.

('Αρκτοῦρος): όμωνύμως τῷ ὅλῳ ἄστρῳ λέ- 10 γεται, ώς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Λύρας λαμπρὸς ἀστὴρ ὁμωνύμως τῷ ὅλῳ ἄστρῳ καλεῖται Λύρα, καὶ ὁ ἐν τῷ ᾿Αετῷ παραπλησίως 'Αετός προσαγορεύεται, καὶ ὁ ἐπὶ ⟨τῆς⟩ γένυος τοῦ Κυνὸς Κύων. ώς κύριον δὲ ὄνομα προπερισπάται, καὶ παρὰ τὸ ώρεῖν. τὰ γὰρ προσηγορικὰ ὀξύνον- 15 ται πηλωρός, κηπουρός.

τοῦτον δέ φασιν εἶναι Φιλόμηλον τὸν τῆς Δήμητρος παΐδα. τοῦ δὲ ἀδελφοῦ τοῦ Πλούτου μηδὲν μεταδίδοντος, έξ ὧν εἶχε πριάμενος δύο βοῦς καὶ ἄμαξαν, εἰργάζετο. ή δὲ Δήμητρα ἀποδεξαμένη κατηστέρισεν (αὐτόν).

MDAK VUAS

96-97. - Παρθένον: ὑπὸ δὲ τοῖς ἀμφοτέροις ποσὶ τοῦ Βοώτου ἐστὶν ἡ Παρθένος. Στάχυς δέ ἐστιν έπὶ τῆς ἀριστερᾶς αὐτῆς γειρός, πρώτου μεγέθους, όθεν καὶ αίγλή εντα.

10-16 Q lemma addidi 13 της addidi 15 ώρεῖν: cf. οὐρεῖν supra l. 4.

f 17–20 f Q 20 κατηστέρισεν scripsi: κατηστέρηται f Q | αὐτὸν

addidi; cf. Hyg. Astr. 2, 4.

20

¹⁻⁹ Q 1 ὑπερέχειν ἐκφανὴς vix sanum 2 τῶν ἄλλων Q^{ac} : τὸν ἄλλον Qpc ut vid. 4 φυλακτής scripsi: φυλακτός Q 5 αὐτὸς scripsi: αὐτὸ Q 7 ζευγηλάτη scripsi: ζευγολάτη Q.

²¹⁻²⁴ MDΔKVUAS (33^r, 16-18) lemma MDΔA: ἀμφοτέροισι δὲ S om. KVU 21 ὑπὸ δὲ (om. A) . . . ποσὶ $MD\Delta A$: ἀμφοτέροισι δὲ ποσὶ V ἀμφοτέροισι |||||||||U ἀμφοτέροισι δὲ τοῖς ποσὶ K ὑπ' ἀμφοτέρους τοὺς πόδας S 22 ἐστιν anteἐπὶ οπ. S 23 πρώτου μεγέθους scripsi: πρὸ τοῦ μ- MDΔΚV UA om. S 24 όθεν καί om. S | αίγλήεντα scripsi: αίγλήεις ΜΟΔΚΥΠΑ αίγλήης S.

ή δὲ Παρθένος τὸ ἑαυτῆς δωδεκατημόριον πληροῖ, s καὶ προσέτι τοὺς πόδας ἔχει ἐν τῷ τῶν Χηλῶν οἴκῳ.

διὰ τί στάχυν φέρει; ἐπεὶ εὐσεβεστάτη ἐστὶν ἡ γεωρ- ΜΚΥUAS

γία.

ύπ' άμφοτέροις δὲ τοῖς ποσὶ τοῦ Βοώτου σκέπτου Q τὴν Παρθένον, ἥτις ἐστὶ Δίκη· στάχυν δὲ φέρει ἐπεὶ ἡ γεωργία εὐσεβεστάτη ἐστίν.

περὶ τῆς Παρθένου. Παρθένον: οἱ ΜΟΦΔΚΥΝΑ πάντες μὲν ὅσοιπερ κατέλεξαν περὶ τῆς Παρθένου 10 ληροῦσι. πεποίηται δὲ τὸ πᾶν ποιητικῆ αἰνιγματώδει ἐξουσία κεχρημένου τοῦ ποιητοῦ, τὴν Δίκην ὡς ἀδιάφθαρτον ὑποτιθεμένου, καὶ καταλιποῦσαν μὲν τὸν περίγειον κόσμον διὰ τὴν τῆς πονηρίας αὕξησιν, καταλαβοῦσαν δὲ τὸν οὐρανόν. ὅπερ που καὶ Ἡσίοδος (Opp. 15 197) ἐπὶ τῆς Αἰδοῦς καὶ Νεμέσεως εἶπε: ,,καὶ τότε δὴ πρὸς "Ολυμπον ἀπὸ χθονός", καὶ τὰ ἑξῆς, οἶον διὰ τοῦ ὀνείδους πειρώμενος πρὸς δικαιοσύνην ἐπιστρέ-

φειν.

¹⁻² S (33^r, 18-20) 1 έαυτῆς correxi: έαυτοῦ S.

^{2–4} MKVUAS $(33^r,21)$ **2** in initio περὶ (ἐπὶ V) δὲ (om. A) τῆς παρθένου KVUA (of. M infra l. 8): spatium quindecim fere litterarum in S | διὰ τὶ (om. A) στάχυν φέρει codd. (U mutil.): φησιν ἡ δίκη S | ἐστὶν MKVU: om. AS **3–4** γεωργία codd.: γεωργική M.

⁵⁻⁷ Q

⁸⁻¹⁸ MQD ΔΚ VU Α titulus in mg. M: non in QD ΔΚ VU Α | lemma MD Δ: om. QK VU Α 8-9 οἱ πάντες μὲν ὅσοιπερ M: ὅσοι μὲν οὖν Q ὅσοι δὲ DΔ οἱ πάντες μὲν ὅσοι Κ VU Α 9 κατέλεξαν περὶ τῆς π - MK VU A: κατέλπερὶ ταὐτης Q περὶ τῆς παρθένου ἔλεξαν DΔ (περὶ τῆς om. D) 10-18 αἰνιγματώδει ... ἐπιστρέφειν om. Q 11 κεχρημένου codd.: -μένος Κ 12 μὲν codd.: δὲ V 13 κόσμον ΜΔΚ V Α: τόπον D U evan. | τὴν om. D | ante καταλ- add. καὶ Κ V U 46 περ που MD ΔΑ: ὅπου περ Κ V U ὅπου C 16 post χθονὸς add. εὐρυδείης (sic) Α εὐρυοδείης C 17 πειρώμενος D Δ V U Α: πειρόμενος Μ πειρομένου Κ om. C | δικαιοσύνην MD Δ Κ U: τὴν δικ- V Α.

ώστε κατά τοῦτον τὸν λόγον δείκνυται ὁ "Αρατος ποιητής μέν ύπάρξαι, παρειληφέναι δὲ παρά τῶν ἀστρολόγων την τούτων θέσιν.

... οἵτινες τὰ πολλὰ ἀπεράντω μυθολογία μυθολογοῦσιν, ὀλίγα δὲ ἀληθεύουσιν, ὥσπερ αὐτῆς τῆς ἀληθείας έλκούσης την περί αύτης (ύ)φήγησιν καλώς διελ-

θεῖν, ὅτε καὶ τῆ ίδία μογθηρία άλίσκονται.

Aratus Latinus

πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρόν, εί πεπιστεύκαμεν πάντα (μέν) τὰ ἄστρα τὸν θεὸν διατάξαι είς σημεῖα καὶ είς καιρούς, τὴν δὲ Δίκην φεύγουσαν τὴν περιττὴν ⟨τῶν⟩ άνθρώπων κακίαν έλθεῖν είς τὸν οὐρανὸν καὶ γενέσθαι ἄστρον; ώστε κατ' αύτους ούκέτι ό θεός τά άστρα είς σημεῖα τοῖς άνθρώποις διέταξεν. άλλά ληρώδεις οὖτοι οἱ λόγοι. τὰ γάρ ἄστρα καὶ διέταξε καὶ ίδρυσε, τὰ δ' ὀνόματα καὶ τὰς σημειώσεις ὕστερον οί άστρολόγοι ώς ἔμπειροι προσέθεσαν, οι αύτοι και μύθους οίκείους προσέ-

dicit enim in ipsa praefatione quia Iuppiter stellas hominibus signa con- 10 stituit. sic quoque et facturam Iudicio fugiens hominis malitiam ueniens caelum stella fieri. unde iam non Iuppiter 15 omnes stellas constituit. sunt quidem bene composita eorum uerba. stellas enim constituit et fundavit deus, nomina uero et 20 signa postea et astrologiam peritissimi addiderunt eis et fabulas condiderunt proprias. nihil tamen prohibet conditorem 25 et factorem dicere deum.

¹⁻p. 125,25 Q vide supra ad p. 108, l. 23-p. 109, l. 4 1-3 cf Anon. II 3 (p. 5, l. 1) quasi factorem manentem, inperitum autem astrologiae (id est ποιητήν μέν όντα, άπειρον δ' ἀστρολογίας) $\mathbf{6}$ αύτης scripsi: αύτης $\mathbf{Q}$ | ὑφήγησιν correxi: φηγησιν Q in lineae initio 8 sqq. in dextra columna Anon. II 3 (supra p. 3) 10 μεν addidi 13 των addidi 22 ίδρυσε R. Keydell (Gnomon 30, 1958, p. 575, adn. 3) e Lat. (fundavit): έδρασε **Q**.

πλασαν. οὐδὲν οὖν κωλύει δημιουργὸν λέγειν τὸν
θεόν, Δίκην δέ τινα ὑπὸ
τῶν ἀστρολογησάντων κε5 κλῆσθαι. τοῦτο γὰρ ὁ "Αρατός φησιν (100) · λόγος
γε μὲν ἐντρέχει ἄλλος ⟨ἀνθρώποις⟩.

Dicionem autem quamdam ab ipsis nuncupari quibus stellarum rationem dixerunt, quia sicut fabulas hoc dicit Aratus: ,,uerbum quidem currit sed humanus".

τοῦτο δὲ † ἰσοκρατικόν †· ,,ὡς οἱ μῦθοι λέγουσιν". Q ἡπατήθη δὲ περὶ τοῦ Ἡσιόδου φήσαντος τὴν Αἰδῶ Q καὶ Νέμεσιν ἀνεληλυθέναι πρὸς τὸν οἰρανὸν διὰ τὴν κακίαν τῶν ἀνθρώπων· ,,καὶ τότε δὴ πρὸς "Ολυμπον ἀπὸ χθονὸς εἰρυοδείης", ἴσως πρὸς δικαιοσύνην πειρώμενος ἐπιστρέφειν τοὺς ἀνθρώπους, ἄλλως τε καὶ ἀγνο-15 ήσας ὅτι ἀλληγορικῶς εἴρηκεν Ἡσίοδος ἐν μὲν τοῖς ὑλικοῖς καὶ ταῖς περὶ ταῦτα ἡδοναῖς δίκαιον μὲν οὐδὲν εἶναι, ἐν δὲ τοῖς οὐρανίοις, θεοῖς καὶ τοῖς ἐκεῖσε τὸν νοῦν ἔχουσιν, ὑπάρχειν τὰ δίκαια. οὕτω καὶ "Ομηρος περὶ τῆς "Ατης πεποίηκεν, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐρρίφθαι 20 φήσας (Τ 130-131) ὡς νοεῖν ἡμᾶς ὅτι αὐτῷ πᾶν εἶδος ἀπεχθὲς καὶ περίγειον πνεῦμα, ἀλλότριον τῶν οὐρανίων.

έτεροι δὲ μυθολογοῦσιν εἶναι τὴν Τύχην, διὰ τὸ Q ἀστέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρειν ἀφεγγῆ, οἱ δὲ Δήμητραν 25 διὰ τὸ μάλιστα κατέχειν στάχυν ἐν τῆ χειρί.

⁸ ἀνθρώποις addidi e Lat. 9 ἰσοκρατικὸν Q: legendum videtur τοῦτο δὲ ἰσοκρατὲς τῷ "ὡς οἱ μῦθοι λέγουσιν". 13 εὐρυοδείης correxi: εὐρυοδίης Q 17 post οὐρανίοις distinxi | θεοῖς Q: an τοῖς θεοῖς ? 19 "Ατης scripsi: αὐτῆς Q | ἐρρίφθαι correxi: ἐρί- Q 20 T 130-131 "ὡς εἰπὼν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος / χειρὶ περιστρέψας, τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων" | αὐτῷ scripsi: αὐτῆ Q | εἶδος Q: ὑλικὸν εἶδος scribendum esse videtur 23-25 Virginis fabulae fragmentum (Catast. 9) 24 Δήμητραν correxi: δήμετραν Q.

ταύτην φησὶν 'Ησίοδος ἐν τῆ Θεογονία θυγατέρα εἶναι τοῦ Διὸς καὶ τῆς 'Αρτέμιδος, καλεῖσθαι δὲ αὐτὴν Δίκην. λέγει δὲ "Αρατος παρὰ τοῦ αὐτοῦ λαβὼν τὴν ἱστορίαν, ὡς οὖσαν αὐτὴν τὸ πρότερον ἀθάνατον καὶ ἐπὶ γῆς σὺν τοῖς ἀνθρώποις ἦν. καὶ τοῖς μὲν ἀνδράσιν 5 οὐκ ἀπτάνετο, μετὰ δὲ τῶν γυναικῶν ἦν. καὶ ὅτι Δίκην ἐκάλουν αὐτὴν αἱ γυναῖκες. λέγονται μὲν καὶ ἕτεροι λόγοι περὶ αὐτῆς. οἱ μέν φασὶν αὐτὴν Δήμητραν. οἱ δὲ "Ισιν. οἱ δὲ Τύχην. ὅθεν καὶ ἀκέφαλον αὐτὴν σχηματί-ζουσιν. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς, ἀμαυρὸν 10 α΄. ἐφ' ἑκατέρου ἀγκῶνος α΄. ἐπὶ τῆς πέζης τοῦ χιτῶνος ς΄. ἐφ' ἑκατέρου ποδὸς α΄.

MDΔKVUA

97. — ἐν χερσὶ φέρει Στάχυν: οὐ διεσάφησε ποία χειρί, ἴσως διὰ τὸ μέτρον ἐμποδιζόμενος. θεωρεῖται δὲ ἐν τῆ ἀριστερᾶ. τινὲς δέ φασιν ᾿Αστραῖον 15 ἀρχαῖον γεγονέναι μαθηματικόν, τὸν πρῶτον εὐρόντα τὴν τῶν ἄστρων ὀνομασίαν, ὅθεν καὶ πατέρα ἄστρων ὀνομασθῆναι. πολὺς δὲ καὶ διάφορος λόγος τοῖς παλαιοτέροις περὶ ταύτης τῆς Παρθένου ἐκινήθη, καὶ οἱ μὲν αὐτὴν ἔφασαν εἶναι, καθὼς καὶ Ἡσίοδος, Διὸς 20 θυγατέρα (Opp. 256): ,,Δίκη Διὸς ἐκγεγαυῖα΄, ἄλλοι δὲ αὐτὴν ᾿Αστραίου καὶ Ἡμέρας. ἐπειδὴ οὖν πολὺς καὶ διάφορος περὶ αὐτῆς ὁ λόγος, φησὶν Ἄρατος εἴ τ᾽

1–12 S $(33^r, 21-22)$ Virginis fabula (Catast. 9)
13–p. 127,3 MD Δ KVUA lemma M: ἐν χερσὶ (χειρὶ Δ^{ac}) φέρει $D\Delta$ τὸ δὲ ἐν χειρὶ φέρει (-ρειν V) KVUA 15 δὲὶ codd.: γὰρ A | ᾿Αστραῖον MD Δ K: ἄστρου V ἄστρον UA ἄστρων C 16 μαθηματικὸν Est unde Ald. C: καὶ μαθηματικὸν KVUA καὶ μάθημα MD Δ | τὸν πρῶτον εὑρόντα Est: καὶ τὸν (om. K) πρῶτον εὑρ - D Δ KVUA τῶν πρώτως εὑρόντων M 17 τὴν τὴν τῶν M 18 ὀνομασθῆναι MKVU (cf. Q infra): καλεῖσθαι D Δ A 18–19 τοῖς παλ- περὶ ταύτης τῆς π- MD Δ A: διὰ (περὶ K U mutilus) τῆς π- ταύτης τοῖς παλ- ΚVU 20 Διὸς MD Δ : om. KVUA 21 θυγατέρα codd.: θυγατήρ V | Δίκη om. K 22 ante ᾿Αστραίου add. φασιν KVU | ἐπειδὴ MD Δ A: ἐπεὶ KVU 23 περὶ αὐτῆς ὁ λόγος Maass: περὶ αὐτὴν ὁ λ - M ὁ περὶ αὐτῆς λ - D Δ περὶ αὐτῆς λ - KVU ὁ περὶ αὐτὴν λ - A

ο ὖν 'Αστραίου, εἴτε τευ ἄλλου, ἀπλῶς μὲν ἐπισημαινόμενος εἶναι αὐτὴν 'Αστραίου, οὐχὶ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐναντιούμενος.

οὐ διεσάφησε δὲ ἐν ποία χειρί, ἴσως διὰ τὸ μέτρον Q

5 ἐμποδιζόμενος. θεωρεῖται δὲ ἐν τῆ ἀριστερᾳ. αἰγλήεις δὲ καὶ λαμπρὸς ὁ Στάχυς. ᾿Αστραίου δὲ αὐτὴν λέγει θυγατέρα, ὁ ⟨δ΄⟩ Ἡσίοδος ἐν τῆ Θεογονία γενεαλογεῖ (Τh. 378)· ,, ᾿Αστραίω δ΄ Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους". τὸν δὲ ᾿Αστραῖόν φασι γεγονέναι ἀρχαιότερον μαθηματικὸν τὸν πρῶτον εὑρόντα τὴν τῶν ἄστρων θέσιν, ὅθεν καὶ ὀνομασθῆναι αὐτὸν πατέρα τῶν ἄστρων. ἐσχηκέναι δὲ αὐτὸν καὶ θυγατέρα, ἡν βουλόμενος δοξάσαι ἀπὸ ἐκείνης τὸ ἀστροθέτημα Παρθένον ἀνόμασεν.

άλλοι δέ φασιν αὐτὴν εἶναι θυγατέρα 'Αστραίου καὶ s 'Ημέρας, Φανόδικος δὲ Σταφύλου ἐν α΄ Δηλιακῶν καὶ Χρυσοθέμιδος. 'Ελλάνικος † Φυρονίου † φησί, 'Ερατοσθένης δὲ αὐτήν φησιν εἶναι τὴν 'Ηριγόνην τοῦ Ἰκαρίου, 'Αμφίων δὲ τὴν ἐκ τῶν Μουσῶν Θέσπειαν 'Ασωποῦ 20 παῖδα. καὶ διὰ τοῦτο "Αρατος εἴτ' ο ὖν 'Αστραίου κείνη γένος.

¹ εἴτε codd.: ἤτε $D \mid ἀπλῶς om$. $D\Delta$ 2 μὲν ἐπισημαινόμενος (-μένου V) KVUA: ἐπισημ- μὲν $D\Delta \mid$ εἶναι αὐτὴν codd.: αὐτὴν εἶναι K 3 καὶ om. $D\Delta \mid$ post ἄλλοις add. ἀνθρώποις $K \mid$ ἐναντιούμενος codd.: -μένου V.

^{4–14} Q 5 έμποδιζόμενος correxi (cf. supra): έμποδισθηναι Q 7 θυγατέρα α Q ut vid. | δ' addidi | γενεαλογεῖ Q^{pc} : quid scripserit Q^{ac} non dispicio 12–13 δοξᾶσαι Q.

¹⁵⁻²¹ S $(33^r, 33-38)$ 16 Σταφύλου scripsi: σταφύλ S spatio vacuo relicto | de hoc novo Phanodici fragmento vide J. Martin in REG 67, 1954, p. XVI | Δηλιακῶν scripsi: δηλιακοῖς S 17 Έλλάνικος correxi: ἐλάνικος S | φυρονίου S: Φορωνέως fortasse legendum; scripsit enim Hellanicus librum cuius est titulus Φορωνίς 18 Ήριγόνην correxi: ἠριγόνου S | Ἰκαρίου correxi: καρίου S | cf. Robert, Erat. Catast. Rell. pp. 39 sqq. 19 Ἰκμφίων: in eo scilicet libro qui Athenaeo (XIV 629 a) teste inscribebatur περὶ τοῦ ἐν Ἑλικῶνι μουσείου cf. infra sch. 223 21 κείνη Aratus: ἐκείνη S.

MDQAKVUAS

100. — ε ὔ κ η λ ο ς φ ο ρ έ ο ι τ ο: ἤσυχος' ἐπλεόνασε δὲ τὸ υ' εὐμενης φέροιτο ἐν οὐρανῷ. τῶν μὲν οὖν ἄλλων μύθων ἐπιψαύει μέν, ἐνδεικνύμενος τὸ μη ἀγνοεῖν, τὸν δὲ ἐπὶ τῆς Δίκης μόνον σχεδὸν ἐξείργασται, δεόντως. ἐκπομπεύει γὰρ τοῖς κατὰ την Δίκην τὸ χρήσιμον καὶ βιωφελὲς ἐκ τοῦ μύθου τοῖς ἀνθρώποις, ἐνδεικνύμενος λαμπρῶς καὶ μεγαλοφώνως, καὶ ὡς ἂν εἴποι τις ὁμηρικῷ πλάσματι χρησάμενος.

101. — ή εν άντι τοῦ ὑπῆρχεν, κατὰ παρένθεσιν τοῦ ν. τινὲς δὲ γράφουσι μετὰ τοῦ ι προσγραφο- 10

μένου, ἵν' ἡ ἀντὶ τοῦ ἐπορεύετο.

MQDAKVUAS

102. — ήρχετο δ' άνθρώπων κατεναντίη: εἰς συνάντησιν τῶν ἀνθρώπων ήρχετο, τουτέστι φανερῶς ἑωρᾶτο.

έκ τοῦ φανεροῦ τὸ δίκαιον τῶν προτέρων ἀνθρώπων 15

^{1–8} MQDAKVUAS $(33^r,38-39\ et\ 40-45)\ lemma\ M\Delta$ KVUA: εὔχηλος QS εὔχηλος φέροιτο D 1 ήσυχος codd.: ήσύχως S 1–2 ἐπλεόνασε . . . υ Q $(cf.\ Etym.\ Gen.\ AB\ et\ Etym.\ Magnum\ 392,8$ εὔχηλος ὁ ήσυχος, παρὰ τὸ εἴκω ὑποχωρῷ, ἔχηλος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ): $om.\ codd$. 2 εὐμενὴς codd.: εὖμενῷς S | οὖρανῷ codd.: τῷ οὖρ-Q | post οὖρανῷ praebet S $notulam\ ad\ 102-103\ pertinentem,\ vide\ infra\ p.\ 129,\ ll.$ 4–5 | ante τῷν μὲν add. ἄλλως S 3 οὖν $om.\ S$ | μὲν $om.\ QS$ | ante ἐνδειχνύμενος $(-μένου\ V)\ add$. μόνον S $fortasse\ recte$ 5 5 δεόντως MQKU: δέοντι V εἰκότως DΔA $om.\ S$ | ἐχπομπεύει MQDΔAS: πομπεύει KV U mutil. | τοῖς κατὰ τὴν $(om.\ S)$ Δίχην codd.: $om.\ Q$ $fortasse\ recte$ 7 λαμπρῶς καὶ μεγαλοφώνως MQDΔA: $om.\ KVU$ καὶ μεγ- $om.\ S$ 7–8 ὡς αν εἴποι τις MQ: ὡς αν φαίη τις DΔKVUA $om.\ S$ 8 ὁμηριχῶι codd.: $-κῶς\ S$ | τῷ πλάσματι S U mutil. | πλ- χρησάμενος codd.: χρησ-πλ-D.

⁹⁻¹¹ Q varia lectio het proponitur.

¹²⁻p. 129,3 MQDΔKVUAS (usque ad ξωρᾶτο 33^r mg., reliqua 33^r , 45-48) lemma MKV : ήρχετο δ' ἀνθρώπων QDΔUA ήρχετο δ' S (ante ἐχ τοῦ φανεροῦ) 13 εἰς συνάντησιν . . . ήρχετο MQDΔKUA: ήρχ- δ' ἀνθρ- εἰς συν- V παντὶ εἰς συν- ήρχ- τῶν ἀνθρ- S 14 ξωρᾶτο MQDΔAS: ὡρᾶτο KVU 15 ἐχ τοῦ φανεροῦ S: ἢ codd. | προτέρων codd.: πρότερον S

θέλων ὁ "Αρατος δεῖξαι, ,,καὶ θεὸς οὖσα, φησί, κατ' αὐτοὺς ἐφοίτα εἰς τὸ φανερὸν τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς δικαίους".

(ἀνδρῶν): εἰρηκὼς δὲ τὸ γένος διὰ τοῦ ἀν- s 5 θρώπων, διαιρεῖ εἰς ἄρρεν καὶ θῆλυ.

102-103. — ἀρχαίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν s φῦλα, τὰ ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ γένους.

τὸ δὲ ἀρχαῖον τὸ χρυσοῦν γένος.

 $MQD\Delta KVUA$

104. — ἀλλ' ἀναμῗξ ἐκάθητο: παρὰ τὸ MQDΔKVUAS
10 ἡσιόδειον (fr. 1, 6 M.-W.)· ,,ξυναὶ γὰρ τότε δαῖτες
ἔσαν, ξυνοὶ δὲ θόωκοι".

105. — ἀγειρομένη δέ: τὸ δέ ἀντὶ τοῦ Q γάρ. εἰπών γὰρ καί ἑ Δίκην καλέεσκον αἰτίαν ἐπιφέρει.

¹ θέλων ὁ (om. M) "Αρ- δεῖξαι $MQD\Delta A$: ὁ "Αρατος δεῖξαι βουλόμενος KVU θέλων δεῖξαι S fortasse recte | καὶ θεὸς οὖσα φησὶ KVU: καὶ θεὸς οὖσα MQ φησὶν ὅτι καὶ θεὸς οὖσα $D\Delta A$ καὶ θεὰν οὖσαν S 1-2 κατ' αὐτοὺς ... φανερὸν S: εἰς τὸ φανερὸν κα ὶ κατ' αὐτῶν (αὐτοὺς Q) ἐφοίτα MQ εἰς τὸ φανερὸν ἐφοίτα $D\Delta KV$ (φοίτα) UA 2 τοῖς ἀνθρώποις codd.: τοὺς ἀνθρώπους S | διὰ τὸ $MQD\Delta AS$: τῷ KVU 3 αὐτοὺς $MQD\Delta AS$: οπ. KVU | δικαίους codd.: καὶ δικαίους S.

^{4–5} S (33 ^{7} ,39–40) lemma addidi | ἀνθρώπων scripsi: –που S.

^{6–7} S $(33^r, 48-49)$ 7 φῦλα scripsi: φύλων S | distinxi | τὰ scripsi: τὸ S.

⁸ MQD Δ KVUA lemma nullum in QD Δ KVUA: ἀλλ' ἀναμίξ ἐκάθητο M (cf. infra) | τδ ... γένος (γένους Q) MQK V UA: τδ ἀρχαῖον δὲ λέγει γένος τδ (τῶ Δ) παρ' 'Hσιόδω D Δ qui ad inferiora sic transeunt.

⁹⁻¹¹ MQDΔKVUAS $(33^r,49-33^v,1)$ lemma S (cf. M supra): om. codd. 9-10 παρὰ τὸ ἡσιόδειον MKVU: π - τοῦ Ἡσιόδου QS παρ' Ἡσιόδω DΔA (vid.~ad~l.~8) 10 γὰρ MDΔ KVUA: δὲ QS 11 ἔσαν codd.: ἦσαν Q | θόωκοι S: θῶ- codd. | sequitur in KVUA adnot.~ad ἡπείλει (121) (infra~p.~134, ll.~6-8).

¹²⁻¹⁴ Q 12 τὸ scripsi: ὁ Q.

MQD\DKVUA

άγειρομένη δὲ γέροντας: ἀντὶ τοῦ ἀγείρουσα. τοὺς δὲ παλαιοτέρους ἀνθρώπους συναγείρουσα, ἤτοι ἔν τινι ἐκκλησία, ἢ ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἐν ὁδῷ, τὰς δημωφελεῖς θέμιστας ἐξηγεῖτο. τὸ δὲ ἐπισπέρχουσα διδάσκουσα. δημοτέρας ὁρας δὲ δημοτικάς. ὑποδεικνῦσα τὴν δικαιοσύνην καὶ διδάσκουσα.

MQDAKVUA MDAKVUA ἄλλως: ὅλην τὴν ἱστορίαν παρ' Ἡσιόδου εἴληφεν, ὅτι συνάγουσα τοὺς πρεσβυτέρους εἰς τὰς ἐκκλησίας ἡ Δίκη αὐτοῖς ἐξηγεῖτο. οὐδέπω δὲ τότε οἱ ἄνθρωποι 10 περὶ κακῆς στάσεως ἔννοιαν εἴχον, οὐδὲ τὸ δίκαιον ἀνετρέπετο, ἀλλ' ἀπὸ γεωργίας ἔζων' καθ' οὺς χρόνους ἢν τὸ χρυσοῦν γένος. μεταστάντων δὲ ἐκείνων, οὐκέτι ὁμοίως συνῆν αὐτοῖς, ἀλλ' εἰς τὰ ὅρη τέως ἀνεχώρει

^{1–7} ΜQDΔΚVUA lemma MKVU: ἀγειρομένη D ἀγδε ΔΑ 1–2 ἀντὶ τοῦ ἀγείρουσα (–ρασα K) codd.: om. Q 2 post ἀγείρ- add. ὅ ἐστι συναθροίζουσα (–ίσασα K) KVUA: non in MQDΔ | δὲ MDΔ: γὰρ Q om. KVU A evan. | συναγείρουσα MDΔΑ: ἀγείρ- Q om. KVU 3 ἤτοι MDΔΑ: ἢ Q om. KVU | τινι MDΔΑ: τῆ QKVU 4 δημωφελεῖς MQDΔΑ: μοφ- Κ –μοτ- V ||||φελεῖς U 4–5 ἐπισπέρχουσα MQKVU: ἐπισπέρχεσθαι DΔ ἐπισπεύδουσα Α 5 ἐπισπουδάζουσα MQ Α: σπουδ- KVU τὸ ἐπισπουδάζειν δηλοῖ DΔ | add. σπεύδουσα post ἐπισπουδ- M, post διδάσκουσα A: non in QDΔΚ VU | διδάσκουσα MQKVUA (cf. glossam codicis M supra ἐπισπέρχουσα): om. DΔ 5–6 δημοτέρας MQDΔΑ: στικῶς KVU | ὑποδεικνῦσα (vel –νύσα) codd.: om. Q 7 καὶ (om. Q) διδάσκουσα MQDΔΑ: om. KVU.

⁸ MQ (infra post p. 131, l. 3) $\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}\mathbf{V}\mathbf{U}\mathbf{A}$ άλλως codd.:om. A spatio relicto [όλην την $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}:$ την όλην $\mathbf{K}\mathbf{V}\mathbf{U}$ [Ήσιόδου $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}:$ ήσιόδω $\mathbf{V}\mathbf{A}$ ήσιόδ $\mathbf{U}.$

⁹⁻p. 131,2 MDΔKVUA 9 τὰς ἐχκλησίας MDΔA: τὴν ἐχκλησίαν KVU 10 ἡ Δίκη ante εἰς transtulit A | αὐτοῖς ἐξηγεῖτο MA: αὐτῶν ἐξηγ- KU ἐξηγ- αὐτοῖς DΔ αὐτῶν ἐζητεῖτο V | οὐδέπω δὲ τότε MDΔA: οὐδέποτε KVU | οἱ MDΔA: οπ. KVU 13 μεταστάντων MKVUA: μετὰ πάντων DΔ 13-p. 131,2 οὐκέτι ... μισήσασα MKVUA: συναπέπτη κἀκείνη DΔ 14 ὁμοίως συνῆν αὐτοῖς MVUA: συνῆν τοῖς μετ' ἐχείνοις ὁμοίως K | τέως MA: om. KVU.

διὰ τὰς ἐπιγενομένας ἀδικίας, τὸ ἀνθρώπινον γένος μισήσασα. καὶ λοιπὸν τοῖς ἄστροις συνηριθμήθη.

δημοτέρας δὲ πραείας καὶ οὐ τυραννικάς.

 $MQ\mathrm{D}\Delta A$

την γαρ Δίκην οὖτός (φησι) μίαν τῶν ἐκ Θέμιδος Q 5 (καί) Διὸς εἶναι. ἐπανεστρέφετο δὲ τοῖς ἐπὶ τοῦ γρυσείου γένους άνθρώποις, συνόμιλος άμα καὶ σύμβουλος γινομένη. οὐδέπω γάρ φιλονεικίας οὐδὲ πλεονεξίας πεῖραν εἶχεν ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων, οὐδὲ τὸ δίκαιον άνετρέπετο, άλλ' άπὸ γεωργίας έζων τότε, καὶ ὁ τῆς 10 θαλάσσης πλοῦς ἠγνοεῖτο καὶ ἡ γῆ τοὺς καρποὺς ἐτελεσφόρει αὐτοῖς. ἡ δὲ Δίκη συναναστρεφομένη τοῖς άνθρώποις παρηγγύα δμόνοιαν καὶ δικαιοσύνην. ἐπιγενομένου δὲ τοῦ ἀργυροῦ γένους καὶ τῆς κακίας ἀρχὴν λαμβανούσης, χωρήσασαν είς τούς ...... 15 όρεινούς τόπους, ἀπὸ διαστήματος τούς ἀνθρώπους άποτρέπειν τῆς ἐπὶ τὰς πονηρὰς πράξεις ὁρμῆς, μηνύουσα ὅτι, εἰ μὴ παύσαιντο τῆς ἀδικίας, πολλῷ χείρονας υίους αυτών γεννήσουσι. μή πεισθέντων δὲ τῶν ἐπὶ τοῦ ἀργυροῦ γένους, καὶ διαδεξαμένου τοῦ γαλκοῦ, καὶ 20 τῆς κακίας ἐπὶ τὸ χεῖρον προκοπτούσης, καὶ πολλῶν πλημμελημάτων καὶ χρόνων συντετελεσμένων, στυγήσασαν τὸ μετὰ τοιούτων ἀναστρέφεσθαι, ἀναπτῆναι είς τὸν οὐρανόν, καὶ καθιδρύσαι ἐαυτὴν ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ Βοώτου, διὰ τὸ κᾶν τῆ νυκτὶ τοῖς ἀνθρώποις θεω-25 ρεῖσθαι.

108. — οὔπω λευγαλέου τότε νείκεος: ΜΩDΔΚVUAS

³ MQ (supra ante p. 130, l. 8 cum antecedenti scholio coniunctum) $\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$ | δημοτέρας δὲ $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$: ἢ τὰς $\mathbf{Q}$ | πραείας $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$: πράας $\mathbf{Q}$, cf. glossam codicis $\mathbf{M}$ in textu "βιωφελεῖς καὶ πραείας καὶ οὐ τυραννικάς".

⁴⁻²⁵ $\bf Q$ 4 φησι addidi 5 καὶ addidi; fortasse scribendum est τῶν ἐκ Θέμιδος Διὸς θυγατέρων εἶναι 7 οὐδὲ scripsi: οὕτε $\bf Q$ 14 post τοὺς spatium decem fere litterarum vacuum reliquit $\bf Q$ 18 αὐτῶν scripsi: αὐτῶν $\bf Q$ 21 συντετελεσμένων scripsi: συντελεσμένων $\bf Q^{pc}$ -μέσων $\bf Q^{ac}$.

²⁶⁻p. 132,5 MQD ΔΚ VUAS (33°, 1-5) lemma M: ούπω λευγαλέου (-έοιο Κ) QD ΔΚ VUA λευγαλέου S

έλληνισμός πάλιν τό τοιούτον. ο ὔ π ω ἢ π ί σ τ α ν τ ο ν ε ί κ ε ο ς ἀντὶ τοῦ οὔπω ἤδεσαν τὰς ἀδίκους στάσεις ταύτας καὶ φιλονεικίας. τὸ δὲ δια κ ρ ί σ ι ο ς π ε-ρ ι μ ε μ φ έ ο ς, τῆς ἀδίκου διαχωρίσεως τῆς ἐχούσης μέμψεις καὶ ψόγους καὶ ἀμφισβητήσεις.

MDAKVUAS

110. — α ὕ τ ω ς δ' ἔ ζ ω ο ν: άπλῶς, ἀκάκως, χωρὶς δίκης καὶ τῶν ἄλλων κακῶν. τὸ δὲ χ α λ ε π ἡ δ' ἀ π έ κ ε ι τ ο θ ά λ α σ σ α ἀντὶ τοῦ οὐ παρεκινδύνευον ἄνθρωποι ἐν θαλάσση διὰ τὸν βίον. ἰκανἡ γὰρ ἦν ἡ γεωργία, καὶ ἑκάστω τὰ ἐπιχώρια ἤρκει τε 10 καὶ ἤρεσκε. καὶ Πίνδαρος (Ο 2, 64): ,,οὐδὲ πόντιον ὕδωρ κενεὰν παρὰ δίαιταν", περὶ τῶν μακάρων λέγων. ἀ π έ κ ε ι τ ο, ἄπωθεν τοῦ νοῦ αὐτῶν ἕκειτο, καὶ

απέχειτο, ἄπωθεν τοῦ νοῦ αὐτῶν ἔκειτο, κα
οὐκ ἐνεθυμοῦντο πλεῖν.

απέχειτο, κα
οὐκ ἐνεθυμοῦντο κα
οὐκ ἐνεθυμοῦν ἐνεθυμοῦν

3 ὥσπερ δέ φαμεν, πρόσκειται τοὐναντίον ἀπέ- 15 - κειτο.

Μ τὸ δὲ αὕτως, ἀπλῶς καὶ ἄνευ πανουργίας ἔζων.

¹ ἑλληνισμὸς post τοιοῦτον Q 2 νείχεος $MD\Delta KVUA$: τὸ νεῖχος Q om. S | τὰς MS: om. $QD\Delta KVUA$ 2–3 στάσεις ταύτας MA: στ– τοιαύτας KVU στάσεις $D\Delta$ στήσεις Q ταύτας σχέσεις S 3 καὶ φιλ– MQKVUAS: om. $D\Delta$ | τὸ δὲ διαχρίσιος codd.: om. S 3–4 περιμεμφέος KVUSM in Arato: πολυμ– $MQD\Delta A$ γρ. M in Arato 4 τῆς² codd. (U evan.): τοῦ S | διαχωρίσεως MQ: χωρίσεως KVU φιλονειχίας $D\Delta A$ om. S | τῆς έχούσης codd.: τοῦ ἔχοντος S 5 μέμψεις codd.: μέμψιν S | καὶ ψόγους MQD ΔAS : om. KVU.

^{6–12} MDΔKVUAS (33^v , 5–10) lemma MDAS: οὕτως δ' ἔζων Δ αὕτως δ' ἔζων Κ οὕτως δ' ἔζων U **6** ἀπλῶς codd.: om. S **7** χωρὶς . . . κακῶν MKVUA: ἄνευ κυδοιμοῦ καὶ διακρίσεως καὶ δίκης S om. DΔ | τὸ δὲ codd.: om. S **8** ἀντὶ τοῦ codd.: om. S | οὐ codd.: οὐδὲ A **9** ἄνθρωποι MKVUS: οἱ ἄνθρ- DΔA | ἐν codd.: ἐν τῆ K **10** ἑκάστωι codd.: ἑκάστη S **11** Πίνδαρος codd.: ὁ Π- M **12** post ὕδωρ reliqua om. S | κενεὰν $Pindari\ codd$.: κενεὸν ἄν MDΔ κενεὸν KVUA | παρὰ . . . λέγων MDΔA: om. KVU | παρὰ MΔ: περὶ DA.

¹³⁻¹⁴ MS (33°, 10-11) lemma M: om. S 13 ἄπωθεν M: ἄποθεν S | καὶ S: om. M.

^{15–16} S $(33^v, 11–12)$ non intellego.

¹⁷ M

χαλεπὴ δὲ ἤτοι διὰ τὸ ληστεύεσθαι τότε, ἢ διὰ $\mathbf{M}$ τούς χειμῶνας, ἢ δι' ἀπειρίαν.

καὶ βίον οὔπω νῆες: ἀλλ' ἕκαστος ἠρκεῖτο Μ

τοῖς ἐν τῆ ἰδία χώρα γινομένοις.

5 110-111. — α ὕ τ ω ς δ' ἔ ζ ω ο ν: ἀντὶ τοῦ ἀφει- ᾳ μένως, τουτέστιν ὡς ἔτυχε καὶ ἀκεραίως. καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδιδοὺς ἐπιφέρει χ α λ ε π ἡ δ' ἀ π έ κ ε ι τ ο θ ά-λ α σ σ α, ὅτι ἄποθεν αὐτῶν ἔκειτο, μηδεμιᾶς σπουδῆς ἀξιουμένη, ἢ διὰ τὸ ληστεύεσθαι, ἢ διὰ τοὺς χειμῶνας, 10 ἢ δι' ἀπειρίαν. β ί ο ν δὲ νῦν τὴν τῶν φροντιζομένων κτῆσιν, ἄτε μήποτε ἐμπορίας ἐπινενοημένης. ἡ γ ί ν εσ κ ο ν δὲ ἀντὶ τοῦ ἕ φ ε ρ ο ν.

114. — τό φρ' ἢ ν ὄ φρ' ἔτι γαῖα: τὸ τηνι- MDΔΚΥUAS καῦτα δὲ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν ἢν, ἕως
15 περιῆν καὶ τὸ χρυσοῦν γένος ἐπὶ τῆς γῆς. τῷ δὲ ἀργυρέω σπανίως καὶ ὀλίγως διέτριβεν.

τὸ τόφρα τοῦ ὄφρα ἐστιν ἀνταποδοτικόν, ὡς τὸ τόσον 및 τοῦ ὅσον ἐπὶ τοσοῦτον ἢν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν ταῖς πό-

λεσιν έως περιῆν τὸ χρυσοῦν γένος.

17-19 Q

¹⁻² Μ ληστεύεσθαι M: sub λ scripsit primo στι (unde στηλιτεύεσθαι in codicis M apographis, Vaticano 1307, Casanatensi, aliis, vide Maass p. VI Arati editionis).

³⁻⁴ M sub signo non alphabetico.

⁵⁻¹² Q 6 ἀχεραίως correxi: ἀχαιρέως Q 10 δι' ἀπειρίαν scripsi: δι' 'πιρίαν Q.

^{13–16} MD ΔΚ VŪAS (33 ^{v} , 12–15) lemma M: τόφρ' ην DΔ VUA om. KS 13 τὸ MD ΔΚ VU: om. AS 14 δὲ codd.: ην S | καὶ MS: om. DΔΚ VUA | τῆς γῆς codd.: τὴν γῆν S | ἐν codd.: ἐπὶ A | ῆν codd.: om. S | ἔως codd.: ἔως οὖν A 15 περιῆν MD ΔΑ: ῆν Κ VS U evan. | καὶ MD ΔVA: om. KS U evan. | χρυσοῦν codd. (U evan.): χρύσιον S | ἐπὶ τῆς γῆς MΚ VUA (γῆς om.) Ss¹: ἐπὶ τὴν γῆν S om. DΔ 15–16 τῶ (τὸ M) δὲ ἀργυρέω codd.: τῷ ἀργυρῶ δὲ γένει S 16 post ἀργ- add. ἀντὶ τοῦ VU | σπανίως καὶ ὀλίγως MVUA: σπανίακις καὶ ὀλ- Κ σπανίως DΔ ὀλίγως καὶ σπανίως S | διέτριβεν MΚ VUA: συνῆν DΔ τοῦ λοιποῦ συνδιέτριβεν S.

 $MQD\Delta KVUAS$

117. — άλλ' ἔμπης ἔτι κεῖνο: ἀλλ' ὅμως, φησίν, εἰ καὶ τοὺς παλαιοτέρους ἐπόθει, καὶ κατ' ἐκεῖνο ἦν τοῖς ἀνθρώποις, ἤγουν κατὰ τὸ ἀργυροῦν γένος. ἤπείλει δὲ αὐτοῖς, τὴν ἐνυπάρχουσαν κακίαν διελέγγουσα.

MQDAKVUAS

έλληνισμός δὲ τὸ ἡ πείλει κακότητος ἀντὶ τοῦ διήλεγχε τὴν κακίαν αὐτῶν, ὅτι τοιαύτην γενεὰν οἱ χρύσειοι ἔλιπον.

MQDΔKVUAS

118. — ήρχετο δ' έξ όρέων: παρεγίνετο δὲ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπὶ εἰρήνη ἐκ τῶν ὀρῶν. ἐν γὰρ τοῖς 10 ὅρεσι διέτριβε, μηκέτι ταῖς ἀστικαῖς διατριβαῖς ἀρεσκομένη. ἑσπέρας δὲ ήρχετο ἐν ταῖς πόλεσιν, ὅτε αὐτὴν οὐδεὶς ἑώρα. φησὶ γὰρ ὅτι οὐδενὶ ἤθελεν ἀναμίγνυσθαι. τὸ δὲ μουνάξ, σύν ἐνὶ μόνω ἀνδρί, κἀκείνω δὲ

¹⁻⁵ MQDΔKVUAS $(33^v, 15-18)$ lemma MDΔA: ἄλλ' ἔμπης KV om. QS U evan. 1 ὅμως codd. (U evan.): ἔμπης S 2 εἰ MQDΔA: om. KVUS 2 τοὺς παλαιοτέρους ἐπόθει MQDΔAS: εἰς τὸ πεζότερον ἐπόθει K εἰς τὰ πεζότερα ὁπόθεν V εἰς τ..πεζοτερ...ποθ.. U | ante καὶ κατ' add. ἀλλ' οὖν DΔA | ἐκεῖνο codd.: ἐκεῖτο Q 3 τοῖς ... κατὰ om. Q 4 δὲ codd. (U evan.): καὶ Q 4-5 διελέγχουσα MQDΔAS: ἐλέγχουσαν K ἐλέγχουσα V U evan.

⁶⁻⁸ MQDΔKVŪAS $(33^v, 18-20)$ in KVU post sch. 104 6 ύπείλει D | κακότητος S: om. codd. 7 αὐτῶν codd.: αὐτὴν Q | γενεὰν QDΔAS: γενεὴν MKV U evan. 8 χρύσειοι MQS: -σεοι DΔKVUA.

⁹⁻p. 135,1 MQDΔKVUAS $(33^v, 20-26)$ lemma MDΔ KVA: ήρχετο S om. Q U mutil. 9 παρεγίνετο MQΔ: παρεγένετο D ut vid. VAS παραγένετο K U mutil. 10 δè om. Q | post δè add. ἀπὸ τῶν ὀρῶν K | ἐπεὶ V | εἰρήνη MQDΔS: -νην K V UA | ἐκ τῶν ὀρῶν hic MQDΔVUA: et hic et post εἰρήνη S om. K 11-12 μηκέτι . . . ἀρεσκομένη codd.: ἀρκουμένη ἐκεῖσε S | post ἀρεσκομένη add. ἢ ἐπειδὴ ἢττον κακοὶ οἱ ἐν τοῖς ὄρεσι νόμοι Q 12 ὅτε codd.: ὅτι S 12-13 αὐτὴν οὐδεὶς MQDΔΚΑ: οὐδεὶς αὐτὴν VUS 13 ἑώρα MQKVUAS: ώρα DΔ 13 φησὶ . . . οὐδενὶ MQKVUAS: οὐδενὶ γὰρ DΔ 13 ἀναμίγνυσθαι MQDΔΑ: μίγν- KVU ἀναμιγνύεσθαι S 14 τὸ δὲ μουνὰξ (μον-VA) codd.: om. S U mutil. | σὸν om. K U mutil. | μόνω codd.: μούνω Q^{pc} | δὲ om. S

συνετύγχανε έπὶ τῷ τὴν κακίαν τοῦ γένους ἐλέγξαι.

120. — ἀλλ' ὁ πό τ' ἀνθρώ πων: ἀλλ' ὁ- MQDΔKVUAS πηνίκα ποιουμένη ἐν τοῖς ὅρεσι τὰς διατριβάς (οὐκέτι γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν) ἀνδρῶν ἐπλήρου τὰς κολώνας 5 ἐκείνους τοὺς ἄνδρας μεταπεμπομένη, ἤπείλει τοῖς λοιποῖς καὶ διήλεγχε τὴν αὐτῶν κακίαν. ἐποιεῖτο γὰρ τὴν ἐκκλησίαν οὐκέτι συμβουλεύουσα, ἀλλὰ τὰ προιόντα διελέγχουσα.

μεγάλας πλήσαιτο κολώνας: ἐν γὰρ MQDΔKVUAS
10 τοῖς ὅρεσι λοιπὸν τοὺς ἀνθρώπους ἐσώρευε καὶ ἐν ταῖς
κολώναις, τοῦτο δὲ αἰνίττεται ὅτι ⟨οἱ περὶ⟩ τὰ μεσόγαια
δικαίοις ζῶσι καμάτοις,

γεωργία προσέχοντες καὶ οὐκ ἐμπορίαις καὶ ἀδι- MQDΔKVUA κίαις κέρδους.

1 συνετύγχανε MQKVUS: ὡς ἔοικεν $D\Delta$ συνετύγχανε καὶ ὡς ἔοικε $A \mid ἐπὶ$ τῶ S (sic etiam coni. Maass): τῶι $MQD\Delta$ VUA om. $K \mid$ τοῦ γένους codd.: om. $S \mid ἐλέγξαι$ S (sed ante τὴν κακίαν): ἀλλάξαι codd. $\mid$ in fine add. καὶ μουνὰξ ἤρχετο S.

^{2–8} MQD Δ KVUAS (33°,27–32) lemma codd.: om. Q 2–3 όπηνίκα codd.: όπόταν Q 3 ποιουμένη έν τοῖς (om. K) ὅρ– τ– δ– MD Δ KVUA: ἐν τ– ὅρ– τ– δ– ποι– Q ἐν τ– ὅρ– ποι– τ– δ– S | post διατρ– add. ἢν D Δ 3–4 οὐκέτι . . . . πόλεσιν om. Q 4 ἀνδρῶν om. Q | τὰς codd.: τοὺς K 5–6 τοῖς λοιποῖς = ἔπειτα (Arat. 121) 6 τὴν αὐτῶν κ– codd.: αὐτοῖς τὴν κ– S αὐτῶν fortasse delendum 6–8 ἐποιεῖτο . . διελέγχουσα om. Q 7 προιόντα (= μέλλοντα) scripsi: προόντα MS παρόντα D Δ KVUA.

⁹⁻¹² MQD Δ KVUAS (33°, 32-35) lemma M: μεγάλας πλήσαιτο D Δ μεγάλας πλήσσετο A μεγάλας S om. QKVU 9 γὰρ codd.: δὲ Q 10 λοιπὸν om. Q | τοὺς ἀνθρώπους (ἄνδρας KVU) ἐσ-codd.: ἐσ- τ- ἀνθρ- S | ἐσώρευε D Δ KVUAS: ἐσώρευον M ἐσώρευσε Q 10-11 καὶ... αἰνίττεται om. Q 10 ἐν MD Δ AS: om. KVU 11 δὲ codd.: om. K | ὅτι codd.: διότι Q | οἱ περὶ addidi | μεσόγαια codd.: μεσσ- Q 12 δικαίοις codd.: ἐν δικ- Q | ζῶσι MQKVUAS: χρῆται D Δ .

^{13–14} MQD Δ KV UA 13 προσέχοντες codd.: –ντα M | ἐμπορίαις MQK V UA: ἐμπορία D Δ Asl 13–14 ἀδικίαις MQK V UA: ἀδικία D Δ Asl | ἀδικίαις κέρδους suspectum: an ἀδίκοις κέρδεσιν ? 14 κέρδους MQD Δ A: om. KV U.

MDAKVUA

123. — οίην χρύσειοι πατέρες γενεήν ἐλίποντο: ἐκ προσώπου τῆς Δίκης θαυμαζούσης ὅτι χρύσειοι πατέρες χείρω γενεὴν ἐλίποντο.

MDAKVUAS

125. — καὶ δή που: ἐκ τοῦ ἐπιγινομένου γένους τοῦ χαλκείου. ἐπικείσεται δὲ ἄλγος ἑκάστω, καὶ διὰ τοὺς πολέμους καὶ διὰ τὰ φαῦλα.

(ἀνάρσιον): γράφεται καὶ ἀνάρθμιον, κατὰ στέρησιν τοῦ ἀρθμοῦ καὶ τῆς φιλίας. "Ομηρος (π 427)· ,,οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν", ἀντὶ τοῦ φίλοι· καὶ (Η 302)· ,,διέτμαγον ἀρθμήσαντες", ἀντὶ τοῦ 10 εἰς φιλίαν ἐλθόντες. ἀνάρσιον δὲ ἀντὶ τοῦ πολέμιον. "Ομηρος (λ 401)· ,,ἦέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες".

MQDAKVUAS

127. — ὡς εἰποῦσ' ὀρέων ἐπεμαίετο: ταῦτα εἰποῦσα ἀπὸ τῶν κολωνῶν ἐπὶ τὰ ὑψηλότερα τῶν ὀρῶν ἔβαινεν, ἀεὶ τῆς ὀρείου διαίτης φροντίζουσα, 15 ὅμως μέντοι ἐπὶ γῆς οὖσα καὶ ἐν ὅρεσι. τοὺς ⟨δ'⟩ ὅχλους εἰς αὐτὴν ἀφορῶντας κατελίμπανεν.

¹⁻³ $\mathbf{MD\Delta KVUA}$ lemma $\mathbf{M}$: οἴην χρύσειοι $\mathbf{D\Delta}$ οἵην χρύσειοι πατέρες $\mathbf{KVUA}$ 2 post προσώπου add. ταῦτα $\mathbf{D\Delta A}$ fortasse recte 3 ὅτι $\mathbf{MKVU}$: ὅπως $\mathbf{D\Delta}$ ὅπερ $\mathbf{A}$ | χρύσειοι $\mathbf{MKVU}$: οἱ χρ- $\mathbf{D\Delta A}$ | γενεὴν: an γενεὰν scribendum? | ἐλείπ- $\mathbf{U}$.

⁴⁻⁶ MDΔKVUAS (33°, 35-37) lemma MDΔKAS (cum scholio ipso conflatum): καὶ δή πω V U evan. 4 ἐπιγινομένου MS: ἐπιγεν- DΔΚVU ἐπιγομένου A | post ἐπιγ- add. πολέμου S 5 τοῦ MDΔAS: om. KVU | δὲ MDΔAS: om. KVU 6 post πολέμους add. καὶ δι' αὐτὴν S.

^{7–12} $\mathbf Q$ lemma addidi $\mathbf 8$ –11 "Ομ– . . . ἐλθόντες = sch. Aesch. Prom. 191 (P, Dindorf p. 196), vide praef. p. XXVI 10 διέτμαγον $\mathbf Q^{\mathrm{pc}}$: διέταγον $\mathbf Q$ primo ut vid. 12 ήε σ' Hom.: ήεσαν $\mathbf Q$.

^{13–17} ΜQDÅΚVUAS $(33^v, 37-41)$ lemma M: ὡς εἰποῦσ' DA ὡς εἰποῦσα KVS ὡς εἰποῦσ' ὀρέων A om. QK 14 εἰποῦσα codd.: –σαν Q | ἀπὸ τῶν κολωνῶν hic MQKVUS: post ἔβαινεν DAA 15 ὀρῶν MQDAA: ὀρέων KVUS | ἔβαινεν MQDAA: ἀνέβαινεν KVU | διαίτης φροντίζουσα (φορτίζουσα A) codd.: φροντ- διαίτης K 16 ἐπὶ (ἐστὶ Q) γῆς ... ὄρεσι MQKVUS (καὶ om.): καὶ ἐν ὄρεσιν οὖσα DA | post ὄρεσι dist. QVUA: post οὖσα MS non dist. K (καὶ = καίπερ) | δ' addidi ex Arato 17 εἰς αὐτὴν ἀφ- codd.: ἀφ' ἐπ' αὐτὴν S | κατελίμπανεν codd.: ἐλίμπανε Q.

τισὶ δὲ ἐφέρετο τὸ ἐπεμαίετο. ἐπιμαίεσθαι δὲ Q τὸ ἐφάπτεσθαι λέγουσιν. "Ομηρος (Ε 748): ,,ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους".

130. — χαλκείη γενεή: ἐν σχήματι εἴρηται, Q 5 ὡς τὸ ,,πληθὺς ἐπὶ νῆας 'Αχαιῶν ἀπονέοντο'' (Ο 305).

131. — (μάχαιραν): οὕτω δεόντως ἀντὶ τοῦ Q ξίφος, ἐπειδὴ καὶ "Ομηρος (μάχαιραν) λέγει τὸ ξίφος (Τ΄ 252)· ,, Ατρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν".

10 (χαλκείη): αἱ διαφοραὶ τῶν ὑλῶν παριστῶσι Μ τὰς μεταβολὰς τῶν ἀνθρώπων.

132. — είνοδίη μάχαιρα, ή ληστρική. τὸ δὲ είνοδίη ν ἀντὶ τοῦ ληστρικήν.

Q MDAEVIJAS

M

πρῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτή- MDΔKVUAS 15 ρων: καὶ εἰς τοῦτο ἱκανῶς μέμφεται αὐτοῖς, ὡς ἀρξαμένων αὐτῶν κρεωβορεῖν,

τῆς προτέρης γενεᾶς μήπω τοῦτο ἐργασαμένης, ΜDΔΚVUA καὶ τοῦτο πρῶτον δρασάντων εἰς τοὺς συνεργοὺς καὶ S αἰτίους τῆς γεωργίας, ἐξ ὧν καὶ τὴν τροφὴν ἔσχον.

¹⁻³ ${\bf Q}$ 2-3 ἐπεμαίετ' ἄρ ἵππους Hom.: ἐπεμαίετο τ' ἄρ ἱππους ${\bf Q}.$

⁴⁻⁵ **Q** χαλκείη correxi: χακείη Q.

⁶⁻⁹ Q lemma addidi **6** μάχαιραν addidi **7** δὲ ἐρυσσάμενος Hom.: δ' ἐράμενος Q **8** χε ρεσσι Hom.: χερσι Q | μάχαιραν <math>Hom.: -ρα Q.

¹⁰⁻¹¹ M mg. inf. sub signo non alphabetico (altera manu?) lemma addidi 10 ὑλῶν legendum puto: λέξεων Maass | παριστῶς Maass: παριστοῦ. Μ 11 μεταβολὰς lego: κακίας Maass. 12 M mg. ext. sub signo non alphabetico.

¹³ Q
14–16 MD Δ KVUAS (33 ^{v} , 42–43) lemma M: πρῶτοι δὲ βοῶν codd. 15 καὶ εἰς MD Δ A: καὶ KVU εἰς S | μέμφεται MD Δ AS: ἐμφέρεται KVU | αὐτοῖς ὡς D Δ A: αὐτῶν ὡς M αὐτοῦ KVU om. S 16 ἀρξαμένων αὐτῶν MS: ἀρξαμένοις D Δ A αὐτοῦ ἀρξάμενον K αὐτοῦ ἀρξαμένου V αὐτοῦ ἀρξαμένου vel -μενον U.

¹⁷ MDAKVUA cf. Q infra.

¹⁸⁻p. 138,2 S $(33^{v}, 43-47)$ 18 δρασάντων scripsi: δράσασα S

τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς τῶν προτέρων περὶ τὰ ἄψυχα μᾶλλον γινομένων καὶ φιλοσοφικώτερον διατριβόντων.

πικρῶς δὲ ὀνειδίζει αὐτούς καὶ μέμφεται ὡς ἀρξαμένων αὐτῶν πρώτων κρεοβορεῖν, τῆς προτέρας γενεᾶς οὐ τοῦτο ἐργασαμένης. προσκείμενον δὲ καὶ τὸ ἀροτ ἡρων ἔτι προσεμφαίνει αὐτοῖς.

Par MQD∆KVUAS οἱ ἀρχαῖοι ἐφυλάττοντο τοῦς ἐργάτας βοῦς καθιερεύειν. τοῦτο δὲ καὶ "Ομηρος οἶδε (γ 382-383)",,βοῦν... ἀδμήτην, ἡν οὕπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ", καὶ (Ζ 94) ,,ἤνις ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἴ κ᾽ ἐλεήση", καὶ (Λ 729) 10 ,,βοῦν ἀγελαίην". ἀσεβὲς γὰρ ἤν τὸν ἀρότην βοῦν φαγεῖν. πρῶτοι δὲ ᾿Αθηναῖοι ἐγεύσαντο τῶν τοιούτων βοῶν, ἐπεί ποτε βοῦς, θυσίας ἀγομένης, τὸ πόπανον

¹⁻² μᾶλλον γινομένων καὶ scripsi: γινομέννων καὶ μᾶλλον S. 3-6 Q

⁷⁻p. 139,4 Par. suppl. gr. 607 a $(84^r, 13-20 \text{ et } 84^v, 1-10)$ MQ $\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}\mathbf{VUAS}$ (33°, 47-48) lemma non in MQA: πρῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντο ἀροτήρων Par ἄλλως DΔKVUS 7 οἱ codd. (U mutil.): οἱ γὰρ Q | ἀρχαῖοι codd.: ἀχαιοὶ Q | ἐφυλάττοντο Par: ἐφύλαττον τὸ M ἐφύλαττον $QD\Delta KVUA$ ἐφύλασσον $S \mid τούς codd.$: τὰς $S \mid 7-8$ καθιερεύειν codd.: ἱερεύειν $S \mid 8$ τούτο δὲ καὶ MQ: τούτο καὶ Par DΔ καὶ KVUA τούτο δὲ S | οίδεν Par MQKVUS: είπε $\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$ | βοῦν codd.: βοὴν $\mathbf{Q}$ 9 άδμήτην Par $\mathbf{Q}^{\mathrm{pc}}\Delta\mathbf{K}\mathbf{V}\mathbf{U}\mathbf{A}$: άτμήτην $\mathbf{M}$ άμμητην $\mathbf{Q}^{\mathrm{ac}}$ άδμῆτιν DS $\mathbf{9}$ ήν ... ἀνήρ Par MQD ΔA : om. KVUS post ήγαγεν interpungit Q | ἀνήρ Par MQ: τις A om. D Δ 9-11 καὶ ήνις ... άγελαίην non in MQDΔKVUA 9 καὶ S: om. Par 10 ήνις Hom. Par: ήνιν S | Ιερευσέμεν αι κ' έλεήση S: om. Par 10-11 καὶ βοῦν ἀγελέην (sic) S: om. Par 11 $\hbar$ ν $\operatorname{Par} S$: ἐδόκει τοῦτο εἶναι $\mathbf M$ ἐδόκει $\operatorname{QD}\Delta \mathbf K \mathbf V \mathbf U \mathbf A$ 11–12 τὸν ἀρότην βοῦν φαγεῖν Par: τῶν ἀροτήρων φαγεῖν S τὸ σφαγῆναι ἀρότην M τὸν ἀρότην σφαγῆναι Q τὸν ἀρότην σφάξαι DΔ τῶ τὸν ἀρότην σφάξαι Α τὸ ἀρότην σφαγῆναι ${f KVU}$ 12 τοιούτων codd. : τούτων ${f S}$ 13–p. 139,1 ἐπεὶ $\dots$ κατέφαγε Par MS: om. QDΔKVUA cf. schol. Ar. Nub. 985 ,,τὸ πόπανον γάρ το πρός την τότε θυσίαν παρεσκευασμένον κατέφαγε βοῦς" 13 ποτε in Par evan. | βοῦς θυσίας Par: βοοθυσίας Μ βουθυσίας S | άγομένης Par M: γινομένης S | τὸ πόπανον scripsi Maassio praeeunte (πόπανα); sic in Par scriptum esse puto, sed nunc vix το $[\ldots]$ νον legitur: ποτάν vel πότανον M; in S ποτ, deinde litterae o vel υ vel α dimidia pars, deinde octo fere litterarum spatium

κατέφαγε, φασί δὲ καὶ τούς ἐταίρους τοῦ 'Οδυσσέως τοιούτους βους κατεδηδοκέναι, ώργίσθαι δὲ τὸν "Ηλιον, έπει οι άροτηρες βούς του όραν ήμας τον ήλιόν είσιν αἴτιοι, τροφῆς ὄντες ποριστικοί.

134. — ἔπταθ' ὑπουρανίη: οἶδε γὰρ ὁ 🗫 *Αρατος τὴν Παρθένον δύο πτέρυγας ἔχουσαν, καθάπερ καὶ ἄλλοι μαρτυροῦσι [τὸ πτέρυγας αὐτὴν ἔγειν] έν τοῖς καταστερισμοῖς.

135. — ἦγί περ ἐννυγίη ἔτι φαίνεται: ΜΩDΔΚVUAS 10 ώσπερ ποιητικευόμενός φησιν ότι πρότερον έπὶ γῆς συνοῦσα τοῖς ἀνθρώποις διὰ τὰς ἐπιγινομένας ἀδικίας μόγις ἐν οὐρανῷ οὖσα τοῖς ἐν τῆ γῆ ἐν νυκτὶ φαίνεται.

1 φασί δὲ καὶ το] in Par evan. | τούς έτ- τοῦ 'Οδ- Par (ἐτέρους) S: τούς τοῦ 'Οδ-έτ-Μ τούς 'Οδ-έτ-QDΔKVUA 2 ante τοιούτους add. διὰ τὸ $\mathbf{Q}$ | ώργίσθαι δὲ $\mathbf{Par}\ \mathbf{M}\mathbf{D}\Delta$: ὀργίσθη $\mathbf{Q}$ (= ώργίσθαι) ώργίσθη δὲ KVUA καὶ ὁργισθῆναι $S \mid τ$ ὸν ἥλιον $Par MQD\Delta S$: ὁ ἥλιος KVUA 3 ἐπεὶ οἱ codd.: οἱ γὰρ $Q \mid$ εἰσὶν αἴτιοι Par S: αἴτιοί εἰσι $MQD\Delta KVUA$ 4 τροφῆς ὄντες ποριστικοὶ $Par \ QKVUS:$ ποριστικοὶ ὄντες τροφῆς M τῆς (om. A) τροφής ποριστικοί ὄντες $D\Delta A$ | in fine add. καὶ την γῆν ἐργαζόμενοι Q καὶ τὴν ζωτικὴν δύναμιν τοῖς πᾶσι διὰ ταύτης (διὰ ταύτης τοῖς πᾶσι A) ἔμμονον ἀπεργαζόμενοι $D\Delta A$ | cf. Tzetzae Alleg. in Odyss. a 13–29, quae in scholiis Odysseae D laudantur (A. Ludwich, Scholia in Homeri Odysseae A 1-309, p. 13): βόες ήλίου τίνες δέ; οἱ ἀροτῆρες βόες, / οἱ ἐργαζόμενοι τὴν Υῆν καὶ τρέφοντες ἀνθρώπους / καὶ βλέπειν παρεχόμενοι ζῶντας τὸ φῶς ἡλίου . . . . τοῖς πρὶν ἀνθρώποις ἀσεβὲς ἐσθίειν βοῦν ἐργάτην / ἐπεὶ δὲ βία τοῦ λιμοῦ οἰ 'Οδυσσέως φίλοι / έργάτας βόας σφάξαντες έδαίσαντο τὰς σάρκας, / συνέβη τούτοις δὲ θανεῖν κ. τ. λ.

5-8 QA (vide praef. p. XIX) lemma A: om. Q 5 οίδε Q: ηίδε A 7 άλλοι A: οἱ άλλοι Q | τὸ . . . ἔχειν QA: secl. Maass | apparet eum, qui hoc scholium scripsit, versum 138 ignorasse.

9-12 MQD ΔKVUAS (34^r, 1-3) lemma M: ἦχιπερ Q ἦχιπερ έννυχίη $D\Delta KVUAS$ 10 ante ποιητ- add. τι S | δτι codd.: ήν S | ἐπὶ γῆς MQDΔAS: om. KVU 11 ante συνούσα add. καὶ $\mathbf{M}$ | διὰ $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{K}\mathbf{V}\mathbf{U}\mathbf{A}$: νῦν διὰ $\mathbf{D}\Delta$ καὶ διὰ $\mathbf{S}$ | ἐπιγινομένας (-γιγν- S) $\mathbf{MQD\Delta AS}$: -γεν- $\mathbf{KVU}$ | ante άδικίας add. νῦν $\mathbf{A}$ 12 τοῖς om. $\mathbf{S}$ | ἐν νυκτὶ $\mathbf{MQD\Delta A}$: νυκτὶ KVU ut vid. νυκτός S.

MQDΔKVUA

136. — τὸ δὲ ἐγγὺς Βοώτεω: καὶ τοῦτο ποιητικῶς, ὅτι, ἐπειδὴ τῶν τοιούτων ἦν φίλη, τοῦ γεωργεῖν καὶ τοῦ ἀπράγμονα βίον μετιέναι τοὺς ἀνθρώπους, διὰ τοῦτο ἐγγὺς τοῦ Βοώτου κατηστέρισται.

MQDAKVUA

πολυσκέπτοιο δὲ τοῦ λίαν λαμπροῦ.

τοῦ ἄγαν λαμπροῦ Βοώτου, λέγει δὲ πολυ-σκέπτου. προείπομεν δὲ περὶ αὐτοῦ.

MQDΔKVUA

τινὲς δὲ τῷ ᾿Αράτῷ ὡς παρατείνοντι τὴν μυθολογίαν ἐμέμψαντο (μᾶλλον ἢ) ἐν τῷ προτέρῷ μύθῷ. καί φαμεν ὅτι ἐπειδὴ ἐκεῖνος καὶ βλασφημίαν τινὰ εἶχεν, 10 ὁ περὶ Ἅρκτων καὶ τοῦ Διός, οῦτος δὲ βιωφελής ἐστι τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τοῦτο καὶ παρεξέτεινεν αὐτόν.

τινὲς μέμφονται τῷ 'Αράτω ὡς παρατείναντι τὴν μυθολογίαν αὐτοῦ ταύτη. καὶ φαίνεται ὅτι ἐκεῖνος ἐπειδὴ καὶ βλασφημίαν τινὰ εἴχεν ὁ περὶ "Αρκτων καὶ 15 Δ ιός, δ ιὰ τοῦτο παρεξέτεινε καὶ μακροτέραν ταύτην εἰργάσατο.

 $f{5}$ **MQDΔKVUA** πολυσκέπτεο **V** | δè **MQKVU**: om. $D\Delta A$.

13–17 S $(34^r, \tilde{\delta}-\tilde{9})$ 14 αὐτοῦ ταύτη scripsi: αὐτοῦ ταύτη S 16 ταύτην: τὴν μυθολογίαν scilicet.

^{1–5} $\mathbf{MQD}\Delta\mathbf{KVUA}$ 1 τδ... βοώτεω $\mathbf{MKVU}$: τὸ ἐγγὺς δὲ β– $\mathbf{Q}$ ἐγγὺς ἐοῦσα $\mathbf{D}\Delta$ τὸ δὲ ἐγγὺς οὖσα $\mathbf{A}$ 2–3 καὶ τοῦ γεωργ– $\mathbf{Q}$ 3 καὶ τοῦ ἀπράγμονα βίον μετιέναι codd.: καὶ ἡγάπα τοῦ μετέρχεσθαι βίον ἀπράγμονα $\mathbf{Q}$ 4 διὰ $\mathbf{MQKVU}$: καὶ διὰ $\mathbf{D}$ ut vid. $\Delta\mathbf{A}$ | κατηστέρισται $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{KVU}$: –ρισαι $\mathbf{Q}$ –ρηται $\mathbf{A}$.

 $⁶⁻⁷ S (34^r, 4-5)$

⁸⁻¹² ΜQDΔΚVUA 8 τῷ 'Αράτω codd.: τοῦ 'Αράτου $A \mid$ ὡς om. $M \mid$ παρατείνοντι $MQD\Delta^g$: -τείναντι Δ -τείνοντος A ταράξαντι KVU 9 ἐμέμψαντο $QD\Delta KVU$: ἐπέμψαντο M κατεμέμψαντο $A \mid$ μᾶλλον $\mathring{\eta}$ exempli gratia addidi $\mid$ μύθω codd.: ἀριθμῶ K 10 φαμεν codd.: φησι μὲν $A \mid$ ἐπειδ $\mathring{\eta}$ om. $V \mid$ ἐκεῖνος om. $Q \mid$ καὶ $MD\Delta A$: om. $QKVU \mid$ τινα om. $Q \mid$ de vv. 30-35 agitur 11 ''Αρκτων codd.: ἄρκτον vel ἄρκτου $Q \mid$ post Δ ιὸς add. οὐκ ἐξηπλῶτο μῦθος $Q \mid$ post Δ ιὸς add. τοῦ Kρονίωνος $D\Delta A \mid$ ἐστι (ἐστιν K) τοῖς ἀνθρ- MK: ἐστιν ἀνθρ- VU τοῖς ἀνθρ- ἐστι $D\Delta A$ ὡν τοῖς ἀνθρ- Q qui postea add. καὶ προτρεπτικὸς τὴν ἀρετὴν (sic) 12 διὰ τοῦτο καὶ codd.: εἰκότως $Q \mid$ παρεξέτειναν V U evan.

137. — τῆς ὑπὲρ ἀμφοτέρων: ἐπειδὴ ΜΩΝΔΚΥΝΑΝ πολὺς ἐνέμεινε τῷ μυθικῷ καὶ δοκεῖ παρεκτετράφθαι, διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐπαναλαμβάνει, καὶ ἐπὶ τὴν τῶν θεωρουμένων ἀκρίβειαν ἔρχεται, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀστέρος τοῦ ἐπικειμένου ἐν τῷ δεξιῷ ὤμῳ τῆς Παρθένου, ὅστις σφόδρα ἐστὶ λαμπρὸς καὶ καλεῖται Προτρυγητήρ πρὸ γὰρ τῆς τοῦ τρυγητοῦ ὥρας ὀλίγον προανατέλλει. ἐπιτέλλει γὰρ ἡ κεφαλὴ καὶ οἱ ὧμοι τῆς Παρθένου τῷ Λέοντι.

10 ἄλλο δὲ ἐπιτολὴ καὶ ἄλλο ἀνατολή. ἀνατολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ τοῦ ζωδίου παντός, καθό ἐστιν ἡ τοῦ ἡλίου, ἐπιφάνεια, ἐπιτολὴ δὲ τὸ ὑπὸ τὸ ζώδιον ὅταν συνανατείλη ἐπί τινι, ἐπιτέλλειν τι λέγεται. ὡς τὸ ,,Πληιά-

¹⁻p. 142,5 MQD Δ KVUAS (34^r, 9-23) lemma MD Δ UA: τῆς ὑπὲρ ἀμφ- ὤμων V τῆς ὑπὲρ S om. QK 2 καὶ om. S | δοκεῖ codd.: ἐδόκει S | παρεκτετράφθαι $MQD\Delta AS$: παρατετρ- KVU ut vid. 3 ἐπαναλαμβάνει codd.: παραλ- V | καὶ ἐπὶ MQDΔVUA: καὶ πάλιν ἐπὶ K om. S 3-4 τὴν τῶν θεωρουμένων ἀχρίβειαν codd.: την ἀχριβή τούτων θεωρίαν Κ 4 έρχεται codd.: ἄρχεται S (qui ante ἄρχ- dist.) | ἐπὶ τοῦ ἀστέρος codd.: περὶ τοῦ ἄστρου S ${f 5}$ ἐπικειμένου ${f MQD}\Delta$ AS: κειμένου KV U evan. | έν (om. KV U evan.) τῶ δεξιῶ ώμω codd.: ἐπὶ τὸν δεξιὸν ὧμον S 5-6 ὁστισφόδρα Q 6 καλεῖται codd.: καλεί Α 6 προτρυγυτής Q 7 του τρυγητου (vel -γήτου) ΜDΔΚVUA: προτρυγήτου Q τρυγητοῦ S | προανατέλλει MDΔA: προανός ἀτέλλει (sio) Q ἀνατέλλει KVS U evan. | ἐπιτέλλει codd.: ἐπιτέλει S 10 δὲ $MQD\Delta$: μὲν KVUA om. S 10–11 μὲν γάρ έστιν $QD\Delta A$: γάρ M μὲν γάρ KV γάρ έστιν S U mutil. 11 ζωδίου codd.: ζωδιαχοῦ K | ή (καὶ S) τοῦ ἡλ– codd. (U mutil.): om. Q post ήλίου distinxi 12 ύπὸ τὸ ζ- QD ΔA : ὑποζώδιον Μ ὑπὲρ τὸ (om. V) ζ- KV om. S U mutil. 12-13 ὅταν . . . λέγεται codd.: ὅταν ἐπανατέλλη τὸ ζώδιον ἐπί τινι λέγεται S | συνανατείλη $MQD\Delta$: -τέλλη KVUA | έπιτέλλειν τι M: έπιτέλλειν $QD\Delta A$ συνανατέλλοντι Kσυνανατέλλοντι Κ VU 13 λέγεται MQDΔA: λέγονται KVU | haec ita in Est codicis A apographo, unde Ald. edd.: ἐπιτολή δὲ τὸ ὑπὸ τὸ ζώδιον. ὅταν γὰρ συνανατείλη ἐπί τινι, ἐπιτέλλειν λέγεται. cf. Achill. p. 74 Maass "διαφέρει δὲ ἀνατολή ἐπιτολῆς ἀνατολή μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἄμα τῷ ἡλίω ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα ἀναφορά, ἐπιτολή δέ, ὅταν πρὸ ἡλίου ὑπὸ τὴν ἕω ἀνατείλη ἄστρον, εἶτα ἐπ' αὐτῷ ὁ ἥλιος ἐπιτείλη". $\mid$ τὸ codd.: ὁ τὸ ${f A}$

δων ... ἐπιτελλομενάων" (Hes. Opp. 383). αἱ γὰρ Πλειάδες ἐπὶ τὴν τοῦ Ταύρου εἰσὶ τομήν, αἴτινες τῷ Κριῷ ἐπιτέλλονται, ὅτε ὁ ἥλιος ἐν Κριῷ ἐστι καὶ ὅτε γίνεται καὶ θερισμοῦ ἀρχή, ὅτε πρῶτον τὰς κριθὰς θερίζουσι.

MQDAKVUAS

τὸ δὲ ὑπὲρ ἀμφοτέρων ὤμων ὅτι οὐδὲ ὁ ἀστὴρ τοῦ δεξιοῦ ἐπιψαύει.

10

σύν οὐρανῷ καὶ αὐτῆ τῆ Παρθένῳ.

ένιοι δὲ ὀξυτονοῦσι τὴν προηγουμένην συλλαβὴν τῆς ὑ π ὲ ρ προθέσεως, βουλόμενοι ἀντ' ἐπιρρήματος τοπικοῦ εἶναι.

ἄλλως: τοῦτον οἱ μὲν Προτρυγητῆρα καλοῦσιν ὅτι προανατέλλει τοῦ ᾿Αρκτούρου, ἐπειδὴ σημαίνει ἡ 15 ἀνατολὴ αὐτὴν τὴν ὥραν τῆς τρύγης. τοῦτο καὶ Ἡσίοδος (Opp. 609-611): ,,εὖτ᾽ ἂν δ᾽ ᾿Ωρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθη / οὐρανόν, ᾿Αρκτοῦρον δὲ ἴδοι ῥοδοδάκτυ-

p. 141,13-p. 142,1 πληιάδων MQVU: πλ- ἀτλαγενάων (-νέων ΚΔ) DΔΚΑS 1 ἐπιτελλομενάων (-τελο- Κ) codd.: -νων D 2 Πλειάδες <math>MDΔAS: Πληι- QKV U evan. | τὴν <math>MQKVA: τῆ DΔ om. S U mutil. | τοῦ <math>MQDΔAS: om. KV U mutil. | τομὴν MQKVUA: τομὴν DΔ τὴν τομὴν S 3 ὅτε codd.: ὅτι <math>K|ἐν (τῶ add. A) Κριῶ ἐστι MDΔAS: ἐν τῷ Κριῷ ἔρχεται KVU Κριὸς Q3-4 καὶ ὅτε... ἀρχὴ MQ: ὅτε γίν- θερ- ἀρχὴ S κατὰ τὴν τοῦ (om. A) θέρους ἀρχὴν DΔA καὶ θέρος μὲν ἄρχεται KVU 4 ὅτε QDΔKAS: ὅτι MV U mutil. | πρῶτον hic <math>MQDΔAS: post θερ- KVU 5 post θερίζουσι add. τοῦτο δὲ καὶ τὸ ἐπιτελλομένων S.

⁶⁻⁷ MQDΔKVUAS (34^r,23-24) **6** ὑπὲρ MDΔKVU A: ὑπ' Q ὅτι ἐπ' S **7** ὁ MQDΔKUslAS: οm. VU.

⁸⁻⁹ MS (34^r, 24-25) ὑπὲρ Maass ex Arato: ὑπ' M ὑπὸ S. 10 M

¹¹⁻¹³ Q varia lectio ὅπερ proponitur.

¹⁴⁻p. 143,2 S $(34^{7},25-31)$ 16 post ἀνατολή comma posuit S; fortasse scribendum ή ἀνατολή αὐτή (vel αὕτη, τοῦ ᾿Αρκτούρου scilicet) | τοῦτο scripsi: τοῦτον S | δ' Hes.: om. S 18 ᾿Αρκτοῦρον δὲ Hes.: καὶ ˚Αρκτ- S | ἔδοι codicis S exemplar ut vid.: ἔσοι S ἐσίδοι vel ἐσίδη <math>Hesiodicodd.

λος 'Ηώς, / ὧ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς". ὡς καὶ ὁ Προκύων τοῦ Κυνός.

έν τῷ δεξιῷ ὤμω τῆς Παρθένου κεῖται ἀστὴρ λαμ- Vat. 1087 πρός, καλούμενος Προτρυγητήρ. πρὸ γάρ τῆς τοῦ 5 τρυγητοῦ ώρας όλίγον προανατέλλει. και πλησίον αὐτοῦ είσιν έτεροι δ΄ άστέρες καλοί, είς μέν πρό ποδών αὐτῆς, είς δὲ ὑπὸ τοὺς ώμους, είς δὲ κάτω τῆς ὀσφύος, ἔτερος δὲ μεταξύ τῆς οὐρᾶς καὶ τῶν ὀπισθίων γονάτων τῆς "Αρκτου τῆς μεγάλης, εἰσὶ τοίνυν οὖτοι ἀστέρες ἀ-10 κατονόμαστοι ε΄, καὶ οὐκ ἐπί τινι εἰδώλω κείμενοι. Κόνων δὲ ὁ μαθηματικὸς Πτολεμαίω γαριζόμενος Βερενίκης πλόκαμον έξ αὐτῶν κατηστέρισεν. ἦν γὰρ ή Βερενίκη Αίγυπτία γυνή τοῦ Πτολεμαίου τοῦ πρώτου.

139. — τόσσος μέν μεγέθει: ὀλίγος μέν ΜΩΡΔΥΝΑΝ 15 οὖτος τῷ μεγέθει καὶ τῆ λαμπηδόνι [ἐγκείμενος], ὁποῖος καὶ τῆς μεγάλης "Αρκτου, τῆς Έλίκης, φαίνεται ύπὸ τὴν οὐράν. καὶ διδασκαλικώτατον πεποίηκεν, άμα γὰρ τῷ παραβάλλειν ἐδίδαξε, καὶ τεγνι-

¹ πέρση Hes.: πέργη S | ἀπόδρεπε S ut Hesiodi codicum pars: -δρεπεν alii Hesiodi codd. 2 ὁ Προχύων τοῦ Κυνός: προανατέλλει subaudiendum est.

³⁻¹³ Vat. 1087 (300^r in infima pagina post Procyonis fabulam, manu eius qui imagines delineavit) iam ediderunt e Marciano 444 Vaticani apographo Olivieri in Catasterismorum editione et Maass, Comm. Ar. Rell. pp. 574-575; cf. p. 141, $ll.\ 3sqq.$; $infra\ ll.\ 16-17$; $p.\ 146,\ 4sqq.$; $p.\ 147,\ ll.\ 4sqq$ et 10sqq. 13 πρώτου: immo τρίτου.

¹⁴⁻p. 144,2 MQD Δ VUAS (34^r, 31-37) lemma MVUA: τόσσος μέν $\mathbf{Q}\mathbf{D}\Delta\mathbf{S}$ 14 μὲν codd. : μὲν οὖν $\mathbf{Q}$ 15 οὖτος $hic\,\mathbf{M}\,\mathbf{Q}\,\mathbf{V}$ $\mathbf{U}\mathbf{A}$: post μεγέθει (τῷ om.) $\mathbf{S}$ om. $\mathbf{D}\mathbf{\Delta}$ | τῆ om. $\mathbf{S}$ 15–16 ἐγκείμενος seclusi (e v. 139 orium) 17 φαίνεται post οὐρ- S | ὑπὸ τὴν οὐρὰν scripsi ex Arato 140: ὑπὸ τῆς οὐρᾶς Maass ἀπὸ τῆς ούρᾶς codd. | καὶ om. DΔ | διδασκαλικώτατον MAC: -τερον $\mathbf{Q}\mathbf{V}\mathbf{U}$ -κῶς $\mathbf{D}\Delta\mathbf{S}$ 17-18 πεποίηκεν $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{V}\mathbf{U}\mathbf{A}$: δὲ τοῦτο $\mathbf{D}\Delta$ αὐτὸν παρέδωκεν S 17-18 | τῷ QUASC: τὸ MV τό τε DΔ | παραβάλλειν $MD\Delta S$: $-\lambda$ αβεΐν QVUAC | τεχνικῶς $MQD\Delta A$: τεχνικῶ S διδασκαλικῶς V διδασκαλικῆς U

κῶς πάλιν δέδωκεν ἀφορμὴν αύτῷ ὥστε ἀνελθεῖν ἐπὶ τὰ βόρεια, κἀκεῖθεν πάλιν ἄρξασθαι ἄλλων.

. 141. — 〈δεινή〉: φοβερά, διάπυρος, λαμπρά· λέγει δὲ τὴν οὐρὰν τῆς "Αρκτου.

< ἐπιτεμμήραιο > (142): αὐτὴν τὴν "Αρκτον.

δεινή γάρ: ἀντὶ τοῦ καταπληκτική (οὐκ ἀγρία) διὰ τὴν λαμπρότητα τῶν ἀστέρων. λαμπρὰ δέ ἐστιν ἄπασα (καὶ "Ομηρος (Π 104-105)· ,,δεινή δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινή πήληξ")· οὐ μόνον δὲ αὕτη, ἀλλὰ καὶ οἱ πλησίον παρακείμενοι αὐτῆ, ἀνωνόμαστοι ὄντες, 10 λαμπροί εἰσιν, οἶον ὁ τῆς οὐρᾶς. ἕνα δὲ λέγει τῶν τὸν ῥυμὸν τῆς "Αρκτου ἀποτελούντων.

MDΔKVUA

δεινή γὰρ κείνη: ἀντὶ τοῦ λαμπρά· κἀκείνη ή "Αρκτος λαμπρά ἐστιν ἄπασα. "Ομηρος (Π 104-105)· ,,δεινή δέ οἱ περὶ κροτάφοισι φαεινή πήληξ". ἐγγύ- 15 θεν δὲ πλησίον. τόδε λέγει· οἶον ὁ τῆς οὐρᾶς ἀστήρ, τῆς "Αρκτου δηλονότι. ἕνα λέγει τῶν τὸν ῥυμὸν τῆς "Αρκτου ἀποτελούντων.

¹ πάλιν MQV U: πάνυ D Δ A om. S | αύτῷ Est Ald. edd.: αὐτῷ codd. (in S ante δέδωχεν).

³⁻⁵ S (34^r mg. inter.) lemmata addidi.

^{6–12} Q (et A partim, vide infra) **9** αύτη Q: αὐτη A fortasse recte.

¹³⁻¹⁸ MD Δ K V U A corrupta eiusdem scholii forma; in A duas recensiones habemus in unam conflatas, cf. sch. 134; lemma MD Δ K V U A 13 τοῦ λαμπρά MA: τοῦ λαμπρὰ μὲν Κ V U τοῦ D Δ 14 λαμπρὰ ἐστιν ἄπασα MD Δ: ἐστὶ A om. K V U | "Ομ- MD Δ: καὶ "Ομ- K V U A 15 οἱ M V U A: οm. D Δ K | κροτάφοισι M K V Ü A: κροτάφοισ D κροτα. Δ | post πήληξ add. οὐ μόνον δὲ αὐτὴ A (cf. Q supra) 15-16 ἐγγύθεν MD A: ἐκεῖθεν Δ ἐγγύθι K V Ü 16 πλησίον M K V Ü A: οm. D Δ | post πλησίον add. παρακείμενοι αὐτοῦ ἀνονόμαστοι ὄντες λαμπροί εἰσιν A (cf. Q supra) | τόδε λέγει M A: τόδε λέοῦ K V U om. D Δ 17 ἑυμὸν MD Δ A: ἑυθμὸν K V Ü 17-18 τῆς "Αρκτου M K V Ü A: αὐτῆς D Δ | ἀποτελούντων M D Δ: ἀναπληρούντων K U A πληρούντων V | post ἀναπληρούντων add. δεινὴ ἀντὶ τοῦ καταπληκτική οὐκ ἀγρία διὰ τὴν λαμπρότητα τῶν ἀστέρων λαμπρὰ δὲ ἄπασα A (cf. Q supra).

142. — ο ὖ κ ἂ ν το ὑ ς γε ἰδών: οὖκ ἄν, μορδκνυλ φησί, τοὑτους τοὺς τῆς "Αρκτου θεασάμενος ἀστέρας, ἔτι κατασκοπήσειας πρὸς τὸ γνωρίσαι αὐτήν. ἰδὼν γὰρ ἐκείνους ἐγνώρισας. τοῦτό ἐστι τὸ ἐ πιτεκμήραιο.

έπὶ τούτοις τοῖς ὀφθεῖσι λαμπροῖς ἄστρασιν οὐκ μορδυνας ἄλλου τινὸς πρὸς τὴν κατάληψιν τῆς Ἄρκτου χρείαν ⟨ἄν⟩ σχοίης.

τινές δὲ τῆς μεγάλης οὐρᾶς τῆς Κυ- ΜΟΦΔΥUAS νοσούρας ἤκουσαν. μεγάλη δὲ αὐτὴ ἡ οὐρὰ ὡς 10 πρὸς τὴν τῆς Ἑλίκης, ἀλλ' εἰσὶν οἱ ἀστέρες ἀμυδροί.

μεγάλης οὖν "Αρκτου οὐρήν. τοῦτο ὑ- _{ΜΩDΔVUA} περβατόν.

143. — ο ί ός ο ί πρὸ ποδῶν: τὸ ο ίος ΜΩΡΔΥΠΑ οὐκ εἰκασμοῦ, ἀλλὰ θαύματος, τοιοῦτον ὁποῖος τῶν

^{1–4} MQDΔKVUA lemma MKVU: οὐχ ἂν τοὺς Q οὐχ ἂν τοὺς γε DΔΑ 2 τοὺς οπ. Q 3 post γνωρίσαι in ultima folii 5^v linea deficit K usque ad sch. 222; duo enim folia interciderunt | αὐτήν MQDΔΑ: αὐτοὺς VU 4 ἐγνώρισας MQVU: εὐθὺς ἐγν– DΔΑ fortasse recte | τοῦτο MDΔVUA: τοῦτο γὰρ Q fortasse recte.

⁵⁻⁷ $\mathbf{MQD\Delta VUAS}$ (34°, 42-44) 5-7 οὐκ ... σχοίης $\mathbf{MQVUS}$: ἄλλου τινὸς οὐ δεηθήση πρὸς τὴν τῆς "Αρκτου κατάληψιν $\mathbf{D\Delta}$ οὐ δεηθήση πρὸς τὴν τῆς "Αρκ- κατάλ- χρείαν σχοίης $\mathbf{A}$ 6 πρὸς $\mathbf{MQVU}$: κατὰ $\mathbf{S}$ | χρείαν codd.: χροιὰν $\mathbf{S}$ 7 ἂν addidi.

^{8–10} MQD ΔV UAS (34°, 44–45) 8 τῆς ante μεγ- om. Q | οὐρᾶς codd.: τῆς οὐρ- Q 8–9 τῆς κυνοσούρας MQD ΔA: τοῦ κυνὸς S om. V U 9 ἤκουσαν om. S | δὲ codd.: μὲν S | αὐτὴ S: αὕτη codd. (U evan.) | ἡ οὐρὰ . . . 'Ελίκης om. S | ὡς MQD ΔA: om. V U 10 τὴν DΔV U: om. MQA | εἰσὶν om. S | οἱ ἀστ- ἀμ- S: οἱ ἀστ- ἀμ- ἐκεῖνοι Μ ἀστ- ἀμ- ἐκεῖνοι ἀμ- DΔ οἱ ἀστ- ἐκεῖνοι ἀμ- VUA.

¹¹⁻¹² MQD ΔV UA οὐρὴν scripsi ex Arato: οὐρῆς MQD ΔA om. VU.

¹³⁻p. 146, 1 MQD ΔVUA lemma MVUA (τοῖος): οἴός οἱ D om. Q 13 τὸ οἴος MQVU: τὸ τοῖος DΔΑ 14 θαύματος codd.: θέματος D | τοιοὕτον scripsi (fortasse supplendum ἐστι vel λέγει): τοιοὕτος ἤν MDΔΑ τοῖος ἤν QVU | τῶν DΔVUA: ὁ τῶν Q τοῖς M

έμπροσθίων ποδῶν ἄνωθεν περὶ μηρούς φέρεται ἀστήρ. ο (καλός τε μέγας τε): τοῦτο δὲ κοινὸν ὑπάρχει πρὸς ἑκάτερον τῶν ἐπιφερομένων.

144-145. — (είς μέν): λέγει γὰρ περὶ τῶν τῆς "Αρκτου ἀστέρων, ὅτι πλησίον τοῦ Προτρυγητῆρός 5 εἰσιν ἀστέρες δύο [εἰς μὲν] πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῆς, εἰς μὲν ὑπὸ τοὺς ὡμαίους πόδας, τουτέστι τοὺς ἐμπροσθίους, εἰς δὲ ὑπὸ τῶν ἰξυόθεν κατιόντων, τουτέστι τῶν ὀπισθίων διὸ ὡς περὶ τρίτου τινὸς μέλλων λέγειν, ἄλλος δ' οὐραίοις ὑπὸ γού- 10 νασι, τοῖς ὀπισθίοις λέγων, εἴπερ ἐστὶν ὑπὸ τὴν οὐρὰν κείμενος κατ' ἀντιδιαστολὴν τῶν ὑπὸ τοὺς ἐμπροσθίους ὤμους γονάτων.

άλλως: πρότερον μνησθείς τῆς "Αρκτου τῆς μεγάλης, τῶν περὶ τὰ ὀπίσθια κειμένων αὐτῆ ἀστέρων 15 οὐκ ἐμν(η)μόνευσε. νῦν οὖν οἰκεῖον λαβὼν καιρὸν ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τῆς τοῦ Προτρυγητοῦ, ἀνακάμπτει πάλιν ἐπὶ τοὺς πρότερον ἀπολελειμμένους ἀστέρα(ς).

πολλήν δ' ἀπορίαν παρέξει τοῖς μὴ γινώσκουσιν [ὁ "Αρατος] ὅτι ἐξ ἑπτὰ ἀστέρων καὶ τὴν μεγάλην 20 "Αρκτον κατηστέρισεν, ὧν ε ἶ ς μὲν ὑπωμαίων, εἰς ἑ(κά)τερον τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν, εἰς δ' εἰς ἑκά-

extrema linea non legitur

¹ ποδῶν ... ἀστήρ M: om. QDΔVUA sed in Q supra poematis versum 143 glossematis loco haec leguntur: θαυμαστικόν τοιοῦτος ἢν ὁποῖος τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ἀνώτερα περὶ μηροὺς φέρεται ἀστήρ.

ρί μηρούς φέρεται άστηρ 2-3 **Q** lemma addidi.

^{4–13} Q lemma addidi **6** δύο scripsi: δ' Q (cf. Vat. 1087 supra p. 143, l. 6 et $MD\Delta VUAS$ infra) | εξς μὲν seclusi (cf. l. 9) **7** μὲν scripsi: δὲ Q | πόδας correxi: πόδα Q.

¹⁴⁻¹⁸ Q 18 ἀπολελειμμένους correxi: -λειμέ- Q.
19-p. 147,3 Q 20 ὁ "Αρατος seclusi | ἐξ ἐπτὰ ἀστέρων: cf.
Hipp. I, 5, 6 ,,οἱ ἀρχαῖοι πάντες τὴν "Αρατον ἐκ τῶν ἑπτὰ
μόνον ἀστέρων διετύπουν"; sed scholiasta noster non recte
Hipparchi locum intellexisse videtur, nam hic Aratus non de
septem illis Plaustri stellis loquitur, sed de eis quae temporibus
eius nondum Ursae maiori addicebantur 21 ὧν scripsi: οδ Q |
ὑπωμαίων Qsl: ὑπομ- Q primitus ut vid. 22 ἐκάτερον: -κά- in

τερον τῶν ὀπισθίων, ὥστε τέως τέσσαρες, καὶ τοῖς γούνασι δύο πρὸς τῆ οὐρᾳ, καὶ ὁ Προτρυγητὴρ ὁ ἐν α⟨ὐτῆ⟩ τῆ οὐρᾳ˙ πάντες ἑπτά.

ε ίς μεν ύπωμαίων: περὶ τῶν τῆς Παρ- MDΔVUAS

δένου ἀστέρων διαλέγεται, ὅτι πλησίον τοῦ Προτρυγητῆρός εἰσιν ἀστέρες δ΄, εἰς μὲν πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῆς,
εἰς δὲ ὑπὸ τοὺς ὤμους, εἰς δὲ ἀπὸ τῆς ὀσφύος κάτω,
εἰς δὲ μεταξύ τῆς οὐρᾶς καὶ τῶν ὀπισθίων γονάτων
τῆς "Αρκτου τῆς μεγάλης.

146. — άπλόοι δέ, τουτέστιν ἀκατονόμαστοί MDΔVUA εἰσι, καὶ οὐδὲν συμπληροῦται εἰς τύπον έξ αὐτῶν. οἱ δὲ Ἡλακάτην.

Κόνων δὲ ὁ μαθηματικὸς Πτολεμαίω χαριζόμενος MVUA Βερονίκης πλόκαμον ἐξ αὐτῶν κατηστέρισε. τοῦτο καὶ 15 Καλλίμαχός πού φησιν (fr. 110, 7-8 Pf.) † η † με Κόνων ἔβλεψεν ἐν ἠέρι τὸν Βερονίκης / βόστρυχον,

3 αὐτῆ scripsi: -υτη in extrema linea non iam legitur | post οὐρᾶ distinxi.

^{4–9} MDΔVUAS $(34^r,37-42)$ cf. Vat. 1087 supra p. 143, ll. 3sqq. et Q p. 146, l. 4sqq. | lemma codd.: εξς μέν S 4 τῶν τῆς codd.: τῆς τῶν M 4–5 Παρθένου codd.: immo "Αρκτου, cf. Q p. 146, l. 5 5–6 προτρυγητῆρος MVUA: τρυγ – DΔS 6 δ' MΔVUA: τέσσαρες D om. S | τῶν MDΔA: om. VUS | αὐτῆς codd.: αὐτοῦ S | εἷς δὲ MDΔVUA: om. S qui communem codicum errorem emendare voluisse videtur 7 ὑπὸ MDΔ: ὑπὲρ VU ut vid. AS | εἷς δὲ altero loco codd.: ἔτερος (δὲ om.) S | ἀπὸ codd.: ὑπὸ V 8 εἷς δὲ codd.: om. S | καὶ codd.: om. S 9 τῆς "Α- τῆς μ- MVUS: τῆς μ- "Α- DΔΑ.

^{10–12} MĎ ΔV UÅ hoc scholium cum praecedenti continuant M ΔU | lemma M D ΔV ([]πλοῖοι) UÅ 10 ἀχατον– M D ΔΑ: χατον– VU 11 οὐδὲν M D Δ: οὐδὲ VUÅ | συμπληροῦται D Δ: –ροῦνται M V UÅ 13 post ἡλακάτην add. αὐτὴν λέγουσιν D ΔΑ | cf. Vat. 1087 supra p. 143, ll. 3 sqq.

¹³⁻p. 148,2 MV UA 14 βερονίκης VUA: βερνίκης M | έξ αὐτῶν M: έξ αὐτοῦ VA om. U | κατηστέρισε codd.: -ξε V 5 η sic relinquit Pfeiffer: η MU η VA η Valckenaer 15 με MVU: μὲν A | ή έρι MA: ἀρέτ V ἀέρι U | βερονίκης VA: βερνίκης M βερενίκης U

δν κείνη πᾶσιν έθηκε θεοῖς". ἢ ἀπλόοι, οἶς οὐδεὶς πλέει διὰ τὸ ἀνώνυμον.

τὸ ἀπλόοι Μενεκράτης ἀναγινώσκει ἄπλοοι, ὡς ἄλογοι τῷ τόνῳ, καὶ ψιλοῖ τὸ α, ἵνα σημαίνηται ὅτι πρὸς τούτους τοὺς ἀστέρας οὐ πλέουσιν οἱ ναυτιλλό- 5 μενοι, διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ εἶναι τοῦ πλινθίου τῆς "Αρκτου. ἡμεῖς δὲ ἀναγινώσκομεν ἀ π λ ό ο ι, παρὰ τὴν ἀπλότητα τῆς φαντασίας αὐτῶν. εἰσὶ γάρ τινες διπλοῖ καὶ τριπλοῖ κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς θεωρίας διηρημένοι διὰ τοῦτο καὶ ἀπλοῖ τινές εἰσι καὶ οὐ διώνυμοι καὶ οὐ 10 τετυχότες ἐπισημασίας. τινὲς δὲ διὰ τὸ μὴ λαμπροὶ εἶναι, διὸ καὶ ἐπήνεγκεν ἀ ν ω ν υ μ ί ᾳ φ έ ρ ο ντα ι.

 $MQD\Delta VUAS$

147. — κρατὶ δέ οἱ Δίδυμοι: εἰς τρία διαιρεῖ τὴν "Αρκτον, καί φησιν ὅτι τῆς μὲν κεφαλῆς 15 αὐτῆς τὸ διάμετρον ἄνω τῶν Διδύμων, τὸ δὲ μέσον τοῦ Καρκίνου, οἱ δὲ ὅπισθεν πόδες ἄνω τοῦ Λέοντος. καὶ ἐπειδὴ οὐδὲν ῆν τὸ μεταξύ τῆς ("Αρκτου) κατὰ τοῦτο τὸ μέρος καὶ τοῦ ζωδιακοῦ, ἀπ' αὐτῆς τὸν ζω-

 $\mathbf{MQD} \Delta \mathbf{VUA}$

1 οξς M: οθς VUA 2 ἀνώνυμον MVU: -μοι A | cf. Vat. 1087

supra p. 143, ll. 11sqq.

14-17 MQD ΔV UAS $(34^r, 45-47)$ lemma MVUA: κρατὶ δέ οἱ DΔS om. Q 15-16 τῆς μὲν κεφαλῆς αὐτῆς τὸ διάμετρον codd.: τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαμέσου S 17 ante τοῦ Καρκ- add. ἄνω Maass fortasse recte | λέοντος codd.: λέγεται S.

^{3–13} Q 3 ἀπλόοι $\hat{Q}^{sl}$: ἄπλοοι Q | Μενεκράτης scripsi non sine dubitatione: μὲν εκρατης Q de Menecrate Ephesio, qui Arati interpres non fuisse videtur, vide Maass, Aratea pp. 328-329 et J. Martin, Hist. Text. p. 191; an μὲν ὁ Κράτης? (ibid. p. 13) | ἀναγιν- Q 4 ψιλοῖ correxi: ψιλοὶ Q 5–6 ναυτιλόμενοι Q 6 ὑπ' αὐτοῦ scripsi: ὑ[... (in extrema linea) αὐτοὺς Q 7 ἀπλόοι correxi: ἀπλόοι Q | παρὰ correxi: περὶ Q 9 θεωρίας: -εω-in extrema linea non legitur 11 τετυχότες scripsi: τεταχότες Q.

¹⁸⁻p. 149,2 MQD ΔV ÜA 18 οὐδὲν codd.: om. Q | "Αρκτου hic addidi: post μέρος Maass 19 καὶ om. Q | post ζωδιακοῦ add. κύκλου Q, postea del.

διακόν διηγεῖται. ἔστι γὰρ ταῦτα τὰ ζώδια σφόδρα βόρεια.

ἄλλως: ἀπὸ τῆς προγνωσθείσης τὰ ἀγνοούμενα Μ

διδάσκει.

οί Δίδυμοι λέγονται εἶναι οί Διόσκουροι, ὑπερβα- Vat. 1087 λόντες δὲ τῆ φιλαδελφία πάντας, ἠξιώθησαν οὐρανίου

τιμῆς.

〈Δίδυμοι〉: οὖτοι δὲ λέγονται εἶναι οἱ Διό- s σκουροι ἐν δὲ τῆ Λακωνικῆ γράφεται ἐπιφάνειαν ἔσχον.
10 φιλαδελφία γὰρ ὑπερήνεγκαν πάντας. οὔτε γὰρ περὶ ἀρχῆς, οὔτε περὶ ἄλλου τινὸς ἤρισαν, ἀλλ' ἄμα πάντα ὁμοῦ ἔπραττον. τοῦ δὲ ἑνὸς πεσόντος ἐν τῆ πρὸς ᾿Αθηναίους μάχη ἕτερος ἐφώνει τὸν ἴσον χρόνον ἵνα ὧσι μετ' αὐτῶν. ἔχουσιν οὖν ἀστέρας τοὺς πάντας δέκα.

15 μέσση δ³ ὅπο: οὖτος ὁ Καρκῖνος δοκεῖ τε- s θνᾶναι ἐν τοῖς ἄστροις δι' "Ηραν. ὅτε γὰρ ὁ 'Ηρακλῆς τὴν ὕδραν ἀνήρει, ἐκπηδήσας οὖτος, ἔδακεν αὐτοῦ τὸν πόδα. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐν τῷ ὀστράκω λαμπροὺς β΄. ἐπὶ τοῖς δεξιοῖς ποσὶν ἐφ' ἐκάτερον, α΄. ἐπὶ τοῦ ἀρι- στεροῦ ποδός, α΄. ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χηλῆς γ΄. ἐπὶ τῆς ἀρι- στερᾶς β΄. τοὺς πάντας ιβ΄.

ποσσὶ δ' ὁπισθοτέροισι (148): οὖτος s ἔστι μὲν τῶν ἐπιφανῶν ἀστέρων. δοκεῖ δὲ ὑπὸ τοῦ Διὸς τιμηθῆναι τὸ ζῶον. διότι τῶν τετραπόδων ἡγεῖται.
25 τινὲς ὅτι πρῶτος ἄθλος τοῦ Ἡρακλέος ἦν. ἔγει δὲ

¹ ζώδια $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{V}\mathbf{U}\mathbf{A}$: ζωδιακά $\mathbf{D}\mathbf{\Delta}$ 1–2 σφόδρα βόρεια codd.: βσφ- $\mathbf{M}$.

³⁻⁴ M ἄλλως ut lemma scripsi: ἄλλως τε M καὶ ἄλλως δὲ Maass.

⁵⁻⁷ Vaticanus gr. 1087 (302^r ad imaginem Circuli Lactei et Zodiaci) cf. Catast. 10 et S infra.

^{8–14} S $(34^{\circ},47-50)$ Geminorum fabula (Catast. 10) titulum addidi 9 γράφεται S: τραφέντες alii testes 13 ἐφώνει sic S 14 αὐτῶν S^{pc}: αὐτοῦ S^{ac} ut vid.

^{15–21} S $(34^r, 50–53)$ Cancri fabula (Catast. II) 15 μέσση Aratus: μέση S | καρκῖνος: sic S 15–16 τεθνᾶνα: sic S.

²²⁻p. 150,4 S (34^r, 53-56) Leonis fabula (Catast. 12)

ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς, γ΄. ἐπὶ δὲ τοῦ τραχήλου, β΄. ἐπὶ δὲ τοῦ στήθους, α΄. ἐπὶ τῆς ῥάχεος γ΄. ἐπὶ τῆς κέρκου α΄ λαμπρόν. ἐπὶ τοῦ . . . . β΄. ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου ποδός, α΄. τοῦς πάντας ιγ΄.

 $MQD\Delta VUA$

άλλως: τινὲς ἐμέμψαντο τῷ ᾿Αράτῳ λέγοντες 5 ὅτι· τριάκοντα μοιρῶν οὖσα μόλις ἡ Ἦρκτος, πῶς ἐπέχει ἐνενήκοντα μοιρῶν [ὡς πρὸς τὰ γ΄ ζώδια] τὴν ἔκτασιν; καί φαμεν ὅτι ἀεὶ ὁμοχρόνως καὶ ἰσοπαλῶς αἱ σφαιροειδεῖς θέσεις τὰς κινήσεις ἔχουσιν. ἐν γὰρ καὶ μία ἡ περικειμένη ἐπιφάνεια καὶ πᾶσιν ἴση. καὶ 10 ὅτι τοῦτό ἐστιν, ὁ μέγιστος τῶν κύκλων, ὁ ἰσημερινός, τῷ βορείῳ κύκλῳ, καταπολεύοντι βραδυτέρω, ὅμως κατὰ τὴν σφαιροθεσίαν ὁμοχρόνως κινεῖται. ὅταν οὖν ἡ Ἦρκτος ἡ μείζων ἐν τῆ στροφῆ γένηται περὶ τὸν μεσημβρινὸν κύκλον, τότε ἄρχεται ὁ Ταῦρος ἀνατέλλειν, 15 καὶ πάλιν ἐν πάση τῆ περιφερεία ἔως ⟨ἄν⟩ γένηται πάλιν περὶ τὸν μεσημβρινόν, οὐκ ἀνατέλλει ὁ Ταῦρος·

3 post τοῦ quattuor fere litterarum spatium.

⁵⁻p. 151,2 MQD ΔVUA cf. sch. 19 5 ἄλλως MQD Δ: om. VU $\mathbf{A}$ | τινὲς $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$: τινὲς δὲ $\mathbf{V}\mathbf{U}$ | τῶι ᾿Αράτω codd .: τοῦ ᾿Αράτου $\mathbf{A}^{\mathrm{sl}}$ | λέγοντες $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$: λέγοντι $\mathbf{V}$ λέγοντος $\mathbf{A}^{\mathrm{sl}}$ U evan. 7 ἐπέχει ΜQDΔΑ: ἔχει VU | ὡς πρὸς ... ἔκτασιν $\mathbf{M}\mathbf{Q}$: τὴν ἔχτ- ὡς πρὸς τὰ τρία ζώδια $\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$ τὴν πρὸς τὰ γ' ζώδια έκτ- (ώς om.) V ώς πρὸς τὴν εἰς τὰ $(s.\ l.\ ut\ vid.)$ τρία ζώδια ἔχτ- $\dot{\mathbf{U}}$ $\dot{\mathbf{\omega}}$ ς . $\dot{\mathbf{C}}$. ζώδια seclusi $\mathbf{8}$ δμοχρόνως $\mathbf{M}\mathbf{Q}\dot{\mathbf{D}}\dot{\mathbf{\Delta}}\dot{\mathbf{A}}$: ίσοχρ- VU | ἰσοπαλῶς $QD\Delta U$: ἰσοπάλως MA ἰσοπαχῶς V 9-10 ἕν γάρ καὶ μία QVU: ἕν γάρ ἐστι καὶ μία M μία γάρ ΔΑ ή γάρ π- μία ἐστὶν ἐπ- D 10 περικειμένη DA: παρακ- $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{\Delta}$ παρακ- πᾶσιν $\mathbf{V}\mathbf{U}$ | καὶ πᾶσιν ἴση $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{D}\mathbf{\Delta}\mathbf{A}$: om. $\mathbf{V}\mathbf{U}$ καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἴση Maass fortasse recte 11 ὁ om. V 12 καταπολεύοντι $\mathbf{Q}\mathbf{D}\mathbf{\Delta}\mathbf{A}$: $-\pi\omega$ λεύ $-\mathbf{M}$ $-\pi$ ολαύ $-\mathbf{V}$ $-\pi$ ολέ $-\mathbf{U}$ | βραδυτέρω ΜΟΡΔΑ: -δύτερον VU 13 κατά ΜΟΡΔΑ: κάὶ VU | κινεῖται Maass: κινοῦνται MQDΔ κινοῦσιν VUA | ὅταν edd.: ὅτε $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$ ὅτι $\mathbf{V}\mathbf{U}$ 14 ἐν τῆ $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$: ἐν om. $\mathbf{Q}\mathbf{U}$ τῆ om. V 15 μεσημβρινόν MQDΔ: ἰσημερινὸν VUA | ή Ταῦρος D 16 καὶ πάλιν MQDΔA: om. VU | περιφερείαι MVUA: περιφανεία QD ut vid. (περιφα|||) περιφορά Δ | αν Maass: δὲ VU om. MQD ΔA 17 περι MVU: κατὰ D ΔA om. Q | τὸν μ – $\mathbf{M}\mathbf{V}\mathbf{U}$: τὸ μ – $\mathbf{D}\Delta$ τὸν μ – κύκλον $\mathbf{A}$ om . $\mathbf{Q}$ | ή $\mathbf{T}$ – $\mathbf{D}$

έπειδάν δὲ γένηται, ἀνατέλλει. οὕτως ἡ σφαιροειδής

κίνησις ή αὐτὴ δι' ὅλου.

Καρκίνος ἐστίν: οὖτος δοκεῖ ἐν τοῖς ἄσ- ΜΟΔΥΝΑ τροις τεθήναι διά την "Ηραν. μόνος, τῷ 'Ηρακλεῖ τῶν 5 άλλων συμμαγούντων, ότε την Ύδραν άνήρει, έκ της λίμνης πηδήσας έδακεν αύτον. καλούνται δέ τινες αύτοῦ άστέρες "Ονοι, οὓς Διόνυσος ἀνήγαγεν ἐπὶ τὰ ἄστρα.

δ Καρχίνος ἐτέθη ἐν τοῖς ἄστροις ἐξ οἰκονομίας Vat. 1087 τῆς "Ήρας διότι τῶν ἄλλων βοηθούντων τῷ 'Ἡρα-10 κλεῖ ὅτε ἐμάγετο τῆ Ὑδρα ἔδακεν αὐτοῦ τὸν πόδα σπου-

δη ἐπελθών.

148. — Λέων ὕπο καλὰ φαείνει: ὁ Λέων ΜΟΔΥ∪Α έχει έπὶ τῆς καρδίας ἀστέρα λαμπρὸν Βασιλίσκον λεγόμενον, δν οί Χαλδαΐοι νομίζουσιν ἄρχειν τῶν οὐρανίων.

όντος δὲ ἡλίου ἐν Λέοντι ὁ Νεῖλος ἐμβαίνει.

149. — ἔνθα μὲν ἡελίοιο: ἐζήτηται διὰ MQDΔVUAS ποίαν αἰτίαν ὁ "Αρατος τὰς θερμοτάτας ἡμέρας ἐν

MD D V U A

om. codd. 14 ôv MDAA Vat: olov VU | oi om. Vat.

¹ ἀνατέλλει codd.: -λλη $\mathbf{V}$ | ή om. $\mathbf{Q}$ 2 δι' ὅλου $\mathbf{U}:$ δι' ὅλον $\mathbf{M}$ διόλον $\mathbf{Q}$ διόλου $\mathbf{D} \Delta \mathbf{A}$ διό $\mathbf{V}$.

^{3–7} MDΔVUA lemma M (–κίνος): καρκίνος D καρκίνος A μέσση δ' ὕπο καρκίνος (–ί– Δ) ἐστί ΔVU $\bf 3$ οὕτος MΔ (in D extrema linea non legitur) A: καρχίνος οὖτος VU | τοῖς MDΔA: om. VU 5 συμμαχούντων MDΔApc: συμμαχῶν VU ${\bf A}^{ac}$ | ότε ${\bf M}{\bf V}{\bf U}$: όπότε ${\bf D}\hat{\bf A}{\bf A}$ | ύδραν ${\bf M}{\bf V}{\bf U}{\bf A}$: ήραν ${\bf D}{\bf A}$ | άνηίρει ${\bf M}{\bf V}{\bf U}{\bf A}$: ἐτόξευσεν ${\bf D}{\bf A}$ | δ έδαχεν ${\bf M}{\bf V}{\bf U}{\bf A}$: καὶ δαχών $\mathbf{D}\Delta$ 7 post ἀνήγαγεν add. αὐτοὺς $\mathbf{A}$.

⁸⁻¹¹ Vat. 1087 (302^r ad imaginem Circuli Lactei et Zodiaci.) 12-14 M (mg. inter.) D D V U A Vat. 1087 (307 sub Leonis imagine) lemma M (ύποκαλά): λέων DΔΑ λέων ύπο καλά VU om. Vat 12 ὁ MD ΔA: om. VU Vat evan. 13 λαμπρὸν Vat:

¹⁵ MDΔVUA ἡλίου MD ΔA : om. V $\dot{\mathbf{U}}$.

¹⁶⁻p. 152,4 MQD ΔVUAS (34°,57–59) lemma MD ΔVA: θερείταται είσι κέλευθοι S U evan. om. Q 16 ἐζήτηται MD Δ $\mathbf{VUA}$: ζητητέον $\mathbf{S}$ έπεζητήκασι δέ τινες $\mathbf{Q} \mid post$ έζητ-add. δὲ $\mathbf{M}$ (cf. Q) 17 ποίαν αίτιαν codd. : τί S 17-p. 152,1 ὁ "Αρ- (ἐδήλωσε add. A) τὰς θερμοτάτας (-τέρας VU) ἡμ-ἐν τῷ $\lambda-$ εἶπε γίνεσθαι (γίν-εἶπε Q) codd.: φησὶν ὁ "Aρ-ἐν τῷ λέγεται (sic) τὰς θερμοτάτας ήμ- γίν- S

τῷ Λέοντι εἶπε γίνεσθαι, καὶ οὐκ ἐν τῷ Καρκίνω. ρητέον δὴ ἴσως μὲν καὶ φυσικῷ τινι λόγω καύματα γίνεσθαι έν τῷ Λέοντι, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ άνατέλλειν τὸν Κύνα.

πυρωδέστατον άστέρα καὶ προδήλως τ(ὸν Λα)γωὸν 5 πλεονάζοντα.

MQDAVUAS

τὸν δὲ "Αρατον μὴ ἐφ' ἑνος ζωδίου τὸ συμβαῖνον παραδεδωκέναι, άλλ' έπὶ τῶν τριῶν προτάξας γὰρ τούς Διδύμους καὶ Καρκίνον καὶ Λέοντα, ἐν οἶς συμβαίνει τὰς θερμοτάτας ἡμέρας γίνεσθαι, ἐπήνεγκεν 10 ένθα μὲν ἠελίοιο θερείταταί εἰσι χέλευθοι, τουτέστιν έν τοῖς τρισί ζωδίοις,

MQD∆VUA

πέρα δὲ ἀντιδιέστειλε τὸ ἐξαιρέτως τῆ ἐν τῷ Λέοντι ΜΡΔΥΙΑ πορεία τοῦ ἡλίου συμβαῖνον, διὰ τὸ καὶ τὰ δύο θερινὰ ζώδια προθερμαινόμενα καὶ ἐμπυρούμενα ὑπὸ τοῦ 15 ήλίου τὸν Λέοντα θερμότερον ποιεῖν γίνεσθαι. , ἔδει δὲ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ Καρκίνου εἰρῆσθαι τοῦτο". λεκτέον

¹ οὐκ om. S 2 δη M: ὅτι QS οὖν ὅτι $D\Delta A$ om. V U evan. | καύματα codd.: καῦμά τι S 3 γίνεσθαι (γίνονται D γίνεται Δ) ἐν τῷ λ - codd.: om. Q.

⁵⁻⁶ Q - $\delta v \Lambda \alpha$ - in extrema linea non legitur.

^{7–12} ΜQD Δ VUAS $(34^r, 59-34^v, 2)$ 7 μη έφ' ένὸς Maass: μη ἐπὶ ένὸς Q μηθενὸς M μη ένὸς D Δ μη ἀφ' ένὸς A μηδενὸς VUS | τὸ συμβαῖνον MQS: om. D Δ VUA 8 παραδεδωκέναι $\mathbf{MVUS}$: ἀποδ $-\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$ $||\tilde{||}||\delta$ εδωκέναι $\mathbf{Q}$ | ἀλλ' ἐπὶ τῶν τριῶν $\mathbf{MVUA}$: ἀλλ' ἐπὶ τριῶν $\mathbf{Q}$ ἀλλὰ τριῶν $\mathbf{D}\Delta$ om. $\mathbf{S}$ | γὰρ $\mathbf{M}\mathbf{Q}$ $D\Delta AS$: καὶ VU 9 Καρκ-codd.: τὸν Καρκ-Q 10 γίνεσθαι codd.: γενέσθαι $\mathbf D$ 11–12 θερείταταί εἰσι κέλευθοι om . $\mathbf S$ 12 ἐν $\mathbf M \Delta \mathbf V \mathbf A \mathbf S$: om. QD U mutil.

¹³ ΜΟΣΟ ΤΕΡΑ Τέρα δὲ ἀντιδιέστειλε (ἀντὶ τοῦ διέστ-D) $\tau \delta$ MQ (ubi $\delta \dot{\epsilon}$ dv non legitur) D Δ A: om. VU ut vid. ἐξαιρέτως $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{D}\mathbf{\Delta}$: ἐξαιρέτως δὲ $\mathbf{V}\mathbf{U}$ ἐξαίρετον $\mathbf{A}$ | τῆς $\dots$ πορείας V | τῷ om. Q qui post πορεία scholium concludit.

¹⁴⁻p. 153,6 MD ΔV Ū A 14 δύο om. V 16 τον λ- θερμποιεῖν (ποιεῖ VUA) γίνεσ ϑ αι codd.: ποιεῖν γενέσ ϑ αι τὸν λθερμότερον D 16-17 έδει ... τοῦτο: interlocutionis signa posui, cf. Est (unde Ald.) εἰ δέ τις ἐρεῖ ,,καὶ πῶς αὐτὸ ἑξαίρετον τοῦ ήλίου συμβαῖνον τῆ ἐν τῷ Λέοντι πορεία ἀπέδωκεν, ἀλλ' οὐ καὶ τοῖς ἄλλοις, καίτοι ἔδει μᾶλλον τῷ Καρκίνω", ἡητέον ὅτι κ. τ. λ. 17 εἰρῆσθαι codd. : εἰρεῖν $V \cup mutil$.

δὲ ὅτι ἤδη ὑπὸ τοῦ θέρους κεκμηκότες οἱ ἄνθρωποι πλέον ἀντιλαμβανόμεθα ὅταν ὁ ἥλιος ἐν τῷ Λέοντι ἢ. ὡς γὰρ ἐν ἡμέρα θερινῆ οὐχ οὕτω κατὰ τὴν ἕκτην ὥραν μεσοῦντος τοῦ ἡλίου ἀντιλαμβανόμεθα τοῦ καύ-5 ματος ὡς κατὰ τὴν ἑβδόμην, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ Λέοντος νοητέον.

άτε προτεθερμασμένη τῆ γῆ ἐντύγχανοντος τοῦ Μ ἡλίου. κατὰ ταὐτὰ δὲ καὶ τὸν Ὑδροχόον διαπορευομένου, τὸ ψῦχος ἐπιτείνεται, προκατεψυγμένη ὁμιλοῦντος τῆ γῆ. κατὰ ταὐτὸν δὲ καὶ τὰ βαλανεῖα πρώτως ἐκκαιόμενα οὐκ εὐθέως πυρώδη γίνεται, ἀλλ' ἐν χρόνω αὐξάνεται.

τ ο ν δ ε Λ ε ο ν τ α : οι μεν ὅτι ὑπο Διος ἐτιμήθη ΜΡΔΑ διότι τῶν τετραπόδων ἡγεῖται, ἢ ὅτι πρῶτος ἄθλος 15 Ἡρακλέος. ἔστι δὲ τῶν ἐπιφανῶν ἄστρων.

147-148. — ἄλλως: σαφῶς καὶ [πά]νυ κατα- Q λήξας ἐπὶ τὴν Παρθένον, μετ' εὐλόγου προφάσεως τῆς κατὰ τὴν ὁ[μοι]ότητα τῶν ἀστέρων ἐπὶ τὴν Παρθένον μετῆλθε πάλιν, ἀφ' ἦς π[ροὔθ]ετο τὴν ἀρχήν. ἐπειδὴ 20 ἀνάστερα ἦν τὰ ὑπ' αὐτήν, καταλέγει τὰ ὑποπε[πτη]-κότα τῷ Ζῳδιακῷ, καί φησιν ὑποκεῖσθαι ἑκάστω μέρει τῆς "Αρκτου ζ[ώ]διον ἕκαστον, τῆ μὲν κεφαλῆ τοὺς Διδύμους, τῆ δὲ γαστρὶ τὸ[ν Καρ]κίνον, ὑπὸ δὲ

¹ δὲ codd.: δὴ Δ | post κεκμ- add. ἡμεῖς M 2 ἀντιλαμβανόμεθα codd.: -μενα M | ὁ om. M | τῷ $D\Delta V$: om. MA U evan. 3 ἕκτην $D\Delta VUA$: τρίτην καὶ ἔκτην M 4 ἀντιλ- $MD\Delta A$: ἀναλ- VU 6 νοητέον hic MVU: post οὕτω $D\Delta A$.

⁷⁻¹² M 8 ταὐτὰ scripsi: ταῦτα M 8-9 post διαπ- add. τοῦ ἡλίου Maass fortasse recte.

¹³⁻¹⁵ MD ΔA e Catasterismis sumptum; cf. S supra ad 147 15 ήρακλέος DΔA: -κλέους Μ.

¹⁶⁻p. 154,3 Q in extrema quaque linea duae vel tres vel quattuor litterae margine decurtato exciderunt, quas restituere conatus sum 16-17 καταλήξας: fortasse καταλέξας aut legendum aut coniciendum | an ἐπὶ τῆς Παρθένου? 17 post παρθένον comma posui 18 παρθένον Q: "Αρκτον debuit scribere 21 fortasse τοῦ ζωδιακοῦ scribendum 22 post ἕκαστον comma posui.

τούς όπισθίους πόδας τὸν Λέο[ντα]. τὸ δὲ μέγεθος τῆς "Αρχτου βουλόμενος παραστήσασθαι, τὸν ἀριθμὸν τοῦτ[ον] ποιεῖται τῶν ζωδίων.

MQDΔVUA

150. — κενεαὶ φαίνονται ἄρουραι: λοιπὸν γὰρ κεκενωμέναι εἰσὶ καρπῶν. αἱ γὰρ προτρυγήσεις διὰ τοῦ ἡλίου τὸ κατ' ἀρχὰς συνερχομένου τῷ Λέοντι. τινὲς δὲ τολμῶσι γράφειν ἡ ελί ψ τὰ πρῶτα συνερχομένοιο Λέοντος ἀπαιδεύτως. οὐ γὰρ τὰ ζώδια συνέρχονται, ἀλλ' ὁ ἡλιος ἕκαστον ἐπιπορεύεται.

10

MQDAVUA

ἄπτεται πως καὶ θεολογίας ἐνταῦθα ὁ "Αρατος, τὴν τῆς Κόρης ἀρπαγὴν δηλῶν καὶ τὸν πρὸς "Αιδην γάμον ἐν τῷ λέγειν κενεαὶ ἄρουραι αὐτὴν γὰρ εἶναι τοὺς καρποὺς καὶ τὴν μητέρα τὴν γῆν.

 $MQD\Delta A$

καὶ γὰρ παρ' Αἰγυπτίοις κατὰ τὸν Ἐπιφὶ μῆνα, ὅτε 15 ἐν Λέοντι γίνεται ὁ ἥλιος, τότε καὶ ἡ τῆς Κόρης ἁρπαγὴ τελεῖται.

περὶ τὴν ὀγδόην καὶ εἰκάδα τοῦ Ἐπιφὶ μηνὸς γίνεται ἐν Λέοντι ὁ ἥλιος, ὅτε καὶ ὁ Κύων τὰς ἐπιτολὰς

^{4–10} MQD ΔV UA lemma M: κενεαὶ φαίνονται D Δ Α κενεαὶ φασὶ Q αἱ δέ που ἀσταχύων VU 5 γὰρ¹ MQD Δ: οπ. VUA | κεκενωμέναι MQD Δ: ἐκἔνωμέναι V ἐκκεκενωμέναι U καὶ κενωμέναι A | καρπῶν MD Δ U A: τοῦ καρποῦ Q τῶν καρπῶν V 6 διὰ MQD Δ A: δὴ V U evan. | τὸ κατ' ἀρχὰς (–ὰς in Q non legitur) MQD Δ A: προκαταρχὴν VU | συνερχομένου codd.: –όμενοι V 7 post λέοντι add. γίνονται Q fortasse recte | δὲ MQD Δ A: οπ. VÜ | γράφειν MQD Δ A: λέγειν VU | ἢελίω Q A: ἠελίοιο MD Δ VU 7–8 τὰ τὰ πρ– A 8 λέοντος M: λέοντι QD Δ Α λέγειν VU 10 ἐπιπορεύεται MQD Δ A: περιπ– VU

^{11–14} MQD ΔVU A 11 πως MVU: δέ πως QD Δ δέ που A | ἐνταῦθα hic codd.: ante καὶ θ- Q 12 πρὸς "Αιδην MQVU: ἐν άδου $D\Delta A$.

^{15–17} MQD ΔΑ 15 καὶ γὰρ codd.: καὶ γὰρ καὶ Δ | κατὰ τὸν ἐπιφὶ μῆνα D ΔΑ: τῷ ἐπιφὶ μηνὶ (in mg. ἰοῦ id est Ἰουλίωι) Μ κατὰ τὸν ἐπιφὶ παρ' ἐκείνοις μῆνα Q | ὅτε codd.: ὅτι Δ 16 ἐν codd.: ἐν τῷ Q | ἥλιος om. A spatio relicto | τότε καὶ MQ: om. D ΔΑ 17 τελεῖται MQ: τελειοῦνται D ΔΑ.

¹⁸⁻p. 155,3 M

ποιεῖται. οὐ γὰρ πάντως περὶ πέμπτην καὶ εἰκάδα ὁ Κύων τὰς ἐπιτολὰς ποιεῖται, ἀλλὰ καὶ ⟨περὶ⟩ κθ΄ καὶ λ΄ πρὸς τὴν βραδυτέραν τοῦ ἡλίου κίνησιν.

152. — τῆμος καὶ κελάδοντες: τότε, MQDΔVUAS 5 φησί, καὶ κελάδοντες ἄνεμοι ἐμπίπτουσι τῷ πόντῳ ὅτε ὁ ἥλιος ἐν τῷ Λέοντι.

καὶ παρ' Αἰγυπτίοις αἱ κληίδες τῶν ἱερῶν λεόντων ΜΩDΔVUAS φέρουσι πρόσωπα

καὶ τοὖ χασμήματος άλύσεις ἀπηώρηνται καρδίαν MQDΔVUA
10 ἐξηρτημένην ἔγουσαι.

τὸ δὲ πληθος τῶν βρόχων τῆς ἀλύσεως τοσοῦτόν Ms ἐστιν ὅσας λέγουσι μοίρας ἐπέχειν τὸ ἄστρον ἐν τῷ δωδεκατημορίω

τοῦ Λέοντος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀριθμουμένου.

όλον δὲ τὸ ἄστρον ἀνιερώκασιν Ἡλίω. τότε γὰρ ΜΩDΔVUAS ἐμβαίνει καὶ ὁ Νεῖλος, καὶ ἡ τοῦ Κυνὸς ἐπιτολὴ περὶ

¹ ποιεῖται Maass: ποιεῖτε M 2 περὶ add. Maass | cf. Hipp. 2, 1, 18 ,,αὕτη δὲ (= ἡ τοῦ Κυνὸς ἀνατολὴ) γίνεται μετὰ τριάχοντα ἔγγιστα ἡμέρας ἀπὸ τῆς θερινῆς τροπῆς" 3 βραδυτέρα τοῦ ἡλίου κίνησις solstitium est.

⁴⁻⁶ MQDΔVUAS $(34^{\circ},2-3)$ lemma codd.: om. Q 4 καὶ codd.: οἱ S 5 τῶι MQVS: ἐν τῷ DΔΑ U evan. 6 ὅτε ὁ ἥλιος (ἐστιν add. DΔΑ) ἐν τῷ λέοντι codd.: ἡνίκα ὁ λέων ἀνατέλλη S.

⁷⁻⁸ MQDΔVÚAS $(34^v,3)$ post A $\dot{i}\gamma$ - add. δè S 7 κλη $\dot{t}$ δες codd. omnes 8 πρόσωπα codd.: -πον S πρόσ $\ddot{u}$ U.

coaa. omnes 8 προσωπα coaa.: -πον 8 προσω U.
9-10 ΜQDΔVUA χασμήματος scripsi: σχήματος ΜQDΔV

^{9–10} ΜQDΔV $\mathbf{U}\mathbf{A}$ χασμηματος scrips: σχηματος $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{D}\mathbf{\Delta}\mathbf{V}$ $\mathbf{U}\mathbf{A}$ όχήματος $\mathbf{M}aass$ η χασμήματος post άπηώρηνται add. $\mathbf{M}$ (varia lectio in textum irrepsit) $\mathbf{9}$ καρδίαν έξηρτημένην $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{D}\mathbf{\Delta}$ $\mathbf{A}$: -lας -μένας $\mathbf{V}\mathbf{U}$.

^{11–13} $\dot{\mathbf{M}}\mathbf{S}$ ($\dot{3}4^v,3-4$) 11 βρόχων $\mathbf{M}$: βρύχων $\mathbf{S}$ | τῆς ἀλύσεως $\mathbf{M}$: om. $\mathbf{S}$ 12 λέγουσι $\mathbf{M}$: λέων $\mathbf{S}$ | ἐπέχειν $\mathbf{M}$: -χει $\mathbf{S}$ | τὸ ἄστρον scripsi: τὸν ἀστέρα $\mathbf{M}$ $\mathbf{S}$.

¹⁴ Μ άριθμουμένου M: -μένας dubitanter coni. Maass tortasse recte.

¹⁵⁻p. 156,3 MQD Δ VUAS $(34^v,4-6)$ 15 τὸ ἄστρον codd.: τὸν ἀστέρα S | ἀνιερώκασιν MVUS: ἐνιερ- Q ἀφιερ- $D\Delta A$ | τῶ ἡλίω S 16 ἐμβαίνει codd.: om. VU ἀναβαίνει coni. Bekker p. 156 | περὶ τὴν ἡῶ MVU: περὶ τὴν ια' (ἑνδεκάτην ΔA) ὥραν $QD\Delta A$ om. S

την η $\tilde{\omega}$ φαίνεται, καὶ ταύτην άρχην έτους τίθενται. καὶ τῆς "Ισιδος ἱερὸν εἶναι [τὸν Κύνα] λέγουσιν [αὐτοῦ τὴν ἐπιτολήν], ἐφ' ἣν καὶ τὸν ὅρτυγα θύουσι,

MQDΔVUA

τῷ παλμῷ τοῦ ζώου σημειούμενοι τὸν καιρὸν τῆς έπιτολης του άστρου.

άλλως: ήλίου τὰ πρῶτα συνερχομένου τῶ Λέοντι (151).

(ἐτησίαι εὐρέι πόντω): λείπει γὰρ ἡ άν ά, κατά παράλειψιν ταύτης εξρηται.

έτησίαι ἄνεμοι σφοδρότερον πνέουσι καὶ ὁ καιρὸς 10 ούκετι τῆς ἐπικώπων πλοίων εἰρεσίας. διὰ τί δέ, τῶν έτησίων ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἐν τῷ Καρκίνω (πορείας) άρχομένων πνεῖν, οὖτος λέγει ἐν τῷ Λέοντι; καί φαμεν [ὅτι] ἄρχεσθαι τοὺς ἐτησίας πνεῖν ἔτι ὄντος ἡλίου ἐν τῷ Καρχίνω, σφοδροτέ(ρους) δὲ γίνεσθαι ὅτε ἐν τῷ 15 Λέοντι. πνέουσι δὲ μέχρι "Αρκτου ἐπιτολῆς ὡς ἐπὶ πληθος εξήκοντα ήμερων. ωνομάσθησαν δε ετησίαι άπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ἢ ὅτι κατ' ἔτος πνέουσι ταῖς τακταῖς αὐτῶν ἡμέραις καὶ τεταγμένοις χρόνοις ἀρχόμενοι, παρὰ τὸ ἔτος, ἢ παρὰ τὸ ἐτεόν, διὰ τὸ 20 μηδέποτε αὐτούς μεταβάλλειν ὅταν καιρὸς αὐτῶν ἢ. καλῶς δὲ τὸ μεγάλα σκ(ά)φη τότε γρή-

¹ ταύτην codd.: την S 2 καὶ ... είναι om S 2-3 τὸν Κύνα et αὐτοῦ τὴν ἐπιτολὴν seclusi: τὸν κύνα λέγουσιν αὐτοῦ (καὶ add. DΔA) τὴν ἐπιτολὴν MDΔVUA λέγ- τὸν καὐτοῦ τὴν ἐπ- Q τὸν κ- λέγει αὐτὴν τὴν ἐπ- S $\,$ Ϡ γν $M\,Q\,D\,\Delta$ $\mathbf{U}\mathbf{A}$: ἤ $\mathbf{V}\mathbf{S}$ τὸν $\mathbf{M}\mathbf{Q}\mathbf{S}$: τὴν $\mathbf{V}\mathbf{U}\mathbf{A}$ om. $\mathbf{D}\Delta$ | θύουσι $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{V}$ UA: φύουσι S om. Q.

⁴⁻⁵ MQDΔVUA παλμῷ Maass: πταρμῷ MQΔVUA φθαρμῶ D ἢ πταλμῶ Asl.

⁶⁻⁷ Q hoc lemma est; scholium ipsum, si umquam fuit, periit. 8-9 $\mathbf{Q}$ lemma addidi ἡ ἀνά: id est ἡ ἀνὰ πρόθεσις.

 $f 10-p.\,157, 3\,Q\,10$ σφοδρότερον vel -τεροι $f Q\,\,12$ πορείας supplevi

¹⁴ ὅτι seclusi | ἐτησίας scripsi: -σίους Q 17 ἐτήσιαι Q 20 παρά τὸ ἔτος scripsi: περὶ τὸ ἔτος Q 22 τὸ scripsi (ut Maass intra p. 157, l. 10): $\tau \alpha Q$

σιμα (154)· τότε γὰρ κῦμα μέγα καὶ τὸ πνεῦμα σφοδρόν. παρηκολούθησε δὲ 'Ησιόδφ (Opp. 643)· ,,νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι''.

έτησίαι εὐρέι πόντω: οἱ ἐτησίαι ἀπὸ ΜΡΔΥΝΑ

5 τῆς τοῦ Κυνὸς ἑώας ἐπιτολῆς μέχρι "Αρκτου ἐπιτολῆς ώς ἐπὶ πλῆθος ἑξήκοντα ἡμερῶν πνέουσιν. ἀνομάσθησαν δὲ ἤτοι ὅτι κατ' ἔτος πνέουσι ταῖς τακταῖς αὐτῶν ἡμέραις, παρὰ τὸ ἔτος, ἢ παρὰ τὸ ἔτεόν, διὰ τὸ μηδέποτε αὐτοὺς μεταβάλλειν ὅταν καιρὸς αὐτῶν ἢ.

10 καλῶς δὲ τὸ μεγάλα σκάφη τότε χρήσιμα (154) τότε γὰρ τὸ κῦμα μέγα καὶ τὸ πνεῦμα σφοδρόν. παρηκολούθησε δὲ Ἡσιόδω (Opp. 643). ,,νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι".

155. — (τὰ πηδά): πηδὰ δὲ τὰ πηδάλια κατὰ Q
15 ἀποκοπήν. τινὲς δὲ προπερισπῶσι, πῆδα ξύλα λέγοντες εἶναι ἐξ ὧν τὰ πηδάλια κατασκευάζεται βέλτιον
ὑπομένοντα (τὴν) ἀπὸ τῆς θαλάσσης δριμύτ(η)τα,
ὥστε λέγεσθαι ἀφ' οὖ κατεσκευάσθησαν, ὡς μελίη.

20 τότε δη ἐνδέχεται ἔχειν τὰ πηδὰ πρὸς τὸν ἄνεμον

¹ τότε γὰρ Q: scribendum potius τό τε (vel τότε γὰρ τὸ); in Arati textu legitur glossematis loco τὸ γὰρ καῦμα (sic) μέγα τότε καί τὸ πνεῦμα σφοδρόν | κῦμα: κύμα Q.

^{4–13} MD Δ V U A lemma M Δ : ἐτήσιαι εὐρέι D ἐτησίαι A om. V U 4 οἱ ἐτησίαι M Δ V U: αἱ ἐτήσιαι D οἱ ἐτήσιοι A 5 τῆς τοῦ MD Δ : τῆς A om. V U 6 ὡς ἐπὶ πλῆθος V U (cf. Q supra p. 156, l. 16): ἐπὶ πλῆθος M ὡς ἐπὶ πλεῖστον D ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Δ A | ἐξήκοντα M Δ : ἐξ D U A ut vid. ζ' V | ἡμερῶν codd.: ἡμέρας A 7 πνέουσιν MD Δ A: πλέουσιν V U evan. | ὡνομάσθησαν MD Δ A: ἀνομάσθη V U 7 δὲ om. A | ἤτοι MD Δ A: om. V U | ὅτι M V U A: om. D Δ | πνέουσι MD Δ A: πλέουσι V U 9 αὐτοὺς (αὐτὸ V U evan.) μετ- codd.: μετ- αὐτοὺς A | καιρὸς αὐτῶν ἡ (ἢ V U evan.) M V U: ὁ καιρὸς αὐτῶν ἐνστῆ D Δ A 10 καλῶς MD Δ A: κακῶς V U evan. | τὸ Maass: τὰ codd. 12 νῆ' MD Δ A: νήην V U evan.

¹⁴⁻p. 158,2 Q lemma addidi 17 την supplevi

καὶ μὴ τὰς κώπας, ἤτοι ἀντέχειν πρὸς τὸν ἄνεμον διὰ πηδῶν καὶ μὴ διὰ κωπῶν.

MDΔVUA

είς ἄνεμον δὲ τὰ πηδά: κατὰ συγκοπὴν τὰ πηδάλια, ἢ τὰς κώπας, ἀπὸ τοῦ πηδῶ. καὶ "Ομη-ρος (ν 78).,,ἀνερρίπτουν ἄλα πηδῷ".

M

(κυβερνητῆρες): οἱ δὲ κυβερνηταὶ θαρροῦντες τοῖς ἀνέμοις ἔχοιεν τὰ πηδάλια.

MDAVUAS

156. — περὶ τοῦ Ἡνιόχου. εἰ δέ τοι Ἡνίοχον τε: ἐπανῆλθε πάλιν ἐκ τοῦ ζωδιακοῦ πρὸς τὰ βόρεια. τὸ δὲ ἀστέρας διδασκαλικῶς 10 τρεῖς γὰρ ἔχει ἐν τῆ χειρί, ὧν ὁ μὲν ὑπὸ τὸν ὧμον σφό-δρα ἐστὶ λαμπρός, καὶ καλεῖται Αἴξ, οἱ δὲ ἄλλοι δύο ἑξῆς ἀμαυρότεροι, οἱ καλοῦνται "Εριφοι. καὶ χαριέντως τὸν μὲν ἐπίλαμπρον ὡς ἐπὶ μητρὸς Αἶγα εἶπε, τοὺς δὲ ἀμυδροτέρους Ἐρίφους, ὡς νεογνά. ὁ δὲ μῦθος 15 οὕτως ἔχει, ὅτι ἡ Αἶξ αὕτη γυνὴ ἢν ᾿Αρκαδική, ἥτις ἀνέθρεψε τὸν Δία. καί φασιν ὅτι μετὰ θάνατον λαβὼν αὐτῆς τὸ δέρμα κατὰ συνείλησιν περιέθετο, καὶ αὐτὴν

2 post hoc scholium deficit Q (sed Arati textus usque ad v. 963 producitur).

³⁻⁵ ΜĎ Δ V U A lemma M A: εἰς ἄνεμον δὲ D Δ om. V U 3 ante κατὰ add. πηδὰ V U 4 cf. glossam codicis S πηδάλια κατὰ συγκοπήν | cf. Etym. Gen. (et Magnum 669, 39) ἢ παρὰ τὸ πηδᾶν ἐν τῆ ἀλί.

⁶⁻⁷ M mg int. sub signo non alphabetico | lemma add. Maass.

⁸⁻p. 159,3 MD ΔVUAS $(34^v,6-9)$ titulus in mg. M in textu D: om. ΔVUAS | lemma MA: ἡνιόχοιο Δ ἡνίοχόν τε VU εἰ δὲ τοι ἡνίοχος S om. D 9-10 ἐπανῆλθε ... ἀστέρας om. S (sex fere litterarum spatio vacuo relicto) 9 ἐκ M: ἀπὸ ΔV UA ἐπὶ D 10 πρὸς MVUA: ἐπὶ DΔ | ἀστέρας codd.: -ρες A 11 ἐν τῆ χειρὶ codd.: ἀστέρας S | ὑπὸ τὸν ὤμον MDΔUA: ὑπὸ τῶν ὤμων V ἐπὶ τῶν ὤμων S | ante σφόδρα add. καὶ DΔ 12 ἐστὶ codd.: ἔτι M 13 ἑξῆς ἀμαυρότεροι codd.: εἰσὶν ἀμαυροί S | οῖ codd.: καὶ S 13-15 καὶ χαριέντως ... νεογνά om. S | dotarrow MDΔ: dotarrow MDΔ:

κατηστέρισε. διὸ ,,Αἰγίοχος κικλήσκεται ἀνθρώποισι". ταύτην δὲ καλοῦσι καὶ 'Αμάλθειαν, καὶ 'Αμαλθείας κέρας τὸ τῆς Αἰγός.

158. — είν άλὶ πορφυρούση: μελαινο- MDΔVUA
5 μένη κινουμένη γὰρ ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταύτην ποιεῖται
τὴν σύστασιν. τὸ δὲ κεδαιομένους ἀντὶ τοῦ
φθειρομένους. γράφεται κεραιομένους ἀντὶ τοῦ
κεραϊζομένους. ἡ γὰρ ἑψα δύσις τῶν Ἐρίφων χειμῶνα
φέρει ἡλίου Τοξότην διανύοντος, ἡ δὲ Αἰξ τὴν ἑψαν
10 ποιεῖται δύσιν ἡλίου ὄντος ἐν Αἰγοκέρωτι περὶ τὰς
χειμερινὰς τροπάς.

159. — κεδαιομένους: σκορπιζομένους. εί Par δὲ διὰ τοῦ ρ γράφοιτο, φθειρομένους. ὅθεν τὸ ἀδιάφθαρτον ἀκέραιον καλοῦσι, διὰ στέρησιν τοῦ κεραίω.

160. — Διδύμων ἐπὶ λαιά: ὁ γὰρ Ἡνίο-

 $MD\Delta VUA$

1 post διὸ add. καὶ S | Αἰγίοχος M: Αἰγιοῦχος S αἴγιος Δ VU αἴγειος A ἀείσιος D ut vid. | κικλήσκεται ἀνθρώποισι $MD\Delta A$: κικλ- τοῖς ἀνθρώποις VU καλεῖται (ἀνθρ- om.) S Musaei fragmentum agnovit C. Robert, Erat. Catast. p. 240 2 δὲ καλοῦσι codd.: καλέσαι (δὲ om.) S | καὶ ᾿Αμάλθειαν om. S 2-3 καὶ (om. S) Ἦμαλθείας . . . Αἰγὸς MS: om. $D\Delta VUA$ | cf. infra p. 161, ll. 18-20.

4-11 MD ΔV U Α lemma Μ: πορφυρούση codd. 4-5 μελαινομένη om. V U 6 σύστασιν Μ: στάσιν codd. | κεδαιομένους codd.: δαιομένους Μ 7 φθειρομένους etiam glossematis loco in M supra κεδαιομένους (v. 159) 7-8 γράφεται . . . . κεραιζομένους MD Δ Α: om. V U bis praebet M, et in scholiis et in poematis margine, S autem supra v. 159 γρ. καὶ ραιομένους 7 κεραιομένους scripsi: καὶ κεραιομένους Bekker καὶ ραιομένους Μ (bis) S καὶ φθειρομένους Δ δὲ καὶ φθειρομένους DA 8 δύσις DΔ Α: αὖσις Μ ξλλαμψις V U 9 φέρει ΜV U Α: λέγει φέρειν DΔ 9-10 ἡ δὲ Αἰξ . . . ὄντος om. V 9 δὲ ΜU Α: γὰρ DΔ 10 ἡλίου MD Δ U: ἡλίω Α | Αἰγοκέρω ΜD Α: Αἰγοκέρω Δ V U.

12-14 Par. suppl. gr. 607a (84°, 10-14) 12 κεδαιομένους Maass: καὶ δεομένους Par 14 litterae punctis signatae vix leguntur 13-14 ἀδιάφθαρτον restitui e codicis vestigiis: ἀδιάρρηκτον Maass parum apte 14 ἀκέραιον . . . κεραίω Par: ἀκέρατον et κέρατος non recte legit Maass.

15-p. 160,5 M D Δ V Ŭ A lemma M Δ A : Διδύμων D αὐτὸν μέν μιν $\hat{\mathbf{V}}$ Ü

χος βορειότερός ἐστι τῶν Διδύμων, ὥστε ἀνατελλόντων τῶν Διδύμων κατὰ πόδας τὰ εὐώνυμα μέρη αὐτῶν ὁρίζεσθαι πρὸς βορρᾶν, καὶ διὰ τοῦτο ⟨λέγει⟩ τὸν Ἡνίοχον κατὰ κεφαλὴν ἀνατέλλοντα παρακεῖσθαι τοῖς εὐωνύμοις μέρεσι τῶν Διδύμων.

 $MD\Delta VUA$

161. — κεκλιμένον δήεις: σφόδρα ἀκριβῶς ὁ "Αρατος προσέχων τῷ ζωδίω κατὰ θέσιν φησὶ τὸ κεκλιμένον οὐ γάρ ἐστιν ἔξορθος, ἀλλ' ώσπερ ἐπινεύων καὶ πρὸς τὸ ἐλαύνειν ἐπειγόμενος.

MDAVUAS

Έλίκης δέ οἱ ἄκρα κάρηνα: πληθυν- 10 τικῷ ἐχρήσατο ἀντὶ ἑνικοῦ ἀντὶ τοῦ ἡ κεφαλὴ αὐ- τοῦ (κατὰ διάμετρον, σημαίνει, κειμένη) ἀντία δινεύει.

MDAVUA

ίερὰ δὲ (163) ὅτι τὸν Δία ἐθήλασεν,

ή ὅτι πλουτοδότειρά ἐστι, καθὸ λέγουσιν 'Αμαλ- 15
 θείας κέρας. 'Αμάλθεια γὰρ αὕτη καλεῖται.

Με άλλως: ή τοῦ Ἡνιόχου κεφαλή ἐξ ἐναντίας τῶν

17-p. 161,3 MS $(34^v, 11-12)$ άλλως M:non in S 17 in initio add. λέγει δὲ ὅτι S | ἐξ ἐναντίας Maass: ἐξεναντίας MS | τῶν γενύων M: τῆς γένυος S fortasse recte

¹ τῶν om. A 1–2 ἀνατελόντων A 2 εὐώνυμα codd.: εὐωδη M primo 2–3 αὐτῶν ὁρίζεσθαι $MD\Delta$: ὁρίζεσθαι αὐτὸν (τὸν "Αρατον scilicet; fortasse recte) VU ὁρ– αὐτῶν A 3 βορρᾶν M: βορρὰν DA βορὰν Δ βορᾶν VU | λέγει addidi 4 κατὰ κεφαλὴν DA: κατακεφαλὴν M κατὰ κεφαλῆς Δ κατὰ κεφαλὰς VU | παρακεῖσθαι codd.: περικ– D.

⁶⁻⁹ $\mathbf{MD}\Delta\dot{\mathbf{V}}\mathbf{U}\mathbf{A}$ lemma $\mathbf{MVU}$: κεκλιμένον $\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$ **6-7** ἀκριβῶς ὁ "Aρ- $\mathbf{MVU}$: ὁ "Aρ- $\mathbf{\&}$ κριβῶς $\mathbf{A}$ οἰκείω ὁ "Aρ- $\mathbf{D}\Delta$ **7** προσέχων $\mathbf{M}$: ο $\mathbf{m}$. $\mathbf{codd}$. | ζωδίωι $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{VU}$ ut vid.: ζωδΐακῶ $\mathbf{A}$ 8 ἔξορθος $\mathbf{M}\Delta\mathbf{VU}$: ἔξαρθρος $\mathbf{D}$ ἐξόρθιος $\mathbf{A}$.

^{10–13} MD ΔV UAS $(34^{\circ},9-10)$ lemma M: ἐλίκης δέ οἱ ἄκρα S ἐλίκης δέ οἱ DΔV U (?) A 10-11 πληθυντικῶ MD V UA: -κῶς Δ -κοῖς S 11 ἐχρήσαντο Δ | ἐνικοῦ MDΔS: τοῦ ἐν- V UA 11-13 ἀντὶ ... δινεύει codd.: ἀντὶ κεφαλὴ ἀντιδινεύει S 12 κατὰ ... κειμένηι (sic; tacite corr. Maass, qui σημαίνει om.) M: non in DΔV UA parentheseos signa posui 12-13 ἀντία δινεύει MDΔA: διν- ἀντία V U.

¹⁴ MD ΔVUA ἱερὰ M: ἱερὸν D Δ A ἱερὴ VU fortasse recte.
15-16 M haec et sequentia (ll. 17 sqq.) praebet M in infima pagina (6^r) signo non alphabetico notata post schol. ad v. 167.
17-p. 161,3 MS (34^v, 11-12) ἄλλως M: non in S 17 in initio

γενύων τῆς Ἑλίκης κεῖται. εὐθεῖα γὰρ γραμμὴ ἐξηνέχθη ἀπὸ τῆς ἄκρας κεφαλῆς τοῦ Ἡνιόχου κατὰ τὰ τῆς Ἑλίκης γένεια, καὶ οὕτως ἐξ ἐναντίας κεῖται.

άλλως: ἡ τοῦ Ἡνιόχου κεφαλὴ ὡς ἐπὶ ἀνατο- 8

δ λὴν νεύει, ἡ δὲ τῆς Ἑλίκης ἐπὶ δύσιν, ὅθεν εἶπε ἀντι α δινε ὑει. τὸ δὲ κάρηνα (161) ἐπ' ἀμφοτέροις δύναται λαμβάνεσθαι. Ἡνίοχος κατὰ τὰ λαιὰ αἰγίζων εἴρηται. καὶ "Ομηρος (Β 148). ,λάβρος ἐπαιγίζων". κατὰ δὲ τὸν καρπὸν τῆς χειρὸς ἔχει ἀστέρας

10 Ἐρίφους καλουμένους δοκοῦσι δὲ ἑώαν δύσιν ποιούμενοι σημαίνειν χειμῶνα, ἡλίου ἐν Τοξότη ὄντος. Καλλίμαχος (Ερίgr. 18, 5-6). ,,φεῦγε θαλάσση / συμμίσγειν Ἐρίφων, ναυτίλε, δυομένων".

οἱ δὲ μυθολόγοι τὸν Ἡνίοχον λέγουσιν εἶναι εἴδω- ΜΠΔΥUAS
15 λον ἢ Βελλεροφόντου, ἢ Τροχίλου τοῦ Καλλιθυίας
παιδός, τῆς πρώτης ἐν Ἄργει γενομένης ἱερείας, ἄρμα
πρώτου ζεύξαντος οἱ δὲ Μυρτίλου, οἱ δὲ Κίλλαντος
τοῦ Πέλοπος ἡνιόχου εἶπον, ἄλλοι δὲ Οἰνομάου, τὴν
δὲ Αἶγα Νίκανδρος (fr. 114 Schn.) ᾿Αμάλθειαν καὶ

20 Διὸς τροφόν.

φαίη δ' ἄν τις ἀτεχνῶς εἴδωλα τούς περὶ θεῶν ταῦτα MDΔVUA ληροῦντας.

²⁻³ ἀπὸ . . . κεῖται om. S.

⁴⁻¹³ S $(34^v, 12-20)$ 8 apparet in eo Arati textu, quem legebat scholiastes, versum 160 ita se habuisse: αὐτὸν μέν μιν ἄπαντα μέγ' αἰγίζοντ' ἐπὶ λαιά | λάβρος Hom.: λαῦρος S 12 θαλάσση Call. (Anth. Pal. 7,272, Plan.): θαλάσσης S 12-13 συμμίσγειν Call.: συμίσγ' S 13 Έριφων Call.: ἔριφοι S | ναυτίλε Call.: ναυ τίλε S | δυομένων Anth. Pal. (corr.) Plan.: δυομένω S δυσμενέων Anth. Pal. primo, vide Pfeiffer t. 2 p. 85.

^{14–20} MDΔVUAS (34° , 20-23) 14 οἱ μυθολόγοι δὲ VU ut vid. | post μυθολόγοι om. τὸν Ἡνίοχον S 15 ἢ om. S | Βελλεροφόντου DUS: βελε- ΜΔVA 15–17 ἢ Τροχίλου . . . ζεύξαντος om. S 15 Καλλιθυίας DΔA: -θύας MV $^{\rm pc}$ ut vid. U ut vid. -θίας V $^{\rm ac}$ ut vid. 17 οἱ μὲν Μυρτ- A | Κίλλοντος V ut vid. U ut vid. 18 εἶπον . . . Οἰνομάου om. S 19 ἀμαλθίαν S cf. supra p. 159, ll. 2-3.

²¹⁻²² MD ΔV UA 21 φαίη codd.: φαίην M | ἀτεχνῶς codd.: ἀτέχνως M | εἴδωλα M: -λον codd.

ώ λενίη δὲ λέγεται διὰ τὸ (εἶναι) ἐπὶ τῆς ώλένης MDVUAS τοῦ Ἡνιόχου. ἤ, ὡς ἄλλοι, ᾿Ωλένου θυγάτηρ, η έξ 'Ωλένου πόλεως.

167. — περὶ τοῦ Ταύρου, πὰρ ποσὶ MDAVUAS δ' 'Η νιόγου: πάλιν έγνωσμένως ἀπὸ τῶν παρακολουθούντων είς τὸν ζωδιακὸν κατέρχεται.

> καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ Ἡνιόγου ἐπὶ τὸν ὑποκείμενον Ταῦρον έχώρησεν, ός έστιν έν άρχη τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου.

> > 10

κεραόν δὲ διὰ τὴν τῶν κεράτων θέσιν, τὸ δὲ MDAVUAS πεπτηότα διὰ τὸ ποιὸν κατάστημα.

ώσπερ γαρ όκλασας έστίν, ημίτομος δέ, καὶ τούς $MD\Delta VUA$ όπισθίους ούκ έχων πόδας.

τοῦτον οὖν οῗ μὲν τὸν τὴν Εὐρώπην διαγαγόντα ἐκ $MD\Delta VUA$ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ πελάγους κατηστερίσθαι φασίν, οἱ δὲ τοῦτον οὖ Πασιφάη ἠράσθη, οἱ δὲ τὸν ἐκ 15

¹⁻² MDVUAS $(34^{v}, 23-24)$ hoc scholium sic in S: $\tau i \nu \dot{\epsilon} \varsigma$ δὲ 'Ωλένου θυγατέρα. ἡ διὰ τὸ είναι ἐπὶ τῆς ώλένης τοῦ Ἡνιόχου Ι scholium om. $D\Delta$, sed praebet D in textus margine $(f. 6^r)$ 1 $\delta \dot{\epsilon}$ om. D | είναι hic restitui e S: post Ήνιόχου Maass om. MDVU Α 2 ώς DVUA: om. Μ | θυγάτηρ MDA: θυγατέρα VU ut vid.

³ S (34^v, 24) 'Ωλένου correxi: ώλένης S cf. Strab. 8,7,5. **4-6 ΜDΔÝUAS** (34^v, 25) praebet tantum S πάλιν ἀκολούθως έως τοῦ ζωδιακοῦ κατέρχεται | titulus et in mg. et post lemma in M, in mg. ad v. 168 in S om. DAVUA.

⁷⁻⁸ S (34°, 25-27) 8 ος scripsi: ο S.
9-10 MD ΔVUAS (34°, 27-28) 9 κεραὸν codd.: τὸ δὲ κεραὸν S fortasse recte | τῶν κερ- θέσιν MD ΔVA U mutil.: θέσ- τῶν κερ- S de τῶν κεράτων tollendo cogitavi, ut κατὰ τὴν θέσιν idem valeret ac καθ'όσον Ταῦρος ὑποτίθεται είναι | cf. infra p. 174, l. 16.

¹¹⁻¹² ΜΒ ΔΥ UΑ 11 ὀκλάσας ΒΔ: ὁκλ- Μ UΑ ὁκάσας V 12 post ὀπισθίους add. ὁκλάσας M, postea del. | οὐκ $MD\Delta A$: μὴ VU.

¹³-p.163,2 MD ΔV UA 13 τοῦτον MDA : τούτων Δ τοῦτο (οὖν om.) V U mutil. | διαγαγόντα M : διάγοντα V διαπορθμεύσαντα $\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$ U mutil. 14 πελάγους $\mathbf{M}\mathbf{V}\mathbf{U}$: τοῦ π $-\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$ | κατηστερίσθαι om. DΔ 15 φησιν VU | τοῦτο VU 15-p.163,5 nonnulla videtur omisisse codex U mutilus, nam in ea lacuna quae est inter πασιφ et ὑποπεσόντα vix trium vel quattuor vocum spatium est

Κρήτης εἰς Μαραθῶνα παραγενόμενον, ὃν Θησεὺς κατηγωνίσατο.

τό δὲ μαίε σθαι ἐπισκοπεῖν, ἐπιζητεῖν, κατο- MDΔVUAS πτεύειν. ὁ δὲ νοῦς παρὰ δὲ τοῖς ποσὶ τοῦ Ἡνιόχου ὑπο5 πεσόντα ζήτει τὸν Ταῦρον.

τὸ δὲ ἐο ι κ ό τ α, ὅμοια. οἱ γὰρ ἀστέρες αὐτοῦ ΜDΔVUA βούκρανον ἀληθῶς διαγράφουσι, καὶ διὰ τοῦτό εἰσι γνώριμοι, οὐδὲν τῶν γειτνιώντων πρὸς κατανόησιν δεόμενοι, ὡς ὁ Κριὸς ἀμυδρὸς ὢν ὑπ' ἄλλων εὑρίσκεται.

169. — τοίη οί: θαυμαστικῶς τὸ τοίη ἀντὶ ΜΟΔΥΝΑ τοῦ τοια ὑτη. σφόδρα γὰρ ἔκλαμπρος ἡ κεφαλὴ ὑποφαίνεται, καὶ ἔκκριτός ἐστι, καὶ οὐκ ἄν τις ἐξ ἄλλου τεκμηρίου ἔτι σκέψαιτο τὴν τοῦ Ταύρου κεφαλήν, ἀλλ' ἐκ τῶν τὸ πρόσωπον ἀποτελούντων ἀστέρων.

15 171. — ἀστέρες ἀμφοτέρωθεν: ἐκ τὧν ΜΠΔΥΝΑ

1 μαραθιῶ D.

^{3–5} MD ΔV UAS (34 ^{v} , 29–30) 3–4 τὸ δὲ . . . κατοπτεύειν codd. (U mutil.): μαίεσθαι ἐπιζητεῖν, καὶ κατοπτεύειν καὶ περισκοπεῖν S | κατοπτεύειν M (cf. S): om. DΔVA U mutil. 4 παρὰ codd.: περὶ D | ποσὶ τοῦ DΔVAS: ποσὶν (τοῦ om.) M U mutil. | ὑποπεσόντα MVUS: ὑποπεπτωκότα DΔA.

^{6–9} MDΔVUA 6 ὅμοια MDΔA: σήματα VU | αὐτοῦ M DΔ: αὐτὸν VU αὐτῶν A $ut\ vid$. **7** διαγράφουσι DΔA: γράφουσι MVU 8 οὐδὲν MDΔ: οὐδενὸς VÜA | γειτνιώντων M: γειτνιόντων DΔ γειτνιώτων A γειτόνων VU **9** δεόμενοι M^{pc} DΔA: δεχόμενοι M^{ac} δεόμενος VU $ut\ vid$.

^{10–14} MD ΔV U A lemma MslD: τοῖον οἱ M τοἱη οἱ κεφαλὴ Δ τοἱη κεφαλὴ διακέκριται V τοἱη κεφαλὴ A lacuna U 10 τὸ τοἱη codd.: τὸ οἵη Δ 10–12 ἀντὶ . . . ὑποφαίνεται codd.: ἀντὶ τοῦ τοιαὑτη κεφαλὴ ἔκλαμπρος ὑποφαίνεται A 11 ἔκλαμπρος MD Δ A: ὑπέρλαμπρος VU 14 τῶν codd.: $\bar{\epsilon}$ Δ .

¹⁵⁻p. 164, $\dot{\mathbf{4}}$ M D $\dot{\mathbf{\Delta}}$ V (infra post p. 166, l. 5) UA in S (34°, 31) haec tantum leguntur: ὑιάδας δὲ εἶπε διότι δυόμεναι, αἴτιαι ὑετοῦ γίνονται | cf. S infra ad 172, scholia Homerica infra Append. p. 553, Etym. Magn. 774, 1 ''παρὰ τὸ ὕειν, ὑετοῦ γὰρ παρασκευαστικαί εἰσι δύνουσαι (sic etiam Etym. Gen.) ἢ παρὰ τὸ τῷ υ στοιχείῳ ἀπεικάζεσθαι'' | lemma MD Δ : ἀστέρες A 'Υάδες VU 15 ἐκ codd.: οὐκ ἐκ A | τῶν om. M

δύο γραμμῶν τοῦ Υ στοιχείου αἱ γὰρ Υάδες τοῦτο τὸ στοιχεῖον ἀπομιμούμεναι τὸ ταύρειον ἀποτελοῦσι πρόσωπον, ἔνθεν καί τινες Υάδας αὐτὰς εἶπον. οἱ δὲ ὅτι δυόμεναι αἴτιαι ὑετοῦ γίνονται.

οὖτος ἐστὶν ἐν τῆ τάξει τέταρτος. ὁ δ' ἀρκτικὸς 5 κύκλος αὐτοῦ ἐπιλαμβάνει ἀπὸ ποδῶν ἔως στήθους αὐτοῦ τοῦ ἀρκτικοῦ καὶ θερινοῦ τροπικοῦ. ἦν δὲ ὡς Εὐριπίδης φησίν, Αἰθιόπων βασιλεύς. 'Ανδρομέδου δὲ πατήρ. τὴν δὲ ἑαυτοῦ θυγατέρα τῶ κήτεϊ δοκεῖ προθεῖναι. δι' ἢν Περσεὺς ὁ Διὸς γεγονώς. ἔχει δὲ ἀ- 10 στέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς β΄. ἐπὶ δὲ τῆς δεξιᾶς χειρός, λαμπρὸν α΄. ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὤμων, α΄. ἐπὶ τοῦ γόνατος βγ΄ λοξαί. ἐπὶ τῆς δεξιᾶς λαγόνος ζ΄. ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος β΄.

οὖτος δὲ ὁ Ταῦρος λέγεται λέγεται ἐν ἄστροις τε- 15 θῆναι διὰ τὸ Εὐρώπην ἀγαγεῖν ἀπὸ Φοινίκης εἰς Κρήτην ἀσφαλῶς διὰ τοῦ πελάγους. ὡς Εὐριπίδης. χάριν δὲ τούτου ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις ἐστὶν ὑπὸ Διὸς τιμηθείς. ἔτεροι δέ φασὶ βοῦν ἐμιμήσαντο ἐν τοῖς ἄστροις. τοῦ δὲ Ταύρου τὸ μὲν μέτωπον αὶ 'Υάδες καλοῦνται. 20 ἔχει ἀστέρας ὁ Ταῦρος ἐπὶ μὲν τῶν κεράτων ἑκατέρων α΄. ἐπὶ δὲ τοῦ μετώπου β΄. ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὀφθαλμῶν, α΄. ἐπὶ τοῦ μυκτῆρος α΄. οὖτοι 'Υάδες λέγονται. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐμπροσθίου γόνατος, α΄. ἐπὶ τοῦ τραχήλου β΄. ἐπὶ τῆς ράχεως γ΄. ἐπὶ τῆς χηλῆς α΄. ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ 25 γόνατος, α΄. ἐπὶ τὴν κοιλίαν β΄. ἐπὶ τοῦ στήθους α΄. τοὺς πάντας ιη΄.

^{5–14} S $(34^v, 32-40)$ Cephei fabula (Catast. 15) quae non recte in codice nostro Tauri fabulam antecedit, falso lemmate ταῦρον (v. 167) praefixo.

¹⁵⁻²⁷S (34°,40-51) Tauri fabula (Catast. 14) 15 λέγεται bis S.

172. — καὶ λίην κείνων: οὐκ ἀνώνυμοι, ΜΟΔΥUAS

φησίν, αἱ Ὑάδες αἱ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Ταύρου.

Θαλης μεν οὖν (11 (1) Β 2 Diels) δύο αὐτὰς εἶπεν ΜΟΔΥUAS είναι, την μεν βόρειον, την δε νότιον, Ευριπίδης δε έν 5 τῷ Φαέθοντι (fr. 780 Nauck) τρεῖς, 'Αχαιός δε (fr. 46 Nauck) τέσσαρας,

Mουσαΐος ε' (2 (67) B 18 Diels),

Ίππίας δὲ καὶ Φερεκύδης (F. Gr. Hist. 6 F 9 et MDAVUAS 3 F 90) έπτά. ή δέ προσωνυμία ότι τον Διόνυσον άνε-10 θρέψαντο, "Υης δὲ ὁ Διόνυσος. Εὐφορίων (14 Powell)·
,,"Υη ταυροκέρωτι Διωνύσω κοτέσσασα". οἱ μὲν οὖν δύο λέγοντες ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Ταύρου φασίν, οί δὲ τρεῖς προσλαμβάνουσι καὶ τὸν ἐπὶ τῷ γελυνίω.

¹⁻² MDΔVUAS $(34^v, 52-53)$ lemma AS: καὶ λίην κείνων ούνομ' (sic) εξρεται $\mathbf{M}$ και λίην $\mathbf{D}\Delta$ οὐδέ τοι αὕτως ἀνήκουστοι VÚ 1-2 οὐκ ἀνώνυμοι ... τοῦ Ταύρου S (cf. Arat.): ούκ άνωνύμως φησί (om V) φέρονται (φαίνονται M) αί Υάδες ἐπὶ τῷ μετώπω τοῦ Ταύρου codd.

^{3–6} MDΔVUAS (34°, 53–54) **3** αὐτὰς MDΔAS: ταύτας VU 3-4 εἶπεν εἶναι $MD\Delta A$: εἶπε VU εἶναι φησί S 4 βόρειον codd.: βορειοτάτην S | δὲ post Εὐρ-om. A 5 ἀγαιοὶ S.

⁷ M animadvertendum est et Hyadum numerum hic tantum littera simplici notari, et post auctoris nomen particulam dé deesse; haec duo verba in archetypum simul illata esse censeo cum Pseudo-Hesiodeis versibus quos infra praebent MDAA (p. 166, ll. 6-10); ,,Hesiodus" enim quinque Hyades numerat, et iidem versus in Tzetzianis scholiis ad Hes. Op. 382 laudantur ad eam fabulam illustrandam quam Musaeus de Hyadibus

fertur narravisse (vide Append. p. 548). 8-p. 166,5 MD ΔV UAS (34°, 54-35°, 3) 9 post προσωνυμία add. ἐστὶν ${f A}$ | ὅτι codd. : ὅτε ${f D}$ 9–10 τὸν ${f \Delta}$ – ἀνεθρέψαντο codd. : άναθρέψαντες τὸν Δ-S 10 ὕης A | Εὐφορίων MDΔS: καὶ Εὐφ-VU ut vid. Eů ϕ - δ è A 11 "Y η edd.: " η D Δ V U A " η ς δ S o η Mταυροκέρωτι codd.: -κέρητι $\mathbf{M} \mid \Delta$ ιωνύσω edd.: Δ ιον-codd.διονύσω κοτέσσασα (-ίσασα V U evan.) codd.: διονυσοκοτεύσας S 11–12 οἱ μὲν . . . φασίν codd. : οἱ μὲν οὖν δύο λέγονται ὀφθαλμοὶ τοῦ Ταύρου S 12 τῶν ὀφθαλμῶν $MD\Delta UA$: τὸν ὀφθαλμὸν V 13 οἱ δὲ . . . χελυνίω $om.~S\mid$ προσλαμβάνουσι codd.: προλ- $A\mid$ τὸν $om.~V\mid$ χελυνίω scripsi (cf.~Hipp.~3,2,8):χελύνω Maass post Thiele χελίωι MDΔVUA

Εὐριπίδης μὲν οὖν Ἐρεγθεῖ (fr. 357 Nauck) τὰς Έρεγθέως θυγατέρας Υάδας φησί γενέσθαι τρεῖς ούσας, ὁ δὲ Μυρτίλος (F. Gr. Hist. 477 F 15) τὰς Κάδμου θυγατέρας, κληθηναι δὲ ούτως δι' ην προείπομεν αἰτίαν.

 $MD\Delta A$

'Ησίοδος γάρ φησι περὶ αὐτῶν (fr. 291 Merkelbach-West): ,,νύμφαι Χαρίτεσσιν όμοῖαι, / Φαισύλη ἡδὲ Κορωνίς εὐστέφανός τε Κλέεια, / Φαιώ θ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος, / αζ 'Υάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων".

10

αί μέντοι Πλειάδες παρά τὸ διχότομον αὐτοῦ εἰσιν, ώς ἐπὶ τὴν ἰξύν ἀνακλώμεναι, καὶ σχῆμα κατά τινας ούρᾶς ἀποτελοῦσιν, ώς καὶ ὁ Νίκανδρός φησι πλαγιασθείς (Ther. 122-123)· ,, Πληιάδων φάσιας δεδοκημένος, αί θ' ύπὸ Ταύρου / όλκαίην ψαίρουσαι ὀλίζωνες 15 φορέονται". οὐκ ἔστι δὲ οὐρὰ τοῦ Ταύρου. πόθεν γάρ, όπότε μηδε όπίσθια έγων δείκνυται;

¹ μέν . . . τὰς om. S (qui praebet tantum δὲ) | οὖν om. D | Ἐρεχθεῖ $\mathbf{MVU}$: ἐν Ἐρ $-\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$ 2 Ἐρεχθέως codd. : τοῦ εὐρυσθέως $\mathbf{S}$ | φησὶ γενέσθαι codd.: φασὶν είναι S 3 δ δὲ Μυρτίλος codd.: Μυρτ- δὲ S3-4 τὰς Κάδμου θυγατέρας ΜΔ: Κάδμου θυγατέρα D τοῦ Κάδμου θυγατέρα VUS τοῦ K-θυγατέρας A **4**- $\mathbf{5}$ κληθήναι . . . αἰτίαν om. $\mathbf{S}$ 4 κληθήναι δὲ ούτως (sic) $\mathbf{M}\mathbf{VUA}$: om. $\mathbf{D}\dot{\Delta}$ 4–5 προείπομεν

MA: εἶπεν D προεῖπον Δ εἴπομεν VU S transit V ad p. 163, l.15. 6-10 MDΔA lemma non in MA: ἄλλως DΔ 6 ἡσίοδος ΔA : ἡισίοδος M ήδίοδος D | γὰρ M (quae conjunctio ad Musaei mentionem supra factam spectare videtur, vide adnot. ad p. 165, l. 7): $om.\ \mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$ 7 φαισύλη $\mathbf{M}\mathbf{A}$: φαισύλης $\Delta\ om.\ \mathbf{D}\ |\ \mathring{\eta}\delta\grave{\mathbf{b}}\ \mathbf{M}\mathbf{D}\Delta$: έχ δὲ A 8 καὶ εὐδώρη $D\Delta A$: ἰδ' εὐδ- M | eosdem versus laudat Tzetzes ad Hes. Op. 382 et Chil. XII 168 sqq., vide infra Append. p. 548 10 post ἀνθρώπων scholii finem ut ceteri codices faciebat M primo; latet enim sub primis sequentis scholii litteris (al) conclusionis signum:-

¹¹⁻¹⁷ M hoc scholium addidit M in mg. inter. post paginam totam scriptam, nescio an novo fonte usus; vide infra ad 254 et Append. p. 547sqq. 12 ανακλώμεναι M: ανακεκλιμέναι Maass 13-14 post πλαγιασθείς (id est errans) distinxi: post φησι M πλαγιασθείς iniuria del. Maass 15 αί θ' Nicandri codd. et M infra ad 254: αι δ' Μ | δλίζωνες Nicandri codd.: δλίζονες Μ | ούκ ἔστι δὲ οὐρὰ Maass: |||| "κι δὲ οὐρᾶ Μ ut vid.

η ὅτι παραπλησίως τῷ Υ΄ στοιχείω κεῖνται, η ὅτι s δύνουσαι ποιοῦσιν ὑετόν, η κατ' ἔλλειψιν τοῦ ϑ ϑ υά-δας.

174. — λαιοῦ δὲ κεράατος ἄκρον: πα- MDΔVUAS 5 ρὰ δὲ τὸ ἄκρον τοῦ ἀριστεροῦ κέρατος τοῦ Ταύρου, καὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα τοῦ Ἡνιόχου εἶς ἀστὴρ ἐπέ-χει. συνεληλάμενοι δὲ τῷ τόνῳ ὡς οὐτά-μενοι. ὑφαιρεθέντος γὰρ τοῦ σ ἀναβιβάζεται ὁ τόνος. ὁ δὲ νοῦς συνηρμοσμένοι δὲ φέρονται.

ταύτας δὲ τὰς Ὑάδας Διονύσου τιθήνας φασὶν εἶναι. s ἢ ὅτι ἐν τἢ γενέσει τοῦ Διονύσου ὕσεν ὁ Ζεύς. τὰ δὲ ὀνόματα τούτων εἰσὶ ταῦτα ᾿Αμβρόσια, Φαισύλη, Κλειτή, Εὐδώρα, Βρομεία, Κισσηίς.

177-178. — ἀλλ' αἰεὶ Ταῦρος: ἄπερ κατὰ ΜΑ
15 φυσικὴν αἰτίαν εἴωθε γίνεσθαι, ταῦτα οἱ ποιηταὶ ὡς ἐν
παραδόξω λαμβάνουσι, καὶ ὡς καινότερα αὐτὰ καὶ
ἀδύνατα προφέρονται, ὡς καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ Ταύρου καὶ

¹⁻³ S $(35^r, 3-4)$ cf. supra ad p. 163, l. 15.

⁴⁻⁹ MDΔVUAS $(35^r,4-5)$ lemma M: λαιοῦ δὲ κεράατος (κέρατος VU) $\Delta VUAS$ λαιοῦ δὲ D 4-5 παρὰ δὲ τὸ (τοῦ M) ἄκρον MS: τὸ δὲ ἄκρον $D\Delta A$ περὶ δὲ τὸ ἄστρον VU; legit interpres v. 175 παρακείμενον (sic Aratei codd. in textu: παρακειμένου Hipparchus) 5 τοῦ Ταύρου om. M 7-9 συνεληλάμενοι ... φέρονται: in $D\Delta A$ συνεληλάμενοι (-μένοι D) δὲ ἀντὶ (om. A) τοῦ (om. A). συνηρμοσμένοι φέρονται. ἀναβιβάζεται (-ζει A) δὲ ὁ τόνος ἀφαιρεθέντος τοῦ σ ὡς οὐτάμενοι 7 συνεληλαμένοι $V \mid$ δὲ om. U 7-9 ὡς ... φέρονται om. S 7-8 οὐτάμενοι M: οὐ τεταμένοι U οὐ τεταμένω V 8 ὑφαιρ- M: συναιρ- VU.

^{10–13} $S(35^7,5-7)$ cf. scholia Homerica infra Append. p. 553 11 ή ότι...: cf. Etym. Magn. 775,7 ,, ή ότι ύσεν ό θεὸς ἐπὶ τὴν γέννησιν αὐτοῦ" | de Hyadum nominibus vide J. Martin, Hist., Text. pp. 84–89 et R. Keydell ad Nonn. Dion. XXI 64sqq. | Διονύσου correxi: -σίου S 12 Φαισύλη correxi: -σύλα S.

¹⁴⁻p. 168,3 MA (in A post πρότερος δύνει infra p. 169, l. 9)

τοῦ 'Ηνιόχου φησὶν ὁ "Αρατος, ὅτι καὶ τὸ καινότερον ἔχει τι ἄμεινον [ἀνατέλλων ὁ Ταῦρος·] κρείττων γάρ ἐστι καὶ ταχίων εἰς τὸ δύεσθαι.

τριῶν κύκλων τῶν παραλλήλων παραδιδομένων, συμβέβηκε διαιρεῖσθαι τὸ ὅλον σχῆμα εἰς μέρη η΄, ⟨καὶ⟩ 5 τοῦ μὲν θερινοῦ τροπικοῦ ἐν τῷ βορείῳ μέρει τὰ ε΄ μέρη διηνεκῶς εἶναι ὑπὲρ γῆν, τὰ δὲ γ΄ ὑπὸ γῆν, τοῦ δὲ ἰσημερινοῦ, ἴσον ἔχοντος τὸ ὑπὲρ γῆς τῷ ὑπὸ γῆν .... κατὰ δὲ τὴν διαίρεσιν ταύτην ἀνατελλέτωσαν ὁ μὲν Ἡνίοχος ἐπὶ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ, ὁ δὲ Ταῦρος 10 ἐπὶ τοῦ ἰσημερινοῦ. περιενεχθέντος οὖν τοῦ οὐρανοῦ, ὁ μὲν Ταῦρος λήψεται ἐκ τοῦ ὑπὸ γῆν τμῆμα α΄ (λοιπόν, ἐκ τῶν η΄, τὰ γ΄), ὁ δὲ Ἡνίοχος ἐφάψεται τοῦ ὁρίζοντος, ὥστε τὰ λοιπὰ ἔχειν ὑπὸ γῆς γ΄. περιενεχθέντος οὖν πάλιν τοῦ οὐρανοῦ [τὰ λείποντα εἰς η΄ τμή- 15 ματα, τὰ γ΄] συμβήσεται τὸν Ἡνίοχον καὶ τὸν Ταῦρον ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀνατεῖλαι.

 $MD\Delta VUA$

άλλ' αἰεὶ Ταῦρος: τάχιον δύνει ὁ Ταῦρος ἐπεὶ νοτιώτερός ἐστι τοῦ Ἡνιόχου, τὰ δὲ νότια πλέον ὑπὸ γῆν μέρος ἔχει καὶ ὅλως τὰ ἐπὶ διαφόρων παραλ- 20 λήλων κύκλων ἄστρα, τὰς ἀνατολὰς ἄμα ποιησάμενα, οὐχ ἄμα δύσεται. τὸ γὰρ βορειότερον, κατὰ μείζονος

^{1–2} ὅτι καὶ κ.τ.λ. sic mutat A: ὅτι καὶ τὸ καινότερον ἀνατέλλων ἔχει τι ἄμεινον ὁ Ταῦρος, ὡς (decem fere litterae evan.) ἐστί; Est autem a codice A derivatus (unde Ald.) ,,φησὶν ὅτι ὁ Ταῦρος τοῦτο καινότερον καὶ ἄμεινον ἔχει συνανατέλλων γὰρ τῷ 'Ηνιόχῳ πρότερον αὐτοῦ δύνει 2 ἀνατ– ὁ T– seclusi: ἀνατέλλων iam seclusit Maass.

⁴⁻¹⁷ M qui hoc scholium cum praecedenti continuat 4 τῶν παραλλήλων fortasse delendum 5 καὶ add. Maass 7 μέρη Maass: μέρει M 8 ἔχοντος del. Maass: lacunam post γῆν statuere malui 12 τμῆμα α' scripsi: τμήματος M 12-13 λοιπόν M: malim λοιπά 14 ιστε Maass: ὡς M 15-16 τὰ λείποντα . . . . τὰ γ' seclusi, cf. ll. 12-13.

¹⁸⁻p. 169,6 MD- Δ VUA lemma D Δ VUA: ἄλλως M in mg. 18 δύνει codd.: δύεται Δ 20-21 διαφόρων παραλλήλων MD Δ A: διαφ- καὶ παρ- VU 22 δύσεται MVU: δύεται D Δ A | γὰρ codd.: δὲ V

κύκλου φερόμενον, ύστερεῖ τῷ χρόνῳ τῆς δύσεως, τὸ δὲ νοτιώτερον ⟨τάχιον⟩ κατανεχθήσεται ὡς ἀν᾽ ἐλάσσονα κύκλον φερόμενον. ἀκουστέον δὲ συνανατέλλειν τῷ Ταύρῳ τὸν Ἡνίοχον οὐχ ὅλον ὅλῳ (τοῦτο γὰρ ψεῦδος), ἀλλ᾽ ὅσα τῶν μερῶν συνανατέλλει, ταῦτα οὐ συγκαταδύεται διὰ τὴν ἔγκλισιν τοῦ κόσμου.

(ὁμηλυσίη περ ἀνελθών): ὡσεὶ εἶπεν ΜΟΔΥΠΑ καίπερ ὁμοῦ ἀνελθών. λέγει δὲ ὅτι ὁ Ταῦρος, σὑν τῷ 'Ηνιόχῳ ὁμοῦ ἀνελθών, πρότερος δύνει.
10 τὸ δὲ ὁμηλυσίη ἀντὶ τοῦ ἄμα καὶ κατὰ τὸ αὐτό. τὸ δὲ αἴτιον ὅτι τὰ βόρεια ἢ ὅλως οὐ δύεται, ἢ κατά τι δύεται, ἢ βραδέως δύεται οἶον "Αρκτοι ὅλως οὐ δύνουσιν, ὁ Κηφεὺς καταδύεται ὅσον αὐτοῦ ἐστιν ἐκ τοῦ νοτίου οὕτω καὶ ὁ 'Ηνίοχος βραδέως
15 δύνει ὡς πρὸς τὰ ὑποκείμενα αὐτῷ νοτιώτερα ζώδια. οὕτος οὖν ὁ Ταῦρος, νοτιώτερος αὐτοῦ ὡν, πρωὶ Μ μᾶλλον καταφέρεται, ἐκεῖνος δὲ βραδύτερος, ὅσῳ καὶ βορειότερος. ἄμα δὲ ἀνατέλλουσι διὰ τὸ ἐξ ἀνατολῶν

¹ φερόμενον Est unde Ald. edd.: φέρον $MD\Delta A$ φέ. U φέρει V | ύστερεῖ M: ύστερεῖται $D\Delta A$ ύποστερεῖ VU | τῆς δύσεως codd.: τῆ δύσει A 2 τάχιον addidi | ὡς ἀν' scripsi: ὡς ὰν vel ώσὰν $MD\Delta VUA$ 4 ὅλω VU (sic~iam~Vat.~1307 e coniectura): ὅλου M ut~vid. ὅλως $D\Delta A$ | τοῦτο $MV^{pc}U$: τουτί $D\Delta A$ $de~V^{ac}$ non~liquet 5 ὅσα $MD\Delta A$: ὅσον VU | συνανατέλλει codd.: -ειν A 6 συνχ-A | ἔγχλισιν MVU: ἔγχλησιν ΔA ἔχχλησιν D | post χόσμου non~dist.~codd.: scholia~hic~separavit~Bekker, post εἶπεν (l.~7)~Maass.

⁷⁻¹⁵ MD ΔVUA lemma add. Bekker 7 ώσεὶ scripsi: ὡς MVUA ὡς . . . ἀνελθών οπ. DΔ 8 λέγει codd.: λέγεται D 9 ὁμοῦ ἀνελθών Μ: ἀνατείλας (ὁμοῦ οπ.) DΔ συνανατείλας ὁμοῦ VU ἀνατείλας όμοῦ Α | πρότερος ΜΔ: πρότερον DV UA | post δύνει praebet A p. 167, ll. 14sqq. 10 ὁμηλυσίη (sic) codd.: -σία Μ 10-11 κατὰ τὸ αὐτὸ MD Δ : κατ' αὐτὸ VUA 11 post τὸ αὐτὸ add. ἀνατείλας Μ (cf. ad l. 9) | post τὸ αὐτὸ finem huius scholii faciunt D Δ | δὲ οπ. A, ut sit κατ' αὐτὸ τὸ αἴτον | $\tilde{\eta}$ οπ. VU 12 κατά τί (sic) δύεται Μ: καταδύεται VUA 14 ὁ MA: οπ. VU

¹⁶⁻p. 170,8 M qui haec cum praecedentibus continuat 16 πρωΐ scripsi : πρῶτος Μ πρότερος Maass qui tamen μᾶλλον non delet

ὥσπερ ἐπινενευκότα καὶ κεκυρτωμένον ἄνω φέρεσθαι τὸν Ἡνίοχον. ὅτε μέντοι δύεται, καὶ πλείονα χρόνον ἀναλίσκει δυόμενος, ὅτι τῶν ἐπὶ τῆς κινουμένης σφαίρας ἀνατελλόντων ἄμα σημείων ὕστερον δύνει τὰ προσεγγίζοντα τῷ φανερῷ πόλῳ. μείζους γὰρ κατὰ τὴν ὁμοιότητα διανύει περιφερείας διὰ τὸ μετέωρον τοῦ πόλου. λήξας οὖν ἐπὶ τὸν Ταῦρον, ἄνεισι πάλιν ἐπὶ τὰ συνεχῆ καὶ βόρεια.

MDAVUA

179. — ο ὖ δ' ἄ ρ α Κ η φ ῆ ο ς: πάλιν ἕως τοῦ ζωδιακοῦ ἐλθών καὶ διδάξας τὰ περὶ τοῦ Ταύρου ἀνέ- 10 δραμεν ἐπὶ τὰ τοῦ βορείου λειπόμενα, πάλιν δὲ οὐδὲ τὸν Κηφέα ἀφ' ἑαυτοῦ διδάσκει, ἀλλ' ὥσπερ τὰ φθάσαντα διὰ τῶν ἐγνωσμένων, οὕτω καὶ τοῦτον διὰ τῆς ἤδη γνωσθείσης Κυνοσούρας "Αρκτου. τὸ δὲ μ ο γ ε ρ ὸ ν διὰ τὴν συμβᾶσαν συμφορὰν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ χάριν 15 Κασσιεπείας. αὕτη γὰρ ἤρισε ταῖς Νηρητσι περὶ κάλλους, αἱ δὲ ὀργισθεῖσαι κῆτος ἐπαφῆκαν τῆ Αἰθιοπία. ἔχρησε δὲ ὁ θεός, εἰ μὴ ἡ ταύτης θυγάτηρ 'Ανδρομέδα παραδοθῆ τῷ κήτει, μὴ παύσασθαι (τὸ δεινόν). ἡ δὲ ἐξετέθη· παριών δὲ ὁ Περσεὺς ἔσωσε τῆ Γοργόνι τὴν 20 'Ανδρομέδαν. πάντες οὖν κατηστερίσθησαν ἀπλώσαντες τὰς χεῖρας, ὥσπερ ὑπόμνημα τοῦ πάθους φέροντες.

3-4 τῶν ... σημείων scripsi: τοῖς ... σημείοις Μ τῶν .... σημείοις Maass.

^{9–23} Μ D Δ V U A lemma codd.: ἀλλ' ἄρα Κηφῆος D 11 τὰ τοῦ βορείου λειπόμενα M: τὰ λειπ- τοῦ β- codd. | οὐδὲ om. D 12 τὰ Μ D Δ: τὸν V U A 13 τοῦτον codd.: τοῦτο A 14 Κυνοσούρας om. D | τῆς ante Κυν- add. V U A 15 συμβᾶσαν U: -βάσαν codd. 16 νηρητοι codd.: νηριτοι Δ | περὶ κάλλους om. D 18 ἡ om. A 18–19 ἀνδρ- παραδ- τῶ κήτει Μ V U A: παραδ- τῶ κήτει ἡ ἀνδρ- D Δ 19 παύσασθαι codd.: -σεσθαι Maass | τὸ δεινὸν addidi (vide p. 171, l. 5): τὴν συμφορὰν D Δ om. M V U A | ἡ δὲ codd.: ἡ D 20 ἐξετέθη D Δ A: ἐξετάθη M ἐξετέλει V U ut vid. | παριὼν codd.: περτών A | γοργόνι codd.: γοργόνηι M 21–22 πάντες ... ἀπλώσαντες ... φέροντες M D Δ: πάντα ... ἀπλώσαντα ... φέροντα V U A ut vid. 21 κατηστερήθησαν A 22 ὥσπερ om. V.

ή Κασσιέπεια, γυνή οὖσα τοῦ Κηφέως, ήρισε ταῖς Vat. 1087 Νηρητσι περὶ κάλλους. αἱ δὲ ὀργισθεῖσαι κῆτος ἐπαφῆκαν τῆ Αἰθιοπία. ἔχρησεν οὖν ὁ θεός, εἰ μὴ ἡ ταύτης θυγάτηρ 'Ανδρομέδα ἐκδοθῆ τῷ κήτει, μὴ παύσασθαι τὸ δεινόν. ὅθεν καὶ προετέθη μετὰ τῶν οἰκείων κόσμων, προσηλώθη δὲ ἵνα μὴ ἀποδράση. μέλλοντος δὲ ήδη τοῦ κήτους ἐξιέναι καὶ βορὰν ποιεῖσθαι αὐτήν, παριὼν ὁ Περσεὺς τὸ μὲν κῆτος ..... ἀπέκτεινε, τὴν δὲ 'Ανδρομέδαν ἡλευθέρωσε. πάντες γοῦν κατηστερίσθησαν ἀπλώσαντες τὰς χεῖρας, ὥσπερ ὑπόμνημα τοῦ πάθους φέροντες.

'Ι α σ ί δ α ο : 'Ιασίδην τὸν Κηφέα εἶπε διὰ τὸ ΜΠΔΥUA ἔχειν τὸ γένος ἀπὸ (Ἰοῦς τῆς) Ἰνάχου. ἀπὸ μητρὸς δὲ αὐτὸν ἀνόμασεν. οὐ γάρ ἐστι Κηφεὺς Ἰάσου, ἀλλ'

15 Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου. Ἰασίδης οὖν υἱὸς Ἰοῦς. Ἰοῦς γὰρ ἔΕπαφος, οὖ Λιβύη, ῆς Βῆλος, οὖ ᾿Αγήνωρ, οὖ Κηφεὺς.

181. — ἐπεὶ Δ ιὸς ἐγγύθεν ἢσαν: ἐπεὶ ΜΟΔΥΝΑ δοκοῦσιν οἱ βασιλεῖς ἀπὸ Δ ιὸς ἔχειν τὸ γένος. † ἢ αὐ-

1-11 Vat. 1087 (308^r sub Cephei Cassiepiae Andromedae imaginibus) cf. Apollod. 2,43-44 8 post κῆτος quid scriptum sit non dispicio: ἐρρας?

Casanat. 356 (C): αυ vel ἀν Μ ἀντὶ τοῦ DΔ

¹²⁻¹⁶ MD ΔV UA 12 ἰασίδαο. ἰασίδην MDΔ: ἰασίδα δὲ V ἰασίδ δὲ U ἰασίδαο δὲ A 13 Ἰοῦς τῆς addidi: non videt interpres noster Aratum in eis fuisse, qui Io non Inachi filiam sed Iasi putabant (Paus. 2, 16, 1; Apollod. 2, 1, 3; schol. Eur. Or. 932) 14 δὲ οm. A | ἀνόμασεν MDΔ: κατωνόμασαν VUA | Ἰάσου codd.: Ἰνάχου D 15 ἰοῦς codd.: ἐοῦς A | ἰασίδης codd.: ἰασίδαο A | οῦν M: γοῦν DΔ δὲ ὡς V οῦν ὡς A de U non liquet 14-16 de hac genealogia cf. schol. Eur. Or. 932.

¹⁷⁻p. 172,2 MD ΔV UA lemma M: ἐγγύθεν ἤσαν DΔ οὐρανὸν εἰς ὄνομ' ἤλθεν VA U evan. 17 ἐπεὶ MDΔ: ἐπειδὴ VUA 18 ἀπὸ MVUA: ἐκ DΔ 18-p. 172,2 haec qualia sunt in M descripsi, non inepte correxit Byzantinus grammaticus cuius labori debetur codex Estensis (ἢ εἰς τὸν οὐρανὸν ἔφθασεν ὁ Κηφεύς, ἐπειδὴ ἀπόγονος ἢν Διός πρόγονος γὰρ αὐτοῦ ἡ Ἰω); scripserim ego fortasse ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸς γένους. ἀλλ' ἄρα καί (180): ⟨εἰς⟩ τὸν οὐρανὸν ἔφθασεν ὁ Κηφεύς ἐπειδὴ Διὸς ἢν πρὸς γένους. ⟨πρόγονος γὰρ⟩ αὐτοῦ ἐστιν Ἰω΄ 18-p. 172,2 ἢ ... γένους om. VUA 18-p. 172,1 αὐτοῦ Marciani apographa Vat. 1307 et

MD A V U A S

τοῦ πρὸς γένους. ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν οὐρανὸν ἔφθασεν ὁ Κηφεύς. ἐπειδὴ Διὸς ἦν. πρὸς γένους αὐτοῦ ἐστιν Ἰώ.† 184. — ἴ σ η ο ἱ σ τ ά θ μ η: ἴση εὐθεῖα, ἴση διάμετρος ἀπὸ τῆς Ἄρκτου ἕως τῶν ποδῶν ἀμφοτέρων τοῦ Κηφέως.

MDAVUAS

185. — ὅσση ποδὸς εἰς πόδα τείνει: ὅσον ἀπέχουσιν ἑαυτῶν οἱ πόδες, τοσοῦτον ἀπέχει ἡ οὐρὰ τῆς "Αρκτου ἐκατέρου ποδὸς τοῦ Κηφέως.

"Ομηρος (Ο 410): ,,στάθμη (δόρυ) νήτον έξιθύνει".

MDΔVUA

ἄλλως: στάθμη ἐστὶν ἡ εὐθεῖα γραμμή. νε ά- 10 της δὲ οὐρᾶς τῆς Κυνοσούρας "Αρκτου. ἀπὸ ἄκρας τῆς οὐρᾶς εὐθεῖά τις γραμμὴ φέρεται εἰς ἑκάτερον πόδα τοῦ Κηφέως, τοσοῦτον ἀπέχοντα τὸ διάστημα ὅσον καὶ ἀπὸ τοῦ ποδὸς τοῦ Κηφέως ἐπὶ τὸν ἄλλον πόδα, ὡς τὸ μέγεθος εἰναι τρίγωνον ἰσόπλευρον ἀπὸ 15 τῆς οὐρᾶς ἐπὶ τοὺς δύο πόδας καὶ τὸ τῶν δύο ποδῶν αὐτοῦ διάστημα.

¹ οὐρανὸν $\mathbf{MD\Delta A}$: οὐράνιον $\mathbf{VU}$ 2 πρὸς γένους $\mathbf{M}$: πρὸς γένος $\mathbf{D\Delta}$ πρόγονος $\mathbf{VUA}$ | αὐτοῦ ἐστιν Ἰώ $\mathbf{MVA}$: αὐτοῦ γάρ ἐστιν ἡ Ἰώ $\mathbf{D\Delta}$ | in $\mathbf{U}$ post ἔφθασεν ultima verba evan., πρόγονος tantum legere mihi videor.

³⁻⁵ MDΔVUAS (35⁷, 7-9) lemma MDΔS: om. VA U mutil. 3 ante εὐθεῖα add. ἡ S 4 ante διάμετρος add. γὰρ DΔ | τῶν S: om. MDΔVUA 4-5 ἀμφοτέρων MVUA: -τέρου S om. DΔ 5 τοῦ Κηφέως om. A.

⁶⁻⁸ ${\bf MD}\Delta {\bf VUAS}$ (35°, 9-11) cum praecedenti scholio conflatum | lemma ${\bf S}$ (ὅση): ὅση ἀπὸ ποδὸς εἰς πόδα τείνει ${\bf MV}$ ${\bf UA}$ τὸ δ' ὅσον ἀπὸ ποδὸς ἀντὶ τοῦ ${\bf D}\Delta$ 7 ἐαυτῶν οἱ πόδες ${\bf MD}\Delta {\bf VA}$: οἱ πόδες αὐτῶν ${\bf S}$ ${\bf U}$ mutil. 7-8 ἡ οὐρὰ τῆς "Αρκτου codd.: τῆς "Αρκτου ἡ οὐρὰ ${\bf A}$ 8 ante ποδὸς add. τοῦ ${\bf D}\Delta$.

⁹ S (357,11-12) στάθμη ... Εξιθύνει O 410 (cf. ε 245): στάθμη νήτον ίθυν S qui deinde pergit νεάτη δὲ οὐρᾶς (hoc est lemma eius scholii quod in M infra invenimus, quodque tamen S omisit alio scholio alio ex fonte adsumpto).

^{10–17} MD ΔV U A ἄλλως et in textu et in mg. M: in textu D Δ om. V U A 11 post "Αρκτου distinxi 13 ἀπέχοντα A ut vid.: ἀπέχοντος M Δ ἀπέχον DV U 14 τοῦ ποδὸς MD Δ: ποδὸς V U A 14–15 ἐπὶ τὸν ἄλλον . . . τρίγωνον om. V U 15 τὸ μέγεθος εἶναι M A: εἶναι τὸ μ – D Δ 16 ἐπὶ MD Δ: εἶς V U A | τοὺς om. A.

άλλως: Ισόν φησιν άφεστάναι άπὸ τῆς οὐρᾶς τῆς s Κυνοσούρας είς άμφοτέρους τούς πόδας τοῦ Κηφέως αὐτῷ τῷ τῶν ποδῶν διαστήματι. ἴση εὐθεῖά ἐστιν, ώς είναι τὸ σχημα τρίγωνον ἰσόπλευρον.

186. — αὐτὰρ ἀπὸ ζώνης: ἐπειδὴ ἡ τοῦ ΜΔΟΥUAS Κηφέως ζώνη ἀμυδρά ἐστιν, ἐκ τοῦ παρακειμένου Δράκοντος διδάσκει. ὁ δὲ νοῦς κάτω δὲ τῆς τοῦ Κηφέως ζώνης όλίγον (αν) ίέμενος καί περισκοπήσας βλέψειας (τὴν) τοῦ Δράκοντος πρώτην καμπήν, 10 την ἀπό της κεφαλής τοῦ Δράκοντος κύκλωσιν.

188. — προκυλίνδεται: ἀνατολικωτέρα προ- ΜΟΔΥΝΑS θεωρεῖται. τὸ δὲ κυλίνδεται, οὐκ εὐσχημόνως κεῖται πλατεῖα γὰρ καθ' ἐκάτερα.

άλλως: ἔνιοι νομίζουσιν ήγνοηκέναι τὸν "Αρα- ΜΠΔΥ UAS 15 τον ότι ή Κασσιέπεια ἐπανατέλλει τῶ Κηφεῖ καὶ ἐπικαταδύνει, μὴ νοήσαντες ὅτι ἔθος ἐστὶ τῷ ποιητῆ τὴν άνατολήν προτέραν καλεῖν. τὸ οὖν προκυλίν-

^{1–4} S $(35^r, 12-15)$ 1 Ισόν φησιν scripsi: Ισον φασὶν S. 5–10 MDΔVUAS $(35^r, 16-19)$ 5 ἐπειδὴ (ἐπεὶ $\rm D\Delta VUA$) ή τοῦ $K-\zeta-codd$.: ἐπὶ τῆς τοῦ $K-\zeta$ ώνης S 6 post ἐστιν duodecim fere litterarum spatium vacuum reliquit S | ante ἐx add. ἡ $S \mid \pi$ ερικειμένου $D \mid \mathbf{7}$ διδάσκει $hic\,\mathbf{M}\,\mathbf{V}\,\mathbf{U}\,\mathbf{A}$: ante έκ τοῦ $D\,\Delta$ om. S 8 αν hic addidi : post βλέψειας Maass | ίέμενος codd. : ἱστάμενος S 8–9 περισκοπήσας codd. : -πων S 9 βλέψειας MVUA : βλέψει S ίδης D ίδοις Δ | την addidi | πρώτην codd.: ὀλίγην S | post καμπην add. $\ddot{o}$ έστι VUA 10 την . . . κύκλωσιν om. $S \mid post$ κύκλωσιν add. λέγων $D\Delta$.

^{11–13} MD ΔVUAS $(35^r, 20-21)$ lemma S: τοῦ δ' ἄρα δαιμονίη MΔVUA τοῦ δ' ἄρα D 11 ἀνατολικωτέρα MΔ: -κώτερα D -κώτερον VUAS 12 τὸ δὲ MDΔ: τὸ VUA om. S | εὐσχημόνως MD ΔV U ut vid. S: ἀσχημόνως A cf. v. 654 13 καθ' om. S έκατερά S.

¹⁴⁻p. 174,2 MD Δ V UAS (35^r, 22-26) lemma codd. (M mg.) 14 ένιοι νομίζουσιν codd.: ἐὰν νομίζωσι $S \mid$ ἠγνοηκέναι codd. (ἠγνω-A): τὸ νενοηκέναι S 15 ὅτι ἡ Kασ- om. VU 15-16 ἐπικαταδύει $D\Delta$ 16 προτέραν $MD\Delta$: πρότερον VUAS | καλεῖν ΜDΔΑS: προχαλεῖν VU | τῶ οὖν U

δεται σημαίνει δτι ή Κασσιέπεια άνατολικωτέρα Κηφέως προθεωρεῖται.

s πρὸ αὐτοῦ τοῦ Κηφέως φέρεται.

MDΔVUA τὸ δὲ δαιμονίη ἤτοι κακοδαίμων διὰ τὰ φαινό-

μενα καὶ συμβάντα αὐτῆ, ἢ μακαρία διὰ τὸ ἐν θεοῖς εἶναι.

ΜDΔVUA ο ὑ μάλα πολλή: καὶ γὰρ μικρὸν ἐπέχει τοῦ οὐρανοῦ τόπον, καὶ οὐ πάντη ἐν νυκτὶ πανσελήνω λαμπρὰ φαίνεται. οὐ γὰρ πολλοὶ αὐτὴν λαμπρύνουσιν ἀστέρες.

189. — παμμήνιδι: πανσελήνω. προκυλίνδεται Κασσιέπεια οὐ μάλα πολύ φαινομένη ἐν παμμήνιδι

10

15

MS 188. — τοῦ δ' ἄρα δαιμονίη: πλησίον δὲ τοῦ Κηφέως.

το δαιμονίη διὰ τὸ ποιὸν αὐτῆς κατάστημα, ὥσπερ ἐν συμφοραῖς οὔσης διὰ τὴν παῖδα. ἐν νυκτὶ δὲ ἐχούση πλήρη τὴν σελήνην οὐ πολλὴ καὶ λαμπρὰ

¹ Καλλιέπεια S , corr. S^{sl} | ἀνατολικωτέρα $M\Delta$: -κώτερα D-κώτερον VUAS 2 κυφέως S | προθεωρεῖται S: $non\ in\ MD\Delta$ VUA.

³ S $(35^r, 27)$.

^{4–6} $\dot{\mathbf{M}} \mathbf{D} \Delta \dot{\mathbf{V}} \mathbf{U} \mathbf{A}$ 4 δὲ δὲ $\mathbf{A}$ 4–5 φαινόμενα καὶ om. $\mathbf{D} \Delta \mid$ συμβάντα codd.: συμβαίνοντα $\mathbf{M}$ 5 αὐτῆι $\dot{\mathbf{M}} \mathbf{D} \Delta$: αὐτοῦ $\mathbf{V} \mathbf{U} \mathbf{A}$ 6 εἶναι om. $\mathbf{D} \Delta$.

^{7–10} MD ΔV UA lemma D ΔV UA (in A cum ultimis praecedentis scholii verbis conflatum): προχυλίνδεται οὐ μάλα πολλή M 7 μικρὸν codd.: σμικρὸν M 8 οὐ V UA: οὕτε M D Δ 9 αὐτήν om. V UA 9–10 λαμπρύνουσιν ἀστέρες M V UA: ἀστλαμπρ- D Δ cf. glossema codicis M supra γανόωσιν (190): λαμπρύνουσιν.

¹¹⁻¹³ S (35r, 27-29) 11 post πανσελήνω distinxi 12 πολύ S: malim πολλή.

^{14–15} M mg. S $(35^7, 29-30)$ lemma S (cf. M Δ V U A supra ad p. 173, l. 11; animadvertendum est hanc notulam in margine sinistro Aratei textus Marciani ascriptam eadem littera γ significari qua sch. 188): $\tau \circ \tilde{\mathbf{v}} \delta$ 'ăpa M 14 $\delta \dot{\mathbf{c}} \mathbf{S}$: om. M.

¹⁵⁻p. 175,2 M mg. 17 οὕσης Maass: εἶναι M | cf. supra p. 162, l. 10.

φαίνεται ή Κασσιέπεια άμυδροτέρους γάρ έχει τοὺς ἀστέρας.

ταύτην δὲ τὴν Κασσιέπειαν ἱστορεῖ Σοφοκλῆς τῶν 8 τραγωδῶν ποιητὴς ἐν τῆ 'Ανδρομέδα ἐρίσασαν περὶ 5 κάλλους καὶ ἐλθεῖν εἰς τὸ σύμπτωμα. καὶ τὸν Ποσειδῶνα δι' αὐτὴν τὴν χώραν διαφθεῖραι τὸ κῆτος ἐπιπέμψαι. ὅθεν ὡς εἴρηται ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη. ἐσχημάτισται δὲ καὶ αὐτὴ παρὰ τοῦ δίφρου καθημένη. ἔχει δὲ καὶ ἀστέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α΄. ἐφ' ἐκατέρου ὤμου α΄. ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἀγκῶνος, α΄. ἐπ' ἄκρου τῆς χειρὸς λαμπρὸν α΄. ἐπὶ τῆς ὀσφύος λαμπρὸν μέγα α΄. ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μηροῦ ἐπὶ τοῦ γόνατος α΄. ἐφ' ἐκατέρας τὰς γωνίας, λαμπρὸν α΄. τοὺς πάντας ιγ΄.

15 ἐσχημάτισται αὐτὴ ἐπ' ἀνακλίτου δίφρου καθη- Μ μένη.

190. — ο ὖ γ ά ρ μιν πολλοί: ἡ Κασσιέπεια MDΔVUAS ἀστέρας ἔχει [ἐπὶ τοῦ σώματος] ἐκ διαστήματος ἀλλήλων κατ' εὐθεῖαν ὡς ἔγγιστα κειμένους. ὧν ὁ βο-20 ρειότατος ἐπὶ τῆς καθέδρας ἐστίν, ὁ δὲ νοτιώτατος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, οἱ δὲ τούτων μεταξύ δύο τὸ τῆς λακωνικῆς δικλίδος σχῆμα ποιοῦντες τοιοῦτον, ✓, ὧν

^{3–14} S $(35^r, 30-41)$ Cassiepiae fabula (Catast. 16).

¹⁵⁻¹⁶ M glossema super Κασσιέπεια in Arati versu 189 scriptum; cf. Schol. Germ. BP ed. Breysig p. 77: in sella anaclito sedens.

¹⁷⁻p. 176,2MD ΔV UAS $(35^r, 41$ -47) lemma codd. 18 post ἔχει fortasse τρεῖς addendum, sunt enim stellae β γ ε | ἐπὶ τοῦ σώματος seclusi: post ἔχει in MVUA post κειμένους in DΔ post ἀλλήλων in S cf. infra ll. 22 sqq. 19 ὡς ἔγγιστα (ἔγκιστα U) κειμένους codd.: καὶ ἀντικειμένους S 19-20 βορειότατος codd.: -τερος V 20 τῆς om. V | νοτιώτατος codd.: νότιος VU 21 δύο om. S; sunt stellae α δ | τὸ om. S 22 τοιοῦτον Vat. 1307 e Marciano descriptus DΔA ut vid. (τοιοῦτ) S: τοιο|||| M (ultimae litterae evan.) τοιοῦτοι VU | figuram a codice Δ sumpsi, ubi Cassiepia duplici lambda (λλ) exprimitur: om. MDVUAS

ή μὲν πρώτη γραμμή ἐστι τὸ σῶμα, ἡ δὲ πλαγία τὰ γόνατα.

Μ , 191. — (ἐπιρρήδην): ὀνομαστῶς ἐπέχουσιν,

έφηρμοσμένως.

ΜDΔVUA 192. — ο ἵ η ν δ ἐ κ λ η ῖ δ ι: τὸ ἔνδοθεν ἡρμοσμένην εἶναι τὴν κλεῖν ἀρχαϊκόν ἐστιν. οὐ γὰρ ὡς νῦν ἐκτὸς ῆσαν αἱ κλεῖδες, ἀλλ' ἔνδον τὸ παλαιὸν παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Λάκωσι. καὶ "Ομηρος οἶδε τὸ τοιοῦτον, [ὅτι] ἔσωθεν τὰ θυρώματα ἀνακρουόμενα κληῖδι, ,θυρέων ἀνέκοπτεν ὀχῆας . . . τὰ δ' ἀνέβραχε" (φ 47)

τον, [ὅτι] ἔσωθεν τὰ θυρώματα ἀνακρουόμενα κληῖδι·
,,θυρέων ἀνέκοπτεν ὀχῆας ... τὰ δ' ἀνέβραχε" (φ 47) 10
[δαίδαλα πάντα (Τ 13) ἀσφαλίσματα]. ἔστιν οὖν ἡ
Κασσιέπεια ἐν οὐρανῷ [οὐχὶ πᾶσα, ὡς γέγραπται,
ἀλλ' οὕτω ....] κλειδὸς ἔχουσα ἀρχαίας σχῆμα,
καὶ οἱ ἀθρόοι ἀστέρες τὸ σῷμα ἀποτελοῦσιν, οἱ δὲ
πλάγιοι τὰς χεῖρας, ἐκτεταμένας [οἱ δὲ κατωτέρω 15

¹ ἐστι τὸ σῶμα MS : τὸ σῶμα ἐστὶν (sic) $D\Delta$ τὸ σῶμα om.~VUA | ἡ δὲ codd.: M~evan.

³⁻⁴ M mg lemma addidi.

⁵⁻p. 177,2 MDΔVUA lemma codd. 6 είναι MD Δ slVUA: έχει Δ 7 ήσαν VU: εἰσιν MD Δ A 8 Αἰγυπτίοις codd.: Αἰ in M evan. | τὸ codd.: om. DΔ 9 ὅτι seclusi | ἀνακρουόμενα MDΔVac ut vid.: ἀνακρούουσα Vpc UA ἀνακρούονται Maass | post κληῖδι distinxi: post ἀνακρουόμενα MDΔ non dist. VUA ut vid. | ἔσωθεν ... κληῖδι libenter secluserim 10 aptius hic alius Homeri locus afferretur: πύλας .... στιβαρῶς ἀραρυίας / δικλίδας ύψηλάς. δοιοί δ' έντοσθεν όχηες / είχον έπημοιβοί (M~454-456) | θυρέων Homeri~codd.: θύρην $\hat{\mathbf{MD\Delta VU}}$ θύρη $\mathbf{A}$ | ἀνέχοπτεν $Hom.~\mathbf{D\Delta VUA}:-\pi$ τον $\mathbf{M}$ | ὀχῆας Hom.: ὀχῆα codd. | ἀνέβραχε ${f VU}$: ἀνέβρεχε ${f A}$ ἀνέβρα ${f β}$ Ε ${f M}$ ἔβραχε ${f D\Delta}$ ${f i1}$ δαίδαλα πάντα ἀσφαλίσματα seclusi: cf. Τ 13 (τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα) vox autem ἀσφαλίσματα glossa videtur esse quae ad θυρώματα pertinet | δαίδαλα om. VŬ 12 εν ούρανῶ om. VUA 12-13 οὐχὶ . . . οὕτω seclusi ; post οὕτω figuram olim fuisse recte censet Maass 12 ως γέγραπται: haec ,,ad imaginem Cassie-piae ab aliis formatam" spectare censet Maass, sed potius ad ipsum scholium respicit interpolator 13 οὕτω codd.: οὕτως Α 14 οί ante άθρόοι om. D | τὸ σῶμα ἀστέρες τὸ σῶμα Α τὸ στόμα $\mathbf{V}$ | ἐπιτελοῦσιν $\mathbf{D}$ 15 post χεῖρας distinxi | ἐκτεταμένοι $\mathbf{V}\mathbf{U}$? 15-p. 177,1 οἱ δὲ . . . καθέδραν seclusi 15 κατώτεροι VU

ἄμα καὶ πόδας καὶ τὴν καθέδραν] ὡς δικλίδα [ὡς] πρόθυρα.

193. — τὸ δὲ δικλίδα δίθυρον.

MDAVUAS

194. — μουνάξ δὲ εῖς ὑφ' ἐνα, οὐχ ἄμα πολλοί, ΦΔΥΠΑ 5 ὀλίγων τῶν ἀμυδρῶν ὄντων.

195. — ἀποτείνεται ὤμων: ἡ δὲ Κασσιέ- MDΔVUAS πεια ἀποτεταμένας ἔχει τὰς χεῖρας εἰς ὀργυιάν. ἐσχη-μάτισται γὰρ ὥσπερ στερνοκοπουμένη.

ἄλλως: ἀποτελεῖ ὀργυιάν, καὶ εἴποις ἂν αὐτὴν ΜΟΔΥΠΑ

10 τῷ ποιῷ σχήματι ὥσπερ ἐπανιᾶσθαι τῇ παιδί.

ο έστιν άνιάζειν, λυπεῖσθαι. ΥΠΑ

μουνάξ δὲ κατὰ μόνας, ἐπεὶ ἐκ διαστήματός s εἰσι καθ' ἔνα καὶ οὐκ ἄθροισμα. ἰνδάλλονται...

11 VUA

¹ ὡς δικλ- $MD\Delta U$? A: καὶ δικλ- V | δικλίδα $D\Delta$: δικλεῖδα MVUA | ὡς ante πρόθυρα seclusi: ὡς πρόθυρα secl. Maass 2 πρόθυρον A.

³ MD ΔVUAS $(35^r, 47-48)$ τὸ δὲ δικλίδα (-κλεῖ-MVUA) codd.: δικλίδα δὲ S | δίθυρον: $sic\ etiam\ glossa\ M\ supra\ δικλίδ'$ in Arato 193.

^{4–5} DΔVUA 4 εἴς ὑφ' ἕνα: $sic\ etiam\ glossa\ M\ supra\ μουνὰξ$ in Arato 194 | ὑφ' $D\Delta$: ἐφ' VUA | ἕννα A.

^{6–8} MD ΔV UAS $(35^r, 49-50)$ lemma MD Δ: ἡ δ' αὕτως VUA εἰ δ' αὐτοῖς ὀλίγον (sic) ἐπικρύπτεται (?) ἀποτείνεται S 7 ἀποτεταμμένας S | τὰς χεῖρας om. S | εἰς om. A | ὀργυιάν codd.: ὀργυαν (sic) M ut vid. 7–8 ἐσχημάτισται . . . στερνοκοπουμένη codd.: om. V 8 γὰρ codd.: δὲ M | στερνοκοπουμένη Est $(unde\ Ald.\ edd.)$: στενοκοπομένη D.

^{9–10} MDΔVUA 9 ἄλλως . . . ὀργυιάν MUA: om. DΔV | εἴποις MDΔA: εἴπης VU ut vid. 10 τῶι (τὸ U ut vid.) ποιῶι MVUA: τῶ τοιῶδε DΔ | ὥσπερ MVUA: om. DΔ.

¹²⁻¹³ S (35^r, 50-52) haec adnotatio inepto loco posita simul cum Andromedae fabula (infra l. 24) in codicis S exemplar inserta est 13 post ἄθροισμα distinxi: ἰνδάλλεται enim lemma esse videtur scholii cuiusdam nunc deperditi.

MDΔVUA

197. — αὐτοῦ γὰρ κἀκεῖνο: τὸ χαλεποῖς πάθεσιν ὑποπεπτωκός.

κεκασμένον (198) διατετυπωμένον.

τὸ δὲ κυλίνδεται......πάλιν τὴν θέσιν πρὸς τὴν συμφοράν. τὸ δὲ ἄγαλμα ἤτοι καταχρηστικῶς τὸ εἴδωλον, ἢ ἄγαλμα διότι κατηστέρισται μετὰ παντὸς τοῦ γυναικείου κόσμου καὶ ὥσπερ κεκοσμημένον ἐστίν.

198. — 'Ανδρομέδης: αύτη κεῖται διὰ τὴν ἐν τοῖς ἄστροις τὸ Περσέως ἄθλοις ὑπόμνημα. διατε- 10 ταμένας δὲ ἔχει τὰς χεῖρας, ὡς καὶ προετέθη τῷ κήτει ἀνθ' ὧν ἐσώθη ὑπὸ Περσέως, ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α΄. ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος τοῦ δεξιοῦ α΄. ἐπὶ ἄκρου τῆς χειρὸς α΄. ἐφ' ἐκατέρων τῶν ὤμων, α΄. ἐπὶ ζώνης γ΄. ὑπὲρ τὴν ζώνην, δ΄. ἐφ' ἐκατέρων τῶν 15 γονάτων, λαμπρὸν α΄. ἐπὶ τοῦ ποδὸς γ΄. ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ α΄ πάντας ιζ΄. φησὶ δὲ καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ αὐτῷ δράματι.

197-198. — τὸ οὖν ἑξῆς κυλίνδεται κατὰ μεσημβρίαν, λοξὴν τὴν κεφαλὴν ἔχουσα κατὰ δύσιν, τοὺς 20 δὲ πόδας κατὰ ἀνατολάς.

MDAVUAS

'Ανδρομέδης ύπὸ μητρὶ κεκασμέ-

^{1–8} MDΔVUA lemma codd. omnes 2 ύποπτωκὸς A 3 κεκ- δὲ $D\Delta$ | διατετυπωμένον codd.: κεκλιμένον διατετυπωμένον glossa in M 4 lacunam post κυλίνδεται statui, post συμφορὰν Bekker; ad sensum cf. supra sch. 188 (τὸ δὲ κυλίνδεται, οὐκ εὐσχημόνως κεῖται $\mathbf{5}$ πρὸς MDΔA: παρὰ VU incert. | ἄλγημα A $\mathbf{6}$ ἢ VA: ἢ ὅτι MDΔ de U non liquet $\mathbf{6}$ -7 κατηστέρισται VU: κατεστήρικται MDΔ κατηστέρηται A 7 μετὰ codd.: διὰ D | καὶ om. A $\mathbf{8}$ ὥσπερ codd.: ὅτι ὥσπερ M | hic in MDΔVUA sch. 222 (infra p. 183, ll. 10–15) sub lemmate falso αἰνὸν ἄγαλμα, quod in VUA cum nostri scholii fine cohaeret.

 $[\]mathbf{9-18}$ S $(35^r, 52-35^v, 2)$ Andromedae fabula (Catast. 17) $\mathbf{9}$ post τὴν deest 'Αθηνᾶν.

¹⁹⁻²¹ S (35°, 2-3) post έξης et post μεσημβρίαν distinxi.
22-p. 179,4 MDΔV UAS (35°, 3-5) lemma M: 'Ανδρομέδης Ο 'Ανδρομέδης ὑπὸ Δ 'Ανδρομέδης ὑπὸ μητρὶ VA ἀνδρομ U (evan. usque ad μητρός) κεκασμένον S

νον: ὡς πρὸς σύγκρισιν τῆς μητρός. τὸ δὲ κεκασμένον κεχωρισμένον· οὐ γὰρ πάνυ πλησίον αὐτῆς ἐστιν. γράφεται καὶ κεκομμένον, ἵν' ἢ τεθρηνημένον.

κεῖται δὲ ἐν τοῖς ἄστροις ἡ ᾿Ανδρομέδα διὰ τὴν ᾿Α- ΜΠΔΥŪΑ θηνᾶν, τῶν Περσέως ἄθλων ὑπόμνημα. ἔχει δὲ καὶ αὕτη τὰς χεῖρας ἐκτεταμένας, ὡς προετέθη τῷ κήτει.

ο ὕ σε μάλ ο ἴω: ὁ νοῦς οὕτως οὐδαμῶς δέ ΜΡΔΥΠΑ σε ὑπολαμβάνω νύκτα ἐπιτηρῆσαι ἀσέληνον ἵνα εὐσυ10 νόπτως τὴν ᾿Ανδρομέδαν θεάση καὶ γὰρ αὐτόθεν λαμπροτάτη οὖσα καὶ ἐν παμμήνιδι νυκτὶ φαίνει. τὰ δὲ ζώματα (201) ἱμάτια. διωλενίη δὲ (202) ἐκτεταμένας γεῖρας ἔγουσα.

(οὐ) ζητήσεις δέ, φησί, νύκτα ὅπως μᾶλλον ἴδης· s
15 ἐν γὰρ πάση νυκτὶ φαίνεται, κᾶν ὅτι μάλιστα πληροσέληνος ἢ. ἐπέχει δὲ μοίρας μ΄ κατὰ μῆκος καὶ ⟨κατὰ⟩
πλάτος κζ΄.

203. — δεσμὰ δέ οἱ κεῖται καὶ ἐν MDΔ οὐρανῷ: διατέταται, φησί, τὰς χεῖρας καὶ ἐν οὐ-

^{1–2} τὸ δὲ κεκ– codd.: κεκ– δὲ S 2 γὰρ codd.: δὲ D 3 καὶ codd.: δὲ καὶ S | κεκομμένον codd.: κεκασμένον A 3–4 τενθρηνημένον MS: τεθρυμμένον D Δ (–υμέ–) V Δ U mutil.

⁵⁻⁷ MDΔVUA 6 ὑπόμνημα M (ὑπὸ μνῆμα) DΔ: ὑπόδειγμα VA ὑπο|||| U | καὶ MDΔS: om. VA Ü mutil. 7 αὕτη MA: αὐτὴ DΔ αὕτως V U mutil. | προετέθη ΔVUA: προσετέθη MD.

^{8–13} MD Δ**V** U**A** lemma codd. omnes **8** δ νοῦς οὕτως **M** U**A**: δ δὲ νοῦς οὕτος **V** in mg. om. D**Δ 8–9** οὐδαμῶς δέ σε ὑπολαμβάνω **M** A: δὲ om. **V** οὐχ ὑπολ– δέ σε D**Δ** inter οὐδαμῶς et ἐπιτηρῆσαι omnia evan. in U **9** νύκτα bis D | ἀσέληνον codd.: ἀσ– καὶ σκοτεινὴν **M 9–10** ἵνα εὐσ– **M** U**A**: ἵν' εὐσ– **D** Δ ἵνα καὶ συνόπτως **V 10** αὐτόθεν codd.: αὐτόθι **A 11** παμμήνιδι **M** V**A**: πολυμήνιδι **D** Δ U mutil. | φαίνει **M** VU**A**: –νεται **D** Δ **12** ἱμάτια codd.: sic etiam glossa in **M** | διωλενίη edd.: ώλενίη codd. (sic Maass) **13** χεῖρας ἔχουσα **M**: ἔχουσα τὰς χ– codd.

^{14–17} $S'(35^v, \tilde{s}-\tilde{e})$ οὐ addidi | νύκτα scripsi: νυκτὸς S 16 $\tilde{\eta}$ scripsi: ἐστίν S 16–17 μ' κατὰ . . . κζ' scripsi: μ' , καὶ τὸ $\mu\tilde{\eta}$ κος καὶ πλάτος κζ' S.

¹⁸⁻p. 180,1 MDΔ lemma M: δεσμά δέ οἱ DΔ

MDAVUA

ρανῷ, ὥσπερ δεδεμένη, καθάπερ προὔκειτο τῷ κήτει. 205. — ἀ λ λ' ἄ ρ α ο ἱ κ α ἱ κ ρ α τ ὶ π έ λ ω ρ: πάλιν ἀπὸ τῆς 'Ανδρομέδας διδάσκει τὸν Πήγασον, ὅς ἐστιν ἡμίτομος κατὰ τὸν στηριγμόν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς 'Ανδρομέδας κείμενος. π έ λ ω ρ δὲ ἤτοι 5 ἀπὸ τοῦ τμήματος τὸν ὅλον ἀναλογιζόμενος, ἢ διὰ τὸ λαμπροὺς ἔγειν ἀστέρας.

ἡμιτελής δέ (215) ἐστιν αὐτὰ τὰ ἐμπρόσθια

φαίνων άχρι τοῦ όμφαλοῦ.

οι μεν αὐτὸν λέγουσι τὸν κολάψαντα τὴν κρήνην 10 ἐν τῷ Ἑλικῶνι, οι δὲ τὸν Πήγασον.

μίμημά φασιν είναι τοῦ "Ιππου [τοῦ Πηγάσου] δς πορευόμενος διὰ τοῦ Ἑλικῶνος τοῖς ποσὶν ἔρρηξε πηγὴν τὴν καλουμένην "Ιππου κρήνην.

1 προύχειτο M: προέχειτο $D\Delta$.

²⁻p. 181,5 MD ΔVUA cf. Catast. 18 | περὶ τοῦ "Ιππου M in $mg.: non in D\Delta VUA \mid lemma M: d\lambda\lambda' dpd (sic) of D\Delta d\lambda\lambda'$ ἄρα οἱ καὶ $(om.\ A)$ κρατὶ $VA\ U\ mutil.\ 4$ δς ἐστιν ἡμίτομος $MD\Delta\colon \Ho$ ό ἐστιν ἡμίτομον $VUA\mid στηριγμόν\ codd.\colon ἀστερισμόν$ Maass fortasse recte 4-5 τῆς κεφαλῆς MDΔ: τὴν κεφαλὴν VA ${f U}$ mutil. ${f 5}$ κείμενος ${f M}{f D}\Delta{f U}$ ut vid. : κειμένη ${f V}$ ut vid. κειμένης (cf. Catast. 18: τούτου μόνον τὰ ἔμπροσθεν φαίνεται ἔως όμφαλοῦ, et S infra p. 181, ll, 6-7) 10 οἱ μὲν MVUA: καὶ οἱ μὲν $\mathbf{D}\Delta$ | λέγουσι $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$: λέγοντες είναι $\mathbf{V}\mathbf{U}$ | κολάψαντα codd. : κολλ $-\mathbf{M}$ 10-11 τὴν κρήνην ἐν τῶι $\mathbf{E}$ λ $-\mathbf{M}$ $\mathbf{V}$ $\mathbf{U}$ (?) $\mathbf{A}$: ἐν τῶ $\mathbf{E}$ λ- τὴν χρ- $\rm D\Delta$ cf. AP 15,25 (Dosiadae Ara, vv. 18–19) ,,σὶ δ' ὧ πιὼν κρήνηθεν, ἢν / ἴνις κόλαψε Γοργόνος" 11 τὸν Πήγασον $\rm MD\Delta$: τὸ Πηγάσου $\rm VU$ τοῦ Πηγάσου $\rm A$ secl. Maass | post τὸν Π- distinxit Robert (Erat. Catast. Rell. p. 120) quem contra codices secutus sum (,,ἄλλοι δὲ τὸν Πήγασον εἶναί φασι" Catast. 18, cf. S infra p. 181, .ll. 9-11) 12 φασιν είναι τοῦ (om. M) ίππου τοῦ Πηγάσου ΜDΔ: φασιν είναι τὸν Πήγασον, ὅς VUA τοῦ Πηγάσου seclusi collato Catast. (vide S infra) 13 διὰ om. Α 13-14 ἔρρηξε (ἔρηξε Α ἄρυξε VU) πηγὴν τὴν καλουμένην "Ιππου κρήνην (κρήνην ίππου Α) ΜVUA: ἔρρηξε τὴν γῆν καὶ την καλουμένην $i\pi$ - κρ- έξέφηνεν $D\Delta$; cf. Plut.~Mar.~19,,ρήγνυσι γὰρ αὐτόθι ναμάτων θερμῶν πηγὰς ὁ χῶρος"

ίερος δὲ (215) ὁ «Ιππος ὅτι κατηστέρισται, ἢ ὅτι Ποσειδῶν αὐτὸν ἐγέννησεν, ἢ ὅτι ,,βροντήν τε στεροπήν τε φέρει Διὶ μητιόεντι" (Hes. Th. 286). εἴληφε δὲ τὴν ἱστορίαν παρ' 'Ησιόδου, διό φησιν (220-221)

5 οἱ δὲ νομῆες / πρῶτοι χεῖνο ποτόν .. 205. — "Ιππος: οὖτος φαίνεται ἡμιτελὴς αὐτὰ sτὰ ἐμπρόσθια φαίνων, ἕως ὀμφαλοῦ. "Αρατος μὲν οὖν φησὶ τὸν ἐπὶ τοῦ Ἑλικῶνος εἶναι ποιήσαντα κρήνην τη όπλη, ύφ' οδ καλεῖσθαι "Ιππου κρήνην. άλλοι δὲ 10 τὸν Πήγασον εἶναι τὸν εἰς τὰ ἄστρα ἀναπτάντα ὑπὲρ τῆς τοῦ Βελεροφόντου τρώσεως. διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν πτέρυγας ἀπίθανον τοῦτο τισὶ δοκεῖ. Εὐριπίδης δὲ έν τη Μελανίππω ίππιν είναι την Χείρονος καὶ ἀπατηθεῖσαν ὑπ' Αἰόλου, φθαρῆναι. καὶ ἕως μὲν τινὸς κρύ-15 πτειν. ἐπειδή δὲ καταφανής ἦν διὰ τὸν ὄγγον τῆς γαστρός, φυγεῖν είς τὰ ὄρη, κάκεῖ ώδινούσης αὐτῆς τὸν πατέρα ἐλθεῖν κατὰ ζήτησιν. τὴν δὲ εὔξασθαι καταλαμβανομένην πρός το μή γνωσθήναι, μεταμορφωθήναι. καὶ ούτως γενέσθαι ἵππον τεκοῦσαν τὸ παιδίον. διὰ 20 δὲ τὴν εὐσέβειαν αὐτῆς καὶ τοῦ πατρός, εἰς τὰ ἄστρα ύπὸ τῆς 'Αρτέμιδος τεθῆναι. ὅθεν τῶ Κενταύρω οὐγ όρατή ἐστιν. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τοῦ ῥυχμοῦ, δύο. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α'. ἐπὶ τῆς σιαγόνος α'. ἐφ' ἑκατέρων τῶν νώτων α΄ ἀμαυρούς, ἐπὶ τοῦ τραγήλου α΄, ἐπὶ τῆς 25 κεφαλής λαμπρόν α΄. ἐπὶ τούς ὤμους ὁμοίον α΄. ἐπὶ τοῦ στήθους α΄. ἐπὶ τῆς ῥάγεως α΄. ἐπὶ τῶν ἐμπροσθίων γονάτων, β'. ἐφ' ἑκατέρας ὁπλῆς, β'. τοὺς πάντας ιη'.

¹ ὅτι ΜVU?: ὅταν Α τῷ τοι καὶ $D\Delta$ | κατηστέρισται VU: κατηστέρικται M κατεστήρικται $D\Delta$ κατηστέρησαν A ut vid. 1–2 ἢ ὅτι codd.: ἢ ὅταν A 2 ἐγέννουσεν M 2–3 τε στεροπήν τε Hes. $MD\Delta$: τε καὶ στερ- VUA 3 φέρει Hes. $MD\Delta$: τρέφει ἢ μᾶλλον φέρει VUA | μητιόεντι MVUA: μητίεντι D μητήεντι Δ 4 'Hσιόδου codd. (ἡδ- D ut vid.): -δω M | διό φησὶν (sic) VU ut vid. A: δι' ὧν φησὶν $D\Delta$ om. M 5 πρῶτοι κεῖνοι $MD\Delta$: πρῶτοι κεῖνοι UA κεῖνοι πρῶτοι V.

⁶⁻²⁷ S (35°, 6-17) Equi fabula (Catast. 18). **13** Μελανίππω ἵππιν S: legendum Μελανίππη "Ιππην (cf. Hygin. Astr. 2,18).

MDΔVUA

206. — γαστέρι νειαίρη: τῆ ἐσχάτη τῆς ἡμιτόμου γαστρὸς ἐπιψαύει τῆς ᾿Ανδρομέδας. εἰς δὲ ἀστήρ ἐστιν, δς διαζεύγνυσι τῆς τε ᾿Ανδρομέδας τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν τοῦ Ἦπου ἡμίτομον γαστέρα.

MDAVUAS

208. — ο ί δ' ὰρ ἔτι τρεῖς ἀλλοι: ἡ διάνοια τοιαύτη ἐστίν· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς ἀστέρες κατὰ τὰ πλευρὰ τοῦ "Ιππου, οἴτινες ἴσον ἔχοντες διάστημα πρὸς τὸν εἰρημένον ἀστέρα τετράγωνον ἰσόπλευρον ἀποτελοῦσι καὶ τὸν εἰκονισμὸν τοῦ "Ιππου εὕσημον ποιοῦσι λαμπρότατοι ὄντες.

10

άλλως: δ΄ εἰσὶν ἀστέρες οἱ τὸ τοῦ Ἦπου σῶμα ἀποτελοῦντες, καὶ ἄλλοι οἱ τὸν αὐχένα καὶ τὴν κεφαλήν· οἱ δὲ δ΄ οὖτοι σφόδρα εἰσὶ λαμπροί.

MDAVUA

210. — κεφαλή δέ οἱ οὐδὲν όμοίη: κατὰ τὸ φῶς. ἀμυδροὶ γὰρ οἱ ἐκεῖσε ἀστέρες. τὸ δὲ 15 δολιχός περ ἐὼν οἶδε καὶ "Ομηρος, τοὺς ἵππους ἐριαύχενας λέγων. διὸ καὶ οὖτός φησι πέλωρ ἵππος.

¹⁻⁴ MDΔVUA lemma M (γαστέρη) DΔ: om. VUA qui hoc scholium cum praecedenti continuant 2 ἐπιψαύει δὲ A 3 ἐστιν om. VUA | τῆς τε MDΔA: τήν τε VU 3-4 τὴν MDΔ: om. VUA 4 τὴν om. V | ἡμίστομον Δ .

^{5–10} MDΔVUAS ($35^v,17–20$) lemma MVUA (ἄρα VU): ἄλλοι om. DΔS 5–6 ή διάνοια τοιαύτη MDΔS: ή ἔννοια αὕτη VUA 6 δὲ MDΔS: om. VUA | τρεῖς om. D 7 κατὰ . . . ἵππου MDΔS: om. VUA | τὰ πλευρὰ MDΔ: τὴν πλευρὰν S | ἴσον MDΔ: ἴσον VUA om. S 8 πρὸς codd.: κατὰ S | ἀστέρα codd. Spc: ἀγῶνα Sac 9 ἀποτελοῦσι om. S 10 εὕσαμον U | λαμπρότατοι ὄντες om. S | λαμπρότατοι MDΔ: λαμπροὶ VUA.

¹¹⁻¹³ S $(35^v, 21-23)$.

^{14–16} MD ΔVUA lemma M: κεφαλή δέ οἱ $D\Delta$ καλοὶ καὶ μεγάλοι (cum ipso scholio conflatum) VUA 15 ante κατὰ add. συνακουστέον $D\Delta$ | οἱ ἐκεῖσε codd.: ὁ ἐκ-D 16 οἶδε καὶ "Ομ- $M\Delta VU:$ οἶδε. καὶ "Όμ-A οἶδεν "Όμ-D 17 λέγων M: λέγειν $D\Delta VU$ λέγει A | καὶ om. M.

212. — αίθομένης γένυος: καταλαμπού- ΜΟΔΥΝΑ σης: ἐπ' ἄκραν γὰρ τὴν γένυν ἀστέρα ἔχει δς τοῖς προειρημένοις τέτρασιν άστρασιν ίσος έστί κατά το φῶς.

ή μιτελής δὲ (215) καὶ οὐχ ὁλοτελής ἐστιν, ΜΟΔΥ UAS 5 άλλ' άπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ σύν τοῖς ἐμπροσθίοις μέρεσι θεωρεῖται.

τόν Ίππον δὲ ἱερὸν (215) λέγει ὅτι Ποσειδῶνός 8 (ἐστιν) ἐκ τῆς Γοργόνος ,,τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεύς κεφαλήν ἀπεδειροτόμησεν", φησίν 'Ησίοδος (Theog. 280).

222. — ἀλλὰ τὸ μὲν πέτρης: ἀλλὰ τὸ ΜΟΔΚΥUAS μέν τοῦ Πηγάσου ύδωρ ἀπό τῆς γῆς ῥεῖ, καὶ οὐδέποτε τοῦτο τὸ ὕδωρ τῶν τὴν Θέσπειαν οἰκούντων ἐκτὸς όψει. ύπὸ τὰς ύπωρείας γὰρ τοῦ Ἑλικῶνος ἡ Θέσπεια κεῖται, ἐν δὲ ταῖς ὑπωρείαις ἡ κρήνη εἰς Θέσπειαν 15 ἐμβάλλεται.

223. — αὐτὰρ ὁ "Ιππος: ὁ δὲ "Ιππος ἐν τῷ ΜΟΔΚΥ∪ΑS ούρανῷ εἰλεῖται, ἀντὶ τοῦ χύχλῳ συστρέφεται, καὶ δυνατὸν κατοπτεῦσαι. ἡ μὲν κρήνη ἐν Θεσπεία,

1-3 MDΔVUA lemma codd. omnes (-θόμενοι A) 3

ἄστρασιν (sic codd.) om. Δ | ἴσος codd.: ἴσως A.

4-6 MD Δ VUAS (35 ^{v} , 23-25, praefixo signo (·) 4 δὲ καὶ MD Δ : δὲ VUA καὶ Vsl om. S | όλοτελης MVUA: άτελης S όλόκληρος $D\Delta.$

⁷⁻⁹ S (35v, 25-27) 8 EGTIV addidi.

¹⁰⁻¹⁵ MD Δ KVUAS (35 ^{v} , 27-31) haec praebent post sch. 197 (supra p. 178, l. 8) MDΔVU, post p. 184, l. 10 K, suo loco S solus | lemma S praefixo signo : αίνδν ἄγαλμα (v. 197) MDΔVUA (in VUA cum scholio 197 conflatum) om. K 10 ante ἀλλὰ add. πλὴν Κ 11 ὑδώρ om. S | ἀπὸ τῆς γῆς codd.: ἐπὶ την γην S 12 τοῦτο τὸ ύδωρ MDΔS: τὸ ύδωρ τοῦτο ΚVUA | τὴν $MD\Delta AS$: om. KVU | ἐκτὸς codd. (ἐτὸς V U mutil.): ἑκὰς Maass 13 ὑπὸ τὰς ὑπωρείας MK (ὑπορ-) VA: ὑπὸ ταῖς ὑπωρείαις $D\Delta$ ὑπὲρ (ὑπὸ $S^{\rm sl}$) τῆς ὑπωρίας. S U mutil. | γὰρ codd.: ἀπὸ γὰρ S 14 ὑπωρείαις codd.: ὑπορ- KS 15 ἐμβάλλεται scripsi: ἐμβάλεται S ἐκβάλλουσα MDΔ om. KVUA.

¹⁶⁻p. 184,10 MD Δ KVUAS (35 ^{v} ,32-42) lemma MD Δ K: αὐτὰρ Ἦπος ἔνδιος (-δειος V) V U αὐτὰρ ὁ Ίπ- ἔνδιος Α οπ. S 16-18 ὁ δὲ . . . Θεσπείαι MS: om. DΔKVUA 16 τῷ om. S 18 scribendum fortasse δυνατόν (αὐτόν) | έν Θεσπείαι Μ: είς Θέσπειαν S

ό δὲ "Ιππος ἐν τῷ τοῦ Διὸς οἴκῳ, ἐν τῷ οὐρανῷ· ἤ, ὡς Διόδωρος, ἔνδιος ὁ μεσημβρινός· ,,ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἤλθ' ἐξ άλός" (δ 450). κεῖται γὰρ μεταξύ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ. οὐ βέβαιον δέκαὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ Περσέως εἶπεν "Αρατος (253) ἴχνια μηκύνει κεκονιμένος ἐν Διὶ πατρί. Θέσπεια δὲ πόλις Βοιωτίας ὑπὸ τῷ 'Ελικῶνι, ἀπὸ Θεσπείας τῆς 'Ασωποῦ, ἤ τρεῖς δωρεὰς 'Απόλλων ἔδωκεν, ἐπώνυμον αὐτῆς πόλιν ἐπὶ γῆς, ἐν οὐρανῷ τὴν Παρθένον, ἐν τοῖς μαντείοις τὸ θεσπίζειν.

10

αὐτὸς οὖν οὖτος δοκεῖ εἶναι ὁ τὸν Φρύξον διακομίσας καὶ τὴν ἕλληνα ὃς εἶχε χρυσῆν δορὰν ὡς Ἡσίοδος. διακομίζων δὲ αὐτὸς τὴν μέν, κατὰ τὸ στενότατον τοῦ πελάγους ἐᾶσαι. ἢν φθείρας Ποσειδῶν ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Παίονα. τὸν δὲ Φρύξον εἰς τὸν εὕξεινον πόντον σωθῆ- 15 ναι πρὸς τὸν Αἰήτην. δέδωκε δὲ καὶ τὴν χρυσῆν δορὰν ὅπως ἔχη μνημόσυνον. αὐτὸς δὲ εἰς τοὺς ἀστέρας ἀπῆλθεν. ἔχει δὲ ἀστέρα ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α΄. ἐπὶ τῶν μυκτήρων γ΄. ἐπὶ τοῦ τραχήλου β΄. ἐπ᾽ ἄκρου τοῦ ἐμπροσθίου ποδὸς α΄. ἐπὶ τῆς ῥάχεως, δ΄. 20

¹¹⁻p. 185,2 S (35^v, 42-53) Arietis fabula (Catast. 19) 12 Ελληνα S^{pc} ut vid.: Ελλήνη S^{ac} ut vid.

ἐπὶ τῆς χέρχου α΄. ἐπὶ τῆς χοιλίας γ΄. ἐπὶ τοῦ ἰσχίου α΄. ἐπ' ἄκρου τοῦ ποδὸς α΄. τοὺς πάντας ιζ΄.

225. — αὐτοῦ καὶ Κριοῖο: τοῦτον τὸν ΜΟΔΚΥΝΑ Κριὸν Ἐρατοσθένης εἶναί φησι τὸν Ελλης καὶ Φρίξου, 5 δν θύσας τῶ Φυξίω Διὶ Φρίξος τὴν δοράν ἔδωκεν Αἰήτη διὸ καὶ τοὺς ἀστέρας αὐτοῦ ἀμαυροῦσθαί φησιν ώς έκδαρέντος, τὸ δὲ α ὑ τ ο ῦ ἐπὶ τοῦ "Ιππου κεῖται. φησὶ δὲ τοῦ τε "Ιππου καὶ τοῦ Κριοῦ, διὰ τὸ πλησίον είναι τοῦ ἰσημερινοῦ, ταχυτάτην είναι τὴν κίνησιν. 10 δύναται δὲ τοπικῶς τὸ αὐτοῦ ὑπακούεσθαι, οἶον ένθάδε.

φασί δέ τινες ὅτι ἀκαίρως ἦλθεν ἐπὶ τὸν Κριὸν ἀπὸ ΜΟΔΚΥUAS τοῦ "Ιππου" ἔδει γὰρ τὰ ὑποκείμενα δηλῶσαι, τούς Ίγθῦς ἢ τὸν Ὑδρογόον, ἀλλά φαμεν ὅτι ἀπὸ τοῦ Ταύ-15 ρου ἐφεξῆς τοὺς ἄλλους διδάξας, ἐπὶ τὰ ἑξῆς ἦλθεν, ἐπὶ τὸν Κριόν αὐτὸς δὲ πλησίον ᾿Ανδρομέδας. καὶ πόθεν τοῦτο; ὑποκατιών φησιν ᾿Ανδρομέδης, όλίγον γάρ ύπ' αὐτὴν ἐστήρικται

³⁻¹¹ MD ΔKVUA lemma codd. omnes 4 είναι MKA: om. $D\Delta V$ | φησίν post Φρίξου $D\Delta$ | τὸν codd. (U mutil.): om. ΚΑ 5 Φρίξος codd.: φρύ- ΚΑ | ἔδωκεν ΜΔ: δέδωκεν DKVUA 7 τὸ δὲ αὐτοῦ MDΔΚ: τὸ αὐτὸ VU ut vid. τὸ αύτοῦ A 8 τε $M\Delta KAU^{ac}$ ut vid.: γε VU^{pc} ut vid. om. D 9 είναι MKA: ἔχει V om. $D\Delta$ U mutil. 10 δύναται codd.: -σθαι ${
m VU}$ | τοπιχώς ${
m M}$: καὶ τοπ- codd. fortasse recte | αὐτοῦ ${
m D}\Delta{
m K}{
m A}$: αὐτὸ Μ αὐτὸν VU | ὑπακούεσθαι codd.: ἀκούεσθαι VU 11 ἐνθάδε $KVU: \dot{\epsilon}\nu\partial\alpha MD\Delta A.$

¹²⁻p. 186,2 MDAKVUAS $(35^v, 53-36^r, 4)$ 12 tives S: om. codd. 12–13 ἐπὶ τὸν Κριὸν ἀπὸ τοῦ «Ιππου $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{V^{pc}UA}$: ἀπὸ τοῦ Κριοῦ ἐπὶ τὸν "Ιππον Vac ἀπὸ τοῦ "Ιππου ἐπὶ τὸν Κριὸν Κ ἀπὸ τοῦ Ίππου ἐπὶ τοῦ Κριοῦ S 13 ὑποκείμενα codd.: ἀποκ-S 13-14 ἢ τούς Ἰχθῦς S 14 ἀλλὰ codd. : καὶ Κ 14-15 τοῦ Ταύρου scripsi : τοῦ (om. D) Σκορπίου codd. 15 ἐφεξῆς $D\Delta S$: τοὺς ἐφεξῆς KA ἑξῆς MVU | τούς ἄλλους scripsi: τούς ἄλλους τοῦ Ταύρου MDΔ VS τοῦ Ταύρου ΚΑ U mutil. | διδάξας codd.: δηλώσας Κ 16 ἐπὶ τὰ MDΔS: ἔπειτα KVUA | post Κριὸν add. ἀπὸ τοῦ «Ιππου V 17 post τοῦτο interrogationis signum posui | post ὑποκατιὼν add. γὰρ $D\Delta$ | ante ᾿Ανδρομέδης add. νειόθεν M (cf. v. 234) 18 ύπ' αὐτῆ S

(230). θοώταται δὲ διὰ τὴν ἐπαγομένην θεωρίαν.

MDAKVUAS

226. — ὅς ῥά τε καὶ μήκιστα: ὁ Κριός. πληθυντικῶς δὲ εἴπε, μέγιστον κύκλον, τὸν ἰσημερινόν. μέγιστος γάρ ἐστι πάντων, ἐπειδὴ καὶ μέσην τέμνει την σφαῖραν.

 $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}\mathbf{V}\mathbf{U}\mathbf{A}$

τὸ δὲ διωκόμενος χαριέντως εἶπεν, ὡς πρὸς τὰς ταχείας αὐτοῦ ὁδούς. ὅπερ οὖν κατὰ φύσιν ἔχει, τοῦτο καὶ προείπομεν ὅτι ἐν θαυμασμῷ λαμβάνει.

δ Κριὸς οὖτος, ἐπὶ τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων 10 κύκλων, τοῦ ἰσημερινοῦ, ὤν, ἐν ἴσω χρόνω ἀπὸ σημείου ἐπὶ σημεῖον φέρεται ἐν ὅσω καὶ ἡ μικρὰ "Αρκτος, τὸν ἐλάχιστον περιγράφουσα κύκλον, φύσει τῶν περὶ ἄξονα κινουμένων κύκλων, τῶν τε μεγίστων καὶ ἐλαχίστων, ἰσόχρονον ἐχόντων τὴν ἀποκατάστασιν, ὡς 15 καὶ ἐπὶ θύρας, ἐν ταὐτῷ γὰρ ἀποκαθίσταται ὁ στρόφιγξ καὶ τὸ ἀκρότατον μέρος τῆς θύρας, ἀνοιγομένης καὶ κλειομένης αὐτῆς.

MD AKVUA

ούτως ούν καὶ ἡ σφαῖρα ὁμοχρόνως ἑαυτῆ πᾶσα κινεῖται.

20

MDAKVUAS

έστι δὲ ὁ Κριὸς μέσος ὑπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ τεμνό-

¹ θοώταται $D\Delta KVU$: –τοι $MAS \mid post$ θοώτατοι add. χέλευθοι $S \mid \delta$ ιὰ τὴν om. S spatio vacuo relicto.

^{2–6} ΜDΔΚ $\dot{\mathbf{U}}$ $\mathbf{AS}$ (36^r, 4–5) lemma $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{K}$: ὅς ῥά τε $\mathbf{VS}$ $\mathbf{U}$ mutil. ὅς ῥά τε καὶ μήκιστα διωκόμενος περὶ κύκλα $\mathbf{A}$ $\mathbf{3}$ ὁ Κριὸς codd.: non in $\mathbf{S}$ | δὲ codd.: om. $\mathbf{KS}$ $\mathbf{4}$ μέγιστον . . . ἰσημερινὸν $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{VU}$: μήκιστα (μέγιστα $\mathbf{A}$) κύκλα, τὸν ἰσημερινὸν δὲ δηλοῖ $\mathbf{KA}$ non in $\mathbf{S}$ $\mathbf{5}$ ἐστι πάντων codd.: π - ἐστι $\mathbf{KS}$ | ἐπειδὴ codd.: ἐπεὶ $\mathbf{VU}$.

⁷⁻⁹ MD Δ K V U A 7 post διωκ- add. ἐπειγόμενος Μ 8 αὐτοῦ om. V | ὅπερ MD Δ: ຜσπερ K V A U mutil. 9 προείπομεν: cf. sch. 177 p. 167, ll. 14 sqq.

¹⁰⁻¹⁸ M

¹⁹⁻²⁰ $\mathbf{MD\Delta KVUA}$ ούτως οὖν καὶ $\mathbf{M}$: ἀεὶ γὰρ $\mathbf{DK}$ ἀεὶ δὲ $\mathbf{\Delta VUA}$.

²¹⁻p. 187,12MD ΔK VUAS $(36^r,5-9)$ 21 δὲ codd. : γὰρ S | ὑπὸ AS : ἀπὸ MD ΔK VU | τοῦ ἰσημερινοῦ codd. : ἱσημερινῆς S | μέσος post ἱσημ- A

μενος διὸ καὶ ἰσημερία ἐστὶ τοῦ ἡλίου ἐν Κριῷ γινομένου. ἀνατέλλοντος τοίνυν τοῦ Κριοῦ, ἡ Κυνόσουρα
μέση ἐστὶν ὑπὸ τὸν μεσημβρινὸν πόλον ἀνύοντος δὲ
τοῦ Κριοῦ τὸ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον, καὶ τῶν ὑπὸ γῆν
5 πάλιν ἐπ' ἀνατολὰς ἐρχομένων, ἰσοχρόνως κινεῖται
ἡ Κυνόσουρα καὶ πάλιν εὑρίσκεται ὑπὸ τὸν μεσημβρινὸν πόλον. εἰ καὶ ὀλίγον οὖν κινεῖται ἡ Κυνόσουρα
περὶ τὸν βόρειον πόλον, ὅμως, φησί, μέγιστα τὰ κύκλα
ἀνύων ὁ Κριὸς κατ' οὐδὲν αὐτῆς βραδύτερον κινεῖται.
10 ἔστι δὲ ἰδεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοῦτο καὶ χοινικίδος.
τῷ γὰρ παντὶ κύκλῳ τοῦ τροχοῦ ἡ χοινικίς, καίτοι
ἔλαττον στρεφομένη, ἰσοχρόνως κινεῖται.

228. — αὐτὸς μεν νωθής: βραδύς. δοκεῖ ΜΟΔΚΥΝΑ δὲ ἐναντίον εἶναι τοῖς προειρημένοις, ἀλλὰ τὸ βραδύς

15 εἴρηται πρὸς τὴν κατάληψιν ἀμυδρὸς γάρ ἐστι.

τὸ δὲ ο ἴα σε λ ή ν η: ὤσπερ ἐν πληθούση σε- MDΔΚVUA λήνη φαινόμενος. αὕτη γὰρ ὅτε πλήθει ἀμυδρότερα ποιεῖ τὰ ἄστρα. ἄνευ οὖν καὶ σελήνης αὐτὸς ἀμυδρός ἐστι.

¹⁻² έν Κριῷ ... τοῦ Κριοῦ om. S | γινομένου $MD\Delta$: γεν-KVA U mutil. 2 τοίνυν τοῦ Κριοῦ MKVUA: οὖν τοῦ ήλίου $D\Delta$ 3 ὁπὸ $MD\Delta KS$: περὶ VU 3-8 ἀνύοντος ... πόλον om. $D\Delta$ 4 τὸ ὁπὲρ γῆν ἡμ- καὶ MVUS: om. KA | τῶν M: τὸ KVUAS 5 ante πάλιν add. ἡμισφαίριον εἶτα K εἶτα A 5-8 ἐπ' ἀνατολὰς ... πόλον om. S duodecim fere litterarum spatio relicto 5 ἐρχομένων M: -μένου KA ἐρχόμενον VU 6-7 καὶ πάλιν ... ἡ Κυνόσουρα om. KVUA 8 φησι K: φασι MVUAS φασιν ὅτι $D\Delta$ | μέγιστα om. D | τὰ om. KA 9 αὐτῆς codd.: αὐτὸς S | βραδύτερον MKVUS: -τερα $D\Delta A$ 10 ἔστι δὲ MKVU: καὶ ἐστιν $D\Delta$ S ἔστιν A | καὶ om. S | καὶ χοινικίδος MS: om. $D\Delta KVUA$ 11 τῷ om. S spatio relicto | γὰρ om. V | παντὶ κύκλῳ τοῦ om. S spatio relicto | γὰρ om. V | παντὶ κύκλῳ τοῦ om. S spatio relicto | ροs τροχοῦ add. συμφέρεται A | χοινικὶς codd.: χοινίξ D ut vid. χοινίκη Δ | καὶ τοι codd: καὶ τὸ S 12 ἔλασσον S. 13-15 $MD\Delta KVUA$ $lemma\ codd$: om. A 14 ἐναντίον D

¹³⁻¹⁵ MD Δ KVUA lemma codd.: om. A 14 ἐναντίον D Δ K: -τίος MVU -τίως A 14-15 τὸ βρ- . . . κατάληψιν codd.: τὸ βρ- δὲ πρὸς τὴν κατ- εἴρ- D Δ .

^{16–19} MD ΔKVUA 16 ἐν πλ– codd.: ἐμπλ– D 17 φαινόμενος codd.: –μένη VU ut vid. | φαινόμενος σελήνη K 18 ποιεῖ codd.: ποιεῖται D | αὐτὸς MD Δ : αὐτῆς A om. KVU.

Μ λαμπρούς δὲ ἔχει μόνους τοὺς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.
ἀνάστερος δὲ οἶον μὴ λαμπρούς ἔχων ἀστέρας.
ἔχει γὰρ ἀστέρας τέσσαρας.

ν ωθης δὲ εἴρηται διὰ τὸ ἀμυδρὸς εἶναι τοῖς ἄστροις, οὐχὶ τῆ φορᾳ. ὀξύτατος γάρ ἐστιν. ἢ ἀμαυρὸς

καὶ ἀμυδρούς ἔχων ἀστέρας.

α ὐ τ ὸ ς μ ὲ ν νω θ ή ς: ἀμυδροὺς ἔχων ἀστέρας.
ο ἴ α σ ε λ ή ν η σ κ έ ψ α σ θ α ι: ἀμυδρὸς ......
ἐστιν οὖ πανσέληνος.

νωθής: ἀμυδρὸς τοῖς ἄστροις, οὐ τῆ φορᾶ ὀξύ- 10

τατος γάρ, νωθής δὲ ἐν πανσελήνω.

λαμπρούς δὲ ἔχει μόνους τούς ἐπὶ κεφαλήν. ἀ ν άσ τ ε ρ ο ς δέ, οἶον μὴ λαμπρὸν ἔχων ἀστέρα. ἔχει δὲ ιδ΄.

MDAKVUAS

229. — ζώνη δ' αν σμως ἐπιτεκμή-ραιο: ἄρα οὖν ἀπροόρατος ὁ Κριός, καὶ οὐκέτι ὁ 15 περὶ τῶν φαινομένων λόγος ἔρρωται; ὑπὸ γὰρ τὴν 'Ανδρομέδας ζώνην ἐστίν, ἥτις ζώνη λαμπρὰ πεπίστευται.

MDAKVUA

τὸ δὲ ἐστήρικται καλῶς ἐπήνεγκεν, ἐπειδὴ εἶπε διωκόμενος, ἵνα μή τις νομίση ὅτι τῶν 20 πλανήτων ἐστίν.

¹⁻³ M cf. S infra ll. 12-13 3 τέσσαρας M: ιδ' S infra rectius.

⁴⁻⁶ M mg. ct. S intra ll. 7-11.

⁷⁻¹³ S (36^r, 9-12) 8 post ἀμυδρὸς quattuor vel quinque lit-

¹⁹⁻²¹ MD Δ K V U A 19 ἐπήνεγχεν M V U A: εἶπεν K om. D Δ | ἐπειδὴ M K V U A: ἐπεὶ D Δ 20 εἶπε codd.: ἔφησεν K ^{pc} $ut\ vid$. | νομίσης D Δ 20-21 ὅτι $(om.\ K)$ τῶν πλ- ἐστιν M K A: αὐτὸν εἶναι τῶν πλανητῶν (sic) D Δ ὅτι ἐστι πλανήτων V U.

231. — μεσσόθι δὲ τρίβει μέγαν οὐ- MDΔVUAS ρανόν: ἀνύει διαπορεύεται, ὅθεν καὶ τρίβους τὰς τετριμμένας ὁδούς φαμεν. ὁ νοῦς κατὰ τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ πορεύεται ἐν γὰρ τῷ ἰσημερινῷ κύκλῳ ἐστίν.
5 εἶτα ἐπειδὴ ὄψει οὐκ εἰσὶν οἱ κύκλοι καταληπτοί, πλὴν μόνου τοῦ γαλαξίου, διὰ τοῦτο δίδωσιν ἕτερα σημεῖα ὧν ὁ ἰσημερινὸς ἐφάπτεται κύκλος, ὅπου, φησίν, ἄκραι αὶ τοῦ Σκορπίου Χηλαί. ἄκρως γὰρ ἀμφοτέρων τῶν Χηλῶν ἐπιψαύει καὶ τῆς ζώνης τοῦ 'Ωρίωνος. μέσος 10 δὲ ὁ κύκλος οὖτος ἐπίκειται.

232. — Χηλαὶ καὶ ζώνη: σαφηνίσας τὰ MDΔΚVUA περὶ τοῦ Κριοῦ, ἐν ῷ ἰσημερίαν ἐαρινὴν ὁ ἥλιος ποιεῖται, ἐπεμνήσθη καὶ τῶν Χηλῶν, ἐν αἶς ἡ φθινοπωρινὴ ἰσημερία γίνεται,

έπεὶ δι' αὐτοῦ καὶ τῶν Χηλῶν καὶ τῆς τοῦ 'Ωρίω- MDΔS νος ζώνης γράφεται ὁ ἰσημερινός, μέσος ὢν τῶν παραλλήλων κύκλων καὶ μέγιστος.

233. — ἔστι δέ τοι καὶ ἄλλο: ἐπειδὴ ΜΟΔΥ∪Α

^{1–10} MDΔVUAS (36r, 13–17) lemma M: μεσσόθι δὲ DΔ μεσσόθι δὲ τρίβει VUA τρίβει S 3 φαμεν om. V (U mutil.) S qui add. καὶ καταπεπατημένας | ὁ νοῦς MVA: ὁ δὲ ν– DΔS U mutil. | τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ codd.: μέσον τὸν οὐρανὸν S 4 κύκλω ἐστὶν codd.: ἐστι κύκλω S 5 οὐκ εἰσὶν οἱ κ– codd.: οἱ κ– οὐκ εἰσὶ VU 6 μόνου MDΔA: μόνον VU om. S | ante δίδωσιν add. ἐπήγαγε καὶ DΔVUA: non in MS | διδόσοιν S 7 ἐφ– κύκλ– codd.: κύκλ– ἐφ– A 8 αὶ τοῦ Σκ– om. A | ἄκρως MDΔS: ἄκρας VUA | ἀμφοτέρας V 9 χηλῶν codd.: χειρῶν D | post ἐπιψαύει add. ὁ ἰσημερινὸς (vel τὸν ἰσημερινὸν?) A | ζώννης A | μέσος codd. (U evan.): μέσως M 10 οὕτος om. S | ἐπίκειται codd.: ἐστήρικται S fortasse recte.

^{11–14} MD Δ K V $\dot{\mathbf{U}}$ A (U evan.) lemma M: χηλαὶ D Δ K V A 12 ἰσημερίαν codd.: ἰσημερινὴν K.

^{15–17} MDΔS $(36^r, 17-18)$ lemma χηλαί S: non in codd. 15 ἐπεὶ δι' MDΔ: ἐπειδὴ S 15–16 καὶ . . . ζώνης MDΔ: καὶ τοῦ 'Ωρίωνος καὶ τῶν Χηλῶν ζώνη S 16 μέσος ὼν MS: om. et κύκλος add. DΔ | τῶν om. S 17 κύκλων M: om. DΔS.

¹⁸⁻p. 190,5 MDΔVUA (U evan.) lemma M: ἔστι δέ τοι DΔV om. A

άμυδρὸς ὢν ὁ Κριὸς δυσκαταλήπτως ἔχει, πειρᾶται διὰ πολλῶν σημείων εὐκατάληπτον (αὐτὸν) ποιῆσαι, καί φησιν ότι καὶ ἄλλο ἐστὶ σημεῖον πλησίον αὐτοῦ ύπὸ τῆς ᾿Ανδρομέδας, δ Δελτωτὸν καλεῖται τῷ γὰρ δέλτα στοιγείω εἴκασται.

 $235. - \Delta$ ελτωτόν: τοῦτο ἐστὶν ὑπὲρ μὲν τῆς κεφαλής του Κριου κείμενον. λέγεται δὲ διὰ τὸ άμαυρότερον είναι, εύσημον ἐπ' αὐτοῦ γράμμα κεῖσθαι. άπὸ Διὸς τὸ πρῶτον τοῦ ὀνόματος δι' Έρμοῦ τεθέν. δς τὸν διακόσμον τῶν ἄστρων ἐποιήσατο, φασὶ δέ τινες 10 καὶ τὴν τῆς Αἰγύπτου θέσιν ἐν τοῖς ἄστροις εἶναι τριγώνως, καὶ τὸν Νεῖλον τοιαύτην περιοχήν ποιήσασθαι τῆς χώρας ὡς ἄτε τὴν ἀφέλειαν τῆς χώρας ποριζόμενος εἴς τε τὸν σπόρον εὐμαρεστέραν ποιούμενος καὶ είς τὴν τῶν καρπῶν ἀνακομιδήν. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐφ' 15 έκάστης γονίας ς'.

MDAVUAS

Δελτωτὸν πλευρῆσι: τὸ Δελτωτὸν τρίγωνόν ἐστιν ἰσοσκελές, οὐκ ἰσόπλευρον. τὰς γὰρ κατιούσας πλευράς ἴσας έχει, την δὲ κάτωθεν ὑποτείνουσαν βραχυτέραν έκείνων, τούτων δὲ τῶν σημείων, 20

¹ ἀμυδρὸς ὢν $\mathbf{MD}\Delta$: ἀμυδρῶς ἔχει $\mathbf{V}$ ἀμυδρός ἐστιν $\mathbf{A}$ | δυσκ- ἔχει codd.: δυσκατάληπτός ἐστι $\mathbf{V}$ | πειρᾶται $\mathbf{MD}\Delta$: πειράται δὲ V καὶ πειράται A 2 πολλών codd.: τών πολλών $\mathbf{D}\Delta$ | διὰ σημείων πολλῶν $\mathbf{A}$ | ante εὐκατ- add. τοῦτον $\mathbf{A}$ | εὐκατ – codd.: δυσκατ – V | αὐτὸν addidi ${\bf 3}$ αὐτοῦ ${\bf M}$: om. codd. ${\bf 4}$ ὑπὸ τῆς ᾿Ανδρομέδας V: ὑπὸ τῶν τῆς ᾿Ανδρ – ${\bf M}$ ὑπὸ τὴν ᾿Ανδρομέδαν ${\bf D}\Delta$ ὑποκάτω τῆς ᾿Ανδρ – ${\bf A}$ | τῶι codd.: τὸ ${\bf A}$ ${\bf 5}$ δέλτα Μ VA: τετάρτω D δ' Δ.

⁶⁻¹⁶ S $(36^r, 18-28)$ Trianguli fabula (Catast. 20); seguuntur frustula simul cum fabula in codicis S archetypum inserta quae interius invenies ad sch. 239 16 γονίας: sic S.

¹⁷⁻p. 191,2 MD Δ V UAS $(36^{r}, 31-36)$ lemma M: om. D Δ V (qui haec cum antecedentibus continuant) AS U mutil. (usque ad τρίγωνόν έστιν) 17 τὸ $\Delta-...$ έστιν MVAS: έστι δὲ τὸ δελτωτὸν (δέλτα τὸν $\mathbf{D}$) τρί γ - $\mathbf{D}\Delta$ 19 post πλευρὰς add. δύο $\mathbf{S}$ ἴσως $\mathbf V$ 20 ἐκείνων codd.: –νου $\mathbf S$ | τούτων codd.: –του $\mathbf S$ | τὧν σημείων MVU: σημείον DAA του σημείου S

τοῦ τε Δελτωτοῦ καὶ τῆς ζώνης τῆς ᾿Ανδρομέδας, μικρὸν διεστὼς ὁ Κριὸς νοτιωτέραν ἔχει τὴν θέσιν.

άλλὰ τοῦτό ἐστι μὲν ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τοῦ Κριοῦ ΜDΔVUAS κείμενον. λέγεται δὲ διὰ τὸ τὸν Κριὸν ἀμαυρότερον 5 εἶναι ἐπίσημον ἐπ' αὐτοῦ κεῖσθαι τὸ γράμμα, ἀπὸ Διὸς τὸ πρῶτον τοῦ ὀνόματος δι' Ἑρμοῦ τεθέντος.

φασὶ δὲ καὶ τὴν τῆς Αἰγύπτου θέσιν εἶναι (ἐκ) τοῦ MDΔVUA ἐν τοῖς ἄστροις τριγώνου, ἔχει δὲ ἐφ' ἑκάστης γωνίας

δ'. ἔστι δὲ ἐν τῷ βορείω ἡμισφαιρίω.

τὸ δὲ Δελτωτόν φασιν τῷ Κριῷ γειτνιᾶν. ἔχει βρα- s χυτάτην βάσιν καὶ ἐπίσημον γράμμα ἀπὸ Διὸς τεθέν.
236. — ἡ δ' ο ὅ τ ι τ ό σ η: τῶν γὰρ τεσσάρων Μ ἀστέρων τοῦ τριγώνου οἱ γ΄ ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτοῦ. τούτων οὖν τῶν ἐν τῆ βάσει τοῦ τριγώνου ἀστέρων οἱ 15 ἐν τῷ Κριῷ νοτιώτεροι ὀλίγον εἰσίν. ὁμολογουμένως γὰρ ἐν τῷ βορείῳ μέρει τὸ τρίγωνον, ὁ δὲ Κριὸς αὐτοῦ νοτιώτερος. φασὶ δὲ [ὅτι] καὶ τὴν τῆς Αἰγύπτου θέσιν [καὶ μίμημα] ἐκ τοῦ [Δελτωτοῦ] τριγώνου τοῦ[το] ἐν τοῖς ἄστροις εἶναι. ἐμφερὴς γὰρ ἡ Αἴγυπτος τῷ

¹ ζώννης A 2 δὲ ἑστὼς V U evan. | ὁ Kριὸς codd. : ὁ Zυγὸς D | τὴν θέσιν codd. : τὸ μέσον S.

^{3–6} MDAVUAS $(36^{7},36-40)$ in initio lemmatis loco ἕστι δέ τοι καὶ ἕτ' ἄλλο $(v.\ 233)$ S: non in codd. 3–4 άλλὰ . . . κείμενον MS $(cf.\ Catast.)$: om. DAVUA 3 ἐστιν S | ὑπὲρ S: ὑπὸ M 4 λέγεται codd.: λέγει DA | τὸ om. U | τὸν Κριὸν ἀμαυρότερον codd.: ἀμ– ἐκεῖνον S 5 ἐπ' αὐτοῦ κεῖσθαι τὸ γράμμα codd.: ἐπ' αὐτῶν γράμμα κεῖσθαι S 6 Διὸς codd.: τοῦ Δ – DA | τὸ πρῶτον τοῦ $(\delta i'\ D)$ ὀνόματος $\delta i'\ (τοῦ\ D)$ Ἑρμοῦ codd.: τοῦ πρώτου ὀν– $\delta i'$ Ἑρμοῦ S | τεθέντος MAS: τεχθέντος DA τιθέναι VU.

⁷⁻⁹ MDΔVUA 7 Αἰγύπτου om. D | θέσιν codd.: διάθεσιν D | ἐκ addidi, cf. Catast. 20 (ἐκ τοῦ ἐν τοῖς ἄστροις εἶναι τριγώνου): κατὰ τὸ σχῆμα add. A $\bf 8$ ἑκάστης codd.: ἑκάστω $\bf V$ U mutil. $\bf 9$ δὲ codd.: δὲ καὶ $\bf A$.

¹⁰⁻¹¹ S $(36^r, 40-42)$

¹²⁻p. 192,2 M 17 ὅτι seclusi 18 καὶ μίμημα et Δελτωτοῦ seclusi | τοῦ scribendum puto, cf. supra et Catast. 20 supra laudatum: τοῦτο M.

δελτωτῷ σχήματι, ἡ 'Αλεξάνδρεια χλαμύδι στρατιωτικῆ, ἡ 'Ιταλία κιττῷ καὶ ἡ Νάξος φύλλῳ ἀμπέλου.

ΜDΔΑ 237. — 〈πολέων〉: λείπει τῶν ἀστέρων, λαμπρῶν ὄντων. ἡ κάτω τοῦ Δελτωτοῦ γραμμὴ εὐ-κατάληπτός ἐστι. περισσῶς γὰρ τῶν προκειμένων ἀστέρων ἐστὶν ἔκλαμπρος.

MDΔVUA ἄλλως: τούτων τὧν ἐν ἐκείνη τῆ γραμμῆ τοῦ Δελτωτοῦ ἀστέρων οἱ δύο τοῦ Κριοῦ νοτιώτεροί εἰσι, κατωτέρω γάρ. τὸ ⟨δὲ⟩ Δελτωτὸν βορειότερον.

MDΔVUA 239. — ο ί δ' ἄρ' ἔτι προτέρω: οἱ δὲ τοῦ 10 Δελτωτοῦ ἀστέρες προτέρω. βορειότεροι γάρ εἰσιν.

MDΔΚVUAS ἔτι δ' ἐν προμολῆσι νότοιο: τοῦ Κριοῦ οἱ Ἰχθύες καὶ δυτικώτεροι καὶ νοτιώτεροί εἰσιν.

MS οὐ τούς δύο δὲ ἀκουστέον νοτιωτέρους κατὰ τὸ ἀλη-

³⁻⁶ MD Δ A lemma restitui: μάλα δ' έτοίμη (sic) M ή δ' οὕτι τόσον D Δ ή δ' οὕτι τόση A 3 λείπει MD Δ : λείπεται γὰρ A 3-4 τῶν . . . ὄντων om. A, ὄντων om. D Δ 4 τοῦ δελτγραμμή MA: γραμμή τοῦ δ- D Δ | post γραμμή add. κατὰ τὸ μέγεθος τῶν λοιπῶν πλευρῶν. ὁμῶς A 5 ante τῶν add. διὰ A 6 ἐκλαμπροτέρα D.

⁷⁻⁹ MDΔVUA lemma M: τῶν ὀλίγον (238) DΔ ἀμφοτέρης (236) VU om. A 7 ἐν om. DΔ 8 ἀστέρων MDΔA: ἄστρου VU 9 γὰρ MA: δὲ DΔVU | post γὰρ dist. Maass | δὲ add. Maass | hoc scholium cum sequenti (239) continuant VUA.

^{10–11} MD ΔVU A lemma (ἄρ) M Δ: οὶ δ' ἄρ ἔτι D om. VU A qui haec cum antecedenti scholio coniungunt; falso putat interpres verba οὶ . . . προτέρω ad Trianguli stellas versu 238 memoratas pertinere 10–11 προτέρω. βορειότεροι γὰρ MVU A: βορειότεροι ὄντες προτέρω εἰσίν D Δ 11 εἰσιν MD Δ: om. VU A | huius scholii loco haec praebet K: οἱ δ' ἄρ' ἔτι προτέρω: καὶ μὴν ὅπισθεν εἰσὶ (sic) τοῦ Κριοῦ οἱ Ἰχθῦες ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου εἰσβολὴν ὡς πρώτου ἐν ἐκείνοις εἰσερχομένου περὶ τὸν Κριόν.

^{12–13} MD Δ K V U AS (36 ^{r} , 43–44) lemma M: ἔτι δ' ἐν προβολῆσι V U ἔτι δ' ἐν S περὶ 'Ιχθύων D 'Ιχθύες Δ om. K A 12 τοῦ Kρ– codd.: ἐπὶ τοῦ Kρ– K 13 καὶ δυτικώτεροι (–τερον S) καὶ νοτιώτεροι MD Δ AS: νοτ– καὶ δυτ– KV U.

^{` 14-}p. 193,2 MS (36°, 44-46) 14 οὐ τούς S: om. M | κατὰ τὸ ἀληθὲς M: om. S

θές. ὁ γὰρ ἔτερος ἐν τῷ βορείῳ καὶ τοῦ Κριοῦ βορειότερος, καὶ ἐπιψαύει τοῦ ὤμου τῆς ᾿Ανδρομέδας.

άπο τοῦ Κριοῦ ἐπὶ τοὺς Ἰχθῦς, οἴ εἰσιν ἐπίπροσθεν s τοῦ Κριοῦ νοτιώτεροι καὶ τοῦ Δελτωτοῦ νοτιώτεροι.

5 προμολησι δὲ προόδοις καὶ πνοαῖς.

'I χθ ύ ες: οὖτοι εἰσὶ μεγάλου ἔγγονοι περὶ ὧν τὴν s ἱστορίαν ἀποδώσομεν σαφέστατα ὅταν ἐπ' αὐτοὺς ἔλθωμεν. τοὑτων δὲ ἑκατέρων μεριδα διαλλάσσων. ὁ μὲν γὰρ νότειος ὁ δὲ βόρειος κεῖται. ἔχουσι δὲ καὶ σύν-10 δεσμον ἀλλήλων ἕως τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ κριοῦ. ἔχει δὲ ὁ μὲν βόρειος ἀστέρας ιβ', καὶ ἐπὶ τοῦ συνδέσμου α΄. ὁ δὲ νότιος ιε΄. τὴν δὲ λῖνον αὐτῶν οὐ συνέρχονται. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τοῦ βορείου γ'. ἐπὶ τοῦ συνδέσμου γ'. τοὺς πάντας λε΄.

δ βόρειος Ἰχθύς μᾶλλον τοῦ βορέου αἰσθάνεται. ΜΠΔΚΥΝΑ ἀκούει, εἶδος ἀντὶ γένους.

οὖτοι δέ εἰσιν οἱ τοῦ μεγάλου Ἰχθύος ἔκγονοι, περὶ ΜΠΔΚΥUAS οὖ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐρεῖ. οἴτινες Δερκετὼ τὴν ἸΑφροδίτης θυγατέρα ἐμπεσοῦσαν εἰς θάλασσαν ἔσωσαν. ὅθεν εἰς 20 τιμὴν τῆς θεοῦ οἱ Σύροι ἰγθύων ἀπέχονται. τούτων

¹ καὶ τοῦ Κριοῦ M: om. S 2 τοῦ ὤμου M: καὶ τοῦ ὤμου S; cf. Hipp. 1, 6, 8 (Manitius p. 58).

³⁻⁵ S $(3\hat{c}^{\dagger}, 29-30)$ cum Trianguli fabula conflatum (supra p. 190, l. 16).

⁶⁻¹⁴ S (36^r, 46-55) Piscium fabula (Catast. 21) 8 μεριδα sic S.

¹⁵⁻¹⁶ MD Δ K VU A 15 ante δ β - add. τὸ δὲ ἀκούει M | post δ β - add. γὰρ K VU | μᾶλλον τοῦ β - MD Δ A: τοῦ β - μᾶλλον K VU | βορέου M K A: βορείου D Δ βορᾶ VU 16 ἀκούει D Δ Α: ήτοι ἀκούει VU τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀκούει K εἶπεν δὲ M | εἶδος om. D | γένους MD Δ K: τοῦ γ- VU A.

¹⁷⁻p. 194,2 MD Δ K V U AS (36^r , $55-36^v$, I) 17 post ο ὖτοι δὲ add. Ἰχθύες Κ 17-18 οἱ τοῦ . . . ἐρεῖ codd. : οἱ Ἰχθύες S 17 ἔχγονοι codd. (U evan.) : ἔγγονοι V 18 οὖ codd. (U evan.) : ὧν Μ | τοῖς codd. (U evan.) : τῶ V | Δ ερχετὼ C. Robert e Catasterismo : δερχιὼ MD Δ K V U δ ερχὴν A δ ερχιβώνην S 19 ἐμπεσοῦσαν MD Δ A: ἐχπ- KV(?) U Catast. πεσοῦσαν S | ὅθεν codd. : ὅθεν χαὶ M 20 τῆς θεοῦ D Δ K S: τοῦ θεοῦ M τῆς θεᾶς VUA | Σύροι D Δ K V US : Σῦροι A Δ Σύριοι M 20-p. 194,2 τούτων . . Κριοῦ codd.: codd: codd:

δὲ δ μὲν βόρειος, δ δὲ νότιος. ἔχουσι δὲ σύνδεσμον ἀλλήλοις ἔως τοῦ ἐμπροσθίου ποδὸς τοῦ Κριοῦ.

MDΔKVUAS MDΔKVUA MDΔKVUA είσὶ δὲ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμισφαιρίοις. καὶ ἔγουσι τοὺς πάντας ἀστέρας μ΄.

240. — ἀλλ' αἰεὶ ἔτερος προφερέ- 5 στερος: ἀλλ' ὁ ἔτερος αὐτῶν, ὅς ἐστιν ἐκτὸς τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου πλὴν μόνης οὐρᾶς [δς] καὶ τῆς 'Ανδρομέδας ἐπιψαύει, τοῦ νοτιωτέρου ἐστὶ κρείσσων καὶ ἀμείνων, ὥστε τοῦ βορέου μᾶλλον πνέοντος αἰσθάνεσθαι ὅσω βορειότερός ἐστι. τὸ δὲ προφερέστε- 10 ρος οὐχὶ τὸ πρότερος ἐλθων ἐπὶ τὴν δύσιν, ὡς ὁ Ταῦρος προφερέστερος ἐλθων ἐπὶ τὴν δύσιν, ὡς ὁ Ταῦρος προφερέστερος 'Η νιόχοιο (177), ἀλλὰ τὸ κρείττων, ὑπὸ λαμπροτέρων ἀστέρων διατυπούμενος. ὁ δὲ Ἰππαρχος (Ι, 6, 8, p. 58 Μαπ.) οὐχ ὡς πρὸς τὸ Δελτωτόν, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν Κριὸν ἐν προ- 15

2 ἐμπροσθίου MD Δ Α: ἔμπροσθεν KVU | post Κριοῦ add. Α ἢ οὕτως: ἀλλὰ τῶν δύο τούτων ὁ εἶς, καὶ προφερέστερος ἤτοι διαυγέστερος καὶ βορειότερος κατὰ τὴν θέσιν, διὸ καὶ πρότερον τοῦ βορέου κατιόντος αἰσθάνεται, quod recepit Est, unde Ald. edd.
3 MD Δ KVUAS (36°, 1) post εἰσὶ δὲ add. ἰχθύες καὶ Α | ἐν codd.: om. D.

4 MDΔKVUA

5-p. 195,3 MD ΔΚ V U Α lemma M K V U (ὁ ἔτ- Κ V U ἐστι προφ- Κ): ἀλλ' αἰεὶ ἔτερος D Δ om. Α 6 ἐχτὸς Α felici coniectura: ἐχ codd. 7 πλὴν ... οὐρᾶς codd.: λέγει δὲ διὰ τὸν βόρειον ἰχθὺν Α (quod retinuit Maass διὰ secluso) | μόνης MD Κ V U: μόλις Δ 7-8 δς (seclusi) χαὶ τῆς 'Ανδρομέδας ἐπιψαύει, τοῦ νοτιωτέρου (τῶν νοτιωτέρων Α) ἐστὶ χρείσσων (-ττων Κ V U) χαὶ (om. V U) ἀμείνων (om. V U) M Κ V U Α: ὅς ἐστι χαὶ τοῦ νοτιωτέρου ἀμείνων, τῆς 'Ανδρομέδας ἐπιψαύει D Δ 9 τοῦ βορέου Μ: τοῦ om. D Δ K V U Α fortasse recte | μᾶλλον om. K V U 9-10 αἰσθάνεται V 10 ὅσω (sic) MD Δ Α: ὅσον Κ V U | βορειότερος MD Δ U Α: -τερον Κ νοτιώτερος V 11 οὐχὶ: οὐχ D om. Δ | τὸ πρότερος MA: τὸ πρότερον K U ut vid. πρῶτον V ὡς πρότερον D om. Δ | ἐλθών scripsi: ἐλθεῖν MD Δ K U Α (post ἐπὶ τὴν δύσιν transp. D Δ) ἤλθεν V | ὡς codd.: χαθὼς χαὶ D Δ 12 προφερέστατος M 13 τὸ M V U A: ὡς Κ om. D Δ | χρείττων M D Δ Κ: χρεῖττον V U A | ante ὑπὸ add. ὡς A | ἀστέρων MD Δ A: om. Κ V U 15 παρὰ τὸ Δελτ- Κ | ἀλλ' ὡς codd.: ἀλλὰ A | προμολῆσι (sic) MD Δ: προβολῆσι Κ V U A

μολησι νότοιο λέγοντα τούς Ίχθύας είναι τὸν Ἄρατον εὐθύνει. βέλτιον δὲ καὶ ἀνυπεύθυνον ἀκούειν ἐκείνως.

241. — $\langle \beta \circ \rho \in \alpha \circ : \rangle$ ὅτι ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὰ $\mathbf{M}^{mg}$ 5 κάτω πνεῖ.

242. — ἀ μ φ ο τ έ ρ ω ν δ έ σ φ ε ω ν: ὁ νοῦς ΜΙΔΚΥΠΑΝ ἀμφοτέρων δὲ ἐκ τῶν οὐραίων δεσμός τις ἀποτείνεται εἰκός, ἀλλήλων ὅντων ἐγγὺς καὶ ταῖς οὐραῖς μόνον ἐπιψαυόντων. προείπομεν γὰρ ὅτι πρὸς τὸν ὧμον ᾿Αν-10 δρομέδας ⟨ὁ βορειότερος⟩ Ἰχθὺς μόνην τὴν οὐρὰν ἔχων ἐπὶ τῷ ζωδιακῷ κεῖται, ⟨καὶ⟩ τοῦ ἑτέρου, τοῦ ἀφορῶντος πρὸς τὸν Κριόν, οὐραίοις ἐπιψαύει. τοῦτον τοίνυν τὸν βορειότερον Ἰχθὺν χελιδόνος ἔχειν τὴν

¹ λέγοντα $MD\Delta$: λέγοντες K λέγονται VU λέγει A | Ίχθύας MK VUA: Ίχθύς $D\Delta$ | εἴναι M: ἵνα $D\Delta KVUA$ unde edd. omnes non recte, cf. Hipp. 1, 6, 8, (Man. p. 58) ,,ού γὰρ ἀμφότεροι νοτιώτεροι εἰσι τοῦ Κριοῦ, ἀλλ' ὁ εἰς αὐτῶν" 2 εὐθύνει M: εὐθύνη $D\Delta KVUA$ | καὶ οπ. $D\Delta$ 2-3 ἐκείνως ἀκούειν K 3 ἐκείνως $MD\Delta KU$: ἐκείνων V ἐκεῖνος A.

⁴⁻⁵ M^{mg} lemma add. Maass.

⁶⁻p. 196,1 MD Δ K V U A S $(36^v, 1-4)$ lemma M K V U : ἀμφοτέρων δὲ D Δ A S 6 ὁ νοῦς MD Δ A : om. K V U S 7 ἀμφοτέρων ... οὐραίων M K V U A : ἐξ ἀμφοτέρων δὲ τῶν οὐραίων D Δ ἐχ τῶν οὐρῶν ἀμφ - S 8 εἰκὸς M K V U A : καὶ εἰκὸς D Δ om. S | ἐγγὺς post μόναις (sic) transtulit V | ταῖς οὐραῖς D Δ K V U A S : τῆς οὐρᾶς M | μόνον MD Δ K μόναις V U ut vid. οὐ μόνον A om. S 9 προείπομεν : vide supra p. 192, ll. 14sqq. 9-12 προείπομεν ... ἐπιψαύει codd : ἔστι δὲ πρὸς τὸν ἀριστερὸν ὤμον τῆς ᾿Ανδρομέδας, ἰχθὺς ἔτερος βορειότερος, νοτίων γὰρ ὄντων τῶν δύο τούτων ἰχθὺων, οὔτος βορειότερος ἐστι A | 9 γὰρ M K V U S : δὲ D Δ | πρὸς codd .: κατὰ S 9-10 ᾽ Ανδρομέδας Μ K V U S : -δης D Δ 10 ὁ βορειότερος addidi | Ἰχθὺς codd .: Ἰχθῦς M Δ | μόνην codd .: μόνον S 11 κεῖται om. K | καὶ addidi 11-12 τῶ ἔτέρω τῶ ἀφορῶντι κατὰ τὸν Κριὸν S 12 οὐραίοις scripsi : οὐραίαις M οὐραῖς V U τῆς οὐρῆς K om. D Δ S | ἐπιψαύει M K V U : om. D Δ S | τοῦτον codd .: τοῦτο V 13 τὸν om. S | ˇΙχθὺν om. S | χελιδόνος M D Δ β C U : -δῶνος Δ α C S

MKVUA

κεφαλήν φασιν. δυ Χαλδαῖοι καλοῦσι χελιδονίαν Ἰχθύν. τὸ μέντοι σῶμα πλὴν τῆς κεφαλῆς.

249. — Περσέως: περὶ τοῦτον ἱστόρηται ἐν τοῖς ἄστροις τεθῆναι τῆ γὰρ Δανάη μιγεὶς ὁ Ζεὺς ἐγέννησεν αὐτόν. ἐπὶ δὲ πολὺ δέος πεμφθεὶς ἐπὶ τὰς γορ- 5 γόνας τὴν τε χυνῆν ἔλαβε παρ' Ἑρμοῦ καὶ πέδιλα ἐν οῖς διὰ τοῦ ἀέρος ἐποιεῖτο τὴν πορείαν ἐδόκει δὲ καὶ ἄρπην παρ' Ἡφαίστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος ὡς φησιν Αἰσχύλος. ἕνα γὰρ ὀφθαλμὸν εἴχον. καὶ τοῦτον ἀλλήλαις παρεδίδοσαν κατὰ φυλακήν. τηρήσας οὖν ὁ 10 Περσεὺς ἐν τῆ παραδόσει καὶ λαβών, ἔρριψεν εἰς τὴν Τριγωνίδα λίμνην. καὶ οὕτως ἐπὶ τὰς γοργόνας ἐλθὼν ὑπνωκυίας ἀφεῖλε τῆς Μεδούσης τὴν κεφαλήν. ἢν ᾿Αθηνᾶ παρὰ τὰ στήθη ἔθηκε τὰ ἑαυτῆς. τῶ δὲ Περσεῖ τὴν εἰς τὰ ἄστρα θέσιν πεποίηκε.

244. — καὶ τὰ μὲν εἶς ἀστὴρ ἐπέχει: τὰ μὲν δεσμὰ εἶς ἀστὴρ ἐπέχει. τὸ δὲ εἰς εν ἰόντων, εἰς συναφὴν παραγινομένων τῶν οὐρῶν.

M^{mg}DAKVUA

είς ἀστήρ ἐστιν ἐν μέσω τῶν οὐρῶν, ὅστις ὥσπερ συνδεῖ ἀμφοτέρους, ὃν καλοῦσιν οὐραῖον δεσμόν.

20

M^{mg} 245. — ύπούραιον: εἰ δὲ β΄ μέρη λόγου, ὑπὸ οὐραῖον.

 $\mathbf{M}^{\mathbf{mg}}$

 $247. - \langle \sigma \tilde{\eta} \mu \alpha : \rangle$ σημεϊόν σοι γίνεται τοῦ βορειοτέρου Ἰχθύος.

¹ δν $MD\Delta AS$: ἢν $KVU \mid χελϋδονίαν <math>V \mid Iχθύν$ om. $S \mid de$ chelidonio pisce vide Boll, Sternbilder, apud Roscher, Lex. Myth. VI, col. 979.

² MKVUA non intellego.

^{3–15} S $(36^v, 4–16)$ Persei fabula (= Catast. 22) 12 τριγωνίδα sic S.

¹⁶⁻¹⁸ M

^{19–20} $M^{mg}D\Delta KVUA$ lemma non in M: καὶ τὰ μὲν εἶς ἀστὴρ $D\Delta VU$ (cum ipso scholio conflatum in VU) καὶ τὰ μὲν K καὶ τὰ μὲν εἶς ἀστὴρ ἐπέχει A 19 εἶς ἀστήρ ἐστιν $MD\Delta K$ (ἐστιν om.) A: om. VU | ante μέσω (sic) add. τῷ VU | τῷν οὐρῷν MK: τῷν οὐραίων VUA αὐτῷν D ἀστῷν Δ 20 συνδεῖ ἀμφοτέρους codd.: ἀμφ- συνδεῖ $D\Delta$ | καλέουσιν V.

²¹⁻²² Mmg

²³⁻²⁴ M^{mg} lemma posui: σημα βορειοτέρου Maass.

248. — ἀμφότεροι δὲ πόδες: σφόδρα MDΔKVUAS θαυμάσαι ἐστὶν αὐτόν, πῶς εὐαφόρμως προφάσεις ἑαυτῷ δίδωσιν. ἐπειδὴ γὰρ ὑπολείπεται αὐτῷ εἰς τὸ κατὰ Κηφέα ὁ Περσεύς, ⟨ἐπεὶ⟩ ἐπὶ τὸν Κριὸν καὶ τὸν 5 "Ιππον καὶ τοὺς 'Ιχθῦς ἐξώκειλε τέως, ἁψάμενος διὰ τῶν 'Ιχθύων τῆς 'Ανδρομέδας, ἑτέραν πάλιν δίδωσιν ἀφορμήν, ὥστε τοῦ βορειοτέρου 'Ιχθύος τεκμήριον γίνεται ὁ ἀριστερὸς ὧμος τῆς 'Ανδρομέδας, λαμπρότερος ὧν καὶ ἔγγιστα κείμενος αὐτοῦ, οἱ δὲ ἐπὶ τῶν πο-10 δῶν τῆς 'Ανδρομέδας συνάπτουσι τοῖς ὤμοις τοῦ Περσέως

καὶ παρέχουσιν αὐτὸν εὐσημείωτον.

13-14 MDΔVÙA

 $MD\Delta VU$

άλλως: τὸν ὑποχείμενον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆς MDΔVUA Περσέα διηγεῖσθαι βούλεται.

¹⁻¹¹ MD Δ KVUAS (36 ^{v} , 16-25) lemma MD Δ KVUA: ζητητέον S f 2 θαυμάσαι (-μᾶσαι A) ἐστὶν (ἔνεστιν $D\Delta)$ $MD\Delta$ $\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: ἔστι θαυμ $-\mathbf{V}$ ἐστὶ θαυμ $-\mathbf{S}$ | αὐτόν, πῶς $\mathbf{M}\mathbf{D}\mathbf{\Delta}\mathbf{K}\mathbf{U}$: πῶς αὐτὸν V αὐτόν πως οὕτως S | εὐαφόρμως MAS: εὐπροσώπους $\mathbf{D} \Delta$ διδασκαλίας εὐμόρφους $\mathbf{K}$ εὐμόρφως $\mathbf{V} \mathbf{U} \mid$ προφάσεις codd.:πρόφασιν S $\bf 3$ έαυτῶ (sic) $\bf D\Delta KAS:$ αὐτῷ $\bf MVU$ | ὑπολείπεται codd.: ὑπόχειται $\bf K$ | τὸ $\bf MD\Delta A:$ τὴν $\bf K$ τὸν $\bf V$ $\bf U$ evan. τὰ S 4 Κηφέα ΜΚ VUAS: Κηφέως D? Δ 4-6 ὁ Περσεύς . . . τῆς 'Ανδρομέδας om. D 4 post ὁ Περσεύς sic pergit A: μετά τὸν Κριόν και τον "Ιππον και τους Ίχθῦς ἀνέτρεψεν είς τὴν 'Ανδρομάχην (sic) καὶ ἀπὸ ταύτης τὰ περὶ Περσέα διδάσκει. ἐπὶ τῶν ποδῶν δὲ τῆς ᾿Ανδρομέδας συνάψας τούς ὤμους τοῦ Περσέως, διὰ τούτων εὐσύνοπτον αὐτὸν τίθησιν | ἐπεὶ addidi 5 "Ιππον ΔKV^{pc} (Ἰχθύν V^{ac}) US: "Ιππαρχον M | καὶ τοὺς $\Delta KVUS$: ἐξὸν τοὺς M | ἐξώκειλε τέως, ΔVU : ἐξώκειλε, τέως M ἐξώκείλαντι (sic) $\mathbf{K}$ έξώκειλε πάλιν $\mathbf{S}$ 5-6 άψάμενος . . . τῆς 'Ανδρομέδας ΜVU: καὶ διὰ τῶν 'Ιχθύων τῆς 'Ανδρομέδας ἰών Δ ἄπτεται διὰ τῶν Ἰχθ- τῆς ᾿Ανδρ- Κ πάλιν διὰ τῶν Ἰχθ- άψάμενος τῆς ᾿Ανδρ- S 6 post τῆς ᾿Ανδρομέδας sie finem seholii facit Κ: διὰ τῆς ᾿Ανδρομέδας τὸν Περσέα διατυποῖ | πάλιν MVUS: om. DΔ 8 γίνεται S: γίνεσθαι MVU δείξαι ο άρ- ώμος MVUS: τὸν ἀριστερὸν ώμον DΔ 8-10 λαμπρότερος ..... τῆς 'Ανδρομέδας om. M | λαμπρότερος $\mathring{w}$ VUS : λαμπρότερον ὄντα $D\Delta$ $\mathbf 9$ χείμενος VUS : χείμενον $D\Delta$. 12 MD ΔVU cf. A supra διὰ τούτων εὐσύνοπτον τίθησιν.

MD AVUAS

γαμβροῦ δὲ τοῦ νυμφίου κατὰ Αἰολέας. ἑλληνισμὸς δὲ τὸ σχῆμα ἀντὶ τοῦ γαμβρὸν οἱ πόδες αὐτῆς σημαίνοιεν τὸν Περσέα. ἀεὶ γὰρ ὑπὲρ τῶν ὤμων αὐτοῦ φέρονται.

 $MD\Delta VUA$

τὸ δὲ ἐπωμάδιοι (249), κατὰ τῶν ὤμων τοῦ Περσέως.

 $MD\Delta VUA$

MS

ό ἀριστερὸς ὧμος τῆς 'Ανδρομέδας λαμπρός ἐστιν, ἐξ οῦ διδάσκει τὸν ἀμυδρὸν 'Ιχθύν. ὁ δὲ ἀριστερὸς ἄμος τῆς 'Ανδρομέδας πλησιάζει τῷ 'Ιχθύι ἐν τῆ σφαιρογραφία, τῷ δεξιῷ δὲ τῆ οὐρανοθεσία. ἐμπέπηγε γὰρ 10 ἐπ' ὄψιν τῷ οὐρανῷ τὰ ζώδια, καὶ τὰ νῶτα αὐτῶν ἡμεῖς ὁρῶμεν. οὐ γὰρ δύνατον ἐν τῆ σφαίρα γραφῆναι οὕτως οὐ γὰρ ἄν ἑωρῶμεν.

άλλως: άμφότεροι δὲ οἱ πόδες ο ιρά ο ια ἐ ν ἐ πω μάδιοι [Περσέως] φορέονται (249), γαμ- 15 βροῦ τοῦ Περσέως τὸ εἴδωλον διασημαινέτωσάν σοι.

250. — περιμήκετος ἄλλων: περὶ ἀν-

1–4 MDΔVUAS (36°, 25–28) 1 γαμβροῦ δὲ τοῦ νυμφίου codd.: γαμβρῶ (sic) δὲ ἀντὶ τοῦ τὸν νυμφίον $A \mid κατὰ Αἰολέας MA: καταιολέας <math>D^{pc}$ κατ' αἰολέας Δ κατ' Αἰολεῖς V κατ' αἰόλ U 2 γαμβρὸν MDΔV: τὸν γ– UA γαμβρὸν $S \mid τὸν$ γαμβρὸν post αὐτῆς transtulit $A \mid post$ γαμβρὸν interpunxit $M \mid$ οἱ πόδες $MD\Delta A:$ πόδες S om. VU 3 αὐτῆς $MD\Delta A:$ αὐτοῦ VU ut vid. αὐτὸν $S \mid$ σημαίνοιεν codd.: ἐπισημένοιεν A 4 ὑπὲρ τῶν ώμων $MD\Delta VU:$ ὑπὲρ τὸν ὧμον S ἐπὶ τὸν ὧμον $A \mid$ αὐτοῦ MVUAS: αὐτῆς $D\Delta \mid$ φέρονται codd.: –ρεται VS.

5-6 MD ΔVUA 5 δὲ codd.: γὰρ Α | ἐπωμάδιοι MD Δ: ἐπωμάδιον VU κατωμάδιοι Α | τῶν ώμων MD: τὸν ὅμον ΔVUA.

⁷⁻¹³ MDΔVUA 8 άμυδρὸν codd.: βόρειον Α | Ἰχθύν Δ VA: -θῦν MDU | ἀριστερὸς codd.: δεξιὸς A 9 post ἄμος add. φησι A | post ἄμος add. φησι A | post ἄμος add. φησι A | post ἀνδρομέδας scripserat λαμπρός ἐστι M^{ac} , postea del. 9-10 σφαιρογραφία codd.: σχεδογραφία A 10 τῶ δεξιῶ (sic) DΔV UA: τῆι δεξιῶ Μ ὁ δὲ δεξιὸς Maass auctorem, ut videtur, non librarium corrigens | ἐν τῆ οὐρ- Maass fortasse recte | τῆ οὐρανοθεσία MDΔ: τῆς οὐρᾶς VU τῆ (vel τῶ) γονυσθεσία (sic) A 10-12 ἐμπέπηγε . . . σφαίρα om. VU 11-12 τὰ νῶτα . . ὁρῶμεν cf. infra sch. 251 13 οὐ γὰρ ἂν A: οὐ γὰρ DΔVU om. Μ ὡς Maass | ἑωρῶμεν codd.: ὁρῶμεν Maass.

¹⁴⁻¹⁶ M 14 ἡά οἱ M^{pc}: ἡαΐδιοι M^{ac} 15 Περσέως secl. Maass. 17-p. 199,2 MS (36°, 28-30) lemma M: καί οἰ. Θ̄. S (v. 251)

δρομέδας εἰπών, μετῆλθεν ἐπὶ τὸν Περσέα, τοὺς πόδας αὐτῆς λέγων ἐπὶ τοῖς ὤμοις τοῦ Περσέως κεῖσθαι.

γα μβρ ο ν δε Αἰολικῶς τὸν ἄνδρα. Σαπφώ (fr. 117 Μ Lobel-Page)· ,,χαῖρε νύμφα, χαιρέτω δε ὁ γαμβρός". 5 φέρεται δε οὕτως εν τῷ βορείω ἡμισφαιρίω.

ἄλλων: τῶν ἄλλων μᾶλλον, μείζων κατὰ φαντα- MDΔVUA σίαν τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, ἢ τῶν προειρημένων, οἴον Δελτωτοῦ, Κριοῦ, ᾿Ανδρομέδας, Ἰχθύων, Κασσειεπείας, καὶ αὐτοῦ τοῦ Κηφέως.

251. — καί οἱ δεξιτερἡ μέν: πάλιν ἐν ΜΠΔΥΝΑ οὐρανῷ ἡ τοῦ Περσέως δεξιὰ πρὸς τὴν τῆς Κασσιεπείας καθέδραν ἐκτέταται ἐπειδὴ ἔνδον ὁρῷ τὰ ζώδια ὡς πρὸς τὸν οὐρανόν, ἡμεῖς δὲ τὰ νῶτα ὁρῶμεν ἐν ταῖς σφαίραις. ἐκεῖνα δὲ οὐκέτι οὕτως, ἀλλὰ τὰ νῶτα πρὸς τὴν σφαῖραν ἔχουσι πρὸς τὸ ὁρᾶσθαι τὴν ὄψιν. διὸ ἐὰν λέγη δεξιὰν χεῖρα ἢ ἀριστεράν, καὶ εὕρωμεν τὸ ἀνάπαλιν ἐν τῆ σφαίρα, μὴ ξενιζώμεθα. ἔνδον γὰρ ὤφειλε τὰ ζώδια ὡς πρὸς τὴν σφαίραν ἔχειν τὴν ὄψιν ὡς καὶ

10

² αὐτῆς Μ: αὐτοῦ S | τοῖς ὤμοις Μ: τοὺς ὤμους S.

³⁻⁵ M Sapph. fr. 117 Lobel Page = Heph. Ench. IV 2 (p. 13 Consbr.), Choerob. in Heph. IV (p. 220 Consbr.), Epit. Heph. 8 (p. 361 Consbr.) qui omnes praebent χαίροις ὰ (vel ἀ) νύμφα; cf. fr. 116, χαῖρε, νύμφα, χαῖρε, τίμιε γάμβρε, πόλλα; locum nostrum neglegunt Sapphus editores.

¹⁰⁻p. 200,6 MD ΔV UA lemma MV U: καί οἱ δεξιτερὴ D Δ om. A 10 πάλιν cf. sch. 248 (supra p. 198, ll. 7-12) 11-12 τὴν τῆς Κασσ- om. D 11 τῆς om. A 12 ἐκτέταται codd.: ἐξέτασται V | ἐπειδὴ M D Δ A: ἐπεὶ V U mutil. | ὁρῷ D Δ V A: ὁρῷ M U mutil. 13 ὡς M D Δ: om. V U A | τὰ ante νῷτα om. D 13-14 ὁρῷμεν . . . τὰ νῷτα om. A 14 οὐκέτι codd.: οὐκ ἔτι οὐκ ἔτι D 15 ἔχουσι codd.: ἔχει A ut vid. 16 χεῖραν V 17 ἐν τῆ σφαίρα codd.: αὐτῆς σφαῖρα A 18 ὡς καὶ M Δ V: ὡς om. D καὶ om. A U evan.

έν οὐρανῷ, ἀλλ' ἐκτὸς γράφεται πρὸς τὸ καὶ ἡμᾶς ἀκριβῶς γνῶναι. κατεστήρικται δὲ ὁ Περσεὺς ἐν τῷ οὐρανῷ διὰ τὴν δόξαν, ὅτι ἐπὶ τὰς Γοργόνας σταλεὶς ὑπὸ τοῦ Πολυδέκτου τὸν ἄθλον κατώρθωσε λαβὼν παρ' 'Ηφαίστου ἄρπην καὶ παρ' 'Ερμοῦ πέδιλα. θεωρεῖται δὲ ἐν τοῖς ἄστροις τὴν Γοργόνος κατέγων κεφαλήν.

MD A VUAS

252. — τὰ δ' ἐν ποσὶν οἶα: τὰ δὲ ἐν τοῖς ποσὶν ἴχνη καὶ τὰς τῶν ποδῶν βάσεις ὥσπερ διώκων καὶ ἐπαίρων πρὸς δρόμον μηκύνει καὶ ἐκτείνει. ἔστι δὲ κατανοήσαντα ἰδεῖν ὡς ἀληθῶς ἐπὶ δρόμον σπεύ- 10 δοντα αὐτόν. τὸ δὲ κεκονιμένος διὰ τὴν ὑπόνοιαν τῶν προειρημένων, τῆς σπουδῆς τοῦ δρόμου.

 $MD\Delta$

253. — κεκονιμένος έν Διὶ πατρί: ἡ ἱστορία δίδωσιν αὐτῷ τὸν δρόμον μετὰ τὸν Ἡσίοδον

13-p. 201,2 M D Δ (praebent tantum V U τὴν Μέδουσαν ἐδίωκε, quae verba cum praecedentis scholii fine continuantur; de A vide supra ad l. 8) lemma M: scholium cum praecedentibus conflant D Δ 13-14 ἡ ἱστ- M: ἡ δὲ ἱστ- D Δ 14 μετὰ M: κατὰ D Δ

¹ ἀλλ' ἐκτὸς ΜΔ: καὶ ἐκτὸς D ἀλλ' ἔξω $VUA \mid πρὸς τὸ codd.: πρόσιτον <math>A$ 1–2 ἀκριβῶς $MD\Delta A$: ἀκριβέστερον VU 2 κατεστήρικται $D\Delta A$: κατεστήρικτο M κατηστέρισται V U fortasse recte $\mid$ ὁ Περσεὺς ἐν τῷ οὐρανῷ $D\Delta A$: ἐν τῷ οὐρ $\mid \Delta U \mid$ ὁ Π - ἀκριβῶς M 3 ὑπὸ τοῦ M: ὑπὸ $D\Delta VU$ ἐπὶ A 4 Πολυδέκτου M: Πολυδεύκους $D\Delta VUA$ 4–5 'Ηφαίστω A 5 ἄρπην om. $\Delta \mid$ πέδιλα $MD\Delta A$: πέδιλον V U evan.

^{7–12} MD ΔVUAS $(36^v, 31–35)$ lemma MD Δ (τὰ δ' addidisse videtur Mpc): τὰ δ' ἐν ποσὶ S οἶα δ' ἐν ποσοὶν οἶα διώκων VU om. Α 7 τοῖς om. VU 8 καὶ MD ΔS: om. VUA | post βάσεις praebet A πλατύνων διὰ τὴν προειρημένην τῆς σπονδοῦ, (sic) αἰτίαν ὅτι τὰς γοργόνας ἐδίωκεν sic scholii finem faciens 9 καὶ ἐπαίρων om. DΔ | πρὸς MD ΔVU: καὶ S | post δρόμον dist. M | μηκύνει καὶ om. DΔ | ἐκτείνει MD ΔVU: ἐκτείνεται S 9–11 ἔστι δὲ . . . αὐτόν MS: om. DΔVU 10 κατανοήσαντα M: –νο– om. S spatio vacuo relicto | ὡς ἀληθῶς M: om. S 11 αὐτόν M: om. S | τὸ δὲ κεκιονιμένος S: τὸ δὲ κεκινημένος M κεκονιμένος ἐν Διὶ DΔ ἰχνια μηκύνει VU 11–12 τὴν ὑπόνοιαν τῶν προειρημένων, scripsi: τὴν ὑπόνοιαν τὴν προειρημένων τὴν ὑπόνοιαν Τὸν προειρημένων τὴν ὑπόνοιαν Τὸν προειρημένων τὴν ὑπόνοιαν S 12 τῆς . . . δρόμου MD ΔVU: om. S.

(Scut. 228-231), ὅτι ὑπὸ τῶν ἄλλων Γοργόνων ἐδιώκετο.

άλλως. κεκονιμένος: καὶ "Ομηρος (Ν 820, ΜΠΔΥΠΑ Ψ 372, 449, θ 122)· ,,κονίοντες πεδίοιο", κονιόμενοι. 5 καὶ γὰρ νεφελοειδεῖς εἰσι περὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ συστροφαὶ καὶ κονιορτώδεις, ἄτε τοῦ Γαλαξίου κύκλου γειτνιῶντος. τὸ ἐν Διὶ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ.

254. — ἄγχι δέ οἱ σκαιῆς: τὸ ἀριστερὸν ΜΟΔΚΥΠΑ τοῦ Περσέως γόνυ ὀλίγον ἀνωτέρω ὀφείλει εἶναι τοῦ 10 ταυρείου διχοτομήματος, ὅπου καὶ τὰς Πλειάδας εἶναι ἐλέγομεν [ἐπὶ τὴν ἰξὺν βότρυος δίκην] προσανακεκλιμένας τῆ τοῦ Ταύρου ἰξύι, οὐρᾶς τόπον ἀποπληρούσας. τὸ δὲ ἤλιθα ἀντὶ τοῦ ἄμα καὶ κατὰ τὸ αὐτό. ἐπάγει γὰρ ὅτι οὐ πολύς ἐστι τόπος δς ἐπέγει αὐτάς,

¹ ότι MDΔ: ότε Maass.

^{3–7} MD ΔV U Α ἄλλως M A: om. D Δ V U 3 κεκονιμένος MD ΔA : om. VU | post κεκονιμένος add. A ήτοι κόνιν έκ τῆς σπονδοῦ ἐγείρων 4 κονίοντες M Hom.: κεκονιόντος D κονιόντος Δ κονίοντος V κονίων A | κονιόμενοι MD Δ : κονιουμένου VU κονιώμενοι A 5 νεφελειδεῖς A ut vid. | εἰσὶν αί περὶ D Δ 5–6 συστροφαὶ MD ΔA : συστρεφομένου VU 7 ἐν Δ ιὶ δὲ M: δὲ ἐν Δ ιὶ D ΔA δ' ἐν Δ ιὶ VU | ἐν τῷ MD Δ : τῷ om. VU ἐν τῷ om. A.

⁸⁻p. 202,2 MDΔKVUA in M^{mg} περὶ Πλειάδων lemma $\mathbf{M}\mathbf{D}\mathbf{\Delta}\mathbf{V}\mathbf{U}$: ἄγχι δέ οἱ $\mathbf{K}$ οm. $\mathbf{A}$ 8 τὸ δὲ ἀρ $-\mathbf{D}$ 9 ἀνωτέρω $\mathbf{M}\mathbf{D}$ ΔΑ: ἀνώτερον ΚU om. V, haud scio an ἐγγυτέρω ὤφελεν scribendum sit, nam re vera longe a Pleiadibus abest sinistrum Persei genu, ut monet Hipparchus 1, 6, 12 (Man. p. 60); scholium igitur nostrum sic interpretor: « ut Aratus recte talia scribere posset, Tauro propius esse debuit Persei genu sinistrum» 10 ταυρείου Μ : βορείου D Δ K V U A 11 ἐλέγομεν Μ : λέγομεν $\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}\mathbf{V}\mathbf{U}\mathbf{A}$ cf. sch. 172 p. 166, ll. 11sqq. | ἐπὶ τὴν . . . δίκην seclusi | ἐπὶ codd.: περὶ $\mathbf{V}$ 12 τῆ τοῦ . . . ἀποπληρούσας om. $\mathbf{A}$ | τῆ τοῦ $\mathbf{T}$ – ἰξύι $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{V}\mathbf{U}$: τοῦ $\mathbf{T}$ – τῆ ἰξύι $\mathbf{K}$ secl. Maass | οὐρᾶς DΔ: οὐραίας ΜΚΟ οὐραίου V | τόπον ΚVU: τρόπον MDΔ | ἀποπληρούσας cf. sch. 336, sed οὐρᾶς ... $\dot{\alpha}$ ποπλ- suspectum est, negat enim Taurum caudam habere sch. 172 13 δὲ om. Δ | καὶ κατά τὸ αὐτό om. $D\Delta$ 14 ἐπάγει γὰρ ὅτι om. ${f A}$ | πολύς έστι τόπος δς ${f M}{f A}$: πολ- τόπ- έστιν δς ${f D}{f \Delta}$ πολέστιν ὁ τόπ– δς $\mathbf{KVU}$ | ἐπέχει $\mathbf{MKVUA}$: διαιρεῖ $\mathbf{D}\Delta$ | αὐτὰς $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{KA}$: αὐτὴν $\mathbf{VU}$

άλλ' όλίγος. σφόδρα γάρ πλησίον άλλήλων καὶ οὐ διεστώσαί εἰσιν.

MDAKVUA

254-255. — ἤ λιθα πᾶσαι Πληιάδες: τὸ μὲν ἤ λιθα ἀθρόως, παρὰ τὸ ἄλις· ἔνθεν καὶ άλίαν οἱ Δωριεῖς τὴν ἐκκλησίαν καλοῦσιν.

MDAKVUAS

"Ατλαντος δὲ καὶ Πληιόνης γενεαλογοῦνται Πλειάδες, παρ' δ καὶ λέγονται ἢ ἐπεὶ πλείοσιν εἰσὶ χρειώδεις, τοῖς τε πλέουσι καὶ γεωργοῦσι ἢ ὅτι εἰς πελείας μετεμορφώθησαν τὸν 'Ωρίωνα φεύγουσαι ἢ ἀπὸ τοῦ πολεῖν ἐκ περιόδου καὶ συμπληροῦν τὸν ἐνιαυτόν ἀπὸ 10 τούτων γὰρ κατ' ἐξοχὴν πλειὼν ἐκλήθη ὁ ἐνιαυτός.

1 πλησίον MVUA: πλησίαι D πλησίαι εἰσὶν Δ 1-2 καὶ οὐ διεστῶσαι MK (διεστῶτα) VUA: om. $D\Delta$ 2 εἰσιν om. Δ .

5

^{3–5} MDΔKVUA lemma MA (πλειάδες ambo): ἤλιθα πᾶσαι DΔ ἤλιθα Κ πληϊάδες φορέονται VU 4 ἀθρόως MDK VUA: ἀθρόον Δ | παρὰ τὸ MDΔKA: ἀπὸ τοῦ VU | ἔνθεν M: ὅθεν DΔKVUA | praebet deinde A (unde Est Ald. Maass edd.) disputationem de Pleiadibus quam infra in Appendice invenies cum Tzetzae scholio ad Hes. Op. 382, a quo excerpta est.

⁶⁻p. 204,10 MD \(\Delta \text{KVUAS} \((36^v, 35-47) \) cf. Scholia vetera in Hesiodi Opera et Dies, ed. Pertusi p. 131 (383c) ,,Πλειάδες λέγονται ἢ ἀπὸ Πληιόνης ἢ ἀπὸ τοῦ πολλοῖς εἶναι χρειώδεις ἢ άπὸ τοῦ εἰς πελείας μεταμορφωθήναι ἐκ τοῦ φεύγειν τὸν ᾿Ωρίωνα ώς τοξότην ή ἀπὸ τοῦ πολείν ἐκ περιόδου καὶ συμπληροῦν τὸν ένιαυτόν, έξ ὧν καὶ πλειὼν ὁ ένιαυτός. ἢ ὅτι πλείους εἰσὶ κατὰ συναγωγήν ή ότι πλείους είσι καν έπτα δοκώσιν ή παρά το πλησίον κεΐσθαι πλησιάδες τινές οδσαι" quae omnia sero ex Arateis in Hesiodea scholia inserta esse ideo censeo, quod in solis Hesiodi codd. A5smZB leguntur; vide etiam sch. in Ap. Rh. III 226 et Tzetzae locum infra in Append. p. 547 allatum
 6 "Ατλαντος . . . . Πλειάδες MD ΔKVUA (Πληϊάδες KU om. Α): θυγατέρες αδται "Ατλ– καί Πλ– γενεαλογοῦνται S | Πληιόνης $\mathbf{MKS}$: Πλειόνης $\mathbf{D}\Delta\mathbf{VUA}$ 7 λέγονται $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{KVU}$: Πλειάδες λέγονται Α λέγονται Πλειάδες S | ἢ ἐπεὶ Maass: ἐπεὶ MD ΔS η ότι ἐπὶ Κ fortasse recte ότι ἐπὶ VU η ότι Α | πλείοσιν είσι om. Α | χρειώδεις MKVU: χρειώδους Α΄ χρειώδη S ἀναγκαῖαι $D\Delta$ 8 γεωργούσι MS: τοῖς γεωργ- $D\Delta KVUA$ 8–9 μετεμορφώθησαν ΜDΔΚVUA: μετεβλήθησαν S 9 τον 'Ωρίωνα φεύγουσαι ΜDΔΚVUA: φεύγουσι τον 'Ωρ- S 9-10 πολείν . . . καὶ om. S 10-11 ἀπὸ . . . ἐνιαυτός $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{KVUA}$: διὸ καὶ κατ' έξοχην έκλήθη πλειών ὁ ένιαυτός δ

όμοῦ μὲν ὁρώμεναι λαμπραί, καθ' ἑκάστην δὲ ἀμυδραί. καὶ ἔχουσι σχῆμα τρίγωνον, οὖ ἡ βάσις ἐπ' ἀνατολὴν τέτραπται. Νίκανδρος μὲν οὖν ἐπὶ τῆς οὐρᾶς
τοῦ Ταύρου τίθησιν αὐτάς (Ther. 122-123): ,,αί θ'

ὅπὸ Ταύρου / ὁλκαίην ψαίρουσαι ὀλίζωνες φορέονται":
"Ιππαρχος δὲ ἐπὶ τοῦ Ταύρου, καὶ γὰρ αὐτὸς ἡμίτομον
τὸν Ταῦρον ποιεῖ, φησὶ δὲ τῷ μὲν ποδὶ τοῦ Περσέως
μᾶλλον αὐτὰς πλησιάζειν, πόρρω δὲ εἶναι τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος. πρὸς ὁ Διόδωρος μὲν ὑ πο γ ο υ ν ί10 δος γράφει, ὅπως ἡ κνήμη σημαίνοιτο. Μηνόφαντος
δὲ ἐπιγουνίδα τὴν κνήμην ἀκούει, διὰ τὸ εἶναι ἐπ' αὐ-

¹ μέν codd.: γάρ V | λαμπραί καθ' έκα om. S spatio vacuo relicto | ἔχαστα A 1–2 δὲ ἀμυδραὶ καὶ codd.: ἀμαυρὸν δὲ S 2 ἔχουσι $MD\Delta AS$: ἔχουσαι KVU | τὸ σχῆμα S | οὖ οὖ D ὧν VU 3 Νίκανδρος: cf. supra sch. 172 p. 166 | οὖν om. S | τῆς οὐρᾶς codd.: τὴν οὐρὰν S 5 όλκαίην ${f S}$: όλκαίην ${f M}$ όλκιην ${f D}$ όλκιην ${f \Delta}$ όλκιην ${f K}$ όλκιην vel άλκίην V όλκίην U άλκίην A άλκαίην codd. nonnulli Nicandrei | ψαίρουσαι ... φορέονται om. S spatio relicto | δρος $D\Delta$ vide Hipp. 2, 6, 7; 2, 6, 11 (Manitius pp. 206 et 210) | post "Ιππαρχος δὲ add. καὶ αὐτὸς S | ἐπὶ τοῦ Ταύρου codd.: ἐπὶ τοὖ μετώπου τοῦ T-coni. Maass in editione, sed Hipparchus Hyadas in Tauri fronte, non Pleiadas esse dicit; έπὶ τοῦ διχοτομήματος τοῦ T-idem Maass olim Anal. Eratosth. p. 52 αὐτὸς codd.: καὶ αὐτὸς S 7 τὸν οπ. Κ | ποιεῖ οπ. Α | φησὶ δέ: $Hipp.\ 1,\ 6,\ 12\ (Manitius\ p.\ 60)\ ,,$ πολύ γὰρ ἀπέχει τὸ ἀριστερὸν γόνυ τοῦ Περσέως ἀπὸ τῶν Πλειάδων" | τῶ τῶ D | παιδὶ K 8 αὐτὰς om. VU | ante εἶναι add. τὴν κνήμην A solus, unde Est Ald. edd. omnes ineptissime, cf. Hipp. | Elvai om. S 8-9 στεροῦ γό om. S spatio relicto 9 πρός δ Διό om. S spatio relicto 9-p. 204,9 μεν ύπογουνίδος . . . εν Ταύρω om. S 9 Διόδωρος: vide supra sch. 59-60 p. 97 (QS) et sch. 223 p. 184 | μεν om. D 9-10 ύπογουνίδος ΜΔ: ύπο γουνίδος D ύπογουνίδα ΚU ἐπιγουνίδα V ἐπιγουνίδας Α 10 κνήμη KVUA: μνήμη MDΔ | Μηνόφαντος: vide Maass, Aratea p. 70; J. Martin, Hist. Text. p. 31 Μονό-φαντος Α 11 ἐπιγουνίδας Α | μνήμην Μ | ἀχούει ΜΚ VU Α : καλεῖ $D\Delta$ 11-p. 204,1 αὐτῆς $MD\Delta KA$: αὐτοῦ KV ut vid. U ut vid.

τῆς τὸ γόνυ. δύναιτο δ' ἂν καὶ ἀπὸ μέρους ὅλον τὸ σκέλος ἀκούεσθαι. παρ' 'Ομήρω δὲ ἐπιγουνὶς τὸ ἄνω τοῦ γόνατος, ὡς 'Αρίσταρχος, ὡς δὲ Κράτης ἐπωμίς, ὡς δὲ Χάρης ἡ ἐφ' ὅλου τοῦ σώματος εὐσαρκία. οὐκ ἐπὶ πολύ δὲ αὐτὰς χωρίον ἐπέχειν φησίν, ἐπειδὴ κατὰ μὲν 5 μῆκος μίαν μοῖραν ἐπέχουσι, κατὰ δὲ πλάτος ἥμισυ καὶ ὅγδοον. ἑώαν δὲ ἐπιτολὴν ποιοῦνται μεθ' ἡμέρας νβ' τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας, καὶ ὁ ἥλιός ἐστι μοιρῶν ιζ' ἐν Ταύρω, δύνουσι δὲ μεθ' ἡμέρας νβ' τῆς φθινοπωρινῆς ἰσημερίας, ἡλίου ὅντος ἐν Τοξότη μοιρῶν ιθ'. 10 φασὶ δὲ ὅτι μία τῶν Πλειάδων ἐκεραυνώθη, διὸ οὐ

 $MD\Delta KVUAS$

φασί δὲ ὅτι μία τῶν Πλειάδων ἐκεραυνώθη, διὸ ο φαίνεται.

м^{mg} 256

UA.

256. — (ά φ α υ ρ α ί): άμαυρόταται γάρ είσι κατά τὸ φῶς, άλλ' ἐπειδὴ ἄμα είσί, διὰ τοῦτο γνώριμοι ἐκ τῆς συνόδου καθεστήκασιν.

1 δύναιτο codd.: δύναται $K \mid \delta$ ' ἄν καὶ $MD\Delta$: οὖν KA ἄν VU 2 ἀκούεσθαι MKVUA: σημαίνεσθαι $D\Delta \mid ἐπιγουνὶς <math>MD\Delta$: ἐπὶ γουνὸς KVU ἐπίγουνος $A \mid τὸ codd$.: τῶ Δ 2-3 τοῦ γόνατος om. D 3 $Kράτης <math>MD\Delta UA$: κράτος K Σωκράτης $V \mid ἐπωμὶς <math>MD\Delta A$: om. KVU 4 Xάρις $D \mid τοῦ om$. $K \mid εὐσαρκία <math>MD\Delta K$ A: εὐαρκία $VU \mid ἐπὶ om$. $D\Delta fortasse recte$ 5 φησίν $MD\Delta A$: φασίν $KVU \mid ἐπειδὴ <math>MKVUA$: ἐπεὶ $\Delta ἱπὶ D$ 6 μίαν μοῖραν $MD\Delta KA$: μοῦραν (μοίρ-V) μίαν $VU \mid πλάτος <math>codd$.: Πλάτωνα VU 7-8 μεθ' ἡμέρας .... ἱσημερίας $MD\Delta A$: μεθ' ἡμ- τῆς ἑαρ- ἱσημερίας, νβ' K μεθ' ἡμ- τῆς ἐαρ- ἱσημερίας δὲ νβ' VU 8 καὶ codd.: ὅτε καὶ Maass fort. recte; an ὅτε? $\mid ἐστι om$. $D\Delta$ 9 δύνουσι om. $A \mid δὲ μεθ' <math>MD\Delta S$: καὶ KVU καθ' $A \mid ἡμέρας <math>codd$.: ὁ ῆλιος V primo, postea corr. 9-10 τῆς φθινοπωρίνης

11–12 MD ΔK VUAS $(36^v, 47-48)$ 11 ὅτι μία codd.: μίαν $S \mid$ ἐκεραυνώθη codd.: κεραυνωθήναι $S \mid$ διὸ MD ΔS : διότι KVU καὶ διὰ τοῦτο A 12 in K nonnulla sequuntur de Pleiadum ortibus quae cum Tzetziana codicis A disputatione communia sunt; vide supra ad sch. 254-255 p. 202, ll. 3-5 atque infra Append. p. 548.

ίσημερίας codd.: τῶν φθινοπόρων (sic) S 10 ήλίου ... $i\theta'$ om. S | Τοξότη $MD\Delta A$: τῷ T-KVU | μοιρῶν $i\theta'$ M: om. $D\Delta KV$

13-15 M solus in mg. inter. sine lemmate, signo ~ praefixo, quod etiam in textu supra vocem ἀφαυραί (256) invenitur, unde lemma add. Maass.

15

257. — έπτά ποροι δ ἡ ταί γε: εξ οὖσαι, MDΔVUA φησί, δοξάζονται παρὰ τοῖς ἀνθρώποις έπτά, διὰ τὸ ἀμυδρῶς [μὲν] τὴν ἑβδομὴν ὁρᾶσθαι [τὰς δὲ εξ ἐναρ-γῶς].

άλλως: φασὶν ἐπτὰ εἶναι μετ' ἀνθρώπους, τῆ MDΔVUAS δὲ ἀληθεία ἔξ εἰσι μόναι φαινόμεναι. ὁ γὰρ Εὐριπίδης (Or. 1005-1006)· ,,ἐπτάπορον δρόμημα Πλειάδος . . δδόν".

φασὶ δέ τινες τοιοῦτον μῦθον, ὅτι μία ἐκ τῶν ἑπτὰ ΜΠΔΥΠΑ
10 τὸ τῆς Ἰλίου πάθος ἰδοῦσα [ἡ ἸΗλέκτρα] ὑπεχώρησε
τοῦ συστήματος [ἔστι γὰρ ἡ μήτηρ Δαρδάνου·] καὶ
ὑπὸ τὸν δεύτερον ἀστέρα τοῦ ῥυμοῦ ἤλθε πλησίον,
δς λέγεται εἶναι τῆς ἸΗλέκτρας. τοῦτον δὲ τὸν ἀστέρα,
τὸν ὑπὸ τὸν ῥυμὸν τῆς Ἄρκτου ἐκ τῶν Πλειάδων ἀνα15 χωρήσαντα, ἸΑλώπεκά τινες καλοῦσιν.

¹⁻⁴ MD ΔVU A lemma MD ΔA (ταῖ γε M): ἑπτάποροι VU 1 ξξ scripsi ex Arato: ἑπτὰ MD ΔVU ἑπτὰ δὲ A 2 φασί V | παρὰ om. D Δ | τοῖς ἀνθρώποις MD Δ A: τῶν ἀνθρώπων VU | ἑπτά scripsi ex Arato: ἑξ MD Δ αἱ ἔξ VU om. A 3 μὲν M: non in D Δ V U A seclusi 3-4 τὰς . . . ἐναργῶς M: non in D Δ V U A seclusi

⁵⁻⁸ MD Δ V U A S (36°, 49-50) ἄλλως Μ (mg.) D Δ V U A: om. S 5 φασὶν ἐπτὰ εἶναι Μ D Δ: φασὶν εἶναι ἐπτὰ V U φασὶν εἶναι τὰς Πλειάδας ἐπτὰ Α ζ΄ δέ εἰσι S | μετ' ἀνθρώπους Μ D Δ V U S: om. A 6 μόναι V U A S: αἷ D Δ om. Μ 6-8 ὁ γὰρ . . . δδὸν om. A 6 ὁ γὰρ Εὐρ- Μ V: Εὐρ- D Δ Εὐρ- δὲ S U mutil. 7 ἑπτάπορον Μ V U: ἐπταπόρου D S ἐπταπόρου τε Euripides | δρόμημα codd. ut Euripidis codd. multi: δράμημα Eur. codd. A B | Πλειάδος Euripidis codd. (Πελειάδος Eur. edd.) Μ D Δ: Πλειάδων V U ut vid. Πληιάδων S 8 δδὸν Μ: οὐδὸν D Δ V U δδῶν S εἰς δδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει Euripides.

⁹⁻¹⁵ MDΔVUA 9 τοιοῦτον codd.: τοῦτον τὸν $V \mid ἐκ$ om. VU 10 τὸ τῆς Ἰλίου πάθος ἰδοῦσα M: διὰ τὸ τῆς Ἰλίου πάθος ἰδοῦσα M: διὰ τὸ τῆς Ἰλίου πάθος $D\Delta VA$ διὰ ... U $(mutil.) \mid ἡ ἸΗλέκτρα <math>M$: non in $D\Delta VA$ U mutil. seclusi 11 ἔστι ... Δ αρδάνου M: non in $D\Delta$ VUA $seclusi \mid καὶ <math>MVUA$: ἔστι δὲ $D\Delta$ 12 ἢλθε πλησίον M: πλησίον μ ικρὸς $D\Delta VU$ om. A qui post τῆς ἸΗλέκτρας add. Υέγονε 14-15 τὸν ὑπὸ ... ἀναχωρήσαντα libenter deleverim | ἐκ τῶν IIλειάδων IIΛΕΙ II

MD AVU A

259. — ο ὐ μέν πως ἀπόλωλεν: τοῦτο χαριεντιζόμενος ἐπὶ τῆ μυθολογία ὅτι ἐπτά εἰσι. φησίν οὐδέποτε ἀνήκουστος ὢν ὁ ἀστήρ ⟨....⟩, οὐδὲ τοῦτο ἡκούσαμεν ἀφ' οὖ ἐγεννήθημεν καὶ ἀφ' οὖ τὰ ἄστρα γεγένηνται, ἀπολωλότα καὶ ἀνήκουστον γεγενημένον ἀστέρα.

εἰ οὖν οὐδέποτε, διὰ τί οἱ ἑπτά, ὡς λέγουσιν, οὐ
φαίνονται ἀστέρες; ἀλλὰ τοῦτο, φησί, τὸ περὶ τῶν ἑξ
ὅτι ἐπτὰ εἶναι λέγονται, μάταιόν ἐστιν· εξ γάρ εἰσιν
ἀληθῶς. ὅμως δὲ ἐπιρρήδην καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ 10
ἀπλῶς μυθολογοῦντες ἐπτὰ αὐτάς φασιν, καὶ τὰ ὀνό-

ματα αὐτῶν προσφέρονται.

MDAVUA

άλλως: τοῦτο πρὸς τοὺς εἰπόντας, ὧν ἐστι καὶ αὐτὸς ἐν τῷ εἰς Θεόπροπον ποιήματι, τὴν Ἡλέκτραν φυγεῖν καὶ μὴ ὑπομεῖναι ἰδεῖν τὴν Ἰλιον άλισκομένην 15 καὶ τοὺς ἐκγόνους δυστυγοῦντας, τὸν γὰρ Δάρδανον

^{1–6} MD Δ V U Α lemma M Δ V U οὐ μέν πως D οὐ μέν πως ἀπόλωλεν ἀπευθής Α 2 ante ἐπὶ fortasse εἶπεν addendum | post εἰσι dist. D Δ V U: post φησίν Μ non dist. Α | φησίν Μ: φησί δὲ D Δ φησίν ὅτι V U Α 3 ἀνήκουστος ... ἀστήρ Μ V U Α: ἀνήκουστον εἶναι τὸν ἀστέρα D Δ | ὁ ἀστήρ codd.: ὁ del. Maass Aldinam secutus (sic Est) | post ἀστήρ lacunam indicavi: ἀπόλωλεν Est, unde Ald. Maass | post ἀστέρα sic scholii finem faciunt D Δ : ὅτι ἐξ ὅτου γεγόναμεν, οὐδέποτε ἡκούσαμεν ἀπολωλότα ἀστέρα καὶ ἀφανῆ γενόμενον δ γεγένηνται Μ δ : οπ. V U δ - δ ἀπολωλότα ... ἀστέρα Μ: οὐδέποτε ἡκούσαμεν ἀπολωλότα καὶ ἀνήκουστον ἡκούσαμεν ἀπολωλότα καὶ ἀνήκουστον ἡκούσαμεν ἀστέρα V U οὐδὲ τοῦτο ἡκούσαμεν ἀπολωλότα καὶ ἀνήκουστον γενόμενον ἀστέρα δ .

⁷⁻¹² M 8 φησί scripsi: φασι M 8-9 τῶν ξξ ὅτι scripsi praeeunte Maass (τοῦ ὅτι): τοῦ νοτίου M 9 ξξ M: καὶ perperam legit Maass 11 ἀπλῶς cf. v. 260 (αὕτως).

¹³⁻p. 207,5 MD ΔV U A 13 άλλως M (in mg. et in textu) D Δ A: om. V U | τοῦτο δὲ V U 14 ἐν τῷ om. V | Θεόπροπον Maass e Suda s. v. "Αρατος et schol. Il. Σ 486 (Append. infra p. 553): θεόπρομον MD Δ V U A 15 φυγεῖν Bekker: φεύγειν codd. | μὴ om. D Δ | ἰδεῖν MV U A: μηδόλως D Δ

παΐδα Διὸς καὶ 'Ηλέκτρας εἰρήκασιν. δύναιτο δ' αν καὶ ὑπερβατὸν εἶναι· ,,ἑπτάποροι οὖσαι, καὶ ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν ἐξ οἶαι, παρ' ἀνθρώποις ὑδέονται''. τῶν γὰρ ἑπτὰ ὀνομάτων λέγων τὸν κατάλογον σύνδηλός ὁ ἐστι συναινῶν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ καὶ συντιθέμενος.

ύ δ έ ο ν τ α ι δέ (257), σημαίνουσιν αἱ Πλειάδες MDΔVUA καιρούς. ἑῷαι μὲν γὰρ ἀνατέλλουσαι σημαίνουσι θέρους ἀρχήν, ἑῷαι δὲ δύνουσαι ἀντίληψιν τῶν κατὰ σπόρον ἔργων, ἑσπερίαν δὲ ἀνατολὴν ποιούμεναι χει10 μῶνος ἀρχὴν σημαίνουσι. τῆς δὲ ἐσπερίου δύσεως οὐκ ἐμνήσθη διὰ τὸ συμβαίνειν αὐτὴν περὶ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν καὶ μηδὲν ἐξαίρετον περιέχειν σημεῖον.

άπευθής (ἐκ Διός): ἄπυστος ἐκ τοῦ οὐ- ΜΥΠΑ ρανοῦ. φασὶ δὲ ὅτι μία τῶν Πλειάδων ἐκεραυνώθη, 15 διὸ οὐ φαίνεται.

τὸ δὲ ἐξ ο ὖ καὶ γενεῆθεν (260), ἀπο- Μ σκεύαζεται τὸν μῦθον τὸν ἐπ' αὐταῖς λέγοντα φυγεῖν τὴν μίαν, τὴν Μερόπην, ὑπ' αἰδοῦς, θνητῷ μιγεῖσαν τῷ Σισύφῳ, ἢ τὴν ἐκ Διὸς τεκοῦσαν Δάρδανον Ἡλέκ-20 τραν.

¹ Διὸς καὶ om. VU | εἰρήκασιν M: λέγουσι DΔ ἡκούσαμεν VU εὐρήκασι A | δ' om. V 3 οἰαι edd.: οἰαι M ut vid. DΔ VU οἰς A | παρ' MV (παρὰ) UA: τοῖς DΔ | ὑδέονται MV UA: λέγονται DΔ 4 σύνδηλος MVUA: δῆλος DΔ 5 συναινῶν in Bekkeri editione invenio: συμβαίνων Maass σημαίνων MV UA om. DΔ | τούτω MA: τοῦτο DΔVU | καὶ om. DΔ | συντιθέμενος MVUA: προτιθ- D προστιθ- Δ.

⁶⁻¹² MDΔVUA 7 έωαι M: έωαν DΔVUA | μέν οπ. A | γὰρ οπ. DΔ | ante ἀνατέλλουσαι add. ἀνατολήν A | ante σημαίνουσι add. ἀντὶ τοῦ VU | σημαίνουσι οπ. DΔ 8 έωαι M: έωαν DΔVUA | ante δύνουσαι add. δύσιν A | ἀντίληψιν post δύνουσαι MVUA: post έργων DΔ 10 σημαίνουσι οπ. DΔ 12 καὶ οπ. DΔ | περιέχειν codd.: παρέχειν Bekker fortasse recte | hoc scholium cum sequenti continuant VU.

¹³⁻¹⁵ MVUA lemma posui: ἀπευθής M ἀπόλωλεν ἀπευθής VUA | φασὶ . . . φαίνεται om. V cf. supra p. 204, ll. 11-12 14 φασὶ M: φασὶν U φησὶν A | δὲ M: om. UA.

¹⁶⁻²⁰ M cf. schol. Il. Σ 486 (infra Append. p. 554).

Ar. Lat. Ipparchus septem inquit stellas iuges bene iacentes trianguli speciem demonstrant, et Aratus quidem septem infit esse, septima autem vix intueri potest, [hae et aestu et hieme incipiunt, ideo et Vergiliae, quod ver oriantur, propter quod et addidit dicens una quippe quomodo perdidit claritatem stella, et aliud quod Iovis ait, eo quod esse cassa ut est septem que esse aspectu oculis quae sex ab hominibus coniuncte videntur, alii vero qui iam putant fugiens prae timore Orionis. Aratus autem 10 in divinis ait primum persecuta a sole Electra non sustinens videre casus pronepotum fugit, unde illam per quod tempora parere dissolutis crinibus propter luctum et ita cognominari eam stellam comitem, quidam autem illam guae non paret Meropen esse di- 15 cunt nuptam a quodam viro nominari Ippodamiam.

> 1-16 Aratus Latinus hic in Arato Latino commentarii fragmentum tenemus ipsius poematis interpretatione permixtum post versum 261 (omissi sunt versus 262, 263, 265, 267); Maassii editionem sequimur (Comm. Ar. Rell. pp. 228-230) 1-2 Ipparchus ... demonstrant: cf. Catast. 23 ,,θέσιν δέ έχουσιν εύ μάλα κείμεναι κατά τὸν "Ιππαρχον τριγωνοειδοῦς σχήματος" quae verba ex scholiis Arateis (supra p. 203, l. 2) C. Robert censet (Erat. Catast. Rell. p. 31) ,,ab interpolatore addita esse, qui Hipparchi mentionem paulo post obviam [p. 203, l. 6] ad praecedentia quoque perperam rettulerit"; quae sententia Arati Latini testimonio, quem Robert ignorabat, confirmari videtur 2-3 et Aratus ... potest: cf. supra p. 205, ll. 1-4 4 hae ... incipiunt seclusi, haec est enim versus 266 interpretatio (ὅ σφισι καὶ θέρεος καὶ χείματος άρχομένοιο) 4-5 ideo ... oriantur seclusit Maass 6-7 una ... stella = v. 259 (οὐ μέν πως ἀπόλωλεν ἀπευθής ἐκ Διὸς ἀστήρ) 7 fortasse post aliud distinguendum est, sed ea quae sequentur non intellego 8-9 septemque ... videntur: ĥaec mirum in modum cum ea paraphrasi congruunt quam supra ll. 207, ll. 2-3 legebamus ἐπτάποροι (septemque) οδσαι (esse) καὶ ἐπόψιαι (aspectu) ὀφθαλμοῖσιν (oculis) εξ οἶαι (quae sex) παρ' ἀνθρώποις (ab hominibus) ὑδέονται (videntur!) 9-10 alii ... Orionis: ct. supra p. 202, ll. 8-9 10 Aratus autem ...: cf. supra 206, ll. 13sqq.; schol. Il. Σ 486 infra in Append. p. 553.

264. — αί μὲν ὁμῶς: μικρὸν κατειληφυῖαι MDΔVUA τόπον καὶ ἐξ ἀμαυρῶν συγκείμεναι ἀστέρων. ἀλλ' ὁνομασταὶ εἰσι καὶ ἐπίδοξοι διὰ τὸ καὶ τὴν ἀνατολὴν αὐτῶν καὶ τὴν δύσιν πρὸς ἀναγ-5 καῖον εἶναι τοῖς ἀνθρώποις. ,,ἐπιτελλομενάων γὰρ ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιο δὲ δυσομενάων" (Hesiod. Opp. 383-384).

265. — ἢρι καὶ ἑσπέριαι: ἢρι, τὸν ὅρ- ΜΟΔΥΝΑ θρον ἀντὶ τοῦ τὴν ἀνατολήν, ὅτε ὑπὸ τὸν ὅρθρον ἀνατέλ10 λουσι σὺν ἡλίω ὅντι ἐν Ταύρω, ἀπὸ ε΄ καὶ εἰκάδος τοῦ Φαρμουθὶ μηνός, ὅς ἐστι κατὰ 'Ρωμαίους 'Απρίλιος, ὅτε καὶ τοῦ θερίζειν ὁ καιρὸς παρ' Αἰγυπτίοις. ἑσ-πέριαι δὲ δυτικαὶ ἀπὸ τῆς ἑσπέρας, ὅτε ἑῷαι δύνουσιν, ἡλίου ὄντος ἐν Σκορπίω, 'Αθύρ μηνί, ὅς ἐστι κατὰ 'Ρωμαίους Νοέμβριος, ὅτε καὶ καιρὸς τοῦ ἀροτριᾶν. τὸ γὰρ ἑσπέριαι οὐκ ἔστι ,πρὸς ἑσπέραν

^{1–7} MD ΔV U A lemma MD Δ : [..] μὲν ὀλίγαι V αἱ μὲν ὁμῶς ὀλίγαι U om. A 2 ἀστέρων D Δ V U A: ἄστρων M 2–3 ἀλλ'... ἐπίδοξοι MA: ὅμως ὀνομασταί εἰσι καὶ ἐπίδοξοι D Δ ἀλλ' ὀνομασταί, ὅ ἐστιν ἐπίδοξοι V U 4 αὐτῶν om. D 4–5 πρὸς ἀναγκαῖον MV U προσαναγκαῖον A ἀναγκαίας D Δ πως ἀναγκαίαν Maass 5 ἐπιτελλομενάων Hes.: -μένων MD Δ A -μεναι V U incert. 6 ἄρχεσθ' Hes. M ut vid.: ἄρχεσθαι D Δ V U A | ἀμήτου Hes.: ἀμητοῖο M ἀμήτοιο D Δ V U A | δυσομενάων Hes. M: δυομένων D Δ A δυόμεναι V U incert.

⁸⁻p. 210,2 MD ΔV U Α lemma MD ΔV U om. Α 8 ήρι MD Δ Α: ήρος V U 9 δτε M: δτι D Δ οὔτε V U αὖται Α 9-10 ἀνατέλλουσι σὑν ἡλίφ MD Δ Α (τῷ ἡλ- D Δ): συνανατέλλουσι τῷ ἡλ- V U 10 ἐν Ταύρφ scripsi: Ταύρφ M ἐν τῷ $T-D \Delta A$ εἰς Ταῦρον V U | καὶ om. D Δ 10-11 τοῦ Φαρμουθὶ . . . 'Απρίλιος (sic edd. 'Απρίλλιος codd.) MD Δ A: τοῦ 'Απριλλίου μηνὸς V U 12 ὅτι U V incert. | θερίζειν MVU A: θέρους D Δ 13 δυτικαὶ M: καὶ δυτ- D Δ V U om. Α | ἀπὸ τῆς (om. Α) ἑσπέρας MD Δ A: παρ' αἰγυπτίοις V U 13-14 ὅτε (ὅτι V U) ἑῷαι (αἰ ἑῷαι D Δ) δύνουσιν MD Δ V U: ἀνατέλλουσιν A 14 ὅτος ἡλίου V U | ἐν Σκ- D Δ A: ἐν om. MV U 14-15 'Αθὑρ (ἀθὴρ Δ) . . . νοξυβριος MD Δ A: κατὰ τὸν νοξυβριον V U 15 ὅτε καὶ καιρὸς M: ὅτε ἐστι καὶ κ- D Δ ὅς ἐστι κ- V ὅ ἐστι κ- U ὅτε ἐστι κ- A 16 post ἀροτριᾶν sic scholii finem facit A: τότε γὰρ ἑσπέριαι εἰσιν ὅτι (sic) πρὸς ἑσπέραν ἀνατέλλουσι | τὸ scripsi: τότε codd. | ἔστι scripsi: εἰσὶ codd. | πρὸς codd.: περὶ U

δύνουσαι,", οὐδὲ γάρ εἰσι πρὸς ἑσπέραν δυόμεναι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἕω τὴν δύσιν ποιοῦνται.

ὅτε γὰρ σὑν Σκορπίω ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, τότε Ταῦρος
 εἰς δύσιν ἑῶος καταφέρεται.

MD AVU A

τὸ δὲ ἑξῆς τοῦ ἡητοῦ οὕτως ἔχει αἱ δὲ ὀνομασταὶ ῆρι καὶ ἑσπέριαι εἰλίσσονται καὶ συμπεριφέρονται τῷ οὐρανῷ, καὶ τούτων ὁ Ζεὺς αἴτιος [δς κατηστέρισεν], ὅστις αὐταῖς καὶ θέρους ἀρχομένου ⟨........)

ληπτέον έῷαι Φαρμουθί, ἀρχομένου θέρους, ἀνατέλ-

MDAKVUA

λουσιν έῷαι δύνουσι τοῦ 'Αθύρ, ἀρχομένου χειμῶνος. 10 268. — καὶ χέλυς, ἥ τ' ὀλίγη: τὰ ὑπο-λειπόμενα τῷ βορείῳ διδάσκει, τήν τε Χέλυν καὶ τὸν "Όρνιν. οὐκ ἀφ' ἑαυτῶν δὲ ταῦτα διδάσκει, ἀλλ' ἐκ τῶν προεγνωσμένων. ὑποκατιὼν γάρ φησι (270): κὰδδ' ἔθετο προπάροιθεν ἀπευθέος εἰ-15δώλοιο. Χέλυς δὲ ὅτι χελώνην ὁ Ἑρμῆς ἐκδείρας αὐτὴν κατεσκεύασε. καὶ Νίκανδρός φησι περὶ αὐτῆς.

² τὴν ἕω scripsi (cf. infra): τὴν ἑσπέραν DΔVU τῆς ἑσπέρας Μ. 3-4 Μ

^{11–18} MD Δ KVUA lemma MD ($\dot{\eta}$ τ') Δ VU: και χέλυς KA 12 τῷ βορείω MD Δ A: τοῦ βορείω KV τῷν βορείων U fortasse scribendum est ἐν τῷ βορείω (cf. S infra) | τἡν Mpc codd.: τὸν Mac | τε om. VU 13 ἑαυτῶν Bekker: ἑαυτοῦ codd. | ταῦτα διδάσκει MD Δ A: ταῦτα λέγει K λέγει ταῦτα VU 14–16 ὑποκατιὼν... ὅτι M (cf. S infra): om. D Δ K VUA 16 post χελώνην add. δὲ D Δ K VUA 16–17 ἐκδήρας Δ VU 17 αὐτὸν VU | κατεσκεύασεν αὐτὴν D Δ | post κατεσκ– add. τὴν κιθάραν M 17–18 καὶ .... αὐτῆς M (cf. S infra): om. D Δ K VUA.

καὶ Χέλυς: τὰ ὑπολειπόμενα ἐν τῷ βορείῳ s διδάσκει, τήν τε Χέλυν καὶ τὸν "Ορνιν. καὶ ταῦτα δὲ οὐκ ἀφ' ἑαυτῶν διδάσκει. ὑποκατιὼν οὖν φησίν· κ ὰ δ δ' ἔθετο προπάροι θεν. Χέλυς δὲ ὅτι χέλυν ἐκδείρας ὁ Ἑρμῆς κατετόρευσε λύραν τῷ 'Απόλλωνι ὑπὲρ τῆς κλοπῆς τῶν βοῶν. καὶ ὁ Νίκανδρός φησιν (Alex. 562)· ,,ἀγκῶνας δὲ δύω παρετείνατο". ὡς γὰρ ἑάλω ὁ Ἑρμῆς κεκλοφὼς τοὺς βόας 'Απόλλωνος, ταύτην ἐδωρήσατο ἀντίλυτρον αὐτῶν.

0 καὶ παρὰ λίκνω: σφόδρα νήπιος ὢν καὶ βρα- ΜΠΔΚΥΠΑ χὺς ὁ Ἑρμῆς τὴν κιθάραν κατεσκεύασεν.

έν δὲ τοῖς λικμητηρίοις γεννώμενα τὰ βρέφη ἐτίθεσαν εἰς σύμβολον εὐτροφίας. Δήμητρος γὰρ καρπῶν τὸ ἐργαλεῖον.

ή ίστορία δὲ ὅτι τριταῖος ὢν ἀπὸ τοῦ τόκου ὁ Ἑρμῆς καὶ σφόδρα μικρὸς ὢν ἐποίησε τὴν λύραν. ὡς γὰρ

¹⁻⁹ S $(36^v, 51-53$ et tres lineae in mg. inf.) 2 τὸν scripsi: τὴν S 3 ἑαυτῶν scripsi cf. supra: ἑαυτοῦ S 3-7 καδδέθετο $(sic S) \dots$ φησιν: haec omnia prius omissa in mg. inf. restituit S 5 χέλην S 6-7 Nic. Alex. 559-562: οὐρείης κυτισηνόμου ἥν τ' ἀκάκητα / αὐδήεσσαν ἔθηκεν ἀναύδητόν περ ἐοῦσαν / Ἑρμείης σαρκὸς γὰρ ἀπ' οὖν νόσφισσε χέλειον / αἰδλον, ἀγκῶνας δὲ δύω παρετείνατο πέζαις 7 δύο S 8-11 cf. infra ll. 15sqq. 9 αὐτῶν scripsi: αὐτοῦ S.

¹⁰⁻p. 212,4 MD Δ K V U A (in A post sch. 273 p. 214, ll. 5-8) lemma codd.: om. K | in initio add. Å ήτοι κουνίω, ἐν ὧ τὰ νήπια κατετίθεσαν (cf. infra p. 212, l. 4) 10 σφόδρα M K V U : καὶ σφ- D Δ σφ- δὲ A | ὧν M K V U A : ἤν D Δ 10-11 καὶ βραχύς M : om. D Δ K V U A 11 ante τὴν κιθ- add. ὅτε D Δ | κατεσκεύασεν M K V U A : ἐποίησεν D Δ 12 δὲ M K V U : γὰρ D Δ om. A | λικμητηρίοις codd.: λίκνοις D 12-13 γεννώμενα (γενόμενα M^{ac} ut vid.) τὰ βρέφη ἐτίθεσαν M : ἐτίθεσαν τὰ γενν- βρ- D Δ K V U ἐτίθεσαν τῶ πρώτω τὰ βρ- τὰ γενν- A 13 γὰρ M K V U A : δὲ D Δ | καρπῶν M D Δ V U : καρπῶς K καρπῶλ A 14 ἔργων D ut vid. 15-p. 212,3 cf. Catast. 24 15 ἡ ἱστ- δὲ M D Δ K : ἡ δὲ ἱστ- V A U evan. | ὅτι Μ Δ K V : ὅτε D ὅ A 15-16 ὧν δ Ἑρμ- ἀπὸ τοῦ τόκου V U 15 et 16 ἀπὸ τοῦ τόκου et καὶ σφόδρα μικρὸς ὧν om. D Δ 15 ὧν om. K 16-p. 212,3 ὡς γὰρ . . . κατηστερίσθαι om. A qui add. λίκνον παρὰ τὸ λίαν κινεῖσθαι | cf. S supra ll. 8-9 16 γὰρ M K V U : δὲ D Δ

έάλω κεκλοφώς τὰς 'Απόλλωνος βοῦς, ἐπὶ ποινῆ τῆς κλοπῆς ἐδωρήσατο αὐτῷ τὴν λύραν κατασκευάσας, ήν φασι κατηστερίσθαι.

παρά λίκνω δέ ἐν ῷ τὰ νήπια κατετίθεσαν.

παρά λίκνω, ἐν τῆ παιδικῆ κοίτη, τουτέστι παῖς ἔτι ὤν.

MDAKVUA

269. — λύρην δὲ μιν εἶπε λέγεσθαι: αὐτός, φησι, καὶ τὴν ὀνομασίαν δέδωκε τῷ ὀργάνω κατασκευάσας αὐτήν.

MDARVUAS

αύτη δὲ κατεσκευάσθη μὲν ὑφ' Έρμοῦ πρῶτον ἐκ 10 τῆς χελώνης ἐπτάχορδος, ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 'Ατλαντίδων, μετέλαβε δὲ αὐτὴν ὁ ᾿Απόλλων καὶ ᾿Ορφεῖ παρέδωκεν, δς έννεάγορδον έποίησεν άπο τοῦ τῶν Μουσῶν ἀριθμοῦ. καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὴν λύραν αἱ

¹⁻³ έπὶ ... κατασκευάσας MKVU: δέδωκεν αὐτῷ ταύτην έπὶ ποινῆ $D\Delta$ 2 αὐτῷ MK: αὐτὴν V αὐτὴν vel αὐτὸν U τὴν om. VU 3 κατηστερίσθαι KVU: κατεστηρίχθαι MD(-ρικται) Δ 4 habent MKVU cf. A supra ad p. 211, l. 10: om. $D\Delta$ | λίκνον VU | δè om. K | νήπια MKA: βρέφη VU | κατετίθεσαν ΜΑ: ἀνετίθεσαν Κ έναπετίθουν VU.

⁵⁻⁶ S $(37^r, 3)$.

^{7–9} MDΔKVUA lemma MA: λύρην δέ μιν D λύρην δέ μιν εἶπε Δ ἄλλως K έρμείης ἐτόρησεν VU 8 καὶ codd.: οπ. Κ | δέδωκε τὴν ὀνομασίαν Κ 9 κατασκευάσας αὐτὴν Μ: om. DAVU αὐτὴν om. KA.

¹⁰⁻p. 213,2 MD \(\Delta KVU AS \((36^v, 55-37^r, 3 \) \) cf. Catast. 24 10 αύτη δὲ (om. S) κατεσκευάσθη MDΔKVUS: ταύτην δὲ κατασκευασθεῖσαν $\mathbf{A} \mid \mu$ èν $om. \ \mathbf{D} \Delta \mid \pi$ ρῶτον ὑφ' Ἑρμοῦ $\mathbf{D} \Delta \mid \pi$ ρῶτον om. S 11 ἀπό τοῦ ἀριθμοῦ MKVUA: κατὰ τὸν ἀριθμὸν DΔS 11-12 'Ατλαντίδων Μ D Δ S: πλανήτων Κ U A έπτα πλανήτων V f 12 μετέλαf βε f M f Δ f A (-εν) : κατέλαf βε f D ἔλαf βε f KVUS f S $f \delta$ ε om. f Aαὐτὴν $D\Delta KVU$: ὁ αὐτὴν M ταὐτην S om. A | ὁ om. $D\Delta$ 13 παρέδωκεν MKAS: παραδέδωκεν $D\Delta$ δέδωκεν VU | ὁς MKVUAS: ὁ δὲ $D\Delta$ | ἐννάχορδον M 13–14 ἐποίησε κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν μουσῶν S 14 αὐτοῦ codd.: αὐτὴν V U incert. 14sq. $\tau \dot{\eta} \nu \lambda - \alpha i M - \dot{\epsilon} \delta - M$: $\alpha i M - \tau \dot{\eta} \nu \lambda - \dot{\epsilon} \delta - S$ $\alpha i M - om$. DΔKVÚA

Μοῦσαι ἔδωκαν Μουσαίφ ἀξιώσαντι τὸν Δ ία δπως αὐτοῦ μνημόσυνον εἴη ἐν τοῖς ἄστροις.

λίκνον δέ ἐστι σκεῦος ἐν ῷ διαχωρίζουσιν ἀπὸ τοῦ Μ

πυροῦ τὴν ἀκαθαρσίαν, τὸ λεγόμενον λικμητήριον.

έστι δὲ λίκνον ξύλινον σκεῦος ἐν ῷ διακρίνεται ἡ τοῦ s σίτου ἀκαθαρσία. τὰ οὖν παιδία ἐπὶ τούτοις ἐτίθεσαν αἰσιούμενοι αὐτῶν τὸ εὐθηνεῖσθαι.

τὸ δὲ ἥτ' ὁ λίγη (268) ἥτοι ὀλίγων ἀστέρων ΜΟΔΚΥΠΑ (κατὰ μὲν "Ιππαρχον ι΄, ὡς δὲ Τιμοχάρις η΄, ὡς δὲ 10 Εὔδημος ἐννέα), ἢ ὅτι ὀλίγας ἐπέχει μοίρας.

άπευθέος δὲ (270), τοῦ Ἐν γούνασιν, ἐπεὶ ΜΟΔΚΥΝΑS

οί μὲν Ἡρακλέα, ἄλλοι δὲ Ἱξίονα λέγουσι.

τὸ δὲ ἐπὶ σκελέεσσι πέτηλον (271): τὸ τοῦ Ἐν

¹ ἔδωκαν MS: ἔδωκεν $D\Delta$ ἔδωκε KA δέδωκε VU | ἀξιώσαντι $MD\Delta VUS$: οδ ἀξιώσαντος λόγος K οδ ἀξιώσαντος A fortasse ἀξιώσασαι $(C.\ Robert,\ Eratosth.\ p.\ 140)$ vel καὶ ἡξίωσαν $(cf.\ Catast.\ 24:\ τὸν\ Δία ἡξίωσαν καταστερίζειν, ὅπως ἐκείνου τε καὶ αὐτῶν μνημόσυνον τεθῆ ἐν τοῖς ἄστροις) | post Δία add. ταύτην καταστερίσαι <math>K,\ post$ οδ ἀξιώσαντος add. ὁ Zεὺς αὐτὴν κατηστέρισεν A 2 αὐτοῦ: id est τοῦ 'Ορφέως | μνημόσυνον MVUAS: μνεία $D\Delta$ μνημόσυνα K | εἴη $MD\Delta A$: ἡ KVUS | ante ἐν add. καὶ S.

³⁻⁴ M

⁵⁻⁷ S $(37^r, 3-4)$

^{8–10} MD Δ K V U A 8 ήτοι M: ἀντὶ τοῦ D Δ K V U ἀντὶ τοῦ ήτοι A 9 post κατὰ μὲν add. γὰρ D Δ | ὡς δὲ Τιμοχάρις M D Δ: ὡς δὲ Τιμ- φησὶν A κατὰ δὲ Τιμόχαριν (Τιμοχάρην K) K V U | η' codd.: β' D Δ 9–10 ὡς... ἐννέα M: om. D Δ K V U A | ὀλίγας codd.: –γον M.

¹¹⁻p. 214,2 MD Δ K V U AS (37°, 5-6) 11 ἀπευθέος δὲ MD Δ K V U A: μαδδ' ἔθετο (270) S | ἐν γόν- V U incert. | ἐπεὶ ΜΔ Ksl A: ἐπειδὴ S om. D K V U mutil. 12 λέγουσιν post 'Ηρακλέα, non post 'Ιξίονα S | ἄλλοι δὲ MK V U A: οἱ δὲ D Δ S | 'Ιξίωνα $\Delta^{\rm pc}$ Å 13-p. 214,1 τὸ δὲ . . . πίπτει om. D Δ 13 ἐπισκελέεσι M ut vid. ἐπὶ σκέλεσι Α ut vid. | πέτηλον om. S qui sic scholii finem facit: τὸ ἐν γούνασιν [quattuor fere litterarum spatium]λον πίπτει τῆ λύρα | ante τὸ add. ἢ Α | ἐν γόνασιν V U

γούνασιν είδωλον ἐπὶ τοῖς σκέλεσι πίπτει. π έ τ η-λ ο ν δὲ ἢ τὸ ἀναπεπταμένον, ἢ τὸ πεπτωκός.

MDAKVU**A**

273. — ἡ δὲ μεσηγύ: ἡ Λύρα δοχεῖ 'Ερμοῦ ἔργον είναι.

MDAKVUAS

κεῖται δὲ πρὸς τὸ Ἐν γούνασι παρὰ τὸ ἀριστερὸν αὐτοῦ γόνυ. τῆς δὲ κεφαλῆς τοῦ Ἐν γούνασι πλησίον ἐστὶν ὄρνις Κύκνος, οὖ μεταξὸ καὶ τοῦ Ἐν γούνασι γόνατος κεῖται ἡ Λύρα.

MKS

έπειδή άμυδρά έστιν ή Χέλυς, ώς έφαμεν, διὰ πολλῶν εὐκατάληπτον αὐτήν πειρᾶται δεικνύναι, καί φησιν· 10 ἡ δὲ μεταξύ τῆς "Ορνιθος κεφαλῆς καὶ τοῦ γόνατος τοῦ εἰδώλου κεῖται, ὥστε ἴσον ἀπέχειν διάστημα τὴν

¹ εἴδωλον M: πέτηλον, τουτέστι τὸ εἴδωλον τοῦ ἐν γούνασιν (γόν-VU mutil.) KVUA | ἐπὶ ... πίπτει MKVU: om. Α πῖπτον Maass | inter πίπτει et πέτηλον add. K ἢ ὅτι τὸ τῆς λύρας πέτηλον, τῷ γόνατι τοῦ ἐπὶ σκελέεσσι πελάει $(v.\ 272)$; eadem fere A: ἢ τὸ πέτηλον τῆς χέλυος ἐν τῷ ἀριστερῷ γούνατι τοῦ ἐπὶ σκελέεσιν, ἤτοι τοῦ ἐν γούνασι, κεῖται 2ἀναπεπταμένον MKV: ἀναπεπετασμένον $D\Delta A$ ἀναπεπασμένον U ut vid. | πεπτωκὸς M: ἀναπεπτωκὸς $D\Delta KVUA$ | hic praebent MK Cycni fabulam quam inferius suo loco invenies $(ad\ v.\ 275)$.

^{3–4} MDΔKVUA lemma MDΔ (μεσσ– DΔ): ἀντιπέρην δρνιθος VU om. KA **3–4** "Ερμ– έργ– είναι MDΔ: έργ– είναι "Ερμ– κ΄ "Ερμ– είναι έργον VUA.

⁵⁻⁸ MDΔKVUAS $(37^r,6-8)$ 5 κεῖται δὲ codd.: κεῖται αὕτη ἡ λύρα $S \mid πρὸς$ τὸ ἐν γούνασιν om. $D\Delta \mid πρὸς$ MKVU: πρὸ A εἰς $S \mid$ τὸν ἐν $\gamma-K \mid post$ ἐν $\gamma-add$. εἴδωλον $S \mid παρὰ$ codd.: περὶ K 6 αὐτοῦ γόνυ MKVUAS: γόνυ τοῦ ἐν γούνασι $D\Delta \mid$ τῆς δὲ κεφαλῆς τοῦ ἐν γούνασι πλησίον (παραπλήσιος KVU) $MD\Delta KVUA$: τὴν δὲ κεφαλὴν ἐν γούνασιν αντικρυς S 7 ἐστὶν ὄρνις MKVUA: ὄρνις ἐστὶ $D\Delta$ ἔστι δὲ ὄρνις S 7-8 τοῦ ἐν $\gamma-\gamma$ όν-S0ν τοῦ ἐν γούνασι S1 ἔν γούνασι S2 τοῦ ἐν γούνασι S3 τοῦ ἐν γούνασι S4 τοῦ ἐν γούνασι S5 τοῦ ἐν γούνασι S6 γούνασι S7 ἐν γούνασι S7 ἐν γούνασι S7 ἐν γούνασι S8 τοῦ ἐν γούνασι S9 ἐν γούνασι S9 ἐν γούνασι S1 ἐν γούνασι S1 ἐν γούνασι S2 ἐν γούνασι S3 ἐν γούνασι S4 ἐν γούνασι S5 ἐν γούνασι S6 ἐν γούνασι S8 ἐν γούνασι S9 ἐν γούνασι S1 ἐν γούνασι S2 ἐν γούνασι S3 ἐν γούνασι S4 ἐν γούνασι S5 ἐν γούνασι S8 ἐν γούνασι S1 ἐν γούνασι S1 ἐν γούνασι S2 ἐν γούνασι S3 ἐν γούνασι S3 ἐν γούνασι S4 ἐν γούνασι S3 ἐν γούνασι S4 ἐν γούνασι S4 ἐν γούνασι S5 ἐν γούνασι S5 ἐν γούνασι S8 ἐν γούνασι S1 ἐν γούνασι S2 ἐν γούνασι S2 ἐν γούνασι S3 ἐν γούνασι S4 ἐν γούνασι S5 ἐν γούνασι S5 ἐν γούνασι S8 ἐν γούνασι S9 ἐν S1 ἐν γούνασι S1 ἐν γούνασι S1 ἐν γούνασι S2 ἐν γούνασι S2 ἐν γούνασι S3 ἐν S4 ἐν γούνασι S5 ἐν γούνασι S5 ἐν γούνασι S8 ἐν γούνασι S8 ἐν γούνασι S9 ἐν S9 ἐν S9 ἐν ἐν S9 ἐν γούνασι S9 ἐν S9 ἐν S9 ἐν S0 ἐν S

⁹⁻p. 215,2 MKS $(37^r, 8-10)$ lemma μεσσηγύ S: non in MK 9 post ἐπειδή add. δὲ K^{sl} | post ἐστιν add. ἡ λύρα καὶ K | ἔφαμεν MS: εἴπομεν K 11 κεφαλῆς K: -λὴ MS 12 τοῦ εἰδώλου κεῖται MK: κεῖται τοῦ εἰδ-S

 Λ ύραν τοῦ τε γόνατος καὶ τῆς " Ω ρνιθος κεφαλῆς. τοῦτο γάρ σημαίνει τὸ μεσηγύ.

πάλιν δὲ λαβών καιρόν συντόμως τὸν Ἐν γόνασι . . . Μ

τὸ δὲ γούνατί οἱ σκαιῷ (272): ἐνταῦθα Μ 5 φανερὸν ὅτι τὸν δεξιὸν ἐν τῆ κεφαλῆ τοῦ Δράκοντος έχει πόδα ὁ Έν γόνασιν.

275. — ήτοι γάρ καὶ Ζηνί: πάλιν τῷ οὐ- ΜΟΔΚΥΝΑΝ ρανώ, τὸ δὲ παρατρέγει ἢ ὅτι τὰς πτέρυγας άπλώσας ἔμφασιν δρόμου καὶ πτήσεως ἐμφαίνει, καὶ 10 διὰ τοῦτο εἶπε παρατρέχει, ἢ ὅτι οὐρανῷ συμφέρεται. τοῦτο γάρ τὸ Ζηνὶ παρατρέχει. οὐκ άπεικὸς δέ, ώς μουσικόν ὄντα, τὸν "Ορνιν πλησίον είναι τῆς Λύρας.

παρατρέχει: οξ μέν παροξύνουσι τὴν παρα, M^{mg} 15 ἴν' ἢ παρὰ Διί. ἄμεινον δὲ ὑφ' εν ἀναγινώσκειν, ἵν' ἢ παρατρέγειν.

4-6 M

 $[{]f 1}$ τε om. ${f S}$ | γόνατος ${f K}{f S}$: γούν- ${f M}$ | τῆς ὄρν- κεφ- ${f K}$: τῆς ὄρντης κεφ- $\mathbf{M}$ της κεφ- τοῦ όρν- $\mathbf{S}$ $\mathbf{2}$ σημαίνει $\mathbf{S}$ (sic coni. Maass): σημεῖον ΜΚ | μεσσηγύ S.

³ M in fine lacuna: μνημονεύει ante τὸν Ἐν γ- suppl. Maass.

⁷⁻¹³ MDΔKVUAS (37^r, 10-13) lemma MDΔS: Ζηνὶ δὲ Κ ήτοι γὰρ Ζηνὶ VÙ ήτοι γὰρ καὶ Ζηνὶ παρατρέχει Α 7-8 τῶι οὐρανῶι MKVUS: τὸν οὐρανὸν καλεῖ DΔ Ζηνὶ τῶ ούρανῶ λέγει (πάλιν οπ.) Α 9 πτώσεως Κ | ἐμφαίνει ΜVU $\mathbf{AS}$: παρέχει $\mathbf{D}\Delta$ σημαίνει $\mathbf{K}$ 9–10 καὶ $\dots$ παρατρέχει $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{U}$ (καὶ om.) S: om. D ΔVA 10 post παρατρέχει sic scholii finem facit S: άλλως: ὅτι γὰρ καὶ ἐν οὐρανῶ ἐστὶν αἰόλος ὅρνις κύκνος. οὐκ άπεικός γάρ τον ὄρνιν μουσικόν ὄντα πλησίον είναι τής χέλυος | οὐρανῶ M: τῶ οὐρ- DΔKVUA fortasse recte 10-11 συμφέρονται $\mathbf{V}$ συμπεριφέρεται $\mathbf{A}$ 11 τοῦτο . . . παρατρέχει $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta$: om. ΚVUA 12 μουσικόν όντα (ώς om.) post λύρας transt. DΔ | τὸν τὸν $\mathbf{K}$ 13 praebent deinde $\mathbf{D}\Delta$ ἄστρασιν οὕτι $\mathbf{x}$. τ. λ . (infra 277), Α ἀλλ' δ μεν ἡερόεις κ. τ. λ. (infra 276).

¹⁴⁻¹⁶ M^{mg} sub signo non alphabetico.

 $MD\Delta KVUA$

α ί ό λ ο ς "Ο ρ ν ι ς: τοῦτον τὸν "Ορνιν οἱ μὲν λέγουσι κύκνον ὄντα καταστερισθῆναι μὲν εἰς τιμὴν τοῦ 'Απόλλωνος ἄτε μουσικὸν ὅντα. οἱ δέ, ῷ Ζεὺς εἰκασθεὶς ὡμίλησε Λήδα. κατὰ δὲ τοὺς πλείστους, Νεμέσει. ἐκ ταύτης γὰρ τὴν Ἑλένην γενέσθαι καὶ τοὺς Διοσκούρους ἐν ῷῷ. τὸ δὲ α ἰ ό λ ο ς ἐπεὶ τὰ μέν εἰσιν αὐτοῦ ἀνάστερα, τὰ δὲ ἠστέρωται.

τοῦτον δὲ ὁμολογοῦσι κατηστερίσθαι εἰς τιμὴν τοῦ ᾿Απόλλωνος ὡς μουσικόν. οἷ δὲ λέγουσιν ὅτι τούτω εἰκασθεὶς ὁ Ζεὺς ὡμίλησε τῷ Λήδα, ἐκ ταύτης γάρ 10 φασι τὴν Ἑλένην καὶ τοὺς Διοσκούρους, εἰσὶ δὲ τὰ μὲν αὐτοῦ ἀνάστερα, τὰ δὲ ἀστρώδη, οἱ δὲ περὶ τὰς πτέρυγας ἀστέρες οὐ σφόδρα μεγάλοι.

MVUAS

276. — άλλ' ὁ μὲν ἡερόεις: ἀλλ' ὁ μὲν Κύκνος ἀμυδρός πως ἐστί, τὰ δὲ πτερὰ αὐτοῦ τετρά- 15 χυνται, καὶ αὐτὰ οὐ πάνυ λαμπρά, λαμπρός δέ ἐστιν ὁ ἐπὶ τοῦ ῥάμφους καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ὀρθοπυγίου.

γίου om. A 16 αὐτὰ ... λαμπρὰ MVU (M non recte post αὐτὰ dist.): αὐτὸς ... λαμπρός S 16–17 λαμπρὸς ... ὀρθοπυ-

γίου om. VU.

¹⁻⁷ MD \(\Delta KVUA \) hanc Cycni fabulam (cf. Catast. 25) praebent MK post p. 214, l. 2, DA post p. 214, l. 8, VU post p. 215, l. 13, A post p. 217, l. 12; habet etiam K eandem fabulam decurtatam eodem loco ubi eam VU integram praebent (κατηστέρισται δὲ ούτος εἰς τιμὴν τοῦ ᾿Απόλλωνος, ἄτε μουσικός ὡς κύκνος, και αὐτῷ ἀνατεθειμένος) vide praef. p. XXIII | in mg. περί τοῦ κύκνου M: περί κύκνου A om. ceteri | lemma DΔVŬ: άντιπέρην ὄρνιθος (273) MK 2 ὄντα κύκνον VU 2-3 καταστερισθήναι . . ὄντα om. Κ $\, f 2 \,$ κατηστερίσθαι $\, {
m VU} \mid \mu$ έν $\, om$. $\, {
m A} \,$ f 3-4 ὧι f Zεύς εἰκασθεὶς $f MD\Delta K$: ὅτι f Z– κύκνω ὁμοιωθεὶς f VU ὅτι Z- είκασ ϑ εὶς κύκνω A 4 κατὰ δὲ δὲ D | Νεμέσει $MD\Delta VU$: νεμέση ΚΑ 5 έκ ταύτης ΜΟΔVU: ἐξ αὐτῆς Κ ἐκ τῆς Λήδας Α | post Έλένην add. φασι ΚVU | γενέσθαι post τούς Διοσκούρους transt. VU 6 post ώω add. λέγουσι Α | έπει codd.: ότι $\mathbf{K}$ | είσιν αὐτοῦ $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{K}$: αὐτοῦ είσιν $\mathbf{VU}$ είσιν om. $\mathbf{A}$ 7 ήστέρωται ΜΑ: ήστέρισται DΔKVU.

^{8–13} S $(37^r, 19–24)$ post p. 217, l. 5 14–17 M V U AS $(37^r, 13–15)$ cf. D Δ infra p. 217, ll. 1–5 lemma M V U A: ἀλλ' ὁ μὲν S 15 ἀμυδρὸς M AS: -δρῶς V U |πως om. S | ἐστι om. V A U incert. 16–17 χαὶ αὐτὰ . . . . ὀρθοπυ-

277. — ἄστρασιν οὕτι λίην μεγά- MDΔVUAS λοις: ἤτοι ὅτι πολλοὶ ἀστέρες τὰς ἁπλώσεις τῶν πτερῶν ἀποτελοῦσι, διὸ τετράχυνται, ἢ ὅτι τοῦ πτεροῦ ἐπιψαύει ὁ Γαλαξίας κύκλος, διὸ ὥσπερ 5 τραχὸ ἀποτελεῖ, ὅπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Περσέως ἐλέγομεν.

τὸ δὲ οὐ μὲν ἀφαυροῖς, ἀμαυροῖς μέν, οὐ ΜΟΔΥ∪Α

παντελῶς δὲ ἀφανέσιν.

279. — ο ύριος εἰς ἐτέρην φέρεται: MDΔVUA ἐπὶ τὴν δύσιν, ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἀνατολῆς.

10 τὸ δὲ φέρεται ὡς πρὸς τὴν τῆς πτήσεως ἔμφασιν, διὰ τὸ ἡπλῶσθαι τὰς πτέρυγας. ἢ συμπεριφέρεται.

τὸ δὲ εὐδιόωντι δύνει ὀρθός. ἢρεμαίας δέ, Μ

φησιν, ἀποτέτακε τὰς πτέρυγας.

οί γὰρ ἐπειγόμενοι κατὰ τάχος χειμῶνι βιαζόμενοι MS κραδαίνουσιν.

1-5 MDΔVUAS (37°, 16-19) lemma MV: ἄστρασιν οὐτι DΔ ἄστρασιν οὐτι λίην U ἄστρασιν S om. A qui hoc scholium cum praecedenti coniungit; aptius enim ad τετρήχυνται pertinere videtur | in initio haec add. DΔ: τὸν Κύχνον μὲν ἡερόεντα λέγει, τοῦτ' ἔστιν ἀμυδρόν. τὰ δὲ πτερὰ αὐτοῦ τραχέα ἤτοι ὅτι πολλοὶ χ.τ.λ... (cf. supra p. 216, ll. 14sqq.) 2 ἢ Α 2-3 τῶν πτερῶν Μ VU Α: τῶν πτερύγων S αὐτῶν DΔ 3 ἀποτελοῦσι Μ VUAS: ἐπτελοῦσιν DΔ | διὸ τετράχυνται (τετρήχ- A) Μ VUAS: οπ. DΔ 4 ἐπιψαύει bis U 4-5 ὥσπερ τραχύ (τοῦτο add. A) ἀποτελεῖ Μ VUA: τραχέα αὐτὸν ποιεῖ DΔ 5 ὅπερ Μ VUA: δ DΔ ! ἐλέγομεν Est unde Ald.: λέγομεν codd. quo respiciat interpres noster nescimus; cf. supra p. 201, l. 11.

6-7 MDΔVUA 6 τὸ δὲ Μ: αὕταρ (ἀτὰρ Arat. 277)

6–7 MDΔVUA 6 τὸ δὲ M: αὔταρ (ἀτὰρ Arat. 277) VUA om. $D\Delta$ | οὐ μὴν VU | ἀμαυροῖς μὲν $MD\Delta$: οὐ λαμπροῖς μὲν A om. VU **6–7** οὐ παντελῶς δὲ MA: οὐ παντελῶς VU οὐ

μὴν παντάπασιν $\mathbf{D}\Delta$.

8-12 MD ΔV U A lemma MV U: οὕριος εἰς ἐτέρην $\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$ 9 ὡς MV U A: ὅσπερ $\mathbf{D}\Delta$ 11 ἡπλῶσθαι MD Δ A: ἀπλοῦσθαι V ἀπλῶσθαι U 11-12 συμπεριφέρεται MA: -φέρεσθαι $\mathbf{D}\Delta\mathbf{V}$ U | post συμπαdd. τῶ οὐρανῶ A qui subiungit Cycni fabulam (supra p. 216, ll. 1-7).

13-14 M.

15–16 MS $(37^r, 25–26)$ 15 γάρ om. S | τό τάχος S | η καλ χειμῶνι S | χειμῶνι $\mathbf{M}^{pc}$ ut vid.: -μωνες $\mathbf{M}^{ac}$ ut vid. | post $\mathbf{\beta}$ ιαζόμενοι add. $ως ἐπὶ πληθος S 16 κραδαίνουσιν <math>\mathbf{M}$: κερδαίνουσιν $\mathbf{S}$ an κραδαίνονται ?

MDAVUA

280. — ταρσοῖο τὰ δεξιά: ὁ νοῦς φέρεται ὁ Κύχνος (κατὰ δεξιὰ) τῆς χηφείας χειρός, κατὰ τὸ δεξιὸν ταρσοῦ τέλος. παράκειται γὰρ τῆ τοῦ Κηφέως δεξιὰ ὁ δεξιὸς ταρσὸς τοῦ Κύχνου, ἤγουν ἡ πτέρυξ.

ἡ μὲν οὖν δεξιὰ πτέρυξ κατὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ Κηφέως, ἡ δὲ ἀριστερὰ κατὰ τὸν πόδα τοῦ "Ιππου.

MDΔVU 281. — σκαρθμός: ή συνεχής κίνησις τῶν ποδῶν.

MDΔVUA σκαρθμός γὰρ σημαίνει τὸν πόδα, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θῆτα παρὰ τὸ σκαίρειν.

σκαρθμόν δὲ εἶπε τὸν πόδα κατὰ πλεονασμόν τοῦ
θ παρὰ τὸ σκαίρειν ἢ ἡ ὁπλή.

MD \(K V U A S

282. — τὸν δὲ μέτα σκαίροντα: τὸν «Ίππον φησί. σφόδρα δὲ πάλιν καθαρὰν ἑαυτῷ δέδωκε πρόφασιν ὥστε ἐλθεῖν ἐπὶ Περσέα καὶ Χέλυν καὶ "Ορνιν, 15 καὶ ἀπὸ τοῦ «Ίππου πάλιν ἐπὶ τοὺς ὑποκειμένους Ἰχθῦς, καὶ λέγει τὸν δὲ μέτα σκαίροντα, καὶ

10

^{1–4} MD ΔVU Α lemma Μ: κηφείης ταρσοῖο D ΔVU om. Α 1 ὁ νοῦς MD Δ: om. VU Α 1–3 φέρεται . . . τέλος MD ΔVU : φέρεται ὁ Κύκνος κατὰ τὰ δεξιὰ τῆς κηφείας χειρὸς τὰ δεξιὰ τῆς πτέρυγος, δ δηλοῖ τὸ ταρσοῦ. παράκειται κ. τ. λ. Α 2 κατὰ δεξιὰ addidi (cf. A) 2–3 τὸ δεξιὸν D Δ: τὸ non in MVU | ταρσοῦ τέλος secl. Maass 4 ήγουν MD ΔVU: τουτέστιν Α | ὁ πτ– V. 5–6 $\mathbf{S}$ (377, 27–28)

⁷⁻⁸ $\dot{\mathbf{MD}}\Delta\dot{\mathbf{V}}\mathbf{U}$ lémma $\mathbf{M}$: λαιῆ δὲ σκαρθμὸς $\mathbf{D}\Delta$ λαιῆ δὲ πτέρυγι $\mathbf{V}\mathbf{U}$ om. $\mathbf{A}$ 7-8 κίν- $\mathbf{\tau}$ - $\mathbf{m}$ - $\mathbf{M}\mathbf{V}\mathbf{U}$: $\mathbf{\tau}$ - $\mathbf{\pi}$ - κίν- $\mathbf{D}\Delta$.

^{9–10} MD ΔV UA 9 γάρ M ΔV U: om. DA | τὸν πόδα σημ-V U | ante κατὰ add. ὧδε (ὧδε D) D Δ 10 θῆτα vel θ' MD ΔV: $\overline{\sigma}$ UA | cf. Etym. Magnum (398,24) et Gen. σκαρθμός: παρὰ τὸ σκαίρω σκαρμός, πλεονασμῷ τοῦ θ σκαρθμός, ὡς παρὰ τὸ ἄρσω ἀρμός, ἀρθμός.

¹¹⁻¹² S $(37^r, 28-30)$.

^{13–16} MD Δ K V U AS (37 ^{r} , 30–33) lemma (μετασχ-) MD Δ A: τὸν δὲ μέτα S om. K V U 13–14 τὸν "Ιππον φησὶ (φησὶν S) om. K 14 δὲ MD Δ V S: χαὶ Κ γὰρ U om. A | πάλιν χαθ- codd.: χαθ- πάλιν U | χαθὰν S | ἐαυτῶ δέδ- Maass: αὐτῶι δέδ- MVS δέδ- αὐτῶ D Δ U δέδ- ἑαυτῶ A δέδωχεν K 15 πρόφασιν codd. γρ. K: ὑπόθεσιν K | ante Περσέα add. τὸν D Δ K 16 τῆς "Ιππου Δ | Ἰχθύας A.

¹⁷⁻p. 219,2 S (37^r, 33-35) 17 μέτα σκ- scripsi: μετασκ- S

ώσπερ έμφασιν έχοντα τοῦ σκαρίζειν, οἱ β΄ Ἰγθύες χεῖνται.

είτα, ἀπὸ τῶν ἐγνωσμένων Ἰχθύων καὶ τοῦ «Ιππου, ΜΟΔΚΥΠΑΝ ἐπάγει πὰρ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆ, παρὰ δὲ τῆ 5 κεφαλή τοῦ Ίππου, ἡ Υδροχόου χείρ.

αίγης. οὖτος ἐστὶ μὲν ὅμοιος τῶ αίγειπανί. ἐπ' ἐκεί- s νου δὲ γέγονεν. ἐπέχει δὲ θηρίου τὰ κάτω. καὶ κέρατα ἐπὶ τῆ κεφαλῆ. ἐτιμήθη δὲ διὰ τὸ σύντροφον εἶναι τῶ Διί. καθάπερ ὁ τὰ κρητικὰ ἱστορῶν ὅτι ἐν τῆ Ἰδη 10 συνήν αὐτῶ. ὅτε ἐπὶ τοὺς Τιτάνας ἐστρατεύετο. παραλαβών δὲ τὴν ἀρχὴν ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν ἔθηκε καὶ την αίγα την μητέρα. διὰ δὲ τὸν κόχλον ἐν τῆ θαλάσση παράσημον οὐρὰν ἰχθύος ἔχει. εἰσὶ δ' ἀστέρες ἐφ' ἑκατέρου κέρατος β΄. ἐπὶ τοῦ μυκτῆρος λαμπρὸς α΄. ἐπὶ τῆς 15 κεφαλής β΄. ἐπὶ τοῦ τραγήλου λαμπρὸν α΄. ἐπὶ τοῦ στήθους β'. ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου ποδός α'. ἐπ' ἀκροῦ αύτοῦ α'. ἐπὶ τῆς ῥάγεως ε'. ἐπὶ τῆς γαστρὸς δ'. ἐπὶ τοῦ οὐραίου β'. οἱ πάντες κ'.

283. — χεὶρ Ύδροχόοιο: οὖτος δοκεῖ κε- ΜΟΔΚΥΝΑΝ 20 κλησθαι ἀπὸ τῆς πράξεως, ἔχων γὰρ ἔστηκεν οἰνοχόην, καὶ ἔκχυσιν πολλὴν ποιεῖται ὑγροῦ, ἥτις εἰκάζεται τῷ

¹ σκαρίζειν: σκαρίζοντα glossa codicis M ad v. 282.

³⁻⁵ MDΔKVUAS (37^r, 35-36) 4 post ἄρα om. ol D | οἰ κεφαλῆ codd.: κεφαλῆ om. KU 4-5 παρὰ ... χείρ om. DΔ | παρὰ δὲ τῆ κεφαλῆ οπ. V 4 παρ δ' ἄρα οἱ ut lemma et reliqua ut integrum scholium scripsit A.

⁶⁻¹⁸ S (37^r, 37-48) Capricorni fabula (Catast. 27).

¹⁹⁻p. 220,4 MD ΔΚ VUAS (37°, 51-55) περὶ ὑδροχόου M in $mg. \mid lemma$ M D ΔV : ὑδροχόοιο S om. K U A 19 οὖτος $\hat{M}$ V: ὑδροχόος ούτος $\mathbf{D}\Delta$ ύδροχόος δὲ ούτος $\mathbf{K}\mathbf{U}$ ὁ ύδρ $\mathbf{P}$ ούτος $\mathbf{A}$ ού $\mathbf{S}$ 20 ἀπὸ $\mathbf{codd}$.: διὰ $\mathbf{S}$ 20–21 ἔχων . . . καὶ $\mathbf{om}$. $\mathbf{S}$ 20 οἰνοχόην ΜΚ VUA: ὑδροχόην DΔ 21 καὶ ἔκχυσιν ΜDΔΚ VUA: ἔκχυσιν γάρ S | πολύν S | ύγροῦ ΜVUA: τοῦ ύγροῦ DΔKS | ήτις ΜΚ $\overline{ ext{VUA}}$: ὅπερ $\overline{ ext{D}\Delta}$ εἴ τις $\overline{ ext{S}}$ | εἰκάζεται $\overline{ ext{KA}}$ (cf. Catast. 27: ,,ή δὲ γινομένη ἔκχυσις εἰκάζεται τῷ νέκταρι"): εἰκάζει $\mathbf{MD}\Delta$ $\mathbf{VUS}$ 21– $\mathbf{p}$. 220,2 τῷ νέκταρι . . . Πινδάρ ω codd . : τῷ νέκταρι τοῦ Γαννυμήδους.:- τὸν Γαννυμήδην γὰρ αὐτὸν ἔφασαν οἱ παρὰ τῶ $\Pi - \mathbf{A}$

νέκταρι. Γανυμήδην γὰρ αὐτὸν ἔφησαν. οἱ δέ, τὸν παρὰ τῷ Πινδάρῳ (fr. 282 Snell) ἐκατοντόργυιον ἀνδριάντα ἀφ' οὖ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν τὸν Νεῖλον πλημμυρεῖν.

MDAKVUA

δ δὲ Αἰγόκερως ὅμοιός ἐστι τῷ Αἰγίπανι. κατηστερίσθη δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Πανός. εἰς γὰρ τοῦτον μετεβλήθη διωκόμενος μετὰ τῶν ἄλλων θεῶν. ἢ ὅτι σύντροφός ἐστι τοῦ Διός. εὖρε δὲ οὖτος τὸν κόχλακα ἐν θαλάσση, διὸ παράσημον οὐρὰν ἰχθύος ἔχει. τῷ δὲ ἤχῳ αὐτοῦ, πανικῷ καλουμένω, τοὺς Τιτᾶνας ἐτρέψατο.

10

Vat. 1087

είς Αἰγόκερων μετεσχηματίσθη ὁ Πὰν διωκόμενος καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων θεῶν ὑπὸ τῶν Τιτάνων, καὶ διὰ τοῦτο κατηστερίσθη καὶ ὁ Αἰγόκερως. ἐστὶ δὲ χέρσυδρος, διὸ καὶ οὐρὰν ἔχει ἰχθύος.

MD₄KU₄

285. — αὐτὰρ ὄ γε πρότερος καὶ νει- 15

¹ Γανυμ- $M\Delta VU$: γαννυμ- DK | ἔφησαν MU: ἔφασαν $D\Delta KVA$ ἔφασαν εἶναι S | οῖ δὲ $MD\Delta V$: οἱ KU 1-2 τὸν παρὰ τῷ $MD\Delta$: παρὰ τὸν τῷ KVU 2 ἐκατοντόργυιον $K^{ac}VAS$: ἐκατοντόργυιον M K^{pc} U ἐκατόργυιον $D\Delta$ | ἀνδριάντα οπ. S 3 ante τῆς add. καὶ $D\Delta$.

⁵⁻¹⁰ MD ΔKV UA lemma nullum in MKV UA: ὁ δ' ὁπίστερος (-θερος D) DΔ 5 ante Aίγ- om. δὲ DΔ | Αἰγίπανι codd.: αἰγί A 5-6 κατηστέρισται K 6 εἰς τιμὴν codd.: πρὸς τ-D 6-7 μετεβλήθη codd.: μεταβληθῆναι λόγος DΔ 7 διωκόμενος μετὰ (ὑπὸ U) τῶν ἄλλων θεῶν (om. V) MKV UA: ὑπὸ τῶν ἄλλων θεῶν διωκόμενον DΔ | post ἄλλων (in infima pagina) reliquum scholium om. V 7-8 σύντροφος MKUA: τροφὸς DΔ 8 κόχλακα (κόγχλ- M) codd.: immo κόχλον (cf. Catast. 27 et S supra) sed fuerunt qui murices ut tela usurpatos fuisse intellegerent, ut Hyginus Astr. II, 28 "et quod muricibus instes sit iaculatus pro Iapidum iactione"; κόχλον ergo in scholio nostro voce κόχλακα, id est lapillum, mutavisse videtur librarius nescio quis | ἐν ΜΚ U: ἐν τῆ DΔΑ 9 περίσημον D | τῷ δὲ ῆχφ codd.: διὰ δὲ τῶν ῆχων U 10 πανικῶς Δ | τιτᾶνας Δ: τιτάνας MDKUA | ἐτρέψαντο U.

¹¹⁻¹⁴ Vaticanus gr. 1087 (304° in infima pagina ad Capricorni imaginem) 14 χερσυδρός (vel -γρός) Vat.

¹⁵⁻p. 221,5 MDΔKUA lemma M: αὐτὰρ ὅγε (οὐδὲ U ut vid.) πρότερος DΔKU om. A 15 ὁ om. UA

όθι μᾶλλον: ὁ Αἰγόκερως πρότερός ἐστιν αὐτοῦ τῆ θέσει, δς καὶ πρότερον αὐτοῦ ἀνατέλλει, [ήγουν τοῦ Ύδρογόου], τὸ δὲ νειόθι κατωτέρω πρότερος καὶ μᾶλλον πρός νότον ὁ Αἰγόκερως τοῦ Υδροχόου κεῖται, 5 καὶ ἔστι πάντων τῶν δώδεκα ζωδίων νοτιώτατος.

286. — ΐνα τρέπεται ἠελίοιο ἴς: ὅπου ΜΟΔΚΥUAS συμβαίνει τὰς χειμερινὰς τροπάς γίνεσθαι. ἐντεῦθεν έπὶ τὰ βόρεια καὶ εἰς εὐδίαν ἐκ τοῦ γειμῶνος ἀνατρέγει.

287. - μή κείνω ένὶ μηνί: πολλάκις εἴ- ΜΟΔΚΥΝΑS 10 πομεν ότι οὐ μόνον ἕνεκα τῆς γνώσεως τῶν φαινομένων γράφει ὁ "Αρατος, άλλὰ καὶ διὰ τούτων βιωφελεῖς είσάγει καιρούς τοῖς ἀνθρώποις. καὶ νῦν τὸν χειμερινὸν καιρὸν διαγράφων φησίν [άρχὴ γὰρ χειμῶνος ὅτε έν τῷ Αἰγοκέρωτι γίνεται ὁ ἥλιος, ἐπάγει γοῦν ὅτι]. 15 μὴ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν (λέγει δὲ τὸν Τυβὶ μῆνα, ός έστι κατά 'Ρωμαίους 'Ιανουάριος τότε γάρ σφο-

¹ πρότερος Maass: πρώτος MDΔKUA | ἐστιν αὐτοῦ MKUA: αὐτοῦ om. DΔ 2 ante ἀνατέλλει add. τοῦ Ὑδρογόου U 2-3 ήγουν τοῦ Ύδρ – om. U seclusi 3-4 καὶ μᾶλλον MK: καὶ ὡς $\mathbf{D}\Delta$ ώς $\mathbf{U}$ ή ὅτι $\mathbf{A}$ 4–5 ὁ Αἰγόκερως ... νοτιώτερος (sic) MK: om. DΔUA qui praebent tantum ἐστί 5 νοτιώτατος scripsi: -τερος MK | hoc scholium cum sequenti conflat A.

⁶⁻⁸ MD ΔK (usque ad γίνεσθαι) V (librarius alter) UAS (37^r, 49-51) lemma M (vitiosum, vide Phaenomenorum editiones) : ἴνα τρέπετ' ἠελίου $D\Delta$ ἵνα τρέπεται ἡ ἴς K ἵνα τρέπεται V ἀνατέτραπται ἠελίοιο U om. AS G συμβαίνει codd. : συμβέβηκε $S \mid$ ένταῦθα $V \mid$ post έντεῦθεν add. λοιπὸν $D\Delta \mid S \mid$ καὶ om. $\mathbf{A}$ | ἐκ τοῦ codd.: ἀπὸ $\mathbf{D}\Delta$.

⁹⁻¹⁶ MDΔKVUAS (37°, 1-2) lemma MΔU: μή κείνω ἐνὶ D μὴ κείνω KVS om. A 9 πολλάκις: cf. ad 100, 136 etc. 10 οὐ (μη K) μόνον ἕνεκα τῆς γν- (τῆς γν- ἕνεκεν $D\Delta$) M $D\Delta$ K V U $ut\ vid$. A: οὐχ ἕνεκα μόνης τῆς γν- S 11 καὶ om. U A 11-13 διὰ τούτων... ... χειμῶνος om. S 11 διὰ τὸ βιωφελές V 12 τοῖς om. K 13 φησίν codd.: ἐστὶ. καί φησι U 13-14 άρχ $\dot{\eta}$ ... ὅτι seclusi 13–14 ὅτε ἐν τ $\ddot{\phi}$ Aiγ– edd.: ὅτε τ $\ddot{\omega}$ Aiγ– $MD\Delta KAS$ τῶ Aiγ - ὅτε U ὅταν ἐν τῶ Aiγ - V 14 γένηται $V \mid \gamma$ οῦν MS: οὖν $D\Delta KVU$ ut vid. A 15–p. 222,1 κατ' ἐκεῖνον . . . ϑ αλάσσης om. S 15 κατ' codd. : μετ' $\Delta \mid$ καιρὸν MVU : μῆνα $D\Delta K$ μῆνα πλεύσης $A \mid T$ υ β t $M\Delta$: Tυ μ β t D Tύ μ β ιαν K Tαt VΤύμβιον U λύβιν A 16 Ίαννουάριος codd. | γάρ om. DΔ |

δρός ἐστι χειμών) ὑπὸ τῆς θαλάσσης περικλύζου [πλέων καὶ ναυτιλλόμενος], ἐν ἀναπεπταμένω πελάγει τὸν πλοῦν ποιούμενος.

MDAKVUAS

288. — ο ὅτε κεν ἡοῖ: οὕτε γὰρ πολλὴν θάλασσαν δυνατός εἶ διαπερᾶσαι διὰ μιᾶς ἡμέρας, μικραί γάρ τὸ τηνικαῦτα αἱ ἡμέραι, οὕτε ἐν νυκτί σοι φόβον και κίνδυνον έκ τοῦ χειμώνος ἔχοντι μετ' όλίγον (αν) ἐπέλθοι ἡ ἡμέρα, μακρόταται γὰρ αἱ νύκτες: [,,μακραί γαρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰσί" (Hes. Opp. 560)] ταχέως δὲ τὴν ἐσπέραν προσδόκα, βραδέως δὲ τὴν ἡω. 10 [καὶ τὴν διὰ νυκτός δυστυχίαν, κατὰ τὸ ποιητικὸν ,,ἐκ

¹ έστι γειμών MDΔU: έστιν ὁ γ- KVA post γειμών scholii $finem facit V \mid$ ύπὸ MKU: μὴ ἐπὶ $D\Delta$ μηδὲ ὑπὸ A $\mid$ περικλύζου $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}$: κατακλύζων είης $\mathbf{K}$ είης περικλυζόμενος $\mathbf{A}$ κατακλύζου S 1-2 πλέων και ναυτιλλόμενος seclusi | πλέων codd.: πλέον $\mathbf{US}$ 2 ἐν ἀναπ- $\mathbf{MKU}$: καὶ ἀναπ- $\mathbf{A}$ ἐν πλατεῖ $\mathbf{D}\mathbf{\Delta}$ 2-3 τὸν $\pi\lambda$ - π oi- om. $D\Delta$.

 $⁴⁻p.223,1 MD \Delta KV (librarius alter) UAS (37v, 3-6) lemma M$ $D\Delta V$ (κ' ἐν) |||||λέγει $\dot{U}$ οὐδέ κεν S (ut in textu) om. $\dot{K}A$ 4 γὰρ om. $\dot{U}$ 5 δυνατός εἰ $MD\Delta S$: δυνατός ἔση $\dot{K}$ δυνατόν ἔστι ${f V}$ δυνατόν είη ${f U}$ δύναται εί ${f A}$ | διαπερᾶσαι (sic ${f V}$ –άσαι codd.) διὰ μιᾶς ἡμ- MDΔΚVUA: δι' ἡμέρας ἀνύσαι S qui add. όλίγης ούσης τῆς ἡμέρας 5-6 διὰ ... γὰρ om. U spatio vacuo relicto | μικραί ... αὶ ἡμέραι codd.: μικρή ... ἡ ἡμέρα K om. V ${\bf 6}$ post σοι add. δυνατόν πλέειν V ${\bf 7}$ καὶ κίνδυνον om. $D\Delta \mid post$ έχοντι add. το δὲ ἐγγύθεν ἡως (290) M [το] δ' ἐγγύθεν ἡως. ὅτε νυκτος V qui hic in scholiis Arateis deficit; sed Aratus ipse ad v. 642 producitur; haec ultima codicis V scholia, fol. 73^r scripta, recentiori librario debentur, qui vel Marciano vel Marciani apographo usus est 8 àv add. Est (unde Ald edd.): om. codd | ἐπέλθοι MU: ἐπέλθη DΔA έπέλ⁹ Κ 8-9 hic Hesiodeum locum idem ascripsisse videtur qui infra Odysseae versum attulit; om. DΔ seclusi 10 και ταγέως δὲ ἐσπέραν S | προσδόκα ΜΚUΑ: προσδοκᾶ S δοκεῖ ΏΔ 11sq. haec, quae ad την έσπέραν spectant, ordinem turbant (quod vidit sollers codicis Est librarius, qui sic sensum emen- $\hat{da}vit\colon$ διό την διά νυκτός δυστυχίαν μεγάλην ήγητέον, ώς καὶ ό ποιητής: ,,ἐκ νυκτῶν κ. τ. λ."; unde Ald et edd. omnes ante Maassium); ea a docto quodam, et fortasse antiquo, in mg. ascripta fuisse puto, seclusi 11 διά τῆς νυκτός Κ | δυστυχίαν MKUAS: ἀεὶ προσδόκα δυστυγίαν $D\Delta$ (emendation is causa, cf. supra) | ὅτι κατὰ S

νυκτῶν ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν" (μ 286).]
τὸ δὲ ταχινώταταί εἰσιν (289), αἱ ἡμέραι ΜΟΔΚυΑ
δηλονότι.

291. — πολλά βοωμένω: καὶ σφόδρα ἐπι- MDΔKUAS καλουμένω ώστε ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν διὰ τὸν παρόντα κίνδυνον. μηδὲ τῆ νυκτί, φησί, πίστευε μακρὰ γὰρ ήδη, καὶ βραδέως ἡ ἡμέρα τοῖς κινδυνεύουσιν ἐπιφαί-νεται. τὸ τηνικαῦτα δὲ καὶ ὁ νότος πολύς πνεῖ.

294. — να ύτη μαλκιόωντι: ναρκώντι τῷ MDΔKUA
10 ναύτη, μάλκη δέ ἐστιν ἡ ἐκ ψύχους ἐπὶ ἄκρας χεῖρας
καὶ πόδας ἐπανάστασις τοῦ χείματος, τὰ λεγόμενα
χείμετλα, μαλκιόωντι οὖν εἰωθότι ἐν ψυχροῖς
τόποις καὶ ὑγροῖς διάγειν, τινὲς δὲ μαλκιόωντι
τῷ ἐντὸς ἔχοντι τὰς χεῖρας διὰ τὸ κρύος.

άλλὰ καὶ ἔμπης: τοῦτο ὡς πρὸς τὸ ἑτοί- MDΔKUA μους εἶναι τοὺς ἀνθρώπους διὰ χρήματα ἀποκινδυ-

 $[\]mathbf{1}$ νυκτῶν $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{A}$: τῶν νυκτῶν δ' $\mathbf{K}$ νυκτῶν δ' $\mathbf{U}$ νυκτὸς δ' $\mathbf{S}$ | δειλήματα $\mathbf{U}$.

^{2–3} $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{KUA}$ τὸ δὲ ταχινώταταί (–νόταται $\mathbf{K}$ –νώτεραι $\mathbf{A}$) εἰσιν $\mathbf{MKUA}$: ταχινώταται δὲ $\mathbf{D}\Delta$.

⁴⁻⁸ MDΔKUÅS $(37^v,6-8)$ lemma MDΔKA: καὶ μάλα πολλὰ βοωμένω KU καὶ μάλα πολλὰ S 4-7 καὶ σφόδρα.... γὰρ ἤδη om. D 4 καὶ om. A | σφόδρα φησιν Δ 4-5 ἐπικαλούμενος S 5 ὤστε ἐλθεῖν om. Δ 6 post κίνδυνον add. ὁ δὲ νοῦς Δ | φησί om. Δ 7 ἤδη codd.: ἤδε Δ | βραδέως MDΔKUA (καὶ om.): βραδεῖα S | τοῖς κινδυνεύουσιν S: om. MDΔKUA 7-8 ἐπιφαίνεται MAS: ἀναφ- DΔ ἐπέρχεται KU 8 τδ... πνεῖ MDΔS: om. KUA | δὲ om. S | πνεύσει Sac ut vid.

⁹⁻¹⁴ MD Δ KUA lemma codd. 10 δέ MKUA: γὰρ D Δ | ψύχρους D 10-11 ἐπὶ ... πόδας MD Δ : χειρῶν ἐπὶ ἄκρα καὶ ποδῶν Κ τῆς χειρὸς ἐπ' ἄκρων καὶ ποδῶν U ἐπὶ ἄκρα χειρῶν καὶ ποδῶν A 11 ἐπαν- τοῦ χ- MKUA: τοῦ χ- ἐπαν- D Δ 12 χίμετλα Δ 12-14 haec cum praecedentibus parum congruunt 12 ante μαλκ- add. ἢ K | οὖν om. KA | post οὖν add. ἀντὶ τοῦ D Δ | εἰωθότι (εὐθότι U) ante ἐν ψυχρ- MKUA: post ὑγροῖς D Δ 13 τὸ μαλκ- KU 14 τὸ ἐντὸς K | διὰ τὸ κρύος M: ἀπέδωσαν D ἀπέδωκαν Δ ὥρισαν KUA.

¹⁵⁻p. 224, 1 MDΔ KUA lemma codd. 15 πρός τὸ om. Κ| τὸ om. U ut vid. A 16 εἶναι τοὺς om. A | κινδυνεύειν U

MDAKUAS

νεύειν καὶ μηδὲ τὸν τοιοῦτον καιρὸν παραιτεῖσθαι. ό δὲ λόγος ἀλλ' ὅμως, φησίν, εἰ καὶ τοιαῦτα κακά έστι τοῖς κατὰ τὴν θάλασσαν πλέουσι, καὶ τοσούτων έπηρτημένων κινδύνων τοῖς ἐν χειμῶνι πλωϊζομένοις, ήδη πάντ' ένιαυτόν, (άντὶ τοῦ ἐν παντὶ καιρῷ τοῦ ἐνιαυτοῦ) ἡ θάλασσα διαπερᾶται.

MDAKUAS

ύπὸ στείρησι .. πορφύρει (295-296): μελαίνεται, χινεῖται ὑπὸ νηῶν.

μή κείνω ένὶ μηνί: κατὰ τὸν χρόνον ὃν διεξέργεται ὁ ήλιος τὸν Αἰγόκερων, παρεγγυᾶ μὴ πλεῖν 10 μεγάλα πελάγη, ούτε γὰρ δι' ἡμέρας ἔστιν αὐτὰ ἀνύσαι, βραχεῖα γὰρ ήδη, οὔτε χειμαζομένης νυκτός ἀπαντήσαι ταγέως ή ήμέρα διὰ τὸ μῆκος τῶν νυκτῶν. τότε δέ, φησί, νότια φαίνεται πνεύματα. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ πολύ σημαίνει, μάλλον γάρ μετά τροπάς γειμερινάς Ζέφυροι 15 πνέουσιν. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς καθάπτεται τῆς θρασύτητος

Ι μηδὲ DΔΚUΑ: μὴ Μ | παραιτεῖσθαι ΜΚU: παραιτουμένους DΔ αὐτὰ παραιτεῖσθαι Α.

²⁻⁶ MDΔKUAS (37°, 8-10) lemma ἀλλὰ καὶ ἔμπης S 2 ὁ δὲ λόγος ΜΚUΑ: ὁ δὲ νοῦς DΔ δ λέγει τοιοῦτον ἐστὶν $S \mid$ άλλ' . . . φησίν ο $m.S \mid$ εἰ καὶ $MD\Delta KUS$: καὶ τὰ A 3 ἐστι om.~S~| τοῖς κατὰ τ $-~\vartheta-~\pi\lambda-~M$: τοῖς ἀν ϑ ρώποις τοῖς πλέουσιν ἐν χειμῶνι $\mathrm{D}\Delta$ τοῖς πλέουσι K τοῖς πλ- κατὰ τὴν (om. $\mathbf{AS}$) θάλασσαν ($-\tau \tau - \mathbf{S}$) $\mathbf{UAS}$ 3 $-\mathbf{4}$ καὶ $\dots$ κινδύνων om. DΔ | τοσούτων έπηρτημένων κινδύνων MUAS: τοσοῦτοι ἐπήρτηνται κίνδυνοι $\mathbf{K}$ $\mathbf{4}$ τοῖς $\dots$ πλωϊζομένοις (πλοϊζ- $\mathbf{S}$) codd.: hic A difficilis; ἐσμὸς? (sic Est, εὐμουσὸν legit Maass) τῶν (an τοῖς ?) πλωϊζομένοις (an -μένων ?); graviter post πλωϊζ- dist. MA quasi scholii finem facientes 5-6 ήδη ... διαπερᾶται: haec prius omissa in mg. post adnotationem ad v. 298 (infra) restituit M, suo autem loco praebent ceteri codd. post ένιαυτὸν add. ήδη πάντοτε Μ 5 άντὶ τοῦ DΔKUS: om MA 5-6 παντί καιρῶ $MKUAS: \varkappa - \pi - D\Delta$ 6 τοῦ έν- om. S.

⁷⁻⁸ M (glossa in Arati textu supra vocem πορφύρει) **D**Δ $\mathbf{KUAS}$ (37°, 10–11) | lemma D: στείρησι πορφύρει $\Delta \mathbf{S}$ στείρησι ναυσὶ πορφύρει $\mathbf{KUA}$ om. $\mathbf{M}$ 8 μελαίνεται $\mathbf{MS}$: ἀντὶ τοῦ (ταῖς ναυσὶ add. $D\Delta$) μελ- $D\Delta KUA$ | κινεῖται MKUA: καὶ κ- S κινουμένη DΔ | ύπὸ νηῶν MS: ὑπὸ τῶν ν- ΚUA ύπ' αὐτῶν $\mathbf{D}\Delta$ | in fine add. στείρα δὲ ἡ τροπὴ τῆς νηός Δ . 9-p. 225,8 S $(37^v,11-18)$ lemma S (ἐνὶ) 10 διεξέρχεται

scripsi: δή έξ- S 12 άπαντήσαι correxi: -τῆσαι S

τῶν ἐν παντὶ καιρῷ πλεῖν ἀξιούντων, οἴτινες κινδυνεύοντες ἐν τοῖς πελάγεσιν εἰς γῆν βλέπουσιν ἐκ σκαφῶν καθεζόμενοι, καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς περιβλέπονται, ο ἳ δ' ἔ τι πόρρω (298) εἰσὶν οἱ αἰγιαλοί. τὸ δὲ ἑξῆς ἐπιφωνηματικῶς, τάχα μὲν τὸ τοῦ 'Ομήρου παραποιήσας (Ο 628)· ,,τυτθὸν γὰρ ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται", ἴσως δὲ καὶ ⟨τὸ⟩ τοῦ 'Αναχάρσιδος, ὃς ἔλεγε πλέων ,,δύο δακτύλους λείπεσθαι τὸν θάνατον".

296. — ἴκελοι δὲ κολυμβίσιν: ἡ αἴθυια MDΔKUAS
10 ἐν τοῖς παραλίοις τόποις ζῆ. ὁμοίως δὲ αἰθυίαις τὸ
διόλου βιοῦν ἐν τοῖς ὑγροῖς, δίκην αἰθυιῶν ἐν τῆ θαλάσση διὰ παντὸς διάγοντας.

298. — ήμεθ' ἐπ' αἰγιαλούς: ἐπὶ ταῖς ΜυΔΚυΔε χειμαζομέναις ναυσὶν ήμεθα, τὸ πέλαγος περιβλέπον15 τες καὶ περισκοποῦντες τοὺς αἰγιαλούς, εὐχόμενοι λιμένος τυχεῖν. ο ἳ δ' ἔτι πόρσω κλύζον-ται, ἀντὶ τοῦ πόρρω δέ εἰσιν οἱ αἰγιαλοί.

4 of $\delta \xi$, $\xi \tau_1 \otimes 6$ $\delta \tau'$ $\xi \times \otimes 7$ $\tau \delta$ addidi | 'Aναχάρσιδος: cf. Diog. Laert. 1,103 8 inter λείπεσθαι et $\tau \delta v$ θάνατον trium fere litterarum spatium.

⁹⁻¹² ΜΌΔΚUAS (37°, 18) lemma M: ἴκελοι (ἵκ- D) αἰθυίησιν $D\Delta$ ἵκελοι δ' αἰθ- KU αἰθυίησιν S οm. A 10 τοῖς οm. S | post ζῆ sic scholium concludunt $D\Delta$: ἀπεικάζει δὲ αἰθυίαις τοὺς διόλου ἐν τοῖς ὑγροῖς δίκην αἰθυιῶν διάγοντας | ὁμοίως S: -ίους MKUA | αἰθυίαις codd.: αἰθύη K 10-11 τὸ διόλου βιοῦν ἐν τοῖς ὑγροῖς MA: τῶ διόλου βιοῦντὶ ἐν τ- ὑγρ- KU τὸ ἐν ὑγροῖς διόλου βιοῦν S ceteris omissis 12 διὰ παντὸς οm. K | διάγοντας MA: -ντι K διαγ||| U.

¹³⁻¹⁷ MD Δ KU AS (37°, 18-20) lemma codd. (ήμεθα KU S): om. A 13 èν ταῖς S 14 ante ναυσὶν add. πολλάκις Α | ήμεθα MD A ut vid.: ήμ- Δ KU S 14-15 τὸ πέλ- περιβλέποντες MD Δ: τὸ πέλ- παραπλέοντες Κ τὸ πέλ- περιπλέοντες U περὶ τὸ πέλ- βλέποντες Α περιβλέποντες (ex περιπλέπ-) δὲ τὸ πέλ- S 15 καὶ om. D Δ | τοὺς αἰγ- περισκοπ- D Δ | σκοποῦντες S | εὐχόμεθα S 15-16 καὶ λιμ- τυχ- εὐχ- D Δ 16-17 οῖ δἴ ἔτι ... αἰγιαλοί haec prius omissa restituit M in mg. ante adnot. ad v. 295 (supra p. 224, ll. 5-6), suo loco praebent D Δ KUAS, nisi quod ea codex A, ut M, a reliquo scholio dividit | οῖ δἴ ... ἀντὶ τοῦ om. KU 16 δἴ ἔτι MA: δὲ τι ΔS δὲ τοι D | πόρρω S 17 ἀντὶ ... αἰγιαλοί MD Δ A: οἱ δ΄ αἰγιαλοὶ πόρρω εἰσὶν KU om. S.

MDAKUAS

299. — ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον: ὀλίγον δὲ καὶ εὐτελὲς ξύλον διείργει τὸν θάνατον, ἀντὶ τοῦ ἡ ναῦς. καὶ Ἡσίοδος (Opp. 686-687). ,,χρήματα δὲ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βρότοισι, / δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν 'Αμφιτρίτης", καὶ Καλλίμαχος (fr. 178 Pf. vv. 33-34) , ,, ἀλλ' ἐμὸς αἰὼν / κύμασιν αἰθυίης μᾶλλον ἐσωκίσατο".

MDAKUA

300. — καὶ δ' ἄν ἔτι προτέρω: ἀπὸ κοινοῦ τὸ μηνί. πρότερος δὲ μὴν τοῦ Αἰγόκερω ὁ Χοιάχ, ός ἐστι κατὰ 'Ρωμαίους Δεκέμβριος, ὅτε ἐν Τοξότη ὁ 10 ήλιος. ὁ δὲ νοῦς καὶ ἐν τῷ προτέρῳ μηνὶ τοῦ Τυβί, ός ἐστιν Ἰανουάριος (λέγει δὲ καὶ κατὰ τὸν Χοιὰγ μῆνα), πολλά παθών κατά θάλασσαν πρός τὴν ἐσπέραν όρμίζου. μακραί γάρ είσι τότε αί νύκτες, καί οὐκ έστι σοι εύγερες τότε διαπεραιοῦσθαι.

15

¹⁻⁷ MD \(\Delta KUA \) (37\(^v\), 20-21) haec quoque prius omissa post ea quae antecedunt in mg. restituit $M \mid lemma\ MA$: ὀλίγον δὲ $D\Delta$ ὀλίγον δὲ διὰ K om. US 2 διείργει $MD\Delta UA$: είργει S διεγείρει Κ | τὸν θάνατον DΔΚUAS: τοῦ θανάτου $\mathbf{M}$ 2–3 ἀντὶ τοῦ ἡ ναῦς $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}\mathbf{S}$: τὴν ναῦν δηλῶν $\mathbf{D}\Delta$ ἤτοι ἡ ναῦς $\mathbf{U}$ 3 καὶ om. $\mathbf{D}\Delta$ 3-4 χρήματα δὲ (sic codd.: γὰρ Hesiodi codd.) ... βρότοισι $M\Delta KUA$: om. S 4 δηλοῖσι D 4–5 δεινὸν ... Άμφιτρίτης S: om. $MD\Delta KUA$ 4 δ' ἐστὶ Hesiodus: δὲ S 5 'Αμφιτρίτης S: ἀλλά σ' ἄνωγα Hesiodus | καὶ om. DΔS 6 ἐμοὶ έων Α | κύμασιν ΜDΔΑ: κύνασιν ΚU μετά κύμασιν S 7 αίθ- μ - ἐσ- om. S | ἐσωικίσατο M: εἰσωκήσατο D ἐσωκίσατο $\overset{f L}{\Delta} {f A}$ ἐωκίσσατο $\overset{f L}{f K}$ ἐσ្[.]κίσατο ${f U}.$

⁸⁻¹⁵ MDAKUA lemma M (cf. infra p. 227, l. 7 et Msl in textu): καὶ δ' ἂν ἐπὶ προτέρω D Δ Κ U A (sic legisse videtur interpres) 8-9 ἀπὸ κοινοῦ ΜΚUA: ἐπὶ κοινῶ ΤΔ 9 τῶ ΤΔ | δὲ om. U spatio relicto | μὴν om. $D\Delta$ | Αἰγόκερω $MD\Delta$: -κέρωτος KUA 10 κατὰ P- om. A | Δ εκέβριος A 10–11 ὅτε . . . νοῦς om. KU, verbis τόξον ὅτ' ἠέλιος (301) lemmatis loco adhibitis ${\bf 10}$ ante ${\bf T}$ οξ-om. ἐν ${\bf D}$ Δ ${\bf 10}$ -11 ante ὁ ἡλιος add. γίνεται $\mathbf{M}^{\mathrm{Sl}}$ έστιν $\mathbf{D}\Delta$ nihil $\mathbf{A}$ 11 τω $\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}$: om. $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{A}$ | τοῦ $\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$: τω $\mathbf{M}\mathbf{D}\mathbf{K}$ | $\mathbf{T}$ υβὶ $\mathbf{M}\Delta\mathbf{A}$: $\mathbf{T}$ υμβὶ $\mathbf{D}\mathbf{U}$ $\mathbf{T}$ υβὶα $\mathbf{K}$ 12 δς ἐστιν 'Ιανν- (sic) codd.: ήτοι τοῦ 'Ιαννουαρίου $\mathbf A$ 12–13 λέγει . . . μῆνα codd.: λέγει δὲ διὰ τὸν Δ εκέ β ριον μῆνα. οὖτος γάρ ἐστιν ὁ πρό τοῦ Ἰαννουαρίου Α 12 καὶ οπ. D Δ 13 πολλά κακά Μ | την ϑ άλ- D 14 αi om. KU 15 τότε εὐχερὲς K | σοι om. A.

προτέρω: πρότερος γάρ ἐστιν ὁ Τοξότης τοῦ Μ Αἰγοκέρωτος. ὁ γὰρ ἥλιος ἐπὶ ἀνατολὰς τὰ ζώδια διαπορεύεται, ὁ μέντοι οὐρανὸς ἐπὶ δυσμὰς καταφέρεται κινούμενος καὶ ἑκάστην μοῖραν τοῦ ζωδιακοῦ ἀνύει. 5 διὸ Εὐριπίδης τὸ φυσικὸν ὡς μυθικὸν παρείληφε λέγων (Or. 1006)· ,,εἰς ὁδὸν ἄλλην Ζεὺς μεταβάλλει".

τὸ δὲ καὶ δ΄ ἀν ἔτι προτέρω: φησὶ τοὺς MS
πλέοντας ἡσυχάζειν καὶ μὴ πελαγίζειν οὐ μόνον τῆ
χειμερινῆ τροπῆ, ἀλλὰ καὶ τῷ προτέρῳ μηνί, ἐν ῷ ὁ
10 ἥλιος διέρχεται Τοξότην, καλῶς δὲ ἔχειν ἐσπέρας κατάγεσθαι (302) καὶ μὴ πιστεύειν ταῖς νυξίν. ἐπειδὴ καὶ
ὁ Τοξότης ἀόρατός ἐστιν, τὸ τηνικαῦτα τὰ σημεῖα τοῦ
καιροῦ δίδωσι.

τὸ δὲ Τόξον ὅτ' ἡ έλιος (301): τοῦτο ση- Μ
15 μαντικόν ἐστι τοῦ προειρημένου μηνὸς Χοιάχ.

τὸ δὲ πεποιθώς οὐκέτι νυκτί (302): Μ μηκέτι, φησί, τῆ νυκτὶ πίστευε. μακρὰ γὰρ ἤδη, καὶ βραδέως ἡ ἡμέρα τοῖς κινδυνεύουσιν ἐπιφαίνεται.

προανατέλλει δὲ τοῦ Τοξότου Σκορπίος. ἄλλοι δὲ s
20 προτάσσουσιν ἐσπέριος κατάγοιο πεποιθώς (302), εἶτα ἀναγινώσκουσι τόξον ὅτ᾽ ἡέλιος (301).

303. — σημα δέ τοι κείνης ὥρης: ἐπει- MDΔKUAS δη ἐν τῷ Τοζότη ὢν ὁ ήλιος οὐκ ἐᾳ αὐτὸν φαίνεσθαι, 25 ἐξ ἄλλων τεκμηρίων τοῦ μηνός σοι δίδωσι κατάληψιν.

1-6 M lemma M (-ρω) 1 πρότερος Maass: πρῶτος M 2-3 διαπορεύεται Maass: πορεύεται M 3 καταφέρεται Maass: καταφέρει M 5 sq. cf. supra p. 205, ll. 6-8 6 ἄλλην Maass (ἄλλαν Eur.): ἄλλη M.

⁷⁻¹³ MS $(37^v, 21-26)$ 7 τὸ δὲ M: om. S | προτέρω (sic) M: om. S | φησὶ M: φησὶ δὲ S 8-9 τῆ χειμερινῆ τροπῆ M: τοῦ χειμερινοῦ τρόπου S 9 τῷ προτέρω μηνὶ M: τὸν πρότερον μῆνα S 10 Τοξότην M: τὸν T-S | καλῶς M: καλὰς S | ἔχειν S: ἔχει M 12 τὰ scripsi: δὲ τὰ M om. S.

¹⁴⁻¹⁵ M

¹⁶⁻¹⁸ M cf. supra p. 223, ll. 4-8.

¹⁹⁻²² S (37°, 26-29) **20** ξσπέριον. κατάγοιο S.

^{23–}p. 228,5 MD Δ KU AS $(37^v, 29-36)$ lemma M KU: σῆμα δέ τοι χείνης D Δ S om. A **25** σοι δίδ– codd.: οὐ δίδ– S

ό δὲ νοῦς τεκμήριόν σοι ἔστω τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ μηνὸς έκείνου ὁ Σκορπίος ἀνατέλλων ἐπὶ τῆς ἐσχάτης νυκτὸς, ήγουν ἐπὶ ὄρθρου. περὶ γὰρ ἐνδεκάτην καὶ δωδεκάτην ώραν ὁ Σκορπίος ἀνατέλλει, αὐτὸς γὰρ ὁ Τοξότης ύπὸ τοῦ ἡλίου τότε κατέγεται.

306. — τοξευτής όλίγον: οδτος έστὶ τοξεύων δν οἱ πλεῖστοι λέγουσιν εἶναι κένταυρον. ἔτεροι διά τὸ μηδένα κένταυρον τόξω χρῆσθαι οὐ λέγουσιν. ούτος δὲ ἀνὴρ ὢν ἵππου ἔχει σκέλη καὶ κέρκον καθάπερ οἱ σάτυροι. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς β΄. 10 ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἀγγῶνος α΄. ἐπ' ἄκρου τῶν χειρῶν α΄. ἐπὶ τῆς κοιλίας λαμπρὸν α΄. ἐπὶ τῆς ῥάχεως β΄. ἐπὶ τοῦ έμπροσθίου γόνατος α΄. ἐπ' ἄκρου ποδὸς α΄. ἐπὶ τοῦ όπισθίου γόνατος α΄. ἐπὶ τῆς ὁπλῆς α΄. ἐπὶ τοῦ τόξου β'. ἐπὶ τῆς μηλωτῆς α'. ιε'.

MDAKUAS

307. — Σκορπίος άντέλλων: δ Σκορπίος μικρόν πρό τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς θεωρεῖται έπὶ [τῆς ἀνατολῆς] τοῦ ὁρίζοντος. τότε γὰρ συμβαίνει τὸ κέντρον τοῦ Σκορπίου ἀνατέλλον θεωρεῖσθαι καὶ τήν τοῦ Τόξου κορωνίδα συνάπτουσαν τῷ κέντρῳ.

15

20

MDAKUA

308. — τῆμος καὶ κεφαλή: ἐπειδή συμ-

1 σοι έστω ΜΚUΑ: δέ σοι έστω DΔ έστω σοι S 2 ό Σκορπίος ἀνατ- (ὁ om. $\mathbf{D}\Delta$) : σκορπίου ἀνατέλλοντος $\mathbf{S}$ $oldsymbol{3}$ ήγουν ἐπὶ ὄρ $oldsymbol{9}$ ρου Est unde Ald edd.: ήγουν ἐπὶ ὄρθρον ΜΚUΑ ήγουν τὸν ὄρθρον $\mathbf{D}\Delta$ ἐσχάτη δὲ νύξ, τὸ περὶ ὄρθρον $\mathbf{S}$ | γὰρ $\mathbf{M}\Delta\mathbf{A}\mathbf{S}$: δὲ ${f D}$ om. ${f K}$ ${f U}$ evan. ${f 3-4}$ ἐνδεκάτην καὶ δωδεκάτην codd. : δεκάτην καὶ ἐνδεκάτην S 4 post ώραν add. τῆς νυκτὸς S | ἀνατέλλει

6–15 S (37^v, 36–45) Sagittarii fabula (Catast. 27).

16-20 MDΔKUAS (37v, 45-49) lemma M (σκορπίον) $D\Delta US$: om. KA haec contra codices $MD\Delta$ ad 307, non ad 304 referenda sunt 16-17 ὁ δὲ Σκ- $ext{K}$ 17 τῆς τοῦ ἡλ-ἀν- θε- $ext{M}$ $ext{D}$ $\Delta \mathbf{U} \mathbf{A}$: $\tilde{\eta}$ $\tilde{\zeta}$ $\tilde{\zeta}$ S | τῆς ἀνατολῆς non in S, seclusi | συμβαίνει $D\Delta S$: σημαίνει MKAU evan. 19 θεωρεῖσθαι om. S 20 τοῦ τόξου $D\Delta$: ἐν τῶ τόξω S τοῦ τοξότου ΜΚΟ τοξότου Α | συνάπτουσι S | hic praebent KUA adnotationem ad v. 311 pertinentem (infra p. 230, ll. 15 sqq.).

21-p. 229,4 (usque ad κατάληψιν) MDΔKUA lemma MDΔ $(-\lambda \tilde{\eta})$ KU (mutil.): om. A 21 ἐπειδη MKA U mutil.: ἐπεὶ $D\Delta$

βαίνει τὸ τηνικαῦτα, χειμῶνος ὄντος, συστάσεις νεφελώδεις γίνεσθαι, καὶ ὁ Σκορπίος ἀφανής ἐστιν, ἐξ άλλων πειράται φανεράν ποιήσαι τοῦ μηνός την κατάληψιν. τὸ τηνικαῦτα γάρ, φησί, καὶ τῆς Κυνοσουρίδος Με 5 ή κεφαλή τὸ περὶ ὄρθρον, ὅτε καὶ αὐτὸς ὁ ήλιος ἀνατέλλει, ΰψι μάλα τροχάει (309), εἰς ὕψος ΜΟΔΚυΑΝ άνατέλλει, ώς ἐπὶ τὴν ἰξύν τῆς μεγάλης "Αρκτου ἐν τῷ ἀνατρέχειν ἀποβλέπουσα. εἶτα καὶ ἕτερον τεκμήριον δίδωσι: ,,καὶ ὁ 'Ωρίων, φησί, τὸ τηνικαῦτα 10 άθρόος (πᾶς) καταδύεται πρὸ τῆς ἡμέρας (ὀλίγον γὰρ πρό της ημέρας δύεται, δωδεκάτη ώρα της νυκτός, έστι δὲ ὁ ΄ Ωρίων λαμπρότατος ἀστήρ), καὶ ὁ Κηφεύς, ΜΟΔΚυΑ φησίν, ἀπὸ γειρὸς ἐπ' ἰξύν". τὰ γὰρ λοιπὰ μέρη αὐτοῦ ἄδυτα. πλείω δὲ ἐξεπίτηδες τὰ σημεῖα τοῦ 15 χρόνου τίθεται, ώστε κᾶν μὴ πάντα τις δύναιτο, άλλ' οὖν γε εν έξ αὐτῶν φυλάξας σώζεσθαι.

f 2 ἐμφανὴς f A | εἶναι f K f 3 post πειρᾶται add. τεκμηρίων $f D\Delta$ | πειράται γάρ A | μηνός codd.: τοξότου A.

^{4–6} (usque ad τροχάει) **MS** (37°, 49–51) in initio lemma τημος καὶ κεφαλή S: non in M 4 γάρ om. S 5 post öρθρον add. ἀνατέλλει M | καὶ S: om. M | post ήλιος add. σκορπίω M 6 ύψι μάλα τροχάει haec in S et cum praecedentibus et cum eis quae sequuntur cohaerent, in M lemma sunt incipientis scholii (cf. $D\Delta KUA infra$).

^{6-11 (}usque ad νυκτός) MDΔKUAS (37°, 52-56) lemma recte non praebet S (vide supra): ύψι μάλα τροχάει Μ τῆμος καὶ κεφαλή κυνοσουρίδος ἄρκτου (om. A) KŪA om. DΔ 6-9 lemma et verba εἰς ΰψος . . . δίδωσι prius omissa in mg. restituit A $\mathbf{6}$ ΰψος MS: ΰψος δὲ $D\Delta KUA$ $\mathbf{7}$ post ἀνατέλλει add. ή κεφαλή τῆς κυνοσουρίδος (κυν- ἄρκτου U) MDΔKUA: non in S | ως codd. (ως ως Κ): καὶ S 9 ὁ οπ. S 10 ἀθρόος (-ως $\mathbf{M}^{\mathrm{sl}}$) πᾶς καταδύεται $\mathbf{M}$: ἀθρόος ἀντὶ τοῦ πᾶς κατ $-\mathbf{D}\Delta$ ἀθρόον καταδύεται, πᾶς, $\mathbf{K}$ άθρόον καταδύεται $\mathbf{U}$ άθρόον πᾶς καταδ- $\mathbf{A}$ άθρόως καὶ πᾶς δύεται $\mathbf{S}$ 10–11 πρὸ . . . δύεται om. $\mathbf{D}\Delta$ | ολίγον . . . δύεται om. S 11 δωδεκάτη ώρα (sic) M : δωδεκάτην ὥραν DΔKUAS.

¹²⁻¹⁶ ΜΟΔΚυΑ 12 δὲ ΜΚυΑ: οὖν ΟΔ | ἀστήρ νότιος A 13 ἐπ' codd.: εἰς KU | post ἰξύν add. δύεται $D\Delta$ | γὰρ om. M16 γε εν MD: γε Δ εν γε K U evan. (γε εν ut vid.) ενὶ A [φυλάξας ΜDΔΚU: πιστεύσας Α Ισώζεσθαι ΜDΔΑ: σώζεται ΚU.

κ άλλως: συμβαίνει τότε τὴν μὲν μίαν "Αρκτον τὴν μικρὰν εἰς τὰ ὑψηλὰ ἐλθεῖν, τὸν δὲ 'Ωρίωνα ἕωθεν δείκνυσθαι, τὸν δὲ Κηφέα μέχρι τῆς ὀσφύος.

311. — ἔ σ τ ι δ έ τ ι ς: τοῦτο ἐστὶ βέλος τοξικόν, ὅ φασὶν εἶναι ᾿Απόλλωνος ὅτε τοὺς Κύκλωπας ἀνεῖ- ὁ λεν οῦς ἀπέκτεινε δι ᾿Ασκληπιόν. ἔκρυψε δὲ αὐτὸν ἐν ὑπερβορείοις δς καὶ ὀνοσοπτέρινος λέγεται. δοκεῖ δὲ ἀνακομισθῆναι ὁ ὀιστὸς μετὰ τῆς καρποφορύας διὰ τοῦ ἀέρος. περὶ τούτου καὶ ἄβαριν τινὰ περιφερόμενον ἐλθεῖν ὅτε εἰς τὸν ἀστέρα ἔθηκε τὸ βέλος ὁ ᾿Απόλλων 10 ὑπόμνημα τῆς ἀλκῆς αὐτοῦ. ἔχει δὲ ἀστέρας δ΄.

 $MD\Delta KUA$

ἔστι δέ τις προτέρω: τὰ περὶ τοῦ παρακειμένου Οἰστοῦ καὶ τοῦ ᾿Αετοῦ οὐκ ἀπό τινος διδάσκει προεγνωσμένου, κατὰ τοῦτο δὲ μόνον τὴν συνήθειαν παρέλειψεν. μικρὸν δὲ ἔμπροσθεν τοῦ 15 Τοξότου βέλος κατεστήρικται δίχα τόξου, πλησίον δὲ αὐτοῦ θεωρεῖται ৺Ορνις, βορειοτέραν ἔχων τὴν θέσιν. παράκειται δὲ αὐτῷ ὅρνις ἕτερος ἐκ τοῦ σύνεγγυς, τῷ μὲν μεγέθει λειπόμενος ἐκείνου, χειμεριώτατος δὲ γινόμενος κατὰ τὴν ἑῷαν ἀνατολήν. καλεῖται δὲ ᾿Αετός. 20

προειπών οὖν περὶ τοῦ Τοξότου φησίν ,,ἔστι δὲ καὶ ἔτερος οἰστὸς παρὰ τὸν ὑπὸ τὴν τοῦ Τοξότου προσβολὴν ἡτοιμασμένον".

¹⁻³ S $(37^{v}, 56-38^{r}, 1)$

^{4–11} $S(38^{\circ}, 1-4)$ Sagittae fabula (Catast. 29) 7 ὀνοσοπτέρινος S: ὁ ναὸς ὁ πτέρινος Catast. 8 καρποφορύας (sic) S: καρποφόρου Δήμητρος Catast. 9–10 περὶ . . . ἐλθεῖν S: cf. Arat. Lat. (Maass p. 242) ,,et in hoc graviter (= $-\beta$ αριν) aliquid ferebat futurum 11 ἀλκῆς sic.

¹²⁻p. 231,2 MD Δ KU A lemma MD Δ K: ἔστι δέ τις προτέρω βεβλημένος U om. A 13 προκειμένου D Δ 14 κατὰ τοῦτο δὲ MKUA: ἐπὶ τοῦτων γὰρ D Δ | μόνον codd.: μόνου MA 15-p. 231,2 μικρὸν . . . ἐων haec omnia exhibent KUA post sch. 307 15 ante μικρὸν add. ὁ δὲ νοῦς D Δ , lemma ὀλίγον δὲ παροίτερος (306) K 16 τοξότου D Δ KUA: τόξου M | βέλος κατεστήρικται MD Δ A: κατηστέρισται βέλος KU 16-17 πλησίον δὲ αὐτοῦ (- ω A) MKUA: τούτου δὲ πλ- D Δ 20 γινόμενος post ἀνατολὴν D Δ | post ἑωαν add. αὐτοῦ D Δ KA U evan. | καλ- δὲ ' Δ - om. D Δ | δὲ om. M 21 τοῦ om. U | δὲ om. K 22 παρὰ τὸν ὑπὸ τὴν τοῦ T- M: παρὰ τοῦ T- D Δ περὶ τὴν ὑπὸ

τὸ δὲ α ὖ τ ὸ ς ἀντὶ τοῦ μόνος ,, Τυδείδης δ' αὐτός περ ἐών" (Θ 99).

τὸ δὲ προτέρω οὐκ ἔμπροσθεν τοῦ Τοζότου, Μ άλλὰ προτέρω προσωτέρω ἀνωτέρω, ὡς καὶ ἐπὶ 5 τὰ βόρεια βεβλημένος, οὐχ ὑπὸ τοῦ Τοζότου βληθείς, ἀλλ' ἀπλῶς κείμενος, ὡς καὶ οὖτος ἐπιφέρει, ἄνευ τόξου καὶ τοξεύσαντος.

312. — ὁ δέ οἱ παραπέπταται "Ορνις: M^{mg} περιπέτεται, τὰς πτέρυγας ἀπλοῖ. ἀσσότερον δέ 10 (313), πλησίον τοῦ βορέου. σφόδρα γάρ ἐστι βόρειος ὁ "Ορνις.

"Όρνις τοῦ Οἰστοῦ νοτιώτερος παραπέπταται, καὶ μ^{mg} ἐκ τοῦ κύκλου ἤδη προγνωσθέντος τὴν κατάληψιν τῷ Τοξότη καὶ τῷ 'Αετῷ δίδωσιν.

5 314. — χαλεπός (γε μὲν ἐξ άλός): s ἀντὶ τοῦ ἐξ ἀκεανοῦ. "Ομηρος (γ 1 al.): ,,λιπών περικαλλέα λίμνην".

τὴν ἑώαν ἐπιτολὴν ποιούμενος ὁ ᾿Αετὸς μέγαν χει- MDΔKUAS μῶνα συνάγει, τοῦ ἡλίου ὄντος τότε περὶ τὰ μέσα τοῦ 20 Τοξότου.

315. — νυκτός ἀπερχομένης: ὅτι λοι- ΜΟΔΚυΑS

T- K περὶ τὴν ὑπὸ τοῦ T- A U evan. 22-23 προσβολὴν MKA: πρὸς βολὴν $D\Delta$ U evan. | ἡτοιμασμένον MK: -μένος $D\Delta A$ -μένην U.

1–2 Τυδείδης . . . ἐὼν $\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: om. $\mathbf{M}$ 2 in fine add. προμάχοισιν ἐμίχθη $\mathbf{A}$.

3-7 M

8-11 M (mg. inter. sub signo non alphabetico) 9 περιπέτεται M: περιπέπταται Maass | ante τὰς πτ- dist. Maass: ante ἀπλοῖ M.

12-14 M (mg. inter. sub signo non alphabetico) νοτιώτερος M: immo βορειότερος.

15-17 S $(38^r, 5)$ lemma restitui: χαλεπός S.

18-20 MD Δ K U A S (38 ^{r} , 5-6) lemma χαλεπός γε μὲν MD Δ οὐ τόσσος μεγέθει K U om. A S 18 ὁ ἀετὸς ποιούμενος D Δ 19 συνάγει MD Δ A: ἀνάγει K U σημαίνει S | ὅντος om. S | τότε ὅντος K 20 τόξου AS | in fine add. φερομένου S.

όντος Κ 20 τόξου AS | in fine add. φερομένου S. 21-p. 232,6 MDΔKUAS (38^r,6-7) lemma MDΔ: νυκτὸς ἐπερχ- KUS om. A 21 ότι MDΔKU: ότε AS 21-p. 232,1

λοιπόν οπ. S

πόν, ἀνατέλλοντος ἡλίου σύν τῷ Τοξότη, καὶ αὐτὸς ἄμα ἀνατέλλει. ὁ δὲ λόγος χαλεπὸς οὖτος καὶ δεινὸς ἀνατείλας παριούσης νυκτός. ἑῷος γὰρ ἀνατέλλει σύν τῷ Τοζότη τῷ Χοιάχ, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Δεκέμβριος. διὸ εἶπε τοῖς πλέουσι χαλεπός, διὰ τὸ τότε κρύος.

 $MD\Delta KUA$

καί μιν καλέουσιν 'Αητόν: 'Αετὸν αὐτὸν καλοῦσιν. οἱ δὲ ἐτυμολογήσαντες αὐτὸν εἶπον παρὰ τοὺς ἀήτας καὶ τὰ χειμερινὰ πνεύματα, ἃ δηλοῖ χειμερινὸς ἀνατέλλων.

10

MDAKUA

316. — Δελφὶς δ' οὐ μάλα πολλός: πάλιν τὸν Δελφῖνα ἀπὸ τοῦ προεγνωσμένου διδάσκει Αἰγόκερω. οὐ μάλα πολλός, οὐ σφόδρα ἔκλαμπρος.

τό δὲ ἐπιτρέχει ὅτι ἄνω ἐστὶ τοῦ ᾿Αιγόκερω, 15 ὡς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπιτρέχων καὶ σπεύδων. τὴν γὰρ ὄψιν ὁ Δελφὶς ὡς ἐπὶ τὸν Αἰγόκερων σπεύδων ἔχει. διὰ τοῦτο ἐπιτρέχειν εἶπε. καὶ ὑπέρκειται δὲ τοῦ Αἰγόκερω ὁ Δελφίν, οἶον ἐπιφερόμενος αὐτῶ.

¹ ἀνατέλλοντος ἡλίου (τοῦ ἡλ- S) σὺν MDΔKAS: συναναττοῦ ἡλ- U | τῷ om. S 2 ἄμα ἀνατέλλει MS: ἀνατ- σὲν αὐτοῖς DΔKUA | ὁ δὲ λ- om. S | οὕτος om. S | δὲ οὕτος DΔ 3-5 ἀνατείλας... χαλεπὸς om. S 3 περιούσης DΔ | τῆς νυκτὸς KU | ἑῶος M: ἑώας DΔ ἔως KUA 4 τῷ ante Χοιάχ om. KU | χοιακὸς K | τὸ (sic) Χοιὰχ μηνὶ A 4-5 ὅς.... Δεκέμβριος (-κεβρ- K) codd.: ἤτοι τῷ δεκεμβρίω A qui add. χειμῶνος ἐστὶ σημεῖον -5 εἶπε om. DΔ | πλέουσι codd.: πλέουσι ἐστὶ DΔ -6 hoc scholium cum eo quod sequitur conflant DΛ K U

⁷⁻¹⁰ MDΔKUA lemma MA: ἀητὸν δὲ DΔ om. KU 7-8 ἀετὸν αὐτὸν MA: οἱ μὲν ἀετὸν (ἀητὸν Δ) DΔ ἀετὸν δὲ αὐτὸν KU 8 δὲ om. A | αὐτὸν εἶπον MKU: om. DA εἶπον om. Δ 9 χειμερινὰ codd.: χαλεπὰ U 9-10 å... ἀνατέλλων om. A 10 ἀνατέλλων MKU: ἀνατείλας DΔ.

^{11–14} MDΔKUA lemma MKUA: Δελφὶς δ' οὐ μάλα DΔ 12 ἐγνωσμένου A 13 Αἰγόκερω MDΔU: Αἰγοκέρωτος KA $\mid$ οὐ μάλα πολλὸς M: οm. DΔKUA $\mid$ οὐ σφόδρα M: οὐ σφόδρα δέ ἐστιν DΔ οὐ γὰρ σφόδρα K οὐ σφόδρα οὖν U οὐ σφόδρα, φησίν A 13–14 ἔκλαμπρος DΔKUA: λαμπρὸς M.

¹⁵⁻¹⁹ M 18 έπιτρέγειν M: malim ἐπιτρέγει.

τὸ δὲ μεσσόθεν ἠερόεις (317) ὅτι τὸ μέ- ΜΟΔΚυΑ σον αὐτοῦ σφόδρα σκοτεινόν ἐστιν.

έχει δὲ τέσσαρας ἀστέρας λαμπρούς. διδάσκει δὲ Μ καὶ οἴαν ἔχουσι τὴν θέσιν. καὶ γὰρ ἔχει οὖτος ἐν παραλ
5 λήλῳ σχήματι θεωρουμένους τοὺς σημαίνοντας αὐτοῦ τὴν διατύπωσιν. τὸ δὲ δ ὑ ο π ὰ ρ δ ὑ ο (318) οὐκ ὄντας ἐν τετραγώνῳ σχήματι, δύο ἐπὶ δύο, ἀλλὰ δύο παρὰ δύο παραβεβλημένους καὶ ποιοῦντας παραλληλόγραμμον ρομβοειδές. πεπτη ῶ τα δὲ δυϊκῶς τὰ γ λ ἡ ν ε α. γ λ ἡ ν ε α δὲ ἐκλήθησαν ἀπὸ τοῦ λάμπειν. καὶ "Ομηρος (Ω 192): ,,δς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει", ἀντὶ τοῦ λαμπρά. ἔνθεν καὶ ἡ κόρη γλήνη λέγεται διὰ τὸ στίλβειν.

άλλως. Δελφὶς οὐ μάλα πολλός: τῷ MDΔKUA

15 Αἰγοκέρωτι ἐπικαταφέρεται ὁ Δελφίς, ἀνάστερος τὰ πολλά, δ΄ ἔχων ἀστέρας ἐπισήμους ἐν παραλλήλω κειμένους.

Δελφὶς δ' ο ὅ: τοῦ Ποσειδῶνος τὴν 'Αμφἴτρί- s την λαβεῖν βουλομένου γυναῖκα, εὐλαβηθεῖσα ἐκείνη, 20 ἔφυγε πρὸς τὸν "Ατλαντα διατηρῆσαι τὴν παρθενίαν σπεύδουσα ὡς καὶ αἱ πλεῖσται Νηρητδες. κεκρυμμένης δὲ αὐτῆς ἐκεῖ, ὁ Ποσειδῶν ἔπεμψε μνηστῆρας ἐν οῖς καὶ τὸν δελφῖνα. πλανώμενος δὲ κατὰ τὰς νήσους τὰς "Ατλαντος εὑρὼν αὐτὴν προσαγγέλλει τῷ Ποσει-25 δῶνι. καὶ αὐτὸς τὴν κόρην ἀπατήσας ἀνέλαβεν ἀπὸ

^{1–2} $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{KUA}$ 1 τὸ δὲ μεσσόθεν $\mathbf{M}$: διὸ ἐπιφέρει μεσσόθεν $\mathbf{D}\Delta$ ἐπιφέρει οὖν μεσσόθι $\mathbf{K}$ ἐπιφέρει οὖν μεσσόθι $\mathbf{U}$ ἐπιφέρει οὖν μεσσόθεν $\mathbf{A}$ | τὸ om. $\mathbf{M}$.

^{3–13} M 4 οὖτος scripsi: αὐτοὺς M 6 πὰρ Aratus: παρὰ M 9 πεπτηῶτα κ. τ. λ. obscurum; fortasse legit interpres noster in Arato πεπτηῶτε, ita ut nobis scribendum sit πεπτη ῶτε δὲ δυϊκῶς, τὰ γλήνεα.

^{14–17} $\mathbf{MD}\Delta \dot{\mathbf{K}}\mathbf{U}\mathbf{A}$ ἄλλως $\mathbf{MD}\Delta \mathbf{A}$: om. $\mathbf{K}\mathbf{U}$ | lemma $\mathbf{M}$: om. $\mathbf{D}\Delta \mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$ 15 αἰγοκέρωτι $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$: αἰγοκέρωι $\mathbf{D}$ αἰγόκερω Δ αἰγοκέρω δὲ $\mathbf{U}$ 16–17 ἐν παραλλήλω κειμένους $\mathbf{M}aass$: ἐν τῶι παραλ- κύκλω κειμ- $\mathbf{M}$ ἐν τῶ παρ- κειμ- $\mathbf{D}\Delta$ τῶ κεῖσθαι παραλλήλους $\mathbf{K}\mathbf{U}$ παραλλήλους κειμένους $\mathbf{A}$.

¹⁸⁻p. 234,3 S $(38^r, 7-12)$ Delphini fabula (Catast. 31).

τῆς ἀκτῆς. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς β΄. ἐπὶ τοῦ στόματος α΄. ἐπὶ τοῦ νώτου α΄. ἐπὶ τῆς οὐρᾶς β΄. ἐπὶ τῆς πτέρυγος γ΄ ὅλους ϑ '.

ἐπιτρέχει Αἰγοκερῆι: ὑπέρκειται τοῦ Αἰγοκέρωτος πρὸς βορέαν ὁ Δελφίς, ἐπίκεινται δὲ αὐτῷ δ΄ ἀστέρες λαμπροί. ταῦτα γάρ εἰσι τὰ γλ ἡ νε α, ἀπὸ τοῦ λάμπω. καὶ "Ομηρος ,,δς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει". καὶ ἡ κόρη γλήνη λέγεται διὰ τὸ στίλβειν.

ΜΚυΑ 318. — γλήνεα παρβολάδην: οὕτως ***.
ρομβοειδὲς γὰρ τὸ τοιοῦτον σχῆμα. ποιητικῶς δὲ εἶπε 10
τοὺς ἀστέρας γλήνεα. γλήνη νῦν ἐστιν ἡ ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ κόρη. κατηστέρισται δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος. ἐρασθέντος γὰρ τῆς 'Αμφιτρίτης αὐτοῦ συνήργησε τῷ γάμῳ. "Ερμιππος δὲ ἐπὶ 'Απόλλωνος τιμῆ
ἡγησαμένου Κρησὶν εἰς Δελφοὺς δελφῖνι ὁμοιωθέντος. 15
ἔνιοι δὲ τὸν κομίσαντα 'Αρίωνα τὸν κιθαρφδὸν εἰς
γῆν.

ΜΚυ**Δ** μέχρι τούτου τὰ περὶ τῶν βορείων ἀστέρων. μέτεισι δὲ ἐντεῦθεν ἐπὶ τὰ νότια.

319. — καὶ τὰ μὲν οὖν βορέω: τριμερῆ 20 τὸν τῆς ἀστροθεσίας ἐποιήσατο λόγον, τὸν μὲν περὶ τῶν βορείων, τὸν δὲ περὶ τῶν ἐν τῷ ζωδιακῷ κειμένων,

 $MD\Delta KU$

Mac.

 $⁴⁻⁸ S (38^r, 12-14)$

⁹⁻¹⁷ MKUA lemma MK (παραβ-) U: φησὶ δὲ τὰ δέ οἱ περὶ τέσσαρα κεῖται γλήνεα (317-318) A 9 figuram ascriptam fuisse intellexit Maass: om. codd. 11 νῦν Μ: γὰρ ΚUΑ γὰρ νῦν Maass 12 sqq. cf. Catast. 31 et S supra 12 τιμὴν τοῦ Π- ΜΑ: τὴν τοῦ Π- τιμὴν ΚU 13 τῆς 'Αμφ- αὐτοῦ ΜΚ: αὐτοῦ τῆς 'Αμφ- UA | τῆς 'Αμφιτρίτης fortasse delendum 13-14 συνήργησε UA: συνεργῆσαι Μ λέγεται συνεργῆσαι Κ | Ερμιππος δὲ ΜΚU: "Ερ- δὲ φησιν ὅτι Α de Hermippo Phaenomenorum scriptore vide C. Müller Fr. Hist. Gr. III, ρ. 54 et infra sch. 436 14 τῆ τιμῆ Κ 15 ἡγησαμένου ΜΚU: ἡγήσατο Α | κρίσιν U | δελφῖνι ὁμ- om. Α | ὁμοιωθέντος Κ: -θέντα Μ U ut vid. 16-17 εἰς γῆν ΚΑ: ἐν τῆι γῆι Μ U evan. 18-19 ΜΚUΑ μέχρι δὲ Α 19 νότια Μρο ΚUΑ: βόρεια

²⁰⁻p. 235,1 MDΔKU lemma DKU: καὶ τὰ μὲν βορέω M καὶ τὰ μὲν οὖν Δ **20** τριτημερῆ Κ **22** τῶν τε βορ- KU

ά δὴ μεταξύ ἐστι τῶν βορείων καὶ τῶν νοτίων, ... ἐπλήρωσε δὲ πάντα τὰ ἐν τῷ βορείῳ ζώδια μέχρι ΜΟΔΚUAS τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου καὶ αὐτὰ τὰ ιβ΄ ζώδια, καί φησι πάντα ταῦτα τὰ προειρημένα ζώδια μεταξύ ἐστι τοῦ δρορείου καὶ τῆς τοῦ ἡλίου πορείας [καὶ πλάνης], ἵνα λέγη μέσον βορέου καὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. ἀ λ ἡ σ ι ο ς δὲ ὅτι καὶ ὁ ἥλιος εἶς τῶν πλανητῶν ἐστι, τὰ μέντοι φαινόμενα ἀπλανῆ.

320. — τὰ δὲ νείδθι: — τὰ νότια. κάτω γὰρ ΜΠΔΚΊΔ 10 ἐκεῖνα ὡς πρὸς τὸ ἔγκλιμα τοῦ κόσμου, ὥσπερ ἄνω τὰ βόρεια διὰ τὸ ἔξαρμα. ὁ δὲ νοῦς τὰ δὲ ἄλλα ζώδια ΜΠΔΚΊΔΑ κάτω ὡς πρὸς τὸν νότον τέλλεται, καὶ ἔστι πολλὰ μεταξύ τοῦ τε νότου καὶ τοῦ ζώδιακοῦ κύκλου.

(κ έχυται): ἄλλα ἐν ἄλλοις διάκειται τόποις. MDΔKUAS
15 τὰ δὲ ὑπὸ ταῦτα λέγεται φέρεσθαι μεταξύ νότου καὶ
τῆς τοῦ ἡλίου κελεύθου.

1 lacunam statuit Maass, qui add. τὸν δὲ περὶ τῶν νοτίων.

2–8 MDΔKUAS $(38^7,14–17)$ hoc a praecedenti scholio non dividunt MDΔKU lemma καὶ τὰ μὲν οὖν S lemma nullum A 2 δὲ MDΔΚ: om. UAS | τῷ om. DΔ | βορείφ codd.: ἀρίωνι U 2–3 μέχρι . . . ζώδια om. S 4 πάντα ταῦτα Μ: ταῦτα πάντα DΔΚUA πάντα om. S fortasse recte | ζώδια om. A 4–7 τοῦ βορείου . . . ἀλήσιος δὲ ὅτι om. S 5 καὶ πλάνης Μ: non in DΔΚU ut vid. (evan.) A seclusi 6 λέγη om. K | βορέου MKUA: βορείου DΔ 7 ἥλιος om. U | εἶς τῶν codd.: μεταξὑ S | πλανητῶν MDΔ: πλανήτων KUAS.

9-11 $\dot{\mathbf{M}} \mathbf{D} \Delta \mathbf{K} \mathbf{U} \mathbf{A}$ (post sch. 322 in A) lemma $\mathbf{M} \mathbf{K}$; νειόθι τέλλεται $\mathbf{D} \Delta \mathbf{A}$ τὰ δὲ νειόθι τέλλεται $\mathbf{U}$ 9 τὰ $\mathbf{M} \mathbf{D} \Delta \mathbf{U} \mathbf{A}$: ἤτοι $\mathbf{K}$ 9-10 κάτω γὰρ ἐκεῖνα $\mathbf{M} \mathbf{D} \Delta \mathbf{K} \mathbf{U}$: γὰρ κάτω κεῖνται $\mathbf{A}$ 10 ἔγκλιμα $\mathbf{D} \Delta \mathbf{K} \mathbf{U}$: ἔγκλημα $\mathbf{M}$ κλίμα $\mathbf{A}$ 11 τὰ¹ om. $\mathbf{D}$.

11-13 MDΔKŮAS $(38^r, 17-19)$ lemma τὰ δὲ νειόθι S 11 ὁ δὲ νοῦς MDΔKUA: om. S | ζώδια codd.: ἄστρα A 12 πρὸς τὸν νότον codd.: ἐπὶ νότον S 13 νοτίου U.

14–16 MD Δ KU AS (38°, 19–21) lemma posui: scholia non dividunt codd. 14 άλλα K: άλλ' MD Δ US καὶ άλλ' A quod servat Maass | διάκειται S: κέχυται MD Δ KU A 15 τὰ δὲ ... μεταξύ codd.: καὶ ἔστι μεταξύ τόπου D καὶ ἔστι μεταξύ Δ | ὑπὸ ταῦτα MAS: ὑπὸ κάτω K (ὑπὸ s.l.) U ut vid. ([.....]ω) | λέγεται φέρεσθαι MKU A: κέχυται καὶ φέρεται S 15–16 νότου κ. τ. λ. codd.: τοῦ τε νότου καὶ τοῦ κελεύθου τοῦ ἡλίου S.

MDAKUA

321. — καὶ ἡελίοιο κελεύθου: ἡλίου κέλευθός ἐστιν ἡ διὰ μέσου τῶν ιβ΄ ζωδίων ἐξ ἐναντίας τῷ παντὶ κίνησις, ἡν ἄλην (319) εἶπεν οὐκ ἀπεικός. ἀνώμαλος γὰρ καὶ βραδεῖα. ἀγόμενος γὰρ ὁ ἡλιος ὑπὸ τῆς τοῦ οὐρανοῦ περιφερείας, αὐτὸς εἰς τοὐπίσω κατὰ μικρὸν ὑπονοστεῖ, καὶ ταύτην ἰδίαν αὐτοῦ κίνησιν λέγουσιν, ἄνισον ἐν ἰσημερίαις καὶ τοῖς διαστήμασι τοῦ χρόνου θεωρουμένην.

έστι δὲ ἡ τοῦ ἡλίου κέλευθος διὰ μέσων τῶν ιβ΄ ζωδίων.

10

ςφοιων. ΜDΔUAS 322.

322. — λοξός μὲν Ταύροιο: πληρώσας πάντα τὰ ἐν τῷ βορείῳ, καὶ ἐξ ἐκείνων διδάξας τὰ ιβ΄

ζώδια,

 $MD\Delta UA$

έρχεται ἐπὶ τὸ νότιον, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ διδασκαλίαν ποιούμενος ἐκ τοῦ ἐπισημοτέρου καὶ λαμ- 15 προτέρου [ὑπὲρ πάντα τὰ νότια] ἤρξατο, ὅτι καὶ τῆς ὁμηρικῆς χρήσεως ἔτυχεν (ἐν βραχεῖ γὰρ ὁ ποιητής ἀπὸ δύο ζωδίων ἐπισήμων τά τε βόρεια καὶ τὰ νότια

^{1–8} MDΔKUA lemma MDΔK:] ηελίου κελεύθου A om. U 2 μέσου MKU: μέσων DΔ μέσον A | ζωδίων ιβ' A | ἔξ Maass: τῆς codd. 3 κίνησις Maass: κινήσεως codd. | ἄλην Maass: ἄλην Μ ἄλλην DΔΚUA | εἶπεν MDΔA: εἰπεῖν K om. U 4 γὰρ¹ MDΔA: μὲν KU | γὰρ² MDΔ: δὲ KUA 5 περιφερείας codd.: περιφορᾶς A | κατὰ MDΔA: μετὰ KU 6 ὑπονοσθῆ A | αὐτοῦ ἰδίαν A 7 λέγουσιν MDΔA: λέγει KU | ἰσημερίας DΔA: ἰσημερίοις Μ ἰσημερινοῖς KU | τοῖς διαστ-codd.: χειμερινοῖς διαστ- K 8 τοῦ MDΔ: om. KUA.

⁹⁻¹⁰ S $(38^r, 21-22)$ 11-13 MD Δ UAS $(38^r, 22-23)$ haec cum praecedenti scholio continuat S sine lemmate | lemma MD Δ U: om. AS 11 ante πληρώσας add. περὶ τοῦ 'Ωρίωνος UA 12 ἐξ ἐκείνων MD Δ UA: ἀπ' ἐκείνου S | τὰ² codd.: καὶ τὰ S | ιβ' om. S.

άπ' έχείνου $S \mid τα^2 \ codd.$: καὶ τὰ $S \mid ιβ' \ om.$ S. 14-p. 237,6 MD ΔUA 14 τὸ ν- DΔ: τὸν ν- M τὰ νότια UA | πάντων τῶν ἐν αὐτῷ MD ΔA: πάντα αὐτὰ U $ut \ vid.$ 15 ἐκ codd.: ἀπὸ $A \mid$ ἐπισημοτέρου MU: -τάτου DΔA fortasse rectius 15-16 λαμπροτέρου MUA: -τάτου DΔ 16 ante ὑπὲρ add. καὶ D | ὑπὲρ ... νότια seclusi 17-18 ἐν βραχεῖ .... ἐπισήμων MD ΔA: ὑπὸ δύο γὰρ ζωδίων ἐπισήμων ἐν βραχεῖ ὁ ποιητὴς U 18 τά τε νότια καὶ τὰ $(om.\ U)$ βόρεια UA

έδήλωσε), καὶ ὅτι ὥσπερ εὐθεῖά τίς ἐστιν ἀπὸ τῆς ὅψεως τῆς ᾿Αρκτου μέχρι ᾿Ωρίωνος. κατὰ γὰρ τὸν ποιητὴν ἀστρονομικῶς εἰπόντα (Σ 488, ε 274) ,,ἤ τ᾽ αὐτοῦ στρέφεται καί τ᾽ ᾽Ωρίωνα δοκεύει'΄, εἰκότως δ ἐν τοῖς βορείοις ἐκείνης πρῶτον μνήμην ποιησάμενος, νῦν ἐν τοῖς νοτίοις τοῦ ἀντικειμένου μνημονεύει.

εἰς τὸ αὐτό: ἐπεὶ τὴν διὰ τῶν πόλων ἀγο- ΜΟΔΟΑ μένην περιφέρειαν τέμνων ἐφορᾶται, ἐν ἀμφοτέροις δὲ κείμενος τοῖς ἡμισφαιρίοις, ἐπέχει μοίρας κατὰ

10 μῆκος ιζ΄, κατὰ δὲ πλάτος λ΄.

Ταύροιο τομη ύποκέκλιται: μέμφοι- MUAS
το ἄν τις 'Αράτω ὡς μὴ ἀκριβῶς προσσχόντι τη τοῦ
'Ωρίωνος θέσει. οὐ γὰρ ὑπὸ τὸ διχοτόμημα τοῦ Ταύρου ἐστίν, ἀλλ' ἔτι τοῦ Ταύρου ἀνατολικώτερος. ἄρα
15 οὖν ἐν πᾶσι τὴν ἀκρίβειαν ἐνδειξάμενος κατὰ τοῦτο
μόνον ἐσφάλη; οὐδαμῶς. ἀλλά φαμεν ὅτι νῦν τομὴν
λέγει τὴν περιγραφὴν καὶ τὸ διάμετρον χωρίον [τόν τε
Ταῦρον καὶ τοὺς Διδύμους. ὑπὸ γὰρ τὸ τμῆμά ἐστιν

¹ καὶ $om. D\Delta$ | εὐθεῖα $D\Delta UA$: εὐθεία M | τις om. U 2 μέχρι MD Δ : μέχρι τοῦ U μέχρις A 4 καὶ τ' $MD\Delta$: καὶ τὸν UA | post εἰκότως add. καὶ αὐτὸς $D\Delta$ 5 ἐκείνης MUA: ἐκείνοις $D\Delta$.

^{7–10} MD Δ U A lemma M: ἄλλως D Δ om. UA 7 ἐπεὶ D Δ U: ἐπὶ MA | τῶν πόλων D Δ A: τῶν πολλῶν M τὸν πόλον U 8 ἐφορᾶται scripsi: φωρᾶται MA ὁρᾶται D Δ U 9–10 μοίρας κατὰ μῆκος MD Δ U: μοιρῶν μῆκος A.

¹¹⁻p. 238,4 MUAS (38^i , 23-30) lemma M: Ταύροιο τομή (sic) S om. UA qui hoc scholium cum praecedenti continuant 12 αν Maass: δ' αν UA om. MS | τῶ 'Αρ- S | προσσχόντι Μ: προσχόντι US προσέχοντι Α | τοῦ (vel τῆ ?) om. A 13-14 τοῦ Ταύρου ἐστίν MUA: ἐστὶ τοῦ Τ- S 14 ἀνατολικώτερος Μ: ἀνατολικώτερος ἐστιν UA ἀνατολικώτερος ἐστιν UA ἀνατολικώτερον ε΄στὶν S 14-16 ἄρα ... φαμεν ὅτι om. S 14 ἄρα U: ἄρα MA 16 φαμὲν (sic) M: λέγομεν UA | νῦν MA: νῦν δὲ S om. U 17-18 καὶ τὸ διάμετρον ... τοὺς Διδύμους om. S 17 διάμετρον MUA: διαμεμετρημένον Est, unde Ald edd. Maass 17-18 τόν τε Ταῦρον καὶ τοὺς Διδύμους MU: om. A 17-p. 238,1 τόν τε ... 'Ωρίων seclusi, cf. infra p. 238, ll. 2-4 18 τὸ MU: om. A S | τὸ τμῆμα τοῦτο coni. Maass, sed haec delenda sunt potius quam emendanda

ό 'Ωρίων]. ὁ γὰρ πᾶς ζωδιακὸς κύκλος ιβ' τομὰς ἔχει, αἶς διείργεται ἕκαστον ζώδιον. τομὴν οὖν λέγει τὸ διαχωρίζον μέρος τόν τε Ταῦρον καὶ τοὺς Διδύμους. ὑπὸ γὰρ τὸ τμῆμα τοῦτό ἐστιν ὁ 'Ωρίων.

 $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$

Τὸ δὲ ὑποκέκλιται ὅτι οὐκ ἐξωρθωμένος 5 ἐστίν, ἀλλὰ σχῆμα ἔχων κυνηγετικόν, καὶ ὥσπερ ἐπισπεύδων κυνηγετεῖ, ὡς συντρέχειν τῆ ἱστορία καὶ τὸν καταστερισμόν ἔχει γὰρ τὴν δεξιὰν ὥσπερ ῥόπαλον ἐπιφέρουσαν, καὶ ἐπινεύει, διὰ τοῦ βλέμματος σπουδὴν ἐνδεικνύμενος. καὶ "Ομηρος (λ 572-575)· ,,τὸν δὲ μετ' 10 'Ωρίωνα πελώριον εἰσενόησα / θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα, / τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὅρεσσι, / χερσὶν ἔχων ῥόπαλον . . . αἰὲν

MDAKUA

¹ τομάς (-μᾶς $\mathbf{M}$ ut vid.) ἔχει $\mathbf{M}$ U: ἔχει τομᾶς (sic ut vid.) $\mathbf{S}$: τομαῖς διαιρεῖται $\mathbf{A}$ 2 ἕκαστον $\mathbf{M}$ US: ἑκάστου ἔκαστον $\mathbf{A}$ | τομὴν οὖν λέγει $\mathbf{S}$: τομὴν δὲ λέγει $\mathbf{U}$ τὸ μὲν οὖν λέγει $\mathbf{A}$ τομὴ οὖν λέγεται $\mathbf{M}$ 3 post διαχωρίζον μέρος add. ἕκαστον τῶν ζωδίων $\mathbf{U}\mathbf{A}$ | τόν τε Ταῦρον καὶ τοὺς Διδύμους $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{S}$: om. $\mathbf{A}$ 4 ὑπὸ . . . . . Υρίων om. $\mathbf{S}$ | γὰρ τὸ τμῆμα τοῦτο $\mathbf{M}$: γὰρ τὸ τμ- $\mathbf{U}$ τοιοῦτο γὰρ τὸ τμ- $\mathbf{A}$.

⁵⁻⁹ $\dot{\mathbf{M}}\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$ (hic M, post sch. 325 $\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$) 5 το δὲ $\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$: τομῆ M | ὅτι οὐκ $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta$: ἀντὶ τοῦ οὐκ $\mathbf{A}$ om. U | ἐξορθούμενος U 7 κυνηγετεῖ $\mathbf{M}\mathbf{U}$: κυνηγεῖ $\mathbf{D}\Delta$ κυνηγετεῖν $\mathbf{A}$ 8 κατηστερισμὸν $\mathbf{A}$ 9 ἐπιφέρουσαν $\mathbf{M}$: φέρουσαν $\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$ | ἐπινεύει $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta$: ἐπιβλέπει U ut vid. $\mathbf{A}$ | βλέμματος $\mathbf{M}$: νεύματος $\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$ 10 ἐνδυκν- $\mathbf{D}$.

^{10-14 (}a καὶ "Oμ-) M 13 ὄρεσι M.

¹⁵⁻p. 239,11 MD Δ KU A lemma M: ὑποκέκλιται (ἀπο- Δ) αὐτὸς D Δ ὡρίων K om. UA | haec est Orionis fabula e Catasterismis (32) sumpta 15-17 τοῦτον . . . Βρύλλης om. U 15-16 μὲν ὁ M: καὶ D Δ μὲν A om. K 16-17 Βρύλλης MD Δ K: βούλλης A Εὐρυάλης rectius Catast. Hygin. Astr. 2,34 Schol. Germ. et Aratus Lat. 17 Μίνω MD Δ A: Μίνωος KU ut vid. 18 ὡς καὶ M: καὶ D Δ ὡς KUA 19 Οἰνωπίωνος A

σθαι οίνωθέντα. τὸν δὲ Οίνοπίωνα χαλεπήναντα αὐτὸν έκτυφλῶσαι. έλθόντα δὲ είς Λῆμνον άλητεύοντα 'Ηφαίστω συμμίζαι, δς αὐτὸν ἐλεήσας δίδωσιν αὐτῷ ποδηγέτην Κηδαλίωνα, δν λαβών ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερε 5 τὰς ὁδούς σημαίνοντα. ἐλθών δὲ εἰς ἀνατολὰς καὶ Ήλίω συμμίξας ύγιάσθη, καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οίνοπίωνα έλθών τιμωρήσασθαι έμελλεν. ὁ δὲ μαθών ὑπὸ γῆν ἐκρύβη. ἀπελπίσας δὲ αὐτὸν .... εἰς Κρήτην ηλθε καὶ τῆ ᾿Αρτέμιδι σύνθηρος ην. ἐπιχειρήσας οὖν 10 καὶ ταύτην βιάσασθαι, ὑπὸ σκορπίου πληγεὶς ἐτελεύτησεν.

ήρκται δὲ ὁ ποιητής ἀπὸ τούτου διότι συνεγγίζει ΜΚ μᾶλλον τοῖς βορείοις. ἔχει γὰρ τὴν ζώνην κατά τὸν ίσημερινόν, και τη δεξιά καλαύροπα κρατών ἐφάπτεται 15 τοῦ ζωδιακοῦ, ἐπὶ δὲ τῆς ἀριστερᾶς δορὰν ἔγει ἐνάστεpov.

323. — μή κεῖνον ὅτις: τοῦτον τὸν ᾿Ωρίωνα Μ^{mg}κ όστις παρέρχεται μεσουρανοῦντα, μηκέτι προσδοκάτω έν τῆ νυχτὶ ἄλλα ἄστρα λαμπρότερα ἰδεῖν, ἐπειδή τού-20 του μεσουρανοῦντος τὰ λοιπὰ λαμπρὰ ἄστρα ὑπὸ Υῆν

¹ Οίνωπίωνα Α | χαλεπαίνοντα Α 1-2 αύτον έκτ- ΜΚUΑ: έκτ- αὐτὸν $\mathbf{D}\Delta$ $\mathbf{2}$ λίμνην $\mathbf{A}$ $\mid$ άλιτεύοντα $\mathbf{A}$ $\mathbf{2}$ - $\mathbf{3}$ Ήσφαίστω Μ 3 αὐτὸν Α 4 Κηδαλλίωνα Μ 5 σημαίνοντα Μ: αὐτῶ σημαίνοντα $D\Delta A$ αὐτῷ σημαίνων KU άνατολὴν KU 6 τῷ ἡλίω $D\Delta$ ὑγιάσθη $MD\Delta$: ὑγιᾶσθαι K ὑγιασθαι U ἡγιάσθη καὶ ύγιης ἐγένετο A 7 ἐλθών ... ἔμελλεν $MD\Delta KU$: ήλθε τιμωρήσασθαι μέλλων A 8 αὐτὸν MKUA: om. $D\Delta$ αὐτὸν εύρειν Est, unde Ald edd. ἀπελπίσας δὲ τὴν ἐκείνου ζήτησιν (εύρεσιν Sch. Nic. Ther. 15) Catast. lacunam indicavi 9 οὖν ΜΚUΑ: δὲ DΔ.

¹²⁻¹⁶ M K (vide praef. p. XXIII) 12 ήρκται . . . τούτου Μ: ἐπικέκλιται δὲ (v. 322) Κ 13-14 τὸν ἰσημερινὸν M: τὴν ἰσημερινὴν Κ 14 κρατών Μ^{pc}: τυχών Μ^{ac} λαβών Κ 15 δοράν έχει Μ: έχ- δ- K 15-16 ἐνάστερον M: ἀνάστερον K fortasse recte έννεάστερον Maass.

¹⁷⁻p. 240,2 M (mg. inter. sed sub signo alphabetico) K lemma $\mathbf{M}$: μή κεῖνον $\mathbf{K}$ 20 λαμπρὰ om. $\mathbf{K}$ ή ὑπὸ γῆν $\mathbf{M}\mathbf{K}$: ὑπὲρ γῆς Maass (cf. infra sch. 325 ad p. 241, l. 1) sed hoc scholium edere, non corrigere debemus

είσιν, οίον ὁ Ταῦρος, οἱ Δίδυμοι καὶ ὁ Καρκίνος, ὁ Κύων καὶ ὁ Ἡνίοχος.

324. — ὑψοῦ πεπτηῶτα: ἐν οὐρανῷ σφόδρα MKS έχτεταμένος έστιν δ 'Ωρίων, ώς και ζων έχτράπελος είναι έλέγετο. λέγει γὰρ ὁ ποιητής (λ 311) , έννέωροι

γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν, ... ἀτὰρ μῆκος ... έννεόργυιοι". ὕστερον δὲ ἀποφαίνεται ἐλάττους 'Ωρίω-ΜΚ νος, έν οίς φησι (λ 310) ,μετά γε κλυτόν 'Ωρίωνα".

ότι δὲ ἔγει σφόδρα λαμπρούς ἀστέρας, καὶ μάλιστα μέν τούς τὸ ζῶμα ἀποτελοῦντας, ἐτέρους δὲ τούς περὶ 10 (τούς) ίμάντας καὶ (τούς τὸ) ξίφος μιμουμένους, καὶ

Μ δύο λαμπρούς τούς ἐπ' ἄκρων ποδῶν, φησὶ καὶ Εύφορίων (fr. 104 Powell): ,,οὐδὲ νεογνοὶ παῖδες ἐδιζήσαντο πελώριον 'Ωρίωνα".

325. — οὐρανὸν εἰσανιδών: ὁ ἀναβλέ- 15 $MD\Delta UA$ ψας, φησίν, ἐν καθαρᾶ καὶ ἀσελήνω νυκτὶ εἰς τὸν οὐρανόν ούκ αν ευροι άλλα λαμπρότερα τοῦ 'Ωρίωνος άστρα. περιέχεται γὰρ ἐυμεγέθης. ἢ τάχα τοῦτο εἶπεν ἐπειδὴ μεσουρανούντος του 'Ωρίωνος τὰ λαμπρότατα τῶν

¹ et 2 καὶ bis om. K 2 ὁ ante 'Hν- supra lineam add. K | post 'Ην- add. ὁ Περσεύς, ἡ 'Ανδρομέδα $\mathbf K$ (cf. sch. 325) $\dagger$ hoc scholium in A deesse contra Maassium moneo.

³⁻¹⁴ MK (usque ad $\pi \circ \delta \tilde{\omega} \vee l$. 12) S (38^r, 30-33 usque ad ἀποφαίνεται l. 7) lemma M: ὑψοῦ KS 3 post οὐρανῷ dist. $\mathbf{KS}$ 4 έχτ- ἐστὶν $\mathbf{M}$: ἐστιν ἐχτ- $\mathbf{KS}$ 4-5 ώς . . . ἐλέγετο om. $\mathbf{S}$ 4 ώς M: δς K 6 γε MS: τε K | έννεαπήχεες M: έννεάπηχυς K έννεάπηχες S | άτὰρ MK: αὖτις S 7 έννεόργυου M: έννεόργιου Κ ut vid. ἐνεόργοιο Spc de Sac non liquet | δὲ om. S | ἀποφαίνεται $\mathbf{M}\mathbf{K}^{\mathrm{sl}}$: φαίνεται $\mathbf{K}$ ύποφαίνεται $\mathbf{S}$ $\hat{\mathbf{q}}$ ui hic desinit | ἐλάττους $\mathbf{M}$: ἐλάττω $\mathbf{K}$ $\mathbf{8}$ οἶς $\mathbf{M}$: αἶς $\mathbf{K}$ $\mathbf{9}$ ὅτι δὲ ἔχει $\mathbf{M}$: ἔχει δὲ $\mathbf{K}$ 10 περί M : om. K 11 τούς add. Maass | τούς τὸ add. Maass | λαμπρούς $\mathbf{M}$: om. $\mathbf{K}$ 12 post ποδῶν add. καὶ ἕνα τὸν ἐπὶ κεφαλῆς K qui hic desinit 12-13 Εὐφορίων: fragmentum hoc uno scholio notum.

¹⁵⁻p. 250,5 MD Δ UA praebent post p. 239, l. 11 D Δ UA lemma MD ΔUA 16 πανσελήνω A 17 τοῦ om. A 18 περιέγεται γὰρ εύμεγέθης M: non in D Δ U A fortasse delendum | τάχα M: non $in \, {
m D} \, \Delta \, {
m UA} \,$ 19 τοῦ $om. \, {
m A} \,$ 19-p. 241,1 τὰ λαμπρότατα τῶν ἄστρ- $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$: τὰ τῶν ἄστρων λαμπρότερα $\mathbf{U}$

άστρων ύπὲρ γῆς ὁρᾶται, Ταῦρος, Ἡνίοχος, Δίδυμοι, Περσεύς, 'Ανδρομέδα, Κασσιέπεια. το γάρ ύψο ῦ πεπτηῶτα ἀντὶ τοῦ μεσουρανοῦντα, τὸ δὲ παρέργεται τοιοῦτόν ἐστιν ὅστις αὐτὸν παρέργεται, 5 μή νομίση άλλα αὐτοῦ λαμπρότερα θεάσασθαι.

326. — τοῖός οἱ καὶ φρουρός: κάτω τοῦ ΜΟΔΚυΑ 'Ωρίωνος νοτιώτερός έστιν ὁ Κύων ὁ Σείριος καλούμενος, δν 'Ωρίωνος κύνα λέγουσι κατ' ἐπίκλησιν, ώς φησιν "Ομηρος (Χ 29-30): ,, όν τε κύν' 'Ωρίωνος ἐπίκλησιν 10 καλέουσι. / λαμπρότατος μὲν ὅ γ' ἐστί". τὸ δὲ φρουρὸς ὅτι κυνηγῷ ὄντι τῷ ᾿Ωρίωνι συνακολουθεῖ ὁ

Κύων καί έστιν αὐτοῦ φύλαξ.

327. — ἀμφοτέροισι Κύων: ἤτοι τοῖς ΜΟΔΚΟΑ όπισθίοις έπ' αὐτῶν γὰρ βεβηκώς έστιν. ἢ ἀμφοτέ-15 ροισι τοῖς ἐμπροσθίοις, ὁ καὶ μᾶλλον. τὰ γὰρ σφυρὰ αὐτοῦ [τῶν ποδῶν νότια], ἐφ' ὧν βέβηκεν, ἀφανῆ ἡμῖν καὶ οὐ πάνυ εὐσύνοπτά ἐστι. διὰ τοῦτο ἀμφοτέ-

¹ άστρων DΔUA: άστέρων Μ | Υῆς MDΔ: Υῆν UA cf. supra Ταστρών $D\Delta UA$: αστερών $M \mid \gamma\eta \in MD\Delta$: $\gamma\eta \vee UA$ c). supra p. 239, ll. 20sqq. $\mid$ δρᾶται MUA: δρῶνται $D\Delta$ $\mid 2$ Περσεύς Ανδρομέδα M (c). K supra ad p. 240, l. 2): om. $D\Delta UA \mid$ τὸ γ ὰρ MU: τὸ δὲ $D\Delta$ τὰ γ ὰρ A $\mid 3$ ἀντὶ τοῦ M: non in $D\Delta U$ $A \mid μεσουρανοῦντος <math>A$ $\mid 4$ τοιοῦτον $\dots$ παρέρχεται om. $D \mid$ τοιοῦτόν ἐστιν $M\Delta A$: om. $U \mid$ αὐτὸν MUA: αὐτοῦ Δ $\mid 5$ post νομίση (sic) add. $q\eta$ σὶ $U \mid$ λαμπρότερα $MD\Delta U$: κρείττω παρέρχεται (sic) $A \mid hinc$ ad p. 238, ll. 5sqq. transeunt $D\Delta UA$

^{6–12} MDΔKUA lemma M: τοῖός τοι καὶ φρ- D Δ τοῖός οἱ K τοῖος καὶ φρ- U om. A **6** κάτω om. K | ὁ καὶ $\Sigma -$ K **8** δν . . . ἐπίκλησιν codd.: δν κατ' ἐπίκλησιν 'Ωρίωνος κῦνα καλοῦσιν $\mathbf{K}$ | λέγουσι $\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$: καλοῦσι (-ιν $\mathbf{K}$) $\mathbf{M}\mathbf{K}$ tortasse recte 9 ον τε codd.: ότε U 10 λαμπρότατος μέν δγ' έστί M: om. DΔKUA fortasse recte 11 ὁ om. K 12 καί.. φύλαξ om. U.

^{13–}p. 242,5 MD Δ KU A lemma M: ἀμφοτέροισι D Δ φαίνεται άμφοτέροισι U φαίνεται ποσίν άμφοτέροισιν A om. K 14 γάρ οπ. U | βεβηκός Α 14-15 ή άμφοτέροισι Α : άμφοτέροισι Μ άμφοτέροις $\mathbf{D} \Delta$ $\mathbf{\mathring{\eta}} \, \mathbf{K}$ άμφοτέρωθεν $\mathbf{U} \, \, \, \mathbf{15} \, \delta$ καὶ μᾶλλον $\mathbf{M} \, \mathbf{U} \mathbf{A} \colon \mathbf{\delta}$ καὶ χρεῖττον $\mathbf{K}$ om. $\mathbf{D}\Delta$ | γὰρ codd.: δὲ $\mathbf{D}$ 16 τῶν ποδῶν νότια seclusi | νότια post τῶν ποδῶν ${f MU}$: νότια ὄντα post βέβηκε ${f D}\Delta$ νότια om. KA | post ποδῶν add. τῶν ὀπισθίων A | post βέβηκεν add. ἤτοι τῶν ὀπισθίων K 17 ἐστι M: ἐστιν K εἰσι $D\Delta UA$

ροις λέγει τοῖς ἐμπροσθίοις καὶ προδήλοις μᾶλλον διὰ τὴν κατάληψιν. νοείσθω τοίνυν τὸ βεβηκὼς οἴον ὁρμῶν καὶ ἀνατέλλων τοῖς ἐμπροσθίοις ποσί. μετὰ γὰρ τῆς κεφαλῆς οἱ ἐμπρόσθιοι πόδες ἀνατέλλουσιν.

MD AKUA

328. — ποικίλος: ποικιλίαν ἀστέρων ἐστὶν ἰδεῖν ὅταν ἄστρον τι ἔχη καὶ ἀμυδρούς καὶ λαμπρούς ἀστέρας παραλλήλους. οὕτω γὰρ ποικιλία λέγεται. τὸ δὲ παραλλήλους εἴπομεν ὅτι οὐ δεῖ εἶναι ὁμοῦ μόνους λαμπρούς, οὕτε τὸ ἀνάπαλιν, ἀλλὰ δεῖ κράσιν εἶναί 10 τινα. ἔστιν οὖν ὁ Κύων πεποικιλμένος ἐξ ὧν καὶ αὐτὸς ἐπιφέρει ἀλλ οὐ πάντα πεφασμένος. οὐ γὰρ ἐκ μόνων συγκείμενος λαμπρῶν ἐστιν, ἀλλ ἔχων καί τινας ἀμυδρούς εἰκότως ποικίλος ἐστίν. ἢ τὸ

1 καὶ $MD\Delta A$: ὡς K U mutil. 1–2 προδήλοις μᾶλλον διὰ τὴν κατάληψιν MK: πρόδηλον μᾶλλον τὴν κατάληψιν δίδωσι A δήλην μᾶλλον ποιεῖται τὴν καταλ– $D\Delta$ in U mutilo haec sola vestigia dispicio: . . .] σι (?) διὰ τὴν κατάληψιν [. . .] προσθεν (?) μᾶλλον. νοείσθω κ. τ. λ. 2 βεβηκὸς A 3 ποσί om. $D\Delta$ 4–5 οἱ ἐμπρ– π – ἀνατ– codd.: οἱ π – ἀνατ– οἱ ἐμπρ– A 4 ἐμπρόσθιοι $MD\Delta UA$: ἔμπροσθεν K | praebent deinde UA p. 245, ll. 8–11.

ποικίλος διὰ τὸν ἐπ' ἄκρας αὐτοῦ τῆς γένυος ἀστέρα, δς ἰδίως Σείριος καλεῖται παρ' ὅσον σέσηρεν αὐτοῦ τὸ φῶς, καί ἐστι πορφυρίζων ἐκ τοῦ παλμοῦ τῆς λαμπηδόνος, καὶ κατὰ τοῦτο οὖν ποικίλος, 5 κατὰ τὰς τοῦ ἀστέρος μαρμαρυγὰς ὥσπερ πορφυριζούσας.

329. — γαστέρα κυάνεος περιτέλ- ΜΟΔΟΑ λεται: οὐδὲ γὰρ οἱ τὴν γαστέρα αὐτοῦ ἀποτελοῦν-

τες άστέρες σφόδρα λαμπροί είσιν.

10 330. — ὅς ῥα μάλιστα: ὅστις. οὖτος ὁ ἀστὴρ MDΔUA ὁ παρακείμενος αὐτοῦ τῆ γένυι ὁξέα καὶ σφόδρα στιλβόντως τὸ φῶς ἀποπέμπει. σειριάει οὖν ἀντὶ τοῦ τὸ φῶς ἀφίησι σεσηρότως. οὐ γὰρ ἐν ἑαυτῷ πεπυκνωμένην ἔχει ὁ ἀστὴρ τὴν λαμπηδόνα, ἀλλὰ
15 διαχάσκουσαν καὶ ὡς ἐν παλμῷ οὖσαν.

ή όξέα σειριάει, πύκνας καὶ άλλοχρόους Μ ἀφίησι λαμπηδόνας, ποικίλα διαδεικνύμενος χρώματα. 331. — καί μιν καλέουσιν: άντὶ τοῦ ,,καὶ Μ

δη ἐκεῖνον τὸν οὕτω λάμποντα ἀστέρα Σείριόν φασι", 20 παρὰ τὸ φῶς αὐτοῦ καὶ τὰ προειρημένα.

²sqq. sic scholii finem facit K: δς ίδίως δς (sic ut vid.) σείριος καλείται παρόσον σεσειρότως καλ οὐ πεπυκνωμένος τὸ φῶς ἐκπέμπει 3 πορφυρίζον U 4 καλ om. $D\Delta UA$ 5 τὰς τοῦ ἀστέρος μαρμαρυγὰς $MD\Delta$: τὰς ἀστερομαρμαρυγὰς UA.

⁷⁻⁹ $\dot{\mathbf{M}} \dot{\mathbf{D}} \dot{\Delta} \dot{\mathbf{U}} \dot{\mathbf{A}}$ lemma $\mathbf{M}$: γαστέρα κυάνεος $\dot{\mathbf{D}} \dot{\Delta} \dot{\mathbf{U}}$ om. $\mathbf{A}$ 8 οὐδὲ $\dot{\mathbf{M}}$: οὐ $\dot{\mathbf{D}} \dot{\Delta} \dot{\mathbf{U}} \dot{\mathbf{A}}$ 8-9 οὐ γὰρ σφόδρα λαμπροὶ οἱ τὴν γαστέρα αὐτοῦ ἀποτελοῦντες $\dot{\mathbf{U}}$ 8 αὐτοῦ om. $\dot{\mathbf{A}}$ 9 λαμπροὶ εἰσιν $\dot{\mathbf{M}}$: εἰσὶ λαμπροὶ $\dot{\mathbf{D}} \dot{\Delta}$ εἰσι om. $\dot{\mathbf{A}}$.

^{10–15} MD Δ UA lemma MD Δ: ἀστέρι βέβληται U om. A 10 post ὅστις dist. Maass 11 ὁ D Δ U A: om. M | παραχείμενος U A: περιχ- MD Δ | τῆ γένυι D Δ A: τὴν γένυν MU | καὶ σφόδρα om. D Δ 12 στιλβόντως MU A: στίλβων D Δ | ἀποπέμπει MD Δ: ἐκπέμπει U ἀποπέμπων A 13 τὸ MU A: om. D Δ | σεσηρότως MD Δ A: σεσηρὸς U | ἑαυτῶι MD Δ A: αὐτῶ U 14 ἔχει om. D 15 καὶ om. U | ὡς om. D Δ | παλμῶ MD Δ A: πλεονασμῶ U | οὖσα Δ.

¹⁶⁻¹⁷ M 17 χρώματα *Maass* : χρῶμα M. 18-20 M

MDAKUA

332. — ἄμ' ἢελίφ ἀνιόντι: συνανατέλλει τῷ ἡλίφ ὁ Σείριος ὅτε γίνεται εἰς τὸν θερινὸν τροπικὸν ἐν τῷ Καρκίνω, περὶ τὸν Ἐπιφὶ μῆνα, ὅς ἐστι κατὰ 'Ρωμαίους 'Ιούλιος, ὅτε καὶ ,,φέρει πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν' (Χ 31). τὸ τηνικαῦτα, σφοδροῦ γινομένου τοῦ καύματος, πάντες οἱ πρόσφοροι καρποὶ πέπειροι γίνονται. φησὶ δὲ ὅτι οὐκέτι ἐκεῖνον τὸν Σείριον (ἐλληνισμός οὐκέτι ἐκείνου ἀνιόντος ἄμα ἡλίω) αἱ ἄρουραι ψεύδονται ἀναλδέα φυλλιόωσαι (333), ἀναυξῆ θάλλουσαι, ἀλλὰ τὰ ἰσχυρὰ καὶ ἀντέ- 10 χοντα πρὸς τὸ καῦμα τῶν καρπῶν πέπειρα γίνονται, ἢ τὰ ἐξασθενήσαντα διαφθείρει.

τὸ δὲ κείνου καὶ κατιόντος ἀκούομεν (336) ἀντὶ τοῦ ,,Σειρίου οὐ μόνον τῆς ἀνατολῆς διὰ τὸ καῦμα καὶ τὸν πολύν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον πυρε- 15 τὸν αἴσθησιν λαμβάνομεν, ἀλλὰ καὶ δύνοντος αὐτοῦ

^{1–12} MDΔKUA (post ψεύδονται l. 9 novi scholii initium faciunt MDΔKUA; recte coniunxit Est, unde Ald) lemma K: ἄμ' ἠελίοιο (sic) ἀνιόντι Μ: ἄμ' ἡελίω DΔ καί μιν καλέουσιν (331) U om. A 2 ὅποτε DΔ | γίνεται om. U | εἰς τὸν ΚUΑ: ἐχτὸ Μ περὶ τὸν DΔ 3 ἐν τῷ Κ– om. Κ 3 περὶ τῷ ...μηνὶ Κ 4 κατὰ 'P– om. Δ | 'Ιούνιος Κ | ὅτε καὶ codd.: ὅτι U 5 σφοδροτέρου D 5–6 γινομένου MDA: γεν– ΔΚU 6 οἱ om. U 7–8 φησὶ ... ἐλληνισμὸς MUA: ἄλλως Κ ἐκεῖνον.. οὐκέτι om. DΔ 7 δὲ MDΔU: γὰρ A 8 ἐκείνου MU: τοῦ σειρίου DΔ κείνου KA | ἄμα ἡλίω U: ἄμα ἡλίου MA ἄμα τῷ ἡλίω Κ om. DΔ 9 αἰ ἄρ– ψεύδ– ΜDΔ: ψεύδ– αἰ λρω Κ αρ- ψεύδ– U ψεύδ– ἀρ– A | ἀναλδέα φυλλιόωσαι ut lemma MDΔ (φιλλ–) A: ἀναλδέα Κ φυταλιαὶ U 10 ἀναυξῆ θάλλουσαι codd.: ἀναλδῆ θάλλουσαι ἀναυξῆ Κ | τὰ codd.: καὶ U | ἀντέχοντα MK: ἀνέχ– DΔUA 11 πρὸς codd.: εἰς U | τῶν καρπῶν DΔΚΑ: τὸν καρπὸν MU | πέπειρα γίνονται MK: πεπαίνει DΔ πέπειρα ποιεῖ UA| post γίνονται finem scholii facit K.

¹³⁻p. 245,3 M in DΔ haec ἀ κ ο ὑ ο μ ε ν δὲ ἀντὶ τοῦ αἰσθανόμεθα. χειμάζοντος γὰρ αὐτοῦ ἀντιλαμβανόμεθα ὅταν εٰψαν αὐτοῦ (sic) ποιῆται δύσιν; eadem fere in A ἀκούομεν ἀντὶ τοῦ αἰσθανόμεθα. ἀνατέλλοντος γὰρ αὐτοῦ, ἀντιλαμβανόμεθα καὶ ὅτε τροπὴν ποιεῖται καὶ δύσιν πάλιν γινώσκομεν; in U χειμάζοντος γὰρ αὐτοῦ ἀντιλαμβανόμεθα; in K nihil 13 δὲ κείνου Maass ex Arato: δ' ἐκείνου M.

της ψύξεως αἰσθανόμεθα", έωος γάρ δύεται ὁ Σείριος ότε γίνεται ὁ ήλιος ἐν τῷ γειμερινῷ τροπικῷ ἐν τῷ Αἰγοκέρωτι, ότε σφόδρα ἐστὶ χείμων.

έρρωσεν εὐερνέστερα καὶ ἰσγυρότερα Μ τὸ δὲ

5 ἐποίησεν.

336. — οἱ δὲ δὴ ἄλλοι: ἐπειδὴ οὖτος ὁ ἀ- ΜΟΔUAστήρ έστιν έν παντί τῷ Κυνί ἐπισημότατος, φησίν ὅτι καὶ ἀνατολῆς καὶ δύσεως αὐτοῦ αἰσθανόμεθα. οἱ δὲ άλλοι οἱ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ ἀποπληροῦντες σῶμα ἀστέ-10 ρες έλαφροί καὶ ἀνεπαγθεῖς εἰσιν ἡμῖν. ὑπὲρ δὲ τοῦ άποπληροῦν αὐτοῦ τὸ σῶμά φησι πρόσκεινται.

οί δὲ δὴ ἄλλοι: οἱ δὲ λοιποὶ ἀστέρες τοῦ s Κυνός οἱ διατυποῦντες αὐτὸν ἀμαυρότεροι καὶ μικρότεροι η άφαυρότεροι η έλαφροί και άνεπαχθεῖς ήμῖν είσιν. 15 διὰ δὲ τὸ πληροῦν τὸ σῶμα αὐτοῦ πρόσκεινται.

338. — ποσσὶν δ' 'Ωρίωνος: εὖ καὶ προση- ΜΟΔΚυΑΝ κόντως ἔγουσα ἡ τῶν ἀστέρων θέσις. τῶ γὰρ κυνηγῷ είκότως ὁ Κύων φρουρὸς πρόσκειται, καὶ ὁ ἐν τῆ ἄγρα Λαγωὸς παρὰ πόδας τοῦ κυνηγοῦ.

⁴⁻⁵ M

⁶⁻¹¹ MD ΔUA lemma MD Δ: κείνου καὶ κατιόντος ἀκούομεν $\mathbf{U}$ om. $\mathbf{A}$ 7 ἐπισημότατος edd: -ότερος $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{A}$ -ότατα DΔ 8-11 huius scholii finem (ab οἱ δὲ ἄλλοι) praebent UA etiam supra post p. 242, l. 5 (U¹A¹) 9 of ante $\tau \delta$ λ - MD ΔA : δ $\mathbf{U}^1$ ut vid. om. $\mathbf{U} \mathbf{A}^1$ | αὐτοῦ om. $\mathbf{U} \mathbf{U}^1$ | ἀποπληροῦντες $\mathbf{M} \mathbf{U} \mathbf{A}$ Α¹: πληροῦντες $\mathbf{D} \mathbf{\Delta}$ ἀναπληροῦντες $\mathbf{U}^1$ 10 post εἰσιν ἡμῖν scholium concludant $\mathbf{D} \mathbf{\Delta} \mathbf{A} \mathbf{A}^1$ | δὲ om. $\mathbf{U}^1$ | τοῦ $\mathbf{M}$: τὸ $\mathbf{U} \mathbf{U}^1$ 11 αὐτοῦ $\mathbf{M}\mathbf{U}$: om. $\mathbf{U}^{\scriptscriptstyle 1}$ | τὸ σῶμά φησι $\mathbf{M}$: τὸ σῶμα $\mathbf{U}$ φασὶ τὸ σῶμα U^1 | πρόσκεινται M: πρόσκειται UU^1 (cf. initium sch. 328 in A) περίκεινται Maass ex Arato 337.

^{12–15} S $(38^r, 33-37)$ 15 πρόσκεινται scripsi: πρόκεινται S. 16–19 MD Δ KUAS $(38^r, 37-40)$ in mg. περί τοῦ λαγωοῦ $M \mid lemma MD\Delta KUS$ (ποσσί MDK ποσίν Δ ποσί US): λαγωός Α 16-17 εὖ καὶ πρ- ἔχουσα ΜDΔUA: προσηκόντως ἐχρήσατο Κ εὖ έστιν έχουσα δ 17 ή τῶν ἀστέρων (ἄστρων Α) θέσις ΜDΔUAS: τῆ τῶν ἀστέρων θέσει Κ 18 εἰκότως οπ. S | φρουρὸς om.~U~| πρόσκειται $M^{\rm sl}\,D\,\Delta\,U$: πρόκειται $M\,K$ παράκειται $S\,om.~A~|$ έν τῆ ἄγρα om.~A~19 παρά codd.: περί D~| τούς $\pi D\Delta \mid \tau \circ \tilde{v} \circ m$. S.

τη κοιλία.

 $MD\Delta UA$

 $MD\Delta UA$

καγωός οὖτος ἐστὶν ἐν τῆ καλουμένη γωγία. διὰ δὲ τὴν ταχύτητα τοῦ ζωδίου ὁ 'Ερμῆς δοκεῖ θεῖναι αὐτὸν ἐν τοῖς ἄστροις. μόνος δὲ τῶν τετραπόδων, τὰ μέν, τίκτει τὰ δὲ ἔχει καθά φησιν ὁ 'Αριστοτέλης. ἔχει δὲ ἀστέρα ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὤτων α'. ἐπὶ τοῦ σώματος β'. ἐπὶ τῆς ῥάγεως α'. ἐφ' ἑκατέρων τῶν ποδῶν β' πάντας ς'.

MDΔUA ἄλλως: ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶ τοῦ ᾿Ωρίωνος Λαγωὸς ώσὰν διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Κυνὸς προανατέλλει αὐτοῦ.

παράλληλα τὰ ἄστρα.
κατηστερίσθαι δὲ αὐτὸν λέγουσιν ὑφ' 'Ερμοῦ διὰ 10
τὴν ταχυτῆτα καὶ τὴν πολυγονίαν. μόνῳ δὲ τούτῳ
ἐδόθη κύειν πλείονα, ὧν τὰ μὲν τίκτει, τὰ δὲ ἔχει ἐν

τὸ δὲ ἐμμενὲς διώκεται (339) εἶπε πρὸς τὸ ποιητικόν. καὶ χαριεντίζεται ἄμα καὶ πρὸς τὸ διηνε- 15 κὲς τῆς φύσεως τοῦ κόσμου καὶ τὸ εἰς ἀεὶ τοῦ οὐρανοῦ.

ΜDΔUA φησὶ δέ ,,ὁ Λαγωὸς ἀδιαλείπτως διώκεται".
ΜDΔΚUA τὸ δὲ ἐμμενὲς διηνεκῶς. σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰώνιον τοῦ κόσμου καὶ ἄφθαρτον.

1-6 S $(38^7, 40-46)$ Leporis fabula (Catast. 34) | 1 $\gamma \omega$ - $\gamma l\alpha$ sic S: xuv $\eta \gamma l\alpha$ Catast. 6 β' Spc: α^1 Sac ut vid.

⁷⁻⁹ $\mathbf{MD\Delta\dot{U}A}$ άλλως $\mathbf{M\dot{D}\Delta}$: om. $\mathbf{UA}$ 7 λαγωδς $\mathbf{MUA}$: έστι λαγ- $\mathbf{D}$ έστιν ό λαγ- $\mathbf{\Delta}$ 8 διωκ- ύπό τοῦ κ- $\mathbf{MUA}$: ύπό τοῦ κ- διωκ- $\mathbf{D\Delta}$ | κυνὸς $\mathbf{M^{sl}D\Delta UA}$: κυνηγοῦ $\mathbf{M}$ | προανατέλλει αὐτοῦ $\mathbf{scripsi}$: προανατέλλονται αὐτοῦ $\mathbf{M}$ προανατέλλοντα αὐτοῦ $\mathbf{D\Delta}$ προανατέλλονται (vel -τα) αὐτοῦ $\mathbf{U}$ οὖ προανατέλλονται $\mathbf{A}$ 9 παράλληλα τὰ $\mathbf{scripsi}$: παραλλήλου $\mathbf{M}$ παρέχη τὰ $\mathbf{D}$ παρέχει τὰ $\mathbf{D^{sl}\Delta}$ παράλληλα $\mathbf{U}$ παραλλήλως τὰ $\mathbf{A}$.

¹⁰⁻¹³ MD Δ U A cf. Catast. 34 10 αὐτὸν λέγουσιν MUA: λέγει D λέγεται Δ | ὑφ' MUA: ὑπὸ τοῦ D Δ 11 δὲ MUA: γὰρ D Δ 12 πλείονα D Δ UA Catast.: πολλὰ M.

¹⁴⁻¹⁶ MD ΔUA 14 τὸ δὲ M: om. D ΔUA | ἐμμενὲς διώκεται M: διώκεται D Δ ἐμμενὲς ἤματα πάντα UA 14-15 εἶπε πρὸς τὸ ποιητικόν M: ποιητικῶς D Δ πρὸς τὸ ποιητικὸν UA 15 καὶ χαρ- MUA: καὶ om. D Δ (ποιητικῶς χαριεντίζεται Δ) 16 post ἀεὶ add. τοῦ κόσμου καὶ M: $non\ in\ D$ ΔUA | post οὐρανοῦ add. κίνημα D Δ διαμένειν A.

¹⁷ ΜΟΔ ΜΑ ὁ Λαγ- ΜΑ: ότι ὁ Λαγ- ΟΔ U.

^{18–19} MD Δ K U $\dot{A}$ 18 τδ ... διηνεκ $\ddot{\omega}$ ς om. D Δ | ante διηνεκ $\ddot{\omega}$ ς add. ἀντὶ τοῦ K | καὶ M: διὰ τοῦτο (τούτου Δ) D Δ om. K A U evan.

τὸ δὲ μετιόντι (340) διώκοντι κατά τὴν Υῆν ΜΚS τὸν Λαγωόν. ἔγει γὰρ καὶ τὸ στόμα σεσηρός.

341. — καί μιν κατιόντα διώκει: ὥσ- ΜΟΔΚUΑ

περ ἐπικαταφερόμενός ἐστιν είς τὸν Λαγωὸν ὁ Κύων.

τὸ δὲ μετιόντι οὐ καλῶς προσέθηκεν, ἐπειδή ΜΚ τὰ ὕστερον ἀνατέλλοντα πρότερα δύνει τῶν βορειοτάτων, μάλιστα τὰ πρὸς τὸν νότον κείμενα, καὶ ὁ Τοξότης ἐπανατέλλων τῆ Λ ύρα πρότερος αὐτῆς ἐπὶ τὴν δύσιν παραγίνεται.

342. — ἡ δὲ Κυνὸς μεγάλοιο: τὸ με- ΜΟΔΚUAS 10 γάλοιο ώς πρός άντιδιαστολήν τοῦ μικροῦ Κυνός, δς καλείται Προκύων διά τὸ καὶ πρὸ τοῦ Σειρίου ἀνατέλλειν, περὶ ὃν [μικρὸν Κύνα] ἐπίκειται καὶ ὁ Γαλαξίας. αύτη δὲ ἡ ᾿Αργὼ διὰ τὴν ᾿Αθηνᾶν ἔχει τὴν ἐν ἄστροις s 15 θέσιν. πρώτη γάρ ναῦς αὐτῆ κατεσκευάσθη καὶ δι'

αὐτῆς ἀρχιτεκτονήθη. φονήεσσα δὲ γενομένη. πρώτη τὸ πέλαγος διῆρεν ἄβατον θνητοῖς ἐπιγιγνομένοις. παράδειγμα οὖσα.

5-9 ΜΚ μετιόντι **Κ**: -ντα **Μ 6** πρότερα **Μ**: πρῶτα **Κ 6-7**

βορειοτάτων M: -τέρων K 7 τον M: om. K.

14-18 S $(38^r, 52-56)$ Argus fabula (Catast. 35) 16 $\varphi \circ$

νήεσσα sic S: φων-Catast.

¹⁹ τοῦ x- καὶ ἄφ $\theta-$ codd.: καὶ ἄφ $\theta-$ τοῦ x- U | post ἄφ θ αρτον add. διὰ παντός Κ.

¹⁻² MKS $(38^r, 46-47)$ 1 tò δὲ μετ- MK: μετ- δὲ S άντὶ τοῦ διώκοντι S 1-2 κατά ... λαγωόν MS: om. Κ 2 γάρ καὶ ΜΚ: δὲ S | σεσειρός Κ.

³⁻⁴ MDΔKUA lemma MA: καί μιν κατιόντα DΔ καί μ ιν $\mathbf{K}$ om. $\mathbf{U}$ 4 ἐπικαταφ- $\mathbf{M}$ $\mathbf{D}$ Δ $\mathbf{K}$: δὲ καταφ- $\mathbf{U}$ καταφ- $\mathbf{A}$ $\dot{\mathbf{p}}$ έστιν post έπικαταφ $-\dot{\mathbf{M}}\mathbf{K}\colon post$ λαγωὸν $\mathbf{D}\dot{\mathbf{\Delta}}\mathbf{U}\mathbf{A}$.

¹⁰⁻¹³ MD Δ K U A S (38^r, 47-52) περί τῆς 'Αργῶ (sic; fortasse αίγὸς ante correctionem) M in mg. | lemma MS: ή δὲ κυνός D Δ A om. Κ U mutil. 10-11 τὸ μεγάλοιο Μ: τοῦ μεγάλου S τὸ δὲ κυνός μεγάλοιο Κ om. DΔUA 11 ώς πρός codd.: κατ' S | μικροῦ MKS: μακροῦ DΔ μεγάλου UA | κυνός om. K | post κυνός add. ἡ ἀργὼ φέρεται $\hat{\mathbf{S}}$ 12 καὶ om. $\hat{\mathbf{D}}\Delta$ 12–13 post ἀνατέλλειν add. όλίγον γὰρ πρὸ αὐτοῦ ἀνατέλλει ἀνατέλλει (sic) S 13 μικρόν κύνα post περί δυ MK: είς (περί U) τον μικρόν κύνα post γαλαξίας DAUA om. S seclusi | καί om. S.

MDAKUAS

ό δὲ νοῦς ὅπισθεν δὲ τοῦ Σειρίου Κυνός ἐστιν ἡ ᾿Αργώ, καὶ ἐπιψαύει τῆς οὐραίας αὐτοῦ. αὕτη δὲ ἡμίτομος φαίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ, ἤτοι οὕτως ἔχουσα θέσεως, ἢ ὅτι τὰ περὶ τὴν πρῷράν ἐστι προνενευκότα καὶ προπλέοντα, εἴγε ἐν τῆ ᾿Ορθογραφία περὶ τοῦ προκειμένου ῖ τῷ ῷ λέγων Ἡρωδιανὸς (ΙΙ, 1 p. 410 Lentz) παρετυμολογεῖ, πρόιραν αὐτὴν εἰπὼν παρὰ τὸ προιέναι καὶ προπορεύεσθαι. ἐπεὶ οὖν τὴν πρῷραν οὐκ ἔχει ἡ ᾿Αργώ, φησὶν ὅτι πρὸς τὸ ἐναντίον πρυμνόθεν ἕλκεται.

10

Μκ καὶ αὐτὴ δὲ ἡ τοῦ ποιητοῦ λέξις ἔχει τινα ἔμφασιν· πρὸς τὸ βίαιον γάρ, φησίν, ἕ λ κ ε τ α ι.

καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ὁδοὶ αὐτῆς κατὰ χρέος ἢ κατὰ τὸ προσῆκον εἴγε πρυμνόθεν ἕλκεται.

MD4KUA

344. — άλλ' ὅπιθεν φέρεται: ἡ ᾿Αργὼ 15 κατ᾽ οὐρὰν ἕλκεται τοῦ Κυνός. φέρεται γὰρ ὡς ἐπὶ πρύμναν, ὁμοίως ταῖς καταγομέναις τῶν νηῶν. καὶ

¹⁻¹⁰ MDΔKUAS $(38^r, 56-38^v, 2)$ 1 ὁ δὲ νοῦς codd.: om.S | δὲ om. KS | χυνὸς MS: δς χυνὸς UA om. D Δ K | ἐστιν MKUA: φέρεται SD^{pc} Δ fortasse recte φαίνεται D^{ac} 2 καί ... αὐτοῦ MKS (τῆς οὐραίας Μ΄ τοῦ οὐραίου Κ΄ τῆς οὐρᾶς S): om. $\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$ 2–3 αυτη δὲ ημίτομος $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}\mathbf{S}$: om. $\mathbf{U}\mathbf{A}$ 3 φαίνεται (φέρεται ${f S}$) ἐν τῶι οὐρ $-{f M}{f K}{f S}$: ἐν οὐρ- φαίνεται ${f D}{f \Delta}$ φαίνεται ${f U}{f A}$ ήτοι ... θέσεως οπ. S ήτοι ούτως MDΔK: ή τοιούτως U Α 4 τὰ M ut vid.: τὸ vel τὰ U τὸ DΔΑ τὴν K om. S τὰ περί secl. Maass | την οπ. S | ἐστι S: ἔχει <math>codd. | προνενευκότα scripsi: προνενευκυΐαν MKUA προνενευκός D προνενευκώς Δ προνενευκυΐα S 5–6 προπλέοντα .... λέγων om. S 5 προπλέοντα scripsi: προπλέουσαν MKU προσπλέουσαν Aπροπλέον $D\Delta$ 5–6 περί . . . . λέγων MKUA (τὸ $\bar{\omega}$ A): $\emph{om}$. $D\Delta$ 6 Ήρωδ– $MD\Delta KU$: ὁ Ήρωδ– AS 7 παρετυμολογεῖ codd.:~om. $oldsymbol{\mathrm{S}}$ | πρόιραν (πρώϊραν $oldsymbol{\Delta}$) αὐτὴν ante Ἡρωδ- $oldsymbol{\mathrm{D}}$ $oldsymbol{\Delta}$ | αύτην πρώιραν Κ | πρόϊραν DS: πρώϊραν ΜΔΚΑ πρώραν U | είπων ΜΚUΑ: είπε S om. DΔ 8 προπορεύεσθαι ΜDΔΑ: πορεύεσθαι KS U mutil. | πρώραν codd.: πρόϊραν S 9 πρός codd.: κατά S | in fine add. ήτοι όπισθεν φέρεται A.

¹¹⁻¹² MK

¹³⁻¹⁴ S (38^v, 2) όδολ αὐτῆς scripsi: αὐτοῦ όδολ S.

¹⁵⁻p. 249,7 ΜΌΔΚυΑ lemma ΜΌΔυΑ (ὅπισθεν UΑ): άλλ' ὅπισθεν Κ 16 τοῦ οπ. Κ τοῦ κυνὸς οπ. Α | ὡς οπ. Α 16-17 ἐπὶ πρύμναν ΜΌΔΚ: ἐπὶ πρύμνην $\mathbf{U}$ περὶ πρύμναν Α

γάρ ἐστιν ἡμίτομος. τὸ δὲ ἕλκεται ἴσως μὲν ὅτι σκάφος, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ περιάγεται. οὐκ εἰς δέον δέ, φησίν, ἐστὶν αὐτῆς ὁ πλοῦς, ὅτι μὴ ἐπὶ πρώραν, ἐπὶ πρύμναν δὲ φέρεται. κορώνην δὲ (345) τὸ τῆς πρύμνης ἐπικαμπές. ὁ δὲ "Αρατος λέγει τὴν πρύμναν αὐτήν. ὅθεν καὶ "Ομηρος ,,κορωνίδας ναῦς".

άλλως. ὅπιθεν φέρεται: ἀλλ' εἰς τὸ ΜΟΔΚΟΑ ἐναντίον φέρεται ὡς ἐπὶ τὴν πρύμναν τραπεῖσα, ὥσπερ 10 καὶ αἱ ἄλλαι νῆες ἐπὶ τὴν πρύμναν στρέφονται ὅταν μόνον προσορμίζωνται, ἵν' ἢ ,,ἡ δὲ πρύμνα ὡς ἐπὶ γῆν ἐν τῷ ὅρμῳ εἰσάγεται". ὅθεν καὶ τὰ πρυμνήσια δεσμοί εἰσιν. ὅπερ οὖν κατά τινα καιρὸν αἱ ἄλλαι ἔχουσι, τοῦτο αὕτη δι' ὅλου διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὴν πρῷραν.

345. — ἐπιστρέψωσι κορώνην: αὐτὸ τὸ Μ τῆς πρύμνης ἀκροστόλιον. παρὰ γὰρ τὸ ἐπικαμπές.

ό δὲ νοῦς: ὤσπερ καὶ αἱ ἄλλαι νῆες, ἐπειδὰν οἱ ναῦται ΜΟΔUA

¹ γὰρ $MK: om. D\Delta UA \mid ἴσως D\Delta KUA: ἴσος <math>M \mid μὲν MKU: om. D\Delta A 1-2$ ὅτι σκάφος MU: ὡς σκάφος $D\Delta A$ ὅτι ἄγεται K 2 μᾶλλον δὲ $MK: η ὅτι D\Delta UA 3 ἐστὶν <math>om. A \mid αὐτῆς ὁπλοῦς <math>MUA: ὁπλοῦς αὐτῆς D\Delta K 4 πρύμναν <math>MK: πρύμνην D\Delta U mutil. \mid κορώνην <math>M: κορώνη D\Delta KUA 5 πρύμνης codd.$ $\Delta^{pc}: κρήνης <math>\Delta^{ac}$ 6 καὶ om. A 7 ναῦς $MD\Delta A: αἶς ἡναῦς <math>K$ om. U ut vid.

^{8–14} MD Δ K U A 8 ἄλλως $M^{mg}D \Delta U A$ om. $K \mid lemma$ ὅπιθεν φέρεται MK: ὅπιθεν $D \Delta$ om. $U A \mid ἀλλ' M$: ἀντὶ τοῦ $D \Delta$ om. U A 8–9 ἀλλ' εἰς ... φέρεται om. K 9 τὴν πρύμναν MKUA: τῆς πρύμνης $D \Delta$ 10 αἱ MUA: om. $D \Delta K \mid$ στρέφονται $MD \Delta A$: τρέπονται K φέρονται U 10–11 ὅταν μόνον προσ– MA: ὅταν προσ– μόνον $D \Delta$ ὅταν προσ– (μόνον om. $ut\ vid$.) U ὅτε πρὸς λιμένα καταιρεῖν (sic) ἡ ναῦς βούλεται K 12 ὅρμω $MD \Delta K$: οὐρανῷ UA 12–13 δεσμοἱ εἰσιν Maass: δεσμοῦσιν codd. post $quam\ vocem\ scholii\ finem\ faciunt <math>UA$ 13 κατὰ ... ἔχουσι $MD \Delta$: αἱ ἄλλαι νῆες κατά τινα καιρὸν ἔχουσι K 14 αὕτη $M \Delta$: αὐτὴ D αὐταὶ $K \mid$ τὴν MK: om. $D \Delta$.

¹⁵⁻¹⁶ M

¹⁷⁻p. 250,2 MD Δ UA lemma ἐπιστρέψωσι κορώνην D Δ (cf. M supra) οἶα καὶ αὐταὶ νῆες UA 17 ὁ δὲ νοῦς M: ὁ νοῦς D Δ om. UA | καὶ om. UA

έπιστρέψωσι την κορώνην καὶ την πρύμναν ἐν τῷ ὁρμίζεσθαι.

MDAKUA

τὸ δὲ πᾶς ἀνακόπτει, τὴν δὲ ⟨ναῦν⟩ εἰσορμιζομένην πᾶς τῶν ναυτῶν ἀνακόπτει καὶ ἀνωθεῖ εἰς τὸ ἐναντίον καὶ ἀνακρούει, ἴνα μὴ ὁρμῆ χρησα- 5 μένη ἡ ναῦς ἀθρόως ἐμπέση τῆ γῆ. εἰς τουπίσω οὖν ἡρέμα κωπηλατοῦντες κατ' ὀλίγον αὐτὴν προσορμίσαι ποιοῦσι. διὸ καὶ αὐτός φησι παλιρροθίη δὲ καθάπτεται ἡ πείροιο (347), τῆ εἰς τὸ ἐναντίον κωπηλασία ἀνακρουομένη [δὲ] καθορμίζεται τῆ 10 ἡπείρω.

ΜΚ ἢ ἀνακόπτει, ἐπέχει τοῦ πρόσω δρόμου, καὶ εἰς τοὐναντίον βιαζόμενος ἄγει.

MDAKUA

ή ερίη δὲ ἀντὶ τοῦ ἀμαυρὰ καὶ ἄναστρος καὶ ἀλαμπής.

 $MD\Delta KUA$

348. — ὥς ἥ γε πρύμνηθεν Ίησονίς:

¹ ἐπιστρέψωσι Μ: ἀποστρ- DΔUA | πρύμνην UA.

^{3–11} ΜΠΔΚUΑ 3 τὸ δὲ om. Κ | ναῦν addidi 3–4 τὴν δὲ εἰσορμιζομένην M: ἢν καθορμιζομένην ναῦν K ἀντὶ τοῦ $D\Delta$ om. UA 4 πᾶς . . . ἀνακόπτει $MD\Delta K$: om. UA | post ναυτῶν add. ὁρμιζομένην $D\Delta$ 4–5 ἀνωθεῖ $MD\Delta K$: ἀνορθοῖ UA 5 καὶ ἀνακρούει MK: om. $D\Delta UA$ 5–6 χρησαμένη ὁρμῆ D 6 ἡ ναῦς codd.: ἡμᾶς K | ἐμπέση $MD\Delta$: ἐμπέσοι UA ἐμπελάη K ut vid. 7 κωπηλατοῦντες MKUA: κωπηλατοῦσι $D\Delta$ | κατ΄ MUA: καὶ $(bis\ D)$ κατ΄ $D\Delta$ πρὸς K | αὐτὴν MK: om. $D\Delta$ UA 7–8 προσορμίσαι ποιοῦσι (–οῦσαι U) MUA: προσορμίζουσι $D\Delta$ προσποιοῦσι K 8–9 παλ– δὲ καθ– ἡπ– $D\Delta UA$: τοὐναντίον $D\Delta$ 0 τὸ εἰς τὸ ἐν– κωπηλασία $D\Delta UA$ 1 (τοὐναντίον $D\Delta$ 1): ἡ εἰς τὸ ἐν– κωπηλασία $D\Delta UA$ 3 εἰς τοὐναντίον κωπ– $D\Delta UA$ 4 ανακρουομένη δὲ $D\Delta UA$ 5 εε $D\Delta UA$ 6 εε $D\Delta UA$ 6 εε $D\Delta UA$ 6 $D\Delta UA$ 7 $D\Delta UA$ 8 $D\Delta UA$ 9 εἰς τὸ ἐν– κωπηλασία $D\Delta UA$ 9 εἰς τοὐναντίον κωπ– $D\Delta UA$ 9 δὲ $D\Delta UA$ 9 εκροσορμίζεται $D\Delta UA$ 9

^{12–13} MK 12 έπέχει M: ἀντὶ τοῦ ὑπέχει K 13 ἄγει M: ἄγει τὴν ναῦν πρὸς ὅρμον K.

^{14–15} MD Δ KUA ἀμαυρὰ καὶ MK: om. D Δ UA 14 ἄναστρος M: ἀνάστερος D Δ KUA 14–15 καὶ ἀλαμπὴς om. UA 15 in fine add. ἡ ναῦς D Δ UA: non in MK.

^{16–}p. 251,2 MDΔKUA lemma M: 'Αργώ $D\Delta$ ώς ήγε K ώς ήγε πρύμνηθεν UA

ώς Ἰάσονος σκάφος. αὕτη δὲ κατηστερίσθη διὰ τὴν 'Αθηνᾶν ὅτι πρώτη ναῦς ἐδείχθη.

'Αργὼ ἐκλήθη κατ' ἀντίφρασιν ὡς σύντομος, κατε- _{Vat. 1087} σκεύασε δὲ αὐτὴν ὁ Ἰάσων, κατὰ κλέος ἀείμνηστον 5 έβουλήθη ἀπελθεῖν καὶ λαβεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρος έκ της Κολχίδος φυλαττόμενον έκεῖσε έν τῶ ναῶ τοῦ "Αρεως. ήν δὲ τοῦτο τοῦ κριοῦ τοῦ διακομίζοντος ἐκ τῆς Έλλάδος εἰς Εὐρώπην τὸν Φρίξον καὶ τὴν "Ελλην. είτα κατακρημνισθείσης της Έλλης έν τω Έλλησ-10 πόντω διεσώθη δ Φρίξος ἄχρι τῆς Κολχίδος, ἔνθα θύσας τῷ "Αρει τὸν κριὸν ἀνέθηκε τὸ χρυσόμαλλον αὐτοῦ δέρος ἐν τῷ ναῷ τοῦ "Αρεος, καὶ ἦν ἀξιάκουστον. συναγαγών δὲ ὁ Ἰάσων ἐκ τῆς Ἑλλάδος νδ΄ ἄνδρας ρωμαλέους, ὧν ῆν καὶ Ἡρακλῆς, καὶ οἱ δύο Διόσκουροι, 15 καὶ 'Ορφεύς ὁ Θρᾶξ καὶ Τελαμών καὶ 'Αταλάντη, άπελθών οὖν μετ' αὐτῶν ὁ Ἰάσων ἐν τῆ Κολχίδι ἐνέτυχε πρώτον τη Μηδεία τη θυγατρί του Αἰήτου τηνικαῦτα βασιλεύοντος τῆς Κολχίδος καὶ τῶν Κόλχων, ἡ ἐρασθεῖσα τοῦ Ἰάσωνος ώδήγησεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν άρπαγὴν 20 τοῦ δέρους καὶ οὕτω λαβών ὁ Ἰάσων τὸ δέρος καὶ κατατροπωσάμενος τούς άναστάντας έπανηκεν είς την Έλλάδα μετὰ τῆς ᾿Αργοῦς καὶ τῶν ᾿Αργοναυτῶν.

351. — καί οἱ πηδάλιον: παρηωρημένον ΜΠΔΚυΑ τὸ πηδάλιον κεῖται παρὰ τοῖς ὁπισθίοις ποσὶ τοῦ Κυνός, 25 όστις Κύων τῆς 'Αργοῦς ἔμπροσθεν πορεύεται.

1 ὡς Ἰάσονος σκάφος ΜΑ: ὡς τοῦ Ἰ– τὸ σκ– U Ἰ– αὕτη σκ– Κ $\it om.$ $\rm D\Delta$ | αὕτη δὲ $\rm MUA$: ἡ ἀργώ αὕτη $\rm D$ ἡ ἀργώ. αὕτη δὲ $\rm \Delta$ κατηστερίσθη δὲ Κ 2 'Αθηνᾶν codd.: "Αθω Κ | ὅτι .. ἐδείχθη $\mathbf{M}\mathbf{K}$ (ἐδήχθη) $\mathbf{U}\mathbf{A}$: ὅτι πρώτη πρώτην ταύτην ἐτεκτήνατο $\mathbf{D}\mathbf{\Delta}$ post έδείχθη add. Α παρ' αὐτης άλλ' είς τὸ ἐναντίον φέρεται; cf. Catast. 35.

³⁻²² Vaticanus gr. 1087 (306^v ad Argus imaginem) 3 σύντομος Vat: immo ἡμίτομος 4 post Ίάσων distinxi 5 χρυσόμαλον Vat.

²³⁻p. 252,3 MDΔKUA lemma MDΔUA: καί οἱ K 24 το πηδάλιον om. $D\Delta$ 24-25 παρά . . πορεύεται om. $D\Delta$ 24παρά . . . Κυνός ΜΚΑ: τοῖς ποσί τοῦ Κυνός ὅπισθεν U 25 ὅστις Κύων ΜΚ: ὅτι ὁ Κύων Α οπ. U | ἔμπροσθεν ΜΚΑ: οπ. U.

ἄλλως: κεχάλασται γὰρ τὸ πηδάλιον, ὡς ⟨ὅτε⟩ ὁρμίζονται αἱ νῆες, ἐπειδὴ πρύμναν ἔχει μόνην καὶ ὥσπερ δι' ὅλου εἰσορμιζομένη ἐστίν.

MKS

ἐπ' ἄκρου δὲ τοῦ πηδαλίου κεῖται μέγας ἀστὴρ ἐπώνυμος τοῦ Κανώβου τοῦ κυβερνήτου Μενελάου. οὐ μνητοὺς περὶ τὴν 'Ελλάδα τόπους οὐδὲ τοὺς ἔτι βορειοτέρους ἐπέχει [τόπους], ἀλλ' ἔστιν ἀφανὴς ὑπὸ γῆν φερόμενος. φαίνεται δὲ πρῶτον ἀπὸ 'Ρόδου τοῖς ἐπ' Αἴγυπτον πλέουσι καὶ τοῖς ἤδη καταίρουσιν, ἔτι μᾶλλον 10
τοῖς διὰ τοῦ Νείλου πρὸς Αἰθίοπας ἀνιοῦσιν.

MDAKUAS

353. — τ η ν δ ε κα ι ο ύ κ ό λ ί γ ο ν π ε ρ : διαλαμβάνει περι τοῦ Κήτους δ ὁ Ποσειδῶν ἔπεμψε τῷ Κηφεῖ και περι τῆς 'Ανδρομέδας' και διδάσκει αὐτὸ τὸ Κῆτος ἀπό τινων προεγνωσμένων, τοῦ τε 15 Κριοῦ και τῶν 'Ιχθύων. ὁ δὲ νοῦς' τὴν δὲ 'Ανδρομέδαν, καίπερ πολύ πόρρω τοῦ Κήτους οὖσαν, ὅμως ἐκφοβεῖ. π ε π τ η υ ῖ α ν δέ, ήτοι ὡς προσδεδέσθαι

1 ἄλλως MKA: om. U ἄλλως κεχάλασται γὰρ τὸ om. $D\Delta$ | ὡς codd.: ὥστε K | ὅτε addidi 2 ὁρμίζονται MKUA: ὁρμίζον $D\Delta$ | αἱ νῆες KUA: αἱ ναῦς M τὴν νῆα D τὴν ναῦν Δ .

4-11 MKS $(38^v, 3-8)$ lemma καὶ οἱ πηδάλιον S 4 ἄκρου MS: ἄκρων K | δὲ om. S | τοῦ ante Kαν- om. S 6 ὁ "Αρατος MK: ὁ λόγος Άράτου S | οὐδὲ M: οὐ KS | κατὰ MK: om. S seclusi 7 περὶ τὴν Ἑλλάδα MK: τῆς Ἑλλάδος S | ἔτι MK: om. S 8 τόπους MK: non in S seclusi 10 ἔτι MS: ἔστι (sic) δὲ K 11 τοῦ MK: om. S | πρὸς MK: εἰς τοὺς S | ἄχιοῦσιν MS: πλέουσιν K.

οπ. S | πρὸς ΜΚ: εἰς τοὺς S | ἀνιοῦσιν ΜS: πλέουσιν Κ.

12-p. 253,3 ΜD ΔΚUAS (38°, 9-17) lemma Μ: ἀνδρομέδην DΔ τὴν δὲ καὶ οὐκ ὀλίγον Κ πεπτηυῖαν U πεπτηυῖαν ἀνδρομέδαν Α μέγα κῆτος (354) S 13 διαλαμβ- περὶ τοῦ κήτους ΜD ΔΚ UA: τὸ κῆτος S | δ (ὅπερ Κ) ὁ Ποσ-ἔπ- ΜD ΔΚUA: δὲπ-Ποσ- S 14 τῷ οπ. S | καὶ περὶ ΜD ΔΚUA: διαλαμβάνει δὲ περὶ S | τῆς ἀνδρομ- ΜD ΔΚ UA: τοῦ κήτους ἀνδρομέδας S 15 τινων codd.: τῶν Κ 16 ἰχθύων codd.: λοιπῶν Κ 16-17 τὴν δὲ ἀνδρ-codd.: δὲ οπ. S 17 καίπερ codd.: καὶ S | πόρρω post κήτους U17-18 ὅμως ἐκφοβεῖ MD ΔΚUA: ἐξιστορεῖ S 18 πεπτηυῖαν δὲ MD ΔUA: τὸ δὲ πεπταυῖαν Κ δὲ οπ. S | ἤτοι οπ. Κ | ὡς οπ. S | προσδεδέσθαι scripsi non sine dubitatione: πρὸς τὸ δεδέσθαι (cf. Κ) Βekker quem secutus est Maass προσδεδέχθαι MUAS προσδεδόσθαι DΔ πρὸς τὸ δεδόσθαι Κ

έτοίμην οὖσαν τῷ Κήτει, ἢ ὅτι ἔμφασιν παρέχει τοῦ δέους. ἀπεστράφη γὰρ καὶ οὐκ ἀφορᾶ πρὸς τὸ Κῆτος, έπὶ τὰ βόρεια τὴν ὄψιν φέρουσα.

έπεμψε δὲ τοῦτο Ποσειδῶν διὰ Κασσιέπειαν καὶ 'Αν- 8 5 δρομέδαν άναιρεῖσθαι ταῖς νηρηΐσι. Περσεύς δὲ αὐτὸ άνεῖλε. καὶ εἰς τὰ ἄστρα δι' αὐτὸν ἐτέθη ὑπόμνημα τῆς πράξεως. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τοῦ οὐραίου β΄. ἀπὸ δὲ της οὐρᾶς ἐπὶ τοῦ κυρτώματος ἔως κενεῶνος ἐπὶ τὴν κοιλίαν έξ. τούς πάντας ιγ'.

τοῦτό ἐστι τὸ τῆ ᾿Ανδρομέδα ἐπιβούλευσαν, ὅπερ Vat. 1087 καὶ ἀνεῖλεν ὁ Περσεύς.

355. — ἡ μὲν γὰρ Θρήϊκος: τὸ διάστημα ΜΠΔΚυΑS τοῦ Κήτους καὶ τῆς ᾿Ανδρομέδας φησίν. ἡ μὲν γὰρ 'Ανδρομέδα βόρειός έστι, το δὲ [Κῆτος] πολέμιον αὐτῆ 15 φέρεται (ὅπερ θηρίον εἶπεν ὁ Ἄρατος, τὸ Κῆτος), εἰς τὰ νότια ὂν κάτω τοῦ Κριοῦ καὶ τῶν Ἰχθύων ἀμφοτέρων, όλίγον άνω κείμενον τοῦ ἀστερώδους Ποταμοῦ. έστι γάρ τι σύστημα νεφελῶδες ἐξ ἀστέρων, ὕδατος ρύσιν μιμούμενον. ὅπερ φησίν Ἡριδανοῦ εἶναι λεί-20 ψανον.

f 1 τῶ κήτει $f D\Delta KUAS$: τὸ κῆτος f M | παρέχει codd.: ἔχει f K f 2άποφορᾶ $\mathbf{U} \mid \pi$ ρὸς om. $\mathbf{K}$ 3 ἐπὶ $\mathbf{M}\mathbf{K}$: ἐπὶ δὲ $\mathbf{D}\Delta\mathbf{A}$ ὡς ἐπὶ $\mathbf{S}$ postέπὶ U evan. | φέρουσα MKAS: στρέφει $D\Delta$ φέρει U ut vid. 4–9 S (38 ^{v} , 17–23) Ceti fabula (Catast. 36).

¹⁰⁻¹¹ Vaticanus gr. 1087 (306^{v} sub Ceti imagine). 12-20 MD Δ KUAS (38^{v} , 23-29) lemma MD Δ U ut vid. ΑS: ή μεν γάρ Κ 12-13 τὸ διάστ- τοῦ Κήτους ΜDΔUA: τοῦ κήτους τὸ διάστ- Κ τὸ διάστ- τῆς ἀΑνδρομέδας καὶ τοῦ Κήτους S | 13 φησιν D Δ K U A S: φασιν M 14 'Ανδρομέδα fortasse secludendum 14-15 τὸ δὲ κῆτος . . . τὸ κῆτος MS (φέρεται S φέρει Μ): θηρίον δὲ τὸ κῆτος λέγει D τὸ δέ, νότος. θηρίον δὲ τὸ κῆτος λέγει Δ΄ τὸ δὲ κῆτος πρὸς τὸν νότον πέφυκεν. ὅπερ θηρίον εἶπεν ὁ "Αρατος Κ τὸ δὲ κῆτος πολέμιον 'Ανδρομέδα. ὅπερ θηρίον εἶπεν UA ego textum MS servavi seclusa voce κῆτος l. 14 et verbis ὅπερ ... Κῆτος parentheseos loco habitis 15-16 είς τὰ νότια ὂν MUAS: ἔστι δὲ εἰς τὰ νότια D Δ om. Κ 16 κάτω om. S 16-17 άμφοτέρων MKUAS: om. DΔ | άνω κείμενον MΔKU: άνακεί μ – $\mathbf{DS}$ ἄνω κεί μ ενα $\mathbf{A}$ $\mathbf{18}$ τι om. $\mathbf{K}$ | ἀστέρων codd.: ἄστρων S 19-20 ὅπερ .... λείψανον om. D Δ 19 φησὶν om. S.

MDAKUA

καὶ γὰρ ἐκεραυνώθη μετασχών τοῦ κεραυνοῦ τοῦ Φαέθοντος. είς αὐτὸν γὰρ κατηνέχθη ὁ Φαέθων ὑπὸ Διὸς καταφλεγθείς διὰ τὸ ἐπιβῆναι τῷ τοῦ Ἡλίου ἄρματι.

MK

πολυκλαύτου δὲ (360) εἶπεν ὅτι αἱ Ἡλιάδες παρά ταῖς τοῦ Ἡριδανοῦ ὄχθαις όδυρόμεναι τὸν άδελφὸν εἰς αἰγείρους μετεβάλοντο, ὅπου αὐτῶν καὶ τὸ δάκρυον ήλεκτρον ποιεῖ.

MDAKUAS

359. — οΐον γάρ κάκεῖνο: θαυμαστικῶς. έδέξατο ἐκ τοῦ Κήτους διδάξαι τὸν παρακείμενον Ποτα- 10 μόν. καὶ τὸ μὲν Ἡριδανοῦ καλούμενον λείψανον ὑπὸ τὸν τοῦ 'Ωρίωνος κεῖται ἀριστερὸν πόδα, οἱ δὲ οὐραΐοι δεσμοί τῶν Ἰχθύων, οἶς ἀμφότεροι δέδενται, συμπεριφέρονται καὶ ἐπιψαύουσι τῆς τοῦ Κήτους ἀκάν-ອກຊ.

ή γάρ τοῦ θηρίου ἄκανθα ἡ περὶ τὴν οὐράν, σεληνοειδής οὖσα, ἄχρως ἐπιψαύει άμφοτέρων τῶν δεσμῶν οίς και αι των Ίχθύων ούραι δέδενται.

λείψανον Ήριδάνου: οὖτος ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ 'Ωρίωνος τοῦ ἀριστεροῦ τὴν ἀρχὴν ἔχει. καὶ κα- 20 λεῖται κατά μὲν τὸν "Αρατον Ἡριδανός. οὐδεμίαν δὲ απόδειξιν φέρει περί αὐτοῦ. ἔτεροι δέ φασι δικαιότατα

¹⁻⁴ MD Δ KUA 3 τοῦ Διὸς Κ | καταφλεγθεὶς codd.:

κεραυνωθείς $\mathbf{K}$ | ήλίου $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: πατρὸς ήλίου $\mathbf{D}\Delta$. 5–8 $\mathbf{M}\mathbf{K}$ (in $\mathbf{K}$ infra post sch. 359 p. 255, l. 12) 5 δὲ εἶπεν M: om. K | cf. inter alia testimonia Schol. Od. ρ 208, Schol. Ap. Rh. IV 596 sqq.

⁹⁻¹⁸ $\mathbf{MD\Delta K \hat{U} AS}$ (38 ^{v} , 30-37) lemma $\mathbf{MD\Delta A}$: of over γάρ Κ τοῖον γάρ S U mutil. 9 θαυμαστικώς DΔKA: -κός $\mathbf{M} - \mathbf{x} \delta \mathbf{v} \mathbf{S} \mathbf{U} mutil.$ 10 $\pi \alpha \rho \alpha \mathbf{x} \epsilon l \mu \epsilon \mathbf{v} \circ \mathbf{v} \mathbf{D} \Delta \mathbf{K} \mathbf{U} : \pi \epsilon \rho l \mathbf{x} - \mathbf{M} \mathbf{A} \mathbf{S}$ 11 τὸ codd.: τοῦ $\mathbf{D}\Delta$ 13 οῖς om. $\mathbf{S}$ | ἀμφότεροι codd.: ἀμφοτέρωθεν K | άμφ- δέδ- codd.: δέδ- άμφ- S 14 ante συμπεριφ- add. καὶ S | συμπεριφ- codd.: συνεπιφ- U 16 θηρίου codd.: ήλίου D | περὶ την οὐράν: cf. p. 255, l. 19; Aratus ipse non de cauda, sed de cervice Ceti loguitur (v. 364 κητείης ... λοφίης); fortasse verba ή περί την ούραν secludenda sunt 16-17 σεληειοδής S 17 άκρως MDΔUS: άκρων Κ και άκρως Α | τῶν δεσμ- άμφοτ- $D\Delta$ 18 αἱ τῶν codd.: αὐτῶν K.

¹⁹⁻p. 255,8 S (38^v, 37-47) Fluvii fabula (Catast. 37).

αὐτὸν λέγει Νεῖλον. μόνος γὰρ οὖτος ἀπὸ μεσημβρίας τὰς ἀρχὰς ἔχει. πολλοῖς δὲ ἄστροις κεκόσμηται. ὑπόκειται δὲ αὐτῶ καὶ ὁ καλούμενος ἀστὴρ Κάνωβος. καὶ ἐγγίζει τῶ πηδαλίω τῆς 'Αργοῦς. τούτου δ' οὐδὲν ἄστρον κατώτατον φαίνεται. ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῆς πρώτης καμπῆς γ'. ἐπὶ τῆς δευτέρας γ'. ἐν τῆ τρίτη ἕως τῶν ἐσχάτων ζ' ὰ φασὶν εἶναι τὰ στόματα τοῦ Νείλου.

έστι δὲ ὁ Ἡριδανὸς τῆς γειτνιώσης τῆ Ἱταλίᾳ [θα- ΜΙΔΚυΑ 10 λάσσης τῆς] Γαλατίας. καλεῖται δὲ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Βόχερσος. Αἰγύπτιοι δέ φασι Νεῖλον εἶναι τὸν κατηστερισμένον.

364. — κητείης δ' ὅπιθεν: περὶ τῶν δεσ- MDΔΚUAS μῶν τῶν Ἰχθύων διαλέγεται. ὅπισθεν δὲ τῆς τοῦ Κήτους
15 λοφιᾶς ἀναμὶξ ὁρῶνται [οἱ δεσμοὶ] εἰς ταύτην περατούμενοι καὶ εἰς τὸ τέλος ἔρχονται [οἱ δεσμοί]. τὸ δὲ δς κείνου (366) ἀντὶ τοῦ ὅστις ἀστὴρ τοῦ προειρημένου Κήτους ἐπ' ἄκραν κεῖται ἄκανθαν.

τὸ γὰρ τῶν δεσμῶν τέλος ἕως τῆς ἀρχῆς τῆς οὐρᾶς 20 τοῦ Κήτους.

^{9–12} MD Δ KU A 9 post 'Ηριδανὸς libenter ποταμὸς addiderim 9–10 θαλάττης D Δ θαλάσσης τῆς seclusi 10 τῆς Γαλατίας M K (τῆς om.): om. D Δ U A 11 Βόχερσος M K: Βόχειρος D Βόχερρος Δ Βόχερνος U A 11–12 είναι τὸν κατ- M: είναι αὐτὸν τὸν κατ- D Δ καταστ- (om. είναι τὸν) K αὐτὸν είναι τὸν κατηστ- U A | hic praebet K p. 254, ll. 5–8.

¹³⁻p. 256,2 MD Δ K UAS (38^v , 48-53, sine ll. 19-20) lemma M D Δ S (κητήεις vel κητόεις S): κητείης δ' Κ κητείης δ' ὅπισθεν λοφίης ἀναμὶξ φορέονται Α κητείης δ' ὅπισθεν ....[... U 13-15 περὶ τῶν ... ὁρῶνται om. A 14 ὅπισθεν Δ ut vid. KUS: ὅπιθεν MD 15 λοφιᾶς codd. : κεφαλῆς U | ὁρῶνται codd. : φορέονται U | οἱ δεσμοὶ codd. (οἱ om. D Δ): seclusi 16 καὶ ... οἱ δεσμοἱ om. K | εἰς τὸ τέλος MUA: εἰς τέλος D Δ εἰς τὸ δὲ om. KS 17 ἀντὶ τοῦ om. US | ἀστὴρ om. K 18-20 ἐπ' ἄκραν ... τοῦ Κήτους om. UA (homoeoteleuton) 18 κήτους codd.: καὶ νῦν S | ἄκανθαν codd.: ἀκάνθης S 19-20 cf. supra ad p. 254, l. 16; non in S | τῆς οὐρᾶς τοῦ Κήτους MK: τοῦ κ- τῆς οὐρ- D Δ

ό γὰρ ἐπὶ τῆς ἀκάνθης ἀστὴρ τέλος ἐστὶ τῶν δεσμῶν τῶν Ἰγθύων.

MDAKUAS

367. — ο ί δ' ό λ ί γ φ μ έ τ ρ φ: μέτρφ λέγει τῷ μεγέθει. σμικροὶ δὲ καὶ ἀμυδροί. φησὶ δὲ περὶ τῶν νοτίων ἀστέρων τῶν μεταξύ τοῦ πηδαλίου καὶ τοῦ Κήτους διηκόντων κατὰ τῶν τοῦ Λαγωοῦ πλευρῶν. οὖτοι δὲ οἱ ἀστέρες παρὰ τῶν παλαίων ἀστρονόμων οὐ διετυπώθησαν οὐδὲ εἰδωλοπεποίηνται ὥσπερ ἄπαντα τὰ προειρημένα.

MDAKUA

άλλ' ἐπειδὴ ἀφανεῖς εἰσιν ὅντες σφόδρα νότιοι καὶ 10 ἡμῖν οὐκ εὐσύνοπτοι, διὰ τοῦτο οὐδὲ τυπώσεως ἔτυχον παρὰ τῶν παλαιοτέρων. οὕτω δὲ αὐτοὺς ψιλῶς μνημονεύει ὑπὲρ τοῦ μή τινα ἐν τοῖς νοτίοις τούτους τοὺς ἀστέρας θεασάμενον πλανηθῆναι.

MD \(\D \alpha \text{UAS} \)

τίνες οὖν οὖτοι [εἰσὶν οἱ ἀστέρες]; οὐ λέγει. ἀλλὰ 15 προδιδάσκει ὅτι μάτην φέρονται. εἰσὶ δὲ οἱ νοτιώτεροι ἀστέρες ἀμυδροί. τίνος ἕνεκεν; ὅτι περιγειότεροί εἰσι τῶν βορείων. αἱ δὲ τῆς γῆς ἀναθυμιάσεις ἀναδιδόμεναι ἀμαυροῦσι τοὺς ἀστέρας.

ΜK

άλλως: οἱ δ' ὀλίγφ μέτρφ: μεταξύ 20

1 τῆς ἀκάνθης codd.: τὴν ἄκανθαν S.

^{3–9} MDΔKUAS $(38^r, 53-39^r, 1)$ lemma MDΔUA: οἱ δ' ὀλίγω K οἱ δ' ὀλίγον S 3 μέτρω² codd.: μέτρον S 4 σμικροὶ δὲ M: μικροὶ γὰρ D μικροὶ δὲ ΔUA ἢ (?) σμικροὶ K σμικρον δὲ S | ἀμυδρὸν S 6 κατὰ MDΔUA: μέχρι K ἀπὸ S | τοῦ MΔKAS: om. DU 7 post ἀστέρες add. δοκοῦσι S 8 οὐ διετυπώθησαν codd.: μὴ διατυπωθῆναι S | εἰδωλοπεποίηνται Bekker: εἰδώλοις πεποίηνται codd.

^{10–14} MD Δ KUA 10–11 καὶ ἡμῖν οὐκ εὐσύνοπτοι om. UA 11 οὐδὲ codd.: οὐ UA | τυπώσεως MKUA: διατυπώσεως D Δ | ἔτυχον MD Δ K: ἔλαχον UA 12 αὐτοὺς MUA: αὐτῶν D Δ K | ψιλῶς om. K

^{15–19} MD ΔUAS $(39^r, 1-3)$ 15 οὖτοι εἰσὶν οἱ ἀστέρες Μ: εἰσὶν οἱ ἀστέρες οὖτοι D ΔUA εἰσὶν οὖτοι S εἰσὶν οἱ ἀστερες seclusi | λέγονται A 16 νοτιώτεροι M: –τατοι D ΔUAS fortasse recte 17 τίνος ἔνεκεν MUA: om. D ΔS | περιγειότεροι M D ΔU (cf. ad sch. 391): προσγ-AS (cf. Achill. 18,19 Maass pp. 46–47) 18–19 ἀναδιδόμεναι M D ΔS: διδόμεναι UA.

²⁰⁻p. 257,10 MK 20 άλλως .. μέτρω M: om. K

δὲ τοῦ Κήτους καὶ τοῦ πηδαλίου εἰσὶν ἀστέρες ἔν τε όλίγω χωρίω καὶ οὐ πάνυ ἐμφανεῖς ὑπὸ τῷ Λαγωῷ κείμενοι. γλαυκοῦ δὲ (369) εἶπεν ἤτοι ἀναφέρων έπὶ τὸ ζῷον, ἢ καὶ (διὰ) τὸν τοῦ οὐρανοῦ τόπον ἐν ῷ ὁ 5 Λαγωός, οὐ πάνυ εὐάστερον ὄντα, χρῶμα δὲ [καὶ] μόνον οὐρανοῦ παρεγόμενον οἶον γλαυκίζον. οὐδὲν γάρ εἴδωλον ἐξ αὐτοῦ μεμόρφωται, οἶα δὴ τὰ κατὰ τὸν άλλον οὐρανὸν φέρεται. τὰ μὲν οὖν πλεῖστα τῶν ἄστρων διετυπώθη, οί δὲ ύπὸ τὸν Λαγωὸν ἀερώδεις τέ εἰσι 10 καὶ ἀνώνυμοι.

370. — νώνυμοι: οὐ γὰρ μορφωθέντος εἰδώλου ΜΠΔΚυΑ έπὶ τοῖς μέλεσι χεῖνται, ὁποῖα πολλὰ εἴδωλα, τὰ προειρημένα, πάντα ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν κείμενα ἀνύει τάς αὐτὰς όδοὺς ἐπιγιγνομένων τῶν χρόνων. ἐδίδαξεν 15 οὖν ἡμᾶς ὅτι εἰδωλοποίησαν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἀστέρας ύπὲρ τοῦ εὐσυνόπτους εἶναι. οὖτοι μέντοι οὐκ εἰδωλοποιήθησαν ώς καὶ τὰ προειρημένα.

τὸ δὲ ἑξείης στιχόωντα (372) ἐφεξῆς καὶ ΜΚS κατά τάξιν κείμενα, τὰ προειρημένα εἴδωλα.

οὐ γάρ τοι .. τετυγμένου: οὐ γὰρ ΜΚ οὖτοι οἱ ἀστέρες ἐοικότες εἰσὶν [ἄστρασι τοῖς ἐν] τοῖς 20 μέλεσι [βεβλημένοις] τῶν εἰς εἴδωλον βεβλημένων.

372. — αὐτὰ κέλευθα: περὶ τῶν λοιπῶν ΜΟΔΚυΑ

1 ante καὶ add. ἡδὲ Κ | εἰσὶν ἀστέρες ἔν τε Μ: οἱ ἀστέρες οὖτοι ἐν ${f K}$ ${f 3}$ γλαυκοῦ δὲ εἶπεν ${f M}$: γλαυκοῦ : γλαυκὸν εἶπεν ${f K}$ ${f 4}$ ζῷον scripsi: ζώδιον ΜΚ | διὰ addidi 5 καὶ ΜΚ: seclusi 6 παρεχόμενον Κ: παρερχόμενον Μ 7-8 τὰ κατὰ τὸν ἄλλον Μ: καὶ τὰ τῶν ἄλλων Κ 8 οὐρανὸν φέρεται Μ: οπ. Κ.

11-17MD Δ K U A lemma M D Δ K : οὐ γάρ τοι τετυγμένου U A 11 μορφωθέν εἴδωλον $\mathbf{K12}$ μελέεσσι $\mathbf{K}$ | κεῖνται $\mathbf{M}$ $\mathbf{K}$: κινοῦνται $\mathbf{D}$ Δ om. UA 13 πάντα D Δ U A : οπ. ΜΚ 16 ὑπὸ U | μέντοι Μ D Δ Κ : δὲ U A 16–17 είδολ–Μ 17 καὶ οm. U A|infine add. είδωλοποιήθ(ησαν) Μ.

18–19 MK (post ll. 20–22) S (39^r, 19–20 post sch. 381) praebet tantum K sine lemmate όποῖα τὰ προειρημένα εἴδωλα έξείης καὶ κατά τάξιν κείμενα 18 τὸ δὲ M: om. S.

20–22 MK lemma M: om. K | οὐ γὰρ οὖτοι M: οὖτοι γὰρ K 21 ἐοικότες M: οὐκ ἐοικότες K | ἄστρασι τοῖς ἐν seclusi 22 βεβλημένοις secl. Maass | εἴδωλον M: εἴδωλα K. 23–p. 258,7 MD Δ KUA lemma MD Δ K: ἑξήεις (sic) στιχό-

ωντα UA

διαλέγεται ἄστρων, ὅτι ἕκαστον αὐτῶν τὰς αὐτὰς ὁδοὺς καὶ περιφορὰς ἔχει. ἀφ' οὖ γὰρ ἂν σημείου τοῦ ὁρίζοντος ἀνατείλη ὁ Αἰγόκερως, πάλιν δύνει καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ σημείου ἀνατέλλει. καὶ εἰς οἶον μέρος ᾶν δύσιν ποιήσηται, πάλιν δυόμενος οὐκ εἰς ἕτερον μέρος δύεται, ἀλλ' εἰς τὸ αὐτό. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐπὶ πάντων ἕκαστον γὰρ κατὰ τῶν αὐτῶν σημείων ἀνατέλλει τε καὶ δύνει.

MDAKUAS

373. — τά τις ἀνδρῶν οὐκέτ' ἐόντων: τὰ εἴδωλα τῶν οὐκέτι ὄντων ἀνδρῶν [ἀλλὰ] παλαιός ⟨τις⟩ ἀνὴρ ἐσκέψατο, καὶ διενοήθη ἄπαντα ἀθρόα καὶ 10 ὁμοῦ μορφῶσαι καὶ ὄνομα ἐκάστω θέσθαι. οὐ γὰρ ἀν ήδυνήθη πάντων τῶν ἀστέρων καθ' ἔνα διακρίνων ὄνομα εἰπεῖν ἢ μαθεῖν, ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν Κηφέα καὶ Λέοντα καὶ Τοξότην εἰπών, καὶ τἄλλα πάντα, διετύπωσε καὶ προσηγορίαν πάση τῆ διατυπώσει δέδωκε [Τοξότην 15

¹ ἄστρων scripsi: ἀστέρων codd. | αὐτὰς τὰς ὁδοὺς D 3 ἀνατείληι ὁ Αἰγόκερως M: ὁ Αἰγ- ἀνατέλλει (-τέλλη Δ) $D\Delta UA$ ἀνατείλη K (ὁ Αἰγ- om.) 3-4 ὁ Αἰγόκερως ... ἀνατέλλει om. K 3 ante πάλιν add. ἐν τῷ αὐτῷ $D\Delta$ 4 μέρος ἀν Maass: μέρος ἐἀν M ἄν μέρος $D\Delta K$ μέρος UA | δύσιν MKUA: τὴν δ - $D\Delta$ | ποιήσηται $MD\Delta K$: ποιήσεται UA5-6 οὐκ εἰς ... τὸ αὐτὸ MK: εἰς τὸ αὐτὸ δύνει καὶ οὐκ εἰς ἔτερον $D\Delta$ οὐκ εἰς ἔτερον μέρος δύσεται (om. ἀλλ' εἰς τὸ αὐτὸ) UA6 τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο MUA: τοῦτο δὲ $D\Delta$ τὸ αὐτὸ δὲ τοῦτο K7 τῷν αὐτῷν σημείων $MD\Delta$: τὰ αὐτὰ σημεῖα KUA| τε $MD\Delta K$: om. UA.

⁸⁻p. 259,2 MDΔKUAS $(39^r,3-11)$ lemma MUA: τά τις άνδρῶν DΔS τά τις K 9 τῶν οὐκέτι ὄντων (οὐκέτὶ ἐόντων UA) ἀνδρῶν (om. S) MDΔUAS: οὐκέτι τις τῶν ὄντων ἀνδρῶν K | ἀλλὰ MKUA: om. DΔ del. Est (unde Ald.) secl. Maass 10 τις add. Est: non in MDΔKUAS | ἐπεσκέψατο K | διενοήθη codd.: ἠδυνήθη DΔ 11 μορφώσειν K | καl om. S | ὄνομα MDΔU: τὸ ὄνομα A ὀνόματα S om. K | ἑκάστω θέσθαι (ἔκαστον S ut vid.) MKS: θέσθαι ἐκάστω DΔUA 12 ἀν S: om. codd. | πάντα D | ἄστρων A 13 εἰπεῖν ἢ μαθεῖν om. U | ἀπολλῶν MDΔKA: πολλῶν U τῶν πολλῶν S | post ἀπὸ πολλῶν add. οἰον εἰπεῖν DΔ | Κηφέως A 13-14 καὶ Λέοντα KS: Λέοντα MDΔ λέγων U λέγει A 14 διετυπώσατο S 15 προσηγορίαν post διατυπώσει K | δέδωκε codd. Spc: γέγονε Sac 15-p. 259,1 Τοξότην... ἑξῆς codd.: om. S seclusi

εἰπὼν καὶ Λέοντα καὶ τὰ ἑξῆς]. ἐδίδαξε δὲ ἡμᾶς καὶ πῶς είδωλοποιήθησαν καὶ δι' ἡν γρείαν.

375. — οὐ γάρ κε δυνήσατο πάντων: MDΔUAS πολλοί γάρ άστέρες κατά πᾶν μέρος τοῦ οὐρανοῦ, καὶ 5 πολλῶν ἴσα τὰ μεγέθη εἰσὶ καὶ τὸ φῶς, καὶ αἱ γρόαι δμοιαι, καὶ πάντες εἰσὶν ἀμφιέλικτοι (378), οίον συμπεριφερόμενοι τῷ οὐρανῷ, ἀνατέλλοντές τε καὶ δύνοντες, ἐπεὶ οὖν πολλά εἰσι τὰ ὁμοιούμενα ἑαυτοῖς, οὐκ ἠδύνατο ἰδίως καὶ καθ' ἔνα σκοπεῖν. διὸ καὶ 10 ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀθρόως ἔδοξεν αὐτῶ συναγαγεῖν πλείους άστέρας εὐεπίγνωστον τὸ σχημα ἀπεργαζομένους.

379. — τῷ καὶ ὁμηγερέας: διὰ ταύτην, ΜΟΔΚυΑ φησί, τὴν αἰτίαν, αὐτῷ (τῷ ἐξ ἀρχῆς τὴν διατύπωσιν ποιησαμένω) έδοξεν όμη γερέας καὶ άμα πλείο-15 νας ποιήσασθαι, καὶ διατάξαι ἀστέρας ὅπως ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἄλλω παρακείμενος ἄλλος ίδέας και μορφώσεις αποτελοίη. εύθέως οὖν ἐγένετο τὰ εἴδωλα τὰ προειρημένα ταῦτα, τὰ παρ' ἐκείνου μορφωθέντα, όνομαστά. καὶ νῦν οὐκέτι ἐν θαύ-

 $[{]f l}$ καὶ τὰ ἑξῆς ${f KUA}$: τὰ ἑξῆς ${f M}$ καὶ τὰ τοιαῦτα ${f D}\Delta$ | ἐδίδαξε δὲ codd: καὶ ἐδ- S | ἡμᾶς MKUAS: om. DΔ post ἡμᾶς om. καὶ S 2 εἰδωλ- $D\Delta KUA$: εἰδολ- MS | γρείαν D (-οί-) ΔUAS: αἰτίαν ΜΚ.

³⁻¹¹ MDΔUAS $(39^r, 11-18)$ lemma M: οὐ γάρ κε DΔS ἤλιθα μορφώσας A U mutil. 5 εἰσὶ οm. S | αἱ DΔA: οm. MS U mutil. | χροιαὶ S 6 πάντες codd.: πάντα A (U mutil.) 7 συμπεριφερόμενα U ut vid. A | ἀνατέλλοντα A 8 δύνοντα A (U mutil.) | εἰσὶ codd.: ἐστι A (U mutil.) | ὁμοιούμενα codd.: όμοιώματα $\mathbf{S}$ 8-9 έαυτοῖς (id est ἀλλήλοις) $\mathbf{M}$: αὐτοῖς $\mathbf{D}\Delta\mathbf{S}$ αὐτῶν A U mutil. fortasse εν αὐτοῖς scribendum 9 ίδια S | και om. S | καθ' εν UA 10 άθρόως MS: om. DΔUA | αὐτῶ codd.: αὐτὰ S 10-11 ἀστέρας πλείους UA 11 ἀπεργαζομένους DΔA: -ζόμενος MS U mutil.

¹²⁻p. 260,3 MD Δ KUA lemma MD Δ KUA 13 φησί MKA: φησίν $D\Delta$ φασί U | τὴν αἰτίαν αὐτ $\tilde{\omega}$ MKUA: αὐτ $\tilde{\omega}$ τὴν αἰτίαν $\mathbf{D}\Delta$ 14 ποιησάμενος $\mathbf{A}$ (U $\mathit{mutil.}$) | ἔδοξαν $\mathbf{K}$ | όμηγερέας καὶ $\mathit{om.}$ $\mathbf{D}\Delta$ 18–19 τὰ εἴδωλα . . . ἀνομαστά $\mathit{codd.}$: τῶν εἰδώλων τῶν παρ' ἐκείνου μορφωθέντων ταῦτα τὰ ὀνόματα K 18 ante παρ' om. τὰ $D\Delta$

ματι ἀνατέλλει ἀστήρ, οὐδὲ ξενίζει τῆ καινότητι τῆς ὄψεως. πάλαι γὰρ τὴν ὄψιν αὐτοῦ ἔσχομέν τε καὶ ἔγνωμεν.

 $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{KUAS}$

381. — εἴδεα σημαίνοιεν: τοῖς προειρημένοις εἰδώλοις. ἢ οὐδετέρως εἶπε τὰς ἰδέας αὐτῶν.

5

MDAKUA

τὸ δὲ ἄ φ α ρ . . . .
οὐ γὰρ ἠδύνατο πάντων ἰδία καὶ καθ' ἕνα κεχωρισμένων ὄνομα ἐπιθεῖναι, οὐδὲ μαθεῖν ἕκαστον καὶ γνῶναι, οὕτω καθ' ἕνα πολλῶν ὄντων, δυνατὸν ἦν.

MDAKUAS

383. — άλλ' ο ί μεν καθαροῖς: ἐπὶ τὰ 10 ἐφεξῆς κατὰ τάξιν ἦλθε λοιπὸν εἰς τὸ προκείμενον: ,,ἀλλ' οἱ μὲν προειρημένοι πάντες ἀστέρες, εὐσυνόπτοις εἰδώλοις ἡρμοσμένοι, φανεροὶ ἡμῖν εἰσι, τὰ δὲ προκείμενα ἄστρα κατωτέρω κείμενα τοῦ ἐπιδιωκομένου Λαγωοῦ (εἴπομεν δὲ πῶς διώκεται) πάντα ἐστὶ σκοτεινὰ καὶ 15

1 ξενίζει $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{K}$: καινίζει $\mathbf{UA}$ | τῶ καινοτάτω $\mathbf{K}$ 2 αὐτοῦ $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{K}^{pc}$: αὐτῶν $\mathbf{K}^{ac}$ ut vid. om. $\mathbf{UA}$ | ἔχομεν $\mathbf{K}$.

⁴⁻⁵ MDΔKUAS $(39^r, 18-19)$ lemma MDΔKUA είδεα S 4-5 τοῖς... εἰδώλοις om. S | τὰ προειρημένα εἰδωλα K 5 η codd.: καὶ S | οὐδέτερον U | εἶπε om. K | αὐτῶν MDΔ: αὐτοῦ U ut vid. A om. KS fortasse recte | post ἰδέας add. διαμορφώσεις S qui hic praebet p. 257, ll. 18-19.

⁶⁻⁹ ΜΦΔΚUΑ τὸ δὲ ἄφαρ ΜUΑ: ἄφαρ δὲ DΔΚ lacunam indicavit Bekker 7 γὰρ οπ. Κ | πάντων ΜDΔΚ: πάντα UA | καθὲν Κ 7-8 κεχωρισμένων Κ: -μένον ΜDΔUΑ 8 ὅνομα οπ. D ὀνόματα Κ | ἕκαστα U 8-9 καὶ γνῶναι . . πολλῶν (οπ. UA) ὅντων ΜUΑ: καθένα καὶ γνῶναι οὕτως πολλῶν ὅντων Κ οπ. DΔ 9 ἢν codd.: εἶναι U.

¹⁰⁻p. 261,3 MD Δ KUAS $(39^r, 20-27)$ lemma MD (καθαρῶς) ΔU (καθαρῆσι ut vid.) Α (καθαροῖσι): ἀλλ' οἱ μὲν Κ φαίνονται (384) S 10-11 ἐπὶ . . . τάξιν om. S | ἐπὶ τὰ ἐφεξῆς om. K | τὰ ἐφ- MD Δ: τὸ ἐφ- UA 11 τάσιν D 12 πάντες MD Δ K S: πῶς εἰσὶν UA | εὐσυνόπτοις DΔ (καθαροῖς Aratus): εὐσύνοπτοι MK UAS 13 ἡρμοσμένοι MD Δ K (ἐναρηρότες Aratus): -μένοις UA | φανεροὶ ante ἡμῖν DΔS: post ἡμῖν UA om. MK 13-14 προκ- πάντα άστρα S 14 κατωτέρω MD Δ: κατώτατα Κ κατωτέρου U ut vid. Α κατώτερα S | διωκομένου K 15 εἴπ- δὲ π- δι- om. K | εἴπομεν MDΔ: εἴπωμεν UAS cf. supra ad vv. 338-341 | διώκειται DΔUA: διάκεινται M διάκειται vel fortasse διώκειται S | πάντα MDΔUA: πάντη S om. K | ἐστὶ MΔUAS: εἰσὶ DK

άνωνόμαστα". οὐ γάρ μορφωθέντα ὀνομασίας ἔτυχεν, άλλ' άχλυώδη όντα διά τὸ είναι νότια καὶ ἀπροσηγόρευτά έστι. δι' ήν δὲ αἰτίαν μέμνηται μόνον αὐτῶν ΜΟΔΚΟΑ προεξεθέμεθα.

386. — νειόθι δ' Αἰγοκερῆος: διαλαμ- ΜΟΔΚΟΑ βάνει περί τοῦ καλουμένου νοτίου Ίγθύος, καὶ τοῦτον πάλιν ἀπὸ τῶν προεγνωσμένων διδάσκει, ἀπὸ τοῦ Αἰγοκέρωτος ἐν ταῖς τοῦ νότου πνοαῖς. σφόδρα γὰρ νοτιώτερός έστι καὶ τοῦ Αἰγόκερω ὁ Ἰγθύς.

οὖτος δέ ἐστιν ὁ Ἰχθύς ὁ μέγας καλούμενος, ὃν κάπτειν λέγουσιν ύδωρ ἀπὸ τῆς τοῦ Ύδροχόου ἐκχύσεως. τούτου δὲ ἐκγόνους καὶ τοὺς δύο Ἰχθύας εἴναι λέγουσιν.

νειόθι: ὑπὸ τὸν Αἰγόκερων νότιός ἐστιν Ἰγθύς s 15 ώς καὶ ἐπὶ τὸ Κῆτος νεύων, ἔτερος ἐκείνων τῶν τοῦ ζωδιακοῦ συμπληρούντων δωδεκατημόριον, μετά τὸν ύπὸ τὸν Λαγωὸν κείμενον ἀστέρα ἀμαυρόν.

ἰχθύς δὲ οὖτος ἐστὶν ὁ μέγας καλούμενος. οὖ λέγουσι ${f s}$

f 1 ἀνωνόμαστα f S: ἀνον $f MD\Delta UA$ ἀνώνυμα f K $m \mid$ ἔτυχεν $\mathbf{MS}$: ἔτυχον $\mathbf{K}$ ἔσχεν $\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$ 2–3 ἀπροσαγ $\mathbf{-K}$ 3 ἐστι $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{A}$: Elou DUS.

³⁻⁴ ΜΟΔΚΟΑ 3 μέμνηται ΟΔΚΟΑ: μέμνηνται Μ | μόνον αὐτῶν DUA: μόνων αὐτῶν ΜΔ αὐτῶν μόνον Κ | cf. supra p. 256, ll. 12-14.

⁵⁻¹³ MD Δ K U A lemma MD (Αίγο[) Δ U A: νειόθι δ' K $\mathbf{5}\mathbf{-6}$ διαλαμβάνει ... νοτίου (νότου $\mathbf{K}$) Ίχθύος $\mathbf{M} \mathbf{D} \Delta \mathbf{K}$: περὶ τοῦ νοτίου Ίχθ- διαλ- UA 6 τοῦτον $MD\Delta K$: τοῦτ Uτοῦτο Α 9 νοτιώτερος Κ: νότιος ΜΟΔUΑ | καὶ τοῦ ΜΟ ΔΚU: ὁ τοῦ Α | Αἰγόκερω MDΔ: Αἰγοκέρωτος KUA | ὁ om. A 10-13 Catast. 38 10 ούτος... Ἰχθύς MDΔU: ούτος δὲ ὁ Ἰχθ- ἐστιν A om. K 10-11 δυ κάπτειν Koppiers Valckenaer in Catasterismis Bekker: δν κάμπειν Μ (οὖ λέγουσι S in Catast. vide infra) δς (δν Dac ut vid.) σκάπτειν DΔU δς σκάμπτειν A δν καί Κ 11 λέγουσιν ΜΚ: λέγ[D in extrema linea λέγ ΔU λέγεται Α | χύσεως UA 12 τούτου MDΔKU: τούτους Α | έγγόνους UA | καί om. K | ίχθυς UA | 12-13 λέγουσιν MDK λέγει Δ U λέγεται Α.

¹⁴⁻¹⁷ S (39^r, 28-31) 15 post νεύων distinxi: post ετερος S. 18-p. 262,2 S (39^r, 31-34) Australis Piscis fabula (Catast. 38)

MDAKUA

κάμπτει ύδωρ ἀπὸ τῆς χειρὸς τῆς ὑδροχόου ἐκχύσεως. τρίτον δὲ λέγουσι καὶ τοὺς β΄ ἰχθύας, ἐκγόνους εἶναι. 387. — ἐς Κῆτος ἀφορῶσαν ἔχει, διὸ οὖν δίδωσι τὰ τεκμήρια τῆς καταλήψεως ἀπὸ τοῦ Αἰγόκερω, τῆς δὲ θέσεως τῆς ποιᾶς ἀπὸ τοῦ Κήτους. τὸ δὲ α ἰ ω ρ ε ῖτα ι ἤτοι ἀπλῶς φέρεται, ἢ τὸ κυριώτερον, ἐπειδήπερ ἐπὶ νότον ἐστὶν ἄνω αἰωρουμένη καὶ μετεωριζομένην ἔχει τὴν ὄψιν ὡς ἐπὶ τὸ Κῆτος.

MDAKUAS

388. — ο ι ο ς ἀπὸ προτέρων: σφόδρα ἀκρι- 10 βῶς, ἵνα μὴ περὶ Ἰχθύος διαλαβὼν σφόδρα πλανᾶ τὸν ἀκούοντα, ὡς πρὸς τοὺς προειρημένους παρατηρῆσαί φησι. τὸ δὲ ο ι ο ς ἀπὸ προτέρων, τῶν προειρημένων ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ. καλοῦσι δὲ καὶ τὸν Ἰχθὺν νότιον ἀπὸ τῆς θέσεως, ἢ ὅτι πρὸς τὸν νότιόν 15 ἐστι κύκλον.

2 τρίτον sic S ut vid.: τούτου legendum.

ΟΜ. DΔ U Α | αιωρουμενη screps: - μενην Μ Κ | μετεωριζομενην ΜΚ: ἀναμετ- DΔ U Α (-μένην DΔ - μένου Α U incertus) 9 έχει ΜΚ: ἔχων DΔ U Α | ὡς οΜ. Κ.

10-16 Μ D Δ Κ U Α S (39⁷, 34-38) lemma Δ οἶος ἀπὸ προτέρων Μ D U Α οἶος (vel οἶος) Κ οἶος ἀπὸ δ 11 post ἀκριβῶς add. διδάσκει S | περὶ οΜ. Κ S | διαλαβών Μ D Δ U: διαλαλῶν Α παραλαβών Κ περιλαβών S | σφόδρα Μ D Δ : λίαν U Α οΜ. Κ S 12 ὡς . . . παρατηρ- οΜ. Κ S | προειρημένους U Α οΜ. Κ S | προειρημένους U Α ἀποβλέπη (-πει Dα ?) D Δ (ἀποβλέπων coniecisse videtur διορθωτής quidam) παρατηρήσας Maass 13 φησὶ Maass: φασι Μ ut vid. φησὶν D Δ καὶ φησὶν S οΜ. Κ U Α | τὸ δὲ Κ: τὸ Μ U Α οΜ. D Δ S | οἷος Μ: οἷος codd. 13-14 προειρημένων Μ D Δ Κ S: προειργασμένων U Α 14 καὶ τὸν Μ: τὸν D Δ U Α S τοῦτον τὸν Κ 15 νότιον post θέσεως S qui add. ἢ ὅτι ἐπὶ τὸν νότον | θέσεως codd.: συνθέσεως Κ | πρὸς codd.: κατὰ S.

389. — ἄλλοι δὲ σποράδην: πάλιν διαλαμ- ΜΟΔΚUAS βάνει περί τινων ἀστέρων κειμένων ἐν τῷ νοτίῳ μεταξύ τοῦ τε Ἰχθύος καὶ τοῦ Ὑδροχόου καὶ τοῦ Κήτους. μνημονεύει δε αὐτῶν πάλιν διὰ τὴν προειρημένην αί-5 τίαν, ύπερ τοῦ μήτινα εν τοῖς νοτίοις [ὄντα καί] θεασάμενον ζητεῖν ποῖόν ἐστιν εἴδωλον. ἐκεῖνοι γάρ οἱ ἀστέρες, φησίν, άνωνόμαστοί είσιν.

391. — μέσσοι νω χελέες: βραδεῖαν ἔχοντες ΜΟΔΚυΑS την κατάληψιν. άμυδροί γάρ διὰ τὸ εἶναι περιγειότεροι 10 καὶ [ἐκ] τῶν τῆς γῆς ἀναθυμιάσεων εὐχερῶς ἀντιλαμβάνεσθαι, και άμυδροῦσθαι. τὸ δὲ ἐγγύθι: ὁ Ύδρογόος έγει ώσπερ ύδρεῖον ἀπὸ ἀστέρων, ἀφ' οὖ λοιπὸν εξ κάτω ἀστέρες φέρονται ὕδατος γύσιν ἀπομιμούμενοι. ἔνθα δὲ καὶ ἔνθα (393) φησὶ διὰ τὰς

¹⁻⁷ MDΔKUAS (39^r, 38-43) lemma MUA: ἄλλοι μὲν DΔ άλλοι δὲ KS 2 τινων ἀστέρων codd.: τῶν ἀστέρων τῶν Κ | νοτίω codd.: νότω Κ 3 τοῦ ante 'Υδρ- om. Α 4 αὐτῶν (τούτων τῶν ἀστέρων scilicet) MDΔ: αὐτοῦ U ut vid. AS τούτων (πάλιν anteposito) K cf. supra p. 256, ll. 12-14 et p. 261, ll. 3-4 $\,$ 5 ὑπὲρ τοῦ om. S | post μήτινα add. πλανῆσαι $\mathrm{D}\Delta\mathrm{U}\mathrm{A}$ | έν τ- ν- ὄντα καὶ M: ἐν τ- ν- ὄντα K ὄντα ἐν τ- ν- S ἐν τῶ νοτίω ἰδόντα (-ντες Α) αὐτούς κειμένους (αὐτὸν κείμενον UA) DΔUA όντα και seclusi, cf. supra p. 256, l. 13; scribendum videtur αὐτούς θεασάμενον 5-7 θεασάμενον ... ἀστέρες om. $D\Delta UA$ 5-6 θεασάμενον om. S 6 non post είδωλον, sed post ἀστέρες dist. $\mathbf{M}$ | ante έχεῖνοι add. διὰ τὸ γινώσχειν ώς $\mathbf{K}$ | γὰρ $\mathbf{KS}$: om. $\mathbf{M}$ 7 φησὶν $\mathbf{S}$: φησὶν ὅτι $\mathbf{M}$ φησὶν οὖν $\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$ om. $\mathbf{K}$ | ἀνωνόμαστοι $\mathbf{MS}$: ἀνον- $\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$ | in fine add. πάλιν S.

⁸⁻p. 264,2 M D Δ K U A S $(39^r, 44-50)$ lemma M D Δ : μεσσόθι K νωχελέες $\mathbf{U}\mathbf{A}$ μεσσόθι νωχελέες $\mathbf{S}$ 9 post γὰρ add. εἰσι $\mathbf{D}\Delta$ | διὰ τὸ $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{K}\mathbf{S}$: τῷ $\mathbf{U}$ τὸ $\mathbf{A}$ | ante περιγ- add. νοτιώτεροι καὶ $\mathbf{D}\Delta$ | περιγειότεροι codd.: προσγ $-\mathbf{S}$ 10–11 καὶ ἐκ τῶν . . . ἀμυδροῦσθαι $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{S}$: om. $\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$ 10 ἐκ $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{S}$: seclusi, cf. supra p. 153, l. 4 etc. 10-11 ἀντιλαμβάνεσθαι ΜΚ: μεταλ- S 11 καὶ ἀμυδροῦσθαι delendum esse videtur | cf. supra ad 367, p. 256, ll. 16-19 τὸ δὲ ἐγγύθι $\mathbf{MUA}$ $(-θεν): ἐγγύθι <math>\mathbf{D}$ ἐγγύθι δὲ Δ έγγύθι δὲ σφέων S οἴη τις (393) $\dot{\mathbf{K}}$ | ό om. S 11–12 ύδροχ–codd.: ὑδριχ– $\mathbf{M}$ | ό Υδρ- ἔχει om. $\mathbf{K}$ 12 ύδρεῖον $\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$: ὕδριον $\dot{\mathbf{M}}$ ύδρίον DΔ ύδρία Κ 13 κάτω om. S 14 δὲ om. S | ἐνθάδε καὶ ένθάδε UA | φησί om. K

καμπάς τῶν ἐκχεομένων ὑδάτων, τῆδε κἀκεῖσε. οὕτως εἰσὶ καὶ οἱ ἀστέρες.

MDAKUA

394. — καὶ ἀναλδέες εἰλίσσονται: οὐ πυροειδεῖς καὶ ἔκλαμπροι. ἢ οἱ μὴ μεγάλοι ἀλδαίνειν γὰρ τὸ αὕξεσθαι. τὸ δὲ ἐν δέ σφιν (395), ἐν πᾶσι τοῖς τὸ ὕδωρ ἀποτελοῦσιν ἄστρασι μᾶλλον τῶν ἄλλων δύο ἀστέρες φανερώτεροι καὶ λαμπρότεροι φέρονται. οὖτοι δέ, φησίν, οὕτε πολὺ ἀπ' ἀλλήλων διεστήκασιν, οὕτ' ἐπὶ πολὸ ψαύουσιν ἀλλήλων.

M MDΔUA τὸ δὲ ἀπήοροι (396), διεστῶτες ἀπ' ἀλλήλων.
397. — εἶς μὲν ὑπ' ἀμφοτέροισι: ὁ μὲν εἶς καὶ πάνυ ἐστὶ σφοδρὸς ὑπὸ τοὺς τοῦ 'Υδροχόου πόδας, ὁ δὲ ἔτερος τοῦ κυανέου Κήτους ὑπὸ τὴν οὐράν.

MKS

καί εἰσι μὲν ἐγγύς, ἀλλ' οὐκ ἐπιψαύουσιν ἀλλήλων. 399. — ὁ λίγοι γε μὲν ἄλλοι: περὶ τοῦ Νοτίου Στεφάνου διαλαμβάνει, καὶ διδάσκει αὐτὸν ἀπὸ τοῦ προεγνωσμένου Τοξότου, φησὶ δέ κατὰ τὰ νοτιώ-

^{1–2} τῆδε ... ἀστέρες om. S 1 post κακεῖσε (sic codd.) add. διαρρεόντων $D\Delta$ | οὕτως γὰρ K 2 καὶ om. $D\Delta$ qui in fine add. οἱ ἐνταῦθα κείμενοι.

^{3–9} MD Δ KUA lemma M: ἀναλδέες D ἀναλδέες εἰλίσσονται Δ τὸ δὲ ἀναλδέες K χαροποί και ἀναλδέες UA 3 οὐ codd.: ἀντὶ τοῦ K 4 οἱ om. K 5 αὕξεσθαι MD Δ K: αὐξάνειν U (-αίνειν U³c ut vid.) αὐξάνεσθαι A | cf. glossam codicis S supra v. 394 οὐ πυροὶ (sic) καὶ ἔκλαμπροι | τὸ δὲ om. K | σφιν M Aratus: σφισὶ D σφισιν Δ UA σφι K 6 ἐπιτελοῦσιν U ut vid. | ἄστρασι (sic codd.): om. K 7 φανερώτεροι MD Δ : φανερότεροι K φαεινότεροι UA | καὶ λαμπρότεροι om. D 8 πολύ om. UA | ἀπ' ἀλλήλων K: ἀπαλλήλων MUA ἀλλήλων D Δ 9 ἀλλήλων om. K.

¹⁰ M ἀπήοροι Aratus: ἀπήωροι M | διεστῶες (sic) ἀπαλλήλων M (corr. Maass).

¹¹⁻¹⁴ MD Δ UA lemma codd. (ἐπ' U -σιν MUA) 12 τοὺς τοῦ Υδροχόου M: τοὺς τροχοῦ D Δ τοῦ τροχοῦ A U mutilus 13 χυανέου D Δ UA: χυανέους M.

¹⁵ M

¹⁶⁻p. 265,1 MKS (39^r, 51-56) lemma S: ὀλίγοι μὲν ἄλλοι M (sic M in Arato) ὀλίγοι γε μὲν K 18-p. 265,1 τὰ νοτιώτερα MK: τὸ νοτιώτερον S

τερα άλλοι όλίγοι άστέρες ύπό τούς έμπροσθίους πόδας τοῦ Τοξότου ἐν κυκλοτερεῖ σχήματι κατεστηριγμένοι εἰσί. κατὰ δὲ τὸ λάμπειν ἀμυδροί, διὰ τὸ καὶ νότιοι.

400. — νειό θι Τοξευτ ήρος: εἰσὶ δὲ καὶ ΜΟΔΚυΑΝ
5 ἄλλοι ὁμοίως ἀφανέστεροι ἐν κύκλου περιγραφή, οὓς τῶν νεωτέρων τινὲς Οὐρανίσκον καλοῦσιν, οἱ δὲ Νότιον
Στέφανον, εἶναι δὲ αὐτὸν οἱ μὲν Προμηθέως, οἱ δὲ
Ἰξίονος τροχόν. κεῖται δὲ ὑπὸ τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶ
τοῦ Τοξότου. ἀστέρων δέ ἐστι ιθ΄.

υ τὸ δὲ δεινωτοί (401): περιφερεῖς καὶ εἰς κύ- ΜΟΔΚυΑ κλον περιηγμένοι, οὓς Νότιον Στέφανον οἱ νεώτεροι λέγουσιν, ἢ παρὰ τὸν δῖνον, τὴν ἐν κύκλω φοράν.

402. — αὐτὰρ ὑπ' αἰθομένω κέντρω: MDΔKUA λαμπρῷ. λαμπρότεροι γάρ εἰσιν οἱ ἐπὶ τοῦ κέντρου 15 ἐπικείμενοι ἀστέρες.

μέγα δὲ τέρας τὸν Σκορπίον φησί διὰ τὰ ΜΟΔΚυΑS

² τοῦ τόξου $S \mid$ κατεστηριγμένοι MS: κατηστερισμένοι K 3 δè om. $S \mid$ τὸ MK: τοῦτο $S \mid$ καὶ MS: om. $K \mid$ νότιοι MS: νότιοι εἶναι K (sic Maass).

⁴⁻⁹ MDΔKUAS $(39^{\circ}, 56-39^{\circ}, 1)$ lemma MDΔUA: ἄλλως KS 4 δὲ om. S 5 ἐν κ- περιγραφῆ DΔUAS: ἐν κ- γραφῆ Μ ἐν κυκλοτερεῖ τμήματι γραφόμενοι K $(cf. supra\ l.\ 2)$ 7 αὐτὸν KS: αὐτοὺς MDΔUA 8 κεῖται K: κεῖνται MDΔUAS | τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶ codd.: τοὺς ἐμπροσθίους πόδας K 9 ἀστέρων δέ ἐστι MDΔUA: ἀστέρες δέ ἐστι (sic) K καὶ εἰσὶν ἀστέρες S.

 $^{10-12\} MD\Delta KUA$ 10 τὸ δὲ om. K | δινωτοί $D\Delta$ | περιφερεῖς καὶ MK: om. $D\Delta UA$ 10-11 εἰς κύκλον περιηγμένοι M: εἰς κύκλους περιηγμένους K περιηγμένοι εἰς κύκλον $D\Delta UA$ 11-12 οὕς ... λέγουσιν om. K fort. recte 12 ἢ om. K fort. recte | ἐν κύκλω φοράν $MD\Delta K:$ ἐγκύκλιον (κίκλ-A) περιφοράν UA | post φοράν add. K ἢ διὰ τὸ τὰ αὐτὰ (scribendum esse videtur αὐτὰ τὰ) τῶν ἀστέρων δοχεῖα τοιαῦτα εἶναι, (distinxi) περιηγῆ καὶ κύκλου ἔχοντα σχῆμα. ἢ διὰ τὴν τετυπωμένην εἰς τύπον στεφάνου παράλληλον τῶν ἀστέρων θέσιν.

¹³⁻p. 266,11 praebent $D\Delta$ infra post p. 267, ll. 11.

^{13–15} MD Δ KU A lemma M: τὸ δὲ ὑπ' αἰθ– κεν– D Δ αὐτὰρ ὑπ' αἰθ– Κ ἐπ' αἰθ– κεν– U ὑπ' αἰθ– κέν– A | λαμπρῶ codd.: ὑπὸ λαμπρῶ κέντρω K 15 ὑποκείμενοι UA.

¹⁶⁻p. 266,2 MD Δ KUAS (39°, 1-3) lemma αὐτὰρ ὑπ' αἰθομένω S 16 δὲ om. S

προειρημένα, ότι δύο ζωδίων ἐπέχει τάξιν. ἑξήκοντα γάρ μοιρῶν ἐστι τὸ ζώδιον.

αίθόμενον δὲ αὐτό φησι τὸ κέντρον ὡς πρὸς **MDAKUAS** ΜΡΔΚυΑ τὰ τοῦ Σκορπίου δήγματα. ἔνιοι γὰρ σφόδρα διάπυρον έχουσι τοῦ κέντρου τὸ τύμμα.

MDAKUAS

ό δὲ νοῦς κάτω δὲ τοῦ διαπύρου κέντρου τοῦ Σκορπίου, πλησίον αὐτοῦ τοῦ νότου, Θυτήριον ἀπαιωρεῖται καὶ ἤρτηται καὶ φέρεται. τὸ δὲ ἄγχι νότοιο (403) σγεδόν νοτιώτερον γάρ έστι πάντων τῶν ζωδίων τὸ Θυτήριον καὶ τοῦ νοτίου πόλου ἐπι- 10 ψαῦον.

MDAKUA

403. — Θυτήριον αἰωρεῖται: έστι λιβανώτιδι ὅμοιον, ῷ φασι τούς θεούς χρήσασθαι ότε τούς Τιτᾶνας κατηγωνίσαντο.

MDAKUA

άλλως: Ἐρατοσθένης φησὶ τὸ Θυτήριον τοῦτο 15

1 ὅτι codd.: ἤτοι D | τάξιν ζωδίων ἐπέχει S 1-2 ἑξήκοντα γὰρ codd.: καὶ ἐξήκοντα (sic) S.

3-4 MDΔKUAŠ (39v, 3-5) 3 δὲ codd.: καὶ S | post κέντρον add. S ή ότι σφόδρα λαμπρον άστέρα έχει ἐπ' άκρου τῆς οὐρᾶς 3-4 ὡς . . . . δήγματα codd. (τὰ om. A): ἢ ὡς κατὰ του σκορπίου πλήγματος S.

f 4-5 $f MD\Delta KUA$ ἕνιοι γὰρ σφόδρα codd : σφόδρα γὰρ (ἔνιοι om.) $\mathbf{K}$ 5 τοῦ κέντρου $\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$: τὸ κέντρον $\mathbf{M}\mathbf{K}$ | τὸ

τύμμα $\mathbf{MD}\Delta$: ήτοι τὸ τύμμα $\mathbf{K}$ τὸ τύγμα $\mathbf{UA}$. 6–11 $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{KUAS}$ (39°, 5–9) 7 νοτίου $\mathbf{A}$ 7–8 ἀπαιωρεῖται MDΔ: ἀπηωρεῖται Κ αίωρεῖται UA rectius ex Arato, om. S 8 καὶ ἤρτηται καὶ φέρεται $\mathbf{M}$: καὶ φέρεται $\mathbf{K}$ ὅ ἐστιν ἤρτηται φέρεται UA φέρεται καὶ ήρτηται S om. D Δ cf. supra p. 262, l. 6 fortasse καὶ ἤρτηταὶ delendum 9 σχεδόν οπ. $D\Delta$ | νοτιώτερος S | νοτ- γὰρ MUAS: γὰρ οπ. K ὅτι νοτ- $D\Delta$ 10 δ θυτ- $\mathbf{K}$ | νοτίου πόλου $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$ (cf. infra sch. 407 p. 268, ll. 15-17): νοτίου πλησίον K νοτίου κύκλου S 10-11 ἐπιψαύων K^{ac} . 12-p. 267,11 praebent **D**\Delta ante p. 265, l. 13.

12-14 MD ΔKUA in S (39°, 10) legitur tantum θυτήριον λιβανωτόν | lemma MUA: αὐτὰρ ὑπ' αἰθομένω DΔ θυτήριον $\mathbf{K}$ 12 θυτήριόν codd.: τοῦτο $\mathbf{K}$ 13 λιβανώτιδι codd.: λιβανωτ $\tilde{\omega}$ $\mathbf{K}$ (cf. S) | δ $\mathbf{A}$ | φασι codd.: φησι $\mathbf{M}$ 14 ὅτε codd.: ὅτι $\mathbf{U}\mathbf{A}$.

15-p. 267,11 MD AKUA hanc Arae fabulam (cf. Catast. 39; Arat. Lat.; Vaticanum 1087 f. 300°, ll. 7-12 apud Rehm, Erat. Catast. fragmenta Vaticana; Schol. Germ.; Hygin. Astr. 2,39; vide C. Robert, Erat. Catast. Rell. pp. 182-183) talem

είναι ἐφ' ῷ τὸ πρῶτον οἱ θεοὶ συνωμοσίαν ἔθεντο ὅτε ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐστράτευσεν ὁ Ζεὺς Κυκλώπων κατασκευασάντων ἔχον ἐπὶ τοῦ πυρὸς κάλυμμα ὅπως μὴ ἔδωσι τὴν τοῦ κεραυνοῦ δύναμιν. ἐπιτυχόντες δὲ τῆ τράξει, ἔθηκαν καὶ εἰς οὐρανοὺς τὸ αὐτὸ κατασκεύασμα, δ εἰς τὰ συμπόσια φέρουσιν οἱ κοινωνεῖν βουλόμενοι, ἢ αὐτοῖς αἰρούμενοι ὡς ἐπίθυσιν ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ ἐν τοῖς ὀμνύειν βουλομένοις, ὡς δικαιοτάτην πίστιν τηροῦσι, καὶ τῆ χειρὶ ἐφάπτονται, δείκνυντες μαρτύριον εὐγνωμοσύνης τοῦτο. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ μάντεις τοῦτο ποιοῦσιν.

τοῦτο δέ ἐστιν ἐφ' ὧ πρῶτον οἱ θεοὶ τὴν συνωμοσίαν s ἔθεντο ἐπὶ τὸν Κρόνον. καὶ τοὺς τιτάνας ὁ Ζεὺς ἐστράτευε κατασκευασάντων κυκλώπων ἔχον ἐπὶ τοῦ πυρὸς 15 κάλυμμα ὅπως μὴ ἴδωσι τὴν τοῦ κεραυνοῦ δύναμιν ἐπιτυχόντες τῆς πράξεως. ἔθηκαν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώ-

hic edere decrevi, neglectis omnibus doctorum virorum emendationibus, qualem eam codd. praebent, ut Catasterismorum studiosis documento esse posset 15 $\tau\delta$ $\vartheta \upsilon \tau - \tau \circ \widetilde{\upsilon} \tau \circ \mathbf{M} \, \mathbf{D} \, \Delta \, \mathbf{K}$: $\tau \circ \widetilde{\upsilon} \tau \circ \overline{\upsilon} \circ \mathbf{M} \, \mathbf{D} \, \Delta \, \mathbf{K}$: $\tau \circ \widetilde{\upsilon} \tau \circ \overline{\upsilon} \circ \overline{\upsilon}$

¹²⁻p. 268,5 S (39^v, 10-19) Arae fabula (Catast. 39); cf. supra 16 πράξεως S^{pc}: πραότητος S^{ac}

πους τὸ αὐτὸ κατασκεύασμα. καὶ εἰς τὰ συμπόσια φέρουσιν οἱ κοινωνεῖν βουλόμενοι. ὁμοίως καὶ οἱ μάντεις τοῦτο ποιοῦσιν ὅτε θύουσιν ἐπάν τί βούλωνται σαφέστερον ἰδεῖν. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς ἐσχάριδος β΄. πρὸς τῆ βάσει β΄. τοὺς πάντας δ΄.

MmgDAKUA

404. — το ῦ δ' ἤτοι: ἀντὶ τοῦ τοῦτο δὲ ἐπ' ὀλίγον χρόνον ὑπὲρ γῆς φερόμενον θεάση. ἑσπερίην δὲ ἄλα (407) τὴν δύσιν λέγει.

MmgD\(\Dagge\)UAS

405. — ἀντιπέρην γάρ: εἰς τὸ ἐναντίον. καὶ πῶς εἰς τὸ ἐναντίον τοῦ ᾿Αρκτούρου τὰς περιφορὰς 10 ἔχει, ἐπάγει καὶ διδάσκει.

MDAUAS

407. — 'Αρκτούρω: καὶ τῷ μὲν 'Αρκτούρω σφόδρα μετέωροι καὶ μεγάλαι εἰσὶν αὶ περιφοραί, ἄτε δὴ καὶ βορείω ὅντι, τὸ δὲ Θυτήριον ταχέως ὑπὸ τὸν ἐσπέριον ἀκεανὸν δύεται. περιέλαβε δὲ τὸν 'Αρκτοῦρον 15 ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐπιψαύει τοῦ βορείου πόλου, καὶ τὸ Θυτήριον δὲ τοῦ ἀνταρκτικοῦ. καὶ ἔστιν οὕτως ἀνατέλλει μετὰ Λέοντα ὁ 'Αρκτοῦρος, ἰδοὺ δύο ὧραι. εἶτα

³ ἐπάν τί sic S.

^{6–8} $\mathbf{M}^{mg}$ (signum non alphabeticum) $\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}$ (cum praecedenti scholio continuum) $\mathbf{U}\mathbf{A}$ lemma $\mathbf{M}$: τοῦ δή τοι $\mathbf{D}\Delta$ τοῦ δή τοι ὀλίγον $\mathbf{U}$ τοῦ δ' ἤτοι ὀλίγον $\mathbf{A}$ om. $\mathbf{K}$ 6 ἀντὶ τοῦ $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{A}$: om. $\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}$ | post τοῦτο δὲ add. τὸ θυτήριον $\mathbf{K}$ 7 ὑπὲρ $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}$: ἐπὶ $\mathbf{U}\mathbf{A}$ | γῆς $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{A}$: τῆς γῆς $\mathbf{D}\Delta$ γῆν $\mathbf{K}$ 7–8 ἑσπερίην ... λέγει om. $\mathbf{K}$ 8 δὲ ἄλα $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta$: ἄλα δὲ $\mathbf{U}\mathbf{A}$.

⁹⁻¹² $\mathbf{M}^{mg}$ (signum non alphabeticum) $\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$ (39°, 19-21) lemma $\mathbf{M}\mathbf{S}$: ἀντιπέρην $\mathbf{D}\Delta$ ἀντιπέρην γὰρ ἀείρεται $\mathbf{U}\mathbf{A}$ 10 καὶ πῶς εἰς τὸ ἐναντίον $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$: om. $\mathbf{D}\Delta$ | τοῦ ᾿Αρκτούρου $\mathbf{S}$: om. $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$ | περιφορὰς $\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$: περιφερείας $\mathbf{M}$ 11 ἐπάγει $\mathbf{M}$: ἐπέχει $\mathbf{U}\mathbf{A}$ om. $\mathbf{D}\Delta\mathbf{S}$ (in $\mathbf{S}$ spatium vacuum) | καὶ διδάσκει $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$: καὶ ὅπως διδ- $\mathbf{D}\Delta$.

¹²⁻p. 269,5 MD Δ UAS $(39^v, 21-33)$, usque ad &ραι ι΄ p. 269, l. 6) lemma MD Δ: κέλευθοι 'Αρκτούρω UA καὶ τῷ μὲν μάλα πολλὰ (406) S 14 δὴ καὶ et ὄντι om. DΔ | ὑπὸ MD Δ Α: περὶ U ἐπὶ S 15 περιέλαβε MUS: μετέλαβε DΔ Α | τὸν 'Αρκτ-MS: καὶ τὸν 'Αρκτ- DΔ UA 16 ἐπειδὴ MUAS: ἐπεὶ DΔ | βορείου πόλου MS: βορείου DΔ βορείου κύκλου ἢ πόλου UA 17 δὲ codd: τε A | ἀνταρκτικοῦ MUA: ἀρκτικοῦ DΔS | ἔστιν οὕτως om. S 18 Λέοντος A

Παρθένος, ἰδοὺ δ΄. εἶτα Ζυγός, ἰδοὺ ἄραι ζ΄. εἶτα Σκορπίος, ἄραι η΄. καὶ τότε μετὰ ἄραν η΄ τὸ Θυτήριον ἀνατέλλει. εἶτα ὁ Τοξότης, ἄραι ι΄, τοῦ Θυτηρίου ἄραι δ΄. εἶτα Αἰγόκερως, ἄραι ιβ΄, τοῦ Θυτηρίου ἄραι ς΄. 5 Ὑδροχόος, ἄραι ιδ΄, τοῦ δὲ Θυτηρίου ἄραι η΄. εἶτα Ἰχθύες, ἄραι ις΄. καὶ τοῦ Θυτηρίου ἄραι ι΄. καὶ ὅμως ΜΠΔΟΙΑ ι΄ ἄρας ποιῆσαν δύεται τὸ Θυτήριον, ὁ δὲ ᾿Αρκτοῦρος ις΄ πάλιν ὑπέργειός ἐστιν. οὕτως εἰς τὸ ἐναντίον τοῦ ᾿Αρκτούρου πορεύεται, καὶ τὸ μὲν θᾶττον δύνει, δ δὲ 10 μείζονας ἔγει τὰς περιφοράς.

408. — Θυτήριον: τὸ Θυτήριον ἄλλοι τοῦ Κεν- $\mathbf{M}^{mg}$ ταύρου είναί φασιν, ὅν φησιν "Ομηρος ,,δικαιότατον Κενταύρων" (Λ 832).

ἀρχαίη Νύξ: ἀρχαιοτέρα γὰρ καὶ πρεσβυτέρα MDΔKUAS
15 τῶν θεῶν. καὶ παρ' Ἡσιόδω (Theog. 123): ,,ἐκ Χάεος
δ' Ἔρεβός τε μέλαινά τε Νυξ ἐγένοντο".

¹ ίδού δ' $MD\Delta UA:$ δ' $\[Delta paraises parai$

¹¹⁻¹³ M^{mg} (sub signo non alphabetico) cf. Catast. 40 ,,ἔχει δὲ (scil. ὁ Κένταυρος) τὸ Θηρίον ἐν ταῖς χερσὶ πλησίον τοῦ Θυτηρίου, δ δοκεῖ προσφέρειν θύσων".

^{14–16} MDΔKUAS $(39^{\circ}, 34–36)$ lemma MDΔUA ἀρχαίη, ἀντὶ τοῦ παλαιά Κ ἀλλ' ἀρά οἱ (sic) S 14 ἀρχαιοτέρα MKUAS: ἀρχαῖα DΔ | καὶ πρεσβ– οm. UA 15 post θεῶν add. ἡ νὸξ S | καὶ παρ' 'Hσιόδω MDΔKUA: καὶ 'Hσίοδος S | ἐκ χάεος οm. K 16 δ' Hesiodus DΔUAS: δι' K om. M $(sic\ etiam\ Schol.\ Eur.\ Or.\ 176)$ | ἐγένετο S.

MD U A S

φασὶ δέ τινες ὅτι μυθικόν τι ἐπιψαύων καὶ φυσικῶς ἄπτεται, ὅτι ἡ Νύξ ὀδυρομένη τὴν τῶν ἀνθρώπων ταλαιπωρίαν τοῦ θαλαττίου χειμῶνος καὶ τῆς ζάλης σημεῖον ἔθηκεν ἐκεῖνο τὸ Θυτήριον, ὅτε ὁ ἥλιος ἐν Αἰγοκέρωτι τῷ Τυβὶ μηνί, ὅς ἐστι κατὰ 'Ρωμαίους Ἰαννουάριος, ὅτε καὶ ἐν χειμῶνι πνεῖ ὁ Νότος.

Μ ἢ ἀρχαίη Νὑξ ἡ ὑπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς τοῦ κόσμου διατυπώσεως.

ΜDΔΚUΑ

410. — κεδαιόμεναι γὰρ ἐκείνη: αἱ ναῦς ἀποφθειρόμεναι (ἐκείνη ἤγουν τῆ Νυκτί) 10 οὐκ ἀρέσκονται αὐτῆ, ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, ἀλλ' ἄχθεται ἐφ' οἶς κινδυνεύουσι κατὰ τὸ πέλαγος οἱ ἄνθρωποι.

κεδαιόμεναι άντὶ τοῦ χειματόμεναι.

MmgK

(κ ε δ α ι ό μ ε ν α ι) σκεδαννύμεναι, σκορπιζόμεναι τῆ νυκτί.

MmgDAKUAS

"411. — ἄπο φρενός: οὐκ ἀρέσκουσιν αὐτῆ, ἀποθυμιαί εἰσιν.

¹⁻⁶ MDΔUAS $(39^v, 36-41)$ 1 τινες om S | μυθικόν τι MS: μυθικῶς τι DΔΑ μυθικῶν τινων U 1-2 an μυθικῶν τι ἐπιψαύων καὶ φυσικῶν ἄπτεται? $(cf.\ infra)$ 1 φυσικώτατον S 2 η om. UA 3 θαλαττίου MDΔUA: θαλάττης S | τῆς ζάλης MDΔS: τοῦ πάθους UA 4 ἐν DΔ: om. MUAS 5 Αἰγόκερω D -κέρω Δ | τῶ Τυβὶ MD (τοῦ βὶ) Δ (τουβὶ) UA: Ἰαννουαρίω S 5-6 ὅς ἐστι . . . Ἰαννουάριος MDΔ (κατὰ ዮωμ-om) UA: κατ' Αἰγυπτον τυβὶ S 6 ἐν χειμῶνι πνεῖ ὁ νότος M: ἐν τῶ χειμῶνι πνέει νότος S ὁ νότος ἐν χειμ- πνεῖ DΔUA.

⁷⁻⁸ M η Maass: η M.

⁹⁻¹² $\mathbf{MD\Delta K}$ (post l. 15) $\mathbf{UA}$ lemma $\mathbf{M}\Delta$: κεδεόμεναι γὰρ $\mathbf{D}$ νῆες ἄπο φρενὸς $\mathbf{A}$ om. $\mathbf{U}$ ut vid. (mutil.) $\mathbf{K}$ 9-10 αἰ ναῦς ἀποφθειρόμεναι $\mathbf{M}$: αἰ ναῦς γὰρ ἀποφθειρόμεναι $\mathbf{D}\Delta$ καὶ ἀποφθειρόμεναι αἰ νῆες $\mathbf{K}$ αἰ νῆες γὰρ ἀποφθειρόμεναι $\mathbf{U}\mathbf{A}$ 11 ὑπὸ $\mathbf{K}$ 12 κατὰ τὸ π - ante οἱ ἄνθρ- $\mathbf{M}$: post ἄνθρ- $\mathbf{K}$ (εἰς) $\mathbf{U}\mathbf{A}$ om. $\mathbf{D}\Delta$.

¹³ S $(39^{\circ}, 43-44)$

^{14–15} $\mathbf{M}^{mg}$ $\mathbf{K}$ lemma κεδεόμεναι (sic) $\mathbf{K}$: signum in textu v. 410 supra κεδαιόμεναι $\mathbf{M}$ 14 καὶ σκορπ- $\mathbf{K}$ 15 τη νυκτὶ $\mathbf{M}$: om. $\mathbf{K}$ non sine causa.

^{16–17} $\mathbf{M}^{\mathrm{mg}}\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}$ (post l. 12) $\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$ (39°, 44–45) lemma $\mathbf{M}$ (ἀποφρενός): νῆες ἄπο $\mathbf{D}$ νῆες ἄπο (ἀπὸ Δ^{ac}) φρενός εἰσι Δ τὸ

τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πιφαύσκει: τὸ ΜΙΔΚΟΑ βιωφελές, φασίν, ὁ προείπομεν, καὶ φυσικότητος ἄπτεται. ἡ δὲ Νύξ, φησί, πανταχόθεν πολλὰ τεκμήρια ἐπιδείκνυται, ἐποικτείρουσα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς περικλυζομένους καὶ κινδυνεύοντας. δι' ὧν γὰρ ἐπιδείκνυσι προεπισκέπτεσθαι τὰ μέλλοντα ποιεῖ. τὸ δὲ παλιρροθία τοῖς κύμασι. ῥόθια γὰρ τὰ κύματα, κυρίως δὲ αί τοῦ κλύδωνος ὁρμαί. ὅταν οὖν συννεφὴς ὁ ἀὴρ ἡ, φανῆ δὲ τὸ Θυτήριον καθαρὸν καὶ ἀνέφελον, τὰ δὲ ἄνω [πρὸς βορέαν] αὐτοῦ πυκνονεφῆ καὶ κατέχηται, οἶα πολλάκις γίνεται, μάνθανε παραυτὰ γειμῶνα ἐσόμενον.

δὲ ἄπο φρενὸς K ἄπο φρενός εἰσι καί S om. UA 16–17 οὐκ . . εἰσιν codd. : ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀρέσκουσιν αὐτῆ ἀπὸ τοῦ οἰκείου θυμοῦ καὶ τῆς ψυχῆς εἰσίν K.

¹⁻¹² MDΔKUA (ll. 1-6 in K: τὰ δ' ἄλλοθεν: τὸ βιωφελές φησίν δ προείπομεν, καὶ ἀκίνδυνον διὰ τῶν ἀκριβῶν σημείων κατά διαφόρους καιρούς και τόπους γινομένων περί τά πράγματα. ἐπιδείκνυται γοῦν ἡ νύξ ὧδε πανταχόθεν πολλά τὰ τεχμήρια ἐποικτείρουσα τούς ἀνθρώπους τούς περικλυζομένους καὶ κινδυνεύοντας. δι' ών γὰρ ἐπιδείκνυσι, ποιεῖ προσεπισκέπτεσθαι τὰ μέλλοντα) lemma MUA: τὰ δ' ἄλλοθεν DΔΚ $\mathbf{2}$ φασίν scripsi: φησιν codd. | δ προείπομεν: cf. supra p. 270, l. 1sqq. | φυσικότητος MD: φυσικότ ΔΑ φυσικώτατον U 3 πανταχόθεν MKUA: πολλαχόθεν $D\Delta$ 3-4 ἐπιδείκνυται $MD\Delta K$: έπιδείκνυσι ${f A}$ ${f U}$ mutiar l. ${f 4}$ έποικτείρουσα ${f M}{f K}$: οἰκτ- ${f D}\Delta{f A}$ $\mathbf{U}$ mutil. $\mathbf{5}$ γὰρ om. $\mathbf{D}\Delta$ | ἐπιδείκνυσι $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}$: πρου (προε $-\mathbf{U}$) πίδεικνυσι $\mathbf{U}\mathbf{A}$ 5–6 προεπισκέπτεσθαι $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta$: προσεπισκέπτεσθαι Κ προσκέψασθαι UA 6 το δε οπ. Κ 6-7 παλιρρ- DKA: παλλιρρ- $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}$ 7 τούς codd.: τε $\mathbf{A}$ | ἀνθρώπους om. $\mathbf{D}\Delta$ 7-8 τοῖς κύμασι MK: om. DΔUA 8 ρόθια codd.: ρόθιον K | κύματα MD ΔKUA | δ άὴρ ἦι $MD\Delta K$: ἐστιν δ άὴρ UA 10 ἄνω codd.: άνῶν D 10-11 πρὸς βορέαν seclusi | πρὸς βορέαν αὐτοῦ MK: non in $D\Delta UA$ 11 πυκνονεφή και MK: νέφη (και om.) $D\Delta UA$ και secl. Maass | κατέχηται ΜΚ: κατέχεται UA καλύπτηται DΔ 11-12 οία . . . γίν- οm. Κ 12 γίνεται $D\Delta A$: γίνονται M οm. Uπαραυτὰ χειμώνα ἐσόμενον M: παρ' αὐτοῦ τὸν ἐσόμενον χειμώνα K ὅτι χειμών ἔρχεται παρ' αὐτὰ (αὐτὸν UA) $D\Delta UA$.

MDΔUA ἔνιοι δὲ τὸ εἰλυμένον (413) εἰλυμένω γράφουσι, καὶ συνάπτουσιν αὐτὸ τῷ πελάγει,
ἵν' ἢ οὕτως: ,,ὅπως μὴ ἐγκεκλεισμένος ἢς τῷ πελάγει".
σημεῖον δέ φησιν αὐτὸ εἶναι νότου πνέοντος.

MUA 413. — τῷ μή μοι: εἰλυμένῳ ἦν, ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον ον ἐστί. διὸ σημεῖον ἔχει ὁ στίχος.

MDAKUA

μή δή, φησίν, ἐν πελάγει μέσφ ών, τῶν πλησίον τοῦ Θυτηρίου καὶ ἀνωτέρων ἄλλων ἀστέρων ὑπὸ νεφῶν κεκαλυμμένων, εὕχου αὐτὸ ἐν μέσφ οὐρανοῦ ἀνέφελον καὶ εὐσύνοπτον ἰδεῖν. τότε γὰρ σφοδρὸς χειμὼν ἔσται. 10 ἐπειδὴ γὰρ αὐτὸ τὸ Θυτήριον σφόδρα πλησιάζει αὐτῷ τῷ νότῳ, διὰ τοῦτο ὁ νότος κάτωθεν αὐτοῦ πνέων τὰ ἐπιόντα εἰς αὐτὸν νέφη προαναστέλλει καὶ ἐπίπροσθεν ἀνωτέρω ἐπωθεῖται [τὰ νέφη], αὐτὸ δὲ ἀνέφελον καὶ

^{1–4} MD Δ U Α εἰλυμένον Μ in Arato : εἰλύμενον ΜU εἰλυμένον Α εἰλυμένον D Δ | εἰλυμένω MD Δ : εἰλιμένον U Α 2 αὐτὸ om. U Α 3 ἐγκεκλεισμένος MU : ἐγκεκλιμένος D Δ Α 4 φησιν αὐτό MU : φησιν αὐτό (sic) Α : αὐτό φησιν D (a) νότου D Δ U : νότοιο Α τοῦ νότου M | πλέοντος (a) νότου D (a) νότου (a) πλέοντος (a) νότου (a) καὶ ανωτέρων εν μέσω πελάγει τῶν πλησίον τοῦ θυτηρίου καὶ ἀνωτέρων ἄλλων ἀστέρων, κεκωλυμένων ἀπὸ τῶν νεφῶν, μὴ εὕχου αὐτὸ τὸ θυτήριον ἐν μέσω οὐρανῶ ἀνέφελον καὶ εὐσύνοπτον ἰδεῖν.

⁵⁻⁶ MUA lemma M (τω): είλυμένον (είλ- A) ἄλλων UA 5 εἰλυμένω (sic) $\mathbf{M}$: εἰλυμένον $\mathbf{U}$ εἰλυμένον $\mathbf{A}$ $\mathbf{\bar{o}}$ ν $\mathbf{M}$: δ $\mathbf{U}\mathbf{A}$ 6 post στίχος add. δ νοῦς $\mathbf{U}\mathbf{A}$: cf. $\mathbf{D}\Delta$ infra ad p. 273, ll. 9–10 7-p. 273,5 MD \(\Delta KUA \) scholium in MUA praecedenti adnexum, lemma τῶ (vel τώ) μή μοι $D\Delta K$ 7-10 in Δ bis leguntur, hic et sub scholii praecedentis finem (Δ^1 vide supra) 7 $\mu \dot{\eta} \delta \dot{\eta} D \Delta$ Κ: μη δη Μ μηδείς UA | έν πελάγει μέσω MD: έν μέσω πελ- $\Delta^1\Delta$ έσω ἐν πελ- K μέσω om. UA 7-9 τῶν πλησίον . . . κεκαλυμμένων om. K 8 ἀνωτέρων $MD\Delta^1\Delta$: ἀνωτέρω UAύπὸ νεφῶν scripsi: ὑπὸ νεφέων ${f M}$ ἀπὸ τῶν νεφῶν ${f \Delta}^{f i}$ ὑπὸ τῶν νεφῶν U ὑπὸ νεφέλως A ut vid. om. D Δ 9 κεκαλυμμένων Est, unde Ald edd.: κεκωλυμένων MDΔ¹Δ κεκολλημένον U κεκωλυμένον $\mathbf{A}$ | αὐτὸ codd.: τὸ θυτήριον $\mathbf{K}$ | ἐν μέσ- οὐρ- om. Κ' | οὐρανοῦ MDΔ: οὐρανῶ Δ¹UA fortasse recte 11 γὰρ αὐτὸ om. $\mathbf{K}$ αὐτὸ om. $\mathbf{D}\Delta$ | πλησιάσει $\mathbf{U}$ | αὐτῶι $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{A}$: om. $\mathbf{D}\Delta\mathbf{K}$ 13-14 προαναστέλλει ...νέφη om. Α | καὶ ἐπίπροσθεν...νέφη om. Κ 13 ἐπίπροσθεν M:om. $D\Delta U$ 14 ἐπωθεῖται MU: ἀπωθεῖται $\mathrm{D}\Delta$ | τὰ νέφη codd.: seclusi | ἀνέφελος $\mathrm{A} \, \, \mathrm{U} \, \, incert.$ 14-p. 273,1 καὶ εὐσύνοπτον MK: om. DΔUA

εὐσύνοπτον μένει. μὴ οὖν, φησίν, ἐν μέσφ πελάγει ὤν, εὕχου ἰδεῖν τὰ μὲν ἀνωτέρω αὐτοῦ ἄστρα κεκαλυμμένα νέφεσιν, αὐτὸ δὲ ἀνέφελον. τότε γὰρ χειμών καὶ ,,νότοιό τε δεινὸς ἀήτης, ὅς τ' ὤρινε θάλασσαν ὁμαρ-5 τήσας Διὸς ὄμβρω".

τὸ δὲ Θυτήριον τρισὶ μέρεσιν ὑπέργειον, πέντε δὲ ΜΚ ὑπόγειον. κατηστέρισται γὰρ ὁ ᾿Αρκτοφύλαξ ἐν τῷ Μ βορείω, τὸ δὲ Θυτήριον ἐν τῷ νοτίω.

είλυμένον ἄλλων, τουτέστιν ἐκ νεφῶν ἄλ- DΔUA 10 λων είλυμένον τὸ Θυτήριον.

415-416. — ὕψι ... μᾶλλον κυμαίνοντι: ΜΚ καὶ μᾶλλον τὰ ἐν ὕψει αὐτοῦ ἀνωτέρω πεπιεσμένα καὶ ἐσκεπασμένα μέλανι καὶ δεινῷ νέφει.

φιλεῖ γὰρ προαναστέλλειν ὁ πνεῖν μέλλων ἄνεμος MDΔKUAS
15 τὰ ὑπερκείμενα νέφη καὶ πυκνοῦν.

1-5 μὴ οὖν... ὅμβρω: in K: μὴ οὖν φησὶν αὐτὸ μὲν ἀνέφελον εὕχου ἰδεῖν, τὰ δὲ ἀνωτέρω αὐτοῦ ἄστρα νεφέλη κεκαλυμμένα. τότε γὰρ χειμών καὶ νότος 1 οὖν om. D spatio relicto 2 ἰδεῖν om. U 2-3 κεκαλυμμένα $M\Delta:$ καὶ καλυμμένα D κεκολλημένα D κεκαλυμμένα D καρικόν D είνα D είνα

6 MK (usque ad υπόγειον) 6 μέρεσιν Μ: μοίραις Κ.

7-8 M

9–10 DΔ**U**A in **U**A praecedenti scholio adnexum; in **D**Δ: ἄλλως· ὤφειλεν εἶναι εἰλυμμένον (εἰλυμμένων Δ) ἵν' ἢ, ἐχ νεφῶν ἄλλων εἰλυμμένον τὸ θυτήριον, ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον ἐστὶν εἰλυμένων (εἰλυμμένων Δ) cf. supra p. 272, ll. 5-6 **9–10** εἰλυμένον bis edd.: εἰλυμένον . . . εἰλύμενον (ut vid.) **U** εἰλύμενον . . . εἰλυμένοις **A 9** νεφῶν **U**: νεφελῶν **A**.

11-13 MK lemma M: ὕψι δέ K | καὶ μᾶλλον M: om. K | τὰ M: τὰ μὲν K 12 καὶ ante ἀνωτέρω add. K 12-13 καὶ ἐσκ- om. K.

14–15 MD Δ KUAS $(39^{v},41-43)$ antecedenti scholio adnectunt MK lemma χυμαίνοντι νέφει D Δ χυμαίνοντι UAS 14–15 in K φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ προανατέλλοντα καὶ ὑπερκείμενα, καὶ ἀποδιώκειν τὰ νέφη ὁ πνεῖν μέλλων ἄνεμος καὶ αὐτὰ πυκνοῦν 14 γὰρ MD Δ K: om. UAS | προαναστέλλειν Maass (cf. Arat. 417): προανατέλλειν MUS: προσανατέλλειν A om. D Δ | ὁ πνεῖν μέλλων MK: ὁ μέλλων πνεῖν D Δ UA ὅτε πνεῖ μᾶλλον ὁ S 15 καὶ om. D Δ | πυκνοῦν MKS: πνεῖν UA | transit S ad p. 270, ll. 13–17.

MDAKUA 418. — (νότω) ἔπι σῆμα τιτύσκει: τουτέστι σημεῖον αὐτὸ ποιεῖ ἐπὶ νότον.

νότω έπι σημα: τὸ σημεῖον τοῦ Θυτηρίου.

MDAKUAS

420. — ο τ δ' εἰ μέν κε πίθωνται: οἰ δὲ ναῦται, ἐὰν μὲν πιστεύσωσι τῆ Νυκτὶ καθήκοντα καὶ ώφέλιμα δηλούση, καὶ εύθέως τεκμήριον ίδόντες ὅτι τάραγος ἔσται τῶν ὑδάτων κοῦφα πάντα τὰ ἐν τῆ νηὶ ποιήσωνται καὶ ἄρτια τὰ πρὸς σωτηρίαν τείνοντα (λέγει δὲ κοῦφα πρὸς τὸ ἐγγαλάσαι τοῖς τοῦ ἀρμένου ποσί καὶ μὴ φιλονεικεῖν ἐναντίοις τοῖς πνεύμασιν 10 ,,ἔστη δ' αὐθις ἣν χαλᾶ πόδα"), [Εὐριπίδης (Or. 707), τὸ δὲ ἑξῆς δ πόνος καὶ τὸ κακὸν ἐλαφρότερον καὶ εύχερέστερον ἔσται.

424. — αύτως ἀπρόφατος: ἀπροσδόκητος, **MDAKUAS**

> 1-2 MD ΔKUA lemma restitui (cf. S infra): ἐπὶ σῆμα τιτύσκει ΜΟΔ έπι σήμα Κ πολλάκι γάρ UA 2 αὐτὸ ποιεῖ $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{UA}$: ποιεῖ τοῦτο $\mathbf{K}$ | ἐπὶ νότον $\mathbf{MD}\Delta\mathbf{UA}$: ἐπὶ τῶ

3 S (39^v, 45) ἔπι scripsi: ἐπὶ S.

Praebent deinde MDAKUAS scholio 418 adnexam vv.

429-430 interpretationem, quam infra suo loco invenies.

⁴⁻¹³ MD ΔKUAS (39°, 47-53) lemma MD (οὐδ') Δ: οξ δ' εί μέν κεν Κ οί δ' εί μέν κε πείθονται UA νύξ αὐτή S 5 μέν om. S | πεισθώσι S $\mathbf{6}$ δηλώση $\mathbf{A}$ | καὶ εὐθ-codd. : ὡς εὐθ $-\mathbf{K}$ | ἰδόντες ΜΟΔΚ: εἰδότες UA Ιδωσιν S | ὅτε U 7 τάραχος $MD\Delta S$: ταραχή KUA | ἔσται $D\Delta$ (sic Est, unde Ald. edd.): έστι ΜΚ (-ιν) ŬΑS | τῶν οπ. Κ | πάντα οπ. Κ | τὰ ἐν (τἀν A) th uni MUA: tà et th om. D Δ tà om. S8 holhowital D Δ sl UA: ποιήσονται MKS: καὶ ἄρτια MKS: οπ. DΔUA | τὰ S: om. MDΔKUA | συντείνοντα S 8–11 parentheseos signa posui 9 πρὸς om. S | ἐγχαλάσαι MDΔAS: ἐγχαλέσαι KU | ἀρμένου KS: ἀρμένου M ut vid. DΔUA 10 καὶ om. UA | φιλονεικείν τε έναντίον UA | τοίς ΔUAS: om. MK D incert. $(mg.\ decurt.)$ 11–12 έστη ... έξης $M:\ om.\ D\Delta KUA$ Εὐριπίδης .... έσται $om.\ S$ 11 έστη δ' $Euripidis\ codd.$: έστι δὲ Μέστη γὰρ $S \mid πόδα$ ΜEur.: τὸν π<math>-S 11–12 Εὐριπ. τὸ δὲ ἑξῆς M: seclusi 12-13 ὁ πόνος... ἔσται M: ὁ πόνος ἐλαφρότερος έσται αὐτοῖς $\mathbf{D}\Delta$ έσται δὲ λοιπὸν ὅ τε πόνος καὶ τὸ κακὸν έλαφρότερον Κ΄ ὁ πόνος έλαφρότερος έσται UA. 14-p.276,2 MD Δ K U A S (39^v,53-40^r,3) lemmaM D Δ S: αὕτως

καὶ διαταράξει τὰ ἄρμενα μὴ χαλασθέντα, ἀλλ' ἐναντιούμενα τῷ κακῷ. τότε οἱ μὲν πλέοντες ἔσθ' ὅτε καὶ
ὑ πο βρ ὑ χιοι καὶ ὑπ' αὐτὸ τὸ ὕδωρ πλέουσιν,
οὐκ ἐπὶ νηὸς ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ὑδάτων φερόμενοι,

5 ἔσθ' ὅτε δέ, ἐαν ἐπιτύχωσι τοῦ Διὸς παριόντος (τοῦτο δὲ ὡς ἐν θαύματι), εἰ μὴ ἄρα αὐτὸς ὁ Ζεὺς παριὼν
τύχη καὶ εὐχομένοις ἐπέλθη, καὶ τοῦ βορέου ἡ δύναμις
ἐναντίω τῷ νότω πνεύσασα διασκορπίση τὰ νέφη καὶ
αἴθραν ποιήση (πνεύσας γὰρ ὁ βορέας ἀεὶ σκεδαννύει

10 τὰ νέφη. καὶ "Ομηρος (Ο 171, Τ 358). ,,αἰθρηγενέος
βορέαο"), οἱ τότε πολλὰ παθόντες πάλιν ὁρῶσιν ἀλ-

Κ αύτως άπρόσφατος UA 14 άπροσδόκητος ΜΔUA: άπροδ-D εί δὲ ἀπροσδόκητος ἐμπλήξει ὁ ἄνεμος Κ ἀπροσδοκήτως S. 1 καὶ MKUAS: ἐλθὼν DΔ | διαταράξη KU | ἄρμενα S: ἄρμ-M ut vid. DΔKUA | χαλασθέντα codd.: χαλῶν S 2 κακῷ codd.: πνεύματι $\mathbf{D}\Delta$ 2-4 έσθ' ότε... φερόμενοι om. $\mathbf{D}$ 2 έστιν ότε UA | ὅτε καὶ MKU ut vid.: ὅτε μὲν Δ ὅτε μὲν καὶ S fortasse recte ὅτε A 3 ante ὑπ' αὐτὸ om. καὶ $\mathbf{K}$ | πλέουσιν codd. Δsl: φέρονται Δ 4 τῆς νηὸς Δ | φερόμενοι $cod\dot{d}$.: πλέοντες Δ 5–11 ἔσθ' ὅτε ... εἰσὶν in $\dot{\mathbf{K}}$; ἔσθ' ὅτε κᾶν ᾶν ἐπιτύχωσι τοῦ Δ ιὸς παριόντος, καὶ τοῦ βορέου ἐπελθόντος, πολλὰ μάλα πρότερον κακοπαθήσαντες, πάλιν όρῶσιν άλλήλους ἐν τῆ νηί. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ κακοῦ ἴσασιν ὅπου εἰσίν. τοῦτο δὲ ὡς ἐν θαύματι. ὅτι εἰ μὴ άρα αὐτὸς ὁ Ζεὺς παριών τύχοι, καὶ εὐχομένοις ἐπέλθοι, καὶ τοῦ βορέου ἡ δύναμις ἐναντία πνεύσασα τῶ νότω διασκορπίσοι τὰ νέφη, καὶ αἰθρίαν ποιήσοι, πνεύσας γὰρ ὁ βορέας ἀεὶ σκεδαννύει τὰ νέφη. ὡς καὶ "Ομηρος αἰθρηγενέος βορέαο, οὐκ ἂν τοῦτο γένηται ${\bf 5}$ δὲ $\Delta {
m UAS}$: καὶ ${
m M}$ κᾶν ${
m K}$ ${\bf 5}$ - ${\bf 6}$ parentheseos signa posui ${\bf 6}$ post θαύματι add. ὅτι ${
m MD}\Delta$ KUA: non in S | άρα om. S | άρα εἰ μὴ U | αὐτὸς ὁ Ζεὺς ΜΚ: ὁ Ζ- αὐτὸς DΔŪΑ αὐτὸς οπ. S | παριών codd.: παρών DΔ 7 εὐχόμενος UA | ἐπέλθη MpcS: ἐπέλθοις Mac ἐπιφανῆ DΔ ἐπέλθοι ΚU ἀπέλθοι Α 8 ἐναντίωι MS: ἐναντία DΔΚ έναντίον UA | τῶι νότωι MDΔKS: τῆ τοῦ νότου UA | πνεύσασα codd.: πνεύσοι καὶ UA | διασκορπίσοι ΚUA 9 αίθραν MD U: αἰθρίαν ΔKS αἶθραν $A\mid$ ποιήσοι $KU\mid$ ὁ γὰρ βορρᾶς πνεύσας $S\mid$ ἀεὶ MKUA: om. $D\Delta S\mid$ σκεδάννυσι $D\Delta$ 10 καὶ $D\Delta KUAS:$ om. $M\mid$ αἰθρηγενέτα S 11 οἱ τότε M: οἴ τότε DΔUA οἴ τ' ὅτε S 11-p. 276,1 ὁρῶσι πάλιν U πάλιν om. S άλλήλους όρῶσιν S

λήλους ἐν τῆ νηί. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ κακοῦ ἴσασιν ὅπου εἰσίν.

MDAKUAS

429. — (ἐπὶ σήματι το ὑτῳ): ἐπὶ τῷ σημείῳ τοῦ Θυτηρίου φοβοῦ πνέοντα νότον ἕως ἂν ἀπαστράψαντος αὐτοῦ τοῦ βορέου αἰσθήση.

Κενταύρου: οδτος δοκεῖ είναι δ Χείρων δ έν τῶ Πηλίω οἰκήσας δικαιοσύνη διενεγκών πάντας άνθρώπους, καὶ παιδεύσας 'Ασκληπιόν τε καὶ 'Αγιλλέα έφ' δν 'Ηρακλής δοκεῖ έλθεῖν δι' έρωτα καὶ συνεῖναι έν τῶ ἄντρω τιμῶν τὸν Πᾶνα. μόνον δὲ τοῦτον τῶν 10 κενταύρων άνεῖλεν. ἐπὶ χρόνον δὲ ἱκανὸν ὁμιλούντων αὐτῶν ἐκ τῆς φαρέτρας αὐτοῦ βέλος ἐξέπεσεν εἰς πόδα τοῦ Χείρωνος. καὶ οὕτως ἀποθανόντος αὐτοῦ ὁ Ζεύς διὰ τὴν εὐσέβειαν καὶ διὰ τὸ σύμπτωμα, εἰς τὰ ἄστρα έθηκεν έχοντα τὸ θηρίον ἐν ταῖς χερσὶ πλησίον τοῦ 15 θυτηρίου. δοχεῖ προσφέρειν ώς θύων ὅ ἐστι μέγιστον σημεῖον τῆς εὐσεβείας. ἔχει δὲ ἀστέρας ὑπεράνω τῆς κεφαλής γ' άμαυρούς. ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὤμων, α' λαμπρών. ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἀγκώνος α΄. ἐπὶ τὸ μέσον τοῦ ἱππείου στήθους α' ἐφ' ἐκατέρων τῶν ἐμπροσθίων 20 όπλῶν α' ἐπὶ τῆς ῥάγεως δ' ἐπὶ τῆς κοιλίας β' λαμπρούς. ἐπὶ τῆς κέρκου γ΄. ἐπὶ τοῦ ἱππείου ἰσχίου, α΄. ἐφ᾽ ἑκατέρας όπλης α΄. πάντας κ΄.

MD AKU A

431. — εί δέ κεν έσπερίης: ἐὰν δὲ μεσου-

¹ οὐ $\mathbf{D}\Delta\mathbf{KUAS}$: οὕτε $\mathbf{M}$ 1–2 ἀπὸ (ὑπὸ $\mathbf{S}$) τοῦ κακοῦ ἴσασιν (ἴασιν $\mathbf{M}$) ὅπου εἰσίν (–σί $\mathbf{S}$) $\mathbf{MKS}$: ἴσασιν ἀπὸ τοῦ κακοῦ ὅποι ποτέ εἰσίν $\mathbf{D}\Delta$ ἴσασιν ἀπὸ τοῦ κακοῦ ὅπου εἰσίν $\mathbf{U}\mathbf{A}$.

³⁻⁵ MDΔKUAS $(39^v, 46-47)$ haec praebent codd. supra post sch. 418 | lemma restitui: ἄλλως MDΔ om. KUAS 3-4 ἐπὶ ... νότον om. K | ἐπὶ ... Θυτηρίου om. S 3 ἐπὶ MDΔ: ἐπὶ δὲ UA 4 Θυτηρίου DΔUA: Θυτηρίω M | νότον MUAS: τὸν νότον DΔ | ἔως codd.: ὡς K | ἄν codd.: om. S 5 ἀπαστράψαντος scripsi ex Arato: ἐπιστρέψαντος MDΔKUA ἀπαστρέψαντος S | τοῦ βορέου UAS: τοῦ om. MDΔK | αἰσθήσει K | in fine add. καὶ γνώσηι M καὶ γνώσει K: non in DΔUAS.

^{6–23} S $(40^r, 3-20)$ Centauri fabula (Catast. 40).

²⁴⁻p. 277,4 MDΔKUA lemma MDΔA: εἰ δέ κεν K U evan. **24** ἐὰν codd.: εἰ K | μεσουρανίσει K

ρανήση ὁ τοῦ Κενταύρου ὧμος, ὀλίγη δὲ περὶ αὐτὸν άγλυς ή, ήτοι τον ώμον η τον Κένταυρον, τα δὲ ἐπὶ τῶ Θυτηρίω σημεῖα ὅμοια ἡ, οὐ χρή σε νότον φαντάζεσθαι, άλλ' εὖρον.

τὸ δὲ προτέρης (422), συνυπαχουστέον θα- ΜΟΔΚΟΑ λάσσης, τὸν γὰρ ὁρίζοντα καὶ ὠκεανὸν καὶ θάλασσαν καλεῖ.

ά χ λ ὑ ν δὲ τὴν ἐκ τῶν νεφῶν ἀορασίαν.

MK

ό δὲ νοῦς ἐὰν δὲ ὁ τοῦ νοτίου Κενταύρου ὧμος το- ΜΠΔΚυΑ 10 σοῦτον ἀπέχη τῆς ἀνατολῆς ὅσον καὶ τῆς δύσεως (ἀντὶ τοῦ ,,ὅτε μεσαίτατός ἐστι καὶ μεσημβρινός"), καὶ αὐτὸν μέν τὸν Κένταυρον κατά πᾶν τὸ ἄλλο σῶμα περιβάλλη έκ νεφῶν ὀλίγη ἀορασία, μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῷ Θυτηρίω τὰ προειρημένα σημεῖα ἀποτελοίη ἡ νύξ, οὐκέτι, 15 φησίν, ὀφείλεις νότον προσδοχᾶν, ἀλλὰ τὸν εὖρον ἐπιτηρείν, δς ἀπὸ γειμερινής ἀνατολής πνεί.

432. — $\mathring{\mathbf{a}}$ μ $\mathbf{a}$ ς: ἐὰν ἴδης, φησί, τὸν $\mathring{\mathbf{a}}$ μον $\langle$ τοῦ $\rangle$ s Κενταύρου έπὶ τοῦ μεσουρανήματος όλίγη ἐπιπροσθούμενον άγλύι, τὸ δὲ Θυτήριον ἐκ τοῦ ὅπισθεν μέρους 20 ἀναλογοῦν τοῖς προειρημένοις σημείοις, εὖρον προσδόκα. ἀνατέλλει γὰρ ὁ Κένταυρος κατὰ τὰ ὀπίσθια αὐτοῦ μέρη, ώστε ἔχειν τὰ μὲν ἀνθρωποειδῆ κατὰ τὰς ἀνατολάς, τὰ δὲ ἵπποις παραπλήσια κατὰ δύσιν. ὁ δὲ εὖρος κατὰ ἀνατολάς.

² $\tilde{\eta}$ edd.: εἴη MDΔUA ἐστιν K 3 $\tilde{\eta}$ DΔ: εἴη MKA U evan. 5-7 MDΔΚUΑ προτέρης codd.: πρότερον UA 6 ὁρίζοντα

⁸ MK **9–16 MD Δ KUA 9** $\circ$ τοῦ ν– Κεντ– $\circ$ μ– M K : τοῦ ν– Κεντ– $\circ$ $\mathring{\omega}\mu - D\Delta UA$ 10 ἀπέχη $MD\Delta$: -χει KA $\mathring{U}$ evan. 11 καὶ μεσημβρινός MK: om. $D\Delta UA$ 12 τὸν Kέντ- om. K | τὸ $D\Delta$: om. MKUA | άλλο codd. : ὅλον ${f K}$ 12–13 περιβάλλη $\dots$ ἀορασία codd. : ὀλίγη δὲ ἐκ νεφελῶν ἀορασία κατακαλύπτοι $\mathbf{K}$ 12 περιβάλλη $\mathbf{D^{sl}\Delta}$: -λλει MU ut vid. Α 13 νεφῶν MDΔ: νεφελῶν KUA | δὲ ταῦτα MK: ταῦτα δὲ $\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$ 13–14 τ $\tilde{\omega}$ ... προειρημένα codd.: τ $\tilde{\omega}$ προειρημένω Θυτηρίω $\mathbf{K}$ f 15 ὀφείλεις om. $\mathbf{U}\mathbf{A}$ f | τὸν codd f : αὐτὸν $\mathbf{A}$ U evan. 16 δς om. K | ἀποχειμερινῆς M | πνεῖ codd.: πνέοντα Κ. 17-24 S (40°, 20-27) 17 τοῦ addidi | δὲ scripsi: μὲν S 23 παραπλήσια scripsi: παραπλήσιον S.

MDAKUA

άτὰρ μετόπισθεν: μετὰ δὲ ταῦτα, ὡς διασαφηθῆναι τὸν Κένταυρον, ἐπὶ τῷ λάμποντι Θυτηρίω..... εἴπομεν γὰρ ὅτι ἄν ἢ αὐτὸ μόνον ἀνέφελον, τὰ δὲ ὑπεράνω αὐτοῦ νεφελώδη..... ταῦτά φησι τὰ ἐοικότα σήματα.

MK

τὸ δὲ ε ὅ ρ ο ι ο (435) ἑλληνισμὸς ἀντὶ τοῦ ,,εὖρον ἄνεμον λοιπὸν ὡς πνευσόμενον περισκοπεῖν".

MDAKUA

436. — δήεις δ' ἄστρον ἐκεῖνο: ὁ Κένταυρος δυσὶν ὑποκέκλιται ζωδίοις. τὰ μὲν γὰρ ἀνδρὶ εἴκελα αὐτοῦ ὑπὸ τῷ Σκορπίω κεῖται πρὸς ἀνατολάς, 10 τὰ δὲ ἵππω παραπλήσια ὑπὸ ταῖς Χηλαῖς πρὸς δύσιν. αὐτὸν μὲν οὖν "Ερμιππος Χείρωνά φησιν εἶναι, τὸ δὲ Θηρίον σύμβολον θήρας, τὸ δὲ Θυτήριον τοῦ Πηλέως γάμου σημεῖον.

MDAKUA

δύω ύποκείμενον: ὁ γὰρ Κένταυρος δύο 15

15-p. 279,7 MDΔKUA lemma M: δύω δ' ὑποκείμενον DΔU (δὲ) σημείοις δὲ δύο ὑποκείμενον Κ (vide supra ad l. 14) δύω ὑποκείμενον ἄστροις Α

^{1–5} MDΔKUA lemma codd. (αὐτὰρ MA): αὐτὰρ K 1 δὲ ταῦτα MUA: ταῦτα DΔ ταῦτα δὲ K | ὡς codd.: om. DΔ 1–2 διασαφηθήναι MK:διασαφῆ DΔ διασαφῆ εἶναι UA 2 post Θυτηρίω lacunam statui: σήματα σαφῆ ἑμπαρέχει ἡ νύξ add. K; cf. supra p. 277, ll. 13–15 ubi iam eorundem versuum paraphrasin habemus 3 εἴπομεν: vide supra p. 271, ll. 9 sqq. et p. 272, ll. 7 sqq. | ἀν DΔUA: ἐὰν M κὰν K | ἡ codd.: εἴη A | αὐτὸ μόνον MUA: αὐτὸ μοναχὸν DΔ μόνον αὐτὸ K 3–4 ἀνέφελον τὰ δὲ ὑπερ in D non leguntur (mg. sup. decurt.) 4 post νεφελώδη lacunam statui: τότε ἐστι τόδὲ τι σημεῖον add. K | ταῦτά (γὰρ add. DΔ) φησι τὰ ἐοικ-σήμ-MA U ut vid. (mutil.): ταῦτα δὲ καὶ ἐοικότα σήματα φησί (sic), τουτέστι φανερὰ καὶ γνώριμα K.

⁶⁻⁷ MK 6 το δὲ M: om. K 7 post ἄνεμον interpunxit K non M | πνευσόμενον M: -μένου K | δεῖ περισκοπεῖν K | praebet K in mg. figuram hexagoni in circulo inscripti.

⁸⁻¹⁴ ΜΒΔΚυΑ lemma Μ: δήεις δ' ἄστρον DΔΚυΑ (δείης) 9 δυσί ζωδίοις ὑποκέχλιται Α 10 εἴκελα Μ: δμοια DΔΚ U ut vid. (evan.) ἵκελα A | τὸν Σκορπίον U | πρὸς ἀνατολὰς M: πρὸς ἀνατολὴν K om. DΔUA 11 τὰ δέ γε παραπλ- ἵπ- K | πρὸς δύσιν MK: om. DΔUA 12 de Hermippo vide supra sch. 318 12-13 τὸ δέ γε θηρίον D (θυτήριον) Δ 13 σύμβολον ... θυτήριον om. K | θύρας Δ 14 σημεῖον codd.: σημείοις K qui pergit δὲ δύο ὑποκείμενον (infra).

έπίκειται ζωδίοις, Σκορπίω καὶ Χηλαῖς. αὐτὸς δὲ ὁ Χείρων, ὁ ἐν τῷ σπηλαίω κατοικήσας, δικαιοσύνη πάντας ἀνθρώπους ὑπερβάλλων καὶ παιδεύσας 'Ασκληπιὸν τὸν υἱὸν 'Απόλλωνος καὶ 'Αχιλλέα τὸν Πηλέως τὴν ἰατρικὴν καὶ 'Ιάσονα πρὸς τιμὴν κατηστερίσθη.

τὸ δὲ ἐσφήκωται (441) δυσαποσπάστως, ἀσφα-

λῶς ἐνήρεισται.

438. — Χηλαί: γράφεται καὶ χείλε' καὶ Μ^{mg} ἔστιν οὕτως ,,ὑπ' αὐτοῖς τὰ χείλεα τοῦ Σκορπίου ἔχουσι 10 καὶ οὕτω φανεροῦνται".

440. — ἐν δέ οἱ ἀπρίξ: ἐνταῦθα συνείληφε MDΔΚUA σῶμά τι ἀδιάρθρωτον, δ καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Θηρίον προσηγορεύθη.

441. — ἐληλάμενον: ἐνηρτημένον, ἐνηρμοσ- ΜΟΔΚΟΑ
15 μένον. τῷ δὲ λέγειν ἄλλο θηρίον οὐ πρὸς αὐτὸν
τὸν Κένταυρον ἀντιδιέστειλεν: ἄτοπον γὰρ θηρίον λέ-

¹ ἐπίχειται $MD\Delta A$: ὑπόχ-KU | σχορπίφ καὶ χηλαῖς MKUA: $om. D\Delta$ 1–5 Centauri fabula, cf. Catast. 40 2 ὁ om. $D\Delta$ | κατοικῶν K | post δικαιοσύνη add. τε $D\Delta$ 3 ἀνθρώπους ὑπερβάλλων om. UA | καὶ παιδεύσας codd.: παιδεύσας καὶ UA 4 'Αχιλέα $M\Delta$ | τὸν $II-D\Delta$: τὸν om. MUA τὸν IIηλέως om. K 5 καὶ om. UA | 'Ιάσονι M | κατηστ- πρὸς τιμὴν K 6–7 τὸ δὲ . . . ἐνήρεισται in K post sch. 441 | ἀσφαλῶς MUA: καὶ ἀσφ $-\Delta K$ om. D 7 ante ἡρεισται (sic ut vid.) sex fere litterae evan. U | ἐνήρισται M ἐρήρεισται K.

^{8–10} M mg. (man. rec. ut vid.) lemma addidi; signum est in textu supra $\chi\eta\lambda\alpha$ (·/.), sed in mg. non iteratur; vid. infra ad l. 14.

^{11–13} MD Δ K U A lemma MD Δ: άλλοτε μάλα K ἀντία δεινωτοῖο U A 11 συνείληφε codd.: συνείλισσε K 12 άδιάρθρωτον M K U: άδιόρθωτον D Δ A (άδιαρ – A primo ut vid.) | θηρίον om. D | in fine add. τῶ χενταύρω K (interpretatur oi).

¹⁴⁻p. 280,4 MD Δ KU A 14-15 ἐληλάμενον ... ἐνηρμοσμένον M ἐληλάμενον δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνηρτημένον K (in huius scholii fine post ea quae supra l. 6 edimus) om. D Δ U A 15 post ἐνηρμοσμένον in M idem signum invenimus (·/.) quod est in textu v. 438 supra vocem χηλαί (vide supra ad ll. 8-10), sed quid significet non intellego | lemma ἄλλο μάλ' (μὲν U A) ἐσφήκωται D Δ U A | τῷ Maass: τὸ codd. | οὐ codd.: καὶ Α 16 διέστειλεν U

γειν τὸν Χείρωνα, τὸν πάντων Κενταύρων δικαιότερον καὶ λογικώτερον. ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ Σκορπίου, δς ὑπέρκειται τοῦ Κενταύρου, τὸ ἄλλο εἶπε θηρίον. ἄμεινον γὰρ οὕτως ἀκοῦσαι.

MDAKUA

443. — ἄλλο περαιόθεν: νῦν περαίην τὴν ἀνατολὴν λέγει. "Ομηρος (ψ 243): ,,νύκτα μὲν ἐν περάτη δολιχὴν σχέθεν". λέγεται δὲ περαία καὶ ἡ δύσις, πέρατα γάρ ἐστι τῆς γῆς.

τὸ δὲ ἕλκεται σφόδρα κυριολεκτήσας εἶπε. λίαν γὰρ καὶ πάνυ ἐπὶ μήκιστον ἐκτέταται ἡ Ὑδρα, 10 ὡς τριῶν ζωδίων μοίρας ἐπέχειν, τοῦ τε Καρκίνου καὶ τοῦ Λέοντος καὶ τῆς Παρθένου.

τοῦτο δὲ τὸ ζώδιον οἱ "Ελληνες "Υδραν ἐκάλεσαν, τὸ ζῷον ὁ κατηγωνίσατο ὁ Ἡρακλῆς. οἱ μέντοι Αἰ-γύπτιοι Νεῖλον εἶναι τοῦτο τὸ ἄστρον λέγουσι, καὶ 15 λόγους σφόδρα πιθανοὺς παρέχονται. ἡ γὰρ κεφαλὴ τοῦ ζωδίου ἐστὶ περὶ τὴν ιε΄ μοῖραν τοῦ Καρκίνου,

1 Χείρωνα codd.: Κένταυρον $U \mid \text{Κενταύρων } om$. K 1–2 δικαιότερον καὶ λογικώτερον MU: δικαιότατον $D\Delta$ δικαιότατόν τε καὶ λογικώτατον K λογιώτερον καὶ δικαιότερον A 3–4 τδ.. θηρίον MKUA: om. $D\Delta$ 4 post ἀκοῦσαι in K τδ δὲ ἐσφήκωται– x,τ.λ. $(supra\ p.\ 279, l.\ 6)$ et ἐληλάμενον x,τ.λ. $(supra\ p.\ 279,\ l.\ 14)$.

⁵⁻p. 281,15 MD Δ KU Α lemma MD Δ Κ: περαιόθεν U Α 5 νῦν οm. U Α | τὴν ἀν- λ- Μ: λ- τὴν ἀν- D Δ KU Α 6 "Ομηρος MD Δ: καὶ "Ομ- U Α οm. Κ | ἐν οm. Α | πέρατι Δ U ut vid. D incert. (mg. decurt.) 7 δολιχὴν σχέθεν M Κ: οm. U σχέθεν οm. D Δ Α | περαία M Κ (περαίη post δύσις) U Α: οὕτω D Δ | πέρατα MD Δ Κ: πέρα U Α 8 ἐστι U Α (post τῆς γῆς): εἰσὶ MD Δ Κ 9 εἰπε codd.: ἔφη Κ 10 λίαν codd.: σφόδρα Κ | καὶ πάνν οm. D Δ 11 ἐπέχειν μοίρ- ζ- Κ | ἐπέχειν codd.: ἐπέχουσα D Δ 12 καὶ τοῦ Λ- Α: καὶ om. Κ τοῦ om. MD Δ Κ U | τοῦ Π- Α 13 δὲ codd.: γὰρ U Α | ζώδιον codd.: ζῶον U Α | οἱ U Α: οm. MD Δ Κ 14 τὸ ζῶον δ κατηγ-ό 'Hρ- Μ: τὸ ζ- ὅπερ 'Ηρ- κατ- D Δ U Α: διὰ τὸ ζ- ἐκεῖνο δ κατηγ- κραταίως μετὰ τοῦ 'Ηρακλέους Κ | μέντοι codd.: δὲ U 14-15 Αἰγύπτιοι om. D 15 εἶναι τοῦτο τὸ ἄστρον (τὸ ἄστρον τοῦτο D Δ U Α) λέγουσι MD Δ U Α: τοῦτο τὸ ἄστρον ἐκάλεσαν Κ | inter ἄστρον et λέγουσι hoc lemma add. Α: ὕδρην μιν καλέουσιν | καὶ om. D Δ 16 σφόδρα om. D Δ | παρέχονται M Κ: προσφέροντες D Δ προσφέρουσι U Α 17 ἐστὶ post ιε' D Δ | τὴν om. U | τοῦ Καρκίνου om. Κ

περὶ τὸν Ἐπιφὶ μῆνα, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ἰούλιος, ὅτε καὶ τὰς ἀρχὰς ⟨τῆς ἀναβάσεως ὁ Νεῖλος ποιεῖται,⟩ τὸ μέσον αὐτοῦ [ποιεῖται τοῦ σώματος] ⟨περὶ⟩ τὸν Λέοντα τῷ Μεσορῆι, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Αὐγουστος, ὅτε τὸ μεσαίτατόν ἐστι τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως, τὰ δὲ τελευταῖα αὐτοῦ περὶ τὴν Παρθένον τῷ γὰρ Θώθ, ὅς ἐστι Σεπτέμβριος, τὰ τελευταῖά εἰσι τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως. ἡ δὲ οὐρὰ αὐτῆς ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ὀφείλει εἰναι τοῦ Κενταύρου, ἵνα καὶ ὑπὸ τὰς Χηλὰς τὸ τὸ τέλος αὐτῆς. τῷ γὰρ Φαωφὶ παύεται ὁ Νεῖλος, ὅς ἐστιν Ὀκτώβριος, ἄλλως τε καὶ ὁ Κόραξ ἐπὶ τὴν οὐρὰν αὐτοῦ τοὐμφανὲς ἡμῖν παρίστησι. καὶ γὰρ τῆς χροιᾶς αὐτοῦ [τοῦ Κόρακος δηλονότι] μελαινούσης, νοοῦμεν ὅτι τότε ἀφανὴς γίνεται ὁ Νεῖλος. καὶ ὁ Κρατὴρ δὲ οἰκεῖον πηγῆ ἢ ποταμῷ, ἄλλου (δὲ) ζῷου ἀλλοῖον.

τοῦτον τὸν ὄφιν οἱ μὲν "Ελληνές φασιν εἶναι τὴν Vat. 1087 "Υδραν ἣν 'Ηρακλῆς κατηγωνίσατο, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι, Νεῖλον.

16-18 Vaticanus 1087 (301° ad imaginem Hydrae, Crateris et Corvi) cf. supra p, 280, ll. 13-15.

¹ τὸν ... μῆνα codd.: τῶ ... μηνὶ Κ 1-4: ὅς ἐστι ... Μεσορῆι om. UA 1 ὃς ἔστι (ἔστιν Κ) κ- 'P- 'Ιούλ- (ὁ 'Ιούλλ- Κ) ΜΚ: δς κ- 'P- ἐστι 'Ιούλιος D κατὰ 'Ρωμ- om. Δ (ἔστιν) 2 post ἀρχὰς lacunam statuit Bekker; supplevi 3 ποιεῖται τοῦ σώματος ΜDΔUA: τοῦ σώματος ποιεῖται Κ seclusi | περὶ addidi 4 μεσορῆι Μ: μεσωρῆ DΔΚ | κατὰ 'P- om. Δ 5 ὅτι U 6 τὰ τελευταῖα δ' D Δ 7 Θώθ codd.: γώθ UA | ante σεπτέμβριος (-τέβρ- KA U evan.) add. κατὰ ῥωμαίους D | εἰσι ΜUA: ἐστὶ D Δ om. Κ | τοῦ om. Δ 8 οὐρὰ Δ ΚUA: οὐρᾶ Μ om. D | αὐτῆς ΜD Δ : αὐτοῦ Κ U ut vid. A | ὑπὲρ codd.: ὑπὸ U | τῆς κεφαλῆς D Δ 10 ῆι vel ἡ codd.: εἴη D Δ | αὐτῆς codd.: αὐτοῦ Α U evan. | φαωφὶ ΜΚ Δ : φαωθὶ D φαωφεὶ UA 11 ὅς ἐστιν ὁκτώβριος ΜΚ (post φαωφὶ Κ): ὅς ἐστι κατὰ 'Ρωμαίους ὀκτώβριος (-μβρ- D Δ) D Δ UA | τῆς οὐρᾶς D Δ 13 τοῦ Κ- δηλονότι ΜD Δ : δηλονότι τοῦ κ- UA δηλονότι om. Κ seclusi | μελαινούσης D Δ UA: μελανούσης vel μελαινούσης Μ μελανῆς οὔσης Κ malim μελαίνης οὔσης | ante νοοῦμεν add. δὲ A 14 τότε om. Κ 15 πηγῆ ΜΚ: τῆ γῆ D Δ UA | ποταμοῦ A U mutil. | ἄλλου... ἀλλοῖον om. D Δ K | δὲ hic Maass: post ζώρυ U non in MKA.

ΜΚ τὸ δὲ περαιόθεν ἤτοι ἐκ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν, ἢ ἐκ τῶν πέραν καὶ πόρρω τοῦ Κενταύρου.

MDAKUA

449. — εἴδωλον Κόρακος: τινές φασι [τὸν Κόρακα] θεράποντα ᾿Απόλλωνος ὄντα ὑπ᾽ αὐτοῦ τοῦτον πεμφθῆναι σπονδῶν χάριν ἔκ τινος [φησί] καθα- 5 ρᾶς κρήνης ἐν κρατῆρι κομιοῦντα ὕδωρ. ἰδόντα δὲ συκῆν ὀλύνθους ἔχουσαν, ἀναμεῖναι μέχρις ᾶν πεπανθῶσι. φαγόντα δὲ οὕτω καὶ τὸ ἁμάρτημα συννοήσαντα, ἀρπάσαντα τὸν ὕδρον ἐκ τῆς πηγῆς ὁμοῦ τῷ κρατῆρι φέρειν καὶ λέγειν ὡς διεκωλύετο ὑδρεύσασθαι ὑπ᾽ 10 αὐτοῦ. ᾿Απόλλωνα δὲ γνόντα τὸ ἀληθὲς τὸν μὲν εἰς ὄρνεον μεταμορφῶσαι καὶ ποιῆσαι διψᾶν περὶ τὴν ἀκμὴν τῆς ὁπώρας . . . .

MK

κατηστερίσθη δὲ πάντων τὰ εἴδωλα.

ΜΠΔΚυΑΝ 450. — ναὶ μὴν καὶ Προκύων: λοιπός 15

1-2 MK 2 πέραν M: πέρα K.

3-13 MD ΔΚU Α lemma codd. cf. Catast. 41 3 τινες om. D Δ | φησι D 4 τὸν κόρακα seclusi | 'Απόλλωνος ὅντα MU Α: 'Απ-είναι καί ποτε D Δ θερ-είναι τοῦ 'Απ- καί Κ 5 τοῦτον M Κ: om. D Δ U Α | σπουδῆς Κ | φησί secludendum puto: praebent M Α, om. D Δ Κ, U mutil. 5-6 καθαρᾶς . . . ὅδωρ M Κ: καθ-κρήνης ὕδωρ ἐν κρ- κομ- D καθ- κρ- ὕδ- κομ- ἐν κρ- Δ κρήνης κομ- καθαρὸν ὕδ- ἐν κρ- Α (in U mutil. legitur tantum]θαρὸν ὕδωρ ἐν κρατῆρι) 7 μεῖναι Κ | ἀν om. Α 8 οὕτω καὶ codd.: καὶ οὕτω D Δ | συννοήσαντα Wilamowitz apud C. Robert (αἰσθόμενος τὸ ἀμάρτημα Catast. 41): συνθήσαντα M Κ U Α συμβαλόντα D Δ 8-9 ἀρπάσαντος Α 9 τὸν ὕδρον M D Δ: τὸ ὕδωρ Κ Α δὲ ὕδωρ U | τῆς om. Α | ἐκ τῆς πηγῆς om. Κ | ἄμα τῶ κριτῆρι Κ 10 διακωλύοιτο Κ 10-11 ὑδρ- ὑπ' αὐτοῦ M U Α: ὑπ' αὐτοῦ ὑδρ- D Δ ὑπὸ τοῦ δράκοντος ὑδρ- Κ 11 'Απόλλωνα δὲ γνόντα M D Δ: 'Απόλλωνος δὲ γνόντος Κ (δὲ om.) U Α | post τάληθὲς add. ἄτε μαντικὸν D Δ | τὸν μὲν M Κ U Α: τοῦτον Δ om. D 12 περὶ codd.: κατὰ Κ 13 post ὁπώρας lacunam statuo (cf. Catast. 41) et verba κατηστερίσθη κ. τ. λ. ab ipso Marciani codicis librario addita esse suspicor.

14 MK vide supra | deinde in MDΔA ἕως ὧδε τὰ τῆς ἀστροθεσίας, quae verba recte post sch. 450 transposuit Maass (sic iam K) om. US.

15-p. 283,9 MD Δ KUAS (40°, 27-35) lemma codd. (καὶ Δ) 15 ἐστι Πρ- UA | λοιπὸς codd.: λοιπόν S

έστιν ὁ Προκύων ὑπὸ τοῖς Διδύμοις κείμενος. καλεῖται δὲ οὕτως ἐπειδὴ πρὸ τοῦ Κυνὸς ἑώαν ποιεῖται ἀνατολὴν ἐν τῷ δι' 'Ελλάδος κλίματι, ὅτι τοῦ Κυνὸς ἀνατολικώτερός ἐστιν. ἀστέρων δέ ἐστι γ΄ λαμπρῶν [οὖτος], τοῦν εἰς ὁμώνυμος Προκύων.

οὖτος δὲ πρὸ τοῦ μεγάλου Κυνός ἐστιν, 'Ωρίωνος δὲ λέγεται Κύων, καὶ διὰ τὸ φιλοκύνηγον εἶναι ταῦτα αὐτῷ παρατεθῆναι τὰ σημεῖα. καὶ γὰρ "Αρκτος συνορᾶται καὶ (ἄλλα) θηρία παρ' αὐτῷ.

10 οὖτος δὲ ὁ Προκύων ἔσχε τὴν ὀνομασίαν οὐχ ὅτι ΜΚ τὴν θέσιν πρὸ τοῦ Σειρίου ὢν πρώτην καὶ ὑψηλὴν ἔχει, ἀλλ' ὅτι βορειότερος ὢν τὰς ἀνατολὰς πρὸ αὐτοῦ ποιεῖται. ὑπὸ δὲ τοὺς Διδύμους ἐστὶ καὶ καλὰ φαίνει. ἐκ γὰρ ἀστέρων λαμπρῶν σύγκειται.

έως ώδε τὰ τῆς ἀστροθεσίας.

MDAKA
MDAKUAS

451. — τα ῦ τά κε θηήσαιο: ταῦτα τὰ προει- MDΔKUAS ρημένα φαινόμενα θεωρήσειας τῶν ἐνιαυτῶν ἀνυομένων ἐφεξῆς κείμενα καὶ κατὰ τάξιν τὰς αὐτὰς ὥρας

¹ ύπὸ τοῖς Διδύμοις DΔUA: ὑπὸ τῶν Διδύμων Μ ὑπὸ τοὺς Διδύμους Κ ἐν Διδύμοις S 2 τὴν ἀνατ- DΔ 3-4 ἐν τῷ ... ἀνατολικώτερός ἐστιν οπ. Κ 3 ὅτι MDΔS: ὅτε U ut vid. Ā 4 γ΄ scripsi, cf. Catast. 42: ῖ vel δέκα codd. | οὕτος MDΔKUA: οπ. S seclusi 5 ὧν DΔUAS: ὢν ΜΚ | εῖς MDΔUA: ὁ μὲν εῖς S οπ. Κ | ὁμώνυμος KS: ὁμωνύμως MDΔUA | post ὁμωνύμως add. καλεῖται DΔ 6-9 cf. Catast. 42 6-7 οὕτος ... εἶναι: ὁ δὲ πρὸ τοῦ μεγάλου κυνὸς ἀρίων. ὁ δὲ κύων, διὰ τὸ φιλοκύνα αὐτὸν εἶναι S 6 τοῦ ἀρ- DΔ 6-7 δὲ λέγεται ... εἶναι ΜΚ (καὶ οπ. Κ): ἐπεὶ γὰρ (ἐπειδὴ UA) φιλοκύνηγος ἦν DΔU Α 8 παρατεθῆναι S (sic coni. Wilam. in Catast.): περιτεθῆναι ΜΚUA περιετέθη DΔ | καὶ γὰρ Ἄρκτος ΜUΑ: ἄρκτος γὰρ DΔ καὶ ἄρκτος S καὶ γὰρ ἄρκτω Κ 8-9 συνορᾶται ΜΚUS: ὁρᾶται DΔ 9 ἄλλα add. Robert | θηρᾶι Κ.

¹⁰⁻¹⁴ MK 10 οὖτος M: οὕτως K (coni.) 13 καλὰ M: καλῶς K 13-14 ἐκ . . . . σύγκειται M: ἔχει γὰρ ἀστέρας λαμπρούς K. 15 MD Δ K A cf. supra p. 282, l. 14.

¹⁶⁻p. 284,7 M D $\dot{\Delta}$ K $\dot{U}$ A S $(40^r,35-44)$ lemma ταῦτά κε (τε $\dot{U}$ A) θηήσαιο (-σαιτο M) M $\dot{\Delta}$ U A: ταῦτά κε D K ταῦτά κε θηήσειας S 17 φαινόμενα S: om. codd. | θεωρήσειας M U A S: θεάση D $\dot{\Delta}$ K 17-18 ἀνυομένων τῶν ἐν-S 18 καὶ om. K | αὐτὰς codd.: αὐτῶν S

ἀνατέλλοντα καὶ δυόμενα. ἡ Παρθένος ἀεὶ τῷ αὐτῷ καιρῷ καὶ δύεται καὶ ἀνατέλλει, ὡσαύτως καὶ ὁ Λέων καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ ἀπλανῆ. τοῦτο οὖν εἶπε πρὸς τοὺς πλάνητας, ὅτι ἄτακτον ἐκεῖνοι καὶ οὐ τὴν αὐτὴν πορείαν ὡρισμένην ἔχουσι καὶ περιφοράν, τὰ δὲ ἑξῆς καὶ κατὰ τάξιν κείμενά εἰσιν. οἱ γὰρ πλάνητες οὐκ ἔχουσι τάξιν τῆς θέσεως τοιαύτην.

UAS άλλὰ πλανώμενοι καὶ μετανάσται εἰσίν.

οί δ' έπιμίξ: περὶ τῶν ε΄ ἀστέρων τῶν καλουμένων πλανητῶν διὰ τὸ κίνησιν ἰδίαν ἔχειν αὐτούς. 10 λέγει δὲ θέων ἵνα πέντε μὲν πρῶτον Διὸς φαίνωνται μέγαν. ὁ δὲ δεύτερος ἐκλήθη μὲν Φαέθων οὐ μέγας οὖτος. ἀνόμασεν ἀπὸ τοῦ ἡλίου. ὁ δὲ τρίτος ἀραιός. πυρήεις δὲ καλεῖται οὐ μέγας. τρόχωμα ὅμοιος δὲ τῶ ἐν τῶ αἰετῶ. ὁ δὲ τέταρτος ᾿Αφροδίτης φωσφόρος 15 λευκὸς τῶ χρώματι. πάντων δὲ μέγιστος ἐστὶ τῶν ἀστέρων ὃν καὶ ἑσπέριον καὶ φωσφόρον καλοῦσι. πέμπτον Ἑρμοῦ στίλβων λαμπρὸς καὶ μικρός. τῶ δὲ Ἑρμῆ ἐδόθη διὰ τὸ τὸν Δία ὁρίσαι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων τὰς τάξεις καὶ τὰς ὥρας. μετρῆσαι καὶ ἐπιση- 20 μασιῶν καιρούς δεῖξαι.

¹ ἀεὶ οπ. S 2 καιρῶ MKS: καὶ δεύτερον $D\Delta$ καὶ β΄ A β΄ U (eodem errore $D\Delta UA$) | καὶ δύεται καὶ ἀνατέλλει M KS: ἀνατέλλει καὶ δύνει $D\Delta UA$ | ὡσαύτως vel ὡς αὔτως codd.: ὁμοίως S | ὁ οπ. S 3 τὰ ἄλλα πάντα codd.: πάντα τάλλα S 3-4 τοῦτο οὖν ... πλάνητας codd.: καὶ φησὶν S 3 πρὸς codd.: διὰ K 4 πλάνητας MK: πλανήτας $D\Delta$ πλανήτας U ut vid. A | ἄτακτον $MD\Delta K$: ἄτακτοι UA οὐ τακτὰ S | ἐκεῖνοι codd.: ἐκεῖναι S | οὐ οπ. UA 4-5 libenter deleverim vel πορείαν ώρισμένην et καὶ vel ὡρισμένην et καὶ περιφοράν S ποερίαν MKS: οπ. $D\Delta UA$ | καὶ MK: non in $D\Delta UAS$ | περιφοράν MKS: φοράν $D\Delta UA$ 5-6 ἐξῆς καὶ MKS (cf. 452): οπ. $D\Delta UA$ 6 κείμενα εἰσὶν MKUAS : κεῖται $D\Delta$ 6-7 οἱ γὰρ (δὲ K) ... τοιαύτην om. $D\Delta$ 6 πλάνητες MKS: πλανῆται UA 7 τῆς θέσεως τάξιν K | τοιαύτην MKUA: τὴν αὐτὴν S | praebet deinde K p. 286, ll. 8-9.

⁸ UAS $(40^7, 44)$ in S tantum ἀλλ' ἀεὶ μετανάσται. 9-21 S $(40^7, 44-57)$ Planetae (Catast. 43) 11 θέων (sic) ἵνα S: θεῶν εἶναι Catast.

454. — ο ί δ' ἐπιμὶξ ἄλλοι πάντες: ΜΟΔΚυΑ προειπών περὶ τῶν ἀπλανῶν μεταβαίνει νῦν ἐπὶ τὸν τῶν πλανήτων λόγον. πέντε δὲ τούτους φησὶν εἶναι, δῆλον ὑπεξαιρούμενος ἥλιον καὶ σελήνην. οὖτοι γὰρ οἱ δύο τὸ ἀνάπαλιν πορεύονται, ἀπὸ Καρκίνου ἐπὶ Λέοντα καὶ ἀπὸ Λέοντος ἐπὶ Παρθένον, οἱ μέντοι ἄλλοι ἀτάκτως φέρονται,

ἔστι δὲ ὅτε ἱστάμενοι καὶ ὑποποδίζοντες. πολλάκις ΜΚ γὰρ [δ΄ ζώδια] εἶς ἐκ τῶν ε΄ ἀστέρων πρὸ τοῦ ἡλίου 10 ρ΄ καὶ κ΄ μοίρας προάγων οὐκέτι κινεῖται ἕως οὖ ὁ ἥλιος ἐπίπροσθεν γενόμενος ποιήση αὐτὸν ὑποποδίσαι. καὶ γὰρ ρ΄ μοιρῶν, εἶτα π΄, καὶ πάλιν ἐλαττόνων, ἕως οὖ ἀποστῆ αὐτοῦ τὰς αὐτὰς ρκ΄, καὶ πάλιν πρόεισιν οὕτως. κυρίως οὖν εἶπεν αὐτοὺς πλάνητας διὰ τὴν ἄστα-15 τον καὶ ἄτακτον φοράν.

ό δὲ λόγος οἱ δὲ ἄλλοι πέντε πλάνητες (ἐπι- MDΔKUA
μὶξ δινεύονται ἀντὶ τοῦ ἀναμεμιγμένοι), οὐκ

1–7 MDΔKUA (in K post p. 286, l. 9) lemma MUA (οἱ MA): οἱ δ᾽ ἐπιμὶξ $D\Delta K$ 2 νῦν MDΔK: οπ. UA 3 πλανήτων MK: πλανητῶν $D\Delta UA$ | πέντε.... εἶναι codd. (bis Δ): καὶ τούτους φησὶν εἶναι πέντε K 4 δῆλον (δηλονότι K) ὑπεξ- MKUA: ὑπεξ- δηλονότι $D\Delta$ | ὑπεξαιρούμενος K ut vid. (et sic in codicis K descriptione apud Buhlium, unde Bekker): -ρούμενοι MKU ut vid. -μένων $D\Delta$ A dub. (-ρούμενον ?) | ἥλιον καὶ σελήνην MKUA: ἡλίου καὶ σελήνης $D\Delta$ 5 ἀπὸ $D\Delta UA$: ἀπὸ γὰρ MK 6 ἐπὶ Π - MKUA: εἰς Π - $D\Lambda$ | μέντοι MDΛ K: μὲν γὰρ U δὲ Λ

Π- DΔ | μέντοι MDΔΚ: μὲν γὰρ U δὲ Α.

8-15 ΜΚ haec in DΔUA sic contracta: πότε (πρότερον UA) μὲν τοῦ (τοῦ bis A) ἡλίου προβαίνοντος ρ΄ καὶ κ΄ μοίρας, πότε (ὁτὲ UA) δὲ (καὶ add. Α) ὅπισθεν ἀπομένοντος (μένοντος DΔ) 8 ἔστι δὲ ὅτε ἱστάμενοι καὶ Μ: οπ. Κ 9 δ΄ ζώδια ΜΚ: seclusit Maass; interpretatio est verborum ρ΄ καὶ κ΄ μοίρας | τῶν ε΄ ἀστέρων Μ: ἀστέρων τῶν ε΄ Κ 10 προάγων Μ: προδύων Κ | post οῦ (hic et infra l. 13) add. ὰν Maass haud scio an recte 10-11 ὁ ἡλιος ἐπίπροσθεν Μ: οπ. Κ 12-15 καὶ γὰρ. . . . φοράν Μ: οπ. Κ 12 μοιρῶν Μ: μοίρας non recte legit et scribit Maass 12 ἐλαττόνων Μ: non recte legit ἐλαττόνως Maass (scribit ἐλάττονας).

16-p. 286,2 MD Δ KUA 16 πλάνητες MKA: πλανήται D Δ πλανήτες U 16-17 parentheseos signa posui | έπιμ- διν- codd.: διν- έπιμ- Κ 17 ἀναμεμιγμένοι MD Δ U: -μένων Κ -μένως A

όντες όμοιοι τοῖς προειρημένοις ἀπλανέσι διὰ τῶν ιβ΄ ζωδίων πλανῶνται.

Μ ήτοι ἀναμεμιγμένοι ἢ ἀνάμικτοι τοῖς ἀπλανέσιν ἄστροις. οὐκέτι δὲ ὁμοίαν ἔχοντες τὴν φύσιν οὕτε τὴν λαμπηδόνα οὕτε τὴν θέσιν, † ἢ ἄλλοις † ἢ κατὰ ταῦτα ἢ κατὰ τὰς ἐνεργείας. φέρεσθαι δὲ αὐτούς διὰ τῶν ιβ΄ ζωδίων.

MKUA τὸ δὲ παλίνωρα (452), πάλιν τὰς ὥρας ἄγοντα ἢ πάλιν κατὰ τὰς ὥρας ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα.

ΜDΔUA 455. — πάντοθεν εἰδώλων: πάντοθεν φέ- 10 ρονται ἡρμοσμένην οὐκ ἔχοντες τάξιν. ἔχει δὲ οὕτως ό οὐρανὸς ζ΄ ζώνας ἔχει οὐκ ἐπιψαυούσας τοῦ ζωδιακοῦ,

Μ άλλ' άπηρτημένας έξ αὐτοῦ.
 ΜDΔUA τὴν μὲν ποώτην ἔγει ὁ Κο

τὴν μὲν πρώτην ἔχει ὁ Κρόνος, τὴν δὲ β΄ ὁ Ζεύς, 15 τὴν δὲ τρίτην ὁ Ἄρης, τὴν δὲ δ΄ ὁ ἥλιος, τὴν δὲ ε΄ Ἀφροδίτη, τὴν δὲ ἔκτην Ἑρμῆς, τὴν δὲ ζ΄ σελήνη. καὶ ὁ μὲν ζωδιακὸς κύκλος ἀνώτερος αὐτῶν ἐστιν, αὐτοὶ δὲ εἰς ἰδικὸν κύκλον κεῖνται, ὑποκάτωθεν δέ εἰσι τοῦ ζωδια-

¹ προειρημένοις $MD\Delta K$: πρότερον UA 1–2 ἀπλανέσι ... πλανῶνται om. K in infima pagina spatio relicto et ad sch. 464 transit | διὰ M: διὰ δὲ $D\Delta UA$ 2 ζωδίων $D\Delta UA$: om. M | πλανῶνται MUA: πλανώμενοι $D\Delta$.

³⁻⁷ M 5 ἢ ἄλλοις corruptum: ἢ ἄλλοι ut lemma (454) Maass, sed ἢ secludendum erat 7 post ζωδίων add. φησίν Maass.

^{8–9} MKUA (in K ante p. 285, l. 1) 8 τὸ δὲ παλ-MUA: τὸ δὲ ἑξείης παλ- K | πάλιν MUA: ἀντὶ τοῦ πάλιν K | τὰς MK: τῆς UA | ἄγοντα Μ: ἔχοντα τὰς αὐτὰς K om. UA 9 post τὰς ὥρας add. τὰς ἰδίας K | post δύνοντα add. ἢ πάλιν τὴν οἰκείαν κίνησιν καὶ τάξιν διὰ τῆς τῶν αὐτῶν ὡρῶν συμπληρώσεως ἀποφαίνοντα κατὰ περίοδον χρονικήν Κ.

¹⁰⁻¹³ MD Δ U A lemma codd. omnes 11 ἡρμοσμένα A | οὐκ MD Δ: μὴ U A | ἔχοντα A 12 ἔχει οὐκ codd.: ἔχει οω. A 12-13 τοῦ ζωδιακοῦ edd.: τῶ ζωδιακῶ codd.

¹⁴ M

¹⁵⁻p. 287, $\mathbf{MD\Delta UA15}$ ό $\mathbf{Ze}$ ύς codd.: ἔχει ό $\mathbf{Z}$ - $\mathbf{U}$ | δὲ om. $\mathbf{U16}$ ό $\hbar$ λιος $\mathbf{MUA}$: ό om. $\mathbf{D\Delta}$ 16-17 ἀφροδίτην $\mathbf{A}$ $\mathbf{U}$ incert. 17 ἡ σελ- $\mathbf{\Delta}$ | καὶ $\mathbf{MD\Delta}$: om. $\mathbf{UA}$ 18 αὐτῶν ἐστιν $\mathbf{M}$: αὐτῶν ἐστὶ πάντων $\mathbf{\Delta A}$ fort. recte ἐστὶν αὐτῶν πάντων $\mathbf{DU}$ 19 ἰδικὸν $\mathbf{MUA}$: ἴδιον $\mathbf{D\Delta}$ | ὑποκάτωθεν $\mathbf{MD\Delta}$: ὑποκάτω $\mathbf{UA}$

κοῦ κύκλου ταπεινότεροι τῶν ἀπλανῶν. ἄλλος (δ') ἐν άλλω ύψει κατά τὸν ζωδιακὸν κύκλον πλανῶνται, ἐκτρεπόμενοι τῆς ἴσης όδοῦ δι' ῆς τὸν ἥλιον ἐπινοοῦμεν φερόμενον, και δ μεν Κρόνος είς εκαστον ζώδιον (ποιεί) 5 ένιαυτούς β΄ καὶ μῆνας ς΄, μείζων γὰρ αὐτοῦ ἡ περιφορά, ώς ἀνύειν πάντα τὸν ζωδιακόν δι' ἐτῶν λ', τὸν δὲ Δία δι' ἐτῶν ιβ', τὸν δὲ "Αρεα εἰς ἕκαστον ζώδιον δι' ἡμέρας με' καὶ τὸν πάντα κύκλον ἀνύειν εἰς ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ς', ὁ δὲ ήλιος εἰς ἔκαστον ζώδιον ποιεῖ μῆνα 10 καὶ τὸν κύκλον εἰς ἐνιαυτὸν πληροῖ, ἡ δὲ ᾿Αφροδίτη είς ἕκαστον ζώδιον κη΄ ἡμέρας, ὡς τὸν πάντα κύκλον είς ήμέρας τλς', ὁ δὲ Ερμής είς ἕχαστον ζώδιον ποιεῖ μῆνα. καὶ τὸν πάντα κύκλον εἰς ἐνιαυτόν, ἡ δὲ σελήνη μένει είς εκαστον ζώδιον βς΄ ἡμέρας, ἐπειδὴ καὶ πάντων 15 βραχύτερός ἐστιν αὐτῆς ὁ κύκλος, ὡς τὸν ἄπαντα ζωδιακόν ἀνύειν αὐτὴν ἐν ἑνὶ μηνί. καὶ αὕτη μὲν ἡ τῶν πλανήτων διακόσμησις.

εἴπομεν δὲ ὅτι ἡ σελήνη αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀφανὴς ἡμῖν ἐστιν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἡλίου φωτιζομένη φανερὰ ἡμῖν

¹ ἄλλος δὲ Est (unde ἄλλοι δὲ Ald): ἄλλο MUA καὶ ἄλλοι $D\Delta$ άλλοι Maass 2 πλανώνται codd.: πλανήται Maass 4 ποιεί add. Est: $om.\ codd.$ 6 ώς ἀνύειν $\mathbf{MD}\Delta$: καὶ ἀνύει $\mathbf{U}$ ut vid. καὶ ἀνύειν $A \mid \tau$ ον ζωδιακόν M: τον ζ- κύκλον $D\Delta UA \mid post \lambda'$ add. τὸν Κρόνον DA 7 post Δία supplet φασί Maass, sed hic locus corruptior videtur esse quam ut satis emendari possit; lacunam post τὸν δὲ Δία latere suspicor, nam dicere debuit scholiastes quot mensibus Iuppiter a signo ad signum transiret | δι' om. $ar{\mathbf{D}} \Delta$ $f{8}$ καὶ τὸν πάντα (πάντα τὸν $f{A}$) κύκλον ἀνύειν (–ει $f{U}$) MUA: ὡς ἀνύειν τὸν πάντα κύκλον (οm. D) DΔ 9 5' scripsi: δ' codd. 10 πληροῖ $\mathbf{M^{pc}UA}$: ποιεῖ $\mathbf{M^{ac}}$ τηρεῖ $\mathbf{D}\Delta$ 11-12 κη' ἡμέρας ... ζώδιον om. UA 11 κη' ἡμέρας M: ἡμέρας κη' $\mathbf{D}\Delta$ 11 post κύκλον add. ἀνύειν αὐτὴν $\mathbf{D}\Delta$ 12 τλς' $\mathbf{M}$: τλ' $\mathbf{D}\Delta$ 13 καὶ . . . ἐνιαυτὸν M : om. DΔ 14 βc' iam scripsisse videtur M, non βλ' ut legit Maass (qui scripsit βc'): δύο ήμισυ DΔ ήμισυ UA | ἐπειδή ΜUΑ: ἐπεὶ DΔ 15 αὐτῆς ὁ κύκλος ΜUΑ: ὁ κ - αὐτῆς $D\Delta$ | ἄπαντα M: πάντα $D\Delta UA$ 16 ἐνὶ οm. UA 17 πλανήτων ΜU: πλανητῶν DΔΑ 18 σελήνη οπ. Α | ἀφανής $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}$: ἄφαντος $\mathbf{A}$ 19 ἡμῖν ἐστιν $\mathbf{M}\mathbf{U}\dot{\mathbf{A}}$: ἐστιν ἡμῖν $\dot{\mathbf{D}}\Delta$ | ἀπὸ ΜΟΔΑ: ὑπὸ U

γίνεται. καὶ ὅτε μὲν αὐτῷ πλησιάζει, πᾶσα καὶ φαίνεται, ὅτε δὲ αὐτοῦ χωρίζεται, κατ' ὀλίγον ἀπολήγει, καὶ πάλιν, όσω πλησιάζει, ώσπερ γεννᾶται. διὸ καὶ παρά τραγικοῖς 'Ηλίου θυγάτηρ λέγεται, διότι τὸ φῶς ἀπ' αὐτοῦ ἔχει.

 $MD\Delta UA$

456. — οὐκ ἂν ἔτ' εἰς ἄλλους ὁρόων: έπειδή αὐτὸς τὴν διδασκαλίαν ἐποιήσατο τῶν φαινομένων ἀφ' αύτῶν αὐτὰ διδάσκων, καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ Βοώτου τὴν Παρθένον, ἀπὸ δὲ τῆς "Αρκτου καὶ τοῦ Δράκοντος τὸν Ἐν γόνασι, καὶ δι' ὅλου ἀπὸ τῶν προ- 10 εγνωσμένων καὶ παρακειμένων τὰ ἑξῆς ἐδίδαξε. καὶ νῦν φησιν ὅτι περὶ τῶν πλανήτων οὐκ ἔστι τοῦτο εἰπεῖν. ΜυΑ οὐδὲ γὰρ εἰς ἄλλους καὶ τούς πλησίον ἀφορῶν ἐκείνους αν εύροις ποῦ ποτε κεῖνται, ἐπειδή πάντες μεταν ά σ τ α ι καὶ φυγάδες καὶ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ κείμενοι. 15

MUAS

άλλως: ώστε ούκ αν αύτούς σημειώσαιο έκ τινος τῶν ἀπλανῶν, ὥσπερ τῆ κεφαλῆ τῆς ᾿Ανδρομέδας τὸν

¹ καὶ οπ. DΔ | ὅτε ΜΔΑ: ὅτι UD | πλησιάζει edd.: πλησιάσει codd. 1–2 πᾶσα καὶ φαίνεται ${\bf M}$: φαίνεται πᾶσα ${\bf D}\Delta$ καὶ φαίνεται (πᾶσα om.) UA 2 ὅτε δὲ MUA: ὅταν δ' $D\Delta$ | χωρίζεται MU (bis) $A: -ρίζοιτο <math>D\Delta$ 3 ὅσω M: ὅσον UA om. $D\Delta \mid πλη$ σιάζει edd.: - σει MUA -ζουσα DΔ 4 τραγικοῖς MUA: τραγώδοῖς $D\Delta$ | διότι M: ἐπεὶ $D\Delta$ ἐπειδὴ UA | ἀπ' M: ἐξ $D\Delta UA$.

 $[\]mathbf{6-12}$ $\mathbf{MD} \Delta \mathbf{UA}$ lemma $\mathbf{MA}$: εἰς ἄλλους ὁρόων $\mathbf{D} \Delta$ οὐκ αν ἔτ' εἰς ἄλλους $\mathbf{U}$ ut vid. $\mathbf{7}$ ἐπειδὴ $\mathbf{MUA}$: ἐπεὶ $\mathbf{D}\Delta$ | αὐτὸς $\mathbf{M}$: αὐτὴν $\mathbf{U}\mathbf{A}$ om. $\mathbf{D}\Delta$ $\mid$ ἐποιήσατο τῶν φαιν $\mid$ $\mathbf{M}$: περὶ τῶν φαιν- έπ- DΔ τῶν φαιν- ἐπ- UA 8 ἀφ' αὐτῶν scripsi: ἀπ' αὐτῶν $MD\Delta$ ἀπάντων UA | αὐτὰ διδάσκ- om. A | αὐτὰ MU: καὶ ταῦτα $D\Delta$ | διδάσκων scripsi: διδάσκει $MD\Delta U$ 9 καὶ MUA: om. $D\Delta$ | τοῦ MUA: om. $D\Delta$ | 10 γούνασι ΔA | δι' ὅλου M: διόλου UA άπλῶς DΔ 11 καὶ ante νῦν om. A 12 πλανήτων MU: πλανητῶν $D\Delta A$.

^{13–15} MUA 13 ἄλλους Maass: ἀλλήλους codd. | πλησίον $\mathbf{M}$: πλησίον αὐτῶν $\mathbf{U}\mathbf{A}$ | ἀφορῶν post πλησίον $\mathbf{M}$: post ἀλλήλους UA | ἐκείνους UA: ἐκείνοις M 14 πάντες UA: πάντων

M 15 καὶ φυγάδες M: om. UA | τῶ αὐτῷ M: ταυτῷ UA. 16-p. 289,2 MUAS (40°, 1-5) 16 ἄλλως M: καὶ ἄλλως UA ούκ ὰν ἔτ' εἰς ἄλλους S | ώστε MU: ὅτε ὅτε Α | αὐτούς MU: αὐτὸν $\bf A$ | σημειώσαιο $\bf MUA$: σημειώση $\bf S$ | ἔχ τινος bis $\bf S$ 17- $\bf p$. 289,1 τὸν «Ίππον σημ- $\bf MUA$: σημ- τὸ «Ίππον $\bf S$

«Ίππον σημειούμεθα, καὶ τοῖς ποσὶ τὸν Περσέα. οὐ γὰρ τῶν μενόντων εἰσίν, ἀλλ' ἀντιφέρονται τῷ κόσμῳ.

457. — ἐπεὶ πάντες μετανάσται: οἱ Μ πλάνητες συμφέρονται μὲν τῷ οὐρανῷ ἀπὸ ἀνατολῆς 5 ἐπὶ δύσιν καὶ ἀπὸ δύσεως ἐπὶ ἀνατολήν, κινοῦνται δὲ ἰδίαν τινὰ καὶ προαιρετικὴν κίνησιν διὰ τῶν ιβ΄ ζωδίων ἐναντίοι φερόμενοι, τουτέστιν ἀπὸ δύσεως ἐπὶ ἀνατολὴν πορευόμενοι.

458. — μακροὶ δέ σφεων: μακροὶ δὲ καὶ MDΔUAS
10 πολλοὶ κυκλουμένων αὐτῶν οἱ ἐνιαυτοὶ ἔσονται, καὶ
σφόδρα πολὺς ὁ χρόνος καὶ μεγάλα τὰ τεκμήρια ἀ π όπ ρ ο θεν καὶ ἐκ τοῦ διεστηκέναι αὐτοὺς κατὰ τὴν
περιφορὰν συνερχομένων καὶ εἰς ταὐτὸ συνιόντων.
αἰνίττεται δὲ εἰς τὸ εἰρημένον ὑπὸ τῶν φυσικῶν καὶ
15 φιλοσόφων καὶ μαθηματικῶν, ὧν καὶ δοκιμώτερος ὁ
Πλάτων. τότε γὰρ εἶπον μέγαν ἐνιαυτόν, ὅτε συνέρχονται οἱ ζ΄ οὖτοι ἀστέρες ἐν ἐνὶ ζωδίω ὑπὸ τὴν αὐτὴν
μοῖραν. τότε γὰρ συμπέρασμα τῆς οἰκουμένης γίνεται,
καὶ ἀπόλλυται οὖτος ὁ κόσμος συνελθόντων αὐτῶν:

² εἰσίν om . S | ἀλλ' ἀντιφέρονται $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{A}$: ἀλλὰ τῶν ἀντιφερόντων S. 3–8 $\mathbf{M}$

⁹⁻p. 290,2 (usque ad κόσμου) MD ΔUAS (40^v , 5-16) lemma MD ΔS (σφέων DΔS): μακροὶ δὲ σφῶν εἰσὶ Λ |||||||| φων ε||||| U 9-10 δὲ καὶ πολλοὶ Μ: δὲ πολλοὶ DUA δὲ πολλοὶ δὲ Δ καὶ πολλοὶ S | κυκλομένου Α | οἱ ἐνιαυτοὶ ἔσονται MD ΔUA: ἔσονται ἐνιαυτοὶ S 11 ὁ χρόνος MD ΔS: ὁ λόγος τοῦ χρόνου UA | μεγάλα om. UA 11-12 ἀπόπροθεν codd.: ἔσονται ἐμπροσθεν S 12 καὶ idem valet ac τουτέστι | αὐτοὺς MD ΔS: αὐτὰ A U mutil. 12-13 τὴν περιφορὰν D Δ UAS: τήν τε φορὰν M 13 συνερχομένων MD Δ: συνερχόμενα U ut vid. συνεισερχόμενα A συνερχομένων MD Δ: συνεόντα U συνιέντα A om. D Δ 14 δὲ εἰς om. A | τὸ εἰρ- DΔ: τὸν εἰρ- MUA τὰ εἰρημένα S 15 καὶ δοκιμώτερος MUA: ἀπάντων δοκιμώτατος DΔ καὶ φυσικώτερος S 16 εἰπον codd.: εἰπὼν εἶναι S | ὅτε M Dsl Δ US: ὅτι D ὅταν A 16-17 συνέρχονται MD Δ UA\$c S: -χωνται A\$c 17 ἐν ἐνὶ . . . μοῖραν om. D | ἐνι ἑνὶ ζ- S | ὑπὸ MΔS: ὑπὲρ UA 18 συμπέρασμα codd.: συμπέρι U | γίνεται om. S 19 οὖτος om. S

καὶ πάλιν κινηθέντων ἐκ τοῦ αὐτοῦ ζωδίου, ἀνανέωσιν ΜΡΔUA καὶ κτίσιν ἄλλου κόσμου εἶναι ἔφασαν. ἐψήφισαν δὲ καὶ κατελάβοντο τοῦτο γίνεσθαι μυριάσι πολλαῖς ἐνιαυτῶν.

MDΔUA ἄλλως: ὅταν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον καταντήσωσιν οἱ πάντες. ὁ ἐνιαυτός ἐστιν ὅταν ἀφ' οὖ τις ἄρξηται σημείου φέρεσθαι, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πάλιν ἔλθη χρόνω τινί.

M in textu 459. — (μακρά): τὰ διάχωρα αὐτῶν, ἢ ὅτι μεγάλα σημεῖα γίνονται συνιόντων αὐτῶν.

ΜΠΔΟΙΑ 460. — ο ὖδέ τι θαρσαλέος κείνων έγω: ἄχρι τοῦ έγω στικτέον, εἶτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τὸ ἄρκιος εἴην ἀναγνωστέον, ἵν' ἢ ,,οὐκ ἄν εὐθαρσὴς εἴην περὶ τῶν πλανήτων εἰπεῖν, ἀρκοῦν δ' ἄν εἴη μοι τὸ περὶ τῶν ἀπλανῶν μάθημα".

10

MDΔUA άλλως: οὐκέτι θαρσαλέος εἰμὶ ἐγώ, ἀλλὰ γενοίμην αὐτάρκης καὶ τῶν ἀπλανῶν τὰς περιτροπὰς καὶ περιφορὰς καὶ τὰ ἐν ἑκάστῳ σημεῖα εἰπεῖν. αἰτία δὲ τούτου ἡ τῶν περὶ αὐτοὺς γινομένων ποικιλία, στηριγ-

1 κοινηθέντων $D \mid$ τοῦ αὐτοῦ ζωδίου codd. (τῶν αὐτῶν ζωδίων U): τοῦ ζ- ἐκείνου $S \mid$ ἀνάνευσιν UA 2 κτῆσιν U.

^{2–4} MDΔUA 2 έφασαν MDΔ: έφησαν A ut vid. έφη U ut vid. **2–3** έψήφισαν δὲ καὶ κατελάβοντο MUA: ἐδόξασαν δὲ DΔ **3** τοῦτο γίνεσθαι MΔ: τοῦτο είναι D τὸ είναι U τὸ γίνεσθαι A | πολλαῖς MDΔ: πολλῶν UA.

^{5–8} MD Δ UA ἄλλως MD Δ U: καὶ ἄλλως A | τὸ αὐτὸ σημεῖον codd.: τοῦ αὐτοῦ σημείου U 6 post ἐστιν add. λέγεται δὲ οὕτως D Δ 7 ἀφ' οὖ D Δ UA: αὐτοῦ M | τις om. D | τὸ αὐτὸ M: τῷ αὐτῷ D Δ UA 8 τινί M: om. D Δ UA.

⁹⁻¹⁰ M in Arati textu; lemma addidi.

^{11–15} MD Δ UA lemma MD Δ ($-\lambda$ έως D Δ): οὐκέτι θαρσαλέως UA 13–14 οὐκ ἂν εὐθαρσης D Δ UA: om. M 14 πλανητῶν A 15 τὸ UA: καὶ τὸ D Δ om. M.

¹⁶⁻p. 291,7 MD Δ UA 16 θαρσαλέος MD Δ : θαρσαλέως A θαρσαλέως U | ἐγὼ M: om. D Δ UA 18 περιφορὰς MA: φορὰς D Δ τὰς φορὰς U | ἑκάστωι codd.: αἰθέρι Maass 19 τούτου codd.: τούτων A | αὐτοὺς M: αὐτὰς D Δ U αὐτὸν A | γινομένων MD Δ : -μένη UA 19-p. 291,1 εἰσὶ δὲ στηριγμοὶ D Δ

μοί, προηγήσεις, ὑπολείψεις, ἐπιτολαὶ ἑωθιναί τε καὶ ἐσπέριοι καὶ τὰ τούτων ἀδελφά. φαίνονται δὲ ἀνώμαλοι τοῖς μεγέθεσι καὶ ταῖς χρόαις ἀνόμοιοι πρός τε ἑαυτούς καὶ πρὸς ἀλλήλους.

ἴσως οὔπω διηκριβώσατο ταῦτα ἐπεὶ μηδὲ ῥάδια ἦν ἐντιθέναι εἰς ποίησιν. ἐχώρει γὰρ εἰς ἀριθμούς καὶ μέτρα καὶ λεπτὰ καὶ μόρια.

άλλως: φησίν ὅτι τῶν πλανήτων οὐ δυνατόν ΜΟΔΟΑ ἐστι τοὺς κύκλους εἰπεῖν οὐδὲ τὰ ἐν τῷ αἰθέρι σημεῖα, 10 ὅθεν ἐπιτιμῶσι τῷ ᾿Αράτῳ ἀδυναμίαν, φήσαντι ἀδυνάτω εἶναι περὶ τούτων λέγειν, ἁπαξαπλῶς προθεμένω περὶ φαινομένων εἰπεῖν. ἡ δὲ φράσις πέπλεκται, καὶ ἔστι κοινὸν τά τε κύκλα τά τε σημεῖα εἰπεῖν, ἵν' ἡ ,,τῶν μὲν πλανήτων τὰ σημεῖα καὶ τὰ τὸ κύκλα οὐ θαρρῶ εἰπεῖν, ἐκείνων δέ, τουτέστι τῶν ἀπλανῶν, ἄρκιος εἴην''.

462. — ή τοι μεν τά γε: διδάξας τὰ περὶ τῶν MDΔUAS φαινομένων ήλθε λοιπὸν ἐπὶ τὴν τῶν κύκλων διδασκαλίαν, οἴτινες αὐτοὶ μεν καθ' ἑαυτοὺς ἀφανεῖς εἰσι

¹ ὑπολείψεις edd.: -λήψεις <math>codd. 2 ἐσπέριοι MUA: ἐσπέριαι $D\Delta$ | τούτων MUA: τούτοις $D\Delta$ 3 τοῖς μεγέθεσι M: om. $D\Delta UA$ 3 ἀνόμοιοι post χρόαις MUA: post ἀλλήλους $D\Delta$ | πρός τε ἑαυτούς καὶ om. $D\Delta UA$ 5 ἴσως MUA: ἴσως δὲ $D\Delta$ | διηκριβώσατο $MD\Delta:$ προηκρ- UA | ταῦτα M: om. $D\Delta UA.$

⁸⁻¹⁶ MD ΔUA ἄλλως codd. | φησιν M: om. D ΔUA | στι MD Δ: στε UA | πλανητῶν D Δ 8-9 οὐ δυν-ἐστι τ- κ- MUA: τούς κ- οὐ δυν-ἐστιν D Δ 10-11 ἀδυνάτω MUA: ἀδύνατον D Δ 11 εἶναι MD Δ: ὄντι UA | προθεμένω D Δ U: προθεμένου M προθέμενος A 12 φαινομένων codd.: ἀπλανῶν U 13 τά τε σ- MUA: καὶ τά τε σ- D Δ 14 πλανητῶν D Δ 14-15 καὶ τ- κ- MD Δ A: τά τε κ- U 15 ἐκείνων δὲ τουτέστι MUA: om. D Δ | τῶν MUA: τῶν δ' D Δ 16 εἴην Μ: καὶ τὰ ἑξῆς D Δ om. UA τῶν muda: οπ Δ (non in D): περὶ τῶν πλανητῶν οὐ δύναμαι εἰπεῖν, εἴθε εἴην ἄρκιος εἰπεῖν περὶ τῶν ἀπλανῶν. ἢ οὐ δύναμαι εἰπεῖν τὰ κύκλα ἤγουν τὰς συστροφὰς ἀς ἔχουσιν οἱ πλανῆται ἐν τοῖς ἀπλανέσι, διὰ τὸ δύσληπτον.

¹⁷⁻p. 292,17 MD Δ UAS $(40^v, 16-32)$ lemma MD Δ : ήτοι μèν τά γε κεῖται UAS 17 τὰ οπ. S | ήλθε post φαινομένων MUAS: post κύκλων D Δ 18 λοιπὸν S: πάλιν MD Δ UA 19 εἰσὶν (sic) MS: εἰσὶν ήμῖν D Δ UA

πλήν τοῦ γαλαξίου, ὅτι ἐστὶ νεφελώδης, ἀπὸ τῶν ἐπιψαυόντων δε αὐτοῖς ζωδίων ποιεῖται τὴν κατάληψιν. ποιεῖται δὲ λόγον περὶ τῶν δ΄ χύκλων, τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ γειμερινοῦ καὶ τοῦ ζωδιαχοῦ. οὖτοι γάρ εἰσι μάλιστα βιωφελεῖς (ὁ δὲ άρχτικός καὶ ὁ ἀνταρχτικός καὶ ὁ γαλαξίας οὐδεμίαν τροπής ἀφέλειαν ἔχουσι), καὶ ὁ μὲν θερινός τροπικός ότι έν τῷ Καρκίνω γενόμενος ἄρχεται τὸ θέρος ποιεῖν, ό δὲ ἰσημερινὸς ὅτι δύο γίνονται ἰσημερίαι, μία μὲν έαρινή τῷ Κριῷ Φαμενώθ κε', ὅς ἐστι κατὰ 'Ρωμαίους 10 Μάρτιος, ὅτε προσθήκην λαμβάνουσιν αἱ ἡμέραι, γίνεται δὲ χειμερινή ἰσημερία ἐν ταῖς Χηλαῖς, ἐν τῷ Ζυγῷ, τῷ Φαωφί μηνί, ὅς ἐστιν 'Οκτώβριος, ὅτε καὶ αἱ νύκτες προσθήκην λαμβάνουσιν ό δὲ χειμερινός ὅτι Αίγοκέρωτι άρχεται τὸν χειμῶνα ποιεῖν καὶ ὁ ζωδιακὸς δὲ 15 ότι διαπορευόμενος τούτον ό ήλιος ένιαυσίως τού τε χειμῶνος καὶ τοῦ θέρους αἴτιος γίνεται.

¹ νεφελοειδής $S \mid \delta$ έ om. S 2 αὐτοῖς $MD\Delta$ quod servandumvidetur: αὐτοῦ U ut vid. Α αὐτῶ S | τὴν κατάληψιν. ποιεῖται om. S 3 ποιείται δὲ λόγον MUAS: ἔστι δὲ ὁ λόγος αὐτῶ DΔ | τοῦ om. DΔ 4 και τοῦ iσ- MS: και iσ- DUA τοῦ καὶ ἰσ- Δ | καὶ τοῦ χειμ- MUA: χειμ- D Δ καὶ χειμ- S 4-5 καὶ τοῦ ζ- MUA: ζ- D Δ καὶ ζ-S 5 μάλιστα βιωφελεῖς codd.: μαλλον τῶν βιωφελῶν S $\mathbf{6}$ ὁ ἀντ $\mathbf{-M}$: ὁ om. $\mathbf{D}$ $\Delta \mathbf{UAS}$ $\mathbf{7}$ τροπ $\mathbf{-}$ $\dot{\omega}$ φ- ἔχουσι $\dot{\mathbf{MUAS}}$: ἔχ- τρ- $\dot{\omega}$ φ- $\dot{\mathbf{D}}$ Δ $\dot{\mathbf{S}}$ ὅτι codd. : ὅτε $\dot{\mathbf{S}}$ | ἐν τῶ K-MS: τῶ om. DΔUA 9 ὅτι om. S 10 Φαμενώθ κε' M: κατὰ τὰς κε' (εἴκοσι πέντε ${f D}$) Φαμενώθ ${f D}\Delta$ Φαμενώθ ${f U}{f A}$ (κε' om.) φαμέν S 10-11 κε' ... Μάρτιος om. S 10 κατά 'Ρωμom. Δ 11 ὅτι A | προσθήκην S | λαμβ– αἰ ἡμ– MUAS: αἰ (καὶ D) ἡμ– λαμβ– $D\Delta$ 11–12 γίνεται δὲ MUS: γίνεται Aέτέρα δὲ $D\Delta$ 12 χειμ- ἰσ- $MD\Delta S$: ἰσ- χειμ- UA | ἐν om. $D\Delta$ 13 τῷ ... ἐστιν om. S | τῷ Φ - μηνὶ MUA: κατὰ τὸν Φ μῆνα DΔ | 'Οκτώβριος codd.: τῶν ὀκτώ S | ὅτε codd.: ὅτι Α post νύκτες add. καὶ S 14 προσθήκην λαμβάνουσιν om. S spatio vacuo relicto | ὅτι Est unde Ald.: ὅτε codd. 15 ἔργεται $\dot{\mathbf{D}}$ | τὸν om. $\mathbf{U}$ | δὲ om. $\mathbf{S}$ 16 ὅτι $\mathbf{A}$: ὅτε $\mathbf{M}\mathbf{D}\Delta\mathbf{U}$ ut vid. $\mathbf{S}$ | διαπορεύεται $\mathbf{S}$ | ἐνιαυσίως $\mathbf{M}\mathbf{A}$: ἐνιαυσιαίως $\mathbf{D}\Delta$ ἐνιαύσιος $\mathbf{U}$ ένιαύσια $\mathbf{S}$ 16–17 τοῦ τε χειμῶνος $\mathbf{S}$: τῶν τε χειμώνων $\mathbf{M}$ τοῦ χειμῶνός τε UA τοῦ τε θέρους DΔ 17 καὶ τοῦ θέρους MUA Ŝ: καὶ τοῦ χειμῶνος DΔ | post θέρους quindecim fere littera $rum \ spatium \ in \ S.$

άλίγκια δεινωτοῖσιν: ὅμοια ὅντα περι- MDΔUA φερέσιν, οἱονεὶ τροχοειδῆ, κυκλοτερῆ. τούτων δὲ τῶν κύκλων, φησί, τῶν δ΄, ἀφέλεια ⟨ἄν⟩ γένοιτο. ποθ ἡ (463) μὲν διὰ τὴν τροπήν ποιοῦ ἐπιψαύσας τροπὴν τοιεῖ, ἐκ δὲ τούτου ἀφέλεια. τοῖς γὰρ πράγμασιν εὐκαίρως ἐπιβάλλομεν ἢ ἐν τῷ γεωργεῖν ἢ ἐν τῷ πλεῖν.

περιέπουσι δὲ τὸν οὐρανὸν κύκλοι τέσσαρες, θερινὸς Μ τροπικός, χειμερινὸς τροπικός, ἰσημερινὸς καὶ ζωδιακός, οἱ ἀφέλιμοι διὰ τῆς σκέψεως αὐτῶν τὰς διαφορὰς 10 τῶν ἐτησίων ἀνέμων δεικνύντες, καιρῶν τε καὶ διαστημάτων. σημεῖα δὲ πᾶσιν αὐτοῖς ἐφήρμοσται κατωνομασμένα, πολλῶν ζωδίων περὶ ἕκαστον κύκλον θεωρουμένων καὶ ἀλλήλοις συνηρμοσμένων. αὐτοὶ δὲ καταλαμβάνονται ἐν παραλλήλω θέσει, ἀσάλευτον ἔχοντες φύσιν, τοῦντες ἀλλήλοις, τῷ δὲ μεγέθει διαφέροντες οἱ δύο τῶν δύο. ὁ μὲν γὰρ ἰσημερινὸς καὶ ζωδιακὸς διάκεντροι τυγχάνοντες καὶ τὸν μέγιστον διαγράφοντες κύκλον τῶν μὲν πρότερόν εἰσι μείζους, αὐτοὶ δὲ ἑαυτοῖς ἀναλο-20 γοῦνται τῷ μεγέθει.

τὸ δὲ μέτρα περισκοπέοντι (464), τὰς MDΔUA τοῦ ἔτους περιτροπὰς καὶ περιόδους σκοποῦντι, ἀνυομένων τῶν ἐνιαυτῶν. ἐκάστη γὰρ τροπῆ ἡ περίοδος.

 ${f U}$ ${f 5}$ τούτου ${f M}$: τούτων ${f U}{f A}$ ${f 6}$ ἐπιβάλλομεν ${f M}$: -βάλλομαι

ŬA.

¹⁻⁶ MD Δ UA lemma ex Arato restitui: ἐναλίγκια δεινωτοῖσιν M δινωτοῖσι D δινωτοῖσι τέσσαρα Δ τῶν καὶ μάλιστα ποθῆ (sic) UA 2 κυκλοτερῆ MUA: om. D Δ 2-3 τῶν κύκλων φησὶ codd.: φησι τῶν κ- U 3 ἂν addidi ex Arato | ποθὴ scripsi: ποθεί M ποιεῖ D Δ τὸ ποθὴ UA fort. recte 4-5 μὲν διὰ . . . . ἀφέλεια om. D Δ 4 ποιοῦ UA: ποίου M | ἐπιψαυούσας

^{7–20} M 9 σκέψεως *Maass*: σκήψεως **M 10** τῶν ἐτησίων ἀνέμων fortasse delendum.

²¹⁻²³ MD ΔUA 21 τὸ δὲ M: om. D ΔUA | ante τὰς add. μέτρα D ΔUA 22 περιτροπὰς MD Δ: τροπὰς UA | σκοποῦντι M: περισκοποῦντι UA om. D Δ 22-23 ἀνυομένων τῶν ἐν- om. D Δ 23 ἑκάστω Δ^{ac} ut vid. | τροπῆ MD ΔA ut vid.: τροπὴ vel τροπῆ U ἑκάστου τροπὴ Est unde Ald.

ΜΚυΑ 465. — σήματα δ' εὖ μάλα πᾶσι: σημεῖα δέ φησιν αὐτοῖς τοῖς κύκλοις, τοὺς ἀστέρας λέγων δι' ὧν γράφονται, σαφη καὶ γνώριμα εἴναι' ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ αὐτούς, τὰ δὲ ἐπ' αὐτῶν, τὰ δὲ σύνεγγυς. συνεεργμένα δὲ (466) συνηρμοσμένα.

MDAKUA

τὸ δὲ ἐπιρρήδην ὡς ἐξονομακλήδην. ἐπειδὴ οὖτοι καθ' ἑαυτοὺς ἀόρατοί εἰσι καὶ οὐδὲ καταλαμβάνονται, διὰ τοῦτό φησιν ὅτι σημεῖα ἑκάστω ἐπιρρήδην καὶ δυνάμενα ληφθήναι ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ πανταχόθεν συνηγμένα. καὶ ἐπάγει τὰ σημεῖα κατωτέρω.

10

ΔΚ ἐντεῦθεν δὲ περὶ τῶν κύκλων διεξέρχεται. τὸν γὰρ πάντα λόγον τῆς σφαίρας εἰς δ΄ διεῖλε, καὶ πρῶτον μὲν ἠρίθμηται τὰ ἠστεριγμένα, δεύτερον δὲ περὶ κύκλων λέγει, ἑξῆς δὲ περὶ συνανατολῶν καὶ συνδύσεων,

Μ τελευταΐον δὲ περὶ σημείων. ὄντων δὲ πλειόνων κύκ- 15 λων, ὡς ἐδηλώσαμεν ἐν ἀρχῆ τοῦ βιβλίου, τούτους

 $\Delta \mathbf{K}$: ἐπάγει δὲ $\mathbf{U} \mathbf{A}$.

¹⁻⁵ MKUA (post κατωτέρω infra l. 10 UA) lemma restitui: σήματ' εὖ μάλα πᾶσι Μ σήματα δ' εὖ Κ ἄλλως UA 1-2 σημεῖα ΜΚ: σήματα UA 2 φησιν ΜΚ: οπ. UA | post κύκλοις add. ἐπίκειται Κ | λέγων ΜΚ: λέγει UA 3 γράφονται ΜUΑ: -φεται Κ | καὶ γνώριμα εἶναι ΜΚ: οπ. UA 4 περὶ αὐτοὺς ΜUΑ: περὶ αὐτὰ Κ | αὐτῶν ΜΚ: αὐτὰ UA 5 συνεριγμένα U ut vid. συνειργμένα Κ | δὲ ΜUΑ: τὰ δὲ Κ | post δὲ add. ἀντὶ τοῦ UA | cf. DΔ infra ad l. 10. 6-10 MDΔΚUA lemma σήματα δ' εῦ μάλα DΔUA (cf. Μ supra) 6 τὸ ... ἐξονομακλήδην ΜΚ (τὸ δὲ οπ.): τὸ δὲ ἐπιρρήδην οπ. DΔ οπηία οπ. UA | ἐπειδὴ ΜΚUΑ: ἔπεὶ ΟΔΔ 7 ἀόρατοι ΜDΔΚ: ἄρατοι Α U evan. | εἰσι καὶ οὐδὲ DΔ 7 ἀόρατοι ΜDΔΚ: ἄρατοι Α U evan. | εἰσι καὶ οὐδὲ ΜΚUΑ: ὄντες οὐ DΔ 8 φησιν ὅτι οπ. Κ 8-9 ἐκάστω .... ληφθῆναι ΜDΔUA: ἐπιρρήδην ἐκάστω διακείμενα τίθενται ώστε ληφθῆναι Κ 8 ἔκαστοι Α 9 καὶ ΜUΑ: ὅ ἐστι DΔ | ἐκ τοῦ σύνεγγυς ΜΚUΑ: οπ. DΔ 10 συνηγμένα Μ: εἶναι συνηγμένα Κ συνημμένα UA ἐπίδηλα, συνεεργμένα δὲ ἀντὶ τοῦ συνηρμοσμένα DΔ (cf supra l. 5) | καὶ ἐπάγει ΜD

¹¹⁻¹⁴ MK 11 ἐντεῦθεν Μ: ἐνταῦθα Κ 12 λόγον Μ: κύκλον Κ 13 ἠρίθμηται Μ: -μησε Κ 14 συνδύσεων Μ: δύσεων Κ 15 τελευταῖον Μ: τέλος Κ.

¹⁵⁻p. 295,8 M 16 ἐν ἀρχῆ τοῦ βιβλίου: ad isagogen nos scholiasta revocare videtur quam Marcianus post scholia ex-

μόνους ἐξείλετο, ἰσημερινόν τε καὶ ζφδιακόν, καὶ τοὺς τροπικοὺς δύο. τοὐτων γὰρ μάλιστα δεόμεθα πρὸς γνῶσιν τῶν φαινομένων. εἰσὶ δὲ καὶ βέβαιοι καὶ μόνιμοι. τῶν γὰρ ἄλλων οἱ μὲν κατὰ μέγεθος μεταβάλλουσιν, 5 ὥσπερ οἱ ἀρκτικοί, οἱ δὲ κατὰ τὰ μεγέθη (εἰσὶ γὰρ τέλειοι οἱ μέγιστοι) ἐν οἶς μάλιστα μεταπίπτουσι ζφδίοις. οἱ δὲ δ΄ πᾶσιν οἱ αὐτοὶ ἀεί, ζφδιακός, ἰσημερινός, ...

467. — α ὐ τ ο ὶ δ' ἀ π λ α ν έ ε ς: αὐτοὶ δὲ οἱ ΜΦΔΚΟΑ
10 κύκλοι ἀπλανεῖς καὶ πάντες ἡρμοσμένοι ἀλλήλοις εἰσίν,
εἴγε καὶ ἀρχόμενοι παραλλήλους αὐτοὺς εἰρήκασιν
εἶναι. τί οὖν, φαμεν, τὸ ἀ ρ η ρ ό τ ε ς ἀ λ λ ή λ ο ι σ ι;
κατὰ τὸ μέγεθος. ἴσοι γάρ εἰσι τῷ μεγέθει, οὐχ οἱ
πάντες, ἀλλ' ὁ ἰσημερινὸς τῷ ζῷδιακῷ· οὖτοι γὰρ
15 μεσάζουσι τὴν σφαῖραν· ἴσοι δὲ ὅ τε θερινὸς τροπικὸς
καὶ ὁ χειμερινός. καὶ ὅτι τοῦτό ἐστιν ἐπιφέρει καὶ αὐτός·
,, ἀ τ ὰ ρ μ έ τ ρ ῷ γ ε δ ὑ ω δ υ σ ὶ ν ἀ ν τ ι φ έ-

hibet (infra p. 541); vide etiam Paris. suppl. gr. 607 a (supra p. 24,8.

⁵⁻⁶ parentheseos signa posui: post μεγέθη dist. Μ 6 οἰς scripsi: τοῖς Μ | μεταπίπτουσι Μ: an συμπίπτουσι? sed totus locus corruptus esse videtur 8 τροπικοὶ δύο in fine add. Maass. 9-p. 296,6 ΜΦΔΚυΑ lemma codd. 10 άλλήλοις εἰσὶν ΜΦΔυΑ: εἰσὶν άλ- Κ | ἀρχόμενοι ΜΑ: ἀρχομένους Κ οἱ καθηγησάμενοι ΦΔ οπ. U ut vid. (evan.) 11 παρ- αὐτοὺς: αὐτοὺς παρ- Κ | εἰρήκασιν ΜΚυΑ: φασιν ΦΔ αn εἰρήκαμεν? 12 τἱ οὖν φαμεν ΜΚ: φάμεν οὖν ΦΔ καὶ τἱ οὖν φασι UA | post φαμεν add. εἶναι ΜΚ: non in ΦΔυΑ | ἀρηρότες ΜΚ: ἀρηρότας ΦΔ ἀρηρό UA 12-13 άλλήλοισι; κατὰ τὸ μέγεθος scripsi: ἀλλήλοισι κατὰ μέγεθος ΦΔυΑ κατὰ τὸ μ- ἀλλήλοισι (-λοις Κ) ΜΚ 13 εἰσι ΜΦΔ: οπ. ΚυΑ | τῶι μεγέθει ΜΦΔΚ: τὸ μέγεθος UA | οὐχ οἱ ΜΦΔΚ: οὐχὶ υΑ 15 ἴσοι δὲ οπ. Αυ mutil. | ὅ τε codd.: ὅτι υ | θερινὸς ΜΦΔναλε: ἰσημερινός Κ | ὅτι τοῦτό ἐστιν ΜΚυΑ: οπ. ΦΔ | ἐπιφέρει ΜΚυΑ: μαρτυρεῖ ΦΔ 17 ἀτὰρ ΦΔΚΑ: αὐτὰρ Μυ mutil. | δύω δυσὶν οπ. Κ

ρονται" (468). τινὲς δὲ οὕτως ἤκουσαν τὸ ἀντιφερίφερονται ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦνται, καὶ γὰρ ἀντιφερίζειν ἐστὶ τὸ ἐναντιοῦσθαι, ἵν' οὕτως ἀκουώμεν ὅτι ὁ ζωδιακὸς καὶ ὁ θερινὸς ἐναντίοι εἰσίν. ὁ μὲν γὰρ ζωδιακὸς μείζων, ὁ δὲ ἐλάσσων, καὶ πάλιν ὁ μὲν ἰσημερινὸς μείζων, ὁ δὲ χειμερινὸς ἐλάσσων.

η δύω δυσίν άντιφέρονται: τῷ με-MK γέθει κατά δυάδα άναλογοῦσιν άλλήλοις ήρμοσμένοι. τούτων οί μέν τροπικοί κατά τάς έπαφάς συνέχουσι τον ζωδιακόν, ο δε ίσημερινός κατά τομάς συνδέδεται 10 τῷ ζωδιακῷ. τὸ δὲ ἀπλατέες νοητοί, διὸ καὶ σημείων τινών έδεήθημεν κατά την έπίγνωσιν των τόπων αὐτῶν, οὐ δυναμένων τῆ ὄψει ληφθῆναι, κα-Μ θάπερ ὁ γάλακτος τύπος δς καλεῖται γαλαξίας. ὁ ἰσημερινός δὲ τέμνει μέσον τὸν διάμεσον καὶ τέμνεται ὑπ' 15 αύτοῦ, τομαί δέ είσιν αύτοῦ Κριοῦ καὶ τῶν Χηλῶν ἀργαί, καθ' ας αμφοτέρας γενόμενος ο ήλιος τας ισημερίας άγει ἔαρος καὶ μετοπώρου, καὶ κατ' ἀμφοτέρας δι' αὐτοῦ τὴν περιφοράν ποιεῖται παρ' αὐτὸ [τοῦ] κληθέντος ἰσημερινοῦ. ἴσος δέ ἐστι καὶ ⟨τῷ⟩ διὰ μέσων καὶ 20 μέγιστος τῶν παραλλήλων, καὶ δίχα τὴν Υῆν καὶ τὸν ούρανὸν τέμνει, τῶν πόλων ἑχατέρων τῷ ἴσῷ διεστώς.

¹ ante τινὲς add. ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦνται (cf. infra) K 1–2 τινὲς ... ἀντιφέρονται MKUA: om. $D\Delta$ 1 οὕτως fortasse delendum; post ἥκουσαν K | ante ἀντιφέρονται add. δύο (sic) δυσὶν MK 1–2 ἀντιφέρεται A 2 ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦνται hic om. K (cf. supra) | ἐναντιοῦνται $MD\Delta$: –οῦται UA 2–3 καὶ γὰρ ἀντιφερίζειν MKUA: ἀντιφ- γὰρ $D\Delta$ 3 ἐστὶ M: φασι K om. $D\Delta A$ U mutil. | ἀκούομεν K 4 εἰσίν codd: εἰσὶν ἀλλήλοις K 5 ἐλάσσων MUA: θερινὸς ἐλάσσων K μείων $D\Delta$ 5–6 καὶ πάλιν .... ἐλάσσων om. K 6 χειμερινὸς om. U.

⁷⁻¹⁴ MK 7 δύω M: δύο K 8 δυάδα M: δὲ δυάδα K (post μεγέθει dist.) 10 τομὰς M: τὰς τ- K 11 ἀπλατέες scripsi, cf. Hipp. 1, 9, 1 et Arati editionum, vel meae vel Maassii, criticas adnotationes ad v. 467: ἀπλανέες MK | νοητοί M: νοητῶς K.

¹⁴⁻²² M 15 μέσον scripsi: μεσα M μέσα Maass | διάμεσον M: διὰ μέσων Maass 19 αὐτὸ scripsi: αὐτοῦ M παρ' αὐτοῦ seclusit Maass | τοῦ seclusi 20 ἴσος δέ ἐστι Maass: ἴσως δὲ ἔστω M | τῷ addidi, lacunam post ἐστι statuit Maass

τούτων δὲ ώμολογημένων σαφῆ γίνεται τὰ λεγόμενα.

τὸ δὲ ἀτὰρ μέτρω γε... ἴσοι ὁ ἰσημερινὸς καὶ ὁ ζωδιακός. μέγιστοι γάρ. οἱ δὲ τροπικοὶ τούτων μὲν ἐλάττους, ἴσος δὲ ἑκάτερος αὐτῶν τῷ λοιπῷ.

5 ἄλλως: ἕκαστον δωδεκατημόριον μοιρῶν λ΄, ὥστε Μ εἶναι τὸν κύκλον μοιρῶν τξ΄. ὁ τοίνυν ἥλιος ὑπεναντίος τῷ παντὶ τὴν ἰδίαν ποιούμενος κίνησιν, μίαν ἔγγιστα μοῖραν ἑκάστης ἡμέρας ὑπολειπόμενος, κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν τοῦ Καρκίνου γενόμενος, ὅτε καὶ βορειότατός 10 ἐστι, θέρους ἄγει τροπήν, καθ' ἡν μάλιστα τὴν ὑπὲρ γῆς αὐτοῦ φαινομένην ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δύσιν φοράν, ἡν κοινῶς λέγομεν ἡμέραν, μεγίστην τῶν ἄλλων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ πασῶν, τὴν δὲ λοιπὴν ὑπὸ γῆς ⟨ἐπ') ἀνατολὴν [καὶ] περιφοράν, ἢν νύκτα λέγομεν, ἐλαχίστην 15 εἶναι συμβέβηκε, διὰ τὸ [κατὰ τὸ μέρος] ὡς πρὸς ἡμᾶς ἐξηρημένον τοῦ πόλου.

469. — εἴ ποτέ τοι νυκτός: τῆς ἀνεφέλου. ΜΚ δ δὲ λόγος:

εἴ ποτέ σοι ἀνεφέλου νυκτὸς οὕσης, ὅτε καὶ τοὺς MDΔKUAS
20 ἑαυτῆς ἀστέρας ἀκριβέστερον ἐπιδείκνυται ἡ νύξ, καὶ
οὐδεὶς τῶν ἀστέρων ἀδρανὴς τὸ φῶς ἐκ τῆς σελήνης
φέρεται, ἀλλὰ πᾶς ἀστὴρ φαίνεται,

 $m{2}$ ἀτὰρ Aratus: αὐτὰρ $m{M}$ | post ἴσοι dist. $m{M}$ 4 ἴσος $m{M}^{pc}$: ἴσον $m{M}^{ac}$ ut vid. | ἐκάτερος $m{M}^{pc}$: ἔκ $m{M}^{ac}$ ut vid.

5-16 M 13 ὑπὸ Maass in adnot.: ὑπὲρ M | ἐπ' add. Maass in adnot.: om. M 14 καὶ del. Maass in adnot. | περιφοράν M: φοράν Maass in adnot. 15 κατὰ τὸ μέρος seclusi: μέρος post ἡμᾶς transposuit Maass 16 ἐξηρημένον Maass: -μένου M.

17-18 MK lemma M: εἴ ποτε τοι νυκτός καθαρῆς K fortasse recte | ante τῆς add. ἡγουν K.

19-22 MDΔKUAS (40^{v} , 33-36) lemma εἴ ποτέ τοι DΔ UA: non in MKS 19 εἴ ποτέ σοι MDΔUA: om. KS (in S spatium vacuum) | τῆς νυκτὸς Κ 20 ἑαυτῆς om. S | ἀκριβέστερον ἐπιδείκνυνται (sic) Μ: ἐπιδείκνυται ἀκριβ- DΔ KUA λαμπροὺς ἐπιδείκνυται S fort. recte | καὶ om. S 21 οὐδεὶς codd.: οὐ διὰ S | ἀδρανης MKUA: ἀδρανὲς DΔS | τῆς σελήνης MDΔKS: τοῦ ἡλίου U ἡλίου A 22 φέρεται M DΔ: φαίνεται Κ περιφορᾶς UA φαίνεται γενόμενον S | πᾶς ... φαίνεται om. S spatio quindecim fere litterarum vacuo relicto | ἀλλὰ MKUA: ἀλλὰ καὶ DΔ.

ὅτε πᾶς ἀστὴρ φαιδρός ἐστι (τοῦτο γάρ ἐστι [τὸ]
 ὅτε πάντα τὰ ἄστρα διὰ τοῦ κνέφους φαίνεται ὀξέα καὶ λαμπρά),

MDAKUAS

εί δή ποτέ σοι τὸ τηνικαῦτα ἔκπληξις ἦλθε καὶ θαυμασμὸς κατανοήσαντι τὸν οὐρανὸν πανταχόθεν ἡπλωμένον σφαιροειδῶς καὶ περιφερῶς, ἢ καὶ ἄλλος παρεστηκώς τις ἔδειξεν ἐκεῖνο τὸ περίβλεπτον † ὅπερ † γάλα καλοῦσι. λέγει δὲ τὸν γαλαξίαν κύκλον, οὖτος γὰρ μόνος παρὰ τοὺς ἄλλους πάντας ὄψει ἐστὶν εὐκατάληπτος διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὥσπερ νεφελώδη πίλησιν.

10

15

 $MD\Delta UA$

τὸ δὲ ἀδρανέων (471), ἐκ τοῦ φωτὸς τῆς σελήνης ἀδρανιζόμενος. τὸ δὲ διχόμηνι γράφεται καὶ νε όμηνι, τῆ νεωστὶ καὶ πρῶτον ἐκ συνόδου φαινομένη, ἐπειδὴ τότε ἐμφανῆ εἰσι τὰ ἄστρα μὴ καταυγαζόμενα ὑπὸ τοῦ σεληνιακοῦ φωτός.

 $MD\Delta UA$

470. — ο ὐ ρ α ν ί η Ν ὑ ξ: ἤτοι ὅτι τῶν οὐρανίων θεῶν, ἢ ἐν ἢ μάλιστα ἐκφανὴς ὁ οὐρανός, ἢ τάχα ἡ

1-3 S (40°, 36-38) cf. Arati v. 472 1 τδ seclusi.

⁴⁻¹⁰ MDΔKUAS $(40^v, 39-45)$ 4 δή MDΔS: δὲ A om. K U mutil. | τὸ om. S | ἔκπληξις ἡλθε codd.: ἡλθεν ἐκ [duodecim fere litterarum spatium]ψαμένου (id est σκεψαμένου, cf. Arat. v. 474) κατανοήσαντι κ. τ. λ. S 5 πανταχόθεν om. K 6 σφαιροειδῆ S | καὶ περιφερῶς om. S | ἢ om. S 6-7 ἄλλος (-λως UA) παρεστηκώς (-κὸς M) τις (om. S) MDΔU AS: παρεστηκώς τις ἄλλος K 7 post περίβλεπτον add. καὶ λαμπρὸν S 7-8 ὅπερ... λέγει δὲ om. S duodeviginti fere litterarum spatio vacuo relicto 7 ὅπερ corruptum: seclusit Maass ex Arato | γάλα om. UA 8 τὸν om. UA | οὖτος codd.: οὖ S 9 παρὰ MKAS: περὶ D?Δ U evan. | πάντας om. AS U evan. | ἑστιν om. A U evan. | δψει post εὐκατάληπτος U 10 νεφελοειδῆ S | πίλησιν MAac Uac ut vid.: πόλησιν Apc Upc ut vid. πίλωσιν DΔS ἐπίλυσιν K.

^{11–15} MD ΔU Α 11 άδρανέων D ΔU Α: άδρανέοντι Μ 11–12 τῆς σελήνης MD Δ: ἡλίου U Α 12 άδρανιζόμενος (ἀνδρ–U) D Δ U Α: –μένω Μ 13 πρῶτον MD Δ Α: πρώτη U 14 φαινόμενα Α | έμφανη MD Δ Α: ἄν φασιν U ut vid. 14–15 μ η ... φωτὸς MU Α: ὑπὸ τοῦ σεληνιαχοῦ φωτὸς μ η άμαυρούμενα D Δ.

¹⁶⁻p. 299,2 MD ΔUA lemma MD Δ: ὅτε πάντας ἀγαυοὺς UA 16 ὅτι MD Δ: ὅτε UA 17 ἐν MD ΔU: ἐφ' A | τάχα ή D Δ: τάχα γὰρ M τάχα UA

κατά τὸ μεσονύκτιον. τότε γὰρ ἀκριβοῦται μάλιστα τὰ ἄστρα ὀξέως φαινόμενα.

474. — ε ὖ ρ έ ϊ κ ὑ κ λ ω: εἰ τοίνυν ἀσελήνου ΜΠΔΟΑ νυκτὸς οὕσης θελήσεις τὸν γαλαξίαν σκέψασθαι, ῷ 5 πᾶς διχοτομεῖται ὁ οὐρανός (ἔστι γὰρ τῶν μεγίστων κύκλων), φανήσεταί σοι ὅμοιος γάλακτι. ἔστι γὰρ οὕτος λευκός, λοξούμενος διὰ τῶν τροπικῶν, καὶ σμικρὸν ὑπερπίπτων αὐτούς, τέμνων τὸν ζωδιακὸν κύκλον κατὰ Διδύμους καὶ Τοξότην.

εἴρηται δὲ οὕτως διά τὸ λευκαῖς νεφέλαις σημαίνεσ- MUA θαι τὴν περιγραφὴν αὐτοῦ. Ἐρατοσθένης δέ φησι μυθικῶς αὐτὸν ἐξηγούμενος ὑπὸ τοῦ τῆς "Ηρας γάλακτος γεγενῆσθαι ἐκχυθέντος. ἤκουσε γὰρ περὶ τοῦ Ἑρμοῦ ὅτι οὐκ ἴδιος αὐτῆς ἐστιν.

5 476. — κεῖνο περιγληνές: ὅπερ κύκλω MDΔUA
τὸν οὐρανὸν περιλαμβάνει, τὸ καλούμενον γάλα. καὶ
γὰρ τοῦ ζωδιακοῦ μᾶλλον ἐμπεριέλαβε τὸν οὐρανόν.
ὁ μὲν γὰρ ζωδιακὸς μέχρι τῶν τροπικῶν κάτεισιν, ὁ
δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιψαύει κύκλων.

20 477. — τῷ δή τοι χροιὴν μέν: τούτῳ δὴ ΜΟΔΚυΑ

¹ μεσανύκτιον Δ | ἀκριβοῦται Μ: ἀκριβοῦνται UA δηλοῦται DΔ | μάλιστα MDΔA: μᾶλλον U 2 ὀξέως MDΔU: ὀξέα A. 3-9 MDΔUA lemma MDΔ: πάντη κεκασμένον UA 3 initio add. ὁ νοῦς DΔ 4 θελήσεις MDΔ: -σαις A U incert. 5 ὁ om. UA 6 γάλακτος D 7 οὐτος MUA: om. DΔ 8 ὑπερπίπτων MUA: ὑπερεκπίπτων DΔ | τέμνων MUA: τέμνει δὲ DΔ.

¹⁰⁻¹⁴ MUA cf. Catast. 44 cum parallelis locis 12 έξηγούμενος M: διηγούμενος UA 13 ήκουσε M: ήκουσα U ut vid. A ut vid. | περί A ut vid.; παρὰ M U incert. 14 αὐτῆς M: om. UA.

^{15–19} $MD\Delta UA$ lemma $MD\Delta$: κεΐνο γὰρ περιγληνὲς UA 15 ὅπερ MDUA: ὑπὲρ Δ 16 τὸν οὐρανὸν $D\Delta UA$: om. M | περιλαμβάνει MUA: διαλαμβάνει $D\Delta$ 16–17 καὶ γὰρ ... οὐρανὸν MUA: περιλαμβάνει γὰρ αὐτὸν μᾶλλον τοῦ ζωδιακοῦ $D\Delta$ 17 ἐμπεριέλαβε M: περιέλαβε UA 19 ἐπιψαύει κύκλων M: σχεδὸν ἐπιψαύει $D\Delta UA$ fortasse recte.

²⁰⁻p. 300,9 MD ΔΚUA lemma M (χροὴν) Δ: τῷ δή τοι χροιήν D τῷ δ' ήτοι Κ τῷ δὴ χροιήν UA 20 δὴ MD ΔΚ: γὰρ UA

τῷ γαλαξία. νοοῦνται δὲ καὶ ἄλλοι κύκλοι. ἄπειροι μὲν ⟨οί⟩ ὑφ' ἑκάστου τῶν ἀστέρων τῆ περιφορῷ γραφόμενοι παράλληλοι περὶ τοὺς αὐτοὺς τῷ κόσμῳ πόλους κείμενοι, ἄπειροι δὲ οἱ διὰ τῶν πόλων ὀρθοὶ πρὸς τοὺς παραλλήλους καλούμενοι κόλουροι, ἄπειροι δὲ οἱ μήτε παράλληλοι μήτε διὰ τῶν πόλων, ἀλλὰ λοξοί, πεπαρμένοι δὲ ἐν τοῖς ἀπείροις. κόλουροι δὲ ὅτι μέρος αὐτῶν ἀφαιρεῖταί τι καὶ ἔστιν ὑπὸ γῆν. ὁ δὲ "Αρατος τούτων οὐκ ἐμνήσθη οὐδένος.

MDAKUAS

ό δὲ νοῦς τούτω δὴ τῷ γαλαξία οὐδεὶς τῶν ἄλλων 10 ἐστὶ τὴν χροιὰν ὅμοιος, διὸ καὶ οἱ ἄλλοι ἀφανεῖς, αὐτὸς δὲ φανερός ἐστι. τὸ δὲ δινεῖται (478) συμπεριφέρεται τῷ οὐρανῷ.

 $\boldsymbol{M}\boldsymbol{D}\boldsymbol{\Delta}\boldsymbol{U}\boldsymbol{A}$

ἄλλως: τῷ γαλαξία οἱ δύο τῶν εἰρημένων τεσσάρων ἰσόμετροί εἰσιν, ὅ τε ζωδιακὸς καὶ ὁ ἰσημερινός 15 (καὶ γὰρ οὖτοι μέγιστοι), οἱ δὲ λοιποὶ δύο μείονες, ὅ τε χειμερινὸς τροπικὸς καὶ ὁ θερινός.

10–13 MD Δ KUAS (40°, 45–48) lemma τῶ δή τοι χρ[spatium septem fere litterarum] S qui post lacunam transit ad δή 10 τοῦτο D^{ac} | δὴ MD Δ KS: δὲ UA | τὸ D | τῷ γαλούδεὶς οm. S spatio vacuo relicto 11 ἐστὶ codd.: om. S 11–12 αὐτὸς δὲ φανερός ἐστι MKUA: εἰσιν αὐτοῦ μόνου φαινομένου (φερομένου D) D Δ αὐτὸς δὲ νεφελώδης ὢν φανερός ἐστιν S 12 ante συμπεριφέρεται add. πάλιν S.

14-17 MD Δ UA 14 οἱ δύο codd.: ἱδίω D 14-15 τεσσάρων om. U ut vid. 15 ἱσόμετροι MD Δ : ἱσόμοιροι UA | post ζωδιακός add. φησι D Δ 16 καὶ γὰρ οὕτοι MUA: οὕτοι γὰρ D Δ | δύο M: τούτων D Δ τούτου A τοὖ U | post μείονες add. τουτέστιν M 17 καὶ ὁ θερινὸς M: καὶ ὁ (om. UA) θερ- τροπικὸς D Δ UA.

480. — τῶν ὁ μὲν ἐγγύθεν ἐστί: λοιπὸν MDΔKUAS ἑξῆς διδασκαλίαν ποιεῖται ἀκολούθως πάλιν ἀπὸ τοῦ βορειοτέρου κύκλου, καί φησιν·,,ὁ μὲν θερινὸς πλησίον ἐστὶ τοῦ κατιόντος βορέου".

καὶ ἐν ἄλλοις εἶπε (241) νέον κατιόντος MKS ἀκούει.

481. — ἐν δέ οἱ ἀμφότεραι: λοιπὸν ἀπὸ MDΔKS τῶν ἐπικειμένων ἄστρων τὴν κατάληψιν αὐτῶν δίδωσιν. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῶν Διδύμων, ὧν ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἐστιν 10 ὁ κύκλος.

έν αὐτῷ δὴ καὶ τοῦ Ἡνιόχου τὰ γόνατα. ἀρηρό- ΜΠΔΚυΑS τος δὲ τοῦ ἡρμοσμένου, καὶ οἶον συμπεφυκότος τῷ Ταύρω.

483. — λαι ἡ δὲ κνήμη: ἡ δὲ τοῦ Περσέως ΜΚS
15 ἀριστερὰ κνήμη καὶ αὐτὸς ὁ ἀριστερὸς ὧμος ἐπίκειται
τῷ κύκλω. τὸ δὲ ἀνδρομέδης (484) τὴν δεξιάν,

¹⁻⁴ MDΔKUAS (40°, 48-50) lemma M: τῶν ὁ μὲν ἐγγύθεν (ἐγγύθι D?) $D\Delta UA$ τῶν ὁ μὲν K τῷ [spatium duodecim fere litterarum] διδασκαλίαν κ. τ. λ. S 1-2 λοιπὸν . . . πάλιν MKUAS: ἀκολούθως πάλιν τῶν (τὴν D) ἑξῆς διδασκαλίαν ποιεῖται $D\Delta$ 2 ante ποιεῖται add. αὐτὸς S 3 καί $MD\Delta KS$: om. UA 4 τοῦ $MD\Delta KUA$: om. S | κατιόντος S: om. M $D\Delta KUA$.

⁵⁻⁶ MKS (40°,51) και MS: ώς και K | είπε MK: είπε τοῦτο S qui postea spatio duodeviginti fere litterarum vacuo relicto ad sch. 481 transit.

^{7–10} MDΔKS $(40^v, 51–54)$ lemma MDΔ: ἐν δέ οἱ KS 7 λοιπῶν S 8 ἄστρων MKS: ἀστέρων DΔ | τὴν ... δίδωσιν S: τὴν κατάθεσιν ποιεῖται MDΔK.

^{11–13} MD Δ KUAS (40 ^{v} , 54–56) lemma èv δέ οἱ ἀμφότεραι UA 11 èv . . . 'Ηνιόχου om. S spatio relicto | δὴ καὶ MK A: δὲ καὶ D Δ U 11–12 ἀρηρότος codd. : τὸ δὲ ἀρηρότες S 12 δὲ τοῦ MD Δ K: οἶον A om. S U evan. | ἡρμοσμένου MD Δ K: συνηρμοσμένου A ἡρμοσμένοι S U evan. | καὶ MD Δ K A: om. S U evan. | οἴον MKS: οἴονεὶ (-ἶω-D) om. A U evan. | συμπεφυκότες S | τῷ om. K 13 post ταύρω ut vid. ὁπλαὶ A, postea del.

¹⁴⁻p. 302,6 MKS (40°, 56-41°, 3) lemma MK: λαιὴ δὲ S 15-16]κειται τῷ κύκλῳ τὸ δὲ om. S spatio vacuo relicto 16 τὸ δὲ ᾿Ανδρομέδης MS: ᾿Ανδρομέδας δὲ Κ

φησί, τῆς 'Ανδρομέδας κατὰ τὸ μέσον ἐπέχει ὁ κύκλος ὀλίγον ἀνωτέρω τοῦ ἀγκῶνος. εἶτα, ἐπειδὴ τὸ λέγειν ἀνωτ έρω τοῦ ἀγκῶνος ἀσαφὲς ἢν πότερον ὡς ἐπὶ τὸν καρπὸν ἢ ἐπὶ τὸν ὧμον, αὐτὸς αὐτό φησι, πὸ μὲν θέναρ καὶ τὸ τῆς χειρὸς κοίλωμα ἐν ὕψει κεῖται πλησίον τοῦ βορέου, αὐτὸς δὲ ὁ ἀγκὼν νοτιώτερος".

MDAKUAS

487. — ὁ π λ α ὶ δ' ἴ π π ε ι ο ι : αἱ δὲ τοῦ Ἦπου ὁπλαὶ καὶ ὁ τοῦ Ἦρος αὐχὴν σύν αὐτῆ τῆ ἄκρα κεφαλῆ καὶ οἱ λαμπροὶ τοῦ 'Οφιούχου ὧμοι αὐτοῦ περὶ τὸν κύκλον κινοῦνται περιελαθέντες καὶ ἐγκεί- 10 μενοι.

MDAKUA

490. — ἡ δ' ὀλίγον φέρεται: σημειοῦται καί φησιν ,,ἡ δὲ Παρθένος ὀλίγον ἐστὶ νοτιωτέρα τοῦ κύκλου, καὶ οὐκ ἐπιψαύει αὐτοῦ".

Μ άλλὰ Λέων καὶ Καρκίνος (491)· κατὰ 15 ΜΚυΑ κοινοῦ τὸ ἐπιβάλλει (490)· ,,ἀλλ' ὁ Λέων καὶ ὁ Καρκίνος ἐπιψαύουσι τοῦ κύκλου". ὁ γὰρ κύκλος τὸν

¹ φησι om. $S \mid x$ ατὰ KS: μετὰ $M \mid τ$ ὸ MK: om. $S \mid 2$ ἀνωτέρω M: ἀνώτερον $KS \mid τ$ ὸ λέγειν MK: λέγει $S \mid 3$ ἀνωτέρω M: ἀνωτάτω $K \mid 5$ ολίγον ἀνώτερον $S \mid 3$ 0 ἀσεφὲς $K \mid 5$ 0 ποτ- $S \mid 3$ 0 MK: om. $S \mid 3$ 1 τὸν om. $S \mid 5$ 1 σορείου MK: δορείου MK: δυρείου MK:

⁷⁻¹¹ MDΔKUAS (41°, 4-7) lemma DΔKAS: τὸ δὲ ὁπλαὶ δ' ἴππειοι M U mutil. 7 post Ἰππου add. φησιν MK 8 post ὁπλαὶ add. ἐπιψαύουσι S 9 ὅμοι τοῦ ἸΟφ- Κ 9-10 αὐτοῦ... κινοῦνται codd.: περὶ αὐτὸν τὸν κύκλον εἰσὶν καὶ κινοῦνται Κ 9 αὐτοῦ MS: ἀντὶ τοῦ A om. DΔΚ U mutil.

¹⁰ κινοῦνται codd.: κεῖνται S 10–11 περιελ– καὶ ἐγκ– om. S. 12–14 $MD\Delta KUA$ lemma $MD\Delta$: ἡ δ' ὀλίγον φαίνεται UA om. K 12–13 σημ– καὶ φησιν om. K 13 ἡ codd.: οἱ U | post παρθένος add. φησιν K | ἐστι νοτιωτέρα $MD\Delta K$: εἰς τὸ νοτιώτερον A U mutil. 14 ἐπιψαύει MKUA: ἐπιβάλλει $D\Delta$ | αὐτοῦ codd.: αὐτῶ Δ .

¹⁵⁻¹⁶ M lemma restitui: άλλ' ὁ Λέων καὶ ὁ Καρκ- Μ 16 ἐπιβάλλει scripsi ex Arato: ἐπιβάλλουσιν Μ.

¹⁶⁻¹⁷ MKUA ἀλλ' MUA: οπ. Κ 17 ἐπιψαύουσι ΜΚ: -ει UA | τοῦ χύχλου ΜΚ: αὐτοῦ UA.

¹⁷⁻p. 303,4 MDΔKUA

μὲν Λέοντα ὑπὸ τὸ στῆθος καὶ τὴν γαστέρα μέχρι τῶν αἰδοίων τέμνει, τὸν δὲ Καρκίνον δι' ὅλου τέμνει ἄχρι τοῦ νωτιαίου ὀστράκου. ὑπὸ γὰρ τὰ ζώδιά ἐστιν ὁ κύκλος. αὐτὰ γὰρ ἐπίκειται.

ύπένερθε [τοῦ] χελείου (494), ὑπὸ τὸν Μ νῶτον.

495-496. — ήχι μάλιστα διχαιόμενόν MDΔKUAS κε νοήσαις όρθόν: [δικαίως καὶ] όρθῶς, ὅπου μάλιστα [ἐν τούτῳ τῷ ζωδίῳ] χωριζόμενον καὶ 10 διχῶς τεμνόμενον θεωρήσειας ⟨ἄν⟩ τὸν Καρκίνον.

496. — οὕτως ὀρθῶς καὶ θαυμάστως διχῆ αὐτὸν Μ™ςΚ τέμνει, ὡς καὶ διὰ μέσων τῶν ὀφθαλμῶν εἶναι τὸν κύκλον, καὶ τὸν μὲν ὡς ἐπὶ τὰ βόρεια εἶναι τῶν ὀφθαλ-

¹ μέχρι $MD\Delta K$: καὶ μέχρι A U mutil. 2 δι' όλου τέμνει MK UA: τέμνει post όστράκου Δ δι' όλου ἄχρι τοῦ νωτιαίου ὀστράκου. κατὰ γὰρ τοῦ χελείου καὶ τοῦ νωτιαίου ὀστράκου τέμνει. ὑπὸ γὰρ κ. τ. λ . D 3 νωτιαίου MD: νοτ- ΔKUA | ζώδια $D\Delta K$ A: ζῶα M U evan. 4 αὐτὰ γὰρ ἐπίκειται M: αὐτὰ γὰρ ἐπίκειται ὑπένερθεν U (de ὑπένερθεν cf. infra) αὐτὰ γὰρ ὑπέρκειται ὑπένερθεν A αὐτὰ δὲ τὰ ζώδια ἐπίκειται ἄνωθεν $D\Delta$ om. K.

⁵⁻⁶ M cum praecedenti scholio coniunctum sine distinctione | τοῦ seclusi.

¹¹⁻p. 304,2 MK (M in mg. inter. sub signo non alphabetico quod idem in textu v. 496 supra vocem κύκλου invenitur) 11 διχῆ αὐτὸν Μ: αὐτὸν διχῶς Κ 12 μέσων Μ: μέσου Κ 13-p. 304,1 ὡς ἐπὶ τὰ β- εἶναι Κ

μῶν, τὸν δὲ ὡς ἐπὶ τὰ νότια. οὕτως ἀκρίβειά τις τοῦ διχοτομήματος.

MDAKUAS

497. — τοῦ μὲν ὄσον τε: πρὸς τὸ κλίμα Ελλησπόντου καὶ Μακεδονίας δοκεῖ ποιεῖσθαι τὴν τῶν φαινομένων πραγματείαν. καὶ ἢν πιθανόν, ἔνθα καὶ διέτριβεν, ἐκεῖ τοὺς λόγους ποιεῖσθαι. ἀντιπίπτει τὸ ῥηθὲν τῷ κείνη που κεφαλή τῆ νίσσεται... (61), τουτέστιν ύπὸ τοῦ ἀρκτικοῦ φέρεται ΜΠΔΚΟΑ κύκλου, καθ' δ κλίμα ἡ μεγίστη ἡμέρα ὡρῶν ἰσημερι-

νῶν ιδ' καὶ γ' πεμπτημορίων ώρας, τουτέστι καθ' δ 10 τάς 'Αθήνας καὶ τὴν "Εφεσον κεῖσθαι λέγουσι, καὶ δ πόλος έξήρτηται μοίρας ζ' καὶ λ'.

1 τις Μ: ἐστι Κ.

3-12 cf. Hipparch. 1, 3, 5-10 (Man. pp. 26-29); Achill.

35 apud Maass Comm. Ar. Rell. pp. 69-70.

³⁻⁹ MDΔKUAS $(41^r, 10-14)$ lemma MK: τοῦ μὲν ὅσον DΔS πέντε μὲν ἐνδιαστρέφεται (sic) UA (498) 3 πρὸς $codd.: \pi \tilde{\omega} \subseteq S \mid \tau o \tilde{v} \in \lambda \lambda - D \Delta = A M \alpha \kappa \epsilon \delta o v (\alpha \subseteq codd.: \lambda \alpha \kappa \epsilon \delta \alpha i - \delta codd.)$ μονος $A \mid \pi$ οιεῖσθαι S (cf. Attal. apud Hipparch. ,,διὰ δὲ τούτου φανερὸν ποιεῖ [scil. "Αρατος] διότι τὴν δλην πραγματείαν ἐν τοῖς περὶ τὴν Ἑλλάδα τόποις πεποίηται"): εἰπεῖν ΜΟΔΚ οπ. UA 6 καὶ οπ. ΚS | διέτριβεν ΜΟΔΚS: ἐδιέτριβεν UA | post λόγους iteravit ἐκεῖ A, inter διέτριβε et ποιεῖσθαι lacuna brevis in U | ποιεῖσθαι αὐτόν $D\Delta$ | ἀντιπίπτει MUAS: ἀντιπ- δὲ $D\Delta K$ 7 τῷ Maass: αὐτῷ MD ΔK S: αὐτοῦ U ut vid. A | κείνη codd.: κείνη D | κεφαλὴ S ut vid.: κεφαλῆι Μ κεφαλῆ $D\Delta UA$ 7–8 τῆι νίσσεται $\mathbf{M}\mathbf{D}$ (-ισε-) $\Delta\mathbf{K}$ (νήσ-) $\mathbf{S}$: τῆ λίσσεται $\mathbf{U}$ ut vid . τηλίσσεται Α 8 ante τουτέστιν add. ήχι περ άκραι (Arat. 61) UA τοῦτο ἐστὶ Δ | ὑπὸ codd.: ἐπὶ ŪΑ 9 κύκλω S.

⁹⁻¹² MD Δ KUA 10 post ιδ' καὶ γ' desinunt scholia codicis D | πεμπτημορέων A | τοῦτο ἐστὶ UA 11 καὶ MK: οπ. Δ UA | κεῖσθαι οπ. K | λέγουσι M Δ K: λέγει UA 12 μοίρας MK: μορίων Δ μηνός A ut vid. μόνον $U + \zeta'$ καὶ λ' Maass (Hipparch. loc. cit. ,,ἐκεῖ δὴ τοίνυν ἡ μεγίστη ἡμέρα ἐστὶν ὡρῶν ἰσημερινῶν ιδ΄ καὶ γ΄ ἔγγιστα πεμπτημορίων, τὸ δὲ ἔξαρμα τοῦ πόλου μοιρῶν λζ΄ ὡς ἔγγιστα"): ζ΄ καὶ δ΄ ${f M} \Delta {f K}$ (error ex unciali scriptura ortus) om. UA.

 $\langle \delta \iota$ ' $\delta \kappa \tau \omega \rangle$: $\dot{\omega}_{\zeta}$ εἰς $\delta \kappa \tau \dot{\omega}$ λέγει τὸν κύκλον $\mathbf{M}^{mg}$ ποιήσαντα, τὸ πέμπτον μέρος διημερεύειν, τὸ δὲ γ΄ ἔχειν τὴν νύκτα.

498. — πέντε μὲν ἔνδια: τούτου μέν, φησί, ΜΔΚυΑS 5 τοῦ κύκλου οὖ [εἶπε] τῆς καταλήψεως δεδώκαμεν σημεῖα, εἰς ὀκτὼ μετρηθέντος, τὰ μὲν πέντε μέρη ὑπέργεια καὶ ἐν ὕψει ⟨ἄν⟩ εὑρεθείη κινούμενα, τὰ δὲ λοιπὰ τρία ἐν δύσει καὶ ὑπὸ γῆν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ κύκλῳ τροπαὶ θεριναὶ γίνονται. ἐκ δὲ τούτου τὸ μέτρον ἐστὶν οὕτω συνιδεῖν. θῶμεν γὰρ τὰς τοῦ νυχθημέρου ὥρας, αἵ εἰσιν κδ΄. ἦν οὖν τῶν ὀκτὼ τὰ πέντε διηνεκῶς ὑπέργεια, τὰ δὲ τρία ὑπόγεια. ἀριθμήσωμεν ἑκάστου μέρους εἰς τρεῖς ὥρας συμπληρου-

¹⁻³ M in mg. inter. post p. 307, ll. 5-6 sub signo non alphabetico (deinde ut vid ζήτ<ει>) quod idem in textu v. 497 supra vocem δχτώ legitur lemma addidi 2 ποιήσαντα M: an ποιήσαντι?

⁴⁻p. 306,10 ΜΔΚUAS (41°, 15-33) lemma ΜΚS: πέντε μὲν ἐνδιαστρέφεται (sic) Δ τὰ τρία δ' ἐν περάτη UA 4 τούτου codd.: τοῦτο S | μὲν codd.: μέσον S om. Κ 5 οὕ scripsi: οὐχ codd. | εἰπε ΜΔΚUA: εἰπε δὲ ἀπὸ S scclusi | δεδώχαμεν scripsi: δώδεκα (δύωδ-S) μὲν ΜΔΚUAS δώδεκα μὲν σημεῖα seclusit Maass 6 μετρηθέντος καὶ μερισθέντος Μ: μερισθέντος καὶ μερισθέντα ΔΑ μετρηθέντα καὶ στερηθέντα καὶ στερηθέντα καὶ στερηθέντα καὶ στερηθέντα Κ μετρηθέντα καὶ στερηθέντα S 7 ἄν hic addidi: post εὐρεθείη Maass | καὶ ἐν ὕψει εὐρεθείη ΜΚ: εὐρεθήσεται καὶ ἐν ὕψει ΔUA ἐν ὕψει S 8 λοιπὰ ΜΚS: οπ. ΔUA | ὑπὸ γῆν ΜΔΚS: ὑπόγεια UA 9 γίνονται ΜΔΚΑS: ἡγωνται U ut vid. 9-10 ἐκ δὲ τούτου ΜΚΑS: ἐκ τούτου τοίνυν Δ ἐκ τούτου δὲ U 10 τὸ μέτρον scripsi praeeunte Maassio in app. crit. (τὰ μέτρα): τοῦ μέτρου codd. τοῦ μετ' αὐτὸν Κ | ἐστὶν οὕτω συνιδεῖν ΜΔUA: ἐστιν οὕτως ίδεῖν Κ οὐ συνιδεῖν ἐστίν S | θῶμεν codd.: θ' μὲν Κ | γὰρ ΜΔUS: δὲ Α οm. Κ 11 αἴ εἰσιν ΜΚUA: εἰσιν Δ οm. S | ἦν ΜΔUA: εἰσιν S | οῦν τῶν ΜS: αὐτῶν Δ τῶν Κ οὖν αὐτῶν UA 12 ὑπέργεια codd.: ὑπὲρ γῆν Κ | τρία ΜΚU AS: om. Δ | ὑπόγεια codd.: ὑπὲρ γῆν Κ | τρία ΜΚU AS: om. Δ | ὑπόγεια codd.: ὑπὲργεια S 12-13 ἀριθμήσωμεν codd. Δsl: -σομεν Δ 13 ἑκάστου codd.: ἐκ τούτου τοῦ S 13-p. 306,1 συμπληρουμένου ΜΔΚU ut vid. S: -ρούμενα Α

μένου τρισσάκις πέντε, ιε΄, ὥστε εἶναι τὴν θερινὴν (ἡμέραν) ὡρῶν ιε΄, πάλιν τὰ ὑπόγεια μοίρας ἔχοντα τρεῖς, ὅ ἐστι τρὶς τρία, θ΄, καὶ ἔστιν ἡ θερινὴ νὺξ ὡρῶν θ΄, τὸ δὲ ἀνάπαλιν ἐπὶ τοῦ χειμῶνος: ἡ μὲν ἡμέρα ὡρῶν θ΄, ἡ δὲ νὺξ ιε΄. ἐπειδὴ γὰρ μείζων ἡ περιφορὰ γίνεται τῶν 5΄ ζωδίων, διὰ τοῦτο εἰ καὶ δύο ὥρας ἔκαστον ζώδιον ἐπέχει καὶ ὀφείλει δωδεκάωρος εἶναι ἡ χειμερινὴ νὺξ καὶ ἡ θερινὴ ἡμέρα, ὅμως διὰ τὴν μεγάλην περιφορὰν πλείων ἀναλίσκεται χρόνος.

ΜΚΑΝ τὸ δὲ ἔνδια ἡμερινά, ὑψηλὰ ὑπὲρ γῆν, παρὰ τὸν 10

10-p. 307,2 MKA (praef. p. XXIII) S (41^r in mg. inter.) sub signo quod etiam in textu supra vocem ἔνδια invenitur) 10 τὸ δὲ ἔνδια MKA: οm. S | Υῆν MKA: Υῆς S | παρὰ SC

(sic iam Est unde Ald.): περί MKA

¹ τρισσάχις Δ : τρισάχις MKS τρεῖς U γ' A | ιε' codd.: ιζ' A 1-2 ὥστε . . . ιε' hic om. Δ , praebent D Δ supra p. 303, l. 9 1 ὥστε codd.: ὡς δὲ S 2 ἡμέραν add. Est unde Ald.: om. codd. | ὡρῶν codd.: ὥραν A | ἔχοντα M Δ KUA: ἔχει S 3 τρὶς τρὶα ϑ ' M Δ S: τρεῖς τρὶα ἐννέα K τρεῖς γ' ϑ ' U τρεῖς τρεῖς ϑ ' A 3-4 καὶ . . . . νὸξ ὡρῶν ϑ ' Δ UAC S: om. MK 3 ἔστι η S 3-4 νὸξ ὡρῶν ϑ ' Δ US: ὥρα ϑ ' νὸξ A 4 τὸ δὲ ἀνάπαλιν (ἄνω πάλιν K) ἐπὶ τοῦ χειμῶνος MKUAS: ἐπὶ δὲ χειμ- τὸ ἀνάπ- Δ | ἡ μὲν ἡμέρα M Δ KS: τὴν μὲν (μὲν Usi) ἡμέραν UA 4-5 ὡρῶν ϑ ' M Δ KUS: ϑ ' ὥρας A | inter ϑ ' ὥρας et μείζων A evan. 5 ἡ δὲ νὸξ M Δ KS: τὴν δὲ [spatium evanidum] ἐπειδὴ κ. τ. λ. U (τὴν δὲ νόκτα olim UA) | ιε' M Δ K: ὡρῶν ιε' S | γὰρ om. S | μείζων ἡ περιφορὰ γίνεται Μ: ἡ περιφορὰ (evan. in A) μείζων γίνεται Δ UA μείζων γίνεται Δ T περιφορὰ ΚCS 6 Ξ ' scripsi: η ' MA ὁπτὼ K ζ' Δ U evan. om. S | εὶ καὶ om. S 6-7 δὸο ὥρας ἕκαστον ζώδιον Μ Δ U: ἔκ- ζώδ- δὸο ὥρας Κ ἔκ- ζώδ- δύο μοίρας A δὸο ὥρας ἐνα τῶν ζωδίων S 7 καὶ S: om. Μ Δ KU A | δωδεκάωρος εἶναι στιγν ξωδίων S 7 καὶ S: om. Μ Δ KU A | δωδεκάωρος εἶναι καὶ ἡτε ξειμερινὴ νύξ, ἡ τε θερινὴ ἡμέρα δωδεκάωρος ὀφείλει εἶναι . . .) quem secuta est Ald.: δωδεκάωρον ἔχειν Μ Δ KUA ιβ' ὡρῶν εἶναι S 7-8 ἡ χειμερινὴν . . . ἡμέρα M Δ KUA: τὴν χειμερινὴν νύκτα καὶ τὴν θερινὴν ἡμέραν S 8 ἡ om. UA | ὅμως codd.: ὅμηρος S 9 πλείων Δ : τελείων ΜΚUA om. S | χρόνος Μ Δ : ὁ χρόνος S χρόνων UA.

ἔνδιον καιρὸν τὸν μεσημβρινόν, εἴγε καὶ ἡ μεσημβρία μεσαιτάτη ἐστὶ πάσης τῆς σφαίρας.

΄ (πέντε) μὲν ἐνδιαστρέφεται τουτέσ- Ψ τιν ἐν τῷ οὐρανῷ.

5 499. — θέρεος δέ οἱ: ἐν τῷ θερινῷ χύχλῳ αἱ Μ™ΚΚΑ τροπαί εἰσι τοῦ ἡλίου.

θέρεος δέ οἱ ἐν τροπαί: κατὰ λόγον. ΜΔΚUAS αἱ γὰρ θεριναὶ τροπαὶ ἐν τούτῳ τῷ ζῳδίῳ γίνονται τοῦ ἡλίου ὀγδόην μοῖραν Καρκίνου ἐπέχοντος. μετὰ γὰρ 10 τὴν ὀγδόην ἄρχεται ταπεινότερος πρὸς ἀναλογίαν ὁ ἥλιος γίνεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο οὐκέτι ἐπιδίδωσιν ἡ ἡμέρα, ἀλλ' ὑφαιρεῖ. μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ ἡ διὰ τῶν ὡρολογίων ἐνέργεια [σκιὰ τοῦ γνώμονος]. μετὰ γὰρ τὸ παραλλάξαι τὸν ἥλιον τὴν ὀγδόην μοῖραν 15 Καρκίνου, οὐκέτι ἐπεκτείνεται, ἀλλ' ἀνασπᾶται.

τὸ δὲ ἐν τροπαί: τουτέστι τῷ ζωδίω τούτω ΜΚΑ τὸ τέλειον τοῦ ἐαυτοῦ ὕψους λιμπάνει καὶ τὴν ἐπὶ τὸ νοτιώτερον τροπὴν ποιεῖται.

16–18 MKA (cf. supra ll. 5–6) 17 τέλειον M: τέλος KA | έαυτοῦ M: αὐτοῦ KA | λιμπάνει MK: καταλιμπάνει A rectius.

καιρὸν ΜΚΑ: οπ. S. 1-2 εἴ γε ... σφαίρας ΜΚΑ: οπ. S. 3-4 U πέντε restitui: U evan.

⁵⁻⁶ M (mg. inter. sub signo non alphabetico quo ad θέρεος v. 499 revocamur; non in C) KA (in his duobus codd. cum sequenti scholio coniunctum) lemma KA: om. M | αί M: om. KA.

⁷⁻¹⁵ ΜΔΚUAS (41°, 33-41) lemma ΜΔUS: θέρεος δέ οἱ ΚΑ ante ll. 5-6 supra 7 κατὰ λόγον ΜΔU: ἢ κ- λ-ΚΑ om. S 8 γὰρ om. Ū | τούτφ om. S 9 μοῖραν ΚUAS: μοίραν ΜΔ | Καρκίνου ΜΑS: om. ΔU fort. recte 10 ταπεινότερος ΜΔUA: -νότερον Κ -νοτέραν S | πρὸς codd.: καὶ S 10-11 ὁ ἥλιος post ἀναλογίαν ΔUS: post ταπειν- ΜΚΑ fortasse delendum 11 οὐκέτι ΜΔΚΑ: οὐκ US 12 δὲ om. S | τῷ λόγφ τούτφ codd.: τούτφ τῷ λ- S 12-13 ἡ διὰ τῷν codd.: καὶ ἡ τῷν S 13 ἐνέργεια ΜΔΚUAS: ἐνάργεια Bekker, recepit Maass fort. recte | σκιὰ τοῦ γνώμονος ΜΚUA: ἡ γὰρ τοῦ γν- σκιὰ Δ Est Ald. edd. om. S seclusi ut verborum ἡ . . . ἐνέργεια interpretationem 14 γὰρ S: non in ΜΔΚUA | μοῖραν ΔΚUA: μοίραν ΜS 15 Καρκίνω S.

Μ τῷ δὲ ὅσον τε μάλιστα (497) προσεκτέον ὡς ὀρθῶς ἔχει. δηλοῖ γὰρ μὴ διηκριβῶσθαι, ἐν πλάτει δὲ λέγεσθαι τὸν ἀριθμὸν τῆς διαιρέσεως, ὅπως μὴ ἐνοχλῆται ὁ "Αρατος ὡς ἀγνοήσας καὶ τὸ δι' Ἑλλησπόντου κλίμα (ὡς) τὸ δι' 'Αθηνῶν γράψας.

ΜΔUA 500. — άλλ' ὁ μὲν ἐν βορέω: καὶ οὖτος μὲν οὖν, φησίν, ἐν τῷ βορείῳ μέρει ὑπὸ τὸν Καρκίνον ἐστήρικται. ἐν γὰρ τῷ Καρκίνῳ, ὅτε ὁ ἥλιος ὑψοῦται, ποιεῖ τὴν θερινὴν τροπικὴν ὥραν.

ΜΔΟΑ 501. — ἄλλος δ' ἀντιόωντι: περὶ τοῦ 10 χειμερινοῦ τροπικοῦ διαλαμβάνει, καί φησιν ,,ἄλλος δὲ κύκλος ἐν τῷ νοτίῳ τῷ ἐξ ἐναντίας τοῦ βορέω [ἀντιόων τιόων τι], δς τέμνει μέσον τὸν Αἰγόκερων". ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ζωδίῳ τροπαὶ χειμεριναὶ γίνονται. τινὲς δὲ ἔγραψαν ἀντιόων ντα νότω ἀμαθῶς. ἀντιόων 15 γάρ ἐστιν ὁ μεταλαμβάνων τῶν τοῦ νότου πνευμάτων. οὐκ ἔστι δέ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τοῖς ἄνω (480) ,,πλησίον

1-5 M 5 ως add. Maass | hic interpres cum eo contendere

videtur qui sch. 497 conscripsit.

^{6–9} $\hat{\mathbf{M}}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$ lemma $\hat{\mathbf{M}}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$ 7 βορείω μέρει $\hat{\mathbf{M}}\Delta$: εἰρημένω $\hat{\mathbf{U}}\mathbf{A}$ | ὑπὸ $\hat{\mathbf{M}}\Delta$: ἐπὶ $\hat{\mathbf{U}}\mathbf{A}$ 8 ἐν γὰρ . . . ὑψοῦται $\hat{\mathbf{M}}\mathbf{U}\mathbf{A}$: ὅτε γὰρ ὁ ἥλιος ἐν τῶ καρκίνω ὑψοῦται $\hat{\Delta}$ | τῶ καρκίνω $\hat{\mathbf{M}}\Delta$: τούτω $\hat{\mathbf{U}}$ ο $\hat{\mathbf{M}}$ $\hat{\mathbf{A}}$ | ὁ ἥλιος $\hat{\mathbf{M}}\Delta$: ὁ οm. $\hat{\mathbf{U}}\mathbf{A}$.

¹⁰⁻p. 309,2 M Δ U A cf. glossam in textu M supra v. 501: χειμερινός τροπικός ἐν τῶι νότωι ἐξ ἐναντίας τῶ βορρᾶ φυσῶντι | lemma M Δ U A 12 νοτίω M Δ: νότω U A | ἐξ ἐναντίας A: ἐξ ἀναντίας M ut vid. ἐξεναντίω Δ ἐξενα $\overline{\mathbf{v}}$ U | τοῦ M A: τῶ Δ U | βορέω M Δ A: βορέα U 12-13 ἀντιόωντι M Δ: ἀντιόω $\overline{\mathbf{v}}$ U | ἀντιόωντος A seclusi 13 μέσον M Δ U: om. A 15 δὲ Δ U A: γὰρ M | ἀντιόωντα νότω scripsi: ἀντιόωντι νότω M Δ Α ἀντιόω $\overline{\mathbf{v}}$ νδ΄ U ἀντιόωντι νότον coni. Est. (unde Ald.) qui sic totum locum emendavit: τινὲς δὲ ἀντιόωντι νότον ἀμαθῶς ἔγραψαν, ἵν ἢ μεταλαμβάνοντι τῶν τοῦ νότου πνευμάτων. "Ομηρος [A 31] ,,καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσα $\overline{\mathbf{v}}$ '; locum Homericum, quem arbitrio suo attulit Est, Maass in textum eo minus recipere debuit quod scribit ipse ἀντιόωντι νότωι | ἀντιόων γὰρ κ. τ. λ.: hoc est τῶν ἀμαθῶν argumentum 16 νότου Δ U A: νοτίου M

βορέου" εἶπε, καὶ νῦν ,,ἐν τῷ νοτίῳ τῷ ἔχοντι ἐναντίαν θέσιν τοῦ βορρᾶ".

διὰ δὲ τούτων δηλοῦται ὅτι ὁ χειμερινὸς τροπικός, ΜΑ νότιον ἔχων τὴν θέσιν, ἐναντίος ἐστὶ τῷ θερινῷ τρο5 πικῷ, καὶ περιγράφει τὸν Αἰγόκερων. λοιπὸν δὲ ἐκ τῶν ἐπιψαυόντων δίδωσιν αὐτοῦ τὴν κατάληψιν.

503. — ἀτὰρ Κυνὸς οὐ μάλα πολλὴν ΜΔUAS μερίδα τοῦ σώματος λαμβάνει. αἴνυσθαι γὰρ τὸ λαμβάνειν, ,,ἀλλ' ὀλίγην μερίδα ἐπέχει τοῦ σώματος τοῦ Τυνός, ἄχρι τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν". (ἀλλ' ὁπόσην ἐπέχει ποσίν,) τοσαύτην τούτου αἴνυται μερίδα. ἄκροι γὰρ οὖτοι πόδες ψαύουσι τοῦ κύκλου.

505. — μετάφρενον: αἱ φρένες ἐν τῷ στήθει ΚΑ
15 περίκεινται. μετάφρενον γὰρ τὸ μετὰ τὴν φρένα ἤγουν
τὸ ὅπισθεν τῆς φρενός, τὸ δίμοιρον τῆς ῥάχεως.

506. — $\langle \dot{a} \gamma \alpha \upsilon o \ddot{\upsilon} \rangle$: γράφεται καὶ ἐλαφροῦ Το- $\mathbf{M}^{mg}$ ξευτήρος, καθὸ οἱ τοξόται ψιλοί εἰσιν.

507. — τὸν πύματον καθαροῖο: τοῦ ΜΔΚυΑ

¹ ante καὶ νῦν add. λέγει A | νοτίω $M\Delta$: νότω UA | τῷ ἔχοντι $M\Delta U$: om. A | θέσιν ante τ- β - MUA: post τ- β - Δ 2 τοῦ βορρᾶ M^{pc} : τοῦ βορᾶ M^{ac} τῷ βορέα ΔU ? (vel βόρα?) τοῦ βορέω A. 3-6 MA 4 νότιον M: νοτιωτέραν A 5 ἐκ M: ἀπὸ A | αὐτοῦ M: αὐτῷ A.

^{7–13} ΜΔUAS $(4I^r,4I-46)$ lemma restitui: αὐτὰρ (sic) κυνός οὐ μάλα ΜΔ ἐν δέ οἱ ἐστιν U ἀτὰρ κυνός οὐ μάλα πολλὴν αἴνυται A αὐτὰρ κυνός S 8–10 λαμβάνει . . . τοῦ κυνός ΜUAS: δηλονότι οὐ λαμβάνει πολλήν, τουτέστιν οὐκ ἐπέχει πολὺ τοῦ κυνός Δ 8 αἴνυσθαι ΜUA: αἴνυται S 9 ἀλλ' ὀλίγην μερίδα ἐπέχει ΜUA: μερίδα γὰρ ἀπό S | ὀλίγην codd.: ὁπόσην Maass 10 ἄχρι γὰρ Δ | post ποδῶν sic scholii finem facit Δ: διαλαμβάνει. ὅτι γε ἄκροι οἱ πόδες οὖτοι ψαύουσι τοῦ κυνός 10–11 ἀλλ' . . . ποσίν (504) addidi 11 τούτου MU A: τοῦ αὐτοῦ S 12 πόδες secl. Maass fort. recte 12–13 κύκλου scripsi: κυνὸς ΜΔΑS U mutil.

^{14–16} ΚΑ lemma A: καὶ μέγα κενταύροιο K 15 περίκ- A: παράκ- K.

¹⁷⁻¹⁸ M mg. sine ullo signo lemma addidi.
19-p. 310,6 M Δ K U A lemma M: τὸν πύματον Δ K U A

Τοξότου οὐκ ἔστι τι νοτιώτερον. τοῦτο οὖν ὅτι εἰς τὸν Τοξότην π ὑ μ α τ ο ν καὶ ἔσχατον φέρεται ὁ ἥλιος ὡς ἐπὶ τὸν νότον κατιών, καὶ λοιπὸν διερχόμενος ὡς ἐπὶ τὰ βόρεια ἀπὸ Αἰγοκέρωτος. τὸ δὲ καθ α ρ ο ῖ ο ὅτι αἰθρηγενέτης ὁ ἄνεμος τὸν Τοξότην τοῦτον τελευταῖον ἐν τοῖς νοτίοις παρέρχεται.

 $M\Delta KUA$

τρέπεταί γε μὲν αὐτοῦ: ἐν αὐτῷ δὲ τῷ Τοξότη ἐν τοῖς τελευταίοις χειμερινὸς τρέπεται ὁ ἤλιος ἀπὸ τοῦ Τοξότου τελευτῶν καὶ ἄρχεσθαι μέλλων τῷ Αἰγοκέρωτι.

10

MAKUA

509. — καί οἱ τρία μέν: ἴσοι οὖτοι κατὰ τὸ μέγεθος. ὁ χειμερινὸς τροπικὸς ἐναντίως τῷ θερινῷ τροπικῷ κατὰ τὴν θέσιν πέπονθεν. τρία μὲν γὰρ αὐτοῦ διαστήματά ἐστιν ὑπέργεια, πέντε δὲ ὑπόγεια. διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἥλιος Αἰγοκέρωτος ἐπέχων μοῖραν ὀγδόην 15 ἐννέα μὲν ὡρῶν τὴν ἡμέραν ποιεῖ, τὴν δὲ νύκτα ιε΄.

MmgKV

κατά δὲ τὴν χειμερινὴν τροπὴν τὰ πέντε ὑπὸ γῆν, τὰ δὲ τρία ὑπὲρ γῆν.

MAKUAS

511. — μεσσόθι δ' άμφοτέρων: δια

⁷⁻¹⁰ ΜΔΚUΑ lemma ΜΚ: τρέπεταί γε μέν Δ ές νότον

ή έλιος τρέπεται γε (om. U) μέν αὐτοῦ UA.

¹¹⁻¹⁶ ΜΔΚŮΑ lemma MUA: καὶ οἱ τρία ΔΚ 11 ἴσοι οὖτοι ΜΔU: οὖτοι ἴσοι μὲν Α ἴσοι οὖν οὖτοι Κ 12 τροπικῶς $\Delta^{\rm ac}$ | ἐναντίως Δ: ἐναντίος ΜΚUA 14 ἐστιν scripsi: εἶναι ΜΔΚUA secl. Maass 15 καὶ οm. U 16 ιε΄ ΜΔÜ: ὡρῶν ι΄ καὶ ε΄ ΑC ὡρῶν ιε΄ Κ.

^{17–18} M mg (om. C) KA τὰ πέντε scripsi (τὰ μὲν ε' iam Est): τὸ πέμπτον M τὸ ε' KA 17 ὑπὸ MKA: ὑπὲρ $A^{\rm gl}$ 18 τὰ δὲ τρία Est: τὸ δὲ τρίτον MKA | ὑπὲρ MA: ὑπὸ K $A^{\rm gl}$.

¹⁹⁻p. 311,8 ΜΔΚŪΑS (41^r, 46-53) lemma ΜΔΚUΑS 19 initio περὶ τοῦ Ισημερινοῦ add. U

λαμβάνει τὰ περὶ τοῦ ἰσημερινοῦ, καὶ τούτου τὸ μέγεθος δίδωσιν ἀπὸ τοῦ ἤδη ἐγνωσμένου κύκλου τοῦ
γαλαξίου. ἴσους δὲ ἀποφαινόμεθα εἴναι κατὰ τὸ μέγεθος τόν τε γαλαξίαν καὶ τὸν ζφδιακὸν καὶ τὸν ἰσημερι5 νόν. πάντες γὰρ διχῶς τέμνουσι τὴν σφαῖραν. ὁ δὲ
νοῦς ἀμφοτέρων δέ, τοῦ τε θερινοῦ τροπικοῦ καὶ τοῦ
καὶ τοῦ γαλαξίου.

513. — ἐν δέ οἱ ἤματα: ἐν ἀμφοτέραις δὲ ΜΔΚυΑ
10 ταῖς ἰσημερίαις ἐν αὐτῷ γίνονται αἱ ἡμέραι ταῖς νυξὶν
ἴσαι. ἰσοῦνται γὰρ περὶ μόνας τὰς πρώτας μοίρας. δύο
δὲ γίνονται ἰσημερίαι, φησί, καὶ μία μὲν ὅτε φθίνει
τὸ θέρος, τῆ γὰρ κε΄ τοῦ Θώθ, ὅς ἐστι κατὰ Ὑωμαίους
Σεπτέμβριος, γίνεται ἐν ταῖς Χηλαῖς ἡ τροπὴ καὶ ἰση15 μερία ἐστὶ μειουμένων τῶν ἡμερῶν . . . . . .

515. — σημα δέ οι Κριός: την κατάληψιν MAKUAS αὐτοῦ δίδωσιν ἐκ τῶν ἐπιψαυόντων αὐτῷ ζωδίων. σημεῖον δὲ τοῦ κύκλου ὁ Κριὸς ὁ πᾶς καὶ τὰ τοῦ Ταύρου γόνατα κεῖται. ἀλλ' ὁ μὲν Κριὸς κατὰ μῆκος καὶ 20 δι' ὅλου ἡρμοσμένος φέρεται τῷ κύκλῳ, τοῦ δὲ Ταύρου

¹ τὰ οπ. S 3 γαλαξίου ΜΔ UA: –ξία KS | ἴσους ΜΔΚU: ἴσως AS | κατὰ ΜΔΚAS: καὶ U 4 τε οπ. Δ 5–6 ὁ δὲ νοῦς οπ. S 6 ἀμφοτέρου K | δὲ ΜΔS: οπ. ΚUA 6–7 τοῦ τε ... χειμερινοῦ ΜΔΚUA: τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ θερινοῦ S 7 ὁ codd.: seclusit Maass fort. recte.

⁹⁻¹⁵ ΜΔΚUΑ lemma ΜΔΚUΑ (ἤματα Α ἤματα ΜΔΚU ut vid.) 10 ισημερίαις ΔΚΑ: ισημεριναῖς ΜU? | τίνονται Κ 11 ισαι ΜΚ: ισαι ΔΑ om. U ut vid. 12 γίνονται om. U | φησί, καὶ μία Maass: καὶ φησι μία ΜΚUΑ καὶ φησιν ὅτι μία Δ 13 Θώθ .. 'Ρωμαίους om. U κατὰ 'Ρωμαίους om. Δ | ισημερίας Κ σεπτεμβρίου U 14-15 καὶ ... ἡμερῶν om. Δ | ισημερία ἐστὶ ΜΚΑ: εἰσὶν ισημερίαι U 15 post ἡμερῶν lacunam statui: ἑτέρα δ' ἦρος ἀρχῆ add. Δ .

¹⁶⁻p. 312,1 MΔKUAS $(41^r, 53-41^v, 2)$ lemma MΔKUA: σῆμα δέ οἱ S 17 αὐτῷ om. S | post ζωδίων add. ὁ δὲ νοῦς Δ 18 ὁ πᾶς ΜΔΚΑ: ἄ πᾶς U δς παρὰ S | καὶ τὰ ΜΔ: κατὰ τὰ Κ κατὰ UA παρὰ τὰ S 19 γόνατα ΜΔΚΑS: τὰ γόνατα U | μῆκος ΜΔUS: τὸ μ- ΚΑ 20 φέρεται τῷ κ- ΜΔΚUA: τῷ κ- φέρεται S

όπόση ἐστὶ κλάσις καὶ καμπὴ τῶν σκελῶν.

ΚΑ ἄλλως: ὁ μέν Κριὸς ὅλος ἐστὶ τῷ κύκλῷ προσηρμοσμένος, ὁ δὲ Ταῦρος κατὰ μόνην τὴν τῶν σκελῶν καμπήν.

ΜΔΚUAS 519. — καμπή τ' αίθομένης: ἡ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πρώτη καμπή. αίθομένης δὲ τῆς ἐχού-

ΜΔΚυΑ σης καυσώδη ίόν. καυστικός γάρ αὐτῆς ὁ ίός. Εὐφορίων (fr. 50 Powell):

> τῆς μὲν δὴ τῶν ὅσσα φύει εὐδείελος αἶα ἢ φύλλω (τινὸς) ἢ ποίῃ ὅτε χρίμψατο λύθρον ὡς πυρὶ καρφόμενον ψαφαρῆ ἰνδάλλετο τέφρῃ.

10

ΜΔΚυΑ άλλως: αίθομένης τῆς καιομένης ὑφ' ἡλίου. σφόδρα γὰρ καταλάμπεται ὑπὸ τὰ ζώδια ταῦτα οὖσα.

1 ἐστὶ κλάσις codd.: ἐστὶν ἡ κλ- S | ἡ ante καμπὴ add. S | post σκελῶν add. Υίνεται KAC λέγοιτο δὲ κατὰ γόνατα S (obscurum).

2-4 KA

5–7 ΜΔΚUAS (usque ad ἰός, $41^v, 2-4$) lemma ΜΔΚUA: καμπή τ' S 5–6 ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ΜΔΚUA: κατὰ τὴν κεφαλὴν S 6 αἰθομένης δὲ (post δὲ add. ἤτοι ΜΚΑ) τῆς ἐχούσης ΜΔΚUA: αἰθομένην δὲ τὴν ἔχουσαν S 7 καυσώδη ἰόν ΜΚUA S: ἰὸν καυσώδη Δ | καυστικὸς . . . ἰὸς om. Δ | αὐτῆς US: αὐτῆς ἐστιν Μ ἐστιν αὐτῆς ΚΑ.

7-11 ΜΔΚUΑ Εὐφορίων ΜΔU: καὶ Εὐφ- ΚΑ 9 τῆς Μ ΚΑ: τις ΔU | δὴ ΔU: οπ. ΜΚΑ | ὅσσα ΜU: ὅσα ΔΚΑ 10 φύλλω scripsi: φύλλον ΜΔΑ φῦλλον ΚU | τινὸς supplevi | ποίη scripsi: ποίη ΜΔΚΑ ἢ ποίη οπ. U | ὅτε χρίμψατο Δ: ὅτ' ἐχρίμψατο Μ ὅτε ἐχρίμφατο (sic) Κ ὅτε χρίμψατο U ὅτε ἐχρίμψατο Α 10-11 λύθρον ὡς οπ. Δ spatio relicto 11 καρφίμενον Εst: καρφώμενον ΜΔΚUΑ καρφόμενα Bentley fortasse recte | ἰνδάλλετο Bentley: ἰνδάλλεται ΜΔΚΑ ἰνδάλεται U | τέφρηι ΜΚUΑ: τέχνη Δ sic totum hunc locum intellego: "cuius (Hydrae scilicet) cruor, si cuius earum quas terra gignit plantarum vel folium vel gramen attigerat, id, quasi igni torreretur, sicci cineris simile fiebat". Sic versus nostros emendavit Est (unde Ald.),,ἡ μὲν πάνθ' ὅσα που φύει εὐδείελος αἶα ἢ φύλλον γε ἢ ποίην ὅτ' ἐχρίμψατο, λυθρὸν (sic) ὡς πυρὶ καρφόμενον, ψαφαρῆ ἰνδάλλεται τέφρη". Powell confert Apoll. Rhod. IV, 1505-1512.

12–13 Μ Δ KUA άλλως Δ KUA: om. M | post αlθομένης add. δè M | ὑφ' MKUA: ὑπὸ Δ | ἡλλίου A 13 ζώδια MKA: ζωδιακὰ Δ U.

519-520. — ἐλαφρὸς Κρητήρ: ἔνι οἱ ΜΔΚΑ ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐστι, τῷ ἰσημερινῷ κύκλῳ, καὶ ὁ ἐλαφρὸς Κρατήρ. ἐλαφρὸς δὲ ὁ ἐλαφρῶς ἐγκεί- ΜΔΚυΑ μενος τῷ τῆς "Υδρας σώματι.

η ὁ ἀλαμπης, ἀμυδρούς γὰρ ἔχει τούς πέντε ἀστέρας. ΜΚΑ τὸ δὲ ἔνι δ' ἀστέρες οὐχ ὅτι οὐ πολλούς ΜΚΑς ἔχουσιν ἀστέρας αἱ Χηλαί, ἔχουσι γάρ, ἀλλ' ὅτι οὐ πολλοὶ τῶν ἐν ταῖς Χηλαῖς ἀστέρων ἐπιψαύουσι τοῦ κύκλου, αἱ γὰρ ἄκραι Χηλαὶ ἐπιψαύουσιν.

0 522. — ο ὖ μ ἡ ν Α ἱ η τ ο ῦ: τοῦ μὲν ᾿Αετοῦ οὖκ ΜΔΚUAS ἀπολαμβάνει τι, ἀλλὰ μόνον ἐγγὺς αὐτοῦ ἐστιν ὁ τοῦ Διὸς ἄγγελος ᾿Αετός.

525. — το ὑς μὲν παρβολάδην: τούτους ΜΔΚυΑΝ μὲν δὴ τοὺς κύκλους παραβολάδην κειμένους ὁ ἄξων 15 ὀρθοὺς περιβάλλεται καὶ περιέχει, διαπείρει γὰρ τοὺς πάντας, οἱ δὲ ὥσπερ ἐξορθούμενοί εἰσιν ἐπ' αὐτῷ.

ἄλλως: τούτους τοὺς κύκλους παραβολάδην, ὡσα- ΜΔΚυΔ νεὶ παραβλητικῶς καὶ παραλλήλως κειμένους, ὁ ἄξων

¹⁻⁴ $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$ lemma $\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$: ἐλαφρὸς κρατὴρ $\mathbf{M}$ om. $\mathbf{K}$ 1-3 ἔνι . . . κρατήρ om. $\mathbf{U}$ ἔνι οἱ $\mathbf{K}\mathbf{A}$: ἔνιοι $\mathbf{M}$ [.]νίοι Δ 3 κρατὴρ $\mathbf{M}$: κρητήρ $\Delta\mathbf{K}$ ut vid. $\mathbf{A}\mathbf{C}$. | δὲ ὁ ἐλαφρῶς om $\mathbf{U}$. 5 $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$

⁶⁻⁹ MKAS (41°, 4-7) 6 τὸ δὲ M: οπ. ΚΑCS | πολλοὺς MAS: πολλὰς Κ 7 ἔχουσι γὰρ MKA: οπ. S 7-8 οὐ πολλοὶ M: πολλοὶ ΚΑC οπ. S 8 ταῖς MS: οπ. ΚΑC | post ἀστέρων add. οἱ πολλοὶ S 8-9 τοῦ κύκλου MKA: τῷ κύκλω S.

^{10–12} ΜΔΚUAS $(41^v,7-9)$ lemma ΜΔΚUAS | τοῦ μὲν ΜΚUAS: οὸ δὲ Δ | ἀετοῦ ΔΚUAS: ἀητοῦ Μ 11 ἀπολαμβάνει τι ΜΔΚUA: καταλαμβάνεται S | μόνον S: μᾶλλον ΜΔΚUA | ἐγγὸς αὐτοῦ ΜΔΚUA: αὐτοῦ ἐγγὸς S 12 ἄγγελος ΜΔΚAS: ἄλλος U | ἀετὸς ΔΚUAS: om. Μ.

¹³⁻¹⁶ ΜΔΚŪΑŚ (41°,9-12) lemma ΜΔΚŪΑ: τὰ μὲν παρὰ S 13 παραβολάδην ΜΔΑ ut vid. S: παρβ-ΚŪ 14 ὁ ἄξων ΜΔUS: om. ΚΑ 15 ὀρθούς ΜΔΚΑ: ὀρθῶς US 16 ἄπαντας U | αὐτῶι ΜΚS: αὐτὸν ΔŪ Α evan.

¹⁷⁻p. 314,2 M Δ K U A 17 τούτους δη Δ | παραβολάδην M Δ A: παρβ- K U 17-18 ώσανεὶ M Δ K A: ήτοι U 18 παραλλήλως Maass: πρὸς ἀλλήλους M Δ παραλλήλους K U A

όρθούς περιέχει. διαπείρων γὰρ αὐτούς τῆ τῆς σφαίρας θέσει έξορθοῖ, ἄτε δὴ αὐτὸς ὀρθὸς ὤν.

Mmg

(τούς μέν): τούτους τούς κύκλους παραλλήλως κειμένους ὁ ἄξων ὀρθούς περιέγει. ὀρθίως γάρ διαπείρει αύτούς.

M A K U A

526. δὲ τέτρατος ἐσφήκωται: περί τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου λέγει. τέσσαρες γάρ είσι κύκλοι, νῦν δὲ περὶ τοῦ ζωδιακοῦ. τὸ δὲ ἐσφήκωται άντὶ τοῦ συνέχεται.

MKA

"Ομηρος (Ρ 52): ,,πλοχμοί θ' οι χρυσώ τε και άρ- 10 γύρω ἐσφήχωντο".

MAKUAS

ό δὲ λόγος. ὁ δὲ ζωδιακός ὁ τέταρτος συνέχεται ὑπ' άμφοτέρων, τοῦ χειμερινοῦ καὶ τοῦ θερινοῦ, λελοξωμένος. διὰ γὰρ τοῦτο ὑπὸ τῶν κύκλων συνέγεται, ἐπειδή λελόξωται. καὶ οἱ μὲν τροπικοὶ ἀντιπέρην (528) 15 καὶ ἐναντίοι ἀλλήλοις κείμενοι (ὁ μὲν γὰρ νότιος, ὁ δὲ βόρειος) έκατέρωθεν αὐτὸν ἔχουσι. καὶ ὁ μὲν θερινὸς τοῦ Καρκίνου ἐπιψαύει, ὁ δὲ γειμερινὸς τοῦ Αίγοκέρωτος.

 $[{]f 1}$ περιέχει ${f MKUA}$: περιτρέχει ${f \Delta}$ | διαπείρων ${f M\Delta U}$: διασπείρων ΚΑ | αὐτοὺς τῆ τῆς σφαίρας evan. in A 2 έξορθοῖ . . . $\mathring{\omega}$ ν $\mathbf{M}$: διὰ τοῦτο ὀρθούς τούς κύκλους ἔχει ἐπικειμένους $\mathring{\Delta}\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$.

³⁻⁵ M (mg. inter. sub signo non alphabetico; om. C) lemma addidi.

⁶⁻⁹ MAKUA lemma MKUA: [δ] δὲ τέτρατος Δ 7 περί . . . λέγει om. Δ | λέγει KUA: om. Μ 7-8 τέσσαρες . . . ζωδιακοῦ Μ Δ Κ Δ : τέταρτος γάρ ἐστι U 7 γάρ om. Δ 8 δὲ¹ MKA: οὖν Δ | ante τὸ δὲ add. ὁ λόγος Δ.
10-11 MKA & Homerus Est: om. MK A incert.

¹²⁻¹⁹ ΜΔΚUAS (41°, 12-19) lemma ὁ δὲ τέταρτος (sic) έσφήκωται S 12 ὁ δὲ λόγος MKUA: ὁ δὲ νοῦς Δ om. S $\mid$ δὲ om. S | ζωδ- ἐστιν S 12-13 ὑπαμφοτέρων Μ 13 post ἀμφοτέρων scripserat S καὶ ἐναντίοι ἀλλήλων κείμενοι (vide infra) sed postea del. | τοῦ τε χειμ- ΔC | χειμερινοῦ codd.: χειμῶνος S 13-14 λελοζωμένος codd.: λελοζευμένος S 15 λελώζοται U 16 εναντίως U | άλλήλοις κείμενοι MUA: τοῖς ἄλλοις κειμ- Δ κείμ- ἀλλήλοις $\mathbf K$ ἀλλήλων κείμ- $\mathbf S$ | γὰρ om. Δ 16-17 νότιος...βόρειος M: βόρειος ... νότιος $\Delta KUAS$ (νοτιώτερος S) 17 έχουσιν S.

527. — $(\lambda \circ \xi \circ \zeta)$ $\delta \zeta \omega \delta (\alpha \times \delta \zeta)$ τροπιχοῖς.

Mmg

529. — $\langle$ ού κεν $\rangle$: οὐκ ἂν οὕτω τέκτων καλῶς $\mathbf{M}^{mg}$ άρμόσειε τροχούς ὥσπερ οἱ ἐν τῷ αἰθέρι καλῶς κεκόλληνται.

ο ὕ κεν 'Αθηναίης χειρῶν: οὐκ ἂν ἀπὸ ΜΔΚUAS
τῆς 'Αθηνᾶς ἀνὴρ ζωγράφος λαβὼν τορνευτὴν σφαῖραν
οὕτω γράψειεν ὥς ἐστιν ἐν τῷ οὐρανῷ. λείπει δὲ ἡ ὑπό
πρόθεσις, ἵν' ἢ ὑπὸ τῶν χειρῶν τῆς 'Αθηνᾶς.

τὸ δὲ κολλήσαιτο (530) ἀντὶ τοῦ κατασκευ-

MΔKUA

άλλως: οὐκ ἀν ὁ τεχνικώτατος, φησί, καὶ αὐτῆς τῆς ᾿Αθηνᾶς ὁ μαθητὴς ἀμείνονας συνήρμοσε τοὺς κύκλους ΜΔΚυλ ώς εἰσιν.

άλλως: οὐκ ἀν ὑπὸ τῶν χειρῶν τῆς ᾿Αθηνᾶς

15 δεδιδαγμένος τις ἀνὴρ ἄλλως κολλήσειε κυλιομένους ΜΔΑ τοὺς κύκλους ὡς αὐτοὶ ἐν τῷ αἰθέρι περὶ τὸν πλάγιο ν κύκλον, τὸν ζωδιακόν, ἀφ᾽ ἡμέρας εἰς νύκτα διαπορεύονται.

¹ M (mg. inter. sub signo non alphabetico) lemma addidi: λοξὸς ἐν ἀμφοτέροις Maass | τροπικοῖς Maass: -κὸς M.

²⁻⁴ M (mg. inter. sub signo non alphabetico) lemma addidi: οὔ κεν 'Αθηναίης Maass 3 άρμόσειε Maass: άρμόσει Μ.

^{5–8} MΔKUAS $(41^v, 20-23)$ lemma restitui: οὐκ ἂν 'Αθηναίης χειρῶν Μ []υκ ἐν ἀθηναίης Δ οὕ κεν ἀθηναίης Κ οὐκ ἐν ἀθηναίης χειρῶν ΑC οὕ κεν ἀθήνης (sic) S U mutil. 5–6 ἀπὸ τῆς ΜΚUA: ὁ ἀπὸ τῆς S θεράπων Δ 6 τῆς 'Αθηνᾶς ΜΔΚUAS: τῶν ἀθηνῶν Ssl 7 οὕτω codd.: οὐ S | δὲ codd.: om. KA.

^{9–10} ΜΔΚ UA κολλήσαιτο ΜΔ: κολλήσειεν ΚUAC | post κατασκευάσειεν in ΔU: περισφαιρηδόν (σφαιρηδόν Δ) δὲ ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν (om. U) σφαῖραν (σφαίρ- Δ - αν in U evan.) of infrap. 316, l. 9.

^{11–13} ΜάΚŪΑ (om. C) 11 καὶ ΜΚŪΑ: om. Δ | αὐτῆς U: αὐτὸς M om. Δ ΚΑ 12 ὁ MU: om. Δ ΚΑ | ἀμείνονας Δ UΑ: ἀμύμονας M ἀμείνους Κ | συνήρμοσε τοὺς ΜΚŪΑ: τούτους συναρμόσειε Δ 13 ὡς εἰσίν (sic) ΜΚŪΑ: om. Δ .

^{14–18} ΜΔΑ 15 τις άνηρ ΜΔ: ἀνήρ τις $AC \mid$ κυλιομένους MA: κυλλ– Δ 16 ώς MA: η ώς Δ 17 τὸν ζωδ–MA: τουτέστι τὸν ζωδ– $\Delta \mid$ post ζωδιακὸν add. κεκόληνται $\Delta \mid$ ἀρ' MA: καὶ ἀρ' Δ 17–18 διαπορεύονται M: διώκονται Δ (cf. v. 533) om. A.

ΜΑ τὸ δὲ χειρῶν δεδιδαγμένος ἑλληνισμός ἐστιν ἀντὶ τοῦ ,,κατὰ χεῖρας μαθών καὶ διδαχθεὶς παρὰ 'Αθηνᾶς ("Ομηρος [ε 250]· ,,εὖ εἰδώς τεκτοσυνάων") οὐκ ἄν ἄλλως κατασκευάσειε περιφερῆ τρόχια οὕτως ὡς ἔχουσιν οἱ κύκλοι". τὸ δὲ κυλινδό- 5 μενα ἀντὶ τοῦ περιφερῆ. τροχάλεια δὲ τροχούς. τὸ δὲ τοῖά τε καὶ τόσα ἀντὶ τοῦ τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτα κυκλοτερῆ περιγράφων τὰ τροχάλεια. τὸ δὲ περισφαιρηδὸν (531) περὶ τὴν σφαῖραν. συναρηρότα δὲ (532) λέγων ἀκίνητά 10 φησι ⟨τὰ⟩ τροπικὰ σημεῖα.

MAKUA

΄ ἐξ΄ ἡοῦς δὲ (533) ἐξ ἀνατολῆς, ἐπὶ νύκτα (533) ἐπὶ τὴν δύσιν.

ΜΚΑ ηματα πάντα (533) ὅτι κατὰ τοὺς λήρους τῶν Ἑλλήνων ἀεικίνητός ἐστιν ὁ κόσμος.

Mmg 530. — 〈 ἄ λ λ η 〉: ἄλλφ τρόπφ άρμόσειε καὶ σοφῶς ἐπιόντας ἀλλήλοις τοὺς κύκλους καὶ ἐπιπλεκομένους.

MAKUA

534. — καὶ τὰ μὲν ἀντέλλει: καὶ ταῦτα μὲν τὰ κύκλα ἀνατέλλει καὶ δύνει τὰ πάντα κείμενα παραλλήλως, μία δέ ἐστιν ἑκάστου ἄνοδος καὶ δύσις. 20 ἔκαστος τῶν κύκλων τὸ αὐτὸ σημεῖον ἔγει ὅθεν ἀνατέλ-

1-11 MA 2-3 διδαχθείς παρά 'Aθ- M: παρά Aθ- διδ- A 3 "Ομηρος M: καὶ "Ομ- A 6-7 τροχούς M: ἀντὶ τοῦ τροχούς AC 7 τόσα Aratus: τόσσα MA 8 κυκλοτερῆ A: κυκλοτερὲς M | περιγράφων M: περιέχων καὶ περιγράφων AC 9 τὸ δὲ M: om. AC 11 τὰ add. Maass.

^{12–13} ΜΔΚUΑ έξ ἡοῦς ... δύσιν ΜΑΟ: έξ ἡοῦς δὲ ἐπὶ νύκτα τουτέστιν έξ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν Δ έξ ἡοῦς ἐξ ἡοῦς ἀνατολῆς ἐπὶ νύκτα. ἐπὶ τὴν δύσιν K [mutil.] ἐπὶ νύκτα δ ἐστι τὴν δύσιν U.

^{14–15} MKA ήματα KAC: ήματα $M \mid$ λήρους M: λόγους KAC.

^{16–17} M (mg. inter.) lemma add. Maass | άρμόσειε Maass : άρμόσει Μ.

¹⁸⁻p. 317,2 Μ Δ ΚUA lemma Μ Δ Κ: καὶ τὸ μὲν ἀνατέλλει U καὶ τὰ μὲν Α 18-19 καὶ ταῦτα μὲν τὰ κύκλα Μ Δ UC: ἀλλὰ μὲν ταῦτα Κ (τὰ κύκλα om.) καὶ τὰ κύκλα μὲν ταῦτα Α 20 ἐκάστου Μ Δ ΚΑ: -τω U 21 ἕκαστος Δ ΚUΑ: -τον Μ| ἕκαστος γὰρ Δ | post ἔχει transit Δ ad καὶ τὸ αὐτὸ $(infra\ 317,\ l.\ 5)$

λει καὶ πάλιν ὅπου δύνει. τοῦτο δὲ ώς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ζωδιακοῦ [τὸ ἑζῆς] ἐπιφέρει.

536. — εξείης εκάτερθεν: ἐξ εκατέρου ΜΔΚυΑ μέρους, καὶ ἐκ δύσεως καὶ ἐξ ἀνατολῆς, εκάστου κύ5 κλου εν σημεῖον καὶ τὸ αὐτὸ ἐν τῷ ἀνατέλλειν καὶ δύνειν νομίζεται. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἐν παραλλήλῳ σχήματι κατεστηριγμένοι ἀνατέλλουσί τε καὶ δύνουσιν, ὁ μέντοι ζωδιακὸς οὐκέτι.

537. — α ὐ τ ὰ ρ ὅ γ' ὼ κ ε α ν ο ῖ ο : ὁ δὲ ζωδι- ΜΔΚUAS
10 ακὸς κύκλος κατὰ τὴν ἀίδιον τοῦ κόσμου κίνησιν, [οὕτω γὰρ ληροῦσιν "Ελληνες,] ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ τὴν ἑξῆς ἀνατολὴν (ὠκεανὸς γὰρ ὁ ὁρίζων) ὅσον ἔχει διάστημα ἀπὸ τοῦ Αἰγοκέρωτος ἀνατέλλοντος ἔως ἀνατέλλοντος Καρκίνου (ἀπὸ Αἰγοκέρωτος μέν, χειμερινοῦ τροπικοῦ,
15 μέχρι Καρκίνου, θερινοῦ τροπικοῦ) ὑπὲρ γῆν, τοσοῦτον πάλιν ἀπὸ τοῦ Καρκίνου μέχρι τοῦ Αἰγοκέρωτος ὑπὸ γῆν. διηνεκῶς δὲ ἴσον αὐτοῦ γίνεται τὸ ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα τμῆμα τῷ ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα. ὅσον γὰρ ἡ ἀνατολὴ τῆς δύσεως ἀπέχει, τοσοῦτον ἡ δύσις τῆς ἀνατολῆς.

^{9–19} ΜΔΚŪΑS $(41^{\circ}, 23-31)$ lemma U: αὐτὰρ ὅ γ' ἀκεανοῦ ΜΔΚΑS 10 κατὰ τὴν om. S | κόσμου ΜΔUAS: οὐρανοῦ $KA^{\rm sl}C$ 10–11 οὕτω . . . "Ελληνες MKA: non in ΔUSC seclusi cf. supra p. 316, l. 14 11 ἀνατολῆς ΔKUA : ἀνατολὴν M ἀνατολῶν S | ἑξῆς om. K 12 ἀκεανὸν U 13 τοῦ om. U | Αἰγοκέρωτος codd.: ὁρίζοντος S | ἔως codd.: ἔως οὕ S 14 ἀπ' ΑἰγS | μὲν χειμερινοῦ codd.: χειμερινοῦ μὲν S 15 μέχρι . . . . τροπικοῦ om. S | μέχρι δὲ Δ 16 ὑπὸ $A^{\rm pc}$: ὑπὲρ $A^{\rm ac}$ 17 διηνεκῶς . . . γίνεται codd.: γίνεταί τε διηνεκῶς ἴσον αὐτοῦ A | δὲ scripsi: τε codd. (τὸ U) | ἴσον MK: ἴσον ΔUAS | αὐτοῦ codd.: αὐτὸ S | ὑπὲρ MS: ὑπὸ ΔKUA 17–18 τὸν ὁρίζοντα $M\Delta US$: τοῦ ὁρίζοντος KA 18 ante τμῆμα add. αὐτοῦ ΔK UA: non in MS | τῶι ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα M: τὸ μὲν ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα KUA om. ΔS 19 ἀπὸ τῆς ἀν-U.

σχημα.

Mmg (ω κ ε α ν ο ῦ): ὁ ζωδιακὸς τοσοῦτον τὸν ὁρίζοντα παρέρχεται ὅσον ἐστὶ διάστημα ἀπὸ Καρκίνου ἕως Αἰγοκέρωτος, καὶ αὐθις ἀπὸ Αἰγοκέρωτος ἄχρι Καρκίνου.

ΜΔUA 539. — ὅ σ σ ο ν άπάντη: ὅσον ἀπὸ ἀνατολῆς ἔχει τοῦ ὁρίζοντος, τοσοῦτον καὶ ἐν τῷ καταφέρεσθαι.

ΜΔΚυΑ 541. — ὅσσον δ' ὀφθαλμοῖο βολῆς:

541. — όσσον ο οφσακμοτο βοκης.
έξάγωνον έστι τοῦτο το σχημα καὶ φυσικώτατον. καὶ γὰρ αἱ μέλισσαι, φύσει ζῶσαι καὶ οὐ λόγῳ, τὰς κατατρήσεις τῶν κηρίων ἑξαγώνους ποιοῦσι. τὸν μὲν οὖν 10
κόσμον σφαιρικὸν συμβέβηκεν εἶναι, τὴν δὲ γῆν κέντρον.
ἀνάγκη οὖν ⟨τὰς⟩ ἐκβαλλομένας ἀπὸ τῆς ὅψεως ἐπὶ
τὸν οὐρανὸν εὐθείας, βεβηκότων ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ τοῦ σχήματος τυγχάνοντος σφαιροειδοῦς, ἴσας
ἴσαις εἶναι. ὅση οὖν, φησίν, ὅψεως γίνεται εὐθεῖα ἀνα- 15
βλεπόντων ἡμῶν πρὸς τὸν οὐρανόν, τοσαῦται ὀφείλουσιν
ἕξ νοεῖσθαι δι' ὅλης τῆς περιφερείας. αὖται δὲ λαμβανόμεναι κατὰ παράλληλον σχῆμα, καὶ ἴσον ἀλλήλων
ἀφεστῶσαι, δύο περιλαμβάνουσι κατὰ τὴν ἑαυτῶν
μεσότητα ζώδια. οὕτω γὰρ ἀποτελοῦσι τὸ ἑξάγωνον 20

ΜΔΚυΑ αλλως: τεχνικώς πάνυ καὶ γεωμετρικώς διή-

¹⁻⁴ M mg (sub signo non alphabetico quod idem in textu v. 537 supra vocem ἀκεανοῦ invenitur) lemma addidi.

⁵⁻⁶ $M\Delta UA$ lemma $M\Delta A$: εἰς ἀνιόντα χυλίνδεται U 6 ἐν τῷ καταφέρεσθαι ΔU : ἐν τῷ δύσει, τὸ καταφέρεσθαι MA.

^{7–21} ΜΔΚUΑ lemma M: ὅσσον (ὅσην U ut vid.) δ' ὁφθαλμοῖο ΔΚUΑC 8 καὶ φυσ- τὸ σχ- Δ 9 ζῶσαι codd.: ζῶσι ΚC Vat. 1307 9–10 τὰς κατατρήσεις τῶν κηρίων codd.: τὰς τ- κσύριγγας Δ 12 τὰς addidi | ἐκβαλλομένας Est (unde Ald.): -μένης ΜΔΚUΑ 13 βεβηκότων ΔU: συμβεβηκότων ΜΚΑ 14 τοῦ codd.: τούτου τοῦ U | τυγχάνοντος codd.: ὄντος Δ ἴσας ΚΑC: ἴσους ΜΔU 15 ἴσαις codd.: πάσας Est fort. recte 15–16 ἀναβλεπόντων ΜΔU: ἄνω βλεπ- ΚΑ 16 πρὸς ΜΔ: εἰς ΚUΑ | τοσαῦτα Κ | ἀφείλουσιν U 17 εξ codd.: ἑξῆς Δ 18 τὸ παραλλ- Δ | ἴσον ΜΔΚ: ἴσον U ut vid. Α 19 ἀφεστῶσαι ΜΔ U: ἀφιστῶσαι ΚΑ | περιλαμβάνουσι ΜΔ: παραλ- ΚUΑ | αὐτῶν U. 22-p. 319, 9ΜΔΚUΑ 22 πάνυ codd.: πάλιν U

ρηκε τὸν ζωδιακὸν κύκλον εἰς τὰ δωδεκατημόρια. λέγει γάρ ὅσον ἡ ὁρατικὴ ὄψις, τουτέστιν ἀκτὶς ἡ ἀφ' ἡμῶν ἀφιεμένη, ἐπέχει μέχρι τῆς τοῦ ἀνωτάτω οὐρανοῦ ἐπιφανείας, τηλικαύτην εὐθείαν ἑξάκις ἐγ-5 γράψας τῷ κύκλῳ, εἶτα ἑκάστην αὐτῶν τεμὼν διχῶς, εὑρήσεις ιβ΄ τῶν ζωδίων δωδεκατημόρια. εἶτα καταριθμεῖται τὰ ζώδια. τὸ δὲ θεώρημα ὡς ἄρα ἡ ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου ἴση ἐστὶ τῆ ἐγγραφομένη ἐν κύκλῳ ἑξαγώνω πλευρᾶ.

10 ἀποτέμνεται: ἀντὶ τοῦ περιγράφεται καὶ δεικ- ΜΔΟΑ νύει. μὴ θαυμάσωμεν δὲ εἰ ἕκαστον τῶν ζωδίων τηλικοῦτόν ἐστι κατὰ μέγεθος ὡς τὸ ἤμισυ ἐπέχειν τοῦ ἀπὸ γῆς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν διαστήματος. καὶ γὰρ † χώρας ὁλοκλήρου ἕκαστον μεῖζόν ἐστιν †. ἀλλ' ἐπειδὴ πόρ15 ρωθέν ἐσμεν, οὕτως ἡμῖν φαίνεται ὀλίγα, καίπερ ὄντα μεγάλα, ὡς καὶ ὁ ἥλιος παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς ἐπιστεύθη τῆς πάσης οἰκουμένης ὀκτωκαιδεκαπλασίων ών, καὶ ἡ πᾶσα γῆ τοῦ μεγέθους αὐτοῦ ὀκτωκαιδέ-

¹ δωδεκατημόρια codd.: $i\beta'$ ζώδια U 2 όρατική codd.: δ ρατη Δ 2-3 ἀκτὶς ἡ ἀφ' ἡμῶν ἀφιεμένη KA: ἀκτὶς ἀφ' ἡμῶν ἀφ- M ἡ (?) ἀκτὶ[ ]φ' ἡμῶν |||μένη U ἡ ἀφ' ἡμῶν ἐκπεμπομένη ἀκτίς Δ 3 μέχρι $M\Delta C$: ἐπὶ K om. A U evan. $| τοῦ <math>M\Delta A$: om. K U evan. | 4 τηλικαῦται εὐθεῖαι U | ἐξάκις <math>post εὐθείαν $M\Delta U$: post κύκλω KA om. C 5 τεμών M: τεμῶν ΔU τέμνων KA 8 τοῦ κύκλου om. K, ante τοῦ κέντρου in A | ἐγγραφομένη <math>codd. cf. infra 321, l.5: an -μένου? | 9 ἑξαγώνω codd.: an -νου? | 8-9 ἐστιν ἑξαγωνίω πλευρῆ τῆ ἐγγραφομένη ἐν κύκλω U.

¹⁰⁻p.320,5 ΜΔUA lemma ΜΔ: ἀποτέμνεται δὲ UΑ 11 μὴ ΜΔ: καὶ μὴ Α U evan. | δὲ ΜΔ: om. UΑ | ζωδίων ΜΔ: om. UAC 11-12 τηλικοῦτον ΜΔ: -κούτων UAC 12 ἐστι ΔΑ:. om. MU 13 potius τῆς χώρας scribendum 14 ὁλοκλήρου ΜΔU ut vid.: -κλήρους Α | μεῖζον codd.: scribendum esse censeo δωδέκατον 15 ἐσμεν ΜΔΑ: ἔστημεν U 15-16 ὀλίγα ... μεγάλα MUA: μικρὰ καίπερ ὅντα τηλικαῦτα Δ 16 καὶ ΜΔ: om. Α U evan. 16-17 παρὰ τ- μ- ἐπιστεύθη ΜUA: ἐπιστ- παρὰ τ - μ- Δ 17-18 τῆς πάσης οἰκουμένης ὀκτωκαιδεκαπλασίων ών Μ: ἀκτωκαιδεκαπλασίων είναι πάσης οἰκουμένης Δ τοῖς πᾶσι πάσης τῆς οἰκουμένης ὀκτωκαιδεκαπλασίων δὸν Δ reliquis omissis

ΜA

κατόν έστιν, καὶ ὅμως ἡ περιφέρεια αὐτοῦ οὐ πάνυ τι δοκεῖ μεγάλη εἶναι, ἐπειδὴ σφόδρα αὐτῆς ἐσμεν κεχωρισμένοι. οὕτω τὰ ἄστρα μεγάλα ἐστὶ καὶ σφόδρα ἐπὶ πολύ έχτεταμένα, άλλὰ τῷ χωρισμῷ ἡμῶν βραχέα φαίνεται.

άλλως: ὁ Σπόρος ούτω φησίν. ,, όσον δὲ τῆς MAS ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ βολης (τῆς ἀκτῖνος) ἀποτέμνεται καὶ ἀφαιρεῖται ἡ αὐγὴ τοῦ αἰθέρος, ἑξάκις αν τοσαύτη άκτις ύποδράμοι τον ζωδιακόν άπηρτισμένον. έκάστη δὲ οὕτως ὑποδραμοῦσα ἴση δύο ᾶν 10 περιτέμοι καὶ περιλάβοι ζώδια, τῶν ὑπ' αὐτῆ

κειμένων δωδέκατα μέρη." άλλως: ἐν παντὶ κύκλω ἡ ἐκ κέντρου πρὸς τὴν περιφέρειαν πίπτουσα εύθεῖα έξάχις ὑποτείνει τὴν όλην περιφέρειαν. ἔπειτα συγχρῆται τῷ τὴν Υῆν σημείου 15 καὶ κέντρου λόγον ἐπέχειν πρὸς τὴν τῶν ἀπλανῶν ἄστρων σφαΐραν, ώς τῶν ὄψεων τῶν ἡμετέρων οὐδὲν τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας διαφερουσῶν κατά γε τὴν θέσιν πρός τὸ πᾶν, καὶ ὅτι οὐδὲν διαφέρον ἐστὶν ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ κέντρου [τουτέστι] τῆς γῆς ὁρᾶν τὰ οὐράνια ἢ ἀπό 20 τινος τόπου τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἐπιφανείας κειμένων:

1-2 πάνυ τι (sic Δ^{sl} , τοι Δ) δοκεῖ Δ : πάνυ δοκεῖ τι U παντὶ δ- Mπάνυ δ - A 2 μεγάλη MA: om. ΔU | αὐτῆς ἐσμεν MU? (αὐτ) ${f A}$: ἐσμεν αὐτοῦ ${f \Delta}$ ${f 3}$ ἐστὶ ${f M}{f A}$: ὄντα ${f \Delta}$ ${f U}$ evan. ${f 4}$ ἀλλὰ ${f M}{f U}$ ut vid. A: om. Δ .

⁶⁻¹² MAS (41^v, 31-36) άλλως MA: ὅσσον δ' ὀφθαλμοῖο S 6 ό . . . φησίν MA (φασιν): om. S 6-7 δὲ τῆς ἀπὸ MA : δ' ἀπὸ τῆς S 7 βολῆς S: βολίδος ΜΑ | ἀχτῖνος ΑS: ἀχτίνος Μ 8 καὶ άφαιρεῖται MS: om. A | ἡ αὐγὴ S: καὶ ἡ αὐγὴ MA | post αἰθέρος add. ἀφαιρεῖται A 9 τοσαύτη ἀκτὶς ὑποδράμοι MS: τοιύποδράμη άκτὶς Α 10 ούτως ΜΑ: οπ. S 11 περιτέμοι καὶ περιλάβοι MS: -τέμη καὶ -λάβη <math>A 11–12 ὑπ' αὐτῆ κειμένων S ut vid. (αὐτ~): ὑποκειμένων ΜΑ 12 δωδέκατα μέρη scripsi: δωδέκατα (vel - τον) μέτρα (vel - τρον) S: ιβ' MA.

¹³⁻p. 321,2 MA 13 ἐν παντί κύκλω ἡ M: ἡ ἐν π- κ- ἡ A | κέντρου Μ: του κέντρου ΑС 15 τωι την γην σημείου (σημείω C) Μ: τῶ πρὸς γῆν σημείω Α 16 καὶ κέντρου Μ: κέντρου δὲ Α 17 ώς Maass: ώστε ΜΑ 18 γε Μ: τε ΑC 20 τουτέστι ΜΑ: seclusi 21 τόπου M: om. AC

οὕτως ἐστὶ μικρὸν καὶ σημειῶδες τὸ μεταξύ τοῦ κέντρου καὶ τῆς ἐπιφανείας διάστημα.

543. — ἴ σ η με τ ρ η θε ῖ σ α: ἐνταῦθα γεω- 8 μετρικόν τι σχῆμα δηλοῖ. παντὸς γὰρ κύκλου ἡ εὐθεῖα 5 ἴση ἐστὶ τῆ ἐν τῷ κύκλου τὸ κέντρον τοσοῦτον τῆς περιφερείας ἀπέχει ὅσον ἐστὶν ἐν αὐτῆ τὸ ἔκτον τῆς χώρας. εἰ οὖν ἡ γῆ κέντρου χώραν ἐπέχει, ἡμεῖς οἱ ἐν ταύτη βεβηκότες ἑξάκις ὑπὸ τοῦ κύκλου περιβαλλόμεθα. ἡ 10 δὲ εὐθεῖα τοῦ κύκλου ἴση ἑξάκις ληφθεῖσα, ιβ΄ ἀποτελεῖ ζώδια, ἑκάστη δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐγὴ ἴση ἶσα καταληφθεῖσα δύο ἄστρα περιτέμνει.

544. — Ζωίδιον δέ ἐ κύκλον: λοιπόν MAS τῶν ιβ΄ ζωδίων ὀνομασίαν ποιεῖται, καὶ ἄρχεται πάλιν
15 ἀπὸ τοῦ ἐπισημοτέρου ἐν τοῖς βορείοις τοῦ Καρκίνου.

545. — τῶ ἔνι Καρκίνος ἐστί: διὰ τί ΜΔUAS ἀπὸ Καρκίνου ἤρξατο, τῶν Αἰγυπτίων ἀπὸ Κριοῦ λαμβανόντων τὴν ἀρχήν; ὅτι ἀεὶ ὁ Ἄρατος ἀπὸ τῶν βορείων ἄρχεται, βορειότατος δέ ἐστιν ὁ Καρκίνος.
20 οἱ δὲ Αἰγύπτιοι εἰκότως ἀπὸ τοῦ Κριοῦ ποιοῦνται τὴν

2 καὶ τῆς ἐπ- διαστ- evan. in A.

13–15 MAS $(41^{\circ}, 46-48)$ lemma M: ζώδιον δέ έ A ζωδιακὸς δὲ ὁ κύκλος S 13–14 λοιπὸν τῶν MA: λοιπῶν οὖν τῶν 15 τοῦ ἐπισημοτέρου MA: τῶν ἐπισημοτέρων S.

³⁻¹² S (41°,37-46) scholium corruptum ut potui emendavi cf. supra p. 318, ll. 22sqq. 4-6 cf. p. 319, ll. 7-9. 5 an ἐγγραφομένου ἔξαγώνου? | ἔξαγώνω correxi: ἔξαγόνω S 7 ἀπέχει scripsi: ἐφέπει S | ἐν αὐτῆ τὸ ἔκτον τῆς χώρας. εἰ scripsi: ἐν ταῖς τὸ ἔκτον. χωρεῖ S 8 ἐπέχει S^{ac} : ἐπέχομεν S^{pc} 9 ἐξάκις S 11 ἐκάστη S^{pc} : ἕκαστος S^{ac} | post ὀφθαλμοῦ scripsit κύκλου S: postea del. 12 περιτέμνει S: ἀποτ S^{ac} ut vid.

¹⁶⁻p. 322,5 M Δ U A S $(41^{\circ}, \delta 1-42^{\circ}, 2)$ lemma M $(\dot{\epsilon}v)$: τῶ ἔνι καρκίνος Δ A C om. S U mutil. 17 ἀπὸ¹ M Δ S: ἀπὸ τοῦ U A | ἀπὸ² M Δ A: ἀπὸ τοῦ U S 18 post ἀρχὴν add. S τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου fort. recte | ὁ "Αρατος codd.: om. A 19 ἄρχεται M U A S: ποιεῖται τὴν ἀρχὴν τῆς διδασκαλίας Δ | βορειότατος M S: -ότερος Δ U A | ἐστιν M: πάντων Δ πάντων [lacuna] U ἐστι πάντων A om. S 20 οἱ δὲ A lγ-M U A S: Α lγ-δὲ Δ | εἰκότως post Κριοῦ U | ἀπὸ τοῦ M Δ U A: ἀπὸ S 20-p. 322,1 ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν om. S

άρχήν, πάντα τὰ ζώδια λαμβάνοντες κατὰ ἀναλογίαν τῶν μελῶν τοῦ σώματος. καὶ τὸν μὲν Κριὸν κεφαλὴν εἶναί φασιν, ἐν ἢ τὸ ἡγεμονικόν, Ταῦρον δὲ τὸν αὐχένα, ἄχρι τῶν ποδῶν, οἴ εἰσιν Ἰχθύες. καὶ ὅτι ἐν τῷ Κριῷ ὁ ἥλιος ἰσημερίαν ποιεῖται.

MΔUA

τὰ ὀνόματὰ τῶν δωδεκατημορίων καὶ ζωδίων ἐν τούτοις. τὰ δὲ πολλὰ αὐτῶν καθ' ὁμοιότητα, ἔστι δὲ ἄ καὶ κατὰ πάθος, ὡς Ὑδροχόος, πολλῶν τὸ τηνικαῦτα ὑετῶν καταφερομένων [ἡλίου διαβαίνοντος αὐτόν]. διαφέρει δὲ ζώδιον δωδεκατημορίου ⟨τῷ⟩ μὴ συναπαρ- 10 τίζειν τὸ ζώδιον τῷ δωδεκάτῳ μέρει τοῦ ζωδιακοῦ, ἀλλ' ἔνθα μὲν ἐλλείπειν, ὡς ἐπὶ τοῦ Κριοῦ καὶ Καρκίνου, ὅπου δὲ ὑπερβάλλειν, ὡς ἐπὶ τοῦ Σκορπίου καὶ τῆς Παρθένου.

ΜΔΚUAS 550. — ἐν τοῖς ἠέλιος φέρεται: ἐναν- 15

1–2 λαμβάνοντες κατὰ ἀναλογίαν τῶν μελῶν $M\Delta$ [ ]αλογίαν τῶν μελῶν λαμ[ ]άνονται U κατὰ ἀναλογίαν λαμβάνοντες τῶν μελῶν A λαμβάνονται κατὰ ἀναλογίαν τῶν μελῶν S 2 τοῦ σώματος S: non in $M\Delta UA$ 3 post ἡγεμονικὸν add. A ἐπειδὴ ὁ Κριὸς τῶν προβάτων ἡγεμὼν καὶ πρόοδος ἔσται (sic A^{pc} , ἔστι A^{ac}) | Ταῦρον codd.: –ρος S 4 οἴ codd.: om. S | Ἰχθύες MS: οἱ ἰχθύες ΔA U mutil. 4–5 ὁ ἥλιος ἐν τῷ Κριῷ U.

6-14 M Δ U A 6 ante τὰ ὀνόματα add. ἀριθμεῖ δὲ καὶ Δ | ζωδίων Msl ut vid. Maass: ζωδιακῶν M U τῶν ζωδιακῶν Δ A C 7 τὰ δὲ M U A: τὰ δ' οὐν Δ 8 ὡς οπ. U | ὑδροχόος U A: ὑδρηχόος

15-p. 323,12 MAKUAS (42°, 2-18) in medio scholio librarius codicis S hanc fere delineavit figuram:

lemma $\dot{M}\Delta$: ἐν τοῖς ἡέλιος $\dot{K}UA$ ἐν τοῖς S 15-p.323,1 ἐναντίαν $\Delta \dot{K}UA$: ἐναντία $\dot{M}$ τὴν ἐναντίαν $\dot{S}$

τίαν τῶ παντὶ κίνησιν ποιεῖται ὁ ήλιος, ἡμέρας ἐκάστης μοϊραν μίαν ούχ όλην κινούμενος. τξ΄ οὖν μεθιστάμενος μοίρας, τὸν ὅλον κύκλον, ἐν τξε΄ ἡμέραις καὶ τετάρτω μάλιστα μέρει τοῦ νυχθημέρου διανύει πάντα 5 τὸν ἐνιαυτόν. ἐν τούτοις οὖν τοῖς δώδεκα ζωδίοις ὁ ήλιος φέρεται τὸν ἐνιαυτὸν συντελῶν ἄπαντα. ἐν ἑκάστω γάρ ζωδίω ποιεῖ μῆνα † καὶ μίαν ἡμέραν ἐφ' ἑκάστης άνύων †. πορεύεται δὲ τὴν μέσην γραμμὴν τοῦ ζωδιακοῦ, πρὸς μῆκος κινούμενος, καὶ οὐχ, ὡς οἱ ἄλλοι πλάνη-10 τες, πρός πλάτος, ποιεῖται δὲ τὴν πορείαν ἐναντίως τῷ παντὶ κύκλῳ. ὁ μὲν γὰρ κύκλος ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δύσεις φέρεται, δ δὲ ώς ἐπὶ ἀνατολάς,

διά τοιούτον λόγον οίον του Κριού βραδύτερον δύνει ΜΔΚυΑ ό Ταῦρος, ὄσφ ἀνωτέρω αὐτοῦ ἐστι, καὶ καταφερομένου 15 τοῦ Ταύρου οἱ Δίδυμοι, καὶ ἑξῆς τὰ λοιπά, τῆς τοίνυν καταφορᾶς καὶ δύσεως τοῦ παντὸς ἀεὶ ὑψηλότερος καὶ

κατὰ τοῦτον τὸν λόγον καὶ Δ 14 ὁ Ταῦρος $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{A}$ (ὁ om.) : om. $\mathbf{U}$ ανωτέρω $\mathbf{M}\Delta$: ἀνώτερος $\mathbf{KUA}$ 15 τὰ λοιπὰ codd.: καὶ τὰ λf U f 16 καὶ δύσεως τοῦ παντὸς f MKA : τοῦ παντὸς καὶ δύσεως $f \Delta f U$

¹ ήμέρας ἐκάστης MΔUS: ἐκάστης ἡμέρας Κ ἡμέρας om. $\mathbf{A}$ $\mathbf{\hat{2}}$ μοϊραν μίαν ούχ δλην $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$: μίαν ούχ δλην μοῖραν $\mathbf{\hat{\Delta}}\mathbf{U}$ fort. recte μίαν οὐχ ὅτι ὅλην μοῖραν S | τξ΄ Μ̈UAS: τὰς ξ Δ τοὺς τ΄ ξ΄ K 2–3 μεθιστάμενος μοίρας codd.: μοίρας μεθιστάμενον S 3 τξε΄ MUS: ταῖς ξε ΔA ταῖς τ΄ ξε K 4 μάλιστα μέρει codd.: μέρει μάλ- Δ 5 τὸν οπ. U | τοῖς δώδεκα ζωδίοις codd.: τοῖς ζωδίοις ιβ' οὖσιν S | ὁ οm. Ū 6 ἄπαντα οm. Δ 7 μίαν ἡμέραν ΜΔU: ἡμέραν μίαν ΚΑΟ μίαν μοῖραν S | ἐκάστης ΜΔΚŪΑ: έκάστου S έκάστης μοίρας Maass 8 ανύων ΜΔΚUAS: ανύει Maass locum corruptum sic emendaverim (καὶ deleto): μίαν μοτραν ήμέρας έφ' έκάστης ἀνύων, cf. ea quae finxit Est (unde Ald.) ἐν ἐκάστῳ ζωδίω ποιεῖ μῆνα καὶ ια' που ωρας 'ἐρ' ἐκάστηςγάρ μοίρας μίαν ήμέραν καὶ μικρόν τι πρὸς ἀποτελεῖ 8-9 ζωδιακοῦ κύκλου Δ $oldsymbol{9}$ πρὸς μῆκος codd.: μήκους $S \mid$ οἱ ἄλλοι πλάνητες ΚUΑ: άλλοι πλάνητες Μ οἱ άλλοι πλανῆται Δ΄ πλάνητες οἱ άλλοι S 10 πρὸς $M \Delta K U$: εἰς A om. S | ἐναντίως S: ἐναντίω M ἐναντίαν ΔΚUΑ 11 κύκλω ΜΔUAS: κόσμω Msl (sic Maass) om. Κ μέν om.. S | κύκλος ΜΔΚUAS: κόσμος Maass 12 δύσεις M: δυσμάς Δ δύσεως $\mathbf{K}\mathbf{A}$ δύσιν $\mathbf{U}\mathbf{S}$ | ώς om. $\mathbf{U}$ | άνατολάς codd.:ἀνατολήν U | post ἀνατολὰς add. πορεύεται S.
13-p. 324,2 ΜΔΚUΑ 13 διὰ τοιοῦτον λόγον οἴον ΜΚUΑ:

άνωτέρω πορεύεται ώς ἐπὶ τὸ φανερὸν τοῖς άνθρώποις.

MmgAKUAS

551. — καί οἱ περὶ τοῦτον ἰόντι: τῶν γὰρ ἀστέρων κατὰ καιρὸν ἀνατελλόντων α ὅξονται καὶ οἱ καρποὶ τῶν φυτῶν. τῶν καρπῶν γὰρ μητέρες αἱ ⁷Ωραι. οἱ καιροὶ οὖν, τῶν καρπῶν γεννητόρες, αὕξονται διανύοντος τοῦ ἡλίου τὸν πάντα κύκλον.

 $M\Delta KUA$

553. — τοῦ δ' ὅσσον κοίλοιο: κοῖλον όρθῶς ἔφη τὸν ὁρίζοντα. τῷ μὲν γὰρ ἔξωθεν νοοῦντι κυρτὸς φανεῖται, τῷ δὲ ἔνδοθεν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς κοῖλος. 10 ὁ δὲ νοῦς ὅσον δὲ αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα πίπτει, τοσοῦτον καὶ ὑπὲρ γῆς ἀναφέρεται. ἀεὶ γὰρ ἐπ' ἀκριβὲς μὲν ὑπὲρ γῆς ζώδια, ἕξ δὲ πάλιν ὑπὸ γῆν. γεωμετρικῶς δὲ καὶ ἀστρονομικῶς ἔφη.

 $M\Delta KUA$

555. — δυωδεκάδες κύκλοιο: τὰ μὲν 15 γὰρ ζώδια οὔτε ἐντὸς τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου εἰσὶν ὅλα [οὔτε ἐκπεπλήρωται], ἔστι δὲ ἃ καὶ ὑπερπέπτωκε. τὰ δὲ

 ${f 1}$ ἀνωτέρω ${f M}\Delta$: ἀνώτερος ${f K}{f U}$ ut vid. ${f A}$ | πορεύεται ${f M}\Delta{f K}{f U}$: φέρεται ${f A}$.

3-7 M mg (sub signo non alphabetico) ΔΚUAS (in duas partes divisum: τῶν γὰρ ... καρποὶ 42" in mg. inter.; τῶν καρπῶν usque ad finem 41",49-50) lemma ΜΚΑ: καὶ οἱ περὶ τοῦτον Δ πάντ' ἐνιαυτὸν U ἐπικάρπιοι ὧραι S (41",49) 4 ἀστέρων ΜΔΚUΑ: ἄλλων S | καιρῶν Κ 5 τῶν φυτῶν οm. S | γὰρ οm. S 6 οἱ καιροὶ ... γεννήτορες om. S | leviter post γεννήτορες interpunxi, graviter Maass, non dist. ΜU | αὕξονται ΜU: ἔνθεν τοι καὶ αὕξονται Δ αὕξονται δὲ ΚΑ

αύξονται οὖν S 7 τοῦ om. Δ | post κύκλον add. ἐνιαυσιαίως S. 8–14 ΜΔΚUΑ lemma codd. omnes (ὅσον ΚU) 9 τῶ ΜΔΚΑ: ταῦτα U | γὰρ ΜΔU: om. ΚΑ | νοοῦντι ΜΚΑ: νοουμένω Δ νοοῦνται U 10 κυρτὸν (sic ΜΚΑ, corr. Est) φανεῖται ΜΚΑ: κυρτοῦται Δ κυρτοφαγῆτε U ut vid. | τῶι δὲ Μ Δ Κ: τὸ δὲ UAC | ἔνδοθεν ΜΚΑ: ἔσωθεν Δ U | κοῖλος corr. Est: κοῖλον codd. 12 ἀναφέρεται codd.: φαίνεται Δ 81 | γὰρ codd.: μὲν Δ 1 ἐπ' codd.: ἐς Δ 13 γῆς Μ Δ Κ: γῆν Δ 1 incert. | ἕξ δὲ codd.: ἐν δὲ U 14 δὲ ΜΚU: τε Δ 0 om. Δ

15-p. 325,5 M Δ K U A lemma Maass: δυώδεκα κύκλοιο M (δυωδεκάδος in Arati textu) δυωδεκάδος Δ δυωδεκάδος κύκλοιο KAC έξ αἰεὶ δύνουσι U 16 οὕτε M Δ A: οὕτε δὲ Κ οὕτω U 17 οὕτε ἐκπεπλήρωται (ὁ ζωδιακός scilicet) seclusi: post ἐκπαλdd. λ΄ μοιρῶν Est (<math>unde Ald.), lacunam indicavit Maass

πολλὰ αὐτῶν καὶ πλάγια καταδύνει καὶ οὐκ ὀρθὰ ἀναφέρεται. ὥστε οὐκ ἄν τις ἐξ αὐτῶν λάβοι τὸ ἀκριβές. τῶν δωδεκατημορίων δὲ ἕκαστον λ΄ μοίρας ἔχει, κἂν κατὰ τὸν ἡλιακὸν λογίζηταί τις κύκλον, εὑρήσει μόγις 5 ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ὑπὲρ γῆς ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς μοίρας.

556-557. — τοῦτό φησιν ή μισυ κύκλου (557), Mmg τὸ ὑπέργειον. τὸ ήμισυ οἶον τὸ ἀπὸ Καρκίνου μέχρι Τοἔότου.

ἐπὶ τοσοῦτον μῆκος ἐκτείνεται ἑκάστη τῶν νυκτῶν ΜΔ 10 ἐφ' ὅσον καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κύκλου ἀπ' ἀρχομένης τῆς νυκτὸς ἄργεται ἀνατέλλειν.

τετάνυσται: τοσοῦτον ἐπὶ μῆκος ἑκάστη νύξ Mmgka ἀεὶ τείνεται καθ' ὅσον καὶ τὸ ἡμικύκλιον. διὰ δὲ τὸ τὰς νύκτας πῆ μὲν μείζους εἶναι, πῆ δὲ ἐλάττους, καὶ 15 μὴ φθάνειν τὸν κύκλον περιλαμβάνεσθαι πάντα, διὰ τοῦτο προσέθηκε τὸ ἀρχομένης ἀπὸ νυκτὸς ἀείρεται ὑψόθι γαίης (558), ὡς τῶν βορείων, ἄτε ὑψηλοτέρων, καὶ τὸ ὅλον ἡμικύκλιον διὰ τῆς νυκτὸς περιλαμβανόντων.

² ἐξ αὐτῶν λάβοι $M\Delta UA$: λάβοι ἐξ αὐτῶν $K \mid τ$ ο U: om. $M\Delta KA \mid$ ἀκριβὲς $M\Delta UA$: ἀκριβῶς K 3 δωδεκατημορίων δὲ M ΔA : δωδεκατημορίων KC ιβ΄ δὲ μορίων $U \mid$ ἔχει $M\Delta A$: ἐπέχει KU 4 κατὰ $M\Delta U$: γὰρ καὶ $KAC \mid$ ἡλιακὸν KAC: ἥλιον $M\Delta U \mid$ εὐρήσει μόγις MKUA: μόγις ἂν εὐρήσει (sic) Δ .

⁶⁻⁸ M mg (sub signo non alphabetico, quod idem in textu v. 556 supra ἀντέλλουσι invenitur) non interpungit M.

^{9–11} $\hat{\mathbf{M}}$ mg (sub signo non alphabetico quod idem in textu v. 557 supra νύξ invenitur om. C) Δ lemma τόσσον δ' ἐπὶ μῆκος (556) Δ 9 post μῆκος add. φησὶν Δ 10 ἐφ' ὅσον $\mathbf{M}$: ἐφόσον Δ | ἀπ' ἀρχομένης Maass: ἀπαρχομένης $\hat{\mathbf{M}}$ ἀπερχομένης Δ .

¹²⁻¹⁹ M (mg. inf. sub signo non alphabetico quod idem in textu v. 557 supra τετάνυσται invenitur om. C) KA (in A post ea quae infra sequuntur) lemma M: τόσσον δ' ἐπὶ μῆχος όσον περ ήμισυ κύκλου Κ΄ όσσον περ ήμισυ κύκλου ἀρχομένης ἀπὸ νυκτὸς Α 13-14 τὸ τὰς ΜΑ: τὰς Κ΄ 15 περιλαμβάνεσθαι ΜΚΑ: περιλαμβάνεσθαι ΜΚΑ: περιλαμβάνεσθαι σε μάντα ΜΚ: πάντως Α quod recepit Maass.

τόσσον δ' ἐπὶ μῆκος: διὰ συντομίας εἶπε MAUAS τὰ διαστήματα τῶν νυκτῶν, ἀφ' ὧν καὶ τὰ τῶν ἡμερῶν νοητέον. δμοιον γάρ. ὁ δὲ λόγος ἐκάστη νύξ ἐπὶ τοσοῦτον μηκος γίνεται, η τοσοῦτον έχει τὸ διάστημα της περιφοράς, όσον ἀπό νυκτός ἀργομένης έπαίρεται καὶ περιάγεται μέρος τοῦ κύκλου, τὸ ήμισυ, ἐπέχον εξ ζώδια. οἶον εἰ ἀρχομένης τῆς νυκτὸς ἀνατέλλει Καρχίνος περί πρώτην και δευτέραν ώραν, τοσοῦτον έξει διάστημα έως οὖ πάλιν ἐπὶ δύσιν (ἂν) έλθη, καὶ ἀνυσθέντος τοῦ ἡμικυκλίου ἀπὸ Καρκίνου ἔως 10 Τοξότου, τὸ πᾶν τῆς νυκτὸς μῆκος τελεῖται. πάλιν δὲ (εί) δύνειν ἀπὸ Αἰγοκέρωτος ήρχετο ἡ νύξ, κατὰ τὸ διάμετρον έως τῶν Διδύμων ⟨ὰν⟩ εἶχε τὴν περιφοράν. φησίν οὖν ὅτι ἐκάστης νυκτὸς τοιοῦτόν ἐστι τὸ μῆκος οξον ἐπαίρεται μέρος τοῦ κύκλου, λέγω δὴ τὸ ἡμισυ, 15 άργομένης αὐτῆς, καλῶς δὲ εἶπε τὸ ὅσον ἡμισυ (557), ἐπειδή τὰ μὲν μεγάλην ἔχει τὴν περιφοράν, τὰ περί τὰ βόρεια, τὸ δὲ ἥμισυ ἐλάττονα, τὸ περί τὰ νότια. άπαξ οὖν τοσοῦτον ἔσται τὸ μῆκος ὅσον καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ήμιχύχλιον.

20

¹⁻²⁰ MΔUAS (42^r, 18-37) lemma MA (τόσον) S: ἄλλως Δ τόσσαι δ' ἀντέλλουσι U 1 είπε ΜΔUS: περὶ Α 2 τὰ διαστήματα τῶν νυκτῶν ${f MS}$: τὰ τῶν νυκτῶν διαστήματα ${f \Delta UA}$ ${f 3}$ δμοιον γὰρ ${f M\Delta UA}$: ο ${f m}$. ${f S}$ ${f 4}$ μῆκος γίνεται ${f M\Delta UA}$: γίνεται μήχος S 4-5 έχει τὸ διάστημα S: διάστημα έχει Μ έχει διάστημα ΔUΑ 5 περιφορᾶς S: περιφερείας ΜΔUΑ 7 ἐπέχον $M\Delta UA$: ἐπέχων S | οἶον εἰ scripsi: οἰονεὶ codd. 7–8 ἀνατέλλει MU ut vid. AS: ἄρχεται ἀνατέλλειν Δ ἀνατέλλων Maass 9 ἔξει codd.: ἔχει $S \mid ο i codd.$: $om. U \mid αν$ hic addidi: post πάλιν $Maass \mid ἔλθη$ codd.: ἔλθοι AC 10 καὶ ἀνυσθέντος scripsi: άνυσθέντος ΜΔUΑ καὶ πάλιν άνυσθέντος, καὶ λοιπὸν άνυσθέντος $S \mid ξως codd.: ξως τοῦ <math>U$ 12 εt addidi | δύνειν codd.: δύνας $S \mid$ ήρχετο codd.: άρχεται $U \mid$ τὸ MUA: τὸν Δ om. S fort. recte 13 αν addidi 14 οῦν codd.: om. U 15 λέγω codd.:λέγει U 16 το όσον Maass: τόσσον ΜΔUA: το S 17 την codd.: om. Δ 18 τὰ βόρεια codd.: τὰ om. U | τὸ δὲ ἡμισυ om. $S \mid \tau \delta \delta \epsilon \Delta U A$: τὰ $\delta \epsilon M \mid \epsilon \lambda$ άττονα $M \Delta U A$: $\epsilon \lambda$ άττονα $\delta \epsilon \mid \epsilon \lambda$ τὸ περὶ $\mathbf{M}\Delta\mathbf{A}$: τὰ περὶ $\mathbf{U}$ ut vid. $\mathbf{S}$ 19 οὖν $\mathbf{S}$: οὐ $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$ 19–20 ἐπιφερόμενον $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$: περιφερόμενον $\mathbf{S}$. De hoc scholio vide $\mathbf{M}$. Erren, Rh. Mus. 113, 1970, pp. 182-188.

559. — οὔ κεν ἀπόβλητον: σφόδρα φρον- ΜΔΚUAS τίζει ὁ "Αρατος τῶν ναυτιλλομένων, καὶ διὰ πολλῶν τεκμηρίων πειράται αὐτοῖς γειμαζομένοις καθ' όσον έξεστι βοηθείν. διὸ έναντίον ποιεί Ἡσιόδω. δ μέν γάρ 5 σφόδρα τῶν γεωργῶν, ὃ δὲ τῶν ναυτιλλομένων ποιεῖται ἐπιμέλειαν.

άλλως: ού σφόδρα άδόκιμον καὶ πάρεργον. βού- ΜΔUΑ λεται δὲ σημεῖα λέγειν τοῖς ναυτιλλομένοις ὅτι, ἐἀν νυκτός συμβαίνη τινά κινδυνεύσαι, άφοράτω, καὶ μα-10 θήσεται μετὰ πόσας ὥρας ἔσται ἡ ἡμέρα, καὶ ἐκ τούτου γινωσκέτω τί δεῖ ποιεῖν. καὶ τότε οὐκ ἄν τοι εἴη άδόκιμον καὶ [τῷ] μηδέν, ἐπιτηροῦντι τὴν ἡμέραν καὶ έκδεχομένω, περισκοπεῖν ἕκαστον τῶν ἄστρων ἐπειδὰν άνατείλη, άλλ' ἀπό τοῦ ἐναντίου ἐλευθέριον ἂν εἴη.

άλλως: οὐκ ἀδόκιμον ἔσται σοι τοῦτο παρατη- ΜυΑ ροῦντι σκέπτεσθαι τὰς τῶν ζωδίων ἀνατολάς, ἐν αἶς έστιν ὁ ήλιος. μαθών γάρ ὅτι ἐν Κριῷ ἐστιν, ἔαρος άργην γνώση, δμοίως καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν, ταῦτα δέ

¹⁻⁶ ΜΔΚUAS (42^r, 37-43) lemma ΜΔΚΑ: οὐκ ἄν τοι ἀπόβλητον S U mutil. 1 post σφόδρα dist. S 1-2 σφροντίζει Μ $oldsymbol{2}$ ναυτιλομένων $oldsymbol{S}$ $oldsymbol{3}$ αὐτοῖς χειμ- codd.: χειμ- αὐτοῖς $oldsymbol{\Delta}$ $oldsymbol{\dagger}$ καθ' όσον codd.: καθώς S 4 έξεστι codd.: ένεστι U ut vid. | Ἡσιόδω codd.: ό ήσιοδος S $\,$ 5 γεωργών $\,$ U: γεωργικών $\,$ M $\,$ Δ K A S $\,$ | $\,$ ante τών γαυτ- $\,$ add. σφόδρα $\,$ M $\,$ | ναυτιλλομένων $\,$ M $\,$ Δ K A S :ναυτίλων $\mathbf{U}$ 5-6 ποιεῖται (την add. $\mathbf{S}$) ἐπιμέλειαν codd. : κήδονται (sic) Δ .

⁷⁻¹⁴ $M\Delta UA$ ἄλλως $M\Delta A$: om. U 7 σφόδρα $M\Delta A$: σφόδρα δὲ U 8 δὲ ΜΔΑ: γὰρ U ut vid. 8 ναυτιλλομένοις M ΔA : nautilois U 9 sumbain MU: sumbain ΔAC | tina $M\Delta A$: τινι $\mathbf{U}$ 10–11 τούτου $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}$: τούτω $\mathbf{A}$ 11 τοι $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{A}$: τι Δ 12 καλ τῶι MUA: τῶ Δ τῷ secl. Maass | μηδέν <math>MA (= μηδένος άξιον): om. Δ U mutil. | ἐπιτηροῦντι MA: ἐπισκοποῦντι Δ U mutil. 13 ἐκδεχομένω MUA: om. Δ | περισκοπεῖν MUA: περισκοπούντι Δ | ἐπειδάν ΜUΑ: ἐπάν Δ 14 ἀπό ΜUΑ: έκ Δ .

¹⁵⁻p. 328,5 MUA ἄλλως MA: U mutil. | ἔσται σοι τοῦτο MA: ἔστι τοῦτο σοι U 16 ἐν αἶς U: ἐν οἶς M A evan. 17 ἐστιν MA: om. U 18 γνώσηι M Aac ut vid.: γνώσει U ut vid. Apc

τις γνούς, πότε δεῖ σπείρειν καὶ θερίζειν εἴσεται. οἱ δὲ τὸ ἑξῆς οὕτω λέγουσιν ἐπιτήρει πότε ἡμέρα ἐστίν, ἤγουν ἐν τίνι ζωδίω ἐστὶν ὁ ἥλιος. ὁ γὰρ εἰδώς τοῦτο εἴσεται πόστη νυκτός ἐστιν ὥρα, θεωρῶν ἐντεῦθεν ἀρχὴν τῶν ἀνατολῶν καὶ συγκαταδύσεων.

MAUA

μοίρας δὲ εἶπε νῦν τὰ ζώδια δι' ὧν ὁ ἥλιος φέρεται. ἤ μ α τ ο ς ε ἴ η: λείπει ἡ π ε ρ ί πρόθεσις, ἵν' ἤ περὶ τοῦ ἥματος [τῶν μοιρῶν, τουτέστι τῶν ζωδίων] ἐννοοῦντι καὶ θεωροῦντι σκέψασθαι καὶ διαγνῶναι πότε ἀνατέλλει ἑκάστη μοῖρα, τουτέστιν ἕκαστον ζώδιον. 10 τὸ γὰρ καθ' ἕν ζώδιον μοῖρά ἐστι τοῦ παντὸς κύκλου.

 $\mathbf{M}^{\mathbf{m}\mathbf{g}}\Delta\mathbf{A}$

560. — μοιράων σκέπτεσθαι: μοίρας φησί καὶ τὰς εἰς ξ΄ λεπτὰ κατατομάς, καὶ τὰς ἡμέρας, καὶ τὰ ζώδια. νῦν δὲ τὴν ὅλην τοῦ ζωδίου περιπόλησιν μοῖραν ἀνόμασεν.

MAKUA

561. — αίεὶ γὰρ τάων: τούτων γὰρ τῶν μοιρῶν, ἀντὶ τοῦ τῶν ἀστέρων, μιᾶ διὰ παντὸς συνανατέλλει ὁ ἥλιος, ὥστε, σὺν αὐτῷ πάλιν ἐκείνῳ τῷ

1 πότε MA: τότε U | οἱ MA: εἰ U 2 λέγουσιν MA: λέγει U | ἡμέρα M U ut vid.: ἡ ἡμέρα A 3 ἤγουν MA: om. U | τίνι MA: ποίω U | ἐστὶν MA: om. U 4 πόστη M: πόση UA | νυκτός MU: τῆς νυκτός AC | ὥρα MU: ἡ ὥρα AC | θεωρῶν ἐντεῦθεν in A evan. $\mathbf{5}$ συγκαταδύσεων MA: καταδύσεων U.

6 UA cum praecedenti scholio conflatum.

7-11 $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$ lemma $\mathbf{U}\mathbf{A}$: ήματος εἴη $\mathbf{M}$ []ματος εἴη Δ 7 πρόθεσις ἵν' ή in $\mathbf{A}$ evan. 8 τῶν ... ζωδίων seclusi 9 σκέψασθαι καὶ $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{A}$: οπ. Δ | διαγνῶναι $\mathbf{M}\Delta\mathbf{A}$: γνῶναι $\mathbf{U}$ 10 έκάστη μοῖρα in $\mathbf{A}$ evan. 11 τὸ γὰρ ... κύκλου οπ. $\mathbf{U}$ τοῦ παντὸς $\mathbf{M}$: τοῦ οπ. Δ τοῦ ὅλου $\mathbf{A}$ | hoc scholium cum eo quod sequitur coniungit Δ .

12–15 M (mg. inf. sub signo non alphabetico, om. C) ΔA lemma MA: om. Δ 12 post μοίρας add. δὲ Δ 13 τὰς εἰς ξ΄ MA: τὰς ζ΄ εἰς ξ΄ Δ fortasse scribendum est τὰς Ξ εἰς ξ΄ | λεπτὰ Μ Δ : λεπτὰς Δ | κατατομὰς καὶ τὰς in Δ evan. 14 τὴν ὅλην MA: ὅλην τὴν Δ .

16-p. 329,2 M Δ K U A lemma M Δ K A: ἀεὶ γὰρ τάων γε U 17 τοῦ om. U | τῶν ἀστ $-\ldots$ συν-in A evan. | ἀστέρων codd.: malim ἄστρων (ζωδίων Est) sed fortasse ἀντὶ τοῦ τῶν ἀστέρων delendum | μιᾶ διὰ παντὸς Δ : διὰ παντὸς M U A om. K 18 ὥστε M Δ U: om. K Δ 18-p. 329,1 ἐκεῖνο τὸ ἄστρον U

άστρω δύνοντος τοῦ ἡλίου, τὰ άλλα ἐκ τῆς νυκτὸς ἀνιόντα δυνατόν περισκοπεῖν.

562. — περισκέψαιο μάλιστα: ταύτας ΜΔΚUAS δή τὰς μοίρας περισκοπούμενος ἀκριβῶς καὶ εἰς αὐτὰς 5 δρῶν, (εἰς) ἐν ἕκαστον τῶν ιβ΄ ζωδίων ἀφορῶν, πάνυ αν δύναιο καταλαβέσθαι αὐτάς, εἰ δὲ ἐξ ὀμβρῶν καλύπτονται, ή έκ τῶν παρακειμένων ὀρῶν Γγίνονται άφανεῖς] κεκρυμμέναι [ἢ ἀπὸ ὄρους] ⟨άφανεῖς⟩ ἔχουσι τάς άνατολάς, ώστε συνορᾶν, ήρμοσμένα καὶ ἀσφαλῆ 10 [καί] πάλιν ποιοῦ τεκμήρια τοῖς ἐπεργομένοις (565), τοῖς συνανατέλλουσι τοῦ ζωδιακοῦ παρ' ἑκάτερα, έν τε τῷ νοτίῳ καὶ ἐν τῷ βορείῳ, καὶ ἄλλοις ἄστροις. 566. — αὐτὸς δ' ἄν μάλα τοι: [περὶ] τοῦ ΜΔΚυΑS

δρίζοντός φησι κέρατα τήν τε άνατολήν καὶ τήν δύσιν.

² περισκοπεῖν ΜΚΑ: πάλιν σκοπεῖν Δ πάλιν σκοτοῦν U. **3–12** $M\Delta KUAS$ $(42^r, 43-52)$ scholium corruptissimum lemma MKA: περισκέψαιο Δ τὰς δ' ἄν κε περισκέψαιο US 4 δὴ codd.: om. S | περισκοπούμενος ἀκριβῶς $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}$ (σκοπούμενος) $\mathbf{A}:$ ἀκριβῶς ὁρῶν $\mathbf{S}$ 4–5 καὶ εἰς . . . ἀφορῶν codd.: ἐν ἑκάστω ζωδίω $\mathbf{S}$ | αὐτὰς ὁρῶν $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}:$ om. Δ fortasse recte **5** Els add. Maass praeeunte Est (hyour Els) $\mathbf{6-7}$ καλύπτονται Δ : κάλυπτοιντο $\mathbf{KUAS}$ κατακαλύπτοιντο $\mathbf{MC}$ $\mathbf{7}$ παραχειμένων codd.: περι- Δ | ὀρῶν $\Delta KUAS^{pc}$: ὡρῶν MS^{ac} 7-8 γίνονται άφανεῖς κεκρυμμέναι ΜΚΑS: κρύπτονται Δ γίνονται ἀφανεῖς U γίνονται ἀφανεῖς seclusi 8 ἢ ἀπὸ ὄρους ἔχουσι codd.: om. S spatio idoneo relicto η ἀπδ όρους seclusi (glossa videtur esse verborum η όρεος v. 564) et άφανεῖς huc transtuli 9 συνορᾶν MKUAS: μὴ συνορᾶν Δ συνορᾶν ἀδύνατον Maass, sed ώστε ad ea quae sequuntur pertinet | ἡρμοσμένα $M\Delta KU$: ἡρμοσμένους A –μένως S | ἀσφαλῆ codd.: ἀσφαλῶς S 10 καὶ πάλιν ποιοῦ τεκμήρια om. Δ | καὶ recte om. Est (unde Ald. Maass): praebent MKUAS 10–11 τοῖς ἐπερχ– τοῖς συναν–MKU ${f AS}$: τοῖς συναν- τοῖς ἐπερχ- ${f \Delta}$ ${f 11}$ τοῦ ζωδιακοῦ codd.: τοῖς ζωδιακοῖς U 11-12 παρ' έκάτερα ἔν τε τῶι om. S spatio idoneo relicto 11 έκάτερα ΜΔ Ü: έκατέρων Κ έκατέρου C A evan. 12 έν ante τ $\tilde{\omega}$ β - om. S | άλλοις S: έν τοῖς άλλοις M έν άλλοις ΔΚΑΟ ἐν Ū.

¹³⁻p. 330,8 M Δ K U A S (42^r, 52-42^v, 3) lemma M K U A : αὐτὸς δ' ὰν μάλιστα Δ αὐτὸς δ' ὰν S 13 περί secl. Maass | τοῦ om. U ut vid. 14 κέρατα MS: κέρατος ΔΚ κέρα UA | τε codd.: om S | την δύσιν ΔΚΑς: την οπ. Μυ

καὶ γὰρ περιφερεῖς † πάλιν ἐν τῆ δύσει † κέρασίν εἰσι παραπλήσιοι. ὁ δὲ νοῦς αὐτὸς δὲ ὁ ἀκεανὸς ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους καὶ τοῦ δυτικοῦ τεκμήρια δίδωσιν ἔκδηλα καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀνατελλόντων καὶ δυνόντων τῶν ζωδίων καὶ τῶν λοιπῶν. καὶ γὰρ εἴτε ⟨τὰ ἐξ⟩ ἀνατολῆς ἄστρα κατέχοιτο, ἐκ τῶν δύσεων τεκμήρια ⟨ἄν⟩ σοι διδοίη, εἴτε καὶ τὰ ἐκ τῶν δύσεων, τὰ ἐξ ἀνατολῆς.

MAKUA

(κεράων έκάτερθε): ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ ὁρίζοντος, ἔκ τε τοῦ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαιρίου 10 καὶ τῶν λοιπῶν μορίων, λέγει δὲ τῶν ἄστρων. τοῦτο δὲ· ὁ ἀκεανὸς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κεράτων παρέχει τεκμήρια δι' ἄστρων, ἄπερ, ἕκαστον ἐκ τούτων, πολλὰ ἐπιστεφανοῦται ἑαυτῷ καὶ περίκειται, ὅταν ἑκάστην

¹ γὰρ περιφερεῖς πάλιν om.S spatio idoneo relicto | πάλιν ἐν τῆ δύσει non intellego; fortasse haec infra transferenda sunt et pro verbis τοῦ δυτιχοῦ (l. 3) substituenda; hic desideratur οὕσαι 2 νοῦς codd.: λόγος S 3 μέρους Δ KUA: μέρου M χέρατος S | τοῦ δυτιχοῦ MKA: τοῦ om. Δ US cf. supra ad l. I 3-4 -δωσιν ἔκδηλα καθ' ἐκάστην om. S spatio idoneo relicto 4-5 ἀνατελλόντων καὶ δυνόντων S: ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα M Δ KUA 5 τῶν λοιπῶν codd.: τῶ λοιπῶ S | καὶ γὰρ codd.: om. S | τὰ ἐξ add. Maass 6 ἀνατολῆς codd.: -λῶν S ut vid. ἀστρα codd.: ἄστρον S | κατέχοιτο M Δ KA: κατέχοῦ U ὑπὸ ὀμβρῶν κατέχεται S non sine causa 7 ᾶν addidi | διδοίη Δ KU AS: δίδωσι M | τῶν M Δ U: om. KAS | δύσεων codd.: δυω S qui reliqua om. spatio relicto | τὰ ἐξ M: καὶ τὰ ἐξ Δ K καὶ τὰ ἐκ τῆς Ü καὶ τῆς C εἴτε καὶ τὰ ἐξ Δ F. 8 ἀνατολῆς MKUA: $-\lambda$ ῶν Δ .

⁹⁻p. 331,7 ΜΔΚ U Α lemma restitui praeeunte Bekkero (ἐκάτερθε): τά τε πολλά ΜΔ τά τε πολλά περιστρέφεται (sic) Κ Α άκεανὸς U 10-11 ἔχ τε . . . ἄστρων non intellego, nec quomodo ista sanari possint video nisi forte ἔχ τε . . . ἡμισφαιρίου deleas et μοιρῶν pro μορίων scribas 11 λοιπῶν ΜΚΑ: om. ΔU | μορίων ΜΔΚ U: ζωδίων Α | ἄστρων codd.: an ζωδίων ? 11-12 τοῦτο δέ suspectum: τουτέστιν Est 12 ὁ codd.: om. Δ | χεράτων Μαass ex Arato: ἄρχτων ΜΔ ἄστρων $M^{\rm sl}$ UC ἀρχτιχῶν ἄστρων ΚΑ | παρέχει ΔΚ U Α: παρέχοι Μ 13 ἔχαστον ἐχ τούτων ΚΑ: ἔχαστον ΜΔC ἐχ τούτων U 14 ἐαυτῶ ΜΔΚ Α (ἑοῖ αὐτῷ Aratus): αὐτῶ U fortasse recte | περίχειται ΜΔΚ: περίχεινται U ἐπίχειται Α | ὅταν Δ U: ὅτ' ἄν Μ ὅτι ΚΑ

μοῖραν ἔκαστον ἄστρον ἀναφέρηται. ἐκ γὰρ τοῦ ὑπογείου κύκλου ὑποτίθεται εἶναι τὸν ἥλιον ⟨ἐν⟩ Καρκίνω· πρὶν δὲ ⟨ἄν⟩ ἀνέλθη δεῖ σκοπεῖν τά τε ἄστρα ⟨καὶ⟩ συμβάλλειν ὅτι μέλλει ἡμέρα γίνεσθαι. πάλιν μεταφέρει τὸν ὅ ἤλιον εἰς Λέοντα καί φησι ,,πρὶν ἀνελθεῖν τὸν Λέοντα, σκόπει τὰ παρακείμενα ἄστρα καὶ συμβάλης". εἶτα μετάγει ἐπὶ τὴν Παρθένον τὸν ἥλιον.

568. — ὁ π π ῆ μ ο ς: ὑφ' ἐν ἀναγνωστέον. ὁ γὰρ ΜΔΚUAS λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· αὐτὸς δέ σοι ὁ ὁρίζων κατὰ ἀνα10 τολὴν καὶ δύσιν δείξει τὰ ζώδια ἃ περιστρέφει ἐν ἑαυτῷ (τὸ γὰρ π ε ρ ι σ τ ρ έ φ ε τ α ι ἀντὶ ἐνεργητικοῦ ἐστι) [δείξει] ὅταν ἑκάστην τῶν μοιρῶν (ἀντὶ τοῦ τῶν δωδεκατημορίων) ἀναφέρη, ὁπόταν ἀνατέλλουσαν παρέχηται.

15 569. — ο ὔ ο ἱ ἀ φ α υ ρ ό τ α τ ο ι : μέλλων διε- ΜΔΚUAS ξέρχεσθαι τὸν περὶ ἀνατολῶν καὶ δύσεων λόγον, καὶ συγανατελλόντων καὶ συγκαταδυόντων τὴν ἀρχὴν ἀπὸ

1 ἀναφέρηται ἄστρον $U \mid$ ἀναφέρηται $M\Delta U$: -ρεται $KA \mid$ τοῦ M KA: om. ΔU 2 ἐν add. Maass 3 ἂν add. Maass $\mid$ ἀνέλθη $M\Delta$: ἀνέρθη A ἀνέλθοι KU ut vid. $\mid$ τά τε $M\Delta A$: τὰ δὲ K τὰ $U \mid$ καὶ addidi 3-4 συμβάλλειν M: συμβάλλων Δ συμβαλεῖν KA om. U 4 post γίνεσθαι scholii finem facit U 6 συμβάλης M: συμβαλεῖς ΔKA 7 μετάχει $M\Delta$: ἐπάχει KA

15-p. 332,9 M Δ K U A S (42°, 6-11) lemma M Δ K U (-τεροι) A (τοι) S 16 τον codd.: om. S | λόγον codd.: om. S | καὶ om. U 17 fortasse scribendum συνανατολῶν καὶ ἀντικαταδύσεων seclusis verbis καὶ συνανατελλόντων καὶ συγκαταδυόντων | συγκαταδυόντων codd.: δυνόντων S

συμβαλεῖς Δ KA 7 μετάγει Μ Δ : ἐπάγει ΚΑ. 8–14 Μ Δ ΚUAS (42^v , 3–6) lemma M: []πτῆμος Δ ὀπτῆμος KAS νειόθεν ὀπτῆμος U 9 δέ σοι ὁ Μ Δ KAS: γὰρ U 10 ἀ περιστρέφει codd.: ὡς περιστρέφεται S 11 ἀντὶ Μ Δ KA ^{pc} : ἀντὶ τοῦ U Δ C 12 δείξει seclusi | ὅταν scripsi: ὅτε S τότε Μ Δ K (post ἐκάστην) U Δ | μοιρῶν codd.: μηνῶν K | τοῦ τῶν codd.: οπ. S 13 ἀναφέρη scripsi (φορέησιν Aratus): ἀναφέρει M Δ CS: ἀναφαίνει M $^{sl}\Delta$ S Κ ἀναφαίνεσθαι U | ὁπόταν U: ὁπότε codd. fortasse delendum | ἀνατέλλουσαν Est (unde Ald.): τέλλουσαν M: τελοῦσαν Δ KAS τέλλουσαι U 13–14 παρέχηται scripsi: παρέχεται Δ Est παρέρχεται ΜΚΑS παρέλθωσιν U.

Καρκίνου ποιεῖται, ὃν καὶ ἐν τῆ ἀρχῆ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου πρώτον ωνόμασε, καί φησιν ότι Καρκίνου άνατέλλοντος ούκ άμαυρα ούδὲ άσημα άστρα συνανατέλλει αὐτῶ καὶ ἀντικαταδύνει. δύνειν δὲ τὸν Στέφανόν φησι κατά τὸ ήμισυ, καὶ τὸν Νότιον Ἰχθύν κατ ά ό ά γιν (572), πρός άνατολάς έστραμμένων αύτοῦ τῶν περὶ τὴν γαστέρα μερῶν. καὶ ἀντικαταδύνειν δέ φησι τὸν 'Οφιοῦχον ἀπὸ ποδῶν μέχρις ὤμων, καὶ τὸν "Οφιν δν έχει ἐν ταῖς χερσὶ μέχρι τραχήλου.

572. — κατὰ ράχιν: είς δυσμάς φέρεται ώς 10 έπὶ τὴν ῥάχιν ὁ Νότιος Ἰχθύς. ἄνω γὰρ νένευκεν. ὅτε δὲ ταῦτα δύεται ἀνατέλλοντος τοῦ Καρκίνου, πρώτη

ἢ δευτέρα ὥρα τῆς νυκτός.

M A UAS

MΔUA

574. — ἐσχατιαὶ βάλλουσι: πάλιν περὶ τοῦ Στεφάνου ἀναλαμβάνει, μέλλοντος ἀνατέλλειν τοῦ 15 Καρχίνου ,,τούτου γάρ ανατέλλοντος, τὸ ήμισυ τοῦ Στεφάνου ίδοις αν υπέργειον, τὸ δ' άλλο ήμισυ αἱ δύσεις προσβάλλουσι καὶ ἀφανίζουσιν, εἰς δύσιν τοῦ Στεφά-

¹ τοῦ Καρχ- U | τῆ ΔΚUAS: om. Μ 2 πρῶτον MKAS: om. ΔU 4 δὲ codd.: γὰρ Δ 6 πρὸς $M\Delta KUC$: κατὰ AS άναστολὰς S 7 τῶν περὶ codd. (τῶν πρὸς A^{pc}): καὶ τῶν περὶ Sτὴν codd.:om. Δ 7-8 καὶ ἀντικαταδύνειν δέ φησι codd.:δύνειν δέ φησι καὶ S fortasse recte 8 μέχρις Κ΄: μέχρι codd. 9 μέχρι codd.: ἄχρι Δ | τοῦ τραχήλου S.

¹⁰⁻¹³ M mg inter. (sed sub signo alphabetico) ΔUA lemma Μ: κατὰ ῥάχιν ίχθυς ΔΑ U mutil. 10 είς ΜΔU: εί ΑC 11 γὰρ $\mathbf{M}\Delta\mathbf{A}$: δὲ $\hat{\mathbf{U}}$ ut $\hat{v}id$. 12 ἀνατέλλοντος $\mathbf{M}\mathbf{A}$: ἀναστέλ $-\Delta$ $\mathbf{U}$ mutil. 12–13 πρώτη ἢ δευτέρα ὥρα ${f M}{f A}$: πρώτη ὥρα ἐστὶν ἢ δευτέρα ${f \Delta}$ U mutil. 13 τῆς ΔAC: om. M U mutil.

^{14–}p. 333,2 Μ Δ U A S (42^v , 11–14) lemma M Δ U A : η μισυ μέν κεν (573) S 15 άναλαμβάνει MUA: διαλαμβάνει S hic om. Δ (vide infra) | μέλλοντος άνατέλλειν MUAS: άνατ- μέλοντος (sic) Δ f 16 post Καρκίνου add. διαλαμβάνει Δ | άνατέλοντος Δ f 17ύπέργειον codd.: ὑπόγειον $\mathbf{S}$ | αἱ δύσεις $\mathbf{A}$: δύσει $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{C}$ δύσεις S 18 προσβάλλουσι scripsi: προσβάλλοντι Μ προσβάλλον Δ προσβάλον vel προσβάλου U προσβάλλονται AC καταβάλλουσι S fortasse βάλλουσι scribendum ut in Arato 18-p. 333,1 τοῦ Στεφάνου κατιόντος codd. (U mutil.): κατ- τοῦ Στ-S fortasse recte (κατεργομένου Στεφάνοιο Aratus)

νου κατιόντος". ἐσχατιὰς δὲ τὰς δύσεις φησίν, ἐπεὶ καὶ προτέρην (432) τὴν ἀνατολὴν λέγει.

575. — αὐτὰρ ὅγ' ἐξόπιθεν: ὁ δὲ Νότιος ΜΔΚυΑς Ἰχθὺς εἰς τοὐπίσω τραπεὶς καὶ [οὕτως] ἔχων τὴν θέσιν 5 τὰ μὲν ὑπέρτερα, τὰ οὐραῖα, ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔχει, τὰ δὲ ὑπὸ τὴν γαστέρα ἐν τῷ μετεώρω, ὅπερ βίαιόν ἐστι (τὸ ὑπέρτερα δύνειν τὰ οὐραῖα). διό τινες ἐπὶ τὸν Ἐν ΜΔΚυΑ γόνασι τοῦτο μετενηνόχασι. τὰ γὰρ ὑπέρτερα αὐτοῦ ἐπὶ κεφαλὴν ἤδη δέδυκεν ὅτε καὶ τὸ ἤμισυ τοῦ Στεφά-10 νου, τὰ δὲ κάτω περὶ τὴν ἐσχάτην γαστέρα ἔτι ἐν τῷ μετεώρῳ ἔχει.

577. — τὸν δὲ καὶ εἰς ὤμους κατάγει: ΜΔΚUΑ τὸν δὲ 'Οφιοῦχον ἀπὸ γονάτων μέχρι τῶν ὤμων ἐπὶ δυσμὰς ἄγει ἀνατέλλων ὁ Καρκίνος, καὶ τὸν "Οφιν 15 ἄχρι αὐχένος. μογερὸν δὲ ὅτι ὅλος περὶ τὸν "Οφιν πονεῖ.

578. — α ὖ χ έ ν ο ς έ γ γ ὑ ς: τουτέστι μέχρι ΜΚυΑ αὐχένος αὐτοῦ τοῦ 'Οφιούχου.

² προτέρην codd.: πρότερον U.

³⁻⁷ ΜΔΚUAS $(42^v,14-16)$ lemma M: αὐτὰρ ὅγ' ἐξόπισθεν ΔΚUA 4 τοὐπίσω KAS: ὁπίσω ΜΔ τὸ ὁπίσω U | καὶ ... θέσιν om. Δ | οὕτως MKUA: om. S seclusi | θέσιν KUAS: δύσιν M 5 τὰ μὲν codd.: om. S | ἐν τῶ ἀφανεῖ ἔχει codd.: om. S 6 ὑπὸ γῆν γαστ- U | τῷ codd.: om. S | post ἐστι finem scholii facit S 7 τὸ scripsi praeeunte Est (τὸ τὰ ὑπέρτερα λέγειν τὰ οὐραῖα): τὰ codd. | fortasse τὸ ... οὐραῖα delendum (cf. S) | τὰ οὐραῖα MK: ἐναντία ΔU τὰ οὐραῖα ἢ ἐναντία A.

^{7–11} ΜΔΚUΑ 7 τινες codd.: om. U 8 γόνασι ΜΔU: γούν– ΚΑ 9 ἐπὶ κεφαλὴν ΚΑ: ἐπικεφαλὴν ΜΔ ὑπὲρ κεφ– U | ὅτε Est (unde Ald.): ὅτι codd. | τὸ ἥμισυ ΜΔU: om. ΚΑ 10 περὶ τὴν ἐσχάτην γαστέρα ΜΚU: ἐν τῆ ἐσχατιᾶ γαστέρι Δ | ἔτι codd.: om. U.

^{12–16} ΜΔΚ UA lemma M: τὸν δὲ καὶ εἰς ὤμους Δ UA om. K 13 τῶν γονάτων U 14 ὄφιν codd.: ὀφιοῦχον K 15 post αὐχένος add. τοῦ 'Οφιούχου Δ | μογερὸν codd.: μογεροῦ M | ὅλος Est: ὅλον MKUA ἀεὶ Δ 16 πονεῖ codd.: μογεῖ U.

¹⁷⁻¹⁸ MKUA lemma MKA: καρκίνος ἐκ γονάτων U 18 αὐτοῦ MKA: οm. U.

ΜΑ ἄλλως: τοῦτο προσλαβεῖν ἀναγκαῖον ὅτι ὁ 'Οφιοῦχος ἄμα Διδύμοις ἀναφερομένοις ἄρχεται δύνειν ἀπὸ
τῶν ποδῶν μέχρι γονάτων, ὥστε ἀκόλουθόν ἐστι τὸ
νῦν εἰρημένον, καὶ οὕτως ἔχει ὁ λόγος· ,,μέχρι τῶν
ὤμων καταφέρεται καὶ μέχρι τοῦ αὐχένος τοῦ "Οφεως".
ὀρθοῦ γὰρ αὐτοῦ δύνοντος, τὰ μέχρι τῶν γονάτων
ἀπὸ τῶν ποδῶν προκαταδέδυκεν ἤδη καὶ Διδύμων
ἀναφερομένων.

MΔKUA

579. — ο ὐ δ' ἂ ν ἔ τ' 'Αρκτοφύ λαξ: οὐ πολύς οὐδὲ ἐξ ἴσου φαίνεται ἀμφοτέρωθεν, τουτέστιν 10 ἐκ τῶν ὑπὲρ γῆν καὶ τῶν ὑπὸ γῆν, ἀλλὰ τὸ μὲν ὀλίγον ἄνω ὑπὲρ γῆν, τὸ δὲ πλεῖον ὑπὸ γῆν. ἡ μάτιος δὲ ὑπέργειος, ἔννυ χος ὑπόγειος. ,,οὐκ ἂν οὖν εἴη πολύς οὕτε ὑπὲρ γῆν οὕτε ὑπὸ γῆν ὁ Βοώτης τοῦ Καρκίνου ἀνατέλλοντος, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον αὐτοῦ καταδε- 15 δυκός ἐστιν, ἐλάχιστον δὲ τὸ ἔτι ὑπὲρ γῆς". ἐπεὶ γάρ φησιν αὐτὸν τέσσαρσι ζωδίοις ἀνατέλλουσιν ἀντικαταδύεσθαι, Ταύρω, Διδύμοις, Καρκίνω, Λέοντι, ὅταν ὁ Καρκίνος ἀνατέλλειν ἄρχηται, οὕθ' ὑπὲρ γῆν πολύς ἐστιν οὕθ' ὑπὸ γῆς. δύο μὲν γὰρ αὐτοῦ ἤδη παρελη- 20

1–8 MA 2 ἀναφερομένοις Est^{pc} : –ρόμενος MACEst vid. 5 ὄφεως M: ὄφιος AC 6 τὰ M: om. AC.

λύθασι μοῖραι, δύο δὲ ἔτι λείπονται. ὅταν δὲ ἀνενεχθῆ, τρεῖς μὲν αὐτοῦ δεδύκασι, μία δέ ἐστιν ἡ ὑπολείπεται ὑπὲρ γῆς. Ταύρου δὲ ἀνατέλλοντος, αὐτὸς δύνειν ἄρχεται.

5 581. — τέτρασι γὰρ μοίραις: τοῦτο ΜΔΚυΑ ἢν αἴτιον τοῦ, ἀνατέλλοντος Καρκίνου, τὸ φαίνομενον ὑπὲρ γῆς ὀλίγον ἔχειν τὸν Βοώτην. μοίραις δὲ νῦν τοῖς ζφδίοις. ὁ δὲ λόγος: ,,τέτρασι ζφδίοις ὁμοῦ καταφερόμενον αὐτὸν δέχεται ὁ ὁρίζων". ὁ γὰρ Βοώτης 10 ἐπιψαύει τῶν δύσεων μετὰ Χηλῶν, εἶτα μετὰ Σκορπίου καὶ Τοξότου, καὶ ὅτε ὁ Αἰγόκερως ἔρχεται ἐπὶ δύσιν, τελείως καὶ ὁλοσχερῶς δύεται. καὶ οὕτω τεσσάρων ζφδίων ἐπέχει χρόνον ἐν τῷ δύεσθαι. ἐπειδὴ τοίνυν ἕως οῦ (ἀν) ἔλθη ὁ Αἰγόκερως εἰς δύσιν, καθ' 15 ὃν καὶ τελείως ὁ Βοώτης δύεται, λοιπὸν Καρκίνου κατὰ διάμετρον γίνεται ἀνατολή, διὰ τοῦτό φησιν ὅτι τὸ τηνικαῦτα ἡ μάτιος ὀλίγος (580) φαίνεται, ἐπειδὴ ἐν τέτρασι μοίραις δέχεται αὐτὸν ὁ ἀκεανός. διηνύσθησαν λοιπὸν Καρκίνου ἀνιόντος.

(Βοώτην): Βοώτην καὶ 'Αρκτοφύλακά φησιν οὖ ἐν τῷ Μ^{mg}

1 δὲ ἔτι MU A: δὲ om. Κ | ὅταν MKU: ὅτε AC 2 τρεῖς μὲν MKA: αἱ τρεῖς μὲν U τρεῖς μὲν γὰρ Δ | δεδύκασι MK A: ἤδη παρεληλύθασι μοῖραι Δ μοῖραι δεδύκασι U | ἐστιν ἢ M U: ἔτι Δ KA | ὑπολείπεται MU: λείπεται Δ ὑπολέλειπται KA 3 ὑπὲρ γῆς MU: om. Δ KA | post λείπεται hic est scholii finis in Δ : ὅταν δὲ ἀνενεχθῆ ὁ καρκίνος, τελέως πανδυσίαν ποιεῖται ὁ βοώτης, κριοῦ δὲ ἀνατέλλοντος, αὐτὸς δύειν ἄρχεται.

20

20-p. 336,2 M mg (sub signo non alphabetico quod idem in textu v. 581 supra βοώτην invenitur) lemma addidi

⁵⁻¹⁹ ΜΔΚUΑ lemma ΜΔΚUΑ 6 καρκίνου codd.: om. U | ύπὲρ γῆς ὀλίγον ἔχειν Δ: ὀλίγον ἔχειν (ἔχει U) ὑπὲρ γῆς (γῆν ΚΑC) ΜΚUΑ 9 ὁ ὁρίζων codd.: ὁ om. U 12 δύσιν codd.: τὴν δ - Δ | καὶ ὁλοσχερῶς codd.: οm. Δ | δύεται codd.: δύ- ὁ Βοώτης Δ | οὕτω Δ U (ὅξ): οὕτως ΚΑC οὕτος Μ 13 ἐπέχει χρόνον (λόγον U) codd.: χρόνον ἔχει Κ 14 ἕως codd.: om. Δ | ἂν add. Maass | ἔλθη ὁ Αἰγ- codd: ὁ Αἰγ- ἔλθη (vel-θοι) U 16 κατὰ codd.: τὰ κατὰ Κ | γίνεται rodd.: γινομένου Δ | ἀνατολὴ codd.: om. Δ 17 τὸ om. Κ A incert. | ἡμάτιος codd.: ἡμ- Μ | ὁλίγος Δ : ὀλίγον ΚΑ ὀλίγ U ὁ λόγος Μ.

μέσω τῶν σκελῶν ἀνατέλλει, 'Αρκτοῦρον δὲ τὸν τῆς Παρθένου.

MΔUA

582. — δ δ' ἐπὴν φάεος: ,, δ δὲ Βοώτης ἐπὰν τοῦ φωτός καὶ τοῦ φαίνεσθαι κορεσθή ὑπέργειος ὤν". καλώς είπε κορεσθη, ἐπειδὴ ὑπέργειος φαινόμενος πολύν χρόνον ἀναλίσκει, τῆς μὲν ἡμέρας ὥρας 5', τῆς δὲ νυκτὸς πάσας τὰς ιβ'. διὸ χαριέντως εἶπεν έπην κορέσηται, ότι τοσοῦτον χρόνον άναλίσκει φαινόμενος, άνατέλλει γὰρ τῆ Παρθένω περὶ ὥραν 5' ήμερινήν, ην καθ' ύπόθεσιν έν Καρκίνω λάβωμεν 10 τὸν ήλιον Καρκίνου ὧραι δύο, Λέοντος ὧραι δύο, Παρθένου δύο. εἴθ' οὕτως ἀνέτειλεν ὥρα 5'. εἰ τοίνυν τὰς μέν τῆς ἡμέρας λοιπάς 5' ώρας ἐν τῷ ὑπεργείω (ἐστί), καὶ τὰς τῆς νυκτὸς ιβ΄ ἔως ⟨ᾶν⟩ εἰς τελείαν δύσιν δύνη (έως γὰρ ⟨ἂν⟩ οἱ Δίδυμοι ἔλθωσι φαίνεται, ἐν δὲ τοῖς 15 Δ ιδύμοις τὸ τῆς νυκτὸς συμπέρασμα), ἐπεὶ οὖν ὅλας ιη' ώρας έμεινε φαινόμενος καὶ ύπέργειος ών, διὰ τοῦτο είπεν ,,έπειδάν τοῦ φωτός κορεσθή, λοιπόν πάλιν μέλλοντος Καρκίνου ἀνατέλλειν, (ἐν) τῆ δύσει (τὸ) πλέον ἔχει τοῦ σώματος".

 $M\Delta UA$ 583. — βουλυτῶ ἐπέγει: τουτέστιν, ὅταν 20

² finem huius scholii sic restituit Maass: ἀνατέλλει 'Αρκτοῦρος, τὸν τῆς Παρθένου .... atque in apparatu critico lacunam sic explere temptat: πατέρα, δυ Ίκάριον λέγουσιν ένιοι (cf. Hyg. Astr. 2, 4).

³⁻²⁰ ΜΔUΑ lemma ΜΔΑ: δ δ' έπην φάεος κορέσηται U 4 ύπέργειος $\mathbf{M}\Delta$: ὑπέργ- φαινόμενος $\mathbf{U}$ ὑπόγ- $\mathbf{A}$ ροστ ών add. καὶ τὰ ἑξῆς Δ 5 καλῶς $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{A}$: καλῶς δὲ Δ 7 διὸ χαριέντως ΜUΑ: χαρ- δὲ Δ | εἶπεν ΜUΑ: τὸ Δ 8 κορέσηται ΜUΑ: φάεος χόρ- Δ 9-10 ώραν 5' ΜΔ: τὴν 5' ώραν U 5' ώραν A 10 ἡμερινὴν MUA: ἡμέρας Δ | ἢν Maass: ἢ codd. (εἰ Est) 11 λέοντος ὧραι β' MA: om. U ὧραι om. Δ 12 ἀνέτειλεν $M\Delta U$: ἀνατέλλει ΑC | ὥρα scripsi: ὥρας codd. 13 ἐστι add. Est (unde Ald.) 14 τὰς codd.: τὰ U | ἄν add. Est | δύνη scripsi: δύνει $\mathbf{M}$ έλθη $\Delta \mathbf{A} \mathbf{U}$ evan. 15 αν add. Est 17 ὑπέργειος $\mathbf{M} \Delta^{\mathrm{pc}} \mathbf{U}$ A: ὑπόγ- Δ^{ac} 18 είπεν om. U 19 èv et τὸ add. Maass: cf. infra p. 337, l. 13.

²¹⁻p. 337,7 MΔUA lemma MΔA βουλυτῶ U | ὅταν Δ: ὄτ' αν M ὅτε UAC

όλος ἀναχωρήση τοῦ ὑπὲρ γῆν μέρους καὶ πανδυσίαν ποιήση, προσλαμβάνει τῷ μεσονυκτίῳ, τουτέστι ταῖς εξ ὥραις τῆς νυκτός, ἄλλας ὥρας δύο, ὥστε ἐν ὀκτὼ ὥραις γίνεσθαι αὐτοῦ τὴν παντελῆ κατάδυσιν. διὸ εἶπε κεῖναί τοι νύκτες ἐπ' ὁψὲ δύοντι λέγονται (585), ἐπεὶ μακροτάτην ποιεῖται τὴν κατάδυσιν.

βουλυτὸν δὲ λέγει τὴν ἐσπέραν, καθ' δν καιρὸν λύον- ΜΔΠΑΝ ται οἱ βόες. ἐδίδαξεν οὖν ἡμᾶς ὅτι ἑξ ὥρας ποιεῖται ΜΠΑΝ 10 τῆς ἡμέρας, τῆς δὲ νυκτὸς ιβ΄. τοῦτο οὖν ἐστι τὸ δ ί χ α ἰ ἐν α ι τ ἡ ν ν ύ κ τ α, διπλοῦν ἀνύειν, τοῦ καιροῦ διπλάσιον τῆς νυκτὸς πορευομένης. φησὶν οὖν ,,ἐπειδὰν τοῦ φωτὸς κορεσθῆ, ἐν τῆ δύσει λοιπὸν τὸ πλεῖον ἔχει τοῦ σώματος, ἐπειδὴ ἄκρα αὐτοῦ ἡ κεφαλὴ ἀπολείπεται ΜΚΠΑΝ 15 καὶ χεῖρες, τῆς νυκτὸς τὸ τηνικαῦτα διπλάσιον ἰούσης τῶν εξ ἡμερινῶν ὡρῶν".

νυκτός ἰούσης: τὸ μὲν ὀλίγον ὑπὲρ γῆν, τὸ ΜΔΟΑ

¹ ὅλος $M\Delta U$: om. A | ἀναχωρήση $M\Delta$: ἄνω χωρήση U ἀναχωρήσει A (ἀναχωρήσει ὅλος C) 2 ποιήση $M\Delta U$: ποιήσει AC 2-3 ταῖς ξξ ὥραις $M\Delta U$: τῆ $\mathbb S'$ ὥρα AC 3 ὥραις $M\Delta U$: ὅλαις ὥραις A 5 τοι codd.: τε U.

⁸ ΜΔUAS (42°, 16-18) lemma βουλυτῶ S 8 καθ' δν καιρόν MUS: ὅτε Δ καθ' ἡν ἐσπέραν ΑC 8-9 λύονται οἱ βόες Μ: οἱ βόες λύονται ΔUAC οἱ βόες τῶν ἔργων ἀπολύονται Β.

⁹⁻¹⁶ MUAS (42°, 18-22) 10 οὖν MUA: δὲ S 11 ἰξναι scripsi ex Arato (583 δίχα νυκτὸς ἰούσης): εἶναι ΜΑ τὰ εἶναι U om. S | τὴν νύκτα MUA: νυκτὸς S 11-12 διπλοῦν ... πορευομ- om. S 11 τοῦ καιροῦ MU: τὸν καιρὸν Α 12 διπλάσιον U ut vid. (sic etiam Maass): διπλασίων Μ διπλασίω Α | πορευομένης scripsi: -όμενος MUA 13 τῆ MUA: om. S | τὸ πλεῖον (πλέον US) ἔχει MUS: ἔχει τὸ πλεῖον AC 14 τοῦ σώματος MUAS: τῶ σώματι Ssl | ab ἐπειδὴ incipit K | ἄκρα αὐτοῦ ἡ MKA: ἄκρα U ἡ ἄκρα αὐτοῦ S | ἀπολείπεται MKUA: ἀπολέλειπται S qui hic finem scholii facit 15 καὶ MKA: om. U | διπλάσιον UA: διπλασίων MK διπλασίω Asl.

¹⁷⁻p. 338,9 Μ Δ U Λ lemma M Δ U Λ 17 sq. τὸ μὲν . . . ὑπὸ γῆν: in S in textu supra v. 583 glossae loco haec legimus: τὸ μὲν ὀλίγον ὑπὸ γῆν, τὸ δὲ πλέον ὑπὲρ γῆν (sic) | ὑπὲρ M Δ Λ : ὑπὸ Π

δὲ πλέον ὑπὸ γῆν, ἐν τῷ βουλυτῷ, τουτέστιν ἐν τῆ δύσει, μένει πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς νυκτός, εἰς δύο αὐτῆς τεμνομένης.

ότε Καρκίνος, φησίν, ἀνατέλλει, τότε ὁ ᾿Αρκτοφύλαξ τὸ μὲν ὀλίγον [ἔχων] ὑπὲρ γῆν, τὸ δὲ πλέον ὑπὸ γῆν ἔχει καὶ ἐμβραδύνει καὶ ἐγχρονίζει τῷ βουλυτῷ, οἱονεὶ τῆ δύσει, τουτέστιν ἐγχρονίζει δύνων πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς νυκτός, εἰς δύο αὐτῆς τεμνομένης, ὁπηνίκα τοῦ ἡλίου δύνοντος καὶ αὐτὸς δύηται.

ΜΔΟΑ 585. — ἐπ' ὀψὲ δύοντι λέγονται: ὀψὲ 10 δύων ὁ Βοώτης διὰ τὸ δ' μοίρας, τουτέστιν η' ὥρας, ἐπέχειν αὐτόν. "Ομηρος (ε 272)·,,ὀψὲ δύοντα Βοώτην", ἀντὶ τοῦ βραδέως δυόμενον. αὐται δὲ μάλιστα αἱ περιφοραὶ ὀψὲ δύοντος ἂν κληθείησαν, οὐ μόνον διὰ τὸ τὰς ἐν τῷ καταφέρεσθαι ὀκτὰ ὥρας ἐπέχειν, 15 ἀλλ' ὅτι καὶ ιη' ὧραι γεγόνασιν ἕως οὖ ⟨ἄν⟩ παντελῶς δύηται. αὖται οὖν αἱ νύκτες μάλιστα ἐπ' ὀψὲ δύον τι ἂν κληθείησαν.

ΜΔυΑ 586. — ώς οἱ μὲν δύνουσι: τοῦτον τὸν

1 ύπὸ γῆν ΜΔ: ύπὲρ γῆν U om. A 2 δύσει ΜΔΑ: δυνάμει U | ἡμίσεος MUA: -σεως Δ 4 Καρκ- ΜΔU: ὁ Καρκ- ΑC | Καρκίνος φησί ΜΔΑ: καρκῖνος βραδύνει ἑξ καὶ $(s.\ l.)$ ἄν $(s.\ l.)$ φησι U 5 ἔχων secl. Maass | ἔχων ὑπὲρ γῆν ΜΔU: ὑπὲρ γῆν ἔχων A 6 ἔχει MUA: om. Δ | ἐμβραδύνει ΜΔ (ἐνβρ-) Α: ἄν βραδύνη U | καὶ ἐγχρονίζει ΜΔΑ: ἑξ καὶ ἄν χρονίζη U | οἰονεὶ ΜΑ: τουτέστι Δ ἤτοι U 7 δύσει ΜΔΑ: δυνάμει U | τουτέστιν ἐγχρ- ΜUA: ἐγχρ- γὰρ Δ | ἡμίσεος MUA: ἡμίσος Δ ut vid. 8 αὐτῆς ΜΔΑ: om. U 9 δύηται MUA: δύεται Δ.

19-p. 339,7 $M\Delta UA$ lemma $M\Delta UA$

τρόπον οἱ προειρημένοι δύνουσιν, ὁ Στέφανος, ὁ Ἐν γούνασι, καὶ ὅσα προεῖπε. [καὶ ἐν τῆ δύσει τὰ ιβ΄ σημεῖα. λοιπὸν δὲ καὶ ἀπὸ ἀνατολῆς.] ἀνατέλλει δὲ ὁ Ὠρίων λαμπρὸς ὢν κατὰ τὴν ζώνην καὶ τοὺς ὤμους, ὅ ἔχων δὲ κἂν τῷ ξίφει λαμπροὺς ἀστέρας γ΄. συναναφέρει καὶ Ποταμὸν κέραος ἄλλου (589), τουτέστιν ἀνατολικοῦ μέρους.

δ δ' ἀντίος: τὰ μὲν οὖν προειρημένα ζώδια ΜΔUAS ἀνατέλλοντι τῷ Καρκίνῳ ἀντικαταδύνει, ὁ δὲ 'Ωρίων 10 συνανατέλλει αὐτῷ, οὐκ ἀπρεπής, ἀλλὰ καὶ τὴν ζώνην εὐδηλοτάτην ἔχων καὶ τοὺς ὤμους καὶ τὸ ξίφος. ἀνατέλλειν δὲ τὸν 'Ηριδανὸν ποταμὸν (ποιεῖ) καὶ ὅλον θεωρεῖσθαι ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα.

590. — ἐρχομένφ δὲ Λέοντι: ἀνατέλ- ΜΔΚUAS
15 λοντος δὲ τοῦ Λέοντος, ὅσα μὲν ἀντικατέδυνε τῷ Καρκίνφ παντελῆ ποιεῖται τὴν κατάδυσιν. δύνει δὲ ὁ ᾿Αετός,
τοῦ δὲ Ἐν γόνασι τὰ ἄλλα μέρη δέδυκεν, τὸ δὲ γόνυ
τὸ λαιὸν καὶ ἡ κνήμη καὶ ὁ ποὺς ἀκμήν εἰσιν ὑπὲρ γῆν.

¹⁻² ἐν γούν- MA: ἐν γόν- ΔU 2-3 καὶ . . ἀνατολῆς non intellego, ista emendare sic Est conatus est: εἰπὼν δὲ περὶ τῶν ἀπὸ δύσεως δώδεκα ζωδίων σημείων, νῦν καὶ περὶ τῶν ἀπ' ἀνατολῆς λέγει; secludere malui | σημεῖα $M\Delta U$: ζώδια ἢ σημεῖα A3 ὁ MUA: καὶ ὁ Δ 4 κατὰ $M\Delta A$: om. Δ 5 δὲ Δ 6 τε Δ 1 καν Δ 8 ΜΔ Δ 9 Καν Δ 9 Καν

^{8–13} ΜΔUAS (42^v , 22–27) lemma ΜΔUA: ὡς οἱ μὲν δύνουσι S 8 τὰ μὲν οὖν ΜΔUA: καὶ τὰ μὲν S 10 αὐτῷ US: αὐτοῖς ΜΔΑ 11 εὐδηλοτάτην ἔχων ΜΔUA: ἔχων εὐδήλωτον S fortasse recte 12 δὲ τὸν Ἡρ- ΜUAS: δὲ καὶ τὸν Ἡρ- Δ | ποιεῖ supplevi: φησι Maass post ὁρίζοντα.

^{14–18} ΜΔΚ (post sch. 596 infra p. 341, l. 9) UAS (42°, 27–31) lemma ΜΔΚ UA: ἐρχομένω λέοντι S 15 ὅσα ΜΔΚ UA: ὅσαι S | ἀντικατέδυνε ΜΔΚΑ: ἀντεκατέδυνε U ἀντικαταδύνουσι S 16 δὲ ὁ MS: δὲ καὶ ὁ ΔΚ UA | ᾿Αετὸς MS: ἀετὸς ὅλος ΔΚΑ ἀρτὸς ὅλος U 17 τοῦ δὲ ΜΔ UA: τοῦ S | ἐν γόνασι MUS: ἐν γούν– ΔΚΑ | ἄλλα ΜΔΚ US: ὅλα A | δέδυκεν ΜΔ UA: δεδύκασι S 18 τὸ λαιὸν ΜΔ UA: πολαιὸν S | ἡ κνήμη καὶ ὁ ποὺς codd.: ὁ ποὺς καὶ ἡ κνήμη Κ | ἀκμήν εἰσιν ΜΔΚ ÜA: om. S | ὑπὲρ γῆν ΜΔΚ U: ὑπὸ γῆν Α ὑπέργεια S.

ΜΔUAS 594. — ἀντέλλει δ' "Υδρης κεφαλή: συνανατέλλει δὲ τῷ Λέοντι ἡ κεφαλὴ τῆς "Υδρας, ὁ Λαγωός, ὁ Προκύων, καὶ τοῦ μεγάλου Κυνὸς οἱ ἐμπροσθίοι πόδες.

ΜΔΟΑ τὸ δὲ χαροπὸς ἥτοι λαμπρός. καὶ ἐν τῆ ἀνατολῆ τοῦ Καρκίνου ἡ κεφαλὴ τοῦ Λαγωοῦ ἄκρως ἡν ἀνατείλασα, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐ δυνατὸν ἢν ἄκρας μόνης κεφαλῆς μνημονεῦσαι, οὕτω μικροῦ ἄστρου, ὅτε σὑν τῷ Λέοντι πᾶσα ἀνῆλθεν, εἶπε καὶ ἐμνημόνευσεν.

ΜΔΚυΑS 596-606. — ο ὁ μ έ ν θ η ν: περὶ τῆς τοῦ Λέοντος 10 φάσεως ἰκανῶς εἰπών, λοιπὸν καὶ περὶ τῆς ἀνατολῆς τῆς Παρθένου τεκμήρια δίδωσιν· ,,ἡ δὲ Παρθένος ἀνατέλλουσα οὐκ ὀλίγους ἀστέρας ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα βάλλει, ἀλλὰ πολλοὺς εἰς δύσιν κατάγει". καὶ λέγει ποίους. ,,ἡ γὰρ ᾿Αρκαδικὴ τοῦ Ἑρμοῦ Λύρα, καὶ ὁ 15 Δελφίς, καὶ ὁ ὑπὸ τὸν ᾿Αετὸν Οἰστὸς [οὖτοι γὰρ] ὑπὸ δυσμὰς φέρονται, σὺν τούτοις καὶ τοῦ Κύκνου τὰ πρῶτα πτερὰ περὶ ἄκρους τοὺς ὤμους ἄχρι καὶ τῆς οὐρᾶς δύνει, καὶ τοῦ Ἡριδανοῦ τὰ ἄκρα ἄρχεται σκιάζεσθαι

¹⁻⁴ MΔKUAS (42^v , 31-33) lemma MA: ἀντέλλει δ' ὕδρης ΔKU (ἀνατ-) S 2-3 συνανατέλλει . . . . ὁ Λαγωός om. S 2 ή κεφ- MKUA: καὶ ἡ κεφ- Δ | ὁ Πρ- MKUAS: ὅ τε Πρ- Δ 4 post πόδες add. S ὁ λαγωός καὶ ἡ κεφαλὴ ὕδρας συνανατέλλει τῶ λέοντι.

⁵⁻⁹ ΜΔΚUΑ 8 οὕτω μικροῦ ΔU: οὕτω σμικροῦ Μ οὕτως μικροῦ ΚΑ | ὅτε ΜΚUΑ: ὅπερ Δ 9 εἶπε καὶ ΜΔΚΑ: οπ. U. 10-p. 341,9 ΜΔΚ (ante sch. 590) UAS (42°, 34-49) lemma ΜΔΑS: οὐ μέν θην ὁλίγους U οπ. Κ 10 τῆς codd.: οπ. Δ 11 φάσεως ΜU: φάνσεως ΚΑS οπ. Δ | ἰκανῶς codd.: -νοὺς S | εἰπὰν ΚUΑS: εἶπε Μ διεξελθὰν Δ | τῆς ἀν- codd.: τῆς οπ. Α 12 τεκμήρια ΜΔUΑ:-ριον ΚS 13 ὑπὸ codd.: ἐπὶ S 14 πολλοὺς codd.: πολλὰ Κ | εἰς δύσιν codd.: οπ. U | κατάγει codd.: ἀγει S 16 ἀετὸν codd.: ἀρτὸν Uαc (cf. supra ad p. 339, l. 16) | οὖτοι γὰρ ΜΚUΑ: οὖτοι Δ οπ. S seclusi 16-17 ὑπὸ δυσμὰς ΜΔΚΑ: πρὸς δυσμὰς U ὑπὸ δυσί (sic) S 17 καὶ τοῦ Κύκνου codd.: δὲ τοῦ Κύκνου S | πρῶτα cod.: οπ. S 18 ἄκρους codd.: ἄκρας Α 19 σκιάζεθαι ΜΚΑCS: βιάζεσθαι ΔU

(λοιπὸν γὰρ καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Ἡριδανοῦ πρὸς δυσμὰς φέρεται· καὶ παρήοροι οἱ ἐν τοῖς ἄκροις ὅντες), τοῦ δὲ Ἱππου ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ αὐχὴν δύνει. ἀνατέλλει δὲ ἡ Ὑδρα ἐπὶ πλέον ἕως τοῦ Κρατῆρος· ἀναφέρονται δὲ ὁ ἱ ἀπίσθιοι πόδες τοῦ Κυνὸς καὶ ἡ πρύμνα τῆς Ἡργοῦς''. ἐμφαντικῶς δὲ εἶπεν ἕ λ κ ω ν ἐ ξ ό π ι θ ε ν π ρ ὑ μ ν α ν (604). ,,ἡ δὲ ἡμίτομος οὖσα καὶ μέχρι τοῦ ἱστοῦ κατηστερισμένη ἐμφαίνεται ὅταν ἀνατέλλη ὅλη ἡ Παρθένος.''

Ο 603. — φθάμενος δὲ Κύων: ὁ δὲ Σείριος ΜΔΚυΑ τοὺς ὀπισθίους πόδας ἀναιρεῖται, φθασάντων τῶν ἐμπροσθίων. διὸ εἶπε φθάμενος, ὅτι τοὺς ὀπισθίους φθάνει πόδας ἀνατέλλων.

605. — ἡ δὲ θέει γαίης: λείπει ἡ ὑπέρ πρό- ΜΔΚUAS
15 θεσις, ἵν' ἡ ὑπὲρ γαίης. ἡ δὲ 'Αργὼ φέρεται ὑπέργειος
κατὰ τὸν ἱστὸν διχαζομένη. ὁ γὰρ ἱστὸς ἐπ' ἄκρου
ἐστὶ διχοτομήματος, ἐπειδὴ ἡμίτομός ἐστιν. ἐν γὰρ
τῷ μέσῳ τῆς νηός ἐστι, διὸ καὶ ὁ τόπος ἔνθα κεῖται
μεσόδμη καλεῖται. ὁ δὲ λόγος· ,,ἡ δὲ 'Αργὼ πᾶσα

¹⁻² parentheseos signa posui 1 πρὸς ΜΔΚΑ: περὶ U ἐπὶ S 2 φέρεται codd.: om. S | παρήοροι codd.: οἱ παρ- Δ | δὲ codd.: om. S 3 ἡ κεφ- καὶ ὁ αὐ- codd.: ἡ et ὁ om. AC 5-6 τῆς ᾿Αργοῦς codd.: om. S 6 ἑμφ- codd.: ἐκφ- U ut vid. | ἐξόπιθεν Δ: -πισθεν ΜΚUAS 8 ἱστοῦ ΜΔ: οἰστοῦ ΚUΑ | ἐμφαίνεται $\mathbf{M^{Sl}}\Delta\mathbf{S}$: ἐμφέρεται Μ φέρεται U φαίνεται ΚΑС | ὅταν codd.: ὅτε S | ἀνατέλληι codd.: -τέλλει S 9 ὅλη ἡ ΜΚΑCS: ὁ ἥλιος ἡ Δ ὁ ἥλιος U | nunc praebent ΜΔΚUA sub lemmate ὑπὸ νείατα βάλλει (596) scholium ad v. 607 pertinens quod suo loco infra invenies.

^{10–13} ΜΔΚUΑ lemma ΜΔΚA: φθάμενος δὲ U 11 ἀναιρεῖται codd.: ἀναιρεῖ U 13 φθάνει πόδας ΜU: πόδας φθάνει ΔA πόδας οὐ φθάνει K | ἀνατέλλων ΔKUA: -τέλλει M.

¹⁴⁻p. 342,2 ΜΔΚUΑS (42^{v} , $49-43^{r}$, 1) lemma ΜΔΚU (δ δὲ) Α: ἡ δὲ θέει S 15 ὑπὲρ γαίης codd.: ὑπὲρ γαῖαν S | post γαίης add. ὁ δὲ λόγος Δ | δὲ ΜΔUS: γὰρ ΚΑС | φέρεται ΔΚUΑS: φαίνεται Μ 16 ἱστὸν ΜΔΚS: οἰστὸν UA | ἱστὸς codd.: οἰστὸς U 17 ἐπειδὴ ΜS: ἐπεὶ ΔUΑC ἐπεὶ καὶ Κ 18 νηὸς ΜΚΑS: νυκτὸς ΔU | ἔνθα κεῖται om. S | κεῖται codd.: ἔκειτο U 19 λόγος codd: νοῦς Δ | πᾶσα codd.: ἄπασα U

ύπέργειος φέρεται, ήτις κατά τὸν ἱστὸν ἔχει διγοτόμημα, όπηνίκα πᾶσα ἡ Παρθένος ἀνατείλη,

MKA MAKUA

περαιόθεν δὲ ἐκ τοῦ ὑπὸ γῆν μέρους ἀνέλθη." 607. - (ἐπερχόμεναι Χηλαί): ἰκανῶς περί τῶν τῆς ἀνατολῆς τῆς Παρθένου τεκμηρίων ἐπεξελθών, ἐπὶ Χηλὰς ἔρχεται καί φησιν ,,ἐπερχόμεναι δὲ αἱ Χηλαὶ καὶ μέλλουσαι ἀνατέλλειν, εἰ καὶ λεπτὰ φαίνουσι καί είσιν άμαυραί, άγνωστοι καὶ άκατάληπτοι παρέρχονται οὐδαμῶς, ἐπειδὴ μετ' αὐτῶν τεκμήριον δ Βοώτης ἄπας άθρόως ἀνατέλλει καταλαμπόμενος 10 τῷ ᾿Αρχτούρῳ ἀστέρι, ὅς ἐστι μέσος αὐτοῦ τῶν μερῶν,

περί τὸ ἐν τοῖς μηροῖς ζῶμα".

MΔKUA

607-610. — οὐδ' ἀν ἐπερχόμεναι: ἀλλ' ούδὲ αἱ Χηλαὶ ἐπερχόμεναι, τουτέστιν ἀνατέλλουσαι, ἀσημείωτοί εἰσι. συνανατέλλει γὰρ αὐταῖς ὁ 15 Βοώτης. άθρόος δὲ εἶπε τὴν ἰδιότητα τῆς ἀνατολης δηλών, ότι τὰ ἐν πολλῷ χρόνῳ δύνοντα ἀθρόως άνατέλλει, ἐχ δὲ τῶν ἐναντίων τὰ ταγέως δύνοντα πλείονι γρόνω τὰς ἀνατολὰς ποιεῖται, ώσπερ ὁ 'Ωρίων. ή δὲ ᾿Αργὼ μετέωρος ἤδη πᾶσα μέρη γὰρ αὐτῆς συνα- 20

 2 πᾶσα ἡ Π- codd.: ἡ Π- πᾶσα S | ἀνατείλη codd.: -τέλλη S.
 3 ΜΚΑ ἀνέλθη ΜΑ: -θοι Κ | in fine add. εἰς ἀνατολήν KA.

13-p. 343,5 ΜΔΚUΑ lemma ΜΔΚUΑ 15 ἀσημείωτοι codd.: ἀσημειώτατοι ${f A}$ | συνανατέλλει γὰρ codd.: καὶ γὰρ συν-U 16 άθρόος codd.: άθρόως U 17 χρόνω δύνοντα codd.: δύνοντα χρόνω U 19 δ codd.: om. M 20-p. 343,1 ή δè . . . Λέοντι ώστε om. Δ | μετέωρος M: μετήωρος K μετέωρα U μετή-

ορος Α 20 μέρη ΚUAC: μέρει Μ

⁴⁻¹² MΔKUA cf. supra ad p. 341, l. 9 lemma restitui: ὑπὸ codd.: ὑπὸ Α 7-8 λεπτὰ (λεπταὶ ΚUA) ... ἀμαυραί ΜΚUA: άμαυραί είσιν Δ 8 άγνωστοι codd.: καὶ άγν- $\dot{\mathbf{U}}$ $\mathbf{9}$ παρέρχονται οὐδαμῶς codd.: οὐδ- παρ- Δ | ἐπειδή μετ' codd.: ἐπειδήπερ Δ 10 ἀθρόως $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}$: οm. $\mathbf{K}\mathbf{A}$ | καταλαμπόμενος $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}$: καὶ καταλ- ΚΑ (καὶ λαμπόμενος C) 11 μερῶν ΜΔU: ἡμερῶν ΚΑ an μηρών? cf. supra p. 335, ll. 20sqq. 12 μηροῖς codd.: μοιpois U.

νατέλλει Λέοντι, ὥστε όμοῦ ταῖς Χηλαῖς τὴν πᾶσαν ἀνατεταλκέναι. γραπτέον δὲ ο ὑ μ ά λ α π ᾶ σ α, ἐπειδὴ οὐχ ὅλη κατηστέρισται, καθὼς εἴπομεν, ἀλλ' ἡμίτομος. τὸ δὲ β ε β ο λ η μ έ ν ο ς ἀντὶ τοῦ κατα-5 λαμπόμενος τῷ ᾿Αρκτούρῳ.

611. — ἀλλ' "Υδρη: ἐπειδη εἶπεν ,,ὅτε ἄνεισιν ΜΔΚυΑς ὁ Λέων, ἡ κεφαλη τῆς "Υδρας φαίνεται (594), ὅτε ἡ Παρθένος, ἀνατέλλει μέχρι τοῦ Κρατῆρος (602-603), ὅτε αἰ Χηλαί, λοιπὸν ἄπαν τὸ σῶμα πλην μόνης τῆς 10 ἄκρας οὐρᾶς (612)", ἐπάγει εἰκότως ὅτι πολλή τίς ἐστιν ἐν οὐρανῷ κειμένη.

άλλως: ⟨άλλ' "Υδρη⟩ ἀντὶ τοῦ καὶ ἡ "Υδρα ΜΔΚυΑ φαίνεται πᾶσα.

οδ δὲ οὕτως ἤκουσαν ⟨τὸ⟩ 'Αργὼ δ' ο ὑ μάλα ΜΔΚUAS
15 πᾶσα μετήορος, ὅτι οὐ τὸ τηνικαῦτα ἡ 'Αργώ
ἐστι μετήορος, ἀλλὰ καὶ πρὶν τὴν πᾶσαν ἀνελθεῖν Παρθένον. ὅτε μέντοι ἡ πᾶσα ἀνέρχεται, τότε καὶ ἡ "Υδρα
ὁλοσχερῶς φαίνεται.

615. — αίεὶ γνύξ: τοῦ δὲ διὰ παντὸς γνύξ ΜΔΚUAS

¹ ώστε KUAC: ώσπερ M 2 ἀνατεταλκέναι codd.: συνανατ- U 3 καθώς εἴπομεν codd.: om. Δ 4 βεβολημένος ΜΔΑ: βεβλημένος KU 4-5 καταλαμπόμενος scripsi, cf. supra p. 342, l. 10: καταλαμβανόμενος codd.

⁶⁻¹¹ ΜΔΚUΑS (43^r, 1-5) hoc scholium sine ulla distinctionis signo cum praecedenti coniungunt KUAC lemma S: χηλαὶ καὶ λεπτὰ φάουσαι (φαίνουσαι ΚΑC) ΜΚUAC καὶ λεπτὰ φάουσαι Δ $\mathbf 6$ ὅτε ΜΔΚΑ: ὅτι US $\mathbf 7$ ὅτε ΜΚΑS: ὅτι ΔU $\mathbf 9$ ὅτε ΜΚΑS: ὅτι ΔU | μόνης codd.: τῆς ὕδρας μόνης U 10-11 τις ἐστιν Μ: τις ΔΚUAC τῶν S 11 post κειμένη add. S γ' ζώδια ἐπέχει, Καρκίνον, Λέοντα, Παρθένον.

^{12–13} Μ Δ ΚU Λ ἄλλως ΜΚU Λ : ἀργὼ δ' οὐ μάλα πᾶσα Δ | ἀλλ' "Υδρη addidi | καὶ codd.: om. Δ 13 φαίνεται πᾶσα Μ Δ : πᾶσα φαίνεται ΚU Λ .

^{14–18} ΜΔΚUAS $(43^r, 20-24 \ non \ suo \ loco)$ 14 οἱ δὲ codd. τινές S | τὸ add. Est 14–15 ᾿Αργὼ.... μετήορος om. S | μάλα πᾶσα ΜΔ^{pc}: πᾶσα μάλα Δ^{ac}ΚUAC | μετήορος codd. Δ^{pc}: περήορος Δ^{ac} 15–16 ὅτι ... μετήορος om. U | οὐ ΜΚΑS: om. Δ | an μετέωρος ? 16 πρὶν codd.: πρὸς U 17 ἡ πᾶσα ἀν om. S spatio idoneo relicto | ἡ ante πᾶσα om. K.

¹⁹⁻p. 344,3 M Δ KUAS (43^r, 6-9) lemma M Δ KUAS

πεπτηῶτος (λέγει δὲ τοῦ Ἐν γούνασιν) αἱ Χηλαὶ ἀνιοῦσαι μόνην τὴν δεξιὰν κνήμην μέχρι αὐτῆς τῆς ἐπιγουνίδος ἄγουσιν.

MΔUAS

α ἐεὶ δὲ Λύρη (παραπεπτη ῶτος): τοῦ ἀεὶ ἐν γόνασιν ὅντος καὶ πλησίον τῆς Λύρας ὀκλάζοντος. τοῦτο πρὸς τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ τῆς θέσεως. πλησίον γάρ ἐστι τῆς Λύρας, εἴγε ἐν τοῖς πρώτοις εἶπε γούνατί οἱ σκαιῷ πελάει (272).

MΔKUAS

617. — ἀμφότερον δύνοντα: δύνειν καὶ πάλιν φησὶ τὸν Ἐν γούνασι καὶ διὰ τῆς αὐτῆς νυκτὸς 10 ἀνιέναι, ἐπειδὴ τῶν ἀμφιφανῶν ἄστρων ἐστίν. ἀμφιφανῆ δὲ τὰ ἐπὶ δεξιὰ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ, ὅσα ἀρχομένης νυκτὸς ἀνατέλλοντα φαίνεται, ὥσπερ καὶ ὁ ᾿Αρκτοῦρος.

ΜΔΚυΑ 618. — πολλάκις αὐτονυχεί: κατὰ τὴν 15

¹ πεπτηῶτος codd.: -ηότος S | γούνασιν ΜΚΑ: γόνασιν ΔUS | ante αὶ χηλαὶ add. ὄντος Κ οὕτω Α 2-3 μόνην... ἄγουσιν codd.: μέχρι αὐτῆς τῆς ἐπιγουνίδος τὴν δεξιὰν κνήμην μόνην ἄγουσιν Δ 2 μόνην ΜΔΚΑ: μόνον U ut vid. μόλις S | μέχρι codd.: μέχρις S | αὐτῆς ΜΔS: om. ΚUΑ | τῆς codd.: om. S. 4-8 ΜΔUAS (43^r,9-12) lemma restitui: αἰεὶ δὲ λύρη ΜΔUΑ om. S 4 τοῦ scripsi: τῶι ΜΔUS τὸ Α 5 γόνασιν ΜUS: γούνασιν ΔΑ | ὄντος scripsi: ὄντι codd. | καὶ πλησίον US: καὶ om. ΜΔΑ | ὁκλάζοντος scripsi: ὀκλάζοντι ΜΔUΑ ὀκλάξ S 6 τοῦτο ... θέσεως om. S | τοῦτο Α: τούτω Μ (signo '/ suprascripto) ΔU ut vid. | αὐτοῦ scripsi: οὐ τῶι ΜΔΑ οὕτω U οὐ τὸ ΑC 7 γάρ ΜΔΑS: δὲ U | τοῖς πρώτοις ΜΔΑS (exspectaveris προτέροις, sed cf. sch. 796 p. 399, l.7): τῶ (ut vid.) πρώτω U 7-8 γούνατι οἱ σκαιῶ πελάει ΜΔUΑ: γουνάτιον (-τί- S²c) οἱ ὡς κε πελάση S.

⁹⁻¹⁴ Μ Δ Κ U A Ś $(43^r, 12-16)$ lemma M Δ Κ U A Ś 9-10 καὶ πάλιν codd.: om. Δ 10 τὸν ἐν γ - καὶ om. S | γούνασι M K A: γόν- Δ U | καὶ διὰ M K A: καὶ πάλιν διὰ Δ διὰ S om. U 11 ἀνιέναι codd.: om. S | ἄστρων S: om. codd. | post ἐστιν haec in A leguntur: δν συμβέβηκε διὰ τῆς αὐτῆς νυκτὸς θεωρεῖσθαι καὶ ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα (cf. infra p. 345, ll. 2-3) 12 δὲ codd.: γὰρ A | ἐπὶ δεξιὰ U: ἐπιδεξιὰ M ἐπὶ δεξιᾶ Δ S ἐπιδέξια Κ ἐπὶ δέξια AC 13 φαίνεται MUAS: φαίνονται Δ Κ.

¹⁵⁻p. 345,18M Δ K U A lemma M K A: πολλάχις αὐτονυχί Δ U

αὐτὴν νύκτα. ὁ δὲ Ἐν γόνασι τῶν ἀμφιφανῶν ἄστρων ἐστίν, ὃν συμβέβηκε διὰ τῆς αὐτῆς νυκτὸς θεωρεῖσθαι ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα. μεταξύ γὰρ τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου κατεστήρικται, ὃν ἔοικεν ἀειφανῆ τυγχάνειν, 5 καὶ [μεταξύ] τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ, ὃν παρέδωκε (498-499) πέντε μέρη τῶν ὀκτὼ ὑπέργεια ἔχειν, καὶ τρία ὑπόγεια. ὅταν οὖν ὁ ἤλιος τὸν χειμερινὸν τροπικὸν διοδεύη, ἔχοντος αὐτοῦ τῶν ὀκτὼ μερῶν τὰ πέντε ὑπόγεια, τὰ δὲ τρία ὑπέργεια, τῆς νυκτὸς κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν δέκα καὶ πέντε ὡρῶν γινομένης, ὁ Ἐν γούνασι, μεταξύ τοῦ θερινοῦ καὶ τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου τεταγμένος, περιενηνεγμένος ἤδη διὰ τῆς ἡμέρας τὸ ὑπέργειον μέρος, ποιεῖται τὴν δύσιν ἀπὸ πρώτης ⟨ὥρας τῆς⟩ ἡμέρας ἀναγκαίως, καὶ περὶ ὥραν ἐνάτην τῆς

σύν ταῖς Χηλαῖς καὶ [τῷ Τοξότη] τὸ ἥμισυ τοῦ Στεφάνου συνανατέλλει, καὶ τοῦ Κενταύρου (τὰ) πρὸς τὴν οὐράν.

τοῦ μὲν ἄρ' οἴη: σὺν ταῖς Χηλαῖς, φησί, ΜΔΚυΑ

 $[\]mathbf{1}$ γόνασι $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}$: γούν $-\mathbf{K}\mathbf{A}$ $\mathbf{1}$ $-\mathbf{3}$ τῶν ἀμφιφανῶν . . . δύνοντα codd.: ώς άμφιφανής, διὰ τῆς αὐτῆς (νυκτὸς οπ.) θεωρεῖται ἀνατέλλων καὶ δύνων Δ Ι ἄστρων Μ: ἀστέρων ΚΑ οπ. U 3 ἀνατέλλοντα $\mathbf{M}$: καὶ ἀνατ $-\mathbf{KUA}$ 4 κατεστήρικται $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}$: κατηστέρισται KAC 4–5 ἔοικεν ἀειφανῆ τυγχάνειν καὶ codd: om. Δ 4 ἀειφανῆ MKU: ἀμφιφανῆ A 5 μεταξύ seclusi | δν codd.: om. Δ 6 καὶ τρία MKA: τὰ δὲ τρία Δ $\dot{\mathbf{U}}$ evan. 8 διοδεύηι $\mathbf{MKA}$: -εύει Δ $\mathbf{U}$ ut vid . | τὰ πέντε $\Delta\mathbf{KU}$: τὰ πέντε μέρη ΜΑΟ 8-9 ύπόγεια ΜΔU: ύπέργεια ΚΑ 9 τὰ δὲ ... ύπέργεια οπ. U | ύπέργεια ΜΔ: ύπόγεια ΚΑ 10 δέκα (ι') καὶ πέντε Maass ex Ald. (ιε' Est): καὶ ε' codd. | ὡρῶν Est, unde Ald.: ώραις codd. | γινομένης Est: γινόμενος MKU γενόμενος ΔA | γούνασι MKA: γόν- $\Delta \dot{\mathbf{U}}$ 11 τοῦ θερ-codd: καὶ τοῦ θερ-K 12 ante περιεν-add. καὶ A fortasse recte 13-14 ώρας τῆς add. Est 14 ἐνάτην edd.: ἐννάτην Μ θ΄ ΔΚΑ U evan. | τῆς codd.: τὰς $\mathbf{K}$ 15 ἀνατέλλων $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}:om.$ Δ $\mathbf{U}\mid post$ εύρίσκεται distinxi, non codd. edd. 16-18 ad Arati versus 625-626 spectant 16 τῶι Τοξότηι codd.: seclusi 17 Κενταύρου Maass: μέν ταύρου ΜΔ U ταύρου ΚΑ | τὰ add. Maass. 19-p. 346,2 MΔKUA lemma codd. (ἄρ' ΔKU ἄρ MA)

τοῦ Ἐν γούνασιν ἡ κνήμη φαίνεται μέλλοντος ἀνιέναι τοῦ Ζυγοῦ. ἀνέλαβε δὲ τὸ προειρημένον.

MAKUAS

620. — α ὖ τ ὸ ς δ' ἐ ς κ ε φ α λ ή ν : ἡ μὲν κνήμη, φησίν, αὐτοῦ φαίνεται μελλουσῶν ἀνιέναι τῶν Χηλῶν αὐτὸς δὲ ἐπὶ κεφαλὴν κείμενος ἐν τῆ ἀνατολῆ ἐκδέχεται τὰς τοῦ Σκορπίου ἀνατολὰς καὶ τοῦ Τοξότου. οὖτοι γὰρ τέλεον αὐτὸν ἄγουσιν.

MAKUA

άλλως: ταῖς μὲν Χηλαῖς ἡ κνήμη αὐτοῦ συναναφαίνεται, τὰ δὲ μέσα τῷ Σκορπίω, ἡ δὲ ἀριστερὰ χεὶρ ἄμα τῆ κεφαλῆ, τῷ Τοξότη, ὥστε τρισὶ ζωδίοις αὐτὸν 10 συναναφέρεσθαι.

MAKUAS

627. — τῆμος ἀποιχομένην κεφαλήν: ἐν τῷ ἀνιέναι μέλλειν τὴν Παρθένον ἡ κεφαλὴ τοῦ "Ιππου εἰς δυσμὰς κατενεχθεῖσα μόνη. νῦν μελλουσῶν τῶν Χηλῶν ἀνιέναι σὑν ἡλίῳ ἔστιν ἰδεῖν τὸν πάντα 15 "Ιππον δύνοντα. διό φησι: ,,τὸ τηνικαῦτα μετὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑαυτοῦ κεφαλὴν καὶ δύσασαν, ὁ "Ιππος ὁλοσχερῶς [ὅλος] δύεται".

1 γούνασιν MKA: γόν- ΔU | κνήμη ΔKUA : μνήμη M 1-2 μέλλοντος . . . τοῦ Zυγοῦ $M\Delta U$: μελλουσῶν . . . τῶν Xηλῶν KA 2 ἀνέλαβε δὲ τὸ $\pi \rho$ - om. KA | ἀνέλαβε M: ἔλαβε ΔU .

³⁻⁷ MΔKUAS $(43^r, 16-20)$ lemma MΔKAS: αὐτὸς δ' ἐπὶ κεφαλὴν U 3-4 ἡ μὲν .... αὐ om. S spatio vacuo relicto 3-5 ἡ μὲν .... κεφαλὴν codd.: om. KA 4 αὐτοῦ MΔU: ...]τῷ S 5 κεφαλὴν MΔS: κεφαλῆς U 6 ante οὖτοι ponit ἄλλως U $(cf.\ infra)$.

⁸⁻¹¹ $\dot{\mathbf{M}}\dot{\mathbf{\Delta}}\dot{\mathbf{K}}\dot{\mathbf{U}}\dot{\mathbf{A}}$ ἄλλως $\dot{\mathbf{M}}\dot{\mathbf{\Delta}}\dot{\mathbf{K}}\dot{\mathbf{A}}$: om. $\dot{\mathbf{U}}$ 8 αὐτοῦ $\dot{\mathbf{\Delta}}\dot{\mathbf{K}}\dot{\mathbf{U}}\dot{\mathbf{A}}$: αὐτῆς $\dot{\mathbf{M}}$ 8-9 συναναφαίνεται codd.: an συναναφέρεται ? 10 τῆ κεφαλῆ codd.: om. $\dot{\mathbf{U}}$ | τῶ codd.: om. $\dot{\mathbf{M}}$ | ὥστε $\dot{\mathbf{\Delta}}\dot{\mathbf{K}}\dot{\mathbf{U}}$ ut vid. $\dot{\mathbf{A}}$: ὥσπερ $\dot{\mathbf{M}}$ 11 συναναφέρεσθαι $\dot{\mathbf{M}}\dot{\mathbf{K}}\dot{\mathbf{U}}$: συναναφαίνεσθαι $\dot{\mathbf{\Delta}}\dot{\mathbf{A}}$.

628. — καὶ προτέρου ὅρνιθος ἐφέλ- ΜΔΚυΑΝ κεται ἔσχατος οὐρή: ἢ προτέρου λέγει κατὰ τὴν θέσιν, τοῦ γὰρ Ἦπου ἐπίπροσθέν ἐστι [κατὰ τὴν θέσιν], ἢ πρότερον τὸν Κύκνον λέγει πρὸς ἀντι- ΜΔΚυΑ διαίρεσιν καὶ πρὸς σύγκρισιν τοῦ ᾿Αετοῦ βορειότερος γὰρ αὐτοῦ ὁ Κύκνος. τὰ δὲ βορειότερα καὶ ἀνώτερα, ἐπεὶ προανατέλλει τῶν νοτίων. ἄνω δὲ τὰ βόρεια ὅτι μετεωρότερα ὡς πρὸς τὸν ὁρίζοντα.

629. — δύνει δ' 'Ανδρομέδας κεφαλή, τῶν δὲ νοτίων τὸ Κῆτος ὥσπερ ἐπ' αὐτὴν καταφέρεται, ὁ δὲ Κηφεὺς ὥσπερ ἀποσοβῶν τὸ Κῆτος φαίνεται. τοῦ μὲν οὖν Κήτος τὰ μέχρι τῆς λοφιᾶς δύνει, τοῦ δὲ Κηφέως ἡ κεφαλή.

τὸ δέ οἱ μέγα δεῖμα: ἐπάγει τῆ 'Ανδρο- ΜΔυΑ

15 μέδα το Κήτος ο νότος συνδυόμενον γαρ δοκεῖ ώς ἐπ' αὐτὴν σπεύδειν. το δὲ ἡερόεις ὁ ἀχλυώδης

^{1–8} ΜΔΚUAS $(43^{r}, 24-32)$ usque ad κατὰ τὴν θέσιν ll. 4–5) hoc scholium cum praecedenti coniungunt sine ullo distinctionis signo MKAS lemma MK (προτέρη) AS (πρότερον, ἐσχάτου): καὶ προτέρου Δ καὶ προτέρου ὄρνιθος U 2 ἢ MKAS: οπ. ΔU | προτέρου MKA: πρότερον ΔU πρότερος $S \mid \lambda$ έγει codd.: λ έγεται S 3 κατὰ KS: μετὰ MΔUA 3–4 κατὰ τὴν θέσιν seclusi 4 post θέσιν add. S καὶ τοῦ κύκλου φασί (id est κύκνου, φησί) μέχρις οὐραίας τὸ πᾶν εἰς δύσιν κατηνέχθη, quod falsum est (vide Arati vv. 599–600) reliqua om. | κύκνον MΔUA ^{pc} : κύκλον KA ^{ac} | πρὸς MΔKU: ὡς πρὸς A 5 πρὸς codd.: οm. K fortasse recte 6 ἀνώτερα codd.: ὑψηλότερα Δ7–8 ἄνω . . . ὁρίζοντα om. Δ 8 μετεωρότερα MA: -τερος K U incert. | ὡς MAC: om. KU.

^{9–13} $\dot{\mathbf{M}}\Delta\dot{\mathbf{K}}\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$ (43°, 34–39) lemma $\dot{\mathbf{M}}\mathbf{S}$ (κεφαλὴν): δύνει δ' ἀνδρομέδης $\dot{\mathbf{\Delta}}\mathbf{K}$ ($-\delta$ ας) $\dot{\mathbf{U}}\mathbf{A}$ 10–11 δύνει δὲ . . . καταφέρεται om. $\dot{\mathbf{\Delta}}$ 10 δὲ codd.: om. $\dot{\mathbf{S}}$ | $\dot{\mathbf{\eta}}$ τῆς ἀνδρ- κεφ- codd.: $\dot{\mathbf{\eta}}$ κεφ- τῆς ἀνδρ- $\dot{\mathbf{S}}$ 11 ἐπ' αὐτὴν καταφέρεται $\dot{\mathbf{K}}\mathbf{U}$ (ἐπὶ) $\dot{\mathbf{A}}$: ἐπὶ αὐτῆ κατ- $\dot{\mathbf{M}}$ ἐπικαταφέρεται αὐτῆ $\dot{\mathbf{S}}$ 12 ἀποσοβῶν codd.: ἀπὸ σοβῶν $\dot{\mathbf{M}}$ 13 τὰ $\dot{\mathbf{A}}\mathbf{C}\mathbf{S}$: τὸ $\dot{\mathbf{M}}\dot{\mathbf{\Delta}}\mathbf{U}$ om. $\dot{\mathbf{K}}$.

¹⁴⁻p. 348,1 M Δ U A lemma M Δ U A 14-15 'Ανδρομέδαι M Δ U: -μέδη A 15 ώς M Δ U: ὥσπερ A 16 αὐτὴν M Δ A: αὐτὸν U | σπεύδειν M Δ A: -δει U | glossa codicis S in textu supra ἠερόεις: ὁ ἀχλυώδης καὶ χειμερινός | ὁ M Δ U: om. A | ἀχλυώδης Δ U A: -δεις M

5

καὶ χειμερινός. ἐν γὰρ τῷ χειμερινῷ μᾶλλον πνεῖ.

ΔUA 630. — ἀ ν τ ί α δ' α ὖ τ ό ς: ποιητικεύεται ἐκτείνει γὰρ τὴν χεῖρα ὥσπερ παρακελευόμενος τῆ παιδὶ
ἐκκλίνειν τὸ Κῆτος,

ΜΑ ἐπειδὴ σύν αὐτῆ κατῆλθεν.

ΜΔΚυΑ 632. — καὶ τὸ μὲν ἐς λοφιήν: καὶ τὸ μὲν Κῆτος μέχρι ὤμων καὶ στήθους δύεται, ὁ δὲ Κηφεύς μόνη τῆ κεφαλῆ. τὰ γὰρ λοιπὰ αὐτοῦ ἄδυτα, ὅτι ἔνδον ἐστὶν ἐν τῶ βορείω.

ΜΔΚυΑ 634. — καμπαὶ δ' ἂν ποταμοῖο: ἄμα 10 τῷ Σκορπίῳ ἀνατέλλοντι αἱ τοῦ Ποταμοῦ καμπαὶ δύνουσι καὶ ὁ ᾿Ωρίων, δς κυνηγετῶν περὶ Χίον τὴν Ἦρτεμιν ἐθεάσατο καὶ τῶν πέπλων αὐτῆς ἐλάβετο. ἡ δὲ θυμωθεῖσα παραυτὰ ἐκ γῆς σκορπίον ἀνέδωκεν ὑφ' οὖ ἐπλήγη ὁ ᾿Ωρίων. καὶ νῦν οὖν ὡς διὰ φόβον 15 ἀνατέλλοντος Σκορπίου ὁ ᾽Ωρίων δύνει.

καμπαί: αί δὲ τοῦ Ποταμοῦ καμπαὶ δύνουσι, καὶ 'Ωρίων ὡς κυνηγετῶν περὶ Χίον εἶδε τὴν ''Αρτεμιν, καὶ ἐπελάβετο τῶν πέπλων αὐτῆς. ἡ δὲ ἀνέδωκεν ἐκ γῆς

¹ χειμερινός $\mathbf{M}\Delta C$: σκοτεινός $\mathbf{U}$ χειμερινός καὶ σκοτεινός $\mathbf{A}$ | μάλλον πνεῖ $\mathbf{M}$: πνεῖ μάλλον $\Delta \mathbf{U} \mathbf{A}$.

^{2–4} MΔUA lemma MUA: [x]ηφεύς ἐν βορέα (631) Δ **3** γὰρ MΔA: om. U | ὥσπερ MΔA: ὡς U.

⁵ MA

⁶⁻⁹ MΔKUA lemma MΔUA: καὶ τὸ μὲν ἐς λοφιὴν τετραμμένον K **6-7** καὶ τὸ μὲν MKA: τὸ Δ καὶ τὸ μὲν οῦν U ut vid. 8 γὰρ MΔU ut vid.: δὲ KAC.

¹⁰⁻¹⁶ ΜΔΚUΑ ante lemma in U: ἐν τῷ ἔμπροσθεν καταβατῷ, id est in anterioris paginae Arateo textu; his enim verbis in exemplari codicis U significabatur hoc scholium ad versum in anteriore pagina scriptum pertinere lemma ΜΔ (ἄμ) ΚUΑ 12 post μρίων add. Δ δς ἄμα τῷ σκορπίω ἀνατέλλοντι, καὶ αὐτὸς δύνει | δς ΜΚUΑ: οὕτος Δ | κυνηγετῷν ΜΔ ΚΑ: -τεῖ U 14 παραυτὰ Μ: παρ' αὐτὰ ΔΑ παρ' αὐτὰν Κ $\mathbb C$ ἐπ' αὐτὰ $\mathbb U$ | ἐκ γῆς σκορπίον ἀνέδωκεν ΜΔ $\mathbb C$ τῆς γῆς ἀνέδωκεν ΚΑC 15 ἐπλήγην ΜΔ $\mathbb C$: καὶ ἐπλήγην $\mathbb C$ ἐπλήγην $\mathbb C$ Θιν ΜΚUΑ: οπ. Δ 15-16 ὡς διὰ φόβον ἀνατέλλοντος Σκορπίου ΜUΑ: ἀνατέλλοντος τοῦ σκορπίου ὡς διὰ φόβον $\mathbb C$ ὡς ἀνατέλλοντος σκορπίου διὰ φόβον $\mathbb C$

¹⁷⁻p. 349,2 S (43^r, 39-45) 18 y iov S

σκορπίον ύφ' οὖ ἐπλήγη ὁ 'Ωρίων. καὶ νῦν ἀνατέλλοντος Σκορπίου δύνει ὁ 'Ωρίων ὥσπερ δεδοικώς.

636. — δς καὶ ἐπερχόμενος: ὅστις Σκορ- ΜΔΟΑ πίος ἀνατέλλων ἐκφοβεῖ καὶ εἰς δυσμὰς ἄγει τὸν 'Ω5 ρίωνα. εἶτα ἐπάγει βιωφελῶς τὴν ἱστορίαν, δεικνὺς ὅτι δεῖ μὴ ἀσεβεῖν ἐξ ὧν ὁ 'Ωρίων πέπονθεν. ἀρχόμενος δὲ τῆς ἱστορίας, ἐξευμενίζεται τὴν "Αρτεμιν, ὅτι ἄρχεται λέγειν ὡς ὑπὸ ἀνθρώπου 'Ωρίωνος ἐβιάζετο, καὶ τὴν αἰτίαν ἀφοσιοῦται λέγων ὅτι ,,τῶν πα10 λαιοτέρων ἐστὶν ἡ φήμη, καὶ οὐκ ἐμοῦ΄΄. καὶ σφόδρα ἀστείως αὐτὸ πεποίηκε. βιωφελῆ γὰρ ἐκτιθέμενος τὴν ἱστορίαν, ἐξ ὧν προευμενίζεται δείκνυσιν ὅτι οὐδὲ λόγω θεμιτὸν ταῦτα λέγειν, μὴ ὅτι γε καὶ πράττειν.

προτέρων δὲ λόγος ὅτι μυθικόν τινα λόγον s
15 διηγεῖται. ἀναφέρει γὰρ ἐπὶ τοὺς ἀρχαίους τὸ τοῦ 'Ωρίωνος διήγημα.

έχει δὲ ὧδε ἡ ἱστορία ἀπ' ἀρχῆς.

MKUA

Οἰνοπίων, ὁ Διονύσου καὶ ᾿Αριάδνης παῖς, ἐν Χίω ΜΔΚυΑς τῆ νήσω ὤκει, ταύτης βασιλεύων.

20 ως 'Ανακρέων φησίν, ,,ότι μή, Οἰνοπίων . . . . (fr. s ined.)

¹ ύφ' correxi: ἀφ' S.

^{3–13} ΜΔΚ UA lemma ΜΔΚ UA 3–4 Σκορπίος ΜΔΚ U: δ Σκορπίων Α 4 έκφοβεῖ καὶ ΜΚ UA: $om. \Delta$ | ἄγει ΜΚ UA: $άπάγει \Delta$ 5 post 'Ωρίωνα add. έκφοβῶν Δ 6 δ ΜΚ UA: $om. \Delta$ 8 ὅτι ἄρχεται λέγειν ΜΚ UA: ἵνα μὴ ὀργίση λέγων Δ | 'Ωρίωνος ΜΚ UA: $om. \Delta$ | έβιάζετο ΜΔΚ A: ἐβιάσθη U 9 αἰτίαν ΜΔΚ: ἄρτεμιν UA 11–12 βιωφελῆ . . . ἱστορίαν ΜΚ UA: $om. \Delta$ 12 ἄν ΜΚ UA: ων γὰρ ω | προευμενίζεται ΜΚ A: προεξευμενίζεται ω U mutil. 13 ταῦτα λέγειν ΜΔ UA: λέγειν ταῦτα Κ | ὅτι Μ: τι ω KA τοι U | γε ΜΔ Κ U: δὲ A.

¹⁴⁻¹⁶ S (43^r, 45-48)
17 MKUA (cum praecedenti scholio coniunctum in A) ἀπ' ἀρχῆς Est (unde Ald.): ἀπαρχήν MKA U mutil.

¹⁸⁻¹⁹ ΜΔΚUΑS (43⁷, 48-49) lemma οἰνοπίωνι (v. 640) S: non in ΜΔΚUΑ ἱστορία A in mg. 18 Οἰνοπίων codd.: om. S | Διονύσου codd.: -σιος Κ 18-19 ἐν Χίφ ... βασιλεύων codd.: ἐβασίλευσε γίου Δ.

^{20–21} S $(43^{7}, 50)$ fragmentum Anacreontis ineditum emendari posse non videtur; post $\mu \dot{\eta}$ dist. S.

MAKUAS

αύτη ἡ Χίος είχε πλεῖστα ἑρπετά, ὡς καὶ διὰ τὸ πολύθηρον αὐτὴν είναι ὀφιοῦσσαν καλεῖσθαι. πρὸς χάριν τοίνυν Οἰνοπίωνος, ἤλθεν ἀπὸ Βοιωτίας ὁ ᾿Ωρίων, ἄριστος ὧν κυνηγός, ὅπως καθάρη τὴν νῆσον. ἔχων δὲ σὺν αὐτῷ τὴν Ἦγν κυνηγοῦσαν ἀκόσμως ἐβιάζετο. ἡ δὲ κολώνην τῆς νήσου ἐποίησε διαρραγῆναι, καὶ ἀναδοθῆναι τὸν Σκορπίον, ὑφ᾽ οὖ πληγεὶς ἀπώλετο.

MΔKUA

καὶ κατηστερίσθη αὐτὸς καὶ ὁ Σκορπίος. ὥσπερ δὲ καὶ ἐν οὐρανῷ δεδοικὼς αὐτὸν ὁ ἸΩρίων ἀεὶ φεύγει· καὶ ὅτε ἐκεῖνος ἀνατέλλει, ὁ ἸΩρίων δύνει, ὅτε δὲ δύνει 10 ὁ Σκορπίος, ὁ ἸΩρίων ἀνατέλλει.

καὶ ὅτε ἀνατέλλει ὁ Σκορπίος, ὁ ἸΩρίων δύνει ὡς φοβούμενος.

 $M\Delta KUA$

ό μὲν οὖν Νίκανδρος (Ther. 18) τῆς τῶν θεῶν εὐσεβείας
... γινόμενος, βραχύν τινά φησιν εἶναι τὸν σκορπίον, 15
δεικνὺς ὅτι θεῶν βουλήσει καὶ βραχέα ἰσχύει κατὰ
μειζόνων. οὕτος μέντοι ὁ "Αρατος ⟨τῆς⟩ ἀστροθέσεως

8–11 $M\Delta KUA$ 8–9 ώσπερ ... φεύγει MKUA: καθάπερ δὲ δεδοικὸς τὸν σκορπίον καὶ ἐν οὐρανῶ φεύγει ἀεί Δ 9 αὐτὸν MKA: om. U.

12-13 S $(43^{\circ}, 6-7)$.

^{1–7} ΜΔΚUAS (43^{r} , $50-43^{v}$, 6) 1 αὕτη ... εἶχε ΜΚUA (χῖος) S (χῖος): εἶχε δὲ ἡ νῆσος Δ 2 αὐτὴν εἶναι codd.: om. S fort. recte | ὀφιοῦσσαν Maass: ὀφιοῦσαν MΔΚΑ ὀφιοῦσα S U mutil. | καλεῖσθαι ΔUS: κληθῆναι MΚΑ | πρὸς codd.: κατὰ S 3 οἰνοποίωνος Α 4 άριστος ὧν κυνηγὸς codd.: κυνηγῶν ὧν ἄριστος Δ | καθάρη ΜΔΚΑ: καθαρίζη U ut vid. (sed καθαρι-non legitur) καθαρίση S | post νῆσον add. τῶν θηρίων S 5 σὺν αὐτῷ (sic codd.: αὐτῶι edd.) τὴν "Αρτεμιν κυνηγοῦσαν edd. (sic M: κυνηγετοῦσαν ΔΚUA) eodd.: τὴν "Αρτεμιν συγκυνουγοῦσαν (sic) αὐτῶ S | ante ἐβιάζετο edd. αὐτὴν Δ edd. τὴς νήσου edd.: τὴν νῆσον S 7 ὑφ' ΜΚUA: ἀφ' ΔS | πληγείς ΜΔS: ὁ 'Ωρίων πληγείς ΚUA.

¹⁴⁻p. 351,2 ΜΔΚUΑ 14 τῶν ΜΚUΑ: πρὸς Δ | θεὸν Δ ρε ut vid. | lacunam indicavi 15 γινόμενος ΜΔΚΑ: γενόμενος U γλιχόμενος Maass 16 θεῶν codd.: και θεῶν A | και βραχέα M: καὶ τὰ βραχέα Δ καὶ βραχὸς ὢν K βραχὸς ὢν U μικρὸς ὢν δὲ A 16-17 ἰσχύει κατὰ μειζόνων MKUA: κατισχύει τῶν μειζόνων Δ 17 οὐτος $M\Delta U$: οὕτως KA | τῆς Maass: ἐκ τῆς Est om. codd. | ἀστροθέσεως MU: ἀστροθεσίας Δ δ ἀστροθέσεως KA

κατανοήσας τὸ μέγεθός, φησιν ὅτι καὶ ὅλον ὅρος ἀνέρρηξεν ἵνα ἀναδοθῆ ὁ Σκορπίος.

640. — θήρης άρνύμενος: περιποιούμενος, ΜΔΟΑ άντικαταλλασσόμενος διὰ τοῦ φονεύειν τὰ ζῷα χάριν 5 Οἰνοπίωνι.

έὰν δὲ αἰνύμενος γράφηται, σημαίνει τὸ λαμ- MA βάνων. ὁ δὲ 'Ωρίων κατὰ διάμετρον τῷ Σκορπίῳ.

641. — ἡ δέ οἱ ἐξ αὐτῆς ἐπετείνατο: ΜΔΟΑ γράφεται καὶ ἐπετείλατο. ὁ δὲ λόγος ,,ἡ δὲ 10 "Αρτεμις ἐξ αὐτῆς τῆς Χίου ἐπετείλατο ἀναδοθῆναι, τουτέστιν ἐποίησε". θηρίον δὲ ἄλλο ὡς πρὸς τὰ ὅντα ἐν τῆ Χίω, ὧν καὶ φόνον εἰργάζετο ὁ 'Ωρίων.

τὸ δὲ πολλον ἐόντα (643). ὅτι μέγας ἢν ΜΔυΑ ὁ ᾿Ωρίων, καὶ κατὰ τὸν Ὅμηρον ἔξεστί τινα μαθεῖν.

15 λέγων γὰρ τὸ μέγεθος τῶν παίδων τῆς Ἰφιμεδείας [τὸ μὲν μῆκος ἐννεόργυιον] ἐπιφέρει (λ 310) ,,μετά γε κλυτὸν Ὠρίωνα".

644. — πλειό τερος προφανείς: τὸν Σκορ- ΜΔΟΑ πίον φησὶ πλείονα αὐτοῦ καὶ μείζονα στοχαζόμενος

¹ ὅλον ὅρος ΜΚUA: ὅρος ὅλον Δ 2 ὁ Σκορπίος codd.: om. U. 3–5 Μ Δ UA lemma Μ Δ UA 4 ἀντικαταλλασσόμενος Δ : -αλασσ– ΜUA | διὰ ΜUA: om. Δ | τοῦ Μ Δ : τὸ UA 5 Οἰνοπίωνι om. Δ .

^{6–7} ΜΑ γράφηται M: γράφοιτο AC **7** κατὰ διάμετρον A: καταδιάμετρον M.

⁸⁻¹² ΜΔUA lemma M: ή δέ οἱ ἐξ αὐτῆς ΔAC ἐπετείνατο U 10 ἐξ MUA: ἀπ' Δ | ἐπετείλατο MUA: ἐπετείλατο καὶ προσέταξεν Δ 11 τουτέστιν ἐποίησε MUA: οπ. Δ | ἄλλο MUA: ἄλλο φησίν, Δ 12 τῆι MUA: οπ. Δ | ἄν καὶ φόνον εἰργάζετο (-σατο A) MUA: ἄ καὶ ἀνήρει Δ | post μρίων finem scholii indicant ΔUA , non M.

^{13–17} ΜΔUΑ 13 το δὲ πολλὸν ἐόντα Μ: πολλὸν ἐόντα ΔA om. U | ὅτι Μ: ὅτι γὰρ ΔU ut vid. A | μέγας ἢν Μ Δ : σφόδρος (vel σφόδρα) ἔστιν U σφόδρα μέγας ἢν A 14 κατὰ τὸν "Ομηρον ΜUA: παρ' 'Ομήρου Δ | ἔξεστι Μ ΔA : ἐστι U 15 γὰρ ΜUA: γὰρ ἐκεῖνος Δ 16 τὸ . . . ἐννεόργυιον ΜUA (cf. λ 312 ,,ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι"): om. Δ seclusi | γε MA: om. ΔU .

¹⁸⁻p. 352,2 M Δ UA lemma M Δ A: σκορπίον ὅς ῥά μιν (643) U 18 πλ- αὐτοῦ καὶ μείζ- Μ Δ A: μείζ- αὐτοῦ καὶ πλ- U

ότι καὶ δύο ἄστρων μῆκος ἐπέχει καὶ ἑξηκοντάμοιρός έστι μόνος.

646. — ' Ωρίωνα περὶ χθονὸς ἔσχατα MAKUA φεύγειν: καὶ [αὐτὸν] ἀπ' αὐτῶν τῶν λέξεων σφόδρα ύπογράφει τὸν ΄ Ωρίωνα δεδοικότα τὰ τῆς γῆς ἔσχατα καταλαμβάνειν, ύπερβολή τοῦ φόβου καὶ τής δειλίας.

647. — ο ὐ δ ὲ μ ὲν 'Ανδρομέδης: τότε καὶ τῆς 'Ανδρομέδας καὶ τοῦ Κήτους ὅσα ὑπελείπετο $M\Delta KUA$ τῆ τῶν Χηλῶν ἀνατολῆ, καὶ ταῦτα δύνει τοῦ δὲ Κηφέως 10 τὰ μέχρι ζώνης δέδυκεν. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ἀπὸ τῶν ποδῶν μέχρι τῆς ἰξύος ἐν τῷ ἀεὶ φανερῷ ἐστι κύκλῳ, ή δὲ ζώνη ἄπτεται τοῦ ὁρίζοντος, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ γαΐαν ἐπιξύει (650). "Αρκτους (652) δὲ εἶπε τὸν ἀρχτιχὸν χύχλον.

> ούδὲ μὲν 'Ανδρομέδης καὶ τοῦ Κήτους έλελείφατο είς παντελή δύσιν ούκ είσὶν ἀπευθεῖς καὶ άνήκουστοι ἐκείνου ἀνατέλλοντος τοῦ Σκορπίου. ἀλλὰ καὶ οὖτοι πανσυδίη φεύγουσι (649) τότε μάλιστα. τότε καὶ Κηφεύς τῆ ζώνη τὴν γῆν ἐπιξύει 20 δύνων μέχρις αὐτὸς καὶ μόνον.

15

649. — πανσυδίη φεύγουσι: σύν παντὶ τῷ MAKUA πλήθει κατάγονται οδν. ό γαρ 'Ωρίων δυόμενος, έκ

f 1 έξηκοντάμοιρος edd.: έξηκοντόμοιρος f Est έξηκοντόμοιρον $f M\Delta$ ΑC ξ μοιρών U 2 μόνος Est: μόνον ΜΔ Upc Α μόνων Uac.

^{3–7} $M \Delta K U A$ lemma M: ἀρίωνα περὶ χθονὸς $\Delta K A$ ἐπεὶ "Αρτεμιν (644) U 4 αὐτὸν M: αὐτὸς $\Delta K A$ τοῦτο U om. C seclusi | ἀπ' αὐτῶν τῶν ΑC: ὑπ' αὐτῶν τῶν Κ ἀπὸ τῶν Μ $\Delta \mathbf{U}$ 4-5 σφόδρα om. C.

⁸⁻¹⁵ ΜάΚUΑ lemma ΜάΚUΑ 11 τὰ μέχρι ζώνης bis $U \mid \delta \acute{e} \delta \upsilon$ κεν $codd.: om. U \quad 12$ μέχρι $M \Delta U A: ἄχρι <math>K \quad 13$ δρίζοντος $M \Delta K A: ἀρίωνος <math>U \quad 14$ ἐπιξύει $M K U A: ἐπ' ἰξύι <math>\Delta \mid ἄρκτους \quad M \Delta A: ἄρκτου \quad K \quad U \quad incert.$

¹⁶⁻²¹ S (43v, 7-12) scholium corruptum emendare non temp-

²²⁻p. 353,7 M Δ K U A lemma M Δ K A: πανσυδίη U 23 οδν $MKUA: om. \Delta \mid \gamma \alpha \rho M\Delta KA: \mu \dot{\epsilon} \nu U$

τοῦ σπεύδειν καὶ δεδοικέναι, τὰ προκείμενα αὐτῷ πάντα ἄστρα διώκει καὶ προωθεῖ. διὸ εἶπεν ,,σὑν πᾶσι τοῖς μετ' 'Ωρίωνος κατιοῦσι, τῷ Δελτωτῷ, τῷ Ταύρῳ, τῷ Κηφεῖ, τῷ Περσεῖ". τὸ δὲ ἀπευθέες (648) ὅ ἄπευστοι καὶ παρημελημένοι. ἀλλὰ δεῖ νοεῖν ὅτι καὶ αὐτοί, τό τε Κῆτος καὶ ἡ 'Ανδρομέδα, διόλου δεδύκασιν.

653. — ἡ δὲ καὶ αὐτἡ παιδός: λείπει ἡ ΜΔΚυΑ μετά, ἴν' ἦ ,,μετὰ τοῦ εἰδώλου τῆς θυγατρὸς αὐτῆς 10 φέρεται ἡ Κασσιέπεια, οἱ δὲ πόδες αὐτῆς καὶ τὰ γόνατα οὐ κοσμίως φέρονται, ἀλλὰ ἀκόσμως ἐπὶ κεφαλὴν γὰρ δίκην κυβιστῆρος δύεται".

ή δ ε καὶ αὐτή: ἀντὶ τοῦ φέρεται. λείπει δε s ή με τά, ἵν' ἢ μετὰ τοῦ εἰδώλου τῆς θυγατρὸς αὕτη 15 φέρεται ἡ Κασσιέπεια. οἱ δὲ πόδες καὶ τὰ γόνατα αὐτῆς οὐκέτι φέρονται κατὰ κόσμον, ἀλλ' ἀσχημόνως καὶ ἀκόσμως, ἀλλ' ἐπικέφαλα δύεται ἀρνευτῆρι ἶσα, ὅτι καὶ οἱ ἄρνες ἐν τῷ τρέγειν ἐπικέφαλα φέρονται.

657. — μειρομένη γονάτων: τῆ δύσει ΜΔΚυΑ 20 τῶν γονάτων. ὁ γὰρ ὁρίζων οὐ δέχεται αὐτῆς τὰ γόνατα, ὡς ἐπὶ τὰ βόρεια ὅντα.

¹ δεδοικέναι $\mathbf{M}^{pc}\Delta\mathbf{U}\mathbf{C}$: δεδυκέναι $\mathbf{M}^{ac}\mathbf{K}\mathbf{A}$ | προκείμενα $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}$: προκείμημένα $\mathbf{K}\mathbf{A}$ | αὐτῶ $\mathbf{K}\mathbf{A}$: αὐτοῦ $\mathbf{M}$ αὐτ $\Delta\mathbf{U}$ ut vid. 1–2 πάντα άστρα $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{A}$: άστρα (evan.) πάντα $\mathbf{U}$ 2 εἶπεν $\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$ $\mathbf{C}$: εἶπεν ὅτι $\mathbf{M}\Delta$ 3 τῷ ante $\mathbf{T}$ αύρ ω om. $\mathbf{U}$ 5 ἄπευστοι $\mathbf{M}\mathbf{C}$: ἄσκεποι $\Delta\mathbf{K}\mathbf{A}$ ἄσκεπτοι $\mathbf{U}$ 5–6 καὶ αὐτοὶ . . . διόλου $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$: om. $\Delta\mathbf{U}$ 6–7 δεδύκασιν $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$: δεδοίκασιν $\Delta\mathbf{U}$.

^{8–12} $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$ lemma $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: [ή] δὲ καὶ αὐτή Δ 9 τοῦ εἰδώλου τῆς θυγατρὸς αὐτῆς $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: τῆς παιδὸς αὐτῆς τοῦ εἰδώλου Δ | αὐτῆς scripsi: αὐτῆς codd. 10 αὐτῆς $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$: αὐτοῖς $\mathbf{K}$ 11 ἀλλὰ $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}^{pc}\mathbf{A}$: ἀλλὰ καὶ $\mathbf{K}^{ac}$ $\mathbf{U}$ evan. 12 κυβιστῆρος $\Delta\mathbf{K}\mathbf{A}$: κυβηστῆρος $\mathbf{M}$ κυβιστητῆρος $\mathbf{U}$ ut vid.

^{13–18} S (43°, 13–19) 18 post τρέχειν dist. S de vocis άρνευτήρ etymologia cf. Sch. AT ad M 385, , άρνευτήρ ὁ κυβιστήρ, παρὰ τοὺς ἄρνας οὖτοι γὰρ κυβιστῶσιν ὥσπερ τὸν ἀέρα κυρίττοντες ".

^{19–21} $M\Delta KUA$ lemma $M\Delta KUA$ 20 οὐ δέχεται αὐτῆς $M\Delta UA$: αὐτῆς οὐ δ– K.

 δ δὲ ὁρίζων οὐ δέχεται αὐτῆς τὰ γόνατα ἔνδον ὄντα ὡς ἐπὶ τὰ βόρεια.

ΜΔΚυΑΝ ἐπεὶ οὐκ ἄρ ἔμελλεν: ἐπειδὴ ἐκείνη, ἡ Κασσιέπεια, οὐκ ἔμελλεν ἰσώσασθαι καὶ περὶ κάλλους ἐναντιωθῆναι ταῖς Νηρητσιν ἄνευ μεγάλων ζημιῶν καὶ τιμωριῶν. διὰ γὰρ τὴν αἰτίαν ταύτην καὶ ὁ Ποσειδῶν τὸ Κῆτος ἔπεμψεν αὐτῆ τῆ χώρα, ὡς ἀναγκασθῆναι θοίνην αὐτῷ προθεῖναι τὴν 'Ανδρομέδαν.

ΜΔΚUAS 659. — ἡ μ è ν ἄ ρ' ε ἰ ς ἑ τ έ ρ η ν φ έ ρ ε τ α ι: 10 οὕτως μὲν οὖν ἡ Κασσιέπεια ἐπὶ δυσμὰς κατάγεται (νῦν γὰρ ἑ τ έ ρ η ν τὴν δύσιν), ὁ δὲ οὐρανός, φησί, κάτωθεν ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος ἄλλα ἄστρα ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς φέρει.

ΜΔΚυΑ ώσανεὶ ,,τὰ μὲν ἀνατέλλει, τὰ δὲ δύνει".

καὶ λέγει ποῖα ἀνεκομίσθη μέλλοντος τοῦ Σκορ-

15

ΜΔΚUAS 660. — Στεφάνοιό τε δεύτερα κύκλα: ἀντὶ τοῦ δεύτεραι περίοδοι. ἐν γὰρ τῷ ἀνιέναι τὸν Καρ-

 $1-2 S (43^{\circ}, 19-20).$

³⁻⁹ ΜΔΚUAS $(43^v, 20-26)$ lemma ΜΔ: ἐπεὶ οὐκ ἄρ ἔμελλεν ἐκείνη δωρίδι καὶ πανόπη μεγάλων ἄτερ ἰσώσασθαι Κ UA ἐπεὶ οὐκ ἄρ S 3 ἐκείνη οm. U 4 post Κασσ- add. φησι U | ἔμελλεν ΜΔΚUA: ἄφειλεν S 5 ἐναντιωθῆναι ΜΔΚUA: ἐρίζειν S | νηρετσιν Δ 6 ζημιῶν καὶ τιμωριῶν ΔS: τιμ- καὶ ζημ- ΜΑ κατηγοριῶν καὶ ζημ- Κ ζημιῶν U 7 αὐτῆι τῆι οm. S 8 θοίνην αὐτῶ ΔΚUA: θοίνην αὐτοῦ Μ θύειν αὐτὰς S.

¹⁰⁻¹⁴ ΜΔΚUΑS (43° , 26-30) lemma Maass: ἡ μὲν εἰς ἐτέρην φέρεται ΜΚUΑ: ἡ μὲν ἄρ' (ἀρ' S) εἰς ἐτέρην ΔS 11 οὕτως μὲν οὕν (οὕν οπ. U) ἡ Κ- ΜΔΚUΑ: ἡ Κ- μὲν οὕν S | ἐπὶ δυσμὰς κατ- ΜΔΚUΑ: κατ- ἐπὶ δύσιν S 12 νῦν γὰρ ἐτέρην ΜΚΑS: ἐτέρην δὲ νῦν Δ νῦν δὲ ἐτέρην U | ὁ δὲ οὐρανὸς ΜΔΚUΑ: ὁ δὲ νοῦς S | φησι ΜΔ (-σιν) ΚΑS: οπ. U 13 κάτωθεν ΜΚUΑS: οπ. Δ | ἄλλα ἄστρα ΜΔUS: ἄστρα ἄλλα ΚΑ | τῆς οπ. S.

¹⁵ MAKUA

^{16–17} S (43^v, 30–31) **16** ποῖα scripsi: ποῦ S.

¹⁸⁻p. 355,6 ΜΔΚÚΑS $(43^{\circ}, 31-39)$ lemma MKA: στεφάνοιό τε ΔUS 19 δεύτεραι edd.: δεύτεροι MΔΚUAS | γὰρ MΔΚUA: om S

κίνον είπεν ὅτι ὁ Στέφανος δύεται (572). νῦν οὖν, ἐπειδὴ ἀνῆλθεν, εἶπε δεύτερα κύκλα. ἢ ἐπειδή, Χηλῶν μελλουσῶν ἀνιέναι, ὅτε καὶ ἡ τοῦ Κενταύρου οὐρὰ ἐφαίνετο, τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ἢν φανερόν (625), νῦν δέ, ὅτε ὁ Σκορπίος ἀνῆλθεν, ὁ πᾶς φαίνεται, διὰ τοῦτο δεύτερα κύκλα.

άλλως: τοῦτό φησι δεύτερα κύκλα ὅταν ΚΑ δύνη, εἶς κύκλος, καὶ ὅταν μέλλη ἀνατέλλειν, ἕτερος καὶ λοιπὸν δύο εἰσὶ κύκλοι.

10 "Υδρης τ' ἐσχατιὴν φορέει: καὶ τὴν ΜΔΚυΑ οὐρὰν τῆς "Υδρας. ὅτε γὰρ ἤμελλον αἱ Χηλαὶ ⟨ἀνατέλλειν, αὐτὴν⟩ ἀνιέναι εἶπεν (611). ἐπειδὴ δὲ ἀνῆλθε τὰ ἔσχατα μέρη τῆς "Υδρας, συναναβαίνειν φησὶ καὶ τὸν Κένταυρον τῷ λοιπῷ σώματι μέχρι τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς δεξιᾶς χειρός, ἐν ἤ τὸ Θηρίον κρατεῖ τοὺς δὲ ἐμπροσθίους πόδας τεκμήριον τοῦ ⟨τὸ Τόξον⟩ μέλλειν ἀνιέναι σὺν ἡλίω.

664. — ξππότα φηρός: παρὰ τὸ όμηρικὸν ΜΔΚυΑS

1 ὅτι ὁ Στ- δύεται ΜΚUAS: τὸν στέφανον δύεσθαι Δ 2 ἢ ΔΚ UA: om. MS | ἐπειδὴ ΜΔΚUA: ἐπεὶ S 3 χηλῶν μελλουσῶν ΜΔUS: μελλουσῶν τῶν χηλῶν ΚΑ 4 ἐφαίνετο ΜΔU: ἐμφαίνεται ΚΑC ἐφέρετο S | τὸ ΜΔU: τὸ δὲ ΚΑCS 4-5 νῦν δὲ ὅτε ΜΚUAS: ὅτε δὲ Δ 5 ὁ Σκ- ΔUS: ὁ om. MKA | ἀνῆλθεν (-θε ΜΔ) ὁ πᾶς (τὸ πᾶν Δ) ΜΔΚUA: ὁ πᾶς ἀνῆλθεν S | φαίνεται ΜΔΚUA: om. S spatio relicto | post τοῦτο add. εἶπε Δ.

7–9 ΚΑ ἄλλως A:om. K 8 δύνη A: δύνει K | μέλλη A: μέλλ K | ἀνατέλλειν, ἔτερος Bekker: ἔτερος ἀνατέλλειν KA hoc scholium in C deest.

18-p. 356,3 M Δ K U (post sch. 665) A S (43°, 39–42) lemma Δ K AS: $i\pi\pi\delta^{\tau}$ φηρο M (in textu $i\pi\pi\delta$ φηρο, id est $i\pi\pi\delta$ φηρος M et $i\pi\pi\delta\tau$ α θηρος Msl) | π αρὰ τὸ om. S

^{10–17} ΜΔΚUΑ lemma ΜΚΑ: ὕδρης τ' ἐσχατιὴν ΔU 11 ὕδρας ΜΚΑ: ὕδρης ΔU | ἤμελλον Μ: ἔμελλον ΔΚUΑ 11–12 ἀνατέλλειν, αὐτὴν addidi: iam αὐτὴν ἀνεληλυθέναι post εἶπεν add. Est (unde Ald.) 12 ἐπειδὴ δὲ ΜΔ: ἐπειδὴ ΚΑΟ ἐπεὶ δὲ U | ἀνῆλθε ΔΚUΑ: ἀνῆλθον Μ 13 φησὶ ΜΔUΑ: φασι Κ 14 Κένταυρον ΚUΑΟ: Ταῦρον Μ κεντρον (sic) Δ| τῶι λοιπῶι σώματι ΜΚΑ: τὸ λοιπὸν σῶμα ΔU 15–16 τους δὲ ἐμπροσθίους πόδας Μ ΔU: οἱ δ' ἐμπρόσθιοι πόδες ΚΑ (sententiam om. C) 16 τὸ Τόξον post ἀνιέναι add. Maass ex Arato: ante μέλλειν transtuli.

ήθος. τῷ γὰρ ἱππότα ἀντ' εὐθείας ἐχρήσατο ὁ ποιητής, οὖτος δὲ ἀντὶ γενικῆς. φῆρα δὲ λέγει τὸν Κένταυρον ποιητικώς.

MAKUAS

665. — Τόξω καὶ σπείρη "Οφιος: ἐπιόντι δὲ τῷ Τοξότη καὶ ἀνατέλλοντι ἀνατέλλει ἡ τοῦ "Όφεως σπεΐρα καὶ τὸ σῶμα τοῦ 'Οφιούχου. ἀνάγει δὲ αὐτὰς τὰς τοῦ ᾿Οφιούχου χεῖρας, καὶ τὴν προτέραν περίκλασιν καὶ καμπήν τοῦ Δράκοντος. πολυτειρέος δὲ (668) τοῦ πολύν κάματον παρέχοντος τῷ φέροντι, παρά τὸ τείρειν.

10

MAKUA

τοῦτο δὲ οὐκ ἦν τῷ φυσικῶς ἐξηγουμένῳ, ἀλλὰ πολυτειρέος τοῦ πολυαστέρου, καὶ μᾶλλον θεωρηματιχῶς.

MAKUAS

669. — τοῦ γε μέν Ἐν γόνασιν: εἶτα παρένθεσις. ἀεὶ γὰρ ἀνατέλλει εἰς τὸ ἐναντίον προτρα- 15 πείς οἱ γὰρ πόδες πρῶτοι ἀνάγονται, ὕστερον δὲ ἡ κεφαλή. δ δὲ λόγος: ,,τοῦ γε μὲν Ἐν γούνασιν ἀνατέλλει τὰ γόνατα καὶ ἡ ζώνη (καὶ) τὸ στῆθος καὶ ὁ ὧμος σύν τη δεξιά γειρί". τίνος δὲ ένεκεν οἱ πόδες πρώτοι

1 τῶι MΔKUS: τὸ Α 2 φῆρα δὲ λέγει om. S spatio relicto

3 κένταυρον MKUAS: κεντρον (sic) Δ .

11-13 ΜΔΚUΑ 11 τῷ ... ἐξηγουμένῷ ΜΚUΑ: τῶν ... έξηγουμένων Δ 12 πολυαστέρου ΜU: πολυάστρου ΔΚΑС.

⁴⁻¹⁰ M \Delta K U A S (43 ^{v} , 42-48) lemma M (σπείρηι) Δ (σπείρην) ΚΑΝ (ὄφεος): τόξω καὶ σπείρη U 4-5 ἐπιόντι δὲ τῶι τοξότηι και άνατέλλοντι ΜΔUS: ἐπιόντος δὲ τοῦ τοξότου καὶ άνατέλλοντος ΚΑC 6 όφεως ΜΔUAS: όφεος Κ | σωμα om. S spatio relicto 7 post όφιούχου add. άνατέλλει S 8 περίκλασιν KAS: περίκλυσιν $M\Delta UC$ **8-9** πολυτειρέος codd: πολυ om. Sspatio relicto 9-10 τῷ φέροντι om. S 10 παρὰ τὸ τείρειν om. $\Delta.$

¹⁴⁻p. 357,4 ΜΔΚUAS (43v, 48-44r, 6) lemma S: τοῦ γε $(om. \ \vec{K})$ μὲν ἐν γούνασι $(-σιν \ A) \ MKUA [τ]$ οῦ γε μέν $\Delta \ 14$ εἶτα ΜΔΚ UA: τοῦτο S 15 παρένθεσις: Arati vv. 669-670 verba inferius laudata | ἐναντίον προ om. S spatio relicto | προτραπείς codd. $\Delta^{\rm gl}$: παρατρ- Δ 16 πρώτοι codd.: πρότεροι ${f S}$ 17 μέν ${f M}$ US: μὴν ΔΚΑ | γούνασιν ΜΚ: γόν- ΔUAS 18 καὶ ἡ ζώνη MKUA: om. Δ ή ζώνη om. S spatio relicto | καὶ addidi | τδ στήθος S cf. Arat. 671 (καὶ στήθεα): om. ΜΔΚUA | ὁ ΜΔ: οπ. ΚUAS 19 πρώτοι ΜΔΚUΑ: πρώτον S

ἀνατέλλουσιν, εἶπε· ,,περὶ γὰρ τετραμμένος αἰεὶ ἀντέλλει" (669-670). καὶ οὐχ ὅτι ζώνην ἔχει, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ζώνης τὸν τόπον ἴσον ἐκτίθεται (δῆλον· ἐπήγαγε γὰρ (671) καὶ στήθεα) μέχρι ...

672. — κάρη δ' έτέρης μετὰ χειρός: ΜΔΚυΑ ή κεφαλή τοῦ Έν γούνασι μετὰ τῆς ἐτέρας χειρός, τουτέστι τῆς ἀριστερᾶς, σύν τῷ Τόξῳ καὶ τῷ Τοξότη ἀνατέλλοντι ἀν έργον ται (673) ἡ συνανέργονται.

¹ περὶ γὰρ τετρ- ΜΔΚΑ: περιτετρ- γὰρ U γὰρ τετρ- S 2 αἰεὶ Μ: ἀεὶ ΔΚUΑ αἰὲν S | ἀντέλλει Δ: ἀνατ- ΜΚUAS | καὶ οὐχ δτι (οὐχότι Μ) ζώνην ΜΔΚUA: οπ. S spatio relicto 3 ἔχει Δ: ἔχων ΜΚUAS | ἴσον ἐκτίθεται ΜΔΚUA: ἐκτίθεται Ισον S 4 δῆλον . . . . στήθεα: parentheseos signa posui, sed haec libenter secluserim | ἐπήγαγε γὰρ ΜΚΑC: ἐπήγαγε καὶ γὰρ ΔU γὰρ ὅτι ἐπήγαγε S | καὶ στήθεα ΚΑCS: στήθεα Μ στήθους Δ ut vid. U | μέχρι ΜΔΚUA: οπ. S lacunam significavi, supplere possis τοῦ ὅμου (Arat. 671) vel τῆς δεξιᾶς χειρός (Arat. 672).

^{5–8} ΜΔ, in KUA duplex recensio (KUA, $K^2U^2A^2$) lemma MKUA: [x]άρη δ' ἑτέρης Δ ἄλλως $K^2U^2A^2$ 6 ή MΔUK² U^2A^2 : ή δὲ KAC | τοῦ ἐν γούνασι ΜΔ (γόν–) $K^2U^2A^2$: οπ. KUAC | ἑτέρας χειρός scripsi: ἑτέρης χειρός Μ άριστερᾶς χειρός $\Delta K^2U^2A^2$ χειρός τῆς ἑτέρας KU (ἐτέρας evan.) χειρός τῆς κεφαλῆς τῆς ἐτέρας Α 7 τουτέστι τῆς ἀριστερᾶς ΜΚUΑ: οπ. $\Delta K^2U^2A^2$ 7–8 σύν τῶι τόξω καὶ τῶι τοξότηι ἀνατέλλοντι ἀνέρχονται Μ: σύν τῶ τόξω (τοξότη K^{2ac} οπ. A^2) καὶ (οπ. A^2) τῶ τοξότη ἀνέρχεται (συνανέρχονται U^2) $\Delta K^2U^2A^2$ σύν (οπ. KA) τῶ τόξω ἀνέρχονται καὶ (οπ. U) τῶ τοξότη ἀνατέλλοντι ΚUA 8 ἢ συνανέρχονται M: οπ. ceteri (sed cf. U^2 supra).

⁹⁻p. 358,1 ΜΔΚUΑ lemma C: σύν τοῖς ἑρμαίη λύρη MA [σ]ὑν τοῖς ἑρμαίη τε Δ σύν τοῖς K 10 σύν τοῖς πρ- M: σύν δὲ τοῖς πρ- KUAC σύν τούτοις δὲ Δ 12 τὸ ΔKUA : τῶι M 13 ἔστιν αὐτοῦ τὰ scripsi: ἔστι (ἐστι KA) τὰ αὐτοῦ $M\Delta KA$ αὐτοῦ $(ut\ vid.)$ ἐστι τὰ αὐτοῦ $U\ cf.\ supra\ sch.\ 647$

όλίγον παντελώς μένει χρόνον ύπὸ τὸν ὁρίζοντα.

ΜΔΚυΑ καὶ στήθεος ἄχρις: ὅτι τὰ ἄλλα αὐτοῦ ἄδυτα, τοῦτο δὲ μόνον αὐτοῦ [τὸ ἄχρι τοῦ στήθους] τοῦ σώματος ἀνιὸν καὶ κατιόν.

ΜΚΑ καὶ ἄλλως: ὅτι τὰ ἄλλα αὐτοῦ ἄδυτα, τοῦτο δὲ [μόνον αὐτοῦ τὸ ἄχρι τοῦ στήθους] αὐτοῦ μόνον καὶ δύει καὶ ἄνεισιν.

ΜΚΑ 676. — ἢ μος καὶ: ἀνατέλλοντος τοῦ Τοξότου αὐτίκα δύνει ὁ Κύων καὶ ὁ ᾿Ωρίων ὅλος καὶ ὁ Λαγωός, ὅν ἀ τ ἑ λ ε σ τ α διω κ ό μ ε ν ο ν εἶπε (678) πι- 10 θανῶς πάνυ. ἀμετακίνητος γὰρ ἡ τῶν ἄστρων θέσις. δύνειν δὲ καὶ τὸν Ἡνίοχον καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος ⟨καὶ⟩ τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ χεῖρα, ἐφ᾽ ἦς κατεστήρικται ἡ Αἶξ καὶ οἱ Ἔριφοι.

ΜΔΚυΑ ἡμος καὶ μεγάλοιο Κυνός: τὸ τηνι- 15 καῦτα, φησί, καὶ τοῦ Σειρίου αἱ λαμπηδόνες εἰς δυσμὰς φέρονται, ὅτε ὁ Τοξότης ἀνατέλλει. μεγάλοιο δὲ εἶπεν ἀμαρυγαὶ διὰ τὸν Σείριον αὐτοῦ ἀστέρα.

1 παντελῶς hic $M\Delta$: post χρόνον KUA | ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα M KUA: ἐν τῷ ὁρίζοντι Δ .

5-7 MKA (ab αὐτοῦ μόνον) 5 καὶ ἄλλως M: ἄλλως K | ἄδυτα M: τὰ ἄδυτα K 6 μόνον ... στήθους seclusi; fortasse αὐτοῦ quoque delendum erat; αὐτοῦ μόνον secl. Maass | ἄχρι MK ^{pc} : ἄχρις K^{ac} .

8-14 MKA hoc scholium praebent MKA post sch. 689, quasi ad v. 690 spectet; deceptus est enim archetypi librarius verbis ήμος καὶ quae eadem in initio versuum 676 et 690 exstant; quod vidit Bekker, non vidit Maass | lemma restitui: ήμος καὶ Προκύων δύεται (690) MKA 8 τοῦ Τοξότου scripsi: τοῦ ἡνιόχου MKA Estac: αὐτοῦ (id est Τοξότου) Estpc 10 διωκόμενον MA: -μενος Κ 13 καὶ addidi.

15–p. 359,2 M Δ K U A lemma M (ήμος) Δ K A U evan. 17 μεγάλοιο δὲ ΜΚ A: μεγάλοιο δὲ κυνὸς Δ U evan. 18 ἀμαρυγαὶ ΜΚ A: -γὰς Δ U evan. | διὰ τὸν . . . ἀστέρα ΜΚ U A: τοῦ σειρίου Δ .

καὶ τὸ πᾶν γοῦν σῶμα δέδυκε τοῦ 'Ωρίωνος πλήν τῆς δεξιᾶς χειρός.

677. — καὶ πάντα κατέργεται 'Ωρίω- ΜΚυΑ ν ο ς: τοῦ Τοξότου, φησίν, ἀνερχομένου, τὰ τοῦ 'Ωρίω-5 νος πάντα κατέρχεται πλήν τῆς χειρός, ήγουν τῆς δεξιᾶς, λειπομένης ώς βορειοτέρας ούσης.

678. — πάντα γε μὴν ἀτέλεστα: (ἐπὶ) ΜΚυΑ τοῦ (αὐτοῦ) παραλλήλου εἰσὶν ὅ τε Λαγωὸς καὶ ὁ Κύων, ώστε προανατέλλειν τε άεὶ τὸν Λαγωὸν καὶ προκατα-10 δύνειν, μηδέποτε δὲ ἐτέρως ἔχειν, ὡς ἐν ἄλλω, τὸ δὲ άτ έλεστα ἐπεὶ οὐδέποτε καταλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Κυνός, ούτω γάρ κατηστέρισται, ύπὸ τοῦ Κυνὸς διωκόμενος.

679-692. — ἀλλ' οὐχ 'Ηνιόχφ "Εριφοι: ΜΔΚυΑ 15 οἱ μέντοι "Εριφοι καὶ ἡ Αἶξ κατὰ τὴν χεῖρα τοῦ Ἡνιόγου σημεῖα μὲν γειμῶνος φέρουσιν ὅταν ἐσπερίαν δύσιν ποιώνται ού μέντοι εύθύς δύονται, άλλά τα μέν περί τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἡνιόχου καὶ τὴν χεῖρα τὴν ἑτέραν καὶ τὴν ἰξύν τῷ Αἰγοκέρωτι κατέρχεται, τὰ δὲ λοιπὰ 20 Τοξότη άνατέλλοντι. ὁ μὲν Περσεύς ἄνευ γόνατος καὶ δεξιοῦ ποδὸς δύνει, τῆς δὲ ᾿Αργοῦς ἡ περιφέρεια ἡ κατά πρύμναν. α ὐ τ ἡ δ έ (689), ἡ ᾿Αργώ, ἄμα

³⁻⁶ MKUA lemma codd. (in KA lemma cum praecedentis

scholii fine coniunctum): U evan. 5 ἥγουν MKA: om. U. 7-13 MKUA (in M sub signo non alphabetico, sed non in mg.) lemma MKU (evan.) A 7 ἐπὶ addidi | αὐτοῦ add. Maass: iam τοῦ αὐτοῦ post παραλλήλου add. Est (unde Ald.) 9 τε MKU: om. A 10 μηδέποτε δὲ M: καὶ (U evan.) μηδέποτε ΚUΑ 11 ἐπεὶ Μ: ἐπειδη ΚUΑ.

¹⁴⁻p. 360,3 MAKUA (hoc scholium prius, ut videtur, omissum in mg. postea suppl. M, sed sub signo alphabetico) lemma KUAC: άλλ' οὐχ ἡνίδχω Δ om. M 15 οἱ μέντοι ἔριφοί M Δ UA: om. K 16 ὅταν Μ Δ U: ὅτε KAC 17 ποιῶνται Μ Δ UC: -οῦνται ΚΑ 19 τῶι Αἰγοκέρωτι Μ: τοῦ αἰγοκέρωτος ΔΚUΑ | post Aiγ- add. ἀνιόντος Usl 20 μεν ΜΔΚUΑ: μέντοι Est (unde Ald.) quod probat Maass | ἄνευ ΜΔΚΑ: τὸ ἄνω U ut vid. 21–22 ἡ κατὰ ΜΔ: κατὰ ΚUΑ 22 αὐτὴ ΜΔ U: αύτη KA

Αἰγοκέρωτι ἀνιόντι κατέρχεται, καὶ ὁ Προκύων. ἀνατέλλουσι δὲ ὅ τε Κύκνος καὶ ὁ ᾿Αετὸς καὶ ὁ καλούμενος ᾿Οιστὸς καὶ τὸ Θυτήριον.

MAKUA

680. — μεγάλην ἀνὰ χεῖρα: ἔχειν φησὶ τὴν χεῖρα ταύτην ἐξαίρετόν τινα διαφορὰν πρὸς τὸ λοιπὸν σῶμα τοῦ Ἡνιόχου κατὰ γὰρ τὴν ἑφαν ἀνατολὴν τῆς Αἰγὸς καὶ τῶν Ἐρίφων χαλεπώτατος χειμών γίνεται.

MΔUA

681. — καί οἱ μελέων διακέκριται ἄλλων: καὶ οἱ "Εριφοι διακριτικοί εἰσιν ἀστέρες 10 ἐν πᾶσι τοῖς τοῦ Ἡνιόχου ἀστράσι καὶ ἰκανοὶ πρὸς τὸ κινῆσαι χειμῶνα ὅταν σ ὑ ν ἡ λί ω ἴ ω σ ι καὶ πορεύωνται. δοκεῖ δὲ μὴ εἶναι ἀληθές οὐ γὰρ γίνεται ⟨χειμὼν ὅτε⟩ πλησίον τῆς Αἰγὸς καὶ τῶν Ἐρίφων, μᾶλλον δὲ τοῦ Ἡνιόχου, ὁ ἥλιος ⟨ἐν⟩ τῷ Ταύρῳ ἢ Διδύ- 15 μοις (ἔνθα θέρος) ἐστίν. ἀλλά φαμεν ὅτι, ὅταν ὁ ἥλιος ἤ ⟨ἐν⟩ Τοξότη, κατὰ τὴν τάξιν ταύτην ἣν νῦν ἐξηγούμεθα, ἑώου ἀνατέλλοντος ἐκείνου, ἑῷοι αὐτοὶ δύονται, καὶ [ὅτε] χειμών ἐστιν ἄκρος. ἔχουσιν οὖν τινα πρὸς

f 1 post προχύων add. δύεται $f U^{\rm gl}$ f 2 δ τε $f M\Delta KA$: ὅτε δ f U | δ ἀετὸς f MKA: δ om. $\Delta f U$.

^{4–8} $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$ lemma $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{A}$: τὰ δέ οἱ μεγάλην $\mathbf{U}$ 5 την χεῖρα ταύτην $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: ταύτην την χεῖρα Δ | τινα $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}$: om. $\mathbf{K}\mathbf{A}$ 7 χαλεπώτατος $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}$ ut vid. $\mathbf{A}$: χαλεπός $\mathbf{K}$.

⁹⁻p. 361,2 ΜΔ UA lemma M: καί οἱ μελέων ΔUΑ 10 διακριτικοί MUA: διάδηλοι Δ 11 ἀστράσι edd.: ἄστρασι codd. | post ἄστρασιν add. εἶναι Α 12 κινῆσαι ΜΔΑ: διακινῆσαι U | ὅταν Est (unde Ald.): ὅτε ΜΔUΑ | ἴωσι Bekker (ὅτ' ἡελίω συνίωσιν Aratus): ὧσι ΜΔUΑ 13 πορεύωνται Est^{pc}: πορεύονται ΜΔUΑ | γίνεται ΜΔΑ: ἐστι U 14 χειμών ὅτε addidi (χειμών iam add. Est post 'Ηνιόχου infra l. I7) 15 ὁ ἥλιος scripsi: ὅτε ΜΔUΑ | ἐν add. Bekker 15-16 διδύμοις ἔνθα θέρος ΜΔU (ἔνθεν): διδύμοις ἐν θατέρω Α (unde τῶν διδύμων θατέρωι Est Ald. edd.) parentheseos signa posui 16 ἀλλά ΜUΑ: καὶ Δ | ὅτι ΜΔU: οπ. Α 17 ἐν Bekker: οπ. ΜΔUΑ | τοξότη ΜΑ: τῶ τοξ-ΔU | τὴν τάξιν ταύτην Μ: ταύτην τάξιν Δ τάξιν ταύτην UA | νῦν ΜΔΑ: οπ. U 18 έῶοι ΜΑ: ἑῶον ΔU | δύονται ΔUΑ: δύνονται Μ 19 ὅτε ΜΔUΑ: ὅτι Maass seclusi (iam οπ. Est, unde Ald.) | ἄκρος ΜU: ἄκρως ΔΑC

τὸν ἥλιον κοινωνίαν ἐκ τοῦ καιροῦ διὰ τὸ ἑῷον, ὅτι οἱ μὲν ἀνατέλλουσιν, οἱ δὲ δύνουσιν.

683. — ἀ λ λ ὰ τ ὰ μ è ν κ ε φ α λ ή ν: ἀνελθόντος ΜΔΚUAS τοῦ Τοξότου, οὐχ ὁ πᾶς 'Ηνίοχος εἰς δυσμὰς φέρεται, 5 ἀλλὰ ἀπὸ ποδῶν μέχρι ἰξύος. ,,ἀνερχόμενος δὲ ὁ Αἰγόκερως τὴν ἄλλην χεῖρα, ἐφ' ῆς εἰσιν οἱ "Εριφοι (λέγει δὲ τὴν ἀριστεράν' ἡ γὰρ δεξιὰ ἤδη δέδυκε), καὶ τὴν κεφαλὴν ἄχρι τῆς ἰξύος κατάγει, τὰ δὲ ἔσχατα μέρη [τοῦ 'Ηνιόχου], τὰ ἀπὸ τῶν ποδῶν ἕως ἰξύος, σὺν τῷ 10 Τοξότη ἀνιόντι εἰς δυσμὰς κατάγεται".

685. — ο ὐ δ ἐ τι Περσεύς: μέλλοντος δὲ MAS Αἰγοκέρωτος ἀνιέναι, οὕτε ὁ Περσεύς οὕτε τὸ ἀκροστόλιον τῆς ᾿Αργώας πρύμνης ἔτι φαίνεται, ἀλλ' ὁ μὲν Περσεύς δύεται πλὴν μόνου τοῦ γόνατος καὶ τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ (ταῦτα γὰρ ἔχει φαινόμενα), τῆς δὲ τοσοῦτον δέδυκεν ὅσον εἰς τὴν περίκλασιν καὶ καμπὴν τῆς πρύμνης.

689. — α ὐ τ ἡ δ' Α ἰ γ ο κ ε ρ ῆ ι: αὐτὴ δὲ πᾶσα ΜΚΑΝ ἡ ᾿Αργὼ ἀνατέλλοντος Αἰγοκέρωτος κάτεισιν, ὅτε καὶ 20 ὁ Προκύων εἰς δυσμὰς φέρεται.

¹ έχ τοῦ καιροῦ MUA: om. Δ .

³⁻¹⁰ MΔKUAS (44° , 7-14) lemma MΔAS (αλὴν om. S): ἀλλὰ τὰ μὲν Κ ἀλλὰ τὰ μὲν κεφαλήν τε U 3-4 ἀνελθόντος τοῦ om. S spatio relicto 5 ποδῶν ΜΔΚUΑ: τῶν ποδῶν S | δὲ om. S 5-6 Αἰγόκερως ΜΔΚUΑ: ἡνίοχος S 6 ἡς ΜΔΚΑS: ἡν U | εἰσιν ΜΚUΑS: om. Δ | οἱ ἔριφοι om. S spatio relicto 7-8 καὶ . . . κατάγει S: om. ΜΔΚUΑ 9 τοῦ ἡνιόχου post μέρη ΜΔΚUΑ: ante μέρη S seclusi | post μέρη in S spatium vacuum, deinde πονται, verbis τὰ ἀπὸ τῶν ποδῶν omissis | ἀπὸ ΜΔΚU: ὑπὸ Α | τῶν ΜΔ: om. ΚΑ U evan.

¹¹⁻¹⁷ MAS (44^r,14-20) lemma MAS 12 ούτε ... ούτε MA: ούδὲ ... οὐδὲ S 13 πρύμνης MA: πρύμνας S 14 δύεται MS: δύνεται AC 15 ἔχει MA: ἔφη S | τῆς Est (unde Ald.): τὸ MAS.

¹⁸⁻²⁰ MKAS (44^r, 20-22) lemma MAS: om. K 18 αὐτη MKA: αὕτη S | πᾶσα MKA: πάλιν S | post hoc scholium praebent MKA sch. 676,1.

ΜΔΚUAS 693. — "Ιππος δ' Υδροχόοιο: ὁ δὲ "Ιππος τοῦ Ύδροχόου κατὰ μέσον τὸ σῶμα ἀνελθόντος τοῖς ποσὶ καὶ τῆ κεφαλῆ ἀνελίσσεται (694) καὶ ἀνατέλλει.

ΜΔΚυΑ 694-701. — ἀντία δ' «Ιππου έξ ο ὑρῆς: κατὰ διάμετρον δὲ τοῦ «Ιππου κατ' οὐρὰν ὁ Κένταυρος δύνει. ὁ δὲ λόγος: ,,δύνει δὲ κατ' οὐρὰν καὶ ὁ Κένταυρος ἡ μέντοι κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ οἱ ὧμοι καὶ ὁ θώραξ οὐ δύνανται ἄμα τῷ 'Υδροχόῳ καταφέρεσθαι,

ΜΔΚυΑ [ἄλλως:] τῆς δέ γε Ύδρας τὰ μετέωρα καὶ ἡ 10 κατὰ τὸν αὐχένα σπεῖρα. τὰ μέντοι πλείω ἀυτῆς καὶ ὑπὲρ γῆς ἐστι, καὶ ἀναφερομένων τῶν Ἰχθύων συγ-καταφέρεται ἄμα Κενταύρω.

ΜΔΚUAS 696. — άλλ' ο ὕ ο ἱ δ ὑ ν α τ α ι κ ε φ αλ ή ν :
 εἰς τὴν θέσιν ποιητικεύεται ,,ὅμως γε μήν, φησίν, 15
 ἕλκουσα αὐτὸν ἡ νὺξ οὐ δύναται αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ὤμους σὺν τῷ στήθει χωρῆσαι καὶ λαβεῖν,

^{1–4} ΜΔΚUAS (44 ^{r} ,23–25) lemma ΔΚΑS: ἵππος δ' ύδριχόοιο Μ οπ. U 2 κατὰ ... ἀνελθόντος S (cf. Arat. μέσον περιτελλομένοιο): ἐπιτελλομένου ΜΔΚUΑ 3 τοῖς ποσὶ καὶ τῆ κεφαλῆ ΜΚU ut vid. AS: σὑν τῆ κεφαλῆ καὶ τοῖς ποσὶν Δ | ἀνελίσσεται Maass: ἀναδύεται ΜΔΚUAS.

⁵⁻⁹ MΔKUA lemma M: έξ οὐρῆς κέντρον (sic) Δ ἀντία δ' Ίππου KUA 7 δύνει MKA: δύεται Δ U evan. | ό δὲ λόγος ... Κένταυρος om. U | καὶ secl. Maass 8 ἡ codd.: οἱ Δ 9 δύνανται Δ KUA: δύνονται M | ὑδροχόω Δ KA: ὑδριχ- M U evan. | post καταφέρεσθαι leviter distinxi, nam sententiam cum sequentibus continuandam esse censeo.

¹⁰⁻¹³ ΜΔΚUA haec praebent codd. omnes post p. 363, l.3 sed vide supra | άλλως ΜΚUΑ: ὕδρης Δ seclusi 10 δέ γε ΜΔΚΑ: om. U 11 καὶ Μ (cf. Arat. 699 ἡ δὲ καὶ ἐξόπιθεν): om. ΔΚUΑ 12 γῆς ΜΔUΑ: γῆν Κ | καὶ ΜΔ: om. ΚUΑ. 14-p. 363,3 ΜΔΚUΑS (447, 25-31) lemma ΜΚUΑ: ἀλλ'

¹⁴⁻p. 363,3 MΔKUAS $(44^r, 25-31)$ lemma MKUA: ἀλλ' οὔ οἱ δύναται ΔS 15 γε μὴν MΔKUA: τέ μιν S 16 ἕλκουσα MΔ KU A: ἔλκουσιν S | post ἡ νὺξ add. ἐπὶ δύσιν S fortasse recte 17 ante τῷ στήθει add. αὐτῷ S fortasse recte (αὐτῷ σὑν θώρηκι Arat.)

άλλὰ τῆς Ύδρας τῆς διαπύρου (αἴθοπος τῆς διαπύρου, ὅτι ὑπὸ τὰ θερινὰ ζώδιά ⟨ἐστι⟩) τὴν ἀπὸ τοῦ αὐγένος σπείρωσιν καὶ τὰ μέτωπα καταφέρει".

697. — ἄλλως: ἢ διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν πλησίον κΑ τῶν θερινῶν ζωδίων, ἢ διὰ τὸ λαμπρὸν τῶν ἀστέρων αὐτῆς, ἢ διὰ τὸ δάκνον. ἐὰν γὰρ δήξη, ὡσανεὶ καίει.

699. — ἡ δὲ καὶ ἐξόπιθεν πολλἡ μέ- ΜΔΚυΑ νει: καὶ τὰ πρῶτα μέρη δέδυκε τῆς "Υδρας, καὶ ὅπισθεν πολλή τις καὶ ἐκτεταμένη φαίνεται (λέγει δὲ 10 τὰ ὅπισθεν αὐτῆς μέρη), ἀλλ' ὅμως καὶ αὐτὴν πᾶσαν [τὴν "Υδραν] σὑν παντὶ τῷ Κενταύρῳ, ἐπειδὰν οἱ 'Ιχθύες ἀνατέλλωσιν, ἀθρόως ἐμφέρεται.

701. — δ δ' ἐπ' Ἰχθύσιν ἔρχεται: ὁ ΜΚΑς δὲ Νότιος Ἰχθύς ἀνατελλόντων τῶν Ἰχθύων ἔρχεται 15 καὶ φαίνεται, ὅσον ὀπίσω τοῦ Αἰγοκέρωτος κεῖται ὁ Νότιος.

¹ τῆς (τοῦ A) διαπύρου ΜΔΚUA: τὴν διάπειραν S | post διαπύρου finem scholii significant MKUA atque lemma addunt ἀλλ' αἴθοπος ὕδρης (697): p. 362, l. 14-p. 363, l. 3 ut unum scholium praebent ΔS rectissime 1-2 αἴθοπος (om. U) τῆς διαπύρου ΜΚUA: αἴθοπα δὲ τὴν ὕδραν λέγει Δ om. S 2 ὅτι ΜΚUAS: ὡς Δ |ἐστι addidi |ἀπὸ ΜΔUS: ὑπὸ ΚΑC 3 σπείρωσιν ΜΚΑS: πύρωσιν Δ πείρωσιν Asl U evan. | καταφέρει ΜΚΑ p. 362, ll. 10-13 (vide supra); lineas enim p. 362,14-p. 363,3 codicibus omnibus communes, mediis lineis p. 362, 5-13 vi inseruisse videtur is qui codicum MΔΚUA archetypum conscripsit.

⁴⁻⁶ KA cf. supra ll. 1-2 et sch. 519 5 διὰ τὸ λαμπρὸν A: διὰ τὸ [decem fere litterae obscuratae] πρῶν Κ.

^{7–12} ΜΔΚUA lemma M: ή δὲ καὶ ἑζόπιθεν (-πισθεν ΚΑ) ΔΚΑ [] τὴν αὐτῷ Κενταύρω U (699-700) 11 τὴν ὕδραν seclusi | παντὶ ΜΔUΑ: om. Κ | τῷ ΜΔΚU: om. Α 11–12 ἐπειδὰν . . . ἐμφέρεται ΜΚU (ἐμφαίνεται) Α: ἀθρόως ἐμφέρεται ἰχθύων ἀνατελλόντων Δ.

^{13–16} MKAS $(44^r, 31–33)$ lemma M: ὁ δ' ἐπ' ἰχθύσιν ἔρχεται ἰχθύς KA ὅ δ' ἐπ' ἰχθύσιν S 14 ἰχθύς KAS: ἰχθῦς M 15 καὶ MKA: om. S | ὅσον MKA: om. S | post ὀπίσω add. δὲ S | κεῖται MS: κινεῖται KA | ὁ MKA: om. S 15–16 ὁ Νότιος fortasse delendum.

ΚΑ 702. — ὁ π ο κ ε ί μ ε ν ο ς: ὑποκάτω μὲν κείμενος τοῦ Αἰγοκέρωτος, πλὴν καὶ ὑποκάτω τῶν τοῦ ζωδιακοῦ Ἰχθύων. β΄ γὰρ ζώδια ἐπέχει.

ΜΚΑS 703. — ο ὖ μ ἐ ν ἄ δ η ν : οὐ μὲν παντελῶς καὶ διόλου ἀνέρχεται ὁ Ἰχθύς ἐκδέχεται γὰρ ἐπ' ὀλίγον ἄλλου ἄστρου ἀνατολήν. λέγει δὲ ὅτι αὐτῶν Ἰχθύων ἀνελθόντων οὐ πᾶς φανερὸς γίνεται.

ΜΚΑ άλλως: τῶν Ἰχθύων ἀναφερομένων ἀναφέρεται
 καὶ ὁ Νότιος Ἰχθὺς ὑπὸ τῷ Αἰγοκέρωτι κείμενος,
 οὐχ ὅλος. μέρη γὰρ αὐτοῦ τῷ ἑξῆς δωδεκατημορίω 10
 συναναφέρεται, τουτέστι τῷ Κριῷ.

οὕτω καὶ ἡ ᾿Ανδρομέδα δυσὶ ζωδίοις συναναφέρεται, τὰ μὲν δεξιὰ αὐτῆς Ἰχθῦσι, τὰ δὲ ἀριστερὰ ἄμα τῷ Κριῶ.

ΜΔΚυΑ 704. — ο ὕ τω καὶ μογεραὶ χεῖρες: κα- 15 κοπαθεῖς φησι τὰς χεῖρας τῆς ᾿Ανδρομέδας διὰ τὰ δεσμὰ ἃ περίκειται.

ΜΔΚUAS άλλως: ὥσπερ ὁ Ἰχθὺς οὐχ ἄπας ἄνεισιν, ἀλλὰ ἄλλου ἄστρου προσμένει ἐπιτολήν, [τουτέστι δωδε-

1-3 KA 2-3 τοῦ ζωδιακοῦ scripsi: ζωδίων τῶν K om. A fortasse recte.

⁴⁻⁷ MKAS (44°, 1-4) lemma KACS: οὐ μὴν ἄδην M 1 μὲν M^{pc}: μὴν M^{ac}KAS 5 γὰρ MS: οm. KA 6 ἄλλου MAS: ἄλλον K^{pc} ut vid. ἄλλην K^{ac} ut vid. | αὐτῶν MKA: ἀεὶ τῶν S αὐτῶν τῶν Maass 7 ἀνελθόντων MKA: ἀνατελλόντων S | οὐ Est (unde Ald.): ὁ MKAS.

⁸⁻¹¹ MKA 11 τουτέστι M: om. KAC.

¹²⁻¹⁴ M 13 αὐτῆς scripsi: αὐτοῦ M an αὐτοῖς ? 15-17 ΜΔΚUΑ lemma MA: οὕτω καὶ μογεραὶ ΔΚU

¹⁵⁻¹⁷ ΜΔΚUA lemma ΜΑ: οὕτω καὶ μογεραὶ ΔΚU
16 κακοπαθεῖς ΜΚUΑ: κακοπαθεῖν Δ | χεῖρας τῆς ᾿ΑνδρΜΚΑ: τῆς ᾿Ανδρ- χεῖρας ΔU.

¹⁸⁻p. 365,4 M Δ KUAS (44 ^{v} , 4-8) lemma άλλως M Δ K A: οὕτω καὶ μογεραὶ χεῖρες S U mutil. 18 ὁ ἰχθὺς (-ῦς M) M Δ K AS: οἱ ἰχθὺς U | άπας M Δ K AS: άπαντες U 19 άστρου M Δ K U A: άστρα S | προσμένει ἐπιτολὴν M Δ : ἐπιτολὴν προσμένει Κ U A ἐκδέχεται (ἐπιτολὴν om.) S | δωδεκατημορίου Maass: τοῦ δωδεκατημορίου K U A δωδεκατημορίω M δωδεκατημορίων Δ τουτέστι δωδ- om. S seclusi

κατημορίου,] οὕτω καὶ ἡ 'Ανδρομέδα. καὶ τὸ πῶς λέγει, ὅτι τὰ πάντα μέρη αὐτῆς τοῦ σώματος διχῶς ἀνέρχεται, ὥστε τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῆς ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα θεωρεῖσθαι, τὸ δὲ ἥμισυ καταλείπεσθαι.

5 707. — τὰ μέν οἱ κατὰ δεξιὰ χειρός: MmgΔKUAS
τὰ μὲν οὖν δεξιὰ μέρη αὐτῆς τῶν Ἰχθύων ἀνατελλόντων
ἀναφέρεται, τὰ δὲ ἀριστερὰ ὁ Κριὸς ἀνιών . . . οὖ ἀνιόντος κατὰ διάμετρον θεωρεῖσθαι ἐπὶ τῆς δύσεως τὸ
Θυτήριον, τοῦ δὲ Περσέως τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ὤμους
10 ἀνατέλλοντας.

712-713. — καί κ' ἀμφήριστα πέλοιτο ΜΔΚUAS ἔως ἢ ἐπὶ Ταύρω: ἐπειδὴ πλησίον ἀλλήλων εἰσὶ τὰ ζώδια ταῦτα, ὅ τε Κριὸς καὶ ὁ Ταῦρος, φησὶν ὅτι ἀμφίβολον (ἀν) γένοιτο πότερόν ποτε λήγοντι τῷ Ταύρου. ὅλος μέντοι γε γίνεται ὑπέργειος ἀνατέλλοντος τοῦ Ταύρου.

¹ ἡ 'Ανδρομέδα $M\Delta US$: 'Ανδρομέδας $KAC \mid τ δ$ πῶς $M\Delta K$ UA: om. S 2 ante τὰ πάντα add. πῶς (ut vid.) $S \mid πάντα μέρη <math>M\Delta KAS$: μέρη πάντα $U \mid αὐτῆς <math>M\Delta KA$: αὐτοῦ $US \mid διχῶς <math>M\Delta KUA$: δίχα S 4 δὲ $M\Delta$ $K^{po}US$: μὲν $K^{ac} \mid καταλείπεσθαι <math>M\Delta KUS$: συγκαταλείπεσθαι A.

^{11–17} ΜΔΚUAS $(44^v, 13-17)$ lemma duplex, ut intellexit Maass | πέλοιτο M: om. ΔΚUAS 12 έως . . . Ταύρω MKAS: om. ΔU | η Maass ex Arato: ηι MKA om. S 12–13 άλληλων εἰσὶ ΜΔUAS: εἰσὶν άλλ– Κ 13 ὅ τε . . . Ταῦρος fortasse delendum | post φησὶν add. οὖν S 14 ἀμφίβολον US: -βολα ΜΔΚΑ | αν add. Est 14–15 τῶι Κριῶι ΜΔUS: τῶι om. ΚΑ 16 γε ΜΔΚUA: om. S | γίνεται ὑπέργειος ΜΔUS: ὑπ- γίν- ΚΑC 16–17 ἀνατ- τοῦ (om. Δ) Ταύρου ΜΔUS: τοῦ T- ἀνατ- ΚΑC.

MAKUAS

714. — ο ὐ δ' ὅ γε Τα ὑρου λείπεται: οὐδὲ ὁ Ἡνίοχος ὑστερεῖ τότε, ἀλλὰ συνανατέλλει τῷ Ταύρῳ, ἐπιβεβηκὼς αὐτοῦ τῷ ἀριστερῷ κέρατι.

,,καὶ οὐδαμῶς αὐτοῦ ἀνιόντος [τοῦ Ταύρου] ὁ Περ-

σεύς ἀπολείπεται".

MAKUA

716. — μοίρη γε μὲν οὐκ ἐπὶ ταύτη: οὐχ ἄπας, φησίν, ἄμα ἀνατέλλει ὁ Ἡνίοχος τῷ Ταύρῳ (μοῖρα γὰρ τὸ ζώδιον τοῦ Ταύρου), ἀλλ' ὅλον τὸν Ἡνίοχον οἱ Δίδυμοι ἀνάγουσιν. οἱ μέντοι Ἔριφοι καὶ ἡ Αἶξ καὶ τὸ θέναρ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς ἄμα τῷ Ταύρῳ 10 συναναφέρεται. ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ Κήτους ἥ τε λοφιὰ

καὶ ἡ οὐρά.

μο ίρη γε μέν: τουτέστιν οὐ τοσαύτη μοίρα δσον ὁ Περσεύς. ἀλλ' Έριφοι καὶ τὰ λοιπὰ συνέρχονται

τῷ Ταύρῳ.

MΔKUA

719. — ὅτε λοφιή τε καὶ οὐρή: καὶ καθ' ὅν καιρὸν συμβέβηκε τοῦ Κήτους τήν τε λοφιὰν καὶ τὴν οὐρὰν ἐκ τῶν νοτίων μερῶν ἀνατέλλειν. τότε δὴ καὶ ὁ ᾿Αρκτοφύλαξ ἄρχεται μετὰ τοῦ πρώτου ζωδίου, τουτέστι τοῦ Σκορπίου, δύνειν, ὅς ἐστι κατὰ διάμετρον 20 τῶ Ταύρω.

15

MAKUA

721. — δύνει δ' 'Αρκτοφύλαξ: πάλιν τὸ

¹⁻⁵ MΔKUAS $(44^v, 18-20)$ lemma MKA: οὐ δ' ὅ γε Ταύρου ΔU om. S 2 οὐδὲ ὁ MΔU: οὐδὲ KA ὁ δὲ S 3 ἐπιβεβηκὼς MΔKUA: ἐπειδὴ δέδυκεν S 4-5 a praecedentibus separavi; est enim altera paraphrasis, et falsa quidem 4 καὶ οὐδαμῶς ΜΔΚΑS: οὐδαμῶς φησι U | αὐτοῦ MΔ: om. KUA S | τοῦ Ταύρου codd.: seclusi 4-5 ὁ περσεὺς MΔUS: ὁ ἡνίοχος KA (unde edd.) auctorem, ut videtur, corrigentes.

⁶⁻¹² MΔKUA lemma M (μην): μοίρη γε μέν ΔΚUΑ 7 άμα MKA: om. ΔU | δ om. Α 8 τὸ ζώδιον MΔΚU $A^{\rm sl}$: ἡνίοχος A 11 συναναφέρονται Maass 12 ή MKA: om. ΔU.

^{13-15 \$ (44°, 20-22) 14 6} supra lineam.

¹⁶⁻²¹ ΜΔΚUΑ lemma ΜΚ (λεφιή) U (ή τε ... οὐρά) Α: [κ]ήτεος αἰθερίοιο Δ 16 καὶ ΜΚΑ: οπ. ΔU fort. recte 17 λοφιάν ΜΔΚU: λοφιήν Α 18 δή ΜΔUΑ: οπ. Κ 20 τοῦ ΜΔ: οπ. ΚUΑC | δύνειν post σκορπίου ΜU: post ζωδίου ΔΚΑC. 22-p. 367,9 ΜΔΚUΑ lemma codd.

ζώδιον εἶπεν ἐπειδὴ ἐν τέτρασι μοίραις δύνει, τουτέστιν ἐν τέτρασι ζωδίοις. κατὰ διάμετρον τοίνυν ἄρχεται καὶ ὁ ᾿Αρκτοφύλαξ δύνειν ἀνελθόντος Κριοῦ, ὅτε αἰ Χηλαὶ δύονται πρώτη γὰρ μοῖρα τῆς τοῦ Βοώτου δ δύσεως αἰ Χηλαί, αἱ δὲ τέσσαρες μοῖραι, Χηλαὶ Σκορπίος Τοξότης καὶ Αἰγόκερως, κατάγουσιν ἐπὶ δύσιν ἄνευ χειρὸς τὸν Βοώτην. ἄδυτος γὰρ αὐτοῦ ἡ χείρ, ἐπειδὴ ἔνδον ἐστὶ τοῦ ἀρκτικοῦ. αὕτη γάρ, ἡ λαιὰ αὐτοῦ χείρ, πλησίον ἐστὶ τῆς μεγάλης Ἅρκτου.

δύνει δ' 'Αρκτοφύλαξ: τότε καὶ ὁ 'Αρ- s κτοφύλαξ άρχεται δύνειν, τέσσαρσι ζωδίοις άντικατα-δυόμενος, τῷ Ταύρω, Διδύμοις, Καρκίνω, Λέοντι. ἡ μέντοι χεὶρ αὐτοῦ ἡ ἐντὸς ἀρκτικοῦ μόνη οὐ κατα-δύνει.

5 724. — άμφότεροί τε πόδες: οἱ δὲ τοῦ ΜΔΚUAS
 'Οφιούχου πόδες μέχρι γονάτων καταδυομένου ἔστωσάν
 σοι τεκμήριον τῶν Διδύμων ἀνιόντων. καθ' δν καιρὸν
 καὶ ὅλον τὸ Κῆτος ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα θεωρεῖται, ἄμα

¹ εἶπεν Maass (cf. vv. 579 sqq.): εἴπομεν $M\Delta U$ εἴπωμεν KA C 2 ἐν τέτρασι ζωδίοις KUAC: ἐν τέσσαρσι ζ- M ζωδίοις Δ 4 δύονται MKA: δύουσι Δ U evan. 6 καὶ MKA: οm. Δ U evan. 7 τὸν Bοώτην $M\Delta KU$: τοῦ βοώτου A 8 ἔνδον ἐστὶ τοῦ ἀρκτ- $M\Delta U$: τοῦ ἀρκτ- έστιν ἔνδον <math>KAC | αὕτη KAC: αὐτὴ $M\Delta U$ 9 μεγάλης ΔKUA : μεγάλας M cf. sch. <math>581.

αὐτὴ ΜΔU 9 μεγάλης $\dot{\Delta}$ KUA: μεγάλας M cf. sch. 581. 10–14 S ($44^v,22$ –25) 10 κτοφύλαξ om. S spatio relicto 12 $\dot{\Delta}$ ιδύμοις scripsi: διδύμω S 13–14 καταδύει S. 44^v

¹⁵⁻p. 368,6 M Δ K U A S $(44^v, 26-34)$ haec uno tenore praebet S, post θεωρεῖται finem scholii significant M Δ K U A, deinde sub alio lemmate pergunt, verbis καθ' δν . . . θεωρεῖται iteratis, vide infra; lemma M Δ K U A S 16 καταδυομένου S (sic Aratus) καταδυόμενοι Μ Δ K U A Εστωσαν Μ Δ K A : ἔστησαν U S 17 σοι Μ Δ K U A : οὐ S | καθ' δν Μ Δ K U A : καθαρὸν S 18 καὶ Μ Δ K U A : οπ. S | post θεωρεῖται alterum lemma in M K M (ὅλον δέ μιν ὄψεαι ἤδη v. 727) Δ (ἤδη καὶ ποταμοῦ v. 728) U (... ρωθεν v. 727): non in S 17-18 καθ' . . . θεωρεῖται in M K U A (non in Δ S) sic iterata: κατ' ἐκεῖνον δὴ (δὲ K A, U evan.) τὸν καιρὸν ὅλον τὸ κῆτος ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα θεωρεῖται

MKA

MAKUAS

σύν αὐτῷ καὶ ὁ Ἡριδανὸς ποταμὸς κατηστερισμένος ύπὸ τὸν ἀριστερὸν πόδα τοῦ 'Ωρίωνος. ,,δύνανται οὖν, φησίν, οἱ ναῦται, ἐν αἰθερίω τῷ καταστήματι ταῦτα τὰ άστρα ἐπιτηροῦντες, καὶ μάλιστα τὸν Ὠρίωνα, τεκμήρασθαι πόσον τῆς νυχτὸς ὑπολείπεται μέρος, χαὶ πόσον διάστημα πεπλεύκασιν".

MKAS 726-727. — Κήτεος οὐδὲν ἕλκεται: τῶν Διδύμων ανιόντων ούδεν τοῦ προειρημένου (720) Κήτους έτι έλκεται έπὶ ἀνατολάς, άλλ' ὅλον ήδη ἐπὶ τὸ φανερόν ἐστι.

τὸ δὲ ἀμφοτέρωθεν, οὔτε ἐξ ἀνατολῶν οὔτε έχ δύσεως.

10

728. — ήδη καὶ Ποταμοῦ: τότε τὴν τοῦ Ποταμοῦ πρώτην καμπὴν ἐν καθαρῷ καὶ εὐδίω πελάγει ναύτης ἀφορῶν (ἂν) ἴδοι. ἐζήτησαν δὲ δι' ἣν αἰτίαν ἐν 15 τούτω μόνου αὐτοῦ ἐμνήσθη, καί φαμεν ὅτι ἐπειδή ἐπάγει τὸν 'Ωρίωνα (730), πρὸς ὃν μάλιστα ἀφορῶν-

f 1 σύν $f M \Delta \ K f U A$: $om. \ S \mid post$ αὐτῷ add. φησί $f \Delta \mid$ κατηστερισμένος MKUAS: κατεστήρικται Δ 2 άριστερον codd. M^{sl} : άστερον Mώρίωνος MAKAS: ὁρίζοντος U 2-3 ανται ούν φησιν om. S spatio vacuo relicto 3 post ναῦται add. φαινόμενα U, deinde ἐν αίθ (?), deinde tria fere verba abscissa; in mg. sup. . . θερίω (?) καταστήματι 4-5 έπιτηρούντες . . . τεκμήρασθαι $M\Delta KUA$: έπιθεωρούντες καὶ μάλιστα ἐπιτηρούντες καὶ τὸν ὡρίωνα τεκμηράμενοι S.

⁷⁻¹⁰ MKAS (44^v, 34-36) lemma MKA: οὐκέτι κήτεος S 8 τοῦ προειρημένου Est (unde Ald.): τῶν προειρημένων τοῦ M ΚΑΝ 9 κεται om. S spatio vacuo relicto | ἐπὶ ἀνατολὰς ΜΚΑ: ἐπ' ἀνατολῆς S | ήδη MKA: om. S. 11-12 MKA 12 δύσεως MK: δύσεων Α.

¹³⁻p. 369,2 MΔKUAS (44°, 37-42) lemma MKUAS : ἄλλως Δ 13–14 τοῦ π- πρ- καμπὴν Μ Δ U Δ S: πρ- καμπὴν τοῦ π- K14 καθαρῶι ΜΔΚΑS: καθαρίω U 15 ἀν ίδοι scripsi: ίδοι ἀν Est: ίδοι ΔS ίδηι MU ut vid. Α ήδη $K \mid in\ mg.$ ἀπορία et λύσις $KA \mid$ ἐζήτησαν MS (ἐζήτη om. S spatio vacuo relicto): ζητεῖται Δ έζήτηται ΚUA | δὲ MUAS: om. ΔΚ | δι' ἡν αίτίαν ΜΚUS: διὰ τί Δ διὰ ποίαν αίτίαν Α 15-16 ἐν τούτω ΜΚ $\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}\colon$ ἐνταῦθα Δ $\mathbf{16}$ μόνου $\mathit{scripsi}\colon$ μόνωι $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$ μόνον ΔΚ | έμνήσθη ΔΚUAS: ἐμνήσθην Μ

τες πλέουσιν οί ναῦται, ὑπὸ δὲ τοὺς τοῦ ᾿Ωρίωνος πόδας οὖτός ἐστι, διὰ τοῦτο αὐτοῦ ἐμνήσθη.

730. — αὐτὸν ἐπ' 'Ωρίωνα μένων: ΜΔΚυΑ ἐκδεχόμενος. ἰδών γὰρ τὴν τοῦ Ποταμοῦ πρώτην καμ5 πήν, κατανοήσεις ὅτι λοιπὸν 'Ωρίων ἀνατέλλει, ἵνα ἀπὸ τοῦ 'Ωρίωνος φανέντος γνῷς πόστη νυκτός ἐστιν ὥρα. πανταχῆ γὰρ (ἐν παντὶ τῷ οὐρανῷ) ταῦτα (τὰ διὰ τῶν ἄστρων τεκμήρια) οἱ θεοὶ παρέχουσιν.

εἴ οἴ ποθι σημα: ἐάν ποτε αὐτῷ ἢ νυκτὸς ΜΔΚUAS 10 σημεῖον ἢ πλοῦ μέτρον εἴποι.

ίστέον δὲ ὅτι τέλος τῶν ἄστρων ἐποίησεν.

M A K U A

731. — ἢ νυκτὸς μέτρον ἢὲ πλόου: ΚΑ τουτέστι τεκμαίρεται ἀπὸ τοῦ δεῖνος ἀστέρος ἀνατέλλοντος πόσον πλοῦν περαιώσει δύνοντος τοῦ σεσημειω15 μένου ἀστέρος. οἶον ἔστ' ἂν δῦναι μέλλη ὁ δεῖνα ἀστήρ, ἡμεῖς ἀποπλεύσομεν ἐν τῷ δεῖνι τόπῳ. ἢ τοὐναντίον, ἔστ' ἄν ὁ δεῖνα ἀστὴρ μέλλη ἀνατεῖλαι. παρασημειοῦνται γὰρ αὐτούς, ὅπερ ἐλέγσμεν.

 $\overline{1-2}$ ύπὸ δὲ ... ἐμνήσθη om. Δ 2 οὕτός ἐστι Maass: τοῦτό ἐστι MS: αὐτός ἐστι KA τουτέστι U | ἐμνήσθη KUAS: ἐμνήσθην M.

3–8 ΜΔΚUΑ lemma ΜΔΚΑ: αὐτὸν ἐπ' ὡρίωνα U 4 τοῦ οπ. U 5 'Ωρίων ΜΔ: ὁ 'Ω– ΚUΑC | ἀνατέλλων Α 6 'Ωρίωνος ΜΚUΑ: οπ. Δ | γνῶς $\mathbf{M}^{pc}\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: γνούς $\mathbf{M}^{ac}$ γνώση Δ | πόστη ΜΔ: πόση $\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{C}$ 7 τὰ $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: οπ. Δ 8 οἱ θεοὶ παρέχουσιν ΔΚUAC (cf. Arat.): θεὸς παρέχει $\mathbf{M}$.

9–10 MÅKUAS (45^τ glossae loco) lemma MÅKA: (οἵ A οἱ MÅ οἱ K): καὶ εἴ οἱ πόθι σῆμα U om. S | post ποτε del. νυκτὸς S | ἢ Δ KUAS: ἡ M 10 πλόου S | εἴποι μέτρον S.

11 ΜΔΚυΑ δὲ ΜΚΑ: om. Δυ 11 τέλος ΜΚυΑ: τὸ τέλος Δ | ἄστρων ΜΔΚΑ: ἀστέρων υ | ἐποίησεν ΜΚυΑ: ἐνταῦθα ποιεῖται Δ.

12–18 ΚΑ lemma A: η νυκτός μέτρον K 13 τοῦ A: τὸ K 15 δῦναι K: δύναι $A \mid μέλλη$ $KA^{pc}:$ θέλη vel θέλει A^{pc} .

Scholia ad vv. 733-734 pertinentia codices alii aliter disponunt; quae si litteris a b c d e designes, (a = p. 370, ll. 1-8; b = p. 370, l. 9-p. 371, l. 9; c = p. 371, ll. 10-15; d = p. 372, ll. 1-6; e = p. 372, ll. 7-10) hic erit cuiusque codicis ordo: in M a b c d e; in Δ c a e d (b om.); in K c a b (d e om.); in U c b d e (a om.); in A c a b d e; in S c, schol. 735, d (a b e om.).

ΜΔΚΑ 733. — ο ὐ χ ὁ ρ ά α ς; ὁ λ ί γ η μ έ ν: ἡ δοκοῦσα εἶναι πρός τινα τοῦ λόγου ἀπότασις ἐπλαγίασε πρὸς τὸ [οὐχ ὁράας] ἐνθεῖναι τὸ εἰς ᾿Αγκλείδην προοίμιον ἀναφερόμενον. ἀλλ᾽ ἡγνόησαν ὅτι ποιητικόν ἐστιν ἔθος, ὡς καὶ "Ομηρος", ἔνθ᾽ οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις" (Δ 223) καὶ ,,Πατρόκλεις ἱππεῦ" (Π 20) καὶ ,,οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε" (Δ 127). καὶ διὰ τούτων ἡθος ἐγγίνεται τοῖς ὑποκειμένοις.

MKUA

ἄλλως. ο ὑχ ὁράας: λοιπὸν πειρᾶται διὰ πολλῶν παραστῆσαι ὅτι πολλὰ τεκμήρια ἡμῖν οἱ θεοὶ 10 παρέχουσι, καὶ οὐ μόνον δι' ἡλίου καὶ σελήνης, ἀλλ' ἤδη καὶ [ζώων καὶ] δι' ἐρπετῶν (καὶ) φυτῶν καὶ ἄλλων, ὅτι διὰ πάντων προνοεῖται ἡμῶν τὸ θεῖον. ἄρχεται οὖν τὰς τῆς σελήνης φάσεις ἐκτιθέναι, καί φησιν ὅτι μετὰ τὴν τοῦ ἡλίου δύσιν ἐπὶ τῆς ἑσπέρας, ἐὰν φανῆ μη- 15 νοειδεῖς καὶ λεπτὰς ἔχουσα τὰς κεραίας, αὕξησιν τοῦ αὐτῆς φωτὸς ἐπιδείκνυται. ὅταν δὲ ἄρχηται σκιὰν τῶν σωμάτων ἀποτελεῖν, τετράδα τοῦ μηνὸς σημαίνει. ὅταν δὲ ἡμικύκλιον διαιρῆται, διχότομος ὀνομάζεται, ὀγδόην ἡμέραν ἐπέχουσα. πλήρης δὲ γενομένη πανσέλη- 20

1–8 ΜΔ (usque ad οὐχ ὁράας l. 3) ΚΑ lemma ΜΚΑ: άλλως $\Delta \mid in \ initio$ add. τοῦτο ἐστιν Δ 2 post ἐπλαγίασε add. γὰρ Δ 3 οὐχ ὁράας Μ Δ ΚΑ: secl. Maass 4 ἀναφερόμενον ΜΚΑ: φερόμενον Maass fort. $recte \mid \dot{\eta}$ γνόησαν $M: \dot{\eta}$ γνόησεν ΚΑC de hoc spurio prooemio cf. Anon, II, 3 supra p. 2, ll. 22sqq. et adnot.

⁹⁻p. 371,9 MKUA lemma MKA καί φησιν οὐχ ὁρᾶς ὀλίγη μὲν ὅτε κεράεσσι σελήνη U 9 λοιπὸν M: καὶ λοιπὸν ΚUΑ 10 ἡμῖν οἱ θεοὶ ΜUΑ: οἱ θεοὶ ἡμῖν Κ 12 ζώων καὶ εεclusi | καὶ δι' ΜU: οm. KAC | καὶ addidi 12 φυτῶν καὶ ἄλλων ΜΚΑ: καὶ φυτῶν ἄλλων U 13 προνοεῖται ΜΚU: προνοεῦνται ΑC | ἡμῶν ΜΚΑ: ἡμῖν U | τὸ θεῖον ΚU: ὁ θεὸς Μ οἱ θεοὶ ΑC 14 φάσεις ΜU: φαὐσεις ΚΑC | ἐκτιθέναι ΜΚΑ: καί φησιν ἐκτίθεσθαι U | φησιν ΜΚΑ: λέγει U 15-16 μηνοειδεῖς Maass (cf. infra p. 371, l. 6): μηνοειδης ΜΚUΑ 16 ἔχουσα ΜU: οm. ΚΑ 17 αὐτῆς Maass: αὐτῆς ΜΚU (an αὐτοῦ?) Α | φωτὸς ΜUΑ: ἐπὶ φωτὸς Κ | ἄρχηται ΜΚUΑεὶ: ἄρχεται Α 19 διαιρῆται Εst: διήιρηται Μ διήρηται ΚUΑ 20 ἡμέραν ΜU: μοῖραν ΚΑC

νος καλεῖται. ἐντεῦθεν δὲ πάλιν μειουμένη τῷ φωτὶ πολλὰς ἀπαλλάσσει φάσεις, καὶ καθ' ἑκάστην φάσιν αὐτῆς ἐπινοίαν λαμβάνομεν τῶν τοῦ μηνὸς ἡμερῶν. ἡ μὲν γὰρ ἀμφίκυρτος ἐννεακαιδεκάτην δηλοῖ, διχότομος δὲ λήγουσα εἰκάδα καὶ δευτέραν, μετὰ δὲ τὴν διχότομον λεπτὰς πάλιν ἔχουσα καὶ μηνοειδεῖς τὰς κεραίας, δηλοῖ τὰς ἐπὶ σύνοδον ἡμέρας. εἶτα συνοδεύουσα τῷ ἡλίῳ καὶ περιφωτιζομένη ὑπ' αὐτοῦ ἀφανὴς γίνεται ἡμέραις δυσὶ καὶ μοίραις ὀλίγαις.

Ο οὐχ ὁρά ας: πληρώσας τὸν περὶ τῶν ὡρῶν διὰ ΜΔΚUAS τῆς τῶν ἄστρων καταλήψεως λόγον, ἔρχεται ἐπὶ ἄλλο βιβλίον σφόδρα βιωφελές, ὁ καλεῖται Διοσημεῖαι. ἀπὸ γὰρ τοῦ ποιοῦ τῆς σελήνης σχήματος καὶ ἀπὸ τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων δηλοῖ ἡμῖν εἰ ἔσται χειμών. περὶ δὲ τῶν

15 τῆς σελήνης σχημάτων ἔστιν εἰπεῖν, ἐτέρως.

¹ δὲ ΜUΑ: τε Κ | τῶι φωτὶ ΜΚΑ: τοῦ φωτὸς U 2 ἀπαλλάσσει Μ: ἄλλας Κ ἀλάσσει UAC | φάσεις Maass: φύσεις MKUA | φάσιν Μ: φαῦσιν ΚΑ φύσιν U 3 ἐπινοίαν scripsi: ἐπινοίας MKUA | ἡ MKA: εἰ U 4 διχότομος MUA: διχότος Κ 5 post δευτέραν add. ἢ τετάρτην ΚΑ (non in U ut vid.) 7 σύνοδον MC: ἄνοδον ΚΑ | συνοδεύουσα edd.: συνδέουσα MKUA.

¹⁰⁻¹⁵ ΜΔΚUAS (44°, 42-48) lemma ΔΚUAS: ἄλλως Μ | initio add. [δ]ιεξελθών τὰ περὶ τῶν ἄστρων βούλεται καὶ περὶ σελήνης διαλαβεῖν Δ (cf. ΚΑ infra) διαλεχθεὶς ἡμῖν καὶ ΚΑ διαλεχθεὶς καὶ U: istorum nihil in MS; verba διαλεχθεὶς ἡμῖν ad οὐχ ὁράας spectant 10 πληρώσας ΜΚΑS: πλ- γὰρ Δ πλ- ἡμῖν Ū | τὸν ΜΔΚUΑ: τὰ S | περὶ οπ. U | διὰ ΔUS: καὶ ΜΚΑ (unde Ald. edd.) 11 τῆς ΜΚS: οπ. ΔU ante καταλήψεως praebet A | λόγον ΜΔΚUΑ: οπ. S | haec ad vv. 559-732 pertinent | ἐπὶ ΜΚΑ: ἐπ' US καὶ ἐπὶ Δ | ἄλλο ΜΚUA: τὸ ἔτερον Δ ἄλλον S 12 βιβλίον οπ. S spatio vacuo relicto | post βιωφελὲς add. ὂν (ex ἄν) Δ | διοσημεῖαι ΜΔΚU: διοσημεῖα Α ut vid. διοσημίαι S | post διοσημαdd. καὶ βούλεται περὶ σελήνης διαλαβεῖν (εἰπεῖν Ū) ΚUΑ (cf. Δ supra) 12-15 ἀπὸ γὰρ . . . ἑτέρως οπ. U 14 ἀκτίνων ΜΔΚΑSεὶ: ἀκτίων S | ἔσται ΜΔΚΑ: ἔστι S 14-15 περὶ . . . ὲτέρως ΜΚΑS (ἐτέρως οπ. S): οπ. Δ; hic alter videtur titulus esse versuum 733-891.

ΜΔΟΔS τὸ δὲ ἑξῆς οὐχ ὁρᾶς; ὅταν ἀπὸ τῆς δύσεως ἡ σελήνη φαίνηται αὐξομένου καὶ ἱσταμένου τοῦ μηνός, διδάσκει ἡμέραν, τετάρτην μὲν ὅταν πρῶτον ἀποβάλλη σκιὰν ἀπὸ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὀγδόην δὲ ἱσταμένου [καὶ] ἡμίλαμπρος [τοῦ φωτός], διχομηνίαν δὲ πανσέληνος καὶ πᾶν τὸ ἐν αὐτῆ πρόσωπον πλῆρες τοῦ φωτὸς ἔχουσα.

ΜΔυΑ 734. — έσπερόθεν φαίνηται: ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ὅτε φαίνεται, ἐσπέραν τὸν ὑπὸ γῆν τόπον καλῶν. ἀποστᾶσα γὰρ ἡ σελήνη ἡλίου δώδεκα μοίραις τίκτεται.

ΜΔUAS 735. — μηνὸς ὅτι πρώτη ἀποκίδναται: μῆνα κυρίως ἔλεγον οἱ "Ελληνες τὸν χρόνον τὸν ἀπὸ τῆς σεληνιακῆς συνόδου, παρὰ τὴν μήνην μῆνα ὀνομάσαντες. ἐμέτρουν γὰρ οἱ "Ελληνες τοὺς μῆνας πρὸς

10

^{1–6} ΜΔUAS (45°, 12–15) in S hoc scholium mutilum est: δ δὲ λόγος, οὐχ ὁράας, ὅταν ἀπὸ τῶν σωμάτων ἡμῶν ἱσταμένων καὶ ἡμῖν λαμπροῦ τοῦ φωτός. διχομηνίαν δὲ πανσελήνου. καὶ τὸ ἐν αὐτῶ πρόσωπον πλῆρες τοῦ φωτὸς ἐχούση 1 initio add. ἄλλως UA | τὸ δὲ ἑξῆς MUA: ὁ νοῦς Δ | ὁρᾶς Est: ὁράας M ΔUA | τῆς MA: οm. ΔU 2 φαίνηται MΔ: φαίνεται UA | αὐξομένου καὶ ἰσταμένου UA: αὐξομένου ἱσταμένου M ἱσταμένου καὶ αὐξομένου Δ 3 ἡμέραν, τετάρτην μὲν scripsi: ἡμέραν δ΄ μὲν M ἡμερῶν δ΄ μὲν Δ ἡμέραν μέν, δ΄ U δ΄ μὲν ἡμέραν A | ante ὅταν add. ἀλλὰ U | ἀποβάλλη ΔUA: ἀποβάληι M 4 ὁγδόην scripsi: η΄ codd. | ἱσταμένου M: ἱσταμένη Δ ἱσταμένης A U evan. | καὶ MΔUAS: seclusi 5 ἡμίλαμπρος scripsi: ἡμιλάμπρου MΔUA ἡμῖν λαμπροῦ S | τοῦ φωτὸς MΔUAS: seclusi | πανσέληνος scripsi: πανσελήνου MΔUAS 6 τὸ MΔAS: οm. U | αὐτῆ Maass: αὐτῆι MΔA αὐτῶ S U incert. | ἔχουσα scripsi: ἐχούσης ΜΔUA ἐχούση S finem scholii sic restituit Est: διχομηνίαν δὲ πανσέληνον πᾶν τὸ ἐν αὐτῆ πρόσωπον καὶ πλῆρες φωτὸς ἔχουσαι (sic pro ἔχουσα).

 $^{7-10~}M\Delta\dot{U}A$ lemma $M\Delta\dot{U}A$ 9 καλῶν $M\Delta\dot{U}A^{ac}$.: καλεῖ A^{pc} (sic Est) | ἀποστάσα $\Delta\dot{U}A$: ἀποστάσα M | μοίραις M: μοίρας $\Delta\dot{U}A$ fortasse recte.

¹¹⁻p. 373,17 M Δ U A S $(44^v,48-45^r,12)$ lemma M : μηνὸς ὅτε πρώτη ΔA μηνὸς ὅτι πρώτη U om. S 12 μῆνα M Δ U A : μῆνα δὲ S 13-14 παρὰ . . ὁνομάσαντες M Δ U A : om. S 13 παρὰ M Δ A : περὶ U | μήνην M U A : μνήμην Δ 14 οἱ ἔλληνες U A : ἔλληνες M S om. Δ | τοὺς μῆνας hic Δ U A S : post δρόμον M | πρὸς M Δ U A : κατὰ S

τὸν τῆς σελήνης δρόμον, Αἰγύπτιοι δὲ πρὸς τὸν τοῦ ήλίου. ἀπὸ δὲ γέννης τρίτην ἡμέραν ἄγουσα ἡ σελήνη μηνοειδής κατά το σχημα του φωτός καλείται, ήνίκα λεπτόν φῶς τοῖς κέρασιν ἐπιτρέγει. ὀγδοαία δὲ οὖσα 5 διχότομος ὀνομάζεται, ὅταν τοῦ ὅλου κύκλου τὸ ἡμισυ φωτισθή, ἐνναταία δὲ ἀμφίχυρτος, ὅταν τῆ διγοτόμω κυρτώσεις προσγένωνται φωτός, ώστε κατ' όλίγον τὸ ήμισυ τοῦ κύκλου φωτισθήναι πεντεκαιδεκαταία δὲ ούσα, πανσέληνος καί διγόμηνος, πληρωθεῖσα τοῦ 10 φωτός πᾶσα γὰρ ἐν διαμέτρω οὖσα τοῦ ἡλίου, διγασθέντα έν πεντεκαιδεκάτη ήμέρα δηλοί τον μήνα. έντεῦθεν λοιπόν κατά το άνάπαλιν δευτέρα άμφίκυρτος, δευτέρα διχότομος, δευτέρα μηνοειδής έπειτα άρπαγιμαία (ἀφανής γὰρ λοιπὸν φαίνεται ὑπὸ τὰς τοῦ 15 ήλίου αὐγὰς γενομένη), ἔπειτα συνοδική, ἡνίκα ἐν τῶ αὐτῷ ζωδίω τὰς αὐτὰς μοίρας ἐπέχει τῷ ἡλίω. ἐπειδὰν δὲ τὴν ἰσομοιρίαν παραλλάξη, τότε πάλιν γένναν φαμέν.

¹ πρὸς ΜΔUΑ: κατὰ S 2 γέννης ΜΔΑ: γέννας US 3 καλεῖται post φωτὸς ΜΔUΑ: post μηνοειδης S fortasse recte 4 λεπτὸν φῶς ΜΔΑS: φῶς λεπτόν U | ὀγδοαία ΜΔS: ὀγδοαῖα UA 5 ὅταν ΜΔUΑ: ὅτε S | ὅλου ΜSC: οπ. Δ ἡλιακοῦ U ὅλου ἡλιακοῦ A 6 ἐνναταία (sic) ΜΔS: ἐνναταῖα UAC 6–8 ὅταν ... φωτισθῆναι οπ. S 6 τῆ scripsi: τῶι ΜΔUΑ 7 προσγένωνται ΜΔΑ: προσεπιγένωνται U | φωτὸς ΔUAC: τοῦ φωτὸς M 8 post φωτισθῆναι scholii finem facit Δ | πεντεκαιδεκαταία MS: -ταῖα UAC 9 οὖσα ΜUΑ: οπ. S | διχόμηνος UACS: διχότομος M +πληρωθεῖσα MA: πληρωθεῖσα MA: πληρωθεῖσα S 9–10 τοῦ φωτὸς S: φωτὸς U τοῖς φωσὶ MA τῷ φωτὶ Est (unde Ald.) 10 πᾶσα MUA: οπ. S | γὰρ ἐν διαμέτρω MUA: ἐν διαμ+ γὰρ S post quae nescio quid delevit librarius (τοῦ ἡλίου?) | τοῦ ἡλίου διχ+οπ. U | τοῦ ἡλίου MA: hic non in S 10–11 διχασθέντα AC: διχασθέντος M καὶ διχασθεῖσα S 11 πεντεκαιδεκάτη ἡμέρα scripsi: τε ἡμέραις MAS πεντεκαίδεκα ἡμέραις U | ἐντεῦθεν Μ UA: ἐντεῦθεν δὲ S 12–13 δευτέρα ter M: δευτέρ ter U δευτέρω ter A α΄ ... β΄ ... γ΄ S 13 ἔπειτα MUA: ἔπειτα δὲ S 14 φαίνεται MUA: ἐστὶν S | τὰς MAS: οπ. U 15 αὐγὰς MAS: οπ. U | γενομένη MA: γεγενημένη S οπ. U 16 ἐπέχει S: ἔχει MA U evan. | τῷ ἡλίω scripsi: τῶι ζωδίωι MU ut vid. S οπ. A 17 πάλιν MUS: πάλλιν A | γένναν MS: γέννης A U evan.

δτε πρώτη ἀποκίδναται: ἐν ταῖς ἀρχαῖς τοῦ μηνὸς τοσοῦτον ἄρχεται ἀποσκίδνασθαι τὸ φῶς τῆς σελήνης καὶ αὐγὴ ἀπ' αὐτῆς, ὅσον [τὸ] ἀμυδρὰν σκιὰν ἡμῶν τοῖς σώμασι ποιεῖν. ὅταν γὰρ πανσέληνος ἤ, ἤτοι ὁλόκυκλος, τότε καὶ τὸ φῶς πλεῖον ἔχουσα, σκιὰν οὐγὶ μικρὰν ἡμῖν ἀποτελεῖ.

 $M\Delta UAS$

736. — ἐπὶ τέτρατον ἤμαρ ἰοῦσα: τεταρταία, φησί, γενομένη, ἄρχεται δύνασθαι σκιάζειν ἐν τῷ φωτί αὐτῆς. τριταία γὰρ οὐ δύναται διὰ τὴν περικειμένην τοῦ φωτὸς ἀδράνειαν. φησίν οὖν·,,ὅταν 10 πρώτη τῆς σελήνης αὐγὴ ἀπὸ γέννης ὑψόθεν σκεδαννύηται, ὥστε καὶ σκιὰν δύνασθαι ποιεῖν, γίνωσκε (ἀπὸ κοινοῦ) τεσσάρων οὖσαν ἡμερῶν τὴν σελήνην".

MAS 737. — ὀ κ τ ω δ' ἐ ν δ ι χ ά σ ι ν : ὀκτω δὲ ἡμέρας ἄγει διχότομος οὖσα, διχόμηνος δὲ παντὶ προσώπω 15

πεντεκαιδεκαταία ούσα πληρεστάτη γάρ.

ΜΔUA 738. — αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα: διὰ παντὸς δὲ ἀλλαχόθεν καὶ πολυπλασίως τὰ πλάτη τοῦ φωτὸς

¹⁻⁶ Α 1 ἀποκίδναται Aratus: ἀποσκίδναται Α 3 τὸ Α: οπ.

Est 6 ήμιν Est: ὑμιν Α.

^{7–13} ΜΔUAS $(45^r, 18-24)$ lemma M (ἐπι): [τ] ἑτρατον ημαρ Δ ||||άζειν <math>(= ἐπισκιάζειν) U ἐπὶ πέπαρτον ημαρ AC τέπαρτον ημαρ άγουσα S 8 τεπαρταία MΔS: -ταῖα AC U evan. | φησι MΔUA: om. S | γενομένη MA: γεναμένη Δ γενημένα U ut vid. (= γεννημένη?) οὖσα S | δύνασθαι MΔA: δὲ S om. U | σκιάζειν MΔUA: συσκιάζειν S 9 ἐν . . . αὐτης om. U | ἐν ΜΔ A: om. S | αὐτης Maass: αὐτης MA ἐαυτης Δ ἑαυτοῦ S | τριταία MΔS: τριταῖα UAC 10 περικειμένην MA: παραχ- S om. ΔU ut vid. (sed mutilus) | ὅταν MΔS: ὅτι ὅταν U ὅτι A | πρώτη MΔUA: πρώτον S 11 αὐγη ἀπὸ γέννης om. S 11–12 σκεδαννύηται Maass: σκεδάννυται MΔUAS 12 καὶ MΔS: om. UA 12–13 ἀπὸ κοινοῦ MUAS: om. Δ 13 τεσσάρων οὖσαν ημερῶν ΜUA: δ΄ ημερῶν εἶναι Δ τεταρταίαν οὖσαν ημέρας S | τὴν σελήνην M ΔUAS^{pc}: τῆς σελήνης S^{ac} ut vid.

^{14–16} MAS $(45^r, 15–17, non suo loco)$ lemma MAS (διχάσι) 14 ἡμέρας ACS: ἡμερῶν M 16 πεντεκαιδεκαταία MS: -ταῖα AC |πληρεστάτη M: πληροῦται ACS.

¹⁷⁻p. 375,3 ΜΔ $\dot{\mathbf{U}}$ Α lemma ΜΑ: αἰεὶ δ' ἄλλοθεν Δ $\dot{\mathbf{U}}$ 18 πολυπλασίως Μ Δ Α: πολλαπλασίως $\dot{\mathbf{U}}$

έπεκτείνουσα, δηλοῖ καὶ λέγει ὁποία καὶ πόστη τοῦ μηνός ἐστιν ἡμέρα. προείπομεν δὲ ὅτι τῶν μηνῶν αἱ καταλήψεις ἐκ τοῦ φωτὸς αὐτῆς ἐγγίνονται.

ἄλλως: ἀεὶ δὲ ἄλλοθεν ἄλλα δεικνῦσα πρόσωπα MAS 5 ήγουν εἴδη, τουτέστιν ἐν πολλαῖς μορφαῖς φαινομένη, λέγει ἡμῖν πόστη ἡμέρα τοῦ μηνὸς ἀνατέλλει.

733-739. — [ἄκρα γε μὴν νυκτῶν]: περὶ ΜΔυΑς μὲν τῆς ἐν νυκτὶ τῶν ὡρῶν διακρίσεως ἤδη προείπομεν. αὐτὴν δὲ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν ἥτις ἐστὶ τοῦ μηνὸς 10 ἑξῆς διδάσκει. μῆνα δὲ λέγομεν τὸν ἀπὸ συνόδου σελήνης καὶ ἡλίου χρόνον ἐπὶ σύνοδον, ὅς ἐστιν ἡμερῶν ΜΔυΑ κθ΄. ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων συνόδων ἡμέραν ἄκουε τὸν ἐκ τῆς νυκτὸς καὶ ἡμέρας χρόνον. τούτῳ δὲ τῷ μηνὶ ἐχρῶντο πρὸς τὴν τῶν πολιτικῶν ἡμερῶν ἀγωγήν, καὶ 15 νῦν ἔτι χρῶνται πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων.

άκρα δὲ νυκτῶν (740) ἐσπέρα καὶ ὄρθρος, ΜΔυΑ άπερ ἱκαναὶ πρὸς τὸ σαφὲς δηλῶσαι ἐκεῖναι αἱ δώδεκα

¹ καὶ λέγει M A: om. ΔU | ὁποία MU: ὁποῖα ΔA | πόστη M: πόση ΔU A2 προείπομεν M: εἴπομεν ΔU ut vid. (mutil.) προσείπομεν A | τῶν μηνῶν $M\Delta A$: τοῦ μηνὸς U3 ἐγγίνονται MU: γίνονται ΔA .

^{4–6} MAS $(45^r,24-26)$ ἄλλως MA: αἰεὶ δ' ἄλλοθεν S 4 ἀεὶ δὲ M: ἀεὶ δ' S αἰεὶ δ' A | ἄλλα MA: om. S 5 φαινομένη MS: γενομένη AC 6 πόστη M: πόση AC ποστή S | τοῦ μηνὸς MS: τῆς σελήνης AC.

^{7-11 (}usque ad σύνοδον) $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$ (45°, 27-31) lemma $\mathbf{M}$ $\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$: ἄκρα γε μὴν $\mathbf{S}$ seclusi, quia haec non ad $\mathbf{v}$. 740 pertinent, sed ad 733-739; cf. supra sch. 735 $\mathbf{8}$ ήδη $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$: om. Δ 9-10 αὐτὴν ... διδάσκει $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$: om. Δ 10 ἐξῆς $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$: ἐξ ὧν $\mathbf{S}$ | δὲ $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$: οm. $\mathbf{S}$ | λέγομεν $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$: λέγομεν χυρίως $\mathbf{S}$ 11 ἐπισύνοδον (sic) $\mathbf{M}\mathbf{S}$: καὶ σύνοδον $\Delta\mathbf{U}$ σύνοδον $\mathbf{A}$ (ἐπὶ supra lineam addito).

^{11–15} $M\Delta UA$ 11 δς έστιν Est (unde Ald.): ὅταν ἢ $M\Delta$ ὅταν οὖν ἢ U ὅτε οὖν ἢ A 12 ἐπὶ δὲ $M\Delta A$: ἐπὶ δὲ (evan.) καὶ U 13 ἐκ MUA: om. Δ 14 ἀγωγὴν $M\Delta U$: διαγωγὴν A 14–15 καὶ νῦν ἔτι (ὅτι A) . . 'Ελλήνων $M\Delta A$: om. U.

¹⁶⁻p. 376,1 ΜΔUA (cum praecedenti scholio continuatum) 16 νυκτῶν ΜΔΑ: νυκτὸς U | έσπέρα ΜΔU: ἡ έσπ- A 17 ἱκαναὶ Est: ἱκανὰ ΜΔUA | ἐκεῖναι hic MUA: post μοῖραι Δ |

μοῖραι, τῶν δώδεκα ζωδίων δηλονότι.

ΜΔυΑ ἄλλως: τὰ δώδεκα ζώδια ἱκανά ἐστι σημαίνειν ἀρχάς τε καὶ τέλη τῶν νυκτῶν. μέγαν δὲ ἐνιαυ-τον λέγει τὸν ἡλιακόν. οἱ γὰρ παλαιοὶ τρία ἤδεσαν μέτρα χρόνου, ἡμέραν, μῆνα, ἐνιαυτόν. μέγιστον δὲ τούτων ὁ ἐνιαυτός. ὅτι δὲ λέγει τὸν ἡλιακόν, δῆλον ἐξ

ών άρότου καὶ φυτείας μνήμην ποιεῖται.

άλλως: ὁ λόγος αἱ τῶν δώδεκα ζωδίων ἀνατολαὶ
 τὴν διαφορὰν οἰκείως διασαφῆσαι, ἔαρος, θέρους, μετο- 10 πώρου, χειμῶνος. διὰ γὰρ τούτων καταλαμβάνομεν τὴν διαφορὰν τῶν κατὰ τὴν γεωργίαν ἔργων, σπόρου, φυτείας, ἀμήτου, τῶν ἄλλων πάντων. ἐμφανεῖς δὲ τοῖς βουλομένοις ἀκριβῶς προσέχειν τυγχάνουσιν αἴ τε ἀνατολαὶ καὶ δύσεις τῶν ζωδίων διὰ τὴν τοῦ θεοῦ 15

MUAS πρόνοιαν. όμοία δὲ τῷ προοιμίῳ ἡ διάνοια· ,, ἐσκέψατο δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀστέρας οἴ κε μάλιστα τετυγμένα σημαίνοιεν" (11-12).

1 δώδεκα ($\iota\beta'$) M: om. ΔUAC fortasse recte | hoc scholium cum sequenti continuat Δ .

^{2–7} ΜΔUΑ ἄλλως ΜUΑ: om. Δ 2 τὰ ΜUΑ: τὰ γὰρ Δ | ἐστι ΜUΑ: εἰσι Δ | σημαίνειν ΜΔU: σημᾶναι Α (σημάναι C) 3 ἀρχάς ΜUΑ: ἀρχήν Δ 3–4 ἐνιαυτὸν λέγει τὸν ἡλιαχὸν ΜU: ἐντὸν ἡλ~ καλεῖν (sic) Δ λέγει τὸν ἡλ~ ἐν~Α 5 ἡμέραν μῆνα ἐνιαυτὸν ΜΔU: om. Α 5–6 μέγιστον . . . ἐνιαυτός ΜUΑ: om. Δ 6 λέγει ΜΔU: om. Α 7 μνήμην ποιεῖται ΜUΑ: μέμνηται Δ | sub finem huius scholii praebent UA ultimam sequentis sententiam (infra ll. 16–18).

^{8–16} MAS $(45^r, 31-40)$ άλλως MA: άρκιαι έξειπεῖν $S \mid \delta$ λόγος MS: om. A 8–10 αἱ . . . διασαφῆσαι MA: ἐκ τῶν ιβ΄ ζωδίων, αἱ ἀνατολαὶ καὶ αἱ δύσεις ἱκαναὶ εἰσὶν ἐξειπεῖν τὴν διαφορὰν τῶν ἐνιαυσιαίων καιρῶν καὶ οἰκείως διασαφῆσαι S 12 τὴν γεωργίαν MA: τὴν om. S 15 δύσεις MA: αἱ δύσεις S.

¹⁶⁻¹⁹ MUAS (45^τ, 40-42; in UA post l. 7; sed hic quoque praebet A verba ὁμοίως (sic) δὲ τῷ προοιμίω ἡ διάνοια; totum enim scholium 8-19 librarius eius exemplaris ex quo A descriptus est, a codice Casanatensis nostri (C) simillimo sumpsit) 16 ὁμοία MU: ὁμοίως A bis ὅμοιον S | ἡ διάνοια MUA (bis): om. S 17 κε MS: καὶ UA 18 σημαίνοιεν MS: σημαίνουσι UA.

743-750. — ἐκ Διὸς ἤδη πάντα: ὑπὸ τοῦ ΜΔΟΑ Δ ιὸς παρεδόθη τοῖς ἀνθρώποις ἵνα οἳ μὲν πρὸς ἀντίληψιν τῶν κατὰ γεωργίαν ἔργων ώφεληθῶσιν, οἱ δὲ είς ναυτιλίαν, φυλασσόμενοι τὰς χειμερίους ἀνατολάς τε καὶ δύσεις τῶν ἄστρων, οἶον ᾿Αρκτούρου Ἐρίφων Αίγός, ἀπό τε τῆς ἐσπέρας σημείωσιν ποιούμενοι τοῦ μέλλοντος καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρθρου, τουτέστιν ἀπὸ τῆς έκάστου τῶν ιβ΄ ζωδίων ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως. ὁ γάρ ήλιος έν τη ένιαυσιαία περιόδω διεξιών τὸν ζωδια-10 κὸν κύκλον κατὰ τάξιν εἰς εν ἔκαστον τῶν ζωδίων μεταβαίνει. διὸ ὅ γ μ ο ν τὴν πορείαν αὐτοῦ ἀνόμασεν.

καί "Ομηρος ,,όγμον έλαύνωσιν" (Λ 68).

άπὸ τοῦ θεοῦ τὰ πάντα ἐδόθησαν τοῖς ἀνθρώποις s ΐνα την δύσιν καὶ την άνατολην τῶν ἀστέρων θεωροῦν-15 τες γινώσκωσιν ώραν τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ ἔαρος.

744. — καὶ μέν τις καὶ νη τ: ὅτι τὰ ἀπλανῆ, ΜΔΚυΑS φησί, δηλοῖ τούς καιρούς καὶ τεκμήρια δίδωσι τοῦ πλού. ,,και γάρ τις και νητ έαυτον είσδεδωκώς πολύκλυστον χειμῶνα ἐσκέψατο, ἢ τοῦ δεινοῦ ᾿Αρκτούρου 20 μνημονεύσας (όλη γάρ αὐτοῦ ἡ δύσις γειμερινή ἐστιν, ὁ

¹⁻¹¹ MΔUA lemma MUA: [έ] $\varkappa$ Διὸς ἤδη Δ 1 ὑπὸ MA : ἀπὸ U [.]πὸ Δ $\,$ 2–3 πρὸς ἀντίληψιν τῶν κατὰ MA : τῶν κατὰ Δ τῶν κατὰ ἀντίληψιν U 3 γεωργίαν $M\Delta$: τῆς γεωργίας U τὴν γεωργίαν $\mathbf{A}$ | ἔργων $\mathbf{MUA}$: om. Δ | post ώφεληθῶσιν add. τὰ πλεΐστα Δ 4 εἰς $M\Delta U$: om. $A \mid post$ ναυτιλίαν add. κρείττονες έσοιντο (ex έσονται) Δ | χειμερίους $\mathbf{MUA}$: -ρίας Δ 5-6 έρίφων αίγος ΜΔΑ: αίγος έρίφου (sic ut vid.) U 8 άνατολης ΜUΑ: ἐπιτολῆς Δ 11 μεταβαίνει ΜUΑ: ἀνατέλλει Δ.

¹² ΜΑ ἐλαύνωσιν Homerus: ἐλαύνων ΜΑ.

¹³⁻¹⁵ S (45^r in mg.). 16-p. 378,7 MΔKUAS (45^r, 42-49) lemma MΔUAS: καὶ μέν τις Κ 17 δηλοῖ τούς καιρούς ΜΔΚΑS: τούς (evan.) καιρούς δηλοί U | δίδωσι ΜΔΚUΑ: διδόασι S 18 πλοῦ ΜΔΚUΑ: πλόου $S \mid \gamma \grave{\alpha} \rho M \Delta K U A$: μέν S 18–19 καὶ (om. S) νη $t \ldots$ πολυκλ~ ΜΚUAS: οπ. Δ 18 εἰσδεδωκώς ΜΚUA: ἐκδεδωκώς S 18-19 πολύκλυστον χειμώνα scripsi: πολυκλύστοιο χειμώνος MKU (inter vηt et έαυτὸν) A om. S χειμῶνα Δ πολυκλύστου χειμῶνος Aratus 744 20 όλη ΔUCS: όλίγη MKA

δὲ Χηλαῖς συγκατέρχεται Σκορπίω Τοξότη Αἰγοκέρωτι, ἡ δὲ τετράμηνος χειμερινή ἐστιν), ἔμαθεν οὖν περὶ ἐσομένου χειμῶνος ὁ ναυτίλος ἢ τοῦ Βοώτου μνη-ΜΔΚυΑ σθείς (δεινοῦ δὲ οῦ μὲν τοῦ λαμπροῦ, οῦ δὲ χειμερινοῦ, ὡς πρὸς τὸ παρόν) ἡ τινων ἄλλων ἀστέρων [θεάσοιτο] οἵτινες ἐξ ἀκεανοῦ ἀρύονται, ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλουσιν".

ΚΑ 747. — ἀ μ φ ι λ ύ κ η ς: φασὶ γὰρ τὸν λύκον ἀνακεῖσθαι τῷ ᾿Απόλλωνι, καὶ ὥσπερ ἐκεῖνος μάντις ὢν προβλέπει, οὕτω καὶ τὸν λύκον, διὰ τὸ ὀξυδερκὲς αὐτοῦ, 10 προσήρμοσαν [αὐτὸν] τῷ ᾿Απόλλωνι. διὰ τοῦτο καὶ λυκόφως λέγεται, ὅταν ὁ λύκος θεάσηται.

ΜΔΚυΑS 749. — ὅ γ μ ο ν ἐ λ α ὑ ν ω ν: ὅγμος κυρίως ἡ τάξις καλεῖται τῶν θεριζόντων, ὅπου ἀμῶνται, ἢ ὁ μεταξὺ δύο φυτειῶν τόπος ἀργός. ἐπειδὴ οὖν τὴν μέσην 15 γραμμὴν τοῦ ζωδιακοῦ ὁ ἥλιος πορεύεται, ἔχει δὲ ὁ κύκλος ἄλλας δύο ἑκατέρωθεν γραμμάς, διὰ τοῦτο εἶπεν ὅγμον τὸν τοῦ ἡλίου δρόμον.

¹ χηλαῖς ΜΔΚ UΑ χηλὸς S 1–2 αἰγοκέρωτι ΜΚΑS: αἰγοκέρω ΔU 2 τετράμηνος (sic ΜΔΚ UΑ: τετάρτη μηνὸς S) est spatium quattuor mensium (cf. SIG 410,4 et τρίμηνος Hdt. II, 124) 3 περὶ ἐσομένου ΔUS: περιεσομένου ΜΚΑ | ναυτίλος ΜU: ναύτης Δ ναυτίλος Κ ναυτίλος AS | τοῦ ΜΚ UAS: om. Δ 4–7 δεινοῦ . . . ἀνατέλλουσιν om. S, ut alterum scholium praebent Δ ΚUΑ (lemma δεινοῦ Δ δεινοῦ μεμνημένος U ἢ δεινοῦ μεμνημένος ΚΑ) 4 δεινοῦ ΜΔ: om. ΚUΑ | δὲ οἱ μὲν Μ: οἱ μὲν ΚΑ om. ΔU | οἱ δὲ ΜΚΑ: ἄλλοι δὲ ΔU 4–5 χειμερινοῦ ΜΔ U: τοῦ χειμερινοῦ ΚΑ fortasse recte 6 θεάσοιτο ΜΔΚ UA: seclusi, iam om. Est (unde Ald.) θέας Maass.

⁸⁻¹² KA 9 ἐχεῖνος μάντις Κ: ἐχεῖνον μέν τις Α 11 αὐτὸν ΚΑ: secl. Maass; sed fortasse αὐτῷ scribendum et ᾿Απόλλωνι delendum | cf. sch. H 433, Wendel ad sch. Ap. Rh. 2, 671. 13-18 ΜΔΚUAS (45°,6-9) lemma ΜΔ: ἔγμον ΚΑ μέ-

^{13–18} ΜΔΚUAS $(45^v,6-9)$ lemma ΜΔ: δγμον ΚΑ μέγαν δγμον U om. S 13–15 δγμος ... μεταξύ ΜΔΚUΑ: δγμος λέγεται καὶ ὁ μεταξύ S 13 δγμος ΔU: δγμον Μ δγμος δὲ ΚΑ 13–14 ἡ τάξις καλεῖται ΜΚ: καλεῖται ἡ ἐπίστιχος τάξις Δ καλ- ἡ τάξις U ἡ τάξις Α 15 ἐπειδὴ ΜUΑS: ἐπεὶ ΔΚ | οὖν ΜΔUS: δι' αὐτῶν ΚΑ 16 ζωδιακοῦ ΜΔΚUΑ: ζωδ-κύκλου S 17 ἄλλας ΜΚUAS: om. Δ | τοῦτο ΔΚΑS: τοῦτον Μ U evan. 18 τοῦ ΜΚUAS: om. Δ | δρόμον ΜΔUS: κύκλον ΚΑC.

καὶ ὅτι τῶν πάντων ἐστὶν ὁ ἥλιος ἀνατέλλων φυτουρ- s
γὸς καὶ γεννήτωρ, διὰ τοῦτο τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ὅγμον
εἶπεν.

750. — το τὲ μέν τ' ἀνιών: ἢ γὰρ ἀνατέλ- ΜΔΚυΑ δων ἑώας τὰς φάσεις παρέχει αὐτοῖς, ἢ δύνων ἑσπερίας. τὸ δὲ α ὑ τ ἱ κ α οὐκ ἀργῶς, ἐπ' ἀμφοτέρων ἢ γὰρ αὐτίκα ἀνιών μετὰ τὴν ἑώαν τοῦ ἄστρου φάσιν, ἢ πρὸ ὀλίγου τῆς τοῦ ἄστρου ἑσπερίας φάσεως δεδυκώς.

751. — ἄλλος δ' ἀλλοίην ἀστήρ: ἐφ' ΜΔυΑ
10 ἔκαστον ὁ ἥλιος τῶν ἐν ταῖς μοίραις ἀστέρων ἔρχεται·
οἶον σήμερον, ἐλθὼν ἐπὶ τὴν πρώτην μοῖραν, ἀνέτειλε
⟨σὐν ἀστέρι τινί⟩, τῆ δὲ ἑξῆς οὐκέτι σὑν ταὐτῷ. ἔρχεται
γὰρ ἐπὶ τὴν δευτέραν μοῖραν, καὶ ἐπιψαύει τοῦ ἀστέρος
τοῦ ἐν τῆ δευτέρα μοίρα ὅντος. διὸ εἶπεν ἄλλος
15 δ' ἀλλοίην ἐπιδέρκεται ἡμέραν σὑν ἡλίφ
ἀστήρ, ἢ ἄλλος κατὰ [τὴν] ἀλλοίαν [τῶν ἀστέρων]
ἡμέραν θεωρεῖται, κατὰ ποιὰν δηλονότι φάσιν, ἑψαν
ἀνατολὴν ἢ ἑσπέριον δύσιν ⟨ἤ⟩ τινα τούτων, ἐπείτοι

 $¹⁻³ S (45^{\circ}, 10-11).$

^{4–8} ΜΔΚUA lemma ΜΔΚΑ: U mutil. 5 τὰς φάσεις ΜΔU (post παρέχει U): αὐτῆς τὰς φάσεις ΚΑ | παρέχει αὐτοῖς Μ: αὐτοῖ παρέχει ΔU αὐτὰς παρέχει Κ παρέχει Α 6 τὸ δὲ ΜΔ: τὸ δ' U τοτέ δ' ΚΑ | ἀργῶς Μ: ἀργὸν Δ | ἐπ' ΜΔΚ $^{\rm sl}$ UA: ὑπ' Κ | ἢ ΜΚΑ: καὶ Δ U mutil. 7 μετὰ ΜΔΚΑ: τὰ U | φάσιν ΜΔ: φαϊσιν ΚΑ φησιν U 8 τῆς ΜΔ ΚΑ: om. U | φάσεως ΔU: φαύσεως ΚΑ om. M. 9–p. 380,3 ΜΔUA (in UA post p. 382, l. 5) lemma MUA:

⁹⁻p. 380,3 M Δ U A (in U A post p. 382, l. 5) lemma M U A: [ἄ]λλος δ' ἀλλοίην Δ 10 ἀστέρων A: ἄστρων Μ Δ U 11 ἀνέτειλε Μ Δ U: ἀνατέλλει A C 12 σὺν ἀστέρι τινὶ supplevi exempli gratia: lacunam post ἔρχεται (l. 10) indicat Maass cuius apparatus criticus maioribus hic erroribus scatet | τῆ Μ Δ U: τὸ A | δὲ Μ A: om. Δ U | σὺν ταὐτῷ scripsi: σὺν αὐτῷ Μ Δ A: om. U 13 μοῖραν Δ: μοίραν Μ A: om. U 13-14 καὶ ἐπιψαύει... ὄντος Μ A: om. Δ U 15 σὺν ἡλίω Δ U A: om. Μ 16-18 ἢ ἄλλος ... τούτων Μ A: om. Δ U 16 τὴν M A: del. Est | ἀλλοίαν scripsi: ἀλλοίην Μ A ἀλλην Est | τῷν ἀστέρων Μ A: post ἡμέραν transtulit Est, secl. Maass 17 ποιὰν scripsi: ποίαν Μ ποῖαν A | φάσιν Μ : φησὶν A 18 ἢ ἐσπέριον δύσιν scripsi: ἢ ἐσπέριον ἢ δύσιν Μ ἢ δύσιν A | ἡ add. Est: non in M A (sed iam post δύσιν dist. A)

γε καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἕκαστος αὐτῶν καὶ ἀνατέλλει καὶ δύεται, ὡσὰν τοῦ κόσμου ἐν ἡμέρα καὶ νυκτὶ ἀπὸ σημείου ἐπὶ σημεῖον φερομένου.

M U A S

752. — γινώσκεις τάδε καὶ σύ: δριστικόν ἀντὶ προστακτικοῦ, ἀντὶ τοῦ γίνωσκε. συναεί- 5 δε ται δὲ ἀντὶ τοῦ συνάδεται, πρόκειται. κύκλα (753) ἐνιαυτοί. ἐπιδινεῖται (755) παρέρχεται. ὁ δὲ λόγος γίνωσκε ὅτι ἀναλογοῦντες ἀλλήλοις καὶ σύμφωνοι γίνονται οἱ τοῦ ἡλίου δρόμοι διὰ ιθ' ἐτῶν ἐπιθεωρούμενοι. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἀνατολὴ τῆς τοῦ 10 'Ωρίωνος ζώνης μέχρι τῆς παντελοῦς δύσεως αὐτοῦ, ἔτι γε μὴν καὶ ἡ τοῦ Κυνὸς ἀνατολή τε καὶ δύσις διὰ τῶν ἴσων ἐτῶν σύμφωνοι γίνονται.

 $M\Delta AS$

τὰς μὲν οὖν ἡμέρας τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἐνεργείας ὑπέδειξε, τὰς δὲ νὑκτας ἀπὸ 15 τῆς τοῦ 'Ωρίωνος ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως, διὰ τὸ ἐκεῖνα τὰ ἄστρα καταληπτὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐν τῆ νυκτὶ γίνεσθαι.

¹ Exastos aŭtwn xal $MA:om.\Delta U$ 2 dúetai MUA: ånadúetai $\Delta \mid$ ώς än $M\Delta U:$ ώς $A \mid$ èn hµépa $\Delta U:$ xal èn hµépai M xal èn nuxtl $A \mid$ xal nuxtl U: xal èn nuxtl M nuxtl $A \mid$ xal en hµépa A 2-3 ånd shµesou ênl shµeson A 2-3 ånd shµesou ènl shµeson A 2-3 ånd shµeson ènl shµeson A 3-3 ånd shµeson ènl shµe

^{4–13} ΜΔUAS $(4\ddot{5}^7,49-45^9,2)$ lemma MA: γινώσκεις τάδε ΔU γινώσκεις S 4–5 δρ- ἀντὶ προστ- ΜΔΑS: προστ- ἀντὶ τοῦ όρ- U 5 ἀντὶ τοῦ γίν- ΜUAS: ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ γίν- Δ | δὲ ἀντὶ τοῦ ΜΔUA: οπ. S 6 πρόκειται MUAS: οπ. Δ 6–7 κύκλα. ἐνιαυτοὶ ΔU (-τὸν) Α: ἐνιαυτοί. κύκλα Μ κύκλω S 8 δὲ λόγος οπ. Α 8–9 ἀναλογοῦντες ἀλλήλοις (τοῖς ἀλλ- Α) καὶ σύμφωνοι ΜUA: σύμφωνοι ἀλλήλοις Δ ἀναλογοῦνται ἀλλήλων κατὰ τὴν συμφωνίαν S 9 οἱ ΔUAS: αἱ Μ 10 ἐπιθεωρούμενοι ΜΔUA: -μενα S 10–11 τῆς ... ζώνης ΜΔUA: τὴν ... ζώνην S 11 ἀρίωνος ΜΔΑS: ὁρίζοντος U 12 τε MS: οπ. Δ UA.

^{14–18} ΜΔΑ $(45^v,2-5)$ 14 τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος Δ S: τῆς ἐννεακαιδεκατηρίδος M τῶν ἐννεακαιδεκαέτων A (ex –στων ut. vid.) 17–18 καταληπτά ... γίνεσθαι $M\Delta A$: ἐν τῆ νυκτὶ καταληπτὰ γίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις S 17 post νυκτὶ add. μάλα M μάλλα A: non in ΔS | γίνεσθαι ΔAS : γενέσθαι M.

άλλως: Μέτων τις γέγονε παλαιὸς ἀστρονόμος, ΜΔΚυΑS δς άκριβῶς άριθμήσας εἶπε μικρὸν ἐνιαυτὸν ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ μεγάλου, περί οὖ πάλαι ἐλέγομεν, ὅταν σύνοδος τῶν ζ΄ ἀστέρων ἐν μιᾶ μοίρα γένηται ἐπὶ ἀπω-5 λεία τοῦ παντός. δεξάμενοι τοίνυν οἱ μετ' αὐτὸν ἀστρονόμοι πίνακας ἐν ταῖς πόλεσιν ἔθηκαν περὶ τῶν τοῦ ήλίου περιφορών των έννεακαιδεκαετηρίδων, άριθμήσαντες ότι καθ' έκαστον ένιαυτὸν τοιόσδε έσται χειμών, καὶ τοιόνδε θέρος, καὶ τοιόνδε φθινόπωρον, καὶ 10 τοιοίδε ἄνεμοι, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς βιωφελεῖς γρείας τοῖς ἀνθρώποις.

έπειδή οὖν ήδη ταῦτα ἐγνώσθη ἐκ τῶν πινάκων, καὶ ΜΚUAS αὐτὸς ἐκεῖθεν ἔγνω τὰ πολλὰ ὁ "Αρατος, φησὶν ὅτι ...καὶ αὐτὸς γινώσκεις πάλαι γὰρ ἀείδεται καὶ

12–p. 382,5 MKUAS (45°, 35–41) 12 ἐπειδὴ MKUA: ἐπεὶ S | οὖν ἤδη ταῦτα Μ: δὲ ταῦτα ἤδη Κ δὲ ἤδη ταῦτα ΑC οὖν τὰ πολλά ταῦτα U οὖν ταῦτα S | ἐγνώσθη ἐκ τῶν πινάκων ΜΚΑ: ἐκ τ - πιν- ἐγνώσθη S om. U 12-13 καὶ αὐτὸς MKAS: om. U 13 τὰ πολλὰ ΜΚΑS: hic om. U 14 αὐτὸς MS: αὐτὰ ΚΑ αὐτ` U | post γινώσκεις libenter transtulerim ea quae infra (p. 382, l. 10) leguntur: καὶ έμαθες ἀπὸ τῶν παλαιοτέρων | πάλαι γὰρ MKAS: ὅτι πάλαι U | ἀείδεται MKUAS: fortasse ἄδεται scribendum | ante καὶ φανερά add. καὶ φαίνεται KUA: non in MS

¹⁻¹¹ MΔKUAS (45v, 25-35) 1 ἄλλως ΜΔΚUΑ: γινώσκεις τὰ πάντα S | τις γέγονε ΜΔΚΑS: γέγονέ τις U 2 δς ΜΔ ΚUA: ὅστις S | ἀριθμήσας ΜΚUAS: ἐρευνήσας Δ | εἶπε KUA: ὅστις S | ἀριθμήσας MKUAS: ἐρευνήσας Δ | εἶπε $M\Delta KAS$: οm. U | πρὸς $M\Delta KUA$: κατὰ S 3 τοῦ $M\Delta KUA$: τούτου S | πάλαι US (sic Maass e coni.): πάλιν ΜΔΚΑ cf. supra sch. 458 | όταν Κ: ότε Μ ut vid. AS ότι ΔU 4 έν μιᾶ μοίρα S: om. ΜΔΚUΑ 5 μετ' αύτὸν S: μετὰ Μέτωνα $M\Delta KUA$ 6 τοῦ $M\Delta KUA$: οm. S 7 τῶν ἐννεακαιδεκαετηρίδων $M\Delta KA$: τῶν ιθ΄ ἐταιρίδων U τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος f S 7–8 ἀριθμήσαντες f S : οm. $f M\Delta KUA$ f S–9 ἔσται χειμών $f M\Delta K$ AS: χειμών έστὶ U 9 καὶ (ante τοιόνδε θέρος) ΜΔΚUA: ἢ S 10 άλλα S: οπ. ΜΔΚUΑ | πολλά ΜΔΚΑS: πολλώ U | πρός βιωφελείς χρείας ΜΔΚΑ: είς βιωφελή χρείαν S βιωφελέστεpor U.

φανερὰ τοῖς Έλλησι γέγονεν". ἐδέξαντο δὲ αὐτὰ Έλληνες παρ' Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων. ποῖα οὖν ἐστι ταῦτα ἀ συναείδεται ἐπήγαγε, τὰ κύκλα καὶ αἱ περιφοραὶ αἱ διὰ ἐννεακαίδεκα ἐτῶν γινόμεναι τοῦ ἡλίου.

MKA

φησίν οὖν ὅτι πάντας τοὺς ἀστέρας ὁ ἥλιος ἐπέρχεται καθ' ἔκαστον ἐνιαυτὸν ἄλλοτε ἄλλω ἐμπελάζων, ὁτὲ μὲν ἀνιών, ὁτὲ δὲ καὶ δύνων.

MΔUA

754. — ὅ σ σ α τ' ἀ π ὸ ζ ώ ν η ς: ὅσα, φησί, [καὶ ἔμαθες ἀπὸ τῶν παλαιοτέρων] ἀπὸ τῆς ζώνης 10 τοῦ 'Ωρίωνος πάλιν εἰς αὐτὸν τὸν 'Ωρίωνα ἡ νὺξ ἄστρα ἐπιφέρει, καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ Κυνὸς εἰς αὐτὸν τὸν Κύνα. βούλεται δὲ καὶ περὶ πάντων εἰπεῖν τῶν ἀπλανῶν προειπὼν δὲ περὶ τῶν ἄλλων . . . [πολλοὶ γὰρ οἱ πρὸ 'Αράτου, περὶ Εὔδοξον καὶ "Ιππαρχον καὶ ἄλλοι τινές] 15 ἡρξατο δὲ ἀπὸ 'Ωρίωνος ὅτι ὑπόκειται Καρκίνω, καὶ ὅτι μάλιστα εἰς αὐτὸν οἱ πλέοντες ὁρῶσι, καὶ ὅτι νότιός

1 γέγονεν $MKUAS^{pc}$: γίνεται S^{ac} | post γέγονεν transferenda videntur esse ea quae infra ll. 14–15 invenies: πολλοὶ γὰρ οἱ πρὸ 'Αράτου, περὶ Εὕδοξον καὶ "Ιππαρχον καὶ ἄλλοι τινές; cf. sch. 83 ubi Hipparchus, cum Eudoxo coniunctus, eodem errore Arato anterior fuisse dicitur 1–2 ἔλληνες MKA: οἱ ἔλλ-US 2–3 ἐστι ταῦτα ὰ om. S 3 ὰ συναείδεται MK: καὶ συνείδεται A συναείδεται S om. U | post ἐπήγαγε sic scholii finem facit U: αἱ περιφοραὶ τοῦ ἡλίου αἱ διὰ ιθ' ἐτῶν γινόμεναι τοῖς ἀνθρώποις 4 περιφοραὶ MS: περιφ-τοῦ ἡλίου KA (cf. U) | αὶ διὰ M: καὶ διὰ KAC αἱ (διὰ om.) S | γινόμεναι $MK^{pc}S$: γενόμεναι $K^{ac}A$. 6–8 MKA 7–8 ὁτὲ ... ὁτὲ Est: δτε ... ὅτε MA ὅτε ... ὁτὲ K.

Ð

⁹⁻p. 383,2 M Δ U A lemma M Δ U A 10 καl . . . παλαιοτέρων M Δ U A : seclusi, vide supra ad p. 381, l. 14 11–12 ἄστρα ἐπιφέρει M A : ἐπιφέρει ἄστρα Δ U 12 καl ὅσα . . . τὸν Κύνα huc transt. Bekker: post ἀπλανῶν M U A om. Δ 13 καl Δ U ut vid. A : om. M 14 προειπῶν Δ U : προεῖπον M A edd. | δὲ M Δ A : om. U | τῶν M Δ A : om. U | lacunam indicavi 14–15 πολλοι . . . τινές seclusi: vide supra ad l. I 14 πολλοι γὰρ M Δ U : om. A | οἱ M Δ A : om. U 15 fortasse scribendum est οἱ περὶ 16 ἤρξατο M Δ U : ἤρξαντο A | ἀρίωνος M Δ A : τοῦ ἀρ- U 17 μάλιστα M U A : om. Δ | οἱ M Δ A : καὶ οἱ U | καὶ ὅτι M Δ A : ὅτι καὶ U

έστιν, έκ δὲ τῶν νοτίων μερῶν ἀεὶ ἐκδέχονται ἐσόμενον

γειμῶνα.

άλλως: ὅσα ἄστρα ἀπὸ τῆς ζώνης τοῦ ᾿Ωρίωνος ΜΑ εἰς ἔσχατον ᾽Ωρίωνα, ὅ ἐστι μέχρι τῶν 5 ποδῶν αὐτοῦ, ἡ νὺξ ἐπιδινεῖται. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ γινώσκεις.

άρχὴ δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστιν ἡ τῆς ζώνης τοῦ ᾿Ωρίω- ΜΔΠΑ νος ἐπιτολή, τέλος δὲ τῶν ποδῶν τοῦ Ὠρίωνος ἡ ἐπιτολὴ καὶ τοῦ Κυνός. εἰς τρία δὲ αὐτοῦ διἡρηται ἡ ἐπιτολή, ὧμον, ζώνην, πόδας.

756. — ο ἴ τε Ποσειδάωνος όρωμενοι: ΜΔυΔΝ οὐ μόνον, φησίν, ὁ ἀριθμὸς τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος ἐστὶν εὕχρηστος τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων αἱ παρατηρήσεις, τῶν τε Ποσειδῶνος καὶ τῶν 15 τοῦ Διός. εἰσὶ δὲ Ποσειδῶνος μὲν ἀστέρες οἱ τοὺς χειμῶνας καὶ τὰς εὐδίας δηλοῦντες, Διὸς δὲ οἱ τὰ πρὸς γεωργίαν εὕχρηστα μηνύοντες. ὅταν οὖν μέλλης πελαγίω δρόμω σεαυτὸν ἐμπιστεύειν, πολυπραγμόνησον πρῶ-

¹ ἐχ δὲ MUA: χαὶ ἐχ Δ | τῶν $M\Delta$: om. UAC | ἀεὶ ΔU : χαὶ ἀεὶ M ἀεὶ post ἐχδέχονται AC | ἐχδέχονται MA: προσδέχεται ΔU | ἐσόμενον MA: om. ΔU qui signum finis non praebent.

³⁻⁶ MA

^{7–10} M Δ U A 7 έστιν M U A : om. Δ 7–8 $\dot{\omega}$ ρίωνος M $\Delta^{\rm sl}$ U A : καρκίνου Δ 8–9 τέλος . . . κυνός M U (τῶν ποδῶν et καὶ τοῦ κυνός om.) A ($\dot{\omega}$ ρίωνος om.) : om. Δ 10 $\ddot{\omega}$ μον ζώνην πόδας M U (πόδα) : $\dot{\varepsilon}$ ις $\ddot{\omega}$ μον. $\dot{\varepsilon}$ ις ζώνην. $\dot{\varepsilon}$ ις πόδα Δ $\ddot{\omega}$ μον. πόδα. ζώνην A C.

¹¹⁻p. 384,6 ΜΔŪΑS (45^v , 11-22 haud suo loco) lemma M A: οἴ τε ποσειδάωνος (-ονος U) ΔU τοὺς πάντας (v. 748) S 12-13 οὐ μόνον ... ἀλλὰ καὶ om. S 12 μόνον MUA: μόνος Δ | δ ἀριθμὸς ΜΔΑ: om. U | ἐννεακαιδεκαετηρίδος Δ^{pc} : -καετερίδος Μ-κατηρίδος ΔUA 14 ἀστέρων ΜΔΑ: ἄστρων S om. U | τῶν MUA: τοῦ Δ αἴ S | τῶν UA: om. ΜΔS 15 τοῦ ΜΔUA: om. S | ποσειδῶνος ΜΔΑS: τοῦ π- U | μὲν ΜΔΑS: om. U 16 δηλοῦντες ΜΔΑS: ἀποτελοῦντες U 17 μηνύοντες ΜΔ^{S1}: σημαίνοντες Δ δεικνύοντες UA δηλοῦντες καὶ μηνύοντες S | μέλλης ΜΔΑS: om. U 17-18 πελαγίω δρόμω MUA: πελαγιοδρόμοις S 18 σεαυτὸν MU (in lacuna) A: om. S

τον την παρατήρησιν τῶν τὰς εὐδίας ἢ τοὺς χειμῶνας δηλούντων ἀστέρων. κόπος μὲν γὰρ βραχὺς τυγχάνει τῷ βουλομένῳ τὴν τῶν σημείων ἀκρίβειαν μετέρχεσθαι, ἡ δὲ ἀφέλεια πολλὴ ἐκ τῆς τούτων ἐμπειρίας τοῖς ἀσφαλείας προνοουμένοις ἀνθρώποις. ἑαυτούς τε γὰρ 5 τότε σώζουσιν

ΜΔΟΑ οἱ ἄνθρωποι πρῶτον οἱ τὴν παρατήρησιν αὐτῶν ἔχοντες [τῶν τε ἀνατολῶν καὶ δύσεων τῶν ἄστρων], καὶ τοῖς ἄλλοις παραίτιοι γίνονται ἀσφαλείας, προμηνύοντες αὐτοῖς τὰς μέλλουσας τοῦ ἀέρος περιστάσεις 10 ἐκ τῶν περὶ οὐρανὸν σημείων.

ΜΔΚυΑ 758. Τῷ κείνων πεπόνησο: διὸ ἐκείνων τῶν ἀστέρων τῶν βιωφελῆ χρείαν ἐχόντων ἐν ἐπιΜΚυΑ μελεία ἔσο, καὶ γίνωσκε καὶ μάνθανε αὐτούς. ὀλίγος
μὲν γὰρ ἐκ τούτων κάματος, τουτέστιν ἐκ τῆς μαθήσεως, 15
πολύ δὲ τὸ βιωφελές ἐστι τῷ ταῦτα παρατηροῦντι

¹⁻² τῶν τὰς .... ἀστέρων ΜΔUA: τῶν ἄστρων τῶν τὰς εὐδίας ἢ τοὺς χειμῶνας σημαινόντων S 2 κόπος ΜΔUA: κόσπος S | μὲν γὰρ MAS: γὰρ Δ μὲν U 2-3 βραχὺς τυγχάνει τ- β- Μ: τυγχάνει βραχὺς τ- β- ΔU ἐστι τ- β- βραχὺς Α (ἐστι βραχὺς τ- β- C) τυγχάνει βραδὺς τοῖς βουλομένοις S 3 ἀκρίβειαν μετέρχεσθαι ΜΔS: ἀκρίβειαν περιέρχεσθαι U μαθεῖν ἀκρίβειαν Α μετέρχεσθαι om. C 4-5 ἐκ τῆς ... ἀνθρώποις S: om. ΜΔUA (cf. Arat. 761-762,, τὸ δὲ μυρίον αὐτίκ' ὅνειαρ γίνετ' ἐπιφροσύνης αἰεὶ πεφυλαγμένω ἀνδρί. '') 5-6 ἑαυτοὺς ... σώζουσιν om. Δ 8 τε γὰρ MA: γὰρ U om. S 6 τότε MUA: om. S. 7-11 ΜΔUA haec sic in Δ breviata sunt: προγινώσκουσι

⁷⁻¹¹ $\mathbf{M}\Delta\dot{\mathbf{U}}\dot{\mathbf{A}}$ haec sic in Δ breviata sunt: προγινώσχουσι γὰρ τὰς μέλλουσας τοῦ ἀέρος περιστάσεις ἐχεῖθεν $\mathbf{8}$ τῶν τε $(om.\ A)$ ... τῶν ἄστρων $\mathbf{M}A$: τῶν ἄστρων τῶν ἀνατολῶν χαὶ δύσεων $\mathbf{U}$ seclusi $\mathbf{9}$ τοῖς $\mathbf{U}A$: $om.\ M$ $\mathbf{10}$ αὐτοῖς τὰς $\mathbf{M}$: ἑαυτῶν $\mathbf{U}$ αὐτοῖς $\mathbf{A}$ | ἀέρος $\mathbf{M}\Delta$: ἀστέρος $\mathbf{U}A$ | περιστάσεις $\mathbf{M}\Delta$: τὰς περιστάσεις $\mathbf{U}$ ἐπιστάσεις $\mathbf{A}$.

^{12–16} ΜΔΚUΑ (post έσο l. 14 deficit Δ) lemma MKUA: [τ]ῶ κείνων Δ 13 ἀστέρων scripsi (ἀστέρες Arat. 757): ἄστρων ΜΔΚUΑ | ἐν ΜΔΚU: om. A 13–14 ἐπιμελεία ΜΔΚΑ: εὐμελεία U 14 καὶ γίνωσκε καὶ μάνθανε MUA: καὶ γίναι μάνθ– καὶ γίνωσκε Κ 15 γὰρ MKA: om. U 15 τουτέστιν ἐκ τῆς μαθήσεως MKA: om. U

άνδρί ἐπιφροσύνης καὶ λογισμοῦ.

τὸ δὲ μέλοι δέ τοι, περὶ δὲ τούτων τῶν ἄστρων ΜΔΚUA μελέτω σοι ὅσα κεχρημένα καὶ ἀσφαλῶς εἰρημένα περὶ πλοῦ ἐστιν, ὅταν ἐν νητ σαυτὸν πιστεύης, καὶ 5 μέλλης εὐρεῖν πόθεν ἔσται κύματα.

763. — α ὐ τ ὸ ς μ έ ν: αὐτὸς μὲν τὰ πρῶτα ἀπὸ s βλαβῶν σώζεται, ἄλλω δὲ ἐχ δευτέρου παραινέσας μεγάλως ἀφέλησεν, διδάξας πότε πλησιάζει γειμών.

765. — πολλάκι γὰρ καί τίς τε: πολ- ΜΔΚυΑ
10 λάκις γὰρ γαλήνης οὔσης θεασάμενός τις ἀνὴρ ἔμπειρος
σημεῖόν τι διὰ τῆς νυκτός, προέγνω χειμῶνα

έπιγενησόμενον, καὶ ἀσφαλισάμενος τὴν ναῦν ἐμπει- ΜΚΑ ρία ναυτική διεσώθη.

άλλως: πολλάκις γάρ, φησί, καὶ γαλήνης ύπαρ- ΜΔΚΑS

1 ἐπιφροσύνης scripsi ex Arato: ἐπιφροσύναις MKUA | λογισμοῦ scripsi: λογισμοῖς MKA λογισμῶ U.

^{2–5} ΜΔΚ UA lemma το δὲ μέλοι (μέλει A) δὲ τοι MA: [ε]ὶ ποτε νηί Δ εύρεῖν ὅσα που U **2** δὲ MKUA: om. Δ | ἄστρων Δ KUA (σήματα Arat. 760): ἀστέρων M **3** κεχρημένα Est (sic Aratus 759): κεκριμένα $M\Delta$ κεκρυμμένα K^{pc} UA και κρυμμ $-K^{ac}$ **3–4** ἀσφαλῶς εἰρημένα $M\Delta$ KA: εἰρημένα ἀσφαλῶς U **4** ἐστιν $M\Delta$ KA: εἰσὶν U | ἐν MKUA: om. Δ secl. Maass fortasse recte **5** μέλλης Δ KU: μέλης M μέλλεις A | ἔσται $M\Delta$ KA: ἐστὶ U.

^{6–8} S haec eadem fere forma bis praebet $(45^{\circ}, 22-25 = S^1; 45^{\circ}, 41-44 = S^2)$ et ante et post eam adnotationem in qua de metoniano cyclo agitur (supra p. 381, l. 1-p. 382, l. 5) | lemma S^1 S^2 6 αὐτὸς scripsi: σὺ S^1 ἀντὶ τούτους (= ἀντὶ τοῦ αὐτὸς ?) S^2 | τὰ πρῶτα S^1 (sic Aratus): πρῶτον S^2 7 σώζεται S^2 : σώζεσαι S^1 | ἄλλω δὲ S^1 : ἀλλὰ καὶ S^2 8 ώφέλησεν scripsi (ώνησεν Aratus): ώφέλησας S^1S^2 | πλησιάζει γειιών S^1 : γειμών πλησιάζει S^2 .

tus): ὡφέλησας $S^1S^2 \mid πλησιάζει χειμών <math>S^1$: χειμών πλησιάζει S^2 .

9–11 ΜΔΚUA lemma ΜΚΑ: πολλάχι γὰρ ΔU 9–10 πολλάχις γὰρ ΜΔΚΑ: οπ. U 10 post γὰρ add. φησι ΚΑ $\mid$ τις ΜΔε $\mid$ ΚUA: οπ. Δ 10–11 ἔμπειρος σημεῖον ΜΔ $\mid$ στημεῖον ἔμπειρον Δα $\mid$ 11 τι ΜΚΑ: οπ. ΔU.

¹²⁻¹³ MKA

¹⁴⁻p. 386,8 MΔKAS (45°, 44-53) άλλως ΜΔΚΑ: πολλάκι γάρ τις καὶ γαληναίη ὑπὸ νυκτὶ S 14 γάρ φησι ΜΔ: γάρ τις φησὶ ΚΑ (τις evan.) C γάρ S | καὶ ΜΔS: om. ΚΑС | ὑπαρχούσης ΜΔΚΑ: ὑπαργούσης φησὶν S

γούσης, ἀσφαλίζεταί τις περὶ τῆς νηὸς ἐκ τῆς περὶ τὰ μέλλοντα προγνώσεως, ού γάρ έκ τοῦ παραχρῆμα γίνονται οί χειμῶνες, ἀλλὰ πολλάκις ἐκ τῶν σημείων τεκμαιρόμεθα καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας χειμῶνα γενησόμενον καὶ μετὰ πέντε, καὶ πολλάκις ἀπροσδόκητος γειμων ἐπέρχεται. οὐ γὰρ πάντα οἱ ἄνθρωποι τὰ σημεῖα έπιστάμεθα, άλλ' έτι καταλείπεται ἡμῖν ἄδηλά τινα, ών ίσως έξ ύστέρου δώσει καὶ ἡμῖν ὁ θεὸς τὴν γνῶσιν. άεὶ γὰρ ἀφελεῖ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος πανταχόθεν όρώμενος καὶ παρέγων τὰ φανερὰ ἡμῖν σημεῖα. τὸ δὲ 10 πάντοθεν είδόμενος οξ μέν διά γῆς, διά θαλάσσης, διὰ παντὸς τοῦ κόσμου, οἱ δὲ διὰ κληδόνων, διὰ μαντειῶν, δι' ὀνείρων, διὰ σημείων, διὰ τῶν ὁμοίων. Ζεύς γὰρ οὐρανός, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις (224) ἐν Διὸς είλεῖται, ἀντὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ. ὁ μὲν οὖν οὐρανός, 15 φησίν, ἐκ τῶν ἐγκειμένων αὐτῷ ἀστέρων δίδωσι σημεῖα, ἄλλα δὲ παρέχει ἡ σελήνη διχότομος γινομένη έκατέρωθεν τοῦ πλήθους (τοῦτο δὲ εἶπεν ἐπειδή (δὶς) καθ' έκαστον μῆνα διγότομος ὁρᾶται), ἀλλὰ καὶ πεπληθυῖα (774), πληροσέληνος, συμβάλλεται δὲ εἰς 20 πρόγνωσιν ούκ όλίγα (σημεῖα) εὐδίας τε καὶ γειμῶνος καὶ ὁ ἥλιος δύνων τε καὶ ἀνατέλλων, ἃ μὲν εἰς ὅλον

9-p. 386,11 $\dot{\mathbf{S}}$ (45 ^{v} -46 ^{r} , 10) eadem fere also ordine disposita in Makua inveniuntur (infra p. 387 l. 16-p. 388, l. 15) sed codicis S recensionem separatim edere malui; lemma nullum in S 10 ήμῖν scripsi: ἡμῶν S 15 εἰλεῖται correxi: εἰλῆται S 18 δὶς addidi, cf. ΜΔΚUA infra 20 συμβάλλεται correxi:

συμβάλεται S 21 σημεῖα addidi

f 1 τῆς ante νηὸς f KAC : om. f M ΔS m N νηὸς f M ΔKA : νεὼς f S f 4 τρεῖς ήμέρας ΜΔΚΑ: τρίτην ήμέραν S 4-5 γενησόμενον hic M: post πέντε ΚΑ ante χειμώνα S om. Δ fortasse delendum 5 καί πολλάχις $\mathbf{MKAS}$: πολλάχις δὲ καὶ Δ | ἀπροσδόκητος $\mathbf{M}\Delta$: -δοκήτως $\mathbf{KAS}$ 5-6 χειμών ἐπέρχεται $\mathbf{MA}$: ἔρχεται χειμών Δ ἐπέρχεται χειμών $\mathbf{S}$ ἐπέρχεται (χειμών $\mathbf{om}$.) $\mathbf{K}$ 6 πάντα $\mathbf{M}\Delta\mathbf{S}$: πάντες ΚΑ 7 επιστάμεθα post σημεία ΜΔΚΑ: ante oi άνθρωποι S | καταλείπεται ΜΔΚΑ: ἐγκαταλείπεται S 8 δώσει καὶ ἡμῖν ό θεός $\mathbf{M} \Delta \mathbf{K} \mathbf{A}$: ήμῖν ό θεός ποιήσει $\mathbf{S} \mid$ τὴν γνῶσιν $\mathbf{M} \Delta$: γνῶσιν S τοῦ γνῶναι KA nullum finiti scholii signum in S.

μῆνα, ἃ δὲ καὶ ἐπ' αὐτὴν ⟨τὴν⟩ ἡμέραν. ὁ γὰρ ἥλιος ἀνατέλλων σημεῖον τῆς ἡμέρας ὑπάρχει, ἤτοι χειμερίου ἢ εὐδίας, καὶ δύνων δὲ τῆς νυκτός. ὁποίου μέντοι μηνὸς τὰ ζώδια γίνονται σημεῖα. ὁ γὰρ Εὔδοξος Κριὸν μέν φησιν ἡλίου διερχομένου μαλακὰ γίνεσθαι τὰ πνεύματα, ὁμοίως καὶ Ταῦρον' ὅταν (δὲ) Διδύμους, ζεφύρους τε πνεῖν καὶ βορέας ψυχρούς. καὶ καθ' ἕκαστον τῶν ζωδίων πειρᾶται προσημαίνειν τὴν τοῦ ἀέρος ⟨περίστασιν⟩, ὅπερ ἐγίνετο ἂν εἴπερ ἐξ ὁλοσχερῶν ἡμερῶν 10 ὁ ἐνιαυτὸς εἴη. εἰ μέντοι γε ἐπιτρέχει τὸ μόριον, οὐκέτι ἂν συμπίπτον τοῦτο καθ' ἔκαστον ἐνιαυτὸν εἴη.

767. — ἄλλοτε δὲ τρίτον: ποτὲ μὲν μετὰ ΚΑ τρεῖς ἡμέρας γεννᾶται χειμών, ποτὲ δὲ μετὰ πέντε (ἡ) ἀπροοράτως, ἀλλ' ὅμως ἐκ τῶν πρώην γινομένων

15 σημείων προγινώσκομεν.

771. — Ζεύς: ὁ οὐρανός, ὡς καὶ ἐν ἄλλω (265) ΜΔΚυΑ Ζεὺς αἴτιος. καὶ ,,ὁ μὲν οὐρανός, φησίν, ἐκ τῶν ἐγκειμένων αὐτῷ ἀστέρων δίδωσιν ἡμῖν σημεῖα, ἄλλα δὲ ἡμῖν παρέχει ἡ σελήνη διχότομος γινομένη (τοῦτο 20 δὲ εἶπεν ἐπεὶ καθ' ἑκάστην αὐτῆς περίοδον διχότομος γίνεται δίς), ἀλλὰ καὶ πεπληθυῖα, τουτέστι πληροσέληνος οὖσα". συμβάλλεσθαι δὲ οὐκ ὀλίγα εἰς πρόγνωσιν εὐδίας τε καὶ γειμῶνος τὸν ἥλιον δύνοντά

¹ τὴν addidi 3 post νυκτὸς distinxi | ὁποίου scripsi: δ παρὰ S ex ὁποῖα ortum (cf. $M\Delta KUA$ infra p. 388, l. 4) 5 γίνεσθαι scripsi: γίνεται S 6 δὲ addidi 8–9 περίστασιν addidi 10 εἴη S^{pc} : εἴην S^{ac} ut vid.

¹²⁻¹⁵ ΚΑ lemma ΚΑ 13 γεννᾶται Κ: γενᾶται Α 14 ἢ add. Maass (iam ποτὲ δὲ καὶ Est).

¹⁶⁻p. 388,8 ΜΔΚUΑ (cf. supra p. 386, ll. 14sqq.) lemma MKU (qui post Ζεύς non dist.) A: [Z]εύς. ὁ γὰρ οὖν Δ 16 ὁ MUA: om. Δ K | ὡς καὶ ΜΔΚΑ: om. U 17 αἴτιος ΜΚUΑ: δ' αἴτιος Δ (sic Arat. 265) 18 ἐγκειμένων αὐτῶι ΜΚΑ: αὐτῶ ἐγκ- Δ αὐτῶ κειμένων U | σημεῖα ΜΚUΑ: τὴν γνῶσιν Δ 19 σελήνη ΜΚΑ: om. Δ U 20 ἐπεὶ ΜΚUΑ: ἐπειδὴ Δ | αὐτῆς om. U ut vid. (evan.) 22 πληροσέληνος Μ Δ ΚΑ: πληρωμένη U | συμβάλλεσθαι ΜΚΑ: συμβάλλεται Δ U | δλίγα ΜΚUΑ: δλίγον Δ 23 πρόγνωσιν Δ ΚŪΑ: πόγνωσιν Μ | τὸν ῆλιον ΜΚ UΑ: δ ῆλιος Δ 23-p. 388,1 δύνοντά τε καὶ ἀνατέλλοντα ΜΚ UΑ: ἀνατέλλον τέ καὶ δύων Δ

τε καὶ ἀνατέλλοντα, ἃ μὲν εἰς ὅλον μῆνα, ἃ δὲ εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν. ὁ γὰρ ἥλιος ἀνατέλλων σημεῖα τῆς ἡμέρας παρέχει ἤτοι χειμερίου ἢ εὐδινῆς, ἢ καὶ δύνων γε τῆς νυκτός. ὁποῖα μέντοι γε μηνὸς τὰ ζώδια γίνεται, σημεῖα διέρχεται. ὁ γοῦν Εὔδοξος Κριὸν μέν φησιν ἡλίου διερχομένου μαλακὰ γίνεσθαι πνεύματα, ὁμοίως δὲ καὶ Ταῦρον· ὅταν δὲ Διδύμους, ζεφύρους τε πνεῖν καὶ βορέας ψυχρούς.

MAKUA

δ γ ὰ ρ ο ὖ ν γ ε ν ε ή ν: οὖτος γὰρ ἀεὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἀφελεῖ πανταχόθεν καὶ ἐν παντὶ 10 ὁρώμενος καὶ παρέχων τὰ φανερὰ σημεῖα. τὸ δὲ π ά ν-τ ο θ ε ν ε ἰ δ ό μ ε ν ο ς οῦ μὲν οὕτως ,,διὰ γῆς, διὰ θαλάττης, διὰ παντὸς μέρους τοῦ κόσμου", οῖ δὲ οὕτως ἐξέλαβον ,,διὰ κληδόνων, διὰ μαντειῶν, δι᾽ ὀνείρων, διὰ σημείων, διὰ τῶν παραπλησίων πάντων".

774. — (πλήθουσ' άμφοτέρωθεν): κατὰ μήν τινας δριζομένας περιόδους, [πλήθουσι.] τὸ ἐφ'

^{1 &}amp; δὲ ΜΔU: ἀ δὲ καὶ ΚΑC 2-4 ὁ γὰρ ἥλιος ... τῆς νυκτὸς ΜΚUA: om. Δ qui add. ἄλλως 2 τῆς ἡμέρας ΜΚΑ: τῶν ἀστέρων U 3 χειμερίου ΜΚΑ: χειμέριον U | εὐδινῆς ΜU: εὐδιεινῆς ΚΑC 4 post νυκτὸς dist. ΚUA: non M 4-5 ὁποῖα ... διέρχεται ΜΔΚ UA (post γίνεται dist. ΜΚ): ὁποῖα μέντοι γε τοῦ μηνὸς σημεῖα γίνεται, ὅτε τὰ ζώδια διέρχεται δείκνυσιν Est cf. S supra p. 387, ll. 3-4 4 μέντοι γε ΜΚΑ: μέντοι δὲ U ut vid. om. Δ 5 γοῦν Μ: μέντοι ΔΚ UA | Κριὸν ΜΔΚΑ: κριῶ U vid. om. Δ 5 γοῦν Μ: μέντοι ΔΚ UA | γίνεσθαι Est: γίνεται ΜΚΑ (cf. S p. 387, l. 4) είναι Δ γὰρ U | πνεύματα ΜΔΚΑ: πνεῦμα U 7 δὲ ΜΚ UA: om. Δ 7-8 ζεφύρους τε πνεῖν καὶ βορέας (βορέαν Μ) ψυχρούς ΜΚΑ: ζεφύρους ποιεῖν καὶ βορέας Ος ς σνεῖ ἢ βορέας U.

^{9–15} ΜΔΚUA (cf. supra p. 386, ll. 9–13) lemma ΜΔΚ A: δ γὰρ οὖν U 9 ἀεὶ ΜΔ: δ Ζεὺς ἀεὶ U ἀεὶ δ Ζεὺς ΚΑ 10 καὶ ἐν παντὶ ΜΔΚΑ: ἀεὶ παντ (?) U (evan. ὁρώμενος om. ut vid.) 11 τὸ δὲ ΜΔU: om. ΚΑ 13 θαλάττης ΜΔ: -σσης Κ UA 14 ἐξέλαβον ΜΚUA: om. $\Delta \mid \mu$ αντειῶν ΜΔUA: μ αντείας Κ 15 διὰ τῶν παραπλησίων πάντων ΜΚUA: καὶ διὰ τοιούτων Δ .

¹⁶⁻p. 389,2 S $(46^r, 10-11)$ lemma restitui **17** ὀριζομένας scripsi: ὀρωμένας S | πλήθουσι seclusi ut e lemmate ortum $(\pi\lambda \dot{\eta}\theta \circ 0)$ S in Arateo textu).

έκάτερον τῆς πληροσελήνου ἀρχομένης τε καὶ ληγούσης, καὶ αὐτὴν τὴν πληροσέληνον.

778. — σ κ έ π τ ε ο δ έ : κελεύει δὲ θεωρεῖν αὐτοὺς s ἀμφοτέρας τὰς κεραίας ,,ἀπὸ πρώτης αὐξήσεως σκό-5 πει τὴν σελήνην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κεράτων. διάφορος γὰρ αὐτῆ λαμπηδὼν ἐπίκειται".

σκέπτεο δέ: περισκέπτου δὲ πρῶτον, του- ΜΔΚυΑ τέστιν ἐν τῆ τρίτη ἡμέρα, ἢ καὶ φαίνεται. [τῶν] κε- ράων, αὐτῆς τῆς σελήνης. ἐξ αὐτῶν γάρ ἐστι καταλα-10 βεῖν τὰ ἐναντία ὄντα ἀλλήλοις, τουτέστι χειμῶνά τε καὶ εὐδίαν.

779. — ἄλλοτε γάρ τ' ἄλλη μιν: πρὸς ΜΔΚΠΑ τὴν ἐσπέραν καὶ δύσιν, ὅτε καὶ ἀρχὴν ἔχει, ἀπὸ συνόδου οὖσα ἡλίου. εἴπομεν γὰρ ὅτι τὰς ἀρχὰς ἀπὸ συνόδου 15 οὖσα τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν ἑσπέραν φαίνεται, εἰκότως. εἰ γὰρ νομίζεται Ταύρω εἶναι ὁ ἥλιος περὶ τρίτην ἢ τετάρτην, αὕτη δὲ τοῦ Ταύρου περὶ τριακοστὴν μοῖραν δύναντος τοῦ ἡλίου, λοιπὸν αὕτη πρὸς τῆ δύσει φαίνεται ἕως οὖ ὅλος ὁ Ταῦρος κατενεχθῆ καὶ ἐὰν ἢ Διδύμοις,

³⁻⁶ S $(46^r, 11-13)$ lemma S 4 post κεραίας distinxi.

^{7–11} M (in mg. int., sed sub alphabetico signo) ΔKUA lemma $M\Delta KA$: σκέπτεο U ut vid. 7 περισκέπτου $M\Delta KA$: περισκέπτεο U | δὲ altero loco MU ut vid. A: δὴ Δ om. K 8 ἢι $M\Delta KA$: ἢ U | τῶν seclusi 8–9 κεράων MKUA: κεράτων Δ τὰ κέρατα Est 9 τῆς σελήνης MKUA: τῆς σελ τὰ σημεῖα Δ 10–11 χειμῶνα τὲ (sic) καὶ εὐδίαν M: χειμῶνας τὲ καὶ εὐδίας Δ χειμῶνος καὶ τῆς εὐδίας KA χειμῶνος καὶ εὐδίας Δ χειμῶνος τὰ εὐδίας Δ

¹²⁻p. 390,6 ΜΔΚ UA lemma Μ: ἄλλοτε γὰρ Δ U ἄλλοτε γὰρ ἄλλη μιν ΚΑ 13 καὶ² ΜΔΚΑ: γὰρ U 13-14 ἀπὸ συνόδου οὐσα ΜΔΚ U: ἀπὸ συνόδου. συνοδεύουσα πλησίον Α 15 ἡλίου ΜΔ: τοῦ ἡλίου ΚΑ ἡλίω U 14-15 εἴπομεν ... ἡλίου ΜΔ: οπ. Κ UA 15 τοῦ ἡλίου Μ: ἡλίου Δ | φαίνεται ΜΔ UA: φέρεται Κ | εἰκότως ΜΔΚΑ: εἴναι U 16 Ταύρωι ΜΔΚ UA: ἐν Τ- edd. fort. recte | τρίτην ΜΔ: τὴν τρ- Κ UA 17 αὕτη ΚΑ C: αὐτὴ ΜΔ U 18 δύναντος ΜΔΚ: δύοντος U δύναντος νel δύνοντος Α | τοῦ ἡλίου Κ UA: ἡλίου ΜΔ fortasse recte | αὕτη ΚΑ: αὐτὴ ΜΔ U | τῆι δύσει ΜΔ U: τὴν δύσιν ΚΑ 19 ἕως οὕ ΜΔΚ UA: ἕως οὕ αν Μααss | ἐὰν ΜΔ U: ἐὰν πάλιν ΚΑ | Διδύμοις ΜΔΚ UA: ἑν Διδ- Est

τοῦ ἡλίου μετὰ τοῦ Ταύρου δύναντος, αὕτη ἄλλας δύο ὥρας ἔχει ὑπὲρ γῆν ἔως καὶ οἱ Δίδυμοι κατέλθωσι. καὶ οὕτως ὅσον αὐτοῦ ἀποκλίνει, μεῖζον τὸ φῶς αὐτῆς γίνεται, καὶ ἀνωτέρω φαίνεται τῆς δύσεως.

ότε ἀπὸ συνόδου οὖσα ἄγει τρίτην ἢ τετάρτην ἡμέραν

καὶ ἔχει λαμπρὸν τὸ φῶς, εὐδίας ἐστὶ σημαντικόν.

MΔKUAS

780. — ἄλλοτε δ' ἀλλοῖαι: πολλὰς φαντασίας ἔχει, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ὑδάτων. ὡς γὰρ ἂν ταῦτα ἔχη φύσεως, οὕτω καὶ ⟨τὰ⟩ ἐν αὐτοῖς ἡμῖν προσπίπτει. ἀλλοῖα γοῦν τὰ ἐν θολερῷ καὶ παχεῖ τῷ ὕδατι, ἀλλοῖα 10 δὲ τὰ ἐν καθαρῶ.

MAKUA

ποτὲ μὲν οὖν καθαρὸν τὸ φῶς ἐστι, καὶ ἡ μορφὴ δὲ κερατοειδής [ἐστιν], ποτὲ δὲ ἀλλοία καὶ διάφορός ἐστιν. ὁ δὲ νοῦς ,,εὐθὺς ἀπὸ συνόδου οὖσα καὶ ⟨ὅτε⟩ γεννᾶται τρίτην ἢ καὶ τετάρτην ἡμέραν, διάφορον αὑτῆς τῶν 15 κεράτων ἔχει τὸ σχῆμα".

¹ δύναντος $M\Delta KUA^{pc}$: -νοντος A^{ac} | αὕτη KA: αὐτὴ $M\Delta$ U 1-2 δύο ώρας MKUA: om. Δ 2 γῆν MKA: γῆς ΔU | ἔως $M\Delta KUA$: ἔως ἀν Maass 5 ὅτε ΔKUA : ὅτι M | ἀπὸ ΔKUA : ἀπὸ vel ἐκ M (ἐπουν falso legit Maass) | τρίτην ἢ τετάρτην ἡμέραν MKUA: τρίτην ἡμ- ἢ τετ- Δ 6 εὐδίας ἐστὶ MKU: ἔστιν εὐδίας Δ | σημαντικόν ΔKUA : -τική M (cf. <math>vv. 783-784).

⁷⁻¹¹ MΔKÚAS (46^r , 13-15) lemma S: ἄλλως MΔKUA 7-8 πολλὰς φαντασίας post ὑδάτων U 8 ἔχει MKAS: om. ΔU | καὶ MAS: om. ΔKU 9 ἔχηι MAS: ἔχει ΔKU | τὰ add. Est: om. MΔKUAS | προσπίπτει MΔKUA: ἐπιπίπτει S 10 γοῦν τὰ KAS (sententiam om. C): οὖν τὰ M γ' αὐτὸ Δ γὰρ U | τὰ MΔKAS: om. U.

^{12–16} ΜΔΚUΑ 12–13 ποτὲ ... διάφορός ἐστιν om. U . 12 ποτὲ ΜΚΑ: καὶ ποτὲ Δ | καθαρὸν scripsi (iam καθαρόν, ποτὲ δὲ διάφορον Maass): διάφορον ΜΔΚΑ | τὸ φῶς ἐστι ΜΔ: ἐστὶ τὸ φῶς ΚΑС 13 ἐστιν ... διάφορός ἐστιν ΜΚΑ: om. Δ | ἐστιν seclusi | ποτὲ scripsi: ὅτε ΜΚΑ | ἀλλοία Est: ἀλλοῖα ΜΚΑ 14 ὅτε addidi | γεννᾶται ΜΔU: γεννήσεως ΚΑC 15 τρίτην ἢ καὶ τετάρτην ΜΔ: τρίτην ἢ τετάρτην ΚΑC καὶ ἡ τρίτη καὶ ἡ τετάρτη U | ἡμέραν ΜΚΑ: om. Δ U 15–16 αὐτῆς (sic; αὐτῆς Maass) τῶν περάτων (sic; κεράτων Maass) ΜΚΑ: om. Δ U 16 τὸ Μ Δ U: om. ΚΑC.

τὸ δὲ ἐπιγράφει (779) ἐπιχρωτίζει. ἡ μετα- ΜΚΑΝ φορὰ ἀπὸ τῶν σωμάτων.

κερόωσι δέ (780) κερατοποιούσι, σχηματίζου- ΜΚΑ σιν είς κεραίας.

782. — τάων καὶ περὶ μηνός: ἀπὸ γὰρ ΜΔΚUAS
τῶν περὶ τὴν αὔξησιν αὐτῆς σημείων δυνήση μαθεῖν
περὶ ὅλου τοῦ μηνὸς εἰ ὀμβρινὸς ἢ ἀνεμώδης ἢ αὐχμηρὸς ἢ νήνεμος ἔσται.

783. — λεπτ ή μ è ν καθαρή τε: τουτέστι μακυα 10 ,,τριταία οὖσα, εἰ μὲν λαμπρὸν εἴη τὸ φῶς, εὐδίας ἐστὶ σημαντικόν, εἰ δὲ πυρρὸν καὶ ξανθόν, ἀνέμου δηλωτικόν, εἰ δὲ μέλαν καὶ ζοφῶδες, χειμῶνος καὶ ὑετοῦ". ἔστι μὲν οὖν αὐτὸ τὸ σεληνιακὸν φῶς διόλου ἀπαθὲς καὶ λαμπρόν (ἄτοπον γὰρ τοῖς στοιγείοις πάθη διδόναι),

¹⁻² M (in mg. int., sed sub signo alphabetico post l. 8) KAS (45° in mg. ext. iuxta versus 780-779) lemma ἐπιγράφει KA: non praebent MS 1 τὸ δὲ ἐπιγράφει MKA: om. S (ante ἐπιχρ- litterae nescio cuius abscissae vestigium) | ἐπιχρωτίζει MCS: ἐπιχρωματίζει KA 2 σωμάτων MKAS: χρωμάτων Maass.

³⁻⁴ MKA (post ll. 1-2 in his tribus codicibus).

⁵⁻⁸ M (in mg. int. post p. 390, l. 16) Δ (post p. 390, l. 16) K (post l. 4) U (post p. 390, l. 16) A (post l. 4) S (46 ^{r} , 15-17) lemma M Δ KUAS 5 γὰρ M Δ KUA: om. S 6 δυνήσηι M Δ K UA: δυνηθήση S 7 τοῦ MKUAS: om. Δ | εἰ Δ : $\mathring{\eta}$ ΜΚUAS 7-8 ὀμβρινὸς . . . ἔσται: $\mathring{\eta}$ αὐχμηρὸς ἔσται, $\mathring{\eta}$ ὀμβρινὸς $\mathring{\mathring{\eta}}$ ἀνεμώδης $\mathring{\mathring{\eta}}$ νήνεμος ἔσται U 7 ὀμβρινὸς S: ὀμβρινὸς ἐστιν Μ Δ KA 7-8 $\mathring{\mathring{\eta}}$ ἀνεμώδης (ἀνεμοειδης S) $\mathring{\mathring{\eta}}$ αὐχμηρὸς ΜΚΑS: $\mathring{\mathring{\eta}}$ αὐχμηρὸς $\mathring{\mathring{\eta}}$ νηνεμώδης Δ 8 $\mathring{\mathring{\eta}}$ νήνεμος (νηνέμιος M) ἔσται (ἐστιν Δ) Μ Δ KA: om. S.

⁹⁻p. 392,8 $M\Delta KUA$ lemma MKA: λεπτή μὲν Δ περὶ τρίτον ήμαρ (sic) ἐοῦσα U 9 τουτέστι $M\Delta KA$: om. U 10 τριταία οὖσα MKA (-ταῖα A): τριταίας οὔσης Δ τριταίας μὲν οὔσης U | εἴη U: ἡι $M\Delta KA$ 10-11 εὐδίας ἐστι σημαντικὸν (-κή KAC) MK A: εὐδίαν σημαίνει ΔU 11 πυρρὸν A: πυρὸν $M\Delta KU$ | ξανθὸν $M\Delta KUA$: ξανθή M^{ac} ut vid. | ἀνέμου δηλωτικὸν M: ἄνεμον δηλοῖ ΔKUA 12 χειμῶνος καὶ ὑετοῦ MKA: χειμῶνα καὶ ὑετοῦ ΔU 13 οὖν ΔUA : ΔUA : ΔUA : ΔUA : ΔUA : ἀστοπον ΔU 13 οὖν ΔUA : ΔUA : ΔUA

ό δὲ περικείμενος ἡμᾶς οὖτος ἀἡρ πρὸς πάντα συμπάθειαν ἔχων τοιοῦτον αὐτῆς ἀποδεικνύει τὸ φῶς. ὅτε γὰρ πνεῖν μέλλουσι ξηροὶ ἄνεμοι, τῆς ξηρότητος τῆς ἐσομένης ἀντιλαμβανόμενος ὁ ἀἡρ πυρρὸς γίνεται καὶ ξανθοῦται. καυστικὸν γὰρ ἀεὶ τὸ ξηρὸν καὶ πυρῶδες. καὶ οὖτος ὁ ἀἡρ τοιοῦτος γενόμενος σφάλλει ἡμῶν τὴν ὄψιν οὕτως ὁρᾶν τῆς σελήνης τὸ φῶς, καὶ ἔστι σημεῖον ἀνέμων ξηρῶν.

MUAS

άλλως: τριταίαν άγουσα ήμέραν ἀπό συνόδου καὶ οὖσα λεπτή (οὕτω γάρ ἐστι τριταία οὖσα) καθαρὸν 10 καὶ διαυγὲς τὸ φῶς ἔχουσα, εὐδίας ἐστὶ σημαντική. λεπτὴ δὲ οὖσα, τουτέστι τριταία, καὶ σφόδρα ἐρευθὴς οὖσα καὶ πυρῶδες τὸ φῶς ἔχουσα, πνευμάτων ἐστὶ δηλωτική.

ΜΑ ταῦτα δὲ προειρήκαμεν.

J 5

784. — λεπτή (δὲ) καὶ οὐ μάλ': λεπτὸν δὲ ἔχουσα τὸ φῶς, τουτέστι τριταία.

¹ περικείμενος MU: παρακ- Δ KA | ἡμᾶς M Δ U: ἡμῖν KA | οὕτος Δ U ut vid. A: καὶ οὕτος M οὕτος ὁ K | ἀἡρ MKA: ἄκρον Δ ἄκραν U 1-2 πρὸς πάντα συμπάθειαν (-παθείαν Δ) M Δ KA: προσπάθειαν πρὸς πάντα U 2 ἀποδείκνύει MKA: ἀποδείκνυσι Δ U | ὅτε M Δ : ὅταν KA U mutil. 3 μέλλουσι M Δ U: μέλλωσι KAC | τῆς² M Δ U: οπ. KA 4 ἀντιλαμβανόμενος Mέλλωσι νομένης Δ | πυρρὸς Δ A: πυρὸς MKU ut vid. 5 ξανθοῦται M Δ U ut vid.: ξανθὸς KAC | πυρῶδες MKU A: πυρρ Δ 6 τοιοῦτος M Δ KA: πυρώδης U | γενόμενος MU: γινόμενος Δ KA.

ΜΔΚΑ: πυρώδης U | γενόμενος ΜU: γινόμενος ΔΚΑ. 9–14 MUAS $(46^r,17-21)$ lemma άλλως MUA: λεπτή μέν S 9 τριταίαν MS: τριταΐαν UAC | post τριτ– add. δὲ S | άγουσα UAS: ἄγουσαν M 9–10 καὶ οὖσα MUA: οπ. S 10 οὕτω ... οὖσα MUA: οπ. S | τριταία M: τριταΐα UA | καθαρὸν M UA: καθαρὰ S 11 τὸ φῶς ἔχουσα MUA: ἔχουσα τὸ φῶς S | σημαντική Mpc AS: –κὸν Mac UC 12 λεπτή ... τριταία (–ταῖα UA) τὸ φῶς ἔχουσα MUA: σπ. S | πυρῶδες (πυρρ– UA) τὸ φῶς ἔχουσα MUA: σπ. S | πυρῶδες (πυρρ– UA) τὸ φῶς ἔχουσα MUA: πυρρὸν ἔχουσα τὸ φῶς S 13–14 πνευμάτων ἐστὶ δηλωτική (–κὸν U) MUA: ἀνθρώπων ἐσομένων (sic Spc: ἑπομένων Sac) δηλωτική S.

¹⁵ MA cf. supra p. 391, ll. 10-12.

¹⁶⁻¹⁷ S $(46^{\tau}, 21-22)$ in lemmate $\delta \varepsilon$ addidi.

785. — πνευματίη: ὅταν δὲ ἄνεμοι μέλλωσι ΜΔΟΑ πνεῖν, πάλιν τῆς ἐσομένης ὑγρότητος ὁ ἀἡρ ἀντιλαμβανόμενος παχυμερής τις ἐκ τῆς ὑγρότητος γίνεται καὶ ζοφώδης, καὶ τοιοῦτον ἡμῖν δείκνυσι [μέλαν καὶ ζοφῶτῶν νεφελῶν καὶ ζοφώδεις ὑετοῦ αἰτίας φαμὲν εἰναι, τὰς δὲ καθαρὰς ἀνέμων, τὰ γὰρ πνεύματα ἄπερ σίφωνας καλοῦσιν οἱ ναυτίλοι συστρεφόμενα ἐν τῆ θαλάσση ἀνιμᾶται τὸ ὕδωρ καὶ συνιστάμενα παχέα καὶ ζοφώδη γίνεται, καὶ ἀποτελοῦνται πιλήσεις νεφελώδεις ἐξ ὧν φέρεται ὁ ὑετός. σίφωνας δὲ αὐτοὺς λέγουσιν οἱ ναυτίλοι. πολλάκις γὰρ καὶ αὕτανδρον τὸ σκάφος μετὰ τοῦ ὕδατος ἀνιμῶνται εἰς ὕψος καὶ ἐξασθενοῦντες πάλιν ἀφιᾶσι. κάτωθεν τοίνυν ἐκ τῆς γῆς πολλαὶ ἀναθυ-15 μιάσεις γίνονται αἳ τὸν ἀέρα μεταβάλλουσιν.

παχίων δέ: παχυνομένου δὲ τοῦ ἀέρος ἀμβλύ- s τερα τὰ κέρατα, ὅπερ σημεῖον ὑετοῦ ἡ σελήνη ποιεῖται καὶ τοῦ νότου ὅτι ἐγγύς ἐστιν.

παχίων δὲ καὶ ἀμβλείησι κεραίαις: MΔUAS 20 παχυμερής δὲ καὶ ζοφωδεστέρα φαινομένη καὶ ἔχουσα

 $M\Delta UA: om. S$

^{1–15} ΜΔUΑ lemma ΜΔUΑ 1 μέλλωσι ΔUΑ: μέλωσι Μ 3 τις ΜΔεlΑ: οπ. ΔU | ύγρότητος ΜΔUΑ: ζοφότητος Δαι | καὶ οπ. U | δείκνυσι ΜΔΑ: δίδωσι U 4–5 μέλαν καὶ ζοφῶδες ΜΑ: ζοφῶδες Δ οπ. U seclusi 5 καὶ γὰρ Est: εἰ γὰρ ΜΔUΑ 6 νεφελῶν ΜΔ: νεφῶν UAC | καὶ ζοφ- ΜΔΑ: οπ. U 7 τὰ γὰρ ΜUΑ: τὰς δὲ (sic) Δ | ἄπερ ΜU: ἄπερ καὶ Δ ἃ Α 8 ναυτίλοι ΔU: ναυτίλοι Μ ναῦται ΑC 9 ἀνιμᾶται ΜU: -ῶνται ΔΑ 10 γίνεται ΜΑ: γίνονται U Δ incert. (compendium) | ἀποτελοῦνται ΜΔ: -τελεῖται U -τελοῦντα ΑC | τιλήσεις ΜΔ: πηλώσεις U πιλώσεις ΑC 11 ὁ ὑτὸς ΜΔU: καὶ ὁ ὑτὸς Α 13 ἐξασθ- πάλιν ΜΔ: πάλιν ἐξασθ- UA | ἑξασθενοῦντες Est: -ντας Μ -ντα Δ UAC 14 ἀριᾶσι Est: ἀφίησι ΜΔUΑ | τοίνυν ἐκ τῆς γῆς ΜΔ: ἐκ τῆς γῆς τοίνυν UA 15 μεταβάλλουσιν ΜΔΑ: μεταλλάττουσιν U.

^{16–18} $\dot{S}$ (46^r,22–24) 18 ὅτι scripsi: καί $\dot{S}$. 19–p. 394,6 $\dot{M}$ $\dot{\Delta}$ $\dot{U}$ $\dot{A}$ $\dot{S}$ $\dot{A}$ $\dot{U}$ $\dot{A}$ $\dot{S}$ $\dot{A}$ $\dot{U}$ $\dot{A}$ $\dot{$

τὰς κεραίας ἀμβλυτέρας καὶ ἀμαυροτέρας ἐν τετάρτη ἡμέρα, ὅτε οὐκ ἔδει, εἴγε καὶ σκιὰν πέμπει τεταρταία οὖσα, ὑπὸ νότου ἀμβλύνεται. ὑγρὸς γὰρ καὶ χειμερινὸς οὖτος, καὶ δῆλον ὅτι τῆ ὑγρότητι παχυμερῆ ποιῶν τὸν ἀέρα τοιαύτην ὁρᾶσθαι ποιεῖ τὴν σελήνην ὑετοῦ ἐπιγινομένου.

ΜΔΑ ἄλλως: ὅταν δὲ παχεῖα ⟨ἦ⟩ καὶ ἀμβλυτέρας τὰς κεραίας ἔχη, νότον προσδοκᾶν ἢ ὅμβρον, ὅταν δὲ τρίτην ἄγουσα ἡμέραν μήτε περικεκλασμένας ἔχη τὰς κεραίας μήτε ὑπτιάζηται, ζεφύρου σημαντική, εἰ δὲ ἀπὸ τρίτης 10 μέχρι τετάρτης ἡμέρας τὸ αὐτὸ τηρήσει σχῆμα, χειμῶνος ὑπογύου σημαντικὴ τυγχάνει.

ΜΑ ΄ ὅθεν κελεύει θεωρεῖν αὐτάς ἀμφοτέρας τὰς κεραίας ἀπὸ πρώτης αὐξήσεως.

MAS 786. — τέτρατον ἐκ τριτάτοιο: ἐν τετάρτη ἡμέρα οὐκ ἔδει εἶναι τὸ φῶς αὐτῆς ἀμενη-νόν, ἀλλ' ἔδει καὶ σκιὰν ἀποπέμπειν. ἐκ τούτου δὲ

¹ ἀμβλ- καὶ ἀμ- MAS: ἀμαυροτέρας Δ ἀμβλυτέρας U | τετάρτη MΔA δ' S: τέσσαρσιν U 2 ἡμέραι MΔAS: ἡμέραις U | ὅτε οὐκ ἔδει MΔUA: om. S | εἴγε MAS: εἰ γὰρ ΔU 2-3 τεταρταία οὖσα MΔUA: om. S 3 ὑπὸ AS: ὑπὸ δὲ MΔU | νότου MΔA: νότον U τοῦ νότου S | post ἀμβλύνεται add. καὶ ἀμαυροῦται S | ὑγρὸς MΔUA: ὑγρὰ S | γὰρ MΔAS: om. U | χειμερινὸς MΔ UA: -νὰ S 4 οὕτος MΔUA: om. S | δῆλον ὅτι MU: δηλονότι ΔA om. S | τῆι ὑγρότητι hic MΔUS: post ἀέρα A | παχυμερῆ MΔUA: aχυνομένη S 4-6 ποιῶν . . . ἐπιγινομένου MΔUA: om. S 4 ποιῶν ΜΔA: ποιεῖ U 5-6 ἐπιγινομένου A : ἐπιγενομένου A γενομένου A

Μ γινομένου Δ γενομένου U. 7–12 ΜΔΑ lemma άλλως MA: [ά]μβλείησι Δ 7 δὲ MA: οm. $\Delta \mid \pi$ αχεῖα MA: π αχείας $\Delta \mid \tilde{\eta}$ add. Est (unde Ald.): om. M Δ A 8 προσδοχᾶν MA: δεῖ προσδ- Δ 9 ἄγουσα $\tilde{\eta}$ μέραν MA: $\tilde{\eta}$ μ- άγ- $\Delta \mid \pi$ ερικεχλασμένας MΔ: π αραχ- AC $\mid \tilde{\epsilon}$ χηι MΔ: $\tilde{\epsilon}$ χει A 10 σημαντική MA: σημεῖον Δ 11 μέχρι τετάρτης hic M: post $\tilde{\eta}$ μέρας A om. $\Delta \mid \tau$ ηρήσει MΔ: τ ηρήσεις A 11–12 χειμῶνος MA: χειμῶνα Δ 12 ὑπογύου Α: ὑπογείου Μ ὑπόγειον $\Delta \mid \sigma$ ημαντική (-κὸν C) τυγχάνει M: δηλοῖ Δ σημαντικὸν σημαίνει A. 13–14 MA

¹⁵⁻p. 395,4 MAS (46 $^{\circ}$, 29-34) lemma M: τετάρτου ἐκτριτάτοιο A τέτρατον ἐκ τρίτου S 16-17 εἶναι . . . ἀμενηνὸν MA: ἀμενηνὸν εἶναι τὸ φῶς S 17 δὲ MA: om. S

δήλον ότι ὀφείλουσα έχειν ἰσχυρὸν τὸ φῶς, ἀμενην ὸ ν ἔχει. ἄρα οὖν έξ αἰτίας τινὸς τοῦτο πέπονθεν. η γάρ νότω αμβλύνεται η ἐσομένω ὕδατι. καὶ γάρ ὁ νότος ἐξ ὑγροῦ ἀέρος συνίσταται, διὸ καὶ καρηβαρής.

πάντα δὲ τὰ πυρώδη διὰ μὲν πυχνοῦ τοῦ ἀέρος ὁρώ- ΜΑ μενα έρυθρα φαίνεται, δια άκράτου δε καθαρά, και ή σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες πάντες φλογώδους οὐσίας κεκοινωνήκασι, καὶ αἰθέρος εἰσὶ πιλήματα. διαυγῆ τοίνυν αὐτήν φησιν είναι σημεῖον εὐδίας, ἄτε διὰ ξηροῦ τοῦ 10 ἀέρος φαινομένην, έρυθραν δὲ πνευμάτων διὰ τὴν περὶ τὸν ἀέρα πύκνωσιν, δς διαχεόμενος ἀνέμους ποιεί. καὶ γὰρ οὐδέν ἐστιν ἄλλο ἄνεμος ἢ ῥύσις ἀέρος.

788-791. — εἰ δέ κ' ἀπ' ἀμφοτέρων: οἱ ΜΔΚυΑ άνεμοι πάλιν οἱ πνέοντες τοῦτον τὸν περικείμενον ἡμᾶς 15 ἀέρα ἐπίπροσθεν ἑαυτῶν διωθοῦνται. καὶ ἐὰν μὲν ζέφυρος πνεύση ἀπὸ δύσεως ἐπίπροσθεν αύτοῦ διωθούμενος τὸν ἀέρα, ἔμφασιν ἡμῖν παρέχει τοῦ δοκεῖν τῆς σελήνης τὰ κέρατα ὡς ἐπὶ ἀνατολὰς πρηνῆ φέρεσθαι.

 ${f 1}$ δήλον ὅτι ${f M}$: δηλονότι ${f AS}$ ${f 1}$ — ${f 2}$ ἀμενηνὸν $\dots$ πέπονθεν ${f MA}$: έξ αίτίας τινὸς έχει ἀσθενές (quod magis placet) S 2 άρα MA: άρα Maass 3-4 καὶ γὰρ . . . συνίσταται ΜΑ : ἐξ ὑγροῦ δὲ ἀέρος ό νότος S.

⁵⁻¹² ΜΑ 5 δὲ Μ: μὲν Α 6 ἀκράτου Maass: ὁρατοῦ ΜΑ 7 πάντες Α: πάνες Μ 8 είσι πιλήματα Thiele apud Maassium (cf. Philon. I, 143 Cohn-Wendland): είσὶν ἐπιλήμματα Μ είσιν επιλείμματα Α | διαυγή Μ: διαυγής ΑС 9 αύτην Μ: καὶ αὐτὴ $\mathbf{A}$ αὐτὴ $\mathbf{C}$ | φησιν εἶναι scripsi: φαινομένην $\mathbf{M}$ φαινομένη ΑČ | σημεῖον εὐδίας Μ: σημαίνει εὐδίαν Α΄ 10 φαινο-μένην scripsi (iam φαινομένη Est): φερομένην Μ φερομένη Α | έρυθράν Μ: έρυθρά Α | πνευμάτων Μ: κίνησιν πνευμάτων Α 12 ρύσις Μ: ρῶσις Α.

¹³⁻p. 396,5 ΜΔΚUΑ lemma U: εἰ δέ κεν ἀπ' ἀμφοτέρων Μ εί δε κ' επ' άμφοτερων ΔΚΑ 14 πάλιν ΜΔΚΑ: πάλαι U τὸν περικείμενον ἡμᾶς (cf. supra~p.~392, l.~1) $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{A}$ (ἡμῖν $\mathbf{A^{ac}}$) : ήμᾶς τὸν περικ- $\mathbf{U}$ $\mathbf{15}$ διωθοῦνται $\mathbf{M}$: ώθοῦνται $\Delta \mathbf{K} \mathbf{U} \mathbf{A}$ | ἐὰν Maass: εi $M\Delta KUA$ 16 πνεύση Est: πνεύσει $M\Delta KUA$ | δύσεως ΜΔU: τῆς δ- ΚΑC | ἐπίπροσθεν αὐτοῦ (sic) ΜΔU A: αὐτοῦ (sic) ἐπίπρ $-\mathbf{K}$ αὐτοῦ $corr.\ edd.\ \mathbf{17}$ - $\mathbf{p}.\ \mathbf{396,2}$ τῆς σελήνης ... ὑπτιούμενα ΜΚΑ: τὴν σελήνην ὡς ὑπτιούμενα φέρουσαν τὰ κέρατα Δ τῆς σελήνης τὰ κέρατα ὡς ὑπτιούμενα U 18 ἀνατολάς Μ: ἀνατολῆς ΚΑ

έὰν δὲ ἀπηλιώτης πνεύση, τότε ἀνάπαλιν ἄνω νενευκότα τὰ κέρατα φαίνονται ώς ὑπτιούμενα. ἐὰν δὲ βορέας πνεύση, τὸ εν κέρας τὸ βόρεοιν ἐπικαμπες γίνεται. πάλιν ἐὰν νότος, τὸ πρὸς νότον κέρας καμπτόμενον. είπομεν δὲ ὅτι τοῦ ἀέρος ἐστί[ν ἡ] συμπάθεια.

MKA

ἐἀν δέ, φησί, τρίτην ἡμέραν ἀπὸ συνόδου ἔχουσα άμφοτέροις τοῖς κέρασι μήτε νευστάζη ὡς ἐπὶ ἀνατολὰς μήτε ύπτία φαίνηται, άλλ' αι κεραΐαι αύτης όρθαί οὖσαι χυχλοτερεῖς φαίνωνται, τότε μὲν οὐκ ἔστιν (ἄνεμος δηλονότι), τῆ δὲ ἐπιούση ἡμέρα πρὸς τὴν ἑσπέ- 10 ραν, μετ' έκείνην την νύκτα έν ή τοιάδε έφάνη ή σελήνη, γενήσεται. καὶ πολλοὶ δέ, φησί, πνεύσονται.

MΔKUA

789. — μήτε τι νευστάζη: ἐάν, φησί, τριταίαν άγουσα ήμέραν μήτε ύπτιάζη μήτε έπινεύη τοῖς κέρασι, τότε προσδέχου τοὺς ἐσπερίους ἀνέμους. 15 τουτέστι τούς ἀπὸ δύσεως, οἶον ζεφύρους καὶ ἀργέστας. ξηρός γάρ ὢν ὁ ἀὴρ εἰς τὰ τοιαῦτα πνεύματα τὴν μεταβολήν λαμβάνει διὰ τὴν ἐσπερινὴν ψύξιν. ἐὰν μέντοι γε ἐπιμένη καὶ τῆ τετάρτη ἡμέρα τοιαύτας τὰς κεραίας έγουσα, λέγω δη ὀρθάς, χειμῶνός ἐστι σημαντική. 20 πλεῖον γὰρ ἡ ξηρασία ἐπιμένουσα, κατὰ τὴν ἐπὶ πλείω

¹ ἄνω ΜΚ: om. Α 2 φαίνονται M^{pc}: φαίνεται ΚΑC φέρονται Mac ut vid. | ἐὰν δὲ βορέας ΜΚΑ: ὡσαύτως δὲ καὶ βορέας έὰν ΔU 4 πάλιν ... καμπτόμενον ΜΚΑ: οπ. ΔU | νότος ΚΑ: ὁ νότος Μ 5 ἐστὶ συμπάθεια scripsi (cf. supra p. 392, ll. 1-2): ἐστὶν ἡ συνήθεια $\mathbf{M} \dot{\mathbf{\Delta}} \mathbf{K} \mathbf{U} \mathbf{A}$.

⁶⁻¹² MKA (cum praecedenti scholio coniunctum) **7** ἀνατολὰς M: -λῆς KA **8** ὑπτία KA: ὑπτίω M | αὐτῆς edd.: αὐταὶ Μ: αὐτη Κ αὐτῶν Α 9 φαίνωνται Μ: -νονται ΚΑС 10 parentheseos signa posui; fortasse verba άνεμος δηλόνοτι delenda.

¹³⁻p. 397,8 M Δ K U A lemma (μή τέ) M Δ K U A 14 τριταίαν ΜΔ: –ταῖαν ΚUΑ | ἄγουσα ἡμέραν ΜΔ: ἡμ– ἄγ– ΚUΑ $\mid$ μήτε¹ ΔKUA : μή τι M $\mid$ ἐπινεύη $M\Delta KA^{sl}$: -ει UA 16 τουτέστι MKUA: om. Δ $\mid$ οίον ... ἀργέστας $M\Delta KA$: om. U $\mid$ καὶ MKA: om. Δ 17 ὁ ἀὴρ $M\Delta KA$: ὅμηρον U ut vid.18 ψύξιν $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$: ὄψιν $\mathbf{K}$ 19 ἐπιμένηι $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: ἐπιμέν Δ | τοιαύτας scripsi: ταύτας ΜΔΚΑ om. U 20 έχουσα ... όρθάς $M\Delta KA$: ὀρθὰς ἔχουσα U | σημαντική MKUA: σημεῖον Δ 2I πλεῖον $M\Delta$: πλείων KUA | ή ξηρασία MKU ut vid. (evan.)

έκπύρωσιν ἐν αὐτῆ ἕλκει τὸ ὑγρόν. ἡ δὲ μεταβολὴ τῶν τῆς σελήνης κεράτων κατὰ διαφόρους καιρούς. ἐν μὲν τοῖς βορείοις καταστήμασι λεπτότερος ὁ ἀὴρ ὑπάρχων ἀκριβῆ τὴν θέαν παρέχει ἡμῖν τότε, διὸ καὶ ἐπινεύειν τὸ τηνικαῦτα δοκεῖ τὰ κέρατα αὐτῆς. ὅταν δὲ ἢ νότιος καὶ ἰκμάδος πλήρης ὁ ἀήρ, τότε φαίνονται ἀνανεύουσαι αἰ κεραῖαι, ἐπειδὴ καὶ πάντα τὰ κάθυγρα πλατύτερα φαίνονται.

792. — εἰ δ' αὕτως ὁρθή: τὴν δὲ ὁμοίαν ΜΔΚυΑΝ
10 φαντασίαν καὶ τεταρταία οὖσα εἰ παρέχοιτο, ἀρχὴν
χειμῶνος ἀθροιζομένου μαντεύεται, ἐμοὶ δοκεῖν πυκνουμένου τοῦ ἀέρος διὰ τὴν τῶν ἀπὸ τῆς ἑσπέρας πνευμάτων ῥύσιν. αἴτιον δὲ τῆς πυκνώσεως τὸ διὰ πολλοῦ
διαστήματος ἀπὸ τοῦ ἑσπερίου ἀκεανοῦ φερόμενον
15 τὸ πνεῦμα ἀδυνατεῖν τὴν παχύτητα τοῦ ἀέρος ἀθεῖν,
ὅθεν ἱσταμένου καὶ ἀντισχομένου ἀπαντᾶ ἡ πύκνωσις.
ἀπορία διὰ τί δὲ ἐν μὲν τῆ τρίτη ἡμέρα ἄνεμος, ἐν

 $A: \mathring{\eta}$ ξηρανσία $\Delta \mid \mathring{\epsilon}$ πὶ πλείω $\Delta KA: \mathring{\epsilon}$ πιπλείω $M \cup mutil.$ $\mathring{\epsilon}$ πιπλέον $Est \ Ald. \ edd.$ 1 αὐτ $\mathring{\eta} \ Maass:$ αὐτ $\mathring{\eta} \ MKA \ \mathring{\epsilon}$ αυτ $\mathring{\eta} \ \Delta U \ mutil.$ 3 λεπτότερος

δὲ τῆ τετάρτη χειμών; ἐν μὲν τῆ τρίτη ὅτι τὸ συνιστάμενον μήπω πεπιεσμένον εὐκίνητόν ἐστιν, ἐν δὲ τῆ τετάρτη ἀδιάλυτον γινόμενον πύκνωσιν δηλοῖ.

MAUAS

794. — εἰ δέ κέ οἱ κεράων: κέρας φησὶν ὑψηλὸν τὸ βορειότερον. ὁ δὲ λόγος ,,τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς τῶν κεράτων ἐὰν συννεύη ὡς ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν ὁξυνόμενον, προσδόκα τὸν βορέαν πνευσόμενον, ὅτε δὲ ὕπτιόν ἐστι τὸ προειρημένον κέρας, τὸν νότον ''. ἀντιπνεῖ γὰρ ὁ νότος τῷ βορρᾶ, καὶ ὁ μὲν ὕπτιον ποιεῖ τὸ κέρας, ὁ δὲ βορρᾶς πρηνές.

10

MUA ἄλλως: τὸ μετέωρον δὲ κέρας τῆς σελήνης, τουτέστι τὸ βόρειον, ἐἀν μὲν ἐπινεύη, προσδέχου τὸ πνεῦσαι βορρᾶν, ἐἀν δὲ ὕπτιον, νότον. μετέωρον δὲ κέρας τὸ βόρειον κέκληκεν, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν φαντασίαν.

MAKUAS

796. — αὐτὰρ ἐπὴν τριτόωσαν: [ἑτοίμης 15 οὔσης διχοτόμου τῆς σελήνης, τὸ πρὸς εὐδίαν καθαρόν

1 in mg. λύσις $A \mid καὶ$ èν $S \mid 1-2$ τὸ συνιστάμενον MKUAS: συνιστάμενον τὸ πνεῦμα $\Delta \mid 2$ μήπω MUAS: καὶ μήπω $\Delta \mid 0$ οὕπω $K \mid 3$ ἀδιάλυτον $M\Delta KUA$: διάλυτον $S \mid \gamma$ ινόμενον $M\Delta U$: γενόμενον $KAC \mid 0$ νήμενον $S \mid 0$ V

⁴⁻¹⁰ ΜΔUAS $(46^r, 45-51)$ lemma M (κεν) ΔUA: εἰ δέ κέ οἱ S 5 βορειότερον MS: βόρειον ΔUA 6 αὐτῆς ΜΔUA: αὐτοῦ S | τῶν κεράτων MAS: κέρας ΔU | ἐὰν ΜΔΑS: U incert. (ἀν ?) | συννεύη S: συνεύηι MA συμβῆ Δ ἐννεύη U ut vid. | ὡς MAS: οm. ΔU 7 ὀξυνόμενον MUAS: ὀξύνεσθαι Δ | βορέαν MAS: βορρᾶν ΔU ut vid. | πνευσόμενον MAS: οm. ΔU | ὅτε ΔUAS: ὅτι M 8 ὕπτιόν ἐστι (-τιν S) τὸ προειρημένον (προκείμενον AC) ΜΔΑS: τὸ προειρημένον ὕπτιόν ἐστι U | κέρας MAS: οm. ΔU | post κέρας add. προσδόκα πνέοντα S 9 βορρᾶι ΜΔΑS: βορᾶ U 10 βορρᾶς MA: βορᾶς Δ βορέας S U evan.

^{11–14} MUA 11 άλλως MUA | δὲ MAC: ἐστι U | τῆς σελήνης MA: om. UC 12 τὸ βόρειον MAC: τὸ τῆς σελήνης τὸ βόρειον U | post βόρειον scripsit κέκληκεν M, postea del. | τὸ AC: τοῦ M U mutil. 13 νότον MAC: τὸν νότον U | κέρας MAC: om. U | τὸ MAC: τὸν U.

¹⁵⁻p. 399,9 ΜΔΚUAS (46^r, 51-46^v, 3) lemma MKU (-ωσα) A: αὐτὰρ ἐπὴν ΔS 15-p. 399,3 seclusi, haec enim ad vv. 802-804 pertinent 16 τῆς σελήνης fortasse delendum | πρὸς ΜΔΚΑ: κατὰ S U mutil.

(περιλαμπές) έστι, τὸ δὲ ἐρευθόμενον ἀνεμῶδες, τὸ δὲ διασπάσματα ἔχον καὶ μελανίας λαμβάνον ἐπομβρίας δηλοῖ.]

έπαν δὲ τριταίαν οὖσαν ἀπὸ συνόδου ὅλην τὴν μηνοει5 δῆ κύκλος περιλάβη πανταχόθεν φοινισσόμενος, σφόδρα
αν τότε χειμερινὸς εἴη καιρός. καὶ ἐν τοῖς πρώτοις
(784-785) εἶπε· λεπτὴ δὲ καὶ οὐ μάλ' ἐρευθὴς πνευματίη. ἐκ δὲ τῶν πνευμάτων τεκμαίρεται τοῦ καὶ χειμῶνα γενέσθαι.

10 περὶ κύκλος ἑλίσσει: ἐάν, φησίν, αὐτὴν ΜΑ τριταίαν οὖσαν κύκλος περίσχη ἐρευθόμενος πανταχόθεν, χειμῶνα γενησόμενον ἴσθι. σαφὴς δὲ ἡ τούτου αἰτία. ἐγκαταδυόμεναι γὰρ αἱ ἀκτῖνες τῆς σελήνης ὑγροῖς τοῖς νέφεσι, κωλύονται μὲν ἐξικνεῖσθαι μέχρις
15 ἡμῶν διὰ τὴν παχύτητα τῶν νεφῶν, αὐτὸν δὲ τὸν κύκλον τὰ νέφη διαυγοῦσι καὶ ἀνθύνουσιν.

άλλως: ὅταν ἴδης, φησί, περὶ τρίτην ἡμέραν ΜΔUAS

¹ περιλαμπές ἐστι ΜΔΚUA: om. S | parentheseos signa posui; malim τὸ καθαρὸν πρὸς εὐδίαν ἐστί | post ἐστι p. 399, l. 17-p. 400 ll. 1-3 collocat Δ, sub lemmate ὅλος περὶ κύκλος | τὸ δὲ ΜΚUAS: om. Δ | ἐρευθόμενον ΜΚUAS: ἐρευθόμενος (lemma) Δ | ἀνεμῶδες ΜΚUAS: ἀνεμώδης Δ 2 δὲ ΜΔΚUΑ: om. S | διασπάσματα ΜΔΚUΑ: διάσπασμα S | ἔχον ΜΚUAS: ἔχων Δ | ἐπομβρίας ΜΚUAS: ἐπομβρίαν Δ 4 ἐπὰν ΜΔΚUΑ: ἐπὴν S | οὖσαν ἀπὸ συνόδου ΜΚΑS: ἀπὸ συνόδου οὖσαν ΔU 5 κύκλος ΜΔΚUΑ: κύκλωσιν S | περιλάβη ΜΔΚU: περιλάβοι Α περιλαμβάνει S 6 καὶ ΜΔUS: ὡς ΚΑC | τοῖς πρώτοις ΜΔΚUA: τῷ πρώτω S an τοῖς προτέροις? cf. p. 344, l. 7 το ѝ MS (in Arato εὖ M οὐ S): om. ΔΚUΑ | μάλ ΜΔUS: ὡς ΚΑC | κοι μάλα ΚΑ 8 πνευματίη ΜΔΚUΑ: περίλαμτι S | ἐκ δὲ ΜΔ ΚUΑ: ἡ δὲ ἐκ S 9 τοῦ ... γενέσθαι ΜΚU (τὸ) Α: τοῦ χειμῶνος Δ τὸν χειμῶνας S | in fine add. S ὅτε φοινίσσεται τριταία οὖσα.

¹¹⁻¹⁷ MA (in A post p. 400, l. 3) lemma M: ἄλλως. περί δὲ κύκλος ἑλίσση A 13 ἐγκαταδυόμεναι M: συγκατα- A 16 ἀνθύνουσιν M: ἀλδαίνουσι A.

¹⁸⁻p. 400,3 M Δ (post ἐστι supra l. 2) UAS ($46^v,3-4$) lemma ἄλλως M: [ὅ]λος περὶ κύκλος Δ περὶ δὲ κύκλος ἐλίσσει (-ση A) UA om. S 17 ὅταν (ὅτᾶν Μ) Μ Δ UA: ὅτι εἰ S | ἴδης Μ Δ UA: ἴδοις S | φησὶ Μ Δ UA: οm. S

κύκλον τινὰ ἐρυθρὸν περὶ αύτὴν ἔχουσαν, σημεῖόν ἐστι χειμῶνος καὶ ὅσῷ μᾶλλον πυρρότερος ὁ κύκλος θεω-

ΜΔυΑ 799. — σκέπτεο δ' ἐς πληθύν τε: περισκόπει δὲ εἰς τὴν πανσέληνον καὶ εἰς ἀμφότερα αὐτῆς τὰ διχάσματα, αὐξομένης τε καὶ πάλιν εἰς μηνοειδῆ δευτέραν ἐργομένης.

ΜΔUAS πληθύν δὲ λέγει τὴν πανσέληνον, τὴν διχόμηνον. πεπλήρωται γὰρ τὸ τηνικαῦτα φωτός.

ΜΔUAS καὶ ἀμφότερον διχόωσαν: τὴν διχότομον 10 ἐξ ἀμφοτέρων, ἵνα λέγη τὴν ἀπὸ συνόδου ὀγδοαίαν οὖσαν διχότομον, καὶ τὴν ἐν τῆ ἀποκρίσει δευτέραν διχότομον.

ΜΔυΑ δ δὲ λόγος ἡ δὲ τριτάτη ἀπιόντος (810) διχότομον τὴν σελήνην σημαίνει ἐς δὶς τοῦ μηνὸς γίνε- 15 σθαι.

¹ αύτην Est $ut\ vid$.: αὐτην $M\Delta UAS$ 1–2 σημεῖόν ἐστι χειμῶνος $M\Delta UA$: χειμῶνα δεῖ τεκμαίρεσθαι S 2 ὅσω $M\Delta AS$: ὅσον U | μᾶλλον $M\Delta UA$: δ' ἀν μάλα S | πυρρότερος ΔUA : πυρώτερος M πορρώτερος S | ὁ $M\Delta AS$: om. U 3 σφοδρότερον $M\Delta UA$: σφοδρότατον S | σημαίνει $M\Delta UA$: δηλοῖ S.

^{4–7} ΜΔUA lemma ΜΑ: σκέπτεο Δ σκέπτεο δ' ἐς πληθὸν U 4–5 περισκόπει ΜΔΑ: σκόπει U 6 αὐξομένης Est $(unde\ Ald.\ edd.)$: ἀρξαμένης ΜΔUA | τε ΜΔΑ: $om.\ U$.

⁸⁻⁹ MΔUAS $(46^v, 4-5)$ lemma non praebet M: ές (είς U) πληθύν τε ΔUA σχέπτεο S 8 δὲ λέγει MA: om. ΔUS fortasse recte | τὴν διχόμηνον ΔUAS: om. M| post διχόμηνον add. φησι S 9 τὸ MΔUA: om. S.

¹⁰⁻¹³ MΔUAS $(46^v, 5-6)$ lemma MA (in A cum praecedentis scholii ultimis verbis coniunctum): ἀμφότερον Δ ἀμφότερον δὲ διχόωσαν U ἀμφότερον δὲ τὴν διέχουσαν S 10 τὴν MΔUA: om. S | διχότομον Est (unde Ald. edd.): διχόμηνον MΔUAS 11 τὴν MΔUA: τῆς S | ὀγδοαίαν MΔUA: -αίας S 12-13 καὶ . . . . . διχότομον MΔUA: om. S 12 ἀποκρίσει MΔUA: ἀποφθίσει Est (unde Ald. edd.) 13 post διχότομον add. Est ἥν φασιν ἀπιόντος τρίτην (vide infra).

^{14–16} M Δ U A 14 δ δὲ λόγος ante τὴν χρόαν (infra p. 401, l. 1) transposuit Maass, sed cf. S infra p. 402, ll. 8–10 (et Est supra ad l. 13) | ἡ δὲ M Δ : om. U A 15 post σημαίνει reliqua om. U | ἐς Maass: εἰ M Δ A fortasse delendum 15–16 γίνεσθαι M Δ : γίνεται A.

801. — (καί οἱ ἐπὶ γροιῆ): τὴν χρόαν ΜΔΑ

αύτης έν ταῖς φάσεσι ταύταις.

802. — πάντη γὰρ καθαρῆ: ὅταν μὲν γὰρ ΜΔυΑς καθαρά ή δι' όλου τοῦ κύκλου, σημαίνει εὐδίαν, όταν 5 δ' άλλοτε άλλο μέρος τοῦ κύκλου μελαίνηται, ὅμβρους δεῖ προσδέχεσθαι.

805. — σήματα δ' οὔτ' ἂρ πᾶσιν: τὰ μέντοι σημεῖα ταῦτα οὐ πάσαις ἡμέραις ἐφαρμόζεται, ΜΔΚUAS άλλὰ τὰ μὲν περὶ τρίτην ἢ τετάρτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς 10 γινόμενα σημεῖα μέχρις ὀγδόης δεῖ παρατηρεῖν, τουτέστιν αύξανομένης διχοτόμου, ἀπὸ δὲ τῆς διχοτόμου

¹⁻² M Δ A lemma addidi 1 initio ὁ δὲ λόγος add. Maass (cf. $supra\ ad\ p.\ 400, l.\ 14$ 2 φάσεσι M: φύσεσι Δ φαύσεσι $A\mid post$ ταύταις add. σχόπει Maass.

^{3–6} M\DeltaUAS (46 ^{v} , 6–8) lemma S (καθαρή): om. M Δ UA 3-4 όταν . . . . σημαίνει ΜΔΑS: om. Ü (cf. supra ad p. 400, $m{l}.$ $m{l}.$ (cf. U): εὐδίαν σημ- ΔΑ | post εὐδίαν scholii finem significat U 4-5 όταν δὲ (sic) ἄλλοτε Maass: ἀλλ' ότε (ἄλλοτε US) δὲ (δ' U) MUAS ότε δὲ καὶ Δ 5 ἄλλο MUAS: ἄλλο καὶ ἄλλο Δ | μελαίνηται MA: μελαίνεται US λευκαίνηται Δ 6 δεῖ MUAS: om. Δ | προσδέχεσθαι MA: προσδέδεχθαι U παραδέχεσ-Dat S om. Δ | hic add. MUA prima sequentis scholii verba, quae suo loco invenies.

⁷⁻p. 402,3 M Δ K U A S (46°, 8-11) lemma M A: σήματα δ' οὕτ' άρ KU om. ΔS 7-8 τὰ μέντοι . . . ἐφαρμόζεται: haec verba ante lemma sub finem praecedentis scholii praebent MUA (U¹A¹), initium autem praesentis scholii sic restituunt KUA: οὐ πάσαις φησί ταῖς ἡμέραις (sic K: ἡμέραις φησίν UA ταῖς omisso) έφαρμόζεται τὰ σημεΐα ταῦτα; rectum ordinem lemmate omisso servaverunt ΔS 8 μέντοι $M\Delta U^1A^1$: μὲν S | οὐ $M\Delta S$: καὶ U^1 ούχὶ καὶ $A^1 \mid$ πάσαις $M\Delta U^1A^1$: πάθος ταῖς $S \mid$ ἐφαρμόζεται $M \tilde{\Delta} A^1$: -ζονται U^1 ἐφαρμόζεται ὁμοίως S 9 μὲν $M \tilde{\Delta} K \tilde{U} A S^{sl}$: οπ. S | τρίτην ἢ τετάρτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς Μ: τρ- ἢ τεττοῦ μ - $\eta\mu$ - Δ την τρ- $\eta\mu$ - η τετ- τοῦ μ - K την τρ- η τεττοῦ μ – $\dot{\bf U}$ τὴν τρ – ἢ τετ – ἡμ – τοῦ μ – $\bf A$ τὴν τετ – ἡμ – τοῦ μ – $\bf S$ 10 μέχρις $\bf KAS$: μέχρι $\bf M\Delta U$ 11 ante αὐξ – add. μέχρις $\bf K$ | αὐξανομένης $\bf MKUAS$: αὐξομένης $\bf \Delta$ | ἀπὸ δὲ τῆς διχοτόμου om. U | ἀπὸ δὲ ΜΔΚΑ: καὶ ἀπὸ S | τῆς ΜΚUAS: om. Δ |

μέχρι τῆς πανσελήνου, καὶ ἀπὸ πανσελήνου μέχρι διχοτόμου φθίνοντος μηνός, εἶτα ἀπὸ ταύτης μέχρις ἡμερῶν πρὸ τῆς συνόδου τριῶν ἢ τεσσάρων.

σή ματα: οὐ γὰρ ἐν ἑκάστη ἡμέρα τὰ σημεῖα γίνεται, ἀλλ' ὅσα ἄν γένηται σημεῖα τεκμήρια καὶ 5 δηλοῖ ἄχρι διχοτόμου ... εἶτα ἀπὸ τῆς διχομήνου ἐπὶ τὴν δευτέραν διχάδα, τὴν διχότομον, εἶτα ἀπὸ τῆς δευτέρας διχοτόμου δέχεται τὰ σημεῖα ἡ τελευταία τετρὰς ἀπιόντος τοῦ μηνός, τριταία οὖσα ὁμοίως. φ θ ι μ έ ν η ν (809) ἵνα λέγη τὴν μηνοειδῆ δευτέραν. 10

ΚΑ ἄλλως: τουτέστι τὸ σημεῖον τὸ γινόμενον ἀπὸ τῆς τρίτης ἢ τετάρτης ἡμέρας τῆς σελήνης, μὴ ἔλπιζε τοῦτο ἕως τοῦ τέλους ἐκβῆναι, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τρίτης ἢ τετάρτης ἕως ὀγδόης, τὰ δὲ ἀπὸ ὀγδόης ἕως πεντεκαιδεκάτης, τουτέστι διγομήνου οὕσης.

ΜΔΚUAS 806. — άλλ' ὅσα μέν: συμπίπτει αὐτὰ ταῦτα μέχρι τῆς δευτέρας διχοτόμου, ἀφ' ῆς μέχρι τετάρτης ἢ τρίτης φθινούσης. τούτων δὲ αἴτιον οἱ Πυθαγορικοὶ τὸν ἐπτὰ ἀριθμὸν ὑποτίθενται, φυσικώτατόν τε καὶ θαυμαστὸν εἶναι λέγοντες.

ΜΔΚυΑ [καὶ τὸ μὲν πλησίον τοῦ ἄστρου φαίνεται λευκόν

1 καὶ Δ K U A S : om. Μ 1–2 ἀπὸ πανσελήνου (σελήνου U) μέχρι διχοτόμου Μ Δ K U A : μέχρι διχοτόμου ἀπὸ τῆς πανσελήνου S 2 μέχρις S : μέχρι Μ Δ K U A 3 πρὸ τῆς Μ Δ K A : πρὸ U πρώτης S | ante τρ- add. ἢ Δ | τριῶν ἢ τεσσάρων (-ττ- Δ) Μ Δ K U A : τρία ἢ δ' S.

4-10 $\dot{S}$ ($\dot{4}6^{\dot{v}}$, 11-17) 6 lacunam indicavi 7 post διχάδα comma posui 9 τετρὰς correxi: τέρας $\dot{S}$ | post μηνός et ὁμοίως distinxi 10 φθιμένην scripsi: φθίνοντος $\dot{S}$ | λέγη τὴν scripsi: λεπτὴν $\dot{S}$ | cf. p. 400, ll. 6-7.

12-15 ΚΑ 12 τῆς σελήνης Κ: ς σελήνης in A evanidum.

1.5

20

¹⁶⁻²⁰ ΜΔΚUΑ\$ $(46^{\circ},17-20)$ lemma ΜΔΚΑ: άλλ' ὅσα μὲν τριτάτη U om. S 16 συμπίπτει ΔΚUΑS: συνάπτει Μ 17 δευτέρας διχοτόμου ΜΔΚΑS: διχοτομίας τῆς δευτ- U 17-18 τετάρτης ἢ τρίτης ΜΚUΑS: τρ- ἢ τετ- Δ 18 φθινούσης ΜΔ S: φαινούσης ΚUA quod servat Maass | τούτων ΜΔΚUΑ: τούτου S | αἴτιον ΜΔUS: αἴτιοι ΚΑ 19 τὸν ΜΔΚUΑ: τοῦτον τὸν S | ἐπτὰ S: ζ΄ ΔΚΑ ἕβδομον ΜU | τε ΜΔUΑS: om. Κ 20 εἶναι ΜΔΚUA: om. S.

²¹⁻p. 403,2 M Δ K U A 21 λευκόν M K A : γὰρ λευκόν λαμπρόν, U om. Δ haec seclusi ut loco suo avulsa, vide infra p. 405 ll. 3-5.

διά την τοῦ φωτὸς ἐπικράτειαν, τὸ δὲ ἑξῆς τούτου μέλαν διά τὴν πρὸς τὰ νέφη παράθεσιν.]

811. — εἰ δέ κέ μιν περὶ πᾶσαν: ἐὰν ΜΔΚυΑ δὲ κύκλω περὶ πᾶσαν τὴν σελήνην ἄλωες κείμεναι περι-5 φέρωνται, ἢ τρεῖς ἢ δύο ἢ καὶ μία (ἐπεὶ πολλάκις καὶ δύο καὶ τρεῖς), ἀπὸ τῆς μιᾶς,

έὰν μὲν ῥηγνύηται, ἄνεμον

MAKUAS

άπὸ τῆς χύσεως (ἡηγνυμένη γὰρ τῆ διαχεο- ΜΔΚυΔ μένη),

έὰν δὲ κατ' ὀλίγον μαραίνηται, γαλήνην δεῖ προσδο- ΜΔΚUAS κᾶν ἐὰν δὲ δύο γένωνται περὶ αὐτὴν κύκλοι, χειμῶνα σημαίνει, έὰν δὲ τρεῖς ἢ καὶ τέσσαρες, μείζονα τὸν γειμῶνα.

καὶ ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὴν σελήνην λαμβανόμενα ΜΚυΑ 15 σημεῖα περὶ τοῦ καταστήματος τοῦ ἀέρος ταύτην ἔγει τὴν κατάληψιν.

άλω αὶ κυκλώσωνται: τῶν γινομένων καὶ ΜΑΚυΑ

δευτέραν πολλάχις καὶ τρίτην KA (καὶ β' πολλάκις καὶ γ' C). 7 $M\Delta KUAS$ ($46^v,24$) 7 ἐὰν MKUA: εἰ Δ καὶ εἰ S | ρηγνύηται Maass: ρήγνυται $M\Delta KAS$ ρήγνυνται U.

8-9 ΜΔΚUΑ φηγνυμένη scripsi ex Arato 814: φηγνυμένην $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$ 8 yap $\mathbf{M}\mathbf{U}$: $\delta \dot{\mathbf{c}}$ $\mathbf{K}\mathbf{A}$ om. Δ 8-9 $\tau \tilde{\eta}$ $\delta \iota \alpha \chi \epsilon \circ \mu \dot{\epsilon} \nu \eta$ scripsi: την διαχεομένην ΜΔΚUΑ.

10–13 $\dot{M}\Delta\dot{K}UAS$ (46°, 24–26) 10 γαλήνην $\dot{M}\Delta\dot{K}UA$: εὐδίαν $\dot{S}$ | δεῖ $\dot{M}\Delta\dot{U}AS$: οm. $\dot{K}$ 11 δύο $\dot{M}\Delta\dot{K}UA$: οm. $\dot{S}$ 12 σημαίνει $\mathbf{MKA}$: μείζω δηλοῖ $\mathbf{S}$ om. $\Delta\mathbf{U}$ 12–13 ἐὰν $\dots$ χειμῶνα om. $\mathbf{S}$ 12 δὲ $M\Delta KA$: om. U | τρεῖς $M\Delta U$: καὶ τρεῖς KA | καὶ MKUA: οπ. Δ | τέσσαρες (δ') ΜΔΑ: δύο ΚU.

14-16 MKUA 14-15 τὰ ... σημεῖα MKA: περὶ τῆς (s. l.)

σελήνης σημεῖα. U 15 περὶ ΜΚΑ: περὶ δὲ U.

17-p. 404,5 ΜΔΚUA lemma restitui: άλωαὶ κυκλώσονται Μ [ά]λωαὶ Δ άλωαὶ κυκλώσωνται ΚΑ άλωαὶ κυκλώσονται U | de 17-p. 404,5 cf. Achill. 32, p. 68 Maass

³⁻⁶ ΜΔΚUΑ lemma M: εἰ δέ κέ μιν ΔΚUΑ 4 κύκλω ΜΚUΑ: κυκλόθεν Δ | περὶ πᾶσαν ΜΚUΑ: οπ. Δ | τὴν σελήνην MKUA: τῆς σελήνης Δ | ἄλωες scripsi: άλωαί M άλωαὶ ΔΚU A incert. 5 η τρεῖς η δύο η και μία scripsi $ex\ Arato: \mathring{\eta}$ τρεῖς $\mathring{\eta}$ $\overleftrightarrow{\beta}$ $\mathring{\eta}$ καὶ $\overleftarrow{\delta}$ $\mathbf{M}$ (Δ $pro\ \mathbf{A}$) $\mathring{\eta}$ Υ' $\mathring{\eta}$ δ' $\mathring{\eta}$ β' Δ $\mathring{\eta}$ β' η γ' η τετάρτην Κ΄ η δύο η τρεῖς η τέσσαρες U η δευτέραν η τρίτην ἢ τετάρτην ${f A}$ ${f 5}{-}{f 6}$ πολλάκις καὶ δύο καὶ τρεῖς ${f M}\Delta{f U}$: καὶ

ἐν τῷ μετεώρῳ συνισταμένων μεταξύ (αἰθέρος καὶ)
γῆς τὰ μέν ἐστι κατ' ἔμφασιν, τὰ δὲ μικτά, τὰ δὲ καθ'
ὑπόστασιν· κατ' ἔμφασιν μὲν οἶον ἶρις, ἄλως, μικτὰ
δὲ παρήλιοι, καθ' ὑπόστασιν δὲ κομῆται, πωγωνίαι,
δοκίδες, λαμπάδες, ἄττοντες.

MKUA

άλως δὲ εἴρηται ὅτι τὰς ἄλωνας τῷ σχήματι κυκλοτερῶς διαγράφουσι. καὶ ἔστιν ἡ ἄλως περὶ τὴν σελήνην κύκλος, καὶ αὐτὴ ἐν μέσῳ ἀμυδροτέρα φαίνεται.

MAS ή τοίνυν ὄψις κατὰ τὴν ἔνστασιν τοῦ ἀέρος τραχέσι μὲν προσπεσοῦσα αὐτοῦ που καταπαύεται, μηκέτι 10

ΜΑ λαμβάνουσα έτέρας φορᾶς ἀρχήν, λείοις δὲ καὶ ὁμαλοῖς προσφερομένη, οἶά ἐστι τὰ ἔσοπτρα καὶ τὰ ὕδατα, ήτοι ἐνδοτέρω διαδύεται οἱονεὶ ἐγκατακλωμένη, ή, εἴπερ τοῦτο ἀδυνατεῖ ποιεῖν δι' ἀντιτυπίαν τῶν σωμάτων, ἀνακλᾶται ἐμφανίζουσα κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον 15 τὰ ὁρώμενα ἀφ' οὖ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνακλάσεως ποιεῖται.

MUA ὅταν τοίνυν περί τι ἄστρον νέφη συστῆ συνεχῆ καὶ κοῖλα, ἐνσταθῆ δὲ ὁ ἀὴρ ἐπὶ ταῦτα, εἶτα ἀνάκλασιν

¹ τῷ $M\Delta KA$: om. U 1-2 μεταξύ <αθέρος καὶ> γῆς scripsi ex Achille (τὰ μεταξύ τοῦ αθέρος καὶ τῆς γῆς): μεταξύ γῆς <παὶ οὐρανοῦ> Maass μεταξύ γῆς $M\Delta KA$ om. U 3 ἄλως M: ἄλως Δ om. KUA 4 καθ' . . . πωγωνίαι Δ (οἶον κομῆται) K UA (κομῖται): om. M 5 post ἄττοντες scholii finem significant ΔKUA .

⁶⁻⁸ MKUA 6 ἄλως M: ἄλλως KUA ἄλωες Maass $\mid$ εἴρηται MKUA: εἴρηνται Maass 6-7 τῶι σχήματι κυκλοτερῶς MUA: κυκλ- τῶ σχήματι Κ 7 ἡ MKU: om. A $\mid$ περὶ τὴν σελήνην MKA: περίττης σελήνης U 8 ἀμυδροτέρα MKA: ἀμφοτέρ $\mid$ ων] U.

^{9–11 (}usque ad ἀρχήν) MAS $(46^v,21-24)$ lemma εἰ δέ κέ μιν S: non praebent MA 9 initio add. S περὶ ἄλωος τῆς γινομένης ἐν τῆ σελήνη λέγει, ὅτι | ἡ MA: εἰ S | ὄψις MA: ὄψει S 10 μὲν MA: om. S | προσπεσούσα A: προπ- Μ καταπ- S | καταπαύεται MA: παύεται S.

^{11–17} (a λείοις) $\mathbf{M}\mathbf{A}$ 12 τὰ $^2\mathbf{M}:om.$ $\mathbf{A}$ 13 ἐνδοτέρω $\mathbf{A}:$ –τέρωι $\mathbf{M}$ 16 ἀνακλάσεως $\mathbf{M}:$ κατακλ– $\mathbf{A}.$

¹⁸⁻p. 405,2 M $\dot{\mathbf{U}}$ A 19 ἐνσταθη scripsi (cf. supra l. 9): ἐνταθη MA ἐνταῦθα U | ἐπὶ M: περὶ $\dot{\mathbf{U}}$ A | ἀνάκλασιν M: κατάκλασιν A U evan.

σχῆ εἰς αὐτὸ τὸ ἄστρον, ἐμφαίνεται τοῦτο καθ' ἐκάστην ἀνάκλασιν, καὶ οὕτως ἡ ἄλως ἀποτελεῖται.

καὶ τὸ μὲν πλεῖστον τοῦ ἄστρου φαίνεται λευκὸν ΜΑ διὰ τὴν τοῦ φωτὸς ἐπικράτειαν, τὸ δὲ ἔξω τούτου μέλαν 5 διὰ τὴν πρὸς τὰ νέφη παράθεσιν.

γίνεται δὲ περὶ τὴν σελήνην ἐὰν μία γένηται, εὐδίαν ΜΚΑ προσδόκα. διαλύεται γὰρ ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον ἡ πύκνωσις, εἰ δὲ ῥήγνυται, ἄνεμον ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου καθ' δν τὴν ῥῆξιν λαμβάνει, εἰ δὲ δύο, χειμῶνα προσδόκα, καὶ 10 ἔτι μείζονα ἐὰν τρεῖς. οὐ μόνον δὲ περὶ σελήνην ἀλλὰ καὶ ἥλιον γίνεται καὶ ἀστέρας.

τί ἐστιν ἄλως; ἡ ὑγροῦ τοῦ ἀέρος ἐπικειμένου καὶ ΜΚΑ παχέος ὄντος φαντασία φωτὸς κυκλοειδοῦς περὶ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην συνισταμένη.

817. — καὶ εἰ ἡηγνύατο μᾶλλον: καὶ ΜΚΑ εἰ μειζόνως ἀπολύεται. προείπομεν δὲ ὅτι διαρρήγνυται καὶ διακρουομένη μᾶλλον ἀπολύεται μὴ δυναμένη διικνεῖσθαι πλείονα τὴν ὑποκειμένην παχύτητα τοῦ ἀέρος [δεικνύει].

¹ σχῆ: ἡ ὄψις ut videtur (cf. supra p. 404, ll. 15–17) | εἰς MA: καὶ εἰς U | αὐτὸ UA: τ' αὐτὸ M | τὸ MA: om. U | post ἄστρον dist. Est (unde Ald. edd.): post σχῆ MUA | ἐμφαίνεται MA: φαίνεται U | τοῦτο MA: τότε U ut vid. 1–2 καθ' ἑκάστην ἀνάκλασιν MA: ἀνάκλ- καθ' ἑκ- U.

^{3–5} MA cf. supra p. 402,21–p. 403,2 **3** πλεΐστον scripsi: πλησίον MA cf. supra **4** ἔξω MA: ἑξῆς MΔKUA supra, iniuria.

⁶⁻¹¹ MKA 6 γίνεται ... γένηται ΜΑ: περὶ τὴν σελήνην τοίνυν ἐὰν μία ἄλως γένηται Κ.

¹²⁻¹⁴ MKA 12 άλως MA: άλως K.

^{15–19} ΜΚΑ lemma ΜΑ: καὶ μᾶλλον μελανεῦσα καὶ εἰ ρηγνύατο μᾶλλον Κ 16 μειζόνως ΜΑ: μείζονα Κ | ἀπολύεται ΜΚΑ ^{pc} : ἀπολείπεται A^{ac} | προείπομεν: cf. p. 399, ll. 10–16 | δὲ ὅτι Μ: διότι ΚΑ | haec S in 46^v mg. (ad v. 814): διακρινομένη μᾶλλον ἀπλοῦται 17 ἀπολύεται scripsi: ἀπλοῦται ΜΚΑ 19 δεικνύει seclusi | post δεικνύει signum praebet A maioris scholiorum partis finitae, deinde in mg. titulum περὶ ἡλίου.

ΜΔΚυΑS 819. — ἡ ελίοιο δέ τοι μελέτω: πληρώσας τὰ περὶ τῆς σελήνης τεκμήρια, ἐπὶ τὰ τοῦ ἡλίου σημεῖα ἔρχεται, ἄπερ καὶ αὐτὰ ἀκολούθως καὶ ἀκριβῶς διδάσκει. τὸ δὲ ἑξῆς·,,περὶ δὲ τοῦ ἡλίου, φησί, μελέτω σοι ἑκατέρωθεν πορευομένου. τῷ γὰρ ἡλίῳ μᾶλλον τῆς σελήνης ἐπίκειται τὰ τεκμήρια ἐοικότα καὶ ἀρμόζοντα τοῖς σκοποῦσι τάληθῆ, καὶ δύνοντι οὖν καὶ ἀνα-ΜΚυΑS τέλλοντι". τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἑκάτερθεν ἰόν-

τέλλοντι". τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐκάτερθεν ἰόντος. καὶ γὰρ ἀνατέλλοντος αὐτοῦ ἔστιν ἰδεῖν τεκμήρια, καὶ δυομένου ὁμοίως.

10

ΚυΑ ἄλλως: παρατήρει, φησί, μάλιστα τὰ περὶ τὸν ἤλιον γινόμενα σημεῖα καὶ γὰρ ἀνατέλλων καὶ δύνων ἀληθῆ τεκμήρια παρέχει.

ΜΔΚΌΔΑ 820. — μαλλον ἐοικότα: διὰ τί τὰ τοῦ ἡλίου σημεῖα βεβαιότερά φησι τῆς σελήνης [ἔφη]; 15

1–10 ΜΔΚUAS $(46^v, 27-35)$ lemma Est: ἡελίοι δέ τοι μελέτω Μ [ἡ]ελίοι δέ τοι Δ ἡελίω δέ τοι μελέτω ΚΑ |||| οιο δέ τοι U ἡελίοιο δέ S 2 τὰ¹ ΔUS: τὸν ΚΑ οm. Μ | τῆς σελήνης ΔΚΑS: τὴν σελήνην U τῶν τῆς σελήνης Μ | τεκμήρια ΔUS: τεκμηρίων ΜΚΑ | post τεκμ- add. λόγον ΚΑ post τεκμ- add. καὶ ἀκριβῶς ταῦτα ἐκθέμενος S 2–3 ἐπὶ . . . . ἔρχεται ΜΔΚUA: ἔρχεται ἐφ' ἔτερα σημεῖα τοῦ ἡλίου S 4 δὲ² ΜΔ: οm. ΚUAS 5 ἐκατέρωθεν ΜΔΚΑS: ἐκατέρως U | πορευομένου ΔΕst (ἰόντος Aratus): -μένω ΜΚΑS U incert. | τῶι ΜΔΚUA: τὸ S 6 τὰ ΜΔΚUA ut vid.: om. Est edd. 6–7 καὶ ἀρμόζοντα ΜΚUA: τῆς σελήνης ἀρμ- S om. Δ 7 τάληθῆ ΜΚΑ: τὴν ἀλήθειαν S om. Δ U | δύνοντι ΜΚUAS: δύνονται Δ | καὶ ΜΚUAS: om. Δ 7–8 post ἀνατ- add. καὶ δύοντι Δ qui hic scholii finem facit 8 τοῦτο γάρ ἐστι (-τιν Μ) ΜΚUA: τουτέστιν S | τὸ ΚUA: om. ΜS | ἐκάτερθεν ΜΚUA: ἑκατέρωθεν S 9 καὶ γὰρ . . . ἔστιν om. U | γὰρ ΜΚΑ: om. S | αὐτοῦ ΜΚΑ: om. S 9–10 καὶ . . . ὁμοίως ΜΚΑS: om. U.

11–13 KUA 11 ἄλλως KA: om. U | παρατήρει KA: παρατήρει δὲ U fort. recte | μάλιστα ante τὰ KA: post ἥλιον U fort. recte 12 καὶ δύνων U (sic Maass e coni.): om. KA.

14-p. 407,3 M Δ K U A S $(46^v, 35-38)$ ἀπ[ορία] M in mg. lemma M Δ K: ἡελίω καὶ μᾶλλον ἐοικότα σήματα U μᾶλλον ἐοικότα σήμεῖα A om. S 14 διὰ τί M K A: διὰ U διὰ τί δὲ S om. Δ 14-15 τὰ τοῦ ἡλίου σ- M Δ U S: τοῦ ἡλ- τὰ σ- K A C 15 βεβ- φησι τῆς σελ- M Δ: βεβ- τῆς σελ- φησὶ K A φησὶ βεβ- τῆς σελ- U φησι om. S | ἔφη M: καὶ φησὶν Δ U C καὶ λέγει K A λέγει S seclusi, sed fortasse et φησὶ et ἔφη delenda sunt

έπειδή πολλήν έχων ίσχύν πρός το διαλύειν ταῖς ἀκτῖσι τὰ ὑποπίπτοντα παχέα, νικώμενος ὑπ' αὐτῶν μείζονα τὸν γειμῶνα προαπαγγέλλει.

καὶ ἄλλως: αἱ τοῦ ἡλίου πρὸς τὸν ἀέρα διαφοραὶ MKAS

5 κυριώτεραι τῆς σελήνης εἰσί. δυναστεύων γὰρ ἡμέρας
σαφέστερα δείκνυσι τὰ τεκμήρια. δεύτερον δὲ ὅτι ΜΔΚUAS
λαμπρότερός ἐστι, καὶ εἰ μἡ μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ τοῦ
ἀέρος εἴη ἡ μεταβολή, οὐκ ἂν κρατηθείη. τὰς γὰρ μικρὰς καὶ ἐλαφρὰς ἀναστέλλει. οὕτω Πλούταρχος (fr. 13)

10 Sandbach).

821. — ἀ μ φ ό τ ε ρ ο ν δ ύ ν ο ν τ ι: διὰ τί τότε ΜΔΚυΑ μόνον, καὶ μὴ ὅτε μεσουρανεῖ; τότε γὰρ φαίνεται (διὰ) τοῦ ἀέρος τοῦ ὑπεργείου τοῦ δεχομένου πάχη καὶ μεταβολὰς διὰ τὰς ἀναθυμιάσεις ᾶς ἡ γῆ ἀναδίδωσι, τοῦ ἡλίου 15 ταῦτα κινοῦντος: ἐξαρθεὶς γὰρ καὶ ὑψωθεὶς τὸ οἰκεῖον ἑαυτοῦ γρῶμα εἰλικρινὲς ἐμφαίνει.

¹ πολλην $M\Delta UAS$: πολύν K | ἔχων $M\Delta KUA$: ἔχουσιν S | πρός $M\Delta KUA$: καὶ S 2 νικώμενος MKUAS: νικ- γὰρ Δ 2-3 μείζονα (οπ. K) τὸν χ- προαπαγγέλλει (sic C Maass προσαπαγγέλλει M προσαγγέλλει Δ προανατέλλει K προαγγέλλει Δ Μ ΔKAC : χειμῶνα μείζονα οὕτω προσαπαγγέλλει Δ μείζω προαπαγγέλλων τὸν χειμῶνα Δ

⁴⁻⁶ $\dot{\mathbf{M}}\mathbf{K}\mathbf{A}\mathbf{S}$ (46 $\dot{v}$, 38-41) καὶ άλλως $\mathbf{M}$: άλλως $\mathbf{K}\mathbf{A}\mathbf{C}$ ἡελίω καὶ μᾶλλον $\mathbf{S}$ 4 πρὸς $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$: κατὰ $\mathbf{S}$ 5 κυριώτεραι $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$ $\mathbf{S}^{\mathrm{pc}}$: καιρώτεραι $\mathbf{S}^{\mathrm{ac}}$ ut vid. | τῆς (τῶν τῆς $\mathbf{K}\mathbf{A}\mathbf{C}$) σελ- εἰσὶ $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$: εἰσὶ τῆς σελ- $\mathbf{S}$ | ἡμέρας $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$: ἡμεροῖ $\mathbf{S}$ 6 σαφέστερα $\mathbf{M}$: -τερον $\mathbf{K}\mathbf{A}\mathbf{S}$ | τεκμήρια $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$: σημεῖα $\mathbf{S}$.

⁶⁻¹⁰ MΔKUAS (46° , 41-43) initio άλλως Δ, quid hic U praebeat non dispicio (σπόρεφάλην?) 6 δεύτερον δὲ ὅτι Μ: ὅτι ΔU καὶ αὕθις δὲ ὅτι ΚΑ καὶ S 7 λαμπρότερος ΜΔΚΑ: λαμπρότατος U λαμπρότερα S | ἰσχυρὰ ΜΔΚΑS: φοβερὰ U 8 ἡ ΔUS: om. MKA | κρατηθείη ΜΔΚUA: κρατηθή S 8-9 μικρὰς καὶ ΜΔΚUA: οm. S 9 ἀναστέλλει ΜΔUS: ἀνατέλλει ΚΑC | post ἀναστ- add. καὶ σκεδάννυσιν S | οὕτω Πλ- ΜΔΚΑ: om. US.

^{11–16} ΜΔΚUA ἀπ[ορία] M in mg. lemma MKUA: [ἀ]μφότερον Δ 11 τί ΜΔΚΑ: τὰ U 12 μὴ ΜΔUA: οὐ τότε Κ | τότε γὰρ ΜΚUA: ὅτι τότε Δ | διὰ add. Est (unde Ald. edd.): om. ΜΔΚUA 16 ἑαυτοῦ Μ: αὐτοῦ ΚΑ om. Δ U | εἰλικρινὲς Δ KUA: -νῶς Μ.

MAKUAS

MA

822-831. — μή οἱ ποικίλλοιτο: ἐὰν οὖν μέλλοντος άνατέλλειν αύτοῦ ἴδης τὸν κύκλον μὴ ἔγοντα λαμπρόν καὶ εἰλικρινὲς τὸ φῶς, γίνωσκε χειμῶνα ἐπιγενησόμενον. ἐὰν δὲ δύνειν μέλλων καθαρός καὶ ἀνεπιθόλωτος ἐπὶ τὴν δύσιν χωρῆ, τῆ ἑξῆς ἡμέρα εὐδίαν προσδόκα. ὅταν μὲν οὖν μέλλοντος ἀνατέλλειν κοιλότητος φαντασίαν ὁ κύκλος ἐμφαίνη, καὶ τῶν ἀκτίνων τινές μέν πρός νότον, τινές δέ πρός βορράν τρέπωνται, τινές δὲ καὶ κατὰ μέσον τὸν κύκλον, ἄνεμον ἢ ὅμβρον δεῖ προσδοχᾶν.

10

άλλως: τῷ ἀπαγορευτικῷ καὶ ἐξ ἀρχῆς χρησάμενος ἐμφαίνει τὸ ἀπευκτὸν καί φησι ,,μηδαμῶς ποικίλος καὶ κατάστικτος φανείη σοι ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος νεωστὶ ἀνατέλλοντος, ὁπόταν εὐδινῆς ἡμέρας εἰς χρείαν έλθης". διὰ γὰρ τὴν τοῦ ἀέρος παγυμέρειαν καὶ ὑγρότητα 15

11-p. 409,6 M A άλλως Μ άλλως μή οἱ ποικίλλοιτο Α μή οἱ ποικίλλοιτο C 12 άπευκτὸν M: ἀπευκταῖον AC | φησι M: φυσί Α 14 εὐδινῆς Μ: εὐδιεινῆς ΑС 15-p. 409,4 καὶ ὑγρότητα .... παχυμέρειαν M: om. AC; C deinde usque ad scholii finem pergit, A autem usque ad κατάστικτον (p. 409, l. 2) voce ἀποτελεῖ omissa; sed post κατάστικτον ad φανείη σοι (l. 13) redit et totum scholium denuo describit ut est in Casanatensi, omissis scilicet verbis καὶ ὑγρότητα ... παχυμέρειαν ($l.\ 15-p.\ 409,4$)

¹⁻¹⁰ MΔKUAS (46v, 43-51) lemma MΔKUA: ἀμφότερον δύνοντι S 1 ούν ΜΔ: οπ. ΚUAS 2 μέλλοντος ΜΔUAS: –ντι ${f K}$ άνατ– αὐτοῦ ἴδης ${f M}\Delta$: άνατ– ἴδης αὐτὸν ${f U}$ αὐτῷ άνατ– ίδης Κ αὐτοῦ ἀνατ- ίδοις Α ἀνατ- τοῦ ἡλίου εἰς S 3-4 λαμπρὸν ... ἐπιγενησόμενον MKAS (τὸ ante φῶς om. S): τὸ φῶς λαμπρὸν χειμῶνα σημαίνει Δ λαμπρὸν τὸ φῶς, χειμῶνα δεῖ προσδοκάν U 4 δὲ ΜΔΚUA: om. S | δύνειν μέλλων ΜΚ $\dot{\mathbf{U}}\mathbf{AS}$: om. Δ 4–5 καὶ ἀνεπ– $\mathbf{M}\Delta\mathbf{KAS}$: om. $\mathbf{U}$ 5 χωρή $\mathbf{M}\Delta$ KUA: χωρήσει S 5–6 τῆ ἑξῆς ... προσδόκα $\tilde{M}\Delta \dot{K}UA$ (ἡμέρα om. U): εὐδίαν καὶ τὴν ἑξῆς ἡμέραν δηλοῖ S 6 ὅταν $M\Delta$ $\dot{\mathbf{U}}$: ὅτε $\mathbf{K}\mathbf{A}\mathbf{S}$ | μὲν οὖν $\mathbf{M}\dot{\Delta}\mathbf{K}$: οὖν $\dot{\mathbf{U}}$ μὲν $\mathbf{A}$ μέντοι $\mathbf{S}$ 6–7 μέλλοντος . . . ἐμφαίνη (–νει $\mathbf{A}$ et fort. $\mathbf{K}$) $\mathbf{M}\dot{\Delta}\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: χυχλοτερῆ φαντασίαν μέλλοντος άνατέλλειν ο κύκλος φαίνει S 8 πρός νότον ΜΔΚUΑ: κατά ν-- S | βορρᾶν ΜΚ: βορράν ΔΑSsl βορᾶν U βοράν S | τρέπωνται ΜΔU: -ονται ΚΑS 9 τινές δέ καὶ (om. M) ... χύχλον MKAS: om. ΔU 9-10 ἄνεμον ... προσδοκάν ΜΚΑS: άνεμον ή όμβρον σημαίνει Δ άνεμον σημαίνει ἢ ὄμβρον U.

έμπίπτουσα ή άκτὶς τοιοῦτον ὁρᾶσθαι ποιεῖ, ποικίλον καὶ κατάστικτον, τὸν κύκλον, ὥστε καὶ ἐρυθρὸν εἶναι φαίνεσθαι. τὸ δὲ ὅμοιον συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῆς ἵριδος εἰς ὑγρότητα ἀέρος καὶ παχυμέρειαν ἐμπίπτων ὁ ἥλιος ἀποτελεῖ τὴν ἶριν ταύτην ποικίλην τινὰ καὶ κατάστικτον, περὶ ἦς καὶ ἑξῆς διαλαμβάνει.

άλλως: ἐάν, φησί, περὶ τὴν ἀνατολὴν ποικίλος ΜΔΑ φαίνηται ὁ περὶ τὸν ἥλιον κύκλος, χειμῶνα γενησόμενον ἴσθι. εἰκότως συμβαίνει γὰρ τοῦτο διὰ τὴν τῶν 10 ἀνέμων ἐπιπρόσθησιν, ὅπερ οὐκ ἐᾶ καθαρὸν ἡμῖν φαίνεσθαι αὐτόν. ,,καθαρὸς μέντοι, φησίν, ἀνατέλλων καὶ μηδὲν ἔχων σημεῖον, εὐδίας ἐστὶ σημαντικός, ὁμοίως δὲ κᾶν δύνη καθαρὸς καὶ ἀνέφελος, τὴν ἐπιοῦσαν ἀγγέλλει ἡμέραν εὐδινήν". βο υλύσι ον μὲν γὰρ ΜΔυΑ 5 ῶραν (825) τὴν δύσιν κέκληκε, μαλακὴν δὲ αἴγλην (826) ἐπεὶ τὸ πολὺ τοῦ πυρώδους αὐτοῦ πρὸς ἑσπέραν πέπαυται. τοῦ γὰρ περὶ αὐτὸν ἀέρος μηδεμίαν ἔχοντος πύκνωσιν, ἀλλ' ὄντος ἀτρέπτου, καθαρὰ καὶ ἡ ἀνατολὴ καὶ ἡ δύσις γίνεται αὐτοῦ.

20 824. — φαίνοιτο δὲ λιτὸς άπάντη: ΜΔΑ ὁ γὰρ λιτὸς καὶ ἀπλοῦς διὰ ἀκεραίου ἀέρος στίλβων ἥλιος εὐδίας δηλωτικός ἐστιν.

2 ώστε Maass: ώσπερ M.

^{14–19} $\rm M\Delta UA$ (in $\rm UA$ post sch. 825) 14 μèν γὰρ $\rm MA$: γὰρ $\rm \Delta$ δὲ $\rm U$ 15 κέκληκε(ν) $\rm M\Delta A$: λέγουσιν $\rm U$ 15–16 μαλακήν δὲ (τε $\rm \Delta$) αἴγλην $\rm M\Delta A$: αἴγλην δὲ μαλακήν $\rm U$ 16 ἐπεὶ $\rm MU$: ἐπειδή $\rm \Delta A$ | τοῦ πυρώδους $\rm M\Delta A$: πυρῶδες $\rm U$ 18 ἔχοντος πύκνωσιν $\rm MUA$: πύκν- ἔχ- $\rm \Delta$ 19 ἡ δύσις $\rm M\Delta A$: ἡ om. $\rm U$ | αὐτοῦ $\rm MUA$: om. $\rm \Delta$.

^{20–22} M \Delta A (post εὐδιεινὴν supra l. 14) lemma M A: $[\phi]$ αίνοιτο δὲ Δ **22** εὐδίας . . . ἐστιν M A: εὐδίαν δηλοῖ Δ .

ΜΔΟΙΑ 825. — εἰ δ' αὕτως καθαρόν μιν: ἀπόκλισιν λαμβάνων ἀμβλεῖαν ποιεῖται τὴν τῆς ἀκτῖνος
ἐπαφὴν καὶ μαραίνεται τὰ τῆς θερμότητος (διὸ καὶ
δείλη ἐκλήθη, ἐνδεῶς τῆς ἔλης ἔχουσα). ὅτε οὖν
μάλιστα τὸ θερμὸν ἐξασθενεῖ, ⟨ἐὰν⟩ καθαρὸς καὶ διαφανὴς ἢ ὁ ἀήρ, ἔοικε κεκρατῆσθαι βεβαίως ἡ ἄγουσα τὰ
νέφη περίψυξις. διὸ καὶ εὐδίας τὸ σημεῖον.

MKAS

828. — άλλ' ο ύχ όππότε κοῖλος: αἱ ἐν τῷ ἡλίω κοιλότητες οὐκ εἰσὶν αὐτοῦ, φαντασίαι δὲ εἰσι τῆς ὄψεως κατ' ἐπιπρόσθησιν ζοφεροῦ ἀέρος. 10 οὐ γὰρ τὸ μέσον ὁρᾶται, ἀλλ' ἡ κύκλω άψὶς λαμπρὰ οὖσα δοκεῖ περιφέγγειν, καὶ τὸ ἐκλιπὲς ἔμφασιν κοιλότητος παρέχει. δν γὰρ τρόπον οἱ ζωγράφοι ἀντρώδεις τόπους γράφοντες φωτὶ τραχύνουσι τὴν ὄψιν, ἄτε τῆ φύσει τοῦ μὲν λαμπροῦ προβάλλοντος ἔξω καὶ διωθοῦν- 15 τος τὴν φαντασίαν, τοῦ δὲ μέλανος ὑποσκιάζειν καὶ βαθύνεσθαι δοκοῦντος, οὕτω καὶ περὶ τὸν ἥλιον τὸ

^{1–7} ΜΔUA lemma MA: βουλύσιος ὥρη Δ ὁ δ' αὐτῆς καθαρόν μιν U 2 ἀμβλεῖαν ΜΔ: ἀμβλίαν Α ὁμαλὸν U | τὴν MU: om. ΔA 3 ante ἐπαφὴν add. ἢ ὁμιλίαν A (non C) 4 δείλη ΜΔΑ: δήλη U | ἐνδεῶς MUA: ὡς ἐνδ- Δ 5 ἐξασθενεῖ ΜΔU: –νοῦν A | ἐὰν addidi: καὶ ΔU om. MA 5–6 καὶ διαφανὴς ἢι ὁ ἀὴρ ΜΔ: ὁ ἀὴρ καὶ διαφ– εἴη U καὶ διαφ– ὁ ἀὴρ ἢ A 6 κεκρατῆσθαι ΜΑ: κρατεῖσθαι ΔU | βεβαίως ΜΔ: γενναίως U βιαίως AC 7 νέφη MUA: νότια Δ | περίψυξις (πέρι– M) MA ΔS ! περίπτυξις ΔC περίκλησις ΔC Νοιεῖον om. ΔC ΝΑ: οπ. ΔC

⁸⁻p. 411,2 MKAS (46°, 51-47°, 4) lemma Maass: ἀλλ' οὐχοπότε κοῖλος Μ ἀλλ' οὐχ ὁπότε κοῖλος ΚΑ ἀλλ' οὐχ ὁ [spatium vacuum] S 10 κατ' ἐπιπρόσθησιν ΑS: κατεπιπρόσθεσιν Μ κατεπιπρόσθησιν Κ 11 ἀψὶς ΜΚ: ἀψὶς ΑS 12 περιφέγγειν Wyttenbach: περιφεύγειν ΜΚΑ πως φεύγειν S | καὶ scripsi: εἰς ΜΚΑ καὶ εἰς S | ἐκλιπὲς Bekker: ἐκλειπὲς Μ ἐλλειπῶς Κ ἐκλειπῶς ΑC ἐκλεῖπον S 13 παρέχει S: -χειν ΜΚΑ | τρόπον ΜΑS: τόπον Κ 13-14 ἀντρώδεις τόπους ΜΑS (ἀντρόδεις): ἀντρώδη τόπον Κ 14-15 τῆι φύσει ... προσβάλλοντος (sic ΜΚΑS: προβ- Bekker) ΜΚΑ: τὴν φύσιν τοῦ μέλανος προσβάλλοντος S 15 ἔξω ΜΚΑ: οπ. S 16 πρὸς τὴν φαντ- coni. Sandbach in app. crit. 17 τὸ ΜΚΑ: τὸν S

μή φαινόμενον τη όψει κατ' αντίφραξιν τοῦ άέρος [ή] έκκοπη του μέσου λαμπρού διά την σκιάν ύποφαίνεται.

† ό † όλην ποιεῖ τὴν ἀντίφραξιν ὁ ἀὴρ σφόδρα πιλη- s θείς και παχύς, ζοφωθείς. διὸ χειμέριον τὸ σημεῖον. 5 Πλούταρχος (fr. 14 Sandbach).

άλλως: κατά τινας καιρούς ὁ ἥλιος ὁρᾶται κοῖλος. ΜΔΚΑ τούτου δε αἴτιον τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἱστάμενα νέφη, μελαινόμενα διά την πολλην πύχνωσιν. πέφυχε δὲ πάντα τὰ διὰ τῶν μελάνων ὁρώμενα κοιλότητος φαντασίαν 10 παρέχειν. ούτω γάρ καὶ οἱ ζωγράφοι, ὅσα μὲν βούλονται προσεχή δεικνύναι, τῷ λευκῷ ἀπογράφονται, ὅσα δὲ κοΐλα καὶ ἐν βάθει, τῷ μέλανι. ἐὰν οὖν, φησί, τοιοῦτος γένηται, τὰς δὲ ἀκτῖνας μὴ κατ' εὐθεῖαν φερομένας έχη άλλ' ἐσχισμένας, καὶ τὰς μὲν τῆδε τετραμμένας, 15 τὰς δὲ τῆδε, ὅπερ συμβαίνει ὑπὸ τῆς τοῦ ἀέρος παχύτητος, οὐκ ἐωμένων αὐτῶν κατ' εὐθὑ φέρεσθαι, ἢ ἄνεμον ζοθι γινόμενον ἢ ὑετόν.

829. — οὐδ' ὁπότ' ἀκτίνων: ἀπὸ κοινοῦ ΜΔυΑ

¹ μή ΜS: μὲν ΚΑ | τῆι ὄψει ΜΚΑ: περὶ τὴν ὄψιν S | κατ' ἀντίφραξιν $\mathbf{MS}$: κατὰ ἀντ $-\mathbf{K}$ κατὰ ἀντίφρασιν $\mathbf{AC}$ $\mathbf{2}$ ἐκκοπ $\mathbf{\tilde{\eta}}$ temptavi: ή ἐκκοπή MKAS | ante μέσου add. ἀέρος S, sed postea, ut videtur, del. | ὑποφαίνεται Sandbach: -σθαι ΜΚΑS | p. 410, ll. 17 sqq. sic corr. Est: ούτω καὶ περὶ τὸν ήλιον τὐ φαινόμενον τῆς ὄψεως κατ' ἀντίφραξιν τοῦ ἀέρος, ἐκκοπὴν τοῦ μέσου λαμπρού διά την σκιάν ποιεί ύποφαίνεσθαι (sic fere Maass.)

³⁻⁵ S (477, 4-5) 4 post παχύς distinxi | σημεῖον scripsi: ζώδιον S cognovit haec Sandbach (ad. Plutarchi fr. 14).

⁶⁻¹⁷ ΜΔΚΑ άλλως ΜΚΑ: [ά]λλ' ούχ όπότε Δ 8 μελαινόμενα ΜΔΑ: καὶ μελ- Κ | πύκνωσιν ΜΚΑ: τοῦ ζύδατος πύκν- Δ 9 τὰ MKA: om. Δ 10 παρέχειν MKA: σημαίνειν Δ | οὕτω Δ : οὕτως M τοῦτο K καὶ οὕτως A | γὰρ MK: om. ΔA 12 ἐν βάθει ΔΚΑ: ἐμβάθει Μ | οὖν ΜΔ: οπ. ΚΑС | τοιοῦτος scripsi: τοιοῦτον ΜΔΚΑ τοιοῦτόν τι Est Ald. 13 τὰς δὲ scripsi: τάς τε MKA καὶ τὰς Δ ἢ τὰς Est Ald. | ἀκτῖνας MKA: εὐθείας Δ 16 οὐκ . . . φέρεσθαι MKA: om. Δ 17 γινόμενον $M\Delta K$: γεν-A | ἢ $M\Delta K^{sl}$ A: om. K. 18-p. 412,6 $M\Delta UA$ lemma MA: ἄλλως Δ ἀλλ' ὁπότε

κοῖλος (828) U

τὸ ε ὕ διος (827). ,,ἀλλ' οὐκ ἔσται εὕδιος ὅταν άνατέλλων κεκοιλωμένον ἔχη τὸ μέσον τοῦ κύκλου . . . ", δηλονότι ώσπερ κακωθέντος τοῦ φωτός, τοῦτο συμβαίνει πάλιν έκ τῆς τοῦ ἀέρος δυσκρασίας. ὥσπερ καὶ έπὶ τῶν ὀφθαλμικῶν, ὅτε συμβαίνει κοιλαίνεσθαι τούς 5 όφθαλμούς, δηλονότι έξασθενήσαντος τοῦ πώματος.

MA

η ώσπερ όταν βλέφαρον καταγαγόντες η περιθλίψαντες τῷ λύχνω τὴν ὄψιν προσβάλλωμεν, οὐ φαίνεται συνεγές τὸ φῶς, άλλὰ πλάγιαι καὶ σποράδες αἱ αὐγαί, ούτως, όταν άχλύς ή νέφωσις άνώμαλος πρό τοῦ ήλίου 10 στάσα περιθλίψη καὶ σείση τὸν τῆς ὄψεως κῶνον εἰς λεπτάς άκτινας καὶ ραβδοειδείς, δ πάσχομεν αὐτοί τῆ αἰσθήσει, τοῦτο περὶ τὸν ἥλιον εἶναι δοκοῦμεν. ούτω Πλούταρχος (fr. 15 Sandbach).

MΔKUA

830. — σχιζόμεναι βάλλωσι: ἀντιφέρον- 15 ται. πάλιν ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος παχύτητος δι' ὅλου τοῦ κύκλου ἀποφέρονται αἱ ἀκτῖνες, ἀλλ' αἱ μὲν πρὸς νότον, αί δὲ πρὸς βορρᾶν βάλλουσι, τὰ δὲ μέσα τοῦ δίσκου φαίνονται άνευ τινῶν ἀκτίνων. τότε, φησί, δι' ύδατος έργεται ό ἥλιος ἢ ἀνέμου.

20

MKAS

τά δ' αδ περὶ μέσσα φαείνη:

2 κεκοιλωμένον ΜΔΑ: καὶ κοιλ- U | post κύκλου nonnulla mihi deesse videntur (ut exempli gratia οὐδ' ὅταν αἱ ἀκτῖνες σχίζεσθαι φαίνωνται) ad quae pertineant ea quae sequuntur $\mathbf{4}$ ώσπερ καὶ $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}$: ώσπερ γὰρ καὶ $\mathbf{A}$ $\mathbf{5}$ ὀφθαλμικῶν ΜΔU: ὀφθαλμῶν ΑC | ὅτε συμβαίνει ΜΔU: ὅταν συμβαίνη AC 6 πώματος M: σώματος ΔUAC (quod servat Maass).

7-14 $\dot{\mathbf{M}}\mathbf{A}$ 7 καταγαγόντες Bekker: κατάγοντες $\dot{\mathbf{M}}\mathbf{A}$ 8 τῶι λύχνωι τὴν ὄψιν $\dot{\mathbf{M}}\mathbf{A}$: τὴν ὄψιν τ- λ - $\dot{\mathbf{A}}$ 9 συνεχὲς Μ: συνεχῶς Α 12 λεπτάς Μ: λοξάς ΑС | ραβδοειδεῖς ΜС: ρομβοειδείς Α | αὐτοί Μ: αὐτῆ Α.

¹⁵⁻²⁰ ΜΔΚUΑ lemma ΜΔΚUΑ 15-16 αντιφέρονται ΜΚ ${f A}$: ἀντὶ τοῦ φέρονται ${f \Delta}{f U}$ 17 ἀποφέρονται ${f M}{f K}{f U}{f A}$: om. ${f \Delta}$ 18 βορρᾶν $\mathbf{M}\mathbf{K}\dot{\mathbf{U}}$: βορὰν Δ βορρὰν $\dot{\mathbf{A}}$ 19 τότε $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: τότε δὴ Δ | δι' $\mathbf{U}$: τὸ δι' $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$ καὶ δι' Δ 20 ἔρχεται ὁ ἥλιος $\mathbf{M}\Delta\mathbf{A}$: άν ἔρχεται (sic) ὁ ήλ- Κ ὁ ήλ- ἔρχ- U | ἀνέμου (-μοιο $\mathbf{K})$ $\mathbf{M}$ $\mathbf{K}$ $\mathbf{A}$: δι' άνέμου Δ άνεμον U.

²¹⁻p. 413,4 MKAS (46^v in mg.) lemma KM: τὰ δ' αδ περὶ μέσα Α οπ. S

τὸ μέσον αὐτοῦ φαίνοιτο μόνον, τὸ δὲ ἑκατέρωθεν διὰ νέφους πυκνότητα μὴ ὁρῷτο, σχιζομένων τῶν ἀκτίνων πρός τε βορρᾶν καὶ νότον πεμπομένων, καὶ τοῦτο σύνθημα πνεύματος ἢ ὑετοῦ.

5 832. — σχέπτεο δ' εἰ χαί τοι αὐγαί: MAKUAS κατανοεῖν, φησί, δεῖ τὰ περὶ τὸν ἥλιον σημεῖα ἐνατενίζοντας αὐτῷ τῷ κύκλῳ. οὕτω γὰρ γενήσεται σαφῆ τὰ τεκμήρια. ἐὰν οὖν, φησίν, ἐρευθὴς γένηται, οἴαν χροιὰν συμβαίνει γίνεσθαι πολλάκις περὶ τοῖς νέφεσι δύνοντος 10 αὐτοῦ, ἢ μελανίζων, ὅταν μὲν ἀχλυωδέστερος φανῆ, ὕδωρ σημαίνει, ὅταν δὲ ἐρευθής, ἀνέμους. ὅταν δὲ ἀμφότερα τὰ σημεῖα περὶ τὸν ἥλιον φαίνηται, ὥστε μέρη μὲν αὐτοῦ τοῦ κύκλου μελαίνεσθαι, μέρη δὲ φοινισσεσθαι, τότε δεῖ καὶ ἄνεμον καὶ ὅμβρον προσδοκᾶν.

άλλως: τὸ τοῦ ἡλίου φῶς ὅτε καθαρόν ἐστιν οὐ ΜΔΑS συγγωρεῖ ἀντωπεῖν τινι πρὸς τὰς ἀκτῖνας, ὅτε δὲ ἐξ

¹ τὸ ΜΚΑ: καὶ τὸ S | τὸ δὲ ΜΚΑ: ἢ καὶ S | ἑκατέρωθεν Μ S: ἐκάτερθεν ΚΑΟ 2 πυκνότητα ΜS: -τητος ΚΑΟ | μὴ ὁρῶιτο ΜΚΑ: τοῦτο ὁρᾶται S 3 πρός τε ΜΚΑ: κατὰ S | βορρᾶν ΚS: βορρὰν ΜΑ | πεμπομένων καὶ τοῦτο ΜΚΑ: om. S.

⁵⁻¹⁴ ΜΔΚUΑS (47°, 5-13) lemma ΜΚΑ: [σ]κέπτεο Δ σκέπτεο δ' εἰ καὶ τοι US 6-10 κατανοεῖν ... μελανίζων: in S περισκοπεῖν οὖν χρὴ ἀκριβῶς εἰς τὸν ἡλιον. καὶ εἰ μὲν ἐρευθὴς φαίνεται οἶα πολλάκις συμβαίνει γίνεσθαι περὶ τοῖς νέφεσι τοῦ ἡλίου δύνοντος ἡ μελανίζοντος (-ζων S^{sl}) 6 κατανοεῖν φησι δεῖ Μ: κατανόει φησὶ Δ U κατανοεῖν δεῖ (δὴ K) φησὶ KAC | τὰ .. σημεῖα MKA: τὸν τοῦ ἡλίου κύκλον Δ U 6-7 ἐνατενίζοντας (ἐξατ-Κ) αὐτῶι τῶι κύκλωι MKA: om. Δ U 8-10 ἐὰν οὖν ... μελανίζων $M\Delta KA$: om. U 8-9 οἴαν ... γίνεσθαι MKA: οἶα συμβαίνει γίνεσθαι Δ (cf. S) 10 ὅταν μὲν Δ S: ὅταν μὲν οὖν KAC ὅτε μὲν Δ U | ἀχλυωδέστερος φανῆ scripsi: ἀχλ- φανῆται Δ ἀχλ-θεωρῆται (-ρεῖται Δ) Δ KA θεωρεῖται ἀχλ- Δ 0 ἀνχμωδέστερος ὁ κύκλος Δ 1 τοῦς Δ 1 τοῦς Δ 1 τοῦς Δ 1 καὶ δηΚυΑ εραίνουνται S) Δ 1 καὶ τοῦς κύκλου Δ 1 τοῦς κύκλου Δ 1 καὶ δηΚυΑ εραίνουνται Δ 1 καὶ δηΚους καὶ ἀνέμους δεῖ προσδοκᾶν Δ 1 καὶ δηκρους καὶ ἀνέμους δεῖ προσδοκᾶν Δ 3.

¹⁵⁻p. 414,4 M Δ AS (47°, 13-19) ἄλλως M Δ AS 15 ὅτε M Δ S: ὅταν A 16 τινὶ πρὸς M Δ A: τηνικαῦτα S | ὅτε δὲ M Δ : ὅτι A ὅτε καὶ S

MA

άκρασίας άέρος έξασθενεῖ, τότε δυνατόν αὐτῷ προσβλέπειν. φησίν οὖν: ,,περισκέπτου εἰς αὐτὸν εἰ αἱ αὐγαὶ αύτοῦ ὑπείκουσί σου τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ἐκ τούτου γνώση ὅτι ἀκρασίας ούσης χειμῶνός ἐστι σύμβολον".

833. — αὐτὸν ἐς ἡέλιον: ὁ πεπυχνωμένος άὴρ τῆ πρὸς τὸ φῶς μίξει ἐρυθαίνεται, καὶ διὰ λεπτότητα πρός γένεσιν ἀνέμων όξύρροπός ἐστιν, ὁ δὲ συνηγμένος μαλλον ώς ἐπιμελαίνειν οὐ μαχράν ἐστι τῆ διαθέσει της είς τὸ ύδωρ μεταβολης.

τοῦ γὰρ καὶ σκοπιαὶ ἄρισται: τοῦ 10 ήλίου έξοχοί είσι καὶ εὐσύμβολοι αἱ σκοπιαί, οἶον τὸ σκοπεῖν εἰς ήλιον καὶ ἐξ αὐτοῦ δέχεσθαι τεκμήρια άριστόν έστι. προείπε δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀνωτέρω (820) ήελίω καὶ μᾶλλον ἐοικότα σήματα χεῖται.

15

20

834. — εἴ τι οἵ που ἢ ἔρευθος: εἰ δέ τι MA αὐτῷ καὶ ἔρευθος ἐπίκειται τοιοῦτον οἶον ἔγουσαι καὶ αί νεφέλαι ότε αύτὸν τὸν ἥλιον παρατρέχουσι βαλλόμεναι έξ αύτοῦ ὑπέρυθρον σχῆμα ποιοῦσι, σκόπει τοίνυν τὸ τοιοῦτον.

836. — ἢ εἴ που μελανεῖ: ἀπὸ κοινοῦ τὸ MAS

¹⁻² αὐτῶ προσβλέπειν ΜΑ: αὐτὸν βλέπειν ΔS 2 φησίν οὖν Μ ΑS: καὶ φησὶ Δ | περισκέπτου ΜΑS: σκέπτου Δ 2-3 εἰ ... όφθαλμοῖς ΜΔΑ: καὶ εἰ ὑπείκουσιν αἱ αὐγαὶ αὐτοῦ τοῖς σοῖς όφθαλμοῖς S 2 at MAS: om. Δ 3 ύπείκουσι MAS: είκουσι $\overrightarrow{AC}$ | σου $\overrightarrow{M}\Delta$: σοι $\overrightarrow{A}$ 3-4 καὶ ἐκ τούτου γνώσηι (γνώσεις $\overrightarrow{AC}$) $\overrightarrow{M}\Delta\overrightarrow{A}$: ἐκ τούτου δῆλον $\overrightarrow{S}$ 4 ὅτι $\overrightarrow{M}\Delta\overrightarrow{S}$: om. $\overrightarrow{A}$ | ἐστι $\overrightarrow{M}\Delta\overrightarrow{A}$: om. S.

⁵⁻⁹ MA lemma MA 6-7 λεπτότητα Est: -τητος MA 9 τῆς ... μεταβολῆς Bekker: ταῖς ... μεταβολαῖς MA.

¹⁰⁻¹⁵ MA lemma M: τοῦ γὰρ σκοπιαὶ ἄρισται A 11 αἱ MA: of Mac ut vid. 13 xal M: om. A.

¹⁶⁻²⁰ MA lemma M: εἴ τι που ἢ καὶ ἔρευθος AC 17 αὐτῶι Μ: αὐτῶν ΑC 18 παρατρέχουσι Μ: περιτρ- Α ut vid. C 18-19 βαλλόμεναι Μ: βουλόμεναι Α 19 ύπέρυθρον Μ: τοιούτον Α 20 τὸ M: om. A.

²¹⁻p. 415,5 MAS (46^v in mg.) in S : ἀπὸ κοινοῦ τὸ σκέπτεο τὸ άρα μελάντερον τὸ φῶς δὲ δῆλον ἐκ τῆς λῆς (sic) τοῦ ἀέρος ὑποκει-

φράζεο. ,,εἰ μελάντερον αὐτοῦ καὶ ζοφωδέστερον εἰναι δοκεῖ τὸ φῶς". καὶ δῆλον ἐκ τῆς πολλῆς τοῦ ἀέρος ὑποκειμένης ὑγρότητος. καὶ τὰ τεκμήρια τοῦ εἰναι αὐτὸν ζοφώδη ὑετοῦ ἐστι σημεῖον, τὰ δὲ ἐρυθρὰ 5 ἀνέμου.

838. — εἴ γε μὲν ἀμφοτέροις: εἰ δέ, mas φησίν, ἀμφοτέροις τοῖς καταστήμασι, τῷ τε μέλανι καὶ τῷ πυρρῷ, ἄμα καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐμπεριέχεται ὁ ἥλιος, καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μέλαν φαίνεται, τὸ δὲ ξανθόν, 10 ἐκ ποικιλίας τότε ἀμφότερα προσδόκα, καὶ ὑετὸν ἐσόμενον καὶ ἄνεμον.

840. — εἰ δέ οἱ ἢ ἀνιόντος: εἰ δέ, φησίν, μαυλ ἀνίσχοντος ἡλίου ἢ καὶ δύνοντος εἰς τὸν αὐτὸν τόπον συνίοιεν αἱ ἀκτῖνες ἢ νέφεσιν αὐτὸς εἴη πεπιεσμένος, 15 τὸ τοιοῦτον ποιοῦ ὕδατος σημεῖον, κατανικωμένου δηλονότι τοῦ ἡλίου ὑπὸ τῆς περὶ τὰ νέφη παχύτητος.

841. — καὶ ἀμφ' ἐνὶ πεπλήθωσιν: ΜΔΚυΑ ἀντὶ τοῦ εἰς ἕνα τόπον συστρέφωνται, ὅταν πεπλησμέ-

μένης ύγρότητος (ex ύδρ--) καὶ ύετοῦ ταῦτα lemma AC: ἢ εἴ που μελαίνει M om. S

¹ φράζεο MA: σκέπτεο Aratus~832~(cf.~S) | ζοφωδέστερον A C: ζοζωφοδέστερον (sic)~M~4 έστι σημεῖον M: έστω σημεῖα AC5 ἀνέμου MC: ἀνέμων A.

⁶⁻¹¹ MAS $(47^{\dagger}, 19-24)$ lemma MA: εἰ γέ μεν (sic) ἀμφότερον S 6 εἰ scripsi: ἐὰν MAS 7 τε M: om. ACS 8 πυρρῷ Mass: πυρῶι MAS | τὸ αὐτὸ MA: τῶν αὐτῶν S 9 τὸ MA: τὰ S | μέλαν MA: μέλαινα S 10 ποιχιλίας MS: ποιχίλου A | post ποιχ-dist. codd., post ξανθὸν Est edd. 10-11 ἐσόμενον καὶ ἄνεμον MA: καὶ ἄν- ἔσ- S.

^{12–16} ΜΔ UA lemma M: [ε]ι δέ οἱ Δ εἰ δέ οἱ (haec evan.) ἢ ἀνιόντος U εἰ δέ τοι ἢ ἀνιόντος A 12 εἰ Maass: ἐὰν ΜΔ UA 13 ἢλίου ΜΔ A: τοῦ ἡλ- U | ἢ καὶ ΜΑ: καὶ Δ ἢ U | δύνοντος ΜUA: δύοντος Δ 14 συνίοιεν ΜUA: συνίωσιν Δ | αὐτὸς Μ Δ A: αὐτὸν U | εἰη UA: ἢι Μ Δ 15 τὸ τοιοῦτον ... σημεῖον ΜU A: ΰδωρ δεῖ προσδοκᾶν Δ 16 περὶ τὰ νέφη ΜUA: τῶν νεφῶν Δ . 17–p. 416,2 Μ Δ ΚUA lemma MKA: [ά]μ ϕ ' ἐνὶ Δ ἀκτῖνες

¹⁷⁻p. 416,2 ΜΔΚUΑ lemma ΜΚΑ: [ά]μφ' ἐνὶ Δ ἀκτῖνες συνίωσι U 18 ἀντὶ τοῦ ΔΚUΑ: om. M fort. recte | συστρέφωνται U: συστρέφονται ΜΔ περιστρέφονται ΚΑC

νος ύπὸ νεφῶν ἦττον ἐκφαίνη τῆς θερμότητος τὴν ἀκτῖνα.

MAKUAS

844. — ὕδατί κεν κατιόντι: ἐἀν δέ, φησί, ἀνατέλλοντος ἢ δύνοντος τοῦ ἡλίου αἱ ἀκτῖνες ἀπὸ τῆς περιφερείας εἰς τὸ μέσον ἔλκωνται, ἢ καὶ εἰς ἕνα τόπον συστρέφωνται κωνοειδὲς τὸ σχῆμα ποιοῦσαι, ἢ ὁ κύκλος ὑπὸ τοῦ νέφους ἐπιπροσθῆται ἀνατέλλοντος καὶ δύνοντος, ὅμβρον δεῖ προσδοκᾶν.

MΔKA

845. — μη δ' ὅτε οἱ ὀλίγη νεφέλη: ἀλλὰ κἂν προανατείλη τοῦ ἡλίου ὀλίγη νεφέλη, εἶτα αὐτὸς 10 ἐπιφέρηται, ἴσθι ὡς οὐκ ἂν οὕτω ταῖς ὄψεσιν ἡμῶν προσέπιπτεν εἰ μὴ ἐπεπάχυντο ὁ ἀήρ.

1 ήττον $M\Delta KA$: ήσσον U | ἐκφαίνη KA: ἐκφαίνει MC ἐμφαίνη Δ φαίνει U 1-2 τὴν ἀκτῖνα MKUA: τῆς ἀκτίνος Δ libenter secluserim, nam haec non intellego; an ἥττον' ἐκφαίνη τῆς ὑγρότητος τὴν ἀκτῖνα ?

Hic incipit quattuor adnotationum series, quas omnes codex M, etsi ad eundem versum non pertinent, sub eodem lemmate et numero ($\iota\gamma'$) praebet infima in pagina post sch. 851 (cuius numerus est $\iota\beta'$); sed signum numerationis $\iota\gamma'$ in Arati textu supra v. 845 (inter ϑ' et ι') librarius posuit; in ceteris autem codicibus haec series (vel pars eius) locum eum occupat quem lemma indicat, v. 845 scilicet.

9-12 $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{A}$ lemma $\mathbf{M}\mathbf{A}$: [μ] $\dot{\mathbf{n}}$ $\dot{$

^{3–8} ΜΔΚUAS (477,24–29) lemma MUS: [ΰ]δατί κεν Δ ὕδατι κατιόντι ΚΑ 4 ἀπὸ ΜΔUS: ἐκ ΚΑС 5 τὸ οπ. U | ἔλκωνται ΜΔUΑ: –ονται ΚS 6 post τόπον add. τῆς περιφερείας Κ | συστρέφωνται ΔUΑ: –φονται ΜΚS | κωνοειδὲς (κονω– Κ κονο– U κωνω A^{ac}) ... ποιοῦσαι ΜΔΚUΑ: καὶ κωνοειδὲς σχῆμα ποιῶσιν S 7 ἢ ΜΔΚUΑ: ἢ ὅταν S | ὁ κύκλος ΜΔΚUΑ: οπ. S | ὑπὸ ΜΔUS: ἐκ Κ ἐπὶ Α | τοῦ ΜΔΚUΑ: οπ. S fortasse recte | ἐπιπροσθῆται ΜΔΑS: –θεῖται Κ ut vid. U 7–8 ἀνατέλλοντος καὶ ΜΔΚUΑ: ἢτοι ἀνατ– ἢ S 8 ὅμβρον S: ἄνεμον ΜΔΚUΑ ὑετὸν Est, unde Ald. (ὕδατι Aratus).

άλλως: ἐἀν ἀνατέλλειν μέλλοντος τοῦ ἡλίου νε- ΜΔΚΑS φέλη προανατείλη μέλαινα ἐπισκιάζουσα, σχίζωνταί τε περὶ αὐτὴν αἱ ἀκτῖνες οἱονεὶ μεσολαβοῦσαι τὴν νεφέλην, σκέπης χρείαν (ἀν) ἔχοις. καὶ τὸ συντρέχειν εἰς ταύτην τὰς ἀκτῖνας ὑγρότητα κατηγορεῖ τοῦ ἀέρος. λεῖος γὰρ ὢν ἐπιταράττει τὴν ὄψιν, ὡς ἐν τῷ δακρύειν φαίνεται τὸ φῶς οὐ καθεστηκός,

άλλ' ἀφαλλόμενον καὶ τρομῶδες, εἴτε τοῦ λαμπροῦ ΜΔΚΑ ἐκ τοῦ ὑγραίνεσθαι σβεννυμένου περὶ αὐτήν, εἴτε κλω-

10 μένης πρὸς τὸ ύγρὸν αὐτῆς διὰ τὴν ἀνωμαλίαν.

άλλως: ἐάν, φησίν, ἀνατέλλοντος ἡλίου προανα- ΜΔΚυΑ τείλη νέφος περιαγόμενον κύκλω, ὅπερ εἰ ἐπὶ πλέον εὐρύνεται, εὐδίαν προσδόκα. διαχεῖται γὰρ ὁ κύκλος οὖτος νικώμενος ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. τὸ δὲ ¹⁵ ὅμοιόν φησι γίνεσθαι καὶ ἐὰν χειμῶνος ὡχρὸς δύηται, τῶν νεφῶν ὥσπερ διακαιομένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ λυο-

^{1–7} ΜΔΚΑS $(47^r,29-36)$ ἄλλως ΜΔΚΑ: μήδ' ὅτε οἱ S 1 ἀνατ- μέλ- τοῦ ἡλ- ΜΔΚΑ: μέλλοντος τοῦ ἡλ- ἀνατ- S | ἀνατέλλειν ΔS: ἀνατείλειν Μ ἀνατεῖλαι ΚΑ 2 προανατείλη Μ: προανατέλλη ΔΚ προανατέλλειν Α προανατέλλ S 2–4 μέλαινα ... ἔχοις: manifesto errore versuum 853–857 paraphrasis huc irrepsit 2 σχίζωνται ΜΔ: –ονται ΚΑCS 3 οἰονεὶ ΜΔS: οm. ΚΑC | μεσολαβοῦσαι ΜΔ: μεσοσυλλαβοῦσαι ΚΑ μεσσο [spatium vacuum] οῦσαι S 4 σκέπης ΔΚΑS: σκόπης Μ | ἀν ἔχοις scripsi ex Arato 857 (ἡ τ' ἀν ἔτ' εἰς ἡῶ σκέπαος κεχρημένος εἶης): ἔχειν ΜΚΑS ἔχει Δ 5 κατηγορεῖ ΔΚΑS: –γόρει Μ 6 ἂν ΜΚΑS: ἂν ὁ ἥλιος Δ 7 φαίνεται ΜΔS: φαίνεσθαι ΚΑ.

⁸⁻¹⁰ ΜΔΚΑ 8 ἀφαλλόμενον (ἐφαλλώμενον Κ ἐφαλλόμενον Α) καὶ τρομῶδες (τρεμ- Κ) ΜΚΑ: τρομῶδες φαινόμενον Δ 9 αὐτὴν Bekker: αὐτὸν codd. 10 πρὸς ΜΚΑ: διὰ Δ | διὰ ΜΚΑ: καὶ διὰ διὰ Δ | διὰ ΜΚΑ: καὶ διὰ διὰ Δ | διὰ ΜΚΑ: καὶ διὰ Δ | διὰ

καὶ διὰ Δ haec quoque Plutarcho attribui posse videntur. 11-p. 418,9 M Δ K U A haec ad vv. 847-853 pertinent | ἄλλως M (et in mg. et in textu) Δ K A: μὴδ' ὅτε οἱ νεφέλη U 11 ἐὰν Μ Δ K A: ἐὰν δέ U | ἡλίου M: τοῦ ἡλ- Δ K U A 12 περιαγ- κύκλω Μ: κύκλω περιαγ- Δ K U A | ὅπερ εἰ om. Est Ald., ὅπερ secl. Maass | ἐπὶ Μ Δ K A: om. U 13 εὐρύνεται Μ Δ : -νοιτο K -νηται U A 15 γίνεσθαι Μ K U A: γίνεται Δ 16 νεφῶν Μ Δ U A: νεφελῶν K | διακαιομένων Μ Δ K A: δικ- U 16-p. 418,1 λυομένων Μ Δ : διαλυομένων K AC ἡλλοιωμένων U

μένων. ἐὰν μέντοι γε δύνοντος αὐτοῦ ἐπισυνιστῆται νέφη, τῆ ἑξῆς ὕδωρ προσδέχου. πιλουμένου γὰρ ἰκανῶς τοῦ ἀέρος ἡ μεταβολὴ αὐτοῦ γενήσεται εἰς τὴν συγγενεστάτην αὐτοῦ φύσιν τοῦ ὕδατος. καὶ γὰρ ἡ τῶν νεφῶν πύκνωσις οὐδέν ἐστιν ἄλλο ἢ πάχος ἀέρος ὑπὸ ὑγροῦ πεπαχυμμένον. ἐντεῦθεν τὰ σημεῖα ἢ ὅμβρων γίνεται διὰ τὴν συγγένειαν ἢ ἀνέμων. καὶ γὰρ ὁ ἄνεμος οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀἡρ ῥέων καὶ ποιὰν λαμβάνων κίνησιν, ἄπερ ἐκ τῆς αὐτοῦ τροπῆς συμβαίνει γίνεσθαι.

άλλως: ὅταν δὲ αὐτοῦ βραχεῖα προαναφέρηται 10 νεφέλη, εἶτα αὐτὸς ἐπιὼν φέρηται ισπερ ἐνδεὴς ἀκτίνων, καὶ τοῦτο σύνθημα ὑετοῦ. εἰ δὲ μέγας ὀφθεὶς ὁ ἤλιος καὶ ὀλίγον μειούμενος ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν ὁρατὸν μέγεθος αὐτοῦ ἀφικνοῖτο, καὶ τοῦτο σημεῖον εὐδίας, ἤκιστα τῆς παχύτητος καὶ ὑγρότητος περὶ τὸν ἀέρα 15 μενούσης, δι' ἡν μείζων ἐφαίνετο.

ΜΑ 846. — ἀ κ τ ί ν ω ν κ ε χ ρ ω σ μ έ ν ο ς: πάλιν ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος παχυμεροῦς συστάσεως ἀνατρεπόμεναι αἱ ἀκτῖνες εἰς εν μέρος τοῦ δίσκου φέρονται καὶ ἀφ' ΜΑς ενὸς μέρους φαίνουσιν. ὁ δὲ λόγος ,,σκόπει πάλιν χει- 20 μῶνος σημεῖα. ὅταν ἢ ἀνατέλλοντος ἢ δυομένου ἡλίου

¹ ρος διαλυομένων add. ὑπ' αὐτοῦ $K \mid \mathring{\epsilon}$ πισυνιστῆται Maass: -ὧνται Est unde Ald. -αται $M\Delta K$ -ανται A συνίστανται U 2 προσδέχου MKUA: προσδόχα $\Delta \mid πιλουμένου <math>M\Delta U$: πιλω-KAC 3 αὐτοῦ MKUA: οπ. $\Delta \mid \gamma$ ενήσεται MKUA: γίνεται Δ 4 αὐτοῦ φύσιν τοῦ ὕδατος $M\Delta$: αὐτοῦ τοῦ ὕδ- φύσιν KA τοῦ ὕδ- αὐτοῦ φύσιν U 5 οὐδέν $\mathring{\epsilon}$ στιν άλλο (ἔτερον Δ) $M\Delta UA$: οὐδὲν άλλο ἔστιν $K \mid πάχος ἀξρος ὑπὸ ὑγροῦ (τοῦ ὑγρ-<math>U$) πεπαχυμμένον (πεπαχυμένον KUA? πεπαχυμμένου A? Εst πεπαχυμμένου A εντεῦθεν ... γίνεσθαι οπ. Δ 8-9 καὶ ποιὰν ... γίνεσθαι οπ. Δ 9-9 καὶ ποιὰν ... γίνεσθαι οπ. Δ 0-9 καὶ διαν ... γίνεσθαι οπ. Δ 0-9 καὶ διαν ... γίνεσθαι οπ. Δ 0-9 καὶ δια

¹⁰⁻¹⁶ M versuum 845-850 paraphrasis.

¹⁷⁻p. 419,5 haec non ad 846, sed ad 840-844 pertinent. 17-20 MA lemma MA 19 φέρονται M: φαίνονται A.

^{20–}p. 419,5 MAS (477,36-42) lemma τὴν δὲ μετὰ (846) S **21** σημεῖα M: σημεῖον AS | δυομένου MA: δύνοντος S | ἡλίου MA: τοῦ ἡλ- S

αί ἀκτῖνες συνέρχωνται καὶ ἐν ἑνὶ μέρει τοῦ δίσκου πᾶσαι πληρῶνται καὶ φαίνωνται, ἢ καὶ ὅταν ὑπὸ νεφῶν πιεσθεὶς ἔρχηται ἀπὸ τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὰς ἀνατολάς, ἢ ὅταν ἐξ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν, τεκμήριον ὡς ἐκεῖναι αἱ 5 ἡμέραι ὑετοῦ εἰσιν".

847. — πολύς δ' ὅτε οἱ περὶ κύκλος: ΜΔUAS περὶ τὰς ἀνατολὰς καὶ τὰς δύσεις δοκεῖ ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος μείζων φαίνεσθαι. ἔστι δὲ ἡ αἰτία τοιαύτη αἱ τῆς γῆς περὶ ἀνατολὰς καὶ δύσεις ἀναθυμιάσεις ἀερώ-10 δεις εἰσὶ καὶ παχεῖαι, αὐτὸ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς δεχόμεναι. εἰ μὴ συγχωροῦσι διικνεῖσθαι τῷ φωτί, πλατύτερον αὐτὸ ὡς τῷ δοκεῖν ὁρᾶσθαι ποιοῦσιν. ἀνιὼν δὲ ὁ ἥλιος, ἀπὸ τῶν ἀναθυμιάσεων χωριζόμενος καὶ εἰς τὸ ὕψος χωρῶν, ὅτε εὑρίσκει καθαρὸν τὸν ἀέρα, δοκεῖ πάλιν ὁ 15 κύκλος ἐλάττων φαίνεσθαι, τοῦ φωτὸς διικνουμένου. τουτέστιν: ,,ὅταν ὁ κύκλος πολὺς εὐρύνηται καὶ πλατύνηται τη κομένω καὶ λυομένω ὅμοιος (ἀνατέλλοντος

¹ συνέργωνται ΜΑ: -ονται S 2 πληρώνται S: -οῦνται ΜΑ 3 ἔρχηται ${f M}$: ἔρχεται ${f ACS}$ ut vid. $\mid$ ἀπὸ $\dots$. ἀνατολὰς ${f MS}$: ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ἀπὸ τῆς νυκτὸς ΑC 4 ὡς ΜΑ: ὅτι S seclusit Maass. 6-p. 420,2 M Δ U A S (477, 42-54) lemma πολύς δ' ότε οι περικύκλος (sic) $\mathbf{M}$: $[\pi]$ ρῶτον τηκομένω Δ ἀμνηστεῖν ὑετοῖο $\mathbf{U}$ πολύς δ' ότε περί κύκλος Α πολύς δ' ότε οί δ 8 έστι δὲ ΜΔS: καί ἐστιν $\mathbf{U}\mathbf{A}$ (ἔστω $\mathbf{A}^{\mathrm{gl}}$ ut vid.) $\mathbf{10}$ είσὶ $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$: οδσαι Maass| τὸ MUS: om. ΔA 11 εἰ μὴ ... φωτί om. U | εἰ MAS: καὶ Δ | συγχωροῦσι MAS: -ροῦσαι Δ | διικνεῖσθαι τῶι φωτὶ MAS: τ- φ- δι- Δ | πλατύτερον $M\Delta US$: παχύτερον AC12 αὐτὸ MUAS: om. Δ | ὡς scripsi: ὥσπερ ΜΔUAS | τῶι ΜUAS: τὸ Δ | ὁρᾶσθαι ΜUAS: ὀρθοῦσθαι Δ | ὁ ΜΔΑS: om. U 13 ἀπὸ MUA: καὶ ἀπὸ ΔS | καὶ εἰς τὸ M (ἐχτὸ ut vid.) ΑS: εἴς τε τὸ ΔU 14-15 ὁ κύκλος ἐλάττων UA: τὸν κύκλον ἐλάττονα (ἐλάττω S) ΜΔS 15 φαίνεσθαι τοῦ φωτός MUS: τοῦ φωτὸς φαίνεσθαι Α προφέρειν τοῦ φωτὸς Δ διικνουμένου Maass: ἱκνουμένου ΜΔUΑ κινουμένου S 16 ὅταν ΜΔUΑ: ὅτε $\mathbf{S}$ | πολύς εὐρὖνηται καὶ οm. $\mathbf{U}$ 16-17 καὶ πλατύνηται οm. Δ | πλατύνηται MAS: –νεται U 17 λυομένωι M: διαλυομένω ΔAS fortasse recte διανουμένω U ut vid. | ὅμοιος $M\Delta A$: ὁμοῖος Uόμοίως S 17-p. 420,1 ἀνατέλλοντος ... δοκιμάζοιτο om. U parentheseos signa posui

δηλονότι), καθαροῦ ὄντος τοῦ ἀέρος, εὐδινὸς ἄν δοκιμάζοιτο".

851. — ώχρήση κατιών: δυομένου ήλίου MAS σκόπει εί ἔστι περὶ αὐτὸν νέφη συνεγῆ, καὶ ὕδατος ήμερινοῦ γε(νομένου) μετὰ ταῦτα σύμβαλε, μετὰ τὴν νύκτα έκείνην και την έσπέραν, ότε συνίστατο περί τὸν ήλιον τὰ νέφη. ἡμερινοῖο δὲ τῆ ἑξῆς ἡμέρα φαινομένου.

άλλως: ἀπό κοινοῦ τὸ εὕδιός κε φέροιτο MA (850). πάλιν έτέραν κατάληψιν δίδωσιν εύδίας. ότε 10 γάρ διαλύεται ή ύγρότης έκείνη καὶ παχύτης τοῦ ἀέρος, πρός δυσμάς δ ήλιος ώχρον έχων το φῶς εὐδιός ἐστιν ώς πρός την τοῦ ἀέρος λοιπόν διάλυσιν.

MA 853-857. — και δή δυομένου τετραμμένος: ἐὰν δὲ δύνοντα τὸν ἥλιον ὑποσκιάζη μέλαινα 15 νεφέλη, τὰ δὲ ἑκατέρωθεν αὐτοῦ περιλαμβάνωσιν άκτίνες, ίσθι κατά την ύστεραίαν ἐσόμενον ὑετόν.

άλλως: καὶ εἰ δύνοντα, φησί, τὸν ἥλιον ἐπίπροσ-MAS θεν ίσταμένη νεφέλη σκιάζει, αί δὲ ἀκτῖνες αὐτοῦ ἑκατέρωθεν τοῦ νέφους σχίζονται, χειμῶνα προσδέχου. 20 άδύνατος γάρ γέγονεν ό ήλιος διαχέαι την πύκνωσιν. έντεῦθεν καὶ σχίζονται περὶ τὴν νεφέλην αἱ ἀκτῖνες τοῦ

¹ καθαροῦ ΔACS: καὶ καθ- M | post ἀέρος desinit scholium in S | εύδινός Maass: εύδιεινός Δ ούδεινός Μ ού δεινώς Α 1-2 δοκιμάζοιτο ΜΑ: νομίζοιτο Δ.

³⁻⁸ MAS (47v, 1-2) lemma MA: ώχρήση S 4 συνεχή ΜΑ: συνεχῶς S 5 γενομένου scripsi (γινομένου Arat. 852): γε MAS, sed in M post ye spatium sex vel septem litterarum vacuum relictum est | σύμβαλε Μ: σύμβολα A (sic Maass) σύμβολον S 6 συνίστατο MAS: συνίστανται Est Ald. edd.

⁹⁻¹³ MA άλλως MA 9 κε φέροιτο edd. ex Arato: καταφέροιτο MA (iam εύδιος φέροιτο Est). 14-17 MA lemma MA.

¹⁸⁻p. 421,2 MAS (47°, 7-13) άλλως MA: διχόωνται (856) S 18 καὶ εἰ ΜΑ: οπ. Β 18-19 ἐπίπροσθεν ἰσταμένη ΜΑ: ἐλισσομένη S 19 σκιάζει Μ: ἐπισκιάζει Α C σκιάση S 20 σχίζονται ΜΑ: -ζωνται S | προσδέχου ΜΑ: προσδόκα S 21 γέγονεν ΜΑ: γεγονώς S | διαχέαι ΜΑ: διαχέειν S

ήλίου, τῆς κατ' εὐθεῖαν φορᾶς ὑπὸ τῆς περὶ τὸν ἀέρα πυκνώσεως ἀνακοπτόμεναι.

ά λ λ ω ς: καὶ δὴ πρὸς δυόμενον τὸν ἥλιον ἀφορῶν, ΜΔUAS ἐὰν αὐτὸν σκιάζη νεφέλη μέλαινα τὴν χροιάν, αἱ δὲ 5 ἀκτῖνες ἄπασαι κατὰ μέσον τὸν δίσκον ἑλισσόμεναι εἰς δύο μέρη τοῦ δίσκου διασχισθῶσι, καὶ αἳ μὲν ἐπὶ τοῦδε τοῦ μέρους, αὶ δὲ ἐπὶ τοῦδε χωρήσωσιν, εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν σκέπης ἀν χρήζοις. χειμὼν γὰρ ἔσται.

858. — εἰ δ' ὁ μ ἐν ἀν έφελος: ἐάν, φησίν, ΜΔΚUAS
10 ὁ ἥλιος αὐτὸς δίχα νεφελῶν δύηται, ἀνωτέρω δὲ αὐτοῦ νεφέλαι ὑπάρχωσι, καταδύνοντός τε αὐτοῦ καὶ ἤδη δεδυκότος, ἐρυθραί, εὐδίαν ἴσθι κἀκείνη τῆ νυκτὶ καὶ τῆ ἐπιούση ἡμέρα γενησομένην. αἴτιον δὲ τούτου τὸ μὴ

1 τῆς MA: τῶν S | περὶ MS: om. AC 2 πυκνώσεως MA: -σεων S | ἀνακοπτόμεναι M: διακοπτόμεναι A κοπτόμεναι S.

^{3–8} ΜΔŪΑS (47°, 3–7) ἄλλως ΜΑ: καὶ δὴ δυομένου ΔŪ ἢν μὲν ὑποσκιά [spatium vacuum] S (v. 854) 3 καὶ δὴ ΜΔŪΑ: οπ. S | ἀφορῶν ΜΑS: ὁρῶντι σοι Δ ὁρῶν Ū 4 ἐὰν αὐτὸν σκιάζη (ἐπισκιάζης) ΜΑS: ἐὰν σκιάζη αὐτὸν Δ ἑαυτὸν σκιάζει U | νεφέλη ΜΔΑS: νέφη U | τὴν χροιὰν ΜŪΑS: οπ. Δ 5 τὸν δίσκον ΜΔŪΑ: τοῦ δίσκου S | εἰς ΜΔŪΑ: καὶ εἰς S 6 τοῦ δ-διασχ-ΜΔŪΑ: διασχ- τοῦ δ- S 6–7 τοῦδε τοῦ Εst Ald. edd.: τοῦ αὐτοῦ ΜΔŪΑS 7 χωρήσωσιν ΜΔ: –σουσιν ŪΑ χωροῦσιν S 8 χρήζοις ΜΑ: χρήζης Δ χρήζων Ū χρήζοιο S | ἔσται ΜΔΑS: ἐστί Ū.

Hic praebent M Δ UA scholium ad vv. 864–865 pertinens; vide infra p. 424, l. 14.

⁹⁻p. 422,7 ΜΔΚUAS (47°, 13-23) lemma ΜΔΚΑS (άνν-MAS) om. U 9-13 in U: εἰ δ' ὁ μὲν ήλιός φησιν αὐτὸς δίχα (evan.) νεφελῶν δύεται ἀνωτέρω δὲ αὐτοῦ νεφέλαι ὧσιν ἐρυθραὶ καταδύνοντός τε καὶ ἔτι δεδυκότος εὐδίαν ἴσθι κάκείνη τῆ νυκτὶ καὶ τῆ ἐπιούση γενησομένην 9 ἐὰν ΜΔS: ἐὰν δὲ ΚΑ 10 αὐτὸς ΜΔΚΑ: οm. S | δύηται ΜΔ: δύνηται ΚΑS 11 νεφέλαι ΜΔΚΑ: αἱ ν- S | ὑπάρχωσι Δ sl: ὑπάρχωσια ΚΑS 11 νεφέλαι ΜΔΚΑ: αἱ ν- S | ὑπάρχωσι Δ sl: ὑπάρχωσια ΚΑS Δ s αὐτοῦ διπάρχωσιν ἐρυθραὶ (-τραὶ Κ) ΚΑ | τε αὐτοῦ scripsi: δὲ αὐτοῦ ΜΚΑ τε Δ U om. S fortasse recte (secl. Maass) 12 ἐρυθραὶ ΜΔ: ἐρυθραῖος S hic om. ΚΑ (vide supra) 13 τῆι ἐπιούσηι ἡμέρα ΜΚΑS: τῆ ἡμ- τῆ ἐπι- Δ | αἴτιον δὲ τούτου ΜΔΚUΑ: τούτου δὲ αἴτιον S

σφόδρα πυχνά είναι τὰ νέφη, άλλ' άραιά, καὶ οὕτως ένδιαυγεῖσθαι. έξ αὐτοῦ δὲ τοῦ ἡλίου αἱ νεφέλαι φαίνονται καθάπερ γρυσίζουσαι, ότε σφόδρα αὐτοῦ καθαρὸν δέχονται τὸ φῶς. ὅτε δὲ πυροῦνται, οὐ πάνυ τι καθαρόν, άλλ' έσται μεν εύδία τῆ έπιούση νυκτί καὶ ἡμέρα, ούγ έξης δὲ (δι') άλλων ήμερῶν. ὅτε δὲ χρυσίζουσι, καθαρὸν ἐδέξαντο τὸ φῶς, καὶ ἑξῆς εὐδινὸς ὁ καιρός.

ρόον δὲ ἐσπέριόν φησιτὸν ὁρίζοντα. ἐὰν οὖν MKA καθαράν καὶ άνεπιθόλωτον νέφους ὁ ήλιος ποιήση την δύσιν, αί δὲ πλησίον τοῦ ὁρίζοντος νεφέλαι ἐρυθραί, 10

εὐδίαν δεῖ προσδοκᾶν.

862. — άλλ' όπότ' ἡελίοιο μαραινο-MKA μένησιν: σκοτεινοτέραις. ὅταν γὰρ ἐπὶ μιᾶς καθέτου τὰ τρία ἄστρα γενηθῆ, γῆ ἥλιος σελήνη (κείσθω γὰρ καὶ ἡ γῆ ἄστρον), ἀνάγκη τότε, εἰ μὲν μέση ἡ γῆ 15 εύρίσκοιτο, σελήνης έκλειψιν γίνεσθαι, έμπιπτούσης αὐτῆς εἰς τὸν σκιερὸν κῶνον ὃν ἀποτείνει ἡ γῆ. μέσης δ' αὖ τῆς σελήνης εύρισκομένης, ήλίου μέρει τινὶ ἐπιπροσθούσης, τὸ τηνικαῦτα ἡλίω ἐπισκότωσιν γίνε-

¹ ἀραιά MKUAS: πάνυ ἀραιά Δ | post ἀραιά lemma add. πλησίαι ἐστήκασιν (sic, e v. 860) S 1–2 καὶ οὕτως ἐνδιαυγεῖσθαι $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: om. $\mathbf{S}$ 2–3 αί (om. $\Delta\mathbf{K}\mathbf{A}$) νεφέλαι φαίνονται (φέρονται U) $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: φαίν- αί νεφ- $\mathbf{S}$ $\mathbf{3}$ καθάπερ $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\dot{\mathbf{A}}$: ως $\mathbf{S}$ | ὅτε $\mathbf{K}\mathbf{A}\mathbf{C}$: ὅτι δὲ $\mathbf{M}$ ὅτε δὲ $\Delta\mathbf{U}$ ὅτι $\mathbf{S}$ | post ὅτε δὲ sic scholii finem faciunt ΔU: ότε δὲ χρυσίζουσι, δῆλον. καθαρὸν γὰρ φῶς έκ τοῦ ἡλίου προσέλαβον | αὐτοῦ S: αὐται Μ αὐτὸν Κ αὐταὶ ΑC 4 ὅτε ΚΑ: ὅτι ΜS | τι Μ ΚΑ: τοι S 5 ἔσται ΚS: ἔστι ΜΑ νυκτὶ Μ: νυκτί τε ΚΑC 5-6 καὶ ἡμέρα ... ἡμερῶν MKA: om. S 6 δι' add. Maass: om. MKA | δτε ΚΑC: ότι MS 7 τὸ KACS: οπ. Μ | έξῆς MKA: οπ. S | εὐδινὸς Μ: εὐδιεινὸς ΚΑCS | ὁ S: om. ΜΚΑ.

^{8–11} MKA 9–10 ποιήση την δύσιν M: την δ- π- KAC11 εὐδίαν (-δείαν) δεῖ προσδοκᾶν Μ: προσδόκα εὐδίαν ΚΑС.

¹²⁻p. 423,7 ΜΚΑ lemma ΜΚΑ | habet M in mg. περί έκλειψεως ήλιου 14 γενηθή Μ: γένηται Κ γεννηθή ΑС 16 γίνεσθαι Μ: γενέσθαι ΚΑΟ 17 κώνον ΜΑ: om. K spatio vacuo relicto | ἀποτείνει ΜΑ: ἀποκτείνει Κ 18 αὖ τῆς Μ: αὐτῆς KAC 19 ήλίωι ἐπισκότωσιν γίνεσθαι MC: ήλίου σκότωσιν ἐπιγίνεσθαι (ἐπιγενέσθαι A) KA

σθαι, ήν δι' άγνωσίαν έκλειψιν οί παλαιοί κεκλήκασι. κυρίως δὲ καὶ τῆ λέξει κέχρηται εἰπὼν ὅτε σκιάησι κατ' ίθύ (864) οὐ γάρ ἐκλείπει κατὰ ἀλήθειαν, σκιάζεται δέ, ὅπερ ἐστὶν ἐπιπροσθουμένω αὐτῷ ὑπο-5 θεούσης τῆς σελήνης. ὅλος δ'οὐδέποτε ἐκλείπει διὰ τὸ πολλῷ μείζονα είναι τῆς σελήνης καὶ μὴ ἐπισκοτεῖσθαι πάντα ὑπ' αὐτῆς.

άλλως: τότε δή, φησί, προσδόκα όμβρον, όταν Με αί τοῦ ήλίου άκτῖνες ἐξαπίνης ἀσθενεῖς καὶ ἀμαυραὶ 10 φανῶσιν, ὅμοιαι γινόμεναι τῆ ἐκλειπτικῆ περιστάσει, ότε συμβαίνει τὸν ήλιον ἐπιπροσθούμενον ὑπὸ τῆς σελήνης τὸ φέγγος άμαυρὸν καὶ σκιῶδες ἐπιδείκνυσθαι. ούδ' εἰ μέλλοντος αὐτοῦ ἀνατέλλειν νεφέλαι ἐρυθραὶ άλλοθεν άλλαι βλέπονται, ού δεῖ προσδοκᾶν ἐκείνη 15 τη ημέρα όμβρον.

άλλως: ότε κατά κάθετον ἰσομοιρίαν ή σελήνη ΜΔυΑ πρὸς τὸν ἥλιον ἔρχεται, τότε αὐτὸν ἀποφράττει καὶ άφανη ποιεί, και γίνεται τὸ τηνικαῦτα ἡλίου ἔκλειψις έπὶ δευτέρας ἢ καὶ τρίτης ὥρας, ἕως οὖ (ἂν) ἡ σελήνη

 $[\]mathbf{2}$ δὲ καὶ $\mathbf{M}$: δὲ $\mathbf{K}$ (καὶ $\mathbf{K}^{\mathrm{sl}}$) καὶ $\mathbf{A}$ (δὲ $\mathbf{A}^{\mathrm{sl}}$) | ὅτε $\mathbf{K}\mathbf{A}$: ὅτι $\mathbf{M}$ **5–6** όλος ... σελήνης ΚΑC: om. M **5** όλος δ' scripsi: όλος KA ὅλως $A^{\rm sl}$ ὅλως δ' C | οὐδέποτε KC: οὐδ' οὕποτε A 6 μείζονα KAC: πλεῖονα $C^{\rm ac}$ | μὴ M: δὴ μὴ KA δὴ C 6–7 έπισκοτεῖσθαι ΜΚΑ: ἐπισκοπεῖσθαι C.

^{8–15} MS $(47^v, 28–34)$ ἄλλως M: ἀλλ' ὁπότ' ἡελίω (sic) S 8 προσδόκα M: προσδοκᾶν S 9 ἐξαπίνης M: hic om. et ante ὅμοιαι transtulit S 11 ὅτε S: ὅτι M | ἐπιπροσθούμενον M: ἐπίπροσθεν μὲν S 12 σκιῶδες M: σκοτῶδες S | ἐπιδείκνυσθαι M : ἐπιδειχνύειν S 13 οὐδ' εἰ scripsi : εἰ δὲ MS quod si servaveris, ού ante δει delendum erit (Arat. 866-868: οὐδ' ὅτε ... φαίνωνται νεφέλαι ύπερευθέες άλλοθεν άλλαι, | άρραντοι γίνονται ἐπ' ήματι κείνω άρουραι) 14 οὐ δεῖ Μ: οὐδεὶς S | προσδοκᾶν Μ: προσδόκα Sac προσδοκᾶ Spc 14-15 ἐκείνη τῆ ἡμέρα S: ἐκείνης ήμέρας Μ.

¹⁶-p. 424,13 M Δ U A άλλως M A : άλλ' ὁπότ' ἡελίοιο Δ U | ἰσομοιρίαν MU: -ρία ΔA | ή σ- πρὸς τὸν ήλ- MA: πρὸς τὸν ήλ- ή σ- ΔU 17 ἔρχεται MUA: -ηται Δ | αὐτὸν ἀποφρ- $M\Delta$: άποφρ- αὐτὸν UA 18 ἡλίου ἔκλ- ΜUA: ἔκλ- ἡλ- Δ 19 δευτέρας ἢ καὶ τρίτης $\mathbf{M}$: δύο καὶ τρεῖς Δ δύο ἢ καὶ τρεῖς $\mathbf{U}\mathbf{A}$ | ἔως οὖ ἂν Maass: ἔως οὖ ΜΔΑ: ἕως U

την ἰσομοιρίαν παραδράμη. Υίνεται δὲ τοῦτο πολλάκις καὶ δεύτερον τοῦ ἐνιαυτοῦ, πολλάκις δὲ καὶ διὰ πολλοῦ κοὶ δεύτερον τοῦ ἐνιαυτοῦ, πολλάκις δὲ καὶ διὰ πολλοῦ χρόνου πρὸς τὴν τῆς σελήνης κίνησιν. καὶ κατὰ μῆνα γίνεται μὲν αὐτῷ ὑπὸ τὴν ἰσομοιρίαν, ἀλλ' οὐ κατὰ κάθετον τῆς μέσης γραμμῆς τοῦ ζωδιακοῦ ἀλλὰ κατὰ δ πλάτος κινεῖται, ἢ τὰ πρὸς βορρᾶν ἡλίου ἢ τὰ πρὸς νότον. ὅτε μέντοι ἰσομοιρεῖ κατὰ κάθετον, αὐτὴ μὲν ἐν τῆ ἑβδόμη ζώνη οὖσα ἐκεῖνον ἐν τῆ τετάρτη ὅντα κατὰ κάθετον ἀφανῆ [αὐτὸν] ποιεῖ, καὶ ἀκούει ἡλιακὴ ἔκλειψις, παρ' οἰς τελεία, παρ' οἰς μερική, παρ' οἰς 10 οὐδὲ ὅλως περιικνουμένη ἡ ἀκτὶς πάσχει τι τοιοῦτον οἰον καὶ ὑπὸ τῆς σελήνης ὅτε ἐκλείπει σφόδρα γὰρ ὡς μαρανθεῖσα καὶ ἀποσβεσθεῖσα ὁρᾶται.

 $M\Delta UA$

864. — ο Ι ο ν ά μ α λ δ ύ ν ο ν τ α ι: όποῖον μάλιστα ἀμαλδύνονται καὶ ἀμαυροῦνται [καὶ] ὅτε σκιάζει 15
κατ' ἰθὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡλίου ἡ σελήνη ἐν τῆ ἐκλείψει,
κατ' ἰθὺ τοῦ ἡλιακοῦ κώνου καὶ τοῦ γηίνου. ὅταν ταῦτα
ἴδης τὰ σημεῖα, χειμῶνα προσδόκα.

MΔKUA

κατ' ίθύ: οἶον κατὰ κάθετον γῆς καὶ ἡλίου.

² καὶ $MA: om. \Delta U \mid \delta$ εύτερον $M\Delta UA: an \delta$ ίς ? $\mid post$ ἐνιαυτοῦ add. άλλως $\Delta \mid \delta$ ὲ $M: om. \Delta UA$ 2-3 πολλοῦ χρόνου (τοῦ χρ-U) πρὸς $MUA: om. \Delta$ 4 αὐτῶι MA: αὐτὸ Δ U $evan. \mid ἱ$ ιομοιρίαν MUA: ἱσημερίαν $\Delta \mid$ οὐ $M\Delta UA^{sl}: om.$ A 5-6 κατὰ πλάτος $\Delta A:$ πλάτος MU 6 fortasse τὰ bis $delendum \mid \beta$ ορρᾶν MA: βορὰν Δ βορᾶν U 7 post νότον desinit scholium in U 8 ἐκεῖνον M: ἐκεῖνος Δ αὐτὸν δ ὲ Δ (αὐτὸν C) 9 αὐτὸν secl. $Maass \mid$ αὐτὸν ποιεῖ $M\Delta:$ ποιεῖ αὐτὸν $\Delta C:$ παρέχει Δ .

¹⁴⁻¹⁸ ΜΔ UA haec praebent codd. post sch. 853-857 (supra p. 421, l. 8) suum in locum redegi | lemma restitui: ἢν μὲν ὑποσκιάηισι (v. 854) ΜUΑ [ὑ]ποσκιαησιν Δ 14-15 μάλιστα άμ-ΜUΑ: μαλισταμαλδ-Δ 15 ἀμαυροῦνται ΜUΑ: ἀμαυροῦσῖν Δ | καὶ ΜΔ UA: secl. Maass 17 κατ' ἰθὸ . . γηίνου ΜΔ A: κατὰ σεληνιακοῦ κύκλου κατ' ἰθὸ καὶ (evan.) τοῦ γηίνου U.

¹⁹⁻p. 425,7 ΜΔΚUA lemma M: [δ]τε σκιάησι (deinde κατ' ίθὸ οἰον κ. τ. λ.) Δ ὅτε σκιάησι κατ' ἰθὸ KA οἰον ἀμαλδύνηται U 19 οἰον $M\Delta KA:$ om. U | κατὰ κάθετον MKA: κατ' (κατὰ U) ἀντίθετον ΔU

καὶ γὰρ τῆς γῆς πολύ μείζων ἐστὶν ἡ σελήνη, ὥστε ἀποφράττει ἡμῶν τὰς ὄψεις μὴ ὁρᾶν αὐτὸν ἐν τῆ ἰσομοιρία καθέτω. γίνονται δὲ αἱ ἡλιακαὶ ἐκλείψεις το ῦ μὲν φθίνοντος μηνός, το ῦ δ' ἱσταμέ-5 νοιο (τ 307), κατὰ τὸν τῆς σελήνης δρόμον, ὅτε ἐν μήκει γίνεται, ὅτε ἐν σκιᾳ ἐπισκιάζεται ὁ ἡλιος ἱσταμένης τῆς σελήνης κατ' ἰθὸ γῆς τε καὶ ἡλίου.

866. — ο ὖ δ' ὅ τ ε ο ἱ ἐ π ἐ χ ο ν τ ι: ὁ λόγος ΜΔΚUAS ,,οὐδὲ ὅταν φανῆναι αὐτῷ ἐ π έ χ ο ν τ ι καὶ 10 μέλλοντι ἀνατεῖλαι πρὸ τοῦ ὅρθρου φανῶσι νεφέλαι ὑπέρυθροι πανταχοῦ ἐν τῆ ἀνατολῆ, ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄρραντοι μένουσιν αἱ γαῖαι, ἀλλ' ὑετῷ περιρραίνονται ὅμβρου κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν γενομένου".

869-876. — μηδ' αὕτως ἔτ' ἐόντι πέρην: ΜΔU 15 ἐν τῆ ἀνατολῆ.

προταθεϊσαι προπεμφθεϊσαι. ἐπίσκιοι δὲ Μ

1 καὶ γὰρ MKUA: καὶ γὰρ καὶ Δ | πολύ $M^{\rm sl}\Delta KUA$: οπ. M 2 ἀποφράττει $M\Delta A$: -ττειν KU | ἡμῶν $M\Delta KA$: ἰμῶσα U 2-3 ἰσομοιρίαι MKUA: ἰσημερία Δ 3 αὶ MKUA: καὶ αὶ Δ 4 μηνός MKA: οπ. ΔU 4-5 ἰσταμένοιο M: -μένου ΔKUA 5 ὅτε MKUA: ὅταν Δ 5-6 ὅτε.... γίνεται suspectum 6 γίνεται $M\Delta K$: γένηται UA | ἐν M: περὶ U οπ. ΔKA 7 τῆς σελήνης $\ldots$ ἡλίου MKA: γῆς τε καὶ ἡλίου κατ' ἰθὺ τῆς σελήνης Δ | γῆς τε καὶ ἡλίου KAC: τῆς γῆς τε καὶ ἡλίου M τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡλίου U.

⁸⁻¹³ ΜΔΚUAS $(47^{v},23-27)$ lemma MKUA: οὐδ' ὅτέ (sic) οἱ ΔS 8 ὁ λόγος M: om. ΔΚUAS 9 ὅταν S: ὅτε MKA ὁπόταν Δ ὁπότε U | φανῆναι ΜΔU: φανήμεναι ΚΑ φαειναὶ S 9-10 αὐτῷ ἐπέχοντι καὶ μέλλοντι ΜΔΚΑS: αὐτὸν ἐπέχοντα καὶ μέλλοντα U 10 ἀνατεῖλαι ΜΔΚUA: ἀνατέλλειν S | ὅρθρου ΜΚΑ: ὁρίζοντος ΔUS 11 τῆ ἀνατολῆι ΜΔΚUA: τῷ ἀνατέλλειν S 12 ἄρραντοι μένουσιν U $(sic\ C)$: οὐκ ἄρρ- μέν- ΜΚΑ ἄρραντοι οὐ γίνονται ΔS | αὶ γαῖαι ΜΚUA: ἄρουραι ΔS | ὑετῷ ΜΔΚΑS: ὕδατι U | περιρραίνονται ΜΔΚΑS: περιρεόνται U - ρραίονται S 13 ὅμβρου ... γενομένου om. ΔU | κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ΜΚΑ: om. S | γενομένου ΜΚΑ: γινομένου S fortasse recte.

¹⁴⁻¹⁵ $\dot{\mathbf{M}}\dot{\mathbf{\Delta}}\mathbf{U}$ lemma $\dot{\mathbf{M}}\dot{\mathbf{\Delta}}$: μηδ' αὕτως ἔτ' ἔχοντι $\dot{\mathbf{U}}$ 15 ἐν $\dot{\mathbf{M}}$: τουτέστιν ἐν $\dot{\mathbf{\Delta}}\mathbf{U}$.

¹⁶⁻p. 426,3 Μ προπεμφθεῖσαι Maass: προπεμφθήναι Μ

(870) άμυδρότεραι, μαλακαί, αἱ μὴ σφόδρα πεπιλημέναι μηδὲ πάνυ ζοφώδεις. περιδνοφέοιντο (876) μελαίνοιεν καὶ ταύτην ἔχοιεν τὴν κατάστασιν.

MAKUA

οὐδέ, ὅταν τοῦ ἡλίου μέλλοντος ἀνατέλλειν, ἀκμὴν δὲ ὅντος ὑπὸ τῷ ὁρίζοντι, αἱ ἀκτῖνες αὐτοῦ περὶ τὸν ὅρθρον προαναφαινόμεναι θεωροῦνται ὑπονέφελοι καὶ ζοφώδεις, εὐδίαν δεῖ προσδοκᾶν, ἀλλ' ὅμβρον καὶ ἀνέμους μελαινομένων ἄγαν, ὅμβρον, ἐπ' ὀλίγον δὲ σκιαζομένων καὶ ὁμοίων τυγχανουσῶν ταῖς διαυγέσι νεφέλαις, ἄνειιον.

10

MKAS

άλλως: ὁ νοῦς μηδὲ τοῦ ἡλίου ἔτι ἐν τῷ ἀνατέλλειν ὅντος, ὁπόταν ἀπὸ τοῦ δίσκου προπεμφθεῖσαι αἰ ἀκτῖνες πρὶν τελέως ἡμέραν φανῆναι ὥσπερ ἐσκιασμέναι καὶ οὐ πάνυ φαιδραὶ φαίνωσιν, ὕδατος ἐσομένου ἢ ἀνέμου ἐπιλανθάνου. ἀλλ' εἰ μὲν αὶ ἀκτῖνες ἐκεῖναι 15 πάνυ ζοφώδεις φαίνονται (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ κνέφαος μᾶλλον 872), ἐπὶ πλείονι ὕδατι τὴν σημασίαν ἔγουσιν. εἰ δὲ ὀλίγος γνόφος καὶ ὀλίγη

2 ζοφώδεις Maass: -δης M.

^{4–10} ΜΔΚυΑ lemma μήδ' αὕτως ἔτ' ἐόντι ΚΑ | initio add. ὁ δὲ νοῦς Δ ὁ οὐρανὸς U: non in MKA 4 οὐδὲ ὅταν M KA: οὐδὲ ὁπόταν Δ οὐδὲποτ' ἂν U 5 τῶι ὁρίζοντι ΜΔΚΑ: τὸν ὁρίζοντα U 6 προαναφαινόμεναι Δ : —φερόμεναι ΜΚΑ προφαινόμεναι U (φαίνονται Arat. 870) 7 δεῖ ΜΔΚΑ: οὐ δεῖ U | προσδοχᾶν ΜΚυΑ: προσδο οὐδαμῶς Δ 7–8 ἀνέμους ΜΔυ: ἄνεμον ΚΑ 8 ὅμβρον Δ ΚυΑ: ὅμβροι Μ 8–9 ἐπ' ὀλίγον (-γων Κ) δὲ σχιαζομένων ΚυΑ: ἐπ' ὀλίγον δὲ σχιαζουσῶν Μ σχιαζομένων δέ, ἐπ' ὀλίγον Δ 9 τυγχανουσῶν ταῖς ΜΔΚΑ: τυγχάνοντι ἡλίω U.

¹¹⁻p. 427,5 MKAS (47°, 35-45) ἄλλως Μ: μὴ δ' αὕτως ἔτ' ἐόντι Š οπ. ΚΑ 11 ὁ νοῦς Μ: ὁ δὲ νοῦς ΚΑ οπ. S 12-13 ὁπόταν ... φανῆναι ΜΚΑ: ὑπὸ τῷ ὁρίζοντι αἱ ἀκτῖνες αὐτοῦ ὁπόταν ὑπὸ τοῦ δίσκου προπεμφθεῖσαι πρὶν τελέως φανῆναι ἡμέραν S 13-14 ἐσκιασμέναι S: ἐσκιασμένον ΜΚΑ 14 φαιδραὶ S: φαιδρὸν ΜΚΑ | φαίνωσιν ΜΚ ut vid.: φαίνουσιν Α φανῶσιν S malim φαίνονται 14-15 ἐσομένου ... ἐπιλανθάνου ΜΚΑ: ἡ ἀνέμου σημεῖον ἐσομένου S 15 ἐπιλανθάνου ΚΑ: μὴ ἐπιλ- Μ | ἀλλ' εἰ ΜΚΑ: ἄλλα S 16 φαίνονται ΜΚΑ: φαίνοιντο S | ἐστι ΜΚΑ: οπ. S 16-17 κνέφαος ΜΚΑ: κνέφας S 17 ἐπὶ ΜΚΑ: ἔτι S

άμαύρωσις περὶ τὰς ἀκτῖνας κεῖται, ὁποία περὶ τὰς πεπιλημένας νεφέλας φαίνεται ἀμαύρωσις, ἐπερχομένου ἀνέμου σημεῖον. τὸ δὲ ἐπίσκιοι (870) οὐ καθαραί, ἀλλ' ἐσκιασμέναι, οἶον σωματοειδεῖς καὶ 5 παγεῖαι.

872. — μᾶλλον κνέφαος φορέοιντο: ΜΚΑΝ μᾶλλον γὰρ μελαινόμεναι ὕδωρ σημαίνουσιν. εἰ δὲ βραχύς τις περὶ αὐτὰς σκιασμὸς εἴη, οἶος ἐκ μαλακοῦ νέφους ἐπιγίνεται, ἄνεμος ἔσται.

877. — ο ὐ δ ἐ μ ἐ ν ἢ ε λ ί ο υ : καὶ περὶ τὸν ἤλιον ΜΚΑ ἄλωες συνίστανται, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς σελήνης ἔφαμεν. ὁ δὲ λόγος·

οὐδὲ μὲν πλησίον τοῦ ἡλίου μελαινόμεναι ἄλωες ΜΔΚUAS εὐδίας εἰσὶ σημαντικαί, πλησίαι δὲ μᾶλλον τυγχάνουσαι
15 καὶ διηνεκῶς μέλαιναι ἐπίτασιν ἔχουσι χειμῶνος, πολὺ δὲ μᾶλλον ἐὰν δύο τυγχάνωσιν.

1 όποία M: όποῖα KAS 2 πεπιλημένας MKA: -πιλω- S 2-3 νεφέλας . . . τὸ δὲ οπ. S 3 σημεῖον M: σημειοῦ KA 4 ἐσκιασμέναι scripsi: διεσκεδασμέναι MS οπ. KA (post σημεῖα [sic] desinit hoc scholium in C).

^{6–9} MKAS $(47^{v},45–48)$ lemma M: η μᾶλλον κνέφαος φορέοιντο (η' numerus est scholii in M) KA μᾶλλον κνέφαος S 7 μελαινόμεναι MS: –μενος KAC | σημαίνουσιν: σημαίνει KAC φορέουσιν S 8 περὶ αὐτὰς (αὐτὸν S) σκιασμὸς MKS: σκ– περὶ αὐτὰς A | οίος S: οίον MKA.

^{10–12} MKA lemma A: ούδὲ μὲν ἡελίοιο M ούδὲ μὲν ἡελίοιου (sic) K 11 ἄλωες M: ἄλωνες KAC | ἔφαμεν MK: ἔφημεν A cf. supra sch. 811, p. 405, ll. 10–11.

^{13–16} ΜΔΚUAS $(47^{\circ}, 48-52)$ lemma οὐδὲ μὲν ἡελίου ΔU οὐδὲ μὲν ἡελίοιο σχεδόθεν S 13–15 οὐδὲ . . . σημαντικαὶ ΜΚΑ : οὐδὲ μὴν (μὲν U) φαινόμεναι περὶ τῷ ἡλίω μελαινόμεναι (μέλαιναι ΔU) ἄλωες (άλωαὶ S) εὐδίαν (εὕδιας S) σημαίνουσιν, άλλὰ μᾶλλον χειμῶνα (sic Δ : χειμῶνα μᾶλλον U μᾶλλον om. S) Δ US 13 ἄλωες Μ: ἄλωνες ΚΑC 14 πλησίαι Μ Δ US: πλησίον ΚΑ 15 μέλαιναι Δ KUAS: μέλαινε Μ ἐπίτασιν ἔχουσι χειμῶνος ΜΚΑ: μείζονα τὸν χειμῶνα σημαίνουσι Δ US | πολὺ scripsi: πολὺν Μ Δ US: πολλῶ ΚΑ 16 ἐὰν ΜΚΑS: εἰ Δ εἰ καὶ U | τυγχάνωσι ΜΚΑS: τυγχάνουσιν Δ U | post τυγχ– scholii finem indicant KA, non M.

ΜΚΑ τὸ δὲ ἀστεμφὲς (878) ἀντὶ τοῦ σκληρῶς καὶ ἀμετακινήτως. ταύτας δὲ λέγουσι χειμῶνα ποιεῖν. εἰ γάρ, ὡς προείπομεν, ὁ χειμερινὸς ἀὴρ ἀπὸ τοῦ πλήθους ἀναδίδωσιν αὐτὰς εἰς τὸν οὐρανόν, αὐται δὲ ἐλθοῦσαι ἐγγὺς ἡλίου μὴ καταφλεχθῶσιν, ἀλλ' ἐκ τῆς στερεότητος μείνωσιν οὕτω, πάντως μέγαν πάνυ χειμῶνα σημαίνουσι, καὶ μᾶλλον ἐὰν δύο γένωνται.

MAKUAS

880. — σχέπτεο δ' ἢ ἀνιόντος: διὰτούτων παραινεῖ ἐπιμελέστερον ἀεὶ σκέπτεσθαι περὶ τὸν ἤλιον ἀνατέλλοντα ἢ μέλλοντα δύνειν, εἰ θεωρεῖται τὰ 10 παρήλια λεγόμενα νέφη, καὶ παρατηρεῖν πότερον τὸ πρὸς βορέαν νέφος ἐρυθαίνεται ἢ τὸ πρὸς νότον, ὡς τῆς ἀπὸ τούτων σημειώσεως βεβαίου οὕσης. ὅταν γὰρ ἐξ ἐκατέρων μερῶν, βορέου καὶ νότου, τὰ παρήλια φοινισσόμενα φαίνηται, ἐπίγειον χειμῶνα βαρὺν ση- 15 μαίνει. ἐὰν δὲ μόνον τὸ βόρειον τοιοῦτον ἢ, βορέαν ἄνεμον μηνύει· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ νότου, νότον.

1–7 MKA 1 ἀστεμφὲς KA: $-φέως M \mid ἀντὶ τοῦ M: om.$ KAC 1–2 σκληρῶς καὶ ἀμετακινήτως M: ἀμετ- καὶ σκλ- KAC 2 δὲ M: om. KA $\mid$ λέγουσι M: λέγει KAC $\mid$ χειμῶνα M: -νας KAC 3 ὡς προείπομεν: vide supra p. 405, ll. 12–14. $\mid$ ὁ χειμ- ἀὴρ MA: ὁ χειμ- ὁ ἀὴρ K 4 τὸν M: om. KAC.

⁸⁻¹⁷ ΜΔΚUAS $(47^v, 52-48^v, 3)$ lemma KUA: σκέπταιο δ' ἢ ἀνιόντος Μ σκέπτεο Δ σκέπτεο ἢ ἀνιόντος S 10 εἰ ΜΔΚUA: οm. S | θεωρεῖται ΜΚΑ: θεωροῦνται ΔÙ θεωρεῖ S 11 παρατηρεῖν ΜΔΚUA: παρατήρει S | πότερον ΜΔΚUA: -ρα S 11-12 τὸ πρὸς βορέαν Μ: τὸ πρὸς βορρᾶν ΚΑ τὸ ἀπὸ βορείου ΔU τὰ ἀπὸ βορέου S 12 νέφος ΜΔΚUA: νέφους S | ἐρυθαίνεται ΜΔUA: -θραίνεται KS | πρὸς νότον ΜΚΑ: ἀπὸ νότου Δ US 12-13 ὡς . . . οὕσης ΔΚUAS: οm. Μ 13 σημειώσεως ΔΚΑ S: οm. U | βεβαίου οὕσης Est Ald. edd.: βεβαίας οὕσης Δ βεβαιούσης ΚUA βεβαιώσης S 14 μερῶν ΜΚΑS: τῶν μ- ΔU | βορέου καὶ (τε καὶ S) νότου ΜΚΑS: οm. ΔU | τὰ παρήλια ΜΚUAS: οm. ΔU 15-16 βαρὺν σημαίνει ΜΔΚUA: σημαίνει βαρὺν S 16 ἐὰν ΜΚΑ: εἰ ΔUS | μόνον τὸ βόρειον ΜΚΑ: μόνον τὸ ἀπὸ βορέου ΔU μόνου τοῦ ἀπὸ βορέου S 17 μηνύει ΜΚΑ: δεῖ προσδοκᾶν ΔU δηλοῖ S | τὸ ΜΚΑS: δταν ΔU τοῦ ΜΚΑS: οm. ΔU.

έὰν δέ ποτε σταλαγμοὶ μεγάλοι καὶ ῥαγδαῖοι περὶ ΜΔΚUAS τὴν ἐσπέραν γένωνται, γειμῶνα σημαίνουσιν. εἶναι μέντοι άχριβέστερα τὰ περί τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου συνιστάμενα σημεία.

881. — τὰ παρήλια χιχλήσχονται: Πο- ΜΔUAS σειδώνιος (fr. 121 E-K) παρήλιόν φησι νέφος, στρογγύλον παρά τὴν τοῦ ἡλίου ἔκλαμψιν, ἐκ τοῦ ἡλίου λάμπον. οὐ γὰρ ἰδίω φωτὶ κέγρηται, ἀλλὰ τῷ τοῦ ἡλίου, ώσπερ καὶ ή σελήνη, ήλιοειδές δὲ εἶπε τῷ τε στρογ-10 γύλον είναι καὶ τῷ ἐλλάμπεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ὅμοιον οὖν αὐτῷ γίνεται, παρεπόμενον τῷ ἡλίῳ, παρ' ὅσον έκ πλαγίου αὐτοῦ ὁρᾶται. διὸ καὶ λευκὸν φαίνεται.

¹⁻⁴ MAKUAS (48^r, 3-5) hoc scholium bis praebent MKA, hic et ad vv. 889-890, infra p. 432, l. 11 (M2K2A2) ubi et in ΔU legitur | lemma nullum in MKAS: ή και που βαθάμιγγες (889) $\mathbf{M}^2\mathbf{U}$ καί που Δ άλλως. ἢ καί που ραθάμιγγες $\mathbf{K}^2\mathbf{A}^2$ $\mathbf{1}$ καὶ $\mathbf{M}^2\mathbf{K}^2\mathbf{A}^2\Delta\mathbf{U}$: om. $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}\mathbf{S}$ $\mathbf{1}$ - $\mathbf{2}$ περὶ . . . γένωνται $\mathbf{M}\mathbf{K}$ $AM^2K^2A^2\Delta U$: om. S 2 σημαίνουσιν $MKAM^2K^2A^2U$: σημαίνει $\Delta S \mid post$ σημ- add. περὶ δὲ τὴν ἑσπέραν οὖτοι γίνονται S $\bf 3$ ἀχριβέστερα ${\bf MAS}$: ἀχριβέστερον ${\bf K}$ ἀχριβές τὰ τέρατα ${\bf M^2}$ ΔA^2 ἀκριβὲς τὰ δ' (id est τὰ τέτταρα) K^2A^{28} U evan. 3-4 τοῦ (om. S) ήλίου συνιστάμενα (-ταμένου S) MASM2K2A2 ΔU ut vid.: συνιστάμενα τοῦ ήλίου Κ 4 σημεῖα MKASM²K²A²: om. Δ U evan.

^{5–}p. 430,10 ΜΔUAS (48^{r} , 5–12) lemma MA: τὰ παρήλια Δ εἴ πού οἱ νεφέων U παρήλια S **5–6** Ποσειδώνιος M: ὁ μὲν Π - ΔUA om. S 6 φησι MΔUA: om. S | post νέφος dist. MA: post onoi Δ non dist. S U evan. 7 παρά M: κατά ΔUS fort. recte περί A | ἔκλαμψιν ΜΔUS: ἔκλειψιν Α 7-8 λάμπον Μ: άπολάμπον Δ λάμποντος A ά[spatium]λάμπτον $(id\ est\ άπολάμπτον)$ $S\ U\ evan.$ 8 οὐ γὰρ MAS: καὶ οὐκ $\Delta\ U\ evan.$ κέχρηται MAS: κεχρημένον $\Delta\ U\ 9$ καὶ ἡ $M\Delta\ UA:$ om. Sήλιοειδὲς ΜΔS: -ῶδες Α U evan. | τῶι τε ΜΑ ἀπό τε τοῦ $\dot{\Delta}\mathbf{U}$ τουτο διά τὸ $\mathbf{S}$ $\mathbf{10}$ τῶι $\mathbf{M}\mathbf{A}$: διά τὸ $\Delta\mathbf{U}$ τὸ $\mathbf{S}$ | ἐλλάμπεσθαι MAS: ἐκλ- ΔU fortasse recte | ὑπὸ τοῦ ἡλίου ΜΑ: ὑπὸ τῶν τοῦ ήλίου ἀκτίνων $\Delta \mathbf{U}$ ἀπό τοῦ ήλίου $\mathbf{S}$ 10-p. 430,2 ὅμοιον . . . συμπίπτει om. ΔU 11 οδν MA: om. S | αὐτῶ MS (ante ὅμοιον S^{ac}): αὐτὸ AC | γίνεται MA: -εσθαι <math>S | παρεπόμενον MA: τρεπομένου S | τωι ήλίωι ΜΑ: τοῦ ήλίου S

παρὰ γὰρ τὴν ἔλλαμψιν τοῦ ἡλίου τὸ τοιοῦτον αὐτῷ συμπίπτει. πέφυκε γὰρ ἐκ πλαγίων τοῦ ἡλίου ταῦτα γίνεσθαι, ἐπεὶ τὰ μὲν ὑπὸ τὸν ἥλιον νέφη ταχείαν λαμβάνει τὴν διάλυσιν, τὰ δὲ πολύ ἀπηρτημένα οὐ δύνανται τὴν ἀνάκλασιν τῶν ἀκτίνων ποιεῖσθαι: ἐκ δὲ τῶν πλαγίων ῥαδίως τὴν ἔκλαμψιν συμβαίνει γίνεσθαι, ὅθεν καὶ δυομένου ἡ ἀνίσχοντος ἡλίου ταῦτα συνίστανται, τῷ λοξὰς ἐμπίπτειν εἰς αὐτὰ τὰς ἀκτῖνας, μὴ οὕσας καθετικάς. συνίστανται δὲ ταῦτα καὶ ἑκατέρωθεν τοῦ ἡλίου πολλάκις.

10

ΜΔUA 'Αριστοτέλης δὲ (Meteor. III, 6 p. 377 b) τὰ παρήλιά φησιν ἔμφασιν είναι, μὴ ἔχοντα ὑπόστασιν.

ΜΑ ἄλλως: παρήλια καλοῦνται νεφέλαι αἱ τῷ ἡλίῳ παρεοικυῖαι, οὐ μόνον κατὰ τὴν χροιάν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ κυκλοτερὲς αὐτοῦ τοῦ δίσκου. πλησίον δὲ αὐτοῦ 15 [τοῦ ἡλίου] εἰσιν αἱ νεφέλαι αὖται, καὶ ἐξ αὐτοῦ φωτιζόμεναι τὴν χροιὰν αὐτοῦ ἀπομιμοῦνται. εἰσὶ δὲ καὶ κυκλοτερεῖς τὸ σχῆμα. διὸ παρήλιοι ἐκλήθησαν φερωνύμως. παρεοίκασι γὰρ τῷ ἡλίω.

ά λ λ ω ς: παρήλιόν έστιν έμφασις ήλίω παρεμφερής, 20

¹ παρὰ MS: περὶ AC | ἔλλαμψιν MA: ἔκλ-S recte ut vid. 2 πέφυκε (sic ACS, ἐκπέφυκε M) γὰρ ἐκ πλ- τοῦ ἡλίου MAS: ἐκ πλ- δὲ πέφυκε τοῦ ἡλίου ΔU 3-10 ἐπεὶ . . . πολλάκις om. ΔU 4 ἀπηρτημένα MS: ἀπηρτισμένα A (C incert.) | οὐ δύνανται M: οὐ δύναται A μὴ δύνασθαι S 5 ἀνάκλασιν ACS: ἀνάκλισιν M 6 ἔκλαμψιν MS: ἔλλ- A | συμβαίνει MA: -νειν S | γίνεσθαι MA: om. S 7 ἡλίου M: τοῦ ἡλίου AS | συνίστανται MS: -ταται AC 8 αὐτὰ MA: αὐτὰς S 9 καθετικάς MA: καθεκτικάς S.

^{11–12} ${\rm M}\Delta{\rm U}{\rm A}$ have ita in Δ leguntur: άλλως. ['A]ριστοτέλης παρήλια φησίν, ξμφασιν μέν παρέχειν υπάρξεως, μήτινα δὲ ἔχειν υπόστασιν 11 τὰ ${\rm M}{\rm A}$: om. ${\rm U}$ ut vid. 12 μη ἔχ- υπ $-{\rm M}{\rm A}$: μήτινα υπ- ἔχ $-{\rm U}$.

¹³⁻¹⁹ MA ἄλλως M (in mg.) A 14 καὶ κατὰ M: καὶ A 16 τοῦ ἡλίου MA: seclusi 18 παρήλιοι AC: παρήλιαι M an παρήλια scribendum? 19 τῶι M: om. AC.

²⁰⁻p. 431,5 MA ἄλλως M (in mg.) A **20** παρήλιον M: -ια A | ήλίω M: -ίου AC | παρεμφερής M: περιφερής AC

όμοία καὶ ἴση αὐτῷ, πεπιλημένου νέφους τὰς ἀκτῖνας ύποδεγομένου, καὶ διὰ τῆς ἐκλάμψεως ἡλιοειδῆ παρέγοντος τὴν φαντασίαν καὶ οἶον ἂν φλογοειδῆ καὶ εἰς έν συνηγμένην, καὶ μεταξύ μηδὲν καταλείπουσα διάστη-5 μα, παρεπομένη τῆ τοῦ ἡλίου περιφορᾶ. οὕτω Σπόρος. ἄλλως: τὰ παρήλια ἀνθήλια μὲν καλεῖται, νέφη ΜΑ δέ είσι στρογγύλα ἀντιλάμποντα τῷ ἡλίῳ, ὥστε δοκεῖν ήλιοειδη όντα ήλιον είναι. γίνονται δὲ τὰ παρήλια ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν θάλασσαν ύγροῦ ἀέρος, δς ἀναδιδόμενος 10 είς νέφη διαφορεϊται. ψυχρός δὲ ἄνεμος ἐμπεσών πήγνυσιν αὐτά, κἀκεῖνα, ἄτε δή στερρά και τὰς ἀκτῖνας δυνάμενα δέγεσθαι, ἐρυθαίνονται. διὸ καὶ ἀνέμου φησὶν αύτὰ σημεῖα. ύλης δὲ πυχνῆς δεῖται ἡ τούτων σύστασις καὶ πολλῆς. διά τοι τοῦτο καὶ ἀμφὶ τὸν Εὔξεινον πόντον 15 τὰ πολλὰ φαίνεται συνιστάμενα, σπανίως δὲ κατὰ τὴν Έλλάδα. σημεῖον δέ ἐστιν ἐναργὲς χειμῶνος. ὁ δὲ νοῦς. ,περισκόπει δὲ ἢ ἀνατέλλοντος ἢ εὐθέως δυομένου τοῦ ἡλίου εἴ που πλησίον αὐτοῦ εἰσι νεφέλαι, ἄπερ καλεῖται παρήλια, ἢ ἐκ τῶν νοτίων μερῶν τοῦ ἡλίου 20 ἢ ἐκ τῶν βορείων, ἢ καὶ ἐξ ἑκατέρου μέρους, καὶ ἐκ νότου καὶ ἐκ βορέου. μηδαμῶς δὲ τὴν ὄψιν ταύτην τῶν παρηλίων νεφῶν ἀμενηνῶς καὶ ὡς ἔτυχε φυλάσσου, άλλ' ἐπιμελῶς. ἔστι γὰρ χρειῶδες καὶ κάλλιστον τὸ τεκμήριον. οὐδὲ γάρ, ἐκεῖναι αἱ παρήλιοι νεφέλαι ὅτε 25 έξ έκατέρου μέρους έγουσι τὸν ἥλιον πλησίον τοῦ ώκεανοῦ, ἢ τοῦ ἀνατολικοῦ ἢ τοῦ δυτικοῦ, γίνεται παρὰ Διὸς ἀναβολὴ γειμῶνος, ἀλλ' εὐθέως ἐπιπεσεῖται μέγας χειμών".

 $[\]bf 3$ αν Est $Ald.\ edd.$: άνω MA $\bf 4$ καταλείπουσαν MA: καταλείπουσαν Est $\bf 8$ Μασες παραλείπουσαν Est $\bf 4$ $\bf 4$ ΜΑ: $\bf 4$ παρεπομένη MA: $\bf 4$ μένην Est $\bf 4$ $\bf 4$ $\bf 6$ $\bf 6$ $\bf 6$ $\bf 6$ $\bf 7$ $\bf 8$ $\bf 7$ $\bf 8$ $\bf 8$ $\bf 8$ $\bf 9$ $\bf 1$ $\bf 9$ $\bf 1$ $\bf 1$

⁶⁻²⁸ $\dot{M}$ $\dot{A}$ άλλως $\dot{M}$ (in mg.) $\dot{A}$ 6 μèν $\dot{M}$: om. $\dot{A}$ 10 διαφορεῖται $\dot{M}$: διφ- $\dot{A}$ 11 στερρά $\dot{M}$: om. $\dot{A}$ 12 ἐρυθαίνονται $\dot{M}$: ἐρυθρ- $\dot{A}$ $\dot{C}$ | ἀνέμων $\dot{M}$: ἀνέμων $\dot{A}$ $\dot{C}$ 18 πλησίον $\dot{M}$ is post νεφέλαι $\dot{A}$ $\dot{C}$ | ἄπερ $\dot{M}$: αἵπερ $\dot{A}$ 19 καλεῖται $\dot{M}$: -οῦνται $\dot{A}$ | παρήλια $\dot{M}$: παρήλιοι $\dot{A}$ | $\dot{\eta}$ $\dot{M}$: om. $\dot{A}$ 20 καλὶ $\dot{M}$: om. $\dot{A}$ $\dot{C}$ 21 νότου $\dot{M}$: νοτίου $\dot{A}$ | βορέου $\dot{M}$: βορείου $\dot{A}$ 23 τὸ $\dot{M}$: om. $\dot{A}$ $\dot{C}$ 24 παρήλιοι $\dot{M}$: -λιαι $\dot{A}$.

ΚΑ 885. — ώ κ ε α ν ο ῖ ο : τοῦ ὁρίζοντος, τοῦ τε ἀνατολικοῦ καὶ τοῦ δυτικοῦ. καὶ γὰρ ἐν τῆ ἀνατολῆ καὶ ἐν τῆ δύσει φαίνονται ἄλωνες ἡλίου ἑκατέρωθεν.

ΜΚΑS "887. — εἴ γε μὲν ἐκ βορέαο: ὁ νοῦς ἐὰν μία νεφέλη ἐκ τοῦ βορέου φοινίσσοιτο, βορέαν δηλοῖ, ἐὰν δὲ νοτία, νότον. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ῥαθάμιγγες ὑετοῦ συνεχεῖς καταφέρονται.

ΙΚΑΒ ἄλλως: ἐἀν που καὶ ραθάμιγγες καὶ σταγόνες ὑετοῦ ἐπιτρέχωσι μετ' αὐτῶν τῶν παρηλίων, κατὰ κοινοῦ οὐ γίνεται ἀναβολὴ τοῦ σχεδὸν ὅντος καὶ 10 ἐκ τοῦ Διὸς ἐπερχομένου χειμῶνος.

ΜΔΚUAS 890. — ἑ σ π ε ρ ί ο ι ς κ α ὶ μ ᾶ λ λ ο ν : ἐκθέμενος πάντα τὰ ἐκ τοῦ ἡλίου τεκμήρια παραγγελίαν τινὰ εἰσάγει, καὶ παραινεῖ μᾶλλον τοῖς πρὸς τῆ δύσει τεκμηρίοις προσέχειν τὸν νοῦν, ἐπειδὴ τὰ ἐν τῆ ἀνατολῆ 15 συνιστάμενα τεκμήρια ἢ ἀπὸ νεφῶν ἢ ἀπὸ ἄλλων τινῶν ἀνιόντος τοῦ ἡλίου εὐθέως διαλύεται, καὶ πολλάκις τις οὐδὲ πάνυ τὴν κατάληψιν δέχεται, τὰ δὲ ἐν τῆ δύσει

¹⁻³ KA lemma KA 1-2 τοῦ όρ- ... δυτικοῦ Α: ἢ τοῦ ἀνατ- ἢ τοῦ δυτ- γίνεται όρ- K | scholium non habet C. 4-7 MKAS (48^r, 12-14) lemma MKAS (μὴν KAC) 5 μία MKA: οπ. S | φοινίσσοιτο MAS: φοινίσσηται K 6 νοτία M: νότου KAC ἐκ νότου S | ὑετοῦ hic MKA: post καταφέρονται S | ὑετοῦ MKA^{ac}S: ὑετοὺς A^{pc}.

⁸⁻¹¹ MKAS (48°, 14-17) άλλως MA: ἢ καί που ρα[spatium] S om. K 8 που καί Μ: που Κ καί που ACS 9 τῶν MAS: om. K 10 οὐ γίνεται κ. τ. λ.: υ. 886 | ἀναβολὴ MKA: ἀνατολὴ S | τοῦ σχ- MKA: ὑετοῦ σχ- S 11 ἐκ τοῦ MS: τοῦ ἐκ ΚΑC.

Hic praebent MAKUA alteram eius scholii recensionem, quod supra p. 429, ll. 1-4 ad v. 880 dedimus.

¹²⁻p. 433,4 M Δ K U A S $(48^r, 17-27)$ lemma M K A S: έσπερίοις Δ σήμασι τούτοις U ut vid. (sed evan.) 13 πάντα hic M Δ K U A: post ἡλίου S | τεχμήρια M K U A S: οπ. Δ 14 πρὸς τῆι δύσει M Δ K U A : χατὰ τὴν δύσιυ S 16 τεχμήρια M K U A S: σημεῖα Δ | ἀπὸ ante ἄλλων οπ. U | ἄλλων M Δ K U A S: ἄλλου Δεὶ 17 εὐθέως M K A S: εὐθύς Δ U evan. 18 τις hic M Δ K U: post πάνυ A om. S ut vid. | οὐδὲ M Δ K U A: οὐ S | τὰ δὲ M Δ K A S: τὸ δὲ U

άληθη, ἐπεί φαμεν ἐνταῦθα τὸν ἀέρα ἐπὶ πλεῖον συνῆχθαι κατακρατηθέντα τῆ ἀναθυμιάσει. διὸ καὶ παχύτερον είναι λέγομεν τὸν νότιον ἀέρα, ὅτι πορρωτέρω της ηλιαχής έστι περιόδου.

έπίτρεπε: τὴν τῶν σημείων κρίσιν. τοῦτο γὰρ ΜΚΑ τὸ ἐπιτρέπειν ἀττικῶς, τὸ αίρεῖσθαί τινα διαιτητήν διακρίνοντα τὸ ἀμφισβητήσιμον. τὸ δὲ ἐσπέρας σημεῖον. μένον ἀεί, ἰσχυρὸν καὶ βέβαιον μᾶλλον ἢ τὸ ἑωθινόν.

892. — σκέπτεο καὶ Φάτνην: θεωρεῖταί ΜΔΚUAS 10 τις ύπὸ τῷ Καρχίνω Φάτνη νεφελοειδής τῆ συστροφῆ, μικρά καὶ μᾶλλον άμυδροτέρα, ὑπὸ τὸ νωτιαῖον ὄστρακον τοῦ Καρκίνου, ήτις ύπὸ τῶν προτέρων φιλοσόφων ούτω Φάτνη προσηγόρευται. είσι δε και παρ' έκατέρω τῆς Φάτνης δύο ἀστέρες, ὁ μὲν βόρειος, ὁ δὲ νότιος, 15 ους "Ονους ἐκάλεσαν διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῆ Φάτνη.

δίδωσι γοῦν ἡμῖν καὶ ἐκ ταύτης τῆς Φάτνης τεκ- ΜΚυΑ

f 1 άληθῆ. ἐπεὶ φαμὲν f MKA: μᾶλλον ἐπειδὴ φαμὲν $f \Delta$ ἐπεὶ φαμὲν f U ἐκδηλότερα εἰσί, διὰ τὸ f S (sic) | ἐνταῦθα $f M\Delta KA$: om. f US | πλεΐον MKU ut vid. AS: πλεΐστον Δ 2 κατακρατηθέντα ΜS: κρατηθέντα ΚΑ πιληθέντα Δ πηλωθέντα U | τῆ ΚU AS: om. MΔ 3 είναι (om. ΔΚUA fortasse recte) λέγομεν τὸν νότιον ἀέρα ΜΔΚÜΑ: τὸν ν- ἀ- λέγ- εἶναι Ś 4 ἐστι post ήλιακής ΔU ut vid. (post ήλ- mutil.) S: post πορρωτέρω MKA.

5-8 MKA lemma C (sic γρ. M in Arati textu): ἐπίτρεχε ΜΚΑ 5 ἐπιτρέπειν C: ἐπιτρέχειν Μ ἔχειν ΚΑ 6 ἀττικῶς MC: ἀχριβῶς ΚΑ 7 δὲ ΜΑ: δὲ καὶ Κ 8 μᾶλλον ἢ Est: ἢ μᾶλλον ΜΚΑ.

9-15 ΜΔΚUAS (48^r, 27-34) lemma codd. 10 τῶ καρ-κίνω ΜΔΚUA: τοῦ καρκίνου S | φάτνη ΜΚUA: δάφνη Δ φάτνην S | νεφελοειδής $M\Delta US$: -λώδης KA | τ $ilde{\eta}$ $M\Delta KU$ Α: τις S | συστροφή ΜΔΚUΑ: -φή S 11 μικρά ΚΑS: μικρᾶ Μ οπ. Δ U | μᾶλλον ἀμυδροτέρα US (sic etiam Maass): μάλα ἀμυδροτέρα ΜΚΑ μάκρα ἀμυδροτάτη Δ | νωτιαΐον Bekker: νοτιαΐον ΜΔΚΑS νότιον ἀεὶ U cf. ad sch. 490 13 ούτω φάτνη $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: φάτνη ούτω Δ ούτω om. $\mathbf{S}$ | προσηγόρευται $\mathbf{M}$: προσαγορεύεται $\Delta \mathbf{KUAS}$ 13–15 εἰσὶ δὲ . . . φάτνη om. Δ έκατέρω MKUA: έκατέρου S –ρας Sal 14 δύο ἀστέρες MKU Α: ἀστέρες δύο S | ὁ μὲν ΜΚUΑ: οπ. S | ὁ δὲ ΜΚUΑ: καὶ S.

16-p. 434,1 MKUA 16 καὶ ἐκ MU: ἐκ KA | τῆς φάτνης M KA: om. U 16-p. 434,1 τεκμήρια χειμ- MKA: χειμ-

τεχμήριον U

MΑ

μήρια γειμώνος [ἡμῖν ὁ ποιητής].

ΜΔΚΑ ἡ μέν τ' όλίγη είκυῖα: ήτις Φάτνη όλίγη είκυῖα ἀορασία, οίονεὶ μᾶλλόν τις ἀμυδροτέρα οὖσα, ὑπὸ τῷ Καρκίνω συνῆπται καὶ συνέστραπται. τὸ δὲ βορραίη (893) ἀντὶ τοῦ βορεινὴ εἰκότως εἰ γὰρ ὑπὸ τὸ νωτιαῖον ὅστρακόν ἐστι τοῦ Καρκίνου, ὅς ἐστι παντὸς τοῦ ζωδιακοῦ βορειότερος, εἰκότως ἂν εἴη βορεινή.

ΜΔυΑ 893. — ὑπὸ Καρκίνω ἡγηλάζει: ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῷ Καρκίνω κεῖται. αὐτὸς γὰρ ὁ Καρκίνος 10 ἐπὶ πρόσωπόν ἐστιν ἐμπεπηγὼς τῷ οὐρανῷ. ὑποκάτω οὖν αὐτοῦ, ἐν τῷ νωτιαίω ὀστράκω δηλονότι, ἡγη-λάζει, ἀντὶ τοῦ συνέστραπται ἢ ὑπόκειται.

ΜΑ ἐν ὀλίγω γάρ ἐστιν ἡ [κίνησις] συστροφὴ καὶ πίλησις νεφελώδης.

άλλως: ἐν τῷ δωδεκατημορίῳ τοῦ Καρκίνου νεφέλιόν τί ἐστι προσεοικὸς τῷ γαλαξίᾳ, μεταξύ ἀστε-

 $\mathbf 1$ ήμῖν ὁ ποιητὴς $\mathbf M$: ὁ θαυμάσιος "Αρατος $\mathbf K$ ὁ θαυμάσιος $\mathbf A$ (ὁ ποιητὴς $\mathbf C$) om. $\mathbf U$ seclusi.

2–8 ΜΔΚΑ lemma ΜΚΑ (ἐοιχυῖα Α): [ἡ] μέν τ' ὀλίγη Δ 2 φάτνη Μ Δ : ἡ φ- ΚΑ 3 εἰχυῖα ἀορ- Μ: τῆ ὁρασία ἐοιχυῖα Δ ἀορ- ἐοιχυῖα Κ ἀορ- εἰχυῖα Δ | οἰονεὶ ΜΚΑ: οπ. Δ | τις ἀμυδροτέρα ΜΚΑ: τοῖς ἀμυδροτέροις Δ | οὕσα ΜΚΑ: οπ. Δ 4 καὶ συνέστραπται Δ ΚΑ: οπ. Μ 4–5 τὸ δὲ βορ- ΜΚΑ: βορ- δὲ Δ 5 βορεινὴ Δ ΚΑ: βορινῆ Μ 6 νωτιαῖον Bekker: νοτ- Μ Δ ΚΑ 8 βορεινὴ Δ ΚΑ: βορινὴ Μ | scholii finem indicat Δ : post βορ- non dist. Μ cuius librarius non intellexit verba ὑπὸ καρκίνωι (infra l. 9) lemma sequentis scholii esse; unde post βορεινὴ add. ὑπὸ καρκίνω οὕσα Κ ὑπὸ καρκίνου ΑC.

9-13 M Δ Ū A lemma A: ὑπὸ καρκίνωι M (scholio praecedenti adnexum, vide supra) Δ ἀχλύη (sic) βορραίη U 9-10 ἀντὶ . . . κεῖται Δ : om. M κεῖται om. UA 11 ἐστιν ἐμπ- ΜΔ U: ἐμπ- ἐστιν A | οὐρανῶ ΜΔ A: οὐρανίω U 12 οὖν ΜΔ A: γοῦν U | νωτιαίωι Bekker: νοτ- ΜΔ U A | δηλονότι M A: οm. Δ U 12-13 ἡγηλ- ΜΔ A: ἡγιλ- U 13 ἀντὶ τοῦ M A: τουτέστι Δ δηλονότι U | post συνέστρ- add. συνέσταλται A | ἢ ὑπόκειται Δ U A: om. M | finem scholii indicant Δ U A, non M.

14-15 MA 14 κίνησις MA: secl. Maass | πίλησις M: ἐπίλησις A.

16-p. 435,4 MA άλλως Μ άλλως περὶ φάτνης A.

ρίσκων κείμενον οἱ δοκοῦσιν ὀφθαλμοὶ εἶναι Καρκίνου. καλεῖται δὲ τὸ μὲν νεφέλιον Φάτνη, οἱ δὲ ἀστέρες "Ονοι, καὶ ἔστιν ὁ μὲν βόρειος, ὁ δὲ νότιος. μεταξύ δὲ αὐτῶν διάστημα ὅσον πυγῶνός ἐστιν.

πυγών δέ ἐστιν ὁ ἀπὸ τοῦ ώλεκράνου μέχρι τοῦ με- Μ τακονδυλίου ἐπὶ τὸν μικρὸν δάκτυλον τῆς χειρὸς κεκαμ- μένον μέτρον.

894. — ἀ μ φ ὶ δ έ μ ι ν δ ύ ο λ ε π τ ά: τὸ λ ε π - ΜΔυΑ τ ὰ ἀντὶ τοῦ λεπτῶς καὶ ἀμυδρῶς. εἰσὶ γὰρ οἱ ἀστέρες 10 οὐ πάνυ λαμπροί. ὁ δὲ νοῦς ,,περὶ δὲ τὴν Φάτνην δύο ἀστέρες λεπτῶς φαίνονται, οὔτε σφόδρα ἀλλήλων ἀπηρτημένοι, οὔτε μὴν συνηνωμένοι, ἀλλ' ἐν τῷ ὁρᾶσθαι τοσοῦτον ἀφεστηκότες ὅσον ἐστὶ πυγούσιον ὑπονοῆσαι,

(πυγών δὲ καλεῖται τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου ἐπὶ τὸν ΜΔUAS

15 μικρὸν δάκτυλον τῆς χειρὸς κεκαμμένον μέτρον).

καὶ ὁ μὲν εἶς αὐτῶν βοεριότερός ἐστιν, ὁ δὲ ἄλλος ΜΔΚυΑ νοτιώτερος. αὐτοὶ δὲ καλοῦνται "Ονοι, ἀνὰ μέσον δὲ αὐτῶν ἡ Φάτνη ἐστίν."

898. — καλέονται "Ονοι: λέγεται περί s

⁵⁻⁷ M cf. infra ll. 14-15.

^{8–13} ΜΔUΑ lemma MA: ἀμφὶ δέ μιν ΔU 8–9 τὸ λεπτὰ MUA: om. Δ 9 καὶ ΜΔΑ: om. U | οἱ M: οὕτοι οἱ ΔUA fortasse recte 10 πάνυ ΜΔU: μάλα A | ὁ δὲ νοῦς MC: φαεινόμενοι (lemma v. 894) Δ φαεινόμενοι, φαίνονται U φαεινόμενοι φαίνονται. ὁ δὲ νοῦς A (contaminatio) 11–12 οὕτε . . . οὕτε MA: οὐ . . . οὕτε Δ U | ἀλλήλων ἀπηρτημένοι MUA: ἀλλήλοις προσεχεῖς Δ 13 ἀφεστηκότες MC: ἀφεστῶτες φαίνονται Δ φαίνονται ἀφεστηκότες UA | ὑπονοῆσαι M: ὑπον τινα Δ UA.

^{14–15} MΔUAS (48^r in mg. ad v. 896) parentheseos signa posui, nam paraphrasis interrumpitur; cf. supra U. 5–7 14 πυγών ΜΔUA: πυγούσιον S ex Arato | δè ΜΔA: οm. US καλεῖται MS: λέγεται ΔUA | τοῦ ΜΔAS: οm. U 15 κεκαμμένον MUS: διῆκον Δ κεκραμμένον A.

^{16–18} ΜΔΚUA lemma nullum in M: [e]Ις μὲν (v. 897) Δ εἰς μὲν πὰρ βορέαο ΚUΑ 16 βορειότερος MKUA: βοριο- $\Delta \mid$ ἄλλος M (sic Aratus): ἔτερος KUA om. Δ 17 ὄνοι MKUA: οἱ ὄνοι Δ 18 ἡ φάτνη ἐστίν MA: ἐστιν ἡ φ- ΔKU .

¹⁹ bis **S** (48^r, 34–40) Asinorum fabula (Catast. 11)

τούτων ἱστορία οὕτως ὅτι ἐπὶ γίγαντας ἐστρατεύοντο οἱ θεοὶ ὡς εἴρηται Διόνυσος καὶ Ἡφαιστος. εἶχον δὲ καὶ σατύρους ἐπὶ ὄνων πορευομένους. οὕπω δὲ ὁρωμένων αὐτοῖς τῶν γιγάντων πλησίον ὄντες ἀγκήθησαν οἱ ὄνοι. οἱ δὲ γίγαντες ἀκούσαντες φωνῶν ἔφυγον. ὅθεν ἐτιμήθησαν καὶ ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθησαν.

MAKUAS

899. — ή τε καὶ ἐξαπίνης: ήτις Φάτνη καὶ παντελῶς οὔσης εὐδίας αἰφνιδίως ἀφανὴς γίνεται, οἱ δὲ ἐκάτεροι περὶ αὐτὴν ἀστέρες ὥσπερ συνερχόμενοι πλησίον ἀλλήλων φαντασίαν παρέχουσιν. ὅτε δὲ τοῦτο 10 γίνεται, σημεῖον τότε [ἡ Φάτνη αἰφνιδίως ἄφαντος οὕτως εὐδίας οὕσης] καὶ μέλλοντος χειμῶνος ἔσεσθαι γίνεται. τὸ δὲ αἴτιον τοιοῦτον ὑγρότης ἀέρος γίνεται ἡμῖν ἀνεπαίσθητος, καὶ ἐκ τῆς παχύτητος καὶ ὑγρότητος ἐκείνης ἡ Φάτνη, οὖσα καὶ κατὰ φύσιν ἀμυδρά, 15 ἀφανὴς γίνεται. διείργουσα δὲ τοὺς "Όνους, ὅτε ἀφαντοῦται, ὑπόνοιαν ἡμῖν παρέχει τοῦ πλησιάζειν ἀλλήλοις.

MKA

ό νοῦς ἐάν, φησίν, οἱ μὲν ἀστέρες ἐγγὺς ἀλλήλων φαίνωνται, ἀφανὴς δὲ ἡ Φάτνη, τηνικαῦτα βαρὺν χει- 20

UAS: om. Δ | παρέχει ΜΔΚΑS: -χειν U.
 19-p. 437,12 ΜΚΑ 19 ὁ Μ: ὁ δὲ ΚΑ 20 φαίνωνται ΚΑ: -ονται Μ | βαρύν Μ: βραχύν ΚΑ

⁷⁻¹⁸ ΜΔΚUAS $(48^r,41-50)$ lemma ΜΔΚU: ή τε ξαπίνης AC ή τε S 7 φάτνη ΜΔUS: ή φ- KAC 8 αἰφνι- ΜΔUAS: αἰφνη- Κ 9 ἐκάτεροι οπ. U | αὐτὴν ΜΔΚUΑ: αὐτοῦ S | ἀστέρες οπ. S | συνερχόμενοι MS: συνεχόμενοι ΔΚUA 10 ὅτε ΜΔUAS: ὅταν Κ 11 γίνεται, σημεῖον γένηται Ν γένηται τὸ σημ- ΔΚUΑ σημεῖον γένηται S 11-13 τότε ... ἔσεσθαι γίνεται ΜΚUAS: ἵνα ἡ φάτνη ἄφαντος γένηται, χειμῶνα προσδόκα Δ 11-12 ἡ φάτνη ... οὕσης seclusi 11 αἰφνιδίως ἄφαντος Μ: αἰφνίδιον ἄφαντος S ἄφαντος αἰφνιδίως ΚUA 12 οὕτως Μ: γίνεται ΚΑ γίνεται. οὕτως U οπ. S 13-14 τὸ δὲ ... ἀνεπαίσθητος οπ. S 13 τὸ δὲ αἴτιον τοιοῦτον ΜΚΑ: τοῦτο δὲ τὸ αἴτιον Δ δὲ τούτου τὸ αἴτιον U (qui post ἔσεσθαι dist.) | ὑγρότης ἀέρος ΜΔΚΑ: ἡ ὑγρ- τοῦ ἀ- U | γίνεται ΜΚUA: οπ. ΚΑC 16 ἀφανὴς οπ. U | δὲ ΜΚΑS: καὶ ΔU | ὅτε ΜΚΑS: ὅτε δὲ ΔU ut vid. (evan.) 16-17 ἀφαντοῦται ΜΔS: ἀφαντοῦνται UA ἀφανοῦνται Κ 17 ἡμῖν ΜΚ UAS: οπ. Λ | παρέγει ΜΛΚΑS: -γειν U.

μῶνα προσδέχου. αἴτιον δὲ τοῦ μὴ τὴν Φάτνην ὁρᾶσθαι, καὶ τοὺς ἀστέρας ἐγγὺς ἀλλήλων, τὸ διὰ νεφώδους αὐτοὺς τοῦ ἀέρος ὁρᾶσθαι καὶ ὅσον οὐδέπω μεταβαλόντος εἰς ὕδωρ. συγκλέπτεσθαι γὰρ φιλεῖ τὸ μεταζὸ διάστημα τῶν δι' ὕδατος ὁρωμένων. ὁμοίως δὲ κᾶν μελαίνηται μὲν ἡ Φάτνη, οἱ δὲ ἀστέρες καταφαίνωνται τὴν αὐτὴν θέσιν ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους, ὑετὸν προδηλοῖ. πάλιν γὰρ ἡ Φάτνη μελαίνεται τοῦ ἀέρος εἰς αὐτὴν στελλομένου. ἐὰν δὲ τῶν ἀστέρων τούτων ὁ μὲν βόρειος ἀμαυρὸς φαίνηται, λαμπρὸς δὲ ὁ νότιος, νότον ἴσθι πνευσόμενον καὶ ἔμπαλιν, ἐὰν μὲν ἀμαυρὸς ὁ νότιος, λαμπρὸς δὲ ὁ βόρειος, βορέαν προσδέχου πνευσόμενον.

ἄλλως: ἐἀν εὐδίας οὕσης ἴδης τὴν Φάτνην αἰφνι- ΜΑ δίως γενομένην ἀφανῆ, τοὺς δὲ "Ονους ἔξ ἑκατέρων 15 τῶν μερῶν φαινομένους λαμπρούς, μέγαν χειμῶνα προσδόκα. ἐἀν δὲ μὴ μόνον ἀφανὴς γένηται ἡ Φάτνη, ἀλλὰ μελαίνηται ὁ τόπος ἐφ' οὕ κατεστήρικται, οἱ "Ονοι δὲ τότε καὶ αὐτοὶ ἀμαυροὶ φαίνωνται, ὅμβρον προσδόκα.

) αν τοίνυν έξαίφνης άφανής μέν ή Φάτνη γενηθῆ,
οί δ' άστέρες έγγυτέρω άλλήλων φανῶσι, χειμῶνα
ἔπομβρον δηλοῖ. ἐἀν δὲ μέλαινα ἢ τῆ φαντασία, οί δὲ

¹ προσδέχου M: προσδόκα $KAC \mid \mu \dot{\eta}$ τ $\dot{\eta}$ ν M: μ èν K $\mu \dot{\eta}$ A 2 τὸ MA: τοῦ K 3–4 μ εταβαλόντος M: μ εταβαλλ– KA 4 φιλεῖ hic MA: post διάστημα K 5 ὕδατος M: ὑδάτων KA 6 καταφαίνωνται M: –νονται KA 7–8 προδηλοῖ M: προσδόκα K προσδηλοῖ A 8 αὐτ $\dot{\eta}$ ν Est Ald: αὐτ $\dot{\eta}$ ν MKA 9 τούτων MA: om. K 9–10 ὁ μ èν βόρ– d μ – φαίν– MA: d μ – φαίν– μ èν ὁ βόρ– K 10 λαμπρὸς δὲ ὁ ν– M: ὁ δὲ ν– M– KA 11 νότιος MA (–τος): νότιος φαίνηται M 12 M0ρειος M: πρὸς M0ρρείαν M0.

¹³⁻p. 438,2 MA ἄλλως MA 13-14 αἰφνιδίως A: αἰφνίδίον M 16 ἐὰν edd.: εἰ MA | γένηται M: γίνεται A 17 οῦ M: ὧ A 18 τότε Maass: ὅτε MA | αὐτοὶ M: om. A | φαίνωνται M: -νονται A 19 προσδόκα A: -δοκᾶν M 20-p. 438,2 hanc alteram interpretationem, quamquam cum ea, quae antecedit, parum congruit, uno tenore dant MA: separavi 20 γενηθῆ M: γεννηθῆ A 21 ἐγγυτέρωι (sic) M: ἐγγύτερον A 22 ἔπομβρον M: ἐπ' ὅμβρον A | ἐὰν edd.: εἰ MA | ἢ M: ἢν A

άστέρες τὴν αὐτὴν σχέσιν πρὸς ἀλλήλους ἔχωσιν, ὑετὸν προσημαίνει.

MAKUAS

903. — εἰ δὲ μελαίνη ται: ἐἀν δὲ μέλαιναν καὶ ζοφώδη ἔχη τὴν χροιὰν ἡ Φάτνη (πάλιν ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος παχύτητος), οἱ δὲ ἀστέρες ὧσιν ἐοικότες αὐτοῖς, μηδέν τι περὶ τὸ φῶς ἀμαυρουμένοι, τότε σημεῖόν ἐστιν ὅμβρου ἐσομένου.

MΔKUA

τὰ γὰρ ζοφώδη πολλάκις προεῖπεν ὅτι δηλωτικά ἐστιν ὕδατος.

 $M\Delta KUA$

905. — εἰ δ' ὁ μὲν ἐκ βορέω: προείπομεν 10 καὶ ἐν Φαινομένοις ὡς ἐπὶ τοῦ Θυτηρίου καὶ τοῦ Κενταύρου, ὅτε μέλλουσι πνεῖν ἄνεμοι, τὰς πλησίον αὐτῶν παχυμερεῖς συστάσεις προαναστέλλουσι καὶ ⟨αὐτὰ⟩ λαμπρὰ ἀποδεικνύουσιν. οὕτω καὶ νῦν, ἐάν, φησίν, ὁ ἐκ βορείου μέρους τῆς Φάτνης ἀμαυρὸς φανῆ ἡρέμα πως 15 ἀχλυώδης ών, ὁ δὲ νότιος "Όνος φαίνηται, τότε ἐπισκόπει καὶ ζήτει πνευσόμενον τὸν νότον. τὰ γὰρ πρὸ ἑαυτοῦ

1 έχωσιν Est: έχουσιν MA 2 προσημαίνει M: προσδόκα A. 3-7 ΜΔΚUAS (48⁷,50-54) lemma MΔΚUAS 4 έχη ΜΔUAS: έχει Κ | ή φάτνη ΜΔΚUA: om. S | parentheseos signa posui 5 ὤσιν ΜΔΚUA: εἰσὶν S | αὐτοῖς Est: αὐτοῖς ΜΚU ut vid. AS ἐαυτοῖς Δ 6 περὶ ΔΚUAS: παρὰ M 4 ἀμαυρούμενοι ΜΔU ut vid. AS: συναμαυρούμενοι Κ 6-7 τότε . . . . ἐσομένου (ἐσ- om. S) ΜΚUAS: ὅμβρον προσδόκα Δ.

8–9 ΜΔΚ UA 8 προείπεν MU ut vid. (evan.): είπεν Δ ώς προείπομεν KA 8–9 ὅτι (om. KA) . . . ὕδατος ΜΚΑ: ὕδατος είναι δηλωτικά Δ ὅτι ὕδατος ἐστὶ δηλωτικόν U.

¹⁰⁻p. 439,2 ΜΔΚUΑ lemma $\dot{K}$ UA: εἰ δ' ὁ μὲν ἐχ βορέαο Μ [ε]ὶ δ' ὁ μέν Δ 11 ἐν φαιν- ΔΚUA: ἐμφαιν- Μ vide sch. 413 | ὡς ΜΔΚΑ: om. U 11-12 καὶ τοῦ Κενταύρου ΜΚΑ: om. ΔU 12 ἄνεμοι Μ: om. ΔΚUA | πλησίον αὐτῶν ΜΔΑ: πλησίον δὲ αὐτῶν U om. Κ 13 συστάσεις ΜΔΚΑ: στάσεις U | προαναστέλλουσι Maass: προανατέλλ- ΜΔΚUA | αὐτὰ addidi praeeunte Est (αὐτὰ δὲ λαμπρὰ έπιδείκνυνται) 13-14 λαμπρὰ Μ: λαμπροὺς ΔΚΑ λαμπρὰς U 14 ἀποδεικνύουσιν ΜΔΚU: έπιδ- Α | ἐὰν φησιν (sic) ΜΔΑ: φησιν έλν ΚU | ὁ ΜΔU: om. ΚΑС 15 φάτνης ΜΚUA: βάτνης Δ 16 φαίνηται ΜΚ: -νεται ΔUA 17 ἑαυτοῦ ΜΔΚΑ: αὐτοῦ U ut vid.

ό ἄνεμος ἀναστείλας καὶ τὸν νότιον "Ονον φανερώτερον πεποίηκεν.

907. — βορέω δὲ μάλα χρή: χρὴ δὲ ἐπι- ΜΔΚUAS τηρεῖν τὸν βορέαν πνέοντα ὅταν ἢ τὸ ἔμπαλιν τοῦ προειρη5 μένου, ἵν' ἢ ἀχλυόεντι (908) μὲν τῷ νοτίῳ, φαεινομένω δὲ τῷ βορείω.

909. — σή μα τα δέ τ' ἀν έμοιο: ἀπὸ τῶν MUAS οὐρανίων σημείων μεταβέβηκεν εἰς τὰ ὑπέργεια, καὶ ἀπὸ πρώτης ἄρχεται θαλάσσης. ,,ὅταν γάρ, φησίν, ΜΔUAS 10 εὐδίας οὕσης ἡ θάλασσα μετεωρίζηται καὶ μακρούς ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν ἤχους ἀποτελῆ, ἄνεμον δεῖ προσδοκᾶν. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ πλησίον τῆς θαλάσσης ἀκταὶ πλεῖον τοῦ κατὰ φύσιν ἐπηχοῦσαι μέλλοντας ἀνέμους σημαίνουσιν. ὡσαύτως δὲ καὶ ὅταν αἱ ἀκρώρειαι τῶν ΜΔUAS 15 ὀρῶν βοὴν ἀποτελῶσιν. ' ἄργεται δὲ ἀπὸ τοῦ κρατίστου

¹ ἀναστείλας ΜΔΚΑ: ἀνατ- U | φανερώτερον ΜΚUΑ: οπ. Δ. 3-6 ΜΔΚUΑS (48°,54-57) ante lemma in ΚΑ ἔως ἄδε τὰ (οπ. Α) περὶ τοῦ ἡλίου | lemma MUS: βορέω δὲ Δ βορέω μάλα χρή Α οπ. Κ 4 τὸ ΜΚΑ: οπ. ΔUS 5 ἀχλυόεντι ΜΚΑ: ἀχλυόωντι Δ ἀχλυόεντα U ἀχλύνοντι S 6 φαεινομένω ΜΚΑ: φαίνοντι Δ φαίνοντα U.

⁷⁻p. 440,4 $M \Delta U A S$ (48^r, 57-48^v, 11) edd. sequentur ordinem codicum M A S; in Δ : 1) U. 9-14; 2) p. 440, U, 2-4; 3) U. 14-p. 440, U. 1; in U autem 1) U. 9-14; 2) 7-9; 3) p. 440, U. 2-4; 4) p. 440, U. 5-7; 5) p. 441, U. 12-13; 6) U. 14-p. 440, U. 1.

⁷⁻⁹ MUAS $(48^r,57-48^v,2)$ lemma Δ (infra l. 9) M in Arato: σήματα δ' ἀνέμοιο M σῆμα δέ τοι ἀνέμοιο AC σῆμα δέ τοι S om. U | initio add. U ἰστέον δὲ ὅτι 8 μεταβέβηκεν MAS: om. U | καὶ MAS: om. U 9 ἄρχεται MAS: ἀρχῆς τῆς U.

⁹⁻¹⁴ MΔUAS $(48^{o}, 2-7)$ lemma [σ]ήματα δέ τ' ἀνέμοιο Δ |||| ἀνέμ ||| U 9 γάρ MAS: om. ΔU 11 ήχους MΔUS: om. A | ἀποτελῆι $\mathbf{M}^{\text{pc}}\Delta\mathbf{A}\mathbf{S}:$ -λεῖ $\mathbf{M}^{\text{ac}}\mathbf{U}$ mutilus $\mathbf{11}$ -12 δεῖ προσδοκᾶν MUAS: δηλοῖ Δ 12 αἱ $(om. \, \mathbf{S})$ πλ- τῆς θ- ἀκταὶ MAS: αἱ ἀκταὶ Δ πλ- τῆς θ- αἱ ἀκταὶ U 13 πλεῖον MΔUA: πλέον S | ἐπηχοῦσαι ΜΔUS: ἠχοῦσαι Α | μέλλοντας ἀνέμους MAS: ἄνεμον ΔU.

¹⁴⁻p. 440,1 M Δ UAS $(48^{\circ}, 7-9)$ lemma χορυφαί τε βοώμεναι Δ U 14 δὲ MAS: φησί Δ U 15 ὀρῶν M Δ A: ὀρῶν U ὡρῶν S | ἀποτελῶσιν M Δ UA: -οῦσιν S | ἄρχεται M Δ S: ἤρξατο Δ U

τῶν ἐπὶ γῆς στοιχείων, λέγω δὴ τῆς θαλάσσης.

ΜΔUAS ὁ δὲ νοῦς καὶ ἐπαιρομένη τοῖς ὕδασιν ἡ θάλασσα σημεῖόν σοι ἔστω ἀνέμου, καὶ οἱ αἰγιαλοὶ μέγα κρά-ζοντες, ἐκ τῶν κυμάτων δηλονότι.

ΜυΑ "Ομηρος: ,,αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος" (Β 210), ,,ροχθεῖ δὲ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἡπείροιο" (ε 402).

ΜΑ άλλως: πολλάχις εἰρήχαμεν ὅτι σφόδρα πεφρόντικε τοῦ ἐπιδεῖξαι τεχμήρια πολλὰ χειμῶνος ὁ "Αρατος προνοούμενος τῶν ἀνθρώπων.

ΜΔυΑς δεδωκώς γὰρ ἐξ ἄστρων καὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ Φάτνης τεκμήρια θεῖά τε καὶ ἀληθῆ, γινώσκων ὡς

ούχὶ πάντες εἰσὶν ἐπιστήμονες τῶν οὐρανίων, οὐδὲ ἀκριβεῖς καὶ πεπαιδευμένοι εἰς τὸ καταλαμβάνειν τὰ ἐν οὐρανῷ τεκμήρια, καὶ ἐκ τῶν ἐν τῆ γῆ γιγνομένων 15

10

1 τῶν ἐπὶ γῆς στοιχείων MAS: στοιχείου $\Delta U \mid post$ θαλάσσης add. ἀνέμους (-μου A) σημαινούσης τοῦ φυσῆσαι UA ἥτις καὶ ἀνέμου παρουσίας ἐξαιρέτως μηνύει Δ .

²⁻⁴ MΔUAS $(48^{\circ},9-11)$ lemma [0]ἰδαίνουσα Δ καὶ οἰδαίνουσα θάλασσα $U \mid haec \ in \ \Delta \ sic \ breviata : [κ]αὶ ἐπαιρομένη φησὶν ἡ θάλασσα τοῖς ὕδασιν ἄνεμον δηλοῖ 2 ὁ δὲ νοῦς MAS : om. <math>U \mid post ἐπαιρομένη add$. φησὶ U 3 ἀνέμου MU: -μων AS 4 δηλονότι MUA: om. S.

⁵⁻⁷ MUA (om. C) 5 ὅμηρος MU: καὶ ὅμ- A | μεγάλω MA: μέγα U | βρέμεται Homerus U: βρέμοντι MA 5-6 σμαραγεῖ.... ἡπείροιο MA: om. U 6 δὲ MA: γὰρ Odysseae codd. | ποτὶ ξερὸν Hom.: ποτιξηρὸν M πὸτι (sic) ξηρῆς A.

 $^{8-10 \}text{ MA}$ (om. C; in A l. 8-p. 441, l. 3 post p. 441, l. 17 infra leguntur).

¹¹⁻p. 441,3 M Δ U A (om. C) S (48°, 12-16 cum antecedentibus coniunctum) lemma [x]al δ' αν έπὶ ξηρήν (913) Δ έπὶ ξηρήν. ὅτ' ἐρωδιὸς U non praebent MAS 11 γὰρ MAS: om. Δ U | post γὰρ add. ἡμῖν S | xal ἡλ- xal σελ- om. S | ἡλίου xal σελ- MA: σελ- xal ἡλ- Δ U 12 φάτνης Δ US: τῆς φ- MA | θεῖά τε MAS: θεῖα Δ U θεῖα ante τεκμ- U 13 οὐχὶ Δ UAS: οὐχ οἱ M | ἐπιστήμονες hic MUAS: post ἀκριβεῖς Δ 13-14 οὐδὲ ... πεπαιδευμένοι: xal δυνατοὶ S 13 οὐδὲ Bekker: οὕτε MA om. Δ U 14-15 xal πεπ- ... τεκμήρια: om. Δ 14 καταλαμβάνειν US:-βάνεσθαι MA 15 ἐν τῆι γῆ M Δ AS: τῆς γῆς U 15-p. 441,1 γιγνομένων τεκμηρίων MA: σημείων Δ τεκμηρίων U om. S

τεκμηρίων διδασκαλίαν ποιεῖται, οἶον ἐκ θαλάσσης, ἐκ πτηνῶν, ἐκ πυρός, ἐκ ζώων καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν ⟨ὧν⟩ κατάληψιν ἡμῖν παρέχει γρησιμωτάτην.

άλλως: ἀνέμου δὲ σημεῖον καὶ ὅταν ἐξαίφνης Μ 5 νηνεμίας ἔτι οὕσης ἀνοιδαίνη ἡ θάλασσα καὶ ὅταν ἐπὶ πολὺ ἡχῶσιν οἱ αἰγιαλοί, καὶ ὅταν εὐδίας οὕσης αἱ προτενεῖς ἐπὶ πέλαγος ἀκταὶ ἀποτελῶσιν ἡχον, καὶ ὅταν περὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρῶν ἀκούηται ἡχος.

συμβαίνει δὲ ταῦτα διότι ἀκροσφαλής ἡ γειτνίασις ΜΑ 10 τοῦ ἀέρος καὶ τῆ γῆ καὶ τῷ ὕδατι πρὸς ἡρεμίαν τε καὶ στάσιν. ἀρχομένου οὖν τοῦ ἀέρος ἡσυχῆ ῥεῖν σημεῖον ὁ ψόφος. καὶ μεταβολὴ μὲν γίνεται ἀέρος, οὐδέπω μέντοι γε ἡμῖν αἰσθητή. καὶ γὰρ ἡ θάλασσα διοιδαίνουσα τοῦτο πάσχει κατ' ἔμπτωσιν ἀνέμων, αἴ τε ἀκταὶ 15 ἡχοῦσιν. ἡ γὰρ λαλιὰ τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἐᾳ τῆς τοῦ ἀέρος κινήσεως αἴσθησιν λαμβάνειν μὴ σφοδρᾶς ὑπαρχούσης, ἐν δὲ τοῖς ἐρἡμοις τοῦτο συμπίπτει.

913. — καὶ δ' αν ἐπὶ ξηρήν: καὶ ὅταν ὁ ΜΚΑ ἐρωδιὸς ἐκ θαλάσσης ἐπὶ τὴν ξηρὰν σφόδρα βοῶν ἔρ20 χηται, γίνωσκε ὅτι ἀνέμου κινουμένου σημεῖόν ἐστιν.

ότ ἐρωδιός: ὅταν ἴδης τὸν ἐρωδιὸν μετὰ s ταραχῆς φεύγοντα ἐπὶ τὴν γῆν, γίνωσκε ὅτι χειμῶνα σημαίνει.

^{1–3} διδασκαλίαν ... χρησιμωτάτην MA: καὶ τῶν ὀρνέων ἔν τε θαλάσση ἡμᾶς διδάξαι ἐπείγεται ΔU διδάσκει. ἔκ τε τῶν ὀρνέων καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς θαλάσσης S 3 ὧν addidi: post ζώων dist. Maass.

⁴⁻⁸ M (om. etiam C).

^{9–17} MA 9 διότι ἀκροσφαλής AC: ἀκρ- γὰρ M 10 καὶ τῆι γῆ καὶ τῶι ὕδατι M: καὶ τῶ ὕδατι καὶ τῆ γῆ A 12–13 καὶ μεταβολή . . . αἰσθητή: in U post Iliadis locum supra p. 440, l. 7 haec leguntur: τὸ αἴτιον δέ ἐστι τοιοῦτον, παραβολή μὲν ἀέρος γέγονε, οὐδέπω μέντοι γε ἡμῖν αἰσθητή 15 ἡχοῦσιν AC: ἡχοῦσαι M 16 σφοδρᾶς A: σφόδρα M.

¹⁸⁻²⁰ MKA lemma M: καὶ δ' ἀν ἐπὶ ξηρὴν ὅτ' ἐρωδιὸς KA. 21-23 S $(48^v, 16-18)$.

M A K U A S

ό δὲ ἐρωδιὸς τὸ ὅρνεον τῶν ἀμφιβίων ἐστί, καὶ ποτὲ μὲν ἐν ξηροῖς, ποτὲ δὲ ἐν ὑγροῖς διάγει. πολλάκις οὖν ἐν θαλάσση διατρίβων αἴσθεται πνεύματος μέλλοντος κατιέναι, καὶ δεδοικὼς μή ποτε αὐτὸν ἡ ἐκ τῆς θαλάσσης ζάλη ἐκ τοῦ ἀνέμου περίσχη, τεθορυβημένος ἔξεισιν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κραυγάζων τῆ φωνῆ καὶ τῆ ἀτάκτω πτήσει τὸν φόβον ὑποσημαίνει.

MKUAS

αί δὲ τῶν ζώων προσημασίαι γίνονται ἤτοι νοῦ ὀξύτητι ἢ αἰσθήσεως ταχυτῆτι. ἐκάτερον δὲ τούτων ἐνδεχόμενον. αἰσθήσει δὲ ἤτοι ψυχρότητος περιστολῆ ἢ ἀπὸ 10 ἀναθυμιάσεως ὀσφρήσει. ὁ μὲν οὖν ἄνθρωπος διὰ τὰ σκεπάσματα τοῦ ψύχους παραλλαγεὶς οὐκ αἰσθάνεται, οὐδὲ τῆ ὀσφρήσει διὰ μίξιν τῶν χυμῶν ἀντιλαμβάνεται.

MKA

τὰ δὲ θηρία δι' εὐαισθησίαν προφητεύοντα σημαίνει τὰ ἐσόμενα. φεύγει τοίνυν ὁ ἐρωδιὸς τὸν χειμῶνα καὶ 15 τὴν θάλασσαν προαισθανόμενος.

MKA

915. — κινυμένου κε θάλασσαν: κι-

^{1–7} ΜΔΚUAS $(48^v, 18-25)$ lemma ὅτ' ἐρωδιὸς Δ 1 ὁ δὲ ἐρ- ΜΚΑS: [.] ἐρωδιὸς Δ ἐρωδιὸς δὲ U 1–2 καὶ ποτὲ . . . διάγει om. C 1 καὶ ΜΔUS: om. ΚΑ 2 ἐν ξηροῖς ΜΔΚUΑ: ἐν τῆ ξηρᾶ S | ὑγροῖς ΜΔΚUΑ: τοῖς ὑγρ- S | διάγει ΜΔUS: διάγων ΚΑ | οὖν ΜΚUS: δὲ ΔΑ evan. 3 θαλάσση ΜΔΚUΑ: τῆ β- S | πνεύματος μέλλοντος ΔΚΑS: μέλλοντος πνεύματος Μ πνευμάτων κατιέναι μελλόντων U 4 καὶ δεδοικὼς ΜΚΑS: δεδ- γὰρ Δ δεδ- δὲ U | ἡ ἐκ ΚUAS: ἐκ Μ ἡ Δ 5 ἐκ τοῦ ἀνέμου US: καὶ τοῦ ἀν- ΜΚ om. Δ A evan. 6 ἐπὶ τὴν γῆν ΜΚUAS: τῆς γῆς ἐφιέμενος Δ | τῆι φωνῆ καὶ ΜΔS: τῆ φωνῆ UA om. Κ 7 ὑποσημαίνει ΜΔUC: ὑποσημαίνοι Usὶ ἐπισημαίνει Κ ἐπισημαίνεται S A evan. (δηλοῖ Est).

⁸⁻¹³ MKUAS (48°, 25-30) 8 ζώιων MKAS: ζωδίων U γίνονται MUS: οπ. ΚΑ | ήτοι νοῦ MKAS: ή νοῦ U 9 ταχυτήτι MKA: ταχύτητι U παχύτητι S 10 δὲ MKUA: οπ. S | ψυχρότητος περιστολῆι MU: ψυχρότητι περιστολῆς KA (ψυχρότητι περιβολῆ C) ψυχρότητι περιστελεῖ S 11 post ὀσφρήσει desinit sch. in U 11-12 τὰ σκεπάσματα MKA: τῶν σκεπασμάτων S 13 ἀντιλαμβάνεται MKA: οπ. S.

¹⁴⁻¹⁶ ΜΚΑ 14 προφητεύοντα Maass: προφητοῦντα ΜΚ Α 16 προαισθανόμενος Μ: προαισθόμενος ΚΑC.

¹⁷⁻p. 443,3 M (in mg.) KA lemma M (initio sequentis scholii scriptum, deinde deletum, suo loco omissum): κινουμένου καλ

νυμένου καὶ πνεῖν μέλλοντος ἀνέμου ὑπὲρ τὴν θάλασσαν φορέοιτο καὶ κομίζοιτο ἐπὶ τὴν ξηρὰν ὁ ἐρωδιός.

916. — καί ποτε καὶ κέπφοι: ἀπὸ κοι- ΜΔΚυΑς τοῦ τὸ κινυμένου ἀνέμοιο (915). ⟨ἀνέμου⟩ καὶ τόδε ἐστὶ τὸ σημεῖον. ὁ δὲ κέπφος τὸ ὅρνεον τῶν λιποσάρκων ἐστί. σφόδρα γὰρ αὐτὸν ἐπιλείπει σάρξ, καὶ ἔστιν ὀστέα μόνον σχεδὸν καὶ πτερά. ἔστι δὲ ὅλον τὸ ὅρνεον ἰσχνόν, ἀεὶ δὲ φιληδοῦν τῷ ἀφρῷ. τοῦτον 10 γὰρ καὶ σιτεῖται περὶ τὰ ὕδατα ἀναστρεφόμενος, ὡς καὶ Νίκανδρός φησι: ,,θηρεύων ἀφροῖο νέην κλύδα λευκαίνουσαν" (Alex. 170). ἐπειδὰν οὖν προαίσθηται ὀλίγου πνεύματος πνεῖν μέλλοντος, ἵπταται [τοῦ ἀνέμου], οὐ φεύγων τὸν ἄνεμον, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ ἀνέμου

θάλασσαν $\mathbf{K}$ κινουμένου κε θάλασσαν $\mathbf{AC}$ 17 κινυμένου $\mathbf{M}$: κινου- $\mathbf{KAC}$.

⁴⁻p. 444,2 M \triangle K U A S (48 ^{v} , 43-53 post sch. 920) lemma US: καί πότε καὶ κέπφοιο Μ΄ καί πότε κέπφοι ΔΚΑ 5 τὸ ΜΔΚ Α: τοῦ US | κινυμένου MS: κινου- ΔΚUA | ἀνέμοιο ΚUA: ἀνέμου ΜΔ om. S | ἀνέμου addidi praeeunte Maassio (qui add. κινουμένου ἀνέμου) 6 καί . . . σημεῖον ΜΔΚUA: om. S | έστι τὸ MKA: ἔστω Δ΄ ἐστι U (sic etiam Maass fortasse recte) ΚΑS: ὀστέοις γὰρ μόνοις καὶ πτεροῖς συνέχεται Δ καὶ ἔστι σχεδὸν ὀστέα μόνον κ- πτ- U 8-9 ἔστι δὲ . . . ἰσχνόν $M\Delta$ **ΚΑS**: om. U 8 δλον ΜΚΑS: δλως Δ 9 ἀεὶ δὲ φιλ- ΚUAS: ἀεὶ φιλ- $\mathbf{M}$ φιλ- δὲ Δ | ἀφρῶ $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{S}$: [spatium]ρῶ $\mathbf{A}$ | τοῦτον $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{A}\mathbf{S}$: τοῦτο $\mathbf{U}$ 10 χαὶ $\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$: σπ. $\mathbf{M}\mathbf{K}$ | ἀναστρεφόμενος M: -μενον ΔΚUAS 11 φησι MS: om. ΔΚUA | θηρεύων ΜΔΚÜΑ: θηρεύειν S | νέην ΜΔΚUΑ: νέκυν S | κλύδα ΜΔΑς: κλῦδα ΚÜ 12 ἐπειδὰν ΜΔΚUΑ: ἐπεὶ S προαίσθηται ΜΚUAS: αἴσθ- Δ 13 όλίγου ΜΔΚUS: όλίγον Α | πνεύματος ΜΚUAS: ἀνέμου Δ | μέλλοντος ΜΚUAS: οπ. Δ 13–14 τοῦ ἀνέμου hic $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: ante ἴπταται $\mathbf{S}$ om. Δ seclusi 14-p. 444,1 οὐ . . . ἀντιπρόσωπος hic S: infra p. 444, l. 3 post Ίπταται ΜΔΚUA (in Δ sic haec breviantur: ἀντιπρόσωπος τῶ άνέμω) 14 αὐτοῦ τοῦ ΜΔUAS: αὐτοῦ τοῦ Κ

άντιπρόσωπος, ἐπειδὴ τὸ σῶμα σφόδρα ἰσχνὸν ἔχει, καὶ ψύχους ὅλως οὐ δύναται ἀντέχεσθαι.

 $M\Delta KUA$

άλλα τη αίσθήσει τοῦ πνεύματος ἵπταται, ἵνα πνέων ἐκεῖνος, τούτου ὡς ἐπ' αὐτὸν φερομένου, σκέπη αὐτὸν τοῖς πτεροῖς. τέχνη δὲ αὐτὸ ποιεῖ ὁ κέπφος.

MKA

εί γὰρ ἐπίπροσθεν ἔφευγεν, ὅπισθεν ἔχων τὸν ἄνεμον, ἀναστελλομένων τῶν περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ πτερῶν, ἐκ τοῦ ἀνέμου κακῶς (ἀν) διετίθετο. νῦν δὲ ἀντιπρόσωπος ἵπταται, ἵνα πνέων ὁ ἄνεμος σκέπη αὐτοῦ τὰ πτερά, καὶ οὕτως ἐνέγκη τὸ πνεῦμα.

10

ΜΚυΑ ὅταν οὖν ἐναντίον τῶν μελλόντων πνεῖν ⟨ἀνέμων⟩ οἱ κέπφοι ε ἰ λ η δ ὰ πέτωνται, οἶον κατὰ συστροφήν, κατὰ ἀγέλην, τότε πνεύσεται ὁ ἄνεμος.

MAS

ε ὔ διοι ποτέονται: εὐδινοὶ φερόμενοι, ὅταν προαίσθωνται [τῶν ἀνέμων] ὅτι πνεύματα ἔσται, ἀντι- 15 πρόσωποι τῶν ἀνέμων ἵπτανται.

1 έπειδη $M\Delta$: έπειδη ώς προείπομεν KUA έπει $S \mid$ το σ-σφόδρα MKUA: πάνυ το σ- Δ το σώμα S fortasse recte 1-2 και . . . ἀντέχεσθαι MKUA: και οὐ δύναται προς ἄνεμον ἀντέχειν Δ και ψύχους οὐ δύναται ἀντισχεῖν S qui addit και ὑπο τῆ εἰσφορᾶ αὐτοῦ και αὐτὸς πέτεται.

3–5 ΜΔΚ UΑ 4 σκέπε U 4–5 αὐτὸν τοῖς πτεροῖς MΚ UΑ: ὡς ἐπ' αὐτὸν φέρων καὶ συντιθεὶς τὰ πτερὰ τὸ ὄρνεον Δ 5 αὐτὸ MΚ A: τοῦτο Δ αὐτὸν U | ὁ κ– MΚ UΑ: καὶ ὁ κ– Δ .

11–13 MKUA in Δ : είληδὰ δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ συστροφήν. ὅθεν δὲ ἀφορᾶ πετόμενος, ἐκεῖθεν τὸ πνεῦμα προσδέχου 11 ὅτἂν (sic) M: ὅτε KA U incert. | ἐναντίον M: -τίος KUA | ἀνέμων ante πνεῖν add. Est, post πνεῖν ego: om. MKUA an μελλόντων πνευμάτων scribendum? (μελλόντων ἀνέμων Arat. 917) 12 είληδὰ MKA: είλιδὰ U | πέτωνται M: πέτονται KAC om. U | οἶον M: τουτέστι KUA | post συστροφὴν add. κινεῖται U κινοῦνται KA 13 κατὰ ἀγέλην MKA: om. U | post πνεύσεται in extrema linea sex vel octo litterae evanidae in U, deinde πέτεται ἄνεμος (cf. Δ) | δ M: om. KA.

14-16 MAS (48°, 30-32) lemma MA: om. S 14 εὐδινοὶ M: εὔδινοι S εὐδιεινῶς A 15 τῶν ἀνέμων MAS: seclusi | πνεύματα MA: πνεῦμα S 15-16 ἀντιπρόσωποι MA: -πον S.

ἄλλως: ὁ κέπφος ἐνάλιον ζῷόν ἐστιν, ἀφρῷ τε Μ χαίρων καὶ τούτῳ τρεφόμενος. ὅθεν ῥαίνονταί τε τῷ ἀφρῷ καὶ οὐχ ὑποχωροῦσι τοὺς ῥαίνοντας. εἰκότως ἄρα ἄντικρυς τῶν πνευμάτων ἵστανται, ἢ καὶ ὅπως 5 μὴ παραφέρωνται δι' ἐλαφρότητα κατ' οὐρὰν ἀλισκόμενοι. ὥσπερ καὶ οἱ ἰχθύες πρὸς ἄνεμον νηχόμενοι. ΜΑ καταστέλλει γὰρ τὸ κῦμα τὴν φρίκην τῆς λεπίδος ἐκ κεφαλῆς ἐπερχόμενον.

918. — πολλάκι δ' άγριάδες: νήσσας ΜΔUAS
10 νῦν ἀγριάδας τὰς ἐν ταῖς νήσοις διατριβούσας ὄρνιθας,
τὰς ἀνημέρους καὶ ἀγρίας.
ΜΑ

τὰς δὲ αἰθυίας εἰναλιδίνας φησὶν ἐπεὶ δυνου- ΜΔUAS σῶν αὐτῶν τῆ θαλάσση ἐπιγίνεται τις δῖνος, τουτέστι κυκλοτερὴς τοῦ ὕδατος φορά. ταῦτα οὖν ἐπὶ τῆς χέρσου, 15 φησίν, ὅταν τινάσσηται τὰ πτερά, ἄνεμον σημαίνει. φεύγοντα γὰρ τὸν θαλάττιον χειμῶνα,

την έχ της θαλάσσης ύγρότητα ἀποβάλλοντα,

MA

^{1–6} **M** (deest etiam in C) 4 ἴστανται M: ἵπτανται Maass (cf. supra p. 444, l. 9) 5 δι' έλαφρ– Maass : δι' ελλαφρ– M.

⁶⁻⁸ ΜΑ 6 ante ώσπερ add. φέρονται δὲ ἀντιπρόσωποι

ΑC 7 λεπίδος MC: ἐλπίδος Α. 9-10 ΜΔUAS (48°, 32-33) lemma M: πολλάκι ΔS πολ-

⁹⁻¹⁰ ΜΔUAS $(48^{\circ}, 32-33)$ lemma M: πολλάκι ΔS πολλάκις δ' άγριάδες U πολλάκι δ' άγριάδες νήσσαι A 9 νήσσας ΔAS: νήσας M om. U 10 ταϊς νήσοις ΔUA: ταϊς νήσσοις M τη νήσσω S | ὄρνιθας MU ut vid. (evan.) AS: λέγει ὄρν- Δ post ὄρνιθας scholii finem indicat Δ .

¹¹ MA.

^{12–16} ΜΔ UAS $(48^v, 34–38)$ lemma εἰναλιδῖναι Δ 12–13 τὰς δὲ . . . αὐτῶν M UAS : δυνουσῶν γὰρ τῶν αἰθυιῶν Δ 12 εἰναλιδίνας UAS : εἰναλιδύνας M | φησὶν MA : om. US fortasse recte | ἐπεὶ MS : ἐπειδὴ UA 13 τῆ M UAS : ἐν τῆ Δ | ἐπιγίνεται MAS : γίνεται Δ U 14 τοῦ ὕδατος M Δ UA : om. S | φορά M Δ AS : om. U | ταῦτα M Δ UA : ταύτας S | οῦν M Δ US : om. A 15 φησὶν ὅταν post χέρσου M Δ A : ante ἐπὶ U φησὶν ἐπὶ τῆς χέρσου ὅταν S | τινάσσηται M Δ A : τανύσηται U τινάσσωσι S | σημαίνει M Δ A : δηλοῖ U σημαίνουσι S 16 φεύγοντα M UA : φεύγων Δ φεύγοντες S.

¹⁷ ΜΑ ἀποβάλλοντα scripsi, sic fortasse A^{ac}: ἀποβαλόντα Maass ἀποβάλλουσαι ΜΑ^{pc} (ἀποβάλλουσαν C).

ΜΔυΑς ἐπὶ τὴν χέρσον παραγίνονται.

ΜΑ 920. — ἢ νεφέλη ὅρεος: καὶ τὰς ἐπὶ τῶν ορῶν [δὲ] μηκυνομένας νεφέλας πνεύματός φησιν εἶναι σημαντικάς. καὶ γὰρ αὕται εἰς μῆκος ἐπιδιδόασι κατὰ πύκνωσιν τοῦ ἀέρος.

ΜΔUAS συνιστάμεναι αἱ νεφέλαι ἐπὶ ταῖς τῶν ὀρῶν ἀκρωρείαις ἀναπαύονται ἕως ἂν ἄνεμος πνεύσας ἀθήση
αὐτάς. ὅταν οὖν ὁ ἄνεμος ἄρξηται διώκειν τὴν νεφέλην,
ἐπεκτείνει ἑαυτήν, καὶ τοῦτο τεκμήριον τίθησιν ἀνέμου,
μηκυνομένην τὴν νεφέλην.

ΜΔUAS '921.'— ήδη καὶ πάπποι: ἡ ἄκανθα ἡ καλουμένη κινάρα ἐπειδὰν ἐξανθήση ἀλλοιοῦται, γήραμα
δὲ αὐτῆς ἐστιν ὁ καλούμενος πάππος. ἐν δὲ τοῖς παραθαλαττίοις χωρίοις, ἐπειδὰν πνεύση ἄνεμος, οἱ πάπποι
κοῦφοι ὄντες καὶ εὔθρυπτοι, ὑπὸ ὀλίγου ἀνέμου ἀνα- 15

10

1 MΔUAS $(48^{v},38)$ sic MAS $(-\gamma i v \epsilon \tau a \iota S^{ac} ut vid.)$: παραγίνεται πρός τὴν γῆν Δ παραγίνονται τῆ χέρσω U.

2-5 MA lemma MA 3 δè MA: seclusi | φησιν είναι M:

είναι φησί ΑС.

⁶⁻¹⁰ ΜΔUAS lemma η νεφέλη όρεος ΔU: η νεφέλη S 6 ante συνιστ- add. ἴσμεν δὲ ὅτι MA | συνιστάμεναι αἱ νεφέλαι M: συνιστάμενα τὰ νέφη Δ συνιστάμεναι νεφέλαι UA αἱ συνιστ-νεφ- S 6-7 ταῖς τῶν ὀρῶν (ώρῶν U) ἀχρωρείαις MUAS: τῆς τῶν ὀρ- ἀχρωρείας Δ 7 ἔως ἀν M: ἔως ΔUS ὡς ἀν A | ώθήση M UAS: ἀθήσει Δ 8 αὐτὰς MAS: αὐτὰ ΔU (?) | ὅταν AC: ὅτε M ὅσον ΔU ὡς S | ὁ $M\Delta U$: οὐχ S om. AC | ἄρξηται διώκειν AC: ἄρξεται διώκειν M διώκει ΔUS 9 ἑαυτὴν M: αὐτὴν ΔUAS fortasse recte | τίθ- ἀν- MAS: ἀν- τίθ- ΔU 10 μηχυνομένην τὴν νεφέλην M: μηχυνομένης νεφέλης Δ μηχυνομένου τὴν νεφέλην ΔU μηχυνομένου τὴν νεφέλην ΔU μηχυνομένου τὸν νεφέλην ΔU μηχυνομένου τὸν νεφέλην ΔU μηχυνομένον νεφέλη ΔU μηχυνομένου τὸν νεφέλην ΔU μηχυνομένον νεφέλη ΔU μηχυνομένον ΔU μηχυνομένον ΔU μηχυνομένον νεφέλη ΔU μηχυνομένον ΔU Δ

¹¹⁻p. 447,2 ΜΔUAS $(49^r, 1-3)$ lemma ΜΔU: ήδη καὶ πάπποι λευκῆς A om. S | initio add. πάπποι λέγονται (sic) S 11-12 καλουμένη ΜΔUA: λεγομένη S 12 γήραμα ΜΔS: γήραμος A U incert. (γήραμ) 13-14 έν . . . χωρίοις ΜΔUA: om. S 13 δὲ ΜΑ: om. ΔU 14 ἐπειδὰν ΜS: ἐπ- οὖν ΔUA | πνεύση ἄνεμος ΜΑ: πνεῦμα πνεύσειν μέλλη Δ πνεῖ ἄνεμος U ut vid. (evan.) πνεύση S | οἱ ΜΔUA: καὶ οἱ S 15 καὶ εὔθρυπτοι U: καὶ εὔθρεπτοι Μ καὶ εὕριπτοι ἢ εὔθρυπτοι Α om. ΔS | ὑπὸ S: καὶ ὑπὸ ΔUA ἀπὸ Μ 15-p. 447,1 ἀνατρεπόμενοι ΜΔΑS: περιτρ- U

τρεπόμενοι, ἐμπίπτουσι τῷ ὕδατι, καὶ ἐπιπλέοντες δῆλοί εἰσιν ὅτι ἀνέμου κατιόντος σημεῖόν εἰσιν.

ό δὲ λόγος καὶ οἱ πάπποι, οἵτινές εἰσι γηράματα MUA τῆς ἀκάνθης, σημεῖον ἐγένοντο ἀνέμου, κωφῆς 5 καὶ ἀναισθήτου οὕσης τῆς θαλάσσης.

άλλως: τὴν πραστάτην τοῦ ἀνέμου κίνησιν ση- Μ μαίνειν μὲν ταραχήν φησιν, ἀνεπαίσθητον δέ, τοὺς δὲ πάππους διὰ τὴν κουφότητα εὐχερῶς κινεῖν.

922. — κωφης άλός: της έτι ἀνεπαισθήτου. Μυλ 10 καὶ "Ομηρος ,,κύματι κωφῷ" (Ξ 16)

τὰ κωφὰ καὶ προηρεμοῦντα ἔχοντα τὰ κύματα. ΜΑ

923. — τὰ μὲν πάρος, ἄλλα δ' ὀπίσσω: ΜΔυΑ ὅταν πολλὰ γηράματα τῆς ἀκάνθης εἰς τὸ ἄκρον ὕδωρ πλέη, ἄνεμον δηλοῖ, τὰ μὲν καταπεσόντα εἰς τὸ ὕδωρ, 15 ἄλλα δὲ ὕστερον καταφερόμενα.

όπότε εἰσὶ πολλοὶ πάπποι. πάππος δέ ἐστιν ὑμὴν ΜΑ κελυφανώδης.

¹ καὶ $M\Delta UA: om.$ S | ἐπιπλέοντες $M\Delta UA:$ πλέοντες S 2 δῆλοι εἰσὶν (sic) MUA: δηλοῦσιν ΔS | ἀνέμου κατιόντος σημεῖον εἰσὶν MUAS (εἰσι σημεῖον): ἄνεμος πνεύσει Δ .

^{3–5} MUA lemma non praebent MA: γηρεῖον (evan.) ἀκάνθης U **3** ὁ δὲ λόγος MA: om. U | post πάπποι add. φησιν U **4** τῆς MU: om. A.

⁶⁻⁸ M (om. etiam C) 6 την πραστάτην ... κίνησιν scripsi: τῆι πραστάτη (πραω- M^{ac} ut vid.) ... κινήσει M 8 κουφότητα Maass: κωφότητα M.

⁹⁻¹⁰ M (in mg. inter. sub signo non alphabetico una cum l. 11) UA lemma MA: κωφῆς δὲ ἀλὸς U 9 ἔτι MA: om. U.

¹¹ M (in mg. cum praecedentibus coniuncta) A τὰ κωφὰ M: τὰ δὲ κ- A | τὰ κύμ- M: τὰ om. AC temptavit Maass ,, «ὅτε πορφύρηι πέλαγος ...» κύματι κωφῶι" τὸ κωφὰ καὶ προηρεμοῦντα ἔχον τὰ κύματα.

^{12–15} ΜΔ U Α lemma M Α: $[\tau]$ α μέν πάρος Δ άκρον ἐπιπλόωσιν U 13 ὅταν ΜΔ Α: ὅτε U | γηράματα Μ U Α ^{pc} : γηρή- ΔA^{ac} ? | άκρον ὕδωρ M Α: ὕδωρ άκρον ΔU 14 πλέη M Δ : πλέουσι U πλέωσι A | ἄνεμον M Δ : τότε άν- ΔU | δηλοῖ M A: σημαίνει ΔU | εἰς τὸ ὕδωρ M U A: οπ. $\Delta \Delta U$ 15 άλλα M U A: τὰ ΔU ΔU

¹⁶⁻¹⁷ MA

ΜΑS 924. — καὶ θέρεος βρονταί τε: παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις κεκριμέναι εἰσὶν ὧραι τοῦ ἔτους, καὶ ὁ χειμὼν ἔχει τὰ προσήκοντα, οἶον ἀστραπὰς καὶ βροντάς, καὶ θέρος ὁμοίως. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις μέρεσιν ἄκριτά ἐστι καὶ ἀόριστα, καὶ πολλάκις ἐν καιρῷ θέρους βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ γίνονται καὶ ὑετός. τοῦτο οὖν φησι,,καὶ θέρους δέ, ὅθεν αἱ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ γίνονται, καὶ ἢ ἐκ νοτίων ἢ ἐκ βορείων ἢ ὁθενδήποτε, ἐκ τούτου τοῦ μέρους σκόπει ἐσόμενον ἄνεμον".

ἄλλως: ἐν θερινῷ, φησί, καταστήματι τοῦ ἀέρος, 10 ὅθεν βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ γίνονται κατὰ τὸ κλίμα τοῦ κόσμου, ἐκεῖθεν γενησόμενον προσδόκα ὑετόν.

ΜΔυΑ ἄλλως: τὴν βροντήν φησι κατὰ ῥῆξιν γίνεσθαι τῶν νεφῶν, τὴν δὲ ἀστραπὴν κατὰ παράτριψιν τῶν ῥηγνυμένων νεφῶν. τούτων οὖν, φησί, θέρους γινο- 15 μένων, ἄνεμον ἴσθι πνευσόμενον ἐντεῦθεν ὅθεν γίνονται. ἡ γὰρ τοῦ θέρους ἔκκαυσις ἐκκαίουσα τὸν παχὺν ἀέρα τὴν μὲν εἰς ὕδωρ οὐ ποιεῖ μεταβολήν, λεπτύνουσα δὲ αὐτὸν ἀραιοῖ καὶ εἰς ἄνεμον διαλύει.

ΜΔΚυΑ 926. — καὶ διὰ νύκτα μέλαιναν: ὁ 20 αἰθὴρ σφόδρα ἐστὶ διάπυρος, ὅθεν καὶ ἀνόμασται, παρὰ

10-12 M (om. etiam C).

¹⁻⁹ MAS $(49^7, 3-6)$ lemma MA: καὶ θέρεος βρονταί S 2 δραι τοῦ έτους MA: τοῦ έτους δραι S αὶ δρ- τ- ε- Est fortasse recte 3 προσήκοντα MA: καθήκοντα S | οἶον MA: οπ. S. 4 ἄκριτα MS: ἄκριταί A 5 ἐστι M: εἰσι AS | ἀόριστα MA: ἀόρατα S 6-7 καὶ ὑετὸς ... γίνονται MA: οπ. S (et C) 7 καὶ θέρους A: ἐς θέρους M | post δὲ iterum φησιν M 8 καὶ ἢ MA: καὶ εὶ μὲν S | ἢ ἐκ βορ- MA: ἢ βορ- S.

^{13–19} $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$ ante άλλως add. ποθεν (sic) βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ $\mathbf{M}$ $(non\ \mathbf{C})$ | άλλως $\mathbf{M}$ $(in\ mg.)$ $\mathbf{A}$: καὶ θέρεος βρονταὶ τε $\Delta\mathbf{U}$ 14 κατὰ $\Delta\mathbf{A}$: κατὰ τὴν $\mathbf{U}$ om. $\mathbf{M}$ | παράτριψιν $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}$: περίτρ- $\mathbf{A}$ 15–16 γινομένων $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{A}$: γεν- Δ 16 ἐντεῦθεν ὅθεν γίνονται $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{A}$: om. Δ 17 ἔκκαυσις $\mathbf{M}\Delta\mathbf{A}$: σύγκαυσις $\mathbf{U}$ 19 ἀραιοῖ $\Delta\mathbf{A}$: ἀραιοῖ $\mathbf{M}$ διαραιοῖ $\mathbf{U}$.

²⁰⁻p. 449,8 MΔKUA lemma MKUA: [x]αὶ διὰ νύκτα Δ

τὸ αἴθω. ἔστι δὲ ὑπὲρ τοῦ ἡλίου, καὶ ὅτε ξηρὰς ἀναθυμιάσεις δέχεται ἀπὸ τῆς γῆς, ξηρὸς ὢν καὶ αὐτὸς καὶ πυρώδης, πυκνούμενος ἀποπέμπει τινὰς ὥσπερ σπινθῆρας. ταύτας ὑπονοοῦμεν ἀστέρων εἶναι διαδρομάς. οὐ γὰρ ἀστέρες κινοῦνται, ἀλλὰ στιλβηδόνας πυρώδεις ἀποπέμπει ὁ αἰθήρ. διὸ καὶ ὀλίγον διαδραμοῦσαι παύονται, ὡς καὶ οἱ σπινθῆρες. ὥστε τοῦ αἰθέρος ἐστὶ πύκνωσις τὸ τοιοῦτον.

δειδέχθαι κείνοις (928), αὐτοῖς. ,,καὶ ἐν ΜΔΚυΑ 10 νυκτὶ δὲ ὅταν τόπων μεταβάσεις ποιῶνται ἀστέρες, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀίσσωσι ταρφέα (926-927), ὅπισθεν δὲ αὐτῶν οἶον ὁλκοὶ λαμπροὶ φαίνωνται, προσδοκᾶν δεῖ αὐτοῖς (τοῖς ἀστράσι) τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐρχόμενον τὸ πνεῦμα". οἶον ἐὰν ὡς ἐπὶ τὰ βόρεια τὰς ὁρμὰς 15 ποιῶνται, βορέας πνεύσεται ἐὰν δὲ ὡς ἐπὶ τὰ νότια, νότος, κατὰ τὴν τῶν ἄστρων φοράν.

¹ ύπὲρ correxi e Par. 2424 (infra): ὑπὸ ΜΔΚUΑ | ξηρὰς ΜΚΑ: om. ΔU 2 ξηρὸς ΜΔU: καὶ ξ- ΚΑ | καὶ αὐτὸς ΜU: αὐτὸς Δ om. ΚΑ 3 τινὰς ώσπερ ΜΚUΑ: ώσπέρ τινας (sic) Δ 4 ταὐτας ΚΑ (cf. Par. infra): ταὐτας ᾶς Μ ταῦτα οῦν Δ ταῦτα U 5 οὐ γὰρ Α (cf. Par. infra): οὐδὲ γὰρ ΜΚ ἀλλ' οὐκ ΔU 6 ἀποπέμπει ΚΑC (cf. Par. infra ἐκπέμπων): ἀποβάλλει ΜU ἐκπέμπει Δ | διαδραμοῦσαι ΔΚU ut vid. Α ut vid. (evan.) C: δραμοῦσαι Μ 7 ὡς καὶ ΚΑ ut vid. (evan.) C: ὡς Μ καθὼς καὶ Δ καθὰ καὶ U 8 τὸ τοιοῦτον ΜΚΑ: om. ΔU | post πύκνωσις dist. Μ: post τοιοῦτον Α non dist. Κ.

⁹⁻¹⁶ ΜΔΚUΑ (in ΜΚΑ cum praecedentilus coniunctum) lemma restitui: δεδέχθαι ἐχείνοις Μ δεδέχθαι ἐν ἐχείνοις ΚΑ ἄλλως Δ καὶ ἄλλως U 9 αὐτοῖς ΜΚΑ: οπ. ΔU 10 δὲ ΜΔΚΑ: οπ. U | ἀστέρες ΜΚΑ: οἱ ἀστ- ΔU 11 ἀίσσωσι ΜΔΚΑ: -σουσι U 12 οἱον ὁλκοὶ scripsi: οἱολκοὶ Μ οἱ ὁλκοὶ ΔΑ οἱ ὁλκοὶ ΚU | φαίνωνται Δ: φαίνδνται Μ φαίνονται ΚΑС -νονται U (initium incert.) 13 parentheseos signa posui 13-14 ἐρχόμενον τὸ πνεῦμα scripsi: ἐρχομένου τοῦ (om. U) πνεύματος ΜΔΚU α κα Α αταίο (δειδέχθαι . . . . ἐρχομένου πνεύματος) 14 ἐὰν ὡς ΜΔΚU: ὡς ἐὰν Α | τὰς ὁρμὰς ΜΚΑ: τὴν ὁρμὴν ΔU 15 πνεύσεται ΜΚΑ: πνεύσει ΔU | ὡς ΜΚΑ: οπ. ΔU.

Mmg ὅτι οὐχ εἰσὶν ἀστέρες οἱ τὰς ἐκδρομὰς ποιοῦντες ἐν τῷ αἰθέοι.

Par. 2424

ό αίθηρ σφόδρα έστι διάπυρος. έστι δε ύπερ τοῦ ήλίου. οὖτος δὲ ὅταν ξηρὰς ἀναθυμιάσεις δέξηται, ξηρὸς ὢν καὶ αὐτὸς καὶ πυρώδης, πυκνούμενος ἀποπέμπει τινάς ώσπερ σπινθήρας. ταύτας ύπονοοῦμεν ἀστέρων είναι διαδρομάς. οὐ γὰρ ἀστέρες ἐκδρομὴν ποιοῦσιν, άλλὰ ὁ αἰθήρ ἐστιν ὁ τὰς στιλβηδόνας τὰς πυροειδεῖς έκπέμπων διό καὶ όλίγον διαδραμοῦσαι παύονται. ώστε τοῦ αίθέρος ἐστὶ πύχνωσις. ὅθεν δὲ αὐτῶν αἱ ἐκδρομαὶ 10 φαίνονται, προσδοκᾶν δεῖ τὴν αὐτὴν όδὸν τὸ πνεῦμα έργόμενον οἶον ἐὰν ἀπὸ τῶν βορείων τὰς ὁρμὰς ποιῶνται, βορέας πνεῖ ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν νοτίων, νότος ὅταν δὲ ἐχ διαφόρων τόπων κινῶνται οἱ διάττοντες, διαφόρων άνέμων χίνησιν δηλοῦσιν εί δὲ ἀπό τῶν τεσσάρων 15 μερών κινούνται, σημαίνουσι παντοίους γειμώνας, μέγρι βροντῶν καὶ ἀστραπῶν καὶ τῶν τοιούτων. ὅθεν διαδρομαὶ ἀστέρων πολλαὶ καὶ πυκναὶ γίγνονται, ὕδωρ πολύ καὶ ἄνεμος ἔσται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

MΔKUA

927. — ρυμοὶ ύπολευκαίνονται: δλκοί, 20 εἰς μῆκος τοῦ πυρὸς ἐκτάσεις.

¹⁻² M (om. et C) in mg. sine ullo signo praecedenti scholio adpictum; haec mihi videtur explicatio esse verborum οὐ γὰρ ἀστέρες κινοῦνται (supra p. 449, l. 5); ea post verba καὶ ἐν νυκτὶ δὲ (supra p. 449, l. 10, δὲ secluso) collocavit Maass 2 αἰθέρι Maass: αἰθέρει Μ.

³⁻¹⁹ Parisinus gr. 2424 (vide praef. p. XXIX) post sch. 1091, sub titulo περί τῶν ἀστέρων τῶν καλουμένων διαττόντων (sic), καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν σημειώσεως 5 post πυρώδης distinxi: post πυκνούμενος cod. 7 οὐ correxi: οἱ cod. 12-13 ποιῶνται correxi: ποιοῦνται cod. 14 κινῶνται correxi κινοῦνται cod. 18 γίγνονται scripsi: γενόμεναι cod. | cf. supra sch. 926, 927 et infra sch. 929.

^{20–21} MΔKUA lemma MKA: ρυμοί ΔU | totum scholium in ΔU : ρυμόν ένταῦθα τοῦ πυρός την έκτασιν λέγει (φησιν U) **20** δίκοι C: δίκοι MK ut vid. A.

ύπολευκαίνονται: λευκανθίζοντας ἀστέρας ΜΚΑ (λέγει) τὸν συρμὸν ἐπισπώμενον.

δ διάττων ἄστὴρ μὲν οὐκ ἔστιν, (ἐκ) παρατρίψεως ΜΚΑ δὲ ἀέρος γένεσις πυρὸς φερομένου. σημεῖον δέ ἐστι 5 πνεύματος. καὶ ἡ ἀστραπὴ δὲ γίνεται ἐκ τῆς τῶν νεφῶν ἐκθλίψεως, ἡ δὲ ἔκθλιψις ἐκ τοῦ πλησίον πνεύματος γίνεται. καὶ οἱ διάττοντες ἀστέρες ὅθεν ἐκπηδῶσιν, ἐκεῖθεν τὸ πνεῦμα δεῖ προσδοκᾶν ἀθεῖ γὰρ αὐτοὺς ἐκεῖθεν. ὅθεν καὶ ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν λευκότης φαίνεται. 10 ἐξωθουμένων γὰρ ὑπὸ τῆς πνοῆς τῶν ἀστέρων καὶ πιπτόντων ὀλίγον ἐκ τοῦ αἰθέρος εἰς τὸν ἀέρα, αὕτη ἡ πορεία λευκαίνεται, κατὰ φύσιν ποιοῦντος τοῦτο τοῦ ἀέρος, καὶ μένει ἐπ' ὀλίγον ἄχρις ἀν πάλιν εἰς τὸν αἰθέρα ἀνελθοῦσα ἡ ἔκλαμψις σβεσθῆ ὑπὸ τῆς θερ-15 μότητος τοῦ αἰθέρος.

929. — ἢ ν δ έ κ ε ν ἄ λ λ ο ι : ἐὰν δὲ καὶ ἄλλοι ΜΔΚυΑΝ ἀστέρες ἐναντίον τῶν προειρημένων ὁρμῶσι καὶ ἄλλοι ἐξ ἄλλων μερῶν, τὸ τηνικαῦτα φυλάσσου περὶ παντοίων ἀνέμων πνευσομένων, οἵτινες ἄμα πνέοντες ἄτακ-

¹⁻² MKA 1 λευκανθίζοντας MKA: -ίζονται Est Ald. edd. 2 λέγει add. Maass: om. MKA | τὸν συρμὸν ἐπισπωμένους M τοὺς συριγμὸν ἐπισπωμένους K τοὺς συριγμὸν ἐπισπωμένους K τοὺς συριγμὸν ἐπισπωμένους K

^{3–15} $\dot{M}$ $\dot{K}$ $\dot{A}$ ἐχ addidi, praeeunte Est (γένεσις δὲ πυρὸς φερομένου ἐχ παρατρίψεως ἀστέρων): om. $\dot{M}$ $\dot{K}$ $\dot{A}$ ἀέρος $\dot{M}$ $\dot{K}$: ἀστέρος $\dot{A}$ $\dot{S}$ ἡ ἀστραπὴ δὲ $\dot{M}$: ἡ ἀστραπὴ δὲ χαὶ ἡ βροντὴ $\dot{K}$ $\dot{A}$ $\dot{C}$ | γίνεται $\dot{M}$ $\dot{A}$: γίνονται $\dot{K}$ $\dot{C}$ | σὖτούς $\dot{K}$ $\dot{A}$ $\dot{C}$: σὖτοῖς $\dot{M}$ $\dot{S}$ $\dot{C}$ $\dot{$

¹⁶⁻p. 452,2 M Δ K U A S $(49^r,6-8)$ lemma M S: [ή] ν δέ κεν Δ εἰ δέ κεν ἄλλοι K U A 17 ἀστέρες M K A S: post ὁρμῶσιν transt. U om. Δ | ἐναντίον M U S: -τίως Δ -τίοι K A C 18 μερῶν M K A S: om. Δ U | post ἄλλων sic scholii finem facit Δ: παντοίους ἀνέμους πνευσομένους προσδόκα, ἀτάκτους τήδε κάκεῖσε πνεύσοντας | τὸ τηνικαῦτα φυλάσσου περὶ M K A S: om. U 19 post ἀνέμων add. προσδόκα U (cf. Δ)

τοι καὶ ἀδιόριστοί εἰσι καὶ πνέουσιν ἄμα ἔνθεν κάκεῖθεν, ὥστε μὴ διακρίνεσθαι.

ΜΚΑS τὸ δε άλλοι έξ άλλων μερέων (930), τουτέστιν έκ παντὸς μέρους τοῦ κόσμου, ἀνατολῆς, δύσεως, ἄρκτου καὶ μεσημβρίας.

1A 932. — ἐπ' ἀνδράσι τεκμήρασθαι: καθ' ὅσον ἐπὶ τῆ τῶν ἀνθρώπων νοήσει καὶ σημειώσει [συγκεχυμένους ἀνέμους ἀεὶ προσδοκᾶν].

Α ἄλλως: τουτέστιν, οὐδ' οἱ ἄνδρες τεκμήριον ⟨ἀν⟩
δυνηθεῖεν σχεῖν ἐπὶ τῆ τούτων συγχύσει καὶ ἀκρισία. 10
ΜΔΚυΑ 933. — αὐτὰρ ὅτ' ἐξ εὔροιο: ἐπειδὰν δὲ
ἐκ τοῦ εὔρου ἀστράπτη καὶ ἐκ τοῦ νότου, πῆ δὲ καὶ ἐκ
ζεφύρου καὶ βορέου, τότε ἐν πελάγει ναύτης τις ὢν
φοβεῖται μήποτε ὁ καιρὸς αὐτὸν ἐκβάλη τῷ τε ἐκ πελάγους ὕδατι καὶ τῷ ἐκ τοῦ Διός. αἱ γὰρ ἀστραπαὶ αὖται 15
ἐπὶ ἐσομένου σφόδρα πολλοῦ ὑετοῦ φαίνονται.

ΜΚΑ άλλως: ή πανταχόθεν ἀστραπή διέξοδον οὐ δίδωσι τῆ πυχνότητι τοῦ ἀέρος, καὶ διὰ τοῦτο χειμέριον τὸ σημεῖον, μενούσης τῆς συστάσεως.

¹ post εἰσιν sic scholii finem facit U: ἐνταῦθα γὰρ κάκεῖσε πνέουσιν, ὅστε μὴ διακρίνεσθαι | ἔνθεν κάκεῖθεν KAS: ἐντεῦθεν κακεῖσε (sic) M 2 ὅστε MKUA: ὡς S.

³⁻⁵ MKAS (49°,9) 3 τὸ δὲ MKA: οπ. S | ἄλλοι MK A: ἄλλοις S | μερέων M: μερῶν KA οπ. S 4 τουτέστιν MKA: οπ. S | ἀνατολῆς MS: ἀπὸ ἀν- KAC 5 καὶ KACS: οπ. M.

^{6–8} MA 6 καθ' scripsi: καὶ MA ἤτοι Est **7–8** seclusi **8** ἀεὶ προσδοκᾶν MA: ἀεὶ προσδόκα Est δεῖ προσδοκᾶν scribendum esse videtur.

⁹⁻¹⁰ A 9 av add. Maass.

^{11–16} ΜΔΚUΑ lemma MKU: [α]υτὰρ ὅτ' Δ 12 ἐχ ΜΔΚU: om. A | ἀστράπτηι. καὶ ἐχ τοῦ νότου MKA: καὶ τοῦ νότου ἀστράπτη ΔU 12–13 καὶ ἐχ ζ- M: καὶ om. ΔΚUΑ 13 ἐν πελ- ναυτ- τις ὢν MKUA: ὁ ἐν πελ- ναύτης Δ 14 ἐχβάληι M: ἐκβάλλη ΔΚUA 14–15 ἐχ πελ- MU: ἐχ τοῦ πελ- ΔΚΑ 15 τῶ ἐχ τοῦ Κ: τῶι τοῦ Μ τοῦ Δ τῶ ἐχ U τοῦ ἐχ τοῦ Α 16 ἐπὶ . . . φαίνονται: σφοδρὸν ὑετὸν δηλοῦσιν Δ | ἐπὶ ἐσομένου ΚUA: ἐπιεσομένου Μ | πολλοῦ ΜΚΑ: om. U | φαίνονται ΜC: γίνονται U γίνονται ἢ φαίνονται ΚΑ.

¹⁷⁻¹⁹ MKA ἄλλως M: om. KAC 17 ἡ M: ἡ KA.

936. — μή μιν τῆ μὲν ἔχοι πέλαγος: Α ἄπορον ἐνταῦθά φησιν ὁ ποιητής μὴ αὐτόν ποτε ἔχοι τὸ πέλαγος, καὶ εἴασεν ἀτελῆ τὸν λόγον. τοῦτο οὖν ἐστι΄ ,,μηδὲ τὸ πέλαγος, μηδ' ὁ τοῦ Διὸς ὁ ἄμβρος, ἤτοι τοῦ οὐρανοῦ". εἰπὼν γὰρ τῆ δ' ἐκ Διός, εἴασε τὸ λοιπόν. σὺ δὲ νόει μὴ πέλαγος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ὅμβρον. τῷ γὰρ οὐρανῷ οὐ πέλαγος, ἀλλ' ὅμβρος παρέπεται.

938. — πολλάκι δ' ἐρχομένων ὑετῶν: ΜΔUAS
10 πολλάκις δὲ γινομένων ὑετῶν, προπάροιθεν καὶ
πρὶν ἐλθεῖν τὸν ὑετόν, φαίνεται νέφη ὁποῖα πόκοι ἐρίων,
ἵνα λέγη νέφη τὰ μὴ πάνυ ζοφώδη (ἐκεῖνα γὰρ ἤδη
ἐλθόντος ὑετοῦ ἐστιν), ἀλλὰ μᾶλλον ὀλίγα, λευκὰ καὶ
μὴ πάνυ συνεστραμμένα, οἶά ἐστι καὶ τὰ ἔρια.

καὶ δηλονότι προιόντος τοῦ καιροῦ ὡς ἐπὶ ζοφω- ΜΑ
δέστερον χωροῦσι, κατ' ὀλίγον τοῦ ὧθοῦντος πνεύματος αὐξομένου.

καὶ δηλονότι ὄμβρον σημαίνει διαλυθείσης τῆς πολυ- $^{\Delta {
m US}}$ μερείας αὐτῶν.

20 ἀλλως: τὰ ὑγρὰ νέφη σημεῖα ὑετοῦ. πόκοις MA καλῶς ὅμοια· σχεδὸν γὰρ σπόγγοις ἔοικεν ἀβρόχοις.

¹⁻⁸ A ineptum et, ut videtur, recentissimum scholium | φησιν ό ποιητής scripsi: φήσαντι τῶ ποιητή A φησίν εἰπὼν Est.
9-14 ΜΔUAS (49^r, 9-15) lemma MA: πολλάκι δ' ἐρχο-

⁹⁻¹⁴ ΜΔUAS (49°,9-15) temma MA: πολλακί δ' ερχομένων Δ US 10 γινομένων ύετῶν προπάροιθεν (-θε AS) καὶ (οπ. U) MUAS: οπ. Δ 11 πρὶν MUAS: προ τοῦ Δ 12 ἴνα . . . μὴ (τὰ οπ. US) MUAS: τουτέστιν οὐ πάνυ Δ | ζοφώδη Μ Δ UA: ζοφόδη S 12-13 ἤδη ἐλθόντος MS: ἐλθόντος ἤδη AC ἐλθόντα πλησίον Δ ἤδη post ὑετοῦ transtulit U ut vid. sed evan. 13 ἀλλὰ μᾶλλον MUAS: ἀλλ' Δ | ὀλίγα US: ὀλίγω MA ὀλίγον Δ 14 ἐστὶ MUAS: εἰσὶ Δ .

^{15–17} MA 15 δηλονότι A: δῆλον ὅτι M fortasse recte 15–16 ἐπὶ ζοφ- A: ἐπιζοφ- M.

^{18–19} Δ US $(49^r, 15–16)$ **18** δηλονότι U: δῆλον ὅτι S om. Δ | διαλυθείσης US: λυθείσης Δ **19** ante αὐτῶν nescio quid (ἀεὶ?) del. S.

²⁰⁻²¹ MA (non in C) 21 δμοια M: om. A.

MAKUAS

940. — ἢ διδύμη ἔζωσε: καὶ τὴν διδύμην Ἰριν ἀκριβέστατον ὅμβρου σημεῖον ἡμῖν δίδωσιν. ἀπὸ γὰρ ὁλίγης τοῦ ἀέρος συγχύσεως μίαν Ἰριν συμβαίνει γίνεσθαι, ὅταν δὲ πολὺ τὸ πύκνωμα ἢ τῶν νεφῶν, ἀπὸ τῆς πρῶτον γενομένης ἴσως ἄλλη γίνεται ὁμοία περιγραφῆ, ὅμβρον πολὺν σημαίνουσα.

MKA

αλλως: διδύμη ή διττή. ούτω γὰρ αὐτῆς ἐστιν ἡ κατάστασις τῆς χροιᾶς.

MAKUAS

οὐ γὰρ μονόχρως ἐστὶν ἡ ἴρις, συνίσταται δὲ ἐξ ὑγρότητος καὶ παχύτητος τοῦ ἀέρος. ἐμπίπτουσα γὰρ 10 ἡ τοῦ ἡλίου ἀκτὶς καὶ ἐκ τῆς παχύτητος μὴ διικνεῖσθαι δυναμένη, ἐπὶ πολύ ἀπλοῦται, καὶ ἀποτελεῖ τὴν ζώνην ταύτην ήτις ἐκ τῆς τῶν νεφῶν ὑγρότητος καὶ τὸ ποικίλον ἔχει.

¹⁻⁶ Makuas (49°, 17-22) in M omnes adnotationes ad v. 940 pertinentes post sch. 941 inveniuntur; lemma MKA: η διδύμη ΔUS 2 ante ζριν (sic) del. εξρειν (ut vid.) S | ἀχριβέστατον ΜαυS: -τερον ΚΑ | ὅμβρου σημεῖον ἡμῖν δίδωσιν Μ: ὅμβρ- σημ- ἡμ- τίθησιν Δ ἡμ- σημ- δίδ- ὅμβρων Κ σημ- ὅμβρων ήμ- δίδ- U ὅμβρων σημ- ἡμ- δίδ- Α ὅμβρου σημεῖον S 3 τοῦ ΜΚUS: τῆς τοῦ Δ τῆς Α | ζριν ΜΚΑ: ζριν ΔUS 4-5 ἀπδ . . . γενομένης om. S 5 πρῶτον ΜΚΑ: πρώτης Δυ | γενομένης ΜΔ: γιν- ΚυΑ | ἴσως ἄλλη γίνεται: ἄλλην συμβαίνει δείκνυσθαι Δ | ἴσως ΜUCS: ἴριδος ΚΑ (sic Est Ald. edd.) | ἄλλη ΜΚυΑ: καὶ ἔτερα (sic) S | ὁμοία ΜΚυΑ Spc: ὁμοίαν Δ ὅμοια Sac 5-6 περιγραφη ΜΑ: περιγραφη Κυ περιγραφην Δ παραγραφη S 6 σημαίνουσα Μρο ΚυΑS: -σαν Δ -σι Μαc.

⁷⁻⁸ ΜΚΑ ἄλλως Μ: οπ. ΚΑ 7 διδύμη ΜΚ: διδύμη γάρ Α 8 κατάστασις Μ: σύστασις ΚΑ.

^{9–14} MA (post p. 455, l. 15) KU (post p. 456, l. 6) AS (497, 22–27) om. C | lemma non praebent MS: Ιρις διδύμη Δ U μέγαν οὐρανὸν Ιρις KA 9 μονόχρως M: μονόχρους Δ US μονοχροὸς ὸς Κ μονόχροιος A | ἡ Ιρις A: ἡ ἡρις M Ιρις K ἡ Ιρις S om. Δ U | συνίσταται M Δ UAS: -τανται K 10 τοῦ codd:: καὶ K^{ac} 11–12 καὶ ... δυναμένη MKUAS: καὶ διικνεῖσθαι ἐκ τῆς παχύτητος οἱ δυναμένη Δ 11 τῆς παχύτητος Μ Δ KUA: τῶν παχυτήτων S | μὴ διικνεῖσθαι S: οἱ διικν- MU διικν- μὴ KA 12 ἐπὶ πολὶ MKUAS: om. Δ 12–13 ἀποτελεῖ (-λῶν S) τὴν ζ- ταύτην: τὴν ζ- ταύτην ἀποτελεῖ Δ U 13–14 ἥτις ... ἔχει MKUAS: om. Δ 13 νεφῶν MKUA: νεφελῶν S | post ὑγρότητος add. καὶ παχύτητος τοῦ ἀέρος KA: non in MS.

άλλως: την ζοιν 'Αναξιμένης (Diels, Vors. 13 ΜΚΑ Α 18) φησὶ γίνεσθαι ἡνίκα ἂν ἐμπέσωσιν αἱ τοῦ ἡλίου αύγαὶ εἰς παχύν καὶ πυκνὸν τὸν ἀέρα. ὅθεν τὸ μὲν πρότερον αὐτῆς [τοῦ ἡλίου] φοινικοῦν φαίνεται διακαιόμενον 5 ὑπὸ τῶν ἀκτίνων, τὸ δὲ μέλαν κατακρατούμενον ὑπὸ τῆς ύγρότητος. καὶ νυκτὸς δέ φησι γίνεσθαι τὴν ἶριν άπὸ τῆς σελήνης, άλλ' οὐ πολλάχις, διὰ τὸ μὴ πανσέληνον είναι διὰ παντός, καὶ ἀσθενέστερον αὐτὴν φῶς ἔγειν τοῦ ክλίου.

ἄλλως: Μητρόδωρος (Diels, Vors. 70 A 17) μαυα την ζριν αἰτιολογῶν φησιν, ὅταν ἐξ ἐναντίας τῷ ἡλίω ένσταθή νέφος πεπυκνωμένον, τηνικαῦτα ἐμπιπτούσης της αύγης, το μεν νέφος φαίνεσθαι κυανούν διά την κρᾶσιν, τὸ δὲ περιφαινόμενον τῆ αὐγῆ φοινικοῦν, τὸ δὲ 15 ὂν κάτω λευκόν. τοῦτο είναι έθεσαν ἡλιακὸν φέγγος.

άλλως: 'Αριστοτέλης (Meteor. III, 4, p. 373b) MUA κατοπτρικήν ἐποιήσατο ἔμφασιν. πέφυκε γὰρ [τοῦτο] άσσειν την όψιν προσπίπτουσαν τοῖς λείοις σώμασιν άνακλωμένην καὶ κατακλωμένην. τοιοῦτον δὲ εἶναι

1-9 ΜΚΑ άλλως ΜΚΑ 2 έμπέσωσιν Μ: ἐπιπ- ΚΑ 3 τὸν M: om. ΚΑ 4 αὐτῆς M: αὐτοῦ ΚΑC (sic edd.) | τοῦ ήλίου ΜΚΑ edd.: seclusi 5 κατακρατούμενον Μ: κρατούμενον ΚΑ.

16-p. 456,6 MUA άλλως MUA 17 ἐποιήσατο MA: om. U | τοῦτο MUA: seclusi 18 ἄσσειν MA: ἄσειν U πάσχειν Diels Maass 19 ἀνακλ- καὶ κατακλ- MU : καὶ κατακλ- καὶ ἀνακλ-

A | δὲ **MU** : γὰρ **A**

10

 $[{]f 10-15}$ ${f M}\Delta{f U}{f A}$ (in $\Delta{f U}$ post p. 454, l. 6) ἄλλως ${f M}{f A}$: οὐρανὸν ζρις Δ om. ${f U}$ ${f 10}$ Μητρόδωρος ${f M}\Delta{f A}$: ὁ δὲ Μητρ $-{f U}$ 11 έναντίας ΔU Est: αίτίας ΜΑ 12 ένσταθή ΜΔΑ: συσταθή ${f U}$ συνστα ${f g}$ Diels | τηνικαῦτα ${f M}\Delta{f A}$: την- δὲ ${f U}$ | ἐμπιπτούσης $\mathbf{M}\mathbf{A}$: ἐμπ $-\Delta\mathbf{U}$ 13 μὲν Maass: ἐν $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$ | φαίνεσθαι $\Delta\mathbf{U}$: φαίνεται M fortasse recte, om. A | κυανοῦν ΔÛ: κυανον MA fortasse recte 13-14 διὰ τὴν . . . φοινικοῦν ΜΑ: om. ΔU 15 ὂν MA: om. ΔU fortasse recte | an leviter post λευκόν interpungendum? | τοῦτο είναι $\mathbf{M}\mathbf{A}$: είναι τοῦτο $\mathbf{U}$ τοῦτο om. Δ Î φέγγος ΜΔΑ: νέφος U.

τὸν ἀέρα καὶ τὸ ὕδωρ. ἐπὰν τοίνυν ἄντικρυς τοῦ ἡλίου νέφος συστῆ [συνεστὼς] κατὰ ῥανίδα, ἐγγίνεσθαι τὴν ὄψιν καθ' ἑκάστην ῥανίδα, καὶ τὴν ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀνάκλασιν ἴσχειν, δόξαν δ' ἐμποιεῖν τοῦ συνεχεῖς εἶναι τὰς ἐμφάσεις καὶ [τὸ] πόσην ἐχούσας διάστασιν, διὰ τὸ ἀφ' ἡμῶν ἐπ' ἐκείνους τοὺς τόπους διάστημα.

MKA

941. — ἢ καί πού τις ἄλωα: οἱ λαμπροὶ τῶν ἀστέρων ὡς πῦρ εἰσι καὶ ἀμαρυγὰς ἔχουσι καὶ παρέχουσιν, ὥσπερ ἡ σελήνη καὶ ὁ ἥλιος ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος παχύτητος καὶ αὐτοὶ ἄλωας ἔξωθεν ἑαυτῶν 10 ἔχουσι. δῆλον οὖν ὅτι ἡ μέλαινα ἄλως ὕδατός ἐστι ποιητικὴ καὶ σημαντική.

M Δ **K** U A S

942. — πολλάκι λιμναῖαι: ὅταν γὰρ αἴσθηται ἐσομένου χειμῶνος τὰ ὅρνεα τὰ φιληδοῦντα τοῖς ὕδασιν, ἐπειδὴ μετ' οὐ πολύ ἔσται χειμὼν καὶ μέλ- 15 λουσιν ἀφίστασθαι τῶν ὑδάτων, πρὶν ἐλθεῖν τὸν χειμῶνα, ἀπολαύουσι τῶν ὑδάτων, ὡς μέλλοντα αὐτῶν ἀποσχοινίζεσθαι. ἐνιέμεναι δέ, τουτέστιν ἐγκαθιεῖσαι ἑαυτὰς τοῖς ὕδασιν.

¹ ἄντικρυς M: ἀντικρύ A U mutilus 2 συνεστώς MUA: συνεστός Maass seclusi συστή iam del. Bekker 5 το MUA: seclusi καὶ ὁποσηνοῦν Maass κὰν ὁπόσην ἔχωσι Est Ald. 6 το .... διάστημα MA: τὴν ... διάστασιν Ü (sequitur p. 454, l. 9).

⁷⁻¹² MKA (in M ante sch. 940, supra p. 454, l. 1, in KAC suo loco) lemma MKA 9 ωσπερ Μ: ὅπερ ΚΑC | τοῦ Μ: οπ. ΚΑC 10 ἐαυτῶν Μ: αὐτῶν ΚΑC.

^{13–19} ΜΔΚUAS $(49^r, 27-34)$ lemma ΜΔΚ (λημν-) UA: πολλάκι S 13 ὅταν ΔΚΑS: ὅτε MU 13–14 αἴσθηται ΔΚΑS: –εται MU 14 ἐσομένου χειμῶνος ΔΚUAS: χειμ- ἐσ- M | τὰ φιληδοῦντα ΜΚΑS: ὅσα φιληδοῦ Δ U mutil. 15 ἐπειδη ΜΚ UAS: ἐπει Δ | ἔσται ΜΚUAS: ἐστι Δ 16–17 πρὶν . . . ὑδάτων ΚU AS: ἀπολαύουσι τέως αὐτῶν εἰς κόρον Δ om. Μ 17–18 ὡς . . . ἀποσχοινίζεσθαι om. Δ 17 μέλλοντα ΜUS: μελλόντων ΚΑ | αὐτῶν MUS: αὐτοῖς ΚΑ 18 ἀποσχοινίζεσθαι ΜCS: ἀποχωρίζεσθαι U ἀποσχοινίζεσθαι ήτοι ἀποχωρίζεσθαι ΚΑ | ἔνιέμεναι δὲ ΔS: ἐνιέμεναι MU ἐνιέμεναι ὑδάτεσσιν (ut lemma) ΚΑ | τουτέστιν ΜΚUAS: οἴον Δ 18–19 ἐγκαθεῖσαι U ἐγκαθεῖσαι Μ καθιεῖσαι Δ ἐγκαθεῖσαι Κ ἐκκαθεῖσαι U ἐγκαθίσασα Κ ἐκκαθεῖσαι U ἐγκαθίσασα Κ ἐκκαθεῖσαι U ἐγκαθίσασα Κ ἐκκαθεῖσαι U ἐγκαθίσαι Α 19 ἑαυτὰς ΜΔΚUA: αὐτοῖς S | τοῖς ὕδασιν ΜΚUAS: om. Δ.

944. — ἢ λίμνην πέρι δηθά: τὸ ὅλον ΜΔΚυΑς ,,ἐἀν δὲ περὶ λίμνην χελιδόνες συνεχῶς ὁρμῶσι τύπτουσαι τῇ γαστρὶ θαμινῶς τὸ ὕδωρ, χειμὼν ἔσται τότε".

ε ίλυ μένον δὲ ὕδωρ τὸ ήδη ἐκ τοῦ ἀνέμου ΜΚΑ 5 συστραφὲν καὶ ήδη ἀρξάμενον κινεῖσθαι.

946. — ἢ μᾶλλον δειλαὶ γενεαί: ὕδρος ΔUAS εἴδος ὄφεως, δς τοὺς βατράχους σιτεῖται, ὡς καὶ παρὰ Νικάνδρφ (Ther. 411–417).

διὰ τοῦτο ὕδροις ὄνειαρ τὸ τῶν βατράχων Α 10 γένος αὐτοὺς γὰρ σιτοῦνται.

δ δὲ λόγος ,,ἔσται, φησί, τεκμήριον χειμῶνος ὅταν ΔUAS μᾶλλον παρὰ τὴν συνήθειαν οἱ βάτραχοι κράζωσιν, οἴτινές εἰσιν ὕδροις ὄνειαρ". παρ' Αἰγυπτίοις δὲ ἐν τῷ θέρει μεῖζον κράζουσι προσδοκία τῶν Νειλώων ὑδάτων,

^{1–3} ΜΔΚUAS (49 ^{r} mg. inf.) in S hoc scholium ita ,,τὸ ἑξῆς εἰ δὲ περὶ λίμνην χελιδῶνες συνεχῶς ὁρμῶσιν, ἐντύπτειν τῆ γαστρὶ τὸ ὕδωρ" lemma correxi: ἢ λίμνην περιδηθά Μ [π]ερὶ δηθά Δ ἢ λίμνης περὶ δηθά Κ ἢ λίμνην περὶ δηθά UA 1 τὸ ὅλον ΔU (cf. S): om. ΜΚΑ 2 συνεχῶς ὁρμῶσι MS: ὁρμῶσι συνεχῶς ΔU συνεχεῖς ὁρμῶσι (–σαν $\mathbf{K}^{ac}$) KAC | post ὁρμῶσι add. ἐν τῶ ἵπτασθαι KAC 3 τῆι γαστρὶ SC (iam τῆι γαστέρι Est Ald.): τὴν γαστέρα ΜΚΑ | θαμινῶς Μ: om. ΔΚUAS fortasse recte | τὸ ὕδωρ S: τῶι ὕδατι ΜΔ τοῖς ὕδασι U τὸ λιμναῖον ὕδωρ ΚΑC | χειμὼν ἔσται τότε Μ: τότε χ – ἔ– Δ χειμῶνα (ut vid.) ἔσεσθαι τ– U τότε ἔσται χ – ΚΑC.

^{4–5} MK A 6–8 ΔUAS $(49^r, 34–36)$ l. 6–p. 458, l. 1, quamquam in M desunt, in C inveniuntur lemma S: $\mathring{\eta}$ μᾶλλον δειλαὶ ΔC $\mathring{\eta}$ μᾶλλον δειλαὶ γενεαὶ ὕδροισιν A om. U 6 ὕδρος ΔUS: $\mathring{o}$ ὕδρος οὖτος AC 7 ὄφεως ΔU: ὄφεος S ἐστὶν ὅφεως AC | δς UAS: $\mathring{o}$ Δ οῧς C 7–8 $\mathring{\omega}$ ς ... Νικάνδρωι om. ΔU 7 $\mathring{\omega}$ ς S: $\mathring{\omega}$ ς ἔχομεν AC | καὶ S: om. AC 7–8 παρὰ Νικάνδρω S: περὶ τοῦ Νικάνδρου A περὶ τῷ Νικάνδρω C.

^{9–10} A (et C)
11–p. 458,1 Δ UA(C) S (49 ^{7} , 36–41) 11 δ δὲ λόγος Δ A: δ δὲ νοῦς U om. CS | ἔσται Δ UAS: ἔσται δὲ C | φησι Δ UAC: om. S | τεχμήριον Δ CS: –ρια UA 12 παρὰ Δ US: περὶ AC | οἱ βάτραχοι χράζωσιν Δ S: χράζωσιν οἱ β– U χραυγάζωσιν οἱ β-AC 13 post ὄνειαρ desinit sch. in U 14 χράζουσι S: χράζουσιν οἱ βάτραχοι Δ χραυγάζουσι AC

οίς φιληδοῦσι καὶ ἀφ' ὧν ζῶσιν.

άλλως: σημεῖον χειμῶνος βατράχων φωναί προ-MKA αισθάνονται μεν γάρ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὕδατος μεταλλασσομένου είς ψυχρότητα, χαίροντες δὲ πάνυ βοῶσιν, είσὶ γὰρ καὶ φίλυδροι, καὶ μάλιστα ὅτι τὸ ὅμβριον ύδωρ γλυκύτερον ὂν τοῦ πηγαίου εὐφραίνει αὐτούς καὶ πλέον ζωογονεῖν ποιεῖ, ὡς καὶ τὰ φυτὰ μᾶλλον ύπὸ τοῦ ὀμβρινοῦ θάλλουσι. καὶ ἡ ὀλολυγών δὲ ὁμοίως έπὶ τούτω γαίρει καὶ κράζει ἄμα ἡμέρα. ἔστι δὲ ζῷον λιμναΐον φιλόψυχρον.

10

M A K U A S

947. — γυρίνων: γυρίνοι λέγονται οἱ ἀδιάπλαστοι βάτραγοι, τουτέστι τὰ γεννήματα τῶν βατράγων. καὶ άδιάπλαστα γὰρ τίκτονται καὶ ἄποδα, ὡς ἐπὶ τῆς ἄρκτου.

MA 948. — η τρύζη όρθρινόν: ή όλολυγών ὄρνεόν ἐστιν ὑπὸ τὴν τρυγόνα, τῆ ἐρημαίη φιληδοῦν. 15 ἐν ἐρήμοις τοίνυν οὖσα καὶ ἐμψυκτικοῖς τόποις, ἀντιλαμβάνεται τοῦ κρύους καὶ τρύζει τὰ προσόρθρια. ἄλλοι δὲ ζῷον ἔνυδρον ὅμοιον Υῆς ἐντέρῳ, πολύ μέντοι γε ίσχνότερον.

όλολυγών: οἱ μὲν ὄρνεον ταύτην λέγουσιν, 20 οί δὲ ζῷον ἔνυδρον ὅμοιον Υῆς ἐντέρω, πολύ μέντοι γε ἰσχνότερον.

 $\mathbf{1}$ καὶ ἀφ' ὧν ζῶσιν $\mathbf{ACS}$: ὡς ἐξ αὐτῶν ζῶντες $\mathbf{\Delta}$.

²⁻¹⁰ ΜΚΑ άλλως ΑC: η μᾶλλον δειλαί γενεαί ὕδροισιν Μ οm. Κ 4 βοῶσιν Μ: β- όμοῦ ΚΑC fortasse recte 5 φίλυδροι edd.: φιλόυδροι ΜΚΑ | καί Μ: τα (sic) Κ om. Α 6 ον ΜΚ: ών $\mathbf{A}$ | πηγαίου $\mathbf{M}\mathbf{A}$: πηγημαίου $\mathbf{K}$ $\mathbf{9}$ τούτω $\mathbf{M}$: τούτοις $\mathbf{K}\mathbf{A}\mathbf{C}$ | ἄμα ἡμέραι $\mathbf{M}$: ἡμέρια $\mathbf{K}$ ἡμέρα (ἄμα om .) $\mathbf{A}$.

^{11–13} M Δ K Ü AS (49^r mg. inf. l. 2) lemma M K A: [β]οδωσι Δ πατέρες βοῶσι γυρίνων Ü om. S 11 γυρίνοι λέγονται ΜΚΑ (γυροινοι ${\bf A}$): [ο] ὕτως ἔλεγον ${\bf \Delta}$ γυρῖνοι ${\bf U}$ om. ${\bf S}$ 11–12 οἱ ἀδ ${\bf B}$ – MKUA: $d\delta$ - β - S τους $d\delta$ ιαπλάστους βατράχους Δ 12 τουτέστι τὰ ΜΔΚUA: οἶον S | καὶ M: om. ΔΚUAS fortasse recte 13 γάρ om. Α | καὶ ἄποδα ΜΔΚΑ: ἄποδα S om. U | τῆς $M\Delta UA: \tau \circ i \subset K \ om. \ S.$

¹⁴⁻¹⁹ MA 15 ὑπὸ MA: κατὰ Est Ald. edd. iniuria ut vid. 16 έμψυκτικοῖς M: ὑποψύχροις A 18 ἔνυδρον hic M: post ἐντέρω Α.

²⁰⁻²² ΔUS (49^r, 41-43) lemma US: [ἐ]ρημαίη ὀλολυγών Δ.

ἄλλως: ὀλολυγὼν ζῷόν ἐστι λιμναῖον ὑπόμηχες ΜΔUAS άδιάρθρωτον. 'Αριστοτέλης τοῦτο οὐκ οἶδεν, άλλὰ τὴν τοῦ ἄρρενος βατράχου φωνήν πρός συνουσίαν όργῶσαν έπὶ τὴν θήλειαν (Hist. anim. IV, 9, p. 536 a 11).

949. — ή που καὶ λακέρυζα: ὑπέτυ- ΜΑ ψεν άντὶ τοῦ ὑπῆλθεν. λέγει δὲ τὴν χερσαίαν κορώνην. είσὶ γὰρ καὶ θαλάττιαι καθ' "Ομηρον" ,,τανύγλωσσοί τε κορῶναι εἰνάλιαι, τῆσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν" (ε 66-67). ὁ δὲ νοῦς ,,καὶ ἡ κορώνη ἡ χερσαία ἐν 10 αἰγιαλοῖς προῆλθε καὶ παρὰ τῆ θαλάσση ὤφθη ἀρχομένου χειμώνος. φιληδεί γάρ τοίς ύδασιν".

951. — ή που καὶ ποταμοῖο: καὶ ἡ κορώνη ΜΔUAS καὶ ὁ κόραξ (τοῦ γὰρ αὐτοῦ γένους εἰσί) σφόδρα κατάξηρον έχουσι τὸ σῶμα. τοῖς γὰρ ὑγραίνουσι σφόδρα 15 φιληδοῦσιν. ὅτε οὖν ἀρχῆς χειμῶνος ἐπαίσθονται καὶ ύγραίνει αὐτῶν τὰ περιέχοντα σώματα, τότε καὶ ἐπινήγονται τοῖς ὕδασι, σφόδρα γαίρουσαι αὐτοῖς. ἄνευ

1-4 $M\Delta UAS$ (49°, 43–46) άλλως MUA: om. ΔS 1 όλολυγών . . . λιμναΐον om. S $\mid$ όλολυγών $\mathbf{M}:$ όλ- δὲ $\Delta\mathbf{A}$ om. $\mathbf{U}$ $\mid$ έστι $\mathbf{M}\mathbf{A}$: om. $\Delta\mathbf{U}$ | ὑπόμηκες $\mathbf{M}\Delta\mathbf{A}\mathbf{S}$: ἀπόμηκες $\mathbf{U}$ 2 Άριστοτέλης MUAS: 'Aρ- δὲ Δ | τὴν MΔUA: τῆς S 3 βατράχου MA: om. ΔUS | φωνὴν MΔUA: φωνῆς S | πρὸς MΔUA: κατὰ S | ὀργῶσαν MS: ὀργῶντα Α ὁρμῶσαν ΔU 4 ἐπὶ MΔAS: om. U. 5-11 MA (in S 49^r mg. inf. l. 3: λέγει την χερσαίαν κο-

ρώνην. είσὶ καὶ θαλάσσιαι γὰρ.) lemma MA 8-9 είνάλιαι .... μέμηλεν M: om. AC 8 τῆσίν τε Maass: τῆισι τὲ M 10 προήλθε Μ: προσήλθε ΑС.

¹²⁻p. 460,5 MΔUAS $(49^r, 46-49^v, 3)$ lemma MA: ή που καὶ λακέρυζα (949) ΔUS 13 καὶ MS: δὲ καὶ Δ δὲ ἢ U γὰρ καὶ A | τοῦ γὰρ . . . εἰσι MAS: om. ΔU 14 ἔχουσι τὸ σῶμα ΜΔS: ἔχει τὸ σ- U τὸ σ- ἔχοντες A | τοῖς γὰρ ΜΔS: καὶ τοῖς U τοῖς A καὶ γὰρ C | ὑγραίνουσι ΜΑ: ὑγροῖς $\Delta \mathbf{U}\mathbf{S}$ $\mathbf{15}$ φιληδοῦσιν $\mathbf{M}\Delta \mathbf{U}\mathbf{A}$: φιλοῦσιν $\mathbf{S}$ | ὅτε $\mathbf{M}\Delta \mathbf{A}\mathbf{S}$: ὅταν $\mathbf{U}$ Est | οὖν $\mathbf{MUAS}$: om. Δ | ἀρχῆς $\mathbf{MA}$: ἀρχὴν $\Delta\mathbf{US}$ | ἐπαίσθονται MAS^{s1} : ἐπαίσθωνται Δ αἴσθωνται U 16 ύγραίνει Maass(ύγραίνηι Est Ald.): ύγραίνειν MUA ύγραίνουσιν Δ | τὰ περιέχοντα σώματα ΜΑΝ: τὸ σῶμα Δ τὰ σώματα U | τότε $\mathbf{MAS}: om. \ \Delta \mathbf{U} \ \mathbf{16-17} \$ έπινήχονται τοῖς ὕδασι $\mathbf{M} \ \Delta \mathbf{A}:$ έπινήχεσθαι τ- $\ddot{\textbf{v}} \ddot{\textbf{S}}$ τ- $\ddot{\textbf{v}}-$ έπινήχεσθαι U 17 σφόδρα χαίρουσαι αὐτοῖς M : χαίρουσι ${f U}$ (σφόδρα et αὐτοῖς om.) σφόδρα γὰρ χαίρουσιν αὐτοῖς Α (σφόδρα χαίρουσιν αὐτοῖς C) σφόδρα χαίρουσιν S om. Δ

γὰρ χειμῶνος οὐ τοσοῦτον ὕδωρ ποτάμιον ἢ θαλάσσιον αύτὰς ὀνίνησιν, εἰ μὴ καὶ τὸ περιέχον ὑγρὸν ὑπάρχει. ό δὲ λόγος ,,πολλάκις δὲ καὶ ἐν ποταμῷ ἀπὸ κεφαλῆς έως άχρων τῶν ὤμων ἐβάπτισεν ἑαυτήν· ἔσθ' ὅτε καὶ πᾶσα νήχεται".

MAKUAS

953. — η πολλή στρέφεται: η πολλάκις έὰν ἀναστρέφηται ἐν ποταμίοις ὕδασιν ἡ θαλαττίοις παχεία τῆ φωνῆ κρώζουσα. το δὲ τοιαύτην ἀφιέναι φωνήν δηλοί την έκ παντός σώματος έκ διαθέσεως κρώζουσαν ἐπὶ τοῖς γινομένοις καθ' ἡδονὴν ὕδασιν.

MA

άλλως: όσαι τῶν ὀρνίθων βρέχουσαι ἑαυτάς τῷ ύδατι προσημαίνουσιν ύετους ύπομιμνήσκονται τοῦ πάθους διά τὸν μέλλοντα ὅμβρον, καθάπερ τὰ ἀπουροῦντα τῶν ὑποζυγίων ἐν ταῖς διαβάσεσι τῶν ποταμῶν. λιμναΐαι μέν οὖν ὄρνιθες νῆσσαι, χῆνες, ἐρωδιοί, ἐνάλιαι 15 δὲ αἴθυιαι. γυρῖνοι οἱ ἀδιάπλαστοι βάτραγοι καὶ ἄποδες. κεκράγασι δ' οἱ βάτραχοι χαίροντες τῷ ὑγρῷ. τὴν δ' όλολυγόνα φασίν είναι ζῷον ἀπλοῦν, λιμναΐον, ἰσχνόν. ό δὲ ᾿Αριστοτέλης τὴν τοῦ ἄρρενος φωνὴν ὀργῶσαν έπὶ τὴν θήλειαν. βάπτει δ' ἑαυτὴν ἡ κορώνη ψῦχος 20

1 ὕδωρ MA: μόνον ὕδωρ ΔU ὕδωρ μόνον S fortasse recte 2 αὐτὰς $M\Delta AS$: αὐτὰν U | εἰ μὴ καὶ (καὶ μὴ A) . . . ὑπάρχει (-χοι U) MUAS: οm. Δ 3 ὁ δὲ λόγος MA: ὁ λόγος δὲ S ἄλλως $\dot{\Delta}\dot{\mathbf{U}}$ | δ $\dot{\mathbf{e}}$ M $\Delta\mathbf{S}$: om. UAC | $\dot{\mathbf{e}}$ ν ποταμῶι MUA: $\dot{\mathbf{e}}$ ν ποταμοῖς $\mathbf{S}$ om. Δ 4 έαυτην MS: έαυτην ή κορώνη ΔU αὐτην A 5 πᾶσα

AC: ἡ πᾶσα MΔUS. **6–10 ΜΔΚUAS** (49 ^{v} , 3–5) lemma MA: [χ]είματος ἐρχομένου (υ. 950) Δ ἢ πολύ στρέφεται Κ ἢ πολλά στρέφεται παρ' ύδωρ παχέως κρώζουσα S om. U ut vid. (evan.) 7 άναστρέφηται $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$: στρέφηται $\Delta\mathbf{U}$ στραφή $\mathbf{S}$ | θαλαττίοις $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{S}$:

⁻σσίοις ΚΑ 8 τὸ MΔS: τῷ ΚÜΑ 9 φωνὴν ΔKUAS: τὴν φ-Μ 10 κρώζουσαν ΜΔUAS: -ουσα ΚΑ | γινομένοις ΜΔΚUA:

¹¹⁻p. 461,7 MA ἄλλως bis M (nam librarius iniuria signum θ in mg. adpinxerat, quod postea delevit et ἄλλως alterum scripsit) **A** | haec ad vv. 942-952 pertinent 13 ἀπουροῦντα **M** : ἀποροῦντα ${f A}$ 15 ένάλιαι ${f M}$: είν- ${f A}$ 16 γυρῖνοι ${f M}$: γυρινοί ${f AC}$ | καὶ ἄποδες M: om. AC 19-20 cf. supra p. 459, ll. 2-4 20 βάπτει A: βλάπτει $MC \mid ψ$ ῦχος edd.: ψύχος MA

ζητοῦσα, ήτοι ψυγομένου τοῦ ἔξω ἀέρος καὶ εἰς τὸ βάθος περιωθουμένης τῆς θερμότητος τοῖς ζώοις, ἣ καὶ διὰ τὴν ἔξω θερμότητα. ὡς γὰρ ἐπὶ πλῆθος πρὸ τῶν ὑετῶν θερμότερος αὐτὸς ἐαυτοῦ ὁ περίγειος ἀἡρ 5 έκθλιβομένου τοῦ πυρώδους ἐκ τῆς ψυχομένης νεφέλης καὶ εἰς ὕδωρ μεταβαλλούσης, καὶ εἰς τὸν περίγειον γωρούντος τόπον.

άλλως: ἢ πολλὰ γαίρουσα σκιρτῷ. φιλεῖ γὰρ τὰ ΜΑ ψυγρά διά τὸ φλέγεσθαι. ἔστι γάρ ή κορώνη φυσικῶς

10 θερμή.

954. — καὶ βόες ήδη τοι: οἱ βόες ἠραιω- ΜΔΚΑ μένους και διαχάσκοντας έχοντες τούς μυκτήρας αίσθητικώτεροι μᾶλλόν είσι. καὶ πᾶν μὲν τετράποδον τῶν ἀνθρώπων αἰσθητικώτερόν ἐστιν, ἐξαιρέτως δὲ ὁ 15 βοῦς διὰ τὴν τῶν μυκτήρων ἀραίωσιν. ὅταν τοίνυν άναθυμιάσεών τινων έκ τῆς τοῦ ἀέρος ἀκρασίας αἴσθηται, άφορῶν ὡς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὀσφρᾶται τῆς τοῦ άέρος παχύτητος πρὶν γενέσθαι τὸν ὄμβρον, καὶ δηλοῖ έχ της όσφρήσεως ώς έσται χειμών.

διὸ καὶ εὐρύτεροι οἱ μυκτήρες γεγόνασι παχυνομένου ΜΑ τοῦ ἀέρος, καὶ οὐκ εὐμαρῶς ἐλκομένου βιαιότερον τὸν άνωθεν έλκουσιν άέρα μᾶλλον ἐψυγμένον. ἢ καὶ τοῦ δέρματος μᾶλλον πεπιλημένου καὶ τοῦ θερμοῦ ἐναπο-

3 πλήθος M: πλήθους A 7 χωροῦντος M: -οῦντα AC. 8-10 MA ἄλλως MA 8 σκιρτᾶ M: σκιρτῶσα AC | hoc

20-p. 462,2 MA initio ἄλλως A: non praebent MC 20

γεγόνασι ΜΑ: γεγονότες Maass.

ad v. 953 spectat, cf. supra p. 459, ll. 12-15.

¹¹⁻¹⁹ $\mathbf{M}\Delta$ (infra post p. 462, l. 11) $\mathbf{K}\mathbf{A}$ in Δ have ita: άλλως: οἱ βόες διαχάσκοντες τούς μυκτήρας, αἰσθητικώτεροι μᾶλλον εἰσί. καὶ πᾶν τετράποδον αἰσθητικώτερον μᾶλλον τοῦ άνθρώπου έστί. οἱ δέ γε βόες έξαιρέτως, διὰ τὴν τῶν μυκτήρων άραίωσιν. ὅτε τοίνυν ἀναθυμιάσεων τινῶν, ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος άκρασίας αἴσθηται ἀφορῶν ἐπὶ τὸν οὐρανόν, ὀσφρᾶται τῆς τοῦ άέρος παχύτητος, καὶ δηλοῖ χειμῶνα. lemma MKA 11 οἰ βόες MA: om. Κ 14 ἀνθρώπων Μ: οὐρανῶν ΚΑ | ὁ Maass: αί MKA^{gl} οί Α 15 ὅταν MK: ὅτε AC 17 ἀφορῶν M: ἀφορῶντες ΚΑ | δσφράται Μ: δσφραίνονται ΚΑ | ώς Μ: ὅτι ΚΑС.

κλειομένου, δεόμενοι πλείονος ἐμψύξεως τὸν κατεψυγμένον έλκουσιν άέρα.

MKA

άλλως: οἱ βόες ἐν τῆ ὀσφρήσει ἄνωθεν ἕλκοντες τὸν ἀέρα χειμῶνα σημαίνουσι. πυκνουμένου γὰρ τοῦ περιγείου άέρος καὶ θερμοτέρου γινομένου, τὸν λεπτότερόν τε καὶ ψυχρότερον ποθοῦσιν ἀναπνεῖν τε καὶ έξωθεν έλκειν.

MAUAS

ύδατος ένδίοιο: μεσημβρινοῦ ἢ τοῦ οὐρανίου. ό λόγος. ,,οί δε βόες επιγείου καθεστώτος όμβρου άναβλέψαντες είς τὸν οὐρανὸν ἐπισπῶνται τὸν ἀέρα 10 καὶ παραπλήσιοι γίνονται ὀσφραινομένοις".

MΔKUA

956. — καὶ κοίλης μύρμηκες: σῶμά ἐστι τριχῆ διαστατόν. καὶ ἀναγκαῖον, σῶμα αὐτὴν οὖσαν, κεκρᾶσθαι ύγρῷ τε καὶ θερμῷ. ἔνιοι γοῦν τόποι αὐτῆς ὀρυττόμενοι καπνὸν ἀφιᾶσιν, ἄλλοι 15 φρέατα καὶ ύδατα. καὶ δῆλον ὅτι κέκραται τοῖς ὀφειλομένοις, καὶ ἐν μὲν θέρει ἐν βάθει αὐτῆς ἐστιν ἡ ψυχρότης, τὰ δὲ ἄνω θερμά, τῷ δὲ χειμῶνι τὸ ἔμπαλιν τὰ μέν βαθέα θερμά σφόδρα (κατά βάθους γάρ αὐτῆς γωρεῖ ἡ θερμότης), τὰ δὲ ἄνω ἔψυκται, ὡς καὶ ἐπὶ 20 των ανθρωπίνων σωμάτων τα μέν γαρ ένδον χειμωνι

³⁻⁷ ΜΚΑ ἄλλως ΜΚΑ **6** τε Μ: οm. ΚΑ **7** ἔξωθεν έλκειν Maass: έξ- έλκει $\mathbf M$ έλκειν έξ- $\mathbf K \mathbf A$.

⁸⁻¹¹ M (om. C) ΔUAS (49°, 5-7) lemma MΔAS: καὶ βόες ήδη τοι U 8 μεσ-... οὐρανίου hic om. Δ , vide infra | ή τοῦ MS: $\hat{\eta}$ om. U 9 δ λόγος M: δ δὲ λ - UA om. ΔS |ἐπιγείου $\mathbf{M}\Delta\mathbf{A}$: ἐπειγίου $\mathbf{U}$ ἐπὶ γόνυ $\mathbf{S}$ | καθεστῶτος $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$: καθεστῶτες $\mathbf{S}$ | ὄμβρου $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$: ὅμβρου $\mathbf{S}$ 10 τὸν $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$: οπ. S 11 παραπλήσιοι ΜΔUA: παραπλήσιον S | γίνονται ΜΔUA: γίνεται S | όσφραινομένοις ΔUAS: εύφρ- M | post όσφρhaec in Δ: ἐνδίου δέ, μεσημβρινοῦ ἢ οὐρανίου.

¹²⁻p. 463,4 M Δ K U A lemma M Δ K U A 13 σωμα έστι (sic) M ΔUA : ἐστὶ σῶμα K | τριχῆ $M\Delta KA$: διχῆ U 14 αὐτὴν $M\Delta$ UA: τὴν αὐτὴν K 15 γοῦν $M\Delta U$: οὖν KA | ἄλλοι $M\Delta U$: ἄλλοι δὲ KAC 17 ἐν μὲν $M\Delta KA$: τῷ μὲν U | αὐτῆς ἐστιν MKA: ἐστιν αὐτῆς U αὐτῆς om. Δ 18 ἔμπαλιν MKA: ἀνάπαλιν ΔU 19 θερμὰ σφόδρα M: σφ- θ- ΔKUA | βάθους $M\Delta KUA$: βάθος Maass 20 χωρεῖ $M\Delta KA$: ἐστὶν U | καὶ $M\Delta A$: om. KU 21 χειμῶνι M: τῶ χ - ΔKUA

θερμά ἐστιν, ὥστε καὶ ἐκ τῶν οὕρων καὶ σκυβάλων καπνὸν ἀφιέναι. διὰ τοῦτο καὶ οἱ αὐλοὶ καὶ τὰ ὀρύγματα χειμῶνι, ἐπειδὴ ἐν βάθει ἐστί, θερμά, τῷ δὲ θέρει ψυχρά.

5 οἱ τοίνυν μύρμηκες καὶ οἱ ἴουλοι οἵ εἰσι πολύποδες ΜΔΚUAS σκώληκες, ἐπειδὴ ἐν βάθει τῆς γῆς εἰσι, τῷ δὲ χειμῶνι τὰ ἐν βάθει σφόδρα πυροῦται, τὴν θερμότητα τὴν ὑπὸ τὴν γῆν οὐ φέροντες, καὶ τοῦ χειμῶνος ὄντος ἀνέρχονται, καὶ τὰ ῷὰ αὑτῶν μετάγουσι, καί εἰσι σημεῖον 10 γειμῶνος.

είπον δὲ ἔνιοι τῶν φιλοσόφων ὅτι ἐκ τοῦ ἡλίου τὸ ΜΚΑ τοιοῦτον συμβαίνει. ὅτε γὰρ χειμών ἐστι, τότε καὶ περιγειότερος γίνεται, νότιος ἄν (τὰ δὲ νότια χθαμαλά), καὶ τὴν γῆν θερμαίνει τὰ δὲ κάτω ἔψυκται. διὸ καὶ 15 οἱ ποιηταὶ ἀστειευόμενοι ἐνίας τῶν πηγῶν θερμὸν ρεῖν γειμῶνί φασι, θέρει δὲ ψυγρόν.

ἄλλως: οἱ μύρμηκες ἐκ τῶν μυρμηκιῶν διὰ ΜΑ σπουδῆς ἔξω φέρουσι τὰ ὡὰ ψύχοντες, ὑποψία σηπεδό-

¹ ὅστε $M\Delta U$: ἄτε $KA \mid καὶ$ ἐκ $M\Delta KA$: ἐκ $U \mid σκυβάλων$ MU: τῶν σκυβάλων Δ ἐκ σκυβάλων KA 2 ἀφιέναι MKUA: πέμπεσθαι Δ 2–3 διὰ τοῦτο ... θερμὰ MKA: om. ΔU haec fortasse in parentheseos signis includenda sunt 2 καὶ οἱ MK: οἱ $A \mid α$ ὐλοὶ Thiele apud Maassium: αὐχμοὶ MKA.

⁵⁻¹⁰ ΜΔΚUAS $(49^{\circ},7-10)$ lemma καὶ κοίλης μύρμηκες S: non praebent ΜΔΚUA 5 τοίνυν ΜΔΚΑ: τινες U om. S | οἱ (ante ἴουλοι) ΜΚUAS: om. Δ | οἴ ΜΔU: οἴτινες ΚΑC om. S | πολύποδες ΜΔΚUA: καὶ πολ- S 6 ἐπειδὴ ΜΔΚUA: ἐπεὶ S | δὲ ΜΔΚUA: om. S 7-8 τὰ ἐν βάθει (τῷ βάθει ΚΑ) ... φέροντες ΜΚΑ: σφόδρα τὰ ἐν τῷ βάθει θερμά, τὴν θερμότητα μὴ φέροντα ΔU σφόδρα τὰ ἐν βάθει θερμότατα τὰ ὑπὸ γῆν οὐ φέροντα S fortasse scribendum σφόδρα τὰ ἐν βάθει θερμά, τὴν θερμότητα τὴν ὑπὸ γῆν οὐ φέροντες 8 ὄντος ΜΚUAS: om. Δ 8-9 ἀνέρχονται ΜΔΚUA: ἀνίσχονται S 9 εἰσὶ (sic) ΜΚΑ: ἔστι ΔUS | σημεῖον ΜΔUS: σημεῖα ΚΑ.

¹¹⁻¹⁶ MKA 11 ἐκ MC: ἐκτὸς ΚΑ 15-16 θερμὸν ὁεῖν χειμῶνι Μ: χειμῶνι (χειμῶνος C) θερμὸν ῥεῖν ΚΑC 16 φασί (sic) M: om. ΚΑC.

¹⁷⁻p. 464,7 MA ἄλλως MA 17 μυρμηκιῶν M: μυρμήκων A | post μυρμηκιῶν scholii finem indicat et lemma ponit ἴουλοι A

νος, ἀντιπεριισταμένου τῷ θερμῷ τοῦ ψυχροῦ καὶ πυρουμένων τῶν μυρμηκιῶν. ὁ δὲ ἴουλός ἐστι σκώληξ μυρίοις ποσὶ χρώμενος, ὅμοιος ταῖς σκολοπένδραις. [οῖ δὲ αὐτὰς τὰς σκολοπένδρας, ἄλλοι δὲ τὸν σκώληκα τὸν μυρίοις ποσὶ χρώμενον.] γνώριμα δὲ καὶ τὰ τῆς γῆς ἔντερα. πᾶσι δὲ τούτοις αἴτιος τῆς ἐπὶ τὰ ἔξω κινήσεως ὁ τοῦ ὑπογείου θερμοῦ πλεονασμός.

MΔUS ἴουλοι: οῖ μὲν ὁμοίους εἶναι σκολοπένδραις, οἳ δὲ αὐτὰς τὰς σκολοπένδρας, ἄλλοι δὲ τὸν σκώληκα τὸν μυρίοις ποσὶ γρώμενον.

τὸ δὲ ἀνέρποντες (958) ἀντὶ τοῦ προσπελά-

10

ζοντες.

ΜΔUAS 959. — ἔντερα γαίης: πρῶτον μὲν ὅτι οὕτω φύσεως ἔχουσιν ἐντέροις γὰρ ἐοίκασιν ἐπιμήκεις ὄντες. καὶ ὅτι ἐν βάθει τῆς γῆς εἰσιν, εἰκότως ἔντερα γῆς 15 καλοῦνται.

ΜΔΚυΑ 960. — καὶ τιθαὶ ὄρνιθες: τὰς κατοικιδίους ὄρνιθας λέγει, ἀπὸ τοῦ γεννησαμένου ἀλέκτορος.

^{3–5} ὅμοιος ... χρώμενον om. C **3** ὅμοιος M: ὁμοίως A **4–5** οἱ δὲ ... χρώμενον seclusi; cf. infra 8–10 **4** τὸν M: οὕ A **5** τὸν M: τοῖς A | post χρώμενον praebet A ll. 13–16 deinde γνώριμα δὲ x. τ. λ. praemisso lemmate ἄλλως A ὑπογείου A A: ἐπιγείου A

^{8–10} $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{S}$ (49°, 10–11) lemma $\mathbf{M}\mathbf{S}$: [ά]θροοὶ ὤφθεν Δ θᾶσσον ἀνηνέγκαντο $\mathbf{U}$ 8 όμοίους εἶναι $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}$: όμοίως ἐστί $\mathbf{S}$ | σκολοπένδραις $\mathbf{M}$: ταῖς σκ- Δ ταῖς κολυμβίσιν $\mathbf{U}$ σκολοπένδρα $\mathbf{S}$ 9–10 τὸν (καὶ τὸν $\mathbf{S}$ fort. recte) . . . χρώμενον $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{S}$: τὸν μυριόπουν σκώληκα Δ .

¹¹⁻¹² M (om. etiam C).

^{13–16} ΜΔUA (post χρώμενον supra l. 5) S (49°, 11–13) lemma ΜΔAS: μελαίνης έντερα γαίης U 13 ante ούτω add. ούτω πεφύκασι καὶ ΔUA | ούτω ΔUA: ούτως Μ οὐ S 14 έντέροις ΜΔUA: έντερα S | γὰρ ΜUAS: δὲ Δ 15 τῆς γῆς εἰσίν ΜUA: εἰσὶ τῆς γῆς ΔS 15–16 γῆς καλοῦνται MS: καλ- τῆς γῆς U καλ- γῆς A (γῆς om. C) τῆς γῆς εἰσι Δ.

¹⁷⁻p. 465, I Μ Δ Κ Ū Α lemma Μ Δ Ū (τιτθαί) Α: τιθαί ὄρνιθες Κ 18 ἀπὸ om. U ut vid. | γεννησαμένου Maass: γεννησομένου Μ γενησομένου Δ Κ Ū Α

τιθαὶ δὲ λέγονται αἱ ήμεροι καὶ πραεῖαι.

961. — ε ὖ έ φ θ ε ι ρ ί σ α ν τ ο : άπαλὸν ἔχουσι ΜΔΚυΑς τὸ σῶμα αἱ κατοικίδιοι ὅρνιθες, καὶ ἐπειδὰν ἀέρος ὑγρότητος αἴσθωνται καὶ ψύξις ἐμπέση, εὐθέως περὶ τὸ σῶμα δήξεώς τινος ἀντιλαμβάνονται, καὶ συνεχέστερον φθειρίζονται, τῆ δήξει συνεχόμεναι.

καὶ ἔκρωξαν μεγάλη φωνῆ: καὶ με- ΜΚUAS
γάλως ἔκρωξαν πιεζόμεναι τῆ δήξει. εἶτα μίμησιν τῆς
ποιᾶς αὐτῶν φωνῆς δίδωσιν, ὥσπερ ὕδωρ ἐπὶ ὕδατι
10 καταστάζον.

963. — δήποτε καὶ γενεαί: ὁμοίως καὶ ΜΔUAS οἱ κόρακες καὶ οἱ κολοιοὶ κατὰ συστροφὴν καὶ ἀγέλας φαινόμενοι τοῦ ἐκ Διὸς ἐρχομένου ὕδατος οἶον χειμῶνος ἐσομένου σημεῖόν εἰσιν.

 $[{]f 1}$ τιθαί . . . πραεῖαι ${f M}{f K}{f A}$: τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἥμεροι (–ρα Δ) ${f \Delta}{f U}$.

^{2–6} ΜΔΚUAS (49^v , 13–15) lemma KAS: εὖ ἐφθειρήσαντο Μ τὸ δὲ εὖ ἐφθειρήσαντο ΔU **2** ἀπαλὸν ΜΚΑS: ἀντὶ τοῦ ἀπ– U ἀντὶ τοῦ καθαρὸν Δ **3** αἱ κατοικίδιοι ὅρν– ΜΚUAS: οπ. Δ | ἀέρος ΜΚΑ: οπ. ΔUS **4** αἴσθωνται ΜΔ⁸¹ ΚUAS: –ονται Δ | ψύξις ΜΔΚUAS^{pc}: ψύξεις S^{ac} | ἐμπέση ΜΔΚΑS: –οι U | εὐθέως MUS: εὐθὺς ΚΑ οπ. Δ **5** ἀντιλαμβάνονται Μ: αἰσθάνονται ΔUS fortasse recte ἀντιλαμβάνονται καὶ αἰσθάνονται ΚΑ **5–6** δήξεως . . . συνεχόμεναι οπ. C.

^{7–10} MKUAS $(49^v, 15–18)$ lemma MKA (μάλα φωνῆι M in Arateo textu recte): om. US 7–8 καὶ μεγ– ἔκρ– πιεζ– ΜΚΑ: καὶ μεγ– πιεζ– ἔκρωζον U ἔκρωξαν καὶ μεγάλως ἐβόησαν S 8 τῆι δήξει MKAS: om. U | μίμησιν MS: ἴνα δείξη μίμησιν KUA 9 αὐτῶν φωνῆς MUS: φωνῆς αὐτῶν KAC | ὥσπερ MK AS: ὡς U | ὕδατι MKAS: ὕδατος U 10 καταστάζον MKAS: στάζον U.

^{11–14} $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$ (49°, 18–21) lemma $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}$ (μήποτε): δήποτε καὶ γενεαὶ κοράκων $\mathbf{A}$ δήποτε $\mathbf{S}$ 11 όμοίως καὶ $\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$: καὶ $\mathbf{M}$ όμοίως $\mathbf{S}$ 12 κόρ– καὶ $\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$: κόρ– δὲ καὶ $\mathbf{M}$ | συστροφὴν $\mathbf{M}\mathbf{A}\mathbf{S}$: –φὰς $\Delta\mathbf{U}$ 13 φαινόμενοι $\mathbf{M}\mathbf{A}\mathbf{S}$: πετόμενοι $\Delta\mathbf{U}$ | ἐρχομένου $\mathbf{M}\mathbf{A}\mathbf{S}$: ἀρχ– $\Delta\mathbf{U}$ 13–14 οἶον . . . εἰσιν $\mathbf{M}\mathbf{A}$: σημεῖον εἰσὶν ἢ τοῦ χειμῶνος Δ ὡς χειμῶνος ἐρχομένου σημεῖον εἰσὶν $\mathbf{U}$ ἢ χειμῶνος ἐρχομένου σημεῖον εἰσίν $\mathbf{S}$.

ΜΔΚUAS 965-966. — ἱρήκεσσιν ὁμοῖον φθεγξάμενοι: δηλονότι ὀξεία τῆ φωνῆ κραυγάζοντες. τοιαύτη γὰρ ἡ τῶν ἱεράκων φωνή.

ΜΑ ἄλλως: κολοιοὶ δὲ ἔστιν ὅτε καὶ κόρακες ἀγεληδὸν πετόμενοι ἱέρακι ὅμοιον φθέγγονται. μιμοῦνται δὲ καὶ τὸν ἀπὸ τῶν σταλαγμῶν ψόφον κόρακες ὑετὸν προδηλοῦντες, ἢ καὶ ἀνακράζοντες βαρεία τῆ φωνῆ τινάσσουσι τὰς πτέρυγας. καὶ αἱ κατοικίδιοι δὲ νῆσσαι καὶ οἱ κολοιοὶ τινασσόμενοι τὰ πτερὰ τὰ ὅμοια δηλοῦσιν.

ΜΔΚUAS 966. — δίους σταλαγμούς: καὶ οἱ κόρακες 10 δὲ ὕδατος καὶ ὅμβρου γενησομένου ἐμιμήσαντο τῆ φωνῆ μεγάλους σταλαγμούς οὕτω· κλὰγξ κλάγξ. δίους δὲ μεγάλους. καὶ "Ομηρος· ,,εἰς ἄλα δῖαν".

ΜΚΑ ἄλλως: ἐἀν συνεχῶς φωνῶσιν ἢ μετὰ ῥοίζου φέρωνται, καὶ ἐἀν συγκεχυμένην τὴν φωνὴν ἔχωσιν, 15 ὁμοίαν σταλαγμοῖς ὄμβρου, χειμῶνα σημαίνουσιν.

όμοίαν σταλαγμοῖς ὄμβρου, χειμῶνα σημαίνουσιν.

ΜΔΚυΑ 968. — ή ποτε καὶ κρώξαντε: ⟨δισσάκις τῆ βαρεία γὰρ φωνῆ

¹⁻³ M (cum praecedenti scholio coniunctum) Δ KUAS (49°, 21-23) ante lemma τὸ δὲ M: non in Δ KUAS 1 ἱρήκεσσιν Δ KA: ἱερήκεσσιν M καὶ ἱρήκεσσιν U ἱρήκεσσιν S | ὁμοῖον in Arateo textu MS M^{pc} ut vid.: ὁμοῖαι M^{ac} ὅμοιον S^{ac} ὁμοῖα U ὁμοῖοι KA ὅμοιοι S^{pc} om. Δ 1-2 φθεγξάμενοι MKA (sed ante φθεγξ- dist. KA): om. Δ U 2 τῆ Δ US: om. MKA | κραυγάζοντες M Δ KUA: κρώζουσι S 3 φωνὴ KUAS: φωνῆι M om. Δ .

^{4–9} ΜΑ ἄλλως **ΜΑ 4** δὲ M: γὰρ A **8** νῆσσαι AC: νῆσαι M.

^{10–13} MΔKUAS $(49^{\circ}, 23–26)$ lemma MΔKA: καί που κόρακες U om. S 11 δè MΔKAS: om. U 12 οὕτως MKA: om. ΔUS | κλάγξ bis MΔ: semel U κλάξ semel KA bis SC 13 δè M: δè τοὺς Δ δè ἀντὶ τοῦ KUA καὶ S | καὶ ΔΚUAS: om. M.

¹⁴⁻¹⁶ MKA (οπ. C) ἄλλως MKA 14-15 ἐὰν . . . φέρωνται οπ. ΚΑ 16 ὁμοίαν ΚΑ : ὅμοιον Μ.

¹⁷⁻p. 467,3 Μ Δ Κ U A lemma M Δ Κ A: βαρείη (partim evan.) δισσάχις U 17-18 δισσάχις addidi | ἀντὶ τοῦ πολλάχις M Κ U A: πολλ- δὲ Δ 18 τῆι β- M Δ U C: πάλιν τῆ β- Κ A | βαρείαι M Δ U A: βραχεία Κ | γὰρ M U: om. Δ K A

καὶ τῆ συνεχεία τῆς κραυγῆς ἐσομένου χειμῶνος σημεῖον τὸν ἐνδιαθέτως βοῶντα δείκνυσι. καὶ αὐτὸς γὰρ φιληδεῖ τοῖς ὑγροῖς.

969. — μακρόν ἐπιρροιζεῦσι: ἀντὶ τοῦ ΜΚΑ 5 μεγάλως ἠχοῦσι καὶ κτυποῦσι τοῖς πτεροῖς, τὰ πτερὰ αὐτῶν πάντα ἀνατινασσόμενοι.

970. — καὶ νῆσσαι οἰκουροί: νῆσσα ΜΔΚUAS εἶδός ἐστιν ὀρνέου. ὁ δὲ λόγος καὶ αἱ τῶν νησσῶν οἰκουροὶ καὶ οἱ περὶ τοὺς ὀρόφους ἀναστρεφόμενοι 10 κολοιοὶ κατὰ τὰς τῶν οἰκημάτων ἐξοχὰς ὑπὲρ τοῦ ζητεῖν σκέπας, ἀνατινάσσοντες τὰ πτερὰ σημεῖόν εἰσι χειμῶνος. πάντα δὲ τὰ ὄρνεα διαινόμενα τινάσσει τὰ πτερά.

971. — ἐρχόμενοι κατὰ γεῖσα: αἱ τῶν MKAS
15 οἰκημάτων ἐξοχαί, εἰς ἃς ἐπικαθέζονται ἐπιζητοῦντες
σκέπας. ἢ τὰ λεγόμενα κόσμια. Εὐριπίδης (Or. 1570):

1 τῆι $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{A}$: τις $\mathbf{U}$ 1-2 ἐσομένου ... σημεῖον $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: om. Δ 2 τὸν $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: om. Δ | δείχνυσι $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{C}$: εδήλ(ου) Δ (sic) παραδείχνυσι $\mathbf{K}\mathbf{A}$ 2-3 καὶ ... ὑγροῖς om. Δ 3 ὑγροῖς $\mathbf{M}\mathbf{U}$: ὑγραίνουσι $\mathbf{K}\mathbf{A}\mathbf{C}$.

4-6 MKA (in KA cum praecedenti scholio coniunctum, verbis

τὸ δὲ praemissis) lemma MKA 6 αὐτῶν edd.: αὐτῶν MKA. 7–13 MΔΚUAS $(49^v, 26-32)$ lemma MKUAS: [x]αὶ νῆσσαι Δ 7–8 νῆσσα (νῆσσος S) ... λόγος MKUAS: οπ. Δ 8 εἶδος ἐστὶν (sic) MKAS: ἐστιν εἶδος U 8–9 αἱ (οπ. Κ) τῶν νησσῶν (νησῶν M) οἰκουροὶ MKA: αἱ οἰκουροὶ (δὲ add. Δ) τῶν νησσῶν Δ U νῆσσαι οἰκουροὶ S 10 τῶν M Δ UAS: οπ. Κ οἰκημάτων M Δ KAS: κυμάτων U 11 ζητεῖν M Δ KAS: ζῆν U ἀνατινάσσοντες M Δ KA: –ονται S ἀντιτινάσσονται U 11–12

σημεῖον εἰσὶ (sic) χειμ- $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{A}$: σημεῖον χειμῶνος ἐστὶ $\mathbf{U}$ σ- ἐστὶ $\mathbf{\chi} \mathbf{S}$ 12 τινάσσει $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{S}$: -σσουσι $\mathbf{K}\mathbf{A}$ (-σσόμενα $\mathbf{C}$).

14-p. 468,2 MKAS (49^r infima in pagina, ll. 3-4) cf. Etym. Magnum (229, 33) et Gen. ubi idem Euripidis locus adfertur | haec in S leguntur: γείσα αἱ έξοχαὶ τῶν οἰχημάτων. τὰ λεγόμενα κοίμια (sic ut vid.) εὐριπίδης ῥήξας παλαιὰ γείσα τεκτόνων πόνων (sic) | lemma MKA 14-15 αἱ . . . έξοχαὶ scripsi (cf. S et supra l. 10): ἡ . . . έξοχὴ MKA 15 α̂ς MKA: ἢν Est Ald. α̂ Maass | ἐπικαθέζονται MA: ἐπικαθίζονται K 16 κόσμια MKA: κοίμια S ut vid. fort. recte σκόμια Est Ald. edd. cuius verbi hoc unum esset exemplum | εὐριπίδης M: καὶ εὐρ- KA.

,, ρήξας παλαιὰ γεῖσα τεκτόνων πόνον". διατινάσσουσι δὲ τὰς πτέρυγας διὰ τὴν τοῦ ἀέρος ὑγρότητα.

ΜΔΚυΑ 972. — ἢ ἐπὶ κῦμα διώκει: ἢ ὅταν ἐρωδιοὶ μετὰ πολλῆς κλαγγῆς ἐπὶ τὴν θάλασσαν σπεύδωσι, τὸ αὐτὸ δηλοῦσιν.

ΜΔΚUAS 973. — τῶν τοι μηδὲν ἀπόβλητον: τούτων πάντων τῶν προειρημένων τεχμηρίων μηδέν σοι έστω ἀπόβλητον τὸ ἐκ Διὸς ὕδωρ σκοπουμένω καὶ ἐπιτηροῦντι γειμῶνα.

ΜΔΚυΑS 974. — μη δ' ε ι κ ε ν ἐπὶ πλέο ν: αὶ μυῖαι 10 τοῖς ὑγροῖς σφόδρα χαίρουσι, καὶ ἀεὶ τὰς ὑγρὰς οὐσίας σιτοῦνται. ὅτε τοίνυν ὑγροῦ ἀέρος ἐσομένου χειμῶνος ὑγραίνεται τὸ σῶμα, τότε μᾶλλον τοῦ αιματος καθάπτονται ὑγραινομένου ἐκ τοῦ περιέχοντος.

ό δὲ λόγος: ,,μηδέ, ἐὰν ἐπὶ πλέον τοῦ πάροιθεν, τουτ- 15 έστι τοῦ χθές, αἱ μυῖαι δάκνωσι καὶ ἐπιθυμῶσι τοῦ αἵματος τῆς σαρκός, μηδενὸς τούτων καταφρόνει.''

3–5 ΜΔΚ UA lemma MKA: [$\mathring{\eta}$] ἐπὶ κῦμα Δ διώκει ἐρωδιὸς U **4** κλαγγῆς MKU: κλαγκῆς ΔΑ | σπεύδωσι ΜΔΑ: –δουσι KU **5** δηλοῦσιν MKUA: νόει Δ.

6-9 ΜΔΚUAS $(49^v, 32-34)$ lemma MU: τῶν τοι μηδὲν Δ τῶν μηδὲν ἀπόβλητον ΚΑ τῶν τοι S 7 τούτων ΜΚΑ: οπ. ΔUS | τεκμηρίων ΜΚΑ: οπ. ΔUS 7-8 σοι ἔστω ΜΚUΑ: ἔστω σοι Δ σοι ἐστὶν S 8 τὸ ΜΔUS: τῶ τὸ ΚΑ $^{\rm sl}$: τὸ τῷ Α 9 γειμῶνα ΔUS: χειμ- ἐσόμενον ΜΚΑ.

10-17 ΜΔΚUAS (49°, 34-41) lemma M (μὴ δ'): μὴ δ' εἴ κεν S δάκνωσι μυῖαι ΔΚUA 11 σφόδρα ΜΔΚUΑ: σφοδρότερον S | καὶ ἀεὶ ΜΔΚΑS: ἀεὶ γὰρ U 12-13 ὅτε (τότε S) ... τὸ σῶμα MS: ὑγροῦ τοίνυν ἀέρος γενομένου, καὶ χειμῶνος ἐπελθεῖν μέλλοντος, ὑγραίνονται (sic) τὸ σῶμα Δ ὅτε τοίνυν ὑγροῦ (ἀγροῦ Κ) ἀέρος αἰσθονται (-ωνται Ü), χειμῶνος ἐσομένου, καὶ τὸ σῶμα ὑγραίνεται ΚUA 13 τότε ΜΚUΑ: καὶ τότε ΔS 13-14 τοῦ αἴματος καθάπτονται (-εται U) MUS: τοῦ αἴμ- ἐφίενται Δ καθάπτονται τοῦ αἴμ- ΚΑC 14 ἐκ ΜΔΚΑS: καὶ ἐκ U | post περιέχοντος finis signum in M 15 λόγος ΜΔ ΚΑS: νοῦς U | πλέον ΜΔΚΑS: πλεῖον U 15-16 τοῦ .... χθὲς MS (cf. Arat. 974): τοῦ πρότερον Δ (οπ. τουτέστι τοῦ χθὲς) τοῦ πάροιθεν τουτέστι οπ. ΚUA 16-17 καὶ ἐπιθ- ... τούτων οπ. Δ 17 τῆς σαρκὸς ΜΚUA: οπ. S | μηδενὸς ΜΚ UA: μηδὲν S | καταφρόνει ΜΚUAS: καταφρ- τοῦ σημείου Δ.

άλλως: ἢ ὅταν ἐρωδιοὶ σπεύδωσιν ἐπὶ τὴν θάλασ- ΜΑ σαν κεκραγότες, η μυῖαι πλέον τοῦ συνήθους δάκνωσιν αΐματος ὀρεγόμεναι, μηδενὸς τούτων καταφρόνει. αί δὲ μυῖαι πύκνωσιν ἀέρος δηλοῦσιν. ἡ γὰρ ἀνακοπτο-5 μένου τοῦ αἵματος μέγα καὶ σφοδρότερον νύττουσιν, η και πλείονος ύγροῦ δέονται διὰ τὴν θερμότητα.

άλλως: ἢ ἐν βάθει τοῦ αἵματος χωροῦντος διὰ ΜΑ την πύχνωσιν τοῦ δέρματος μᾶλλον δάχνουσιν, ΐνα έφίκωνται τοῦ αἵματος, ἢ καὶ δι' αὐτὴν τὴν τοῦ δέρματος 10 πύχνωσιν πλείονος δέονται πληγῆς. ήραιωμένου γὰρ τοῦ δέρματος ἐκ τῶν ἀδήλων πόρων ῥαδίως ἑλκούσαις είκει τὸ αξμα.

976. — ἢ λύχνοιο μύκητες: τὸ πῦρ ώμο- ΜΔΚυΑΒ λόγηται ξηρᾶς οὐσίας, ύγρὸς δὲ ἀὴρ πολλάκις ἐν χει-15 μῶνι ἐμπίπτων τῷ πυρὶ ἀποτελεῖ τούτους τούς σπινθηρας. δύο γάρ οὐσίαι ἐναντίαι ἀλλήλαις ἐμπίπτουσι, καὶ μὴ φέρον τὸ πῦρ τὸ ὑγρὸν τοῦ ἀέρος τοῦ ἐμπεσόντος άφίησί τινας σπινθήρας. ὅπερ καὶ ὁ Καλλίμαχος ώφεληθείς είπεν. ,,εὖτ' ἂν ἀπὸ λύχνοιο δαιομένου . . . ἄδην

^{1–6} MA άλλως MA 1 η όταν M: η om. AC 2 μυΐαι πλέον M: πλ- μ- A 4–5 άνακοπτομένου AC: άνασκοπουμένου $\mathbf{M}$ 5 αξματος $\mathbf{M}$: ύδατος $\mathbf{AC}$ | νύττουσιν $\mathbf{M}$: νύσσ $-\mathbf{A}$.

⁷⁻¹² MA 8 μᾶλλον δάκνουσιν hic M: άλλως ΜΑ δάχνουσι μᾶλλον post χωροῦντος AC 10 δέονται Maass: δεῖται ΜΑ | ἡραιωμένου Μ : ἡραιο- Α.

¹³⁻p. 470,1 M Δ K U A S (49°,46-50°,2; in Δ U S infra post sch. 977) lemma M A: ἢ λύχνιοι μύκητες Κ [ά]γείρονται Δ περὶ μύξαν U μύξαν S 14 ξηρᾶς οὐσίας ΜΔΚΑS: ξηρόν U 14-15 ἀήρ πολλάχις εν χειμῶνι ΜΚΑ: χειμών ΔUS 15 τῶι πυρί ΜΔΚΑS: om. U | ἀποτελεῖ hic MKAS: post σπινθήρας ΔU | τούτους $M\Delta KAS$: om. U 16 άλλήλαις ΔKA : -λοις M -λων U ut vid. S | έμπίπτουσι $\Delta KUAS$: συνεμπίπτουσι M 17 φέρον $M\Delta KAS$: -ρων U | τοῦ ἀέρος τοῦ ἐμπεσόντος ΜΚΑS: τοῦ παρεμπεσόντος ἀέρος Δ τοῦ ἀέρος U 18 ἀφίησι ΜΔΚUΑ: ἀφήσοι S τινας ΜΔΚΑS: τὰς Ü | ὅπερ ΜΔΚUA: ώσπερ S | ὁ ΜΔΚ AS: om. U 18-19 ώφεληθείς MAKAS: om. U corruptum videtur νόησας Est Ald. 19 εὐτ' ἂν $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: ἔστ' (ἂν om.) $\mathbf{S}$ | ἀπὸ $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{S}$: ὑπὸ $\mathbf{K}\mathbf{A}$ | λύχνοιο $\mathbf{M}\mathbf{U}$: λύχνου $\Delta\mathbf{K}\mathbf{S}$ | λύτνου $\mathbf{A}$ | δαιομένου ΜΚUΑ: καιομένου Δ δαιόμενος S | ἄδην ΜΚUΑ: άδην ΔS.

έγένοντο μύχητες" (fr. 269 Pf.).

Κα άλλως: προσέχειν δὲ χρὴ ὁπόταν καὶ περὶ τὰς μύξας τῶν λύχνων μύκητες ἀθροίζωνται. συμβαίνει δὲ τοῦτο διὰ τὸ πάχος τοῦ ἀέρος. καὶ γὰρ κατὰ τὴν χειμερινὴν ὥραν τὸ παρὰ τοῦ λύχνου φῶς ποτὲ μὲν ἐν τάχει φέρεται, ποτὲ δ' αὖ πομφόλυξιν ὅμοια ἀποβάλλει. ταραχῆς δὲ ἀέρος ταυτὶ τὰ σημεῖα. ἐπιτήρει δὲ καὶ θέρους καθαροῦ νήσσας ἀθρόως πετομένας.

MAKUAS

977. — μηδ' ὑπὸ χείματος ὥρην: μηδὲ τοῦτο, φησί, τὸ τεκμήριον παραπέμπου, ὅταν ἐν καιρῷ 10 χειμῶνος τὸ τῶν λύχνων φῶς ἔσθ' ὅτε μὲν κοσμίως φαίνηται, ἄλλοτε δὲ πολλῆς ὑγρότητος ἀέρος ἐμπιπτούσης ἀπὸ τοῦ πυρὸς ὥσπερ τινὰ πυρώδη ἐπαναστήματα ὁρμᾶ καὶ φαίνηται.

MAKUAS

980. — πομφόλυγες: κυρίως μέν έστι πομ- 15 φόλυξ ή ἐπιπεσόντος ὕδατος ἐν ὑποκειμένω ὕδατι ὕδατος ἐπανάστασις. νῦν δὲ ἐπὶ πυρὸς κατεχρήσατο [τοιοῦτο συνιδεῖν]. ὥσπερ γὰρ ἐν πυρὶ ἢ ἐν λύχνω καιομένω ἐὰν ὕδωρ ἐπιρράνωμεν, εὐθέως τοῦ πυρὸς φλο-

^{2–8} MA ἄλλως MA **2** χρὴ M: δεῖ AC **5** παρὰ τοῦ λύχνου scripsi: παρὰ τῶι λύχνω M περὶ τῶ λύχνω A **6** δ' αὖ M: δὲ AC | ὅμοια Est Ald.: ὁμοίας M ὁμοίως AC **7** ταυτὶ M: αὐτὰ A **8** ἀθρόως M: ἀθρόας A.

⁹⁻¹⁴ M Δ K U A S (49°, 41-46; in Δ U S supra ante sch. 976) lemma M (μὴ δ'): μὴ δ' ἢν ὑπὸ χείματος ὥρην K Α ἢ λύχνοιο μύχητες Δ Ū ἢ λύχνοιο S 10 παραπέμπου M K U A S: ἀποπέμπου Δ 11 τὸ ... ὅτε: ἔσθ' ὅτε τὸ τοῦ λύχνου φῶς S | τὸ M S: ἀπὸ Δ τὸ ἀπὸ K U ut vid. A fortasse recte | μὲν M Δ K A: μὴ S om. U 12 ἀέρος M Δ K U A: om. S 13 ὥσπερ M K A S: χαθάπερ Δ χαθὰ U 14 ὁρμᾶ M K A S: ποιῆ Δ U | χαὶ φαίνεται (sic, -νηται edd.) M K A: om. Δ U S.

¹⁵⁻p. 471,9 ΜΔΚUAS $(50^r, 2-11)$ lemma Δ KS: πομφόλυγγες MUA 15-16 έστι ... ὕδατι MKA: om. Δ US 17 έπανάστασις MKA: ἐπαναστάσεις Δ U ut vid. ἐπανάστασιν S | ἐπὶ om. U 18 τοιοῦτο συνιδεῖν M: τοῦτο συν- KA om. Δ US seclusi (iam om. Est Ald.) τοιοῦτον συνιδών Maass 18-19 ἐν πυρὶ ἢ ἐν (om. KA) λύχνω καιομένωι MKA: ἢ (om. Δ U) ἐν πυρὶ καιομένω ἢ ἐν λύχνω Δ US 19 ἐπιρράνωμεν MKA: ῥάνωμεν Δ U ἄνω μὲν S | τοῦ πυρὸς MKAS: εἰς τὸ πῦρ ὡς Δ U

γώδεις γίνονται ἐπαναστάσεις, τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς ύγρότητος έμπιπτούσης μετά τινος όλίγου ήχου, τοῦ πυρός γίνονται περί τὸν λύχνον πομφόλυγες. ὅταν οὖν περὶ ἀπτομένω λύχνω μύκητες συνιστῶνται χει-5 μῶνος ὤρα, αἴ τε φλόγες τεταγμένως καὶ κατὰ φύσιν είς ύψος αἴρωνται, ποτὲ δὲ πλαγιάζωνται, καὶ λεπταὶ πομφόλυγες περί αὐτὰς γίνωνται καὶ σπινθῆρες ἀπορρέωσι, μή ἔστω σοι ἀπόβλητον, ἀπὸ κοινοῦ. [τοῦτο τὸ σημεῖον.]

μηδ' εἴ κεν ἀπόπροθι: ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ΜΚΑ 10 λύχνου. πάλιν δὲ τῆς παχύτητος καὶ ὑγρότητος ἐκνικώσης σφόδρα, διόλου ὁ λύχνος λάμπειν οὐ δύναται, άλλ' ἀκτῖνας ἀφίησι λεπτὰς καὶ ἐσκορπισμένας, καὶ έστιν ίδεῖν πόρρωθεν όλίγον τοῦ λύχνου ἀποστάντας 15 διηκούσας λεπτάς ἀπ' αὐτοῦ ἀκτῖνας, διὰ τὸ μὴ δύνα-

10-p. 472,2 MKA lemma M (μὴ δ'): μὴ δ' εἴ κεν ἀπόπροσθεν Α μη δ' εί κεν έπ' αὐτόφι Κ (sic M in textu; ἀπρόπροθι [sic] S in textu) legit interpres ἀπ' αὐτόφι 11 ύγρότητος om. Κ spatio relicto 12 δ M: ή KA 13 ἀκτῖνας M: ἀκτὰς KAC 14-p. 472,1 fortasse ας έστιν scribendum et διηκούσας . . . . άέρος delendum

14 ολίγον M: om. KA.

² ήχου $M\Delta KUA$: om. $S \mid αἱ M\Delta UAS$: καὶ K 3 γίνονται π- τ- λ- πομφόλυγες (-γγες MA) MKAS: πομφόλυγες (-γγες U) π- τ- λ- γίνονται Δ U 3-4 σταν ούν M: καὶ σταν τοίνυν $\dot{\Delta}$ ὅταν $\dot{\mathbf{K}}$ καὶ ὅτε $\mathbf{U}$ ὅτε $\mathbf{A}$ ώς οὖν $\mathbf{S}$ 4–5 περὶ . . . ώρα om. U 4 περί άπτομένω S: περιαπτομένω MKA άνημμένω Δ | μύχητες $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: om. $\mathbf{S}$ | συνιστώνται $\mathbf{M}\Delta$: συνιστώντος $\mathbf{K}$ -ντες $\mathbf{A}$ -ντ $\mathbf{C}$ ίστώνται $\mathbf{S}$ $\mathbf{5}$ ώρα $\mathbf{M}\Delta\mathbf{S}$: ώραν $\mathbf{K}\mathbf{A}$ | αἴ τε φλόγες $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{A}$: αἱ φλ- φησι $\mathbf{U}$ πομφόλυγες $\mathbf{S}$ | τεταγμένως $\mathbf{E}$ st $\mathbf{A}ld$.: τεταμένως $\mathbf{M}$ τετυμμένως $\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$ τετραμμένως $\mathbf{C}$ τεταμέναι S | κατά φύσιν ΜΚΑ: περί φ- S om. ΔŪ 6 είς ΜΔ $\mathbf{KUA}$: καὶ εἰς $\mathbf{S}$ | ὕψος $\mathbf{\Delta KUAS}$: ὕψονται $\mathbf{M}$ | αἴρωνται Maass : αἴρονται (vel αἴρ-) $\mathbf M$ αἴρωνται Δ ἀναφέρωνται $\Delta^{\mathrm{sl}}\mathbf K\mathbf A$ ἀναφέρονται CS φέρονται U | ποτὲ δὲ πλαγ- om. U | πλαγιάζωνται $\mathbf{M}\Delta^{\mathrm{sl}}\mathbf{A}^{\mathrm{sl}}$: -ονται $\Delta\mathbf{K}\mathbf{A}\mathbf{S}$ 7 πομφόλυγες $\Delta\mathbf{K}\mathbf{S}$: -γγες $\mathbf{M}\mathbf{U}$ A | αὐτὰς $M\Delta KA$: –τὸν US | γίνωνται $M\Delta^{gl}A$: –ονται ΔKU S | σπινθῆρες $M\Delta S$: –ρας KUA 7–8 ἀπορρέωσι $M\Delta KA$: –ουσι US 8 σοι $M\Delta KUA$: σοι οὖν $S \mid ἀπὸ ΔS$: κατὰ MKUA cf. p. 432, l. 10 et p. 522, l. 3; ad v. 973 revocamur 8–9 τοῦτο τὸ σημεῖον MKA: om. ΔUS seclusi.

σθαι δι' όλου λάμπειν έκ τοῦ ὑποκειμένου ἀέρος. μηδὲ τούτου οὖν τοῦ σημείου καταφρόνει.

MΔUAS

μη δ' ἢν θέρεος: καὶ ὅταν εὐδίας οὕσης ἐν θερινῷ καταστήματι αἱ νῆσσαι κατὰ πλῆθος συνηθροισμέναι ἐπάλληλοι φέρωνται, χειμῶνα ἐκδέχου ἐσόμενον.

MKAS

ἄλλως: εἴπομεν ὅτι ἀδιάκριτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις αἱ τοῦ ἔτους ὧραι. μὴ καταφρονήσης οὖν τούτου τοῦ σημείου. καὶ ἐὰν γὰρ ἢ θέρος ἀναπεπταμένον καὶ πάνυ καθαρόν, καὶ νήσσας τὰς ὅρνις ἀλλεπαλ- 10 λήλως θεάση ἐρχομένας, μὴ παραπέμψη χειμὼν γὰρ ἔσται.

MAKUAS

983. — μη δ è σ ὑ γ' ἢ χ ὑ τ ρ η ς: μὴ ἀμελήσης δέ, φησί, μηδὲ τῶν περὶ ταῖς χύτραις καὶ τοῖς πυροστάταις τρίποσι συμβαινόντων, ὅταν σπινθήρων πλῆθος 15 περὶ αὐτοὺς βλέπηται. ὁμοίως δὲ καὶ ὅταν ὑπὸ τῆ σποδιᾳ διαπύροις ἄνθραξιν ἀπόρροιαι γίνωνται κέγχροις ὅμοιαι, ὅμβρον δεῖ προσδοκᾶν.

³⁻⁶ M (om. C) ΔUA (infra post l. 12) S (50°, 11-15) lemma MΔ: [ἀχτ]ῖνες U ἄλλως Α μὴ δ' εἰ θέρεος S 5 ἐπάλληλοι φέρωνται Δ: ἐπ' ἀλλήλαις φ- Μ φέρονται ἐπ' ἀλλήλαις UA ἐπ' ἀλλήλοις φέρωνται S | ἐκδέχου ΜΔUA: εἰς δέχου S. 7-12 MKAS (50°, 15-19) lemma ἄλλως MS: μὴ δ' ἢν θέρεος KAC 7 εἴπομεν: vide sch. 924, p. 448, ll. 1sqq. 8-9 μὴ ... σημείου om. S fortasse recte 9 καὶ MKA: om. S 10 τὰς MKA: om. S 10-11 ἀλλεπαλλήλως scripsi: ἀλλέπαλλήλως Μ ἀλλεπαλλήλας KACS 11 ἐρχομένας MS: ἀνερχομένας KA | παραπέμψηι MKA: πέμψη S.

¹³⁻¹⁸ ΜΔΚυΑS (50°, 19-24) lemma ΜΔΚ (χύτρας) UA S 14 μὴ δὲ (sic) MKS: om. ΔUΑ | τῶν ΜΔΚυΑ: om. S 14-15 πυροστάταις Μυ (post τρίποσι): πυριστάτοις Δ πυριστάταις ΚΑС om. S 16 αὐτοὺς ΜΔΚΑS: αὐτὸν U | βλέπηται ΜΚ UA: βλέποιτο Δ βλέπωνται S | ὁμοίως δὲ ΜΚΑS: μὴ δὲ κατὰ σποδιὴν (lemma a v. 985 sumptum) Δυ 17 διαπύροις ΜΔUAS: -ρροις Κ | γίνωνται ΜΔΑS: -νονται Κυ | κέγχροις ΜΔΚυΑ: κεγχρέοις S | ὅμοιαι ΜΔΚΑS: ὁμοῖαι U 18 ὅμβρον ΜΔUS: ὅμβρους ΚΑС | δεῖ προσδοκᾶν ΜΚUAS: προσδόκα Δ | post προσδοκᾶν add. καὶ χειμῶνα ΚΑС.

άλλως: ὅταν ἢ χύτρας ἢ τρίποδος πυριβή- MS
τεω τὰ ἐκτὸς κύτη σπινθήρων ἢ πεπληρωμένα, τουτέστιν ἐπὶ πυρὸς κειμένων ἐὰν περὶ τοὺς πυθμένας ὁρῶνται σπινθῆρες, ἴσθι χειμῶνα ἐσόμενον.

τὸ γὰρ τοιοῦτον συμβαίνει διὰ τὴν πολλὴν τοῦ ἀέρος ΜΚΑS

άγωγήν.

ἄλλως: σκόπει δὲ καὶ χύτρας καὶ λέβητας, εἴ Μ ποτε ὥσπερ σπινθήρων ἀνάπλεοι γένωνται, ἢ καὶ ἄνθρακι ὑπὸ σποδιᾶς καιομένω ἐκφαίνηταί τινα κέγχροις 10 ὅμοια. καὶ γὰρ τὰ τοιαῦτα ὑετοῦ σημεῖα.

985. — μηδε κατὰ σποδιήν: όμοίως δε MAS καν καιομένων ἀνθράκων ἐπὶ τῆ σποδιᾶ οἱονεὶ κέγγοις ὅμοιοι σπινθῆρες ὁρῶνται, ὑετὸν ἐκδέγου.

άλλως: σποδιάν λέγει αὐτὴν τὴν ἐσχάραν, τὴν ΜΑ

15 έστίαν.

πολλάκις δὲ (πάλιν ἐκ τῆς προειρημένης θεωρίας) Μ καὶ περὶ τοὺς ἄνθρακας ἔτι διαπύρους ὄντας ἐν μέσω τοῦ ἄνθρακος ἔστιν ἰδεῖν ὡς μικρὰ κέγχρια ὅμοια σπινθῆρσι. μηδὲ τοῦτο οὖν τὸ σημεῖον παραιτοῦ, ὁπόταν ἐν ἐσχάρα καιομένου ἄνθρακος περὶ τὸν ἄνθρακα λάμπει σημεῖα χειμῶνος κέγχροις καὶ σπινθῆρσιν ὅμοια.

988. — εἴ γε μὲν ἠερόεσσα: ἤγουν ΜΔΚΟΔΑ

¹⁻⁴ MS $(50^{\circ}, 24-28)$ άλλως MS 1-2 πυριβήτεω S: -βήτου M 2 χύτη M: χήτη S fortasse delendum ut glossa ad χύτρας et τρίποδος pertinens 3 χειμένων M: χείμενα S.

⁵⁻⁶ ΜΚΑS (50°, 28-29) 5 τοιοῦτον ΚΑCS: τοιοῦτο Μ 6 ἀγωγὴν ΜΚΑ: γνώμην S.

^{7–10} M (om. etiam C).

¹¹⁻¹³ MAS (50^r, 29-31) lemma MA (μή δὲ ambo): om. S 12 κὰν MA: om. S 12-13 κέγχροις ὅμοιοι (ὅμοιο Μ) σπινθῆρες ΜΑ: σπ- κέγχ- ὅμοιοι S 13 ὑετὸν MS: ὅμβρους ΑC.

¹⁴⁻¹⁵ ΜΑ άλλως Μ: οπ. Α 14 σποδιάν Μ: σπ- δὲ Α. 16-21 Μ (οπ. etiam C) 16 parentheseos signa posui 18 κέγχρια Maass: κεγχρία Μ18-19 σπινθήρσιν Maass: σπινθήρι Μ.

²²⁻p. 474,3 MΔKUAS $(50^{\circ}, 31-35)$ lemma MΔK (μην) AS (εὶ γέ): ἡερόεσσα U 22-474,1 ήγουν λεπτομερης MKAS: ἢγουν λεπτη U om. Δ

 $M\Delta A$

λεπτομερής. ἐὰν οὖν τοιαύτη νεφέλη ταῖς ὑπωρείαις παρεκτείνηται, αἱ δὲ ἀκρώρειαι καθαραὶ φαίνωνται, εὐδίαν ἴσθι γινομένην.

ΜΚΑS όμοίως καὶ ἐὰν τῆ θαλάσση όμοία πλαταμῶνι ἐπικαθέζηται νεφέλη λεία καὶ λευκή, καὶ αὕτη ⟨μὴ⟩ μετεωρίζηται, εὐδίαν προσδόκα. αἱ γὰρ τοιαῦται διὰ τὴν λεπτομέρειαν εὐδίαν μᾶλλον καὶ συστολὴν τοῦ ἀέρος ἐμφαίνουσιν.

ΚΑ πάρεξ: ἡ παρὰ τὴν ἐγγύτητα σημαίνει, ἡ δὲ ἐξ τὴν ὀλίγην ἀπὸ τοῦ ὅρους ἀποχήν.

10

ΜΔΚυΑ 989. — πυθμένα τείνηται: πυθμένες ὀρῶν καλοῦνται αὐταὶ αἱ ὑπώρειαι. ὁ δὲ νοῦς: ,,εἴ γε μὲν ἀχλυώδης νεφέλη παρὰ πυθμένα καὶ πεδιάδα μεγάλου ὅρους τείνηται καὶ φέρηται, τὰ δὲ ἐν ὕψει τοῦ ὅρους καθαρεύοντα νεφῶν φαίνηται, σφόδρα εὔδιον ⟨ὰν⟩ εἴη 15 τὸ κατάστημα τοῦ ἀέρος".

άκραι δὲ κολῶναι: μεταβέβηκεν ἑξῆς ἐπὶ τὰ τῆς εὐδίας σημεῖα, καί φησιν ὅτι ἐὰν αἰ νεφέλαι τὰ ἔσχατα τῶν ὀρῶν, τὰ περὶ τοῖς πυθμέσι, σκέπωσιν, αἱ δὲ ἀκρώρειαι καθαραὶ θεωρῶνται, εὐδίαν δεῖ προσ- 20

¹ οὖν $M\Delta KAS$: γοῦν U | τοιαύτη MKUAS: ἠερόεσσα Δ | post νεφέλη add. ἤγουν λεπτὴ Δ (cf. U supra) | ὑπωρ– $M\Delta AS$: ὑπορ–KU ut vid. 2 παρεκτείνηται $M\Delta KAS$: παρακειται U3 εὐδίαν $M\Delta UAS$: εὐδίως K.

⁴⁻⁸ MKAS (50°, 35-39) 4 καὶ ἐὰν Μ: καὶ ΚΑΟ κὰν S | ὁμοία MKA: οπ. S 4-5 ἐπικαθέζηται MS: ἀν ἐπικάθηται ΚΑ 5 λεία MKS: λεῖα ΑΟ | αὕτη MS: αὐτὴ ΚΑΟ | μὴ add. Mass

^{9–10} KA (non in C) πάρεξ KA et hic et in Arateo textu: παρέξ M in Arato 10 όλίγην K: όλίγον A | ὄρους A: ἀέρος K.

¹¹⁻¹⁶ ΜΔΚUΑ lemma ΜΔΚΑ: om. U 11 ὀρῶν ΜΑ: ὁρῶν ΔΚU 12 αὐταὶ ΜΑ: om. ΔΚU | ὑπώρ- ΜΔUΑ: ὑπορ- Κ | μὲν ΜΔ: μὴν ΚΑC μὴ U 13 παρὰ om. U | πυθμένα bis Κ 14 καὶ φέρηται ΜΚUΑ: om. Δ 15 φαίνηται ΔΚUΑ: -εται Μ 15-16 σφόδρα ... ἀέρος ΜΔΚΑ: εὐδίαν σημαίνει U 15 ἂν add. Est: om. ΜΔΚΑ | εἴη ΜΚΑ: ἔσται Δ.

¹⁷⁻p. 475,1 M Δ A lemma M Δ (χολώναι) A 18 ὅτι M A: om. Δ 19 τὰ² M A: om. Δ | σχέπωσιν Maass: σκοπῶσιν M Δ A 20-p. 475,1 προσδέχεσθαι M Δ : προσδοχᾶν A C.

δέχεσθαι. ώσαύτως δὲ καὶ ὅταν παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς ΜΔΟΑ τῆς θαλάσσης ταπεινὸν νέφος ἀγχιβαθεῖ καὶ ἐπιμήκει πέτρα θεωρήται όμοιον, εύδίαν σημαίνει.

991. — εὔδιός κ' εἴης: πάλιν εἰ τῆ αὐτῆ ΜΚΑ 5 θεωρία χθαμαλή ἐπὶ πόντου νεφέλη φέρηται, ἀνέμων μή ἀναρριπιζόντων αὐτήν, ἐν ταπεινώσει σχεδὸν καὶ πλησίον τοῦ ὕδατος, εὐδίαν προσδόκα.

993. — ἀλλ' αὐτοῦ πλαταμῶνι: πλατα- ΜΔυΑΒ μών πέτρα ἐστὶν ὀλίγον ἐξέχουσα τῆς θαλάσσης, λεία 10 τις καὶ όμαλὴ καὶ πλατεῖα.

Απολλώνιός φησιν (Ι 364-366): ,,εἵματα . . . νη- ΜΑ ήσαντο / λείω ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα / κύμασι, γειμερίη δὲ πάλαι ἀποέκλυσεν ἄλμη".

ό δὲ λόγος: ,,εὔδιον ἂν εἴη τὸ κατάστημα τηνικαῦτα, ΜΔυΑΒ 15 ὅταν ἐπὶ τὸν πόντον φαίνηται νεφέλη καὶ μὴ ἐν ὕψει ύπάρχη, άλλ' αὐτοῦ πλησίον τοῦ πόντου παραθλίβηται

4-7 MKA lemma MKA 5 πόντου M: πόντον KA 7 προσ-

δόκα ΜΚC: σημαίνει Α.

11-13 MA (om. etiam C) 11 ἀπολλώνιος A : ἀπολλώνος M | είματα A pollonius: είματα M ἤματα A 11-12 νηήσαντο Apollonius: ἡΙσσατο Μ ἡΙσατο Α 12 λείω Μ: λεῖα Α | ἐπέβαλλε Μ: ἐπέβαλε Α 13 ἀποέκλυσεν Apollonius: ἀπέκλυσεν ΜΑ.

14 p. 476,4 M Δ U A S (50°, 41-48) 14 λόγος M Δ A S: νοῦς U | εύδιον $\mathbf{MUA}$: εὐδίας Δ εὐδιεινὸν $\mathbf{S}$ | τηνικαῦτα $\mathbf{M}\Delta\mathbf{UA}$: τδ την- S 15 τον πόντον MUA: τοῦ πόντου Δ πόντον S 16- $\mathbf{p}$. 476,1 άλλ' . . . πλαταμών ΜUAS: άλλά τινι πλαταμῶνι παραθλίβηται τῶν πλησίον τοῦ πόντου, ὁμοῖα καὶ αὐτὴ ἡ νεφέλη πλαταμῶνι προνενευχυῖα τῆς θαλάσσης ώσπερ ὁ πλαταμών Δ 16 άλλ' αὐτοῦ $\mathbf{M}\mathbf{A}\mathbf{S}$: άλλὰ τῶ $\mathbf{U}$ (cf. $\Delta)$ $\mid$ παραθλίβηται $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{A}$: -εται S

¹⁻³ MΔUA lemma πλαταμῶνι U (993) 1 δὲ MΔA: om. U | παρά M Δ: περί UA 2 τῆς θαλάσσης M: om. ΔUA fortasse recte | ἀγχιβαθεῖ καὶ ἐπιμήκει $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}$: ἀγχιβαθής καὶ ἐπιμήκης $\mathbf{A}$ 3 post θεωρῆται dist. $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$ | ὅμοιον scripsi: ὁμοίως $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$ ὁμοία Maass (Arat. 992–993: νεφέλη . . . όμοίη) | post όμοίως add. δὲ καὶ τότε Δ .

^{8–10} MΔUAS $(50^{7},39-41)$ lemma MA: $[\pi]$ λαταμῶνι Δ ἀλλ' αὐτοῦ πλαταμῶνος S om. U 9 πέτρα ἐστὶν ΜΔUA: ἐστὶ πέτρα $S \mid$ ἐξέχουσα $M\Delta UA$: ἔχουσα $S \mid$ λεία $M\Delta S$: λεῖα UA 10 τις $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{S}$: τις οὖσα $\mathbf{A}\mid$ όμαλὴ καὶ πλατεῖα $\mathbf{M}\mathbf{A}$: πλατεία καὶ όμαλ η S καὶ πλατεῖα om. $\Delta U.$

πλαταμῶνι ὁμοία, καὶ αὐτὴ ἡ νεφέλη ὀλίγον προνενευκυῖα τῆς θαλάσσης ὑπάρχη, καθάπερ ὁ πλαταμών". πλαταμών δέ ἐστιν ἡ ὀλίγον ὑπερκύπτουσα τῆς θαλάσσης ὁμαλὴ πέτρα καὶ ὕφαλος.

MAKUAS

994. — σκέπτεο δ' εὔδιος μέν: εὐδίας μέν οὔσης σημεῖα λάμβανε χειμῶνος, χειμῶνος δὲ ὄντος σημεῖα ζήτει γαλήνης. μάλιστα δὲ πάντων σκόπει τὴν Φάτνην. καθαιρομένη γὰρ τῆς ἀχλύος μεταβολὴν τὴν ἐκ χειμῶνος εἰς εὐδίαν ὑποδηλοῖ.

MKA

άλλως: περισκόπει δὲ τὰ τεκμήρια τοῦ χειμῶνος 10 ἔτι ἐν εὐδία ὤν, ἀπὸ δὲ χειμῶνος λήγοντος τὰ τῆς γαλήνης. σφόδρα δὲ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀφορᾶν πρὸς τὴν Φάτνην, ἡν ὁ Καρκίνος περὶ ἑαυτὸν κύκλῳ ἔχει.

MAKUAS

περισκόπει δὲ αὐτὴν λοιπὸν ἀρχὴν λαμβάνουσαν τοῦ

¹ πλαταμῶνι MU: πλαταμῶσιν A τελαμῶνι S | όμοία MU: όμοίως AS | inter όμοίως et καὶ add. A καὶ αὐτὴ νεφέλη όμοίως (deinde καὶ αὐτὴ κ. τ. λ.) | αὐτὴ MA: αὕτη US 2 ὑπάρχηι MAS: om. U (cf. Δ) 3 δὲ $M\Delta UA$: γὰρ S | ἐστιν $M\Delta AS$: om. U | post ἐστιν add. ὡς εἴρηται S | ὑπερκύπτουσα MA: προνενευκυῖα Δ προνενευκυῖα καὶ ὑπερκ- U ὑπερπίπτουσα S 4 πέτρα καὶ ὑφαλος MA: καὶ ὑφ- πέτρα Δ πέτρα ὑφ- S καὶ ὑφ- om. U.

⁵⁻⁹ ΜΔΚUAS $(50^r, 48-52)$ lemma MKA: σχέπτεο δ' εὕδιος ΔU σχέπτεο εὕδιος S 6 σημεῖα ΜΔΚΑ: σημεῖον S ante σημεῖα nescio quid praebeat U (περὶ? χατὰ?) 7 post ὄντος add. αὐτὸν U | σημεῖα ΜΔΚUΑ: σημεῖον S | πάντων ΜΔΚUΑ: οπ. S 7-8 σχόπει τὴν φάτνην Μ: φάτνην σχόπει Δ σχόπει τὴν φάτνην χαὶ ζήτει ΚΑ ζήτει τὴν φάτνην καὶ σχόπει U σχόπει παρὰ πάντα τὴν φάτνην S 8 χαθαιρομένη ΜΔU: -μένης ΚΑC -μένην S | γὰρ ΜΔΚUΑ: οπ. S -9 τὴν ἐχ ΜΚUΑS: τοῦ Δ | ὑποδηλοῖ ΜΚΑ: δηλοῖ ΔUS.

¹⁰⁻¹³ MKA (om. C) ἄλλως M: om. KA 11 ἔτι MK: ὅτι A 12 πρὸς MA: εἰς K 13 ἐαυτὸν MA: αὐτὸν MA: αὐτὸν K | κύκλω MK: κύκλου A | scholii finem recte non indicat M.

¹⁴⁻p. 477,8 M (om. C) Δ KÚAS (50°, 1-4) lemma e v. 997 sumpserunt Δ KÚAS: πρῶτα καθαιρομένην KUAS πρῶτα δὲ καθαιρομένη Δ non in M 14 περισκόπει δὲ αὐτὴν M: περισκόπει δὲ λοιπὸν αὐτὴν KA: om. Δ US | λοιπὸν ἀρχὴν λαμβάνουσαν M: ἀρχὴν λαμβάνουσαν K λαμβάνεσθαι (ἀρχὴν om.) A ἀντὶ τοῦ ἀρχὴν λαμβάνουσα λοιπὸν Δ U ἀρχὴν λαμβάνουσα λοιπὸν S | τοῦ M Δ KAS: τὸ U

καθαίρεσθαι, πάσης όμίχλης ὑπένερθε γενομένης καὶ ἐκτὸς αὐτῆς. ἐκείνη γὰρ ἡ Φάτνη φθίνοντι χειμῶνι καθαίρεται. καὶ δῆλον ὅτι σφόδρα ἀκριβὲς τὸ σημεῖόν ἐστιν εὐδίας. ἡ γὰρ Φάτνη φύσει ἐστὶν ἀμαυρὰ καὶ δυσκατάληπτος, καὶ ὑπὸ ὀλίγης ἀέρος δυσκρασίας ἀφανιζομένη, ὅτε δὲ φαίνεται καθαρά, δηλονότι οὐδ' ἡ τυχοῦσα ὑπόκειται δυσκρασία, ἀλλὰ πάντη καθαρός ἐστιν ὁ ἀήρ.

997. — πάσης ύπένερθεν όμίχλης: οὐ ΜΚΑ 10 τὴν Φάτνην κατωτέραν πάσης όμίχλης, ἡ γὰρ τῶν ἀέρων ἀκρασία πολύ τοῦ οὐρανοῦ κατωτέρω, ἀλλὰ πάσης ὁμίχλης κατωτέρω καὶ ἐκτὸς γενομένης τοῦ Καρκίνου καὶ τῆς Φάτνης.

999. — καὶ φλόγες ήσύχιαι: προείπομέν ΜΚΑ
15 τινα συμβαίνειν τῷ λύχνῳ ἐν τῷ χειμῶνι. ἤσυχα οὖν
φαίνων δηλοῖ εὐδίαν. ὁ δὲ νοῦς:

,,καὶ τὰς τῶν λύχνων δὲ φλόγας ἡσυχίους, τουτέστι ΜΔΚυΑΒ

¹⁻² πάσης .. αὐτῆς MKAS: πάσης ἀχλύος, ὑπένερθε καὶ ἐκτὸς αὐτῆς γινομένης U om. Δ I ὑπένερθε MS: θεν KA | γενομένης M: γιν- KAS | καὶ MS: om. KA 2 ante ἐκείνη lemma [φ]θίνοντι Δ κείνη γὰρ φθίνοντι (998) KUA: recte non praebent MS | φθίνοντι χειμῶνι M: φθίνοντι Δ φθίνοντος χειμῶνος KAS χειμῶνα (ut vid.) φθίνον U 3-4 σφόδρα ἀκριβὲς τὸ (μὲν S) σημεῖον ἐστιν εὐδίας (εὐδίας ἐστὶν U) MKUAS: εὐδίας ἐστὶ τὸ σημεῖον Δ 4 ἡ γὰρ φάτνη MΔKAS: αὐτὴ γὰρ U | φύσει MΔS: σφόδρα ΚUA | ἀμαυρὰ MΔKAS: ἀμυδρὰ U 5 ἀέρος δυσκρασίας MS: ἀκρασίας ἀέρος ΔU δυσκρασίας ἀέρος KA 6 ὅτε δὲ MΔΚUA: ὅτι καὶ S 6-7 οὐδ' ἡ (οὐδὲ S) ... ἀλλὰ MKAS: om. ΔU 8 ἐστὶν ὁ (om. K) ἀὴρ MΔKAS: ὁ ἀὴρ ἐστί U.

^{9–13} M K A lemma M: το δὲ π – ὁπ – ὁμ – Κ Α**10**κατωτέραν <math>M: -τέρω K A **12** κατωτέρω MA: -τέρου K | γενομένης M: γινομένου K A C.

¹⁴⁻¹⁶ ΜΚΑ lemma MAsl: καὶ φλόγες ἡσύχιοι ΚΑ 15 τινὰ συμβαίνειν MC: τίνα συμβαίνει ΚΑ | cf. sch. 976 sqq.

¹⁷⁻p. 478,2 MΔKUAS $(50^v,4-5)$ lemma καὶ φλόγες Δ καὶ φλόγες ἡσύχιαι US 17 τὰς MKUAS: τὸ τὰς Δ | τῶν MΔKA: om. US | δὲ MΔKUA: om. S | ἡσυχίους KACS: -χίας Μ ἡσύχους ΔU

μή σπινθηροπόμπους ούσας, μηδὲ κτυπούσας, καὶ τὰς νυκτερίους γλαῦκας ἀταράχως βοώσας,

ΜΚΑ ἐν γὰρ τῷ χειμῶνι περιεχομένη τῷ κρύει ἀτάκτως κραυγάζει,

ΜΔΚΑS καὶ τὰς κορώνας δὲ ἠρέμα ποικίλη τῆ φωνῆ χρωμένας, εὐδίας γίνεσθαι σημεῖα". αἴ τε γὰρ φλόγες ὑπ' οὐδενὸς ταρασσόμεναι κατὰ τὸν ἴδιον φέρονται θεσμόν, τά τε ὅρνεα ἀταρακτοῦντα ὥσπερ ὑφ' ἡδονῆς τοῦτο πάσχει.

Μ ἄλλως. καὶ φλόγες ἡσύχιαι: εὐδίας

΄ άλλως. καὶ φλόγες ἡσύχιαι: εὐδίας
σημεῖον καὶ φῶς ἀπὸ τῶν λύχνων ἡσυχαῖον, καὶ γλαῦξ 10
ἄδουσα ἡσύχως, καὶ κορώνη ἐσπέρας ποικίλον φθεγγομένη καὶ μεθ' ἡσυχίας. ἄδει δὲ ἡ γλαῦξ προσδοκῶσα
πραεῖαν νύκτα καὶ νομὴν ἄφθονον.

ΜΔΚυΑ 1001. — καὶ ἤσυχα ποικίλλουσα: τουτέστι ποικίλλουσα τὴν φωνὴν αύτῆς εἰς διαφορὰς φωνῶν 15 καὶ πολύφωνα κρώζουσα.

Ι σπινθ- . . . . μὴ δὲ ΜΔΚUΑ: om. S | οὕσας Est Ald.: εἴναι ΜΔΚUΑ | μὴ δὲ κτυπούσας ΜΚΑ: κτυπώσας S om. ΔU | τὰς ΜΚUΑS: τὸ τὰς Δ 2 νυκτερίους Μ: νυκτέρους ΔU νυκτερινὰς ΚΑC νυκτερίδας S | ἀταράχως ΜΑS: ἀταράχους ΔΚ καὶ ταράχους U | βοώσας ΜΚΑS: εἶναι βοώσας ΔU | post βοώσας sic scholir finem factura ΔU: σημεῖον ἔχε εὐδίας.

3-4 ΜΚΑ 3 περιεχομένη Μ: -μένας ΚΑ 3-4 άτακτως κραυ-

γάζει Μ: ἴδοι τις ᾶν κραυγάζουσας ἀτάκτως ΚΑ.

9-13 M (om. etiam C) 10 ήσυχαῖον Maass: -χιαῖον M. 14-16 MΔΚUΑ lemma MΚUΑ: [ή]συχα ποικίλλουσα Δ 14-15 τουτέστι ... αὐτῆς (sic codd.) ΜΚŪΑ: [τ]ὴν φωνὴν αὐτῆς δηλονότι ποικίλλουσα Δ 15 εἰς ΔΚUΑ: εἰ Μ | διαφορὰς φωνῶν ΜΚUΑ: διαφόρους φωνὰς Δ | haec deinde in U leguntur: ὁ δὲ νοῦς ὅτι καὶ ἡ κορώνη ποικίλη τῆ φωνῆ κρώζει, εὐδίαν σημ[αίνει] cf. infra p. 479, ll. 6-7.

^{5–8} M bis (hic et infima in pagina post sch. 1003 sub signo non alphabetico et lemmate πολύφωνα κορώνη [1002] ascriptis in mg. verbis τοῦτο δὲ καὶ οὕτως γράφεται) Δ (post sch. 1001 sub lemmate κρώξη πολύφωνα) KAS (50^v , 5–7) 5 δὲ M Δ KA: om. M ^{2} S | ἡρέμα Δ KAS: ἡρέμα MM ^{2} (in M ^{2} post χρωμένας) | ποικίλη M $^2\Delta$ S: καὶ ποικίλη MKA 6 γίνεσθαι MKA: ποιοῦσι Δ γίνεται S om. M ^{2} | σημεῖα MKA: σημεῖον M $^2\Delta$ S 7 ταρασσόμεναι M Δ A: –σσόμενοι M ^{2} –ττόμεναι KS 8 ώσπερ MM ^{2} KAS: om. Δ .

προείπομεν δὲ ὅτι καὶ οἱ κόρακες καὶ αἱ κορῶναι ΜΔΚΑ ἀρχομένου χειμῶνος ἡδόμεναι φαίνονται. λοιπὸν δὲ προιόντος καὶ ἐπίτασιν τοῦ κρύους ἔχοντος, οὐκέτι χαίρουσιν, ἀλλ' ἀρχομένου θέρους πάλιν ἡδόμενοι φαί-5 νονται. τὰς γὰρ τῶν καιρῶν ὑπερβολὰς οὐ φέρουσι. φασὶ δὲ ὅτι ὅταν καὶ ἡ κορώνη ποικίλη τῆ φωνῆ καὶ ἡσυχα κρώζη καὶ μὴ τραχέα, δηλοῦ ὑφ' ἡδονῆς εὐδίαν.

1003. — καὶ κόρακες μοῦνοι: τὴν αἰτίαν ΜΚΑ καὶ αὐτὸς εἶπεν. χαιρόντων γὰρ αἱ τοιαῦται φωναὶ καὶ 10 αἱ κινήσεις ἐκθαρσησάντων τῆ καθαρότητι τοῦ ἀέρος. πρῶτον δὲ ἰδία βοῶσιν ἀλλήλοις προσημαίνοντες, εἶτα πιστεύσαντες ἄμα καὶ γεγηθότες διίπτανται.

άλλως: καὶ οἱ κόρακες ἔστωσαν σημεῖον εὐδίας, ΜΑ ὅταν μόνοι καὶ καθ' ἕνα ἐν τῆ ἐρημία βοήσαντες, Μ
15 εἶτα καὶ δεύτερον βοήσαντες μηκέτι μόνοι ἀλλ' ἀγεληδὸν προέρχωνται πρὸς τὴν ἑσπέραν κοίτου φροντίζοντες καὶ φωνῆς οἱ πάντες πεπληρωμένοι ἐπὶ τῆ ἐσομένη εὐδία.
ὁ δὲ νοῦς:

καὶ οἱ κόρακες κατὰ μόνας μὲν ἐπιεικῶς φθεγγό- ΜΔUAS
20 μενοι καὶ ἐπαναδιπλοῦντες τὴν φωνήν, ἔπειτα λαμπροτέρα τῆ φωνῆ χρώμενοι καὶ περὶ τὴν τοῦ ὕπνου ὥραν

^{1–7} ΜΔΚΑ 1 ὅτι καὶ ΔΚΑ: καὶ Μ 2 ἡδόμεναι φαίνονται Μ: ήδονται Δ εὐφραινόμεναι φαίνονται ΚΑС 3 προιόντος καὶ ΜΚΑ: οπ. Δ | ἔχοντος ΜΚΑ: λαμβάνοντος Δ 4 ἡδόμενοι ΜΚ: –μεναι Α οπ. Δ 5 ὑπερβολὰς ΜΚΑ: μεταβολὰς Δ 6 φασὶ ΜΚΑ: φησὶ Δ ὅτι ΔΚΑ: οπ. Μ | ποικίλη τῆι φ– ΜΔ: τῆ φ– π– ΚΑ 6–7 καὶ ήσυχα . . . εὐδίαν ΜΚΑ: φθέγγηται, εὐδίαν σημαίνει Δ | sequitur in Δ p. 478, ll. 5–8.

⁸⁻¹² MKA lemma MA: καὶ οἱ κ- μ- Κ 9 αὐτὸς Μ: αὐτὴν KAC 10 καθ- τοῦ ἀ- MA: τοῦ ἀ- καθ- Κ vide infra sch. 1009 p. 481, ll. 5-6.

¹³ $\dot{\mathbf{M}}\mathbf{A}$ άλλως $\mathbf{M}\mathbf{A}$ | σημ- εὐδ- $\mathbf{M}$: εὐδ- σημ- $\mathbf{A}$.

¹⁴⁻¹⁷ M

¹⁸ MA

¹⁹⁻p. 480,7 MΔUAS $(50^v, 7-12)$ lemma non praebent MUA: καὶ κόρακες ΔS 19 κατὰ μόνας MΔUS: om. A | μὲν MS: om. ΔUA 20 τὴν φωνὴν MA: om. ΔUS | ἔπειτα MΔAS: om. U 20-21 λαμπροτέραι hic MΔAS: post χρώμενοι U 21 ὕπνου ΜΔUA: ὕπνου δὲ S

συνουσιαζόμενοι καὶ μετὰ γοερωτέρας φωνῆς ἐπὶ τὴν ἀνάπαυσιν χωροῦντες παραπλήσιοι ἡδομένοις ἐπὶ τῷ εὐδινῷ καταστήματι, καὶ ἐν τῆ ἐγρηγόρσει τῆ φωνῆ τερπόμενοι, ἐν δὲ τῷ ὀρθρινῷ καιρῷ πολλοὶ μὲν ἐπὶ τῷ φλοιῷ τῶν δένδρων, πολλοὶ δὲ ἐπὶ τοῖς ἀκρέμοσι παρεικότες τὰ πτερὰ καὶ ήσυχοι διατελοῦντες εὐδίαν σημαίνουσιν.

10

ΜΔUAS 1005. — πλειότερον δ' άγεληδόν: πλειότερον δὲ φωνῆς ἔμπλεοι γίνονται ἀγεληδὸν ὅντες, ἐπειδὰν τοῦ κοίτου φροντίδα ποιῶσιν.

ΜΔυΑ 1006. — χαίρειν κέ τις ἀίσσοιτο: ὡς ἐκ τοῦ φθέγματος χαίρειν ἄν τις ὑπολάβοι, ὁποῖα κρά-ζουσιν ἤσυχα καὶ ἀνειμένα. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ λιγαι-νομένοισιν ὁμοῖα.

ΜΚΑ 1008. — πολλά δὲ δενδρείοιο: πολλοὶ 15 δὲ καὶ ὅταν τῷ δένδρει εἰς ὁ αὐλίζονται περὶ τὸν φλοῦν καὶ τὸ στέλεχος καθεσθέντες κρώζωσι, καὶ ἄλλα μέλη λέγωσι, ταῦτα σημεῖα εὐδίας.

¹ συνουσιαζόμενοι MUAS: παρρησιαζόμενοι ἐν συνουσία Δ | μετὰ $M\Delta UA$: om. S 2 χωροῦντες $M\Delta UA$: -νται S 3 εὐδινῶ M: εὐδιεινῶ ΔUAS | ἐγρηγόρσει $M\Delta UA$: -γορήσει S 4 τερπόμενοι $M\Delta AS$: τέρπονται U | δὲ codd.: secl. Maass 5 ἀχρέμοσι $M\Delta UA$: ἀχρήμοσι S 6 ήσυχοι $M\Delta U$: ήσυχα A ήσύχως S | διατελοῦντες MUA: διαμένοντες Δ διαστέλλουσιν S | εὐδίαν $M\Delta UA$: εὐδίας S.

^{8–10} ΜΔUAS (50°, 12–13) lemma MA: φωνῆς ἔμπλειοι (1006) ΔUS 9 φωνῆς ΜΔUA: φησιν $S \mid ἔμπλειοι MS$: ἔχουσι, τουτέστιν ἔμπλ– Δ ἔρχονται, τουτέστιν ἔμπλ– U ἔχοντες τουτέστιν ἔμπλ– A 10 ἐπειδὰν ΜΔUA: ἐπειδὴ $S \mid ποιῶσιν M$: ποιήσωνται Δ ποιήσουσι A ποιήσ[?] U ποιοῦνται S.

^{11–14} ΜΔ U A lemma A: χαίρειν καί τις ώτσσοιτο Μ χαίρειν καί τις Δ om. U 11–12 ώς . . . φθέγματος hic MUA: post ὑπολάβοι Δ 12 ἄν τις MA: τις αὐτούς Δ αὐτόν U | ὑπολάβοι ΜΔ: ἀπολάβοι U ὑπολάβη αὐτούς A 12–13 κράζουσιν MΔ: κρώζ-UA 13 γάρ ἐστι ΜΔΑ: σημαίνει U | τὸ ΔUA: om. M 13–14 λιγαινομένοισιν Δ A: -μένοις M U mutilus.

^{15–18} ΜΚΑ lemma ΜΚΑ 16 δένδρει Μ: δένδρω ΚΑΟ 17 τὸ στέλεχος Μ: τὸν στέλεχον ΚΑΟ $\mid$ ἄλλα ΜΚΑ: ἄλλοτε ἄλλα Maass fortasse recte $\mid$ μέλη ΜΑ: μέρη Κ.

1009. — ἦ χί τε κείουσιν: ἐν ῷ αὐλίζονται ΜΔΚυΑS καὶ καθέζονται ἀπ' αὐτοῦ πάλιν αἴρονται, καὶ περιπετασθέντες πάλιν ἐπ' αὐτὸ εἰ ὑποστρέφοιεν, εὐδινὸν τὸ περὶ τὸν ἀέρα κατάστημα γίνωσκε.

γαιρόντων γάρ αἱ τοιαῦται φωναὶ καὶ κινήσεις ἐκ- ΜΚΑ

θαρσησάντων τῆ καθαρότητι τοῦ ἀέρος.

ούτος δηλώσαι ήθέλησε ποῖον δένδρον εἴρηκε. λέγει ΜΚΑ γάρ ὅπου τεκείουσιν ἀπὸ τοῦ τεκείω ῥήματος: δπου τίχτουσιν.

έμοὶ δὲ δοκεῖ μᾶλλον κείουσιν ἀντὶ τοῦ κοι-10 μῶνται, ἀπὸ τοῦ κείω, ὁ δὲ τε σύνδεσμος ἴν' ἢ ,,ὅπου καὶ τὴν κοίτην ἔγουσι καὶ ὅπου αὐλίζονται καὶ τῆς πτήσεως παύονται... τὸ γὰρ ἀπτερύονται οίονεὶ τὰ πτερὰ χαλάσαντες. ἢ τὸ ἀπτερύονται ἀντὶ 15 τοῦ διασείουσι τὰς πτέρυγας ὑποστρέψαντες. διακινοῦσι δὲ τὰς πτέρυγας ἤτοι ὑφ' ἡδονῆς τὴν κοίτην καταλαβόντες, ἢ τὴν ἐκ τοῦ ἀέρος διατινάσσοντες ἰκμάδα. καί παρ' 'Αρχιλόχω ή ύφ' ήδονης σαλευομένη κορώνη ,,ώστε κηρύλος / πέτρης ἐπὶ προβλῆτος ἀπτερύσσετο".

^{1–4} ΜΔΚUAS (50°, 13–14) lemma MKUAS (-σι): [ή]χι τὰ κύουσι Δ 2 καθέζονται ΔΚUAS: –ξονται Μ | post καθέζονται haec tantum in S leguntur: ἐπ' αὐτάς, πάλιν τοῦ άέρος κατάστημα γίνωσκε | άπ' ΜΚΑ: ἐπ' ΔU | ante πάλιν add. εl Maass | αlρονται MKUA: αl- Δ 2-3 περιπετασθέντες Maass (sic fortasse Δ^{pc}): -ντα $M\Delta$ περιπετασθ |||| U πετασθέντες $\mathbf{K}\mathbf{A}$ $\mathbf{3}$ πάλιν $hic\ \mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$: post ἐπ' αὐτοῦ $(sic)\ \dot{\Delta}$ | ἐπ' αὐτὸ MC: ἐπ' αὐτοῦ ΔA ἀπ' αὐτοῦ K om. U | εἰ MKA: om. ΔU | ύποστρέφοιεν $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\colon$ -στρέφειεν $\mathbf{A}$ | εὐδινόν (-διει- $\mathbf{K}\mathbf{A}$): εύδίαν σημαίνει ΔU.

 $^{5-6 \}text{ MKA} = supra \ sch. \ 1003 \ p. \ 479, \ ll. \ 9-10.$

⁷⁻p. 482,1 ΜΚΑ *pro his lineis in* Δ *legimus* τὸ δὲ κείουσιν, άντὶ τοῦ τίκτουσιν, ἀπὸ τοῦ τεκείω. ἢ ἦχι κείουσιν ἀντὶ τοῦ κοιμῶνται et in U κείουσι γάρ άντὶ τοῦ τίκτουσιν άπὸ τοῦ τεκείω. ἢ άντὶ τοῦ κοιμώνται 7 ήθέλησε ΜΚ: -σα Α 8 τεκείουσιν ΚΑ: τίκτουσιν ΜС 9 όπου τίκτουσιν Μ: οπ. ΚΑΟ 10 δὲ Μ: γάρ Κ AC 11 ΐν (sic) M: ἵνα KAC 14–15 τὸ ἀπτερύονται ἀντὶ τοῦ M: om. KAC 15 ὑποστρέψαντες M^{pc} KA: -ψας M^{ac} 16 ήτοι M: οῦτοι ΚΑΟ 17 διατινάσσοντες ἰκμάδα Μ: ἰκμ- διατ- ΚΑΟ 19 ώστε (sic Wilamowitz: ώσπερ M) κηρύλος (κήρυλος M) . . . ἀπτερύσσετο <math>M: om. KA

(fr. 45 Lasserre)

ΜΔΚυΑ τὸ δὲ ὑπότροποι ἀπὸ τοῦ νομοῦ πάλιν ώς ἐπὶ τὴν κοίτην.

ΜΚΑ ἀπτερύονται: προσέθηκε τὸ α διὰ τὸ μέτρον. πτερύσσειν δὲ ἐτυμολογεῖται οἱονεὶ πτεροσείειν.

ΜΔΚυΑS 1010. — καὶ δ' ἄν που γέρανοι: καὶ αἱ γέρανοι συνηθροισμέναι ὅταν μακρὰν πτῆσιν ἀνύσωσι καὶ μὴ εἰς τοὐπίσω ὑποστραφῶσιν, εὐδίαν δηλοῦσι. προγινώσκουσαι γὰρ πολλῶν ἡμερῶν εὐδίαν γενησομένην διαίρονται εἰς ὕψος καὶ ἐπιθαρσοῦσι τῷ διαστή- 10 ματι τῆς πτήσεως.

ΜΚΑ ἄλλως: καὶ αἱ γέρανοι πάλιν τὰς τῶν καιρῶν ὑπερβολὰς οὐ φέρουσιν,

ΜΔΚUAS ἀλλὰ χειμῶνι μὲν ἀπὸ Θράκης ὡς ἐπὶ τὰ θερμότερα φεύγουσι καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον, [πάλιν ὅτε χειμὼν] καὶ 15

1 frustra, ut opinor, Archilocho verba ὑφ' ἡδονῆς ... κορώνη reddere voluit Lasserre.

4-5 ΜΚΑ προσέθηκε Μ: πρ- δὲ ΚΑ 5 δὲ Μ: γὰρ ΚΑ |

πτεροσείειν ΜΑ: πτερόν σείειν Κ.

6-11 ΜΔΚUAS (50°, 14-16) lemma ΜΚUΑ: καὶ δ' ἄν που ΔS 7 γέρ- ΜΚUΑS: γέρ- δὲ Δ | συνηθρ- ΜΚΑS: συνηθρ- οὖσαι ΔU | ὅταν ΜΚΑS: κᾶν ΔU | ἀνύσωσι ΜΔ ΚUΑ: τανύσσωσι S fortasse τανύσωσι scribendum (τανύσαιεν Aratus) 8 ὑποστραφῶσιν ΜΚΑ: στραφῶσιν (-σι Δ) ΔU ὑποστρέψωσιν S | δηλοῦσι ΜΔΚΑS: σημαίνουσι U 9 προγινώσκουσαι ΔΚUΑ: -σι ΜS | γὰρ ΜΔΚUΑ: οm. S | πολλ- ἡμεὐδ- ΜΚΑS: εὐδ- πολλ- ἡμ- ΔU 10 διαίρονται ΜΚΑ: αἴρονται ΔU καὶ αἴρονται S 10-11 διαστ- τῆς πτ- ΜΚΑS: τῆς πτ- διαστ- ΔU.

12-13 MKA lemma M: ἕνα δρόμον ἤλιθα πᾶσαι KA.

14–p. 483,7 ΜΔΚUAS $(50^v, 19–26)$ lemma ἕνα δρόμον Δ ἕνα δρόμον ἤλιθα U ἤλιθα πᾶσαι S 14 ἀλλὰ χειμῶνι (–να ΚΑC) ΜΚΑ: ἐν χειμ- Δ ὅτε ἐν χειμ- U καὶ ἐν χειμ- S | μὲν ΜΚΑ: οπ. ΔUS | ὡς ΜΚΑ: οπ. ΔUS 15 φεύγουσι ΜΚΑ: ἔρχονται ΔUS | ante καὶ εἰς dist. ΜΚUS: post διατρίβουσι (cf. adnot. crit. infra) ΔΑ | καὶ ΜΔΚUAS: secl. Maass | post Αἴγ-add. διατρίβουσι (–σιν Δ) ΔΚUA: non MS | πάλιν (δὲ add. ΚΑ) ὅτε χειμὼν ΜΚΑS: καὶ πάλιν ἐν ἔαρι πρὸς θράκην ΔU seclusi | καὶ MS: οπ. ΔΚUA

τὸν αὐτὸν ἀνύουσι δρόμον. καὶ ἐἀν πετομένων αὐτῶν πνεύματα ποιητικὰ χειμῶνος ἐμπέση, οὐκέτι αἱ πᾶσαι τὸν αὐτὸν ἀνύουσι δρόμον, ἀλλὰ φεύγουσαι τὰ πνεύματα ἐξ ὑποστροφῆς ἀτάκτως ποιοῦνται τὰς πτήσεις μετὰ 5 κλαγγῆς καὶ φόβου τοῦ χειμῶνος. βοῶσι δὲ πάλιν ὡς ἡδόμεναι ὅταν εἰς τὰ θερμὰ τῶν τόπων ἐν χειμῶνι γένωνται.

"Ομηρος: ,,κλαγγή ταί γε πέτονται ἐπ' 'Ωκεανοῖο ΜΔΚυΑς

δοάων" (Γ 5). καὶ ὁ Ἡσίοδος (Opp. 448-451):

φράζεο δ' εὖτ' ἄν γεράνου φωνὴν ἐπακούσης΄ ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης, ἥ τ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην δεικνύει ὀμβρηροῦ.

φησὶ γάρ· ,,καὶ ὅτε τὸν αὐτὸν ἀνύουσι δρόμον, εὐδίαν ΜΚΑ 15 δηλοῦσιν. ἐπιφέρει γάρ ο ὐ δ ὲ π α λ ι ρ ρ ό θ ι ο ί κ ε ν

¹ ἀνύουσι ΜΔUAS: διανύουσι Κ 1–3 καὶ ἐὰν .... δρόμον οπ. Δ KU 1–2 καὶ .. ἐμπέσηι ΜΑ: εἰ γὰρ χειμῶνος ποιητικὸν ἐμπνεῦσαι πνεῦμα S 2 χειμῶνος ἐμπέσηι Μ: ἐμπέση χειμ- A 3 φεύγουσαι Maass (sic iam C): -σι ΜΔΚΑS U mutil. | τὰ πνεύματα ΜΔΚUA: τὸ πνεῦμα S 4 ἀτάκτως ποιοῦνται (-ντα ΚΑ) τὰς πτήσεις ΜΚΑ: καὶ ἀπλῶς ἀτάκτως ποιοῦνται (-ντες Δ) τὰς πτήσεις Δ S καὶ τὰς πτήσεις ἀτάκτους ποιοῦσαι U 5 φόβου ΜC: ψόφου Δ KUAS fortasse recte | τοῦ χειμῶνος ΜΚΑ C: om. Δ US fortasse recte, si ψόφου scribendum est 5–6 βοῶσι δὲ πάλιν ὡς ἡδόμεναι ΜΚΑS: καὶ πάλιν ὥσπερ ἡδονται Δ βοῶσι καὶ πάλιν ὡς ἡδόμεναι ΜΚΑS: καὶ πάλιν ὥσπερ ἡδονται Δ βοῶσι καὶ πάλιν ὡς |1|| U 6 ἐν χειμῶνι ΜΚΑ: om. Δ US 7 γένωνται ΜΔΚΑ: γίνωνται US (-ονται S^{ac}ut vid.) | post γένωνται praebent KA l1. 14-p. 484, 14 (φησὶ ... φορέοιντο).

⁸⁻¹³ M (om. C) Δ (ll. 8-9 usque ad ροάων) KUA (in KA post φορέοιντο p. 484, l. 1) S (50°, 26-30) 8 δμηρος ΜΔ: καὶ δμ-ΚUAS 9 δ M: om. KUAS 10 φράζεο MKUAS: φράζεσθαι Hesiodus | δ' MKUA Hes.: om. S | εὖτ' ἄν MUS Hes.: αὖτε ἄν Κ αὖτε ἐὰν Α | γεράνου Μ Hes.: -νων ΚUAS | φωνὴν ΜS Hes.: -νῆς ΚUA | ἐπακούσης ΚUA Hes.: ἐς ἀκούσης Μ ἀκούση S 11 ὑψόθεν ἐκ ΜΚUA Hes.: ὑψόθ' ἐς S | νεφέων ΜΚ UA Hes.: οπ. S | κεκληγυίης ΜΚΑ Hes.: -γυίας U κεκλημένης S 12 τε ΚUAS Hes.: om. M 13 δεικνύει ΜΚUA Hes.: φέρει S | ὀμβρηροῦ Μ Hes.: ὀμβρινοῦ ΚUAS.

¹⁴⁻p. 484,1 (usque ad φορέουντο) MKA (in KA supra l. 7 post γένωνται, cf. C qui ll. 8-13 omisit.) 15 οὐδὲ MK: οὐ A

ΜΔΚUAS ὑπεύδιοι φορέοιντο (1012), ὅτι ἐν εὐδία οὐκ ἄν παλιρρόθιοι καὶ ἄτακτοι φέροιντο, ἀλλὰ λεῖόν τινα καὶ τὸν αὐτὸν ἀποτελοῦσι δρόμον.

ΜΔΚΑΝ 1012. — ο ὐ δ ὲ π α λ ι ρ ρ ό θ ι ο ι : πνεύματος σκληροῦ ὄντος διὰ τὴν πύκνωσιν τοῦ ἀέρος, παλινδρομοῦσιν αὶ γέρανοι ἐν δὲ ἀκύμονι καὶ κεχυμένω καὶ λείω καὶ ἀπταίστω εὐδρομοῦσιν.

ΜΔUAS 1013. — ἢ μ ο ς δ' ἀ σ τ ε ρ ό θ ε ν : μεταβέβηκεν πάλιν ἐπὶ τὰ τοῦ χειμῶνος σημεῖα, καὶ φησίν· ,,ὅταν ἴδης ἐν καθαρῷ ἀέρι αἰφνίδιον ἀμβλυνομένους ἀστέρας, 10 μήτε νέφους μήτ' ἄλλης τινὸς ἀχλύος ἐπισκιαζούσης, μήτε σελήνης ἐπιπροσθούσης, χειμῶνα προσδόκα". δηλοῖ δὲ ὅτι ἡμῖν ἀνεπαισθήτως ὁ ἀὴρ παχυμερὴς γενόμενος τοῦτο ποιεῖ.

4 άλλως: ἡνίκα τὸ τῶν ἀστέρων φῶς καθαρὸν ὂν 15
 ἄρχεται ἀμαυροῦσθαι, καὶ μή εἰσι νεφέλαι πεπιλημέναι

1 φορέοιντο AKpc Arat.: φορέονται MKac.

1–3 ΜΔΚUAS $(50^v, 30-32)$ 1 ὅτι ἐν εὐδίαι ΜC: ἐν εὐδία οὖν ΔΚUAS 2 οὐν ἀν ΜΚΑS: οὐν ἄν ποτε ΔU | παλιρρόθιοι (παλλιρο— S) καὶ ἄτακτοι ΜΚΑS: παλιρρόθιοι Δ om. U | φέροιντο ΜΚΑS: φέρωνται Δ φέρονται U 3 λεῖόν τινα ΔΚ UAS: λέγει ὅντινα Μ | καὶ τὸν αὐτὸν ΜΚΑS: om. ΔU | ἀποτελοῦσι (-οῦντα S) δρόμον ΜΚΑS: δρόμον ἀποτ- ΔU.

4–7 ΜΔ (ante sch. 1010 supra p. 482, l. 7) KAS (50°, 16–19, cf. Δ) lemma MKA: [ά]σφαλέως (1011) Δ ἀσφαλέως τανύσαιεν (1011) S 5 σκληροῦ ΜΔΚΑ: πυκνοῦ S 5–6 παλινδρομοῦσιν ΜΔΚΑ: πάλιν ἐνδρομοῦσιν S 6 αἰ ΜΔΚΑ: οἱ S | ἐν δὲ ΜΚΑ: ἐὰν δὲ Δ καὶ ἐν S | ἀκύμονι ΜΚΑS: ἀκυμονῆ Δ | καὶ κεχυμένω καὶ ΜΚΑ: δὲ καὶ κεχυμένω S om. Δ 7 λείω καὶ ἀπταίστω ΜΚΑS: λείως καὶ ἀπταίστως Δ | post εὐδρομοῦσιν add. αἱ γέρανοι Κ postea del.

8-14 $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\dot{\mathbf{A}}\dot{\mathbf{S}}$ (50°, 32-38) lemma $\mathbf{M}$ (ξιμος) $\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$: ξιμος δ' οὐρανόθεν $\mathbf{S}$ 8-9 μεταβέβηκεν . . . . φησίν $\mathbf{M}\mathbf{A}\mathbf{S}$: πάλιν έπὶ χειμῶνος σημεῖα μεταβέβηκε καί φησιν $\mathbf{U}$ om. Δ 10 αἰφνίδιον $\mathbf{M}\Delta\mathbf{A}\mathbf{S}$: αἰφνιδίως $\mathbf{U}$ | ἀστέρας $\mathbf{M}\Delta\mathbf{A}\mathbf{S}$: ἀέρας $\mathbf{U}$ 11 μήτ $\mathbf{M}$: μήτε $\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$ | ἄλλης $\mathbf{M}\Delta\mathbf{A}\mathbf{S}$: om. $\mathbf{U}$ | τινὸς hic $\mathbf{M}\mathbf{A}\mathbf{S}$: post ἐπισκιαζούσης $\Delta\mathbf{U}$ | ἐπισκιαζούσης $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}\mathbf{A}$: ἐπισκιάζουσι $\mathbf{S}$ 13 ἡμῖν $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$: om. Δ | ἀνεπαισθήτως $\Delta\mathbf{U}\mathbf{S}$: -αίσθητος $\mathbf{M}\mathbf{A}$ | ὁ $\Delta\mathbf{A}$: om. $\mathbf{M}\mathbf{U}\mathbf{S}$ 13-14 γενόμενος $\mathbf{M}\mathbf{U}$: γιν- $\Delta\mathbf{A}\mathbf{S}$ 14 τοῦτο $\mathbf{M}\Delta\mathbf{A}$: τοιοῦτον $\mathbf{S}$ τοιαῦτα $\mathbf{U}$.

15-p. 485,5 M (om. etiam C) 16 εໄσι Maass : ຝັ່ວເ M

αί την ἀορασίαν ποιούσαι, μηδ' άλλος τις ζόφος όμιγλώδης ύπαντᾶ μήτε ή σελήνη, άλλὰ αὐτὰ τὰ ἄστρα άνευ τινὸς ὑποκειμένης αἰτίας ἀμαυρὰ φαίνονται, μηκέτι τοῦτο τὸ σημεῖον εὐδίας σοι ἔστω, ἀλλ' ἐπιτήρει ἐσό-5 μενον γειμώνα.

γίνεται δὲ τοῦτο αὐγμοῦ ἐπιπροσθοῦντος τοῖς ἄστροις ΜΑ

καὶ τὸ λαμπρὸν αὐτῶν ἀμβλύνοντος.

1015. — ο ἀ δ ὲ σ ε λ ή ν η: τοῦτο εἶπεν ἐπειδή ΜΚΑ ή σελήνη ἐπισκέπει τῷ ἰδίω φωτὶ καὶ ἀμαυροῖ τοὺς 10 ἀστέρας, τῶν οὖν ἀστέρων ἐξαίφνης σκοτεινῶν γινομένων γειμών ἔσται.

1018. — καὶ ὁππότε ταὶ μὲν ἔωσιν: ΜΔUAS ώσαύτως και όταν τῶν νεφελῶν αί μὲν ὑψηλότεραι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μένωσιν ἀκίνητοι, αἱ δ' ὑπ' αὐταῖς 15 διαρριπίζωνται, αι μέν προηγούμεναι, αι δε καταλαμβάνουσαι, ώσαύτως χειμῶνα δεῖ προσδοκᾶν.

άλλως: καὶ τοῦτο σημεῖον έστω χειμῶνος ὅταν ΜΑΒ έν τινι τόπω τῶν νεφελῶν αι μὲν ἐν αὐτῷ τῷ τόπω μένωσιν, άλλαι δὲ ἀπ' αὐτῆς ἐκείνης τῆς γώρας καὶ 20 ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου ἔλθωσιν, αι μὲν τὰς ἰσταμένας παρατρέγουσαι, άλλαι δ' ὅπιθεν ἐργόμεναι.

¹⁻² όμιχλώδης Maass: όμ- Μ.

⁶⁻⁷ MA (et C).

⁸⁻¹¹ ΜΚΑ lemma ΜΚΑ 9 ἐπισκέπει ΜΚ: -πτει ΑC 10 ἀστέρων ΜΚΟ: ἄστρων Α | ἐξαίφνης ΚΑΟ: ἐξέφνης Μ. 12-16 M Δ U A S (50 ^{v} , 38-42) lemma M A : [κ]αὶ ὁπότε Δ ἀλλ' έπὶ χεῖμα δόκευε $\hat{\mathbf{U}}$ ταὶ μὲν έ $\tilde{\mathbf{\omega}}$ σιν (sic) $\hat{\mathbf{S}}$ $\hat{\mathbf{13}}$ ὅταν $\hat{\mathbf{M}} \hat{\mathbf{\Delta}} \hat{\mathbf{A}} \hat{\mathbf{S}}$: ὁπότε $\hat{\mathbf{U}}$ $\hat{\mathbf{14}}$ αὐτοῦ $\hat{\mathbf{U}}$ ut vid. $\hat{\mathbf{S}}$ αὐτῆς (ὑπὸ αὐτῆς) $\mathbf{AC}$ 15 διαρριπίζωνται $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}^{\mathrm{sl}}:$ -ζονται Δ^{ac} ut vid. $\mathbf{US}$ ὑπορριπίζωνται (-ζόνται $\mathbf{C}$) $\mathbf{AC}$.

¹⁷⁻²¹ MAS (50°, 42-47) ἄλλως MS: om. A 17 σημεῖον AS: τὸ σημεῖον Μ | ἔστω MS: ἔσται AC 18 αὐτῶι τῶι τόπω MSC: τῶ αὐτῶ τόπω A fortasse recte 19 μένωσιν MS: μέν- ἀκίνητοι (cf. supra l. 14) $AC \mid$ ἄλλαι MS: ἄλλοι $AC \mid$ ἀπ' MA: ἐπ' $S \mid$ ἐκείνης MA: om. S 21 παρατρέχουσαι M: -χουσι A περιτρέχουσαι S | δ' MA: om. S | όπιθεν M: όπισθεν AS | έρχόμεναι Est in mg. unde Ald.: ἔρχωνται Μ ἔρχονται AS et Est in textu.

MAKUAS

1021. — καὶ χῆνες: τούς τε χῆνας καὶ τὰ λοιπὰ έφεξῆς ὰ καταλέγει ὄρνεα ταραχωδῶς καὶ μετὰ πολλής κινούμενα κραυγής σύμβολα γίνονται χειμώνος. τῆς γὰρ τοῦ ἀέρος ἀκρασίας αἰσθανόμενα οὐ φυλάττουσι την προτέραν εύκοσμίαν.

MΔKUA

άλλως: ἐξίασιν εἰς κατανομὴν μετὰ φωνῆς τινος, πλεΐον τοῦ εἰωθότος βοσκόμεναι διὰ τὸ μηκέτι δύνασθαι εύχερῶς ἐξελθεῖν καὶ βοσκηθῆναι ἐκ τοῦ χειμῶνος.

1021. — βρωμοῖο, τῆς βρώσεως:

1022. — καὶ ἐννεάγηρα κορώνη: ἐννέα 10 MAKUAS γὰρ γενεὰς (τ΄ ἔτη) ζῆ ἡ κορώνη.

MKA

η τὸ ἐννέα ἐπὶ πλήθους ποιητικῶς ληπτέον.

MAKUAS

,,καὶ ἡ πολύγηρα οὖν κορώνη ὀξέα κρώζουσα νυκτὸς γειμῶνός ἐστι δηλωτική, καὶ πρὸς τὴν ἑσπέραν βοῶντες

¹⁻⁵ M Δ KUAS (50 ^{v} , 47-51) in Δ have tantum legimus: [κ]αὶ χῆνες. [κ]αὶ αἱ χῆνες τῆς τοῦ ἀέρος ἀκρασίας αἰσθόμεναι, ού φυλάττουσι την προτέραν εύκοσμίαν, άλλα φέρονται είς κατανομήν κ. τ. λ. (cf. infra ll. 6-8) lemma $M\Delta KAS:$ καὶ χῆνες κλαγγηδὸν U 1 τούς MKU ut vid. A: τάς S 2 ἐφεξῆς MKAS: όμοίως U | ά καταλέγει ὄρνεα MKUA: ά ὄρνεα καταλέγει S 3 σύμβολα MKA: -ον US 4 τοῦ ἀέρος MΚUΑ: ἀερίας S 5 προτέραν ΜΚUΑS^{pc}: πρότερον S^{ac}.

⁶⁻⁸ ΜΔΚUΑ άλλως M: άλλὰ Δ τὸ δὲ ἐπειγόμενοι ἀντὶ τοῦ ΚΑ τὸ δὲ ἐπειγόμενοι U 6 ἐξίασιν Μ: φέρονται Δ ἐξιᾶσιν KUA | κατανομήν ΜΔΚU: νομήν A | μετά ΜΚUA: om. Δ | τινὸς $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{A}$: om. $\mathbf{U}$ $\mathbf{7}$ πλεΐον $\dots$ βοσκόμεναι (–νοι ΚΑ) ΜΔΚΑ: τοῦ εἰωθότος πλειῶνος, καὶ πλεῖον βοσκόμενοι U 8 καὶ βοσκηθῆναι MKUA: πρὸς νομὴν Δ | χειμῶνος Μ:

γενομένου χειμ $-\Delta U$ χειμ- τοῦ γενομένου KA. 9 S $(51^r,3)$ βρωμοῖο correxi: βρώμοιο S. 10-11 $M\Delta KUAS$ $(50^v,51-52)$ lemma MKA: καὶ ἐννεάγηρα $\Delta \mathbf{U}$ καὶ ἐννεαγήρω $\mathbf{S}$ 10 ante ἐννέα add. ὅταν $\mathbf{U}$ 11 γὰρ $\mathbf{M} \mathbf{K} \dot{\mathbf{A}} \dot{\mathbf{S}}$: om. ΔU | γενεὰς $M\Delta US$: γενεῶν KA | $\overline{\tau}$ ἔτη $\dot{M}$: ἔτη KA (τὰ ἔτη $\dot{C}$) τριακόσια ἔτη $\dot{S}$ om. ΔU | post κορώνη add.τουτέστι τριακόσια έτη Δ τουτέστι τ $\tilde{\omega}$ έτει $\tilde{\mathbf{U}}$.

¹² ΜΚΑ ποιητ- ληπτ- ΜΑ: ληπτ- ποιητ- Κ. 13-p. 487,2 ΜΔΚUAS (50°, 52-51°, 1) 13 καὶ . . ὀξέα ΜΚΑ: όξέως οὖν $\Delta \mathbf{US}$ | νυκτός $\mathbf{MKA}$: om. $\Delta \mathbf{US}$ 14 χειμῶνος . . . δηλωτική (-κὸν S) MKAS: χειμῶνα δηλοῖ ΔU | ante καὶ lemma praebent ΔKA (καὶ ὀψὲ βοῶντε [-τες Δ]) et U (νυκτερόν e v. 1023): non MS recte | πρὸς ΜΔΚUΑ: κατὰ S

οί κολοιοί σημεϊόν είσι γειμώνος όταν έσπερίζοντος τοῦ καιροῦ κοίτου φροντίζωσι".

βοῶσι γὰρ γάριν τῆς αὑτῶν κοίτης. ὡς γὰρ εἴπομεν, ΔΚυΑ

πρό τοῦ γειμώνος αἴσθονται αὐτὸν ἐργόμενον.

τὸ δὲ βοῶντε (1023) δυικῷ ἀριθμῷ ἐχρήσατο ΜΚΑΝ άντὶ πληθυντικοῦ. τοῦτο γὰρ ἔθος αὐτῷ. τοῦτο καὶ "Ομηρος οίδεν.

1024. - καὶ σπίνος: σπίνος καὶ ὀρχίλος καὶ ΜΔΚΟΑ έριθεύς εἴδη όρνέων. τὸ δὲ ἡῷα σπίζων οἶον ὁ 10 σπίνος ύπὸ ὄρθρον φθεγγόμενος καὶ πάντα τὰ ὄρνεα έκφεύγοντα τὸ πέλαγος διὰ τὴν ψύξιν σημεῖόν εἰσι γειμῶνος.

1025. — καὶ ὀρχίλος ἢ καὶ ἐριθεύς: ΜΚΑ καὶ ταῦτα εἴδη ὀρνέων. δῆλον δὲ ὅτι εἰς φωλεούς κατα-15 δυόμενα τὸν ἐπιόντα προδεικνύουσι καὶ προσημαίνουσι χειμῶνα.

1026. — καὶ φῦλα κολοιῶν: καὶ τὰ συστή- ΜΔΚυΑ ματα τῶν κολοιῶν πρὸς τὴν ἐσπέραν ἐπὶ κοίτην ἐρχό-

1 σημεῖον (σῆμα ΚΑ) εἰσὶ (ἐστὶ S) χειμῶνος ΜΚΑS: χειμῶνα δηλούσι Δ χειμώνος είσι δηλωτικοί $\stackrel{.}{\mathbf{U}}$ $\mathbf{1}\mathbf{-2}$ όταν (δὲ add. S) . . . φροντίζωσι (-ζουσι ΚΑ) MKAS: om. ΔU.

3–4 ΔΚUA (non in C) **3** γὰρ Δ**U** : δὲ ΚΑ | αὐτῶν edd. : αὐτῶν ΔKUA (post κοίτης U) 4 αἴσθονται αὐτὸν ἐρχόμενον Δ : ἔρχονται αἰσθανόμενον αὐτὸν U ἐρχόμενον αὐτὸν (αἴσθονται om.) KA cf. sch. 963,970.

5-7 MKAS (51°, 1-2) 5 τὸ δὲ ΚΑ: τὸ τὰ δὲ Μ καὶ S | βοῶντε ΜΚΑ: βοῶνται S 6 τοῦτο καὶ Μ: ὡς καὶ ΚΑΟ τοῦ

τάς S 7 οίδεν ΜΚΑ: πολλάκις οίδεν S.

8-12 ΜΔΚUΑ lemma ΜΔΚΑ (σπίνος ΔΚΑ) : om. U 8 σπίνος M: σπῖνος ΔU om. KAC 8-9 καὶ όρχ- καὶ έρ- $M\Delta U$: KA): om. ΔU ut vid. 10 ὑπὸ $M\Delta UA$: ὑπὸ τὸν $K \mid φθεγγό$ μενος ΜΚΑ: φωνών ΔU 11 ἐκφεύγοντα Μ: φησίν ἐκφ- ΔΚΑ φησίν (ἐκφ- om.) $\mathbf{U}$ ut vid. | σημεῖον $\mathbf{M} \Delta \mathbf{U} \mathbf{A}$: -ῖα $\mathbf{K}$ 11-12 εἰσι χειμ- $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{A}$: χειμ- εἰσίν $\mathbf{U}$. $\mathbf{13-16}$ $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$ lemma $\mathbf{K}\mathbf{A}$ (ὀρχῖλος): καὶ ὀρχίλος ἢ ἐριθεύς $\mathbf{M}$

14 ταῦτα Μ: ταῦτα δὲ ΚΑ.

17-p. 488,4 M Δ K U A lemma M Δ K A: U mutil. 18 τῶν M K U A: δὲ τῶν Δ | τὴν M Δ KA: om. U | ἐπὶ MKA: εἰς Δ U evan.

μενα ἀπὸ τῆς ἐν τῆ γῆ κατανομῆς χειμῶνα δηλοῦσι. τραφεροῦ δὲ (1027) τῆς γῆς. ἐπὶ γὰρ τῶν ἀρουρῶν βόσκονται τὰ ἀποβαλλόμενα ἢ ἐκπίπτοντα τῶν καρπῶν διεπόμενοι.

KAS MAKUAS έπιό ψιον δὲ αὖλιν τὴν έσπερινὴν κοίτην.

1028. — ο ὐ δ' ὰ ν ἐ π ι ξ ο ὑ θ α ί: αἱ κατάστικτοι μέλισσαι. ὁ δὲ νοῦς ,,μεγάλου χειμῶνος ἰόντος, οὐδὲ αἱ ξουθαὶ μέλισσαι ἐπὶ τὸ πρόσω ἢ πόρρω τὴν κατανομὴν τῶν σίμβλων ποιοῦνται, ἀλλ' α ὐ τ ο ῦ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἑ λ ί σ σ ο ν τ α ι, ἤτοι γε ἀναστρέ- 10 φονται, καὶ ἑλίσσουσι τὰ τοῦ μέλιτος καὶ τῶν ἔργων φροντίσματα.

MKA

΄ οἱ δὲ ἔργων τῶν γεωργικῶν ἀνθῶν. ἐν γὰρ τοῖς ἀγροῖς αὐτῶν εἰσιν αἱ ὁδοί. ἐξιοῦσαι οὖν τῶν σίμβλων εὐθέως ἔρχονται ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς καὶ πλησίον βόσκονται, 15

p. 487,18-**p.** 488,1 ἐρχόμενα $M\Delta KA$: ἔρχονται U 1 τῆ $M\Delta KA$: om. U | χειμῶνα $M\Delta KA$: καὶ χειμ- U 2 τραφεροῦ δὲ MKA: τὸ δὲ τρ- Δ ||||ροῦ καὶ U | τῶν ἀρουρῶν MKA: τὸ ἀροῦν ΔU 3 ἀποβαλλόμενα MKA: βαλλόμενα ΔU 3-4 ἢ . . . διεπόμενοι MKA: om. ΔU .

 $\mathbf{5}$ $\mathbf{K}$ $\mathbf{A}$ (et C) $\mathbf{S}$ (51 ^{r} , 2-3) επιόψιον scripsi (sic M in Arato v. 1027): επόψιον $\mathbf{S}$ επιαύλιον $\mathbf{K}$ $\mathbf{A}$ επὶ αύλιον $\mathbf{C}$ | δε $\mathbf{K}$ $\mathbf{A}$ $\mathbf{C}$: οπ. $\mathbf{S}$ | τὴν $\mathbf{K}$ $\mathbf{A}$ $\mathbf{C}$: κατὰ τὴν $\mathbf{S}$ qui add. βρώμοιο (sic, cf. v. 1021) τῆς βρώσεως.

⁶⁻¹² ΜΔΚUAS (51^r , 3-6) lemma M: [ο]ὐ δ' ἄν ἐπί Δοὐδ' ἂν ἐπὶ ξουθαὶ ΚUA ξουθαὶ S | ξουθαὶ ante αὶ κατ- add. Δ 7 οὐδὲ ΜΔΚUA: οπ. S 8 αὶ ξουθαὶ ΜΔΚUA: ἐξουθαὶ S | τὸ πρόσω ΔΑ ut vid. (evan.) S: τῷ πρόσω Κ τὰ πρόσω U τὸ πρόσωπον M | ἢ ΜΔΚΑ: καὶ U ἢ ἐπὶ τὸ S | πόρρω Κ: πόρω Μ πορρώτερον ΔUS A evan. 8-9 τὴν κατανομὴν τῷν σίμβλων ποιοῦνται ΜΚΑ: ποιοῦνται τὴν νομὴν αὐτοῦ τοῦ κηροῦ Δ ποιοῦνται τὴν νομὴν αὐτοῦ []]] U τὴν νομὴν ποιοῦνται τοῦ κηροῦ S 9 αὐτοῦ καὶ ΜΚΑ: αὐταὶ καὶ S οπ. ΔU 10 ἐν (ἐνὶ S) αὐτῶι τῷι τόπω ΜΔΚΑS: ἐπ' αὐτὸν τὸν τόπον U | ἑλίσσονται ΜΔΚΑS: οπ. U 10-12 ἢτοι ... φροντίσματα οπ. ΔU (U praebet tantum ἐπαναστρέφονται) 10 ἢτοι γε Μ: καὶ ΚΑ ἢτοι S 11-12 τὰ ... φροντίσματα ΜΚΑ: ἀντὶ τοῦ μέλιτος ἔργα φροντίζουσι S.

¹³⁻p. 489,2 MKA 15 ἔρχονται MA: ἔχονται K

μήποτε ἄφνω ἐπιγένηται γειμών, ἵνα ἐγγὺς ὧσι τῶν σίμβλων.

δυσριγοτάτη γὰρ ἡ μέλισσα.

MAUS

ἄλλως: αἱ μέλισσαι ἐγγύς τῶν κυψελῶν ἀνα- ΜΑ 5 στρεφόμεναι καὶ μὴ πόρρω τὴν νομὴν ποιοῦσαι (δυσριγόταται γάρ) χειμῶνα προδηλοῦσι καὶ προφαίνουσιν έσόμενον.

1031. - οὐδ' ὑψοῦ γεράνων: ἡ γέρανος ΜΔΟΑS δυσπαθές ἔχει τὸ σῶμα, καὶ πρὸς τὰς τῶν καιρῶν

10 ύπερβολάς άντέχειν ού δύναται.

τὸ δὲ ἑξῆς· οὐδὲ αἱ τῶν γεράνων μακραὶ τάξεις τὰς ΜΔΚυΑS αύτας όδούς παρατείνουσι (τοῦτο γαρ ην εύδίας σύμβολον), άλλ' ύποπτεύουσαι τὸ ύγρὸν πνεῦμα ἐξ ὑποστροφῆς΄ πορεύονται". καὶ γέρανοι οὖν μὴ διαιρόμεναι 15 είς ύψος μηδὲ ἐπ' εὐθείας ποιούμεναι τὴν πτῆσιν, ἀλλ' ύποστρέφουσαι είς τούς τόπους όθεν έκινήθησαν, τὸ αύτὸ σημαίνουσιν.

ἄλλως: καὶ ταυτὶ δὲ σημεῖα χειμῶνος γέρανοι ΜΚΑ μή εύθυποροῦσαι ἱπτάμεναι, ἀράχνια νηνεμίας μετα-

¹ μήποτε ΚΑC: μήτε Μ | ἄφνω ΚΑ: ἄφνωι Μ | τῶν ΚΑC: τὰ τῶν Μ.

³ M \Delta US (51 ^{r} , 6) δυσριγοτάτη M: $-\gamma$ ωτάτη Δ US.

⁴⁻⁷ ΜΑ 4 μέλισσαι **M** : -τται **A**.

^{8–10} M (om. C) ΔUA (infra post p. 490, l. 7) S (51^r, 6–7) lemma MU: οὐδ' ὑψοῦ ΔS om. Å 8 ἡ MΔUS: αὕτη γὰρ ἡ Α 9 δυσπαθές ΜΔUΑ: δυσπαθώς S | πρός ΜΔUΑ: κατά S 10 post δύναται scholii finem significat A.

¹¹⁻¹⁷ M (om. C) Δ K (infra post p. 490, l. 5) UAS (51^r, 7-13) 11 τὸ δὲ ἑξῆς MS: ὁ δὲ νοῦς ΔΚUA | οὐδὲ ΜΔΚUS: οπ. A | τάξεις $M\Delta UAS$: om. K 12 παρατείνουσι Δ^{ac} ut vid. S (τείνονται Arat.): παρατείνουσαι $\mathbf{M}\Delta$ τείνουσαι $\mathbf{KUA}$ 13 άλλ' $\mathbf{M}\Delta\mathbf{US}$: άλλὰ ΚΑ | ὑποπτεύουσαι scripsi (cf. sch. 1098): ὑποστραφεῖσαι Μ ἀποστραφεῖσαι ΔΚUAS | πνεῦμα ΜΔΚUAS: σῶμα scripserat S, postea del. 14 διαιρόμεναι M: διαιρούμεναι ΔKAS διαιρούμενοι $\mathbf{U}$ 15 ποιούμεναι (πονούμεναι $\mathbf{S^{ac}}$) την πτήσιν $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$ S: την $\pi \tau - \pi οι - \Delta 16$ ύποστρ-MKUAS: ἀποστρ $-\Delta 17$ σημαίνουσιν $S: \sigma_n^\mu M$ $\sigma_n \mu \epsilon_n^\mu \epsilon_n^\nu \delta_n^\nu \delta_n^\nu \Delta_n^\mu KUA$.

¹⁸⁻p. 490,5 MKA (in KA supra post l. 7 sub lemmate ວປຣ' ύψοῦ γεράνων) 19 νηνεμίας Μ: νηνεμία ΚΑ

κινούμενα, φλόξ ἀπό λύχνου μὴ καθαρὰ καὶ μόγις ἀπτόμενον πῦρ. πῆξις δὲ τέφρας νιφετοῦ σημεῖον, καὶ τὰ περὶ τὰς μύξας τῶν λύχνων κέγχροις ὅμοια φαινόμενα. καὶ γὰρ καὶ τοῦτο νιφετοῦ. χαλάζης δέ, διαπύρου ἄνθρακος τὸ μέσον νεφελῶδες.

ΜΑ ἄλλως: άλλ' οὐδὲ τὰς γεράνους φασὶν ὅμβρων μελλόντων καταφέρεσθαι μετεώρους αἴρεσθαι, άλλὰ καὶ τῆς εὐθείας ἐμποδίζεσθαι πτήσεως.

ΜΔUAS 1033. — μηδ' ὅτε νηνεμίη: καὶ ὅταν τὰ ἀράχνια νηνεμίας οὕσης ἐν τῷ ἀέρι πλάζωνται, ὡσαύ- 10 τως καὶ ὅταν ἀμαυρὸν ἢ τὸ περὶ τοὺς λύχνους φέγγος καὶ μὴ εἰς ὕψος ἀνάπτηται, ἀλλὰ περιτρέπηται, ὅμοιον γενόμενον τοῖς ἐπὶ τῶν θερμοτέρων ἀτμῶν τιθεμένοις λύχνοις, τὸ αὐτὸ σημαίνουσι, καὶ τὸ πῦρ ὑπὸ τῆ σποδιᾶ ἀφανιζόμενον. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα γίνεται ὑπὸ χει- 15 μερινῆς καταστάσεως.

ΜΑ άλλως: καὶ ἐν νηνεμία ὅτε ἡ ἀράχνη φέρεται, μὴ καταφρόνει.

ἄλλως: ἀράχνη λεπτή ἐστι καὶ ἰσχνή. ἄλλως καὶ ἐν μετεώρῳ ἐστί· καὶ ἔτι ἡμῖν ἀνεπαισθήτου ὅντος τοῦ 20 πνεύματος, αὕτη καὶ ἐκ βραχείας κινήσεως φέρεται

¹ καθαρά KAC: καθά M 4 post διαπύρου dist. et add. καὶ διαπύρου KA.

^{6–8} MA ἄλλως MAC **6** ἀλλ' οὐδὲ MC: om. A **7** μετεώρους M (μετεώρως C): οὐ μ – A qui sine finis signo ad p.~489,~l.~4 transit.

⁹⁻¹⁶ ΜΔUAS (51^r , 13-20) lemma ΜΔUA: μὴ δ' ὅτε S 9 ὅταν ΜΑ: ὅτε ΔUS 10 πλάζωνται ΜΔUΑ: -ονται S 11 καὶ ΜΔUS: δὲ καὶ Α 12 ἀλλὰ ΜΔUΑ: οπ. S | περιτρέπηται ΜΔUC: περιστρέπτηται Α οπ. S 13 γενόμενον ΜU: γιν- ΔΑS | θερμοτέρων ΜΔΑS: -τάτων U 14 σημαίνουσι MS: σημ Δ σημαίνει U σημεῖον Α | post σημ- lemma add. Δ (πῦρ) et U (καὶ πῦρ αὕηται e v. 1035) 14-15 σποδιᾶι MUAS: σποδιῆ Δ 15-16 πολλὰ (πολλάκις U) . . . . καταστάσεως (ἀκαταστασίας U) MUAS: χειμῶνα σημ Δ | χειμερινῆς MS: τῆς χειμ- UA.

¹⁷⁻¹⁸ M (om. C) A ἄλλως MA 17 νηνεμία A: νημία M. 19-p. 491,4 M (om. C) A ἄλλως MA | ἀράχνη M: ἡ ἀρ- A | ἄλλως M: om. A ἄλλως τε καὶ εἰ ἐν μετεώρω coni. Maass

καὶ κινεῖται. ὁ δὲ λόγος: ,,καὶ ἐν νηνεμία δὲ ὅτε ἡ ἀράχνη κινεῖται, μὴ καταφρόνει τοῦ σημείου". εἰ γὰρ καὶ τὸ αὐτίκα νηνεμία ἐστίν, ἀλλ' οὖν γε προδηλοῖ τὸν ἐσόμενον χειμῶνα.

1034. — καὶ φλόγες αἰθύσσωσι: λύχνων ΜΚΑ φλόγες ἠρέμα παραφερόμεναι πῦρ τε μόγις ἀναπτόμενον καὶ τὰ ἐλλύχνια φῶτα χειμῶνος σημεῖα. συμπίπτει γὰρ τὰ ὑποκείμενα ὑπὸ τοῦ ἀέρος.

1035. — ἢ πῦρ αὅηται: ἀπὸ κοινοῦ· ,,μηδὲ ΜΚΑ
10 τότε πίστευε τῷ χειμῶνι, ὅτε πῦρ ἐφάπτεται μετὰ
κακοπαθείας καὶ βραδέως καὶ τὰ ὑπαίθρια λύχνα."
δῆλον γὰρ ὅτι πολλοῦ ὅντος τοῦ περιέχοντος ὑγροῦ
βράδιον τὸ πῦρ ὑφάπτεται καὶ τὰ λύχνα. α ὅηται
οὖν ἀντὶ τοῦ ὑφάπτηται.

15 ἄλλως. ἢ πῦρ αὅηται: τὰ καυστὰ βραδέως ΜΚΑ ἐξάπτεται παχυμεροῦς τοὺς πόρους ἐπιφράττοντος τοῦ ἀέρος. διόπερ οἱ τὰς δἄδας ἄπτοντες προστρίβουσιν ἐν τἢ τέφρα, ἵνα ἀποκρουσθἢ εἴ τι ἔνικμον ἢ καὶ τὸ πῦρ τῆς ὕλης μᾶλλον ἄψηται. οὕτω Πλούταρχος (fr. 16 20 Sandbach).

1036. — τί τοι λέγω δσσα πέλονται: MAKUAS τί σοι καταλέγω δσα σημεῖα ἐπ' ἀνθρώποις γίνονται

¹ καί² M: om. A 3 τὸ M: om. A.

⁵⁻⁸ MKA lemma MKA 6 ήρέμα KAC: ήρέμα M | παραφερόμεναι scripsi: παραφαινόμεναι MC περιφερόμεναι KA 7 έλλύχνια MA: έλυ- K.

⁹⁻¹⁴ MKA lemma MKA (αὕηται M) 10 ὅτε ... ἐφάπτεται M: ὅταν ... ἐφάπτηται KA 11 ὑπαίθρια: legitne scholiasta in Arato? (ὑπεύδια codd.) 12 δῆλον Est Ald.: δηλοῖ M δηλῶν KAC 13 ὑφάπτεται M: ἐφάπτεται KAC | αὕηται KAC: αὕηται M 14 ὑφάπτηται MC: ἐφάπτηται KA.

^{15–20} ΜΚΑ ἢ πῦρ αὕηται (sic) M:om. ΚΑС 16 τοὺς πόρους A: τοῦς πόροις $MKA^{sl}C$ 17 δᾶδας K: δάιδας M δάδας $A\mid$ προστρίβουσιν MKA: προτρίβουσιν cur Maass conjectit, non intellego.

²¹⁻p. 492,4 ΜΔΚUAS ($51^{\prime}$, 20-24) lemma M (όσα M όσσα MsI): τί τοι λέγω ΔUS τί τοι λέγω όσσα KAC 22-p. 492,1 σημεῖα ἐπ' ἀνθρώποις γίνονται χειμῶνος καὶ εὐδίας MCS: σημγίν- χειμῶνος ἐπὶ τοῖς ἀνθρ- Δ γί(νονται vel -νεται) ἐπ' ἀνθρσημεῖα U σημ- γίνεται ἐπ' ἀνθρ- χειμ- καὶ εὐδ- KA

χειμῶνος καὶ εὐδίας; καὶ γὰρ ἐν τῆ πάντων εὐτελεστάτη τέφρα περὶ ἐκεῖνον τὸν τόπον ἔνθα ἐστὶ πηγνυμένη χιόνα σημαίνου. πολλής γάρ περί τὸν άέρα νοτίας σημεῖον τὸ τοιοῦτον.

τί τοι λέγω, θαυμαστικῶς. 1038. — αὐτοῦ πηγνυμένη: ἡ τέφρα μἡ MAKUAS διαλυομένη και όμοία πεπηγυία χιόνα σημαίνει. και κέγχροι πολλαὶ ἐπὶ τῆς τοῦ λύχνου φλογὸς ἐπανιστάμεναι νιφετόν σημαίνουσιν.

όταν δὲ τοῦ διαπύρου ἄνθρακος ἡ μὲν ἐπιφάνεια 10 MKA λαμπρά τυγχάνη, ή δὲ μεσότης μελαίνηται, χάλαζαν έσομένην δεῖ σημειοῦσθαι.

1039. — καὶ λύχνω χιόνος: καὶ ἐπὶ τῷ MKA λύχνω χιόνος γίνωσκε σημεῖα ἐὰν κέγχροις ἐοικότα σήματα πανταχοῦ καὶ κύκλω ἔχη ἐγγύς τῆς περιλαμ- 15 πούσης μύξης.

f 1 εὐτελεστάτη $f M\Delta KUS$: ἀσφαλεστάτη f A f 2 ἔνf Bα ἐστὶ f MKUAS: om. Δ | πηγνυμένη Maass: -μένη ΜΔΚUAS 3 χιόνα σημαίνου scripsi ex Arato 1038 (νιφετοῦ ἐπιτεχμήραιο): χειμῶνα σημαίνει $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}\mathbf{S}$ | πολλής (πολλοῦ $\mathbf{K}\mathbf{A}$ πολλοῖς $\mathbf{S}$) . . . νοτίας (νότου ΚΑ νότιον S) ΜΚΑS: οπ. ΔU 3-4 σημεῖον το τοιοῦτον MCS: τὸ τοιοῦτον σημεῖον KA om. ΔU qui cum hoc scholio id quod sequitur continuant.

⁵ S $(51^r, 34)$. 6-9 $M\Delta KUAS$ (51^r, 25-27) lemma MKA: om. ΔUS 6–7 ή τέφρα μη $(om.\ S)$ διαλυομένη MKAS: μη διαλ-γαρ η τέφρα ΔU 7 καὶ όμοία πεπηγυίαι MKA: άλλ' όμοίως πεπηγυία ούσα ΔU καὶ ὁμοία πηγνυμένη γινομένη S | χιόνα σημαίνει scripsi ex Arato: χειμῶνα σημαίνει $M\Delta S$ σημαντική χειμῶνος ΚΑ C χειμῶνος σημαντική U | finem scholii significant ΔΚUA | lemma add. Δ ([δ]τ' ἐοικότα) et U (καὶ λύχνω χιόνος) e v. 1039 8 κέγχροι Μ Δ UAS: κέγχραι Κ | πολλαὶ ΜΚŪΑS: πολλαί φησιν Δ | ἐπὶ Μ Δ KUA: ἐκ S | τῆς Μ Δ US: τοῦ ΚΑС | τοῦ λύχνου Μ Δ KUA: λυχνίας S | φλογὸς Μ Δ U: φωτὸς ΚΑС οπ. S 9 νιφετὸν σημαίνουσιν (–ει Ü et fortasse A) ΜΚŪΑS: χειμῶνα δηλ / Δ .

¹⁰⁻¹² MKA.

¹³⁻¹⁶ ΜΚΑ lemma ΜΚΑ **14** σημεῖα Μ: σημεῖον ΚΑ 15-16 περιλαμπούσης Μ: περιλαμποῦς ΚΑС.

ἄ λ λ ω ς: καὶ περὶ χιόνος ἐσομένης ἀφορῶν μάθοις Μ τοῖς κέγχροις τοῦ λύχνου ὅταν πάντη πλησίον τῆς μύξης ἔχη σημεῖα. καὶ γὰρ περὶ τὴν μύξαν πολλάκις ὡς κέγ-χροι τινὲς συνίστανται, ἀ προελέγομεν, ἐκ τῆς ὑγρό- τητος τοῦ ἀέρος.

ή σύνταξις. ὅτε κέγχροις ἐοικότα σημεῖα πάντη ἔχει κύκλω τῆς λαμπούσης μύξης, περὶ χιόνος πύθοιο.

1040. — πυριλαμπέος ἐγγύθι: καὶ περὶ ΜΑ τὰς μύξας τῶν λύχνων ἐὰν κέγχροις ὅμοιά τινα ἀνιστῶν10 ται (καὶ γὰρ ταῦτα γίνεται κατὰ τὴν ἔξωθεν ψύξιν τοῦ ἐλλυχνίου ἄσπερ σβεννυμένου) καὶ ταῦτα μὲν χιόνος φησὶν εἶναι σημεῖα.

1041. — ἄνθρακι δὲ ζώοντι: ἐὰν δὲ ζῶν- ΔΚυΑς τος ἄνθρακος, τουτέστι καιομένου, καὶ τῆς ἀπ' αὐτοῦ 15 φλογὸς μεταξύ ὡς νεφέλη τις γένηται, χαλάζης τὸ τοιοῦτον σημεῖον. λευκὸν δέ φασι φαντάζεσθαι τὸν ἄνθρακα διὰ τὴν πεπηγυῖαν τέφραν. καὶ εἰκότως τὸ τοιοῦτον σημεῖον χειμῶνος, εἴ γε τοιαύτη ἐστὶ τοῦ ἀέρος ἡ ψύξις ὡς καὶ μέχρι τοῦ πυρὸς διήκειν.

20 ανθρακι δὲ ζώοντι: τουτέστι κάρβωνι ἡν- ΜΔΚΑ θρακωμένω καὶ ζῶντι.

¹⁻⁷ M (om. etiam C) ct. sch. 983-985.

^{8–12} MA lemma M: περὶ λαμπέος ἐγγύθι μύξης A 8–12 in AC haec tantum legimus: καὶ περὶ τὰς μύξας ἐὰν κέγχροις ὅμοια γένηται, καὶ ταῦτα σημεῖον χειμῶνος 9–10 ἀνιστῶνται Maass: ἀνίστανται M.

¹³⁻¹⁹ ΔΚUΑ (in KA infra post ll. 20-21, non in C) S (51 $^{\circ}$,27-34) lemma S: [ἄ]νθρακι δὲ Δ ἄνθρακι δὲ ζέοντι U ἄλλως ΚΑ 13 δὲ S: om. ΔΚUΑ 13-14 ζῶντος ΔΚΑ: ζέοντος U ζώοντος S 14 τουτέστι ΚUΑS: ήγουν Δ | καὶ τῆς ἀπ' (sic U, ἐπ' ΚΑ ὑπ' S) αὐτοῦ φλογὸς (ὡς add. ΚΑ) μεταξὺ ΚUΑS: μεταξὺ τῆς ἀπ' αὐτοῦ φλογὸς Δ 15 ὡς S: ισπερ ΔΚUΑ | γένηται ΔΚΑ: γίνεται US 16 λευκὸν: in Arato 1042 λευκὴ legisse videtur interpres (λεπτὴ codd.) | φασι S: om. ΔΚυΑ δεῖ restituit Ald. 18-19 εἴ ... ψύξις ΔS: εἴ (ή Α) γε τοῦ ἀέρος ψύξις τοιαύτη ἐστὶν ΚυΑ.

^{20–21} MΔKA (et C) lemma MKA: ἄνθρακι Δ **20** τουτέστι MKA: om. Δ | κάρβωνι MK: κάρβω AC κάρβωνι φησίν Δ **21** καὶ MΔA: om. K | ζῶντι MΔC: ζώοντι KA.

1Δ ἐπὶ τούτῳ, φησί, χαλάζης ἴσθι σημεῖον, ὁπόταν ὁ ἄνθραξ λαμπρὸς ὑπάρχη, ἐν δὲ τῷ μέσῳ ἔνδον ἐν τῆ καρδία αὐτοῦ ὥσπερ νεφέλη πυρὸς καιομένου φαίνηται.

δπότε λαμπρός: ὅταν δὲ τοῦ διαπύρου ἄνθρακος ἡ μὲν ἐπιφάνεια λαμπρὰ τυγχάνη, ἡ δὲ μεσότης μελαίνηται, χάλαζαν ἐσομένην δεῖ σημειοῦσθαι.

MKA

1044. — πρίνοι δ' αδ καρποίο: ἄρχεται λοιπόν καὶ ἀπὸ δένδρων τεκμήρια ἡμῖν διδόναι περὶ χειμώνων καὶ καιρῶν ἐπιτηδείων πρὸς γεωργίαν. δεῖ οὖν, φησί, λαβεῖν ἀπὸ πρίνου καὶ σχίνου σημεῖα. ὁ μὲν 10 γὰρ τῆς πρίνου καρπὸς σύμμετρος ὢν τοιοῦτον καὶ τὸν χειμῶνα δηλοῖ, ὁ δὲ πλείων τοῦ συνήθους πλείονα αὐχμόν.

MAKUAS

ἄλλως: μεταβέβηκεν ἑξῆς ἐπὶ τὰ τῆς γεωργίας σημεῖα καί φησιν ὅτι πρῖνοι καὶ σχῖνοι, μετρίαν τὴν 15 καρποφορίαν ὅταν ἔχωσιν, αὐχμηρὸν τὸ ἔτος σημαίνουσιν. αἱ μὲν οὖν πρῖνοι μὴ ὑπὲρ τὸ δέον εὐφοροῦσαι μακρὸν ἐσόμενον τὸν χειμῶνα σημαίνουσιν, ἐὰν δὲ πολυφορῶσι περὶ τὰ ἔσχατα μέρη τοῦ θέρους, βλάβην

¹⁻⁶ M (om. C) Δ 1 ἐπὶ τούτων (sic M, corr. Maass) φησι M: om. Δ | ἴσθι M: γνῶθι Δ 2 ἔνδον M: ὡσανεὶ ἔνδον Δ 3 νεφέλη Δ : -ληι <math>M | πυρὸς M: πυρὸς λεπτὴ Δ fortasse recte 4 ὅταν δὲ M: ὅτε Δ 5 τυγχάνηι (ex -νει ut vid.) M: εἴη Δ 6 σημειοῦσθαι M: σχοπεῖν Δ .

⁷⁻¹³ MKA lemma KA: πρῖνοι δ' οὐ καρποῖο MC 8 καὶ M: οπ. KAC 9 καὶ M: οπ. KAC | ἐπιτηδείων M: ἐπιτήδεια KAC 10 φησι M: οπ. KAC 11 καὶ τὸν MC: οπ. KA.

¹⁴⁻p. 495,7 M Δ (post p. 495, l. 17) K U (post p. 495, l. 17) AS (51 $^{\prime}$, 34-46 post adnotationem ad v. 1036 pertinentem, vide supra p. 492, l. 5) άλλως M K A: σχῖνοι ἀπείρητοι (cf. sch. sq.) U πρῖνοι δ' οὐ καρποῖο S (cf. infra Δ ad. p. 495, l. 8) 14-15 μεταβέβηκεν ... σημεῖα MS: μετὰ ταῦτα διδάσκει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν τῆς γεωργίας σημείων Δ νῦν πειρᾶται διδάσκειν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν τῆς γεωργίας σημείων U 15 καί Μ Δ KUA: οπ. S | ὅτι MKUAS: οπ. Δ | πρῖνοι Μ Δ KUA: πρῖνος S 15-16 μετρίαν ... ἔχωσιν ΜΚU AS: ὅταν μετρίως καρποφορήσωσι Δ 16 ἔτος Μ Δ USC: τέλος KA 17 αί Μ Δ UAS: οἰ Κ | ὑπὲρ τὸ δέον Δ KUAS: ὑπερδέον M | εὐφοροῦσαι Μ Δ SC: καρποφοροῦσαι U εὐποροῦντες ΚΑ 18 μακρὸν ΜΚΑS: μικρὸν Δ U 19 πολυφορῶσι Μ Δ KUA: πολύν (ex πάλιν) φέρωσι S

τοῦ σιτικοῦ καρποῦ γενησομένην ὑπὸ αὐχμοῦ. ἡ δὲ τοῦ σχίνου καρποφορία τρισσὴ τυγχάνει τρὶς γὰρ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνθεῖ καὶ τρὶς τελεσφορεῖ, ἑκάστη δὲ καρποφορία ἴδιον σημεῖον ποιεῖ. ἐὰν γὰρ ὁ πρῶτος καρπὸς κατὰ τρόπον γένηται, πρώιμον δεῖ τὸ θέρος προσδοκᾶν ἐὰν δὲ ὁ δεύτερος, τὸν μέσον καιρὸν τῆς θερείας κρείσσονα σημαίνει ὁ δὲ τρίτος τὸν ἔσχατον.

ή σύνταξις· καταχθέες καρποῖο (1044) ΜΔΟΑ τὸ πρῶτον, τουτέστι βαρούμεναι τῷ καρπῷ, οὐκ ἀ10 πείρητοί εἰσι χειμῶνος.

1045. — σχῖνοι ἀπείρητοι: ὅσα τὴν σχῖνον ΜΔΟΑ ἐκ τοῦ ἀέρος ἀφελεῖ, ταῦτα καὶ τὸν σῖτον. ὁμοίως καὶ τὰ βλάπτοντα. δείγματα οὖν τῶν σπόρων ὁ πρῶτος ἐν τῆ σχίνω ἐστὶ τῶν πρώτων, καὶ τῶν μέσων ὁ μέσος, 15 καὶ ὁ τρίτος τῶν τελευταίων. οὕτω Πλούταρχος (fr. 18 Sandbach). πολλὸς δὲ ἀλωεύς ὁ σπουδαῖος γεωργὸς καὶ ἀροτρεύς.

¹ post αὐχμοῦ finem scholii facit Δ 2 σχίνου MKUA: σχοίνου S 2–3 τρισσὴ ... καρποφορία MK UA: om. S 2 τρισσὴ MAS: τρισσῆ Κ τριπλῆ U 3 καὶ τρὶς MKA: τρὶς δὲ U | ἑκάστη δὲ M: καὶ ἑκ- KUA 4 ἴδιον MKA: ἴδιον αὐτοῦ U ἤδη S | ὁ MKAS: om. U 6 τὸν MUS: κατὰ KAC | καιρὸν MKAS: καρπὸν U | τῆς MKAS: om. U 6–7 κρείσσονα MKUA: κρεῖσσον S 7 σημαίνει MKUA: -νειν S.

^{8–10} MΔUA (in ΔU ante ll. 11–17 infra) lemma non praebent MUA: $[\pi]$ ρῖνοι δ'οὐ καρποῖο Δ 8 ἡ σύνταξις M: σύνταξις Δ ἡ σύντ– οὕτως UA | καταχθέες καρποῖο MA: om. ΔU 9 τὸ πρῶτον M: om. ΔUA fort. recte | τουτέστι MA: om. ΔU | hic add. οἱ δὲ πρῖνοι Δ | βαρούμεναι MA: –νοι Δ U incert. 9–10 ἀπείρητοι MΔA: ἀπείραστοι U.

^{11–17} ΜΔUΑ lemma ΜΑ: ἀπείρητοι U οπ. Δ 11 σχίνον ΜΑ: πρίνον Δ σχοίνον U 12 έχ τοῦ ἀέρος ἀφελεῖ ΜUΑ: ἀφ- τοῦ ἀέρος Δ 12–13 καὶ τὰ ΜΔΑ: κατα— U 13 δείγματα bis Δ | οῦν ΜU: γὰρ Δ γοῦν ΑC | τῶν σπόρων ὁ πρῶτος ΜΔΑ: πρῶτος ὁ τ- σπ- U 14 ἐστι ΜΑ: οπ. ΔU ut vid. (evan.) | τῶν πρώτων ΜΔU ut vid.: οπ. ΑC | τῶν ante μέσων οπ. Α 15 τῶν τελευταίων Est: τοῦ -ίου ΜΔUΑ 16 ἀλωεύς Est: ἀλ-ΜΔUΑ 17 καὶ ἀροτρεύς (-ιεύς Α) ΜΑ: οπ. ΔU | in S glossa supra v. 1045 (πολλὸς ἀλωεύς): ὁ σπουδαῖος ἀροτρεύς -ροst ἀροτριεύς add. ἐπὶ τὰ σημεῖα τῆς γεωργίας Α | transeunt ΔŪ ad -0. 494, -1. 14.

MAKUAS

1046. — μ ή ο ἱ θ έρος ἐκ χερὸς ἔρρη: ρεύση, φθαρῆ. ὁ δὲ σῖτος, ὅταν ἀρχὴν ἔχη τοῦ ἀναφύεσθαι, οὕτε ὑπερβολὴν χειμῶνος δύναται βαστάζειν, οὕτε αὐχμοῦ συμπεσόντος (ἐν ἔαρι γὰρ φυόμενος τούτου δοκεῖ ἀπαλλάττεσθαι), ἀλλ' ἐπειδὰν ἐμπέση, ἀπόλλυται. 5 φησὶν οὖν ὅτι πρῖνοι οὐ καρποῦ μεσταὶ οὖσαι καὶ μέλαιναι σχῖνοι οὐκ ἀπείρητοί εἰσι χειμῶνος. δυνατὸν οὖν ἐκ τῆς τῶν καρπῶν αὐτῶν ἀναφύσεως συμβάλλειν καὶ χειμῶνας καὶ καιρούς. ὁ μὲν οὖν τῆς πρίνου καρπὸς σύμμετρος ὢν χειμῶνα δηλοῖ. ὁ δὲ πλείων τοῦ συνή- 10 θους αὐγμόν.

MAKUAS

1047. — πρῖνοι μὲν θαμινῆς ἀκύλου: ὁ πρῖνος τὸ δένδρον τῶν πάνυ καταξήρων ἐστί. καὶ μαρτυρεῖ καὶ 'Αριστοφάνης λέγων',,σὸ δ' εὐθὸς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾶς' (Ran. 859). τῶν ξύλων ¹⁵ γὰρ τὰ κατάξηρα ἐμπρησθέντα καὶ καυθέντα τῆ ξη-

^{1–11} ΜΔΚUAS $(5I^r, 46-5I^v, I)$ lemma KA: μή οἱ θέρεος ἐκ χειρὸς ἔρρη Μ [ἐ]κ χειρὸς ἔρρη Δ ἐκ χερὸς ἔρρη Ο μή οἱ θέρεος ἐκ χειρὸς S 2 ρεύσηι MS: ἀντὶ τοῦ ρεύση ΔΚU (–σει) Α | φθαρῆι ΜΔΚΑS: –ρεῖ U | ἔχηι ΜΔUS: ἔχει ΚΑ 2–3 ἀναφύεσθαι ΜΔΚΑS: φύεσθαι U 4 αὐχμοῦ συμπεσόντος ΜΔΚUA: αὐχμὸν συμπεσόντα S | ἔαρι ΔΚUA: ἀέρι MS | τούτου ΜΔΚUA: τούτων S 5 ἀπαλλάττεσθαι ΜΔΚUA: ἀπαλάττ- S 6 πρῖνοι Μ: καὶ πρ- ΔΚUAS fortasse recte | καρποῦ μεσταὶ ΜΔS: μ- καρποῦ ΚUA 6–7 μέλ- σχ- ΜΚΑS: σχ- μέλ- ΔU 7 δυνατὸν οῦν ΜΚΑ: δύναται γάρ τις Δ δύναται (–ανται U) οῦν US 8 αὐτῶν ΜΔΚUA: οπ. S | ἀναφύσεως ΜΔΚUA: ἀναφυήσεως S | συμβάλλειν ΜΚUA: –λλεσθαι Δ –λλων S | καὶ ΜΚUAS: οπ. Δ 9 χειμῶνας (–να S) καὶ καιροὺς ΜS: καιροὺς χειμῶνος Δ χειμῶνος καιροὺς ΚΑC καιροὺς καὶ χειμῶνας U | ὁ μὲν οὖν ΜUS: ὅταν οὖν δ Δ λέγει οὖν ὁ μὲν ΚΑ 10 ῶν ΜΚUAS: ἢ Δ | ὁ δὲ πλείων MUAS: εἱ δὲ πλεῖον Δ ὁ δὲ πλέον Κ.

¹²⁻p. 497,6 MΔKUAS $(51^v, 1-6)$ lemma MA: πρῖνοι μὲν ΔS πρῖνοι μὲν θαμινῆς K om. U 13 τὸ δένδρον MΔΚΑS: τῶν δένδρων U 13-14 καὶ μ- MKA: ὡς μ- ΔUS fort. recte | 'Αρ- ΜΔΚUA: ὁ 'Αρ- S 14 εὐθὸς suo loco MΔS: post πρῖνος transt. KA om. U 16 ἐμπρησθέντα ΜΔΚUA: om. S | καὶ ΜΔΚΑ: om. U ut vid. S | καυθέντα MKA: καέντα ΔS om. U ut vid. (sed mutil.)

ρότητι ἀντηχεῖ τῷ πυρί. αὕτη τοίνυν ἡ πρῖνος ξηρά τις οὖσα τὴν φύσιν, ὡς ἔφημεν, τοῖς ὑγραίνουσι τέθηλε καὶ τέρπεται, καὶ ὅτε χειμῶνος ὄντος σφόδρα ὑγρὸν γίνεται τὸ περιέχον, τῆ ὑγρότητι ἡσθεῖσα καρποφορεῖ, 5 καὶ δηλοῖ τῷ καρπῷ τὸν ἐσόμενον χειμῶνα, ὑφ' οὖ τῆς ὑγρασίας μεταλαβοῦσα ἐκαρποφόρησεν.

θαμινής δὲ τής συνεχῶς φυομένης. τρίτον γάρ τοῦ ΜΚυΑ

χειμῶνος φύει.

άκύλου δὲ τοῦ καρποῦ τῆς πρίνου.

M

10 ή δὲ ἄχυλος ὁ καρπός ἐστι τῆς πρίνου. καὶ "Ομηρος ΚυΑ ,,πάρ δ' ἄχυλον βάλανόν τε" (χ 242).

κατὰ μέτρον ἔχουσαι: συμμέτρως ἔχουσαι ΜΚυΑ τῶν καρπῶν. φησὶν οὖν ὁ Θεόφραστος ὅτι ἡ πρῖνος καὶ ἡ σχῖνος, αὐχμηρὰ τῆ κράσει καὶ ξηρότερα τῶν 15 ἄλλων πεφυκότα, πολύν καρπὸν οὐ φέρει ἐὰν μὴ εἰς

7-8 M (om. C) KUA 7 φυομένης M: φυομένης ἀκύλου (-κλου Κ) KUA 8 φύει M: φύεται KUA.

9 M (om. C).

10-11 KUA (non in C) 10 ἄκυλος UA: ἄκυκλος Κ 11 πάρ U: παρὰ ΚΑ | δ' KUA: ρ' Odysseae codd.

12-p. 498,7 MKUA lemma MKUA 12 συμμ- MUC: ἀντὶ τοῦ συμμ- KA 13 τῶν καρπῶν KUA: τὸν καρπὸν M | ὁ Θ- M: καὶ ὁ Θ- KU καὶ Θ- A ad Ps. Theoph. De Signis 55 lectorem revocat Maass, sed sententiam hic laudatam neque ibi neque alias in Theophrasti operibus invenimus (cf. tamen Caus. Plant. V, 6, 10; VI, 11, 15) | ὅτι MKA: om. U 14 αὐχμηρὰ MU: -ραὶ KA | ξηρότερα M: -τατα U -τεραι A -τερα vel -τεραι K 15 πεφυκότα MU: πεφύκασι K πέφυκαν A | πολύν MU: πολύν οὖν KA | οὐ MKA: om. U | ἐὰν edd.: εἰ MKUA

¹ ἀντηχεῖ Dübner (Plut. Opp. vol. V): ἀντέχει MΔKUAS | αὕτη MΔKAS: οὕτως U 2 ὡς ἔφ- MΔ: om. KUAS | ὑγραίνουσι MΔΚUA: ὑγροῖς S 2-3 τέθηλε καὶ τέρπεται M: τέρπεται καὶ τέθηλε S τέρπεται ΔΚUA 3 ὅτε MΔS: ὅταν Κ ὅτι U om. A | χειμῶνος ὅντος ΜΔΚUS: ὄντος χειμ- A 4 γίνεται MΔUS: -νηται KA | ἡσθεῖσα MΔΚUA: ἡσθεῖ καὶ S 5 δηλοῖ MΚUAS: δὴ Δ | τῷ καρπῷι MΔU: ἀπὸ τοῦ καρποῦ S om. KA | χειμῷνα ΜΔU: μέγαν χειμῷνα ΚΑC χειμῷνα μέγα S 5-6 ὑφ' . . . ἐκαρποφόρησεν om. U | ὑφ' ΜΔΚΑ: ἀφ' S 6 post ἐκαρπ- add. ὑπὲρ τὸ δέον Δ.

βάθος ύγρανθη. εἰκότως οὖν τη τούτων ἀφορία καταμαντεύονται περὶ τῶν σπερμάτων οἱ γεωργοί, μιᾶς
αἰτίας οὔσης δι' ἡν ἀμφοτέροις ἡ πολυκαρπία. εἰ δὲ
ὑπερβάλλει τοῦ καρποῦ τὸ πληθος, οὐκ ἀγαθὸν σημεῖον. ἄμετρον γὰρ ἐπομβρίαν καὶ πλεονασμὸν ὑγρότητος ἡ περὶ τὸν ἀέρα ἄνεσις καὶ θηλύτης . . . οὕτω Πλούταργος (fr. 17 Sandbach).

MAKUA

1049. — μ η μ ε ν άδην ξ κ π α γ λ α: μη λίαν κορεστικῶς καὶ ἐξόχως βαρυνθεῖεν τῷ καρπῷ παντελῶς, τουτέστι μη λίαν ἔχοιεν καρπόν, ἀλλὰ σύμμετρον. 10 τότε γὰρ ἐκτὸς αὐγμοῦ αἱ ἄρουραι θάλλουσι.

MKA

τὸ δὲ τη λοτέρω (1050) ἀντὶ τοῦ ,,πορρωτέρω δὲ τοῦ αὐχμοῦ αἱ ἄρουραι οὖσαι πλήθουσι καὶ θάλλουσι τοῖς ἀστάχυσιν".

MKA

1051. — τριπλόα δὲ σχῖνος κυέει: 15 τριττόν φησι φέρειν τὴν σχῖνον τὸν καρπόν, ἕκαστον δὲ τούτων σημεῖον είναι σπόρου. καὶ γὰρ σπόρους τρεῖς είναι, πρῶτον, μέσον, ὕστερον. δν ἄν οὖν καρπὸν

¹ τῆι MKA: om. $U \mid τούτων MUA: τοιούτων <math>K \mid$ ἀφορίαι MKA: -ρίαν U εὐφορία Sandbach dubitanter in app. crit. 3 ην MU: ης $KAC \mid$ ἀμφοτέροις M: -τέρων KA U incert. 4 τοῦ καρποῦ MKA: τῷ καρπῷ $U \mid$ τὸ πλῆθος MKA: om. U 5-7 ἐπομβρίαν ... Πλούταρχος MKA: καὶ ὑπερβάλλον τὸ ὑγρὸν U 6 ἄνεσις KAC ut vid.: ἄνευσις M $\mid$ lacunam indicavi: δηλοῖ Est Ald.

⁸⁻¹¹ ΜΔΚUA (in S 51^τ haec tantum in mg. ad vv. 1047 sqq.: ὅτι οὐ μὴ ἔχειν παντελῶς καρπὸν ἀλλὰ σύμμετρον) lemma Μ (ἔμπλαγλα): [μ]ὴ μὲν ἄδην Δ μὴ μεῦ ἄδην K μὴ μεῦ U μὴ μεῦ ἄδην ἔκπαγλα A | μὴ Μ ΔU : μὴ δὲ KAC 9 κορεστικῶς καὶ MKUA: οπ. Δ | βαρυνθεῖεν Est Ald.: βαρυνθείη MKA βαρυνθῶσι Δ βαρυνθῆ U 9-10 παντελῶς MKUA: οπ. Δ 10 τουτέστι . . . σύμμετρον MKUA: ἀλλὰ σύμμετρον αὐτὸν ἔχει Δ | ἔχοιεν καρπὸν MK: κ- ἔχ- U 11 ἐκτὸς MKA: ἐκ τοῦ Δ ἐκ τοῦ αὐτοῦ U | αἰ $M\Delta KA$: οπ. U.

¹²⁻¹⁴ ΜΚΑ 12-13 τοῦ . . . οὐσαι Μ: οῦσαι αὶ ἄρ- τοῦ αὐχ- ΚΑ οὐσαι τοῦ αὐχ- αὶ ἄρ- C 13 καὶ θάλλουσι Μ: οm. ΚΑ.

¹⁵⁻p. 499,2 MKA lemma M (τροπλόα) KA **16** τριττὸν Maass: τρίτον MKA | φησι M: φασι K γάρ φησι A | τὸν M: om. KAC **17** σπόρους M: φησὶ σπόρους KA **18** μέσον MKC: δεύτερον A

εύφορήση μάλιστα ή σχῖνος, κατὰ λόγον καὶ τὸν σπόρον ἐκεῖνον γίνεσθαι κάλλιστον.

1057. — λοχαίη σχῖνος: βαθεῖα καὶ ὑψηλή, ΜΔΚυΑ ἀπὸ τοῦ λοχῆσαι δύνασθαι καὶ ἐνεδρεῦσαι ἐν αὐτῆ 5 κρυπτόμενον. οὕτως ᾿Απολλινάριος.

τὸ δὲ ἄρηται ἀντὶ τοῦ ἐνέγκοι. ,,ἐκείνω τῷ ΜΚΑ καρπῷ ἡ ἄροσις πολύ κρείττων ἔσται".

1058. — κείνφ γ' έξ ἄλλων: οὐ μόνον ἐν ΜΔΚυΑ τοῖς ζώοις συμπάθειά ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς.

10 ὅταν οὖν κεκραμένην ὑγρότητι ἢ ψυχρότητι παραπλησίως ἔχη τὴν ἔξιν, ἢ τρέφεται ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἢ τοῖς αὐτοῖς εὐθηνεῖ καὶ μαραίνεται. διὸ πολλὰ μετ' ἀλλήλων συνακμάζει καὶ καρποφορεῖ, τὰ μὲν θέρει, τὰ δὲ χειμῶνι, τινὰ δὲ καὶ ἔαρι. τῶν μὲν οὖν αἱ κράσεις διάφοροι, τῶν 15 δὲ ὅμοιαι καὶ συγγενεῖς σφόδρα. τῶν οὖν τὴν ὁμοίαν κρᾶσιν ἐχόντων πρῖνος, σχῖνος, σκίλλα, πυροί. οὕτω Πλούταρχος (fr. 19 Sandbach).

1060. — οὕτω δ' ἀνθέρικος: ἀνθέρικον ΜΔΚυΑΝ

18-p. 500,6 M Δ K U A S (51 ^{v} , 6-8) lemma M Δ U: οὕτως δ' ἀνθέρικος K A αὕτως δ' ἀνθερίκι S 18-p. 500,1 ἀνθέρικον . . . σκίλλης M K A : ἀνθέρικος τὸ ἄκρον τῆς σκίλλης Δ νῦν εἴρηκε

τὸ ἄνθος S

² κάλλιστον Μ: ἄριστον ΚΑС.

³⁻⁵ ΜΔΚUΑ lemma ΜΔΚΑ: μάλιστα λοχαίη U 4-5 καὶ ... κρυπτόμενον ΜΚUΑ: ἐν αὐτῆ καὶ διαλαθεῖν τὸν κρυπτόμενον Δ 5 οὕτως 'Απολινάριος (sic codd., corr. edd.) ΜΚΑ: om. ΔU | de Apollinario vide J. Martin, Hist. Text. p. 34, adn. 1. 6-7 ΜΚΑ.

^{8–17} ΜΔΚUΑ lemma ΜΔΚΑ: ἐξ ἄλλων ἄροσις U 9 ζώοις ΜΔΚU: ζωδίοις Α | ἐστιν ΜΔΚU: γίνεται Α 10 ὅταν ΜΔΚΑ: ὅτε U ὅσα Sandbach | κεκραμένην Est: ἢι κεκραμμένη (sic) ΜUC ἢ κεκρυμμένη Δ κεκραμμένη ΚΑ | ἢ ψυχρότητι ΜΔ: ἡ ψυχρότης ΚUAC 11 ἔχηι Est Ald.: ἔχει ΜΔΚUA | τρέφεται ΜΔΚΑ: τρέπεται U | post ὁμοίων desinit scholium in U 12 εὐθηνεῖ ΜΔΚU: εὐθαλεῖ Α | πολλὰ ΜΚΑ: πολλάκις Δ 14 τινὰ δὲ Μ: τὰ δὲ ΔΚΑ 14 καὶ ΜΚΑ: οπ. Δ | διάφοροι ΜΔΚ: ἀδιάφ- Α 15 ὅμοιαι ΜΔΑ: ὅμοιοι Κ | τὴν ΜΔC: οπ. ΚΑ | ὁμοίαν ΜΔC: μίαν ΚΑ 16 ἐχόντων Δ Est: συνεχόντων ΜΚΑ | πρῖνος ΔΚΑ: σπίνος Μ | πυροί ΜΔ: πυρός ΚΑC. 18–p. 500,6 ΜΔΚUΑS (51^v , 6–8) lemma ΜΔU: οὕτως δ' ἀν-

νῦν εἴρηκε τὸ ἄνθος τῆς σκίλλης. κυρίως γὰρ τὸ ἄκρον τῶν ἀσταχύων. ἀκολούθως δέ φησι καὶ τῷ τῆς σκίλλης ἄνθει τεκμαίρεσθαι περὶ τῶν ἐσομένων καρπῶν. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἄνθος περὶ τοῦ πρώτου σπόρου διδάσκει ἡμᾶς, τὸ δὲ δεύτερον περὶ τοῦ δευτέρου καὶ τὸ τρίτον περὶ τοῦ τρίτου.

 $M\Delta KUAS$

1064. — α ὐ τ ὰ ρ ὅ τ ε σ φ ῆ x ε ς: ὅταν ἐν φθινοπωρινῆ τοῦ ἔτους ὥρα οἱ σφῆκες κατὰ πλῆθος συνηθροισμένοι ἐν πολλοῖς τόποις βλέπωνται, καὶ πρὸ τῆς
ἐσπερίου τῶν Πλειάδων ἀνατολῆς χειμῶνα δεῖ προσδοκᾶν. προείρηται δὲ ὅτι ἡ ἐσπέριος ἀνατολὴ τῶν Πλειάδων χειμῶνας ἐπιφέρει.

ΜΔΚΑΝ έσπερίων δὲ τῶν ἀπὸ ἐσπέρας ἀνατελλουσῶν.

1 γὰρ ΜΔΚΑS: om. U | τὸ ἄχρον ΔUA: τῶν ἄχρων Κ τὸ ἄνθος Μ τὸ ἄνθος ἄχρον (ἄνθος lineola, ut videtur, postea deletum) S 2 τῶι Μ: τὸ ΔΚUA om. S 3 ἄνθει MS: ἄνθος ΔΚUA 4 γὰρ ΜΔUS: om. KA | πρώτου ΔΚUAS: om. M | σπόρου MS: χρόνου ΔUA χρόνου ἤγουν τοῦ χρόνου Κ 5 ἡμᾶς ΔΚUAS: om. M | καὶ τὸ MS: τὸ δέ γε Δ τὸ δὲ ΚUA 6 περὶ MUS: πάλιν ὁμοίως περὶ Δ ὁμοίως περὶ ΚΑ | post τρίτου add. καιροῦ προμηνύει Δ.

7-12 ΜΔΚUAS (51° , 8-11) lemma MKUA: αὐτὰρ ὅτε ΔS 7-8 φθινοπωρινῆι ΜΔΚUA: -πώρω S 8 οἱ ΜΔΚS: αἱ UA ut vid. |πλῆθος ΜΔΚΑS: τὸ πλ- U 8-9 συνηθροισμένοι ΜΔΚ (corr. ?) S: -αι A U incert. 9 βλέπωνται ΜΔΚUA: -πονται S ut vid. |καὶ ΜΔΚUA: οπ. S 10 Πλειάδων ΜΔΚUA: πληϊάδων S 11 post προσδοχᾶν desinit sch. in U |προείρηται: cf. supra sch. 259, p. 207, ll. <math>9-10 |δὲ ΜΚΑS: γὰρ Δ 11-12 τῶν πλειάδων (πληϊάδων S) hic MS: ante ἑσπέριος Δ πλειάδων (τῶν om.) post ἑσπέριος ΚΑ 12 χειμῶνας ΜS: -να ΔΚΑ |επιφέρει ΜΚΑS: φέρει Δ |finis signum praebent ΔΚΑS: non M.

13-p. 501,2 ΜΔΚΑS (51° in mg. ad vv. 1064–1067) in S haec tantum, et mutila quidem, leguntur: $\langle \tau \tilde{\omega} \rangle \rangle$ έσπερίων (-έρας Ssl) $\langle \dot{\alpha} \rangle \rangle$ έσπερίων αληϊάδων | $\langle \dot{\alpha} \rangle \rangle$ έσπερίων πληϊάδων | $\langle \dot{\alpha} \rangle \rangle$ έσπερίων πλειάδων (sic) Δ καὶ έσπερίων προπάροιθεν ΚΑ nihil M 13 έσπερίων δὲ M: έσπ- λέγει Δ om. ΚΑ | ἀπὸ ἐσπέρας ΜΚΑ: ἐσπερόθεν Δ | ἀνατελλουσῶν ΜΚΑ: ἀνατελλουσῶν ΜΚΑ: ἀνατελλουσῶν ΜΚΑ

έῷαι γὰρ ἀνατέλλουσι θέρει. τότε οὖν καὶ πρὸ τῶν ἑσπερίων Πλειάδων εἴποι τις ἂν ἔσεσθαι χειμῶνα.

γίνονται δὲ οἱ σφῆκες ἐκ γῆς, εὐφυὴς δὲ πρὸς τὸ ΜΚΑΝ γεννᾶν τὰ τοιαῦτα ἡ γῆ ὅταν ἰκμαρώδης ἢ.

1068. — θήλειαι δὲ σύες: ἡ ὑγρότης ἢ ἡ τοῦ ἀέρος χίνησις εἰς γειμῶνα

MKA M

γόνιμος καὶ κινητική σπερματικής δυνάμεως. δια- ΜΚΑ

χυθέν γάρ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα τῆ ἀνέσει εὔρουν γίνεται καὶ ὑπόθερμον εἰς ὁρμὰς ἀγωγοὺς ἐπὶ τὸ τῆς 10 γενέσεως ἔργον. διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ τὸν Διόνυσον τῆ Δήμητρι συγκαθιέρωσαν, αἰνιττόμενοι τὸ γόνιμον τῆς ὑγρότητος. ὡς οὖν τὰ δένδρα εὐσθενήσαντα διανθεῖ καὶ δικαρπεῖ τῆ ἀκρασία πιόντα τὴν ἐπιρρέουσαν τροφήν, οὕτω καὶ τὰ ζῷα ἐν ὑγρῷ τῷ ἀέρι καὶ μαλακῷ 15 τῷ σπέρματι . . . οὕτως ᾿Απολλινάριος.

καὶ σύες δὲ θήλειαι καὶ πρόβατα καὶ αἶγες, ὅταν ΜΔΚUAS

¹ ἀνατ- θέρει MKA: θέρει ἀνατ- Δ | τότε MKA: ὅτε Δ | καὶ MKA: om. Δ 2 εἴποι . . . χειμῶνα M: οἱ σφῆκες βλέπωνται κατὰ πλῆθος συνηθροισμένοι, τηνικαῦτα χειμῶνα δεῖ προσδοκᾶν. τοῦτο γὰρ ἀπειλεῖ τὸ σημεῖον Δ οἱ σφῆκες βλέπονται συνηθροισμένοι. εἴποι τις οὖν ἔσεσθαι χειμῶνα KA 2 ἀν Est: οὖν KA om. M.

³⁻⁴ MKAS (51°, 18-20) **3** δει MKA: om. S | οί MKA: αί S **4** τὰ MKA: om. S | ὅταν ἰκμ- ἢι MKA: ἰκμ- οὕσα S. **5 MKA**.

⁶ M in mg. int. hic inserui (,,quo pertineat incertum" Maass).

⁷⁻¹⁵ MKA 7 χινητική hic MA: post δυνάμεως Κ 8 post πνεῦμα dist. Μ, post ἀνέσει Κ, non dist. Α 11 δήμητρι ΜΚ: δημήτρα Α 12 εὐσθενήσαντα Maass: ἀσθ- ΜΚ verbi initium in A evanidum 13 καὶ δικαρπεῖ Maass (cf. Theophr. C. P. 1,13,9): καὶ διακ- Μ οπ. ΚΑ | ἀκρ- ΚΑ: εὐκρασία ΜС | πιόντα Maass: ἐπιόντα ΜΚΑ 14 τῶι ἀέρι ΜΑ: τῶι οπ. Κ 15 ᾿Απολλινάριος Maass (cf. supra sch. 1057 p. 499, l. 5): ἀπολι- ΜΚ Α evan.

¹⁶⁻p. 502,7 ΜΔΚUAS $(51^v,11-18)$ lemma nullum in MU: θήλειαι δὲ Δ θήλειαι δὲ σύες S ἄλλως KAC 16 καὶ σ- ΜΔS: καὶ οπ. ΚUA | δὲ MUS: οπ. Δ A καὶ K | καὶ πρόβατα MKAS: πρόβατά τε Δ οπ. U

ύπομείναντα τὴν ὅχευσιν τῶν ἀρρένων ἀντιστρέψαντα ἐπιβαίνη τοῖς ἄρσεσι, μέγαν χειμῶνα καὶ οὐκ ἐλάσσονα τοῦ ἀπὸ τῶν σφηκῶν σημαίνει. ὅταν δὲ μὴ προλαμβάνη τὰ προειρημένα τὴν μῖξιν, ἀλλὰ βράδιον τοῦ εἰθισμένου καιροῦ ὀχεύῃ, εὐθυμίαν τοῖς πένησι παρέχεται, ὅτι μὴ ἔχοντες εὐπορεῖν ἐσθημάτων προσδοκῶσιν εὐδινώτερον ἔσεσθαι τὸν χειμῶνα.

MKA

ΚΑ ἄλλως. θήλειαι δὲ σύες: καὶ ταῦτα γὰρ τὰ ζῷα ἐπιθυμητικῶς ἔχουσι συνουσίας ἐν χειμῶνι. τότε γὰρ ἔξωθεν ὅντος τοῦ ὑγροῦ τὸ θερμὸν ἔνδοθέν 10 ἐστι καὶ φλέγον αὐτὰς ἐγείρει πρὸς συνουσίαν. διὸ καὶ ἑξῆς φησιν ὅτι ἐὰν βραδέως καὶ μὴ συνεχῶς συνουσιά-ζωσι, ὅηλοῦσιν οὐ ψυχρὸν τὸν χειμῶνα, ἀλλ' εὕκρατον.
 Μ ὅθεν καὶ τὸν πένητα χαίρειν ποιοῦσι. μὴ ἔχων γὰρ σκέπην ἐν χειμῶνι ὁ πένης χαίρει ὅταν χειμὼν μὴ πάνυ 15

ύπάρχη ψυχρός.

ΜΔΚυΑς 1072. — όψε δε μισγομένων: εν τοῖς αὐχμηροῖς τε

¹ τὴν ὅχ- τ- ἀρρένων (ἀρένων S) MS: τὴν τῶν ἀρρ- ὅχ- Δ KU A | ἀντιστρέψαντα MS ^{pc} (ἀναστρ- S ^{ac}): ἐπιστρ- Δ KU A | ἐπαναστρέψαντα Maass fortasse recte (ἀναστρωφῶσιν Arat. 1069) 2 ἐπιβαίνη Δ KAS ^{pc} : -νει MS U evan. | τοῖς ἄρσεσι MS: τ- ἄρρ- KU A τῶν ἀρρένων Δ 2-3 μέγαν χειμῶνα καὶ οὐκ ἐλάσσονα (-ττ- K) τὸν (sic codd.: τοῦ corr. Est) ἀπὸ τῶν σφηκῶν σημαίνει (sic M: -νουσι KACS fortasse recte): μέγ- χειμ- δηλοῖ καὶ οὐκ ἐλάσσονα τῶν σφηκῶν Δ μέγαν καὶ οὐκ ἐλάσσονα χειμῶνα σημαίνει U 3 μἡ MKUAS: καὶ μἡ Δ | προλαμβάνη M Δ UA: -νει K 4 τὰ πρ- τὴν μ- MKUAS (τῆ μίξει): τὴν μ- τὰ πρ- Δ | βράδιον M Δ KAS: βραδύτερον U 4-5 τοῦ εἰθισμένου καιροῦ M Δ sl (εἰρημένου Δ) KAS: τῶν εἰθισμένων καιροῦ M Δ sl (εἰρημένου Δ) KAS: τῶν εἰθισμένων καιροῦ M Δ sl (εἰρημένου Δ) KAS: τῶν εἰθισμένων καιροῦ M Δ U: παρέχονται K παρέρχ- A - ἔχοντες εὐπορεῖν MKA: εὐποροῦντες Δ ἔχοντες U ἔχοντα εὐπορίαν S | ἐσθημάτων M Δ KAS: ἔσθημα Ü -7 εὐδινώτερον MU: εὐδινότερον Δ εὐδιεινότερον KAC εὐδίαν S -7 ἔσεσθαι MKUAS: γενέσθαι Δ .

^{8–16} MKA lemma MKA 9 ἐν MA: ἐν τῶ Κ 10 ὅντος τοῦ ὑγροῦ Μ: τοῦ ὑ- ὅντος ΚΑС 12 μὴ MK: om. Α 12–13 συνουσιάζωσι MA: –ζουσι Κ 14–16 μὴ ἔχων ... ψυχρός Μ: om. KA.

¹⁷⁻p. 503.5 MΔKUAS (51v, 20-25) lemma MΔKUAS

καὶ ἀνόμβροις ἔτεσι τὰ ζῷα ἀπρόθυμα πρὸς συνουσίαν διὰ τὴν τῶν σωμάτων ὑγρότητα ὀλίγην οὖσαν [βραδύτερον τοῦτο δρᾶν]. ὅθεν καὶ ὀψὲ δρῶντα τὴν συνουσίαν εὐθυμίαν παρέχουσι τοῖς γεωργοῖς. ἡ γὰρ πλείων ἐπι-5 θυμία ἐξ ὑγρότητος πλεοναζούσης γίνεται.

1073. — χαίρει ἄνολβος: ὁ πένης καὶ ἀνεί- ΜυΑ μων ἀνὴρ χαίρει ὅτι οὐ πάνυ αὐτῷ θερμαινομένῳ ἤγουν σκεπομένῳ ὑπὸ ἀμφίων εὕδιον τὸν ἐνιαυτὸν γενήσεσθαι ὑποφαίνουσιν.

10 1074. — βιβαιόμεναι: ἀντὶ τοῦ βιαζόμεναι MAS πρὸς συνουσίαν.

1075. — χαίρει καὶ γεράνων ἀγέλαις: ΜΔΚUAS καὶ ὅταν αἱ τῶν γεράνων ἀγέλαι ἐπὶ τοὺς εἰθισμένους τόπους μετάβασιν προλάβωσιν, ὁ ἐπιθυμῶν γεωργὸς 15 ἐν τάχει τοὺς καρποὺς ἀκμάσαι γέγηθεν. ὅταν δὲ βρα-

¹ ἀπρ- πρὸς (κατὰ S) συν- MS: πρὸς συν- ἀπρ- (πρόθυμα U ut vid.) Δ KUA 2 τὴν MKAS: τὸ τὴν Δ UC γὰρ τὴν Est Ald. οὕσαν M Δ KAS: εἶναι U 2-3 βραδ- τοῦτο (om. K) δρᾶν (δρᾶ Est Ald.) M Δ KAS: οm. U seclusi 3 δρᾶντα M Δ KUA: -ντες S | τὴν συνουσίαν MKA: ἐν τῆ συνουσία S om. Δ U fortasse recte 4 εὐθ- παρ- τ- γε- MKA: τ- γε- εὐθ- παρ- Δ U εὐθ- τ- γε- παρ- S 5 ἐξ MKAS: om. Δ U.

⁶⁻⁹ M (mg. int.) UA (in C post sch. 1075) lemma M: χαίρει ἄνολβος ἀνήρ A om. U 6 ό πένης MA: ὁ ἄνολβος καὶ πένης U 7 ἀνήρ UAC: om. M | οὐ MAC: om. U 7-8 ἤγουν σκεπομένω M: om. UAC 8-9 εὕδιον ... ὑποφαίνουσιν MAC: εὕδιον προσδοκᾶ τὸν καιρόν U.

¹⁰⁻¹¹ M (mg. int.; om. C) AS (51° mg. ext. ad vv. 1073-1074) lemma M: τὸ δὲ βιβαιόμεναι A om. S 10 βιαζόμεναι MA S ut vid. (sed tertia littera excisa est): βιβαζόμεναι Maass 11 πρὸς MA: κατὰ <τ>ὴν S.

¹²⁻p. 504,10 ΜΔΚŮΑS (51°,25-38) lemma Μ: χαίρει καὶ γεράνων ΔΚΑS om. U 13 τοὺς εἰθισμένους τόπους ΜΔU: τοῖς -μένοις -οις ΚΑCS 14 μετάβασιν ΜΚUΑS: μεταβαίνωσιν Δ | προλάβωσιν Μαass: προσλάβ- Μ προσλαμβάνωσιν ΚΑ (-ουσιν C) λαμβάνουσιν U καταλαμβάνουσιν S om. Δ 14 γεωργὸς ΜΔΚUΑ: γεωργίας S 15 τοὺς καρποὺς ΜΔΚUΑ: τὸν καρπὸν S | post γέγηθεν transeunt ΔU ad sch. 1076, deinde ad nostra revertunt; lemma autem [ὁ] δ' ἀώριος add. Δ 15-p. 504,1 βραδύτερον ΜΚΑS: βραδέως φησὶ Δ φησί βραδέως U

δύτερον διαίρωνται, ὁ βουλόμενος βράδιον ἀκμάσαι τὴν θερείαν γεωργὸς γέγηθεν. ἀκόλουθος γὰρ ὁ χειμών γίνεται τῷ τῶν γεράνων διάρματι. ὅταν μὲν γὰρ προλάβωσι τὴν μετάβασιν καὶ κατὰ μείζονα συστήματα ποιῶσι τὴν πτῆσιν, πρώιμον δηλοῦσι τὸ ἔτος. ὅταν δὲ τοῖς αὐτοῖς τόποις ἐμβραδύνωσι καὶ ἀναχωροῦσαι πραεῖαν τὴν πτῆσιν ποιῶνται καὶ μὴ συνηθροισμέναι φέρωνται, ὀψὲ γενησόμενον τὸν χειμῶνα σημαίνουσι, καὶ τὴν παρολκὴν τῶν γεωργιῶν χρησιμωτέραν οὖσαν τοῖς γεωργοῖς.

10

MAKUAS

1076. — ὅριον ἐρχομέναις: ταῖς καθ' ὅραν ἐρχομέναις γεράνοις ὁ βουλόμενος καθ' ὅραν τῶν ἔργων ἄπτεσθαι γεωργὸς χαίρει, ὁ δὲ βουλόμενος ὀψίστερον σπείρειν ταῖς ὀψιμωτέραις. ἔπεσθαι γὰρ αὐτῶν τῆ πτήσει πέφυκεν ὅμβρος. καὶ γὰρ αὖται αἰσθα- 15 νόμεναι τῆς περὶ τὸν ἀέρα ψύξεως ἐκ τῶν συνήθων

¹ ἀμάσαι A (unde ἀμῆσαι Est Ald.) 2 γεωργὸς $M\Delta US$: γεωργὰαν C γεωργὰαν γεωργὸς KA | ἀκόλουθος MKAS: ἀκολούθως ΔU 3 ὅταν MKUAS: ὅτε Δ 3-4 προλάβωσι Maass: προσλάβωσι M προλαμβάνουσι Δ προλαμβάνωσι KUA καταλαμβάνωσι S 4 συστήματα $M\Delta UAS$: om. K 5 ποιῶσι Est: ἀπίωσι MKU AS: ποιῶνται Δ | πρώιμον MKUAS: πρόιμον Δ 6 τρόποις Δ | ἐμβραδύνωσι (ἐνβρ- M) $M\Delta US$: ἐμβραδύνουσαι KA | ἀναχωροῦσαι MKAS: -ροῦσι ΔU 7 πραεῖαν S: πραείαν M βραδείαν ΔA βραδίαν K βραδεῖαν U | ποιῶνται KACS: ποιοῦνται M ποιοῦσαι Δ ποιῶσι U 8 φέρωνται $M\Delta UAS$: -ονται K | γεν- τὸν χειμ- $M\Delta KAS$: τὸν χειμ- γεν- U 9 γεωργιῶν Est Ald.: -γῶν $M\Delta KUAS$ 9-10 οὕσαν τοῖς γ- om. ΔU | οὖσαν MAS: om. K 10 γεωργοῖς KAS: γεωργικοῖς MC.

¹¹⁻p. 505,1 ΜΔΚ $\dot{\mathbf{U}}$ AS $(51^v, 39-45)$ in $\Delta\mathbf{U}$ post γέγηθεν, supra p. 503, l. 15 | lemma ΜΔΚ $\dot{\mathbf{U}}$ A: ὅριον ἐρχομένοις S 11-12 ταῖς . . . ἐρχομέναις ΜΔΚ $\dot{\mathbf{U}}$ A: τοῖς . . . -μένοις S 12 γεράνοις ΜΔΚ $\dot{\mathbf{U}}$ AS: ὁ γέρανος S 13 ἔργων $(om.\ S)$ ἄπτεσθαι γεωργὸς ΜΔΚ $\dot{\mathbf{U}}$ AS: γεωργῶν ἄπτ- ἔργων $\dot{\mathbf{U}}$ | χαίρει ΜΚ $\dot{\mathbf{U}}$ AS: γέγηθεν $\dot{\Delta}$ | δὲ ΜΔΚ $\dot{\mathbf{M}}$ S: om. $\dot{\mathbf{U}}$ 14 ὀψίστερον (-ρος S) σπείρειν ΜΔΚ $\dot{\mathbf{M}}$ S: οm. $\dot{\mathbf{U}}$ | ὀψιμωτέραις $\dot{\Delta}$ A: ὀψινωτέραις $\dot{\mathbf{M}}$ S ὀψιμοτέραις $\dot{\mathbf{K}}$ ὀψιστέραις $\dot{\mathbf{U}}$ 15 ὄμβρος ΜΚ $\dot{\mathbf{U}}$ AS: δ ὅμβρ- $\dot{\Delta}$ | καὶ γὰρ ΜΚΑ: καὶ $\dot{\Delta}$ $\dot{\mathbf{U}}$ S 16 τῶν ΜΚΑS: om. $\dot{\Delta}$ $\dot{\mathbf{U}}$

έπὶ τοὺς ἀήθεις μετέρχονται τόπων.

1078. — πρώια μέν καὶ μᾶλλον: ταῖς ΜΚΑ μὲν θᾶττον καὶ κατὰ πλῆθος φαινομέναις θάττων καὶ πλείων ὁ χείμων ἐπιφαίνεται. ὅταν δὲ ὀψὲ καὶ μὴ 5 ἀγεληδὸν φανεῖσαι πλειότεραι, ἀλλὰ κατ' ὀλίγον καὶ ἐκ διαστημάτων, οὐδ' ἄμα πολλαί, ἀμβολίη χειμῶνος ὀφέλλεται ὕστερα ἔργα (1080-1081).

1082. — εἰ δὲ βόες: εἰ δὲ οἱ βόες καὶ τὰ πρό- ΜΔΚUAS
10 βατα ἐν τῆ παρακμῆ τοῦ φθινοπώρου τὴν γῆν τοῖς
ποσὶν ὀρύσσουσι, τὰς δὲ κεφαλὰς πρὸς βορέαν ἀνατείνουσι, χειμὼν γενήσεται μέγας κατὰ τὴν τῶν Πλειάδων δύσιν. ἐὰν δὲ μᾶλλον ὀρύττωσι, μείζονα δεῖ τὸν
χειμῶνα προσδέχεσθαι καὶ ἀσύμφορον φυτοῖς τε καὶ
15 τῷ σιτικῷ καρπῷ. πολλὴν γὰρ ἐσομένην χιόνα σημαίνει,
ὑφ' ἦς συμβήσεται τὸν ἐν ταῖς χώραις, ἔτι τρυφερὸν
ὄντα καὶ μηδέπω ἐπὶ τοσοῦτον ηὐξηκότα ὥστε μὴ

¹ άήθεις $M\Delta KA$: ἀσυνήθεις U άλήθους $S\mid$ τόπων M: τόπους $\Delta KUAS$ fortasse recte.

^{2–8} MKA lemma MKA 3 θάττων M: θᾶττον KAC 4 ἐπιφαίνεται MA: φαίνεται K 5 ἀγεληδὸν MA: –δὰ K | πλειότεραι MC: om. KA:

⁹⁻p. 506,3 M \Delta K U AS (51 ^{v} , 45–52 ^{r} , 1) lemma M Δ : εἰ δὲ βόες καὶ μῆλα AS εί δὲ καὶ βόες καὶ μῆλα Κ om. U 9 εί δέ οἱ M Δ ΚυΑ: οἱ δὲ S 9-10 καὶ τὰ πρόβατα ΜΔυS: καὶ τὰ μῆλα ἢ τὰ πρόβατα ΚΑ 11 δρύσσουσι ΚΑ: δρύσσωσι ΜΔ δρύττουσι US $\mid$ δὲ MKA : post κεφ $-\Delta U$ om. $S\mid$ πρός $M\Delta KUA$: κατὰ $S\mid$ βορέαν ΜΚΑS : βορὰν Δ βορᾶν U 11-12 ἀνατείνουσι ΜΚUΑ : -νωσι Δ –ναντες S 12–13 χειμών $\dots$ δύσιν MKA : χειμώνα προσδόκα Δ om. US 13 ἐὰν δὲ (om. S) μᾶλλον ΜΔΚΑS: μᾶλλον δὲ ἐὰν U 13–14 δεῖ τὸν χειμῶνα MKUAS: τὸν χ- δεῖ Δ 14 ἀσύμφορον MΔΚ U A: σύμφορον S 15 τῶι Μ ΔΚ U: οπ. AS | σιτικῶ καρπῶ ΜΔΚUΑ: σιτικοῖς καρποῖς $S \mid \pi$ ολλὴν ... ἐσομένην χιόνα ΜΔΚUΑ: πολύν ... ἐσόμενον χειμῶνα $S \mid$ σημ(αίνει) ΜΚU Α: σημαίνουσιν ΔS 16 συμβήσεται ΜΚUAS: συμβαίνει Δ $\mid$ τὸν ἐν ταῖς χώραις (καρπὸν add. Δ) ΜΔΚΑS: τὰ ἐν τῷ χωρίω U | έτι hic M: post τρυφερόν ΔU (τρυφερά) C om. ΚΑΣ 17 μηδέπω ... ηὐξηκότα ΜΔΚUΑ: μη ἔτι ηὐξηκότα ἐπιτοσοῦτον $\mathbf{S}$ 17– $\mathbf{p}$. $\mathbf{506}$, $\mathbf{1}$ ώστε μ $\dot{\mathbf{p}}$ μαραίνεσ ϑ αι (καὶ add. $\mathbf{K}\mathbf{A}$) $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}\mathbf{C}$: $\dot{\mathbf{\omega}}$ ς τεκμαίρεσθαι (καὶ add. Δ) ΔS ώστε τεκμαίρεσθαι U

μαραίνεσθαι, ξηρανθηναι ύπὸ τῆς ψυχρότητος. εί γάρ έτύγχανεν ίσχυρός, ό γεωργός ούκ ᾶν ἐδέδοικει τὴν έκ τῆς γιόνος βλάβην.

 $M\Delta KUA$

ἔστωσαν δὲ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀστέρες τὸ κατὰ φύσιν σώζοντες κατάστημα καθαροί και άνεπιθόλωτοι, μηδε οι καλούμενοι κομήται θεωρηθείησαν, η είς ή δύο ἢ τρεῖς φανέντες γὰρ οὖτοι αὐχμηρὸν τὸ ἔτος σημαίνουσιν.

MKA

1083. — γαῖαν ὀρύσσωσι: καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ζώων ὀρυσσομένη γῆ χειμῶνα δηλοῖ. μαντεύεται γάρ 10 δεῖσθαι ψύξεως διὰ πληθος θερμότητος, ήτις διὰ τὴν έξωθεν πυκνότητα έγκλείεται τοῖς ζώοις. εἰ δὲ πλεῖον όρύττει την γην τὰ ζῶα, ὁ χειμὼν βλαβερώτερος καὶ ΜΔΚυΑ φυτοῖς καὶ ἀρότροις. εύχου δὲ πλείονα χιόνα ἔσεθαι. σημεῖον γὰρ καρποῦ, ἐπειδὴ ῥιζοῦται τὰ σπέρματα 15 μάλλον, ἐπεγόμενα τῆς ἐπὶ τὰ ἄνω αὐξήσεως. κομῆται

δὲ ἀστέρες αὐχμοῦ σημεῖον, ὑπερβάλλοντος τοῦ θερμοῦ

1 ὑπὸ $M\Delta KUA$: ἀπὸ $S \mid τῆς οπ$. $\Delta \mid ψυχρότητος <math>M\Delta KUA$: ὑγρότητος S 2 ὁ γ — οὐκ ἂν $M\Delta KAS$ (qui post γεωργός dist.): οὖκ ἂν ὁ γ- $\mathbf{U}$ $\mathbf{3}$ ἐκ τῆς χιόνος $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: τοῦ χειμῶνος $\mathbf{S}$.

καὶ τοῦ ψυχροῦ ΜΚΑ: εἰώθασι γίνεσθαι ΔU τὸ ψυχρὸν (καὶ

om.) Est xal secl. Maass.

[καὶ] τοῦ ψυγροῦ.

⁴⁻⁸ MAK (infra post sch. 1083) UA paraphrasis versuum~1091-1093; $lemma~nullum~in~M: [μ]άλα κεν <math>\Delta~$ μάλα κεν (χε U) τότε KUA 4 δὲ MKUA: οπ. Δ | ἀστέρες MKA: άστ- δὲ U om. Δ 5 κατάστημα ΜΔΚΑ: διάστημα U 6 κομῆται $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}$: κομῖται $\mathbf{K}\mathbf{A}$ | θεωρηθείησαν $\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$: θερ- $\mathbf{M}$ 7 τρεῖς $\mathbf{M}\Delta$: καὶ τρεῖς $\mathbf{KUA}$ | φανέντες γὰρ οδτοι $\mathbf{M}\Delta\mathbf{UA}$: om. $\mathbf{K}.$ 9-18 MK (ante ll. 4-8) A, ll. 14-18 in ΔU post sch. 1085 (infra p. 507, l. 3) cf. supra p. 461, ll. 20sqq. lemma MKA 12 πλεῖον M: πλέον KA 14 εύχου: incipiunt ΔU sub lemmate άλλα χιών (1088) | χιόνα ΜΚΑ: χειμῶνα ΔU ut vid. (evan.) | ἔσεσθαι ΜΔU ut vid. (evan.): om. ΚΑС 15 καρποῦ ΜΚΑ: ἐστι καρποῦ ΔU | τὰ ΜΚUΑ: τὸ Δ fortasse recte 16–17 κομῆται (-μῖται ΚΑС) ... σημεῖον ΜΚΑ: οἱ κομῆται οὖν αὐχμοῦ σημεῖον εἰσὶν ΔU 17 ὑπερ β - ΜΚΑ: ὑπερ β - γὰρ ΔU 18

1085. — Πληιάδες χειμῶνα: εἴπομεν γὰρ ΜΔΚυΑ ἄνω ὅτι καὶ φθινοπωριναὶ ἀνατέλλουσιν αἱ Πλειάδες. φησὶ δὲ ὅτι κατερχόμεναι χειμῶνα φέρουσιν.

άλλως: οἱονεὶ εἰς τὸν καιρὸν ὅτε δύνουσιν αἱ Α 5 Πλειάδες ἐὰν αἶγες καὶ μῆλα κερατίζωσι τὴν γῆν, γειμών γενήσεται μέγας.

1086. — τὸ δὲ ἑξῆς: μηδὲ λίαν ὀρύχοιεν Μ

ὄφρα τις εὐεστοῖ.

1088. — ἀλλὰ χιὼν εἴη πολλή: ἀλλὰ ΜΚΑΝ 10 χιὼν ἔστω, φησί, πολλὴ ἐπὶ ταῖς μεγάλαις ἀρούραις, περὶ τῆ μήπω ἀκμὴν κριθείση καὶ οἱονεὶ διάκρισιν καὶ ἰσχύν λαβούση πόα, τῆ τέως μηδὲ βαθεία, ἀλλ' ἐπιπολαίω οὔση.

ά λ λ ω ς: χιών δὲ ἂν πίπτη, γινέσθω μὴ ἤδη εἰς ΜΚΑ 15 πολύ τῆς πόας ηὐξημένης, ἵνα μὴ κατακλᾶται αὕτη, ἀλλ' ἔτι ἀπαλῆς. καὶ γὰρ αὕτη κατ' ὀλίγον τηκομένη καὶ ποτίζουσα τὴν γῆν τρόφιμός ἐστι τοῖς ἐσπαρμένοις.

1090. — ὄφρα τις εὐεστοῖ: τῆ εὐετηρία. ΜΔΚUAS τοῦτο ἀκολουθεῖτῷ μὴ λίην ὀρύχοιεν (1086).

¹⁻³ ΜΔΚUΑ lemma ΜΚUΑ: $[\pi]$ ληϊάδες Δ 1 εἴπομεν γὰρ: cf. supra sch. 1064-1065 2 πλειάδες ΔΚΑ: πληϊάδες ΜU 3 φησί ... φέρουσιν ΜC: αὐται οὖν (αἱ πληϊάδες add. ΔU) κατερχόμεναι φησί (om. A) χειμῶνα φέρουσιν (σημαίνουσιν Δ) ΔΚUΑ cf. Arat. 1084-1085 (αὐταὶ/Πληϊάδες χειμῶνα κατερχόμεναι φορέοιεν).

⁴⁻⁶ A (non in C).

⁷⁻⁸ M (mg. int. ad v. 1086, non in C) 7 ὀρύχοιεν Aratus: ἀρ- M.

⁹⁻¹³ MKAS (52^r, 1-4) lemma MAS: ἀλλὰ χιὼν εἴη K 10 ἔστω MKA: ἔσται S | φησὶ πολλὴ MCS: πολλὴ φησὶν KA | ἐπὶ MS: ἐν KA 11 περὶ MKA: ἐπὶ S (sic etiam Maass ex Arato 1089) 12 τέως KACS: τε ὡς M | μὴ δὲ MKC: μὲν A μὴ Maass om. S | βαθεία KAS: βαθεῖα MC.

¹⁴⁻¹⁷ ΜΚΑ ἄλλως Μ: οπ. ΚΑΟ 15 κατακλᾶται Μ: κλᾶται ΚΑΟ 16 ἀπαλῆς Est Ald.: -λη ΜΑ ut vid. ἀπλῆ Κ.

¹⁸⁻p. 508,4 M ΔKUAS (52^r , 4-8) lemma M: ὄφρα τις Δ ὄφρα τις εὐετοῖ KA ὄφρα τις εὐ ἔστω S om. U | cf. supra ll. 7-8 19 τῶι M: τὸ ΔΚUAS | λίην ΜΚΑ: λίαν ΔUS | ὀρύχοιεν ΔΚUAS: ἀρ- M | post ὀρ- add. ὁ νοῦς ΔΚ ὁ δὲ νοῦς UA: non in MS

,,ὅπως τις εὐεστοῖ προσδεχόμενος χαίρη". εἰ γὰρ λίαν ὀρύχοιεν, οὐ κατὰ κόσμον ἀλλὰ χαλεπὸν καὶ τεταραγμένον τὸν ἀέρα μηνύουσι, καὶ χειμών ἄν εἴη πολὺς ἐν ταῖς ἀρούραις

ΜΚΑ ἐπὶ τῆ μήπω κεκριμένη καὶ ἰσχυρᾶ πόα τῶν ἀσταχύων πρὸς τὸ χιόνα δύνασθαι φέρειν καὶ τοιοῦτον ψῦχος ἀναδέξασθαι.

ΜΚυΑ 1091. — ο ὶ δ' ε ἶ ε ν καθ ύ περθεν: τούς κομήτας οἱ Πυθαγορικοὶ τοῖς πλανωμένοις συγκατηρίθμουν, κατὰ μακρὰς ἀνακυκλήσεις χρόνων ἄλλοτε 10 ἄλλη προφαινομένους, ἕνα τοῦτον ὑποτιθέμενοι καὶ κατὰ τὰ βόρεια ἐκτὸς τοῦ ζωδιακοῦ φαινόμενον. οἰς αὐτὸ τοῦτο ἀντιπίπτει. τοῖς γὰρ πλανήταις ὡρισμένος τόπος ἐστὶν ὁ ζωδιακὸς κύκλος, οὖτος δὲ οὐκ ἂν εἴη τῶν πλανήτων ἐκτὸς τούτου τοῦ τόπου φαινόμενος. καὶ 15 εἴπερ εἶς τῶν πλανήτων, πάντως ἂν καὶ τὰς τούτου περιόδους οἱ περὶ τὰ μαθήματα δεινοὶ παρετήρησαν,

¹ τις $M\Delta KAS$: om. U | εὐεστοῖ scripsi: εὐεστὸ Maass fortasse recte εὐθέτως $M\Delta KA$ εὐθέως S (sic etiam Buhle) om. U | προσδεχόμενος $M\Delta KUA$: καταδ-S | χαίρει U | λίαν $M\Delta$ US: om. KA 2 ὀρύχοιεν KUAS: ώρ-M σκάπτουσι Δ | οὐ κατὰ κόσμον ἀλλὰ MKA: om. ΔUS 3 τὸν ἀέρα μηνύουσι M KAS: τ - ά-σημ/U τὸ σῶμα σημαίνει τοῦ ἀέρος Δ 3-4 καὶ . . . ἀρούραις MKAS: om. ΔU .

⁵⁻⁷ MKA 5 πόα KAC: τῆι πόαι M 6 τὸ MK: τὸν A | τοιοῦτον MA: τὸ τοιοῦτον K τοσοῦτον Maass | ψῦχος K: ψύ- MA

⁸⁻p. 509,6 MKUA cf. Par. 2424 infra p. 511, ll. 13-19; haec et sequentia usque ad p. 510, l. 12 (γινομένης) ediderunt Edelstein et Kidd inter Posidonii fragmenta (131a); vide Aristot. Meteor. 1, 6 lemma MK: εἰ δ' εἶεν U οὐδ' ὕπερθεν A 9 κομήτας MU: κομίτας KAC (sic per totum hoc scholium) | πλανωμένοις MUA: πλανο- K 9-10 συγκατηρίθμουν MKA: συγκαταριθμῶσι U 10 μακρὰς KAC: μικρὰς M [..]κρὸν U | ἀνακυκλήσεις MKA: ἀνακλάσεις U 11 τοῦτον Est Ald.: τούτων MKUA | καὶ MU: om. KAC 12 τὰ MA: om. KU cvan. | φαινόμενον scripsi (sic iam Edelstein): φαινομένους M -μένων KA U evan. 14 τόπος ἐστὶν ὁ ζ - κ - MKA: κ - ὁ ζ - ἐστὶ τόπος U | οὕτος MKA: οὕτως U 16 εῖς MKA: εἰσὶ U | ἢν post πλανήτων add. Est

ώς καὶ τῶν πλανήτων, οὔτε δὲ εἶς ἐστιν, ἀλλὰ πλείονες, καὶ ούχ ἐνὶ τύπω ὁρώμενοι, ἀλλὰ τούς μὲν αὐτῶν κομήτας λέγουσι, τούς δὲ πωγωνίας, τούς δὲ ξιφηφόρους, καὶ ἄλλους ἄλλως ἔγοντας κομήτας μὲν τούς ἄνω τῶν 5 ἀστέρων ἔγοντας τὴν κόμην, πωγωνίας δὲ τούς κάτω, ξιφηφόρους δὲ τοὺς ἐκατέρωθεν.

Δημόκριτος (Diels, Vors. 68 A 92) δὲ καὶ 'Αναξα- ΜΚΑ γόρας (Diels, Vors. 59 A 81) κατά σύλληψιν δύο πλανωμένων ήνίκα πλησίον άλλήλων γένωνται καθάπερ έσόπ-10 τρων άντιλαμπόντων άλλήλοις τούς κομήτας συνίστασθαι λέγουσι. καὶ οὖτοι δὲ πλανώμενοι τοῦτο λέγουσιν. ούτε γάρ ἐν τῷ ζωδιακῷ μόνω φαίνονται, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς βορείοις καὶ ἐν τοῖς νοτίοις, τρεῖς τε πολλάκις ύπὸ τὸ αὐτὸ ὁρῶνται κομῆται, πέντε δὲ ὄντων πλανήτων 15 τρεῖς ὁρᾶσθαι κομήτας ⟨ἀδύνατον⟩. καὶ τῶν ἀπλανῶν δέ τινες δρῶνται κόμας ἔχοντες. ἐπὶ γοῦν τῷ ἰσχίῳ τοῦ Κυνός 'Αριστοτέλης (Meteor. I, 6, p. 343 b 12) φησὶ παρατετηρηκέναι κομήτην, καὶ τοῦτο προσιστορῶν ὅτι γωρὶς δύσεως οἱ κομῆται κατὰ μικρὸν ἀπο-20 μαρανθέντες ἀφανίζονται. πολλάκις τε ἐγγὺς ἀλλήλων ἐγένοντο πλανῆται, καὶ κομήτης οὐ παραφαίνεται. ὁ δὲ Ποσειδώνιος ἀρχήν γενέσεώς φησιν ἴσχειν τούς κομήτας όταν τι τοῦ ἀέρος παχυμερέστερον εἰς τὸν

² τύπω Μ: τόπω ΚUAC | αὐτῶν ΜU: οπ. ΚΑ 3-4 λέγουσι ... κομήτας μέν τούς MU: om. KAC 5 ἀστέρων MKA: άστρων U 6 ξιφ- δὲ MKA: καὶ ξιφ- U | ἑκατέρωθεν MU: κάτωθεν ΚΑ.

^{7–}p. 510,12 ΜΚΑ 8 σύλληψιν ΜΚΑ : σύλλαμψιν Diels apud Maassium (σύμφασιν Aristot. Meteor. 1,6,1 et σύναψιν ibid. 1,6,9) 12 εν altero loco MK: om. A 13-14 πολλάκις ὑπὸ τὸ αὐτὸ M: ἐν τῶ αὐτῷ πολ- KAC 15 ἀδύνατον add. Est Ald. 18 παρατετηρημέναι MK: τετηρ- A 21 πλανήται, καὶ κομήτης M: κομίται (sic) καὶ πλανήται KA (πλανήται καὶ κομίται C) | οὐ scripsi: οὕτω ΜΚΑ οὐχ οὕτω Kidd fort. recte | παραφαίνεται MK: περιφ- A 22-p. 510,13 cf. Par. 2424 infra p. 511, $\dot{l}l.~20sqq.$

άέρα ἐκθλιβὲν τῆ τοῦ ἀέρος δίνη ἐνδεθῆ, εἴτα πρὸς πλείονα δἴνον ἐπιρρεούσης τῆς τροφῆς φέρωνται, ἔνθεν αὐτοὺς καὶ μείζονας αὑτῶν ὁρᾶσθαι καὶ ἥττονας, ὡσὰν ποτὲ μὲν πλεῖον ἐπιδιδούσης τῆς τροφῆς αὕξεσθαι, ποτὲ δὲ λειπούσης συστέλλεσθαι. ταύτη γοῦν 5 καὶ εἰς τὸν ἀρκτικὸν [οὐ] συνίστασθαι μάλιστα τόπον, [ἀλλ'] ἔνθα παχυμερὴς καὶ πεπιλημένος ἐστὶν ὁ ἀἡρ. κατὰ δὲ τὰς φαύσεις αὐτῶν καὶ πάλιν διαλύσεις τροπὰς γίνεσθαι συμβαίνει τοῦ ἀέρος αὐχμούς τε γὰρ κἀκ τῶν ἐναντίων ῥαγδαίους ὅμβρους κατὰ τὴν διάλυσιν 10 αὐτῶν γίνεσθαι, ἄτε δὴ ἐν ἀέρι τῆς συστάσεως αὐτῶν γινομένης, ὅπερ καὶ ὁ Ἄρατος λέγει, αὐχμῶν αὐτοὺς Μ σύμβολα παραδιδοὺς ὑπάρχοντας, λέγων ο ἳ δ' ε ἴ ε ν κα θ ὑ π ε ρ θ ε ν καὶ τὰ ἑξῆς.

Ίπποκράτης μέντοι ὁ Πυθαγορικὸς (Diels Vors. 15 42, 5) ἕνα λέγει τὸν κομήτην. καὶ οἱ μὲν λοιποὶ ἰδίας αὐτῶν τὰς κόμας ἀποφαίνονται, δ δὲ κατὰ ἀνάκλασιν τὴν ὡς ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀπὸ τῶν ὄψεων διὰ τὴν τῶν ὑγρῶν ἀναθυμίασιν εἰς αὐτὸν ὁλκὴν φαίνεσθαι.

MUAS 1093. — πολλοὶ γὰρ κομόωσιν: ἡ ξηρὰ 20 ἀναθυμίασις ξηρᾶς τῆς γῆς καὶ αὐχμηρᾶς τυγχανούσης

¹ ἀέρα et ἀέρος ΜΚΑ: αἰθέρα et αἰθέρος Bake p. 79 (collato DL 7,152) | ἐνδεθῆι ΜΑ: ἐκδ- Κ 2 τροφῆς Rehm (Sitzb. d. Bayer. Akad. 1921) quod recepit Kidd: στροφῆς ΜΚΑ συστροφῆς Est Ald. edd. | φέρωνται ΚΑ: -ρονται Μ 3 ἔνθεν Μ: ἔνθα ΚΑ | αὐτῶν edd.: αὐτῶν ΜΚΑ 4 πλεῖον Κίdd (cf. Par. 2424 infra): ἥλιον ΜΚΑ | ἐπιδιδούσης Bekker: ἐπιδηλούσης ΜΚΑ (sic Par. 2424) | τροφῆς Rehm: στροφῆς ΜΚΑ συστροφῆς Est Ald. edd. 5 ταὐτη ΚΑΟ: ταὐτην Μ 6 οὐ ΜΚΑ: που Rehm secl. Kidd. 7 ἀλλ ΜΚΑ: del. Rehm (cf. Par. 2424 infra) | παχυμερής καὶ πεπιλημένος Μ: πεπ- καὶ παχ- ΚΑ 9 γὰρ Μ: om. ΚΑ | κάκ Μ: καὶ ἐκ ΚΑΟ 10 τὴν Μ: om. ΚΑΟ 11 αὐτῶν γίνεσθαι Μ: γίν- αὐτῶν ΚΑ 12 αὐχμῶν αὐτοὺς Μ: αὐχμοὺς αὐτῶν Κ

¹³⁻¹⁴ M λέγων etiam in Par. 2424 legitur (infra p. 512, l. 12).
15-19 MA initio add. ἄλλως A 19 δλκην M: δλκης A.
20-p. 511,5 MUAS (52^r, 8-15) of. Par. 2424 infra p. 511,
ll. 7-12 lemma MA (κομῶσιν) S: πολλοί γὰρ κομόωντες U

άναδιδομένη ποιεῖ τοὺς κομήτας ἀστέρας καλουμένους, ύπὸ τῆς ἰδίας θερμότητος ἐξαπτομένη ῥαδίως ἐϰ τῶν ύποκειμένων, καὶ οἶον ἀκτῖνας ἀναπέμπει πρὸς τὸ άνω, τὸ γὰρ πῦρ άνω πέφυκε φέρεσθαι, τὰς δὲ ἀκτῖνας 5 τοῦ παντὸς ἀστέρος χόμας εἶναι νομίζουσιν.

ούτω Σπόρος.

MΑ

πόθεν γίνονται κομῆται; ἰστέον ὅτι ἀπὸ Par. 2424 ξηρᾶς ἀναθυμιάσεως γίνονται οἱ κομῆται, ἀπὸ τῆς ἰδίας θερμότητος έξαπτομένης ραδίως έχ τῶν ὑποκειμένων, 10 καὶ οἶον ἀκτῖνας ἀναπέμπει πρὸς τὰ ἄνω. τὸ γὰρ πῦρ άνω πέφυκε φέρεσθαι. τὰς δὲ ἀκτῖνας τοῦ παντὸς ἀστέρος κόμας είναι νομίζουσι.

οί δὲ Πυθαγορικοί τούς κομήτας πλανωμένοις συγκατηρίθμουν, κατά μακράς ἀνακυκλώσεις χρόνων ἄλλοτε 15 άλλη φαινομένους, ένα τοῦτον ὑποτιθέμενοι καὶ κατὰ <τά> βόρεια έκτὸς τοῦ ζωδιακοῦ όρώμενον καὶ τοῦτο αὐτὸ ἀντιπίπτει αὐτοῖς τοῖς γὰρ πλανήταις ώρισμένος τόπος ἐστίν, ὁ ζωδιακὸς κύκλος, ὁ δὲ ἔξωθεν τοῦ ζωδιακοῦ φαινόμενος οὐκ ἂν ἔτι εἴη τῶν πλανωμένων.

ό δὲ Ποσειδώνιος ἀρχὴν γενέσεώς φησι τοὺς κομήτας 20 έχειν όταν [τὴν] τοῦ ἀέρος παχυμερέστερόν τι είς τὸν

¹ άναδιδομένη MA: -μένους S U incert. | ποιεῖ MUS: ποιεῖται A | τους MUS: om. A | κομήτας (-μίτας A) ἀστέρας MUA: ἀστ- κομ- S fortasse recte 2 ύπο MUAS: ὑπὸ γὰρ Est Ald. edd. | έξαπτομένη S (sic iam Est): -μένης MUA | έκ MAS: καὶ ἐκ U 3 ἀκτῖνας US: ἀστέρας MC ἀκτῖνας ἢ ἀστέρας Α | ἀναπέμπει MAS: ἐπιπ- U | πρὸς τὸ (τὰ UA) ἄνω MUA: άνω κάτω S 4 άνω altero loco MAS: άνωθεν Û 4-5 τὰς δὲ ... νομίζουσιν MAS: om. U.

⁶ MA cf. Maass, Analecta Eratosthenica p. 48.

⁷⁻p. 512,12 Parisinus gr. 2424 (fol. 190^r; vide praef. p. XXIX et supra p. 450) 7 κομήται edd.: κομίται cod. 8 κομίται cod. 13 κομίτας cod. 13-14 συγκαταρίθμουν cod. 15 άλλη edd.: ἄλλ cod. | τοῦτον scripsi : τούτων cod. | ὑποτιθέμενοι edd. : -μενον cod. 16 τὰ add. edd. | ἐκτὸς Graff: ἐκ cod. | ὁρώμενον Graff: -μένους cod. 16-17 τοῦτο αὐτὸ cod.: melius αὐτὸ τοῦτο cf. MKUA supra 17 ώρισμένος edd.: όρ- cod. 18 post ἐστὶν dist. cod. 19 ἔτι scripsi: τι cod. | τῶν πλανωμένων edd.: τῶ πλανωμένω cod. 20 κομίτας cod. 21 τὴν seclusi: τι Graff | τι scripsi: τε cod. del. Graff

αίθέρα ἐκθλιβὲν ἐν τῆ τοῦ ἀέρος δίνη ἐνδεθῆ, εἶτα πρὸς πλείονα δίνην ἐπιρρεούσης τῆς ὕλης αὐξόμενοι ἐπιφαίνωνται ένθεν και μείζονας αύτούς αύτῶν δρᾶσθαι καί ήττονας, ώσαν ποτέ μέν πλεῖον ἐπιδιδούσης αὔξεσθαι, ποτέ δὲ λειπούσης συστέλλεσθαι. ταύτη γοῦν καὶ τοῖς άρχτιχοῖς συνίστασθαι μάλιστα τόποις, ἔνθα παχυμερής καὶ πεπιλημένος ἐστὶν ὁ ἀήρ. κατὰ δὲ τὰς φαύσεις αὐτῶν καὶ πάλιν διαλύσεις τροπάς γίνεσθαι τοῦ ἀέρος αύγμούς τε γὰρ κάκ τῶν ἐναντίων ῥαγδαίους ὅμβρους κατὰ τὴν διάλυσιν αὐτῶν γίνεσθαι, ἄτε δὴ τῆς συστάσεως αὐτῶν 10 έν άέρι γενομένης. ὅπερ καὶ ὁ Ἄρατος λέγει, αὐχμῶν αὐτούς σύμβολα παραδιδούς ὑπάρχοντας, λέγων . . .

MAKUAS

1094. — οὐδὲ μὲν ὀρνίθων: ὅταν πολλαὶ όρνίθων ἀγέλαι ἀπὸ τῶν νήσων ἐπὶ τὴν γέρσον ἐπείγωνται, οί μεν γεωργοί περί τοῦ θέρους άγωνιῶσιν. 15

MUAS αύχμηρὸν τεκμηράμενοι γενήσεσθαι, οἱ δὲ βουκόλοι γεγήθασι μάλιστα όταν μὴ κατὰ πληθος συνηθροισμέναι γένωνται ἐπὶ τὴν γῆν, ἀλλὰ τεταγμένως ἱπτά-

¹ ἐκθλιβὲν Graff: ἐκθλίψιν cod. | ἀέρος cod.: αἰθέρος Graff, quod receperunt Edelstein Kidd | δίνη Graff: δύνει cod. | ἐνδεθῆ Graff: ἐνδοθείη cod. | εἶτα Graff: εἴτε cod. 2 δίνην scripsi: δύνει cod. δῖνον Graff 2–3 ἐπιφαίνωνται Graff: –νονται cod.3 αύτῶν edd.: αὐτῶν cod. 4 ὡς ἂν cod. | ἐπιδιδούσης Graff: ἐπιδηλούσης cod. (cf. MKA supra sch. 1091) | post ἐπιδιδούσης add. τροφής Edelstein (cf. MKA supra) 5 λειπούσης Graff: λοιπούσης cod. 6 άρκτικοῖς scripsi: άρκτοις cod. 7 πεπιλημμένος cod. 7 ἀνήρ cod. | δὲ Graff: τε cod. | φαύσεις Graff: φύσεις cod.9 κάκ Edelstein Kidd e sch. 1091: κατὰ cod. 11 ὁ ἀόρατος cod. 12 post ὑπάρχοντας distinxi; scholium enim Arateum 1091 non recte dividit excerptor.

¹³⁻p. 513,7 MK (usque ad l. 16) **UAS** ($52^r, 15-29$) lemma **MK** ΑS: οὐ μὲν ὀρνίθων U 13 πολλαί ΜΚΑS: πολλῶν U 14-15 ἐπείγωνται MKUS: om. Α 15 οἱ MKAS: καὶ οἱ U | μὲν MUS: om. KA 16 τεκμηράμενοι γενήσεσθαι (τὸ θέρος add. S) MKAS: γενέσθαι τεκμήρασθαι U | post γενήσεσθαι scholium concludit K, novum lemma a v. 1098 sumunt U (χαίρει δέ που αἰπόλος) Α (χαίρει δέ που αἰπόλος ἀνήρ) 17-18 συνηθροισμέναι MUA: -μένοι S 18 τεταγμένως MUA: -μένοι S 18-p. 513,1 ίπτάμεναι UA: -μενοι MS

μεναι. πολυγάλακτον γὰρ προσδοκῶσι τὸν ἐνιαυτόν. εἶτα ἐπιφέρει οἶκτον τινα τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀσθενείας, καί φησιν ὅτι τούτφ τῷ τρόπῳ ζῶμεν οἱ ἄνθρωποι κακοπαθῶς καὶ μηδὲν βέβαιον ἔχοντες ἐν τῷ βίῳ, ὁ ἀλλὰ μόνα τὰ περὶ τὸν κόσμον σημεῖα, ἀ μὲν κατειληφότες ἐκ διηνεκοῦς ἐμπειρίας, ὰ δὲ καὶ προσδοκῶντες διὰ τῆς μελλούσης παρατηρήσεως γνώσεσθαι.

ἄλλως: οὐδαμῶς δὲ ταῖς ὀρνίθων ἀγέλαις ἐκ Μ νήσων ἐρχομέναις ὅτε πολλαὶ ἐμπλήσσωσιν ἀρούραις

10 ὁ ἡπειρόθεν ἀνὴρ ἕνεκεν τοῦ θέρους χαίρει.

1095. — ἐκ νήσων ὅτε πολλαί: 'Αριστο- ΜΑ τέλης (fr. 240 Rose) φησίν: ,,ὅταν μὲν ὑγρὸς ἢ καὶ ψυχρὸς ὁ ἀήρ, τὸ τηνικαῦτα καὶ αἱ νῆσοι βρεχόμεναι ἀναφύουσι, καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ὅρνεα τρέφουσιν. ὅταν 15 δὲ αὐχμώδης ἢ καὶ ξηρός, τότε παντελῶς τῶν νήσων μὴ ἀναφυουσῶν ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ἐν ταῖς νήσοις ὅρνεα φεύγουσιν, εἰς ἡν δύνανται κᾶν ἐξ ὀλίγου τρέφεσθαι'΄. καὶ οἱ κολοιοὶ δὲ ἐκ τῶν νήσων πετόμενοι τοῖς γεωργοῖς σημεῖον αὐχμοῦ καὶ ἀφορίας. ἐὰν δὲ ἔμμετροι 20 χωρῶσιν, εὐκαρπίαν δηλοῦσιν.

1098. — α ὖ χ μ ῷ ἀ ν ι η θ ε ί ς: βλαβεὶς ὑπὸ τοῦ ΜΑ αὐχμοῦ. ξηρότεραι γὰρ αἱ νῆσοι τῶν ἠπείρων ὑπάρ-

² οἶκτον MAS: οἶκον U | τῆς τῶν ἀνθ- ἀσθενείας MAS: ἀσθ- τῶν ἀνθ- U 4 κακοπαθῶς MS: κακοπαθοῦντες U καὶ κακοπαθοῦντες A | βέβαιον ἔχοντες MAS: ἔχ- βέβ- UC 5 μόνα MA: μάλα U ut vid. μόνον S | ante σημεῖα del. συμβαίνει S $\mathbf{5-6}$ α μὲν (γὰρ add. M) κατειληφότες MAS: τὴν κατάληψιν ἔχομεν U in mg. ext. codicis S legitur ἐπι, quod quo pertineat nescio $\mathbf{6}$ καὶ MUA: om. S $\mathbf{7}$ γνώσεσθαι ACS: γενήσεσθαι M ἔσεσθαι U ut vid.

⁸⁻¹⁰ M (om. etiam C) 9 έμπλήσσωσιν Maass: έμπλή-

^{11–20} ΜΑ 12 ὅταν A: ὅτε M 12–13 ὑγρὸς ἢι καὶ ψυχρὸς M: ψυχρὸς ἢ καὶ ὑγρὸς C ψυχρὸς καὶ ὑγρὸς ἢ A 14 τρέφουσιν M: ἀνατρέφουσιν AC 19 ἔμμετροι $Est^{\gamma\rho}$ Ald: ἄμετροι MA (et Est in textu).

²¹⁻p. 514,8 MA lemma MA **22-p. 514,1** ὑπάρχουσαι M: τυγχάνουσαι A

χουσαι, ώς φησι Πλούταρχος (fr. 20 Sandbach), θάττον καὶ ράον τοῦ αὐχμηροῦ καταστήματος ἀντιλαμβάνονται. διὸ καὶ τὰ ὄρνεα φεύγει καὶ ταῖς ἡπείροις έπιπελάζει. καὶ άγθεται μὲν ὁ γεωργὸς τῆ τῶν ὀρνίθων έπιδημία τὸν αὐχμὸν ὑποπτεύων, χαίρει δὲ ταῖς αὐταῖς όρνισιν ὁ αἰπόλος ὅταν ἐν κόσμω καὶ τεταγμέναι φέρωνται, ώς πλείονος γάλακτος γενησομένου διά τὸ ἔνθερμον είναι τὸν ἐνιαυτόν.

1101. — ούτω γάρ μογεροί: χαματηροί καὶ πλανώμενοι ἐν πολλοῖς πράγμασιν ἄλλος ἐξ ἄλλων 10 έργων και έλπίδων ζώμεν, ό μέν γεωργός ἀπό σπερμάτων, ό δὲ αἰπόλος ἀπὸ αἰπολίων, οἱ δὲ ναῦται ἀπὸ θαλάσσης, καὶ τὰ παρὰ ποσὶ σημεῖα (τουτέστι τὰ πλησίον) γινώσχειν πάντες έτοιμοι, έξ ών μεταχειρίζονται, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς σημειώσεως ἀπο- 15 βάντα [δυνατόν] είς πρόγνωσιν άγαγεῖν ὕστερον. εἶτα έπέξεισι τὰ ἑκάστου.

MKUAS

1104. — ἄρνασι μέν χειμῶνας: οί ποιμένες, φησίν, όταν θεάσωνται τούς άρνας μετά τινος έπείξεως ἐπὶ τὴν νομὴν ἐπεργομένους, γειμῶνα τεκ- 20

4 ἐπιπελάζει Μ: προσπ- Α 6 τεταγμέναι Μ: -μένως Α 8 ένιαυτὸν Μ: ἀέρα Α.С.

⁹⁻¹⁷ MKUA lemma MKU: ούτω μογεροί Α 11 ζωμεν scripsi ex Arato: ζῶν Μ ζῶντες ΚΑC om. U | ἀπὸ MU: άπὸ τῶν ΚΑΟ 12 οἱ δὲ ναῦται ΜΚΑ: ὁ δὲ ναύτης U 13 παρὰ MU: περὶ KAC 14 πλησίον M: παραπλήσια KUA γινώσκειν MKA: -σκων U | πάντες MKA: -ντα U ut vid. Ετοιμοι (malim έτοῖμοι) MKA: δὲ αἴτιοι U ut vid. 15 ἀπὸ Μ: ἐκ Κ U A C 15-16 ἀποβάντα ΜΚ C: ἄπαντα U ἢ ἄπαντα ἀποβάντα A (in exemplari codicis A ἢ ἄπαντα supra lineam) 16 δυνατόν ΜΚUA: δυνατοί Bekker seclusi ex Arato 16-17 είτα ... ἐκάστου ΜΚΑC: om. U.

¹⁸⁻p. 515,5 MKUAS (52^r, 29-37) lemma MKAS: ἄρνασι μέν U 19 φησίν MKAS: om. U | όταν θεάσωνται τούς (om. S) άρνας MKAS: τοὺς άρν- ὁπόταν θεάσ- U | μετά τινος bis S 20 έπὶ MKAS: εἰς U 20-p. 515,1 τεκμαίρονται MKAS: -ρεται $U \mid post$ τεκμ- lemma ἄλλοι δ' έξ ἀγέλης κριοί KA ἄλλοι δ' έξ ἀγέλης (1106) $U:non\ in\ MS$

μαίρονται. ώσαύτως δὲ καὶ ὅταν κριούς ἢ ἀμνούς ἐν ταῖς τριόδοις ἴδωσι τοῖς κέρασι διερειδομένους, τινὰς δὲ τοῖς ποσὶν άλλομένους, τούς μὲν ἄρνας τοῖς τέτρασι, τούς δὲ τελείους τοῖς ἐμπροσθίοις, καὶ ὁμοίους γινο-5 μένους ὀργουμένοις, καὶ ὅταν ἐκ τῆς ἀγέλης ἄκοντα ΜΔΚUAS έπὶ τὸν σταθμὸν ἐπείγωνται, εἰωθότα δείλης ὑπὸ τοῦ ποιμένος ἀπελαύνεσθαι, καὶ ὅταν πλησίον ὄντα τῶν ποιμένων ἀπληστότερον τὴν νομὴν προσφέρωνται καίπερ ύπὸ τῶν ποιμένων τυπτόμενα τοῖς λίθοις, πάντα 10 τὰ τοιαῦτα σημεῖα χειμῶνος.

1107. — ἐρειδόμενοι κεράεσσι: τοῦτο ΜΚUAS πάσχουσι τῆς περὶ τὸν ἀέρα αἰσθανόμενοι ψύξεως. νοτιζόμενα γάρ αὐτῶν τὰ κέρατα κνησμώδη γίνεται. καὶ ὁπότε δὲ κατὰ τὴν ἀγέλην σκιρτῶσιν, οἱ μὲν ἄρνες

¹ ώσαύτως δὲ ΜΚΑS: om. U | καὶ MS: om. KUAC | ἀμνούς MKAS: ἄρνας U 2 ταῖς τρ- MUS: τοῖς τρ- KAC | διερειδομένους MKUA: ἐρειδ- S 3 ἀλλομένους MUA: ἀλλωμ- K 3-4 τούς μέν . . έμπροσθίοις οπ. U 3 τοῖς τέτρασι ΜΑS: τέσσαρσι ${f K}$ (τοῖς om.) ${f 4}$ $-{f 5}$ ὁμοίους γινομένους ${f M}{f K}{f U}{f A}$: ὁμοίοις γινομένοις S 5 όρχουμένοις Ald. (non Est): όρθουμένοις MKUAS | post όρθουμένοις add. τινάς δὲ τοῖς ποσίν (supra l. 3) K postea del. | hic add. γειμώνος έστι σημείον ΚUA et ad sch. 1107 infra transeunt.

⁵⁻¹⁰ MΔKUA (in KUA post sch. 1107) S (52^r, 37-43) haec cum praecedentibus recte continuant MS: lemma [?] όπότ' (1108) add. Δ ἢ καὶ ὅταν ἐξ ἀγέλης (1110) KA [.....] ἐξ ἀγέλης U 5 post ὅταν add. φησιν Δ | ἐκ MKAS: ἀπὸ Δ ἐπὶ U | ἄκοντα U (ἀεκούσια Arat. 1110): ἄκοντες $M\Delta KAS$ 6 εἰωθότα $M\Delta U$: -τες KAS 7 ὅταν MKUA: om. ΔS | πλησίον όντα ΜΔΚΑ: πλησίον όντων UC (sic coni. Maass) ὄντα πλησίον $\mathbf{S}$ 8–9 ἀπληστότερον $\dots$ ὑπὸ τῶν om. $\Delta \mathbf{U}$ 8 την νομην ΜΚΑS: πρὸς την ν- Maass | προσφέρωνται ΚΑ $C: \pi \rho o \phi - \dot{M}S$ 9-10 πάντα τα τοιαύτα $MS: \pi - \tau \alpha \dot{U} \tau \alpha \Delta$ ταύτα Δ ταύτα $\dot{U}$ π- τοιαύτα $\dot{K}A$ 10 σημ- χειμ- $\dot{M}KAS:$ χειμώνα σημαίνει Δ U.

¹¹⁻p. 516,7 MKUA (in KUA post ὀρθουμένοις supra l. 5) S $(52^r, 43-52^v, 1)$ lemma MKA: εἰνόδιοι παίζωσι $\mathbf{U}$ ἐρειδόμενοι S 12 αἰσθανόμενοι (-μενα S) ψύξεως ΜΚΑS: ψυξαἰσθ- U 13 post γίνεται lemma ἀναπλήσσωσι πόδεσσι (1108) KA καὶ ὁππόθ' ἄλλοθεν (1108) U: non in MS 14 ὁπότε MU: ὁπόταν ΚΑS | δὲ ΜΚΑ: φησί U om. S

τοῖς τέτρασιν άλλόμενοι ποσί διά τὸ κουφοτέρους ὑπάρχειν, οί δὲ τέλειοι τοῖς δυσίν ἄτε βαρύτεροι, χειμῶνος σημεῖον. ταράττονται γὰρ τοῦ καταρρήξοντος προαισθανόμενοι όμβρου. ή μέν οὖν μάχη αὕτη ὑγρότητα τοῦ ἐγκεφάλου δηλοῖ, ἡ δὲ ἐπὶ τὴν νομὴν ἄφιξις, ὅτι πλεΐον τὸ θερμὸν διὰ τὴν ἀντιπερίστασιν ἀθροίζεται είς βάθη χωροῦν.

MAKUA

1111. — δείελον εἰσελάοντες: ὅταν ἐλαύνωνται ταῦτα μὴ θέλοντα, γειμῶνα σημαίνει πάλιν γάρ αἰσθανόμενα τὴν τοῦ ἀέρος ταραχὴν ἐμφορεῖσθαι 10 βούλονται τροφης.

MKA

οί τε γάρ νομεῖς, ὅταν ἴδωσι τοὺς ἄρνας ἐπὶ τὴν νομήν προθυμότερον όρμῶντας, χειμῶνα σημειοῦνται τῷ βούλεσθαι δεδοικότα τὰ θρέμματα μή ποτε συγκλεισθέντα κωλυθή ἀπολαύειν τής τροφής.

1113. — ἐκ δὲ βοῶν: οἱ μέντοι περὶ τοὺς βόας άσχολούμενοι ἀπό τούτων τεκμαίρονται τὸν μέλλοντα ὄμβρον καὶ ἐσόμενον χειμῶνα. ἐάν τε γὰρ τὰς ἐμπροσ-

f 1 τέτρασιν (τέσσαρσιν f KUA) άλλόμενοι (άλλω-f K) ποσὶ f MKUA : τέτρασι ποσίν άλλόμενοι S 1-2 κουφοτέρους ύπάρχειν (είναι U) M ΚŪΑ: ὑπάρχειν αὐτούς κουφ- S 2 οἱ δὲ τέλ- τοῖς δυσὶν ΜΚ AS: τοῖς δὲ δυσὶν οἱ τέλ- U | ἄτε MKAS: ὡς U 2-3 χειμῶνος σημεῖον ΜΚΑΝ: σημ- χειμ- U 3 καταρρήξοντος Μ: -ξαντος SC μέλλοντος U μέλλοντος καταρρήξαντος ΚΑ 3-4 προαισθανόμενοι (προαισθόμενοι S) ὄμβρου ΜUCS: ὅμβρου αἰσθανόμενοι ΚΑ 4 οὖν ΜΚΑς: οπ. U 5 ὅτι ΜΚΑς: ὅτε UC 6 ἀντιπερίστασιν MC: περίστασιν KUA άρτι περίστασιν $S \mid \beta$ άθη χωροῦν

MKAS: βάθος χωροῦντα U. 8–11 $M\Delta KUA$ lemma MKA |||| εἰσελαύνονται U ut vid.om. Δ | in Δ hoc scholium ita: ["o]ταν ἄκοντα ἐλαύνηται σημεῖον καὶ τοῦτο. αἰσθανόμενα γὰρ τῆς τοῦ ἀέρος ταραχῆς, ἐμφορεῖσθαι βούλονται πλείονος τροφῆς 9 ταῦτα ΜΚΑ: ταῦτα πάντα $\mid$ χειμώνα σημαίνει M: χειμώνος σημεΐον KA σημεΐον έστὶ χειμῶνος $\mathbf{U}$ 9–10 πάλιν γὰρ αἰσθ $-\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$: αἰσθ- γὰρ $\mathbf{U}$ 10 τήν ... ταραχήν MUA: τῆς ... ταραχῆς Κ | ante ἐμφορεῖσ- ϑ at add. π ply (ut vid.) U.

12-15 MKA 12 of $\tau \epsilon \gamma \alpha \rho$ νομεῖς $\delta \tau \alpha \nu$ M: $\delta \tau \alpha \nu$ $\gamma \alpha \rho$ of (om. C)νομεῖς ΚΑΟ 12-13 τὴν νομὴν Μ: τὰς νομὰς ΚΑΟ 13 σημειοῦνται Μ: -οῦσθαι ΚΑ 14 δεδ- τὰ θρ- ΜΚΑ: malim τὰ θρδεδ- | μή ποτε ΚΑC: μήτε Μ μη Maass. 16-p. 517,8 M (om. etiam C) 17 τεκμαίρονται Maass: -ντα Μ

θίους χηλάς περιλείχωσιν, ἐάν τε κατὰ τὰ δεξιὰ μέρη κατακλιθῶσιν, ἀνάπαυσιν τὴν ἀπὸ τῶν ἔργων σημαίνουσι. θεραπεύουσι μέντοι ἀπὸ τοῦ κόπου τοὺς πόδας, τὴν δὲ κατάκλισιν μᾶλλον κατὰ φύσιν καὶ πρὸς τὴν πέψιν αὐτοῖς μᾶλλον † συμβάλλεσθαι † ἀρμόζουσαν. τεκμαίρονται δὲ χειμῶνα καὶ ὅταν εἰς αὖλιν εἰσελαυνόμενοι σκιρτῶσι μετὰ τῶν ἐκγόνων αὐτῶν. τοῦτο γὰρ ποιοῦσιν ἐμπλησθῆναι βουλόμενοι τῆς τροφῆς.

έκ δὲ βοῶν: καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν σημειοῦνται ΔΚUAS
10 οἱ γεωργοὶ γενησόμενον χειμῶνα, ὅταν τὰς χηλὰς τῶν
ἐμπροσθίων ποδῶν τῆ γλώσση περιλείχωσιν ἢ κατὰ
τὸν δεξιὸν μηρὸν ἀνακλίνωνται.

1114. — ὁππότε χηλάς: ἐπειδὴ ἐν τῆ ἀρχῆ ΜΚΑ τοῦ χειμῶνος ψυχρὰ ἡ γῆ γίνεται, ὁ βοῦς ψυχιζομένην 15 τὴν χηλὴν τὴν ἐμπροσθίαν τῆ περιλιχμήσει πειρᾶται θερμαίνειν. τοῦ γὰρ ὀπισθίου ποδὸς οὐ δύναται τῆ γλώσση ἐφίκεσθαι. φησὶν οὖν τοῦτο ἀρχὴν χειμῶνος. τοῦτο γὰρ εἶπεν ἀρότου ἀναβολήν (1117). οὐ γὰρ εὐθὺς ἀροτριῶμεν ἐὰν [μὴ] καὶ βροχὴν ὀλίγην 20 ἴδωμεν. πάλιν δὲ ὁ βοῦς ἐν ἀρχῆ χειμῶνος διὰ τὴν μέλλουσαν ψύξιν κατὰ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς καθεύδει θερμᾶναι θέλων τὸ ἦπαρ ἐκεῖσε ὑπάρχον.

²⁻³ σημαίνουσι scripsi: σημ $\mathbf{M}$ σημαίνει Maass 5 αὐτοῖς Maass: αὐτοῖς $\mathbf{M}$ | συμβάλλεσθαι $\mathbf{M}$: συμβάλλονται Maass, $quod\ vix\ intellego$; $post\ κατάκλισιν\ (l.\ 4)\ vel\ post\ ἀρμόζουσαν\ (l.\ 5)\ exspectaveris\ ποιοῦνται\ 7 αὐτῶν\ <math>Maass$: αὐτῶν $\mathbf{M}$.

 $[\]hat{\mathbf{9}}$ -12 $\Delta \mathbf{K} \mathbf{U} \mathbf{A} \mathbf{S}$ (52°, 1-4) lemma $\Delta \mathbf{S}$: ἐκ δὲ βοῶν ἐπύθοντο $\mathbf{K}$ ἐκ δὲ βοῶν ἐπύθοντ' ἀρόται $\mathbf{A}$ οπ. $\mathbf{U}$ 10 γενησόμενον $\Delta \mathbf{K} \mathbf{A} \mathbf{S}$: ἐσόμενον $\mathbf{U}$ 11 γλώσση $\mathbf{U} \mathbf{A} \mathbf{S}$: $-\tau \tau$ - $\Delta \mathbf{K}$ | περιλείχωσιν $\mathbf{K} \mathbf{U} \mathbf{A} \mathbf{S}$: $-\lambda$ είχωνται Δ .

¹³⁻²² MKA lemma MKA 14 ψυχιζομένην M: ψυχομένην KA 15 περιλιχμήσει AC: $-\lambda$ ειχ-K περιλιχμήσει M 17 post ἐφίκεσθαι finis signum ponit K | post χειμῶνος finis signum ponunt KA qui ad seq. sch. transeunt et deinde ad hoc redeunt, lemmate ἀμβολίην ἀρότοιο (1117) addito | ἀρότου Maass: ἀρότρου MKA 19 ἐὰν Maass: εἰ MKA | μὴ MKA: seclusi 22 θερμᾶναι K: θερμαίναι M θερμάναι AC ut vid. | ὑπάρχον M: τυγχάνον KA.

MAKUAS

1116. — ἐπὶ δεξιτερὰς τανύσωνται: τὸ γὰρ φυσικὸν σχῆμά ἐστιν αὐτῶν τὰ εὐώνυμα. προθερμαίνουσι γὰρ αὐτῶν οἱ βόες τὸ ἤπαρ ἐν τοῖς δεξιοῖς τόποις καὶ μέρεσι κείμενον οὕτω κατακείμενοι.

 $M\Delta KUA$

1117. — άμβολίην άρότοιο γέρων: τουτέστιν άναβολην ὁ ἔμπειρος άροτρεύς ἐτεκμήρατο.

MAKUAS

1118. — ο ὐ δ' ὅ τε μυκηθμοῦ οἰ ὁμοίως δὲ καὶ ὅταν μετὰ πλείονος μυκηθμοῦ οἰ βόες ἐπείγωνται ἐπὶ τὸν σταθμόν, οἱ δὲ δαμάλεις ἀνάλλωνται
τοῖς ποσὶ καθάπερ ἐπὶ τῶν κριῶν, καὶ οἱ αἶγες δὲ ὅταν 10
μετά τινος ἐπείξεως δρέπωνται τὰς πρίνους καὶ τοὺς
κλάδους ἀποσπῶσι, γειμῶνα σημαίνουσι, προλαμβά-

¹⁻⁴ M (om. C) Δ KUA (in KA post χειμῶνος supra p. 517, l. 17) S (52°, 5 usque ad εὐώνυμα, reliqua in mg. ad v. 1116) lemma M: ἐπὶ δεξιτερᾶς ΚΑ ἢ κοίτω Ü om. Δ S | hoc scholium in Δ ita: φύσει γὰρ ἔχουσι τὴν ἐπὶ τὰ εὐώνυμα κατάκλισιν: -προθερμαίνουσι γὰρ αὐτῶν τὸ ἢπαρ ἐν τοῖς δεξιοῖς κείμενον 2 αὐτῶν hic MKUA: post φυσικὸν S aptius; fortasse delendum 2-4 προθερμαίνουσι . . . . κατακείμενοι MKUA: προθερμαίνουσι γὰρ τὸ ἢπαρ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κείμενα S 3 αὐτῶν (sic codd., corr. Bekker) οἱ βόες τὸ ἢπαρ MKA: τὸ ἢπ- αὐτ- οἱ β- U fortasse αὐτῶν οἱ βόες secludenda (cf. Δ S).

⁵⁻⁶ M (in infima pagina sub signo non alphabetico; om. C) ΔΚUA (in ΚΑ post p. 517, l. 22) lemma M: ἀμβολίην ΔU ἄλλως ΚΑ.

⁷⁻p. 519,1 ΜΔΚUAS $(52^v, 6-12)$ lemma M: οὐδ' ὅτε ΔU ut vid. S ἡ δ' ὅτε μυχηθμοῖο ΚΑ 7-8 ὁμοίως $(om. \Delta)$ δὲ (om. S) καὶ ὅταν $(φησὶ add. \Delta)$ μετὰ πλείονος ΜΔΚΑS: om. U 8 μυχηθμοῦ ΜΔεΙΚUAS: μηχυθμοῦ Δ | αἱ (οἱ KA) βόες ΜΚΑS: $om. \Delta U$ 8-9 ἐπείγ- ἐπὶ τ- στ- ΜΚUAS: ἐπὶ τ- στ- ἐπείγ- Δ 9 δὲ ΜΔΚUA: om. S | ἀνάλλωνται Maass: ἀνάλωνται Μ ἄν ἄλλωνται S ἐνάλλωνται ΚUA πηδῶσι Δ 10 ἐπὶ ΜΚΑ: μετὰ ΔUS vide supra sch. 1107 | post κριῶν add. χειμῶνα σημ ΚΑ χειμῶνα σημαίνει U χειμῶνα δηλοῦσι Δ; reliqua usque ad κόρον (infra p. 519, l. 1) post sch. 1020 transferunt ΔΚ UA lemma anteponunt οὐδ' αἰγες Δ οὐδ' αἰγες πρίνοιο ΚΑ nullum U; genuinum ordinem, quem MS servaverunt, secutus sum | δὲ ΜΚΑS: $om. \Delta U$ | ὅταν ΜΚUAS: ὁπόταν Δ 11 ἐπείξεως ΜΚUAS: σπουδῆς Δ | δρέπωνται ΜΔΚΑ: δρύπτωνται USC | τὰς ΜΚUA: τοὺς ΔSC 11-12 καὶ τοὺς (τὰς ΚΑ) κλάδους ἀποσπῶσι (κατασπ- S) ΜΚUAS: $om. \Delta$ 12 χειμσημ- hic ΜΚUAS: post κόρον Δ 12-p. 519,1 προλαμβά-

νουσαι τὸν ἀπὸ τῆς νομῆς κόρον.

τὸ δὲ περίπλειοι ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι. ΜΚΑ
1120. — σκυθραί: σκυθρωπαὶ ἀπὸ τοῦ λει- ΜΔΚυΑς
μῶνος καὶ τοῦ βουβοσίου, τοῦ τὴν βόσιν καὶ τὴν τροφὴν
5 παρέχοντος τόπου, ἐπὶ τὸν σταθμὸν παραγενόμεναι.
ἀχείμεροι: ἐμπλήσασθαι βουλόμεναι ὀκνηρῶς ἐπὶ
τὸν σταθμὸν ἔρχονται χειμῶνα προσδεχόμεναι καὶ
συγκλεισμόν. διὸ βούλονται ἐμπλησθῆναι.

1122. — ο ὖ δ' α ἴ γ ε ς π ρ ί ν ο ι ο: καὶ αἰ αἶγες MS
10 ὅταν μετά τινος ἐπείξεως πρὸς τὰς τοῦ πρίνου ἀκάνθας,
οἵ τε σύες πρὸς τὸν φορυτόν, ὅ ἐστι βόρβορον, ἀπλήστως ΜΔΚUAS

νουσαι Δ: προσλ- ΜΚΑ λαμβάνουσαι U καταλαμβ- S

1 post κόρον add. U βουβοσίου δὲ τοῦ τόπου ἐν & οἱ βόες βόσκονται quae eadem fere in S inveniuntur glossae loco supra vocem βουβοσίοιο (v. 1120): ἔνθα βόσκονται οἱ βόες | post κόρον signum scholii finiti delevit M.

2 M (om. C) KA.

3–8 ΜΔΚ Ū AS $(52^{\circ}, 12-18)$ in ΔΚ U A ante p. 518, ll. 10–p. 519, l. 1 (vide supra) lemma M Δ U S: σκυθραί χειμῶνος (sic) Κ A | post lemma add. τὴν δειλινὴν ΔΚ U A, quod ad βουλύσιον v. 1119 spectat 3 σκυθρωπαὶ MKS: σκυθρωπὸν U σκυθραὶ A om. Δ 3–4 λειμῶνος ΜΔ S: χειμῶνος Κ U A C 4 τοῦ Μ S: τουτέστι τοῦ ΔΚ τουτέστι U τουτέστι σκυθρωπαὶ. τουτέστι τοῦ A | τὴν βόσιν καὶ ΜΔΚ U A: om. S | post τροφὴν add. τοῖς βουσὶ Δ 5 ἐπὶ ΜΚ U A S: εἰς Δ | παραγενόμεναι S: -μενοι ΜΔΚ A παρακείμενοι U 6 ἀχείμεροι ἐμπλ βουλ - ΜΚ U A S: om. Δ | ἀχείμεροι lemma esse statui: non dist. codd. | ἐπὶ τὸν σταθμόν post ἀχείμεροι del. S | ἐμπλήσασθαι (ἐμπλείεσθαι S) βουλόμενοι (sic MKA S, βουλόμεναι Est Ald.): βουλόμενοι (vel -ναι) ἐμπλήσεσθαι U qui add. εἰς τὸν σταθμόν παραγενόμενοι (cf. Δ supra ad l. 5) | ὁκνηρῶς ΜΔΚ U A: -ροὶ S 6–7 ἐπὶ τὸν σταθμὸν ΜΚΑ S: om. Δ U 7 προσδεχόμεναι ΜΚΑ: -μενοι Δ S U incert. 7–8 καὶ συγκλεισμὸν ΜΚΑ S: om. Δ U 8 διὸ ΜΚ U A S: διὸ καὶ Δ | ἐμπλ - ΜΔΚ U A: καὶ ἐμπλ - S.

9-10 (usque ad ἀκάνθας) MS (52°, 18-20) lemma MS 10

πρὸς M: κατὰ S | τοῦ M: om. S.

11-p. 520,3 ΜΔΚUAS $(52^{\circ}, 20-23)$ in ΔU post l. 1, in KA post l. 2 | lemma [o]ὐδὲ σύες (1123) Δ οὐδὲ σύες φορυτῶ $(-\rho\eta-A)$ KA non in MS om. U | totum scholium in Δ ita: [o]ὐδὲ οἱ σύες ὅταν ἀπλήστως ἔχωσι πρὸς τὸν φορυτὸν ήγουν βόρβορον,

έχωσι, τὰ ὅμοια σημαίνουσι. τὸν γὰρ ἐσόμενον δεδοικότες χειμῶνα καὶ συγκλεισμὸν τοῖς βοσκήμασιν ἐγγρονίζειν βούλονται.

MAKUAS

1124-1128. — καὶ λύκος ὁππότε μακρά: καὶ λύκοι ὅταν κατὰ μόνας γενόμενοι ἐπιμηκέστερον 5 ἀρύωνται, καὶ ὅταν σύνεγγυς παραγίνεσθαι τοῖς τῶν γεωργῶν ἔργοις τολμῶσι, μὴ καταπλησσόμενοι τοὺς ἀνθρώπους διὰ τὸ χρείαν αὐτοῖς εἶναι σκέπης, χειμῶνα σημαίνου μέχρι τρίτης ἡμέρας. καὶ ἐπὶ τῶν προειρημένων δὲ πάντων τὸ αὐτὸ δεῖ παρατηρεῖν, ἀπὸ τῆς 10 ἐνεστώσης ἡμέρας μέχρι τῆς δευτέρας ἢ καὶ τρίτης.

ΜΔΚυΑ 1127. — ΐνα οἱ λέχος αὐτόθεν εἴη:

ἀσήμαντοι εἰσὶ χειμῶνος. δέδοικότ(ες) γὰρ τὴν τοῦ χειμῶνος ἀπειλὴν τοῖς βοσκήμασιν ἐγχρονίζειν βούλονται 11 οἴ τε MS: οὐδὲ μὲν οἱ (αἱ U) KUA | πρὸς MKUA: κατὰ S | βόρβορον MKUA: βόρυγος S | ἀπλήστως MS: ὅταν ἀπλ-KUA

1 έχωσι MKUA: έχουσι S | τὰ ὅμοια σημαίνουσι MKAS: ἀσήμαν χειμῶνα U qui deinde scholium sic concludit: δεδοικότες γὰρ τὸν ἐπερχόμενον χειμῶνα τοῖς βοσκήμασι μέλλουσιν ἐγχρονίζειν $(cf. \ \Delta)$ | γὰρ MKA: $om. \ S$ 1–2 δεδοικότες KACS: δεδυκότες M 2–3 ἐγχρονίζειν MKA: ἐγχειρίζειν S.

12-p. 521,2 (usque ad προσδόχα) $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$ lemma $\mathbf{M}$ (ἵνα οι) $\mathbf{A}$: ἵνα οι λέχος $\Delta\mathbf{U}$ έγγύθεν ἀνθρώπων ἵνα οι λέχος αὐτόθεν εἴη $\mathbf{K}$

⁴⁻¹¹ ΜΔΚUAS $(52^{\circ}, 23-30)$ lemma MKAS (μακράν): [κ]αὶ λύκος Δ om. U 5 λύκοι MKUA: οἱ λ — Δ S | δταν M: δπόταν [ΔΚUA οἱ S | γενόμενοι KUAS: γιν-ΜΔ 6 ἀρύωνται ΔΚUAS: –ονται M | δταν ΜΔΚΑS: δτι U | παραγίνεσθαι ΜΔΚUA: –γίνωνται S qui post ἔργοις, non post τολμῶσι, distinxit 7 τολμῶσι ΜΚUAS: ἔπιτ— Δ | μὴ ΜΚΑ: οπ. Δ US 7–8 τοὺς ἀνθρώπους ΜΔΚΑ: τοῖς –ποις US 8 αὐτοῖς ΜΔΚUA: αὐτοὺς S | εἶναι σκέπης ΜΚΑ: σκέπης εἶναι Δ U ἔχειν σκέπης S 8–9 χειμ— σημαίνου Μ (δοκεύειν Arat. 1128): χειμ— σημ Δ AC χειμ— σημαίνουτι ΚS ση χειμῶνα U 9 μέχρι ΜΚΑS: μ— δὲ Δ U ut vid. | τρίτης ἡμέρας ΜΚΑS: τρίτην (οπ. U) ἡμέραν Δ U 9–10 τῶν πρ— δὲ (οπ. Δ S) πάντων ΜΔΚΑS: πάντων τῶν πρ— U 10 παρατηρεῖν ΜΔΚΑS: προσδοκᾶν U 10–11 ἀπὸ ... τρίτης οπ. Δ μέχρι ... τρίτης οπ. U 11 ἢ MAS: οπ. Κ.

οἱ δὲ λόχος, ἀντὶ τοῦ ἐνέδρα: ,,ἵνα τι άρπάση". χειμῶνα προσδόκα: τοῦτο γὰρ ποιεῖ ὑπὲρ τοῦ προλαβεῖν ΜΔΚUAS τὴν τοῦ ἀέρος ταραχὴν καὶ πρὶν ἢ συγκλεισθῆναι τὰ θρέμματα άρπάσαι τι καὶ παρασχεῖν ἑαυτῷ τροφήν.

1128. — τρὶς περιτελλομένης ἠοῦς: ΜΚΑ ἀντὶ τοῦ τρίτον τῆς ἡμέρας παρελθούσης, τουτέστι

μετά τρεῖς ἡμέρας.

1129. — ο ὕτω καὶ προτέροις: όμοίως, ΜΔΚυΑ φησί, καὶ περὶ τῶν προειρημένων σημείων οὕτως ἔχε, 10 ὡς ἢ παραχρῆμα τοῦ ἀέρος σημαινομένου, ἢ παρὰ δύο ἡμέρας ἢ παρὰ τρεῖς.

1132. — ἀ λ λ ὰ γ ὰ ρ ο ὐ δ ὲ μ ὑ ε ς: καὶ οἱ ΜΔΚUAS μύες φθεγγόμενοι καὶ σκιρτῶντες ὅμοιοί τε γινόμενοι ὀρχουμένοις χειμῶνα σημαίνουσι. καὶ γὰρ οὕτοι τῆς 15 τοῦ ἀέρος πιλήσεως αἰσθανόμενοι τοῦτο ποιοῦσιν.

ἢ ὅτι ἀσθενὲς καὶ λεπτὸν τὸ δέρμα ἔχοντες, ἐπειδὰν ΜΚΑ

5-7 MKA lemma MA: ἐπιτελλομένης ἡοῦς Κ 6 παρελθούσης ΚΑC: περιελθούσας Μ 7 τρεῖς ἡμέρας Μ: τρίτην ἡμέραν ΚΑC.

¹ οἱ δὲ λόχος M: οἱ δὲ λόχος (λέχος K) λέγουσιν KA οπ. ΔU | ἀντὶ τοῦ MKA: οπ. ΔU | post ἀρπάση add. τῆ τρίτη ἡμέρα ΔKUA fortasse recte 2 post χειμῶνα libenter addiderim δοκεύειν (Arat. 1128) ut lemma sit | χειμῶνα MKA: χειμούν Δ οὖν χειμ- post προσδοκᾶ U | προσδόκα M: προσδοκᾶ ΔU (cf. δοκεύει M in textu) δεῖ προσδοκᾶν KA.

²⁻⁴ MΔKUAS $(52^v, 31-33)$ sine lemmate) 2 γὰρ ΜΔΚΑ S: om. U | ποιεῖ ΜΔΚΑS: ποιῶν U 3 καὶ ΜΚΑ: om. Δ US | πρὶν ΜΔΚΑS: πλὴν U 4 ἁρπάσαι . . . τροφὴν ΜΚΑ: om. ΔU de S vide infra | τι ΜΚΑ: γάρ τι S | ἑαυτῶ τροφὴν ΜΚΑ: αὐτοῖς εἰς τροφὴν βούλονται S.

^{8–11} $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$ lemma $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}\mathbf{A}$ 9 οὕτως $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$: om. $\Delta\mathbf{U}$ | ἔχε $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}\mathbf{U}$: ἔσχεν $\mathbf{A}$ 10 ἢ $\mathbf{M}\Delta\mathbf{U}$: ἢ $\mathbf{K}\mathbf{A}$ | παρὰ $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{U}$: μετὰ Δ περὶ $\mathbf{A}$ 11 ἡμέρας ἢ παρὰ τρεῖς $\mathbf{M}$: ἢ τρεῖς ἡμέρας Δ ἢ παρὰ τρεῖς ἡμ– $\mathbf{U}$ ἡμ– ἢ τρεῖς $\mathbf{K}\mathbf{A}\mathbf{C}$.

^{12–15} ΜάΚυΑ $\hat{\bf S}$ (52°,34–38) lemma MKAS (μῦες AS): άλλὰ γὰρ Δ om. U 12 μύες ΜάΚυ: μῦες Α μῦες φησί S 13 σκιρτῶντες ΜάΚυΑ: σκαίροντες S 13–14 ὅμοιοι . . . . ὀρχουμένοις ΜΚυΑS: om. Δ 14 σημαίνουσι ΜΚυΑS: δηλοῦσι Δ | καὶ γὰρ ΜάΚυS: καὶ γὰρ καὶ Α.

¹⁶⁻p. 522,2 MKA 16 ὅτι MKA: secl. Maass

ψυχρὰν γενομένην πατήσωσι τὴν γῆν, μὴ φέροντες τὸ κρύος ἄλλονται.

ΜΔΚUΑ 1135. — οὐδὲ κύνες: κατὰ κοινοῦ τὸ ἄσκεπτοι (1134).

ΜΔΚυΑS καὶ οἱ κύνες τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶ τὴν γῆν ὀρύττοντες καὶ οἱονεὶ βαθεῖαν ἑαυτοῖς κοίτην εὐτρεπίζοντες ταὐτὰ σημαίνουσιν, ἀπὸ τῆς τοῦ ἀέρος ὑγρασίας ὥσπερ κατάδυσίν τινα ζητοῦντες [τὰ αὐτὰ σημαίνουσιν].

ΜΚΑ καὶ γάρ τε κύων ἀρέξατο ποσσίν:
τινὲς γράφουσιν ἀρύξατο. φιλόψυχρος γὰρ ὢν 10
ὁ κύων, χαίρων ἐπὶ τῷ ἐσομένω χειμῶνι σκάπτει τὴν
γῆν παίζων. τινὲς δὲ ἀρέξατο, ἀντὶ τοῦ ἐξέτεινεν. ἀρχομένου γὰρ τοῦ σώματος αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ψύχους
πυκνοῦσθαι, ὄντος κατὰ φύσιν ψυχροῦ, βουλόμενος τὸ
σῶμα διαλύειν ἐκτείνει αὐτό, ὡς ἡμεῖς μετὰ τὸν ὕπνον. 15

Μ™Β 1137. — (κάκεῖνοι...μύες): πρώην (1132)
εἰρημένοι, οἱ εὐδεινοὶ ἐσκίρτησαν.

ΜΔΚυΑΝ 1142. — τῶν μηδὲν κατόνησο: τῶν κατα-

f 1 πατήσωσι τὴν Υῆν $f M\, K$: τὴν Υ- πατ $-\, f A\,$ f 2 ἄλλονται $f M\,$: ἄλλ- $f K\, A$.

^{3–4} M (om. C) **ΔΚUA** lemma MΔΚUA **3** κατὰ M: ἀπὸ ΔΚUA fortasse recte, cf. p. 432, l. 10 et 471, l. 8 | cf. S ad sch. 1142.

^{5–8} ΜΔΚUAS $(52^v,38–43)$ lemma οὐδὲ κύνες S 5 κῦνες S | τοῖς M: τοίνυν τοῖς Δ οὖν τοῖς KUA ἐν τοῖς S 5–6 ποσὶ τὴν γ – ὀρ– MKUAS: ποσὶν ἀνορ– τὴν γ – Δ 6 καὶ $M\Delta KA$: οπ. S U evan. | ἐαυτοῖς $M\Delta KUA$: αὐτοῖς S 7 ταὐτὰ scripsi: ταῦτα MS χειμῶνα ΔKUA | σημαίνουσιν MKUAS: δηλοῦσιν Δ | ἀπὸ M: ἀπὸ γὰρ $\Delta KUACS$ | τῆς $M\Delta KAS$: τῶν U | ὑγρασίας $M\Delta KA$: δυσκρασίας S |||| ρασίας U 8 τὰ αὐτὰ (ταῦτα US) σημ– MKUAS: τοῦτο ποιοῦσιν Δ seclusi.

⁹⁻¹⁵ MKA lemma M (ποσίν): καὶ γάρ τε κύων ἀρύξατο KA 10 ἀρύξατο M: ἀρέξατο KAC (ἀρύ- MKA in Arati textu) 11 χαίρων M: καὶ χ- KA 13 ὑπὸ MA: ἀπὸ K 15 αὐτὸ MA: αὐτὸς K.

¹⁶⁻¹⁷ M in mg. ad v. 1137 lemma addidi 17 οι scripsi: οι M | εὐδεινοι scripsi: εὕδεινοι M.

¹⁸⁻p. 523,4 ΜάΚUAS (52°, 43-47) lemma ΜΚΑ: τῶν μηδὲν Δ US 18-p. 523,1 καταριθμ- ΜΚΑ: καταριθμ- φησὶ Δ ἀπαριθμ- U ἀπηριθμημένων S

ριθμηθέντων σημείων μηδὲν καταμεμψάμενος παροδεύσης. κᾶν δύο σοι, φησίν, ⟨ἐπὶ⟩ τῷ αὐτῷ γένωνται σημεῖα, βεβαιοτέρα σοι γενήσεται ἡ πρόγνωσις· εἰ δὲ τρία, μᾶλλον.

1143. — μᾶλλον δὲ δυεῖν ἐς ταὐτὸν ΜΚυΑ ἰόντων: τὴν δὲ σημείωσιν, φησίν, εἰ βουλοίμεθα βέβαιον καὶ ἀκριβῆ ἔσεσθαι, οὐκ ὀφείλομεν ἐν ἑνὶ σημείω πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ δευτέρω. ἐὰν μέντοι γε καὶ τρίτον προστεθῆ, βεβαιοτέρα γενήσεται ἡ κατάληψις.

Σρήσιμον δὲ καὶ τοῦτο, τὸ τὰ σημεῖα τοῦ παρελ- ΜΔΚυΑ θόντος χρόνου συμβάλλειν τοῖς τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἀπὸ τῆς τῶν ἀστέρων ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως στο- χάσασθαι περὶ τοῦ μέλλοντος, εἰ τοῖς προλαβοῦσιν ὅμοια γίνεται σημεῖα.

15

1145. — αἰεὶ δ' ἂν παριόντος: παρα- ΜΔΚυΑ

15-p. 524,3 M Δ KUA (in Δ U supra post l. 9) lemma M Δ K

¹ καταμεμψ- $M\Delta KAS$: καταπεμψ- U 1-2 παροδεύσης $M\Delta K$ AS: παραπέμψης U | hic scholii finem indicant ΔU , lemma add. καλὸν δ' ἐπὶ σήματι (1142) ΔKUA omnia uno tenore praebent MS 2 ἐπὶ τῷ αὐτῷ scripsi: τῶι αὐτῷ MKA ἐν τῷ αὐτῷ U (sic Est Ald.) τοῦ αὐτοῦ ΔS fortasse recte 2-3 γένωνται σημεῖα MKAS: σημ- γένωνται Δ σημ- γένηται U 3 βεβαιοτέρα $M^{pc}\Delta UA$: βεβαιότερὰ M^{ac} βεβαιωτέρα K βεβαιοτέρας S | γενήσεται MKUAS: ἔσται Δ | εἰ $M\Delta KAS$: ἡ U 4 τρία M ΔU : τρεῖς KA γ' S | μᾶλλον $M\Delta KAS$: om. U spatio vacuo relicto | post μᾶλλον add. ἄσκεπτοι ἀνεπισήμαντοι S, quae ad v. 1134 pertinent.

⁵⁻⁹ ΜΚυΑ lemma M: μᾶλλον δὲ δυοῖν εἰς ταὐτὸν (ταὐτὸ K) ΚΑС τριτάτω δέ κε θαρσήσειας U 7 βέβαιον M: βεβαίαν KUA | ἔσεσθαι MKA: γίνεσθαι U 7-8 ἐν (del. Maass) ἐνὶ σημείω MKA: ἐν σημεῖον U ut vid. 8 καὶ δευτέρω MKA: γὰρ καὶ δύο U | ἐὰν μέντοι γε καὶ MKA: ἀλλὰ μέντοι καὶ U 9 τρίτον MU: γ΄ A om. K | γενήσεται MKA: γίνεται U | post κατάληψις scholii finem indicat U atque ad sch. 1145 transit (cf. Δ).

^{10–14} ΜΔΚυΑ (in ΔU post sch. 1145) lemma [ά]ριθμείης (sic, e v. 1145) Δ solus 10 χρήσιμον ΜΔΚΑ: -μα U | δὲ καὶ τοῦτο τὸ ΜΚΑ: φησὶ Δ ἐστὶ φησὶν εἶεν U 11 χρόνου ΜΚΑ: ἔτους ΔU 12–13 στοχάσασθαι ΜΔU: στοχάζεσθαι ΚΑС 14 γίνεται σημεῖα Μ: τὰ σημεῖα γίνονται Δ γίνεται τὰ σημεῖα ΚυΑ.

MKA

τηρητέον δὲ καὶ τὰ τοῦ παρελθόντος ἐνιαυτοῦ σημεῖα πρὸς τὰ τοῦ ἐνεστῶτος, συμβάλλοντα εἰ τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος ἀνατέλλοντος ἢ δύνοντος τὰ αὐτὰ σημεῖά ἐστιν,

ΜΚΑ ἢ εἰ πρὸς τῷ σημείῳ τοῦ ἀστέρος τοιαὑτη καὶ ἡ ἡμέρα φαίνεται οἰον, αν ὁ ἀστὴρ χειμῶνα δηλώση, καὶ ἡ ἡμέρα ⟨αν⟩ εὑρεθείη σκοτεινὴ καὶ γειμερινή.

1146. — εἴ που καὶ ἐπ' ἀστέρι τοίη:
ἐάν που καὶ ἐπὶ ἀστέρι ἀνατέλλοντι ἢ δύνοντι τοιαύτη
γενήσεται ἡ ἡμέρα οἴαν λέγει καὶ τὸ σημεῖον, τουτέστιν
ἐἀν πρὸς τῷ σημείῳ (ἤγουν ἐἀν πρὸς ἃ λέγει τὸ ση- 10
μεῖον) τοιαῦτα σύμβολα καὶ ἐπὶ ἀστέρι ἀνατέλλοντι
Μ ἢ δύνοντι ἔσται ὥστε τοιαύτην φανῆναι τὴν ἡμέραν

ώς λέγει τὸ σημεῖον.

ΜΔΚUΑ ἄλλως: ἐὰν καὶ ἐπὶ τοιούτῳ ἀστέρι προσφόρως
ἀνατέλλοντι ἢ δύνοντι ὁποία λέγει τὸ σημεῖον ἡ ἡμέρα 15
ἔλθη, ἤγουν ἐὰν πρὸς τῷ σημείῳ καὶ ἀστὴρ ἀνατέλλων
ἢ δύνων σύμβολον ἡμῖν δείξῃ τοιαύτης γενησομένης
ἡμέρας.

² post ἐνεστῶτος distinxi: post συμβάλλ- codd. | συμβάλλοντα KAC: συμβάλλοντι M συμβαλλόμενα Δ U evan. | εἰ Maass: ἢ M Δ KUA | τοῦ M Δ U: om. KA 3 ἀστέρος hic M Δ KA: post δύνοντος U | ἢ M: καὶ Δ KUA | τὰ MKA: εἰ τὰ Δ U | post ἐστιν ad p. 523, ll. 10–14 transeunt Δ U.

⁴⁻⁶ MKA 4 τῷ σημείω scripsi, cf. infra l. 10: τὸ σημεῖον MKA | ἀστέρος τοιαύτη KAC: ἀστερότοι αύτη M 5 φαίνεται M: φανήσεται KAC 6 ἀν add. Maass.

⁷⁻¹³ MKA lemma M εἴ που καὶ ἐπ' ἀστέρι KAC 8 ἢ MKPcA: καὶ Kac 9 ἡ MK: καὶ ἡ AC | οἴαν KAC: οἴον M 10 τῶι σημείω MC: τὰ σημεῖα KA | ἐὰν altero loco M: om. KAC 12 post ἔσται scholii finem significant KAC 12-13 ὥστε . . . σημεῖον M: om. KAC.

^{14–18} Μ (οm. C) Δ KUA (in Δ U post sch. 1148) άλλως Μ: [ή]ώς ἀντέλλοντι (1147) Δ ἢ ὡς ἀνατέλλοντι ΚΑ ἀνατέλλοντι κατέρχεται U 14 ἐὰν και Δ U: και Μ και ἐὰν ΚΑ | προσφόρως Μ: προσφόρω ΚΑ οm. Δ U 15 ὁποία scripsi: ὁποῖα Μ ὁποῖον Δ KUA | λέγει ΜΚΑ: λέγη Δ U incert. | ἡ Μ Δ KA: om. U 16 ἔλθη Μ Δ : ἔλθοι ΚΑ U incert. | ἡγουν Μ Δ KA: om. U ut vid. | τῷ σημείω scripsi: τὸ σημεῖον Μ Δ KU τὰ σημεῖα Α 17 δύνων ΜΚUA: δύνων ἢ Δ | δείξη ΜΚUA: δείξει Δ .

1148. — μάλα δ' ἄρχιον εἴη: γρὴ δέ, ΜΔΚυΑ φησί, πρὸ πάντων τὰς τετράδας τοῦ μηνὸς παρατηρεῖν άργομένης σελήνης και ληγούσης, αύται γάρ αι όκτω ήμέραι (τετάρτη άργομένου τοῦ μηνὸς καὶ ἑβδόμη καὶ 5 είκας λήγοντος), ακριβεστάτην έχουσι την παρατήρησιν διά τὸ τὴν σελήνην ἐνδεῖν ἐν αὐταῖς ὡς πρὸς τὴν πληροσέληνον, τούτων οὖν τῶν προειρημένων σημείων ἐἀν έχης παρατήρησιν άκριβῆ καὶ ἔντεχνον, οὐδέποτε πλανηθήση περί την πρόθεσιν τοῦ περί τὸν ἀέρα καταστήματος.

άλλως: προσήκει, φησί, τὰς τετράδας τῶν μηνῶν ΜΔΚUAS φθινόντων τε καὶ ἱσταμένων προορᾶν. ἐν γὰρ ταύταις καὶ σύνοδοι παρέρχονται σελήνης, ὅτε καὶ μάλιστα μεταβολάς ὁ ἀὴρ ποιεῖ τῆ νυκτὶ διὰ τὸ μὴ καταλάμπειν τὴν σελήνην, μηδὲ θερμαίνειν τὸν ἀέρα παχύν ὄντα.

¹⁻⁹ **ΜΔΚ** UA lemma MKA: om. ΔU 2 τὰς τετρ- τ- μ - $M\Delta KA$: τ- μ - τὰς τετρ- U | παρατηρεῖν MKUA: τηρεῖν Δ 3 σελ- M: τῆς σελ- ΔKUA | ὀκτὼ $M\Delta$: $\overline{\eta}$ AC om. ΚU 4 τετάρτη Μ: τετ- γάρ ΔΚUΑ τετάρτηι Maass | άρχομένου Μ Δ C: -μένη Κ A U incert. | έβδόμη codd.: -μηι Maass 5 εἰκὰς MKA: εἰκάδι Δ U (sic Ald. [non Est] edd.) | λήγοντος Μ Δ KA: λήγουσα U $\,$ 6 ἐν αὐταῖς Est Ald: ἑαυτῆς M αὐτῆς KAC ἐν αὐτῆ Δ U | ὡς πρὸς τὴν MKA: πρὸς τὸ εἶναι Δ ώστε U 6-7 post πληροσ- aliquid nunc evanidum add. U (είναι?) 7-9 τούτων ... καταστήματος post sch. 1153 praebent ΔKUA ; in Δ haec ita breviantur: [τ]ων άμυδις· [τ]ούτων πάντων τῶν τε ἀπὸ τῶν μετεώρων τῶν τε ἀπὸ τῶν περιγείων (cf. infra sch. 1153) ἐὰν ἔχης παρατήρησιν ἀχριβῆ, οὐδέποτε πλανηθής 7 ante τούτων lemma άλλως ΚΑ: άλλως των άμυδις $\mathbf{U}$ 8 καὶ ἔντεχνον $\mathbf{M}$: om. $\Delta \mathbf{K} \mathbf{U} \mathbf{A}$ | οὐδέποτε $\mathbf{M} \Delta \mathbf{K} \mathbf{A}$: οὐδέπω $\mathbf{U}$ 9 την πρό- τοῦ π- τ- ἀέρα $\mathbf{M}\mathbf{K}$: την πρό- τοῦ τοῦ ἀέρος ${f U}$ τὸν ἀέρα τοῦ περὶ τὴν πρό $-{f A}$.

¹⁰⁻¹⁴ ΜΔΚUAS (52°, 47-53) in ΔΚUA post πληροσέληνον supra~l. 7 | άλλως MKA: ||||||| συμβάλλων U μάλα δ' άρκιον S om. Δ | in Δ haec~tantum: προσήκει φησί τὰς τετράδας προορᾶν έκατέρας 11 φθινόντων ΜΚUA: φθίνοντα S | τε ΜΚUΑ: οπ. S | ισταμένων ΜΚUΑ: -μένου S | προορᾶν Μ ΑΚUAS: προσορᾶν Maass fortasse recte 12 παρέρχονται M: ἐπέρχ- KA ||||||έρχονται U περιέρχονται CS | σελήνης CS | σελήνης CS | τῆς σελ- S C μετ- C άὴρ C μετ- C μετ- C άὴρ C μετ- C μετ τούτον ποιήσασα U παχύν τούτον ποιούσης S.

ΜΔΚUAS ό δὲ νοῦς: ,,φυλάσσου τὰς τετράδας τὰς β΄, ἐπεὶ πέρατα τῶν δύο μηνῶν εἰσιν ὁμοῦ συνερχομένων, ὡς οἶον μεθόριον ὑπαρχούσας,

ΜΚΑ ὅτε καὶ ὁ αἰθὴρ σφαλερός ἐστι καὶ ὀμβροφόρος".

ΜΚΑ 1151. — ὅτε σ φ α λ ε ρ ώ τ ε ρ ο ς α ἰ θ ή ρ: σφαλερὰ γὰρ τὰ περὶ τὸν ἀέρα ἐν ταῖς ὁκτὼ ταύταις ἡμέραις, διὰ τὸ ἀπεῖναι τὴν σελήνην καὶ κατεψῦχθαι ἄπαντα τὸν ἀέρα.

ΜΔΚUAS 1152. — ὀκτὰ νυξὶ πέλει χήτει: ἐνδεία
τοῦ σεληνιακοῦ φωτὸς αἱ ὀκτὰ νύκτες εἰσὶν ἐπισφαλεῖς 10
διὰ τὸ ἄνευ φωτὸς εἶναι καὶ κατεψῦχθαι.

ΜΔΚυΑ 1153. — τῶν ἄμυδις: τοὖτων ἀθρόως, ὡς εἴπομεν, συνελθόντων, τῶν τε ἀπὸ τῶν μετεώρων καὶ τῶν ἀπὸ τῶν περιγείων ζώων καὶ φυτῶν, οὐκ ἂν σχεδίως τεκμήραιο ἐπὶ ταῖς γενομέναις τοῦ περιέχοντος 15 ἡμᾶς ἀέρος μεταβολαῖς.

^{1–3} ΜΔΚUAS $(52^v, 53-53^r, 3)$ in Δ haec tantum: ἐπεὶ πείρατα εἰσὶ τῶν δύο μηνῶν ὁμοῦ συνερχομένων. καὶ οἰον μεθόριον 1 ὁ δὲ . . . β΄ ΜΚΑ: ὁμοῦ συνερχομένων (Arat. 1150 ἄμυδις συνιόντων). τὰς τετράδας οὖν φησι παρατηρεῖν ἀμφοτέρας U τὰς τετράδας δέ φησιν ἀμφοτέρας προορᾶν S 2 τῶν δύο μηνῶν εἰσιν (εἰσὶν ΚΑ) ΜΚΑ: εἰσὶ τῶν δύο μηνῶν ΔUS | ὡς ΜΚΑ: καὶ S om. ΔU 3 μεθόριον Μ: μεθώριον ΔΚUΑ μεθόρια S | ὑπαρχούσας ΜΚΑ: ὑπάρχουσῖν U ὑπαρχουσῶν S | ad p. 524, l. 14-18 transeunt Δ U.

⁴ MKA

⁵⁻⁸ MKA lemma MA: μηνῶν πέρατα ὅτε σφαλερώτερος αἰθὴρ Κ 7 κατεψῦχθαι Κ: -ψύχθαι MA.

⁹⁻¹¹ M (om. C) $\Delta KUA\dot{S}$ (53°, 3-5) lemma MKA: ὀκτώ νυξί U χήτει χαροποῖο S om. Δ 10 νύκτες M ΔUAS : νύκταις K 11 ἄνευ φωτὸς εἶναι M ΔKUA : εἶναι ἄνευ φ- S | κατεψύχθαι (sic) M ΔKAS : κατατετύχθαι U.

^{12–16} M Δ K U A ll. 12–16 et p. 527, l. 1–3 in unum scholium confundit U sub lemmate τῶν ἄμυδις: τούτων ἁπάντων εἴ τις ποιήσαιτο κατάληψιν (cf. 527, l. 1) τῶν τε ἀπὸ τῶν (evan.) μετεώρων (καὶ om.) τῶν ἀπὸ τῶν περιγείων, οὐδέπω σχεδιάσοι (sic ut vid.) τὰ περὶ τοῦ ἀέρος cf. KA infra ad p. 527, ll. 1–2, transit deinde ad p. 525, ll. 7–9 | de Δ vide supra ad p. 525, ll. 7–9 | lemma MU: τῶν ἄμυδις ἀπάντων KAC 13 ante μετεώρων add. μετὼν K 14 ἀπὸ τῶν MU: om. KA 15 γενομέναις M: γιν-KAC fortasse recte.

ἄλλως: τούτων οὖν πάντων εἴ τις ποιήσαιτο MΔKUAS κατάληψιν, οὐδέποτε σχεδιάσει τὰ περὶ τοῦ ἀέρος,

άλλ' άκριβώσει τὰ περὶ αὐτόν.

MKA

1154. — ο ὁ δ έπο τε σχεδίως κεν: οὐκ ΜΔΚUAS δαν σχεδιάσας, φησίν, εἰκῆ τι σημειώσαιο, ὅταν ταῦτα μὲν πάντα σκοπῆς, μέτρον δὲ τῆς τηρήσεως ἐνιαυτῷ συνέχης.

τὸ δὲ σχεδίως ἀντὶ τοῦ προσφάτως, ἀσκόπως, ΜΚΑ

παρέργως, προπετῶς καὶ ὡς ἔτυχεν.

¹⁻² M (om. C) Δ KUAS (53^r,5-7) de Δ U vide supra (ad p. 525, ll. 7-9 et p. 526, ll. 12-16 άλλως MA: τῶν ἄμυδις Δ US om. K 1 οὖν MS: om. Δ KUA | πάντων M Δ KAS: ἀπάντων U 2 οὐδέποτε . . ἀέρος MS: τῶν τε ἀπὸ τῶν μετεώρων καὶ τῶν KA (cf. U supra ad p. 526, ll. 12-16); post τῶν spatium vacuum 25 fere litterarum in A; deinde KUA ad p. 525, ll. 7-9 transeunt; quae C omittit, ea, ut saepe fit, mutila neque suo loco posita praebent KA.

³ MKA in KA ante l. 1 supra | ἀχριβώσει Maass: -σειε MKAS.

^{4–7} ΜΔΚUAS (53°, 8–11) lemma MKAS: οὐδέποτε Δ σχεδίως U 6 πάντα MΔU: om. KAS | σκοπῆς ΜΔΚUΑ: σκοπῶν S | δὲ ΜΔΚΑS: om. U | τῆς ΜΔΚUΑ: om. S | τηρήσεως ΜΚUAS: παρατηρήσεως Δ | ἐνιαυτῷ scripsi: ἐν αὐτῷ MUC ἐν ἑαυτῷ ΔΚ ἐνιαυτοῦ Α ἐν τῷ αὐτῷ S 7 συνέχης ΜΔΚΑ: ἔχης U συνεχῷς S.

⁸⁻⁹ MKA 8 ἀσκόπως MKA: ἀκόπως Maass fortasse recte post ultimum scholium poemata duo Byzantina exhibet K, quae infra in Append. pp. 558-559 leges.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΖΩΙΔΙΑΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ

ότι διὰ δύο αἰτίας καλεῖται ζωδιακός, ἢ διὰ τὰ πε- MK Ambroριεχόμενα ἐν αὐτῷ ιβ΄ ζώδια, ἢ διὰ τὸ τὴν ζωὴν τῶν ένταῦθα σημαίνειν ή ποιεῖν. ὅτι δὲ κύκλος διὰ πολλὰς αίτίας, η διά το μιμεῖσθαι τον δημιουργόν (ώσπερ 5 γαρ δ δημιουργός ούτε αρχή υποπίπτει ούτε τέλει, ούτω καὶ ὁ κύκλος οὐκ ἔχει ούτε ἀρχὴν ούτε τέλος), η διὰ τὸ [τοῦ κύκλου σχημα] στερεὸν εἶναι, η διὰ τὸ εύκίνητον τοῦ σχήματος, ἢ διὰ τὸ πολυχώρητον αὐτοῦ. ἐφάπτεται δὲ ὁ ζωδιακὸς ἐκατέρων τῶν τροπικῶν 10 κύκλων, τοῦ χειμερινοῦ [τροπικοῦ ἐφάπτεται] κατὰ τὸν Αἰγοκέρωτα, τοῦ δὲ θερινοῦ κατά τὸν Καρκίνον. τοῦ δὲ ἰσημερινοῦ ἐφάπτεται κατὰ δύο, κατά τε τὸν Κριὸν καὶ τὸν Ζυγόν, ἐν μὲν Κριῷ ποιῶν τὴν ἰσημερίαν

sianus C 263 inf. Parisinus gr. 2381 Butlerianus

MK Ambrosianus C 263 inf. (A) Parisinus gr. 2381 (P) Butlerianus Lond. Mus. Brit. add. 11886 (B) vide supra praef. p. VII | capita distinxit Maass | titulus MKPB: ėx τῶν Λεοντίου μηχανικοῦ περὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου Α Ι ὅτι Μ: om. KCAPB | καλ- ζωδ- Μ: ζωδ- καλ- KCAPB | ή codd.: om. Κ 2 ἐν αὐτῶι ΜΚ: ὑπ' αὐτοῦ APB 3 ὅτι δὲ κύκλος ΜΚ: κύκλος δὲ APB 5 οὕτε codd.: om. K | οὕτε codd.: ἢ K 7 τὸ τοῦ (ζωδιακοῦ add. Κ) κύκλου σχημα στερεὸν είναι MK: τὸ στερεόν είναι το τοῦ κύκλου σχημά ΑΡΒ τοῦ κύκλου σχημα seclusi 10 post κύκλων deficit B | τοῦ χειμερινοῦ ΜΚ: καὶ τοῦ χειμερινοῦ μέν AP | τροπικοῦ ἐφάπτεται seclusi 11 θερινοῦ ΑΡ: θερινοῦ τροπικοῦ ΜΚ 12 κατὰ δύο ΜΚ: κατὰ δύο σημεῖα όμοίως AP fortasse recte 12-13 τὸν Κριὸν ΚΑΡ: τὸν οπ. Μ 13 Κριῶ Μ: τῶ Κριῶ ΚΑΡ

τὴν ἐαρινήν, ἐν δὲ Ζυγῷ τὴν ἰσημερίαν τὴν φθινοπωρινήν.

συγκινεῖται δὲ τῷ οὐρανῷ ὁ ζῳδιακὸς κύκλος, καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κίνησιν ἔχει ἐναντίαν τινὰ τῷ κόσμῷ φοράν. εἰδέναι δὲ δεῖ ὅτι καὶ τὰ ἐν τῆ ἀπλανεῖ 5 σφαίρᾳ ἄστρα ἔχει ἰδίαν τινὰ κίνησιν, ὡς Πτολεμαῖος ἀποδείκνυσι (Magna Synt. I, p. 6), καὶ ἕκαστος τῶν ἀστέρων τούτων κινεῖται κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κίνησιν διὰ ἑκατὸν ἐτῶν μοῖραν μίαν πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ ἑαυτοῦ κύκλου, τὰς δὲ τῶν τροπικῶν μοίρας μείζους 10 εἶναι τῶν μοιρῶν τοῦ ἀρκτικοῦ, ἐπειδήπερ καὶ οἱ τροπικοὶ κύκλοι μείζους εἰσὶ τοῦ ἀρκτικοῦ. ὅμως δὲ εἰς ἴσας τῷ ἀριθμῷ μοίρας διῃρημένοι εἰσὶν οἱ κύκλοι, κἄντε ἴσοι ὧσιν ἀλλήλοις κάντε ἄνισοι.

κινεῖται δὲ λοξῶς ὁ ζωδιακὸς ὡς οὐδεὶς τῶν ἄλλων 15 κύκλων πλὴν τοῦ γαλαξίου, ἐπειδὴ ὁ ἥλιος οὐδένα τῶν ἄλλων κύκλων διικνεῖται, ἀλλὰ τὸν ζωδιακὸν μόνον. καὶ ἐπειδὴ ὁ ἥλιός ἐστιν ὁ τὰ ἐνταῦθα ψύχων καὶ θερμαίνων καὶ ὑγραίνων καὶ ξηραίνων καὶ τὰς διαφόρους τροπὰς κινούμενος ποιῶν (λέγω δὴ ἐαρινὴν θερι- 20 νὴν φθινοπωρινὴν καὶ χειμερινήν), κατ' εὐθεῖαν δὲ κινούμενος οὐκ (ἄν) ἢδύνατο τὰ ἐνταῦθα ποτὲ μὲν ψύχειν, ποτὲ δὲ θερμαίνειν, ἀλλ' ἦν ἀνάγκη τοὺς αὐτοὺς

¹ Ζυγῶι Μ: τῷ Ζυγῷ ΚΑΡ | post Ζυγῶι add. ποιῶν ΜΚ: non ΑΡ 4 αὐτοῦ edd.: αὐτοῦ codd. 5 δὲ ΜΚ: om. ΑΡ | τῆι ΜΑΡ: om. ΚС 6 ἰδίαν τινὰ ΑΡ: τινὰ ἰδίαν ΜΚ | Πτολεμαῖος ΜΚ: δ Πτ- ΑΡ 8 κινεῖται κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ (sic) κίνησιν Μ: κατὰ τὴν ἰδίαν κίνησιν αὐτοῦ (sic) κινεῖται ΚСΑΡ 9 ἑτῶν Α | μοῖραν μίαν ΜΑΡ: μίαν μοῖραν ΚС 11 καὶ ΜΚ: om. ΑΡ 12 post ἀρκτικοῦ add. καὶ τοῦ (om. Α) ἀνταρκτικοῦ ΑΡ: non ΜΚ | εἰς ΜΑΡ: om. ΚС 14 ἴσοι ΜΚ: ἴσαι ΑΡ | ὅσιν Ρ: εἰσιν ΜΚΑ 15 λοξῶς δ ζ- ΜΑΡ: ό ζ- λοξῶς Κ 15-16 ὡς ... κύκλων scripsi: καὶ οὐδεὶς τῶν ἄλλων κύκλων ΜΚ: ἄλλος δὲ οὐδεὶς τῶν κύκλων ΑΡ 16 πλὴν ΚСΑΡ: ἀνευ Μ 17 διικνεῖται Mass: κινεῖται ΜΚΑΡ | μόνον ΚΑΡ: καὶ μόνον Μ 20 κινούμενος Μ (postea del.): om. ΚСΑΡ 20-21 θερινὴν Φθινοπωρινὴν Μρο ΚΑ ΡΡο: φθινοπωρινὴν θερινὴν Μαο Ραο διὰ τὶ λοξὸς ὁ ζωδιακὸς Ρ in mg. 22 ὰν Masss: om. ΜΚΑΡ | τὰ ΚΑΡ: om. Μ 23 ἢν ἀνάγκη ΑΡ: ἀεὶ ἀναπνεῖν ΜΚ

τόπους ἀεὶ θερμαίνεσθαι καὶ μηδέποτε ψύγεσθαι, καὶ έτέρους τόπους ἀεὶ ψύγεσθαι καὶ μηδέποτε θερμαίνεσθαι, καὶ εἰ τοῦτο ἦν οὔτε καρποὶ ἐφύοντο ἄν, οὔτε τὰ ἡμέτερα σώματα ἐσώζοντο, ἄτε δη ἐξ ἐναντίων συγκείμενα 5 (οὐ μόνον γὰρ ψύξεως χρήζομεν ἢ θερμότητος, ἀλλὰ καὶ ύγρότητος καὶ ξηρότητος, άτε δὴ ἐκ τούτων συγκείμενοι), είκότως ό δημιουργός λοξόν ἐποίησε τὸν ζωδιακόν. ότε οδν γίνεται ο ήλιος εἰς τὰ βόρεια μέρη, θερμαίνεται τὰ ἐνταῦθα, ὅτε δὲ εἰς τὰ νότια, ψύχεται 10 τὰ ἐνταῦθα, καὶ αὕτη μέν ἐστιν ἡ αἰτία δι' ἣν λοξῶς χινεῖται ὁ ζωδιαχός.

διήρηται δὲ εἰς τμήματα ιβ΄ ἃ καλεῖται ζώδια, ὅτι πρώτος ό δωδέκατος άριθμός δέχεται τούς θείους ε΄ λόγους τούς μουσικούς, τὸν διπλασίονα, τὸν τριπλασίονα, 15 τὸν τετραπλασίονα, τὸν ἡμιόλιον, τὸν ἐπίτριτον. διηρη-μένου δὲ τοῦ ζωδιακοῦ εἰς ιβ΄ ζώδια, ἔτι διαιρεῖται έκαστον τῶν ζωδίων εἰς μοίρας λ', εἰς δεκανούς γ'. δεκανός δέ έστι δύναμίς τις δέκα μοίρας περιέχουσα έν τῷ ζωδίω. ἡ δὲ μοῖρα ἔγει λεπτὰ ἑξήκοντα.

κινεῖται οὖν ἐν ταύταις ταῖς μοίραις καὶ ταῖς ώραις Ambrosianus 20 τῶν τε ἡμερῶν καὶ νυκτῶν ὁ ἥλιος τὸν ἑαυτοῦ διανύων gr. 2381

20-p. 532,5 Ambrosianus C 263 inf. (A) Parisinus gr. 2381 (P).

³ καὶ om. K | αν AP: om. MK 4 ἐσώζοντο MKPac: ἐσώζετο $\mathbf{A}\mathbf{P}^{\mathrm{pc}}$ | ἐξεναντίων (sic) συγκείμενα $\mathbf{M}$: ἐξεναντίας (ἐξ έν- P) κείμενα KAP 5 μόνον MAP: δὲ K μὲν C | ἢ MK: καὶ AP fortasse recte 7 εἰκότως MK: εἰκότως ἄρα AP 8 τὰ βόρεια μέρη Μ: τὰ μέρη τὰ βόρεια ΚΑΡ 9-10 θερμαίνεται ... ψύγεται τὰ ἐνταῦθα ΜΚ: θερμαίνει μὲν τὰ ἐνταῦθα, ψύχει δὲ τὰ νότια. ὅτε δὲ γίνεται πρὸς τὰ νότια, ἐκεῖνα μὲν θερμαίνει κατά (κατ' Α) ἀναλογίαν, ψύχει δὲ τὰ βόρεια ΑΡ 10 λοξῶς MKA: λοξὸς $M^{\rm sl}P$ 11 χινεῖται ὁ ζωδιακὸς MK: ἐστὶν ὁ ζωδ-A ὁ ζωδ- ἐστιν $P\mid post$ ζωδιακὸς add. διηρημένος εἰς τμήματα δώδεκα MK: non in AP 12 καλεῖται MK: καλοῦνται | ὅτι ΜΚ: ἐπειδὴ ΑΡ 13 πρῶτος ΑC: πρώτως Μ α΄ $\mathbf{KP}$ | θείους $\mathbf{MK}$: om. $\mathbf{AP}$ | 15 τὸν ἐπίτρ $\mathbf{M}$: καὶ τὸν ἐπίτρ $\mathbf{KAP}$ | 17 μοίρας $\mathbf{M}$: μοίρας μὲν $\mathbf{KCAP}$ | δεκανούς Μ: δὲ δεκανούς ΚΟ δεκανούς δὲ ΑΡ.

δρόμον, καὶ τὸν χρόνον ὅλον συμπερατοῖ. ἔστωσαν οὖν σοι οἴ τε μῆνες καὶ αἱ ἡμέραι καὶ ὧραι εὕγνωστοι εἰς τὸ ἐπισκέπτεσθαι τὰς ἀνατολάς τε καὶ δύσεις τῶν τε ζωδίων τῶν δυοκαίδεκα καὶ τῶν λοιπῶν ἄστρων, καὶ οὐχ ἁμαρτήση τῆς διασκέψεως.

5

EPISTVLA AD IVLIANVM QVENDAM DATA

Ταῦτά σοι, ὧ 'Ιουλιανέ, συναγαγόντες ταχεῖαν πε- ΜΔΚUAS ποιήμεθα την ἐπαγγελίαν. ἄλλοις δὲ μελέτω γραφὰς ἀλλοίας ποιεῖν, εἰ μέντοι ὁ "Αρατος μνησθείη Περσέως, πάντα τὰ περὶ Περσέως διερευνᾶν, εἰ δὲ περὶ Βοώτου, 5 τὰ περὶ ἐκεῖνον, εἰ δὲ περὶ 'Αργοῦς, τὰ περὶ 'Αργοναύτας. τοῖς γὰρ βουλομένοις τὰ περιμηκέστερα βιβλία ἢ πλείονα καὶ τοῦ ἀναγκαίου ἐκτὸς καταλιπεῖν, † τὰ σὰ † ὁδός. ἡμῖν δὲ τί καὶ ταῖς κατὰ καιρὸν ἐξηγήσεσι [καταλείπω] τὸ περιττὸν τῆς συνταγματικῆς ἐκδόσεως;

¹⁻⁹ ΜΔΚΑS (53°, 11-21) in M post ea quae περὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου inscribuntur, in ΔΑS post ultimum scholium, in K folium 33° in duas partes divisum est, quarum sinistra περὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου continet, dextra autem hanc epistulam 1-2 πεποιήμεθα ΜΔΚΑ: ἐποιησάμεθα S 2 δὲ om. Α μελέτω ΜΚΑS: μελλέτω Δ 3 μέντοι ΜΚΑS: μέν που Δ μνησθείη ΔΚΑCS: μνήσθει Μ έμνήσθη Maass 4 περσέως altero loco ΜΔΚΑ: περσέα S 4 διερευνᾶν ΜΔΚΑSεὶ: δεῖ ἐρεύνης S 4-5 εἰ δὲ περὶ B- . . ἐκεῖνον (sic codd.: ἐκείνου Maass) ΜΚΑS: om. Δ | εἰ δὲ περὶ . . ἀργοναύτας (τοὺς ἀργοναύτας ΚΑS: ᾿Αργοναυτῶν Maass) ΜΔΚΑ: ὁμοίως τὰ λοιπὰ S 6 βυβλία S 6-7 ἢ πλείονα ΜΚΑS: om. Δ 7 καταλιπεῖν ΜΚΑS: καταλελοίπαμεν Δ 7-8 τὰ σὰ δδὸς ΜΚΑ: ἐρευνᾶν Δ τὰς όδοὺς S τοσσαίδε όδοὶ Est Ald. τοσαίδε όδοὶ edd. τοιά δ᾽ ὁδός Maass cruces posui 8 ἡμῖν scripsi: ὑμῖν ΜΔΚΑS | δὲ τί scripsi: δέ τι ΜΔ δέ τοι ΚΑ δ'ἔτι S | κατὰ ΜΔΚΑ: κατὰ τὸν S 8-9 καταλείπω (-λί- S) ΜΔΚΑS: seclusi 9 περιττὸν ΜΚΑ: περισσὸν Δ περὶ S | συνταγματικῆς ΜCΔS: συντακτικῆς ΚΑ | interrogationis signum posui.

ΜΔΚΑ εἴρηται δὲ πάντα τὰ ἀναγκαῖα καὶ συντελοῦντα πρὸς τὸ σαφὲς ἀπεριέργως, καὶ ώσὰν ἀνδρὶ διὰ τῶν μαθημάτων φιλοσοφούντι έξηγήσασθαι πρέπον ήν. τὰ [ποιήματα] δὲ λίαν φανερά, ὡς λέγουσιν, ἐξ ἀγωνίας παραλέλειπται. τί γάρ ήπειγεν ἄκαιρον ἐνδείκνυσθαι πολυμάθειαν, και καταλέγειν όσων και ήλίκων άστέρων έκαστον ἄστρον, καὶ θέσεις διηγεῖσθαι κύκλων πολλῶν μηδὲν εἰς τὸ ποίημα συντελούντων, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα γράφουσιν ἀμέτρως, οὐ πολυμάθειαν τὴν αὑτῶν εἰς μέσον τιθέντες ... πάντες δὲ φιλόσοφοι θέλοντες είναι. 10

¹⁻¹⁰ MΔKA 1-2 εἴρηται ... ἀπεριέργως MKA: om. Δ | 2-3 καὶ ... ην ΜΚΑ (ἐξηγήσεσθαι Κ): δ φιλοσοφοῦντι ἐξηγήσασθαι άρμόδιον Δ 2 ώσὰν scripsi: ώς ἂν codd. ώς Maass 3-4 ποιήματα hic MAKA: post πρέπον ήν transposuit Bekker seclusi 4 λέγουσιν ΜΚΑ: λέγειν Δ 4-5 παραλέλειπται ΜΚΑ: καταλ- Δ 5 ήπειγεν ΜΚΑ: χρήσιμον Δ malim αν ήπειγεν | ένδείκνυσθαι MKA: om. Δ 6 καὶ хат- $\mathbf{MKA}$: καὶ om. Δ | ὄσων $\mathbf{MKA}$: ὄσων τε Δ 7 ἄστρον $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$: ἄστρον διεξιέναι $\mathbf{\Delta}$ | διηγεῖσθαι $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$: om. $\mathbf{\Delta}$ | πολλῶν $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$: τοσούτων $\mathbf{\Delta}$ $\mathbf{8}$ συντελούντων $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$: συμβαλλομένων Δ | ἄλλα $\mathbf{M}\Delta\mathbf{K}$: ὅλα $\mathbf{A}$ 9 οὐ $\mathbf{M}\mathbf{K}\mathbf{A}$: om. Δ 9–10 την αὐτην (sic M αὐτῶν ΚΑC αὐτῶν Bekker) εἰς μέσον τιθέντες ΜΚΑ: παρεμφαίνειν βουλόμενοι Δ 10 lacunam statui | πάντες δὲ $\mathbf{M} \mathbf{K} \mathbf{A}$: καὶ πάντες $\mathbf{\Delta}$ | post epistulam haec in KA leguntur: τέλος (om. K). είς τὸ τέλος 'Αράτου. "Αρατος ὁ ἐν πᾶσι κατάρατος, πολλά καμών καὶ οὐκ ολίγα μογήσας, δόξας τε καταλαβεῖν τὰ ἐν νῶ καὶ χειρὶ τοῦ μόνου άλήπτου καὶ ἀοράτου θεοῦ τῶν ὄντων τε δημιουργοῦ ἔμεινεν όπερ ήν, όντως ἐπικατάρατος cf. infra Append. p. 558; in S autem haec: "Αρατος ώδε λήξας παννύχων πόνων | νέοις τράπεζαν προύθετο πλήρη λόγων. Τέλος τῶν Φαινομένων 'Αράτου.

EXCERPTA VARIA

Περὶ τῶν Φαινομένων 'Αράτου

1) πρῶτον μὲν ἀπαγγέλλει προοίμιον εἰς Δία. δεύτε- ΜΔ Matr. 4629 ρον δὲ διεξέρχεται τὴν τῶν φαινομένων ἀπλανῶν διακόσμησιν, είς τρία μέρη διελών αὐτήν, εν μὲν τὸ ἐντὸς τοῦ ἀρκτικοῦ φαινόμενον ἀεὶ ὑπὲρ γῆν, ἔπειτα μέρη 5 δύο ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα, τὸ μὲν βόρειον μεταξύ άρχτικοῦ καὶ ζωδιακοῦ, τὸ δὲ νότιον μεταξύ ζωδιακοῦ

VA Estensis

pp. 535-544 Argumentum et cetera quae sequuntur excerpta post scholia et epistulam ad Iulianum datam praebet M, cuius ordinem sequimur; excerptorum frustula post epistulam S 53^r, 34-40; argumentum ante scholia et ipsa Phaenomena post poetae vitam Δ ; seriem totam ante scholia et Phaenomena post vitam Matritensis 4629 (Ma² codicis K affinis) VA (horum trium codicum ordo est 1 4a 5a 5b 4b 3 scholium de Iove [supra p. 39, l. 7] 2) Est (1 4a 4b 3 5b 2 5a scholium de Iove).

pp. 535-539 M (unde Palatinus 40) A Matritensis 4629 VA Estensis vide praef. p. X | titulus MMa²A: προλεγόμενα Δ ύπόθεσις τῶν φαινομένων ᾿Αράτου Est om. V 1 ἀπαγγέλει Δ hic et semper | Δία codd. : τὸν Δία Est 2 διεξέρχεται codd.: διερχ- $\mathrm{Ma^2}$ 3 αὐτήν codd.: αὐτῆς $\mathrm{Ma^2}$ 4 τοῦ codd.: om. $\mathrm{Ma^2}$ |φαινόμενον ΔΜα² Est: φαινομένου ΜVA | γῆν codd.: γῆς V | μέρη scripsi: στερεὰ codd. secl. Maass 5 καὶ δύνοντα codd.: om. Ma^2 spatio vacuo relicto | μεταξύ M: τὸ μεταξύ ΔMa^2VAEst fortasse recte 6 άρχτικοῦ $M\Delta VA:$ κύκλου (κύκλου postea del.) Ma² τοῦ ἀρκτ- Est | ζωδιακοῦ (priore loco) ΜΕst: ζωδ- κύκλου ΔMa²VA fortasse recte 6-p. 536,1 τὸ δὲ . . . ἀνταρκτικοῦ om. VA 6 μεταξύ ζωδ-Μ: τὸ μεταξύ ζωδ- ΔΜα² Est | ζωδιακοῦ Μ Est: τοῦ ζωδ- Μα² καὶ ἀνταρκτικοῦ. ἀπαγγέλλει δὲ ἕκαστον κατὰ μῆκος καὶ πλάτος, τὰ μὲν μήκη ἀπὸ ἀνατολῶν ἰῶν ἐπὶ δυσμὰς διὰ τῶν προανατελλόντων, μέχρις ἂν ἐπανέλθη, τὰ δὲ πλάτη ἀπὸ βορέου ἐπὶ νότον. κατὰ μῆκος μὲν οὖν τὸν βόρειον τόπον ἀπὸ τοῦ 'Ενγούνασι καὶ 'Οφιούχου εἰς 5 τὸ πρόσθεν ἀεὶ μέχρι τῶν αὐτῶν [κύκλων] ἀπαγγέλλει, τὸν δὲ νότιον ἀπὸ 'Ωρίωνος καὶ Κυνὸς καὶ 'Αργοῦς ὁμοίως μέχρι τῶν αὐτῶν· κατὰ πλάτος δὲ τὸν μὲν βόρειον τόπον ἀπ' ἀρκτικοῦ μέχρι ζωδιακοῦ, τὸν δὲ νότιον ἑξῆς ἀπὸ ζωδιακοῦ μέχρι τοῦ ἀνταρκτικοῦ, συντάσσων 10 τὰ μὲν ἑξῆς καθ' ἕν, τὰ δὲ κατὰ ἴλας καὶ συγγενείας καὶ ἄλλας τινὰς αἰτίας εὐλόγους περιλαμβάνων. συντελέσας δὲ τὴν διάθεσιν τῶν ἀπλανῶν, μετὰ ταῦτα περὶ τῶν πέντε πλανητῶν λέγει. ἑξῆς δὲ ἀρμόσας τοὺς κύκλους ἑκάστων ἀπαγγέλλειν ἀναίνεται μὲν τοὺς τῶν 15

¹ ἀνταρκτικοῦ $\Delta Ma^2 Est$: ἀρκτικοῦ $M \mid post$ ἀνταρκτικοῦ add. κύκλου $\Delta Ma^2 \mid$ ἕκαστον codd.: ἕκαστα $VA \mid$ κατὰ MVAEst: κατά τε ΔMa² 1-2 μῆκος καὶ πλάτος MΔMa²VA: μέρη καὶ πλάτη Ma^2 μῆκος καὶ κατὰ πλάτος Est 2 ἰων MVAEst: ἰὸν Δ om. Ma^2 3 μέχρις αν ἐπανέλθη om. Δ | ἐπανέλθη MMa^2Est : ἐπέλθη $VA\mid post$ ἐπ-add. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Ma^2A 4 ἀπὸ βορέου (βορείου ΔVÂ τοῦ βορείου Est) ἐπὶ νότον (νότιον Δ τὸν νότιον ${f V}$ τὸ νότιον ${f AEst}$) ${f M} {f \Delta} {f V} {f AEst}$: ἐπ ${f l}$ βορείω μέρει ${f Ma^2}$ ${f 5}$ ἐν γούνασι ΜΜα² VA Est: ἐν γόνασι ΔΜα^{2 ac} 6 τὸ om. Δ^{ac} Ma^2 | αὐτῶν codd.: αὐτοῦ A | χύκλων seclusi | ἀπαγγέλλει codd.: ἀπαγγέλει Δ ἀποτέλλει Ma^2 7 τὸν ΔMa^2 : τὸ MVA Est 8–9 μὲν βόρειον codd.: μέντρειον Ma^2 ut vid. 9 τόπον om. Est | τὸν codd.: τὸ VA 10 μέχρι codd.: ἄχρι Ma^2 | ἀνταρχτικοῦ ΔΜα² V : ἀρκτικοῦ ΜΑΕst 11 κατὰ ίλας Μ^{pc} ut vid. VA Est: κατὰ εἴλας $M\Delta$ καθ' ἴλας Ma^2 12 καὶ ἄλλας τινὰς αίτίας ΜΜα²: τινάς καὶ άλλας αίτίας Α καὶ άλλας et αίτίας om. ΔV Est | εὐλόγους ΜΜα² Asl : εὐλόγως ΔVA Est | περιλαμβάνων ΜΜα²: παραλαμβάνων ΔVAEst 14 έξῆς δὲ ΜΔ Ma²VA: καὶ ἐξῆς Est | ἀρμόσας δὲ Δ 15 post ἐκάστων dist. M: post ἀπαγγ $-\Delta Ma^2 VA Est \mid$ ἀπαγγέλλειν M: ἀπαγγέλλει ($-\lambda$ ει Δ) Δ Ma² V A Est | ἀναίνεται μέν Μ Δ Ma² V A : ἀπαναίνεται δὲ Est 15-p. 537,1 τοὺς (οπ. Ma²) τῶν πλανωμένων codd.: τὴν κατὰ μέρος ἐκάστου τῶν πλανήτων Est

πλανωμένων καὶ οὐ θαρρεῖ λέγειν ὡς χαλεπόν, εὔχεται δὲ ἰκανὸς γενέσθαι τῶν ἀπλανῶν ,,τὰ τε κύκλα τά τ' αἰθέρι σήματ' ἐνισπεῖν" (461), καὶ τοὺς ἀναγκαιοτάτους κύκλους τῶν ἀπλανῶν τοὺς τέσσαρας λέγει, 5 δύο μὲν τροπικούς, ἕνα δὲ ἰσημερινόν, καὶ τέταρτον τὸν ζωδιακόν. πάρεργον δὲ [αὐτὸν] ἐν παραδείγματος μέρει τὸν γαλαξίαν παραβέβληται. μετὰ ταῦτα δὲ ἀνατολὰς ἑκάστων καὶ δύσεις ἀπαγγέλλει, χρώμενος ⟨τούτω⟩ τῷ τρόπῳ. ἕκαστον τῶν ζωδίων καταλέγει, καὶ τοὺς συνανατέλλοντας . . . ἀρξάμενος ἀπὸ ἑσπερινῆς ἀνατολῆς καὶ Καρκίνου. κατὰ δύο δὲ τρόπους ταῦτα διεξέρχεται, ποτὲ μὲν προτέρους τοὺς συνανατέλλοντας καὶ δευτέρους τοὺς ἀντιδύνοντας, ποτὲ δὲ τουναντίον

¹ θαρρεῖ codd.: θαρρεῖν $\mathbf{Ma^2}$ | λέγειν codd.: λέγων $\mathbf{Est}$ | ὡς χαλεπὸν codd.: ἀσφαλέστερον $\mathbf{V}$ 2 ἰκανὸς codd.: ἱκανῶς $\mathbf{A}$ | των om. Ma² | ἀπλανων codd. Est pc (ex πλανήτων Est) 3 αίθέρι ΔMa^2VA : ἐν αίθέρι M αίθέρια Est 4 post ἀναγκ- add. δὲ Est | τῶν ἀπλανῶν τοὺς τέσσαρας codd.: τέσσαρας τῶν ἀπλανῶν Est 5 ante τροπικούς add. τούς Est | ante ίσημ- add. τον Est | καὶ τέταρτον ΜΑ: τέταρτον δὲ ΔΜα²V Est 6 αὐτον MMa²A: non in ΔV Est seclusi | ἐν ΜΔMa²VA: καὶ ὡς ἐν 7 μέρει codd.: om. Δ | τὸν γαλαξίαν Α: τὴν γαλαξίαν Μα² αὐτὸν τὸν γαλαξίαν ΔV Est τῶι γαλαξία Μ | παραβέβληται $M\Delta$: περιβέβληται V περιβέβληκε Ma^2A παραβέβληκε Est | ταῦτα δὲ MVAEst δὲ ταῦτα ΔMa^2 8 ἀπαγγέλλει MVAslEst: ἀπαγγέλει Δ ἀπάγει Ma² ἐπαγγέλλει Α 8-9 τούτω addidi 9 έκαστον Μ: έκαστα Δ καὶ έκαστον Ma²VA δι'οδ έκαστα Est | ζωδίων Μ: ζωδιακῶν ΔΜα²VA ἐν τῶ ζωδιακῶ Est | καταλέγει ΜΔΕst: καταγγέλλει Ma²VA 10 συνανατέλλοντας $M\Delta Ma^2\ VA$: συνανατέλλοντά τε καὶ ἀντιδύνοντα Est | lacunam vacuam relinquere malui: καὶ τούς άντιδύνοντας suppl. Maass 11 καὶ ΜΔΜα²VA: om. Est δὲ Ma²Est: om. ΜΔVΑ 12-13 ποτὲ μὲν ... δευτέρους τούς αντιδύνοντας codd.: ὅτε μέν, πρότερα τὰ συνανατέλλοντα καὶ δεύτερα τὰ ἀντιδύνοντα Est 12 προτέρους MVA: πρότερον ΔΜα² 13 καὶ δευτέρους τούς ἀντιδύνοντας ΜΜα²VA: om. Δ 13-p. 538,1 ποτέ δέ ... ἀντιδύνοντας om. Μ 13 ποτέ δέ Δ: ὅτε VA ὁτὲ Ma² Est

προτέρους μὲν τοὺς ἀντιδύνοντας, ὑστέρους δὲ τοὺς συνανατέλλοντας. καὶ τούτῳ μᾶλλον τῷ τρόπῳ πλεονάζει ἤπερ τῷ προτέρῳ. μετὰ ταῦτα δὲ καὶ περὶ Διὸς σημείων διεξέρχεται. καὶ πρῶτον μὲν προοίμιον αὐτῶν ἀπαγγέλλει μετὰ ταῦτα δὲ λέγει σημεῖα χειμῶνος καὶ δε ἀδίας, πρῶτον μὲν ὅσα σελήνη παρέχει, δεύτερον δὲ ὅσα ἤλιος, τρίτον ὅσα ἡ καλουμένη Φάτνη. μετὰ ταῦτα δὲ ἀπαγγέλλει σημεῖα σύμμικτα χειμῶνός τε καὶ εὐδίας † θρεμμάτων ἀρότων † ὅσα δηλοῖ τά τε μετέωρα καὶ τὰ ἐπίγεια φυτά τε καὶ ζῷα, καὶ ὅσα τούτοις παρα-10 πλήσια, τὰ μὲν σεμνότερα, τὰ δὲ φαυλότερα. κοσμεῖ δὲ τὰ φαυλότερα σεμνότητι διχῶς, ποτὲ μὲν ἀναμίσγων τὰ σεμνότερα, ποτὲ δὲ ἀπολογούμενος καὶ τὴν χρείαν αὐτῶν ἀναγκαίαν εἶναι λέγων.

καλῶς δὲ ἀνόμασται τὰ Φαινόμενα, πρῶτον μὲν 15

¹ προτέρους ΔMa²VA: πρότερα Est | τούς ἀντιδύνοντας Δ Μα² VA : τὰ ἀντιδύνοντα Est | ὑστέρους ΜΔVA : δευτέρους Μα² ύστερα $\mathbf{E}$ st 1–2 τούς συνανατέλλοντας codd. : τὰ συνανατέλλοντα $\mathbf{E}\mathbf{st}$ 2–3 πλεονάζει codd.: πλέκει $\mathbf{E}\mathbf{st}$ | ήπερ codd.: εἴπερ $\mathbf{M}$ 3 καὶ om. Est 3-4 διὸς σημείων ΜΔ: δύο σημείων Μα²Α σημείων δύο V διοσημείων Est 4 πρώτον codd.: πρώτα Ma^2 | αὐτῶν MMa^2VA : αὐτοῦ Δ αὐτοῖς Est 5 λέγει σημεῖα χειμῶνος codd.: σημ- λέγει χειμ- Est 6 πρῶτον codd.: πρώτα $\dot{\mathbf{M}}\dot{\mathbf{a}}^2$ | δεύτερον $cod\dot{d}$.: δεύτερα $\dot{\mathbf{M}}\dot{\mathbf{a}}^2$ 7 ὁ ήλιος $\mathbf{V}$ | τρίτον $\mathbf{M}\Delta\mathbf{M}\mathbf{a}^2\mathbf{V}$: καὶ τρίτον $\mathbf{A}$ τρίτον δὲ $\mathbf{E}\mathbf{s}\mathbf{t}$ 8 δὲ $\mathbf{M}$: om. Δ $\mathbf{Ma^2VAEst}$ | ἀπαγγέλλει (-έλει Δ) codd.: ἀπαγγέλλεται $\mathbf{Ma^2}$ σύμμικτα codd.: σύμμιξιν Δ | τε M: om. ΔMa²VAEst | εύδίας codd.: εύδιῶν Μ 9 θρεμμάτων άρότων Μ: καὶ θρεμμάτων καὶ άρότρων ΔΜα²V καὶ θρεμμάτων καὶ άρότων Α Ald. καὶ ἀρρωστημάτων Est καὶ θερισμῶν καὶ ἀρότων Maass | δηλοῖ ΜΕst: ἢ δηλοῖ Asl δὴ Δ΄ δηὼ VA δηλοῖ τὰ om. $\mathbf{M}\mathbf{a^2}$ 10 τὰ om. $\mathbf{M}$ 11 σεμνότερα codd.: -τερον $\mathbf{Est}$ 12 φαυλότερα codd.: -τερον $\mathbf{E}\mathbf{st}$ | τὰ φαυλότερα σεμνότητι Ald.: τὰ φαυλότερα δίχῶς σεμνότητι Est τὴν φαυλοτέραν σεμνότητα $M\Delta$ την φαυλότητα σεμνότητι Ma^2 την φαυλοτέραν σεμνότητι VA | διχῶς hic codd : ante σεμνότητι Est 14 αὐτῶν codd.: αὐτοῦ $\stackrel{\circ}{
m VA}$ 14 ἀναγκαίαν εἶναι λέγων (λέγει ΔMa²): είναι λέγων άναγκαίαν Est | post λέγων signum :- usurpat M, quasi hoc argumentum ad finem pervenerit et alius incipiat textus 15 ώνομάσθαι Aac ut vid.

ότι τὰ ἐν τῷ ἀνταρκτικῷ οὐ λέγει, τὰ ἀφανῆ τοῦ οὐρανοῦ (οὐ γὰρ ἴσμεν), ἀλλὰ μόνα λέγει τὰ ἐν τοῖς φανεροῖς, τὰ μεταξύ τοῦ τε ἀρκτικοῦ καὶ τοῦ βορείου πόλου. δεύτερον δὲ ὅτι περὶ μεγεθῶν καὶ διαστημάτων οὐ 5 διαλέγεται τρίτον ότι περί τῶν ὑποθεόντων πλανωμένων καὶ τῶν ἀκριβῶν κύκλων οὐ περιεργάζεται, καθάπερ ἄλλοι πράγματα ἀσαφῆ καὶ στοχαστικά καὶ άδηλα κατά τὸ πλεΐστον λέγοντες, άλλὰ παραιτεῖται ούτωσι λέγων ,,ούκέτι θαρσαλέως κείνων έγώ" (460). 10 έν τούτοις γάρ τὰ μὲν τῶν πλανωμένων φησὶ μὴ θαρρεῖν λέγειν, τὰ δὲ τῶν ἀπλανῶν εύχεται ἱκανὸς γενέσθαι είπεῖν. πρὸς τούτοις δὲ ὅτι καὶ τῶν ἄλλων καὶ τῶν ἐν τέλει καταλεχθέντων σημείων τὰ μὲν φαινόμενα λέγει, τὰς δὲ αἰτίας ἑκάστων ἀφανεῖς οὔσας παρίησι, καὶ 15 στογασμούς άδήλους περί αὐτῶν οὐ διεξέργεται καθάπερ οἱ φιλόσοφοι.

2) τί ἐστιν οὐρανός; ὁ περιέχων τὰ πάντα πλὴν αὑτοῦ. σφαιροειδὴς οὖν ἐστιν ὁ οὐρανὸς καὶ οὕτω περὶ τὴν γῆν διάκειται ἔχων αὐτὴν ἐν ἑαυτῷ. καὶ τὸ μὲν εν ἡμι-

M Matr. 4629 VA Estensis

17-p. 541,2 M Ma²VA Est 17 τί ἐστιν οὐρανὸς M Ma²VA: οὐρανὸς δέ ἐστιν Est | αὐτοῦ edd.: αὐτοῦ codd. 18 οὖν M Ma²: γὰρ VA Est | ὁ οὐρανὸς M VA: om. Ma² (spatio vacuo relicto) Est | περὶ Ma²VA Est: om. M 19 αὐτὴν Ma²VA Est: om. M

¹ ὅτι $codd.: om. \ \Delta \ | \ ἀνταρκτικῶ \ Ma²: ἀρκτικῶ <math>codd. \ | \ λέγει \ MMa²A \ Est: λέγεται \ \Delta V \ 2 μόνα \ codd.: μόνον \ Est \ om. \ Ma² \ spatio relicto \ | an λέγει \ delendum? 3 ἀρκτικοῦ <math>codd.: ἀνταρκτικοῦ \ Ma² \ | \ τοῦ \ ante \ βορείου \ om. \ V \ 5 τρίτον \ M \ \Delta Ma²V: τρίτην δὲ A τρίτον δὲ \ Est \ 5-6 πλανωμένων \ codd.: πλανώμενα \ \Delta 6 ἀκριβῶν \ codd.: ἀκριβῶς \ Est \ 7 \ οἱ ἄλλοι \ Ma² \ 8 τὸ \ om. \ VA 9 \ οὐκέτι \ codd.: οὐκέτι γὰρ \ \ \ \ | \ κείνων \ codd.: ἐκείνων \ Ma² \ 10-11 \ μὴ θαρρεῖν \ λέγειν \ codd.: λέγειν \ μὴ θαρρεῖν \ Est 11 \ γενέσθαι \ codd.: εἶναι γενέσθαι \ Est \ 12 τὰ \ ante τῶν άλλων \ add. \ Est \ | τῶν άλλων \ καὶ \ om. \ VA \ 13 μὲν \ om. \ Est \ 14 δ' \ V \ | ἀφανεῖς \ M \ ΔMa² \ Est: ἀπλανεῖς \ VA \ \ 15 \ ἀδήλους \ codd.: καὶ δόλους \ Ma² \ | \ περὶ αὐτῶν \ MA: \ om. \ \ ΔMa² \ V \ Est \ fortasse \ recte \ 16 \ φιόσοφοι \ A$

σφαίριόν έστιν ..... ὑπὸ γῆν. διὰ πάσης δὲ ὥρας στρέφεται καὶ κινεῖται.

τοσοῦτον δὲ τὸ ὑπὲρ γῆν μέρος τοῦ οὐρανοῦ ἀπέχει τῆς γῆς ὅσον καὶ ἡ γῆ πρὸς τὸ ἔτερον μέρος αὐτῆς ἥγουν τέλος, τὸν καλούμενον Τάρταρον. εἶτα ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου, τοῦ Ταρτάρου, τὸ ὑπὸ τὴν γῆν ἄλλο μέρος τοῦ οὐρανοῦ πάλιν ὁμοίως διέστηκεν. ὁ γοῦν Ἡσίοδος φυσικευόμενός φησιν (Theog. 722-725):

έννέα γάρ νύκτας τε καὶ ήματα χάλκεος ἄκμων οὐρανόθεν κατιὼν δεκάτη κ' ἐς γαῖαν ἵκοιτο.

10

εἶτα πρὸς τὸ ἴσον βάθος τῆς γῆς.

έννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων ές γαῖαν κατιὼν δεκάτη κ' ές Τάρταρον ἵκοι.

λοιπόν δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ Ταρτάρου ἕως τοῦ ὑπὸ γῆν ἡμισφαιρίου διατεῖνον μέγεθος ἄλλο τοσοῦτόν ἐστιν ¹⁵ ὅσον τὸ τῆς γῆς βάθος. ὥστε διὰ τριάκοντα ἡμερῶν τὰς δύο ἀρχὰς τοῦ ἄξονος δύνασθαι διανύσαι τὸν ἄκμονα.

¹ lacunam hic statui, post ὁπὸ γῆν Maass, ὑπὲρ γῆν, τὸ δὲ ἔτερον supplet Est (unde Ald.) 1–2 διὰ ... κινεῖται om. Est 3–p. 541,2 cf. supra Par. suppl. gr. 607a p.28 nº 19 3–4 τοῦ οὐρανοῦ ἀπέχει τῆς γῆς (τὴν γῆν M) MVAEst: ἀπέχει τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς Ma² 4 τὸ om. Ma² | μέρος et ἤγουν fortasse delenda, cf. Par | αὐτῆς MVA: αὐτοῦ Ma² om. Est 5 τέλος MA: om. Ma² VEst | καλούμενον MA: om. Ma² VEst 6 ἐκείνου MVAEst: om. Ma² spatio vacuo relicto | τὸ Par: τοῦ MMa² Est om. VA 7 οίως διέστηκεν om. V spatio vacuo relicto | γοῦν Μ: γὰρ Ma² VAEst 8 φυσικευόμενος MVAEst: om. Ma² 9 post γὰρ add. φησι V 10–13 γαῖαν ... ἐς om. Ma² 10 κ' Hesiodi Pap. 19: δ' codd. Par 11 τὸ ἴσον βάθος om. V spatio relicto 13 ἐς γαῖαν MEst: εἰς γαῖαν A καὶ γ – V | δεκάτη κ' Hesiodi Pap. 19: δεκάτη Est δεκάτη δ' MMa² VA Εst | τοῦ ταρτάρου MVA: τοῦ om. Ma² Est ταρτάρου prius omissum in mg. add. Est | ἔως τοῦ ὑπὸ γῆν om. V 15 ἄλλο MPar: om. Ma² VA Est 17 ἄξωνος Ma²² C Est | διανύσαι om. V spatio vacuo relicto 17–18 ἄχμωνα Ma²

στρέφεται δὲ καὶ καταφέρεται ἐπὶ δυσμάς ὁ οὐρανὸς άπὸ άνατολῶν.

3) κύκλοι πέντε, ἀρκτικὸς ὁ καὶ βόρειος καὶ ἀειφανής, M Matr. 4629 VA Estensis S θερινός τροπικός ότε ό ήλιος Καρκίνω, ίσημερινός 5 ότε ὁ ήλιος Κριῷ, χειμερινὸς τροπικὸς ότε ὁ ήλιος Αίγοκέρωτι, άνταρκτικός ὁ καὶ νότιος, ἔνθα ἡ κεκαλυμμένη ζώνη.

κύκλοι λοξοί ο τε ζωδιακός καὶ ό γαλαξίας.

τὰ πέρατα τοῦ ἄξονος ἑκατέρωθεν πόλοι καλοῦνται. 10 δοίζων δ τέμνων τό τε ύπὲρ γῆς ἡμισφαίριον καὶ τὸ ύπὸ γῆν.

4a) πῶς δεῖ ἱστᾶν τὴν σφαῖραν.

M Matr. 4629 VA Estensis

ό βουλόμενος όμοίως τῷ κόσμῳ θεῖναι τὴν σφαῖ-

1-2 om. Ma² 1 καταφέρεται M Est: φέρεται VA | οὐρανὸς VA Est : ἥλιος Μ.

τοῦ πῶς κ. τ. λ. A om. Ma²V (uterque spatio vacuo relicto) 13 δμοίως om. Est

³⁻¹¹ MMa²VAEstS (53^r, 36-40) cf. Par. supra pp. 29 et 31 κύκλοι πέντε ΜΜα²AS: om. V spatio vacuo relicto κύκλοι παράλληλοι πέντε Est fortasse recte | άρκτικός codd.: άρκτῶος Est 4 θερινός codd.: θέρειος S | τροπικός MV ut vid. (mutil.) AS: δὲ Est om. Ma² 6 αἰγοκέρωτι S: αἰγόκερω Μα² αἰγοκέρω VA Est ἐν αἰγοκέρωτι Μ | ὁ καὶ Μ Ma² VA Est: οπ. S | ἔνθα Μ Ma² VA Est: ὅτε S 6-7 κεκαλυμμένη scripsi: κεκαυμένη MS καλουμένη διακεκαυμένη (δια postea del.) Ma² καλουμένη VA Est 7 ζώνη om. Ma² 8 κύκλοι λοξοί om. V spatio vacuo relicto | ὅ τε MS: ὁ Ma2VA Est | ὁ ante γαλom. Ma² 9 πέρατα codd.: πέρα Ma² | ἄξωνος Est | ἐκατέρωθεν Ma²VA Est S: ἐκάτερθε M | πόλοι καλοῦνται Par Ma² VA Est: καλ- πόλοι M | πόλοι om. S 10 ὁρίζων codd.: ὁρίζοντες S | ύπὲρ γῆς MVAS: ὑπὲρ γῆν Ma²Est 10-11 ἡμισφαίριον καὶ τὸ ὑπὸ γῆν (γῆς VA) MVA Est S: τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον (καὶ om.) Ma^2 | sequitur in S hic titulus: Ἐμπεδοκλέους σφαῖρα διὰ στίχων (vide Hist. Text. pp. 223 et 233).

12-p. 542 19 MMa²VA Est titulus M Est (τὴν om.): περί

ραν τὸν πόλον τῆς σφαίρας πρὸς βορέαν τρεπέτω.

ό βουλόμενος ποιείν την φοράν τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τῆ δεξιᾶ τὸν πόλον ἔχων στρεφέτω ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς τουναντίον την σφαῖραν.

ό θέλων ποιεῖν ἀναπόλησιν στρεφέτω αὐτὴν εἰς 5 τοὐναντίον.

οί εὐθεῖς προγράφουσι τοῦ ποιήματος τὰ φαινόμενα, οἱ δὲ ἀχριβεῖς τὴν διάθεσιν τοῦ λόγου ὑπὸ τὴν θέσιν καὶ κίνησιν τῆς σφαίρας. ἡ μὲν γὰρ διάθεσις διασαφεῖ τὸ ποίημα, τὸ δὲ ποίημα δηλοῖ τὰ φαινόμενα, 10 ἀλλὰ καὶ ἡ κίνησις καὶ ἡ θέσις τῆς σφαίρας τὰς ἀρχὰς καὶ ἀναφορὰς ὅλων τῶν φαινομένων περιέχουσι καὶ πᾶσαν ἑξῆς τὴν θεωρίαν σαφῆ καὶ ἑτοίμην παρέχουσι πάντως ξυνεπομένην.

"Ομηρον μὲν εν είδος γραφέων βλάπτει, τῶν βιβλιο- 15 γράφων, "Αρατον δὲ δύο, βιβλιογράφων τε καὶ ζωγρά-φων, ὧν τὰ άμαρτήματα τῶν 'Αράτου θεωρημάτων έγκλήματα ποιοῦσιν οἱ κουφότεροι, διὰ τὴν ἄγνοιαν τοῦ παντὸς λόγου καὶ τῆς ἀληθείας.

¹ πρὸς βορέαν MVA Est: τὸν (πρὸς οπ.) βορείαν Ma² 2 ποιείν την φ- MMa^2VA : την φ- ποιείν Est 2-3 τηι δεξιᾶι ΜΑΕst: τῆ δεξιᾶ δὲ V τὰ δεξιὰ Μα² 3 τὸν πόλον έχων om. V 5-6 ὁ θέλων . . . τοὐναντίον om. Est 5 άναπόλησιν M Ma2: ἀνάπαλιν VA | αὐτην codd.: ἐαυτην Ma2 6 αὐτην post τούναντίον VA | post τούναντίον add. την σφαῖραν Ma^2 , $postea\ del$. 7 οἱ εὐθεῖς codd.: οἱ μὲν εὐθὺς $Est\ an\ scriben$ dum εὐηθεῖς ? | τοῦ ποιήματος MVAEst: τὰ ποιήματα Ma² | τὰ om. A 8-9 τοῦ λόγου ὑπὸ τὴν θέσιν om. VEst | ὑπὸ τὴν θέσιν ΜΑ: καὶ τὴν ὑπόθεσιν Ma² 9 διάθεσις om. Ma² 10 διασαφεῖ Ma² A Est : διασαφῆ M διασαφοῖ V 11-12 άρχ- καὶ άνcodd.: ἀν- καὶ ἀρχ- ∇ 12 ὅλων codd.: ὅλας $\mathbf{Est}$ | περιέχουσι om. Ma² spatio vacuo relicto 14 πάντως codd.: πάντη Est | ξυνεπομένην Μ: συνεπ- VA καὶ ἐπομένην Μα² καὶ συνεπ-Est 15 initium novi excerpti indicat Est solus | εν είδος codd.: είδος εν Ma² 16–17 "Αρατον . . . ζωγράφων om. Ma² (octo fere litterarum spatio vacuo relicto) 17 ἄν τὰ Ma²VA Est: om. Μ | τῶν codd.: τῶν τοῦ Ma² 19 λόγου secl. Maass.

4b) σφαϊρά ἐστι σχῆμα στερεὸν ὑπὸ μιᾶς ἐπιφανείας M Matr. 4629 περιεχόμενον, πρὸς ἡν ἀφ' ἐνὸς σημείου τῶν ἐντὸς τῆς σφαίρας κειμένων πᾶσαι αἱ προσπίπτουσαι εὐθεῖαι πρός τὴν αὐτῆς περιφέρειαν ἀλλήλαις εἰσὶν ἴσαι. τὸ δὲ 5 σημεῖον τοῦτο κέντρον καλεῖται, ὅ ἐστιν ἡ γῆ.

5a) Ίππάρχου Σπόρος.

διαιρεῖ δὲ τὴν σφαῖραν εἴς τε βόρεια καὶ νότια, M Matr. 4629 καὶ τῶν βορείων βορειότερα, ἐξ ὧν καὶ τὴν ἀρχὴν ποιεῖται, ἢ καθ' δ ύψηλὰ ὄντα φανερά ἐστιν, ἢ διὰ τὴν 10 καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην. ἡ πρὸς τιμὴν τοῦ Διὸς ἐκεῖθεν ήρξατο. ὁ γὰρ ἀρκτικὸς κύκλος περιέχει τὰς "Αρκτους

1-5 MMa²VA EstS (53^r, 34-36) cf. Par. supra p. 23 n⁰ 1

VA Estensis

titulum non praebent MEstS: ή σφαῖρα Ma² in mg. περί σφαίρας A (et σφαίρα in mg.) spatium vacuum in V 1 ύπδ $MMa^2EstS: \dot{v}\pi\dot{e}\rho VA 1-2\dot{e}\pi\iota\phi-\pi\epsilon\rho\iota\epsilon\chi-MMa^2VAEst:\pi\epsilon\rho\iota\epsilon\chi$ έπιφ- S 2-3 σημείου ... κειμένων Par Ma²VA Est: τοῦ ἐντὸς της σφαίρας σημείου MS 3-4 πᾶσαι ... εἰσὶν ἴσαι (ἴσαι είσι Ma²) Ma² VA Est (cf. Par): ἐκάστη εὐθεῖα. πᾶσαι ἀλλήλαις ໃσαι Μ έκβαλλόμεναι εύθεῖαι, πᾶσαι άλλήλαις Ισαι S. 6-p. 544,8 MMa²VA Est titulus (vide Hist. Text. p. 205) MA: διαίρεσις τῆς σφαίρας Est in mg. om. Ma²V 7 διαιρεῖ codd.: διαιρεῖται Est | δὲ MV: om. Ma²AEst | post την σφαῖραν add. ἵππαρχος Ma² | βόρεια καὶ νότια MV: νότααὶ β- Ma²A τὰ ν- καὶ β- Est 8sqq. cf. Par. supra p. 30 n^0 22 et Vat. 1087, sch. 46 supra p. 93 9 ύψηλὰ ὄντα MVA Est: τὰ ὑψηλὰ Ma² | ἐστιν M: εἰσὶν Ma² VA Est | τὴν Ma² VA Est: τὸ τὴν M 11-p. 544,10 cf. sch. Od. Q ad ε 272: ὁ άρκτικὸς κύκλος περιέχει τὰς 'Αρκτους καὶ τὸν Δράκοντα, περὶ ὧν φέρεται ἡ ἰστορία ἦδε. τὸν Δία ἐν Κρήτη τεχθέντα δύο νύμφαι έκεισε ανέτρεφον, και ή μέν Ελίκη ώνομάζετο ή δε Κυνόσουρα. Κρόνου δέ ποτε ἐπελθόντος ὁ Ζεύς τὸν ἐαυτοῦ πατέρα παραλογισάμενος τὰς νύμφας μετέβαλεν εἰς ἄρχτους, αὐτὸς δὲ εἰς δράκοντα μετεβλήθη. είτα τῆς βασιλείας ἀντιλαβόμενος τῆ ἄρκτω άνεστήριξε φημί τὰς νύμφας και ἐαυτόν. ἄξων δὲ λέγεται ἐπεί περὶ αὐτὸν ἄγεται ὁ οὐρανός (ed. Dindorf p. 270); haec ab Arateis scholiis pendere patet 11 γὰρ ΜΕst: δὲ Μα²VA

καὶ τὸν Δράκοντα, περὶ ὧν φέρεται ἱστορία ἥδε· τὸν Δία ἐν Κρήτη τεχθέντα δύο νύμφαι ἐκεῖσε ἀνέτρεφον. καὶ ἡ μὲν Ἑλίκη ἀνομάζετο, ἡ δὲ Κυνόσουρα. Κρόνου δὲ ἐπελθόντος ποτὲ ὁ Ζεὺς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα παραλογισάμενος τὰς μὲν νύμφας μετέβαλεν εἰς ἄρκτους, αὐτὸς δὲ εἰς δράκοντα μετεβλήθη. εἶτα τῆς βασιλείας ἀντιλαβόμενος τὸ σχῆμα ἀνεστήριξε, φημὶ δὴ τὰς νύμφας καὶ ἑαυτόν.

M Matr. 4629 VA Estensis 5^b) ἄξων δὲ λέγεται ἐπεὶ περὶ αὐτὸν ἄγεται ὁ οὐρανός. πόλοι δέ, ἐπεὶ περὶ αὐτούς πολεῖται καὶ στρέφεται ὁ οὐρανός. φασὶ δὲ τὸν ἄξονα τοῦτον εἶναι τὸν παρὰ τῷ ποιητῆ "Ατλαντα εἰρημένον.

1 ἡ ίστ- VA (ἰστορία in mg. add. A) | ἥδε ${\rm Ma^2 \, VA}$: ἤδε ${\rm M}$ τοιάδε ${\rm Est}$ 2 ἐκεῖσε codd.: ἐκεῖ ${\rm Est}$ 6 αὐτὸς codd.: αὐτὸν ${\rm Ma^2}$ | μετεβλήθη ${\rm M}$: μεταβέβληται ${\rm Ma^2 \, VA}$ μετεβέβλητο ${\rm Est}$ | εἶτα codd.: οὔ τὰ ${\rm Ma^2}$ 7 ἀνεστήριξε codd.: κατηστέρισε ${\rm Mass}$ | τὰς ${\rm MEst}$: τάς τε ${\rm Ma^2 \, VA}$.

⁹⁻¹² ΜΜα² VA Est 9 ἐξων Μα² | δὲ Μ: om. Μα² VA Est | περὶ Μ VA Est: ἐπ' Μα² 9-10 ἄγεται ὁ οὐρανὸς scripsi: λέγεται ὁ οὐρανὸς Μ ὁ οὐρανὸς ἄγεται Est ὁ οὐρανὸς πολεῖται καὶ στρέφεται (ἀναστρέφεται Μα²) Μα² VA 10-11 πόλοι δὲ ... οὐρανὸς ΜΕst (ὁ οὐρανὸς ante πολεῖται): om. Μα² VA 11 φασὶ δὲ τὸν ἄξονα τοῦτον Μ: τοῦτον (δὲ add. Est) τὸν ἄξονα (ex ἄξωνα Μα²) φασὶν Μα² VA Est | τὸν² om. VA 12 ἄτλαντα εἰρημένον Μ: ἄτλαντα καλούμενον VA Est καλούμενον ἄτλαντα Μα².

APPENDICES

EXCERPTUM DE PLEIADIBUS TZETZIANUM

1

φασὶν οἱ μῦθοι περὶ τῶν Πλειάδων ὅτι ἀπὸ τοῦ Α κατλαντος ἐγεννήθησαν καὶ Πλειόνης τῆς τοῦ 'Ωκεανοῦ θυγατρός. ὁ δὲ "Ατλας, μεθ' οἱ καὶ ὁ Προμηθεύς καὶ ὁ 'Επιμηθεύς, ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ Κλυμένης τῆς τοῦ 'Ωκεανοῦ θυγατρός. γεννηθεῖσαι δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ 'Ατλαντος καὶ τῆς Πλειόνης, ἐδιώκοντο πέντε ὅλους ἐνιαυτούς κατὰ Βοιωτίαν ὑπὸ τοῦ 'Ωρίωνος μετὰ καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν συγγενέσθαι ζητοῦντος αὐταῖς, καὶ τοῖς θεοῖς εὐξάμεναι πρὸς πειαάδας ἡμείφθησαν. εἶτα οἰκτείρας αὐτὰς ὁ Ζεὺς τῆς κακοπαθείας ἐν τῷ οὐρανῷ κατηστέρισεν. ἐκ τούτου δὴ τοῦ "Ατλαντός φασιν οἱ μῦθοι καὶ τὰς 'Υάδας γενέσθαι καὶ υἰὸν 'Υαντα, δν ἐν Λιβύη θηρῶντα ἐπειδὴ ὅφις ἀνεῖλεν, αἱ ἀδελφαὶ τῷ θρήνῳ νικηθεῖσαι ἀπώλοντο. 15 Ζεὺς δὲ ἀστέρας αὐτὰς πεποίηκε τὰς καλουμένας 'Υάδας. ὧν τὰ ὀνόματα 'Ησίοδος ἐν τῆ 'Αστοικῆ αὐτοῦ

¹⁻p. 548,16 A (inter scholia ad v. 254 supra post p. 202, l. 5) unde Est Ald. 3 post θυγατρός add. γεννηθεΐσαι δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ "Ατλαντος καὶ Πλειόνης A (cf. infra l. 5): del. Est 4 ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ A: immo ἐκ τοῦ Ἰαπετοῦ τοῦ Οὐρανοῦ (vide Tzetzam inferius) 7 κατὰ Est: καὶ A 8 αὐτῶν Est (cf. Tz.): αὐτοῦ A | εὐξάμεναι A^{pc} : $-μένας A^{ac}$ 9 πρὸς A (sic etiam Tz.): εἰς Maass 11 κατηστέρισεν Est: κατεστέρησεν A 16 αὐτοῦ Maass: αὐτοῦ A

βίβλω διδάσκει λέγων (291 Μ.-W.)

Φαισύλη ήδὲ Κορωνίς, εὐστέφανός τε Κλέεια, Φαιώ θ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος.

άλλὰ ταῦτα μὲν τὰ μυθικά. ἀλληγορικῶς δὲ "Ατλαντα νόησον τὸν ὁρίζοντα καὶ Πλειόνην τὸν 'Ωκεανόν. ἐκ 5 τούτων γενέσθαι δοκοῦσι καὶ αἱ Πλειάδες καὶ αἱ 'Υάδες καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἄστρων ὅτι ἐξ αὐτῶν ἀνερχόμενα φαίνονται. καλοῦνται δὲ αἱ Πλειάδες τῷ ὀνόματι τούτῳ ἀπὸ Πλειόνης τῆς ἑαυτῶν μητρός, ἢ ἀπὸ τοῦ πελειάδας γενέσθαι φευγούσας τὸν 'Ωρίωνα, ἢ ἀπὸ τοῦ εἰς πολλὰ 10 χρησιμεύειν (σημαντικαὶ γὰρ καὶ θέρους καὶ σπόρου), ἢ ὅτι πλησίον ἀλλήλων κεῖνται παρὰ τὸ λαιὸν γόνυ τοῦ Περσέως, ἢ ὅτι χρήσιμοί εἰσι τοῖς πλέουσιν.

ἐστέον ὡς ἡ ἑῷα ἀνατολὴ τῶν Πλειάδων γίνεται ἀπὸ Μαίου ιγ΄ ἔως κγ΄ τοῦ Ἰουνίου, ἡ δὲ ἑσπερία ἀνα- 15 τολὴ ἀπὸ ἸΟκτωβρίου μέχρι Δεκεμβρίου ιθ΄.

9

Tzetzes ad Hes. Op. 382 τοῦ Οὐρανοῦ παιδὸς Ἰαπετοῦ καὶ Κλυμένης ἢ ἸΑσίας τῆς ἸΩκεανοῦ θυγατρὸς γεννῶνται, ὡς οἱ μυθογράφοι φασί, Προμηθεύς, ἸΕπιμηθεύς, Μενοίτιος, καὶ ὁ νῦν ἡμῖν προκείμενος ἸΑτλας δν καὶ μυθεύονται κίονας 20 φέρειν μακράς,

αξ γαζάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι. (α 54)

² Φαισύλη edd.: φασύλη A (sic etiam Est) 3 ἱμερόεσσα Est: ἱμερόεντα A 4 δὲ Est: om. A 13 ἢ Est: om. A 14-16 K (supra post p. 204, l. 12) A (unde Est Ald.) 14 ἱστέον Κ: ἱστέον A 15 ιγ' Κ (ἐνάτης Τε. infra): om. A | κγ' Α: κδ' Κ | Ἰουνίου A: Ἰουνίου μηνὸς Κ | ἡ δὲ ἐσπ- Α: ἐσπ- δὲ Κ 16 Ὀκτωβρίου Κ: ὀκτο- Α | Δεκεμβρίου Maass: δεκεβρίου Α ὀκτωβρίου Κ. 17-p. 551,20 Tzetzes ad Hes. Op. 382 (ed. Gaisford, Poetae

minores Graeci t. II, pp. 245 sqq.) vide C. Dahlén, Zu Johannes Tzetzes' Exegesis der hesiodeischen Erga, Diss. Uppsala 1933 et R. Keydell, Gnomon 30, 1958, p. 581. 17–22 cf. Scholia vetera in Hesiodi Opera et dies, ed. Pertusi p. 129, 15–25

τούτου καὶ Πλειόνης τῆς 'Ωκεανοῦ θυγατρὸς γεννῶνται θυγατέρες ἐπτά, περὶ ὧν φησὶν 'Αρατος ἐν τοῖς Φαινομένοις ὧδέ πως'

5

20

έπτὰ δ' ἐκεῖναι ἐπιρρήδην καλέονται, (261) εξ οἶαί περ ἐοῦσαι ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν (258) 'Αλκυόνη Μερόπη τε Κελαινώ τ' 'Ηλέκτρη τε καὶ Στερόπη καὶ Τηϋγέτη καὶ ποτνία Μαῖα. (262-263)

ταύτας, φασί, τὰς Πλειάδας μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῶν τῆς Πλειόνης κατὰ Βοιωτίαν πέντε ὅλους ἐνιαυτούς ᾿Ωρίων ἐδίωκεν ὡς συγγένοιτο, αἱ δὲ τοῖς θεοῖς εὐξάμεναι πρὸς πελειάδας μετήμειψαν. Ζεὑς δὲ τῆς κακοπαθείας οἰκτείρας αὐτὰς ἐν τῷ ζωδιακῷ κατηστέρισεν. ἄλλοι δέ τινες δώδεκα θυγατέρας φασὶ γενέσθαι τῷ Ἦτλαντι καὶ υἰὸν "Υαντα, ὃν ἐν Διβύη θηρῶντα ὅφις ἀνεῖλεν. καὶ αἱ μὲν πέντε τὸν ἀδελφὸν τοῦτον θρηνοῦσαι ἀπώλοντο, Ζεὺς δὲ ἀστέρας ταύτας πεποίηκε, τὰς λεγομένας Ὑάδας, ὧν τὰ ὀνόματα ὁ ᾿Ασκραῖος οὖτος Ἡσίοδος ἐν τῆ ᾿Αστρικῆ αὐτοῦ βίβλω διδάσκει λέγων.

νύμφαι Χαρίτεσσιν όμοῖαι, Φαισύλη ἠδὲ Κορωνίς, εὐστέφανός τε Κλέεια, Φαιώ θ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος, ἀς Ύάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.

αί δὲ Πλειάδες προείπομεν ὅπως κατηστερίσθησαν. 25 ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ Ἄτλαντος καὶ τὴν τούτου καταστέρισιν ἀλληγορία καὶ ἱστορία δεούση σαφηνιστέον μοι. Ἄτλας ἐστὶν ἀλληγορικώτερον ὁ ἄξων ὁ ὁρίζων

¹⁻⁸ cf. Pertusi 130,2-4 9-11 cf. Sch. Apoll. Rh. III 226 (Wendel p. 225) 14-17 cf. Pertusi 131,8-15 | 18-23 cf. sch. Arat. 172 (supra p. 166) et Tz. Chil. XII 163 sqq. "'Ησίοδος ... οὐ γράφει βίβλον ἀστρικήν, ῆς τὴν ἀρχὴν οὐκ οἴδα, / ἐν μέσω τοῦ βίβλου δὲ τὰ ἔπη κεῖνται ταῦτα: / Φαισύλη ἡδὲ Κορωνὶς εὐστέφανός τε Κλέεια, / Φαιώ θ' ἰμερόεσσα καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος, / νύμφαι, ἄς Ὑάδας καλέουσι φῦλ' ἀνθρώπων" 24-p. 550,12 cf. Pertusi 129,15-25 27sqq. cf. sch. Aesch. P.V. 425-435 (supra praef. p. XXVI)

καὶ διακρίνων τὸ ὑπὲρ Υῆν καὶ ὑπὸ Υῆν ἡμισφαίριον. 'Ιαπετοῦ δὲ, ήτοι κινήσεως οὐρανοῦ, παῖς, ὅτι κατ' άργας συγκεγυμένου τοῦ παντός κοσμικοῦ σώματος. συνέβη τὸν ἀέρα καθ' "Ελληνας σφοδροτέρας κινήσεως τετυγηκέναι, καὶ ούτω διορίσαι τὸ ἄνω καὶ κάτω ἡμισφαίριον καὶ διαρθρῶσαι τὸ πᾶν. θυγατέρες δὲ "Ατλαντος αι Πλειάδες και Υάδες και τὰ λοιπὰ τῶν ἄστρων καὶ τῶν ἀστέρων ὅτι μετὰ τὸ διορισθῆναι τὰ ἡμισφαίρια καὶ διαρθρωθήναι τὸ πᾶν οἱ ἀστέρες ἐφάνησαν καὶ πᾶν τὸ τῶν ἄστρων σύστημα. κίονες δέ, ᾶς ὁ ἄξων 10 ούτος "Ατλας κατέχει, ὁ βόρειος πόλος ἐστὶ καὶ ὁ νότιος. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ στοιγειακοῦ "Ατλαντος, τοῦ καὶ ἄξονος. γέγονε δὲ καί τις Λίβυς ἀνὴρ μαθηματικώτατος, "Ατλας τὴν κλῆσιν, δς ἐμυθεύθη τὸν οὐρανὸν ἔχειν διὰ τὸ ἀρίστως ἀστρολογεῖν καὶ περὶ 15 τῶν οὐρανίων ἀκριβέστατα διδάσκειν, οὖ καὶ υἱοὶ "Εσπερος καὶ "Υας, καὶ θυγατέρες Πλειάδες καὶ Υάδες φιλαδελφόταται οθς καὶ ᾶς ἐν τοῖς ἄστροις σοφώτατος ών κατηστέρισεν, ώς καὶ τοῖς ἀστρολόγοις οἱ ἀστέρες ὧσιν εὐσύνοπτοι ὀνόματα ἔχοντες, καὶ τῶν παίδων 20 αύτοῦ τοῖς ἄστροις παραμένη τὸ ὄνομα τῷ παντὶ αίῶνι περιφερόμενον, τοῦτο δὲ καὶ μύριοι ἔτεροι πεποιήκεσαν. ώς και έπι Πτολεμαίου ὁ Κόνων καταστερίσας τῆς Βερενίκης τὸν πλόκαμον. οὕτω μὲν οὖτοι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἀστέρες καὶ τὰ ἄστρα κατηστερίσθησαν. οὐ 25 γάρ ἐπειδὰν ἀποθάνωμεν, κατά τινας τῶν ἔξω σοφῶν, άστέρες γινόμεθα, ους ό κωμικός 'Αριστοφάνης έμπέπαιχε. ἀλλὰ τὸ ψυχρὰ λέγειν καὶ κατασκευάζειν παρέντες, τήν τε ίστορίαν τὴν περὶ τῆς διώξεως τῶν Πλειάδων ύπὸ 'Ωρίωνος ύστερον πολλαῖς γενεαῖς τῶν Πλειά- 30 δων ύπάρχοντος, καὶ τὴν τῆς Ἡλέκτρας πυράκτωσιν έν τη πορθήσει της Τροίας μετά έπτα γενεάς γενομένη, μικρόν δέ τι φάμενοι περί τοῦ πόθεν καλείται Πλειάς. καὶ περί τινων έτέρων βραχυτάτων, χωρήσομεν πρός

^{13-16 =} sch. Aesch. P.V. 425-435 (supra praef. p. XXVII) 32 γενομένη scripsi: -μένης Gaisf ord.

την διδασκαλίαν των άστρικων έπιτολων καὶ των δύσεων. άρχαγγελικάς δὲ δυνάμεις ὅστις ἱμείροιτο τὰς Πλειάδας μανθάνειν, ώς καὶ τὰς Μούσας, προσεγέτω τῷ Πρόκλῳ. οὐδὲν γὰρ ἡμεῖς τοιοῦτο λαβρὸν οὐδὲ 5 σοφὸν ἐπιστάμεθα, ἀλλὰ σαφές τε καὶ σύντομον καὶ τῆς ἀληθείας ἐχόμενον, εἰ μή που ἢ ψευδῆ τινὰ ἱστορίαν έλέγχοιμεν ή διορθοίημεν, ή τι μυθώδες άλληγοροίημεν, ή ἀτέχνως γεγραμμένον τεχνικώς διαγράφοιμεν, ού μεταρσίοις λόγων συνθήκαις, ού κόμπω δημάτων, 10 άλλὰ σαφεῖ καὶ περιπεζίω τῆ λέξει, ώς ὁ διδασκαλικὸς τρόπος παρακελεύεται. Πλειάδες λέγονται ἀπὸ Πλειόνης τῆς αὐτῶν μητρός, ἢ ἀπὸ τοῦ πελειάδας αὐτὰς γεγονέναι φευγούσας τὸν 'Ωρίωνα, ἢ παρὰ τὸ εἰς πολλὰ χρησιμεύειν, σημαντικαί γάρ θέρους καὶ σπόρου, ἡ ὅτι πλη-15 σίον άλλήλων κεῖνται περὶ τὸ λαιὸν κέρας τοῦ Ταύρου. λήθη κατασχεθείς καὶ περὶ Υάδων γράφειν, εἶπον τὰς Πλειάδας παρὰ τὸ λαιὸν κέρας κεῖσθαι τοῦ Ταύρου. ίστέον οὖν ὅτι αἱ Ὑάδες κεῖνται περὶ τὸ λαιὸν μέρος τὸ ἡηθέν, αἱ δὲ Πλειάδες περὶ τὸ οὐραῖον τοῦ αὐτοῦ 20 Ταύρου, ὅπερ ἡμίτομόν ἐστιν.

ή ἐπιτολὴ δὲ τῶν Πλειάδων γίνεται ἀπὸ Μαίου Tzetzes ad ἐνάτης μέχρις Ἰουνίου κγ΄, ἡ δὲ τούτων δύσις ἀπὸ 'Οκτωβρίου η' μέχρι Δεκεμβρίου ἐνάτης.

Hes. Op. 382

²⁻⁴ cf. Pertusi 130,5 **11-15** cf. Pertusi 383c, 131, 23-132, 4, 21-23 Tzetzes ad Hes. Op. 382 (Gaisford ibid. p. 251) cf. Pertusi 385a, p. 134.

SCHOLIA AD ILIADIS Σ 486

Πληιάδας: ζ΄ ἀστέρες εἰσὶ κείμενοι ἐπὶ τῆ οὐρᾶ τοῦ Ταύρου, μᾶλλον δὲ ἐπὶ τοῦ διχοτομήματος αὐτοῦ· ὁ γὰρ Ταῦρος σῷος οὐκ ἀνηστέρισται, ἀλλ' ἔως τῶν ἰσχίων. αὖται δέ εἰσιν "Ατλαντος καὶ Πληιόνης θυγατέρες· ὧν τὰ ὀνόματα Μαῖα Ταϋγέτη Κελαινὼ 5 Μερόπη 'Ηλέκτρα Στερόπη 'Αλκυόνη. "Ατλας δὲ εἰς τῶν Γιγάντων μιγεὶς Πληιόνη τῆ 'Ωκεανοῦ ἔσχε θυγατέρας ζ΄, αὶ τὴν παρθενείαν ἀγαπήσασαι συνεκυνήγουν τῆ 'Αρτέμιδι. θεασάμενος δὲ 'Ωρίων ἡράσθη καὶ ἐδίωκεν αὐτὰς μιγῆναι βουλόμενος. αἱ δὲ περικατάληπτοι 10 γενόμεναι θεοῖς ηὕξαντο μεταβαλεῖν τὴν φύσιν. Ζεὺς δὲ ἐλεήσας αὐτὰς πελειάδας ἐποίησε καὶ διὰ τῶν ἄστρων κατεστήριξεν. ὼνομάσθησαν δὲ Πληιάδες ἀπὸ Πληιόνης τῆς μητρὸς αὐτῶν.

φασί δὲ 'Ηλέκτραν οὐ βουλομένην τὴν 'Ιλίου πόρ- 15 θησιν θεάσασθαι διὰ τὸ κτίσμα εἶναι τῶν ἀπογόνων καταλιπεῖν τὸν τόπον οὖ κατηστέριστο. διόπερ οὔσας πρότερον ζ΄ γενέσθαι 5΄. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς.

p. 552-555 Scholia ad Iliadis Σ 486 quae ut ex Arateis orta scholiis nostris inseruit Maass (Comm. Ar. Rell. pp. 388-390); Maassianam recensionem adhibeo 12-13 τῶν ἄστρων κατεστήριξεν Robert (Erat. Catast. Rell. p. 42): τῶν ἄρκτων κατηστέρισεν Ven. A 15-18 cf. supra p. 205, ll. 9-15 18 ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς del. Maass

Υ ά δ α ς: τους ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ Ταύρου ζ΄ ἀστέρας κειμένους. καλοῦνται δὲ Υάδες ἤτοι διὰ τὴν πρὸς τὸ Υ στοιχεῖον ὁμοιότητα, ἢ ἐπειδὴ αἴτιαι ὅμβρων καὶ ὑετῶν καθίστανται.

5 Ζεύς ἐχ τοῦ μηροῦ γεννηθέντα Διόνυσον ταῖς Δωδωνίσι νύμφαις τρέφειν ἔδωκεν 'Αμβροσία Κορωνίδι Εὐδώρη Διώνη Αἰσύλη Πολυξοῖ. αὕται θρέψασαι τὸν Διόνυσον περιήεσαν σὺν αὐτῷ τὴν εὑρεθεῖσαν ἄμπελον ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις χαριζόμεναι. Λυκοῦργος δὲ μέχρι τῆς θαλάσσης συνεδίωξε τὸν Διόνυσον. ἐκείνας δὲ ὁ Ζεὺς ἐλεήσας κατηστέρισεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεχύδει.

Πληιάδας 'Υάδας τε: τὰς μὲν κατηστερισμένας έν τῷ μετώπω τοῦ Ταύρου Υάδας φασίν εἰρῆσθαι, 15 τὰς δὲ ἐπὶ τῆς ἡμιτόμου πλευρᾶς Πληιάδας καλεῖσθαι. "Ατλαντι γὰρ (τῷ) τοῦ 'Ιαπετοῦ καὶ Αἴθρα τῆ 'Ωκεανοῦ, καθά φησι Τίμαιος, θυγατέρες δώδεκα καὶ υίὸς Ύας. τοῦτον ἐν Λιβύη κυνηγοῦντα ὄφις κτείνει. καὶ αί μέν ε΄ τὸν ἀδελφὸν θρηνοῦσαι ἀπόλλυνται, τὰς δὲ 20 λοιπάς δι' οίκτον καταστερίσας Ζεύς Υάδας έπωνόμασεν έπωνύμως τοῦ άδελφοῦ. αἱ δὲ ζ΄ βραδέως μὲν πλείους δὲ ἀποθανοῦσαι Πληιάδες εἴρηνται. Φερεκύδης δὲ καθά εἴρηται τὰς Υάδας Δωδωνίδας νύμφας φησὶν είναι καὶ Διονύσου τροφούς, ᾶς παρακαταθέσθαι τὸν 25 Διόνυσον Ίνοῖ διὰ τὸν "Ηρας φόβον, καθ' δν καιρὸν αὐτὰς καὶ Λυκοῦργος ἐδίωξεν, τῶν δὲ Πληιάδων οὐσῶν έπτα πάνυ άμαυρος ο εβδομος άστήρ έστιν, ώς μέν "Αρατος εν τῷ πρὸς Θεόπροπον ἐπικηδείω φησί, Τροίας πορθουμένης την Δαρδάνου μητέρα 'Ηλέκτραν μίαν 30 οὖσαν τῶν Πληιάδων φυγεῖν τε τὴν τῶν ἀδελφῶν σύνο-

¹⁻⁴ cf. supra p. 163, ll. 9-15 et Etymologica ibi laudata 7 Αlσύλη codd.: Φαισύλη corr. Robert 11 ή Ιστορία παρά Φερεκύδει del. Maass 17 Τίμαιος codd.: Μουσαΐος e ceteris testimoniis coni. Robert, cf. J. Martin, Hist. Text. p. 79 sqq 23 καθά είρηται del. Maass 26-p. 554,2 cf. supra p. 205, ll. 5-15; 206, ll. 13sqq., 208, ll. 1-16 28 ante Τροίας add. διά τὸ Maass

δον καὶ τὰς κόμας λύσασαν ἐνίστε κομήτην ἀστέρα φαίνεσθαι.

φησὶ δὲ καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ᾿Ατλαντικῶν τὰς μὲν 5΄ θεοῖς συνελθεῖν, Ταϋγέτην Διί, ὧν γενέσθαι Λακεδαίμονα, Μαῖαν Διί, ἀφ᾽ ὧν Ἑρμῆς, Ἡλέκτραν Διί, ὧν Δάρδανος, ᾿Αλκυόνην Ποσειδῶνι, ὧν Ὑριεύς, Στερόπην Ἦρει, ὧν Οἰνόμαος, Κελαινὼ Ποσειδῶνι καὶ αὐτὴν συγγενέσθαι, ὧν Λύκος, Μερόπην δὲ Σισύφῳ θνητῷ ὄντι, ὧν Γλαῦκος διὸ καὶ ἀμαυρὰν είναι.

Υάδας δὲ εἰρῆσθαι, ήτοι παρὰ τὸ σχῆμα τῆς τῶν ἀστέρων θέσεως (τῷ γὰρ Υ στοιχείω παραπλήσιόν ἐστιν), ἡ ἐπεὶ ἀνατελλουσῶν αὐτῶν καὶ δυνουσῶν ὕει ὁ Ζεύς.

10

αί δὲ Πληιάδες ήτοι ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληιόνης, 15 ἢ ὅτι πλείους ὁμοῦ κατὰ μίαν συναγωγήν εἰσι (Βότρυν γὰρ αὐτὰς λέγουσιν), ἢ ὅτι πλείους μὲν εἰναι δοκοῦσιν, ἐπὶ δὲ τῆς ἀληθείας ἐλάττους εἰσίν, ἢ πλησιάδες (πλησίον γὰρ κεῖνται), ἢ ὅτι πλείους δι' αὐτῶν αἱ τῶν ὡρῶν ἐπισημασίαι, ἢ ὅτι πλειῶνος (ὅ ἐστιν ἐνιαυτοῦ) σημαντι- 20 καί· χειμῶνα γὰρ καὶ θέρος διορίζουσιν, καθὸ ἐπιφέρονται, καὶ διὰ μόνων αὐτῶν σημειοῦνται τὰς ἑώας ἐπιτολὰς πρὸς θέρος καὶ τὰς ἑσπερίους πρὸς ἄροτον, ὡς 'Ησίοδος (Opp. 383-384) ,,Πληιάδων 'Ατληγενέων ἐπιτελλομενάων | ἄρχησθ' ἀμήτου, ἀρότοιο δὲ δυσομε- 25 νάων". τὰς δὲ "Ατλαντος ἀτυχίας κλαιούσας αὐτὰς καταστερισθῆναί φησιν ὁ Αἰσχύλος (fr. 619 Mette).

Πληιάδων δὲ ἀνατολὴ ἑώα ἡλίου ὄντος ἐν Διδύμοις, δύσις δὲ ἑώα κατὰ τὴν διάμετρον ἡλίου ὄντος ἐν Σκορπίω. (ἐν) Ταύρω δὲ ὄντος ἡλίου κατὰ τὸ εἰκὸς ἑκατέ- 30

⁸⁻¹⁰ cf. supra p. 207, 16-20 9 διό Ven. A: ἢν D quod praefert Maass 11-14 cf. supra p. 163, 15sqq. 20-21 cf. Etym. Gen. s. ν. πλειών. "ἢ παρὰ τὸ πλειὰς γέγονε" καὶ γὰρ αὶ Πλειάδες σημαντικαί εἰσι τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ δύνουσαι καὶ ἀνατέλλουσαι". Cf. etiam supra p. 202, ll. 10-11.

ρωθεν ἐπίφασις γίνεται καὶ γὰρ τὸν προανατέλλοντα Κριὸν ἐπὶ ε΄ ἡμέρας προκαταλάμπει κατ' ἀρχὰς ἐγγὺς ῶν αὐτοῦ καὶ τοὺς προανατέλλοντας Διδύμους ἐπ' ἄλλας ἡμέρας ε΄, ὥσπερ τὸ ἔν τινι καιόμενον πῦρ θέρμης ἀπόρροιαν ἔχει βραχεῖαν καὶ πρὸς τοὺς ἑκατέρωθεν. διὰ τοῦτο καὶ Ἡσίοδος ἔφη (Opp. 385 sq.) ,,αὶ δή τοι νύκτας τε καὶ ἡματα τεσσαράκοντα | κεκρύφαται", διότι καταυγάζονται.

III

CODICIS SCORIALENSIS Σ III 3 APPENDIX

1) μετάβασις ήλίου ἀπὸ ζφδίου εἰς ἔτερον ζφδιον

'Ιαννουαρίου ιθ', ἐπὶ η' ὥρα τῆς νυκτός, 'Υδροχόος. Φευρουαρίου ιθ', ἐπὶ κ' ὥρα τῆς νυκτός, 'Ιχθύες. Μαρτίου κα', ἐπὶ κβ' ὥρα τῆς ἡμέρας, Κριός. 'Απριλλίου κβ', ἐπὶ κγ' ὥρα τῆς νυκτός, Ταῦρος. Μαίου κγ', ἐπὶ ὥρα δ', Δίδυμοι. 5 'Ιουνίου κδ', ἐπὶ ὥρα ε', Καρκῖνος. 'Ιουλίου κε', ἐπὶ ὥρα ε', Λέων. Αὐγούστου κε', ἐπὶ ὥρα τετάρτη, Παρθένος. Σεπτεβρίου κε', ἐπὶ ὥρα η', Ζυγός. 'Οκτωβρίω ἐπὶ ὥρα ἀρχομένης ἡμέρας, Σκορπίος. 10 Νοεμβρίω κβ', ἐπὶ ὥρα ζ', ἡμέρας, Τοξότης. Δεκεμβρίου κα', ἐπὶ κβ' ὥραις τῆς νυκτός, Αἰγόκερως.

2) Έμπεδοκλέους σφαΐρα διά στίχων.

¹ $(53^r, 24-34)$ 10 δατωβρίου scribendum esse videtur; numeri desunt 11 νοεμβρίου scribendum 12 sequuntur (34-40) prolegomenorum excerpta (supra p.~543 ll. 1-5 et p.~541, ll. 3-11).

^{2 (53&}lt;sup>r</sup>, 40) vide Hist. Text. pp. 223 et 233.

3) τοῦ Ἰώβ (12, 12) ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία, ἐν πολλῷ δὲ βίῳ ἐπιστήμη.

4) τὰ γένη ἢ πρὸ τῶν πολλῶν, οἶον οἱ δημιουργικοὶ καὶ σπερματικοὶ τῶν ὅντων λόγοι, ἤγουν οἱ προορισμοὶ 5 καὶ αἱ προγνώσεις τοῦ θεοῦ τῶν ὅντων. περὶ ταῦτα τὰ πρὸ τῶν πολλῶν γένη καὶ εἴδη καταγίνεται ὁ θεολόγος φιλόσοφος.

η ἐν τοῖς πολλοῖς, οἶον τὰ αἰσθητὰ πάντα, ήγουν τὰ κατατεταγμένα γένη καὶ εἴδη (τὰ γὰρ πρὸ τῶν 10 πολλῶν ἄτακτά φασι). περὶ ταῦτα τὰ ἐν τοῖς πολλοῖς γένη καὶ εἴδη, ήγουν τὰ αἰσθητὰ πάντα, καταγίνεται

ό φυσιολόγος φιλόσοφος.

η ἐπὶ τοῖς πολλοῖς, οἶον τὰ ἐξ ἀφαιρέσεως πάντα ώς τὰ μαθηματικά, τὰ ἐν τῆ μνήμη καὶ διανοία ἡμῶν 15 ἐκ τῶν ἐπὶ τοῖς πολλοῖς ἀνατυπουμένων καλῶς γενῶν καὶ εἰδῶν. περὶ ταῦτα καταγίνεται ὁ διαλεκτικὸς φιλόσοφος.

³ $(53^r, 40-41)$

⁴ haec praebet S infima in pagina inter tres columnas distributa; olim edidi Hist. Text. p. 233.

IV

THOMAE CARMINA

1. — Στίχοι δπεραπολογητικοὶ 'Αράτου

εί κατάρατος "Αρατος άρα, φίλος, ούκ ᾶν σοφὸς γένοιτο ταῦθ' ὁ μανθάνων όσων "Αρατος συγγραφεύς σοι τυγχάνει. εί δ' δς πονήσας ύπεράντλους τούς πόνους είς σὴν σοφὴν προύθηκε μάθησιν λόγους 5 λαβών συνεργόν ώς έγω θεόν λέγω ἦν ἄρα κατάρατος ὡς σὑ λέγεις, σχολή γ' αν άλλος έκφυγών την κατάραν ράθυμος ὤν τις εὐλογηθείη τάχα. εί δ' ώς πλάνην πάσχοντι σεπτῶν δογμάτων 10 αὐτῷ προσῆψας ἰταμῶς τὴν κατάραν, ώς δύσκολός τις καὶ τραχύς εἶ, γεννάδας κριτής καταστάς πρίν θεός στήση κρίσιν, τὴν ἀπόφασιν προφθάνων τοῦ δεσπότου, ην ού γινώσκεις πῶς γένοιτο καὶ πότε. 15 έγω δὲ τοῦτον οὐ κατάρατον λέγω, τὸν μὴ προφητῶν συμβαλόντα τοῖς λόγοις, τὸν μὴ τυχόντα Μωσέως νομοθέτου,

K post ultimum scholium haec duo poemata (si fas est hoc verbo uti) praebet codex K, eodem dodecasyllaborum versuum numero conscripta, quorum utrumque eidem auctori tribui posse videtur, Thomae scilicet alicui, quem spero (tanta est istorum stultitia) non Magistrum fuisse; cf. autem ea quae supra ad p. 534, l. 10 e codicibus KA attuli; eundem in modum Arati nomen illudit Romanus Melodus poeta Byzantinus (ed. Maas-Trypanis, p. 265: "τί φαντάζονται πρὸς "Αρατον τὸν τρισκατάρατον;"). 1,12 post εἶ distinxi

τὸν Χριστὸν αὐτὸν οὐκ ἰδόντα τοῖς κάτω, 20 κηρύγματός τε τῶν σοφῶν ἀποστόλων ὅς οὐ κατηξίωτο, φεῦ τῆς ζημίας. οἴκτου δὲ τοῦτον ἀξιοῦν μᾶλλον πρέπει σὑ δὲ φθονεῖν ἔοικας ᾿Αράτω, φίλος.

2. — "Ετεροι άντιβατικοὶ 'Αράτου Θωμᾶ

ού μὴν "Αρατος κατάρατος, ὁ φίλος; τίς γάρ σοφός γένοιτ' αν αύτα μανθάνων ά δή συνεγράψατο γνῶσις 'Αράτου; έπεὶ πονήσας ὑπεραπείρους πόνους 5 προύθηκεν ἀνόνητον ἔκθεσιν λόγων, ώς μή σύνεργον τοῖς πόνοις θεὸν φέρων. ην γάρ "Αρατος κατάρατος, ώς λέγω. άλλος δὲ σύμπας ἐκφύγοι τὴν κατάραν, έπευλογηθείς οίς προσέσχεν έν θεῷ. 10 ώς γὰρ πρὸς ὀρθὴν μὴ τραπέντι τὴν τρίβον αὐτῶ προσάπτω τὴν κατάραν εὐλόγως, σαφής άληθής ὢν πρός αὐτόν, γεννάδας ούχὶ κριτής, τὰ πλὴν θεοῦ κρίσιν λέγω, τὴν ἀπόφασιν ἀνάγων τῷ δεσπότη, 15 ην οί κατ' αὐτόν, οἴδα, δέξονται τότε. έντεῦθεν αὐτὸν τρισκατάρατον λέγω, τὸν μὴ λόγοις οἶς εἶχε γνόντα τὸ πρέπον, τὸν μὴ δραμόντα πρὸς νόμους θεογραπτούς, τὸν οὐκ ἰδόντα καὶ Χριστοῦ σεπτοῖς τύποις 20 οίς προύγεγραπτο καὶ στῖφος τῶν κηρύκων, ὧν οὖτος οὐχ ήψατο, φεῦ ἀγνωσίας. οίκτος δὲ τούτω τίς πρέπων; μὴ κατάρα, εί μή συναίρειν 'Αράτω δοκεῖς, φίλος;

^{2,8} ἐκφύγοι: fortasse ἐκφύγη K **12–13** distinxi **13** τὰ πλὴν: α πλ vix leguntur **15** τότε: οτ non legitur (K mutil.) **18** θεογραπτούς scripsi : θεογρα|||ους K an θεογράφους ? (sed spatium longius videtur esse) **22** distinxi.

V

PAPYRUS BEROLINENSIS 5865

1

Α

θε ο
 βαθεως εν
 θνησκειν
 καμονα
 κ
 κ
 κ
 8

5

B

Ursa maior 1 απλοοι απλως και (v. 146) 2 ως ετυχεν διχα ονο 3 ματος κρατι δε

10

Gemini (v. 147)

5 κατ ιθυ της κεφ(αλης)

Papyrus Berolinensis 5865 (BKT V, 1, p. 54; Pack 72); edidit Maass, Comm. Ar. Rell. pp. 556-558; vide J. Martin, Hist. Text. pp. 216-218. Sunt laciniae duae a cardine Aratei codicis abreptae, ut interiorum marginum frustula octo nunc habeamus. Hic codex non continuo commentario instructus est, sed adnotatiunculis a scholiis nostris fortasse non alienis. Papyrum ipsam non vidi; itaque cum imagines lucis ope depictae quas Maass libro suo adnexuit nimis indistinctae essent, Maassianum textum repetere malui.

Capricornus (v. 294)

	6 7	της ελι(χ)ης		
			2	
5	1 2 3 4	τον την ευρωπην κατεστηριξεν γαρ δυνουσι ν πετρου ν		Taurus (v. 167 sqq.) Hyades (v. 173)
			3	
			A	
		ϊση σταθμη α(πο) μερους της αρχτ(ου) οσην		Cepheus (v. 184)
10	4	εως απ αλληλων α βλεψιν ακτίν εις το βα .κασσεϊεπεια ειπεν π		
	6	(ν)εατης αρκτου τ εν γαρ τη πληρο(σε)λη(		(v. 184)
			В	
15	2	επιρρηδην φανερως υπ(ο) χειμενοι α ινδαλλονται αντιφ	θριν	Casiepia (v. 191) (v. 194) (v. 194)
			4	
		ος δ εστι ν και μεδουσης		
			5	

20 1 τωι ναυτη 2 μαλκην οιον 3 ν 4 6

non legibilia

7

 $\mathbf{A}$

Sirius (v. 337) 1 σημ' εμεν (αι) με (λεεσσιν) 2 αλλα αστερες εισιν 3 οτε δελ αστερας 4 ημισυ ιππου εν τω

5 αδι τυπο

6 auton

7ρ διατ

8 αστρον

В

χυ (α)ν (εος) αφανης Sirius (v. 329)

C

8

 θ o

κατ

non legibilia

5

10

VI

SCHOLIA CODICUM LAURENTIANI XXXI 32 ET MARCIANI 465

De his codicibus vide praef. p. IX.

1) In Laurentiano (meras glossas omisi).

	sch. 9	ἢ γυρῶσαι, κύκλφ τῶν φυτῶν τὴν Υῆν σω-
		ρεῦσαι (supra versum περισκάψαι καλῶς;
		cf. p. 54, 1-2).
	14	(πρῶτόν τε καὶ ὕστατον): ἀντὶ τοῦ διὰ παν-
5		τὸς χρόνου καθ' ἐκάστην ὥραν (58, 5-6).
	18	(τεκμήρατε): πιστώσασθαι ἀπὸ τοῦ τεκ-
		μηρίου ή είς τέλος άγάγετε. τὸ γὰρ τέκμωρ
		τέλος. άλλοι δὲ δείξατε (61, 11-14).
		add. altera manus τὸ γὰρ τέχμαρ καὶ πέρας
10		ταὐτόν ἐστιν κατὰ τὴν ἀρχαίαν γλῶτταν.
	53	ή σπεῖρα φέρεται ἄχρι τοῦ ὀπισθίου (95,
		13).
	55	(οἰόθεν): ἐξ ἐνὸς μέρους (96, 7).
	109	(διακρίσιος περιμεμφέος): της διακρίσιος
15		έχούσης μέμψιν (132, 4-5).
	118	(ὑποδείελος): πρὸς ἐσπέραν ὅτε οὐδεὶς
		αύτὴν ἐώρα (134, 12-13).
	217	(εὐαλδέος): ἀπὸ τοῦ ἄλδω τὸ αὐξάνω ἢ
		ἐκ τοῦ ἄλλω τὸ πηδῶ πλεονασμῷ τοῦ Δ
20		(cf. sch. 394, p. 264, 4).

- 270 (ἀπευθέος): ἀπευθέες ἄπειροι ἄτεχνοι. ἀπευθής ἄφημος.
- 516 (ἐληλάμενος): καθήμενος ἀντὶ τοῦ ἐπὶ γόνυ.
- 600 (παρηορίαι): παρήορος παρειμένος τὰς φρένας. παρήορος ἵππος καὶ παρηορίησι (Π 152) ταῖς ἐξὼ τοῦ ζυγοῦ ἡνίαις.
- 676 (ἀμαρυγαὶ): ἀμαρυγαὶ ὄψεις. οἱ δὲ ἀκτῖνας ὅψεως. ἀμαρυγὴ λαμπηδών.

2) In Marciano:

- sch. 1 πάνυ πρεπόντως ὁ "Αρατος τὴν τῶν ἄστρων διεξιέναι μέλλων θέσιν, τούτων τὸν 10 πατέρα καὶ δημιουργὸν Δία ἐν πρώτοις προσφωνεῖ.
  - 9 (γυρῶσαι): ἢ κύκλω τῶν φυτῶν γῆν σωρεῦσαι. (54, 1-2)
  - 10-11 οἱ ἀκινητοὶ γὰρ οὖτοί εἰσιν οἱ ἀπλανεῖς 15 καθ' αὑτούς, συμπεριάγονται δὲ τῆ τοῦ οὐρανοῦ ῥύμη. ἄστρον δὲ ἐστι τὸ ἐκ πλείστων ἄστρων σύστημα οἶον Καρκίνος, Λέων, Κύων καὶ τὰ τούτων παραπλήσια. ὁ δὲ Πίνδαρος ἄστρον λέγει τὸν ἥλιον κατὰ παρά- 20 χρησιν.

VII

PALATINI GR. 40 (P) et PARISINI GR. 2860 ADNOTATIONES¹⁾

140. — $\langle \mu$ ε γ ά λ η ζ . . . "A ρ x τ ο υ $\rangle$: τοῦ ἄστρου ἄνωθεν ἐμνημόνευεν. P.

178. — < ὁ μηλυσίη περ ἀνελθών>: καίπερ ὁμοῦ ἀνατείλας τῷ Ἡνιόχῳ, ἐπειδὴ τὸν ἔξω πόλον διέρ-5 γεται. PG. cf. sch. 178.

184. — <ίση οἱ στάθμη>: τόσον ἀπολείπεται τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς "Αρκτου ὅσον ὑπάρχει τὸ διὰ μέσου τῶν ἑαυτοῦ δύο ποδῶν. PG. cf. sch. 185.

224. — $\langle \xi \nu \delta \iota \circ \zeta \rangle$: κατὰ τί λέγει; τοῦ οὐρανοῦ, 10 ἤτοι τὸν μεσημβρινόν, ἢ ξνδιος ἤτοι κατὰ τὸν ἀέρα. P

ήτοι μεσημβρινόν ὅτι (?) μετὰ τοῦ οὐρανοῦ. ἢ κατὰ τὸν ἀέρα. G. Haec in ambobus codicibus lectu difficillima. Cf. sch. 223.

225. — θο ώ τα τα ι: παρ' ὅσον μείζονα πόλον 15 διέρχεται ὁ Κριὸς τῆς ᾿Αρκτου, εἰ καὶ τὸ αὐτὸ διάστημα ἐξ ἴσου διέρχονται ἀμφότεροι. τοῦτο δὲ τούτοις συμβαίνει ὅπερ τῆ στρόφιγγι καὶ τῆ ὅλη θύρα. PG. ef. seh. 226, p. 186, 10–18.

265—266. — < ἢ ρι καὶ ἑσπέριαι>: ἤτοι κατὰ 20 τὸν καιρὸν τοῦ θέρους ἀνατέλλει (sic) καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος δύεται. P. cf. sch. 265.

¹Vide praef. p. XIV; lectionis varietates codicis G non omnes affero.

271 — π έ τ η λ ο ν: τοῦτο λέγει διὰ τὸ πεπτωκέναι αὐτό. PG. cf. sch. pp. 213-214.

275. — $\langle$ α $\dot{i}$ $\dot{o}$ $\dot{o}$

πλησίον (PG) τρέχει διά τὸν ἀέρα (P).

276. — (τὰ δέ οἱ ἔπι τετρήχυνται): τὰ (G) πτερά αὐτοῦ τραχέα ὑπάρχουσιν (PG). ἤτοι πεφώτισται (P). Cf. sch. p. 216, 5.

336. — $\langle$ ά x ο ύ ο μ ε ν $\rangle$: αἰσθανόμεθα ψύγους. χείνου γάρ ἀνατέλλοντος καὶ τῷ ἡλίῳ συμπεριπατοῦντος καύματα εἰσίν. PG. cf. sch. 332.

356. — $\langle$ $\dot{\alpha}$ γ ι ν $\in$ $\tilde{\iota}$ $\rangle$: φ épe ι . π ρὸς ἐχείνην ὁ νότος (?)νεύει. Ρ.

10

360. — < πολυκλαύστου >: ώς ἀπὸ τοῦ Φαέθοντος ὅτι ἐκεῖ ἔκλαυσαν αἱ Ἡλιάδες αἱ καὶ αἰγειροὶ διὰ τὸν Φαέθοντα. P; brevius G; cf. sch. 355 p. 254, 5-8.

382. — ζούκέτι νῦν ὑπὸ θαύματι τέλλεται ἀστήρ>: ἤγουν (?) ξένος ὃν (?) μὴ ἴδη τις ποτε ανατέλλοντα άστρα (?). τί οὖν (?) θαυμάζομεν; άλλὰ πάντες γνώριμοί είσιν. P (vix legibile).

408. — $\langle$ άρχαίη Νύξ $\rangle$: ἀρχαία γάρ ἐστιν ἡ 20

Νύξ, τοῦ Ἐρέβους γεννηθεῖσα. PG. cf. sch. 408.

410. — $\langle$ σ $\tilde{\eta}$ μ α $\rangle$: τὸ Θυτήριον, νότιον ὄν, πρώτως πνέεται (sic) τῷ νότῳ. ὅταν νῦν καθαρὸν θεαθῆ νέφους, καὶ βορέου ἐνισταμένου, γίνωσκε ὅτι νότος μέλλει πνεῦσαι, καὶ φυλάσσου τὸν κλύδωνα καθαρὸν γὰρ τὸ Θυτή- 25 ριον ύπὸ τοῦ νότου ἐγένετο ἄρτι πνεῖν διεγερθέντος. καὶ εί μὴ πάρεστιν, ἀλλ' ὅσον οὔπω ἐλεύσεται. PG.

432. — ζόλίγη δέ μιν): καθαρόν οὖν τὸ Θυτήριον καὶ τοῦ εύρου πνέοντος καὶ τοῦ νότου. ὅταν γοῦν καθαρὸν φαίνηται, τῶν ἐπάνω τούτου ἄστρων ὄντων 30 έζοφωμένων ύπὸ νέφων, γίνωσκε μέλλειν πνεῦσαι τὸν νότον καὶ ἔστι τοῦτο σημεῖον κλύδωνος. ὅταν δὲ καὶ αὖθις καθαρὸν μὲν φαίνηται τὸ Θυτήριον, ἐζόφωται δὲ ό ἄχρος ὧμος τοῦ Κενταύρου, τότε γίνωσχε τὸν εὖρον μέλλειν πνεύσαι καὶ οὐ τὸν νότον, καὶ ἔγε τοῦτο σημεῖον. 35 γίνωσκε δὲ ὅτι ὁ μὲν νότος κατ' εὐθύ τοῦ βορέου πνέει, ό δὲ εὖρος ἐχ πλαγίου. PG.

456. — $\langle$ έ π ι τ ε κ μ ή ρ α ι ο $\rangle$: στοχάση. ὡς ἐν τοῖς ἄλλοις τῶν ἄστρων ἔστιν ἰδεῖν πάντας παρ' ἀλλήλους κειμένους καὶ δι' ἀλλήλων φανερουμένους. P.

458. — $\langle$ ένιαυτος $\rangle$: ένιαυτος ο κύκλος από τοῦ δ έν αὐτῷ τὸν πλάνητα γινόμενον κύκλον ἀποτελεῖν (PG). τοῦτο γὰρ ἐνιαυτός. σημαίνει δ ἐνιαυτὸς τὸν χρόνον. P.

 $468. - \langle \dot{\alpha} v \tau \iota \phi \acute{\epsilon} \rho o v \tau \alpha \iota \rangle$: ἰσάζουσι κατὰ τὸ μέτρον ὁ ζωδιακὸς καὶ ὁ ἰσημερινὸς κύκλος, καὶ ὁ θερινὸς τροπικὸς καὶ ὁ χειμερινός. PG

497. — ὅταν [.]¹ ἐν τῷ Καρκίνῳ, τὰ πέντε ἄνω, τὰ δὲ τοία κάτω. Ρ

10

 $5\dot{0}9$ —510. — ὅταν δὲ πάλιν [.]¹ ἐν τῷ Τοξότη, τὰ τρία μέν εἰσιν ἄνω, τὰ δὲ πέντε κάτω. $\bf P$

527. — < έκάτερθεν ἔχουσιν>: οἱ κύκλοι 15 κρατοῦσιν αὐτὸν τὸν ζωδιακὸν ἐκ τοῦ ἀμφοτέρου (sie) μέρους, ὁ μέσος δὲ ε', ἤγουν ὁ ἰσημερινός, κατὰ τὸ μέσον τέμνει τὸν ζωδιακόν. Ρ.

535—540. — < μία δέ σφεων >: οὐ γὰρ λοξῶς κινοῦνται οἱ πόλοι ἵνα φαινομένου τοῦ ἑνὸς ὁ ἄλλος κρύπ-20 τηται, καὶ τοῦ ἑνὸς ἀνατέλλοντος ὁ ἄλλος ὑπὸ γῆν ἔτι ἔσται, ἀλλὰ κατ' εὐθύ. καὶ διὰ τοῦτο μία τούτοις καὶ δύσις καὶ ἀνατολὴ φαίνεται. PG.

607. — < καὶ λεπτὰ φάουσαι>: οὐ φαίνονται ὅτε ἀνατέλλουσιν' ὅμως διὰ τοῦ ᾿Αρκτούρου συνανατέλ25 λοντος στοχάζονται καὶ αἱ Χηλαί. PG.

618-619. — $\langle \tau$ ο $\tilde{\upsilon}$ μ è v ἄρ' ο $\tilde{\iota}$ η / κ v ή μ η $\rangle$: ή μία κνήμη ἀνατέλλει σὑν ταῖς Χηλαῖς, τὸ δὲ μέσον τῷ Σκορπίῳ, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ σώματος τῷ Τοξότη. PG. cf. sch. 620.

640. — < χάριν Οίνοπίωνι>: ὁ Οἰνοπίων κατὰ τῆς Χίου ἦν (βασιλεύς ἦν τῆς Χίου Ġ). ἔδωκεν ἐξουσίαν θηρεύειν ἐν τῆ αὐτοῦ (sic) χώρα, λέγω τῆ Χίω. δς

¹Hic compendium non dispicio; an ήλιος? Sed utcumque interpretationem istam leges, stulta evadet.

'Ωρίων άνταμειβόμενος τοῦτον τῆς ἀγάπης ἐφόνευε καὶ

τὰ θηρία ὅσα ἦν ἐν αὐτῆ. PG.

649. — < δ δ è ... Κη φ ε ύ ς >: ἤγουν ἕως τῆς ζώνης δύει Κηφεύς, ἐπειδὴ ἔως τῆς ζώνης ἔξω τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου ἐστί. τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ σώματος ἔσω τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου ἐστί, καὶ διὰ τοῦτο ἀειφανές. PG.

678. — < ἀ τ έ λ ε σ τ α >: ἐπειδὴ πάντοτε διωκόμε-

νος οὐδέποτε καταλαμβάνεται. PG. cf. sch. 678.

722. — <πίσυρες>: Ζυγὸς Σκορπίος Τοξότης Αἰγόκερως τοῦτον κατὰ μέρος κατάγουσιν. PG. ef. sch. 10 721.

 $739. - \langle \delta \pi o \sigma \tau \alpha i \eta ... \dot{\eta} \omega \varsigma \rangle$: οἱ ἀρχαῖοι διὰ τῆς σελήνης ἠρίθμουν τὰς ἡμέρας τοῦ μηνός. PG. cf. sch. 733-739 p. 375.

 $740. - \langle ἄκρα...νυκτῶν \rangle$: δύσεις ἀνατολὰς 15 ἡμερῶν δι' ὧν αἱ δ' τροπαὶ γινώσκονται. PG. cf. sch. 733-739.

VIII

INDEX LOCORUM IN QUIBUS MATRITENSIS 4629 (Ma²) A MOSQUENSI K DISCEDIT 1)

τὸ δὲ προοιμίου om. Ma².
μετὰ τοῦ σ Κ: om. Ma².
έστι γάρ καὶ άρχαισμὸς Κ: άρχαισμός έστι Μα².
τ' post δόρπου (sic) om. Ma².
άρχεται Κ: ἔρχεται Ma ² .
όντος ζωτικοῦ Κ: οὖτος τοῦ ζωτικοῦ Ma².
αίτίου Κ: αίτιος Ma ² .
τούς om. Ma ² .
άρότου καὶ ἀμήτου Κ: ἀρότην ἐν ἀμητοῦ Ma².
φησι Κ: λέγει Ma ² .
δοθς καλεῖσθαι διὸς Κ: om. Ma².
άλλοι Κ: η Ma ² .
θ,1 πρότερον ἀστρονόμους : ἢ τούς προτέρους
αὐτοῦ ἀστρονόμους Ma².

νοεῖσθαι Κ: νοεῖν Μα².

ἀντὶ τοῦ Κ: ἀντὶ Ma².

59, 2 61, 13

¹⁾ In apparatu scholiorum 1-71 conficiendo Matritensem 4629 (de quo vide praef. p. X) neglexi ut mutilum et codicis K simillimum; sed nunc mihi scrupulus in animo est, quem ut evellerem hunc indicem composui; sic lector benevolus iudicium facere poterit.

	τὸ γὰρ Κ: ὅθεν καὶ Μα².
CO 4	άλλοι δὲ Κ: ἢ Ma².
62, 4	τοῦ et τῷ om. Ma².
62, 7	συμπεριάγονται Κ: — ντες Ma².
	7 Ἡσίοδος ἀστερόεντα om. Ma².
68, 11	αὐτὴ Κ: αὐτὸ Ma².
80, 8	φυσικώς $\mathbf{K}$: — κὸς $\mathbf{M}\mathbf{a}^2$.
83, 1	σχεδὸν Κ: καὶ σχεδὸν Ma².
83, 3	ένγεννήθη Ma².
	μεταχομίσθη δὲ ἐπεὶ Ma².
83, 5-6	τὸ καλούμενον τοῦτο om. Ma².
83, 12	όρύττουσαι Κ: — σι Ma².
84, 7	'Ιδαίοιο Κ: ἰδαίοις Μα².
	2 ούτως οὖν τεχ θ ῆναι om. $\mathrm{Ma^2}$.
92, 2	'Ησιόδω Κ: -δου Ma ² recte.
92, 3	ούτως Κ: ούτος Ma ² recte.
92, 4	καί τε Κ: καὶ τότε Ma ² .
92, 10	δ ante Πύθων om. Ma².
92, 12	δ δράκων Κ: δράκων Ma².
,	διέσωζε Κ: διέζωσε Ma ² rectius.
95, 4–5	
95, 15	ὅπερ δὲ bis Ma².
99, 3	άρχομένη δὲ om. Ma² spatio relicto.
99, 9	γενόμενον Κ: γινόμενον Μα2.
99, 10	κύκλον Κ: κύκλοις Ma ² .
101, 8-9	
106, 8-9	post ἀπέθετο καὶ deficit Ma².
-00,00	Loss missors was dones in .

$\mathbf{IX}$

SCHOLIA PERUSINA

In codice Perusino Bibliothecae Augustae A 35 (178 Mioni) saec. XIV, ultimi folii loco colligata sunt Aratei codicis, eadem aetate conscripti, folia duo mutila, sive paginae quattuor, quarum prima Phaenomenorum versus 921–934 praebet scholiis et glossis instructos, secunda versus 938–951 cum glossis, tertia et quarta versus 1024–1036 et 1040–1054. Nuperrime scholia quoque in hoc codice inesse cognovi, quae nunc integra exscribo, ut ipse videas quam proxime ad codicem nostrum Δ accedant; ipsis autem in versibus hic codex Planudeis adnumerandus est.

1) τω[
ράτρ[
οὖν φησιν[
καὶ ἀστραπα[ὶ
δόκα ἄνεμον. καὶ[
ἀσελήνῳ. ὅτε δοκοῦ[
τινὲς διὰ ξηρότητα.[
αὐτῶν λευκαὶ φαίνονται..[
πνεῦμα τὴν αὐτὴν ἐκείνοις ὁδὸν ἐ[
οἶον ἐὰν ἐπὶ τὰ βόρεια φαίν.[
ἐκεῦθεν προσδόκα ἄνεμον ἢ (?) βορ[
ἐὰν δὲ πρὸς τὰ νότια, νότον.

Cf. supra p. 448, 6-9; p. 449, 2, 12-16.

2) ἐὰν δὲ ἄλλοι φησὶν ἄνεμοι (sic) ἐναν[τίον] τῶν προειρημένων ὁρμῶσι, καὶ ἄλλοι ἐξ ἄλλων μερῶν, παντοίους ἀνέμους προσδόκα, ἀτάκτως τῆδε κἀκεῖσε πνεύσοντας, οί καὶ δύσκριτοι τοῖς ἀνθρώποις εἰσὶ τεκμήρασθαι τούτοις διὰ τὸ ἄτακτα πνέειν. Supra p. 451, 16 sqq.

3) ἐπειδὰν δέ φησιν ἐκ τοῦ εὕρου καὶ τοῦ νότου ἀστράπτη, ἄλλοτε δὲ ἐκ ζεφύρου καὶ βορέου, τότε ὁ ἐν πελάγει ναὐτης φοβεῖται μὴ ἄρα περιέξη καὶ περικλύση αὐτόν. τῆ μέν (936), ἀντὶ τοῦ ἔνθεν μὲν τὸ πέλαγος ἤγουν κάτωθεν, ένθεν δὲ ὁ τοῦ Διὸς ὅμβρος, ἤγουν ἄνωθεν. αἱ γὰρ ἀστραπαὶ αὖται σφοδρὸν ὑετὸν δηλοῦσιν. Supra p. 452, 10–16.

INDICES

I. AVCTORES

'Αγασθένης ἐν τοῖς Ναξικοῖς: adn. crit. ad 88,1, cf. 'Αντισθένης et Aglaosthe- nes	"Αρατος ἐν τῷ εἰς Θεόπροπον ποιήματι: 206,4; ἐν τῷ πρὸς Θεόπροπον ἐπικηδείω: 553,28
Aglaosthenes: adn. crit. ad 88, 1, cf. 'Αγασθένης et	'Αρίσταρχος ὁ γραμματικός: 78,9; 204,3
'Αντισθένης	'Αριστοτέλης ΗΑ p. 536 a :
Aἰσχύλος fr. 61 Mette: 7, 10- 11; fr. 459 a: 196,9; fr.	459,2 sqq.; 460,19 sqq.; HA p. 579 b: 246,4. – Me-
619 : 554, 26–27	teor. p. 343 b: 509, 17; Me-
'Αλκμάν fr. 9 Diehl: 41,11	teor. p. 373 b: 455, 16 sqq.;
"Αμφις fr. 47 Kock: 90,13	Meteor. p. 377 b: 430, 11. –
'Αμφίων fr. ined.: 127, 19	fr. 240 Rose: 513,11-17
'Ανακρέων fr. ined.: 349, 20	'Αριστοφάνης: 550, 27 Ran.
'Αναξαγόρας Diels, Vors. 59	859 : 496, 13–15
A 1: 27, 19; ibid. 59 A 81:	'Αρίστυλλος: 98,24
509,7	'Αρχίλοχος fr. 13 Lasserre : 7,
'Αναξιμένης Diels, Vors. 13	4-7; fr. 45: 481,18-19;
A 18: 455, 1	fr. 304: 37,9-10
'Ανάχαρσις (DL 1, 103) : 225, 7-8	'Ασκληπιάδης ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ περὶ γραμμα-
'Αντίγονος (ὁ βασιλεύς) ἐν τοῖς	τικῶν: 6,6
πρός Ἱερώνυμον 15,25	'Ασκληπιάδης: 52,16
'Αντίμαχος fr. 45 Wyss: 59,5	'Αχαιός fr. 46 Nauck: 165,6
'Αντισθένης έν τοῖς ἁμαξιακοῖς	
(rectius Aglaosthenes in	Berossus in Procreatione:
Naxicis): 88, I, cf. Αγασ-	4,20
θένης et Aglaosthenes	Biblia, Iob (Ἰώβ) 12,12:
Απολλινάριος: 499,5; 501,15	557,1
'Απολλωνίδης ὁ Κηφεὺς ἐν τῷ ὀγδόῳ περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας: 10,16	Βοηθός ὁ Σιδώνιος: 12,15–16 (ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ᾿Αράτου); 98,24
'Απολλώνιος Arg. 1,1: 43,	
27-28; 1, 364-366: 475,	Δημόκριτος Diels Vors. 59 A
11-13; 1, 1129-1131: 83,	81:509,7
15	Διόδωρος : 48, 17-49, 5 (Lat.);

97,4,13; 184,2; 203,9; cf. 16,19 (?) Dionysius Thrax: 5,4 Δωσίθεος . . . ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον: 16,19

'Ελλάνιχος: 127,17 (ined.); F Gr Hist 4 F 19 (ἐν τῶ πρώτω των 'Ατλαντικών): 554.3 - 4'Εμπεδοκλέους σφαῖρα: 556, 16 Epimenides: 109, 9, 23 (δ τὰ Κρητικά γεγραφώς); 219,9 (ό τὰ Κρητικὰ ἱστορῶν) 'Ερατοσθένης ... ἐν τῷ πρώτω Γεωγραφουμένων 352 Berger): 7,13-14. Erigone (ined.): 127,17-18. -Catast.: 185, 4; 266, 15299,11 (fortasse non e Catast. sed e Mercurio, fr. 2, p. 6 Hill.) "Ερμίππος: 234,14; 278,12 Εύδημος ('Ρόδιος): 213,10 Εὔδοξος: 114,3.8; 382,15; 387, 4; 388, 5, vide ind. III Eudorus: 4, 22 Εύριπίδης Or. 707: 274, 11; 1005-1006: 205, 7; 1006: 227, 6; **1570**: 467, 16 sq.; fr 357 N: 166, 1; fr.

nippa 181,13 (ined.) – Epistulae 10,19 Εὐφορίων fr. 14 Powell: 165, 10; fr. 50: 312, 7–11; fr. 104: 240, 13; fr. 111: 83, 9 Εὐφράνωρ:14, 10

780: 165, 5; fr. 820: 164,

17; fr. 941: 42, 5-7. -

Andromeda (p. 392 N):

164, 7-8, 178, 17. - Mela-

Zenodotus Aetolus: 48, 17-49, 5 Ζηνόδοτος ὁ Μαλλώτης: 83, 5 'Ηρόδοτος 1,131 : 46, 13; **2,23** et 4,36: 71, 10 'Ηρωδιανός 2,1, p. 410 Lentz: 248, 6 Ήσίοδος **Ορ. 1-2**: 12, 11-12; **160**: 59, 22; **197**: 123, 14 sqq. et 125, 10 sqq.; 256: 126, 20; **267**: 42, 17 et 49, 23; 311: 51, 12; 383: 141, 13; 383-384: 209, 5-7 et 554, 24-26; **385**-**386**: 555, 6-7; **448-451**: 483, 10-13; 560: 222, 8-9; **609**–611:142,17 sqq.;643: 157, 2.12; **686–687**: 226, 2-5. - **Th. 123**: 269, 15-16; **124–125**: 67, 13; **280**: 183, 9; **286**: 181, 3; **378**: 127, 7-9; **484**: 82, 13; **722-725**: 28, 9-15 et 540, 7-13; **901**-902: 126, 1 sqq. - Sc. 228-231: 200, 14. - Fr. 1, v. 6 M. W.: 129, 10-11; fr. 68: 184, 12; fr. 70, v. 23: 92, 3-6 (cf. fr. 293); fr. 148 a: 238, 16; fr. 163: 72, 9; 73, 20; 74, 13; 119, 8; fr. 291: 166, 6-10; 547, 16 sqq.; **549**, 20 – 23

Θαλῆς Diels, Vors. 11 (1) **B 2**: 165, 3 Θεόκριτος 17, 1: 34, 19 Θεόφραστος: 497, 13

"Ιππαρχος ὁ Βιθυνός: 17, 8-11 (ἐν τοῖς πρὸς Εὔδοξον καὶ "Αρατον); 1, 4, 2: 94, 4 sqq.; 1, 4, 4: 97, 5 sqq.; 1, 4, 15: 114, 3.8; 1, 6,8: 194, 13; 2, 6, 7 et 11: 203, 6; vide etiam 213, 9; 382, 15; 543, 6

Ipparchus (sie) Bithyneus: 5, 2; 208, 1

'Ιππίας **F Gr. Hist. 6 F 9:** 165, 8 'Ίπποκράτης ὁ Πυθαγορικός Diels, Vors. **42, 5**: 510, 15 'Ἰώβ (Biblia) **12, 12**: 557, 1

Καλλίμαχος, **Epigr. 18, 5-6**:

161, 12-13. - Epigr. 27:

6, 8-12.18; 9, 6.11-16;17,

27 sqq.; 21, 5. - ἐν τοῖς

πρὸς Πραξιφάνην (fr. 460 Pf.): 9, 7; 16, 14. – fr. 110, 7–8: 147, 15 sqq.; fr. 178, 33–34: 226, 5–7; fr. 269: 469, 18 sqq. Κράτης ὁ κωμικός fr. 52 K: 45, 8 Κράτης grammaticus: 45, 26 (Lat.); 46, 15 (Lat.); 98, 9–24; 100, 3–8; 204, 3

Μενεκράτης: 148, 3 Μηνόφαντος: 203, 10 Μητρόδωρος (ὁ Χῖος) Diels, Vors. 70 A 17: 455, 10 Μουσαῖος Diels, Vors. 2 (67) B 18: 165, 7; vide ad 159, 1 Μυρτίλος F Gr Hist. 477 F 15: 166, 3

Νίκανδρος, Alex. 170: 443, 11-12; 562: 210, 17 et 211, 7. - Ther. 13-20: 350, 14-17; 122-123: 166, 14-16 et 203, 4-5; 411-417: 457, 8. - fr. 114 Schn.: 161, 19

"Ομηρος A 1: 38, 7; 120: 82, 4; 141: 466, 13; 170 al.: 249, 6; 389 al.: 89, 5. — B 1: 44, 5; 49: 53, 5; 135: 57, 16; 148: 161, 8; 210: 440, 5; 308: 101, 15; 755: 91, 19. — Γ 5: 483, 8-9; 33: 95, 16; 277: 42, 16 et

49, 8. – Δ **76**: 54, 15; **127**: 370, 6; **223**: 370, 5. – **E34**: **43**, 25; **748**: 137, 2; **875**: 43, 25. – **Z** 94: 138, 10. – $H 302: 136, 10. - \theta 99:$ 231, 2; 485: 71, 17; 503: 37, 7-8. - 166: 37, 7-8; $97:58.4.-\Lambda 68:377.12:$ **729**: 138, 11; **832**: 269, 12. - **M** 239-240: 27, 14-16. -N820:201,4;837:42,14.-**E** 16: 447, 10; 201.302: 59, 7. – **O** 171: 275, 10; 305: 137, 5; **410**: 172, 9; **628**: 225, 6-7. - **II** 20: 370, 6; 152: 564, 5; 104-105: 144, 8, 15; **370**: 112, 10. - **P** 52: 314, 10. – Σ 488: 237, 3; 489:70, 14. - T1:71, 16;13: 176, 11; 130-131: 125, 18 sqq.; **252**: 137, 8-9; **357**: 41, 17; 43, 11; 46, 8; **358**: 275, 10. - **X** 29-30: 241, 9; 31: 244, 4; 55: 64, 17. $-\Psi$ 372: 201, 4; **449**: 201, 4. $-\Omega$ **192**: 233, 11; 234, 7. $-\alpha$ 1: 38, 7; **54**: **548**, **23**. $-\beta$ **47**: **52**, **14**. $-\gamma$ 1 al.: 28, 26; 231, 16; 382-383: 138, 8. - \$\display\$ 450: 184, 2-3; 458: 40, 11. - ε 66-67: 459, 7-9; 90: 57, 11; 250: 316, 3; 272: 121, 1; 338, 12; 274: 237, 3; **275**: 70, 14; **402**: 440, 7. – 34:466, 13; 122:201, 4; **229**: 77, 14. $- \times 86$: 98, 19; 100, 4; **242**: 497, 10–11; **514**: 91, 19. $-\lambda$ **310**: 240, 8; 351, 16; 311: 240, 5-7; **401**: 136, 12; **572**–**575**: 238, $10-14. - \mu$ **286**: 222, 11 sq. $-\nu$ 78: 158, 5. $-\pi$ 203: 85, 8; 427: 136, 9. $-\tau$ 182. 193: **249**, 6. – φ **47**: 176, 10. – ψ 243: 280, 6. $-\omega$ 402: 58, 8

(Homerus): 3, 7.12; 5, 4 'Ορφεύς fr. 21 Kern : 34, 21–22 Παρμενίδης Diels, Vors. 28 A 40: 26, 28 Πίνδαρος, Ol. 2, 64: 132, 11-12.-Nem. 2, 1-3:41, 8-11; 2,3: 37, 5. - Pae. 9, 2: 56, 2: 564, 20-21. - fr. 282 Snell: 220, 2 Πλάτων, Leg. 624 a: 38, 8; **715 e**: 57, 19 Πλούταρχος fr. 13 Sandbach: 407, 4-9; fr. 14: 410, 8 -411, 5; fr. 15: 411, 18-412, 14; fr. 16: 491, 15-20; fr. 17: 497, 12-498, 7; fr. 18: 495, 11-17; fr. 19: 499, 8-17; fr. 20: 513, 22-514, 8 Ποσειδώνιος fr. 121 E.-K.: 429, 5 sqq.; fr. 131 a: Χάρης: 204, 4. 509, 22 sqq.; 511, 20 sqq. έν τῷ περὶ συγκρίσεως 'Αράτου και 'Ομήρου 5, 4 (Lat.); 17, 14-21Πρόκλος Hesiodi interpres: 551, 4

Σαπφώ fr. 117 L.-P.: 199, 4 Σόλων fr. 7 Diehl: 7, 16-24 Σοφοκλής fr. 752 Pearson: 42, 10. - Andromeda 175, 3 sqq. (p. 78 Pearson) Σπόρος: 320, 6; 431, 5; 511, 6; Ίππάρχου Σπόρος **543**, 6 Σώφρων fr. 42 Kaibel: 45, 13 Τίμαιος F Gr Hist. 566 F 91: 553, 17 Τιμοχάρις 213, 9 Φανόδικος έν α' Δ ηλιακ $\tilde{\omega}$ ν (ined.): 127, 16Φερεχύδης F Gr Hist 3 F 16: 91, 5:104, 10;3F90:165,8; 553, 12.22 Φιλήμων fr. 91 Kock: 42, 19-22; 46, 17 sqq.

Anonymi poetae: 159, (Musaeus?); 273, 4-5 Adesp. 43 Nauck: 50, 6-7 **κυκλικοί** 552, 18 μυθογράφοι 548, 19-20 ἔνιοι τῶν φιλοσόφων 463, 11 ό φυσικώς έξηγούμενος Arati interpres? 356, 11.

II. NOMINA FABVLARIA

'Αγήνωρ 171, 16 "Αιδης 154, 12 'Αήρ 42, 21; 47, 4 'Αθηνᾶ 179, 16; 196, 14; 247,

Πτολεμαΐος ὁ βασιλεύς Ἰδιοφυ-

Πτολεμαῖος astronomus Magna Synt. 1, p. 6: 530, 6

έσιν: 10, 1-7

14; 251, 2; 315, 6, 8, 12.14; 316, 3 Αίγίπαν 219, 6; 220, 5 Αίδώς 125, 10

Αἰήτης 184, 16; 185, 5; 251, 17 Αἴθρα 553, 16 Αἴσύλη 553, 7, cf. Φαισύλη Αἴξ 219, 12; vide caelestium signorum indicem Αἴολος 181, 14	'Αστραΐος 55, 14; 59, 12; 60, 7; 126, 15, 22; 127, 2.6.9. 15 'Ασωπός 127, 19; 184, 8 'Αταλάντη 251, 15 'Ατλαντίδες 212, 11 "Ατλας 60, 6; 91, 10; 104, 15.
'Αλσεῖος (Ζεύς) 82, 1 'Αλκοίνη 552, 6; 554, 6 'Αμάλθεια 159, 2; 160, 16; 161, 19 'Αμαλθείας κέρας 159, 2; 160,	21; 202, 6; 233, 20.24; 544, 6; 547, 2.3.6.12; 548, 4.21; 549, 15.25.27; 550, 6.11.12.14 (Λίβυς ἀνήρ). 14; 552, 4.6; 553, 16; 554, 26
'Αμβροσία 167, 12; 553, 6 'Αμφιτρίτη 233, 18; 234, 13 'Ανδρομέδα 164, 8; 170, 18.21; 171, 4.9; 178, 9 sqq.; 179, 5; 253, 4.10; 354, 8	'Αφροδίτη 106, 12; 107, 3; 109, 9; 193, 18; 284, 15 'Αχιλλεύς 71, 8; 276, 8; 279, 4 Βελλεροφόντης 161, 15; 181,
'Απόλλων 92, 9; 111, 13.18; 117, 18; 184, 8; 211, 5.8; 212, 1.12; 216, 3.9; 230, 5.10; 234, 14; 279, 4; 282, 4.11; 378, 9.11	11 Βήλος 171, 16 Βρομεία 167, 13 Βρύλλη pro Εύρυάλη 238, 16
'Αργοναύται 251, 22; 533, 5 άργυροῦν γένος 131, 13.19; 133, 15; 134, 3 'Αργώ 247, 14; 251, 3. 22 "Αρης 251, 7, 11.12; 284, 18;	Γανυμήδης 220, 1 Γη 81, 6; 91, 7; 104, 12 Γίγαντες 436, 1.4.5; 552, 7 Γλαϋχος 554, 9 Γοργόνες 196, 5.12; 200, 3;
554, 7 'Αριάδνη 4, 14 (Lat.); 106, 8.9.11; 107, 2.4; 108, 8. 13.21; 109, 5.11.20; 110, 1; 349, 18 'Αριάς 73, 6; 74, 4 ('Αριά-	201, 1 Γοργών 170, 20; 183, 8; 200, 6 Δάκτυλοι ('Ιδαΐοι) 83, 14; 88,8 Δανάη 196, 4 Δάρδανος 205, 11; 206, 16;
διον) .19 ('Αρκάδιν); 119, 5.12; 120, 9 "Αρτεμις 72, 5.11; 73, 3.4.22; 74, 1.3.15.16.20.23; 87, 16; 90, 14.17; 115,7; 118,	207, 19; 553, 29; 554, 6 δελφίς 233, 23; 234, 15 Δερκετώ 193, 18 Δημήτηρ 122, 17; 501, 11. – Δήμητρα 122, 20; 125, 24;
3; 181, 21; 239, 9; 348, 13. 18; 349, 7; 350, 5; 351, 10; 552, 9; 'Αρτέμιδος pro Θέ- μιδος 126, 2 'Ασία 548, 18 'Ασκληπιός 111, 12; 117, 17;	126, 8; 211, 13 Δίκη 3, 22; 4, 6 (Lat.); 4,7; 117, 6; 123, 6.11; 124, 12; 125, 3; 126, 3.6; 128, 4.5; 130, 10; 131, 4.11; 136, 2 Διόνυσος 4, 15 (Lat.); 100,
230, 6; 276, 8; 279, 3	16; 106, 12.13; 107, 2.4.7;

24; 151, 7; 165, 9.10; 167, 10 (Διονύσου τιθῆναι). 11; 349, 18; 436, 2; 501, 10; 553, 5.7.10.24 (Διονύσου τροφοί). 25 Διόσκουροι 34, 18; 75, 13; 76, 4; 149, 5; 216, 5.11; 251, 14 Δ ιώνη 553, 7 Δ ωδωνίδες νύμφαι $553,\,5 ext{-}6.\,23$ Είλείθυια 83, 8 Έλίκη vide signorum caelestium indicem Έλένη 216, 5.11 "Ελλη 184, 12; 185, 4; 251, 8.9 "Επαφος 171, 16 'Επιμηθεύς 547, 4; 548, 20 "Ερεβος 566, 21 Έρεχθεύς 166, 2 Έρμής 190, 9; 191, 6; 196, 6; 200, 5; 210, 16; 211, 5. 8.11.15; 212, 10; 214, 3; 246, 2.10; 284, 18 (bis); 299, 14; 340, 15; 357, 10; 554, 5 Έσπερίδες 92, 8 Έσπερος 550, 16 'Εστία 45, 10.14 Εὐδώρα (vel –ρη) 167, 13; 553, 6 Εὐρυάλη 238, 16 (ubi scriptum est Βρύλλη) Εύρυνόμη 59, 20 Εὐρώπη 162, 13; 164, 16; 561, 4

108, 8.17; 109, 3.5.10.20.

Ζεύς 2, 24 (Lat.); 3, 19 (Lat.). 25 (Lat.); 4, 18 (Lat.); 12, 11-13; 30, 23.25.27; 34, 17.18.21.23; 37-61 passim; 73, 2.9 (Διὸς ἄβατον). 12. 23; 74, 5 (Διὸς ἄβατον), 8. 16.20.25 (Διὸς αὐλή). 26; 75, 1; 78, 5; 81, 1.3.8.10 (?); 82, 2; 84, 11; 85, 6; 86, 5; 87, 17; 88, 2.9; 90, 14; 91, 6; 92, 14; 93, 8; 104, 11; 105, 17; 106, 4; 108, 5; 109, 1; 111, 13; 117, 17; 118, 6; 119, 6.7. 8.16; 120, 9.12; 126, 2.20; 131, 5; 140, 11.16; 149, 24; 153, 13; 158, 17; 160, 14; 161, 20; 164, 10.18; 167, 11; 171, 18; 172, 2; 184, 1; 185, 5; 190, 9; 191, 6. 11; 196, 4; 201, 7; 207, 1. 19; 208, 7 (Lat.); 210, 7; 213, 1; 215, 7 sqq.. 15; 216, 3.10; 219, 9; 220, 8; 254, 3; 267, 2; 275, 5.6; 276, 13; 284, 11.19; 313, 12 (Διὸς ἄγγελος 'Αετός); 377, 2; 383, 15.16; 386, 14; 387, 16.17; 431, 27; 432, 11; 452, 15; 453, 4.6; 465, 13; 468, 8; 535, 2; 543, 10.13.15; 547, 10.15; 549, 12.17; 553, 5.11.20; **554**, **4.5.6.14**; **564**, **12**. – Ζεύς 'Αλσεῖος 82, 1. – Ζεύς 'Ολύμπιος 34, 17. – Ζεύς Σωτήρ 34, 18; 58, 3. – Iovis epitheta 40, 2-4; 50, 4-5.11-15. - άδελφοί τοῦ Διός 58, 15

'Ηλέκτρα 205, 10.13; 206, 14; 207, 1.19; 208,11 (Lat.); 550, 31; 552, 6.15; 553, 29; 554, 6 'Ηλιάδες 254, 5; 566, 14 'Ήλιος 139, 2; 155, 15; 239, 6; 254, 3; 284, 13; 288, 4 'Ήμέρα 126, 22; 127, 16 'Ήρα 91, 4.6; 104, 9.11; 105, 2; 149, 16; 151, 4.9; 299, 12; 553, 25 'Ήρακλῆς 94, 8; 102, 5; 103,

21; 104, 8. 20; 105, 4. 15, 18; Κασσιέπεια 170, 16; 171, 1; 106, 2; 149, 16.25; 151, 4. 175, 3; 253, 4; 561, 15 9: 153, 15: 213, 12: 251, Κελαινώ 552, 5: 554, 7 14; 276, 9; 280, 14; 281, 17 Κένταυρος 228, 6-7; 269, 11-13; 276, 6 sqq. Ήριγόνη 127, 18 ήρωες 34, 18; 58, 3; 59, 2.22; Κένταυροι 276, 11; 280, 1 60, 8 Κίλλας 161, 17 "Ηφαιστος 71, 7; 109, 11; Κηδαλίων 239, 4 110, 1; 196, 8; 200, 4; $K\tilde{\eta} \tau \sigma \varsigma = 252, 13; 253, 4-7;$ 239, 2; 436, 2 354, 7 Κηφεύς 170, 12; 171, 1.12.14. Θάμυρις 102, 3; 106, 1 16; 172, 2; 252, 14 Θέμις 126, 2 (Αρτέμιδος pro Κισσητς 167, 13 Θέμιδος); 131, 4 Κλειτή 167, 13 θεός (δ) 3, 20.27; 4, 7; 124, Κλυμένη 547, 4-5; 548, 18 17; 125, 2; 171, 3; 376, 15; Κόραξ 282, 4 377, 13; 386, 8. - oi veol 436, 2 Κόρη 154, 12.16 Κορύβαντες 81, 3; 83, 14 Θέσπεια 127, 19; 184, 8 Κορωνίς 553, 6 Θησεύς 102, 3; 105, 14; 106, Κούρητες 83, 14; 86, 7.11; 88,8 1; 108, 9; 109, 13; 110, 3; Κριός (ό χρυσόμαλλος) 184, 11 sqq.; 251, 7.11 Κρόνος 30, 26; 43, 6; 59, 20; 163, 1 'Ιαπετός 548, 18; 550, 60, 5; 81, 4.5; 86, 3.8; 553, 16 92, 14; 93, 9; 100, 14; 267, 'Ιάσος 171, 14. – 'Ιασίδης 13; 543, 14 (Κηφεύς) 171, 12, 15 Κύκλωπες 230, 5; 267, 2, 14 'Ιάσων 251, 1.4.13.16.19.20; Κυνόσουρα 543, 14, vide sig-279, 5 norum caelestium indicem 'Ιδαῖαι νύμφαι 88, 3 'Ιδαῖοι Δάκτυλοι 83, 14; 88, 8 Λαιστρύγονες 98, 19 'Ικάριος 127, 18 Λακεδαίμων heros 554, 5 "Ιναγος 171, 13.15 Λήδα 216, 4.10 'Ινώ 553, 25 Λιβύη nympha 171, 16 'Ιξίων 106, 4; 213, 12; 265, 8 Λύκάων 72, 10; 73, 7.21; 119, 7.11 Ippodamia (sic) 208, 16 "ἶππος 181, 1; 183, 7 Λύκος 554, 8"Ious 126, 9; 156, 2 Λυκούργος 553, 9.26 'Ιφιμέδεια 351, 15 'Ιώ 171, 13.15 (ter); 172, 2 Μαΐα 552, 5; 554, 5 Μέδουσα 196, 13; 561, 24 Κάδμος 92, 7; 108, 8; 166, 4 Μελανίππη 181, 13 sqq. Καλλίθυια 161, 15 Μενοίτιος 548, 20 Μερόπη 207, 18; Καλλιστώ 72, 5; 73, 20; 75, 12; 208, 76, 4; 119, 5; 120, 10 (Lat.); 238, 19; 552, 6;

554, 8

Κάνωβος 252, 5

Μήδεια 251, 17 Μίνως 109, 10.24; 238, 17 Μοῦσαι 39, 3; 44, 12; 45, 2; 60, 26; 61, 2.10; 127, 19; 212, 13; 213, 1; 551, 3 Μουσαῖος 213, 1 Μυρτίλος 161, 17	1.10; 551,11; 552, 4.7.13; 554, 15 Πλοῦτος 122, 18 Πολυδέκτης 200, 4 Πολυξώ 553, 7 Ποσειδῶν 175, 6; 181, 2; 183, 7; 184, 14; 233, 18.22.24; 234, 12; 238, 17; 252, 13;
Ναύπλιος 72, 3 Νέμεσις 125, 11; 216, 4	253, 4; 354, 7; 383, 14.15; 554, 6.8
Νηρηίδες 170, 16; 171, 2; 233, 21; 253, 5; 354, 5	Προμηθεύς 102, 3; 105, 14. 19; 265, 7; 547, 3; 548, 20
Nύξ 270, 2.7.10; 271, 3; 274, 5; 277, 14; 297, 20; 298,	Πρωτεύς 40, 10 Πύθων 92, 10
16; 566, 21 Νύμφαι ('Ιδαΐαι) 88, 3	'Pέα 60, 6; 81, 7.12; 85, 18; 86, 3; 88, 7
'Οδυσσεύς 139, 1	, ,
Οἰνόμαος 161, 18; 554, 7	Σαλμωνεύς 102, 3
Οίνοπίων 238, 19; 239, 1.6;	Σάτυροι 228, 10; 436, 3
349, 18.20; 350, 3; 351, 5;	Σεμέλη 108, 8
567, 30	Σίσυφος 102, 3; 207, 19; 554,
'Ολύμπιοι (θεοί) 58, 2	9
"Ovol 436, 3.5	Σκορπίος 239, 10; 348, 14;
'Όρφεύς 102, 3; 212, 12; 251,	349, 1; 350, 7.8; 351, 2.18
15 (20) - δ (0 ε)	Σ=4mulos 197 16
15 ('Ορφεύς δ Θρᾶξ)	Στάφυλος 127, 16
Οὐρανός 59, 20; 547, 4; 548,	Στερόπη 552, 6; 554, 7
'Οφίων 59, 19	Τάνταλος 102, 4; 105, 19
	Τάρταρος 540, 5.6.14
Παίων 184, 15	Ταϋγέτη 552, 5; 554, 4
Πάν 220, 6.11; 276, 10	Τελαμών 251, 15
Πασιφάη 162, 15	Τελχΐνες 88, 7
Πέλοψ 161, 18	Τιτάνες 58, 13; 59, 5.7.11.12;
Περσεύς 59, 3; 108, 16 (bis).	60, 6; 219, 10; 220, 10.12;
18; 164, 10; 170, 20; 171,	267, 2.13
8; 178, 10.12; 179, 6;	Τριπτόλεμος 121, 13
196, 3.11.14; 253, 5.11;	Τροχίλος 161, 15
533, 4	Τύχη 125, 23; 126, 9
Πήγασος 180, 11.12; 181,	X.,,, -
10; 183, 11	Υάδες vide signorum caele-
Πηλεύς 278, 13; 279, 4	stum indicem
Πλειάδες vide signorum cae-	"Υας 547, 13; 549, 15; 550, 17;
lestium indicem	553, 18
Πλειόνη vel Πληιόνη 202, 6;	Ύδρα 151, 5.10; 280, 13;
547, 2.6; 548, 5.9; 549,	281, 17
Ux1, 2.0, Ux0, U.0, Ux3,	201, 11

Ύης 165, 10 Ύπερβόρειοι 230, 7 Ύριεύς 554, 7

Φαέθων 254, 2 (bis); 566, 13-14.15 Φαισύλη 167, 12; vide Αἰσύλη Φιλόμηλος 122, 17 Φορωνεύς (?) 127, 17 Φρίξος 184,11.15; 184,4.5; 251, 8.10

Χαλκοῦν (vel χαλκεῖον) γένος 131, 19; 136, 4-5 Χείρων 181, 13; 276, 6.13; 278, 12; 279, 1; 280, 1 Χρυσόθεμις 127, 17 Χρυσόμαλλον δέρος 251, 11.20 (bis) Χρυσοῦν γένος 12, 14; 60, 1.8; 129, 7.8; 130, 13; 131, 5-6; 133, 15.19. – οἰ χρύσειοι 134, 8; χρύσειοι πατέρες 136, 3

'Ωκεανός 547, 2.5; 548, 19; 549, 1; 552, 7; 553, 16
''Ωλενος 162, 2
''Ωραι 106, 13; 107, 3; 109, 8; 324, 6
''Ωρίων 59, 3; 115, 4.6; 118, 2.5; 121, 1.10.11; 202, 9; 208, 10 (Lat.); 238, 15 sqq.; 240, 4.7; 348, 12.15.18; 349, 1.6.8.16; 350, 3; 351, 12.14; 352, 5; 547, 8; 548, 10; 549, 11; 550, 30; 551, 13; 552, 9; 568, 1.

III. HISTORICA

a. Nomina hominum et operum

(Lat.); 13, 15; 33, 18.23; 370, 3
'Αθηνόδωρος Arati pater 6, 2; 11, 2; 14, 2; 19, 1; 22, 2
'Αθηνόδωρος Arati frater 6, 4; 14, 9; 20, 1; 22, 3
Αἰγυπτιακὰ ἰστορικὰ συγγάμματα, Arati Cnidii opus 10, 9-10
'Αλέξανδρος Μαcedonum rex 15, 1; 26, 4
'Αλέξανδρος ὁ Αἰτωλός 8, 13. 15; 11, 6; 12, 19; 15, 23; 19, 7; 22, 9
'Λλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος 13, 1

'Αγκλείδης 2, 21 (Lat.). 26

' Αλέξανδρος ὁ Λυκαΐτης 13. 2 ' Αλεξιφάρμακα Nicandri opus 8, 30

'Ανακρέων Phaenomenorum scriptor 13, 2

'Aνδρομέδα Sophoclis tragoedia 175, 4; Euripidis tragoedia 164, 7.17; 178, 17 'Ανταγόρας ὁ 'Ρόδιος 15, 21; 22, 9

'Αντίγονος ὁ Γονατᾶς 4, 25 (Lat.); 5,13 (Lat.), 16 (Lat.), 7, 25; 8, 12.15.26. 28; 9, 3; 14, 13; 15, 18. 25; 16, 26; 19, 6; 20, 5.7; 21, 3; 22, 6-7; 33, 19

'Αντίγονος Φιλίππου 15, 15 'Αντίογος 8, 22; 16, 21 "Αρατός: 1-22 passim (δ Σολεύς 9, 15; Ταρσεύς 6, 7); 27, 3; 31, 3; 32, 3; 34, 2; 37-527 passim (in Catasterismis: 88, 8; 126, 3; 181, 7); in isagogis excipio 542, 15-19. - Arati opera: περὶ ἀνατολῆς: 11,12;'Ανατομή: 22, 17; 'Ανθρωπογονία: 22, 14; είς 'Αντίγονον: 22, 15; 'Αστρολογία καὶ 'Αστροθεσία: 22, 12-13; Διοσημεῖαι: 9, 20 (sed Phaenome- Δ ιοσ. sunt norum pars in 371, 11-12, cf. 538, 3-4); Ἐπιγράμματα: 22, 15; Έπιθυτικόν: 22, 14; Έπιστολαί: 6, 5-6; 8, 16-17; 10, 13; 22, 15 (epistulae metricae), 18 (epistulae pedestri sermone scriptae); Έπιστολή πρός Ζήνωνα : 16, 3; 'Ηθοποιίαι: 22, 15; είς Θεόπροπον (vel πρός Θεόπροπον ἐπικήδειον): 22, 14; 206, 14; 208, 10 sqq. (Lat.); 553, 28; Θηριακὧν ἐπιτή-δεια: 22, 13; Ἰατρικαὶ δυνάμεις: 9, 19; 11, 10; 17, 18–19; Κανόνος κατατομή: 11, 11; Κατά λεπτόν: 9, 21; 11, 10; Έπικήδειον Κλεομβρότου: 22, 17; είς Μύριν τὸν ἀδελφὸν ἐπικήδειον: 9, 20; Διόρθωσις 'Οδυσσείας: 8, 19; 16, 5; 22, 18; πεοὶ *Ομήρου καὶ Ἰλιάδος : 9, 17; 'Οστολογία: 9, 18; Παίγνια: 22, 12; είς Πᾶνα υμνος: 9, 19; 15, 29; 22, 12; είς Παυσανίαν τὸν Μακεδόνα: 22, 17; Σκυθικόν: 9, 20; Σπονδοφόροι: 22, 12; σύνθεσις φαρμάχων: 22, 13;

Φαινόμενα: 1, 1.4; 2, 1; 8, 6.29; 9, 18.22; 11, 11; 12, 3.4; 15, 31; 16, 24; 20, 14; 22, 10; 33, 13; 38, 3; 44, 15; 60, 4.14; 535-544 (περὶ τῶν Φ. 'Αράτου); 538, 15; 549, 2-3; Φαινόμενα sunt pars prior totius operis in 438, 11; είς Φίλαν 22, 16 "Αρατος δ Κνίδιος 10, 9 "Αρατος δ Σικυώνιος 10, 10; eiusdem πολύβιβλος ίστορία 10, 11 'Αράτειος χαρακτήρ 33, 25 'Αριστάρχειος (διόρθωσις) 8, 'Αριστόθηρός τις μαθηματικός 21, 2 'Αριστοφάνειος (διόρθωσις) 8, 'Αριστοφάνης ὁ Βυξάντιος 10, 1 'Αρίων 234, 16 'Αρτεμίδωρος Phaenomenorum scriptor 13, 3 Βερενίκη (vel Βερον-) 143, 13; 147, 14; 550, 24 Boηθός 12, 15 vide auctorum indicem Γλαῦκος πόντιος Aeschyli tragoedia 7, 9-10 Δ αρεῖος $26,\,5$ Δημήτριος ὁ Πιολιορκητής 7, 27; 15, 16.17; 20, 7; 22, 7 Δ ιόδωρος 16, 19Διονύσιος δ 'Ηρακλειώτης 8, 18; 11, 7; 19, 5 'Ερεχθεύς Euripidis tragoedia 166, 1 "Ερμιππος 9, 25; 10, 4; 234, 14; 278, 12 Εύδοξος ὁ Κνίδιος 4, 26 (Lat.);

5, 3 (Lat.), 7 (Lat.); 8, 6-11. 14; 16, 26; 17, 4.9.21.27; 27, 10 (Ε. ὁ ᾿Ασσύριος); 114, 3.8; 382, 15. - Εὐδόξου Κάτοπτρον 8, 7.14; τὸ Εὐδόξου σύγγραμμα 16, 26; τὰ Εὐδόξου Φαινόμενα 9, 23; 17, 4; vide auctorum indicem

Εὐριπίδου ἐπιστολαί 10, 19 Εὐρυδίκη Ptolemaei Salvatoris uxor 15, 9

Ζήνων ό Στωϊκός 16, 1 Ζωτλος 14, 11; 20, 2

'Ηγησιάναξ 9, 25; 10, 4; 11, 13 'Ησίοδος 9, 10.13; 12, 7.9–14. 16–18; 21, 8; 43, 21–22; 58, 16; 92, 2; 130, 8; 181, 4; 327, 4

Θαλῆς 72, 3; 89, 1; 165, 3 Θηβατς Antagorae Rhodii opus 15, 22 Θηριακά Nicandri opus 8, 30; 12, 2; 20, 12.15

'Ίδιοφυῆ Ptolemaei cuiusdam opus 10, 2
'Ἰερώνυμος Antigoni regis ορυs πρὸς Ἱερώνυμον 15, 26
'Ἰλιάς 8, 23; 9, 18
'Ἰουλιανός ignotus quidam

533, 1 "Ιππαρχος ὁ Βιθυνός 13, 3; 17, 8; 114, 3.8; 382, 15

Καλλίμαχος 19, 7; 21, 4 (δ
Κυρηναΐος), vide auctorum indicem
Καλώνδας (Καλιόνδας, Καλλιώδας) Arati frater 6, 4; 14, 8; 20, 1; 22, 3

Κλεόπατρος 12, 19

Κόνων ὁ μαθηματικός 143, 11; 147, 13; 550, 23 Κρητικά Epimenidis opus 109, 9. 23; 219, 9 Κυπράνωρ 7, 17 Κυρηναΐος (Callimachus) 21,

Λᾶσος ὁ Ἑρμιονεύς 9, 24.25 Λᾶσος ὁ Μάγνης 9, 24 Λητοδώρα Arati mater 19, 2 Λητοφίλα Arati mater 6, 3; 11, 2; 14, 3 Λύρης Arati frater 14, 8, vide Μύρις

Μελανίππη "Ιππη Euripidis tragoedia 181, 13 Μένανδρος 19, 8 Μενέδημος 22, 5 Μενεκράτης ('Ἐφέσιος) 22, 4; 148, 3 Μέτων 381, 1 Μνασέας Arati pater 21, 1 Μύρις Arati frater 6, 3; 9, 20; 20, 1; 22, 3, vide Λύρης Μωσής in Thomae carmine 1, v. 18 p. 558

Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος 8, 25.27.29; 9, 2.5; 12, 1 (Νικάνδρου τοῦ μαθηματικοῦ). 2; 20, 11.14.15; 21, 5 (Νικάνδρω τῷ Κολοφωνίω τῷ μαθηματικῷ) Νικόστρατος 88, 4

"Ομηρος 3, 7 (Lat.), 12 (Lat.); 5, 4 (Lat.), 9, 17; 12, 17; 16, 9 (Lat.); 17, 14; 21, 7; 29, 2; 43, 13; 44, 13; 71, 5; 76, 12; 85, 13; 122, 5; 176, 8; 182, 16; 204, 2; 351, 14; 487, 7; 542, 15; δ ποιητής 236, 17; 237, 3 al. vide auctorum indicem. —

όμηρικὰ ἐπιρρήματα 62, 13; ζῆλος όμηρικός 22,11; όμηρικόν ἦθος 355, 18; όμηρικόν πλάσμα 128, 8; όμηρικὸς χαρακτήρ 12, 7; όμηρικὴ χρῆσις 236, 17 'Ορθογραφία Herodiani opus 248, 5

Περσαΐος vel Περσεύς Stoicus 15, 20; 20, 3 Πλάτων 289, 16, vide auctorum indicem Πολύβιβλος ἱστορία Arati Sicyonii opus 10, 11 Πτολεμαΐος ὁ πρῶτος (Σωτήρ) 9, 4; 15, 9 Πτολεμαῖος ὁ δεύτερος (Φιλάδελφος) 9, 4; 19, 4; 20, 9; 31, 4 Πτολεμαΐος ό τρίτος 143, 11. 13 (ubi πρώτου falsum est); 147, 13; 550, 23 Πτολεμαΐος ὁ πέμπτος 9, 5 Πτολεμαΐος ὁ κληθείς Κεραυνός 15, 6-7 Πτολεμαΐος ό βασιλεύς Ίδιοσυέσιν 10, 2 Πυθαγορικοί 402, 18; 508, 9;

Σαβίριος Πόλλων 10, 18 Σέλευκος Philae pater Antigoni Gonatae socer 7, 28

511, 13

Σέλευχος Syriae rex 16, 21 Σέλευχος ὁ Νικάνωρ Macedoniae rex 15, 5 Σμίνθης 12, 19 Σόλων Atheniensis 7, 16 sqq. Σόλων ὁ Λίνδιος 14, 7; 19, 3 Στρατονίκη 7, 28 Στωϊκοί 40, 9; 41, 2; 48, 13 (Lat.), 16 (Lat.)

Τίμων 22, 5

Φίλα 7, 27; 19, 6; 20, 6 Φιλητάς 11, 7; 19, 8 Φίλιππος ('Αριδαΐος ὁ κληθείς) 15, 3

Χριστός in Thomae carminibus 1, v. 19, p. 559; 2, v. 19 p. 559

b. Cetera

Πτέρινος ναός 230, 7 Πυθία 108, 16 Πύθιον ἱερόν 108, 18 Πυρρίχη (ὄρχησις) 81, 2

IV. GEOGRAPHICA

'Αθήναι ... τῆς 'Αττικῆς 7, 8; 304, 11; 308, 5 'Αθήναι τῆς Εὐβοίας (αί Διάδες) 7, 9-11 'Αθηναΐοι 7, 12; 138, 12; 149, 12

'Αθήνησι 20, 4 'Αθηνήται 7, 12

Αίγαῖον ὄρος 82, 14 Αίγύπτιοι 27, 7; 118, 16: 154, 15; 155, 7; 176, 8; 209, 12; 255, 11; 280, 14; 281, 17; 321, 17, 20; 373, 1; 382, 2; 448, 2; 475, 13. -Αίγυπτία γυνή 143, 13 Αίγυπτος 7, 3 (bis); 20, 10; 190, 11; 191, 7. 12. 19; 252, 9; 482, 15 Αίθίοπες 164, 8; 252, 11 Αίθιοπία 170, 17; 171, 3 Αἰολεῖς 198, 1 Αἰολιχῶς 199, 3 Αίτωλός 119, 13 'Αλεξάνδρεια 192, 1 "Αρβηλα 26, 4 "Αργος 161, 16 'Αρκάδες 73, 11; 74, 7.26 'Αρκαδία 15, 29; 72, 11; 73, 21; 74, 14; γυνή 'Αρκαδική 158, 16; ή 'Αρκαδική τοῦ Έρμοῦ Λύρα 340, 15 'Ατλαντικόν πέλαγος 71, 11 'Αττική 7, 8.11 Βοιωτία 184, 7; 350, 3; 547,

Βοιωτία 184, 7; 350, 3; 547, 7; 549, 10 Βόχερσος 255, 11

Γαλαταί 15, 12 Γαλατία 255, 10

Δελφοί 81, 9; 234, 15 Δία 109, 7 (διάνη); 109, 22 (ἴδη) Διάδες ('Αθῆναι αἱ Δ-) 7, 9.11 διάνη 109, 7, vide Δία Δικταῖον ὄρος 81, 12 Δίκτη 82, 7; 83, 3; 84, 3.9.11; 85, 7.12; 86, 1.5.8 Δίκτον 81, 13; 85, 20 Δίκτος 84, 11; 85, 12 Δωριεῖς 202, 5

Έλικών 180, 11.13; 181, 8; 183, 13; 184, 7

'Ελλάς 27, 9.10; 98, 8; 251, 8. 13.21; 252, 7; 283, 3; 431, 16
"Ελληνες 87, 8; 88, 19; 89, 2; 118, 5; 280, 13; 281, 16; 316, 15; 317, 11; 372, 12. 14; 375, 15; 382, 1 (bis); 550, 4
'Ελλησπόντος 251, 9; 304, 4; 308, 4
Εὐβοία 7, 9.12
Εὔξεινος πόντος 184, 15; 431, 14
Εὐρώπη 251, 8
"Εφεσος 304, 11

Ζάκυνθος 3, 10 (Lat.)

Ήριδανός 253, 19; 254, 6, 21; 255, 9

Θέσπεια πόλις Βοιωτίας 183, 12.13.14.18; 184, 7 Θράκη 7, 2, 4; 482, 14 Θρᾶξ 5, 3 (Lat.); 251, 15

'Ιδαῖον ὅρος 84, 4; 86, 4 "Ιδη 82, 1.8; 83, 4; 85, 11; 86, 7; 219, 9 "Ιδη (sic pro Δία) 109, 22 "Ιλιος 205, 10.15; 552, 15 vide Τροία "Ιππου κρήνη 180, 13; 181, 9 'Υταλία 192, 2; 255, 9

Κιλικία 6, 14; 7, 15; 11, 2; 14, 4; 19, 2; 22, 1; 31, 4 Κιλίκιοι 6, 17 Κολχίς 251, 6.10.16.18 Κόλχοι 251, 18 Κρῆτες 234, 15 Κρήτη 30, 25; 78, 5; 81, 1.13; 82, 14; 88, 9; 93, 8; 108, 6.9; 162, 14; 163, 1; 164, 16; 239, 8; 543, 13 Κυνόσουρα (τόπος) 88, 6

Κύπρος 6, 16; 7, 16; 22, 2 Κύπριοι 6, 17 Λάκωνες 176, 8 Λακωνική 149, 9 Λῆμνος 239, 2 Λιβύη 547, 13; 549, 15; 553, 18 Λιβυκὸν πέλαγος 86, 6 Λίβυς ἀνήρ vide nominum fabularium indicem s. v. "Ατλας Λίγυες 106, 2 Λύκαιον 73, 9; 74, 5; 119, 6. 14; 120, 10.12

Μακεδονία 5, 15 (Lat.); 14, 14; 15, 2.9; 19, 6; 20, 4; 304, 4 Μακεδόνες 15, 3 Μαραθών 163, 1

Νάξος 109, 15; 110, 5; 192, 2 Νεΐλος 151, 15; 155, 16; 190, 12; 220, 3; 252, 11; 255, 1.8.11; 280, 15; 281, 2.5. 8.10.14.18. – Νειλῷα ὕδατα 457, 14

Πέργαμον 5, 16? (Lat. in membranis) Πήλιον 276, 7 Πομπητούπολις 6, 16; 19, 4

'P6δος 252, 9
'Pωμαΐοι 209, 11.15; 221,16; 226, 10; 232, 4; 244, 4; 270, 5; 281, 1.4; 292, 10; 311,13

Σάις (ἐν Θράκη, ἐν Αἰγύπτω) 7,2

Σαῖται 7, 4 Σάιοι 7, 4.6 Σάμος 5, 17 (?) (Lat. in Samo) Σιδών 90, 12 Σιδώνιοι 90, 10.11.21 (-δόν-) Σικελία 26, 7 Σολεύς $6,\,8.\,9.\,18;\,7,\,15;\,22,\,1.$ – ὁ Σολεύς vide nominum indicem s. v. "Αρατος Σόλιοι 6, 17; 7, 16 Σόλοι τῆς Κιλικίας 6, 14.17; 7, 15; 11, 1; 14, 4; 19, 2; 31, 3 Σόλοι τῆς Κύπρου 6, 16; 7, 16; 22, 2 Συρία 8, 21 Σύροι 27, 6; 193, 20

Ταρσεύς vide nominum indicem s. v. "Αρατος
Τραπεζούς 119, 10; 5, 17 (?)
(Lat. in tabulas)
Τριτωνίς λίμνη 196, 12
Τροία 550, 32; 553, 28 vide
"Ιλιος

Φοινίχη 162, 14; 164, 16 Φοίνικες 87, 14; 88, 19; 89, 2; 90, 11

Χαλδαῖοι 27, 6; 151, 14; 196, 1; 382, 2 Χίος 238, 19; 348, 12.18; 349, 18; 350, 1; 351, 10.12; 567, 31.32

"Ωλενος (πόλις) 162, 3.

V. MENSES

1. Aegyptiorum

'Αθύρ 209, 14; 210, 10 'Έπιφί 154, 15, 18; 244, 3; 281, 1 Θώθ 281, 7; 311, 13 Μεσορῆι 281, 4 Παϊνί 29, 14 Τυβί 221, 15; 226, 11; 270, 15 Φαμενώθ 29, 17; 292, 10 Φαρμουθί 209, 11; 210, 9 Φαωφί 281, 10; 292, 13 Χοιάχ 226, 9, 12; 227, 15; 232, 4

2. Romanorum

'Απρίλιος 209, 11 Αύγουστος 281, 4 Δεκέμβριος 226, 10; 232, 4; 548, 16; 551, 23 'Ιανουάριος 221, 16; 226, 12; 270, 6 'Ιούλιος 244, 4; 281, 1 'Ιούνιος 548, 15; 551, 22 Μάτος 548, 15; 551, 21 Μάρτιος 292, 11 Νοέμβριος 209, 15 'Οπτώβριος 281, 11; 292, 13; 548, 16; 551, 23 Σεπτέμβριος 281, 7; 311, 14

VI. SIGNA CAELESTIA

'Αετός 122, 12. 13; 230, 13. 20; 231, 14.18; 232, 7; 313, 10. 12; 339, 16; 340, 16; 347, 5; 360, 2 Αίγόκερως 25, 3.22; 29, 25; 33, 3; 159, 10; 219, 6 sqq.; 220, 5.11.13; 221, 1.4.14; 224, 10; 226, 9; 227, 2; 232, 13.15.17.19; 235, 5; 245, 2; 258, 3; 261, 8.9.14; 262, 5; 269, 4; 270, 5; 292, 14; 308, 13; 309, 5; 310, 4.10.15; 314, 18; 317, 13.14.16; 318, 3 (bis); 326, 12; 335, 11.14; 359, 19; 360, 1; 361, 5.12.19; 364, 2.9; 367, 6; 378, 1; 529, 12; 541, 6; 568, 10 Αἴξ 56, 16; 158, 12.14.16;

159, 3.9; 161, 19; 219, 12; 358, 14; 359, 15; 360, 7.14; 366, 10; 377, 6 'Αλώπηξ 205, 15 "Αμαξα 76, 12; 120, 5.6; 121, 13.18 ('Αμάξης "Αρκτου); 122, 8. -"Αμαξαι 75, 15; 77, 5 'Ανδρομέδα 178, 9 sqq.; 179, 10; 180, 3.5; 182, 2.3; 185, 16; 188, 17; 190, 4; 191, 1; 193, 2; 194, 7; 195, 9; 197, 6.8.10; 198, 7.9.17; 199, 8; 241, 2; 252, 14.16; 253, 13.14; 288, 17; 301, 16; 302, 1; 347, 10.14; 352, 9; 353, 6; 364, 12.16; 365, 1 'Αργώ 247, 14; 248, 2.9.15;

251, 3.25; 255, 4; 341, 5. 15.19; 342, 20; 343, 14.15; 359, 21.22; 361, 19; 533, 5; 536, 7. - 'Αργώα πρύμνη 361, 13 "Apns 284, 13; 286, 16; 287, 7 "Αρκτοι 29, 8.9; 30, 23; 32, 9; 64, 13; 72-96 passim; 140, 11.15; 169, 12; 352, 14; 543, 11. - "Αρκτος 30, 14; 70, 13; 73, 13; 74, 9; 75, 2; 76, 12; 119, 2; 120, 1.5.6; 121, 12.15.18; 122, 4.7.8; 144, 4.5.12.14.17.18; 145, 2.6; 146, 5; 148, 6.15.18; 150, 6; 153, 22; 154, 2; 156, 16; 157, 5; 172, 4.8. 11; 205, 14; 237, 2; 283, 8; 288, 9; 561, 16; 565, 7. 15. – μεγάλη (vel μείζων) "Αρκτος 74, 12; 87, 3; 88, 17; 90, 13; 93, 17; 95, 6; 143, 9.16; 146, 14.20-21; 147, 9; 150, 14; 229, 7; 367, 9; vide Έλίκη. μικοά (vel ἐλάττων) "Αρκτος 74, 11; 78, 15.19; 86, 12; 87, 1.14; 88, 14; 89, 1, 3; 90, 21; 93, 18; 186, 12; 230, 1; vide Κυνόσουρα et Φοινίκη 'Αρκτοῦρος 55, 19; 109, 19 (ὁ ὄφις 'Αρκτούρου); 118, 26.27; 121, 6.7; 122, 3; 142, 15; 268, 10, 12.15.18; 269, 7.9; 336, 1; 342, 11; 343, 5; 344, 13; 377, 5.19; 567, 24 'Αρκτοφύλαξ 118, 26; 119, 1; 120, 2.9.14; 121, 9, 10. 15; 122, 3; 273, 7; 334, 9 sqq.; 335, 20; 338, 4; 366, 19; 367, 3.10; vide Βοώτης 'Αφροδίτη 284, 15; 286, 16; 287, 10

Βασιλίσκος 151, 13 Βερενίκης πλόκαμος 143, 12; 550.24 Βοώτης 118, 21; 119, 3.5; 120, 14; 121, 10.11.16; 122, 6.21; 123, 5; 131, 24; 140, 4.6; 288, 9; 334, 14; 335, 7.9.15.20; 336, 3; 338, 11; 342, 10.16; 367, 4.7; 378, 3; 533, 4; vide'Αρκτοφύλαξ Βότρυς 554, 16 Δ ελτωτόν 190, 4.6 sqq. 17; 191, 1.10.18; 192, 4.8.9. 11; 193, 4; 194, 15; 199, 8; 353, 3 Δελφίς 232, 12.17.19; 233. 15.18 sqq.; 234, 5; 340, 16 Δίδυμοι 75, 14; 76, 5; 148, 16; 149, 5; 152, 9; 153, 23; 160, 1.2.5; 237, 18; 238, 3; 240, 1; 241, 1; 283, 1.13; 299, 9; 301, 9; 323, 15; 326, 13; 334, 2.7.18; 336, 15.16: 360, 15: 366, 9: 367, 12.17; 368, 8; 387, 6; 388, 7; 389, 19; 390, 2; 554, 28; 555, 3 Δράκων 30, 24; 32, 10; 91, 4. 16; 92, 1.7.13; 93, 12.16; 94, 7.16; 95, 2.7.18; 96, 8; 97, 2.8.11.16.19; 98, 10; 99, 7.13; 100, 10.12. 18; 102, 15.18; 104, 6; 173, 7.9.10; 215, 5; 288, 10; 356, 8, 543, 12 Έλίκη 30, 26; 72, 9; 77, 8; 78, 4; 86, 13; 87, 4.9; 88, 9; 89, 3; 90, 6.7; 95, 3; 96, 1.15; 97, 2.7.9.11; 120, 1 (Ελίκη "Αρκτος); 121, 14 (id.); 143, 16; 145, 10; 161, 1.3.5; 543, 14 (nympha); 561, 1

'Εν γούνασιν (vel έν γόνασιν) "Ιππος 42, 2; 180, 12; 181, 1. 96, 5.14; 99, 8; 101, 1.8; 6; 182, 4.7.9.11; 183, 7. 16; 184, 1; 185, 7.8.13; 102, 15; 103, 1.19; 104, 20; 197, 5; 218, 6.14.16; 219, 107, 15; 110, 14.16; 111, 3; 115, 11.13; 213, 11.13; 3.5; 289, 1; 302, 7; 341, 3; 214, 5.6.7; 215, 3.6; 288, 346, 13. 16.17; 347, 3; 10; 333, 7; 339, 1.17; 344, 362, 1.6; vide Πήγασος 1.10; 345, 1.10; 346, 1; 'Ιγθύες 185, 14; 192, 13; 193, 356, 17; 357, 6; 536, 5 3.6 sqq.; 195, 2; 197, 5.6; 199, 8; 218, 16; 219, 1.3; Έρμης 284, 18; 286, 17; 287, 12 252, 16; 253, 16; 254, 13. 18; 255, 14; 256, 2; 261, 12; 262, 2.12-14; 269, 6; "Εσπερος 284, 17 "Εριφοι 158, 13.15; 159, 8; 161, 10; 358, 14; 359, 15; 322, 4; 362, 12; 363, 11; 360, 7.10, 14; 361, 6; 366, 9. 364, 3.6.8.13; 365, 6. -14; 377, 5 βόρειος Ίχθύς 193, 9.15; 194, 1.6; 195, 10.13; 196, Ζεύς 284, 11; 286, 15; 287, 7 Ζυγός 117, 4.10; 118, 15.16; 23; 197, 7; 198, 8.9. - νότιος 269, 1; 292, 12; 346, 2; 'Ιχθύς 193, 9; 194, 1.8;195, 530, 1; 568, 9 11 'Ιχθύς (Μέγας vel Νότιος) 193, 6.17; 261, 6.9.10. 'Ηλακάτη 147, 12 193, 6.17; 261, 6.9.10. 14.18; 262, 11.15; 263, 3; "Ηλιος 284, 13; 286, 16; 287, 9 Ήνίοχος 56, 17; 158, 8 sqq.; 332, 5.11; 333, 3; 363, 14. 159, 15; 160, 3.17; 161, 2. 16: 364, 5.9.18 4.7.14; 162, 2.7; 163, 4; Ίχθύς (Χελιδονίας) 196, Ι 167, 6; 168, 1.10.13.19; 169, 4.9.14; 170, 2; 240, 2; Κάνωβος 252, 4; 255, 3 241, 1; 301, 11; 358, 12; Καρκίνος 25, 1.27; 29, 12; 359, 15.18; 360, 6.11.15; 33, 1.3; 55, 17; 117, 2; 361, 4.9; 366, 2.7.9; 565, 4 148, 17; 149, 15; 151, 8; 152, 1.9. 17; 153, 23; 156, 'Ηριδανός 254, 21; 339, 12; 12.15; 240, 1; 244, 3; 280, 11.17; 285, 5; 292, 8; 340, 19; 341, 1; 368, 1. -'Ηριδάνου ... λείψανον (= Ποταμός) 253, 19; 254, 11. 297, 9; 302, 17; 303, 2.10; 307, 9.15; 308, 7-8; 314, 19 sqq.; vide Ποταμός 18; 317, 14.15.16; 318, 2.3; Θηρίον 276, 15; 278, 13; 279, 321, 15.17.19; 322, 12; 325, 7; 326, 8.10; 331, 2; 12.15; 280, 4; 355, 15 332, 1.2.12.16; 333, 14; Θυτήριον 266, 7.10.15; 268, 14.17; 269, 2.3.4.5.6.7. 334, 14.18. 19; 335, 6.15. 11; 270, 4; 271, 10; 272. 19; 336, 10.11.19; 338, 4; 8.11; 273, 6.8.10; 274, 3; 339, 9.15; 340, 6; 354, 19; 276, 4.16; 277, 3.13.19; 278, 2.13; 360, 3; 365, 9; 367, 12; 382, 16; 433, 10. 12; 434, 4.6.10 (bis), 16;

435, 1; 476, 13; 477, 13;

438, 11; 566, 22.25.28.33

```
529, 12; 537, 11; 541, 4;
                                     367, 3; 387, 4; 388, 5;
                                     529, 14; 541, 5; 555, 2;
  564, 19; 567, 10
Κασσιέπεια 173, 15: 174, 1, 12:
                                     565. 15
  175, 1, 17; 176, 12; 177, 6;
                                  Κρόνος 286, 15; 287, 4
  199, 8.11; 241, 2; 353, 10.
                                  Κύχνος 214, 7; 216, 15; 218,
  15; 354, 4.11; 561, 15
                                     2.4; 340, 17; 347, 4, 6;
Κένταυρος 60, 17; 79, 19; 181,
                                     360, 2; vide "Opvis
                                  Κυνόσουρα 30, 26; 78, 4; 86,
  21; 269, 11; 276, 6 sqq.;
  277, 1.2.9.12.18.20; 278,
                                    12; 87, 1.5.6; 88, 2.13;
  2.8.15; 279, 16; 280, 3;
                                    89, 13; 95, 4.6; 96, 2; 145,
                                    8; 170, 14 (Κυνόσουρα 
"Αρκτος); 172, 11 (id.);
173, 2; 187, 2.6.7; 543,
  281, 9; 282, 2; 345, 17; 355, 3.14; 356, 3; 362, 6,
  7, 13; 363, 11; 438, 11;
  566, 34
                                     14 (nympha). - Κυνοσουρίς
Κῆτος 252, 13.15.17; 253, 1.
                                    229. 4
                                  Κύων 55, 2.19; 75, 10.11;
  2.4-7.13.14.15; 254, 10.
                                    76, 3; 122, 14 (bis); 143,
  14; 255, 14.18.20; 256, 6;
  257, 1; 261, 15; 262, 4.6.
                                     2; 152, 4; 154, 19; 155, 2.
  9; 263, 3; 264, 13; 347, 11.
                                     16; 156, 2; 157, 5; 240, 2;
  12 (bis). 15; 348, 4.7; 352,
                                    241, 7.12; 242, 11; 245,
  9, 16; 353, 6; 366, 11.17;
                                    7.13.18; 246, 8; 248, 1.16;
                                    251, 24.25; 283,
  367, 18; 368, 8
                                                          2.3.6;
Κηφεύς 32, 11; 70, 16; 169, 13; 170, 12; 172, 5.8.13. 14; 173, 2.6.7.15; 174, 2.
                                    309, 7.10; 340, 3; 341, 5;
                                    358, 9; 359, 8.12 (bis);
                                    380, 12; 382, 12 (bis);
  3.15; 197, 4; 199, 9; 218,
                                    383, 9; 509, 17; 536, 7;
  3.6; 229, 12; 230, 3; 258,
                                    564, 20
  13; 347, 11.13; 348, 7;
                                  Κύων (μικρός) 247, 11.13,
  352, 10.20; 353, 4; 357, 10;
                                    vide Προχύων
  568, 4. - κηφεῖα χείρ 218, 2
Κόραξ 281, 11.13; 282, 4
                                  Λαγωός 152, 5; 245, 19; 246,
                                    1.7.17; 247, 2.4; 256, 6;
Κρατήρ 281, 14; 313, 3; 341,
  4: 343, 8
                                    257, 2.5.9; 260, 14; 261,
Κριός 29, 16.18; 33, 2; 56, 6;
                                    17; 340, 3.6; 358, 9; 359,
  142, 3 (bis); 163, 9; 184,
                                    8.9
  11 sqq.; 185, 4.8.12.16;
                                  Λέων 55, 18; 56, 7; 109, 17;
  186, 3.10.21; 187, 1.2.4.
                                    141, 9; 148, 17; 151, 12. 15;
  9; 188, 15; 189, 12; 190,
                                    152, 1.3.9.13.16; 153, 2.5;
  1.7; 191, 2.3.4.10.15.16;
                                    154, 1.7.16.19; 155, 6.14;
  192, 8.12; 193, 1.3.4; 194,
                                    156, 6.13.16;
                                                      258, 14;
                                    259, 1; 268, 18; 280, 12; 281, 3; 284, 2; 285, 5.6;
  2.15; 195, 12; 197, 4; 199,
  8; 252, 16; 253, 16; 292,
  10; 296, 16; 311, 18, 19;
                                    302, 16; 303, 1; 331, 5 (bis);
  312, 2; 321, 17, 20; 322,
                                    334, 18; 336, 11; 339, 15;
  2.4.12; 323, 13; 327, 17;
                                    340, 2.9.10; 343, 1.7; 367,
  364, 11.14; 365, 7.13.15;
                                    12; 564, 19
```

Πήγασος, id est Ίππος 180, 3 Λύρα 103, 12.16; 122, 11.12; 212, 10 sqq.; 214, 3.8; Πλειάδες 54, 8; 55, 1; 142, 2; 166, 11; 201, 10; 202, 6; 215, 1.13; 247, 8; 340, 15; 344, 5.7; 357, 10; 566, 3; 204, 11; 205, 14; 207, 6. vide Χέλυς 14; 208, 4 (Lat. Vergiliae); 500, 10.11; 501, 2; 505, 12; 'Οϊστός 230, 8.13; 231, 12; 507, 2.4; 547, 1; 548, 6.8. 340, 16; 360, 3; vide Τόξον 14; 549, 9.24; 550, 7.17. "Ovol 151, 7; 435, 2.17. 19 29.30; 551, 3.11.17.19.21; sqq.; 436, 16; 437, 14.18. -552, 1.13; 553, 13.15.22. δ νότιος "Ονος 438, 16; 26. 29; 554, 15. 28 - Πλειάς 439, 1 550, 33 "Ορνις 210, 13; 211, 2; 214, Ποταμός 253, 17; 254, 10; 11; 215, 1.12; 216, 1 sqq; 339, 6; 348, 11.17; 368, 218, 15; 230, 17; 231, 8. 14; 369, 4; vide 'Ηριδανός Προχύων 143, 2; 247, 12; 282, 15; 283, 1.10; 340, 3; 11.12; 302, 8; vide Κύκνος Ούρανίσκος 265, 6 'Οφιοῦχος 110, 15. 16. 17; 111, 360, 1; 361, 20; stella 4.5; 112, 1.4.5.18; 113, 283, 5 4.6.9; 114, 5; 115, 10.14; Προτρυγητήρ 141, 6; 142, 14; 116, 2.6; 117, 8.17; 302, 143, 4; 146, 5.17 (Προτρυ-9; 332, 8; 333, 13.18; 334, γητοῦ); 147, 2.5 1; 356, 6.7; 367, 16; 536, 5 Πυρόεις (πυρήεις cod.) Martis "Όφις 111, 11; 112, 18; 113, planetae epitheton 284, 14 5.6; 116, 1.11; 332, 9; 333, 14.15; 334, 5; 356, 6 Σείριος 241, 7; 243, 2.19; 244, 2.7.14; 245, 1; 247, "Όφις, id est Δράκων 98, 4 12; 248, 1; 283, 11; 341, Παρθένος 117, 5; 122, 22; 123, 10; 358, 16.18 1.6.9; 126, 19; 127, 13; Σελήνη 286, 17; 287, 13 139, 6; 141, 5.8; 142, 10; Σκορπίος 75, 10; 76, 2; 111, 143, 3; 147, 4; 153, 17.18; 10; 114, 1.5.6; 115, 5; 184, 10; 269, 1; 280, 12; 281, 6; 284, 1; 285, 6; 288, 9; 302, 13; 322, 14; 116, 7; 117, 3; 118, 20; 189, 8; 209, 14; 210, 3; 227, 19; 228, 2.4.16.19; 229, 2; 265, 16; 266, 4.6; 331, 6; 336, 2.9.11; 340, 12 (bis); 341, 9; 342, 2.5; 269, 2; 278, 10; 279, 1.9; 280, 2; 322, 13; 335, 10; 343, 8.16; 346, 13 Περσεύς 184, 5; 196, 3 sqq.; 346, 6.9; 348, 11.16; 349, 197, 4.10.14; 198, 3.5.15. 2.3; 350, 7.8.11.12; 351, 7.18; 352, 18; 354, 16; 16; 199, 1.2.11; 200, 2; 355, 5; 366, 20; 367, 5; 201, 9; 203, 7; 217, 5; 218, 15; 241, 2; 289, 1; 301, 14; 378, 1; 554, 29-30; 567, 28; 353, 4; 359, 20; 361, 12. 568, 9 14; 365, 9; 366, 4.14; 533, Στάγυς 122, 22; 127, 6 4: 548, 13 Στέφανος 106, 6; 107, 1.11.

17; 109, 3.5.17; 110, 8; 116, 12; 332, 4.15.17.18; 333, 9; 339, 1; 345, 16; 355, 1 Στέφανος (Νότιος) 264, 17; 265, 6.11 Στίλβων Mercurii planetae epitheton 284, 18 Ταῦρος 142, 2; 150, 15.17; 162, 4.7; 163, 5.13; 164, 15.20.21; 165, 2.12; 166, 16; 167, 5. 17; 168, 2.10. 12. 16. 18; 169, 4. 8. 16; 170, 7.10; 185, 14; 194, 11; 201, 12; 203, 6.7; 204, 9; 209, 10; 210, 3; 237, 13.14.18; 238, 3; 240, 1; 241, 1; 301, 13; 311, 18. 20; 312, 3; 322, 3; 323, 14.15; 334, 18; 335, 3; 353, 3; 360, 15; 365, 12. 13.16.17; 366, 3.4.7.8.10. 15.21; 367, 12; 387, 6; 388, 6; 389, 16.17.19; 390, 1; 551, 15, 17, 20; 552, 2, 3; 553, 1.14; 554, 30. - Ταυρεΐον διχοτόμημα 201, 10 Τόξον 227, 14; 228, 20; 355, 16; 357, 7; vide 'Οϊστός Τοξότης 159, 9; 161, 11; 204, 10; 226, 10; 227, 1.10.12. 19.24; 228, 4.6 sqq.; 230, 16.21.22; 231, 3.5.14.20; 232, 1.4; 247, 7; 258, 14. 15; 264, 18; 265, 2.9; 269, 3; 299, 9; 309, 17 (Τοξευτήρος); 310, 1.2.5. 8.9; 325, 8; 326, 11; 335, 11; 345, 16; 346, 6.10; 356, 5; 357; 358, 8.17; 359, 4.20; 360, 17; 361, 4. 10; 367, 6; 378, 1; 567,

12.28; 568, 9

Υάδες 164, 1.3.20.23; 165,

2; 166, 2; 167, 10; 547, 12. 15-16; 548, 6.18; 550, 7.17: 551, 16.18: 553, 1. 2.13.14.20.23; 554, 11 "Υδρα 280, 10.13; 281, 17; 313, 4; 340, 2; 341, 4; 343, 7.12.17; 355, 11.13; 362, 10; 363, 1.8.11 Υδρογόος 25, 27; 153, 8; 185, 14; 219, 5, 19 sqq.; 221, 3.4; 261, 11; 262, 2; 263, 3.11; 264, 12; 269, 5; 322, 8; 362, 2.9 Φαέθων 284, 12 Solis planetae epitheton Φαίνων 284, 11 Jovis planetae epitheton Φάτνη 433, 10.13.14.15.16; 434, 2; 435, 2.10.18; 436, 7.11.15.20; 437, 1.6.8.13. 16.20; 438, 4.15; 440, 12; 476, 8.13; 477, 2.4.10.13; 538, 7 Φοινίκη 74, 11; 87, 15 Φωσφόρος 284. 15.17 Veneris planetae epitheton Χέλυς 210, 12.16; 211, 1. 2.4; 214, 9; 218, 15; vide Λύρα Χηλαί 115, 10; 116, 8.13; 117, 1.3.8; 118, 1.15.21; 123. 2; 189, 8.9.13.15; 278, 11; 279, 1; 281, 9; 292, 12; 296, 16; 311, 14; 313, 7.8.9; 335, 10; 342, 6.7.14; 343, 1.9; 344, 1; 345, 16.19; 346, 4.8.15; 352, 10; 355, 3.11; 367, 4.5 (bis); 378, 1; 567, 25. 27 'Ωρίων 56, 6; 60, 15; 189, 9. 15; 229, 9.12; 230, 2; 237, 2.13; 238, 1.4; 239, 17; 240, 4.17.19; 241, 7.8.9. 11; 246, 7; 254, 12.20; 339, 4.9; 342, 19; 348, 12. 16.18; 349, 2.4.16; 350, 9.10.11.12; 351, 7; 352, 5.23; 353, 3; 358, 9; 359, 1.4; 368, 2.4.17; 369, 1.5. 6; 380, 11 (τῆς τοῦ Ὠρίωνος ζώνης), 16; 382, 11 (bis). 16; 383, 3 (τῆς ζώνης τοῦ Ὠρ-). 4.7 (τῆς ζώνης τοῦ Ὠρ-). 8; 536, 7; vide etiam nominum fabularium indicem.

VII. SIGNA TEMPESTATVM

a. Animalia

αἶγες 501, 16; 507, 5; 518, 10; 519, 9 αἴθυιαι 460, 15 ἀλέκτωρ 464, 17 ἀμνοί 515, 1 ἀράχνη 490, 17.19; 491, 1 ἄρνες 514, 19; 515, 3; 516, 12

βάτραχοι 457, 7.9.12; 458, 2. 12 (bis);459, 3; 460, 16. 17 βόες 461, 11.15; 462, 3; 505, 9; 516, 16; 517, 9, 14, 20; 518, 3.8

γέρανοι 482, 7.12; 484, 6; 489, 8.11.14.18; 490, 6; 503, 13; 504, 3.12 γυρῖνοι 458, 11; 460, 16 γῆς ἔντερα 464, 6.15 γλαῦξ 478, 2.10.12

δαμάλεις 518, 9

ἐριθεύς 487, 9 ἐρωδιός 441, 19.21; 442, 1.15; 443, 3; 460, 15; 468, 3; 469, 1 ίέραξ 466, 3.5 ἴουλος 463, 5; 46, 42.8

κέπφος 443, 6; 444, 5.12; 445,1 κολοιοί 465, 12; 466, 4.9; 467, 10; 487, 1.18; 513, 18 κόραξ 459, 13; 465, 12; 466, 4.6.10; 479, 1.13.19 κορώνη 459, 6.9.12; 460, 20; 461, 9; 478, 5.11; 479, 1. 6; 486, 11.13 κριοί 515, 1; 518, 10 κύνες 522, 5.11

μέλισσαι 488, 7.8; 489, 4 μῆλα 507, 5 μύες 521, 13 μυῖαι 468, 10.16; 469, 2.4 μύρμηχες 463, 5.17

λύκοι 520, 5

νῆσσαι 460, 15; 467, 7; 470, 8; 472, 4.10. - νῆσσαι ἀγριάδες 445, 9-10. - κατοικίδιοι νῆσσαι 466, 8. - νῆσσαι οἰκουροί 467, 8-9

όλολυγών 458, 8.14; 459, 1; 460, 18

ὄρνεα 456, 14; 478, 8; 486, 2; 487, 9.10.14; 513, 14.16; 514, 3
ὄρνιθες 460, 11; 512, 14; 513, 8; 514, 4.6. — λιμναῖαι ὄρνιθες 460, 15. — ἐνάλιαι 460, 15. — κατοιχίδιοι (gallinae) 464, 17; 465, 3 ὀρχίλος 487, 8
πρόβατα 501, 16; 505, 9
σχολόπενδραι 464, 3.4.8.9 σχώληξ 463, 6; 464, 2.4.9 σπίνος 487, 8.10 σύες 501, 16; 519, 11 σφῆχες 500, 8; 501, 3; 502, 3

τρυγών 458, 15

ύδρος 457, 6.13 ύποζύγια 460, 14

χελιδόνες 457, 2 χῆνες 460, 15; 486, 1

b. Cetera signa

ἄκανθα 446, 11. – γηράματα τῆς ἀκάνθης 447, 3–4.13 ἄκυλος 497, 9.10 ἀνθέρικος 499, 18 ἄνθραξ 472, 17; 473, 8.12. 17.18.20 (bis); 490, 5; 492, 10; 493, 14.17; 494, 2.4 ἀράχνια 489, 19; 490, 10 ἀστέρες 484, 10.15; 485, 10; 506, 4; 523, 12; 524 passim ἄστρα 485, 2.6

 $\gamma \tilde{\eta} 506, 9-10; 507, 5; 522, 5; 522, 11$

δένδρα 494, 8; 501, 12 διάττοντες 450, 14; 451, 3.7 Τρις 454, 2.3.9; 455, 1.6.11 κάρβων 493, 20 κέγχρια 473, 18 κέγχροι 472, 17; 473, 9.12. 21; 490, 3; 492, 8.14; 493, 2.3.6.9 κινάρα 446, 12 κομήται 506, 6.16; 508, 9; 509, 2.4.10.14.15.18.19. 21.23; 511, 1.8.13.20

λέβης 473, 7 λύχνος 470, 5.11.18; 471, 3. 4.11.12.14; 477, 15.17; 478, 10; 490, 1.3.11.14; 491, 5.11 (τὰ ὑπαίθρια λ-). 13; 492, 8.14; 493, 2.9

μύχητες 470, 3; 471, 4 μύξα 470, 3; 490, 3; 492, 16; 493, 2.3.7.9

νεφέλαι 446, 3.6,8.10; 474, 1.5.13.18; 475, 5.15; 476, 1; 485, 13.18 νέφος 475, 2 νῆσοι 513, 13.15.16.18.22

ξιφηφόρος 509, 3.6

πωγωνίας 509, 3.5

πάππος 446, 13.14; 447, 3. 8.16 (bis) πομφόλυξ 470, 15; 471, 3.7 πρῖνος 494, 10.11.15.17; 496, 6.9.13; 497, 1.9.10.13; 518, 11; 519, 10 πῦρ 469, 13; 470, 18; 471, 3; 490, 2.14; 491, 6.10; 493, 19

σκίλλα 500, 1.2 σπινθήρες 469, 15; 471, 7; 472, 15; 473, 2.4.8.13.18. 21 σποδιά 472, 16; 473, 9.12.14; 490, 14 σχῖνος 494, 10.15; 495, 2.11. 14; 496, 7; 497, 14; 498, 16; 499, 1

τετράδες τοῦ μηνός (vel τῶν μηνῶν) 525, 2.10; 526,1 τέφρα 490, 2; 492, 2.6; 493, 17

τρίπους 472, 15; 473, 1

φλόξ 471, 5; 477, 17; 478, 6; 490, 1; 491, 6; 493, 15 φῶτα (ἐλλύχνια) 491, 7

χιών 507, 10.14 χύτρα 472, 14; 473, 1.7

and Append of the state of the state of the MAN DE SOI YOU OR LE HE HED MOUDE MANCH ONLY Ki Tree ou to piece Trous top an Ti wood Tamp air io red with arto x 100 Karaowt AMMO i Sauroi man mi pri ma au ap Kyso. Scioif overine darant & Non to 104th of the Let) an top ponarounal school of an mon this Steer pro aprinol recrock with the or or sta אל אישו לחווי לחונה שאינים ודים ביו לישוו ל י אלא צמו חסדמנים חף שידאד מנו כ לן מאו סוסמו Kapanitivkatu a nongo exitation E pautro : any in the pien a mi poon a cimotolipear Linux roo selipon lie moior age a tite man Thyap Tou it were a too and paint south benear is a forest before the + oixò pano onimueno Tunkepantilocanal i dasporty Saintra abrow moios is worke ! LEADER OF IT THE THE AND SHIP WAT A CAN THE POST OF THE THE STATE OF THE SHIP OF THE AND SHIP WAT A CAN THE POST OF THE SHIP O I cking in gixard h gi xommua, e i dan did boaco de a visio mosty and rapakrinowally word The set state of state of state of the second of the set of the se was william of the her fit is will middles of the state of the sta ישושה וישוים יישוים ביורים יודר בוורם בי אנייולו ביות בון ביים יולון מוני בול ביעו על ביעו על ביעות ביול וועל ביים בולי זוים יול שלו אול או מו בשבוש איני ו מייונו ביולויול של ביים ויים וויים וויים וויים וויים וויים וויים וויים וויים יודי ויודי ויותו ביותו שני בורים ול שוול נידור בו בורים בו בורים בו בורים בו בורים בורים

governot mistrical namings a crowning minter The oard object for in Mile Longh scrovi Tippy imo pagis news opioixer 5. To of an partition my new oral proces is prof. ET- Total not vo : X- may in or on his realis h iswoo The BARN and repactionexy love. in the triviant in a renie of water and in The specifical for the control of the Com משפידוף און יון דון דון דון דון הוונים מון בינונים Miran de jou sor à Munique L' + + roce. - 577 i Ti Brigar yeshprovansotepo 17 mario, observato meritar har before בנקשות בנים וב שנות מס בינו בים ולבנים ולבנים בעתר ב בני של ביו שנה באות ביו ביו on the geo who of ane exclaration of the of. 140 di Ri acomphenera suci visità to pune amount of swith there in a rown iso materd in the Deput in industricion to april e vi xul Tor i du op ec ? m ango u oi 6 o work ower with he traco also if ortagitor.

עם שונים בין בין בים בין בין בין בין בין בין בין בין בין תווי בי שווים ו נות בינו זות מייום ווחות מייום ווחות in Totales in manager on a Treatment אף בני ולדי שני ישור ישור בעם בי שור בי ועוד בי מו משנישלונים ביין ליינה בי ביין יוים ביין יים ביין last promit and all about distract waster out to the man זמת של פני בנד משף חובינים מח בין אלדי mling To st 400 ; 15 Tota Blanco Therew. SAAficie Tothe plan (Pife A 7 your solon signato porous , materio A wine of postave to the base of rates חודיו שינים נסות בשות מי שונים בים per Ter A i Typer je Terres mer Des jen Tributation restained reportered their Borvery i Ammerkik . Trapulators a Tagina industry of the Twist minution Cotopy of Farmer of militarions is The start is a series and well a way a sign is a supplied in a supplied שני ביות בינות ל נינטי ו מו יות יות יות יות יות mayuli it is on i primpty mitie gon torigious warmy y cutyin לות בוא שלו מנוץ לכן דם שלו אירים מוואלת אין יושר וועות שוון וליה ושי יישי און A rigitanting commentation of Day ton & significant minitalis מות באלי וון מולונים ון יון אות מונים בול ווים 41 TU ELIT " LINE HALLE MELE TI JETT MAN לומוצ שו בונו לשו של בו בום בניינוש בים שנים A for force (to pacon pour good monimum True Love : 9 acount in the Arice wind

Exteribule ruli ion to apply or porvorter ofers. Tol Napor induciole Camara in Koros Taipolote Tom a Ta Koff Koloc pi at mines Exhades Na Ki KAOL Taipoure Kexius our opposito it lis Errale a lath a popular up word Kamobita, Som Comering exage Koning instrupation desperquely bours xuxaler Estissiplicixex join 200 plan pupile as a for a supple of ash a marky see a constant of the xolorir ampolpolis in penely Dexeror and of the former marce No march Tamif and we place to the private apage 144 Tolate atting souls of impulphor inat WE /ger as pla odgin in a mis xulsto He work introduce of whenly liquele varte Kastani, a so my Te maitine 14.00 rug Tracte of spatish in soproviolisist officiely almon in Note ailay of in Kear & to at Shape po Tool Far a var Toppin aipy wir lovelyd Kashir Bearlose Kuzir A) out a worth ail your ivige. Was you all all on men أمأنه (وديد المحقة عظره و والسيد و وقد أمه

Total fair some of interior and a factor of the factor of the own a paper of the property of the factor of the fac act as a para application as language said actions in Trend in the own The sun in the spray with it to have a series and in the series of th Construct on a month of the property of the pr سند المراع ماده سازه سومن عور مامورية (١ المرس piralage vois to ip fire Tudue toljati a steph Turnal et you wante le Mos Turay atople id Abita Yipdanna by wift alore arbiante auticion palme tire dans ar wo well shorted i to mening ich. No is of the well 4 24/2012 July 12 is int wing a fine not Tolumpadica Estado jeunstaist gana Anti-tornogat high his bla i-limit official netam inframa again mapa Indep 700 Kans שניים בשני בינים ונים בינים בינים בינים בינים ליותר tinde is is faith de presentes, is wind wristed builder shotter Brains flor inch Nor foles and states of agranda and the foles on the land the states of agranda and the same of the s and the second of the second o المدار والمدار والمدار المدار والمدار חו בן ושבוני מדודים ביותרים Litablish in all alloging superset his in Colucian

Late a post or experience of the property of the property of the property of the police of the polic in the Whold o bares, i dampier Bouton . From of alkeras teachers impopular ailah caara ich und boris No ofelicales agen wider ne Kulmer workshor kenteren To evi was Kires en jawvie mil a isparno Toge 14.74 Lastikow Wosfekens 1 porces No sante vois solu actour Tsi re mile kolos Tas por TE of TS of New 12 Exter lialer philas Noke, reach van Tabler last ger Kas is opitible isiti Kun it for la mal in a moi way Tou Bower Kunger Kalineavison Way Team ispital of ales tradole revivuali Ef in chewown dure had sockulares bard ai lar & barra of mines ike the vision inlevest earsite of limite hour Appendication value, adpelog it is year inc ou Ki DORALLEN ANALIN line + dr wood wound an narlishow is at ight pay lowely mis times by ale in the licher Particks or Grove tage melals de whee ipour ilaperequarminar I world open Kaperum as lugares had topposevolor intepole on house with sir unda Tolupalor & King noile Wheaver lalle Done Theorial Einals.

s'un! 4.7.

1.79.

***

المراد المالودورور المرام الم to to no come the the property of a desire atte in the come the the the property the المرود المرود و المرو Jear believe agenerous. The odie is Lite Tom his publication laston polate בשיון ובליטני בינים בינים בינים ובינים ובינים incly of want it in still a ormin Theinest roads to februationes Autofiliary tout into the top's مر المعاسمة المرواع المرواع المرواع المرواء المعالمة 1. Kirliam Aller - Pins Li in the Tir , whipemires of the Dep Transmin sale of the or surface to beat e for Double Di eration Double Lines rue fero failer fai mipes appilos sos crime fundo tel de mas calaxados de artes de la como de Someway Dody wale is with water Ta matrice Jilo Compan when is the super the properties in the superior of the superi